มัดthai1

ท่านมัดthaiแห้มx้อนโทม

เด้xาxเม่งาwเว้า เสี้ญ

1 แห้มจีนเด้xาxเว้า เสี้ญ ตุ้เป็นเด้xาxงีดาวิด, x้งข้ มาแต่ ท่านอ๊งงา ทาม. 2 อ๊ง งา ทาม มีyุท ดาxตั่ อิ ณาท, อิณาท มีyุท ดาxตั่ งาโวง, งาโวง มีyุท ดาxตั่ งุ ดา แท่w น้อw พี่มน. 3 งุ ดามีyุท ดาxตั่ เป็งจ้ด แท่w รณงา oon ห้ี้w นาwthaมา, เป็งจ้ด มีyุท ดาxตั่ เหื้ด โงน, เหื้ด โงน มีyุท ดาxตั่ ง่าม. 4 ง่าม มีyุท ดาxตั่ อามีนาดาง, อามีนาดาง มีyุท ดาxตั่ นาโณน, นาโณน มีyุท ดาxตั่ ณน โมน. 5 ณน โมน มีyุท ดาxตั่ โงอ๊ด oon ห้ี้w นาw งา ทาง โงอ๊ด มียุท ดาxตั่ โอเป็ด oon ห้ี้w นาwyุด, โอเป็ด มีyุท ดาxตั่ เสี้ณาx.

6 เสี้ณาxมีyุท ดาxตั่ ดาวิด ตุ้เป็นงีง. งีดาวิด มีyุท ดาxตั่ ณา โงโมน oon ห้ี้w มี ท่านอุ๊วงงาแต่ ทอ่น 7 งีณา โงโมนมีyุท ดาxตั่ โง โงอาน, โงโงอานมีyุท ดาxตั่ อาวิ๊งา, อาวิ๊งามีyุท ดาxตั่ อา ณา. 8 อา ณา มีyุท ดาxตั่ งาโง ณา wาด, งาโง ณา wาด มีyุท ดาxตั่ โงง่าม, โงง่ามมีyุท ดาxตั่ โอ ณิงา. 9 โอ ณิงา มีyุท ดาxตั่ โงyาม, โงyาม มีyุท ดาxตั่ อา ณาด, อาณาด มีyุท ดาxตั่ เหื้ณีก๊ งา. 10 เหื้ ณีก๊ งา มีyุท ดาxตั่ มา นาณี, มานาณีมีyุท ดาxตั่ อาโมน, อาโมนมียุท ดาxตั่ โงณิงา. 11 โงณิงามีyุท ดาxตั่ เสี้ โณนงา แท่w น้อw พี่มน oon เด้ ้ทวาด งีงาwง งา วิ โงน.

12 yุน ห้ีw ทวาด งีงาwง งา วิ โงน แง้ว, เสี้ โณนงามีyุท ดาxตั่ ณา อนีฮ เอ็น, ณา อนีฮ เอ็นมีyุท ดาxตั่ xาyุ งาเงิน. 13 xา yุ งาเงินมีyุท ดาxตั่ อา วิ อุด, อา วิ อุดมีyุท ดาxตั่ เอ็น งา ที่น, เอ็น งา ที่นมีyุท ดาxตั่ อา โณน. 14 อา โณนมีyุท ดาxตั่ ณา โดท, ณา โดทมีyุท ดาxตั่ อาณิน, อาณินมีyุท ดาxตั่ เอ็นวิ อุด. 15 เอ็นวิ อุดมีyุท ดาxตั่ เอ็นเง้ อา ณา, เอ็นเง้ อา ณา มีyุท ดาxตั่ มัดyาม, มัดyามมีyุท ดาxตั่ งาโวง. 16 งาโวงมีyุท ดาxตั่ โงเณิง ตีw นาw มา วิ อา, เว้า เสี้ญ แณท เว้าwาจิด น้น ดิ้ oon ห้ี้w นาw มา วิ อา ตุ้ นี้. 17 เณีw น้น นั้งแต่ อ๊ง งา ทาม โงw มา ทอด งีดาวิด ดิ้ x้ง x้ ตุ่ดีส นั้งแต่ งีดาวิด มา ทอด เด้ ทวาด งีงาwง งา วิ โงน ดิ้ x้ง x้ ตุ่ดีส นั้งแต่wาว ทวาด งีงาwง งา วิ โงน มา ทอด เว้าwา จิด ค้ ดิ้ x้ง x้ ตุ่ดีส.

มัด ทาย 1

เจ้า พ้า ให้ ชาว ซ้ี ง อด มี ขุท

18 เว็น ออท เจ้า เสี ญ เป็น เน่ ง นี้: น่า ง มา ขิ อา เอ็ม เจ้า เสี ญ นั่น ได้ เป็น มี ท่าว ท่าน ใช เน่ ง แข้ว, ท่อน คุ้ ขุ่ ให้ เป็น ตุ มีทน นั่น น่า งได้ มี ขุท ท่อน, ข้อน แต ง แท ง แน่ ง ท้า เจ้า นุ ร น ใx. 19 ท่าน ใช เน่ ง ตุ เน่ ง ต น่า ง เป็น ส ขุ้ ตุ้ กิ, ท า ท า เป็น เน่ ง นั่น ท่าน ค้ เง่า แอ่ ให้ น่า ง พ้า ท้า ง เง่า จี่ ง พี ห้ น่ ง ใจ คุ้ ท้า ง โอม ซ เง่า ให้ ใต ขุ้. 20 ใช เน่ ง ทา ง พี อ ท นี้ ตุ้ ค้ มี แคุน ข่าม พ้อ ง เจ้า พ้า มา ให้ ใช เน่ ง เห็น ห้ น่ ง ข า ง ตน, แคุน ว่า ใช เน่ ง ขุท ดา วิด เอ ต่า ข้าน ซ ง คุ้ เอา น่า ง มา ขิ อา มา เป็น มี เจ้า, น่า ง มี ขุท ท่อน นั่น ข้อน แต ง แท ง แน่ ง ท้า เจ้า นุ ร น ใx. 21 น่า ง คุ้ ออท ขุท เป็น ตุ้ คุ าย แข้ว เจ้า จี่ ง ขุท คุ่ ว่า “**เสี่ ญ**” เพ่ ว่า ท่าน เจ้า ตุ้ นี้ ได้ คุ้ เป็น ตุ้ ค่ อย แท้ ข า ง ใน้ ใช เx า.

22 อ็ ท เห็ ง เผิ ดนี้ คุ้ เป็น นั้ น เพ่ ให้ เป็น ท่อ ย ขึ ง ท า ง เจ้า พ้า ได้ คุ น โว้ ทั ง ข่าม พ้อ ง. 23 ให้ เง่ ง! ช าว ซ้ี ง อด คุ้ มี ขุท แข้ว คุ้ ออท ขุท เป็น ตุ้ คุ าย แข้ว เx า คุ้ แผท ขุท คุ าย น่ น ว่า “ อิ น มา นุ เอ็ น” (เจ้า พ้า ชู่ แต ง พ้ อ ง เท า) 24 เม่ ใช เน่ ง น อน ขุ้ เม่ ค้ เสี ด ท่อ ย ค ว า ม แคุน เจ้า พ้า ง อท ชิ น ห้ ม เอ า น่า ง เป็น มี เจ้า. 25 ท า ท เง่า ได้ เน้า อู่ ช่ น อน ท้ น ว่า น่า ง ออท ขุท คุ าย แข้ว ใช เน่ ง ขุท คุ่ ให้ ขุท คุ าย ว่า “เสี ญ”

มัด ทาย 2

ได ง่อ ย เงน ดาว

1 เม่ เจ้า เสี ญ ออท พี้ ง ข้าน เจ็ ด เช้ เท็ ม ก้ ง ชู่ ดา ย ง่า ง ขึ เท็ โขด เน้ แท่ ง ดา เม ง, มี แต น ได ง่อ ย เงน ดาว มา แท่ ท่า ง ต า เว็ น ออท โง เม ง เชี ข เน้ า เช้ ม. 2 ได้ คุ าม ว่า, เด็ ท น้ อ ย ตุ้ ออท มา เป็น ขึ เพ น ช ชิ ว น้ น ชู่ ท่า ใด ? เพ่ พ้ อ ง น้ อ ย ได้ เห็ น ดาว ท่าน ข้อน นั้ น ท่า ง ต า เว็ น ออท, พ้ อ ง น้ อ ย จี่ ง มา คุ้ โห้ เพ า ท่าน. 3 เม่ เค้ ขึ เท็ โขด ได้ อิ น แน ว นี้ ค้ มี ค ว า ม กั่ ว จน ใจ เป็น โพ่ ค้ กั่ ว จน ใจ แข็ ท ทน. 4 ขึ ได้ แผท พ้ อ ง ฒ ทึ ง แท่ ง พ้ อ ง ได ง่อ น ฮอ น 3อ ง แท่ ง ดา มา คุ ม, ขึ คุ าม เx า ว่า, ตุ้ เป็น เจ้า ว า ขิ ด น้ น คุ้ ออท ง่อ น ใด ? เx า ต อ ง ว่า: 5 พี้ ง ข้าน เจ็ ด เช้ เท็ ม ก้ ง ชู่ ดา ย เพ่ ว่า ข่าม พ้อ ง เจ้า พ้า ได้ คุ น โว้ แน ว นี้:

มัดทาย 2

6 ข้านเขียดเข้าเฒ่าแสนลิ้นชุดลาย
ท่านคิ้วเข่าแม่นสุ้นน้อยทึ่งพึง
ห้าวทวานอ่านทาที้งชุดลายท่าใด
เพ่ว่าสุ้นรจักใหญ่ดุออกหนึ้งท่านมา
ดุมาเนิ้แท่งดาเมงเข่งเสียนโพ่เทา.

7 แข้วงโเอ็โลดโด้แสกพึงโณน่อยเงนดาวมาทาทาง่ข่ง โด้ดูามเราความดุ่ว่า, ดาวนั้นโด้กี้นเธ้ใด? 8 แข้วงโบอกเราโงข้านเขียดเข้าเฒ็มโด้จ่งว่า, ให้โงข่าวทา ห้าว น้อยนั้น เม่เห็นแข้วจึ่งคันมาวอกเทา เพ่ว่าเทาคิ้ดุโงโหว้เทาเณงก้วทน. 9 เม่เราโด้ในเณงนี้ คิ้เอาทนออกโง, เข่ง! ดาวเราโด้เห็นกี้นแท่ท่อนนั้น โด้อณนทางเราโงห้นมาจึ้งชู่กี่ง่อนห้าวน้อยชู่นั้น. 10 เธ้แสนโณน่อยเงนดาวโด้เห็นดาวคิ้มีความง่ณนเม่งทาย. 11 เม่เราเก้าโงทงงเทนคิ้เห็นห้าวน้อยแท่งนางมาขิอาสุ้เงินเอ็มห้าวน้อย, แสนเราจึ่งโห้มโงงเห้าเณ่าโง้ห้าวน้อยแข้วโณทอมเอาเธ่งออกมาโหว้เทามีคิโม้ทอมแท่งเทงทอมโห้. 12 เจ้าพ้าโด้วอกเราทางความฉนั่วา ท่าโด้คันโงหาโงโเอ็โลด, เณงนั้นเราจึ่งคันเม่เทนเราทางอั่น.

โจเกี้งเอาห้าวน้อยพ่าชโงแสนลิ้นเธ็จิง

13 เม่เราโงแข้ว, ให้เข่ง! มีแดนข่ามพ้องเจ้าพ้าสุ้รมาให้โจเกี้งเห็นทางงางฉน, วอกว่า ให้เอาห้าวน้อยแท่งสุ้เงินเอ็มพ่าชโงแสนลิ้นเธ็จิง, แข้วให้ชู่ห้นห้นเทามาวอกใพ่, เพ่ว่าโเอ็โลดดุ่ข่าวก้าห้าวข. 14 โจเกี้งจึ่งเอาห้าวน้อยแท่งสุ้เงินเอ็มพ่าชโงแสนลิ้นเธ็จิงทงงทางคัน, โด้ชู่ห้นห้นโเอ็โลดเพ็ดเข่ช. 15 จ้กเงินนั้นแนวนี้คิ้เพ่ดุให้เงินท่อชความเจ้าพ้าโด้ดุนโจ้ทางข่ามพ้องว่า: เทาโด้แสกขุกชาชเทาออกมาแท่แสนลิ้นเธ็จิง.

16 เม่โเอ็โลดบู่ว่าแสนโณน่อยเงนดาวเข่าเสียดท่อชความเจ้า คิ้ชินปุดโหญ่ทาชจึ่งให้สโงก้าเล็กน้อยสุ้ชาชเพ็ดดู่สหนึ้งข้านเขียดเข้าเฒ็มแท่งข้านใช้เทนจ้, แท่สุ้ห้งชxองโจ้มา, เดุนั้นแม่มดองเดุโเอ็บู่ก่าวหนึ้งแสนโณน่อยเงนดาวนั้น. 17 นั้นคิ้

มัดทาย 2

เป็นท่อย ความท่านเสียเขนข่ามพ้อง เจ้า ฟ้า ได้ ฉุนใว้ :

18 ได้ ใน เวง ชู่ ทุง ข้าน ขา นา

เป็น เวง แฝก ใช้ แท่ เวง ใจ่ม ดาง

นาง ขาแฝน แฝก ใช้ หา ขุก

นาง เข่า พึ่ง ความ อ้อน เข เพ่ ขุก ฉ์ เพิ่ด แข้ว.

ใส่เกี่ยง เอา ห้าว น้อย สัน ขุ่ แด่น ใน อี ณา ขา เอ็น

19 เม่ ปุ เชื่อ โขด เพิ่ด เข่ย แข้ว แฉน ข่าม พ้อง เจ้า ฟ้า ชู่ ฉ, ได้ มา ให้ ใส่เกี่ยง เห็น ทาง ขาง ฉน พึ่ง แด่น ใน เอื่ ฮิง. 20 ขอหว่า ที่น นั้น เอา ห้าว น้อย แท่ ชู่ เป็น เอ็ม สัน เม่แด่น ใน อี ณา ขา เอ็น เพ่ ชู่ จุ ข่าว น้า ห้าว น้อย นั่น เพิ่ด เข่ย แข้ว. 21 ใส่เกี่ยง จี่ เอา ห้าว น้อย แท่ ชู่ เป็น เอ็ม สัน ขุ่ แด่น ใน อี ณา ขาเอ็น. 22 เม่ ได้ ใน น่าวว่า ท่านอาเจ้ ขาว ได้ นั้น เน้ แท่ ดาก้ ชู ดาย ขึ่น ปุ เชื่อ โขด ชู่ เป็น อ้าย. ใส่เกี่ยง ข้าน เข่าแม่ ปุ่ง ทาง นั่น, เพ่ เจ้า ฟ้า ได้ ทิด เห็น ท่าน ทาง ขาง ฉน, ใส่เกี่ยง ลั้ ขึ่น ปุ่ง ก้ ชาษ เข้. 23 จี่ ได้ ปุ่ง ชู่ เมง ฉ ชู่ นา น่าเข้ด, เพ่ ให้ เป็น ท่อย ขุก ทาง ข่ามพ้อง เจ้า ฟ้า จุ่น ใว้ : ท่าน จุ้ แฝก ว่า โท นา น่า เข้ด.

มัดทาย 3

ท่าน ใส่ หน่ ปุ่ง ทิด ข่าว ให้ วาง ฉ์ ขาง ใน้ ใส่

1 ทาม นั่น ท่าน ใส่ หน่ ปุ่ง ทิด มา ข่าว ความ พึ่ง ข่า เล่ง ดอน ห้วาง ก้ ชู ดาย. 2 ให้ วาง ฉ์ ขาง ใน้ ใส่ เพ่ ว่า แด่น เมง ฟ้า ได้ มา จั๊ แข้ว. 3 แม่น ท่าน ใส่ หน่ ชู่ นี้ ถ้ ท่าน เอื่ น่า ข่า ข่าม พ้อง เจ้า ฟ้า ได้ จุ่น ใว้ ว่า:

เวง ชู่ ข่าว ทุง ข่า เล่ง ดอน ห้วาง ว่า

ห้าง แท่ แป่ง ทาง ให้ เจ้า จอม ชู่ เป็น ฟ้า

เจ็ด ทาง ถิ ทาง นั่ ให้ เจ้า ฟ้า ทาย โท่.

4 ท่าน ใส่ หน่ นี้ นุ่ง เจ่ง ใฉน โท ขาท ถ้า, ซ็ด ขาย แอว พึ่ง, เจ่ง ทิน ท่าน ทิน ทก แฝน ทั่ ปี้ เล้ง ข่า. 5 เจ่ นั่น เจ็น โพ่ เมง เจ็ จุ น่า เจ็ม เห็ง ท่า ก้ ชู ดาย แท่ แด่น ส ชู่ จ่ ฉิม

มัด ทาส 3

แม่นี้ สิ ดา เนี่ ออก ไป หา ท่าน ใช่ ไหม.

6 แต่ เรา เว้า กับ ออก ว่า เรา มี ปาก ไม่ใช่ แข็ว ได้ ขึ้น ที่ มา หนึ่ง ท่าน ใช่ ไหม ซู่ ถือ แม่นี้ สิ ดา เนี่. 7 แม่ ท่าน ใช่ ไหม เห็น แต่ น สหาย ชี ณาส แห่ง แต่ น ณา ถุ ทาส, เอา ทะ มา คุ เสีด ถือ ขึ้น ที่ มา, ท่าน จี้ ง เว้า ทั้ น เรา ว่า แต่ น ใจ้ าส เพ็ส, ใส่ วอก ซุ ฟ้าส ซ์ ความ เจ้า ฟ้า ปุ ด ใหญ่ น้อน คุ มา ทอด นั่น. 8 เพ่ เณ ง นั่น ให้ เสีด ให้ ได้, ไม่ ทั้ น ว่า ได้ วาง ซ์ ปาน ไม่ใช่. 9 พ็ ง พี่ น้อ ง ทู่ า หนี่ ว่า อ๊ น ขา ขาม เป็น อ้าส แม่ ขาง ปาง เค้า พ็ ง พี่ น้อ ง. น้อส วอก พ็ ง พี่ น้อ ง ว่า เจ้า ฟ้า คุ เสีดให้ ห้อน ด่าน นี้ ออก ขุ ท หาน ให้ อ๊ น ขา ขาม ลี้ ได้. 10 ใจ้ นี้ ได้ วาง ณวาน ใจ้ หนึ่ง เท้า ขาก ท ไม้ แข็ว, เณ ง นั่น ท ไม้ ใด ขาก เง่า เป็น หาก คุ ศด คุ้ ม ใช่ ทอ ง ไฟ ซ์.

11 น้อส ได้ เอา นี้ เสีด ถือ ขึ้น ที่ มา ให้ พี่ น้อ ง, หาส ให้ ฮู้ ว่า วาง ซ์ ปาน ไม่ใช่ ลี้ แม่น, ทาก ว่า ซู่ คุ มา ขุ น ทุ ง น้อส นั่น แม่น มี จ๊ก ใหญ่ ล้วน ทุ ง ณ น้อส ใหม่, น้อส ลี้ ทุ ง เง่า ไจม ด่าง ปุ ขาส ให้ ท่าน ท่า ใด. 12 ท่าน ซู่ นั่น คุ เอา เจ้า ณ ุน ใช่ แท่ ง ไฟ เสีด ถือ ขึ้น ที่ มา ให้ พี่ น้อ ง, มั ท่าน เจ้า กี่ โด้ ง ลัด เหน้า, ท่าน เจ้า คุ เสีด ให้ เพ็น เหน้า ณอ ง ท่าน เจ้า ทั้ ง ถิ,แข็ว คุ โพ่ม เหน้า ถิ ใช่ เข้า ไจ้, เหน้า ขาง ท่าน คุ เสา ซ์ ง่อน ไฟ เง่า ฮู้ มอด.

เจ้า เสีญ ขึ้น ที่ มา

13 แข็ว เจ้า เสีญ ได้ ออก ซ์ ทั้ ง ขา ชี เข้ มา หา ท่าน ใช่ ไหม หนึ่ง แม่นี้ สิ ดา เนี่, เพ่ ว่า คุ ให้ ท่าน ใช่ ไหม เสีด ถือ ขึ้น ที่ มา ให้. 14 หาก ว่า ท่าน ใช่ ไหม ฉาส ความ ห้าม ท่าน เจ้า ว่า ซู่ น้อส ลี้ ขึ้น ที่ มา หนึ่ง ท่าน เจ้า ข้, ท่าน เจ้า คุ มา หา ซู่ น้อส แนว ใด. 15 หาก เจ้า เสีญ ทอ ง ท่าน ใช่ ไหม ว่า, จ๊ด นี้ ให้ เสีด ท่อส เพ่ ว่า เหา หาก คุ ลี้ เสีด แนว นั่น ให้ ท่อส ขุ ท าง เจ้า ฟ้า ปุ่ แนว. 16 แข็ว ท่าน ใช่ ไหม ลี้ เสีด เม่ เจ้า เสีญ เสีด ถือ ขึ้น ที่ มา แข็ว ลี้ ได้ ออก ซ์ แม่นี้ นั่น, ให้ เง็ ง! ห้อ ง ฟ้า ได้ ณ ออก, ท่าน เจ้า ได้ เห็น ณ ุน ใช่ เจ้า ฟ้า แจ๊ ก เณ ง เนก เณา เจ ง มา ซู่ เห็ ง ท่าน เจ้า . 17 แข็ว มี เจ ง มา แท่ เม ง ฟ้า ว่า ท่าน ซู่ นี้ เป็น ขุ ท ซู่ เหา จก เหา จก ท่าน ทาส.

ฉิ ห้าส ซื้ เจ้า เสีญ

1 ทุ ง มา เจ้า ณ ุน ใช่ ได้ ฟา เจ้า เสีญ เหน้า เจ ง ทุ ง ง่า เส ง ถอน ห้าว เพ่ คุ ให้ ฉิ ห้าส ซื้ ท่าน เจ้า. 2 เม่ ท่าน ได้ อ๊ด เหน้า อ๊ด นี้ ทอด ซ์ ซ์ ง มี้ ซ์ ซ์ ง ค้น, ท่าน เจ้า ทอด ทาส. 3 แข็ว ฉิ ห้าส

มัก ทาย 4

มา ดาย ความ ทัง ท่าน เจ้า: ว่า ท่าน เป็น ยุท เจ้า พ้า ให้ วอท ห้อน ด่าน นี้ ขึ้น เป็น เด่ง หิน.

4 เจ้า เสีย ญู ทอง ว่า มี ความ อุ่น แท้ม ร้อ หนึ่ง พัง ขาง พ้า ว่า ส เทา เข่า แม่น อุ หิน เน้า ขี้ง มี แนว ถ้อ ให้ หิน ยู่ ความ เจ้า พ้า วอท xอน. 5 แข้ว ฉิ ห้าย ร้ถ์ พา เจ้า เสีย ญู ร้ง เมง เสีย ญ เน้า เจ้ม อน เป็น เมง เกิด ชี. ให้ ท่าน เจ้า นั้น เม่ เห็ง ห็ง ดา เทอน ร้หว เทา. 6แข้ว ดาย ความ ทัง ท่าน เจ้า, ว่า ทาท ท่าน เป็น ยุท ดาย เจ้า พ้า ให้ แทว โขง ให้ เข้ง! เพ่ มี ความ อุ่น ร้อ ว่า:

เจ้า พ้า อุ วอท พ้ง แดน เจ้า พ้า หอด จ็ท ท่าน
พ้ง แดน น้น อุ เอา มี พร ท่าน ร้อ
ข้าน หิน ท่าน อุ ห้อง ด่าน.

7 เจ้า เสีย ญู ทอง ว่า มี ความ อุ่น ร้อ หนึ่ง พัง ขาง พ้า ว่า ท่า ขี้ เจ้า พ้า ฉู่ เป็น เจ้า พ้า พ้ง ท่าน. 8 แข้ว ฉิ ห้าย ร้ถ์ พา เจ้า เสีย ญู นั้น เม่ เห็ง พุ xุ ง ขี้ แด่น กิน ทุ่ง เทอ หนึ่ง เมง ยุม นี้ ให้ ท่าน เจ้า เข้ง. 9 ร้ถ์ ดาย ความ ทัง ท่าน เจ้า ว่า, ว่า ทาท ท่าน เห้า เด่า ร้ข้ น้อย เด่ง เดอ เห็ง เหม็ด นี้ น้อย อุ ให้ ท่าน. 10 เจ้า เสีย ญู ร้ถ์ ทอง มน ว่า ฉิ ห้าย เอ็ย ให้ มี้ง พ่าย ออท ร้ง เพ่ มี ความ อุ่น ร้อ หนึ่ง พัง ขาง พ้า, ให้ ร้หว เทา เจ้า จอม ฉู่ เป็น พ้า ฉู่ ถ้อ. 11 ฉิ ห้าย ลี้ พ่าย ออท ร้ง ร้ เจ้า เสีย ญู ให้ เข้ง! มี พ้ง แดน เจ้า พ้า มา แท่ แทน เข้ง ดุ ท่าน เจ้า.

เจ้า เสีย ญู ข่าว ความ เจ้า พ้า หนึ่ง ที้ง ฆา ขี เข้

12 เม่ เจ้า เสีย ญู ร้ถ์ ฉิน น่าว ว่า ท่าน ใช หน ขี้ เด้า ทุ ท่าน เจ้า ลี้ ร้ง ที้ง ฆา ขี เข้. 13 แข้ว ร้ถ์ ห้าย ออท ร้ เมง นา ณา เข็ด ร้ง ชู เมง ทา เป็น า อุ่ม ชู แท่ม ขิม นี้ เข้ หนึ่ง กิน เมง ณา ปุ โขน แท่ง เมง เน็ง ฆา ขี. 14 ความ ท่าน เธ ณา ชา ฉู่ เป็น ข่าม พ้อ ร้ถ์ อุ่น ร้อ หนึ่ง พัง ขาง พ้า น้น อุ เป็น เณ ง นี้ แท้:

15 ที้ง ณา ปุ โขน แท่ง ที้ง เน็ง ฆา ขี
ท่อย ทาง นี้ เข้ ดาท แม่ นี้ ฉิ ดา เน็ เพ็ง ใน
เณ ง ที้ง ฆา ขี เข้ แด่น กิน ส ท่าง แดน.
16 เป็น ร้พ่ ฉู่ ชู หนึ่ง ขร ง มัก อุ เห็น แx ง ทุ่ง ใหญ่ หร ง
ฉู่ น่ ง ชู หนึ่ง แดน ทาย แx ง ทุ่ง ลี้ xอ ง นั้น ใx่ ax า แข้ว.

มัด ทาย 4

17 แต่ นั้น มา เจ้า เสี ญ ลี้ ที่ 6 โทท ว่าว ว่า
ให้ วาง ข้ วาง โน้ย เพ่ว่า แต่น เม 6 ฟ้า ได้ มา จี้ แข้ว.

เจ้า เสี ญ แณท เอา 4 ส ทุท ว่า

18 เม เจ้า เสี ญ ท่า 6 จ้ ง แลม หน 6 วา ขี้ เจ้ ท่าน เจ้า ส่ เห็น น้ 6 พี่ ง ตุ้ ฉ โผน ทาท ว่า
แณท เป้ โท แต่ 6 น้ 6 ดาย ตุ้ อน เถ้ อา ทา 6 ด่าว 6 แท ชู่ หน 6 เพ่ว่า เรา เป็น ส ทุท ว่า. 19
เจ้า เสี ญ เว้า ทั้ ง เรา ว่า ให้ มา ท่อย เอา แข้ว เอา ตุ้ วอท พ้ 6 ท่าน เป็น ชู่ เด่ 6 ดุ เอา ส. 20
เรา ขึ น วาง 6 แท ข้ ง ท่อย ท่าน เจ้า. 21 เม ท่าน เจ้า ท่า 6 ง ลี้ เห็น น้ 6 พี่ ง ใหม่ ตุ้ ว่า โท
ง แต่ 6 ใช หน เป็น ยุท ดาย ท่าน เถ้ เจ้ ดาย เจ้า เสี ญ แณท เอา เรา. 22 เรา เห็ 6 ข 6 ลี้ ขึ น
วาง เข ง วา อ้าย เรา ง ท่อย ท่าน เจ้า.

23 เจ้า เสี ญ ได้ ก็ว ทา 6 ง ท่ ที่ 6 วา ขี้ เจ้ วอท ขอน พั้ 6 เหน ง ห้ เหา ว้าว น่าว ใช เห 6
แต่น เม 6 เจ้า ฟ้า, แต่ 6 ขึ น ง ส เป็น ข้ ได้ เว้ 6 ถิ เผิด. 24 ความ ที่ 6 ท่าน เจ้า ลี้ ณา ข้ ง ท่ ร
แต่น ถิน ถิ ข้, เรา จี่ 6 เอา ส เจ้ ง ข้ ได้ เว้ 6, ส ง่าง มี่ ถิ่ ใจ ส ชิ ห้ เมา, ส เป็น ข้า หมู, ส เป็น
ขี้ มา หา ท่าน เจ้า, ท่าน เจ้า ลี้ ขึ น ง ร เรา ถิ เผิด ชู่ ส. 25 แต่ 6 มี แต่น ส ล มา แต่ ที่ 6 วา ขี้ เจ้
ที่ 6 เถ้ ทา โว้ ข้, เม 6 เสี ย ณา เข้ ม, แต่ 6 มา แต่ แม่ นี้ ชี ดา เน้ ด่าท ใน ได้ ง ท่อย ท่าน เจ้า.

มัด ทาย 5

เจ้า เสี ญ วอท ขอน พั้ 6 ทิน พุ

1 เม เจ้า เสี ญ เห็น แต่น ส ทาย เณ 6 น้ น จี้ 6 นั้ น พุ เม่ แข้ว น่ 6 โง 6 แต่น ข่าม ใช้ ลี้ มา
ง ห้ เหา. 2 แข้ว ท่าน เจ้า ถ ความ วอท ขอน เรา ว่า:

3 ชู่ ใถ มี 6 ณ ถน เง่า ฟ้า ลี้ ขุท ข่ 6 เพ่ว่า เม 6 ขึ น พาน เป็น ณ 6 ชู่ น้ น
4 ชู่ ใถ โทท โณม ลี้ ขุท ข่ 6 เพ่ว่า ชู่ น้ น ตุ้ ได้ ความ อ้ อน เข
5 ชู่ ใถ ใจ อ่ อน หาน ลี้ ขุท ข่ 6 เพ่ว่า ชู่ น้ น ตุ้ ได้ แต่น ถิน เม 6 ขุม
6 ชู่ ใถ เง่า มี ความ ถิ มี ม่ ถน ลี้ ขุท ข่ 6 เพ่ เจ้า ฟ้า ตุ้ ให้ อิ่ ม เท็ ม
7 ชู่ ใถ มี ใจ อิ น ดุ ลี้ ขุท ข่ 6 เพ่ว่า ชู่ น้ น ตุ้ ได้ ความ อิ น ดุ ทอ ว

8 ผู้ใดนี้ใจสัตย์ซื่อ เพื่อว่า ผู้นั้นจะได้เห็นเจ้าพ้น

9 ผู้ใดเสือกให้มีความที่ใจสัตย์ซื่อ เพื่อเจ้าพ้นจะว่าเป็นบุญ

10 ผู้ใดเสือกลิเสือกนี่ทางจริงใหม่นางสัตย์ซื่อ

เพื่อว่าแต่นรกจีนฟานเป็นแดดผู้นั้น

11 มีเหล่าจะเจ้านางเท็จ ดูเถ่าว่าท้าวให้พี่พี่น้องเข่าแม่นแท้หนแน่. เพื่อได้พรกเธอเทานั้น พี่พี่น้องสัตย์ซื่อ. 12 ให้หน้าตั้นตาหวานเจ้า เพื่อว่ามีเหตุมีใจเจ้าให้พี่น้องตู่มีหน้าจีนฟาน. เป็นเหตุนั้นถึงเธอได้ใหม่นางข่ามพ่อเจ้าหน้าท่อนพี่น้องแข้ว

ทแท่จความทุ่จช่าจ

13 พี่จท่านเป็นเหตุจทให้สมจบุม, ว่าจทนั้นจึดจ่าจโจแข้วจะเสือกให้เล็มเข่าได้แนวใด, แต่นั้นโจสัตย์เข่ามีค่าช้จ, ถึมช้ให้สตู่ที่นั้น.

14 พี่จท่านเป็นแช้จทุ่จให้แต่นกินมีจบุม มีต้จตู่เห็จพุจะเข่าจีจเจ้าได้. 15 เข่ามีผู้ใดโต้แยนแข้วจะเธอโบมากมีจเจ้า, ทางเจ้จเจ้จต้จตีจทุ่จเจ้าแยน, มนจีจ้อจทุ่จโจนโจ่สตู่ทีจเธน. 16 เหตุนั้นถึ พี่จท่านสัตย์ซื่อจทุ่จให้สเห็จทาต, เพื่อว่าเมเหล่าเห็นพี่จท่านเสือกอักกะ, เหล่าจะได้ซื่อจถือมั่นตู่เป็นพี่ตู่มีจหน้าจีนฟาน.

ซอจเจ้าหน้าแท่จดา

17ท่าหนึ่ว่าเธอมาข้อซอจท่านโมเหตุแท่จความข่ามพ่อจเจ้าหน้าบอกซอนท่าใด ทางเธอมาเสือกให้มนะจุดลอดความ. 18 เธอบอกพี่จท่านความนี่ว่าเจตุใดหน้าแท่จกินถึจตู่แม่นขอดข้ว่ากันน้อยอนใดสัตย์จะเข่าโทษข้ซอจ ท้นว่าจุดแนวจะเป็นนั้นทุกหน. 19 เพื่อเหตุนั้นผู้ใดเสือกให้ซอจแท่จดาลอดน้อยท่อยความบอกซอนนี้ขาดข้จดข้ แท่จบอกซอนผู้อั่นให้เสือกแนวนั้น, เจ้าหน้าจะแลกผู้นั้นว่าผู้น้อยจุดหนึ่จเมจหน้าจีนฟาน, ทางผู้ใดเสือกท่อยแท่จบอกซอนผู้อั่นท่อยซอจแท่จดานั้นเจ้าหน้าจะแลกผู้นั้นว่าผู้ใหญ่หนึ่จเมจหน้าจีนฟาน. 20 เธอบอกพี่จท่านว่า, ว่าทางความพี่จท่านเตุนั้นเข่าขึ่นเหตุความโหมบอกซอนซอจแท่จแต่นพาข้นาตแข้ว พี่จท่านจะเน้าแต่นเมจหน้าเข่าได้.

มัด ทาส 5

ปุถุชนกับพระเจ้า

21 พระเยซูได้ยินความคิดนี้ของพวกเขา, ท่านจึงกล่าวว่า, ทำไมท่านจึงคิดในใจอย่างนี้เล่า. 22 แทนที่พระเยซูจะตอบเขาว่า ผู้ใดว่าบาปของเจ้าได้รับการยกโทษแล้ว, ผู้ใดจะว่าว่า ท่านจงลุกขึ้นเดินเถิด ดังนี้ใครจะง่ายกว่ากัน? 23 แต่เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รู้ว่าบุตรมนุษย์มีอำนาจบนแผ่นดินโลกที่จะยกโทษบาปได้ ท่านจึงกล่าวแก่คนโรคเรื้อนว่า 24 ลุกขึ้นเถิด จงหยิบที่นอนของเจ้าไปบ้านเถิด. ทันใดนั้นคนโรคเรื้อนก็ลุกขึ้นต่อหน้าต่อตาพวกเขา หยิบที่นอนของตนไปบ้านตนเอง. 25 ทุกคนก็ประหลาดใจ และสรรเสริญพระเจ้า กล่าวว่า เราได้เห็นสิ่งมหัศจรรย์ในวันนี้. 26 พระเยซูได้ยินความคิดนี้ของเขา จึงตรัสว่า ท่านทั้งหลายจงเลิกคิดเช่นนี้เสียเถิด.

อย่าตัดสินผู้อื่น

27 ต่อมาพระเยซูเสด็จออกไปเห็นคนเก็บภาษีชื่อเลวีนั่งอยู่ที่ด่านเก็บภาษี. 28 พระองค์ตรัสกับเขาว่า, จงตามเรามาเถิด. เลวีก็ลุกขึ้นทิ้งทุกสิ่งไว้ข้างหลัง. 29 ต่อมาเลวีได้จัดงานเลี้ยงใหญ่ในบ้านของตนเพื่อพระเยซู และมีคนเก็บภาษีและคนอื่นๆ เป็นจำนวนมากมาร่วมโต๊ะอาหารด้วย. 30 พวกฟาริสีและพวกธรรมาจารย์ของพวกเขาจึงบ่นว่าต่อสาวกของพระเยซูว่า ทำไมพวกท่านจึงกินและดื่มกับคนเก็บภาษีและคนบาปเล่า? 31 พระเยซูตรัสตอบพวกเขาว่า คนสบายดีไม่ต้องการหมอ แต่คนป่วยต้องการ. 32 เราไม่ได้มาเรียกคนชอบธรรมให้กลับใจใหม่ แต่มาเรียกคนบาปให้กลับใจใหม่.

33 ครั้งหนึ่ง พระเยซูตรัสกับสาวกของพระองค์ว่า, ทำไมพวกท่านจึงถือศีลอดบ่อยๆ แต่พวกสาวกของท่านไม่ถือศีลอดเลย? 34 พระเยซูตรัสตอบว่า ท่านจะให้แขกในงานแต่งงานถือศีลอดขณะที่เจ้าบ่าวยังอยู่กับพวกเขาหรือ? 35 แต่วันจะมาถึง

มัก ทาส 5

เมล็ดพืช เพื่อว่า แต่ละ ต้น เมล็ดพืช เป็น ของ เจ้า พื้นที่, แห่งหน้า อาณา ขอด เมล็ด เสียหาย ณา เจริญ เมล็ด เสียหาย ณา เจริญ เป็น เมล็ด ปรุโทษ์ ชั่ว. 36 ท่า รู้ ทัน ฆาต อาณา ขอด ทรง เจ้า เพื่อว่า เจ้า คุ เสีย ให้ โฉมตา ข้อ ว่า ก่อน เสร็จ ตาย ค่า เข่า รู้. 37 ทาท ให้ พี่น้อง เจ้า แนว นี้ แม่น ค่า ว่า แม่น เข่า แม่น ค่า ว่า เข่า แม่น เพื่อว่า ความ เจ้า เณร์ นี้ ปรุง เข่า ถ.

ให้ ออก ชุ่ณก ตู่ง

38 พ้อง ท่าน รู้ ใน ความ ตุ่น รู้ว่า ทา ขึ้น ทา แน่ว ขึ้น แน่ว. 39 รู้ เขา วอก พ้อง ท่านว่า ท่า ต โณน ท้าง ส เข่า ถ, ว่าม ชุ่ ใถ โตงแท้ม เพื่อง นวา เจ้า ให้ ขึ้น แท้ม เพื่อง น้าช ให้ ชุ่ น้นโตง ใหม่. 40 ว่า ชุ่ ใถ ค้น เอา เร้ น้อน เจ้า ค้ เอา เร้ ฉัน นอก ให้ มน ใหม่. 41 ว่า ชุ่ ใถ โณ่ม นาง เจ้า ปรุ โร้ง เตู่ง ปก ร ค้ ให้ เจ้า ปรุ ท้าง มน xอง ปก. 42 ว่า ชุ่ ใถ ร้ ร้ง พื้นง เจ้า ค้ ให้ เรา, ท่า ไว้าช น้า ร้ ชุ่ ร้ อ้น พื้นง เจ้า. 43 พ้อง ท่าน รู้ ใน ความ ตุ่น รู้ว่า ให้ ออก พี่ น้อง ข้าน ให้ เขน จ้, ให้ ตู่ง ชุ่ ณก ตู่ง. 44 รู้ เขา วอก พ้อง พี่ น้อง ว่า ให้ ออก ชุ่ ณก ตู่ง เจ้า ให้ ท่าว โพ้ ความ ถ ท้าง ชุ่ โณ่ม นาง เจ้า. 45 เพื่ พ้อง ท่าน คุ เป็น ขุท ตาช ชุ่ เป็น พี่ พ้อง ท่าน ชุ่ เมล็ง น้า, เพื่ ว่า เจ้า น้า รู้ เสีย ให้ ทา เวิน ท่าน เจ้า นั้น ร่อง ใร้ ส ข้าช แห่ง ส ถ, แห่ง เสีย ให้ น้า โณน ใร้ ส นี้ ใx ใจ นั้ แห่ง ส โลด งาน ท์ ทน. 46 ว่า เจ้า ออก พ้อง ส ชุ่ ออก เจ้า ท์ น้น เจ้า คุ รู้ เตู่ง เมล็ง ใจ อน ใด, พ้อง ส เท้ง ทิวช ค้ ตู่ง เสีย แนว น้น แม่น เข่า? 47 ว่า เจ้า ทาท รู้ น้ง น้า ท้ ทา พี่ น้อง เจ้า ด่าช ด้ว, เจ้า รู้ เสีย อน ใด เณร์ อ้น เข่า. ส ท่าง พน ค้ ตู่ง เสีย แนว น้น แม่น เข่า. 48 พ้อง ท่าน คุ้ เป็น ส ถ จุด ท์ ให้ แงท ทน ท้ง เจ้า พ่ พ้อง ท่าน ชุ่ เมล็ง น้า ถ จุด ท์.

มัก ทาส 6

ความ วอก xอน วิ้ก ต่อช เช

1 ลอช ชุ้ ให้ ถ ทา ต่อช เช เพ่ อ้าง ส อ้น ว่า ทาท เสีย แนว น้น เจ้า คุ เข่า รู้ เตู่ง เมล็ง ใจ พื้นง เจ้า พ่ ชุ่ ชุ่ เมล็ง น้า ฮึน พาน. 2 เพ่ เณร์ น้น เม่ เจ้า ต่อช เช ทา ค้ ล้อง ข้อง ว่าว ปรุ ท่อน เณร์ พ้อง ส หน้า ณ์ ใจ งาน เร่ช เสีย ชุ่ เขน โพ้ เขา แห่ง เสีย ชุ่ พื้น ทาง xอก ษร ทาง เพื่ให้ ส เท้ง ทาช ข้อง ทู่ เขา วอก พ้อง ท่าน ความ ณ์ ว่า เxา รู้ เตู่ง เมล็ง ใจ พ แข้ว. 3 พ้อง ท่าน เม่

ต่อสู้นั้น มันจะ เอา ร้อง ให้ เข่า ให้ มันนั่งสู้. 4 แม่ต่อสู้ ผลอย อย่าง ให้ ขึ้น ขึ่น, แข้ว เจ้า พี่ ชู้ เห็น ข่อน ขึ้น ขึ่น ถ้า เอา เต้า แม่ ใจ ให้ เจ้า.

ข่อย ขอน ความ ท่าว โหง้

5 แม่ พ้อ ท่าน ท่าว โหง้ ทู่า เป็น ผล หน้า นั่ ใจ จาน เพ่ จ่า เจา มัก ขึ้น ท่าว โหง้ หนึ่ อย ขน โหง้ เขา แท่ แจ้ หาย เพ่ ถ้ ให้ สะเก้ อาย เห็น, เขา ข่อย พ้อ ท่าน ความ นั่ จ่า, เจา ได้ เต้ แม่ ใจ เหม็ด แข้ว. 6 พ้อ ท่าน แม่ เต้ ถ้ ท่าว โหง้ ให้ ผ้า ปิ่ อาจ ห้อ หั่ ข่า ๆ แข้ว ท่าว โหง้ เจ้า พี่ ชู้ ชู่ ข่อน ขึ้น ขึ่น, แข้ว เจ้า พี่ ชู้ เห็น ข่อน ขึ้น ขึ่น ถ้ เอา เต้ แม่ ใจ ให้ เจ้า.

7 แม่ เต้ เจ้า ท่าว โหง้ ทู่า เจ้า นี้ ความ เท่า แข่ ละ ท่าง หนึ่ จ่ เสีด เพ่ จา หรือ จ่า, จ่า หาก เจ้า นี้ ความ เท่า เจ้า จอม จึ่ ถ้ หนึ่ จา. 8 ผล นั่น ทู่า เสีด แน จา เพ่ จ่า อย่ ใด เจ้า แต่ ได้, เจ้า พี่ ค้ ทู่ ท่อน แด่ ร้ แข้ว. 9 ผล นี้ เจ้า จึ่ ท่าว โหง้ ร้ ท่อย ความ นี้ จ่า:

เจ้า พี่ พ้อ เขา ชู่ แม่ หน้า
ให้ ตู่ เจ้า พี่ หู่ อ หน้า มา ตา
10 ร้ ให้ แด่น แม่ หน้า เจ้า พี่ มา ก้ อ ชู่
ร้ ให้ เป็น ท่อย ขาย อ่าว เจ้า พี่
แม่ หน้า เป็น แน ใด, ให้ แม่ ขุม เป็น แน นั่น
11 ร้ เอา เต้ ทิน ให้ นุ่ม ชู้ น้อย ถอม มี้.
12 ร้ ข่า อาง ไน้ย ให้ นุ่ม ชู้ น้อย
ผล นุ่ม ชู้ น้อย ได้ ข่า ให้ ชู้ เสีด ฉัก นุ่ม ชู้ น้อย นั่น
13 แท่ ทู่า เอา นุ่ม ชู้ น้อย จง ตู้ เง่ อ
ร้ ให้ ต่อย นุ่ม ชู้ น้อย ออก ท่อย ร้ ฉ้ ห้าย
14 เพ่ จ่า เจ้า ข่า อาง ไน้ย ให้ พี่ น้อ
เจ่า พี่ ชู้ ชู่ แม่ หน้า ค้ ถ้ ข่า จัก ฉัก ให้ เจ้า.
15. จ่า หาก เจ้า เข่า ข่า จัก ฉัก ให้ พี่ น้อ เจ้า พี่ ค้ ถ้ เข่า
ข่า จัก ฉัก ให้ เจ้า แจ้ ทน.

มัด ทาส 6

งดเว้นอาหารที่ถวายรูปเคารพ

16 เมื่อเจ้าสิงโตกินอาหาร ที่เขาถวายหน้าเจ้าพระเกศาหน้านั้นได้อย่างไร, เจ้าเขาหน้าเจ้าพระเกศาให้ผู้อื่นเห็นว่าเจ้าสิงโตกินอาหาร เขาจึงพูดกับเจ้าว่า, เจ้าได้เชื่อมใจแล้ว. 17 เมื่อเขาพูดกับเจ้าสิงโตกินอาหารให้ร่างหน้าหมดเลย. 18 เพื่อเขาให้ผู้อื่นรู้ว่าเจ้าสิงโตกินอาหาร ตาก เขาให้เจ้าพี่ชู่งดงามนั่นเห็น แล้วเจ้าพี่ผู้เห็นงดงามนั่นสิ่งดีมีเชื่อมใจให้เจ้า.

ความรักต่างใจ

19 ท่าน้องนโมรักของมีหลายเจ้าชื่นแต่นกินรวมกัน เป็นงดนโตมากกับหนึ่งตกทิน แต่เป็นงดสรรเขาได้. 20 ให้น้องนโมรักของมีหลายเจ้าชื่นรวมหน้า เป็นงดนโตมากกับหนึ่งตกทินเข้าได้ สรรสิ่งเข้าได้. 21 เพราะรักของมีเจ้าชู่งดนใกใจเจ้าสิ่งชู่งดนนั่น.

22 ตาเป็นทรนแขนทุ่งให้มีสิง ว่าตาก ตาเจ้าชื่งใจกินมีสิงเห็งท่าสิชื่งใจ. 23 ว่าตาเจ้าเข้าชื่งใจกินมีสิงเห็งท่าสิมัดมร เพราะนั่น ว่าตากรงทางทุ่งใจเจ้ามัดมร งง, รงงมัดนั่นกินหน่ายใก.

24 เข้ามีใดกินใกินองห้าว ข้าวอองงกันได้เพราะกินงดได้นี้งงอกได้นั่น ข้อว่ากินเพื่นห้าวได้นี้ ดูแลงกันได้นั่น, เจ้ากินเป็นนัดอเจ้าพ้าแต่เป็นนัดอแกนสิพอมตนเข้าได้.

จักเตาถอม

25 เพราะนั่น เขาจึงงดพูดท่านว่าท่าเตาถอมหนึ่งดูงเงิงว่ากินทินเค้าทินนี้ชง ข้อเตาถอมหนึ่งมีสิงนุ่งโก่ม ดูงเงิงสรมีค่าเณเดูงทินมีสิงสิมีค่าเณเดูงนุ่งเข้าแม่นอา. 26 ให้เงิงในหนึ่งข้าฆนเข้าได้หม่าน เข้าได้ทั่ว เข้าได้เท้งใช่เข้าชื่อเจ้าพี่ชู่รมงหน้าสิกงชิงในหนันนั่น พูดท่านมีค่าเณในตาชแม่นเข้า. 27 มีใดตรงพูดท่านได้เตาถอมนั่น กินเชื่อให้ดูงเงิงชันท่มค่าxonoonค่าวาได้. 28 เป็นงงพูดท่านจิงเตาถอมหนึ่งเดูงนุ่งโก่ม ให้เงิงงอหนึ่งโก่งมนใหญ่นั่นแนวใกมนเข้าได้เชื่อจักเข้าได้เณินฉ้าชเขาพงอหนูดท่านว่า. 29 ตาว่าพีณาโขในงงมีเดูงณองท่ใกสิกงเข้ามีเดูงนุ่ง

มัด ทาย 6

ดู่เน ก็ ดูรู๖ งอท ๙. 30 ว่า เจ้า พ้า ทาท ชัอ๖ แท่๖ ก ห้าฮู่ โท่๖ แนว น้เน มเน ทู๖ มั้ นี้ แข้ว มั้ งุท ลี้ ดู้ ดู้ม ใช่ เท่า โฟ โอ่! ฮู่ เดู่ น้อช เอ็ช เจ้า พ้า ดู เง่า ชัอ๖ แท่๖ เจ้า ทาช เณ น้เน อ่า.

31 เงิ้น แนว นี้ ถ็ ท่า เดา ถอม ว่า เขา ดู ทิน เณ้า ทิน นี้ ข้ ว่า ดู นุ่๖ โท่ม ช๖. 32 เพ่ ว่า ส ท่า๖ พ้น ลี้ ล้ ช่าว ทา เดู่๖ ณอ๖ เท็๖ ท่า นี้ เจ้า พ่ ฮู่ เม๖ พ้า ฮิน พาน ลี้ ขู่ แข้ว พ๖ ท่าน แอ่ โถ้ เดู่๖ นี้. 33 ท่อน จ็ท อ้น เหม็ถ พ๖ ท่าน ดู้ ช่าว ทา แด่น เม๖ เจ้า พ้า แท่๖ ความ ถิ ความ นั่ เจ้า พ้า, แข้ว เจ้า พ้า ดู ทั่ม แทน เดู่๖ ณอ๖ ใข้ เจ้า. 34 แนว น้เน ถ็ ท่า เดา ถอม มั้ งุท เพ่ ว่า มั้ งุท ลี้ ทาท มี จ็ท เดา ถอม มั้ งุท ใหม่ ความ โณ่ น่ม มั้ ใถ ลี้ พ มั้ น้เน.

มัด ทาย 7

ท่า ท่าว ความ ทา ด้อช ใช่ ฮู่ อ้น

1 ท่า ท่าว ความ ทา ด้อช ใช่ ฮู่ อ้น เจ้า พ้า จี๋๖ ดู เง่า ท่าวความ ทา ด้อช ใช่ เจ้า. 2 เพ่ ว่า เจ้า ทา ความ ใช่ ฮู่ อ้น แนว ใถ เจ้า พ้า ลี้ ดู ทา ความ ใช่ เจ้า แนว น้เน เจ้า ดู อ่าว แช๖ เดู่๖ ณอ๖ อน ใถ ใข้ เง่า เจ้า พ้า ลี้ ดู อ่าว แช๖ เดู่๖ ณอ๖ อน น้เน ใข้ เจ้า. 3 เงิ้น ช๖ เจ้า จี๋๖ แช เห็น หู่๖ เห้ ฮู่ หั๋๖ ทา พี่ น้อ๖ เจ้า ทาท ว่า โค่ โม้ ฮู่ หั๋๖ ทา เจ้า ถ เง่า ขุ. 4 ข้ ว่า เงิ้น แนว ใถ เจ้า จี๋๖ เว้า ทิ๋ พี่ น้อ๖ เจ้า ว่า ใข้ น้อช นี่ หู่๖ เห้ หั๋๖ ทา ออท ซ้ ใข้ เจ้า. 5 ใข้ เง๋๖ โค่ โม้ ฮู่ หั๋๖ ทู๖ ทา เจ้า มั่, โอ่ช! ส พ้า นี่ ใจ จาน เอ็ช ใข้ เธา โค โม้ ออท ซ้ ทา เจ้า ท่อน แข้ว เจ้า ดู เห็น โถ้ ถ้ ดู จี๋๖ ดู นี่ หู่๖ เห้ ออท ซ้ ทา พี่ น้อ๖ เจ้า โถ้. 6 ทา เธา เดู่๖ ถ้ ใข้ ฒา มเน ดู ท่าว ค้น มา โณ่ง เจ้า ท่า ลี้ม ช้อช ฒาท งิ ใช่ ก่ พ้า ฒ, ฮิ าน ว่า มเน ดู ทู่ ทู่ ช้.

จ็ท ซ้ จ็ท ช่าว จ็ท ท่อช ๆ

7 ใข้ ฒ่น ซ้ แข้ว ดู ใข้, ใข้ ฒ่น ช่าว แข้ว ดู เห็น, ใข้ ฒ่น ท่อช แข้ว ดู โณ ๆ ใข้. 8 เพ่ ว่า ฮู่ ส ฒ่น ซ้ ค้ โถ้ ฮู่ ส ฒ่น ช่าว ค้ เห็น ฮู่ ส ฒ่น ท่อช ค้ โณ ๆ ใข้. 9 ทู๖ พ๖ พี่ น้อ๖ มี ใช แอ่ งุท ซ้ เพ้า ฮิ น้เน ดู ดู้ ดู เธา ท้อน ด่าน ใข้. 10 ข้ ว่า งุท ซ้ งา ดู เธา เฮ ใข้. 11 ทา ทา พ๖ ท่าน เงิ้น ส เง่า ขุ ฮู่ เง่า ถ ลี้ ทู๖ ขุ เธา เดู่๖ ถ ใข้ งุท เจ้า ทาช เณ น้เน เจ้า พ้า ฮู่ เงิ้น พ่ ฮู่ เม๖ พ้า ฮิน พาน ดู เธา เดู่๖ ถ ใข้ ฮู่ ซ หั๋๖ เจ้า พ่ เง่า จ็ท ท่ ใถ.

12 เณรนั้นเจ้าแม่ ให้ เห่า เสีย ทีง เจ้า แนว ใด , เจ้าคี้ ดู้ เสีย แนว นั้น ทีง เห่า แงก ทน, เพ่ว่า ความ นั้น แม่น วอง ท่าน ไม เณ็ แท่ง ดา, แท่ง ความ ฮู้ ข่าว ความ เจ้า พ้า งอก xอน . 13 ให้ เก้า จ่ง ทาง ง่าก ทุ ลัง แลง เพ่ว่า ง่าก ทุ ท้วาง ทาง คี้ ท้วาง นั้น เก้า จ่งง่อน งาง โณ้ง จ้ะ้วาง, ทาง นั้น มี ทาย ส จ่ง. 14 เหี้ม ทาง ดู่ เจ็ง นั้น ลัง แลง, เง่ามี ทาย ส จ่งทาง นั้น.

ให้ ขุ้ วัก ท้าง วัก ถิ

15 ให้ เจ็ง ดู่ ทีง ส ฮู้ งอม เงิน ข่าม พ้อง เจ้า พ้า, งอม เงิน โก ชี่ มา ทา เจ้า ทาก ว่า ทาง ทจ็ง เxา เงิน หมา จ็น โก ท้าง. 16 เจ้า ถุ้ ขุ้ เxา คี้ ช้อน เxา เสีย ให้ เห็น, เxา เวง เห็ง หมาก ติก หนึ่ง เดู มีหนาม เง่า ? แท่ง เxา เวง เห็ง หมาก noก หนึ่ง ท มี หนาม เง่า. 17 เณรนั้น เดู้ ท จ่มี ถิ คี้ ooก หมาก ถิ, เดู้ ท จ่มี ท้าง คี้ ooก หมาก ท้าง. 18 ท จ่มี ถิ เง่า ooก หมาก ท้าง ขัว่า ท จ่มี ท้าง เง่า ooก หมาก ถิ. 19 ดู่ ท จ่มี ooก หมาก ท้าง ดู้ ตก ดุ้ม ใxจ่ จ็น จ้. 20 เณรนั้น พ้อง ท่าน ถุ้ ขุ้ เxา คี้ เพ่ จัก เxา เสีย.

21 เง่า แม่น เหม็ด ดู่ ส แณท ว่า เจ้า พ้า, เจ้า พ้า, ถุ้ เก้า จ่ง ทจ็ง แด่น เมอ พ้า จ็น ได้. เก้า จ็น ที่ ฮู้ เสีย ท่อง ยจ็ง ทาง เจ้า พ้า ฮู้ เงิน พี่ เขา ชู่ เมอ พ้า จีน พาน. 22 เม่ ทอด เดู้ นั้น ถุ้ มี ทาย ส แณท ใxเขา ว่า เจ้า พ้า, เจ้า พ้า, พ้อ ฮู้ ฉ้อง จ็น เอา ชู่ ท่าน เจ้า ข่าว ความ เจ้า พ้า, จ็น เอา ชู่ ท่าน เจ้า xง ฉิ ooก แท่งเอา ชู่ ท่าน เจ้า เสีย แนว ทาก ดิ้ม. 23 เดู้ นั้น เขา ถุ้ จ็น ข่าว ความ ให้ เxา ขุ้ ว่า เขาเง่า จ็น ขุ้ ทีง พ้อง ท่าน xท เห่, แด่น ส ท้าง อ่จยเอ่ย ให้ x พ่าย ooก จ่ง xี เขา.

ที้ ง เขน xอ ง ทาง

24 เพ่ เณรนั้น พ้อง ฮู้ จ็น พิ ง ความ เขา แท่ง เสีย ท่อย คี้ แงก เณรส ขุ้ ฮู้ ทุก ที้ ง เขน เจ้า ฉ้ง เxา ใxเห็ง ท้อน ด่าน. 25 โฉน โกก นี้ นอ, โจม คี้ พ็ด ท้อ เขน นั้น. ทาก เขน เง่า ท็ก แง่, เพ่ว่า จ็น ที้ ง ใxเห็ง ด่าน ทึน. 26 พ้อง ฮู้ จ็น พิ ง ความ เขา แข้ว ทาก เง่า เสีย ท่อย ฮู้ นั้น คี้ แงก เณรส ใข้ ค้า, ที้ ง เขน เจ้า ใxเห็ง noง เณ็ ย. 27 โฉน โกก นี้ นอ, โจม คี้ พ็ด ท้อ เขน, เขน นั้น คี้ ท็ก แง่ โจ ง จัก ท็ก แง่ คี้ เงิน จัก ใหญ่.

28 แม่ เจ้า เสีย ญุ เว้า ความ นี้ แข้ว, เงิน จ่พ คี้ ทาก ใจ พิ ง ความ ท่าน เจ้า งอก xอน. 29 เพ่ว่า ท่าน งอก xอน เxา แงก ฮู้ มี ล้วน เง่า แงก เฆ แอ เxา.

มัด ทาย 8

เจ้า เชื่อ ผู้ นี้ จึง ชื่อ ว่า เป็น

1 เม่ เจ้า เชื่อ โย ฟุ มา แล้ว เป็น โพ้ น ได้ ยิน ทอย ท่าน เจ้า. 2 ให้ เรา! แล้ว มี ผู้ ถาย เป็น เพื่อน เก่า มา เห็า เก่า แต่ ง่า, ตู่ ท่าน เจ้า, ว่า ทาท ท่าน เจ้า โจม ใจ ดี ถู เชื่อ ให้ ผู้ น้อย ถิ ชั่ ใจ น้. 3 เจ้า เชื่อ จี่ แพ่ มี ยิ ติด มน เว้า ว่า, เพา โจม ใจ แล้ว, ให้ ถิ ง แล้ว เอื้ เป็น เพื่อน ผู้ นั้น ดี ขึน ถิ. 4 เจ้า เชื่อ ได้ เว้า ทึง ผู้ นั้น ว่า, ท่า ได้ บอก ให้ ใส พี่, ทาท ให้ ยิ ทา พ แล เรา. แต่ ให้ ใพ้ เกี่ ท่อย ความ ท่าน โม เกี่ ได้ บอก ยิ้ เพ่ ให้ เรา ฮู้ เห็น.

5 เถู่ เจ้า เชื่อ เก็า ยิ ทย เมล ทา เป็น า อุม มี ทวาน ผู้ ง เป็น ล โย มี, มา ถาย ความ แต่ ง่ ทอด ท่าน เจ้า ว่า. 6 ตู่ ท่าน เจ้า ล เพน ผู้ น้อย ริ้ เดน ชู่ เพน, ท่า เง่า ได้ งาง มี่ ทาย. 7 เจ้า เชื่อ ได้ เว้า ทึง ทวาน นั้น ว่า, เพา ถู ยิ ปั้น บิ ให้ มน ถิ. 8 ทาท ทวาน ได้ เว้า ทึง เจ้า เชื่อ ว่า, ผู้ น้อย เง่า โจม ด่า ให้ ท่าน เจ้า เก็า ยิ ทย เพน ผู้ น้อย, แต่ ง่ ท่าน ง่ ความ ที่ นั้น ล เพน ผู้ น้อย ดี้ ทาท ถู ถิ. 9 เพ่ ว่า ผู้ น้อย ชู่ ท้อ ลี วน ทวาน ดี่, ผู้ น้อย ดี้ มี ดี่ ชู่ ท้อ ลวัน, ผู้ น้อย บอก ให้ ผู้ นั้น ยิ ยิ มน ดี้ ยิ, บอก ชู่ นี้ มา มน ดี้ มา, แต่ บอก ล ใถ้ ผู้ น้อย เชื่อ อน นี้ มน ดี้ เชื่อ. 10 เม่ เจ้า เชื่อ ได้ ถิน เดย นั้น ดี้ ทาท ใจ ถาย, จี่ เว้า ทึง แฉน ล ยิ ทอย ท่าน เจ้า นั้น ว่า เพา บอก พ้ ท่าน ความ นี่ ว่า แม่น ล อ เก็า งา เอ็น เพา ดี้ ทู่ เง่า ได้ เห็น ผู้ ใด เถู่ ถาย เล นี้. 11 เพา บอก พ้ ท่าน ว่า, ถู มี ถาย ล ทาง เพี้ เต็า เว็น ออก แต่ เพี้ เต็า เว็น โตก มา นี่ เท่อย ฟาน ชู่ อี้ ง งา ทาม, ถู เก็า แต่ ง่า โจง พี้ เมล เห็า ขึน ฟาน. 12 ล เมล ขุม นั้น ถู ตู้ ขึ้ ออก ยิ ง่อน มัด ทาง เนอ, ง่อน นั้น มี เรล แฉก ใก้ แต่ โผง แล้ว. 13 เจ้า เชื่อ บอก ทวาน ผู้ นั้น ว่า เม่ เพน ได้ ถ, ท่าน เถู่ แผว ใด ดี้ ให้ เป็น ทึง ท่าน แผว นั้น, เถู่ นั้น ล ใถ้ ทวาน ดี้ ถิ ริ้.

14 เจ้า เชื่อ ได้ เก็า ยิ ทย เพน ท่าน เป็ โต, ท่าน เจ้า เห็น แม่ นาย ท่าน เป็ โต ริ้ เดน ชู่. 15 ท่าน เจ้า ได้ ผั่ มี มน ขึน ถิ ริ้ มน ดี้ ที่ ได้ ถู เอ เจ้า เชื่อ. 16 เถู่ ลี มา เรา ได้ เอา พ้ ล ผิ ท้ เมา เก็า มา ทา เจ้า เชื่อ, ท่าน เจ้า ได้ ขึ ผิ ออก ผิ ดี้ ออก ท่อย ความ ท่าน เจ้า บอก แล้ว เจ้า เชื่อ ได้ ปั้น ยิ พ้ ล นั้น ถิ เพ็ด. 17 ท่าน เจ้า เชื่อ แผว นั้น ดี้ เพ่ ถู ให้ เป็น ท่อย ความ ท่าน เอ็น งา ง่าม พ้อ เจ้า ฟ้า ตุ่น ริ้ว: ท่าน ได้ แงท จ็ท เจ็ บ ริ้ พ้ เพา

แห่ง หลาย เอา เงื้อ พึง เหา ๆงั้.

ผู้อา ๓า คุ ๆงห่อย เจ้า เสีญ

18 เมื่ เจ้า เสีญ เห็น เสียน ๆพ่ เอื่ ๗าย, ท่าน เจ้า ๆถ้ งอก ข่าม ใช้ น้าม ๆงสาก นี้ เพื่ง ใน. 19 มีพ่ แง ผู้ ญ มา หา ท่าน เจ้า ๑าย ความ ว่า, ผู้ น้อย จ๋ ๆงห่อย ท่าน เจ้า ๓าว่า ท่าน เจ้า คุ ๆงหาง ใก ผู้ น้อย ค๊ คุ จ๋ ๆงห่อย. 20 เจ้า เสีญ ๓อง ว่า, พมา ๆน ๗ง มี ใหน ๆนก ชู่ ข่า ค๊ ๗ง มี หาง หาก ว่า ยุก ๑าย ส เข่า มี ง่อน คุ ๆง่ง หร ๆง. 21 ข่าม ใช้ ท่าน เจ้า ผู้ ญ คุ ง ๑าม ว่า, คุ ง ท่าน เจ้า จ๋ ข่าง ให้ ผู้ น้อย ๆงๆง่ง ฉอน อ้าย ผู้ น้อย จ๋ ท่อน. 22 เจ้า เสีญ ๓อง ว่า ให้ มา ห่อย เหา วาง ไว้ ให้ ส ๓าย ผ็ง หน.

เจ้า เสีญ ห้าม ๆงม แห่ง พอง นี้ เงื้

23 เมื่ เจ้า เสีญ เน้า ๆงห ร เข, พึง ข่าม ใช้ ค๊ เน้า ๆงห่อย. 24 เคุ น้น มี ท่า ใฉน, ๆงม หร ชู่ ทาง พอง, ๆถ้ ห้า พอง นี้ เน้า ห ร เข จ้าว คุ เสีด ให้ เข ๆงม นั้, ๓าก เจ้า เสีญ ฉอน ชู่ ๆคุย, 25 พึง ข่าม ใช้ ๆถ้ มา ปุก ท่าน เจ้า ๑าย ความ ว่า จ๋ ท่าน เจ้า ค่อย แล่, พึง ผู้ น้อย น้อน คุ ๓าย แข้ว. 26 เจ้า เสีญ เว้า ทึง เข า ว่า, โอ่ ! พึง ส เคุ น้อย เอ๋ย, เงื้น จ๋ พึง พี่ น้อง จั่ ช้าน, แข้ว เจ้า เสีญ ๆถ้ ที่น นั้น ห้าม ๆงม แห่ง พอง นี้ ๆงม ค๊ ท ร พอง นี้ ค๊ ท ร ม ทึง งาก. 27 ๙่ ส เงื้น ๓าก ๓าย จั่ง เว้า หน ว่า ท่าน ผู้ นี้ เงื้น ส แนว ใก ท่า ใฉน ๆงม แห่ง พอง นี้ ค๊ ๗ง พื่ง ๑าม ท่าน.

เจ้า เสีญ จ๊ง ฉ๊ ห้ เมา

28 เมื่ เจ้า เสีญ ๆถ้ น้าม ๆงอด แดน เมง ทาง า ผาก ใน, มี xอง ส ฉ๊ ห้ เมา ออก พื้ง ข่า แพว มา หา ท่าน เจ้า, เข าเพื้ง xอง เงื้น ฉ๊ แห่ ง าน, เข่า มี ใส ทาน ง าน ๆงห่อง น้น ๆถ้. 29 เคุ น้น เข า แฉก ใจ่ ท่าน เจ้า ว่า, ชู่ ท่าน เจ้า พื้ ท่าน คุ มา พู้ง พูอ ทึง พึง ผู้ น้อย เจ๊ก จ๋ คุ มา ใจ่ ให้ ส พึง ผู้ น้อย ท่อน ค๊ แข้น เข่า. 30 มี พึง พุ ชู่ ก ง่อน น้น น้อย ส ๓าง ก๋ กิน ชู่. 31 พึง ฉ๊ น้น จั่ง แล่ จ๋ ท่าน เจ้า, ว่า ๓าก ท่าน คุ ชั่ง พึง ผู้ น้อย ออก ค๊ จ๋ ให้ พึง ผู้ น้อย เน้า ห้ เมา พึง พุ น้น. 32 เจ้า เสีญ ๆถ้ งอก เข า ว่า, ช ออก ๆง พึง ฉ๊ น้น ขึน ออก ๆง ห้ พึง พุ แข้ว พึง พุ น้น ช้น พื้าว แขน ๆง๓า ฉั่ง ๙น แหว ใจ่ พอง ๓าก ๆงม นี้ ๓าย เพื่ด.

มัด ๓๑๙ 8

๒๙ คี้ เอา ๓๙ พ้าว แขน เก้า ๔๘ ๓๑๖, ข่าว โ๓ จ๊ท เ๙าได้ เห็น ๕ ฉี ห้ เมา. 34 เสี้น ๔พ่ เห็๖ เม๖ คี้ ออก มา ๓า เจ้า เสี ญ, เ๙า แต่ จ เจ้า เสี ญ ออก ๔ จ๊ แถน เม๖ เ๙า.

มัด ๓๑๙ 9

เจ้า เสี ญ ขึ่น ง๔ ๕ เสี้น ขี้ ถิ

1 เจ้า เสี ญ ๔ได้ เก้า เข ก้าม ฉาก ๓อ๖ ๓๔๖ ๔๘ ๓๑๖ ท่าน เจ้า. 2 แข้ว พ๖ ๕ ฐู ข่อน น้น ๔ได้ ๓าม ๕ เสี้น ขี้ ฐู ๙ แอน ฐู หนึ่๖ เ๙่ มา ๓า ท่าน เจ้า เม่ เจ้า เสี ญ ใ้ เห็น เ๙า เ๙่ จี๋๖ เว้า ห้ง ๕ เสี้น ขี้ ว่า, ๖๓ เอ๋ ๙ ให้ ม่๔น เม๖ ใจ เน้ ง๙ ๔๘ ได้ ฆ่า๖ ให้ แข้ว. 3 แฉน เฒ่ แ๖ ณ๙น ๕ เว้า ว่า ฐู นี้ เว้า ดุ ด่า๙ เจ้า พ้า. 4 เจ้า เสี ญ ใ้ ๙๓าม หนึ่ เ๙า คี้ เว้า ว่า, เสี้น แน๙ใด พ๖ พี่ น้อ๖ จี๋๖ หนึ่ ๙๓าม อ่๔๙ ห้า๙ หนึ่๖ ใจ ว่า ๔๘ ได้ ฆ่า๖ ให้ แข้ว. 5 ห้ ฉุ ว่า, ให้ ท่ น นั้น ท่า๖ ๓๔, อน ใด ฉุ ด่า๙ ณ๔ ๓น. 6 เ๒ พ๖ พี่ น้อ๖ ฉุ ได้ ใ้ ว่า, ๖๓ ๙า๙ ๕ มี ค๊อน หนึ่๖ แฉ่น กิน เม๖ ๖๓ ฆ่า๖ ๔๘ ได้ ได้. เจ้า เสี ญ จี๋๖ เว้า ห้ง ๕ เสี้น ขี้ น้น ว่า, ให้ ท่ น นั้น เอา เ๙่ แอน เจ้า ค้น เม่ เ๓น เน้. 7 ๕ เสี้น ขี้ น้น คี้ ท่ น นั้น ค้น เม่ เ๓น ม๔. 8 เม่ เสี้น ๔พ่ เห็น แน๙ น้น ฉิ น ฉ้ าน จี๋๖ เอา ๓๔ ๙้อ๖ ๓ เจ้า พ้า ฐู ข่าว ค๊อน ณ๖ น้น ให้ ฐู ๕.

เจ้า เสี ญ แถก เอา ท่าน มัด ๓๑๙

9 เม่ เจ้า เสี ญ ออก ๔ จ๊ ข่อน น้น, ท่าน เจ้า ได้ เห็น ฐู ๙า๙ ๙ ฐู มัด ๓๑๙ เสี้น ๕ ห้ง ๓ว๙ นี่๖ ฐู หนึ่๖ พาน ๊ ท่าน, เจ้า เสี ญ แถก ใ๊ ท่าน ว่า, ให้ มา ท่อ๙ เ๓า. ท่าน มัด ๓๑๙ คี้ ท่ น นั้น ๔ ท่อ๙ ท่าน เจ้า. 10 เม่ เจ้า เสี ญ กิน เก้า ฐู หนึ่๖ เ๓น ท่าน มัด ๓๑๙, มี ๕ ห้ง ๓ว๙ แท่๖ ๕ ใจ จ๋าน, ๓า๙ ๕ เก้า มา นี่๖ ถ่ พาน เจ้า เสี ญ ห้ง ข่าม ใ้. 11 เม่ พ๖ ๕ พา ข๊ ณ๙๙ เห็น ณ๔ น้น จี๋๖ เอา ๓๔ ๙าม ข่าม ใ้ ท่าน เจ้าว่า, เสี้น ๊๖ ๔ณ พ๖ ท่าน กิน เก้า ท่อ๙ ๕ ห้ง ๓ว๙ แท่๖ ๕ ใจ จ๋าน. 12 เม่ เจ้า เสี ญ ได้ อิน ณ๔ น้น จี๋๖ ๓อ๙ เ๙าว่า, ๕ ห้าว แ๒๖ เฝ่า คี้ ๔ง ๓า ๔ณ ข่า, มี ท่ ๕ เจ็บ เสี้น จี๋๖ ๔ง ๓า. 13 ให้ พ๖ พี่ น้อ๖ ๔ง แอ๙ ฉอก น้ ให้ ใ้ ๙๓าม ว่า เ๙า โ๙ม ใจ ๙๓าม อ่อน ๒๓าน เฝ่า โ๙ม ใจ เ๙่ ๔ง ห้ ณ๔, เพ่ ว่า เ๙า มา เฝ่า แม่น ฉุ มา แถก เอา ๕ ใ้ ฐู ฉิ เ๙า มา แถก เอา ๕ ใจ จ๋าน.

มัด ทาย 9

ความ เชื่อ ของ ชาว ยิว เกี่ยว กับ การ กิน อาหาร

14 เมื่อ เขา นั้น ข่าว ใช้ ท่าน เจ้า ของ มา ทา เจ้า เสีย ถูก ความ ว่า, เป็น แขก ใด พึง ตุ้ม ต้อง แต่ง แสน สะ พา ขึ้น ถวาย เจ้า ทิน เกี่ยว เข้า มา. ทาก ข่าม ใช้ ท่าน เจ้า เข่า ตี. 15 เจ้า เสีย ถอย เขา ว่า, เมื่อ เกิด ใหม่ ทุก ตุ้ ทัง เขา หมู่ คู่ เกิด ใหม่ นั่น ดุ ถือ วัน เข่า รู้ ความ, ทาก ดุ มี มื้อ เมื่อ เกิด ใหม่ รู้ รัว ขา เขา รัวแข้ว. เมื่ นั่น เขา ดุ ตี เข่า ทิน เกี่ยว. 16 เข่า ท่อน มี ตุ้ ใด เอา ต้า ใหม่ ตุ่ ทาง เข้ เท่า เพ่ว่า เมื่ ต้า ใหม่ โทด เกี่ยว ค้ ดุ กาก ออก ข้ เข้ เท่า แข้ว ง่อน กาก นั่น ค้ ดุ ท้าว ออก ทั่ม. 17 ทัง ว่า เข่า เอา เท้า ใหม่ มา ใช่ รู้ หนึ่ง ใจ หนึ่ง เท่า, ว่า ทาก เสีด แนว นั่น ใจ หนึ่ง ดุ กาก, เท้า ค้ ดุ ท่ เอก, เท็ง ท่า ใจ หนึ่ง ค้ ดุ ข้ รัวแฝก ทน. ทาก เขา เอา เท้า ใหม่ ใช่ รู้ หนึ่ง ใหม่ แข้ว เท็ง ขอ แนว ค้ ดุ ถ.

ยุก ตุ้ ท้าว ทวาน แต่ ตุ้ ตุ้ นี่ เข้ เจ้า เสีย

18 เมื่ เจ้า เสีย ทุ่ เจ้า ความ นี้ ทัง เขา ขู่, มี ท้าว ทวาน ตุ้ ณ เป็น ผ ขัว, มา เท้า เกี่ยว ที่ หน้า ท่าน เจ้า ถาย ความ ว่า, ยุก ตุ้ ตุ้ เอ ที่ จ้อม ทาย, มา แด่ ข ทอก ท่าน เจ้า รัว ใจ่ มี ใช่ มน, แข้ว มน ดุ ค้น มา มี คู่ ผ ใหม่. 19 เจ้า เสีย ทั่น นั้น รัว ท่อย ท้าว ทวาน ตุ้ นั่น, แต่น ข่าม ใช้ ท่าน เจ้า ค้ รัว ท่อย. 20 แข้ว มี ตุ้ ตุ้ ณ เป็น เว้ จน ท่ รู้ จ้ ขัว ถอ จ้ แข้ว, มน ขด เกี่ยว มา ทา ตุ่ ขัว นี่ เข้ ถือ ท่าน เจ้า. 21 เพ่ มน หนี หนึ่ง ใจ ว่า, ว่า เอย รู้ นี่ เข้ นั่น ค้ ทาก ดุ ถ.

22 เจ้า เสีย รู้ ได้ว่า ตุ่ เห็น ตุ้ ตุ้ นั่น แข้ว ว่า, ยุก ตุ้ เอย ให้ ม่วน เมื่ ใจ เน เจ้า เดิ เสีด ให้ เจ้า ถ แข้ว, แต่ นั่น มน ค้ ขึน ถ. 23 เมื่ เจ้า เสีย รัว ถอด เถน ทวาน ตุ้ นั่น รู้ เห็น ผ เข่า ขี้ เมา มะ จัก ใช่ ข่าน. 24 ท่าน เจ้า จี่ เว้า ทัง เขา ว่า, ให้ ขด ออก รัว, เพ่ว่า ตุ้ ตุ้ เอย นี้ เข่า เช็ ทาย ท่า ใด, มน เถน ตุ่ ขี้ แต่น ผ ตุ้ ท้น ค้ ทะ หน้า ท่าน เจ้า. 25 เมื่ แต่น ผ น้น ออก รัว เฟ็ด แข้ว, ท่าน เจ้า ค้ เกี่ยว รัว นี่ มี ตุ้ ตุ้ เอย นั่น มน ค้ ท็น นั้น. 26 ข่าว นี้ ค้ ณา ข้ รัว ท่ะ แต่น เมื่ น้น.

ขึ้น ร่ะ ผ ทา ง่อก แท่ ผ เป็น ยาก

27เมื่ เจ้า เสีย ออก รัว ข้ ง่อน ท้น ค้ มี เอ ผ ทา ง่อก รัว ท่อย ท่าน เจ้า, เขา แฝก นั้น ว่า ยุก ถาย ท่าน ดา จิด เอย ข เอก แพ ขึ ตุ้ เอย แด่ น่า. 28 เมื่ เจ้า เสีย เกี่ยว รัว ทะ เถน

มัด ทาย 9

แข้ว, xอ6 ส ทา vอด น้นี้ ล้ เณ้า ใv ทาท่าน เจ้า, เจ้า เสีณ ฺ ถาม เxา ว่า พ้6 ท่าน ใ้ เถ่ เง่า ว่า เทา ใ้ ปั้น vใ พ้6 ท่าน ใด้, เxา ถาย ความ ทอv ว่า ใ้6 ท่าน เจ้า พ้6 ใ้ ฺ น้อย เถ่. 29 เจ้า เสีณ ฺ ใด้ ใ้ ทา เxา แข้ว เว้า ว่า ให้ เป็น ท่อย ความ พ้6 ท่าน เถ่. 30 ทา พ้6 เxา เห็น ทุ่6 แข้ว เจ้า เสีณ ฺ ใด้ ห้าม ห็ด ห้าม ที่ ทัv เxา ว่า, ท่า ใด้ vอท ให้ ใส น้6. 31 ทาท ว่า เม่ เxา ออท vอน ห้น แข้ว เxา ล้ ข่าว จ็ท เจ้า เสีณ ฺ เสีด น้นี ใv ท่ใ แส่น เม6.

32 เถ่ เxา ทา6 ออท ใv มี ใ้ ฺ เอา ส เป็น 6าท ใ้ ฺ ส ใ้ ห็ เม่า ใ้ ฺ เณ้า มา ทา ท่าน เจ้า. 33 เม่ ท่าน เจ้า ใด้ xัv ใ้ ออท แข้ว ส เป็น 6าท น้นี้ ล้ vาท ใด้, แส่น ส เห็น เป็น ทาท ทาย จ็6 โอ้ lx ทน ว่า, เง่า เจ๋ย เห็น แนว นี้ น้6 แส่น ใ้น เม6 อ ณา ขา เอ็น xท เท่. 34 ทาท ว่า พ้6 ส ฟา ข้ ณาย เว้า ว่า, ใ้ ฺ นี้ xัv ใ้ ออท ใด้ ล้ ข้อน ใ้ ข่าว ล้วน ให้.

35 เจ้า เสีณ ฺ ใด้ ใv ใ้ ฺ ข้าน ใ้ ฺ เม6, ท่าน เจ้า ใด้ vอท xอน ฐ้ น้6 เทน โหว เทา เxา แท่6 ใด้ ข่าว ณ่าว lx เท6 แส่น เม6 เจ้า ฟ้า, แท่6 ใด้ ปั้น vใ ส เจ็v ใจ้ ใด้ เจ็้6 ใ้ เพ็ด. 36 เม่ ท่าน เจ้า เห็น เสีน ใพ่ ทาย ล้ อ๋น ดุ เxา, เพ่ เxา เง่า มี vอน ที่ ใล้ ที่ เพ็6 แvท เณ6 ฐ6 จ เง่า มี ใ้ ฺ จ็6. 37 แข้ว ท่าน เจ้า เว้า ทัv ข่าม ใด้ ว่า, เณ้า จี้ ที่อ มี ทาย, ทาท ว่า ใ้ ฺ ใ้ ที่อ มี น้อย. 38 เพ่ เณ6 น้นี น้6 เจ้า จ็6 ท่าว ทอด เจ้า นา ให้ lx6 ส เสีด จ็ท มา ที่อ ให้ เจ้า ล้.

มัด ทาย 10

แณท เอา xัv xอ6 ใ้ ฺ ข่าม ใด้

1 เม่ เจ้า เสีณ ฺ แณท xัv xอ6 ใ้ ฺ ข่าม ใด้ มา แข้ว ท่าน เจ้า ให้ เxา มี ความ เณ ใ้ ห้าย. xัv ใ้ ออท ใด้ แท่6 ปั้น vใ ใ้ ฺ เจ็v ใจ้ ใด้ เจ็้6 ใ้ ดุ แนว. 2 ใ้ ฺ xัv xอ6 ใ้ ฺ ข่าม ใด้ ใ้ ฺ lทท ใ้ ฺ ณี lมน แณท ว่า เป็ lท, อน เถ็ อา น้อ6 เป็ lท, ข่า lท lv ฺ ท เณ เป็ ถาย, lใ ทอน น้อ6 ถาย ข่า lท lv, 3 ใ้ xัv, ขา ขา lu lv มาย, lu มา, มัด ทาย ใ้ ฺ เห็v ห้วย, ข่า lท lv ฺ ท อา ขา ถาย, ทา ถาย, 4 ณี lมน ใ้ ฺ ฆท เม6, ฐ ถา ê xา ทา ษ์ โอด ใ้ ฺ ใ้ าน เจ้า เสีณ ฺ.

ให้ xัv xอ6 ใ้ ฺ ข่าม ใด้ lv ข่าว ณ่าว lx เท6

5 แส่น xัv xอ6 ส น้ เจ้า เสีณ ฺ ให้ เxา ออท lv ใด้ จ่6 เxา ว่า, ท่า เณ้า lv ทา6 ส ท่า6 พน

มัด ทาย 10

แท้ ๆ ก่า เก้า จึง เม ฟนี ศ ณ เมา จ้. 6 ทาท ว่า ให้ จึง ทา แดน ซี่ ซ้ จึง แข้ว นั้น แม่น เ ดุ ฟนี ศ อิ ซา ขา เอ็น ถ้ ท่อน. 7 เ ดุ พ้ เท่าน จึง ให้ ข่าว ว่า แด่น เม เฟ้า ได้ มา จี้ แข้ว. 8 ตุ้ เจ็ง จิ้ ให้ ถ้, ตุ้ ทาย แข้ว ให้ ค้น เขา, ตุ้ เข็น เข้น ให้ ถ้ ซ้ ใx แท้ ให้ ฮ้ ง ตุ้ ข้าย oon ซ้, พ้ เท่าน ได้ ข้า งาก ให้ ค้ ให้ ข้า. 9 ก่า เอา เ ณ น ข้ ว่า ค้ ข้ ว่า ทอ แก ใx์ ใ ดุ จึง ท่อย. 10 ทา ได้ เอา ใ ดุ ข้ ว่า เ ซ้ จุ่ จึง จุ้ ทาม ทาก, ขาย ข้ ว่า จู้ เห้า, เฟ่ว่า ตุ้ เจ็ด อ็ท ค้ ตุ้ มี เพ้ เก้า ให้ ทิน,

11 เม้ พ้ เท่าน จึง ข้าน ใด เม ใด ให้ ถาม เง้ ว่า ตุ้ ใด ใx ม ใจ ท้อน ให้ จึง ใหว่ ชู้ ทั้ง ตุ้ นั้น ทิ oon จึง. 12 เม้ พ้ เท่าน เก้า เขน ใช ค้ ให้ เว้า ว่า ค ว าม ที่ แ ใจ ให้ ชู้ ทั้ง พี่ น้อ แ. 13 ว่า ทาท จิ ท เขน นั้น ท้อน พ้ เท่าน ถ้ ค้ ให้ ค ว าม ทอง พ่า ช ขุน ชู้ ทั้ง เ ขา, ว่า ทาท จิ ท เขน นั้น เง้า ท้อน พ้ เท่าน ถ้ ค้ ให้ เอา ค ว าม ทอง พ่า ช นั้ ค้ น. 14 ว่า ตุ้ ใด เง้า ท้อน พ้ เท่าน ข้ ว่า เง้า พิ แ ค ว าม พ้ เท่าน, ให้ oon ซ้ เขน นั้น ข้ ว่า เม แ นั้, แข้ว ให้ พ ด พ้ ณุ่น ทิ ด ทิ น พ้ เท่าน oon ซ้. 15 เขา ว oon พ้ เท่าน ค ว าม นี่ ว่า, มี้ ทิ น วาน เ ว้า เฟ้า ถ้ อิ น เท แ เ ข แ หน้า เจ็น จึ ง เม แ ณา โด ม แท้ เม แ ใว โม ขา ทาย เ ณ เจ็น จึ ง เม แ นั้.

ถ้ มี จ็ ก ที่ ใ ณ เ น นั้ น

16 พิ แ ให้ ถ้, เขา ได้ ใช้ พ้ เท่าน จึ ง ค้ เ ณ แ โ ซ่ ชู้ ท า แ พ้ แ ผา จิ น, เ ณ แ นั้ ให้ ช้ อ ย ท์ ท เ ณ แ ษ, ใจ อ่ อ น ขวาน เ ณ แ ใน ท เ ณา. 17 ให้ ตุ้ ศ เ ท็ แ ทาย เพ่ ว่า เ ขา ถ้ ข ด พ้ เท่าน แข้ว ถ้ ข่าว ให้ เขน ทิ น วาน, แท้ เ ขา ถ้ ที่ ง พ้ เท่าน พิ้ แ เขน พ้ เ ขา. 18 เ ขา ถ้ เอา พ้ เท่าน จึ ง ทา อ่ า น ท่า แท้ ง จิ เพ่ ว่า พ้ เท่าน พ ท เอา หน้า ท า เขา, แท้ ได้ ข่าว ค ว าม เจ้า เฟ้า ให้ เ ขา แท้ ให้ ศ ท่า แ ถ น. 19 ทาท เม่ เ ดุ เ ขา ข ด พ้ เท่าน ได้ นั้น ก่า พิ ใน ใจ ว่า ถ้ เว้า แน ว ใด, ข้ ว่า ถ้ ท อง ค ว าม ใด เพ่ ว่า ค ว าม ถ้ เว้า ท อง นั้ เจ้า เฟ้า ถ้ ต่ อ ย พ้ เท่าน เ ดุ นั้.

20 เพ่ ว่า เง้า แม่ น พ้ เท่าน ถ้ เจ็น ตุ้ เว้า ท่า ใด, แม่ น เจ้า ณ น ใx เจ้า พี่ พ้ เท่าน ถ้ เว้า ท แ พ้ เท่าน.

21 พี่ แท้ แ น้อ แ ใช ม ค้ ถ้ ข่าว ท ให้ เ ง่า เก้า, อ้ า ย ถ้ ข่าว ย ท, แข้ว ย ท ถ้ ที่ น นั้ น ที่ ใ ณ เ น อ้ า ย เ อ็ ม ข่าว ท า ย. 22 ศ เ ท็ แ ทาย ถ้ ดุ แ พ้ เท่าน เพ่ พ้ เท่าน พ ท เอา หน้า ท า เขา ว่า ตุ้ ใด อ็ ก ใจ เ จ็ ม ได้ ตุ้ นั้ ถ้ ได้ ต่ อ ย ข้ ข่าว ใ ณ้ ย.

23 เม่ เ ขา น่า ย เท็ แ พ้ เท่าน พิ้ แ เม แ ศ ให้ พ่า ย จึ ง เม แ อ็ น, เขา ว oon พ้ เท่าน ค ว าม นี่ ว่า ย ท ดุ า ย ศ ถ้ มา ทอด ท่อน พ้ เท่าน ถ้ จึ ง

มัด ทาย 10

ข่าว ความ ดี เมื่อ ทรง แต่ง ตั้ง อัน ดา เอ็น, 24 ซึ่ง แอง เข่า ใหญ่ เณร ใด ๆ ตอน สาเหตุ ที่ เข่าใหญ่ เณรอ่าน ทา เจ้า. 25 ซึ่ง แอง ที่ ทัง ใด ๆ ตอน, สาเหตุ ที่ ทัง อ่าน ทา ซึ่ง ถึง แข้ว, ว่า หาก เรา ได้ แสก เจ้า เหตุ ว่า ฉัน เขี้ เอ็น เณ็ ขุน, เรา ที่ ดี แสก โท ทรง เหตุ ข้าว เณ็ นั่น ที่ ใด ใฝ่.

ซึ่ง เทา ดี้ ข้าน

26 เณ็ นั่น เข่า ดี้ ข้าน เรา, เพ่ ว่า เข่า มี อน ใด ดี ใคร ไว้ เข่า ใด ออก, ข้ ว่า อน ขัง ณ์ โน ดี เข่า ให้ ขุ้. 27 อน ใด เหา เว้า ทัง พ็ ท่าน ง่อน มัด ให้ พ็ ท่าน เว้า ง่อน ขุ่ แต่ ว่า พ็ ท่าน ได้ ใน ง่อน ณ์ ง ทน ให้ ข่าว เต็ ท่ ตา เหตุ. 28 ท่า ข้าน ซึ่ ณ้า ได้ ที่ มี่ ส็ ท หาก ดี ณ้า มี ต็ เณน เข่า ได้ ให้ ข้าน เจ้า พ้า ซึ่ มี ล็วน ณ้า ได้ เต็ มี่ ส็ มี ต็ เณน ที่ ทอ ใช้ ง่อน งาง ใค้ ช ได้ วี วาช. 29 ใน จอก xอ ใค เรา ณาช ขุ ทอ แต ณ แม่น เข่า? ว่า หาก เจ้า พ้า เข่า ใจม ใจ ใน ใค ณ ดี ใคก ใจ ต ดี ได้ เข่า ได้. 30 ใฉม เจ้า ชุ ทร ดี้ หาก นั ง ขุ้ ดู เจ็ม แข้ว. 31 เณ็ นั่น เข่า ดี้ ข้าน, พ็ ท่าน ดี้ ทู ต มี ค่า เณ็ ใน จอก ทาช ใค.

เม็ ม่ น ท้อน เจ้า เชี ญ

32 เณ็ นั่น ซึ่ ใด เม็ ม่ น ท้อน เอา เหา ที่ หน้า แต่น สา เต็ ทาช เหา ดี้ ดี ท้อน เอา ซึ่ นั่น ที่ หน้า เจ้า พี่ เหา ซึ่ ชุ เม็ ชั น พาน แง ท ทน. 33 ซึ่ ใด ดู ร เหา ที่ หน้า สา เต็ ทาช เหา ดี้ ดี ดู ร ซึ่ นั่น ที่ หน้า เจ้า พี่ เหา ซึ่ ชุ เม็ ชั น พาน แง ท ทน.

34 ทา หนี่ ว่า เหา ดี เอา ความ ที่ ต อาน มาขุ่ แต่น ดิน เม็ ยุม, เหา เข่า ได้ เอา ความ ที่ ต อาน มา ให้ เหา มา ให้ มี ดาง. 35 เหา มา เชิ ด ให้ ยุท ดุ าช ฉัด ทัง อ้าช, ยุท ทู ฉัด ทัง เธ็ม ยุท ใฟ ฉัด ทัง แม่ ช่า เจ้า. 36 ซึ่ ชุ เขน ถ็ว ทน ดี้ ดี ณ็ด ดู ต ทน.

37 ซึ่ ใด ขก ท้าช เธ็ม ทาช เณ็ เหา ซึ่ นั น ดี้ เข่า ใจม ด่า ต เงิ น ข่าม ใช้ เหา. 38 แต่ ซึ่ ใด เข่า เอา ขึ้ ว่า แต่น เจ้า มี่ มา ท่อช เหา ซึ่ นั น ดี้ เข่า ใจม ด่า ต เงิ น ข่าม ใช้ เหา. 39 ซึ่ ใด ดี ขก เอา เช่ช เจ้า ขึ้ ดี้ ดี้ ร ดู เช่ช นั น, หาก ซึ่ ดี้ ว ร ดู เช่ เช่ช เจ้า เพ่ พุท เอา หน้า ตา เหา ดู เช่ช ดี้ ดี ณ่อช ร งาง ใค้ ช.

40 ซึ่ ท้อน พ็ ท่าน ดี้ ท้อน เหา, ซึ่ ท้อน เหา ดี้ ท้อน เจ้า จอม ซึ่ ใจ่ เหา มา. 41 ซึ่ ท้อน ซึ่ ข่าว ความ เจ้า พ้า เพ่ ว่า มน เงิ น ซึ่ ข่าว ความ เจ้า พ้า ดี ดี ได้ เดู่ เม็ ใจ ที่ ทน ทัง ซึ่ ข่าว

มัด ทาย 10

ความ ผู้ ห้อน ฮ ก็ เพ่ว่า มน เป็น ฮ ก็ ลี้ ตู้ ได้ เล่ง เม็ง ใจ ที่ ทน หั ง ฮ ก็. 42 เพา ง่อท พ็ง ท่าน ความ นี้ ว่า ผู้ ใด ตู้ เอา นี้ ล้ม โทท ง ให้ พ็ง ฮ หน้า น้อ ย ทา ที่ กิน เพ่ว่า มน เป็น ผู้ ท่อ ย ง่ง ทาง เพา ผู้ นั น ตู้ ได้ เล่ง เม็ง ใจ.

มัด ทาย 11

ข่าว ใช้ ท่าน โย ชน มา จาก เพา เจ้า เสี ญ

1 เม่ เจ้า เสี ญ ง่อท แต น ฉ ย อ ง ผู้ ข่าม ใช้ นั น แจ้ว ท่าน เจ้า ได้ ออก ฉ่ อน นั น, ง ง่อท อน แท่ ข่าว ความ เจ้า หน้า หนึ่ เม็ง เพา. 2 ท่าน โย ชน กู่ ชู้ กิ เม่ ได้ อิน ม่าว จ๊ก เจ้า วา จิ ด เสี ด ลี้ ให้ ข่าว ใช้ ง ดาย ความ ดาม เจ้า เสี ญ ว่า. 3 ท่าน แม่น ผู้ ว่า ตู้ มา นั น อา? ข้ ว่า ตู้ ค อ ก้า ผู้ อั น. 4 เจ้า เสี ญ ถ อง เพา ว่า ให้ ง ง่อท โย ชน เล่ เจ้า ได้ อิน ได้ เห็น. 5 ว่า ฮ ก็ า ง่อท เห็น ทู่ เ, ฮ ม่า ท้าน ทู่ เ ได้, ฮ เป็น เห้น ตู้ ฉ้ เ ฮ ก็ ทุ หน ก ได้ อิน, ฮ ก็ าย แจ้ว ลี้ ลั น, ม่าว ใจ เท เ ลี้ ข่าว ให้ ฮ ค ด ณี่. 6 ผู้ ใด เข่า เท่ เ เ เพา ผู้ นั น ลี้ จุ ก ง่ เ ง เ ใจ.

7 เ ขู่ ข่าว ใช้ ท่าน โย ชน ทา เ ออก ง ง เจ้า เสี ญ ได้ เจ้า จ๊ก ท่าน โย ชน ให้ เป็น ง พ่ หนึ่ เ ว่า พ็ง ท่าน ได้ ออก ง ง่ า เง เ จ๋ เ ? เง เ โจม ง่ด ท อี้ ก ย ง ก ย มา อา ? 8 พ็ง ท่าน ออก ง ง เง เ จ๋ เ ? ง ง เง เ ฮ นุ่ เ เล่ เ ดุ น เข่า ให้ ขุ้ ว่า ฮ นุ่ เ เล่ เ ดุ น ลี้ ชู่ หนึ่ เ ก โท เ ง ย. 9 พ็ง ท่าน ออก ง ง เง เ จ๋ เ ? ง ง เง เ ผู้ ข่าว ความ เจ้า หน้า เข่า? แม่น แจ้ว เพา ง่อท พ็ง ท่าน ว่า, ท่าน ผู้ นั น เป็น ใหญ่ เล ผู้ ข่าว ความ เจ้า หน้า ใหม่. 10 โย ชน ผู้ นี้ ด พ่ ง ง เ หน้า ได้ แต้ม ดุ น ขิ้ ออก ท่าน ว่า:

ให้ เง เ! เพา ตู้ ให้ ผู้ ใช้ เพา ง ท่อน ท่าน
ผู้ ใช้ นั น ตู้ ได้ ฮู น ฮ เ ณ เ าง ได้ ให้ ท่าน.

11 เพา ง่อท พ็ง ท่าน ความ นี้ ว่า ใ ออก หนึ่ เ ผู้ กู่ เข่า มี ผู้ ใด เป็น ใหญ่ เล โย ชน ข่ ง ติ ด, ทา ท ผู้ น้อ ย ฉุ ผู้ เม็ง หน้า ฮึ น พา น กู่ เป็น ใหญ่ เล โย ชน ใหม่. 12 แต่ ง เ โย ชน ผู้ เสี ด ขิ ด ข่ ง ติ มา ออก ภู่ มี้ นี้ เม็ง หน้า ฮึ น พา น เป็น แน ว ให้ ฮ แอ่ ได้ ผู้ มี ใจ แท่ แอ เ แล เ ท้า ลี้ ขู้ เ เอา ได้. 13 เพ่ ว่า แต น ข่าว ความ เจ้า หน้า แท่ เ ฮ เ แท่ เ ดา ท่าน โม เณ ลี้ ฉั น มา ออก โย ชน ง เ นี้. 14 ว่า ท ท เจ้า โจม ใจ เม็ง เอา ความ นี้ ลี้ แม่น โย ชน นี้ ด เป็น เล เ เอ ข้ ข่า ผู้ ตู้ มา นั น. 15 ใ ผี มี ทุ ให้ หนึ่ เ เอา. 16 เพา ตู้ แอด แต ฮ ง เ นี้ แง ท อ ใ แง ท เล็ ท น้อ ย

เจ้าหมู่นี่แจ้งข้อนี้แด่แม่ทัพว่า:

17 พี่แต่งได้เป่าขับเพลงถวาย ทำทุกเป่าแล้ว
พี่แต่งได้ฉีงโห่ร้อง ทำทุกเป่าฉีงโห่เพลง

18 เพื่อว่า เด็กเลี้ยงแกะมาเป่าหินเล็กหินนี้ร้อง เรารู้ว่า มีสิ่งหนึ่งมา. 19 ทุกเพลงสมหินเหล่านี้ เรารู้ว่าใช่เรื่อง! ตั้งนี้เจ้าสินทายมีแต่มีมาเจ้าหมู่คู่สร้างทั่วเจ้าสร้างขุดเป่าถ้ำ ทำความทุกหนเจ้าพ้นข้อนนั้นให้เห็นเจ้าความถูกความแม่นแต่เพลงความทุกหนนั้น.

เจ้าเสี่ยงเจ้าทายแล

20 เด็กเจ้าได้เจ้าแล้วแล, แล่งต่อนเด็กเจ้าได้เสียจักทุกถั่มทุกเพลงนี้. เพื่อรู้เป่าได้วางร้างใหญ่. 21 ยางข้าวทั่วพี่น้องแลใหญ่นั่น, ยางข้าวทั่วพี่น้องแลเจ็บฉันอีกา เพื่อว่าจักทุกถั่มได้เสียทั่วพี่น้องนี้ ถ้าได้เสียทั่วแลถึงแต่แลใหญ่. เจ้นโพ่เห็นองแลนี้ นุ่งข้า หย่านง่านเท่าใช่ทรุงขึ้นใจแต่เห็นมา, 22 ทำเทาองพี่น้องว่ามี้กินวาน ให้องแลถึงแต่แลใหญ่ถุให้องเป่าร้อยพี่น้อง. 23 แลทาเจ้นาอุมเพลงเจ้าถุที่นั่นพ้นเป่า? ทำว่าเจ้าถุถ้ำใจ่ให้องยางใหญ่ใช้วิวาจ, ว่าทำจักเสียทุกถั่มทรุงหมู่พ้นท่านนั่นถ้าได้เสียขุ่นแลใหญ่ใหม่แล้ว แลนั่นถ้าทุกท้องขุ่นมี้นี้. 24 เพื่อแล่งนี้เทาจิ่งองพ้นพี่น้องว่ามี้กินวานให้องใหญ่ถุเป่าร้อยพ้นท่าน.

แล่งเอาขุ้เสียจักหนักทานหน่า

25 เถิ่นนั่นเจ้าเสี่ยงได้ดูเพื่อเจ้าพ้น ขุ้เจ้นเจ้าแลพ้นแลงุม, งุนร้องถึงเจ้าพี่, เจ้าพี่ใหม่งึงพ้นจักนี้ร้อสมุ้ขุ้ทุก ทำได้องให้ขุ้เป่าได้แองว. 26 ถึงเจ้าพี่เจ้าพี่ใจมใจแนวนั่น. 27 เจ้าพี่เทาได้มองข้าวเถิงแลงเห็นเพื่อให้เทาเป่ามีขุ้ใดทุจักงุน, มีเจ้าพี่ทุ, แต่เป่ามีขุ้ใดทุเจ้าพี่มีเงุนทุงุน ใองให้ขุ้ใดถ้าจึงทุ. 28 ขุ้เสียจักถ้าหน้าพาหนักให้มาทาเทา, เทาถุให้พ้นท่านขี้งเหน่อ. 29 ให้เธอแอกร้องเทาแหงโว้แล้วให้แองทุหนึ่งเทา, เพื่อว่าเทาเห่นมี่เห่นใจใจถ้าร้องใจถ้าอ่อนใหม่แล้วมึงแถนเจ้าถุได้งึงเหน่อ. 30 เพื่อว่าแอกร้องเทาถุให้เจ้านั่นเป่าหนักหน้าจักเทาถ้าเป่า.

มัด ทาย 12

มื้ ีค เง่า เสีด จ็ท

1 เดุ้ นั้น เจ้า เสีณุ ได้ ท่าง ดา ใหง่ นา ใจ มื้ ีค เง่า เสีด จ็ท. พ็ง ข่าม ใช้ ท่าน เจ้า แจง เน้า, เจา จี่ง เอา ทน เด็ด ทจ็ง เน้า มา เห็ด กิน. 2 เม่ แดน ส ดาข้ น่าง เห็น เน่ง นั้น จี่ง ดุ้ ง ถาม เจ้า เสีณุ ว่า ให้ เง็ง! แดน ข่าม ใช้ ท่าน เจ้า เสีด ฉัด ฉิด จอ ง มื้ ีค เง่า เสีด จ็ท.

3 เจ้า เสีณุ ตอง เจา ว่า พ็ง ท่าน ท่ง เง่า เช็ ได้ ดุ อา? ท่าน ดา จิด ได้ เสีด จ็ง เม่ ท่าน แท่ง ข่าว ใช้ แจง เน้า นั้น. 4 ท่าน ดา จิด ได้ เน้า ทจ็ง ท็ โจ เจ้า พ้า กิน เน้า จี้ โช้ เน่ เจ้า พ้า ท่าน แท่ง ข่าว ใช้ กิน ค็ ฉัด ฉิด จอ ง มี ที่ เม แท กิน ได้. 5 พ็ง ท่าน เง่า ได้ ดุ จอ ง ท่าน โม เน่ อา? พ็ง เม แท เจ้ จ เสีด ฉัด จอ ง มื้ ีค เง่า เสีด จ็ท ทาก เง่า มี ใส ว่า ฉัด. 6 เจา จอก พ็ง ท่าน ว่า ชุ้ จ่อน นี้ มี แนว ใหญ่ เน่ เจน โช้ เจา ใหม่. 7 ว่า พ็ง ท่าน หุ้ หี้ พี จาง พ้า ดุ้ น โว้ ว่า: เจา โง ใจ ใจ่ ความ อั่น ดุ เง่า มัท เด่ง โช้ เน่ ได้ พ็ง ท่าน คี้ ดุ้ เง่า ท่าว โท้ จ ใจ่ ส เง่า ฉัด, 8 เพ่ ว่า ขุท ดาจ ส เป็น เจ้า มื้ ีค เง่า เสีด จ็ท.

เจ้า เสีณุ ปั่น จ ส มื้ ี

9 แข้ว เจ้า เสีณุ ได้ ออก ใจ จ่ อน นั้น เน้า ใจ เจน จาก ณุม น ง เจา. 10 ชุ้ จ่อน ท็ น มี ชุ้ ส มื เป็น ปี้ เจา จี่ง ถาม ท่าน เจ้า ว่า ดุ้ ปั่น จ ส เจ็ง ทจ็ง มื้ ีค เง่า เสีด จ็ท เง่า? พ่ เจา ดุ้ ทา จจ็ง ลื้ น ท่าน เจ้า. 11 เจ้า เสีณุ ตอง เจา, ว่า ชุ้ ใด ทจ็ง พ็ง ท่าน มี โต ขี่ ถือ เม่ ม น โต ท ณุม ทจ็ง มื้ ีค เง่า เสีด จ็ท ชุ้ นั้น ดุ้ เง่า เอา ม น นั้น อา? 12 ชุ้ ส ส คี้ มี ค่า น น โต ขี่ ทาจ, เพ่ น น นั้น จี่ง ให้ เสีด จ็ท ถิ ทจ็ง มื้ ีค เง่า เสีด จ็ท. 13 แข้ว เจ้า เสีณุ จอก ส มี ปี้ ว่า, ให้ ฮีด มั ออก ส เป็น ปี้ คี้ ฮีด มั ออก แข้ว มั ม น คี้ ถิ น น เท่า แนว มั เพ็ง ถิ นั้น. 14 แดน ส พ่า ข้ น่าง จี่ง ออก ใจ โอ่ โจ ท น ทา จจ็ง น้า ท่าน เจ้า จ้.

เจ้า พ้า เจท ชุ้ เสีด จ็ท โว้

15 เจ้า เสีณุ หุ้ ว่า เป็น ความ ณิด ท น ท่าน เจ้า จี่ง ออก ใจ จ่ อน นั้น เป็น ใพ่ ได้ แท่ แท น ท่าน เจ้า ใจ ท่าน เจ้า ได้ ปั่น จ เจา ให้ ถิ เพ็ด. 16 แข้ว ท่าน เจ้า ได้ ห้าม ศ ด ห้าม ที่ เง่า ให้ เจ้า ดุ้ ท่าน เจ้า ออก. 17 น น นี้ คี้ เพ่ ดุ้ ให้ เป็น ท่อ ข จจ็ง ทาง ท่าน เอ ณ เจา ได้ ข่าว ความ เจ้า พ้า โว้ ว่า:

18 ให้ เรา! เทา รัก เขา ผู้ ใช้ เทารัว
ผู้ เทาหัก แท่ง แม่น ใจ
เทา คุ เธอ เร้า ณ์น ใจ เทา ใช่ ทร่ง ใจ มน
เพ่ คุ ว่าว ความ ถ มี แม่น ให้ รู่ แด่น ถ้น เม่ง
19 เร้า คุ เข่า ผิด น้อง ห้ ว่า แน่ท ห้อง นน เน่ง
เข่า มี ผู้ ใถ คุ รัก ถ้น เข่ง เร้า พี้ง ทาง xอท ข ร่ง ทาง
20 เร้า คุ เข่า ทัท รัม ร้ อง ข้อง แข้ว
เร้า คุ เข่า มอถ รัช แข น เพ็น ตร่น น้อน คุ มอถ
ห้น ว่า เร้า คุ รัก เธอ ความ ถ มี แม่น ให้ แพ้
21 รู่ แด่น ถ้น เม่ง คุ ตาท ความ ใต มอน รัว ทั่ง เร้า.

ตู่ เทน เข่า แม่น หน ผู้ พี้ง หน เข่า รัก

22 เคุ น้น เรา รัก เธอ ข ผิ ห้ เมา, ผ ทา ว่อถ, ผ เพ็น ง าท ว่าท เข่า รัก มา ทา ท่าน เร้า ท่าน เร้า ค้ พั่น ว่ เรา ให้ ถ ว่าท รัก เห็น ทู่ง. 23 เพ็น รัพ่ เห็น เพ็น ทุาท จ้ง ถาม หน ว่า, ผู้ นี้ เพ็น ขุท ตุาช ว่ เถ า วิถ แม่น อา ?. 24 แด่น ผ พ่า ข้ ณ์าช รัก ใน แน่ว น้น ค้ เว้า ว่า, ผู้ นี้ ฆ้ ผิ oon รัก ค้ ฆ้อน ผิ เพ้ เอ็น เณ์ ขุน ผู้ โทท ผิ เธอ ควัน ให้ มน เพ็ด แน่ว น้น.

25 เร้า เพ็ ณ์ ทู้ ความ พี้ เรา จ้ง เว้า ทั่ง เรา ว่า, แด่น ถ้น เม่ง ใถ ผิถ หน แพ่ง เพ็น, จ้ม เพ็น ต่าช ค้ ขุถ ฆ้ รช ร้ง เม่ง ใถ ห้ ว่า ตู่ เทน ใถ ผิถ หน แพ่ง หน oon ค้ ชู่ ท่อช หน เข่า รัก. 26 ว่า ทาท ผิ ห้าช ฆ้ ผิ ห้าช oon ฆ้ เรา ค้ ผิถ แพ่ง หน oon ทร่ง เรา, แข้ว แด่น เม่ง เรา คุ พั่น รัก แน่ว ใถ. 27 ว่า ทาท เทา ฆ้ ผิ oon ท่อช ควัน ผิ เพ้ เอ็น เณ์ ขุน, ขุท ทาน พ่ง ท่าน เรจ ฆ้ ผิ oon ท่อช ควัน ใต ? เพ็น เณ์ น้ ถ เรา คุ เพ็น ชู่ ทิน วาน พ่ง ท่าน. 28 เข่า แม่น ท่อช แชว ผิ เพ้ เอ็น เณ์ ขุน ทาท รัก ฆ้ ท่อช ค้วน เร้า ณ์น ใจ เร้า พั่า, เพ็น แน่ว น้น ถ แด่น เม่ง พั่า ค้ มา มอถ พ่ง พี่ น้อง แข้ว.

29 ใต คุ เพั่า รัว ขท เธอ เคุ่ง ณ์อง ชู่ ตุาช ห้าว แพง รัก, มี ท่ ว่า คุ ชุท ชู่ ตุาช ห้าว แพง น้น รัว ฮ ท่อน แข้ว จ้ง เธอ เคุ่ง ณ์อง ทร่ง เทน มน รัก. 30 ผู้ ใถ เข่า ชู่ ทาง เทา ผู้ น้น ค้ ท่ เณ์น

เขา แท่ง ผู้ ใด เข่า เณ็า ทั้ง เขา ค้ เจ็น ผู้ เชื่อ ให้ แพท ณาท ณาช จง. 31 เพ่ เณ็ง นั้น เขา องอท พ็ง ท่าน ว่า, อ็ท งาง จ็ณช แท่ง อ็ท กุ ง่าช ทาช งาง กู่ แนว ๆ ข่าง ให้ ส แด่น ลิน เมง จ็ด้, ทาท ว่า อ็ท กุ ง่าช ทาช งาง เจ้า ณจน ใx เจ้า พ็า นั้น เข่า ข่าง ให้ จ็ด้. 32 ผู้ ใด เว้า ณ็ด ณิน ทั้ง งุท ดาช ส ค้ ๆ ข่าง ให้ ผู้ นั้น จ็ด้, ทาท ผู้ ใด เว้า ณ็ด ณิน ทั้ง เจ้า ณจน ใx เจ้า พ็า นั้น ๆ เข่า ข่าง ให้ จ็ด้ เท็ง กู่ จุ นี้ กู่ จพ็า.

ท จ็ม แท่ง พาท

33 ๆ้ มี ท จ็ม ลิ พาท มน จี่ง ลิ, ว่า ทาท ท จ็ม เข่า ลิ พาท มน ค้ เข่า ลิ, เพ่ ว่า ๆ ุ้ ท จ็ม นั้น ค้ ข้อน พาท มน. 34 โอ! แด่น กุ ท้าช เธ็ช แด่น x เจ็น ส อ่จช ๆ เว้า ความ ลิ จ็ด้ แนว ใด, เพ่ ว่า ใจ เท็ม อน ใด โxง ค้ งาท เว้า ท่อช อน นั้น. 35 ส ลิ ค้ เธา เกู่ ง ลิ มา แท่ เพน ลิ ณอ ง เx า ส อ่จช ค้ เธา เกู่ ง อ่จช มา แท่ เพน อ่จช ณอ ง เx า. 36 เขา องอท พ็ง ท่าน ว่า กู่ ณอก ความ ผู้ ส เว้า เข่า มี ค่า นั้น เx า ค้ ๆ้ พ้น ผิด ทจ ง มี้ ทิน วาน. 37 เพ่ ว่า ผู้ ใด ๆ ุ้ จ็ด้ ณ็อช ให้ช ข ๆ ุ้ จ็ด้ ๆ้ ให้ช นั้น ค้ ข้อน ความ งาท เว้า ผู้ นั้น.

ส ใจ อ่จช แธ่ เท็น อ็ท ทาท วาน

38 เกู่ นั้น มี ณาน ส ทจ ง แด่น จ ณ งอท วอ ง แท่ ง ดา แท่ ง แด่น พ็า ข้ ณาช มา ๆ้ ง ความ ท่าน เจ้า ว่า, ๆ้ ง จ ณ, พ็ง ณ็อช แธ่ เท็น ท่าน เจ้า เจ็ด อ็ท ทาท วาน. 39 เจ้า เจ็ ณ ุ ตอง เx า ว่า, งาง ส ขา ข้ อ่จช หี้ ใจ จ าน ทั้ง เจ้า พ็า แท่ ง x่าว ขา อ็ท ทาท วาน ทาท ๆ้ เข่า เจ็ด อ็ท ทาท วาน ให้ เx า. มี ท่ อ็ท ทาท วาน ท่าน โง น า ผู้ ง าว ความ เจ้า พ็า นั้น . 40 ค้ ข้อน ว่า ท่าน โง น า จ็ด้ ชู้ ท จ ง งุม โต ง า ใหญ่ x าม เว็น x าม ค้ น เณ็ง ใด, งุท ดาช ส ค้ ๆ ชู้ ท้อง แด่น ลิน x าม เว็น x าม ค้ น เณ็ง นั้น. 41 จ ท เมง นิ น า เธ็ ๆ ท่ น นั้น ทจ มี้ ทิน วาน พ้อม ทั้ง พ็ง ส ง าง นี้ ท่าว ความ ขา ๆ้ อช ใx่ เx่า เพ่ ว่า จ ท เมง นิ น า เธ็ จ็ด้ วาง x้ ง าง โผ่ช ข้อน ท่าน โง น า ง าว, แข้ว ให้ เง็ง! ชู้ นี้ กู่ ง มี แนว ใหญ่ เณ โง น า. 42 พา ง จ ขาง เด็ง ให้ ๆ ุ้ ท่ น นั้น มี้ ทิน วาน พ้อม ทั้ง พ็ง ส ง าง นี้ จ็ด้ ท่าว ความ ขา ๆ้ อช ใx่ เx่า, เพ่ ว่า พา ง จ จ็ด้ มา แท่ ง่อน พ็า x ุก ลิน ทุน, เพ่ ๆ ุ้ มา พ็ง ความ ทุก พอน ง จ ณ เา โx ไมน, แข้ว ให้ เง็ง ใพ่! ชู้ นี้ กู่ ง มี แนว ใหญ่ เณ ง จ ณ เา โx ไมน.

43 เม่ ลิ ท้าช ออท x ผู้ ใด แข้ว มน ค้ ง่จ ง ง่อน ข้าน เพ่ x่าว ขา ง่อน ข้ ง พ็ท แพ ง ขา ท

มัด ทาย 12

มนษ เข่า พี้. 44 แข้ว มนษ เว้า ว่า ทุ ตุ ลัน โข่งเทน เท่า ทุ เม่ มนษ มา ทอด ลี้ เห็น เทน เข่า ห้อน มื้น กิ แข้ว. 45 เม่ น้น มนษ จี่ 6 ออก โข่ห้อน เอา ฉิ เจ็ด โท ใหม่, ฉิ น้น แวน ห้าย เณ มนษ แข้ว เข า โด้ โข่ ชู่ ห้น. ทาม โรู้ ห้าย ร้ ทาม ท่อน ตุ่ ส ห้าย ง่า 6 นี้ ตุ เป็น แนว น้น ด.

เอ็ม แท่ 6 น้อ 6 ตาย เจ้า เสี ณุ่

46 เต่ เจ้า เสี ณุ่ ทา 6 เว้า ทั่ง เป็น โพ่ ชู่ น้น, เอ็ม แท่ 6 น้อ 6 ตาย ท่าน เจ้า ลี้ มา ทอด โด้ ฉัน ชู่ ทา 6 นอก แอ่ เน้า โข่ เว้า ทั่ง ท่าน เจ้า. 47 มี ชุ้ ส ชู่ หนึ่ 6 เข า น้น ตาย ความ ว่า ตู้ 6 ท่าน เจ้า เอ็ม แท่ 6 น้อ 6 ตาย ท่าน เจ้า ฉัน ชู่ ทา 6 นอก เพ่ ข่าว ทา 6 ตุ เว้า ทั่ง ท่าน เจ้า. 48 เจ้า เสี ณุ่ เว้า ทั่ง ชุ้ ตาย ความ น้น ว่า, ใด เป็น เอ็ม แท่ 6 เป็น น้อ 6 ตาย เทา. 49 แข้ว ท่าน เจ้า ลี้ โข่ ทา 6 ข่าม ใช้ แข้ว เว้า ว่า, นี้ ด แม่น เอ็ม แท่ 6 น้อ 6 ตาย เทา. 50 เพ่ ชุ้ ใด เสี ด ท่อ ช ง 6 ทา 6 เจ้า พี่ เทา ชุ้ ชู่ เม 6 หน้า ฉัน พาน, ชุ้ น้น ด เป็น น้อ 6 ตาย, เป็น น้อ 6 ทู้ 6 เป็น เอ็ม เทา.

มัด ทาย 13

ความ ด้า ย น่า ย ชุ้ ห่าน เน้า

1 มื้ น้น เจ้า เสี ณุ่ โด้ ออก เทน โข่ น่ 6 ชู่ แคม ฑอ 6 ทุ 6. 2 มี ทาย ส มา ทา ท่าน เจ้า เณ 6 น้น ท่าน เจ้า จี่ 6 โด้ เน้า โข่ ชู่ ทุ 6 เอ, แฉน ส น้น ฉัน ชู่ โพ ท. 3 แข้ว ท่าน เจ้า โด้ โท ความ ด้า ย น่า ย ให้ เข า หนึ่ 6 ทา ย แนว เณ 6 มี ชุ้ ส ออก โข่ ห่าน เน้า เต่ ทา 6 ห่าน ชู่ น้น. 4 เณ าน มัด โพ ท ใจ่ ทา 6 แข้ว โน ท มา ทั่ง ทิน ร้. 5 เณ าน มัด โพ ท ใจ่ ง่อน ทิน ทา ย ถิน น้อ ย, มัด เน้า 6 อก นั้น ทั่ง งา ด เพ่ ถิน เข่า เง ท. 6 เต่ ตา เอ็น นั้น แน้ม แดด ลี้ แห่ว เท 6 โข่ เพ่ เข่า มี ตาท. 7 เณ าน มัด โพ ท ใจ่ ทา 6 ทุ่ ม ฟาม ท ฟาม โข่ 6 นั้น อ้อม ยอด ร้. 8 เณ าน มัด โพ ท ใจ่ ถิน ถึ ษ หน้า แพ่ นั้น ข้อ ย ท่ โพ ท ช้ ง ท่ ข าม ช้ ง ท่. 9 เจ้า เสี ณุ่ โด้ เว้า มี ษ น ความ ว่า ชุ้ ใด มี ทุ ให้ หนึ่ 6 เอา.

10 ทา 6 ข่าม ใช้ โด้ มา ตู้ 6 ถาม ท่าน เจ้า ว่า, เป็น แนว ใด ท่าน เจ้า จี่ 6 เว้า ทั่ง เข า เป็น ความ ด้า ย น่า ย. 11 ท่าน เจ้า ทอ ง เข า ว่า, ความ เง็ ท ขี ง จั ท เม 6 หน้า ฉัน พาน น้น ง อก ให้ พ 6 ท่าน ทู้ โด้, ทาท พ 6 ส น้น เข่า ให้ ทู้. 12 เพ่ ว่า ชุ้ ใด มี แข้ว ตุ ที่ ม แท่น ให้ ชุ้ น้น ใหม่ แข้ว ชุ้ น้น ตุ มี เณ เท่า, ทาท ชุ้ เข่า มี น้น ทา ว่า มี ลี้ ตุ เอา ออก ร้ มนษ. 13 เพ่ แนว นี้ ด

มัดทาย 13

เขา จึ่ง เว้า ทั่ง เรา เป็น ความ ด้าย น่าย, เพ่ว่า เม่ เอ๋ เรา เข้ ล้ เข่า เห็น, เม่ เรา พ้ ล้ เข่า ได้ ใน แท่ เข่า ทุ้. 14 ความ ท่าน เอ๊ น่า ขา ตุ้น จิ้ว ท่อน นั่น ล้ จิ้ ทั่ง เรา เล้ ความ ได้ ตุ้น ว่า:

พ้ พี่ น้อ ตุ้ ได้ ใน แข้ว ใน เข่า ทาท ตุ้ เข่า ทุ้

ตุ้ เข้ แข้ว เข้ เรา ทาท ตุ้ เข่า เห็น

15 เพ่ว่า ใจ เส็น โพ่ เม้ นี้ ทั่ง ทน ทุ หน่า ทา เข่า มั่น

จ้ าน ว่า เรา ตุ้ ได้ เข้ ทา ท ตุ้ ได้ ใน ทา ทุ ทุ้ ทา ใจ

แข้ว ตุ้ ท่า ล้ น มา ทา เจ้า ฟ้า เอ๋ น้ น เขา ตุ้ ขั่ น ง ให้ เรา ถิ.

16 พ้ พี่ น้อ โง่ ถิ ทา เห็น หุ่ ทุ ล้ ได้ ใน. 17 เขา ง อ พี่ น้อ ความ นี่ ว่า, ฮุ้ ง่าว ความ เจ้า ฟ้า แท่ ผ ทุ้ ฮุ้ ถิ ทาย ผ ใส่ ม อน แอ่ เห็น เล้ พี่ น้อ เห็น ฮุ้ นี้ ทาท เรา เข่า ได้ เห็น, เรา ล้ ใส่ ม อน แอ่ ได้ ใน เล้ พี่ น้อ ได้ ใน ทาท เรา เข่า ได้ ใน.

แท้ หนี้ ฮุ้ หม่าน เก้า

18 เพ่ เล้ น้ น ให้ พ้ ท่าน พ้ ความ ด้าย น่าย ฮุ้ หม่าน เก้า น้ น เป็น แนว ใด, 19 เม่ ฮุ้ ใด ได้ ใน ง่าว ความ เม้ ฟ้า ง อ xอน น้ น, ทาท เข่า ทุ้, ฉิ ท้าย มา ตุ้ เอา มัด เก้า หม่าน ไฉ่ ทร้ ใจ ฮุ้ น้ น ร ง้, น้ น ถ แม่น มัด หม่าน โคท ไฉ่ ทาย. 20 มัด หม่าน โคท ไฉ่ ง่อน มี ทิน ทุาย น้ น แม่น ฮุ้ ได้ ใน ความ เจ้า ฟ้า ง อ xอน แข้ว เม้ ใจ เอา ทั่ง ง าด. 21 ทาท มน เข่า มี ทาท จิ้ จั่น ฮู่ โลง ฆาว, แข้ว เม่ พี้ จ๊ท ง าง มั่ ณ์ ใจ ห้ ความ โณ่ม นาง ข้ อน ความ เจ้า ฟ้า ง อ xอน น้ น, เจ้า ล้ น้ อย ใจ โลง จ๊ ทั่ง ง าด. 22 แข้ว มัด หม่าน โคท ทาย ทุม หนาม ล้ แม่น ฮุ้ ได้ ใน ง่าว ความ เจ้า ฟ้า ง อ xอน จ๊ท เรา ดอม ตู่ ร เง้ ย ห้ ย มี มา อ้อม ห้อ ความ เจ้า ฟ้า ง อ xอน น้ น จ๊ จิ้ เข่า เป็น หาท เป็น หน่ ย. 23 มัด โคท ไฉ่ ถิน ถิ น้ น แม่น ฮุ้ ได้ ใน ความ เจ้า ฟ้า ง อ xอน แข้ว เก้า โมท ใน ใจ, ฮุ้ น้ น ล้ ได้ ฟ้า แพ่ ห้อย ท่, โคท ช้ ง ท่, ขาม ช้ ง ท่.

ความ ด้าย น่าย ท้า ค่วา ท เก้า

24 เจ้า เจี๊ ณ์ ได้ โท ความ ด้าย น่าย วาย ล ให้ เรา ฟ้ ใฝ่ ว่า, เม้ ฟ้า จิ้น พาน แง้ท เล้ ฮุ้ ล หม่าน มัด เก้า ถิ ไฉ่ นา เจ้า. 25 เม่ ฮู่ ส แอน้ ง ฮุ้ ณ์ ด ตู้ ม หม่าน แท่น ท้า ไฉ่ ค วา ท

เห็น ถึง แข็ง ฟ้าย ใจ. 26 เมื่อ ใด เห็น ถึง ผล แข็ง, แล้ว ก็ ปรา กฏ หญ้า ด้วย.
27 พ่อ ครัว ของ นาย มา บอก ว่า, ข้า แต่ ท่าน, ท่าน ได้ หว่าน เห็น ดี ใช่ หรือ ท่าน มี หญ้า มา แต่ ที่ ใด. 28 เจ้า นาย ตอบ เขา ว่า, นี่ มี ผู้ ศัตรู ได้ กระทำ ดังนี้, ครัว ทั้ง หลาย จึง ถาม ท่าน ใหม่, ว่า แล้ว นี้ ท่าน จะ ให้ พวก ข้อย ใน ไร่ หา หญ้า เขา ?
29 ท่าน ตอบ เขา ว่า, ข้า ใน ใจ ว่า พ่อ ท่าน ใน ที่ หญ้า นี้ จะ ถอน ได้ ใน เห็น ดี ออก ก่อน.
30 ขาด ไว้ ก่อน ให้ ที่ เห็น แต่ ที่ หญ้า ใหญ่ นั้น ก่อน เถิด ก็ จง ถอน ที่ ก่อน ให้ ใน ที่ หญ้า มัด เป็น ก่อน เขา ไฟ ไหม้ เสีย, ส่วน เห็น ดี นั้น ใส่ เข้า ยุ้ง ไว้.

ความ ลับ แห่ง ศัตรู

31 เจ้า เสด็จ ใน ความ ลับ ให้ เขา ฟัง ใหม่, มี ผู้ หนึ่ง ซื้อ เอา ไป หว่าน ใส่ ของ ตน ไร่, 32 แห่ง ศัตรู นั้น น้อย กว่า แห่ง ศัตรู, เมื่อ ใด ถึง ต้น ใหญ่ เป็น ศัตรู อื่น, ทาง เป็น ที่ มา พัก ใน ของ เขา ได้.
33 เจ้า เสด็จ ใน ความ ลับ ให้ เขา ฟัง อีก ว่า แห่ง หนึ่ง เขา เอา ผง ใส่ แป้ง สาม ถ้วย จน เสีย ให้ แป้ง นั้น ขึ้น พอง ทั่ว.
34 พ่อ ความ นี้ เจ้า เสด็จ เอา ทั้ง สิ้น เป็น ความ ลับ หมด, ถึง ความ ลับ แล้ว ท่าน เจ้า เขา ได้ เอา ความ ใด ทั้ง หลาย.
35 ท่าน เจ้า ได้ เอา แลว นั้น ซึ่ง เผื่อ ให้ เป็น ดัง ที่ ท่าน ผู้ ได้ กล่าว ไว้ :

ตา ใน ความ ลับ ของ เรา จะ เปิด ปาก
ตา ออก หลาย ที่ พ่อ ความ ได้ ซ่อน ไว้ แต่ ปาง ก่อน ตั้ง โลก.

แห้ หนี้ แห่ง ที่ หญ้า

36 แล้ว เจ้า เสด็จ ได้ ออก ไป จาก นั้น เห็น ได้ ถาม ว่า, ข้า ท่าน เจ้า ขอ แห้ ความ ลับ แห่ง ที่ หญ้า ใน นา ให้ พ่อ ผู้ ข้อย ฟัง.
37 เจ้า เสด็จ ออก หลาย ว่า, ผู้ หว่าน แห่ง ใน นั้น คือ บุตร ชาย ของ.
38 นา นั้น คือ โลก เห็น ดี ใน ใจ, แห่ง ใน นั้น คือ เป็น เจ้า ฟ้า เจ้า พ่อ, แห่ง หญ้า คือ เป็น เจ้า ฟ้า ชั่ว ทั้ง หลาย.
39 ผู้ ศัตรู ซึ่ง หว่าน แห่ง หญ้า คือ ปิศาจ ทั้ง หลาย ชาย ใน ที่ นั้น คือ ปลาย แดน ดิน, ผู้ ที่ คือ พวก ทูต.
40 เห็น นั้น หลาย ได้ ถอน หญ้า เขา ไฟ ไหม้ ดัง ใด, ใจ เป็น ดี ใน ปลาย ดิน ก็ จะ เป็น หลาย นั้น.
41 บุตร

มัดทาย 13

ดาย ส ดิ ใช้ พ็ง แดน ท่าน เจ้า ออก ไป, เรา ดิ เห็ บ ดู่ แนว เสีด ให้ บาบ ไม้ย หับ พ็ง ฮุ้ เสีด อ็ก อ่ยย ข้าย ออก ไป้ ฉ แล่น ลิน ท่าน เจ้า. 42 แข้ว ดิ เอา ไป้ ดุ้ม ใฉ่ เท่า ไพ ข้อน ท้า ง่อน นั่น มี แดก ไข้ ก็ด แน้ว. 43 เดิ นั่น พ็ง ส นี้ ใจ ใจ นั่ ดิ ขุ่ ง่าง หนึ่ง แล่น ลิน เจ้า พี่ เรา เดง ตาเว็น, ว่า ใส มี ขุ ให้ หนึ่ง เอา.

เจ้า เสีญ ไก ความ ด้าย น่าย ทาย วาย ห์ม

44 เม็ง ฟ้า จีน พาน แป้ก เดง ถอม เร็น น่ไน ไว้ หนึ่ง ไท่ง นา, มี ฮุ้ ม ไป้ พี แข้ว น่ไน ไว้ ใหม่ มน ม่ไน เม็ง ทาย จั่ง ไป้ น่าย เดุ่ง น่อง เท็ง เหม็ด อน เจ้า มี ไป้ นี้ นา นั่น.

45 แนว ม ใหม่ เม็ง ฟ้า จีน พาน แป้ก เดง ส ค้า ฮุ้ ม ง่าว หา ง่อก แนว ถิ. 46 เม่ พี้ ง่อก มิด ม มี ค่า แฟง ทาย, ค้ ไป้ น่าย เดุ่ง อน เจ้า มี ไป้ นี้ ง่อก นั่น.

47 แนว ม ใหม่ เม็ง ฟ้า จีน พาน แป้ก เดง ค่าง แหก ไข่ง หน่อง ได้ ว่า ทาย แนว. 48 เม่ ว่า เห็ม แห ค้ ยาก นั้น ไข่ก แข้ว นี่ง ไข่ง เรก เอา โต ถิ ใฉ่ หม่ง, โต เง่า ถิ นั่น ดุ้ม ฉ. 49 เม่ เดิ ฉุด ดู่ เ แล่น ลิน เม็ง ขุ ม ค้ ดิ เจ็น แนว นั่น ด, พ็ง แดน ดิ มา แป่ง ส อ่ยย ใจ จาน ออก ฉ ส ขุ ฮุ้ ถิ. 50 แข้ว ดิ เอา เรา ไป้ ดุ้ม ใฉ่ เท่า ไพ ข้อน ท้า ง่อน นั่น มี ก็ด แน้ว. 51 พ็ง ความ นี้ พ็ง ท่าน ขุ แข้ว เง่า ? เรา ดาย ความ หอง ว่า ดู่ ง ก เจ้า ฟ้า พ็ง ฮุ้ ณ้อย ขุ แข้ว. 52 เจ้า เสีญ เจ้า ห์ง เรา ว่า, เดง นั่น พ็ง ไณ ว่อก ฉ่อน ง่อ ดู่ ส ได้ แอง ขุ ฆอด จ็ก เม็ง ฟ้า จีน พาน, ค้ แป้ก เดง เจ้า เฆน เอา เดุ่ง เท่า เดุ่ง ใหม่ ออก มา แท่ ห้อง ไว้ เดุ่ง เจ้า.

พี่ น้อง เม็ง นา ณา เจ็ด เง่า โดม ห้อน เจ้า เสีญ

53 เม่ เจ้า เสีญ เจ้า ความ ด้าย น่าย แข้ว ค้ ออก ไป้ ง่อน ห้น. 54 เม่ ไป้ ฆอด ข้าน เท่า เม็ง ทุ่ ท่าน เจ้า แข้ว, ได้ ว่อก ฉ่อน พ็ง ส ฮุ้ หนึ่ง เฆน โห้ เฆา เรา, จาว เสีด ให้ พ็ง ส นั่น เจ็น ทาก ใจ แข้ว โด้ ดาม หน่ ว่า, ฮุ้ นี้ โด้ ความ ทุ่ท หอน ขุ้ จ็ท ทาก จาน มา แท่ ท่า ใด. 55 ฮุ้ นี้ เง่า แม่น เจ็น ขุ ท ดู่ าง โม้ นั่น อา, เอ็ม มน ดุ้ มา ขี อา แม่น อา ? พ็ง น้อง ดาย มน ดุ้ ง่า โก โง, โง เณ็ง, ณ์ โมน, ฮุ้ ดา แม่น เง่า. 56 พ็ง น้อง ทุ่ง มน ค้ ฮุ้ ท้ง พ็ง เฆา แม่น อา, มน ได้ พ็ง แนว นี้ มา แท่ ท่า ใด? 57 เรา จึ่ง เง่า โดม ห้อน ท่าน เจ้า เจ้า เสีญ เจ้า ว่า ห์ง เรา ว่า, ฮุ้ ว่าว ความ เจ้า ฟ้า มี ฮุ้ เหนี้ หน้า ตา ดู่ ง่อน มี ท่ ข้าน เท่า เม็ง ทุ่ แท่ ดุ่ เฆน เจ้า โดย เง่า เหนี้.

มัดทาย 13

58 ฝูงชนนั้นท่านเจ้าเข้าใจเรื่องอุทาหรณ์ทาย ข้อนเราเข้าเถิด.

มัด ทาย 14

ท่านใช้ขนขังศิดเพื่อเรียน

1 ฝ่ายนักบวชใหญ่นั้นแม่นเมื่อรู้ข่าวเจ้าเรื่องนี้. 2 จึ่งเอ่ามือพูดท้าวทวานนั้นว่า, ผู้นี้ถือแม่นใช้ขนขังศิดใส่ตาข่ายมา, เหตุนั้นท่านจึ่งมีแสงแขงแหน้า. 3 เพื่อว่าจะเชื่อใจดีใส่ท่านใช้ขนขังศิดให่หนีไป, เพื่อเอาใจนางเชื่อใจถือมีท่านสิ้นปีนางเจ้า. 4 เพื่อท่านใช้ขนเรียกถามความมือจะว่า อนจะคุยเอานางนั้นมาเป็นมีคู่สืบวงแม่ดา. 5 จะเชื่อใจแต่ท่านใช้ขน, ทานข้านเสียนโพ่สองข้าว, เพื่อเราว่าท่านใช้ขนเป็นผู้ข่าวความเจ้าพ้า.

6 แม่ลองขอดมื้อเวียนออกจะเชื่อใจลาคือใส่อันมาน. หนูกูนางเชื่อใจถือใส่แต่ที่หน้าแต่ผู้ใหญ่เสียให้จะเชื่อใจเมื่อใจทาย. 7 เป็นเหตุนั้นจะเชื่อใจจึ่งจาวแข้นข้นข่าวมือนางว่า, นางอยนใดคือคุให้. 8 นางจึ่งถามความหุ่นจะท่อยความเอ็มขอดเรื่องคุจะเจ้าเอาทรข้าใช้ขนขังศิดใส่พานทอดมาให้ผู้น้อยข่อนนี้.

9 ทางจะผู้เณรแม่ดาเมื่อคือใจ, ทานว่าเหแขงใส่จาวแข้นที่หน้าแต่พูดผู้ใหญ่ขอมพานเณรผู้นั้น. จึ่งเสียท่อยความนางอ. 10 แข้วขอให้สองขังศิดเอาทรท่านใช้ขนขังศิดพื้นเขนหุ. 11 เราจึ่งเอาทรใส่พานทอดมาให้นาง, นางคือเอาจองให้เอ็ม. 12 ข่ามใช้ท่านใช้ขนคือมาอเอาแดนจองโจนราทานทานมื้น แข้วมาถามความหุ่เจ้าเสียงพื่อ.

เจ้าเสียงชื่อเพื่อหน้าท้าพระเจ้า

13 แม่เจ้าเสียงชู้ฆ่าวท่านใช้ขนแข้ว, คือเณรเขข่อยจองอ่อนข้น ทางจองผู้ข่อนท่มนนผู้ถือ. เสียนโพ่ถือในฆ่าว เราคือออนอ่เมื่อทางจองท่อยท่านเจ้า. 14 แม่เจ้าเสียงออนอ่เขแข้วคือเห็นเสียนโพ่เสียนแดน, ท่านเจ้าอ้นกูเราจึ่งขึ้นจะผู้เจ้งพระเสียนให้ดีเพื่อ.

15 คือมาข่ามใช้ท่านเจ้าถือมาถามความว่า, ชูท่านเจ้าคื่อทายแข้วแต่เสียน

ป่อน แล้วจึ่ง, เณร นั้น ก็ ให้ ท่าน เจ้า ปอก เรา หู่า ใจ้, เพ่ ให้ เรา ใจ่ข่าว นี้ เอ่จ ทิน ถอม ข้าน เหน ล. 16 เจ้า เสีญ ปอก เรา ว่า, เรา เข่า ค้ ใจ่, พ็จ ท่าน ค้ ข่าว ก็จ ให้ เรา กิน. 17 พ็จ ข่าม ใก้ จึ่จ ถาย ความ ฆุ่ ท่าน เจ้า ว่า, พ็จ ฆุ้ น้อย มี เน้า จี้ ห้า ท่อน แท่จ ใว้ จอจ โต ที่ นั้น.

18 ท่าน เจ้า จึ่จ เว้า ทั่ง เรา ว่า, เอา มา ให้ เหา เข่าใจ่จ. 19 ท่าน เจ้า ใด้ ปอก พ็จ เสีน ใพ่ นั่จ ใจ่จ ถอม ใว้ หู้า, เม่ เอา เน้า จี้ ห้า ท่อน แท่จ ใว้ จอจ โต นั้น แข้ว, ท่าน เจ้า แหน หน้า นั้น หน้า ก็ ท่าว ความ ใด้ ฮ้อน เจ้า หน้า แข้ว จิด เน้า จี้ ให้ ข่าม ใก้, ข่าม ใก้ ค้ ขาย ให้ เสีน ใพ่. 20 เรา ฆุ่ ล ใด้ กิน อิ่ม, อน ท่อน เข็ท ท่อน น้อย เณ กิน นั้น เท็ง ใด้ เต็ม ก้ จอจ ปุ่จ. 21 แถน ล กิน นั้น มี ฆุ้ ฉาย ข่าว หา พ็น ล, เข่า ใด้ นั่ง ฆุ้ กู้จ แท่จ เข็ท น้อย.

เจ้า เสีญ หู่าจ เท็จ นี้

22 กู้จ มา ท่าน เจ้า ปอก ข่าม ใก้ ใจ่จ เห น้าม ถาท ใจ่ ท่อน เฉ่ นั้น ท่าน เจ้า ค้ ปอก เสีน ใพ่ หู่า ใจ่. 23 ฆุน กู้จ เสีน ใพ่ หู่า ใจ่ แข้ว ท่าน เจ้า ใด้ นั้น พุ เม หาก ฆุ้ เพ่ ท่าว ใหม้, หา ตา ค้ แข้ว ท่าน เจ้า ค้ หาก ฆุ้ ท็น ฆุ้ ถ้ว. 24 เห นั้น หู่จ ฆุ้ กู้ท หา ฉ้จ หูาจ แท่จ ค้ ใจ่ม พ็ด ห้า พ่อจ นี้ ใจ่ มา. 25 น้อน พู่จ ท่าน เจ้า ใด้ หู่าจ เท็จ นี้ ใจ่ หา แถน ข่าม ใก้. 26 เม่ เฉ่ เรา เห็น ท่าน เจ้า หู่าจ เท็จ นี้, เรา โตท ใจ่ ข้าน แข้ว โอ้ ทะ ว่า, นั่น แม่น ฉิ เรา ข้าน ฮึน แถท นั้น. 27 เฉ่ นั่น ท่าน เจ้า ใด้ แถท ให่ เรา ว่า, หู่า น้อย ใจ่ เน่, แม่น เหา ง้ หู่า ข้าน.

28 ท่าน เข้ โต จึ่จ ฆุาจ ความ ทอง ท่าน เจ้า ว่า ท่าน ฆุท เจ้า หน้า, ว่า หาก แม่น ท่าน เจ้า แท้, ให้ ฆุ้ น้อย หู่าจ เท็จ นี้ ใจ่ หา ท่าน เจ้า. 29 เจ้า เสีญ ทอง ว่า มา ใด้ ท่าน เข้ โต ค้ ออก เห หู่าจ เท็จ นี้ ใจ่ หา เจ้า เสีญ. 30 เม่ เฉ่ ท่าน เข้ โต เห็น โจม แพจ ค้ ข้าน ฮึน โจ็ม นี้ โจจ, จึ่จ แถท ให่ ท่าน เจ้า ว่า, ก ฉ่อย ฆุ้ น้อย น่อย ขาจ เข้าย.

31 เจ้า เสีญ ซ้า แพ่ มี ใจ่ นั่ ท่าน เข้ โต จิ้ แข้ว ว่า โอ! ล เฉ่ น้อย เสีน ก็จ จึ่จ เท่จ เธ,

32 เม่ เจ้า เสีญ แท่จ ท่าน เข้ โต นั้น เห แข้ว โจม ค้ ท่ยช โจจ. 33 แถน ข่าม ใก้ ฆุ่ หนึ่จ เห นั่ ค้ เอา ทะ โหม่ เหา เจ้า เสีญ, แข้ว ถาย ความ ว่า ท่าน เจ้า เสีน ฆุท ถาย เจ้า หน้า แท้. 34 เม่ น้าม ถาท นี้ ใจ่ ขอด ตา ฉ่จ แข้ว แพ่จ เห จิ้ หนึ่จ ท่า เห เมจ เธิ็น เน่ ณา เจ็ด. 35 เม่ แถน ล ใฉ่จ โจ นั่ จี้ ท่าน เจ้า เรา จึ่จ ปอก ล ใจ่ข่าว ท่ะ ใฉ่จ โจ นั่ เรา ใด้ เอา ล เจ็ป ป่ยช มา หา

มัด ทาส 14

ท่าน เจ้า. 36 เรา แต่ ง ท่าน เจ้า ต่อ ส เจ็บ ป่วย ข้อ ว่า ง นั่น เอ้ ที่ ท่าน เจ้า ล้ ได้ ขึ้ เม่ ผู้ ใด ได้ นั่น แข้ว ล้ ถึ เพื่อ.

มัด ทาส 15

ที่ ดอ ดี้ น มา แต่ เม่ าย าง ค้าง เค้า

1 เรื่ น้น พ้ ส หน้า ชี้ ณา ย แต่ พ้ ได้ น ดอน ดอ แต่ ดา มา แต่ เมง เชี่ ย, ณา เข็ม มา ทา ท่าน เจ้า ถื ตาม ว่า, 2 เป็น ง่ ข่าม ใช้ ท่าน เจ้า จั้ เค่า ฟื้ ความ ดอน ดี้ น มา แต่ เม่ าย าง ค้าง เค้า, เพ่ ว่า เรื่ ถื ทิ น เก้า เรา เค่า ง่ ย ส ม้.

3 ท่าน เจ้า ตอ ง เรา ว่า, เล ใด พ้ ท่าน จั้ ขึ้ น าย ทาย ต่อ ความ เจ้า ฟ้า ง ดน ดอน ล้ ข้อ น พ้ ท่าน เชื่ ท่อ ย ย ร ทา เม่ าย าง ค้าง เค้า ถื น ที่ ทน มา น้น. 4 เพ่ เจ้า ฟ้า ง ดน ว่า ให้ ถก เพี้ พี่ แม่ เจ้า, ผู้ ใด ดู เก่ าย พี่ แม่ เจ้า ผู้ น้น มี ให้ ย ตอ ต าย. 5 ด่ าย พ้ ท่าน ขึ้ น ความ ง ดน ดอน น้น ว่า, ผู้ ใด มี เรื่ ใด ถื ต่อ ย เย อ้ าย เอ็ม ได้ เรื่ น้น ล้ ถื าย ไว้ เจ้า ฟ้า แข้ว. 6 ผู้ น้น เค่า ล้ ถก เพี้ พี่ แม่ เจ้า เล น้น ด พ้ ท่าน ได้ ขึ้ น าย ทาย ต่อ ความ เจ้า ฟ้า ง ดน ดอน เพ่ พ้ ท่าน ได้ เชื่ ท่อ ย ร ทา เม่ าย าง ค้าง เค้า ถื น ที่ ทน มา น้น. 7 โอ่ ! ส หน้า นั่ ใจ จาน ท่าน เอ้ ณา ชา ได้ ถื น ความ จ๊ ท พ้ ท่าน ไว้ แข้ว ว่า:

8 เป็น ไฟ เมง นี้ เพี้ หน้า ตา เขา ที่ ความ ง าท เว้า
ทาท ว่า ใจ เรา ด ผู้ ทุ ท ท่าง เขา
9 เรา ไหว้ เขา เค่า มี ค่า ง่ เพ่ เรา เอา ที่ ดอ ดี้ ส
มา นั้ น ว่า เป็น ความ เขา ง ดน ดอน.

แนว เชื่ ให้ ผู้ ส อ ย ใจ จาน

10 แข้ว เจ้า เชื่ ญ แสท เป็น ไฟ มา เว้า ท้ ง เรา ว่า ฟื้ แข้ว ให้ เก้า โพท ใน ใจ.
11 เค่า แม่ น อน เก้า ไว้ ท ย ล ง้ น้น ชี้ เชื่ ให้ ผู้ ส อ ย ใจ จาน ทาท อน ออ ท มา แต่ ล ง้ น้น เชื่ ให้ ผู้ ส อ ย ใจ จาน. 12 เรื่ น้น ข่าม ใช้ ท่าน เจ้า ถื ตาม ว่า, ท่าน เจ้า ขุ แข้ว ข้ เค่า ? เม่ พ้ ส หน้า ชี้ ณา ได้ ใน ความ เว้า น้น ล้ ง่ ใจ. 13 ท่าน เจ้า ตอ ง เรา ว่า, ตู่ ท ไม้ พี่ เขา ผู้

เมง พี้า ชีน พาน เง่า ดิ้ ปุ๊ท ดิ้ว นั้น ตุ๊ ตุ๊ โดท ซ้. 14 มัท เท้ มน, เซา เป็น ส อ่น ทาง ส ทา วอด, ว่า ทาท ส ทา วอด จุ๊ง ส ทา วอด เซา เท็ง ซอง ตี้ ตุ๊ โทท ณุม. 15 ท่าน เง้ โท ตุ๊ง ดาม ท่าน เง้า ว่า, ซ ท่าน เง้า แท้ ความ ด้า ย ณ่า ย นี้ ให้ พ้ง ตุ๊ น้อย พ้ง แอ่.

16 เง้า เส็ ณุ ทอง เซา ว่า, พ้ง ท่าน ค้ ทู้ง เง่า เณ้า โพทใน ใจ อ่า? 17 พ้ง ท่าน เง่า ดิ้ เง้ง ตุ๊ อ่า? อน ใด เณ้า จ๋ง ทจ๊ง โซง ค้ โจ๊ง จ๋ง ทจ๊ง ปุ๊ม แข้ว ดู่ าย ออท จ๋ง ซ้. 18 ทาท ว่า อน ออท พั้ง โซง มา ค้ ออท พั้ง ทจ ใจ มา, อน นั้น ถ เส็ ก ให้ ตุ๊ ส อ่จ ย ใจ จาน. 19 เพ่ ว่า ความ พี้ ห้า ย อ่จ ย จ๊ท ณ้า ส, จ๊ท อื้น ตุ๊ ซุ้ ดจ มี ท่าน, จ๊ท ถื้น ฉัก ห้ก ซอ๊ง ทู้ง ดู าย, จ๊ท ง่ท เข้ม, แข้ว พา๊ง แท่ง จ๊ท ดุ เ่า ย ทา ย ง๊า ส อื่น นั้น ออท พั้ง ทจ ใจ มา. 20 พ้ง จ๊ท นี้ ถ เส็ ก ให้ ตุ๊ ส อ่จ ย ใจ จาน ทาท เง้า ทิน เณ้า เง่า ซ่จ ย มี ท่อน นั้น เง่า ดิ้ เส็ ก ให้ ตุ๊ ส อ่จ ย ใจ จาน.

ตุ๊ ทู้ง เมง ทา นา อาน เต่ เง้า เส็ ณุ

21 เง้า เส็ ณุ ดิ้ ออท ซ้ ง่อน นั้น เณ้า จ๋ง แดน เมง ที่ โง แท่ง เมง ณี โดน. 22 มี ตุ๊ ทู้ง ส ส ทา นา อาน มา แต่ โผ้ง โง นั้น, ดิ้ ให่ ท่าน เง้า ว่า, ตุ๊ ง ท่าน เง้า ปุ๊ท ท่าน ดา วิด ซ้ ห้ก แพ้ง ตุ๊ น้อย แถ่, ปุ๊ท ทู้ง ตุ๊ น้อย ง่ง มี่ ณ่ ใจ ทาย, เพ่ ว่า ตี ห้า ย เณ้า ท้ เมา มน. 23 ท่าน เง้า เง่า ดิ้ ทอง ทู้ง นั้น ซ้ท ความ, แข้ว ง่าม ใช้ ท่าน เง้า ดู าย ความ ว่า, ซ ท่าน เง้า วอท มน เม่ ซ้ เพ่ ว่า มน แณท ดิ้ เมา ท่อย เขา. 24 ท่าน เง้า ทอง ว่า, เขา เง่า ดิ้ ตุ๊ท ใช้ มา ทา ตุ๊ ใด, มี ท่ มา ทา ตุ๊ ง ตี่ ซ้ จ๋ง แข้ว นั้น ค้ แม่น พน ส อ ณ า ง า เอ็น.

25 ตุ๊ ทู้ง มน ดิ้ มา ดู าย ความ ซุ่ ท่าน เง้า ว่า, ซ ต่อย ตุ๊ น้อย แถ่. 26 เง้า เส็ ณุ ทอง ว่า เง่า ตี้ เอา เต่ ง ปุ๊ท ทิน ตี้ม ให้ หา ทิน. 27 ตุ๊ ทู้ง นั้น ดู าย ความ ทอง ว่า, ตุ๊ ง ท่าน เง้า ความ นั้น แม่น แท้ ก, หา ค้ เว๊ย เท็ง ทิน เต่ โทท ข้ พาน เณ้า เง้า มน. 28 แข้ว เง้า เส็ ณุ ทอง ตุ๊ ทู้ง นั้น ว่า เง้า ค้ เต่ ทาย, ให้ มน เป็น ง๊า ง ก้ ทอย ความ เง้า เต่ เน่ แท่ นั้น มา ปุ๊ท ทู้ง มน ค้ ก้.

29 เง้า เส็ ณุ ดิ้ ออท ซ้ ง่อน นั้น จ๊ง ห้ม หอ๊ง ว๊า ง้ เง้ จ๋ง, แข้ว นั้น พุ เม ทาท นี่ ตุ๊. 30 เป็น โพ่ ดิ้ มา ทา ท่าน เง้า, เซา เอา ส ณ า ท้าน ส ทา วอด, ส แณน ณ า ง่อย ส เป็น ง้า แท่ ทาย ส เง้ จ๊ง โซ้ ดิ้ เป็น แนว อื่น มา วา๊ง โว้ แคม ทิน เง้า เส็ ณุ, ท่าน เง้า ค้ ปั่น จ๊ ให้ เซา ก้. 31 ง๊า ว แณน ส นั้น เป็น ทาท ใจ ทาย, เม เท็น ส เป็น ง้า ง๊าท ดิ้, ส แณน ณ า ง่อย ก้, ส

มัด ทาส 15

ณา ท้าน ทู่า6 โด้, ส ทา งอด เห็น หู่6, แข้ว เรา โด้ เอา ทน ข้อ6 ทู เร้า ฟ้าฟน ส อ ณา งา เอ็น.

เร้า เสี ณุ ขึ้6 เพ้ เณ้า ฆี่ ฟน ส

32 เร้า เสี ณุ โด้ แณท ง่าม ใช้ มา เว้า ว่า, เหา อั่น ดุ มี่ แฉน ส นี้, เพ่ ว่า เรา ชู่ ท่อ ส เหา โด้ ขาม มี้ แข้ว เง่า มิ ข้6 ให้ เรา ทิน, เหา เง่า แอ่ ให้ เรา ค้น เม่ เจ้ เรา ทู6 เง่า โด้ ทิน เณ้า, เพ่ ช้าน เรา เม ส อิด ออน ทา6 ทา6. 33 พ้6 ง่าม ใช้ ดุา ส ความ ทอ ง่าน เร้า ว่า ชู่ ทา6 โล6 ทา6 ง่า แนว นี้ ดุ ให้ พ้6 ชู่ น้อ ส ข่าว เจ่6 ทิน ท่า ใด ให้ พ แฉน นี้ ทิน. 34 เร้า เสี ณุ ดุาม เรา ว่า, พ้6 เร้า มิ เณ้า จี้ ที่ ท่อน? เรา ดุา ส ความ ทอ ง ว่า มิ เจ็ด ท่อน แท่6 ง่า น้อ ส ข่อ6 ขาม โท. 35 เจ้ น้น เร้า เสี ณุ งอ ท เรา ให้ นั่6 โง6. 36 แข้ว เอา เจ็ด ท่อน เณ้า จี้ แท่6 ง่า น้น ม่า ข่ ท่าว ความ โด้ ข้อน เร้า ฟ้า, แข้ว งิ ก ออ ท ข้า ส ให้ ง่าม ใช้, ง่าม ใช้ ค้ ข้า ส ให้ แฉน เสี น โพ่ น้น เรา ชู่ ส ทิน อิ่ม เผ็ด. 37 ท่อน เข็ท ท่อน น้อ ส เณ้ ทิน น้น เท้ ง โด้ เต็ม เจ็ด ปู6. 38 แฉน ส ทิน น้น มิ ชู่ ดุา ส ฆี่ ฟน ส, เง่า โด้ นั้ ง ชู่ ทู6 แท่6 เข็ท น้อ ส. 39 เม่ เร้า เสี ณุ โด้ ง อ เรา หู่า แข้ว ท่าน เร้า โด้ เณ้า เห โง่ ท่า6 แฉน เม6 ม่า3า ดาน.

มัด ทาส 16

แด่ ข่ เร้า เสี ณุ เสิ ด อ็ท ทา ท 3าน

1 แฉน ส พ่า ขิ ณ่า ส แท่6 แฉน ณ่า ดุ ทา ส โด้ ม่า ฮี้ ใจ ท่าน เร้า, แด่ ข่ ให้ ท่าน เร้า เสิ ด ทา ท อ็ท ดั้ม แนว ง ม่า แต่ เม6 พ้า ฮึน ฟาน ให้ เรา เห็น. 2 ท่า ท ท่าน เร้า ท อ ง ว่า, ค้ ม่า พ้6 ท่าน เร่ ส เว้า ว่า, มี้ นี้ พ้า ฆี้6 ใจ เพ่ พ้า เท6 แด6. 3 ที่ น เจ้า พ้6 เร้า ว่า, มี้ นี้ พ้า ชู่ โฉน ชู่ โจม เพ่ ว่า พ้า แด6 แท่6 มัด ม ร. พ้6 เร้า เร่6 ห้อ6 พ้า ค้ ขุ่ ว่า ฆี้6 ใจ แนว ใด แข้ว ท่า ท พ้6 เร้า เง่า ขุ่ ความ ทา ท 3าน ง่า6 เร่ ส ที่ ง่า6 เร่ ส โด้. 4 ง่า6 เร่ ส ส ห้า ส อ่ ร ส ขี่ ใจ จาน ที่ เร้า พ้า แอ่ ขุ่ เห็น อ็ท ทา ท ดั้ม, ท่า ท เง่า โด้ เจ็ด ให้ เรา ขุ่ เห็น มิ ที่ ความ ทา ท ดั้ม ท่าน โช นา น้น แข้ว ท่าน เร้า ค้ ฟ้า ส ฆี่ เรา.

เช้ แข้6 ส พ่า ขิ ณ่า ส แท่6 ส ณ่า ขุ ทา ส

5 เม่ แฉน ง่าม ใช้ โด้ น้าม ฉา ท นี้ โง่ เฟ้6 ใน แข้ว, เรา ข้ม เอา เณ้า จี้ โง่ ท่อ ส. 6 เร้า

เสียญโด้ วอท เรา ว่า, ให้ ลอย ดี้ แท่ เร้ง เด้ แร้ง แฉน ฟา ขี้ ณาย แท่ แฉน ณา ถุ ทาย ให้ ถ้. 7 แฉน ข่าม ใด้ ลี้ โx ทน ว่า, เร้น จ้อน พ้ง เทา เง่า โด้ เอา เน้า จี้ มา ท่อย.

8 ทาท เร้า เสียญ ขุ้ ความ เรา โอ้ ทน จี้ง เว้า ว่า, โอ ! พ้ง ตุ้ เด่ น้อย เอ้ย เร้น แนว ใด พ้ง เร้า จี้ง โอ้ โx ทน ทอด อ้ท เง่า โด้ เอา เน้า จี้ มา ท่อย. 9 พ้ง ท่าน ตู้ง เง่า ขุ้ แท่ เง่า จี้ อ่า ? อน เน้า จี้ ท้า ท่อน จี้ง ท้า ฟน ส น้น พ้ง เร้า เท้ง โด้ ที้ ปุ้ง. 10 เน้า จี้ เร็ด ท่อน จี้ง ฉ้ ฟน ส พ้ง ท่าน เท้ง โด้ ที้ ปุ้ง. 11 เร้น แนว ใด พ้ง เร้า จี้ง เง่า ขุ้ เทา เง่า โด้ เว้า ทั้ง พ้ง เร้า ทอด เน้า จี้ ทาท วอท ให้ ลอย ดี้ เด้ แร้ง แฉน ฟา ขี้ ณาย แท่ แฉน ณา ถุ ทาย วอท xอน.

ท่าน เร้ โท ว่า เร้า เสียญ เร้น เร้า ชา จ้ด

13 เร้า เสียญ โด้ เน้า โง แดน เม้ ทาย ณา ห้ ฉ้ ขี้ ง ว่อย, ท่าน เร้า โด้ ถาม ข่าม ใด้ ว่า, ส เห้ ทาย โท ทน ว่า ยุท ถาย ส แม่น ฉุ้ ใด? เรา ถาย ความ ทอง ว่า. 14 ฉุ้ ณาน ส ว่า แม่น โล ทน ขี้ง ทิด, ณาน ส ว่า ท่าน เอ้ ขี้ ชา, ทาท ส อื่น เว้า ใฝ่ ว่า เร้น ท่าน เห้ม ชา, ห้ ว่า เร้น ฉุ้ ล โฝก ส ว่าว ความ เร้า ฟ้า. 15 ท่าน เร้า จี้ง ถาม เรา ว่า, แข้ว พ้ง ท่าน เร้ ว่า เทา เร้น ใด? 16 ลิ โฝน เร้ โท ถาย ความ ทอง ว่า, ท่าน เร้น เร้า ชา จ้ด ยุท ถาย เร้า ฟ้า ฉุ้ ตู้ง ดุ้ เร้ย ฉุ้.

17 เร้า เสียญ เว้า ทั้ง เร้ โท ว่า, ลิ โฝน ง า ขา โล นา เอ้ย, ท่าน ลี้ เม้ ใจ, เฟ่ ว่า ความ นี้ เง่า แม่น ส เม้ ยุ้ม วอท ท่าน ท่า ใด, ทาท แม่น เร้า พี่ เทา ฉุ้ เม้ ฟ้า จีน พาน วอท ให้ ขุ้. 18 ทาง เทา, เทา วอท ท่าน ว่า ท่าน แม่น เร้ โท, เร้น เณ ท่อน ด่าน, เทา ขี้ ที้ ง เทน โข้ เทา ณอ เทา นั้น ใx เห้ ท่อน ด่าน น้น แข้ว อ้ท ทาย ขี้ เง่า มา แพ้ เทน โข้ เทา โด้. 19 เทา ขี้ ขาว ลิ น่ว เม้ จีน พาน ให้ ท่าน, ท่าน ขี้ ห้าม อน ใด ฉุ้ เม้ ยุ้ม อน น้น ลี้ ขี้ ห้าม ฉุ้ เม้ ฟ้า จีน พาน. อน ใด ท่าน ขี้ ให้ ฉุ้ เม้ ยุ้ม อน น้น ลี้ ขี้ ให้ ฉุ้ เม้ ฟ้า จีน พาน.

20 แข้ว ท่าน เร้า โด้ ห้าม ข่าม ใด้ ว่า, เง่า ให้ วอท ฉุ้ ใด ว่า ท่าน เร้า เร้น เร้า ชา จ้ด.

เร้า เสียญ เว้า ทอด อ้ท ทาย เร้า มี่

21 เด่ น้น เร้า เสียญ โด้ ที้ ง โทท วอท ข่าม ใด้ ว่า, ท่าน เร้า ขี้ โง เม้ เสี ยุ ณา เข้ม ขี้ ขี้ ง าง

มัด ทาย 16

มี่ กี่ ใจ ทาย แนว พื้น แสน ตุ้ เจ้า สาแท่ แสน ฟัน แท่ แสน ใกล้ วอท วอน 3อ6, เขา ถู้ น้า ท่าน เจ้า ร้ ใด้ ขาม มี้ ท่าน เจ้า ถู้ ล้น เจ็น สร. 22 ท่าน เจ็ โท ทาท เอา ท่าน เจ้า ใจ้, แข้ว ใด้ ห้าม ท่าน เจ้า ว่า, ถู้6 ท่าน เจ้า พ้า, ร ท่าน ใด้ ความ อ้น ถุ วัท นี้ ถู เง่า เจ็น นั้น หัง ท่าน เจ้า รท เท่. 23 เจ้า เสี ญ ใด้ ปั้น หน้า ใจ ทา ท่าน เจ็ โท เว้า ว่า, ตู้ ข้าง ณา ทาน เอ ย ให้ พ่าย ร้ เทา เจ้า เจ็น ทาง ณวาง ห้น เทา เพ่ว่า เจ้า หรื เณ6 สร เม6 ขุม, เง่า หรื เณ6 เจ้า พ้า.

24 เถู น้น เจ้า เสี ญ วอท ข่าม ใช้ ท่าน เจ้า ว่า, ตู้ ใด มี ใจ มา ท่อย เทา, ใท ตู้ น้น ขัม ขาง ทาง เจ้า ร้, แข้ว แวท โม้ วา แสน เจ้า มา ท่อย เทา. 25 เพ่ว่า ตู้ ใด แต่ ตู่ อย ตู่ เรย เจ้า ให้ ต่อย ร้ วาง ใน้ ย ตู้ น้น ตุ้ ร้ ตู่ เรย ทาท ตู้ ใด ถู้ ร้ ตู่ เรย เพ่ พจท เอา เทา ตู้ น้น ลื้ ถู ต่อย ร้ วาง ใน้ ย. 26 ว่า ทาท ตู้ ใด ใด้ เตู่6 ณอ6 เท็6 ท่า เม6 ขุม นี้ เฒ็ด, ทาท ตุ้ ร้ ตู่ เรย แท้ เจ้า น้น ตู้ น้น ถู ใด้ ถิ ร6 ออท มา, ข้ ว่า ตู้ น้น ถู เอา เตู่6 อน ใด ใจ แวท เอา ตู่ เรย แท้ เจ้า ล้น มา. 27 เพ่ว่า ขุท ฉาย สร ถู มา ใน ความ ทู่6 หน้า มา ทา เจ้า พี่ พ้อม หัง พ็6 แฉน เจ้า พ้า, เม เถู น้น เจ้า พ้า ถู ให้ เตู่6 เม็6 ใจ ตู่ สร ท่อย ย6 ใด มน ใด้ เสี ด ใจ้. 28 เทา วอท พ็6 ท่าน ความ มี่ ว่า, แสน สร จัน ชู่ นี้ มี ณาน สร ถู เง่า ทาย ห้น ว่า เขา ใด้ เห็น ขุท ฉาย สร ใด้ มา เจ็น จ.

มัด ทาย 17

หม้า ทา มี่ ล้6 เจ้า เสี ญ ทู่6 เท่

1 โทท มี้ ทู6 เจ้า เสี ญ ใด้ เอา ท่าน เจ็ โท, ชา โท ใจ แท่6 ใช้ ทน น้อ6 ฉาย ชา โท ใจ นั้น พุ x6 ทาท ใจ ชู่. 2 แข้ว มี่ ล้6 หน้า ทา เจ้า เสี ญ ปั้น ใจ ก่ หน้า เขา, หน้า ท่าน เจ้า แวท แx6 ทา เจ็น ง่อ6, ร้ ย6 เร้ ท่าน เจ้า ค้ ต่อน ใx. 3 แข้ว ข่าม ใช้ เห็6 xาม เห็น ท่าน ใม เณ็, เธ็ จ ชา โอ้ โท หัง เจ้า เสี ญ. 4 ท่าน เจ็ โท ฉาย ความ จุ เจ้า เสี ญ ว่า, ถู้6 ขุท เจ้า พ้า, พ็6 ตู้ น้อย ชู่ นี้ ค้ ถิ. ว่า ท่าน เจ้า ทาท ใจ ใต้ มอน ตู้ น้อย ถู ก็6 ท นั้น xาม ดาง ชู่ ง่อน นี้, ให้ ท่าน เจ้า ดาง ง, ให้ ท่าน ใม เณ็ ดาง ง, ให้ ท่าน เธ็ จ ชา ดาง ง. 5 เม่ ท่าน เจ็ โท เว้า ทู6 เง่า เธ็ xุด ความ ค้ มี ชี้6 ฉ้า มา ใจท เรา ชิ้, มี เx6 ออท มา แต่ ฉ้า น้น ว่า, ท่าน ตู้ นี้ ถ เจ็น ขุท เทา ท่อท, ยร6 ทาง น้น แม่น ใจ เทา ทาย ให้ พ็6 ความ ท่าน เร่.

6 แสน ข่าม ใช้ เม่ ใด้ ใน เณ6 น้น ลื้ ชี้ าน ทาย แข้ว ให้ม ทร ใจ6 ถิน. 7 เจ้า เสี ญ มา ทิด

เราเว้า ว่า เอา ทะ ที่น นั้น เข่า ให้ ข้าน. 8 เม่ เรา แหน หน้า นั้น แข้ว ค้ เข่า เห็น ผู้ ใด, เห็น ที่ เจ้า เสี ญ ผู้ ถ้อ. 9 เม่ เรา ทาย โย พู มา นั่น เจ้า เสี ญ ว่อ เรา ว่า, อะ พ้อ ท่าน ใช เห็น นั่น ท่า ได้ ว่อ ใส, ห้า ว่า ยุ ท ชาย ส ได้ ทาย ค้น มา. 10 แต่น ข่าม ใช้ ได้ ชาย ความ จุ ท่าน เจ้า ว่า, ว่า ทาท แน่ว นั่น แต่น พ็ แย เรา เว้า ว่า ท่าน เอ ข้ ขา ดู มา ท่อน.

11 ท่าน เจ้า ว่อ เรา ว่า แม่น ถ, เอ ข้ ขา ดู มา ท่อน, ดู เสี ถ ให้ คุ่ อะ ทะ ช้ แย เท่า. 12 เขา ว่อ พ้อ ท่าน ว่า, เอ ข้ ขา นั่น ได้ มา แข้ว ทาท เรา เข่า ชู่ ท่าน เรา จี้ แย ได้ เสี ถ ข้าย ให้ ท่าน ตาม ใจ มัท, ยุ ท ชาย ส ค้ ดู ดู้ ไน้ งาย มี่ เท่า นั่น แง่ ทะ. 13 แข้ว ข่าม ใช้ จี้ แย เน้า โพท ใน ใจ ว่า, ท่าน เจ้า ได้ เว้า ทั่ง เรา ขอด อ้ ท่าน โล่ ขะ ขี้ง ติด.

เจ้า เสี ญ ชั่ง ดั ห้ เมา ออ ท้ เด็ ท น้อย

14 เม่ เจ้า เสี ญ แท่ แย ข่าม ใช้ ชาม ส ได้ มา ขอด เสี น โพ่ แข้ว, มี ผู้ ชาย ง มา ทา ท่าน เจ้า เห้า เน่า โย ที่ หน้า ชาย ความ ว่า. 15 ดู แย ท่าน เจ้า ท้ ขอท แพ แย อั่ น ถ, ยุ ท ชาย ผู้ น้อย แต่ นา, เพ่ ว่า มะ เสี น ข้า พู งาย มี่ ณ์ ใจ ทาย, มะ โคท ใท่ นี้ ใท่ โพ่ ทาย เท่ แข้ว. 16 ผู้ น้อย ค้ ได้ เอา ยุ ท มา ทา ข่าม ใช้ ท่าน เจ้า แข้ว, ทาท เรา เข่า ช่อย ได้. 17 เจ้า เสี ญ ขอ ว่า, โอ่ ! ส งแย นี้ ผู้ เข่า เถ่ เอ้ย เขา ดู ดู้ อ้ ใจ โจ้ม ทั่ง พ้อ เจ้า เห็ แย ที่ ใด, ให้ เอา มะ มา ทา เขา ว่อ น นี้. 18 เจ้า เสี ญ ได้ ชั่ง ดั ข้าย นั่น แข้ว ดั ค้ พ่าย ออ ได้, แท่ นั่น มา เด็ ท น้อย นั่น ค้ ถ.

19 ยุ น มา แต่น ข่าม ใช้ เน้า มา ทา เจ้า เสี ญ ดู แย ถาม ว่า, เพ่ แน่ว ใด พ้อ ผู้ น้อย จี้ แย เข่า ชั่ง ดั นั่น ออ ได้. 20 เจ้า เสี ญ ขอ เรา ว่า, เพ่ พ้อ เจ้า เถ่ น้อย, เขา ว่อ เจ้า ความ นี่ ว่า, ว่า ทาท พ้อ ท่าน เถ่ ที่ แท่ น ผัท ทาด ง, พ้อ ท่าน ดู ว่อ พู นี้ ข้าย ออ ชั่ ว่อน นี้ ได้ ว่อน นั่น ค้ ดู ได้, เข่า มี อะ ใด เจ้า เสี ถ เข่า ได้. 21 ดั แน่ว นี้ เข่า เจ็ ชั่ ว่อ ออ มี ที่ แต่ ช แท่ อ้ ถ ทิ น เน้า แน่ว อั่ น เสี ถ เข่า ได้. 22 เถ่ เจ้า เสี ญ ญุ ม ทั่ง แต่น ข่าม ใช้ พั้ แย ก้ แย จา ข้ เจ้ ท่าน เจ้า ได้ ว่อ เรา ว่า, ยุ ท ชาย ส ดู้ ขาว ให้ มี ส. 23 เรา ดู เน้า ท่าน เจ้า ช, เม่ ได้ ขาม มี้ ท่าน เจ้า ดู ค้น เสี น ส แต่น ข่าม ใช้ มี ความ โคท วน ขาย.

อ้ ท ออ ท เน่ ถ่อ ย เขน โห้ เขา

24 มา ขอด เม แท เสี ยา อุม แข้ว, มี แต่น เท้ ง เน่ ถ่อ ย เขน โห้ เขา มา ทา ท่าน เสี

มัด ทาย 17

โท แข้ว ถาม ว่า, รัฬพัง ท่าน เข้า ช้ เงิน ต่อย เหน จึ้ง เหา อา ? 25 ท่าน เข้ โท ตอบ ว่า ช้ เม่ ท่าน เข้ โท เก้า จึง ทรง เหน, เจ้า เสี ญ จิต เว้า นั้น ท่อน ท่าน ถาม ว่า, นี้ ใหน เธอ, เจ้า ขี้ แนว ใด, ขึ เวย เท็ง ห้วย แท่ง เงิน ค่า จ้ท หนึ่ง ตุ้ ใด หนึ่ง ขุท ถาย เจ้า ข้ ว่า เท็ง หนึ่ง เสี้น จึ่ ทรง แต่น ลิน นั้น. 26 ท่าน เข้ โท ถาย ความ ตอบ ว่า, เวย เท็ง หนึ่ง เสี้น จึ่ ทรง แต่น ลิน เจ้า เสี ญ จิ่ง เว้า ว่า แนว นั้น ตุ้ เป็น ขุท ถาย เข่า ฉี้ ช้. 27 ทาท เพ่ เข่า ให้ เรา ช้ ใจ, ให้ ท่าน จึ่ ทุท เชิด ตุ้ นั้ เขี้ เม่ จิ้ ขา โท แท่ แวอท ให้ ๖าท โจง มน oon แข้ว ฉิ เห็น เงิน ข้าว ข ท่าน จิ่ง เธา จึ่ ต่อย เหน จึ้ง เหา ให้ เหา เห็ง xอ๖.

มัด ทาย 18

ใด เป็น ใหญ่ ขุด

1 เม่ เฉ นั้น แต่น ข่าม ใช้ มา ทา เจ้า เสี ญ ถาย ความ ถามว่า, ใด เป็น ใหญ่ หนึ่ง เม๖ ฟ้า จีน พาน. 2 เจ้า เสี ญ จิต์แสท เด็ท น้อย ตุ้ ข มา จีน ตู้ ท๑๖ เช เแข้ว เว้า ว่า, 3 เหา ขอท พัง ท่าน ความ นี่ ว่า, ว่า ทาท เข่า ขึ่น ใจ มา เป็นเส้ เด็ท น้อย ท่าน ฉิ เข่า จิต์ เก้า เม๖ ฟ้า จีน พาน ช้ท เท่. 4 เพ่ เส้ นั้น ว่า ตุ้ ใดทาท ท่าน ใจ โข๖ เป็น เส้ เด็ท น้อย ตุ้ นี้, ตุ้ นั้น ถ เป็น ใหญ่ หนึ่ง เม๖ ฟ้า จีน พาน. 5 ว่า ตุ้ ใด ฉิ หุ้ม เธา เด็ท น้อย ตุ้ ข แนว นี้ จิ้ ใน ตู้ เหา, ตุ้ นั้น ค้ หุ้ม เธา เหา.

แนว พา เชิด ให้ งาง ไน้ย

6 ว่า ใด เชิด ให้ เด็ท น้อย ตุ้ ข ทรง พัง เด็ท น้อย ตุ้ เฉ่ เหา นั้น เชิด งาง ไน้ย, แหน่ แน่ เธา ท้อน ด่าน ใหญ่ ทู่ย เข้า นั้น ฉุท แผวน ค เจ็ม โข๖ นี้ เขี้ ช้ ค้ ถิ ท่อน. 7 จ้ท ท้าย หนึ่ง เม๖ ขุม นี้ ค้ ข้อน เชิด งาง ไน้ย จ้ท งาง ไน้ย นั้น ค้ เป็น นั้น เข่ง เข้ ทาท งา๖ ท้าย ตุ้ โพท ใช่ ตุ้ เชิด ฉิด นั้น. 8 ว่า ทาท ทิน มั เจ้า เชิด ให้ เจ้า งาง ไน้ย ให้ ถ็ด ตุ้ ม ช้, ตุ้ เข้า มี ตู่ เข่ย ทิน มั ทุ ค้ ท๑๖ ถิ ช้ ตู่ เข่ย มี ทิน มั เห็ง xอ๖ ทาท ตุ้ ตุ้ ม ใช่ ง่อน จึ ใจ้ ตู้ เข้า มี ตู่ เข่ย ทา ถ็ว ท๑๖ ถิ ช้ มี xอ๖ ทา, ทาท ตุ้ ตุ้ ม โข๖ ใช่ แง่ จึ ง่อน งาง ไน้ย จ ให้ อิ วาย.

โท ชี่ ใหญ่ พัง

10 ดู ให้ ถ้ ทู่า รัก ดุ เก่าย เล็ก น้อย อยู่ ใด, เพ่ว่า เขา วอก พ้ง ท่าน ว่า แต่น พ้ง เข เข้ ยู่ เม้ง
หน้า ขึน พาน รัก เส้า เร้ง เร้ง ก็ หน้า เจ้า พี่ เขา อยู่ ยู่ เม้ง หน้า ขึน พาน. 11 เพ่ว่า ขุท ตุาย ส รัก
มา ต่อย อยู่ ร์ รัง นั่น ให้ น่อย จุ่ ขาง ถ้. 12 พ้ง ท่าน หนี แนว ใด อยู่ ม มี ชี่ ห้อย โต, โต ม รัก
โตุ่ง พ้ง รัง อยู่ นั่น ถู เง่า วาง พ้ง ชี่ เท้า ร้ว เท้า โต ร้อ ยู่ พุ แข้ว รัง ร้าว เขา โต โตุ่ง พ้ง รัง นั่น
อา. 13 เขา วอก พ้ง ท่าน ความ นี่, ว่า ทาก พี้ โต ชี่ ร์ นั่น มน ค้ มี ความ ม่รน เม้ง ทุาย เณ
พ้ง ชี่ เท้า ร้ว เท้า โต เง่า ร์ นั่น. 14 เณ่ง นั่น ถ้, เจ้า พี่ พ้ง ท่าน อยู่ ยู่ เม้ง หน้า ขึน พาน, จ้ง
เง่า แต่ ให้ อยู่ ใด ทร่ง พ้ง เล็ก น้อย นี้ ร์ รัง ร์ท ส.

พี่ น้อง อยู่ ฉัก เจ้า

15 ว่า พี่ น้อง เจ้า เจ็ด ฉัก เจ้า ให้ รัง วอก จ์ท ฉัก นั่น ท์ง พี่ น้อง ก็ หน้า ทน ว่า ทาก พี่ น้อง
พ่ง เจ้า ค้ รัก พี่ น้อง ค้น มา. 16 ว่า พี่ น้อง นั่น ทาก เง่า พ่ง เจ้า ค้ เอา อยู่ ม ข้ ว่า ของ ส รัง
ท่อย ให้ เร็น จั้ง ของ ขาม ส, เพ่ว่า ดู่ นอก ความ ดุ ท์ เร็น จั้ง รัก. 17 ว่า ทาก พี่ น้อง เง่า พ่ง
แฉน นั่น ให้ รัง วอก เขน โข้ เขา ดู่ ความ ทาก ทู่ง เง่า พ่ง ความ เขน โข้ เขา ให้ ท์ ว่า พี่
น้อง นั่น เร็น ส นอก ความ เจ้า หน้า วอก ขอน แท่ง เร็น ส เท์ง ท้วย. 18 เขา วอก พ้ง ท่าน
ความ นี่ ว่า, อน ใด พ้ง ท่าน ห้าม ร้อ อยู่ เม้ง ขุม, อน นั่น ค้ ห้าม ร้อ อยู่ เม้ง หน้า ขึน พาน, อน ใด
พ้ง ท่าน ดุ ให้ อยู่ เม้ง ขุม, อน นั่น รัก ให้ อยู่ เม้ง หน้า ขึน พาน แข้ว. 19 เขา วอก พ้ง ท่าน ท์ม
ใหม่ ว่า, พ้ง ท่าน อยู่ เม้ง ขุม ของ ส โอม ใจ หน ข์ อน ใด, เจ้า พี่ เขา อยู่ เม้ง หน้า ขึน พาน ค้ ดุ ให้.
20 เพ่ว่า มี ของ ส ข้ ว่า ขาม ส ณุม หน เว้า ขอก ตุ้ เขา อยู่ ว่อน ใด, เขา ดุ อยู่ ท่อย เขา ว่อน นั่น.

จ์ท ข่าง ฉัก ให้ หน

21 เม่ เดุ นั่น ท่าน เร็ โต ตุ้ง ถาม ท่าน เจ้า ว่า ตุ้ง ท่าน เจ้า หน้า, ว่า ทาก พี่ น้อง อยู่ น้อย รัก
เจ็ด ฉัก อยู่ น้อย ทุาย เท่, อยู่ น้อย อยู่ ชี่ ข่าง ให้ เขา ท้ เท่, ข่าง ขอก เจ็ด เท่ อา ? 22 เจ้า เร็ ณุ ตอง
ว่า, เขา เง่า รัก วอก ว่า เจ็ด เท่ ให้ ข่าง ขอก เจ็ด ร์ เท่ โตง เด (490). 23 เพ่ เณ่ง นั่น เม้ง
หน้า ขึน พาน แง่ท เณ่ง ง่ อยู่ ม แอ่ เร็ง โจ้ ส เขน เร็น เนี้.ย 24 เม่ ทุาย เร็ง โจ้ นั่น เขา เอา อยู่ ม
เร็น เนี้ ง่ ร์ ร์ พน ฟน เธน ข้าว มา อก หน้า ง่ ร์. 25 อยู่ เร็น เนี้ นั่น เง่า มี ข่ ดุ ง่, ง่ ร์ จั้ง วอก
มน ณาย เจ้า มี่ เท็ง ท่า ขุท มี แท่ง เดุ่ ณอง เขา มี นั่น มา ง่ เนี้ ให้ เฟ็ด. 26 ส เขน ให้ม

มัด ทาย 18

ทรงรับเห็นเหมาะแล้วว่า ลูกจงรู้ใหม่ว่าให้ผู้น้อยท่อนเม่ผู้น้อยข่าวมาหาได้จึงว่าให้เพลิด. 27 จงลี้อันดุมนี้จงข่าวเนี้ให้แข็วจ่อยมนจง,

28 เม่สาวนผู้นันออกจงพ้นคุ้วานผู้บางเป็นสาวนท่อยหน ได้เป็นเนี้มนห้อยพนเงนห้าว, มนจึ่งจดบัวผู้นัน แข็วเว้าว่ามีงเป็นเนี้ทุนันให้เอามาจงทุ. 29คุ้วานผู้นันเห็นเหมาะว่าข่าวให้น้อยก่อน. เม่น้อยหาได้แข็วลูจงให้เพลิด. 30 หาทมนเข่าพนี้จึ่งเอาผู้เป็นเนี้นันกจงก้วเขนทุห้นว่ามนลูจงเนี้ให้เพลิด. 31 หาคุ้วานผู้อันเป็นสาวนท่อยหนเห็นค้ำใบ้ใจทุาย จึ่งได้เอาความจงดุายจุ่งใหม่. 32 จงจึ่งแฝนเอาสาวนผู้นันมาก่หน้าจง แข็วเว้าว่า, ข้าสอ่งใจงานเอย เหาได้ข่าวเนี้ให้มีงเพลิดเพ่มีงได้แก่ก่เหา. 33 มีงลู้อันดุคุ้วานมีงเฝนเหาอันดุมีงเข่าแม่นอ่า. 34 แข็วจงดุพอใหม่ห้ายเอามนจงก้วเขนทุให้งางม่ณ์ใจห้นข่าเนี้เพลิด. 35 แนวนันก, เจ้าพ่เหาชู่มคนฟ้าขันพานค้ลูเสิดแนวนันให้พ้นท่านเพลิดจุ่ส ว่าหาทพ้นท่านเข่าใจห้วางข่าลึกให้พี่น้องเจ้า.

มัด ทาย 19

จอกอนงดดกมี

1 เม่เจ้าเสิญเว้าความนี้แข็ว, ท่านเจ้าค้ออกจงก้ทิ้งวาขเข, เห้าจงกินแกนทิ้งชู่ดายสาทแม่นี้ชีดาเนเฟ้งนัน. 2 เสิ้นใพ่ได้จงท่อยท่านเจ้า, ท่านเจ้าได้ขันจงชู่เจ็งจะได้เจ็งชู่ข่อนนันกเพลิด. 3 แฝนสฟาขณายได้เห้ามาลี้ใจท่านเจ้าดุายความดุามว่า, ชู่ดุายลูวางมีข้อนจ็กใกค้กิ, ลูแม่นท่อยวองแท่งดาเข่า?

4 ท่านเจ้าตอยเขาว่า, พ้งท่านเข่าได้ดุอา, เจ็าฟ้าได้ขันที่สแท่เม่ยาง ข่างเค้าได้ขันที่ให้มีดุายแท่งทิ้ง. 5 เจ็าฟ้าได้ลุนใจ้ว่า, เพ่เฝนนันชู่ดุายจึ่งใจวยาอาข้เอ็มเจ็าจงท่ใกพนชู่ทีงมีเขาเห็งอองทายเป็นมั่นคิงถือกนี. 6 เขาเข่าเป็นอองแข็ว, จึ่งเป็นมั่คิงถือกนี, เฝนนันเจ็าฟ้าจึ่งให้เขาชู่ท่อยกนันด, ท่าได้เสิดให้สใจวยาทน. 7 สฟาขณาจึ่งคันดุามท่านเจ็าใพ่, ว่าเฝนนันเป็นข่งท่านโมเณ็จึ่งจอกให้เสิดข้วางมี แข็วให้วางได้.

มัด ทาย 19

8 ท่าน เจ้า ทอง เรา ว่า, ใน เมื่อ ให้ แสง พ้น ท่าน จาก มี ใจ พ้น ท่าน แท่ น. แต่ เม่ า จาก ใจ เข้า เข่ า เป็น แนว นั้น. 9 เขา ลอก พ้น ท่าน ว่า, ผู้ ใด ดู จาก มี เจ้า อน มี เข่ า ได้ อ้น ผู้ ข้ ข่าว ทั้ง ผู้ ชาย ใด แข้ว ใจ เอา มี ใหม่ ผู้ นั้น ค้ ผิด ง่ ย อ้น ผู้ แท่ ผู้ ใด เอา แม่ ท้า แนว นั้น มา เป็น มี ค้ ผิด ง่ ย อ้น ผู้ แจก ทน. 10 พ้น ข่าม ใช้ จ้ ชาย ความ ที่ ท่าน เจ้า ว่า, ว่า ทาท ง่ ย ตร มี เป็น แนว นั้น. จ๊ท เอา ตร เอา มี ค้ เข่ า มี ง่ ย ข้.

11 ท่าน เจ้า ทอง เรา ว่า, เข่ า แม่น ผู้ ส ดู เผิด ท่อ ง่ ย ทา นี้ ได้ ผู้ เจ้า พ้า ให้ อ ใจ โจม ที่ นั้น. 12 เพ่ ว่า ผู้ เป็น เท่ ง แท่ มี้ oon ค้ มี, ผู้ ส เผิด ให้ เป็น เท่ ง ค้ มี, ผู้ เผิด ให้ เจ้า เป็น เท่ ง เพ่ ม้ พ้า ฉิน พาน ค้ มี, ใด เผิด ท่อ ง ความ ลอน xอน นี้ ได้ ค้ ให้ ขุ้น เอา. 13 เด้ นั้น เรา ได้ เอา แดน เด็ท น้อ ง มา ทา ท่าน เจ้า, เพ่ ดู ให้ ท่าน เจ้า โจ้ มี ใ่ แท่ ทอง พ้า ง ขุน ให้ เรา ทาท ว่า แดน ข่าม ใช้ ได้ ห้าม โว้. 14 เจ้า เผิ ญ ได้ เว้า ว่า ให้ ข่อ ง เด็ท น้อ ง มา ทา เขา, ท่า ห้าม เรา เพ่ ว่า ม้ พ้า ฉิน พาน เป็น ม อ เรา, 15 เม่ ท่าน เจ้า ได้ โจ้ มี ใ่ เรา แข้ว ค้ ได้ oon โล ข่อน นั้น.

ผู้ ชาย ท่อม ข้ มี

16 ให้ เจ้ มี ผู้ ชาย ท่อม ง มา ชาย ความ ขุ่ ท่าน เจ้า ว่า, ดู้ โล, ผู้ น้อ ง ดู้ เผิด ถิ แนว ใด จ้ ดู ได้ ดู่ ชาด เจ้ ง, 17 ท่าน เจ้า ทอง ว่า เป็น ข้ ท่าน ชาม เขา ทอด แนว ถิ, ผู้ ถิ มี ท ผู้ ถ้ว, ว่า ทาท ท่าน แอ่ ม้า ขุ่ ดู่ ร เจ้ ง, ให้ เผิด ท่อ ง ความ เจ้า พ้า ง ลอ xอน โว้. 18 ท่าน นั้น ชาม ว่า ความ เจ้า พ้า ง ลอ xอน ม อ ใด, เจ้า เผิ ญ ทอง ว่า, ค้ แม่น ม อ ว่า ท่า ม้า ส, ท่า อ้น ผู้ ข้ ตร มี ท่าน, ท่า จ๊ท, ท่า ท่าว ความ ใ่ ผู้ เข่ า ผิด. 19 ให้ ท ท แพ ล้ า ง เอ็ม เจ้า, แท่ ให้ ท ท พี่ น้อ ข้าน เม ม ม อ ท เม่ เจ้า. 20 ผู้ ชาย ท่อม นั้น ชาย ความ ทั้ง ท่าน เจ้า ว่า, พ้ ความ ลอ xอน นั้น ผู้ น้อ ง ได้ เผิด ท่อ ง เฟ็ด, ผู้ น้อ ง ดู้ เผิด อน ใด ใฟ.

21 เจ้า เผิ ญ ทอง ว่า, ท่าน แอ่ เป็น ส ขุ ผู้ ถิ แท้, ให้ โจ้ ม่า ง ดู่ ม อ อน ท่าน มี นั้น ง่ ง่ า ง ให้ ส ผิด ณ์ ท่าน ดู้ ท่ ข มี ผู้ เม ม พ้า ฉิน พาน แข้ว ให้ มา ท่อ ง เขา, 22 เม่ ชาย ท่อม ได้ ใน แนว นั้น ค้ โน้ ใจ ทาย แข้ว oon โจ้, เพ่ เจ้า ท่ ข มี ทาย. 23 เจ้า เผิ ญ ได้ เว้า ท้ ข่าม ใช้ ว่า เขา ลอ พ้ ท่าน ความ ณ์ ว่า ส ท่ ข มี ดู้ ม้า เม ม พ้า ฉิน พาน ค้ ง าท ทาย.

24 เขา ลอก พ็ด ท่าน ใหม่ ว่า, โต ขาก ข้า ๋ ขอด ทุ เณ็ม ก็ด ดาส เณ็ ส ซ็อด มี ๋ เน้า เมด หน้า ขึ้น ฟาน เจ้า พี่.

25 เม่ ข่าม ใช้ โด้ ๊น แนว น้น ค้ เขิน ทาก ใจ ทาส จี่ด ดาส ความ ว่า, ว่า แนว น้น ใด๋ น่อย โด้. 26 เจ้า เสี ญ โด้ เงด เขา แข้ว เว้า ว่า, ส ซ้ เขิน จ็ก เข้น ง่า เท แพด แห้ ด, ทาก ทาด เจ้า หน้า เสี ด โด้ ๋ แนว. 27 แข้ว ท่าน เข้ โต ดาส ความ ว่า, พ็ด ชุ้ น่อย โด้ วาด ซ้ ๋ อน xน ซ็ด มา ท่อย ท่าน เจ้า, พ็ด ชุ้ น่อย ๋ โด้ ซ็ด แล่.

28 เจ้า เสี ญ โด้ เว้า ท็ง เขา ว่า, เขา ลอก พ็ด ท่าน ความ นี่ ว่า "ห็ด แดน ๊น ใหม่" เม่ เ๋ ย ดาส ส โด้ นี่ด ก็ โพด อน ฆู่ด เพด น้น, พ็ด ท่าน ๎ข ขอด ชุ้ ข่าม ใช้ มา ท่อย เขา ค้ ๋ โด้ นี่ด ก็ โพด ๎ข ขอด ว่อน แด่ด ดา ๎ข ขอด ก็ ห็น ส ๊ ณา ขา เอ็น แล้ท ทน. 29 ชุ้ ใด วาด เพน, ข้ ว่า น้อด พี่, ข้ ว่า อ้าย เอ็ม, ข้ ว่า ย, ข้ ว่า โพ นา, เพ่ ให้ หน้า ทา เขา, ชุ้ น้น ๋ โด้ ตอ ห้อย ก่ แด่ด ๋ โด้ ด่ โด าด เข่ย. 30 ทาก ว่า มี ทาส ชุ้ เขิน โทก ๋ โตก เขิน ง่าย ชุ้ เขิน ง่าย ๋ ทาย เขิน โทก.

มัด ทาส 20

ชุ้ เสี ด จ็ท ห็ด xน ฆาท ๊ด

1 เม่ด หน้า ขึ้น ฟาน แล้ท เณ็ด พี่ โท เพน ล oon เพน โจ่ แด่ เค้า เพ่ โจ่ ง่าว จ้ าด ส มา เสี ด จ็ท ห็ด xน ฆาท ๊ด เจ้า. 2 เม่ โอ๊ แม่น ความ ทน แข้ว, ค้ จ้ าด มั้ ล ฆน เงิน ห้าว ล แข้ว ให้ โจ่ เสี ด จ็ท ห็ด xน ฆาท ๊ด เจ้า. 3 เม่ ลอด เท้า เ๋ ห็น เค้า ท่าน โด้ oon โจ่ ใหม่, โจ่ พ็ ส ขึ้น ชุ้ ข้า ห็ด ทาด เ๋. 4 ท่าน จี่ด เว้า ท็ง เขา ว่า, ให้ พี่ น้อด โจ่ เสี ด จ็ท ห็ด xน ฆาท ๊ด น้อย แล้ท ทน, น้อย ๋ จ้ าด พ็ด พี่ น้อด โลม เพ็ด โลม พี แข้ว เขา เอา ทน โจ่. 5 เม่ ลอด ๎ข ขอด เ๋ ทาด เว็น แด่ด ขาม เ๋ ค้าย ค้ ท่าน oon โจ่ ง่าว ส เณ็ด เท่า ใหม่. 6 ง่าว ท้า เ๋ เห็ด ค้ ท่าน โด้ oon โจ่ เท่ ล ใหม่, พี้ แดน ล ขึ้น ชุ้ จี่ด ดาม เขา ว่า เขิน ข็ด จี่ด ขึ้น ชุ้ นี้ ข้า? 7 เขา ลอย ว่า เง่า มี ชุ้ ใด จ้ าด, ท่าน จี่ด วอก เขา ว่า, ให้ พี่ น้อด โจ่ เสี ด จ็ท ห็ด xน ฆาท ๊ด น้อย เณ็ด ด็ว ทน.

8 เม่ ค้ มา แข้ว, เจ้า xน วอก ชุ้ ดุ จ็ท ว่า, ให้ แล้ท ส เสี ด จ็ท มา, แข้ว ให้ ค่า จ้ าด เขา แต่ ชุ้ เน้า จ็ท ท้า ฆุด ท้น ลอด ชุ้ มา ท่อน. 9 เม่ แดน เน้า จ็ท ท้า เ๋ เห็ด ค้ น้น โด้ ชุ้ ส ฆน เงิน

ห้าว ๙. 10 แล้น เห็า เสีด จ๊ท ท่อน ค๊ เขี๋ว่า ๋ ได้ ทาย เณ็นั้น. ทาท ได้ ๙ เฟน เธ็น ห้าว ที่ ทน. 11เม่ ได้ เธ็น แข้ว เรา ค๊ เจ็ม ให้ เจ็า xณ่ว่า. 12 แล้น เห็า จ๊ท ท้า xุด ได้ เสีด จ๊ท ที่ ๋่เ๋ด๊ว, ท่าน ค๊ ให้ เรา ที่ ทีง พ็ง ฉ้อง ฉุ เอา ใจ ใฉ่ เสีด จ๊ท ฉ๊ท ทาท แดด เฟ็ด มี้. 13 ท่าน จ็ง ทอง ฉุ ๙ ทร็ง แล้น นั้นว่า, พี่ น้อง เอ๋ง ฉ้อง เง่า ได้ กิน เก็ม เจ็า ท่า ใด, เพ่ ฉ้อง ทีง เจ็า ได้ เว้า แม่น ความ ทน แข้ว ว่า ๋ จ็า ง มี้ ๙ เฟน เธ็น ห้าว ๙ แม่น เง่า ? 14 อน ใด เจ็น เธ็น ค่า จ็า ง เจ็า ให้ เอา จ็ง เทน, ฉ้อง โฉม ใจ ๋ ให้ ฉุ เห็า จ๊ท ท้า xุด ที่ ทีง เจ็า. 15 ฉ้อง แอ่ ใช้ จ้าง เธ็น ฉ้อง แนวใด ค๊ ได้ แม่น เง่า, เจ็น x๋ เจ็า จ็ง เท็ง แทน เม่ เท็น ฉ้อง ใจ ๊ิ. 16 เจ็า เสีณุ จ็ง ม้ xน ความว่า, แนว นั้น ด ฉุ เจ็น ง่าง ๋ ทาย เจ็น โทท, ฉุ เจ็น โทท ๋ โทท เจ็น ง่าง

เจ็า เสีณุ เว้า ทอด เว็น ทาย เจ็า เท่ ๋ ฉาม

17 เจ็า เสีณุ นั้น เม่ เม็ง เสีย ณา เขี๋ม, ท่าน เจ็า ได้ เอา x๋ง x๐๑ ฉุ ข่าม ใช้ จ๋ง ลุ่ ทาง เ๋ ทาง ท็ว ทาง นั้น ท่าน เจ็า ได้ ง๐ท เรา ว่า. 18 พ็ง เทา ๋ นั้น จ๋ง เม็ง เสีย ณา เขี๋ม แม่น ง่อน เรา ๋ ข้าว ยุท ๋าย ห ให้ แล้น โทท เฟ แท่ง พ็ง ๋ณ ง๐ท x๐นจ๐๑, แล้น นี้ ๋ ใช่ ให้ ท่าน เจ็า เ๋๊ง ๋าย. 19แข้ว ๋ ข้าว ให้ ห ท่าง ฟน ให้ เรา เว้า ฉ็ด x๋ย ทีง ๊ แท่ง ๓๐ท ๋่าง จ๋ว ที่ง จ้ แล้ว แล้น ทาท ว่า x าม มี้ ทุ๊ ท่าน เจ็า ๋ ค๊น เป็นห.

ฉุ เป็น เอ็ม x๋ จ๊ท ให้ ยุท

20 เ๋ นั้น มี ท่าน เณ็ เข้ ๋าย เอา ยุท ๋าย เท็ง x๐๑ ห เห็า มา ทา เจ็า เสีณุ, ให้ม ทร โข้ ที่ หน้า ท่าน เจ็า x๋ ให้ ๓๐ท แพ๑ เรา. 21 เจ็า เสีณุ จ็ง ๋าม ข้า นั้น ว่า, เจ็า แอ่ ได้ ฉ๑, ข้า จ็ง ๋าย ความ ๓๐ง ว่า เม่ เ๋ ท่าน เจ็า นั้น นึ่ง ๋๐๑ เป็น ง่ง. ๋ ท่าน เจ็า ให้ แล้ง ยุท ๋าย เท็ง x๐๑ ฉุ ฉ้อง นึ่ง เฟ็ง ณา ฉุ ๙ เฟ็ง เห็าย ฉุ ๙. 22 เจ็า เสีณุ ๓๐ง x๐๑ ๋าย นั้น ว่า, พ็ง ท่าน ๋ นั้น พ็ง ท่าน เง่า เห็า โฟท ใน ใจ, โทท นี้ ง่าง มี่ อน เทา ๋ กิน นั้น พ็ง ท่าน ๋ กิน ได้ เง่า ? เรา ๋าย ความ ๓๐ง ว่า พ็ง ฉุ ฉ้อง กิน ได้.

23 ท่าน เว้า ทีง เรา ว่า, พ็ง ท่าน ๋ กิน โทท นี้ ได้ แท้, อน ๋ นึ่ง เฟ็ง ณา แท่ง เฟ็ง เห็าย เทา นั้น เทา เง่า มี แล้ง ให้, เจ็า พี่ เทา ให้ ฉุ ใด ค๊ แม่น ฉุ นั้น. 24 เม่ x๋ง ฉุ ข่าม ใช้ ได้ ใน แนว นั้น แอ่ โฟ ให้ น้อง พี่ เรา. 25 เจ็า เสีณุ จ็ง แฉท เรา มา เว้า, พ็ง ท่าน ทุ ขุ่ ว่า ฉุ โทท ดุ ทร ห

มัด ทาย 20

ท่าน พนัน ใหม่ นางสาว แห่ง พืช ผู้ จัก ใหญ่ ค้ำ ใหม่ นางสาว สา. 26 ทาย ทรง หมู่ พืช ท่าน เข่า เป็น แนว นั่น, ว่า ผู้ ใด แต่ เป็น ใหญ่ ทรง หมู่ พืช ท่าน ผู้ นั่น ก็ ใช้ พืช ท่าน. 27 แห่ง ผู้ ใด แต่ เป็น โทน ทรง หมู่ พืช ท่าน ผู้ นั่น ก็ เป็น น้อย พืช ท่าน. 28 ลง บุก ฉาย ฟ มา เข่า ให้ ผู้ อื่น ใช้ สอย ทาย ว่า มา ใช้ สา แห่ง ถ้วย ร ดู เร่ย เจ้า ให้ เป็น ค่า ดู่ ฟ แต่น ลิน ลง.

เจ้า เสีย ญ่ เงิน ง ใ xอ6 ฟ ทา วอก

29 เจ้า เสีย ญ่ แห่ง พืช ข่าม ใช้ ได้ oon ง ร สา ลง เสีย ใ โท, เป็น ใพ่ ได้ ง วหอย ท่าน เจ้า. 30 เดิ น้ัน มี xอ6 ฟ ทา วอก นี่ 6 ผู้ แลม ทา6, ลม ได้ใน ว่า เจ้า เสีย ญ่ ทาย มา สา จี้ 6 แสก นั้น ร 6 แพ6 ว่า, ท่าน เจ้า บุก ท่าน ดา วิด เร่ย. ร ท่าน เจ้า อั่น ถ พืช ผู้ น้อย แด่ นา. 31 เป็น ใพ่ ห้าม สา ให้ ท รม ชู่ ทาย สา เท่ง แสก ร 6 แพ6 นั้น ใหม่, ท่าน เจ้า บุก ท่าน ดา วิด เร่ย.

32 เจ้า เสีย ญ่ จี้ 6 จัน ชู่ แสก สา มา ดาม, พืช ท่าน แต่ ให้ เพา ดู่ อย ร 6. 33 สา จี้ 6 ดาย ความว่า " ดู่ 6 ท่าน ผู้ ใหญ่ " ร ดู่ อย เสีย ให้ ทา พืช ผู้ น้อย มั่น เห็น หู่ 6 ได้ แด่ นา. 34 เจ้า เสีย ญ่ อั่น ถ สา จี้ 6 ดุ่ เง 6 ทา สา เดิ น้ัน ทา สา จัน เห็น หู่ 6, แข้ว สา ใ วหอย ท่าน เจ้า.

มัด ทาย 21

เจ้า เสีย ญ่ เน้า ลม 6 เสีย บุ ณา เข็ม

1 ลม่ เจ้า เสีย ญ่ แห่ง ข่าม ใช้ ได้ มา จี้ ลม 6 เสีย บุ ณา เข็ม, พอก ข้าน เผือก ตา เรือ พุ ท พาท ที่. เจ้า เสีย ญ่ วอก ข่าม ใช้ xอ6 ฟ ใ ว. 2 วอก สา ว่า ให้ เน้า ใ วทรง ข้าน ชู่ ที่ หน้า นั้, เจ้า คุ พี้ โพ ข แม่ ฟ ผุก ชู่ ทั ว บุก มน, จี้ 6 แท้ จู 6 มา ให้ เพา. 3 ว่า มี ใ ตเจ้า ความ ใด ทั ว เจ้า ให้ วอก สา ว่า " เจ้า จา ขิด แต่ ได้ " แข้ว สา คุ ว้อย ให้ มา. 4 จัท นี้ ค้ำ เพ่ ให้ เป็น ท่อย บรง 6 ทา 6 ชู่ ว้าว ความ เจ้า หน้า ว่า:

5 ให้ วอก เสีย ใพ่ ลม 6 นี้ โอน ว่า
ให้ เร่ง! ง ใ พืช ท่าน คุ มา ทา พืช ท่าน
ท่าน เจ้า ผู้ ใจ ออน หวาน ณี่ ข น้อย โท บุก มา
6 ข่าม ใช้ xอ6 ฟ นั่น ค้ำ ใ ว เผือก ท่อย ความ เจ้า เสีย ญ่ วอก. 7 จี้ 6 จู 6 แม่ บุก ข มา แข้ว แท้

เจ้าเจ้าข้าด เห็ด ที่ด มนี แข้ว ท่าน เจ้า ค้ นั้น นี่. 8 เสีน โพ่ โด้ แท้ เจ้ ใส มนี ปุ ทาด, ณาน ส
ศด โฟด โม้ มา ปุ ทาด. 9แสน ส ท่าด แท่ พ็ด ที่ด หน้า เจ้า เสี ญ นั้น โด้ แสท จ้อด ที่ ว่า, ให้ มี
ความ หู่ด หน้า มา ตา ทั ปุท ท่าน ดา วิด, โหง้ เหา ท่าน เจ้า ตุ้ มา ตาด หน้า เจ้า พ้า ให้ พ็น ขั น
พ็น ปี แจน เน้า " โห ณนี นา ที่ จุ ด จุ ด " 10 เม่ ท่าน เจ้า เน้า โป เมด ทุ ด เสี ยุ ณา เข็ม แข้ว
โพ่ เมด เสีน น้อ ค้ กุ ด ต็น ดาม ทน ว่า, ตุ้ นี้ แม่น ใส ?. 11แสน ส ทอ ว่า ตุ้ นี้ ด แม่น เสี ญ
ตุ้ ข่าว ความ เจ้า พ้า มา แท่ เมด นา ณา เข็ด ที่ ด วา ขี เข้.

ขั ง แสน ตุ้ นั้ น ส ณา ย ออก จ้ เหน โหง้ เหา

12 เด้ นั น เจ้า เสี ญ โด้ เน้า โป ทุ ด เหน โหง้ เหา ขั ง แสน ส นั้ ณา ย ตุ้ หนึ ด ทุ ด เหน โหง้
เหา ออก จ้, น้ เม พาน ตุ้ แบท เด น แท่ ด ว่อน นี่ ด ตุ้ ณา ย โนท ที่ แท จ้. 13 ท่าน เจ้า ว่อท เจา
ว่า, มี ความ ดุ้ น โว้ หนึ ด พึ ง าด พ้า ว่า, เหน โหง้ เหา ณอ ด เหา ดุ้ แสท ว่า " เหน ท่าว โหง้ "
พ็ด จุ ด เสี ด ดุ้ ส ง ท.

14 แสน ส ตา ว่อด แท่ ด ส ณา ท้าน โด้ เอา ทน มา ทา ท่าน เจ้า หนึ ด เหน โหง้ เหา ท่าน
เจ้า โด้ ขั น ปุ เจา ล้ เหม็ด. 15 แสน โทท ฟ แท่ ด แสน ว่อท จอน จอ ด แท่ ด ดา โด้ เท็น จ็ท ทุ าท
ค้ ม อน เจ้า เสี ญ เสี ด นั น แท่ ด โด้ ใน แสน เล็ท น้อ ย แสท ตุ้ ทุ ด เหน โหง้ เหา ว่า " โห ณนี นา
" โหง้ เหา ทุท ท่าน ดา วิด เจา ค้ พุ ด โหง่. 16 เจา จี ด ดุ าย ความ ที ท่าน เจ้า ว่า, ท่าน เจ้า โด้
ใน แข้ว ห้ เง่า ความ เจา แสท นั น เจ้า เสี ญ ทอ ว่า, เหา โด้ ใน แข้ว, พ็ด ท่าน เง่า โด้ ดุ
จ็ท เท่ อ่า ? ความ เจ้า พ้า ดุ น โว้ ว่า: เจ้า พ้า ให้ ความ จ้อ ด หู แท้ ออก พ็น โลว เล็ท น้อ ย มา
แท่ ด เล็ท อ่อน หู ด ทิน โนม. 17แข้ว ท่าน เจ้า โด้ ออก จ้ เมด โป ขั น เสี ด บุ า น โด้ แอน ท็น.

ด่า เพา ด ที่ ล่

18 ต็น เจ้า มา ท่าน เจ้า โด้ ลั น เน้า โป ทุ ด เมด, เด้ โป นั น ท่าน เจ้า ทอด เน้า ทุ าย. 19
เม่ ฉี่ เท็น ที่ ล่ ง ตุ้ แลม ทาด ท่าน เจ้า เน้า โป จี้, เม่ เท็น เง่า มี เพาท มี ที่ ใข ท่าน เจ้า จี ด
เจ้า ทั ท ที่ ล่ ว่า, เข ย มี ด หู่ โด้ ออก เพาท จ็ท เท่, เด้ นั น ที่ เพาท ล่ ล้ แท่ ว เหู ด โล ด ทั ว ขาด.
20 เม่ แสน ข่าม ใช้ เท็น เล็ด นั น ล้ ทุ าท ใจ ทุ าย, โล ทน ว่า, เป็น แน ว ใด ที่ ล่ จี ด แท่ ว โป วน
เล่ นั น.

มัด ทาย 21

21 เจ้า เยซู เว้า ทั้ง เรา ว่า, เพา วอน พ้อ เจ้า ความ นี้, ว่า ทาน พ้อ เจ้า เดู แห่ เข่า เห่ เธ
ร้อ, พ้อ เจ้า ดิ เยือด โด้ เผ่อ เพา เยือด ทั้ง ที เล่ นี้, เข่า แม่น ที่ นั่น พ้อ ท่าน ทู้อ ดิ วอน วอม พู นี้
ให้ ที้อ โขอ ใจ่ นี้ เจ้ ลี้ ดิ เยือน เผ่อ นั่น. 22 ว่า ทาน พ้อ ท่าน เดู เม่ เดู ท่าว โพ้ ร้อน ใด ลี้ ดิ โด้.

จิ๊ก ล้วน เจ้า เยซู

23 เม่ เจ้า เยซู ล้น เน้า โข เพน โพ้ เพา ทร้อ เดู ท่าน เจ้า วอน ร้อน ชู่ นั่น พ้อ โทน เพ
แห่ ชู้ เค้า ส แห่ โฟ่ เมอ มา หา ท่าน เจ้า ดาย ความ ดาม ว่า, ท่าน มี ล้วน อน ใด จี่ อ โด้ เยือด
อ๊ก นี้ ใส เธอ ล้วน นี้ ให้ ท่าน. 24 เจ้า เยซู ตอง เรา ว่า, เพา ดิ ดาม พ้อ เจ้า ความ ง ว่า หาก
พ้อ เจ้า ตอง โด้, เพา ลี้ ดิ วอน พ้อ ท่าน ว่า เพา เยือด นี้ โด้ ล้วน อน ใด. 25 อ๊ก โฮ หน เยือด ฮึด
ขึ้ง ที มา นั่น มา แห่ ท่า ใด? มา แห่ ส เมอ จุม ขึ่ ว่า มา แห่ เจ้า ฟ้า ? เรา โร วาน หน ว่า พ้อ เพา
ดิ ตอง มา แห่ เจ้า ฟ้า, มน ดิ ดาม เพา เล็น เป็น แนว ใด จี่ เข่า เดู โฮ หน. 26 ว่า พ้อ เพา ตอง
ว่า มา แห่ ส เมอ จุม ลี้ ฮ้าน เยือน โฟ่, เพ่ เยือน โฟ่ เดู โฮ หน เป็น ชู้ ข้าว ความ เจ้า ฟ้า. 27 เรา
จี่ อ ตอง เจ้า เยซู ว่า พ้อ เน้อย เข่า ขู่ ท่าน เจ้า จี่ อ เว้า ว่า เพา ลี้ ดิ เข่า วอน พ้อ เจ้า แว้ท หน ว่า
เพา เยือด อ๊ก นี้ ข้อน ล้วน อน ใด.

ความ โท ด้าย น่าย จุท ดาย ร้อ อ ส

28 พ้อ ท่าน ที่ แนว ใด, ชู้ ง มี จุท ดาย ร้อ อ ส, อ้าย โว้ วอน จุท ดาย โหท ว่า, จุท เธ้อ มี้
นี้ โว้ เยือด อ๊ก ชู่ ร้อน เพาะ ท อ๊ด เพา เน่. 29 ชู้ เป็น จุท ตอง ว่า เข่า โว้ หาก ทู้อ มา จุท นั่น โด้
ขึ่น ใจ้ โว้ เยือด อ๊ก. 30 แข้ว อ้าย โว้ วอน จุท ดาย ชู่ ร้อ อ เว้า แนว ดิ ว หน, จุท ชู้ นี้ ตอง ว่า
จุท ดิ โว้ หาก เข่า โว้. 31 จุท ดาย ร้อ อ ส นี้ แม่น ชู้ ใด เยือด ท้อย ความ อ้าย เรา ดาย ความ
ตอง ว่า, แม่น จุท ดาย โหท นั่น. เจ้า เยซู โด้ เว้า ทั้ง เรา ว่า, เพา วอน พ้อ เจ้า ความ นั่น, พ้อ
ส เท้ง ทอย แห่ ชู้ ทู้อ ณาย มี่ ทาย เน้า โว้ เมอ ฟ้า ฮึน ฟาน ท่อน พ้อ ท่าน แข้ว. 32 เพ่ ว่า โฮ
หน โด้ มา หา พ้อ ท่าน วอน ร้อน จุ อ นี้ ใจ ใจ นั่น, หาก พ้อ เจ้า เข่า เดู, ส เท้ง ทอย แห่ ชู้ ทู้อ
ณาย มี่ โด้ เดู ท่าน หา หา พ้อ ท่าน โด้ เห็น แนว นั่น แข้ว ทู้อ มา ลี้ เข่า โด้ ขึ่น ใจ้.

ความ ด้าย น่าย ส จิ้ อ เยือด ร่น จุท ฟาก อ๊ด

33 ให้ ฟื้ อ ความ ด้าย น่าย วาย ง ใฟ่, เผ่อ มี พี่ โท เพน ง เยือด ร้อน ฟาก อ๊ด โด้ ข้อม ข้ เ

มัด ทาส 21

รัว้, ท่าน รัด้ ณุด ณุม เสีด อ่าง นั้ ทู้ พาท อิด แท่ง เสีด เาุ่ง เส้า xณน ให้ พัง ส เสีด xณน จ้าง ตู้ แข้ว ท่าน oon รัง ท่าง เมง. 34 เม่ ทอด มรุ พาท อิด แข้ว ท่าน นั่น จี้ง ให้ ส เทน ท่าน รัง ทา แดน ส จ้าง xณน เพ่ ตุ้ แง่ง เอา เพื่น เจ้า. 35 ทาท พัง ส จ้าง เสีด xณน รัด้ ขัด ส เทนท่าน, ทั่ง ที่ ตุ้ ณ, ณ้า ร้ ตุ้ ณ แข้ว เอา ท้อน ด่าน ทิน เาว ใร่ ตุ้ ณ. 36 เจ้า xณน รัด้ ให้ ส เทน รัง ใพ่ ทาส เณ เท่ ท่อน, ทาท แดน จ้าง เสีด xณน รัด้ เสีด ให้ เรา แง่ท ทน. 37เท่ ห้า xุด เจ้า xณน ให้ ยุท าุ่ง เจ้า รัง เพ่ หนี่ ว่า เรา ตุ้ เหนี้ ยุท าุ่ง เจ้า. 38 ทาท ว่า เม่ เตุแดน จ้าง xณน เห็น ยุท าุ่ง ท่าน มา, เรา โx ทน ว่า ตุ้ นี้ ดั้ เงิน เจ้า xณน, พัง เทา ณ้า มน ร้ แข้ว เอา มุน มัง มน. 39 เรา จี้ง เอา ทน ขัด ท่าน ค็้ม oon รัน oon xณน แข้ว ณ้า ร้.

40 จ็ท เงิน แนว นั้ เม่ เจ้า xณน มา ตุ้ เสีด แนว ใด ทั่ง พัง ส จ้าง ร่ณน นั่น. 41 เรา าุ่ง ความ moง ท่าน เจ้า ว่า, ท่าน ตุ้ ณ้า พัง ส ใจ จาน นั่น ร้, แข้ว ตุ้ เอา ร่ณน พาท อิด นั่น ให้ ตุ้ อ่น จ้าง จี้ง ตุ้ รัด้ เาุ่ง งุท มา ให้ ท่าน ตาม มรุ เท็ง พาท. 42 เจ้า เสี ณุ เว้า ทั่ง เรา ว่า, พัง ท่าน ทู้ง เง่า รัด้ ดุ ความ เจ้า ฟ้า voท xoน oน ว่า:

ท้อน ด่าน ท้าง ตู้ เงิน ฉ่าง รัด้ ค็้ม ร้ แข้ว
จัน ทาง เงิน ท้อน ด่าน พุน พั้น แท่น
จ็ท นี้ เงิน ท่อง บรุง ทาง เจ้า ฟ้า ทุาท ตา พัง เทา.

43 เพ่ แนว นั่น เทา voท พัง ท่าน ว่า แด่น เมง เจ้า ฟ้า นั่น ตุ้ เอา oon รัง ร้ พัง ท่าน. แข้ว ตุ้ ให้ เงิน เมง ตู้ ตุ้ เสีด ให้ พาท ฉุ่ น งาม ถิ ฟั้า lxม ทั่ง แด่น ถิ น นั่น. 44 ตู้ ใด เข้ม ทั่ง ด่าน นี้ ตู้ นั่น ตุ้ แท่ท ทัท , ว่า ด่าน นั่น lทท ทั่ง ตู้ ใด ตู้ นั่น ตุ้ แทุท มุน. 45 เม่ ตู้ lทท พ แท่ง แดน พา ขี้ ณาง รัด้ ใน ความ ด้าง ณ่าง ท่าน เจ้า, เรา ขุ ว่า ท่าน เจ้า เว้า oon เรา. 46 เรา จี้ง แง่ ขัด ท่าน เจ้า ทาท ว่า ฮ้าน เสีน รัพ เพ่ เสีน รัพ ว่า ท่าน เจ้า เงิน ตู้ ข่าว ความ เจ้า ฟ้า.

มัด ทาส 22

ความ ด้าง ณ่าง ทิน เทส าอ6

1 เจ้า เสี ณุ โท ความ ด้าง ณ่าง ทั่ง เรา ใพ่. 2 เม6 ฟ้า ฮิน พาน แง่ท เณ6 งรุ รัด้ ห้าง แท่6 เพ้ เทส าอ6 ให้ ยุท าุ่ง เจ้า. 3 งรุ ให้ ส เทน รัง เห็น ตู้ รัด้ เม่ส มา ทิน ม่ณน พาน จี้6,

ทาท เรา เข้า แล่ มา. 4 ฯ จึ่ง ใช้ ศาสน ใฯ ใหม่ ว่ อ เรา ว่า, ให้ วอท ผู้ ใด์ เมีย นั้น มา, พาน
ทิน ขึ้ อ เข้ ว แข้ ว, ใจ ทุอ เฟ้า โท พี่ ค้ า น้า ใว้ แข้ ว, ทุ่ อน วน ว่ อ ค้ มี แข้ ว เมีย มา ทิน พาน ขึ้ อ
เทย ดอ อ. 5 เรา ค้ เข้า เธา ใจ ใว่ แข้ ว พ่าย ว่, ผู้ ม ใฯ ใท่ เจ้ า, ผู้ ม ใฯ ค้า ณาย. 6
แดน อั้ น นั้ น ใด์ ขัด ผู้ ใช้ ศ าสน ใฯ เชีด จ์ ท, ทั ฯ ที เรา แข้ ว น้า ว่. 7 ฯ นั้ น ค้ ทุด ใท่ ทุาย,
จึ่ อ วอท ให้ แดน ถึ อ เทน ฯ ใฯ ใฯ น้า แดน นั้ น แท่ อ เดา ข้ าน เมอ เรา ว่. 8 แข้ ว ฯ ค้ วอท ผู้ ใช้
ศ าสน ว่า, พาน ทิน ขึ้ อ เทย ดอ อ เข้ ว แข้ ว, ทาท ว่า ผู้ เธา เมีย นั้ น เข้า โฃม ด่า อ พาน ทิน ขึ้ อ.
9 เพ่ เดอ นั้ น ให้ ออท ใฯ ทา อ ทุอ เม่ พี่ ผู้ ใด ค้ ให้ เมีย มา ทิน พาน ขึ้ อ นี้. 10 ผู้ ใช้ ศ าสน
ค้ ออท ใฯ ตาม ทา อ วอท ขาย ทา อ, ท้ อน เธา ศ เข้า ว่า ผู้ กิ ผู้ ท้ าย เรา พี่ ผู้ ใด ค้ เธา เน้า มา
ทิน พาน ขึ้ อ นี้ จาว เต็ม ท้ อ อ เทย ดอ อ.

11 เม่ ฯ เน้า มา ทาย อ ท้ อ อ ทิน ขึ้ อ นั้ น ใด์ เห็ น ผู้ ม นุ่ อ เจ่ อ เข้า โฃม ด่า อ ทิน ขึ้ อ เทย ดอ อ.
12 ฯ จึ่ อ ถาม มน ว่า มั อ จึ่ อ ข้ าม เน้า มา ทิน ขึ้ อ เทย ดอ อ นี้ ใด์, อน มั อ เข้า ใด์ นุ่ อ เจ่ อ ถน
โฃม ด่า อ เทย ดอ อ มน เข้า ฯ าท ข์ อ. 13 ฯ จึ่ อ ว่อท ผู้ ใช้ ศ าสน ฉุท ทิน มี ข้ า นี้ เธา ใฯ
คุ้ ม ใท่ ว่อน มัด ทา อ แอท, ว่อน นั้ น แดท ใท้ โฉย แน้ ว. 14 เจ้ า เชี ญ ใด์ เว้า มั ใน ความ ว่า,
ผู้ ใด์ เมีย ค้ ทุาย ทาท ผู้ เยท ใว้ มี น้ อย.

จ์ท ข์ าน ทิวย

15 เม่ นั้ น แดน พา ขี ณาย ฯ โฃ วาน ทน, เพ่ คุ ทา ย ใจ เธา ความ ฉัด ท่าน เจ้ า ให้ ใด์.
16 เรา จึ่ อ ให้ พั อ ง่าว ใช้ เรา แท่ อ แดน ทา อ ฯ เช โฃด ฯ ใฯ ถาย ความ ทั ฯ ท่าน เจ้ า ว่า, ผู้ อ
โฉ พั อ ผู้ น้ อย ทุ ท่าน เจ้ า เป็ น ศ นี้ ใจ ใจ นั่ , ใด์ วอท จอน ท่อย ย ใจ ทา อ เจ้ า พ้า ความ นั่
เข้า ใด์ เธา ใจ ผู้ ใด, เพ่ ท่าน เจ้ า เข้า เท้ อ หน้า ผู้ ใด. 17เพ่ เดอ นั้ น ข์ ท่าน เจ้ า วอท พั อ ผู้
น้ อย ทุ แอ่ ว่า, ท่าน เจ้ า ขี่ แนว ใด, จ์ ท ข์ าย ให้ เทน ฯ ใฯ มี อ นั้ น ค้ ข์ ท เข้า ?

18 เจ้ า เชี ญ ทุ ความ ขี่ ท้ าย เรา จึ่ อ เว้า ว่า โอ้ ! ศ หน้า นั่ ใจ งาน เอ่ ย, คุ มา คุ้ ใจ เธา
เชีด ข์ อ. 19 ให้ เธา เอ น ข์ าย นั้ น มา ให้ เทา เข้ อ, เรา จึ่ อ เธา เอ น ท้ าว ย มา ให้ ท่าน เจ้ า.
20 ท่าน เจ้ า ถาม เรา ว่า ทุ่ น แท่ อ คุ้ นี้ เป็ น แดอ ใด, 21 เรา ถาย ความ ทอย ว่า, เป็ น แดอ
ฯ ใฯ มี อ, แข้ ว ท่าน เจ้ า เว้า ทั ฯ เรา ว่า, เดอ นั้ น อน ใด เป็ น แดอ ฯ ใด้ โข อ ค้ น ให้ ฯ ใ, แท่ อ

ว่า อนใด เป็น แอง เจ้า พ้า ก็ ไม่ ตัน ให้ เจ้า พ้า. 22 เม่ เขา ได้ ยิน เหล้ นั่น ก็ ทุก ใจ จึ่ง เอา ทน พ่าย ท่าน เจ้า.

วัท ทาย ตัน มา เขา

23 ทุ่ง มื้ ถัด ทน นั่น มี แสน หา กุ ทาย มา หา ท่าน เจ้า, แสน นี้ เวย เว้า ว่า, ส ทาย แข้ว เข่า ตัน มา เขา. 24 เขา ถาย ความ ทิง ท่าน เจ้า ว่า, ดู่ ใน ปู่ ไม่ เหน ได้ ยอก ว่า ผู้ ใด ทาย ทู่ เข่า เห็ ม ยุก, ก็ ให้ น้อง ถาย เอา พี่ ให้ เป็น ม เพ่ ข้ง เจ้ ขาย เจ้า. 25 พ้ ผู้ น้อย ม เจ็ก พี่ อาย น้อง ถาย, พี่ ถาย โกก เอา ม แข้ว ทู่ เข่า เข ม ยุก ได้ ทาย ใจ, วาง ม เป็น พ้าย ไว้ ให้ น้อง ถาย. 26 แข้ว จัท นั่น ได้ เป็น นั้น ทิง น้อง ผู้ ฉ่ อง ทิง ฉ่ ขาม ท่น ยอก ผู้ ฉ่ เจ็ก. 27 ทุ่ ม เขา เห็ เจ็ก ถาย ทิง ผู้ ทู่ น่ ก็ ทาย ใจ. 28 เหล้ นั่น ทุ่ มื้ ทาย ตัน มา ผู้ ทู่ น่ ฉ เป็น ม ผู้ ใด ทุ่ เจ็ก ส นั่น, เพ่ ว่า มน ได้ เป็น ม เห็ เจ็ก ส แข้ว.

29 เจ้า เส็ ญ่ ตอง เขา ว่า, พ้ ท่าน ผิด แข้ว, ข้อน เข่า ขุ่ จัท ความ ยอก ยอน แต่ แสง แยง แหล้ ท้า เจ้า พ้า. 30 เพ่ ว่า ส ทาย ตัน เขา นั่น ฉ เข่า ม เทง ดอ, ข้ ว่า ฆ่ ให้ เป็น ตุ เป็น ม ทน แข้ว, เขา ฉ เป็น เหล้ แฉน ผู้ เมง พ้า จีน พาน. 31 ทาก จัท ส ทาย ตัน มา นั่น พ้ ท่าน ทู่ เข่า ได้ ญ อา เจ้า พ้า ได้ ผิน ใจ้ ทิง พ้ ท่าน ว่า. 32 เขา เป็น เจ้า พ้า อ็ ง ขา ขาม, เจ้า พ้า อิ ฉ าก แต่ เจ้า พ้า ขา เวง, ท่าน เจ้า เข่า เป็น เจ้า พ้า ส ทาย เป็น เจ้า พ้า ส ทู่. 33 เม่ เป็น ใพ่ ได้ ยิน เหล้ นี้ ก็ ทุก ใจ ทาย หนึ่ ความ ท่าน เจ้า ยอก ยอน.

ยอ แต่ ถา ใหญ่

34 แสน พา ขี ฉ าย เม่ ได้ ยิน ว่า ท่าน เจ้า เจ็ก ให้ แสน หา กุ ทาย ท่ม ผู้ เขา จึ่ ฉุ่ม ทน. 35 ทุ่ เขา นั่น มี ใคร ยอก ยอน ยอ แต่ ถา ผู้ ส ดาม คุ้ ท่าน เจ้า ว่า. 36 ดู่ ใคร, ยอ แต่ ถา แอก ใด เป็น แอก ใหญ่. 37 เจ้า เส็ ญ่ ตอง ว่า, ให้ ยก ท่าน เจ้า ผู้ เป็น เจ้า พ้า ยุก ทุ ใจ, ยุก มึ แหน, ยุก ความ ทิ เจ้า. 38 แอก นั่น เป็น แอก ใหญ่ แต่ เป็น แอก โกก. 39 แอก ฉ่ อง ก็ แข้ ทน, ให้ ยก พี่ น้อง ข้าน เมง เหล้ ยก มี่ เจ้า. 40 ความ ยอก ยอน แต่ ความ ผู้ ข่าว ความ เจ้า พ้า ก็ ผู้ ท้อ อง แอก นี้.

มัด ทาย 22

41 เม่ แสน พา ข้ า ณา ย ทูล ใจ พระ ผู้ ท่าน เจ้า จึ่ง ถาม เขา ว่า. 42 พ ระ เจ้า พระ แนว ใด ที่ง เจ้า รา ขับ ท่าน เจ้า เป็น เค้ า ย ผู้ ใด ? เขา ถาย ความ ตอบ ว่า เป็น เค้ า ย ท่าน ดา วิด. 43 ท่าน เจ้า จึ่ง ถาม เขา ว่า เป็น เหตุ นั่น เป็น แนว ใด ดา วิด จึ่ง แสด ท่าน เจ้า ทาง มี ญาณ ว่า "เจ้า พ้า" ได้ ท่าว ว่า. 44 เจ้า พ้า ได้ ของ เจ้า พ้า ผู้ น้อย ว่า:

ให้ นั่ง เพื่อ ขวา เรา

ท้าย ว่า เรา ใ ส่ ใคร่ ม ศ ัง ศั ท่าน

ให้ ผู้ ท้อง พื้น ใต้ ท่าน.

45 เพ่ เหตุ นี้ ว่า ทาง ดา วิด แสด เจ้า รา ขับ เป็น เจ้า พ้า แข็ว เจ้า รา ขับ ใ ส่ เป็น เค้ า ย ดา วิด แนว ใด. 46 เข่า มี ผู้ ใด ตอบ ท่าน เจ้า ได้ ร้ก ความ, แต่ นั้น มา เข่า มี ใค ข้าม ถาม ท่าน เจ้า ได้.

มัด ทาย 23

เจ้า เสี ญ เจ้ พื่อ ใน แท่ง แสน พา ข้ ณา ย

1 เม่ นั้น เจ้า เสี ญ เว้า ที่ง เป็น ใพ่ แท่ง ข่าม ใช้ ท่าน เจ้า ว่า แสน ใน ของ ขอบ ชอ แท่ง ดา แท่ง แสน พา ข้ ณา ย มัก นั่ง ข่อน ท่าน ไม เณ. 2 เพ่ เหตุ นั้น ผู้ แนว เขา ของ พื่อ ท่าน ล้ ให้ เสีด ท่อย, ทาง ฑู่ ได้ เสีด ท่อย อ้ก เขา. 3 เพ่ ว่า เขา เว้า ทาง เข่า เสีด ท่อย. 4 เขา เอา เผู่ ษัก มา วาง ใข่ ข่า ศ, ทาง เขา ถ นั้ว มี ถือ ล้ เข่า ที้ว ใ ข่ ท่อย. 5 อ้ก เขา เสีด นั้น ล้ เพ่ ให้ ศ เห็น, ที่ง น้อย เขา ใข่ ความ เจ้า พ้า ของ ขอน เป็น แอ่ ข่อม เขา นั้น เขา ล้ เสีด ให้ ใหญ่, แท่ ผู้อย เช้ เขา ล้ เสีดให้ ขิ ออก. 6 เม่ เผู้ ทิน พาน ขี้ ใหญ่ แท่ ข่อน เขน ญุ่ม เขา มัก นั่ง ข่อน มี หน้า มี ตา. 7เขา มัก ให้ ศ เพื้ หน้า ตา พื้ ข่อน ญุ่ม นุ่ม แท่ มัก ให้ ศ แสด เขา ว่า ผู้ ใ ส่. 8 ทาง พ ระ เจ้า ฑู่ ได้ ให้ ใสแสด ว่า เป็น ใ ส่, เพ่ ว่า พ ระ เจ้า มี ใ ส่ ผู้ ถือ แท่ ว่า พ ระ ท่าน ล้ เป็น พี่ น้อ ษ ทะ เพื่ด. 9ฑู่ แสด ผู้ ใด พื้ ษ เพ ษ ขุ่ม นี้ เป็น พ่, เพ่ ว่า พ ระ เจ้า มี พ่ ผู้ ถือ, แม่น ผู้ ขู่ เพ ษ หน้า ขึน พาน. 10 ฑู่ ให้ ผู้ ใด แสด พ ระ เจ้า ว่า เป็น โทท, เพ่ ว่า ผู้ เป็น โทท มี ผู้ ถือ แม่น เจ้า รา ขับ. 11 ทใ ษ พ ระ ท่าน ผู้ ใด เป็น ใหญ่ เณ เพื่ด ให้ ผู้ นั่น ใช้ พ ระ ท่าน. 12 ผู้ ใด ทาง ฑู เจ้า นั้น ผู้ นั่น ใ ส่ ล้ ใ ส่ ใ ษ ผู้ นั่น ใ ส่ ล้ ทุ่ม พ ร นั้น.

มัด ษาร 23

เจ้า เสีดญ เจ้พ็ด สหน้า กันใจจาน

13 ษาด ท้าส ทีว พ็ด ดญ xอน 3อด แท่ด ดา ทีว แสน หา ข้ ญาส, สหน้า กันใจจาน เอ็ส. เพ่พ็ด ช่ ก็ว วาท ฑ เมด หน้า ขีน พาน ฑน ทาด สเมด ษม, เพ่พ็ด ช่ เง่า เหน้า ดว, แท่ด ฉู่ อ็น ฉุ เหน้า ดว ช่ ลี้ เง่า ให้ เหน้า. 14 ษาด ท้าส ทีว แสน ดญ xอน 3อด แท่ด ดา แท่ด แสน หา ข้ ญาส, สหน้า กันใจจาน เอ็ส เพ่พ็ด ช่ ทัน ทิน ฉุ่ เรอน แม่ หม้าส แท่ด แหน่ด ท่าว ดหว้ ให้ เร็ด ถิ, เพ่ เญด นั่น พ็ด ช่ ฉุ ลี้ ใน้ส ทาส หั้น. 15 ษาด ท้าส ทีว แสน ดญ xอน 3อด แท่ด ดา แท่ด หา ข้ ญาส, สหน้า กันใจจาน เอ็ส เพ่พ็ด ช่ ทีว ดว ทาด นี้ แท่ด ทาด ใดท ท่ เใส้ด เพ่ ฉุ ให้ ฉู่ ส เหน้า มา เฉ่ ษาด ดถ้ เหน้า แข้ว พ็ด ช่ ลี้ เสีด ให้ ฉู่ นั่น ฉู่ ว่อน ษาษ ใน้ส ดให้ ถิ วาส ทาส ญ ช่ 3อด ใสษ.

16 ษาด ท้าส ทีว ช่, ฉู่ ฑา ษอด อ่น ทาด ษอท ว่า, ฉู่ ใด ทิน ฆาด อ้าด ใช่ เรอน ดหว้ เรอา ศวาม ทิน ฆาด นั่น ลี้ เง่า มี ษ ร ด ช ด ทาท ฉู่ ใด ทิน ฆาด อ้าด ใช่ เร็น ฉ เรอน ดหว้ เรอา ฉู่ นั่น ลี้ ลี้ เสีด ท่อส ศวาม เจ้า ดถ้ ทิน ฆาด นั่น. 17 โอ้! สหน้า ฑา ษอด เอ็ส อน ใด ถิ ถิ ญาส ฑ, ฉ ห้ ว่า เรอน ดหว้ เรอา แน่ว เสีด ให้ ฉ นั่น ญาส ขี้. 18 แข้ว ฏ ด xอน ว่า ฉู่ ใด ถิ ทิน ฆาด อ้าด ใช่ ค้าน ดหว้ ญาส, ศวาม ทิน ฆาด นั่น ลี้ เง่า มี ษ ร ด ช ด ทาท ฉู่ ใด ถิ ทิน ฆาด อ้าด ใช่ เร่ด ดาส เห็ด ค้าน ดหว้ ญาส, ฉู่ นั่น ถิ ลี้ เสีด ท่อส เจ้า ดถ้ ทิน ฆาด. 19 แสน สหา ษอด เอ็ส อน ใด ถิ ถิ ญาส ฑ เร่ด ดาส ห้ ค้าน ดหว้ ญาส แน่ว เสีด ให้ เร่ด ดาส นั่น ญาส ขี้. 20 เพ่ เญด นั่น ฉู่ ใด ถิ ทิน ฆาด อ้าด ใช่ ค้าน ดหว้ ญาส, ลี้ ทิน ฆาด อ้าด ใช่ เร่ด ญาส เห็ด เหม็ด ฉู่ เห็ด ก็ ญาส นั่น. 21 ฉู่ ใด ถิ ทิน ฆาด อ้าด ใช่ ฑ ร น ใx เจ้า หน้า ลี้ อ้าด ใช่ เจ้า หน้า ฉู่ ฉู่ หั้ด เรอน ดหว้ เรอา แษท ทน. 22 แท่ด ฉู่ ใด ถิ ทิน ฆาด อ้าด ใช่ เรด ขีน พาน ลี้ อ้าด ใช่ ก็ โอด แท่ด อ้าดใช่ เจ้า หน้า ฉู่ น่ด ฉอด แษท ทน. 23 ษาด ท้าส ทีว พ็ด ดญ xอน 3อด แท่ด ดา แท่ด แสน หา ข้ ญาส สหน้า กันใจจาน เอ็ส, เพ่ว่า แสน ช่ แข่ด ทอม อ ศิม ทอม ฉุ แท่ด ท้าน ษาด เป็น ฆ้ เหน่น, เอา เหน่น ส เป็น เร่ด ดาส ดหว้, ทาท เหน่น ถ้ 3อด เจ้า หน้า แท่ด ดา น้น แม่น ศวาม ถิ นั่ ศวาม อ็น ถ, ศวาม นั่ น้น ช่ ดถ้ วาด ฆ แม่น พ็ด ศวาม นี้ ลี้ พ็ด ช่ ฉู่ เสีด ท่อส เง่า ฉู่ วาด ฆ พ็ด ฑอด ถิ น้น. 24 โอ้! แสน ฑา ษอด อ่น ทาด เอ็ส ช่ ษอท เอาแม่ด มี่ ออท ฆ ทาท ช่ ทัน เห็ด โฑ ษาท ข้า.

25 ษาด ท้าส ทีว พ็ด ดญ xอน 3อด แท่ด ดา แท่ด แสน หา ข้ ญาส, สหน้า กันใจจาน เอ็ส พ็ด ช่

รวัส ข้าง คุ้ รส แห แพท ทาง นอท, ทาท ทาง ทรง คุ้ รส แห นั้น มี ที่ จัท คุ้ ง เอา แท่ง รัด ใจ เว้า ด่าส ถ้ว. 26 โอ! พา ขันาส ทา วอด เอ็ส ให้ ข้าง คุ้ รส แห ทาง ทรง แพท ใx ซ์ ท่อน แข้ว ทาง นอท ทาท คุ แพท ใx แว้ท ทน์.

27 ขาง ห้าส ทีว พ้ง รัน xอวอ6 แท่ง ดา แท่ง แฉน พา ขี นาส, ส หน้า นั่ ใจ จาน เอ็ส เพ่ ซุ เว็น เรน โข6 ส ทาส ท่า นั้ ชา ดอน เว้ง ชุน ง่าม, ทาท ทาง ทรง มี ที่ โค่ ษุท ห้อน ส ทาส ห้อส อน์พน์ แนว หน้า หน่าส. 28 พ้ง ซุ ค์ เว็น เรน นั้น ถ, ทาง นอท เรียด ทีว ส ว่า เว็น ส ไ้ ฺ ถ้ ถ ทาท ทาง ทรง ถ์ หน้า นั่ ใจ จาน แท่ง อาท โน้ส.

29 ขาง ห้าส ทีว พ้ง รัน xอน วอ6 แท่ง ดา แท่ง แฉน พา ขี นาส ส หน้า นั่ ใจ จาน เอ็ส, เพ่ แฉน ซุ เรียด โข6 ถ้ ฺ ว่าว ความ เร้า พ้า, แท่ง แท่ง โม พ้า ส ไ้ ฺ ถ้ ให้ ชุน ง่าม. 30 แข้ว เว้า ว่า, ว่า ทาท พ้ง เขา รัถ ฐ์ ทีว ขาง เว้า เร็ส ปุ์ เขา น์น ค์ คุ เง่า มี เพ็น ทีว เรา พ้น จัท หน้า แฉน ถ้ ฺ ว่าว ความ เร้า พ้า น์น. 31 เรน น์น พ้ง ซุ จ็ เว็น จ็ ก์ โรน เร้า มี เว็น ษุท ถ้ ฺ รัถ หน้า แฉน ถ้ ฺ ว่าว ความ เร้า พ้า น์น. 32 ให้ แฉน ซุ เรียด ท่อส พ้ง เง้า ปุ์ ซุ รัถ เรียด น์น ให้ ทุท พ. 33 โอ! แฉน ษุ, แนว พ็น ษุ ห้าส เอ็ส, แฉน ซุ คุ พ่าส ซ์ เว็น โห้ส ง่อน งาง โข้ส รัท วิ วาส รัถ แนว ใถ. 34 เพ่ เรน น์น ถ เขา จ็ ง วอท ถ้ ฺ ว่าว ความ เร้า พ้า, รัน ง่อส, รัน งอทxอน, มา ทา พ้ง ซุ, แข้ว ซุ คุ หน้า ขาน ส, คุ ค่าง รัว พ้น รัม วา แฉน, คุ ค์ ที่ว ที ปุ์ เขน รัท เขา พ้ง ท่าน แท่ง โข่ม นาง ซ์ว เรา ออท ซ์ เรง น้ รัง เรง น์น. 35 เรน น์น เรด เง่า มี ความ ฉัถ เท็ง เพ็ถ รัถ โพท ใx์ แฉน ถิน, เรด ข้า อาเว็น ถ้ ฺ เง่า ฉัถ ห์น ทอด เรด ข้า ขา ขา ขี ชา ษุท ชาส ท่าน งา ขา ถิ ชา, แฉน ซุ รัถ หน้า ขาง ทาง เขน รัท เขา แท่ง ท์ รัท เรน, โห้ส เรด น์น ถ คุ โพท ใx์ พ้ง,x

36 เขา วอท พ้ง ซุ ความ นั่ ว่า จัท โห้ส หน้า ส เรน น้ คุ โพท ใx์ ส ขาง น้.

เร้า เว็น ซุ ใจ ให้ เรง เว็ ษุ ขา เร็ม

37 โอ! เว็ ษุ ขา เร็ม, เว็ ษุ ขา เร็ม เอ็ส ท่าน รัถ หน้า ถ้ ฺ ว่าว ความ เร้า พ้า แท่ง เอา ห้อน ด่าน ทิน เร็ว ใx์ แฉน ถ้ ฺ เร้า พ้า ใถ้ มา ทา พ้ง ซุ, ใจ เขา ใส่ มอน ท์ เท่ แข้ว ว่า คุ ห้อน โข่ม เอา ษุท พ้ง ซุ รัว เรน รัท แม่ รัถ ทุ่ม โข่ม เอา ษุท มน รัว ทรง วัท มน, ทาท พ้ง ซุ เง่า ค์ว. 38 เขน รัท เขา พ้ง ซุ คุ ห้าง วาง เง่า. 39 เขา วอท พ้ง ซุ ว่า, แท่ น้ เม หน้า พ้ง ซุ คุ เง่า เท็น เขา ใพ่ แข้ว

มัด ทาส 23

ท้นะว่าพ้ง ขุ ชิ oon (xv ว่า, แด่ ร ท่าน เจ้า ชุ้ ท่าง หน้า เจ้า หน้า (ง้ง มา เจ็น ทุก แอ่น แท่น ค้.

มัด ทาส 24

ความงางมั่นใจ

1 เจ้า เจ็นญุ ได้ oon ร้ (ใช้ง (ง เทน ตหม้ เทา, เม่ ทาง oon ตงนั้น ง่าม ใช้ ท่าน เจ้า ค้ มา ชิ้ ใจ่ พ้ง เทน ท้วาง ดาง ขุง ทตง (ใช้ง (ง เทน ตหม้ เทาให้ท่าน เจ้าเง้ง. 2ท่าน เจ้า จี่ง เว้า ว่า, เจ๋ง เท็ง เพ็ด นิ้ พ้ง ท่าน เท็น แข้ว ข้ เง่า เทา วon พ้ง ท่าน ความ นี่ว่า, ท้อน ด่าน (ุน เท็ง ทน ชุ่ นิ้ ชิ ชิ้ xาท ร้อ เพ็ด เง่า เณร้ท ท้อน.

3 เม่ ท่าน เจ้า ชุ่ พื้ง พุท พาท ท่ พาม, แด่น ง่าม ใช้ ทาท มา ตหม้ เทา ชิ้ง ดาม ว่า, ร วon ให้ พ้ง ชุ้ น้อช ขุ แด่ จ้ท นิ้ ชิ เจ็น นั้น เจ๋ ใด, อน ใด พาช ให้ ขุ้ ว่า ท่าน เจ้า ชิ มา แท่ง ว่า เจ็ช ว่าง เท่า ชิ ขุด ร้ช (ง. 4 ท่าน เจ้า วon เxา ว่า, ชิ้ ให้ ถิ, ก่า ให้ ชุ้ ใด แข้ว พาง พ้ง ท่าน. 5 เพ่ว่า มี ทาช ฟ มา อ้าง ชุ่ เทา ว่า, เทา นิ้ ถ เจ็น เจ้า ฐาษิด แท่ง แข้ว พาง ทาช ฟ ร้ (ง. 6 พ้ง เจ้า ชิ ได้ ใน จ้ท เร้ท แท่ง น่าว เง่า ข้ ทอด จ้ท เxท เx, ให้ ชิ้ ก่า (mท ใจ, เพ่ว่า จ้ท เณร้ นิ้ มช ชิ้ เจ็น นั้น, ทาท ว่า ง้ง ทาง ขุด ก้ง เง่า มา ทอด. 7เพ่ว่า แด่น ถิน เม่ง พ้ง แด่น ถิน เม่ง, ท่อน ง้ พ้ง ท่อน ง้ ชิ พ้ง ทช. เท็ง มี จ้ท อ้ด ง่าทแท่ง แด่น ถิน เพ็น ชุ่ ง่อน ชุ่ กิ่. 8 พ้ง จ้ท นิ้ เจ็น เณร้ เจ้ง เท่ แท่ แวon ชิ oon ขุท.

9 เจ๋ น้ช เxา ชิ ง่าว พ้ง ท่าน ให้ เxา พ้ง ที แข้ว ค้ น้า ร้, ฟ ชุ่ แด่น ถิน เม่ง ชิ จ๋ง พ้ง เจ้า เพ่ว่า ได้ ท่อช ง้ง ทาง เทา. 10 เจ๋ น้ช พ้ง ฟ เจ๋ ชิ ทุด น้อช (ง ชิ ด้าน ทช oon แท่ง ชิ จ๋ง ทช. 11 ชุ้ ง่อม เจ็น ชุ้ ง่าว ความ เจ้า น้า ชิ มี ทาช นั้น แข้ว ชิ แข้ว พาง ให้ ทาช ฟ ร้ (ง. 12 ความ อ่ช ข้าช ได้ แพ่ ท้วาง oon ตง ความ จ๊ท ชุ้ ฟ เพ็น ทาช ค้ ชิ ข้ช (ง, 13 ชุ้ ใด ทาท อ้ด ใจ (จ็ม ท้ช ขุด ชุ้ นิ้ช ถิ้ ชิ ได้ น่อช ง่าง (ณ้ช. 14น่าวใx เง่ จ้ท เม่ง (ง น นิ้ ชิ ได้ ง่าว ตง ท่ช เม่ง ขุ่ม เพ่ เจ็น จี่ง ให้ ชุ่ แด่น ถิน เม่ง แข้ว ง่าง ท้า ขุด ค้ ชิ มา ทอด.

ฮ้าน แนว ทาท ถิ่ม

15 เพ่เณร้ น้ช เม่ ใด พ้ง ท่าน เท็น แนว น่าช เอน, อน เจ็ด ให้ ง่าง เง่า ถิ เจ็น นั้น ชุ่ ง่อน

เณีด ชี้, ท่อย ความ ท่าน ดา นิ เอ็น ฮุ้ ว่าว ความ เจ้า พี้า น้น (ให้ ฮุ้ ดุ เพี้า โฒท ใน ใจ เอา).
16 เจ๋ น้น ให้ ฮุ้ ชู้ ก็ 6 ชู้ ดาย พาย ร์ว เล็ พ. 17 ฮุ้ ชู้ เพ็ 6 ทู 6 ดา เขน เง่า ให้ โง 6 มา เพ็ ง เอา
เจ๋ 6 เฉอ 6 ชู้ ทร 6 เขน เจ้า ออท ร์ว. 18 ฮุ้ ชู้ โพ 6 นา ค้ เง่า ให้ ค้น มา เอา เช้ เจ้า. 19 ทาท ว่า
ทร 6 พ 6 มี้ น้น เงิน พี้า อ็น ดุ ฮุ้ ทู 6 ชู้ พา แท่ 6 ฮุ้ มี ขุท ฮ่อน. 20 ให้ ท่าว โพ้ เจ้า พี้า เพ่ ว่า
จ๊ พาย พี น้น ท่าน จี 6 เง่า ค้ ทาม ขาว ข้ ว่า มี้ จี้ ขุน ฐุน. 21 เพ่ ว่า เจ๋ น้น คุ งาง มั่ ทาย แนว
เง่า เรุย เงิน มา แต่ ที่ เงิน พี้า เงิน ถิน ท้น 6 รุ้ น้, แข้ว เม พี้า ค้ คุ เง่า มี จ๊ ท เท่.
22 พ 6 มี้ น้น ว่า ทาท เจ้า พี้า เง่า ท่ร น มี้ ให้ เพ็ น เพี้า, คุ เง่า มี ฮุ้ ใด เฉอ งาง โผ้ ย ร์ด้, ทาท ว่า อ็น ดุ
พ 6 ฮุ้ ร์ด้ เย ท โว้ น้ ชี้ 6 ร์ด้ ท่ร น มี้ เพี้า.

23 เจ๋ น้น ว่า ฮุ้ ใด คุ งอ พ 6 ท่าน ว่า, ให้ เง 6 ! เจ้า รุ า จิด ชู้ น้ ข้ ว่า ชู้ ท้น ท่า ร์ด้ เจ๋.
24 เพ่ ว่า คุ มี ทาย ส งอม มั่ เงิน เจ้า รุ า จิด แท่ 6 งอม เงิน ฮุ้ ว่าว ความ เจ้า พี้า. อ้า 6 ความ
ทุ าท ก็ม จ๊ ท ใหญ่ แท่ 6 ความ ทุ าท รุ าน ทาย แนว, ว่า เชิด ร์ด้ คุ แข้ว พา 6 ฮุ้ เจ้า พี้า เย ท โว้ ให้
ฉิด ใหม่. 25 นี้ ค้ เขา งอท พ 6 ท่าน ให้ ขุ โว้ ท่อน. 26 เณ 6 น้น เข า งอท พ 6 ท่าน ว่า, ให้ เง 6
ท่าน ฮุ้ น้น ชู้ ทร 6 ง่า, พ 6 ท่าน ท่า ร์ด้ ออท ร์ว, ข้ ว่า เข า งอท ว่า, ให้ เง 6! ท่าน ชู้ ทร 6 ห้อ 6 ค้
ท่า เจ๋. 27 เพ่ ว่า พี้า งาง าง เห้ม ออท มา แต่ ทา 6 ทา เร็น ออท ฆ้อ 6 ร์ว ขอด ทา 6 ทา เร็น
โฒท แนว ใด, จ๊ ท ขุ าย ส คุ มา ค้ เงิน แนว น้น. 28 เฉอน ส ทาย ชู้ ว่อน ใด พ 6 โฒ ขุ 6
โฒ ขึ่ว ค้ คุ ฒอม ว่อน น้น.

เจ๋ ขุท ขุาย ส มา

29 จ๊ ท งาง มั่ ณ์ ใจ พ 6 มี้ น้น ทาย แข้ว
ทา เร็น คุ มัด ร์ว, ดร 6 เงน คุ เง่า ฆ้อ 6
พ 6 ดร 6 ดาว คุ โฒท แต่ พี้า โง 6
แท่ 6 แนว มี แฝง ชู้ ห้อ 6 พี้า คุ ฆ่น เณีน ทร ชี้ าน.

30 เจ๋ น้น ความ แต่ แพ 6 แณ 6 ท้า ขุท ขุาย ส คุ มี นั้น ชู้ ท า 6 พี้า ส ฐุ่ แฝ่น ถิน เฬ 6 คุ แณท
ร์ท้, แข้ว คุ เห็น ขุท ขุาย ส โง 6 มา แต่ ขี้ 6 ฝ้า เฬ 6 พี้า มี จ๊ ท ใหญ่ ล็วน ทร 6 แท่ 6 ความ ทู่ 6 หน้า
มา ทา. 31 ท่าน เจ้า คุ โฆ 6 พ 6 แฉน ท่าน เจ้า แท่ 6 มี ร ฆ 6 โท่ 6 ล้อ 6 แพ 6 ท้า มา โผ่ ม เอา ส เพ็ 6

ทา ฮั่ เสด พ้า ฮู้ ท่าน เจ้า จ้ เษท จ้ว แข้ว, แต่ ฆุก เฉอ แด่น ถิน เพ้ด นั้ ขอด ฆุก เฉอ แด่น ถิน เพ้ด นั่น.

32 ให้ แอ พั้ด ท์ เล่ หนาม เม่ ที่ด ห้าน มน ไว้ด ใจ อ่อน ออก , พ้ด ท่าน ค้ ขู้ ว่า ฉ้อน ฉู้ ขอด ทาม ข้อน แข้ว. 33 เฉ่ด นั่น ถ้ พ้ด ท่าน ค้ แจ้ท ทน, เม่ เห็น พ้ด จ้ท นี้ ให้ ขู้ ว่า ท่าน เจ้า ฉ้อน ฉู้ มา ขอด แข้ว. 34 เขา จอท พ้ด เจ้า ความ ฉั่ ว่า, ส จ่าด จ้ ฉู้ เง่า เพ็ด ฉุ่ เจ้ จ ไจ้ ท่อน จ้ท เห็ด เพ็ด นี้ เจ็น ฉั้น. 35 พ้า แท่ด ถิน ค้ ฉู้ ขาจ ไจ้ จ ไจ้ ทาท ว่า ความ เขา จอท ฆอน ฉู้ เง่า ขาจ ไจ้ จ้ท เท่.

มี้ แท่ด เฉ่ เง่า มี ใส ขู้

36 มี้ แท่ด เฉ่ น้น เง่า มี ใส ขู้, ทา ว่า พ้ด แฉน เมด พ้า ข้ ว่า ขุท ฉาจ เจ้า พ้า ค้ เง่า ขู้, ขู้ ท์ เจ้า พ้า ฮู้ ถ้ว. 37 เพ่ ว่า จ่าด ท่าน ใน เอ้ จ้ เจ็น แนว ใด เม่ ขุท ฉาจ ส มา ค้ ฉู้ เจ็น แนว น้น.
38 เพ่ ว่า ท่อน มี้ นี้ ฉู้ จม น้น ส แด่น เมด ฑ์ด เมา ทิน แท่ด เมา เข้า ฮู้ จ้ เขต ดอด เจ็น ฉั จ มี ทน ท้น ขอด มี้ ท่าน ใน เอ้ เค้า เข. 39 แข้ว นี้ จ้ มา ฉู้ จม ทวาด เฉา จ จ่าด เง่า มี ใส ขู้ ท่อน, เม่ เฉ ขุท ฉาจ ส มา ค้ ฉู้ เจ็น แนว น้น. 40 เฉ่ น้น ฉู้ มี ฮู้ ฉาจ xอด ส ฮู้ โห่ด นา, ฉู้ เอา ฮู้ ง จ ฉู้ วาด ฮู้ ง จ้ว. 41 ฉู้ มี ฮู้ ทุ้ด xอด ส นจก แข้ด ฮู้ เขน นจก แข้ด ฉู้ เอา ฮู้ ง จ ฉู้ วาด ฮู้ ง จ้ว.
42 เฉ่ด น้น ให้ พ้ด ท่าน เค้า ง. เพ่ พ้ด เจ้า เง่า ขู้ ว่า เจ้า พ้า พ้ด ท่าน ฉู้ มา ทาม ใด. 43 ทาท ให้ ขู้ จ้ว แนว นี้, ว่า ทาท เจ้า เขน ขู้ ท่อน ว่า ส จ้ท ฉู้ มา ทาม ใด, มน ค้ ฉู้ เค้า ฮู้ เง่า ให้ ส จ้ท เค้า เขน จ้ด. 44 เพ เฉ่ด น้น พ้ด ท่าน ค้ แจ้ท ทน, ให้ ฮั้น ฮาด จ้ว เม เฉ พ้ด ท่าน เง่า พ็ ขอด น้น ก้ ขุท ฉาจ ส ฉู้ มา.

ส เขน ถิ่ น แท่ด ส เขน ใจ จาน

45 เฉ่ด น้น ฮู้ ใด เจ็น ส ใช้ ถิ่ น แท่ด ท์ท หนด ฮู้ เจ็น อ่าน ทา เจ้า จ้ด แท่ด ให้ เจ็น โทท ฤ ทฤ ส เขน เพ่ โฉท แข่ด ขาจ ให้ เฆา แม่น เฉ ขู้ แม่น ทาม. 46 เม่ อ่าน ทา มา พ้ มน ทาด เจ็ด จ้ท น้น ฮู้ มน ค้ ม่ จน เม็ด ใจ. 47 เขา จอท พ้ด ท่าน ความ นี้ ว่า อ่าน ทา ฉู้ แท่ด ฮู้ น้น จ้ว ให้ เจ็ด เฉ่ด เฉอ ท่าน. 48 ว่า ทาท ส เขน ฮู้ น้น ใจ อ่ จาด แท่ด พ็ ว่า อ่าน ทา เจ้า ฉู้ นาน มา. 49 แข้ว ท์ ฉิด ทน ทั ส เขน เห็ด ทิน เข้า เมา. 50 อ่าน ทา ส เขน ฮู้ น้น ฉู้ มา มี้ มน เง่า พ็ ขอด

มัด ทาย 24

แท่ง เรา มัน เข้า ไป. 51 แข้ว เขา เอา มัน ไว้ ที่ พ่อ เป็น ทาย แก่ว แท่ง เขา ให้ มัน ที่ ท่อย ทั้ง พัง ลง หน้า กี่ ใจ จาน, ว่อน นั้น มัน เขา แสก ให้ แท่ง ใหญ่ แก้ว ซู่.

มัด ทาย 25

ความ ด้าย ก่าย ขาว ซื้ง ว่อก ฉิ่ง ลง

1 เรา นั้น เมง พี่ เจ็น พาน เขา แจ้ก ขาว ซื้ง ว่อก ฉิ่ง ลง กี่ แขน เร็ว ออก ไว้ ท้อน ว่าว เกย. 2 ซู่ ค้า ท้า ลง ซู่ ทุก ท้า ลง 3 ซู่ ค้า นั้น เอา แข่น เร็ว ไว้ เข้า ได้ เอา นี้ มัน ไว้ พอง ไว้. 4 ซู่ ทุก นั้น ได้ เอา นี้ มัน ใช่ จาย ไว้ พอง ไว้ แท่ง ใช่ แข่น ใด มัน ไว้. 5 เม่ เรา ว่าว เกย ทู่ง โอก นาน ซู่ นั้น เขา กัย เอน ทุ่ง ไว้. 6 เรา ทาง ลัน ได้ ใน เข่ง แสก ว่า, ให้ เข่ง! ว่าว เกย มา แข้ว ให้ เอา ทน มา ท้อน เน้. 7 แสน ขาว ลี้ ที่น จู้ น จาง เอา แข่น ใด มัน. 8 แสน ขาว ค้า เว้า ทั้ง แสน ขาว ทุก ว่า, ว่น นี้ มัน ให้ กุ่ม ซุ แอ่, เพ่ แขน กุ่ม ซุ ดู่ ทู่ มอก แข้ว. 9 แสน ขาว ทุก จี่ ง หอง ว่า, กุ่ม ซุ ลี้ จ้าน นี้ มัน เข้า พ กุ่ม ซุ ทั้ง พัง ซุ, เกง นั้น ให้ พัง ซุ ไว้ ข่าว นี้ ถอม เหน ก่าย ให้ พ ซุ. 10 เม่ เขา ทาง ไว้ นั้น ว่าว เกย ลี้ มา ขอก, ซู่ จู้ น จาง แข้ว ลี้ ได้ เก้า ไว้ ท่อย ว่าว เกย พี้ง ว่อน ทิน จี้ง เหย ถอง แข้ว ปั้ง ว่าท ทุ ฉ. 11 ขุน ทู่ง มา โพด ขาว นั้น ลี้ มา ขอก แข้ว แสก ว่า, ดู่ ง เท่น! ดู่ ง เท่น! ไกล ทุ ให้ กุ่ม น้อย แอ่. 12 ทาท ว่าว เกย ตอง ว่า, น้อย วอก พัง เท่น ความ นี่, น้อย เข้า ไป พัง เท่น. 13 เกง นั้น จี่ ง ให้ เล้า, เพ่ พัง เท่น เข้า ไป จิก มี้ ข้ ว่า เรา นั้น.

ความ ด้าย ก่าย ฉาก เธ็น ไว้ พี้ง ลง เขน

14 เมง พี่ เจ็น พาน แจ้ก เกง ซู่ ฉาย ง ดู่ ออก ท็อ ทาง, จี่ ง แสก เอา ลง เขน เร็ว มา แข้ว เอา เธ็น ไว้ พี้ง เขา. 15 เอา เธ็น ให้ ซู่ ง ท้า พน เธ็น ข้าว, ซู่ โอง ให้ โอง พน เธ็น ข้าว ซู่ ขาม ให้ ง พน เธ็น ข้าว, ท่อย แพง ใด มัน เจ็ด ได้ ก็น เรา แข้ว ได้ ออก ทาง ไว้. 16 ซู่ ได้ ท้า พน เธ็น ข้าว เอา เธ็น นั้น ไว้ ล้า กาย ทั้ง งาก ได้ เพ้า โลง ที่. 17 ซู่ ดู่ โอง ได้ โอง พน เธ็น ข้าว ลี้ ได้ เพ้า โลง ที่ แจ้ก ทน. 18 ซู่ ดู่ ขาม ได้ พน ง เธ็น ข้าว มัน ไว้ กุ่ก กุ่ม ฉิง ก่ ไน เธ็น อ่าน ทู่ ไว้.

มัด ทาย 25

19 เท็ง นาน มา อ่าน ทา เรา น้ัน ค้น มา ที่ง โล้ xาน ท้ัง เรา. 20 ส เขน ผู้ ได้ ห้า พน เง็น ห้าว เอา เง็น ได้ ฟ้า ห้า พน มา วอท ว่า, ผู้ง อ่าน ทา, อ่าน ทา ได้ เอา ห้า พน เง็น ห้าว โว้ ฟ้ัง น้อย, น้อย ได้ ค้า น่าย ฟ้า ห้า พน. 21 ผู้ เง็น อ่าน ทา เว้า ว่า, ถึ แพ้ว ส เขน ผู้ ถึ แท่ง ใจ น้ี่ เอ็ย, เจ้า เง็น ผู้ ใจ น้ี่ ท้ัง เผู่ง นอง เร็ท น้อย น้อย คุ แท่ง ให้ เจ้า เง็น ผู้ ข้ ดุ เผู่ง นอง ทาย แนว ให้ ม่ เง็น เม็ง ท้ัง อ่าน ทา เจ้า เน้.

22 ผู้ ได้ xอง พน เง็น ห้าว ค้ เน้า มา วอท อ่าน ทา แพ้ท ทน ว่า, ผู้ง อ่าน ทา, อ่าน ทา ได้ เอา xอง พน เง็น ห้าว โว้ ฟ้ัง น้อย, น้ี ก็ น้อย ได้ ค้า น่าย ฟ้า xอง พน. 23 อ่าน ทา เว้า ว่า, ถึ แพ้ว ส เขน ผู้ ถึ แท่ง ใจ น้ี่ เอ็ย, เจ้า เง็น ผู้ ใจ น้ี่ ท้ัง เผู่ง นอง เร็ท น้อย น้อย คุ แท่ง ให้ เจ้า ข้ ดุ เผู่ง นอง ทาย แนว, ให้ ม่ เง็น เม็ง ท้ัง อ่าน ทา เจ้า เน้.

24 ผู้ ได้ ล พน เง็น ห้าว น้ัน เน้า มา วอท ว่า ผู้ง อ่าน ทา, น้อย ขู จ๊ท ท่าน แพ้ว, ท่าน เง็น ส ใจ แผ่ เว็ย ที่ว เน้า ว่อน เง่า ได้ หม่าน แท่ง ข้อน โหม เอา ว่อน เง่า ได้ ดาก. 25 น้อย ฮ้าน จี่ง ได้ เอา เง็น ห้าว ท่าน โง่ น้ เง็น โว้ ทง ผุม ถึน, น้ี ก็, เง็น ท่าน.

26 อ่าน ทา จี่ง เว้า ว่า, ข้า ส เขน โค ค้า ณี่ ค้าน เอ็ย, ม็ง ค้ ขู แพ้ว, ทุ เว็ย ที่ว เน้า ว่อน เง่า ได้ หม่าน แท่ง ข้อน โหม เอา ว่อน ทุ เง่า ได้ ดาก. 27เง็น เผ่ง น้น ม็ง ฉี้ เอา เง็น ทุ โง่ ดาท โว้ เขน ณ เง็น, เม่ เค้ ทุ ค้น มา ค้ คุ ได้ เง็น โทท แท่ง เง็น ฟ้า. 28 เผ่ง น้น ให้ เอา เง็น ห้าว พน ล น้น ค้น มา. แพ้ว เอา ให้ ผู้ มี ฉ้ พน ห้าว น้น.

29 เพ่ ว่า ผู้ ใด มี แพ้ว ค้ ท่ม แขน ให้ ใหม่ มี เท เผ่ พาง ผู้ เง่า มี ทา ว่า มี น้อย ค้ ให้ เอา ออท ฉ้. 30 เอา ส เขน เง่า มี ค่า ฉ้ น้ี โง่ ฉี้ ม ไว้ ว่อน ม็ก ทาง แอท, ว่อน น้น ให้ ม น ให้ แท่ง โผ่ง แพ้ว ผู้.

จ๊ท ทิน วาน ส แด่น ถึน เม็ง

31 เม่ ขุท ดาย ส มา แพ้ท เผ่ โง่ มา น้น ถึ แท่ง มี พ็ง แดน มา ท่อย, เม่ น้น ท่าน เจ้า คุ นี่ง ดอง อน ขู่ง เขง ท่าน เจ้า. 32 เผ่ น้น เง็น โพ่ ดู่ แด่น ถึน เม็ง คุ มา โหง้ เขา ก่ หน้า ท่าน เจ้า, แพ้ว ท่าน เจ้า คุ แพ่ง เรา ออท เง็น xอง แด่น, แพ้ท เผ่ ผู้ จ้ง จี่ แพ่ง ผุ่ง จ ออท ฉ ผุ่ง แพ้.

33 ผุ่ง จี่ น้น ท่าน เจ้า คุ ให้ ฉู่ เพ็ง นอา ท่าน เจ้า. ผุ่ง แพ้ ท่าน เจ้า คุ ให้ ฉู่ เพ็ง ฟ้าย. 34 เม่ น้น โง่ คุ เว้า ท้ัง แด่น ฉู่ เพ็ง นอา โง่ ว่า, พ็ง ท่าน ได้ ความ ทอง พาย ขุน ฟ้ัง พี่ เขา,ให้ มา เอา

แล้น เมง จึน พาน โด้ แต่ง โว้ ให้ พ้ง ท่าน แต่ ที่ เสีด พื้า เสีด ถิน. 35 เพ่ว่า เอ๋ เทา แxง เพื้า พ้ง ท่าน เอา ให้ เทา ทิน, เม่ เอ๋ เทา แxง นี้ พ้ง ท่าน ค้ เอา ให้ เทา ทิน, เทา เจ็น แล้ท ท่าง บ้าน พ้ง ท่าน ค้ ห้อน เอา เทา ชู่ โห่ เทน. 36 เทา เจ็ช มี่ พ้ง ท่าน ค้ เอา ซ้ง เซ้ มา ให้ เทา นุ่ง, เทา เจ็ง ง่ เช พ้ง ท่าน ค้ มา เจ่ง, เทา ชู่ ทุ พ้ง ท่าน ค้ มา ชาม. 37 เม่ เอ๋ นั้น พ้ง ส ทุ้ ชู่ ถิ ถิ เว้า ว่า, ถิ ท่าน เจ้า, พ้ง ชู่ ณ้อช โด้ เห็น ท่าน เจ้า แxง เพื้า ท้ แxง นี้ เอ๋ ใด จี่ ถ้ ท ว่า พ้ง ชู่ ณ้อช โด้ เอา มา ให้.

38 พ้ง ชู่ ณ้อช โด้ เห็น ท่าน เจ้า เจ็น แล้ท ท่าง บ้าน โด้ ห้อน เอา ให้ โห่ เทน, ท้ เจ็ช มี่ ค้ โด้ เอา ซ้ง เซ้ มา ให้ นุ่ง เอ๋ ใด ? 39 พ้ง ชู่ ณ้อช โด้ เห็น ท่าน เจ็ง ง่ เช ชู่ ท้ ว่า ชู่ ทุ พ้ง ชู่ ณ้อช โด้ มา ชาม เอ๋ ใด. 40 ง่ เ ถิ ทอง เxา ว่า, เทา งอท พ้ง ท่าน ความ นี้ ว่า, อน พ้ง ท่าน โด้ เสีด จ้ท แนว นี้ ให้ ชู่ พื้า น้อช ทา ที่ ชู่ ล ทง พี่ น้อ เทา นี้ ค้ ง่ าน เสีด ให้ เทา แข้ว. 41 เอ๋ นั้น ท่าน เจ้า ถิ เว้า ท้ ง พ้ง ส ชู่ เพื้ เณ้า ช ว่า, พ้ง x ชู่ ถิ ค้ ด่า พา, ให้ ฟ่า ช x เทา เณ้า โง ทง โง โพ้ ชู่ เง่า มอด x้ท เท่, อน นั้น โด้ แต่ง โว้ ให้ ชู่ โทท ฉิ ท้า ช แต่ เง่าว ใจ้ มน. 42 เพ่ว่า เทา แxง เพื้า x เง่า เอา ให้ ทิน, เทา แxง นี้ x ค้ เง่า เอา ให้ ทิน. 43 เทา เจ็น แล้ท ท่าง บ้าน มา x ค้ เง่า ให้ เณ้า โห่ เทน, เทา เจ็ช มี่ x เง่า โด้ เอา ซ้ง เซ้ มา ให้ นุ่ง, เทา เจ็ง ง่ เช แต่ ชู่ ทุ x ค้ เง่า มา ชาม เทา. 44 เx เถิ ดาช ความ ทอง ว่า, ถิ ท่าน เจ้า พ้ง ชู่ ณ้อช โด้ เห็น ท่าน เจ้า แxง เพื้า แxง นี้ เจ็น แล้ท ท่าง บ้าน มา, เจ็ช มี่, เจ็ง ง่ เช ท้ ว่า ชู่ ทุ, แข้ว พ้ง ชู่ ณ้อช เง่า โด้ ช่อช ท่าน เจ้า เอ๋ ใด. 45 เม่ เอ๋ นั้น ท่าน เจ้า ถิ ทอง เxา ว่า, เทา งอท พ้ง x ความ นี้ ว่า, เพ่ x เง่า โด้ เสีด พ้ง จ้ท นั้น ให้ ชู่ พื้า น้อช ทา ที่ ทง แล้น นี้, พ้ง x ค้ เง่า โด้ เสีด ให้ เทา แง้ท ทน. 46 แข้ว แล้น นี้ ถิ โง เจ็น โห้ช ดาช เช่ช, ทาท พ้ง ส ทุ้ ชู่ ถิ ถิ เณ้า มี ช่ ง่ เx้ง ง่ เx้ง ดาช เช่ช.

มัด ทาย 26

พ้ง ชู่ โทท พาช ณ้า เจ้า เสี ญ่

1 เม่ เจ้า เสี ญ่ โด้ เว้า พ้ง ลอด นี้ แข้ว, ท่าน เจ้า โด้ งอท ง่ าม ใจ้ เจ้า ว่า. 2 พ้ง ท่าน ค้ ทุ้ แข้ว ท้ง xอ ม้ ถิ ทอด ม้ จี่ ปุ นจุน ษุท ดาช ส ค้ ถิ ค้ ง่าว ให้ เxา ทอท ด่า โว้ ห้ เ โม้ วา แล้น. 3 เอ๋ นั้น พ้ง ชู่ โทท พ แต่ พ้ง ชู่ เถ้า ส แต่ ห้ เมง โด้ ญุ่ม ทน ห้ เ งอน ญุ่ม ชู่ โทท

พ ดู่ ว่า ทายาฟา. 4 เรา โจ วาน ทน ดู่ ขัด เจ้า เสีญ ทา6 ขัง เอา โง น้า ฮ์. 5 ทาท เรา โจ ทน ว่า, ทู่า โด้ เสีด ทร6 มี้ จี้ ขุน ฆุน เพ่ ข้าน เสีน โฟ แท่ท ท่น.

ฮุ้ ทู6 ทา นี้ ฃอท ให้ เจ้า เสีญ

6 เม่ เจ้า เสีญ ฮุ้ ข้าน เขีด ทู่า น ขึ้6 เทน ข้า ณี โมน ฮ เสีน เข้น. 7 เด้ เจ้า เสีญ ทา6 ทิน เน้า ฮุ้ น้น มี ฮุ้ ทู6 ฆ ณี่ จี้ ด่าน ด่อน มี นี้ ฃอท เท็ม ค่า แฟ6 ทาย, มา ทา เจ้า เสีญ โด้ ดอท นี้ ฃอท ใจ่ ทิน ท่าน เจ้า. 8 เม่ ข่าม ใช้ เห็น แนว น้น ค้ เง่า โจ่ม ใจ จี้6 เว้า ว่า, เสีน แนว ใด จี้6 เสีด ให้ จ่ ณอ6 ข้า แนว นี้. 9 ว่า ทาท เธอ นี้ ฃอท นี้ โง ณาย ค้ ดู โด้ เธ็น ทาย, ดู ขาย ให้ ฮ คด ณี่ ค้ โด้.

10 ทาท เจ้า เสีญ ขุ จี้6 เว้า ทั ง เรา ว่า, พ6 ท่าน ดู ทเน ใจ่ ม น เสีด จ่6 ม น โด้ เสีด จ้ท ถิ ให้ เธา แข้ว. 11 เพ่ ว่า ฮ คด ณี่ ฮุ้ ขึ้6 พ6 ท่าน เง้6 เข้. 12 อน ม น โด้ ดอท นี้ ฃอท ทอม ใจ่ โต ติ6 เธา น้น ค้ เพ่ โว้ ค้า โจ6 จา ทาน ท่าน มี้ น เธา. 13 เธา ฃอท พ6 ท่าน ความ ณี่ ว่า, น่าว ใจ เธ6 ดู ข่าว โง ทอด ฃ่อน ใด ท่เ แด่น ถิน จ้ท ฮุ้ ทู6 นี้ โด้ เสีด ค้ ดู เขีน ที่6 โง ทอด ฃ่อน น้น เสีด ให้ จี้ ม น. 14 เม่ น้น ข่าม ใช้ ฮุ้ ฆ ทร6 จ้ ง จ ณ6 ฮ น้น ดู้ ฮุ ดา ê จา ทา ง้ โอด โด้ โง ทา ฮุ้ โกท พ. 15 ดาม ว่า, เด้ น้อย ข่าว เจ้า เสีญ ให้ พ6 ท่าน แข้ว พ6 ท่าน ดู เธา จ6 ให้ น้อย เธา จี้6 เธา เธ็น จาม จ้ ง ท้าว ให้ ข้า ฮุ ดา. 16 แท่ น้น ม า ข้า ฮุ ดา ค้ โด้ ทา ท ร6 ข่าว เจ้า เสีญ ให้ เธา.

เจ้า เสีญ ทิน เน้า มี้ จี้ ขุน ฆุน ทอย ข่าม ใช้

17 มี้ แท่ แฉอท ทิน เน้า มี้ จี้ ขุน ฆุน เน้า ดู เง่า มี เด้ แข้6, แด่น ข่าม ใช้ ม า ด้6 ดาม ท่าน เจ้า, ท่าน เจ้า แง่ ให้ พ6 ฮุ้ น้อย ดา ฟาน เน้า มี้ จี้ ขุน ฆุน ให้ ท่าน เจ้า ฃ่อน ใด? 18 ท่าน เจ้า ฃอท เธา ให้ โง ทา ฮุ้ ฆ ฮุ้ ทร6 เม6 ฃอท ม น ว่า โณ ว่า มี้ เด้ เธา ม า จี้ แข้ว, เธา ดู เม6 ม่ น ทร6 มี้ จี้ ขุน ฆุน ฮุ้ ขึ้6 เทน ท่าน เท็6 ท่า พ6 ข่าม ใช้ เธา.

19 แข้ว พ6 ข่าม ใช้ ค้ โด้ เสีด ท่อย ความ เจ้า เสีญ ฃอท เธา เด้ ดา ฟาน เน้า มี้ จี้ ขุน ฆุน โว้ ค้า.

20 ค้ ม า เจ้า เสีญ แท่6 ง้ ง จ ณ6 ฮุ้ ข่าม ใช้ ค้ โด้ น่6 ทิน ท่อย ทน. 21 เม่ เด้ ทา6 ทิน เน้า ฮุ้ น้น ท่าน เจ้า โด้ เว้า ว่า, เธา ฃอท พ6 ท่าน ความ ณี่, ฮุ้ ฆ ทร6 พ6 ท่าน ดู ด้าน เธา. 22 แด่น ข่าม ใช้ ค้ น้อย ใจ ทาย, ใด ม น จี้6 โณ ความ ดาม ท่าน เจ้า ว่า ด้6 ท่าน เจ้า ดู เง่า แม่น

ผู้น้อย ดวา ? 23 ท่าน เจ้า ตอบ เขา ว่า, ผู้ จิ้ม แหฺ เดา นั่น ที่ ด้าน เดา. 24 บุท ตาย ฯ ที่ ตาย เณร พึง ขาย พ้า รัก ลูก จ้าง ท่าน, ตาก ขาย เข้าย ที่ เป็น นั้น ทึง ผู้ ด้าน บุท ตาย ฯ ผู้ นั่น เข่า เห็ก ออก มา ค้ะ ก็. 25 ชู ดา ผู้ ด้าน ท่าน เจ้า ค้ะ ถู่ ตาม ว่า ถู่ ท่าน เจ้า, ที่ เข่า แม่น ผู้ น้อย ด่วา ? ท่าน เจ้า ตอบ ว่า แม่น เจ้า นั่น ก็.

เจ้า เสี ณฺ แห่ ทึก วอ มี้ จี้ บุน วุน

26 พาน เก้า มี้ นั่น เจ้า เสี ณฺ รัก เอา เก้า จี้ มา ท่าว โพ้ ข ตอบ พ่าย บุน, รัก ขึด เก้า จี้ ให้ พ้ ข่าม ใช้ แข้ว เว้า ว่า, ให้ เอา กะ กิน, นี้ ก็ เป็น มี่ ลิ เขา. 27 แข้ว ท่าน เจ้า เอา โกก นี้ มา ท่าว โพ้ แข้ว แหฺ ให้ เขา แข้ว เว้า ว่า, ให้ เอา กะ กิน โกก นี้ นี้ ฺ ฯ. 28 นี้ ถี้ เป็น เลด เขา, แม่น เลด เจ้า พ้า จาว แต้น ให้ ดอก ออก ข้าง ขาง โก้ย ให้ ฯ แด่น ดิน เม. 29 เขา วอก พ้ เท่าน ว่า เขา ที่ เข่า กิน นี้ พาก อิด ข ราก ท้น ว่า มี้ นั่น ที่ มา ตอก, แม่น มี้ ที่ กิน นี้ พาก อิด ใหม่ ทึง พ้ เท่าน หนี้ เด่น เม เจ้า พี่ เขา. 30 เม ณัง ข อ เก็ เจ้า พ้า แข้ว เขา ค้ เอา กะ ออก โง พุ ก พาก ก่ กาม.

เจ้า เสี ณฺ เว้า ว่า ท่าน เป้ โก ถู ถู ข้

31 แข้ว เจ้า เสี ณฺ เว้า ทึง ข่าม ใช้ ว่า, กร ถัน ด่าม นี้ พ้ ท่าน ที่ แห่ ก่น พ่าย ข้ เขา, เพ่ มี ความ ถู่ น โว้ หนี้ พึง ขาย พ้า ว่า, เขา ถู ณ่า ผู้ จี้ อี่ แข้ว ชุ อี นั่น ถู แห่ ก พาก ณาก ณาย โง. 32 ว่า เขา โด้ ตาย ถัน มา แข้ว เขา ที่ โง ออก ก็ อา ขี เจ้ ท่อน พ้ ท่าน. 33 ท่าน เป้ โก ขาย ความ ตอบ ท่าน เจ้า ว่า, ตา ว่า พ้ ฯ พ่าย ข้ ท่าน เจ้า, ผู้ น้อย ที่ เข่า พ่าย ข้ ก่ เท่. 34 เจ้า เสี ณฺ ตอบ ท่าน เป้ โก ว่า, กร ถัน ด่าม นี้ ท่อน โก่ ณัน, ท่าน ที่ ถู อ้ เขา ออก จาม เท่. 35 ท่าน เป้ โก ขาย ความ ตอบ ท่าน เจ้า ว่า, กา ตา ผู้ น้อย ที่ ตาย ทึง ท่าน เจ้า ผู้ น้อย ค้ ที่ เข่า ถู อ้ ท่าน เจ้า ข้ เท่, พ้ ข่าม ใช้ ฺ ฯ ค้ เว้า ความ ถ้ว กะ.

เจ้า เสี ณฺ ท่าว โพ้ ที่ เจ็ด เณ้ มา เณ้

36 แข้ว เจ้า เสี ณฺ เห็ ท่า พ้ ข่าม ใช้ โด้ ออก โง ออก ว่อน ฯ ชุ่ เจ็ด เณ้ มา เณ้ ท่าน เจ้า เว้า ทึง เขา ว่า, ให้ นั่ ผู้ นี้ กร เถ เขา โง ท่าว โพ้ ผู้ ว่อน นั่น. 37 ท่าน เจ้า เอา ท่าน เป้ โก แห่ บุท ตาย ท่าน เณ้ เป้ ดาย ขอ ฯ โง ท่อย, ณี่ วณ แห่ ข้ ใจ ทาย. 38 ท่าน เจ้า จั่ เว้า

ทั้ง เรา ว่า, ใจ เขา ก็ เห็น ตาย แล้ว, ให้ ข้า ขึ้น เสา เร็ว เขา.

39 แล้ว ก็ ห้าย ก็ น้อย ล ก้ม หมุ่ ก็ น ท่าว ก้ม ว่า, โอ! เจ้า พี่ เธอ ว่า เสียก็ ด้ ข้ ให้ หน้า ก็ ท ง มี นี้ ออก ก็ ร้ ย, ทาก ร้ ให้ เป็น ท่อย ง า อ่าว เจ้า พี่. 40 แล้ว ท่าน เจ้า ก็ ล้ น มา ทา แสน ง่าม ใช้ เห็น เรา นอน ทุ ขึ, เว้า ทั้ ง ท่าน เข้ โต ว่า, พ ท่าน เข่า เธา ใจ ใร่ ข้า เขา ท ท้ เร็. 41 ให้ เสา พอ มี แท่ ท่าว ก้ม ขึ่ เพ พ ท่าน ก็ เข่า เหน้า ทั้ ง อ ก็ ใจ, ใจ ชั่ ว่า ชู น ชา แล้ว ทาก ว่า มี ล้ ด อ่อน แพ.

42 ท่าน เจ้า ก็ ออก ก็ ใหม่ เป็น เท่ ตุ้ x อ, แล้ว ท่าว ก้ม ว่า, เจ้า พี่ มุ ธ เธ, ว่า ทาก หน้า ก็ ท ง มี นี้ เอื้น ออก ร้ เข่า ก็ มุ ลี้ ก็ ทิน, เพ่ ให้ เป็น ก็ ท่อย ง า อ่าว เจ้า พี่. 43 เม่ ท่าน เจ้า ล้ น มา ลี้ ทุ เห็น แสน ง่าม ใช้ นอน ทั้ ง ขึ่ เพ เรา มั่ น ตา เข่า นั้ น แล้ว. 44 จึ้ มัก เก้ เรา แล้ว ก็ ออก ก็ ท่าว ก้ม เป็น เท่ ตุ้ ขาม ลี้ ก็ เว้า ความ เท่า นั่ น. 45 แล้ว ท่าน เจ้า ก็ ล้ น มา ทา ง่าม ใช้ เว้า ว่า, พ ท่าน ทุ เธา ทะ จี้ แพ นอน ทุ ขึ่ อ่า? ให้ เร็ ! น้อน ก็ ธอด เร็ แล้ว มุ ธาย ส ก็ ดี้ ข่าว ให้ พ ส อาก ง่าน. 46 ให้ เธา ทะ ต้ น ออก ก็ ก, ให้ เร็ ! ขึ่ ก็ ข่าว เขา ให้ เรา ฉัด นั่ น มา จี้ แล้ว.

เรา ฉัด เจ้า เสี ญ

47 เม่ ท่าน เจ้า เว้า เข่า เชื่ อุ ด ความ ให้ เร็ ! ขึ่ ล ท ธ ช้ ง อ ขึ่ ง่าม ใช้ นั่ น ลี้ แม่ น ข้า ขึ่ ด า, ก็ เหน้า มา ท่อย พ เสี ก็ ง พ กั่ ด าง กั่ ท่อน มา, เพ่ ว่า แสน ก็ ท ม แท่ ขึ่ เจ้า ส แท่ ก็ ก็ ธ เรา มา. 48 ขึ่ ก็ ข่าว เจ้า เสี ญ ให้ เรา ฉัด นั่ น ก็ แน้ น ก้ ว่า, น้อย ขึ่ ง ขึ่ ใด ลี้ แม่ น ขึ่ นั่ น ให้ ฉัด ม น ก้ ว. 49 ข้า ขึ่ ด า ลี้ เหน้า มา ทา เจ้า เสี ญ เว้า ว่า, ชู ธ ณ ร้ ให้ ค ว ม ท ธ อาน ขึ่ ทั้ ง ท่าน, แล้ว ลี้ ขึ่ ง ท่าน เจ้า. 50 เจ้า เสี ญ ท อง ข้า ขึ่ ด า ว่า, ช้ ธ คู่ ส ง ท เธ ย มา เสี ด ร ธ ขึ่ นี้ เข, แล้ว เรา ลี้ ฉัด ท่าน เจ้า ก้ ว. 51 เร็ นั่ น มี ขึ่ ล ขึ่ ทั้ ง เจ้า เสี ญ ด อก ด าง ออก ง น ส ให้ ขึ่ ก ม ท ณ าด. 52 เจ้า เสี ญ เว้า ทั้ ง ขึ่ นั่ น ว่า, ให้ เธา ด าง เจ้า ใร่ ฉัก ก้ ว เพ่ ว่า ขึ่ กั่ ด าง ลี้ ก็ ท าย ข้ อน ด าง. 53 เข่า หนี่ ว่า เธา ก็ ร้ เจ้า พี่ เธา ต่ อย เข่า ก็ ด้ อ่า, เร็ นั่ น เจ้า พี่ เธา ก็ ว อก พ ธ แด น ใจ ธ มา ทา เธา ท าย ณ ช้ ง อ ธ ก ด น แด น. 54 ว่า เสี ด แน ว นั่ น ก็ เสี ด ก็ แน ว ใด เพ่ พึ ง ย าง น้า ฉัน ก้ ว ว่า ลี้ เป็น แน ว นั่ น แล้ว.

55 เหตุนั้นเจ้าเยซูเจ้าทักเขาทั้งหลายว่า, พวกท่านถือมั่นดาบมั่นท่อนออกมาจับเราแรงกระดังกะโจรหรือ, เราถือนั่งสอนทุกเทศในวิหารเราอยู่มิใช่พวกเจ้าเข้าถือจับเรา. 56 ทาทว่าอักษรเหล่านี้ถือเป็นนั้นเพื่อให้เป็นจริงท่องขงเหาะ ฝูงศิษย์ความเจ้าพ้นถือตนจึงเหตุนั้นพวกข้ามใช้ถือจักฟ้าอาจท่านเจ้าเหมือนกัน.

เจ้าเยซูนั่งหน้าสภาทิน

57 แสนจับเจ้าเยซูถือเอาท่านเจ้าจงทาฝูงโทษมีทาสาสา, แม้นส่วนมีทุกแห่งฝูงเฒ่าสมาณุมทนั้น. 58 ท่านเปโตรถือห่อยหลังท่านเจ้าจง ทาทว่าถือทางท่านห้ามาขอดเสนเตาฝูงโทษ, แข้วถือเข้าจงนั่งทางเสนเตาห่อยพวกสทาท เพื่อมเห็นว่าอักษรนั้นจะเป็นแนวใด. 59 พวกฝูงโทษมีแห่งพวกสทินวานถือเอาพวกสเป็นขี้แข้วมาที่แพ้ทางเจ้าเยซู เพื่อหน้าท่านเจ้าจะ. 60 ทาว่าจะมีทาสมาเป็นขี้แข้วคะกิ, ทาทว่าจะทาแนวอ้างเปามี, หลังมามีสองสถือมาสอนว่า. 61 ฝูงนี้ถือ, ถือเว้าว่าน้อยจะแปงเทนณุมณองเจ้าเข้า, แข้วจะทั้งนั้นใหม่ทุกสามมี.

62 ฝูงโทษมีถือขึนนั้นถามท่านเจ้าว่า, ท่านเปาทองความใดอา? แสนเป็นขี้นี้เป็นแนวใด. 63 ท่านเจ้าคะทูงทรมขู่แข้วฝูงโทษมีขี้เว้าว่าน้อยให้ท่านทินหมางอ้างจะเจ้าเข้าฝูงทูงจุ่ยขู่, ให้ท่านสอนน้อยว่าท่านเป็นเจ้าวาจิตขุนถามเจ้าเข้าข้อเปา? 64 ท่านเจ้าถือทองว่า, ท่านเว้านั่นแม่นแข้ว, นอนนั่นเหาสอนพวกท่านใหม่ว่า, พ่างหน้าพวกท่านจะเห็นขุนถามสนั่งขู่เหล่นวาฝูงจักแทงแหล่งท้าทุงมาท่อยขี้งำเมงเข้าขึนพาน.

65 เหตุนั้นฝูงโทษมีถือจักระเจ้าจะแข้วเว้าว่า, มนถือเว้าดูงาจเจ้าเข้าแข้ว, พวกเหาทูงจะเอาขี้ท่าใดใหม่, ขู่นี้พวกท่านคะถือในความมนดูงาจแข้ว. 66 พวกท่านหนึ่งแนวใด, เรามองว่าจะโห้จล่างน้า. 67 แข้วเราถือโฉมนี้นาจาจใจ่หน้าเห็งทั้งทานสถือเอามีโลงท่านเจ้า. 68 แข้วเว้าว่า, เจ้าจิตแม่นใสทั้งมีง, แข่งเงงแข้วเว้าให้พวกทุหลง.

ท่านเปโตรจักระเจ้าเยซู

69 ท่านเปโตรนั่งขู่ทางนอนเสนเตามีฝูงทูงสใช้ฝูงโทษมีมาทาท่านเปโตรเว้าว่า

มัด ทาส 26

มัธ ยู ทัง เสีย ญู โท เมธ วา ขี เจ ตวา. 70 ทาท ท่าน เข้ โต ดู ธ ที่ หน้า พัธ สว่า, อย เจ้า เว้า น้น น้อย เข่า ทู จิท ที่ธ. 71 เม่ ท่าน เข้ โต ออก โง ทาธ งาท ทุ ต่ โธ มี ยู ทู ธ สู ใด้ ยู ญ ใหม่ แย เห็น, จี่ ธ เว้า ทัง พัธ สู ยู ท้ น ว่า, ยู นี้ ถ ยู ทัง เสีย ญู โท เมธ นา ณา เจ็ถ. 72 ท่าน เข้ โต โถ้ ดู ธ ที่ ธ แท่ธ ทิน หมาธ ว่า น้อย ที่ เว้า ตวาม ณี่ ที่ เจ้า หัน ที่ เจ้า หัน ใช่ ให้ ย น้อย ว่า น้อย ทาท เว้า แข้ว. 73 ยุน ทู ธ น้น น้อย ญ แผน สี ขัน ยู ท้ น โถ้ มา เว้า ทัง ท่าน เข้ โต ว่า, เจ้า ลี้ เข้น ต่าย ถ้ อ ทัง เธา น้น ถ, เพ่ ว่า ยธ ธ ทาธ เจ้า เว้า ลี้ เสีย ให้ ทู เจ้า. 74 เธ ดู น้น ท่าน เข้ โต ลี้ ต่า เธา แท่ธ ทิน หมาธ ว่า ยู น้น น้อย เข่า ทู จิท, เธ ดู น้น โท่ ขัน ณน ณี้น. 75 ท่าน เข้ โต ลี้ หนี่ ทอด ตวาม เจ้า เสีย ญู โถ้ เว้า โว้ ว่า, ท่อน โท่ ณน ท่าน ดู ดู ที่ เธา ทอด ขาม เท่, แข้ว ท่าน เข้ โต ออก โง ทาธ นอท แผท โห้ วโน ใจ ทาย.

มัด ทาย 27

ข้า ยู ถา อ๊ ขา ทา ขี้ โอถ ทาย

1 ที่น เจ้า แผน โทท หม ทัง ยู เถ้า ส แท่ เห็ธ เหม็ถ โถ้ โข วาน ทน ที่ แพ้ เจ้า เสีย ญู เพ่ ว่า ดู น้า ท่าน เจ้า ที่. 2 เธา ฉุท ท่าน เจ้า เธา โง มอย ข่าว ให้ อ่าน ทูา ปี ขาถ ยู เน่ แท่ธ ถา เมธ. 3 ทาธ ข้า ยู ถา ยู ด้าน ท่าน เจ้า น้น, เม่ เห็น ท่าน เจ้า ดู้ ให้ ย ลี้ ถ โถ้ ขึม โข่ธ, จี่ธ เธา เธ น ขาม ฮี ข ห้าว น้น มา โข่ธ ค้น ให้ แผน โทท หม แท่ธ แผน ยู เถ้า ส แท่ ที่, แข้ว เว้า ว่า. 4 น้อย ถ้ เสีย ฉิถ แข้ว, เพ่ ถ้ ข่าว ยู เข่า ฉิถ ให้ เธ่า น้า, แผน สี น้น ทอง ว่า, จ๊ท น้น เข่า แม่น จ๊ท พัธ น้อย, ให้ เข้ น จ๊ท เจ้า.

5 ข้า ยู ถา จี่ธ ฉิ้ม เธ น น้น โว้ ทโข เธอ โห้ เธา แข้ว แข น ออก โง ขอถ ค ทาย. 6 แผน โทท หม ถ้ เท็ง เธ น น้น โว้ แข้ว เว้า ว่า, เธา ดู เท็ง เธ น นี้ โว้ พื้ธ ทอม เธ น เธอ โห้ เธา ลี้ ดู ฉิถ ฮอธ แท่ธ ถา เพ่ เธ น นี้ เข้น เธ น ค่า น้า ส. 7 เธา โข วาน แม่น ตวาม ทน แข้ว จี่ธ เธา เธ น น้น โง นี้ กิน ชาธ ข้น พี้, เพ่ โว้ เสีย ข้า แทว ส ท่าธ เม่ธ. 8 เข้น เณธ น้น เธา จี่ธ แผท กิน ท่อน น้น ว่า, กิน เธถ ท้น ทอถ ฐู มี้ นี้.

9 เธ ดู น้น ลี้ เข้น ท่อย พัง ขาธ พ้า ท่าน เสีย เข็ม ขา ยู ข่าว ตวาม เจ้า พ้า ว่า, เธา ถ้ เธา เธ น ขาม ฮี ข ห้าว เข้น ค่า ยู น้น, ลี้ แม่น เธ ฟน ส อ ณา ขา เอ็น ถ้ แข่ธ ค่า โว้. 10 แข้ว เธา ถ้

เอา เงิน นั้น ไว้ เป็น ค่า นา ข้าว ปีน เพื่ อย ความ เจ้า พ้า ได้ ลอก ตู้ น้อย.

วาน จัก เจ้า เสี ญ ให้ ย เข้ ทาย

11 เม่ เจ้า เสี ญ ขึน ขู่ ก์ หน้า อ่าน ทา ตู้ เกี แต่ ถา เม่, อ่าน ทา ถาม ท่าน เจ้า ว่า, ท่าน เป็น ไร หนี ส ขึว เข่า ? เจ้า เสี ญ ตอบ ว่า ท่าน เว้า นั้น แม่น แข้ว. 12 พ้ ใคร ฒ แต่ ตู้ เข้า ส แต่ ได้ ทา ความ ใจ่ ท่าน เจ้า, ทาก ว่า ท่าน เจ้า เข่า ได้ ตอบ ความ ใด. 13 อ่าน ทา ปี ยาด จี้ เว้า ทั ท่าน เจ้า ว่า, ท่าน เข่า ได้ ใน อา เข า ได้ ทา ความ ใจ่ ท่าน ทาย แนว. 14 ทาก เจ้า เสี ญ เข่า ได้ ตอบ จ์ก ความ จ้าว ว่า อ่าน ทา ปี ยาด เป็น ทาก ทาย.

15 เขี้ ปาก อื้น เม่ ม่ น นั้น เจ้า แต่น ลี ตู้ เกี แต่ ถา เม่ เจ็ย ป่อย ส ทู ตู้ ล ท่อย ความ เสี น โพ่ ได้ แล่ จ์. 16 ทาม นั้น มี ตู้ ล เป็น ทู ตู้ เสี ญ งา ยา งา. 17 เม่ เสี น โพ่ มา ญ่ม ทน แข้ว อ่าน ทา ปี ยาด จี้ ถาม เข า ว่า พ้ ท่าน แต่ ให้ น้อย ป่อย ตู้ ใด? ป่อย เสี ญ งาย า งา, ข้ ว่า ป่อย เสี ญ แฌก ว่า “ เจ้า จา ขิด ” 18 อ่าน ทา ปี ยาด ลี้ ขู้ จ์ก เข า มอย ขาว เจ้า เสี ญ ให้ ลี้ จ้อน เข่ แทน.

19 เขี้ อ่าน ทา ปี ยาด นี่ แ ขู่ พาน ทิน วาน มี ท่าน ได้ ใจ้ ส มา ลอก ท่าน ว่า, จ์ ทู่ า ได้ เสี ด จ์ ให้ ส เข่า ฉิด เพ่ ว่า ลิน นี้ น้อ ก นี่ ว่ น ทาย จ้อน ฉน เห็น ท่าน ตู้ นั้น. 20 ทา ตู้ ใคร ฒ แต่ ตู้ เข้า ส แต่ เร่ เขี้ เป็น โพ่ ให้ จ์ ป่อย ข้า งา ยา งา แข้ว น้า เจ้า เสี ญ จ์. 21 ทาก อ่าน ทา ปี ยาด ถาม เข า ใพ่ ว่า ทร ช อ ส นี้ พ้ ท่าน แต่ ให้ น้อย ป่อย ตู้ ใด ? เข า ตอบ ว่า งา ยา งา. 22 แข้ว อ่าน ทา ปี ยาด เว้า ทั เข า ว่า แนว นั้น เขา ขี้ เสี ด แนว ใด ทั เสี ญ ตู้ แฌก ว่า **“ เจ้า จา ขิด ”** เข า เอา ทน ตอบ ว่า ให้ ข้าว โว้ พื้ ว โม้ วา แฌน.

23 เม่ อ่าน ทา ปี ยาด ถาม ว่า ข้าว โว้ เสี ด จ์ ? ตู้ นี้ ได้ เสี ด ฉิด อน ใด, เข าเข่ แฌก นั้น ว่า, ให้ ข้าว โว้ พื้ ว โม้ วา แฌน. 24 อ่าน ทา ปี ยาด ขู่ ว่า เข่าได้ จ์ก มี ก่ พู่ ว พู่าว นั้น จี้ เอา นี้ มา จ์ เข ม้ ก่ หน้า เสี น โพ่ แข้ว เว้า ว่า น้อย เข่า ได้ พู่ น จ์ก ท่าน ตู้ นี้ ทาย, ให้ เป็น จ์ก พ้ เจ้า. 25 แข้ว เสี น โพ่ เอา ทน ตอบ ว่า, จ์ก ให้ ช ทาย ม น นั้น ให้ ใคร ใจ่ พ้ น้อย เห็ ย ขู่ ทาน พ้ น้อย. 26 อ่าน ทา ปี ยาด จี้ ป่อย งา ยา งา ให้ เข า, แข้ว ให้ ทั ก์ เจ้า เสี ญ ทู ม า ลี้ ขาว ให้ เข า ข้าว โว้ พื้ ว โม้ วา แฌน.

มัด ทาย 27

แสนถึงทาทกุงเจ้าเสี่ญ

27 เจ้นันแสนถึงอ่านทา ข้ายาถได้เอาเจ้าเสี่ญเน้าโงเหนอ่านทา , แข้วถึงเป็นห้อย มาอ้อมท่านเจ้าโว้. 28 เขาได้แห้เข้อิท่านเจ้าออก แข้วเอาเข้แถงมานุงให้. 29 เขาเอาเจ้หมายื้วเป็นโส้งทางเพาหรมาหรม ใข่หรท่านเจ้า, แข้วเอาโม้อ้ใข่มั่นวาให้ท่านเจ้านั่นโว้ แข้วได้เห้าเน้าโงกี่หน้าท่านเจ้าเว้าถุงเจ้าท่านหน้าว่า งีหนีสายิวเอ้ย, ข้ให้เป็นทุกแอ่นแห่นคี่หมันยืนหมั่นปีแขนเน้าแถ่นา. 30 เขาได้โค่มนั้นณาขาใข่ท่านเจ้า แห่งเอาโม้อ้ทีงหร. 31 เม่เขาเว้าถุงเจ้าแข้วคี้แห้เข้ออก เอาเข้อิท่านเจ้ามานุงให้ แข้วเอาท่านเจ้าออกโงค่างโว้.

ค่างเจ้าเสี่ญโว้หนึ่งโม้วาแสน

32 เม่เขาออกโงนันได้พี้โหทีเข้เนื้ตุ้ญคู่ณีโมน, แสนถึงนันได้โฉ่มนางมหนีให้แงกโม้วาแสนเจ้าเสี่ญโง. 33 เม่เขามาหอดง่อนงแสกว่าโกขาโกทา, (โคถุกหรห้อน). 34 เขาได้เอาเห้าพากอิดสวานี้ปีมาให้ท่านเจ้าทิน, เม่ชุ่มเงิงแข้วท่านเจ้าเง่าทิน. 35 เม่ได้ค่างท่านเจ้าโว้หนึ่งโม้วาแสนแข้ว, เขาคี้เอาเค่งนุงท่านเจ้ามาโจกแง่งหน. 36 แข้วได้นึงเล้าท่านเจ้าตู้ห้น. 37 เขาแห้มท่าวโห้ใข่เห็งหรท่านเจ้าว่า“ตู้นี้แม่นเจ้าเสี่ญงีสายิว” 38 เจ้นันเขาได้เอาxองสาทินขกมาค่างโว้ห่อท่านเจ้า, เพ็งหน้าตู้ญสเพ็งณวาตู้ญส. 39 แสนสาค่างโงมานันคี้ถุงเจ้าท่านเจ้าแห่งจ๊กจ่นหรแข้วเว้าว่า. 40 ท่านตู้แง่เขนโหง้เขาแข้วก็งนั้นใฝ่ทรงxามมี้เอ้ย, ว่าท่านเป็นยุทเจ้าพ้าแห้ตุ่อยเจ้ามีให้ณ่อยแข้วให้โงงมาข้โม้วาแสน.

41 แสนโกทพี่, แสนโณงองxอนงองแห่งตู้เค้าสาแห่คี้ได้ถุงเจ้าท่านเจ้าแงกหน. 42 มหนตุ่อยสาอั่นณ่อยได้ ทากตุ่อยเจ้ามีเง่าได้ มหนเป็นงีสาอิณาขาเอ็น, ว่ามหนทากโงงมาข้โม้วาแสนนี้จ้นี้ แสนเขาคี้ตุ่เค่งมห. 43 มหนได้เค่งเจ้าพ้า ว่าทากเจ้าพ้าโxมใจตู้เป็นยุทคี้ข้ให้เจ้าพ้าตุ่อยให้ท่านเจ้าณ่อยทรงนี้จ้นี้ เพ่มหนได้เว้าว่า, เขาเป็นยุทเจ้าพ้า. 44 แสนสาทินขกคี้ได้เว้าความหางดูาทีงท่านเจ้าแงกหน.

เจ้าเสี่ญเพ็ดเจ็ด

45 เรา นั่น พ้า มัด มา ท่า แต่น กิน แท่ ช้ ขอ6 เรา ทา6 เว็น ท้น ขอด ขาม เรา ค้า ย ส. 46 ข้าว ขาม เรา ค้า ย ส เร้า เส็ น่ โด้ แตท โท้ เข6 แข6 นั้น ว่า, เอ็ ช้ เอ็ ช้ แข มา, น่า ข้ท ทา นี้, หนี้ ว่า เร้า พ้า ตุ้ น้อย, เร้า พ้า ตุ้ น้อย, แน ใด จึ6 วา6 ตุ้ น้อย ร้. 47 น่าน ส ข้น ตู้ ท้ น่ เม่ โด้ กิน ค้ เว้า ว่า, ตุ้ นี้ แตท ทา เอ็ ช้ ขา. 48 เรา นั่น มี ตุ้ ร ทโร6 แต่น เขา ช้ ขา แขน โข เอา ต้าย โข6 ตุ่ม เท้า โช้ม ข้ท ใช่ ข้าย โม้ อ้ มา ให้ ท่าน เร้า ทิน.

49 ทาท ส อั่น เว้า ว่า ทู่า ช้น ให้ เข6 ท่อน ขา6 เท่ เอ็ ช้ ขา กิ มา ต่อย มน น่อย เง่า ปุ้.
50 เร้า เส็ น่ แตท โท้ เข6 แข6 นั้น ใฝ่ แข้ว ใจ น่า ด เผ็ด เข้ย โข. 51 ให้ เข6! ต้า ม่าน ตู้ เขน โหง้ เขา จิ ก ขอย ออ เข็น ขอ6 ต้น, แท่ เท็6 โข6 ขอด ขุ ม แต่น กิน ขา น่น เผ็น, ด่าน ค้ แท ขุา ก ออ ร้ ทน. 52 น่ ม โม ผ้า ค้ แท ทุา ก ออ, น่อน พ้6 ตุ้ เข็น โพ่ เม6 เร้า พ้า ทา ย ส โด้ ตา ย โข น้น โด้ ค้น มี ต่ เข้ ย. 53 แต่น เข เจ็6 เอา ทน ออ ม า ร้ น่ ม โม ผ้า, เม่ เร้า เส็ น่ ค้น ม า แข้ว ค้ เน้า โข เม6 เน็ด ชี ออ ให้ ทา ย ส เท็น.

54 พ้6 ทวาน แท่6 ถี่6 เต้า ทาท กุ โม ผ้า เร้า เส็ น่ น้น, เม่ โด้ เท็น แต่น กิน ขา น่น เผ็น แท่6 ทา ย แน เข็น นั้น น้น. เข ค้ ช้าน ทา ย จึ6 เว้า ว่า ตุ้ นี้ แม่น ขุ ท ตา ย เร้า พ้า แท้ ถี้. 55 แต่น ตุ้ ทุ6 น้น โด้ ตู้ ทุ ท ตี่ เข6, แม่น พ้6 ตุ้ ทุ6 ท่อย ขโร6 ทา6 แท่6 ต่อย วัท เร้า เส็ น่ แท่ ก็6 ฉา ช้ เข้ มา. 56 ทโร6 แต่น น้น มี น่า6 มา ช้ อา มัท ดา ขา, น่า6 มา ช้ อา เอ็ม ท่าน ขา โท โข แท่6 ท่าน โช้ เน็ข ทั ข มี ท่าน เน็ เข้ ดา ย.

โข6 น่อน เร้า เส็ น่ โว้ พั้6 ตู้ ด่าน

57 ตี่ ม่า มี ตุ้ ตา ย ร เป็น ส ข6 มี ทา ย, ตู้ ว่า โช้ เน็ข โท ข้าน อา ช้ ม่า ทา ย, ท่าน ค้ โด้ เน้า แอ ข พั้6 เร้า เส็ น่ แข ทน. 58 ท่าน ตุ้ นี้ โด้ เน้า โข ทา อ่าน ทู่า ข้ ขา ด ร้ เอา น่อน เร้า เส็ น่, อ่าน ทู่า ข้ ขา ด จึ6 ขาว น่อน เร้า เส็ น่ ให้ ท่าน. 59 ท่าน โช้ เน็ข จึ6 เอา น่อน น้น โข เอา ต้าย ข่าน ใฝ่ ดอย พน โว้. 60 โด้ เอา น่อน น้น โข มี้ น โว้ พั้6 ข่า แหว ตู้ ด่าน เร้า ทั่6 ต่อม เส็ด โว้ แข้ว ท้6 ท้อน ดาน่ ใหญ่ ทน ข าท ทุ ตู้ โว้ แข้ว ออ โข.
61 น่า6 มา ช้ อา โท มัท ดา ขา แท่6 น่า6 มา ช้ อา ตุ้ ส ใฝ่ ค้ น่6 ตู้ ท ผ้า ตู้ ด่าน โม ผ้า น้น.

แต่น ถี่6 เต้า น่อน เร้า เส็ น่

มัด ทาย 27

62 มี้ ที่ ๆ มา แม่น มี้ วิ้น วา ๆ มี้ ลัง เข่า เสีด อ็ท พ็ ๆ ตุ้ โทท ฒ แท่ ๆ พ็ ๆ ส ฟา ข้ ณา ๆ เอา ทน ใ ว ทา อ่าน ทา ข้ ขา ด. 63 ตุ้ ๆ อ่าน ทา ว่า, ณุ่ม น้อ ๆ ที่ ๆ จี้ ใ ด ว่า ส แข้ว พา ๆ ตุ้ น้น เม่ ที่ ๆ ส ม น ใ ด้ เว้า ว่า, ที่ ๆ มา ใ ด้ x าม มี้ เ ๆ า ตุ้ ลัน มา. 64 เ ณ ๆ น้น x ท่าน ว อ ท แด น ถี่ ๆ เข้า ตุ้ ด่าน ไม ฟ้า ใ ห้ แ ฟ้น ฟา ท้น ท อ ด มี้ ตุ้ x าม, ข้ าน ว่า พ็ ๆ ข่าม ใ ตุ้ ม น ตุ้ มา จ ท เอา ณ อน ใ ว แข้ว ตุ้ เว้า ทั ว เสี น ใ ฟ่ ว่า ท่าน ใ ด้ ๓ า ช ลัน แข้ว, จ็ ท แข้ว พา ๆ เท่ ท้า ๆ จุ ก นี้ ตุ้ ท้า ช ณ เ ท่ ท่อน. 65 อ่าน ทา ข้ ขา ด ใ ด้ ว อ ท เ ๆ า ว่า, พ็ ๆ ท่าน ลั้ มี ถี่ ๆ ว อ ท เ ๆ า ใ ว เข้า ใ ห้ แ ฟ้น ฟา ท่อ ช ความ พ็ ๆ ท่าน อ่าว. 66 แข้ว เ ๆ า ลั้ เอา ทน ใ ว เสี ด ตุ้ ไม ฟ้า ใ ห้ แ ฟ้น ฟา, แท่ ใ ด้ ทู่ เข้า ใ ช่ ด่าน ใ ว้ แข้ว แท่ ๆ ถี่ ๆ เข้า.

มัด ทาย 28

เจ้า เสี ณุ ลัน เ ป็ น ส

1 ที่ ๆ มี้ ลัง เข่า เสี ด อ็ท น้น แม่ น ทั่ น เข้า มี้ ตุ้ ช นา ๆ มา ข้ อ า ใ ท ม ท ด า ๆ า แท่ ๆ นา ๆ มา ข้ อ า ตุ้ ช ใ ฒ่ น้น ใ ด้ เอา ทน ใ ว เ ว ๆ ตุ้ ด่าน ไม ฟ้า. 2 เ ตุ้ น้น แ ด น ถิ น x า น น เ ฟน เ ๆ็ ด, เ ฟ่ แ ณุ น เจ้า ฟ้า ตุ้ ช ใ ฬ ๆ มา แ ท่ เ ม ๆ ฟ้า ฮึ น พา น มา ที่ ๆ ท้อ น ด่าน อ อ ท x ๆ า ท ๆ ตุ้ ไม ฟ้า แข้ว น่ ๆ ตุ้ เ ๆ็ ด ท้อ น ด่าน น้น. 3 เ ลั่ ไ ณ ๆ แ ณุ น แ ๆ ท แ x ๆ ฟ้า ๆ า ท ด า ๆ เ ห้ ม, เ ตุ้ ๆ นุ่ ๆ ด อ น เ ล่ เ ฒ ช ห้ าม. 4 แ ด น ถี่ ๆ เข้า ตุ้ ห้ น ลั้ ข้ าน แ ณุ น น้น เ x า ฮึ น ห้า ด้ า ๆ เ ณ ๆ ส ๓ า ช.

5 แ ณุ น ใ ด้ เว้า ที่ ๆ แ ด น ตุ้ ที่ ๆ น้น ว่า, พ็ ๆ ท่าน ท่า ข้ าน, น้อ ช ชุ่ แข้ว พ็ ๆ ท่าน มา ข่ าว เจ้า เสี ณุ ตุ้ เ ข่า ๆ่ า ๆ ใ ว้ ฟื้ ๆ ใ ม้ ว า แ ด น. 6 ท่าน เจ้า เ ข่า ใ ด้ ตุ้ นี้ เ ฟ่ เจ้า ฟ้า ถ ด ใ ห้ ท่าน เจ้า ลัน เ ป็ น ส แข้ว, ท อ ช ความ ท่าน เจ้า ใ ด้ เว้า ใ ว้, ใ ห้ เอา ทน มา เ ว ๆ ว อ น ท่าน เจ้า น อ น ตุ้ น้น. 7 แข้ว ใ ห้ เอา ทน ใ ว ว อ ท ข่ าม ใ ตุ้ ท่าน เจ้า เ น้ เจ้า ฟ้า ใ ด้ ถ ด ใ ห้ ท่าน เจ้า ลัน แข้ว, ท่าน เจ้า ใ ด้ ใ ว ที่ ๆ ว า ข้ เข้ ท อ น พ็ ๆ ท่าน, พ็ ๆ ท่าน ใ ตุ้ เ ห็ น ท่าน เจ้า ตุ้ ท่า พื้ น, ใ ห้ จี้ ความ น้อ ช ใ ด้ ว อ ท พ็ ๆ ท่าน เ น้.

8 แ ด น ตุ้ ที่ ๆ น้น ลั้ x น ฟ้า ว อ ท ใ ว x ตุ้ ด่าน ไม ฟ้า เ ห็ ๆ ข้ าน เ ห็ ๆ ม่ น เ ม ๆ ทา ช, แ ข น ใ ว ว อ ท ข่ าม ใ ตุ้ ท่าน เจ้า.

9 เ ตุ้ น้น เจ้า เสี ณุ มา พื้ เ ๆ า แข้ว เว้า ว่า, ใ ห้ มี ความ ที่ ๆ อ าน ตุ้ ที่ ว พ็ ๆ ท่าน, แ ด น ตุ้ ที่ ๆ น้น ลั้ เข้า มา นั่ ตุ้ กิ น แข้ว โ ห้ เ ทา ท่าน เจ้า. 10 เจ้า เสี ณุ เว้า ว่า ทู่า

ข้าน, ให้ รัวอท พี่น้อง เขา รัวท่า ที่ จา ข้ เข้, เรา ได้ เห็น เขา ชู่ ห้น.

แสนถี่ ทาท วอท

11 เม่ เด้ แสน ชู่ ทุ ห้น ออท รัว แสน ถี่ ทาท น้น ฉาน ส เน้า รัว ทรุ เม, เข่า ความ เป็น นั้น น้น ให้ พ ชู่ โทท ฒ ฑ์. 12 เม่ พ ชู่ โทท ฒ แท่ ชู่ เด้า ส แท่ ฌุม ทน แข้ว, ค้ เอา เห็น มา ทาส ข้าส ให้ แสน ถี่ ทาท. 13 แข้ว วอท ให้ เรา เว้า ว่า, แสน ข่าม ใช้ มน มา จ ท เอา รัว เห็ จ ค้น ทรุ เด้ พ ฉ้อส นอน ทุ ชู่. 14 ว่า อ ท นี้ ทาท ขอด ทุ อ่าน ทา, พ ฉ้อส ได้ เป็น ชู่ แท้ ให้ ท่าน ฑ์, เข่า ให้ พี่ น้อง เป็น ร่. 15 เรา ใด้ เห็น แข้ว ค้ เอา ทน เสีด ท่อส ความ วอท น้น อ ท นี้ ค้ เข่า จ้ รัว ขอด ฟน ส ชิว ห้น ตู่ มั้ นี้.

เจ้า เสี ณุ วอท ข่าม ใช้

16 แสน ข่าม ใช้ ฆ้ วเอ็ด ส น้น ใด้ รัว ที่ จา ข้ เข้ ขอด พุ ว่อน เจ้า เสี ณุ ใด้ วอท เรา ไว้ น้น. 17 เม่ เรา เห็น ท่าน เจ้า ค้ เอา ทน โหง่ เขา ทาท มี ส ทู เข่า เด้. 18 เจ้า เสี ณุ มา จั แข้ว เว้า ทั้ว เรา ว่า, จั ทใหญ่ ล้วน ทุ รุ เห็ เฒ็ด พั้ เม เพ้า เม ฆุม ใด้ มอ ว ชาว ให้ เขา เฒ็ด แข้ว. 19 เพ่ เณ น้น ให้ พ ท่าน ออท รัว, เสีด ให้ ตู่ ฟน ส เป็น ข่าม ใช้ เขา ให้ เรา เสีด ขิด ขั ที มา พั้ ถี่ เจ้า พี่ เจ้า ฆุท แท่ เจ้า ณุ น ใx. 20 วอท xอน ตู่ แน ให้ เรา เสีด ท่อส รุ ทา เอ น เขา ใด้ วอท ทั้ว พ ท่าน แข้ว น้น. นี้ ด เขา ชู่ ทั้ว พ ท่าน ตู่ มั้ ห้น จุด ว เ.

****

มาก 1

ท่านมากแห้มจ้อนโฮม

ท่านโจหนขึ้งคิดงอกจอนความเจ้าพ้า

1 นี้แม่นน่าวใจเจ็บอ็กเจ้าเจ็ญบุกดาจเจ้าพ้า. 2 คี้แม่นท่อจความดีถ้แห้มโจ้
พื้น็บพึงจ้ท่านเธอณาซู่ข่าวความเจ้าพ้าว่า:

ให้เจ็บ! เดาดีถ้โจ็บซู่ใจ้เดาโจงท่อนท่าน
ซู่นั่นจุ้วันจาบหาบให้ท่าน.
3 แม่นเจ็บซู่แณกหรือบข่าว่า.
ให้วันจาบหาบให้เจ้าพ้า
ให้เจ็ดหาบเจ้าพ้าณีโจง.

4 โจหนขึ้งคิดดีถ้ออกพ้าชู่หาบข่า แข้วดีถ้ข่าวความเจ้าพ้าอ็ทวาบจ้งางโณ้จ, เพ่
เจ้าพ้าจุ้ข่าบงางให้. 5 สหรือบคื้บชู่ดาจแท่บเมบเจ็บบุณาเจ็มเค็บเพ็ดดีถ้เดาหนออก
โจงหาท่านโจหน เดาว่ามีงางโณ้จแข้วท่านโจหนขึ้งทิมาให้เดาพื้น็บแม่นี้ชีวาเน็.

6 ท่านโจหนนู่บเจ่บโณนโคงากด้าเดาจาจพื้น็บอื้บแดว, ทินคิทแคนทึงนี้เอื้บหาบ
เน้า. 7 ท่านดีถ้ข่าวว่า, มีซู่เป็นใหญ่เณน้อจจุ้มาบุนหู่บ, น้อจคี้เง่าด่าบโห้ม แท้จาจ
หาจให้ท่านเจ้าท่าใด. 8 น้อจดีถ้เดานี้ขึ้งทิมาให้พี่น้อ็บหาทท่านเจ้าซู่นั่นจุ้เดาซู่
เจ้าณุนใจขึ้งทิมาให้พี่น้อ็บ.

ท่านโจหนเชิดชิดขึ้งทิมาให้เจ้าเชิญ

9 หู่บมาเจ้าเชิญมาแต่ข้านนาณาเจ็ดคื้บจาจุ้เจ็ง, ท่านโจหนดีถ้เชิดชิดขึ้งทิมา
ให้ท่านเจ้าพื้น็บแม่นี้ชีวาเน็. 10 แม่เจ่เจ้าเชิญนั้นโจทนั่น ท่านเจ้าดีถ้เห็นห้อ็บพ้า
ดุณออก, แข้วเจ้าณุนใจแจ้ทเณ็บโนทเณาโจ็บมาหาท่านเจ้า. 11 มีเจ็บมาแต่เมบพ้า
จีนพานว่า, ท่านเจ็นบุกเดาอ็ก, เดาเมบมุนทึงท่านหูจ.

12 เจ่นั่นเจ้าณุนใจดีถ้พาท่านเจ้าเน้าโจงหรือบข่าว่อนจ้าน. 13 ว่อนนั่นซู่โทท้
ห้าจดีถ้คื้ใจท่านเจ้าออดจี่จ้งมี้, ท่านเจ้าดีถ้ชู่ทึงพื้บโคจ้ดพื้น็บข่า หาทมีพื้บแดุน
มาเจ็บท่านเจ้า.

มาก 1

เจ้า เสด็จ แล้ว เอา ศพ ทุก ๆ

14 ท่าน โจทย์ ก็ ปัด แข้ว, เจ้า เสด็จ ก็ ไป ที่ ๖ วา ข้ เข้ ข้าว น่าว ใx ๑๒๖ ความ เจ้า พ้า ๆอก xอน. 15 ท่าน เจ้า ๆอก ว่า ทาม จ้าว แห้น ได้ มา หอด แข้ว, แล้น ๑๒๖ พ้า ก็ ได้ มา ขี้, ให้ ๑าว ข้ ๆาง โน้ย ค้น มา พ้ ๖ น่าว ใx ๑๒๖ ความ เจ้า พ้า ๆอก xอน. 16 ๑ม่ ท่าน เจ้า ท่า ๖ ข้ ๆิม ๓อ๖ ทุ ๖ วา ข้ เข้, ท่าน เจ้า ฉี่ เห็น ท่าน นั้ โมน แท่ ๖ ท่าน อน เด้ อา น้อ๖ ดุ าย ท่าน ทา ๖ ค่าว ๑ท ขุ้ ๓อ๖ เพ่ ๑๒า เป็น ศ ทุก ๆ. 17 เจ้า เสด็จ ได้ ๆอก ๑๒า ว่า ให้ มา ท่อย เหา, เหา ถุ ๆอก xอน ให้ พ ๖ ท่าน เป็น ขุ้ เจ้ ๖ ดุ เอา ศ. 18 ๑๒า ฮึน าว ๑ท ก้ ๆง ท่อย ท่าน เจ้า.

19 ๑ม่ ท่าน เจ้า ได้ ท่า ๖ ๆง น้อย ง ใหม่ ก็ ฉี่ เห็น ท่าน ชา โท ๆ ๑ท่ ๖ ท่าน โจทย์ น้อ๖ ดุ าย ๑๒า เป็น ยุก ดุ าย ท่าน เณร เข้ ดาย, ๑๒า ทา ๖ ขุ ๖ แท ขุ้ ทุ ๖ เห. 20 ท่าน เจ้า ได้ แล้น เอา ๑๒า, ๑๒า ฮึน ๆ ๖ ๆอ ขา ท่าน เณร เข้ ดาย อ้าย ๑๒า ไว้ ทิ ๆ พ ๖ ศ จ้า ๖ พื้ ๖ เห นั้น แข้ว ๆ ๆง ท่อย ท่าน เจ้า.

ศ ๆ ๆง ฉี ห้ เมา

21 ท่าน เจ้า เห็ ๖ ข่าม ใช้ ได้ เณ้า ๆ ๆง ทุ ๖ ๑ม ๖ ทา เป็น า อุม, ๑ม่ ๓อด มื้ ค้ เข่า เสด็จ จ้ท ท่าน เจ้า ได้ ๆ ๆง ทา เหน ๆ ๓้ เหา ๆอก xอน ๑๒า. 22 พ ๖ เสน ๆ พ่ เป็น ทา ท ทาย ๑ม่ ได้ ใน ท่าน เจ้า ๆอก xอน, เพ่ ๆ่า ท่าน เจ้า ๆอก xอน ๑๒า เณ ๖ ขุ้ ค้วน ใหญ่, เข่า แ ๆท พ ๖ ๆณ ๆอก xอน ๖๑๖. 23 ท ุ ๖ เจ ขุ้ เหน ๆ ๓้ เหา น้ นี้ มี พ่ ๆท ศ ๆ ๆง ฉี ห้ เมา ม น แล้น นั้ น ๆ่า. 24 เสด็จ ๆท ๑ม ๖ นา ณา เข้ ด เอ ย, ท่าน มา ห้ ๖ หา ว ทิ ๆ พ ๖ น้อย เสด็จ ๒ ๖, ท่าน ถุ มา ถึ ๆ ๒้ พ ๖ น้อย อ่า ? ท่าน แม่น ขุ้ ใด พ ๖ น้อย ค้ เณ้า โมท ใน ใจ แข้ว ท่าน แม่น ขุ้ ใ๋ ๑ท ๖ เจ้า พ้า.

25 เจ้า เสด็จ ได้ ห้าม ม น่ ๆ่า ท่า น่ น แข้ว ให้ ๐๐ n ขุ้ นี้. 26 ฉี ห้าย เสด็จ ให้ พ่ ๆท น้ น ก็ น ทิ ๆ แล้น ๒๖ ๑ท ๖ นั้ น แข้ว ม น ค้ ๐๐ n พ่ ๆท น้ น. 27 พ ๖ เสน ๆ พ่ เห็น เป็น ทา ท ใจ ทาย จ๋ ๖ ดุ าม ทน ๆ่า, จ้ท นี้ เป็น แน๋ วใด , ท่าน เจ้า มี ค้วน ๆอก ฉี ห้าย ค้ พ ๖.

28 แข้ว ๒ ถุ น้ น ความ ที่ ๖ เจ้า เสด็จ ได้ ณา ข้ ๆ ๆง ท่ ๒ ก็ ๖ วา ข้ เข้ น้ น.

เจ้า เสด็จ ขึ้น ๆ ๒ ทาย ศ ถิ เว้ ๖

29 เจ้า เสด็จ ๑ท่ ๖ ข่าม ใช้ พ้อม ทิ ๆ ท่าน ชา โท ๆ ท่าน โจทย์, ได้ ๐๐ n ๓้ เหน ๆ ๓้ เหา ๆ ๆง

มาก 1

เหตุ ท่าน นี้ ไม่ ตก ต่อ ตัว เรา อา. 30 แม้นาย ท่าน นี้ ไม่ เข้า ร้าย ตอน ตาย, เรา นั้น เรา ได้ ยาย ความ รู้ ท่าน เจ้า ทุก ว่า เธอ มี ข้า ตาย เข้า ร้าย. 31 ท่าน เจ้า จึง ทูล ถาม ประโยชน์ มี ข้า ต้น นั้น แข้ว อัก เจ้าประคุณ ดี ขึ้น ถ้า ข้า จึง ใช้ ของ เรา.

32 เมื่อ มา ตาย โทษ แข้ว, เรา ได้ เอา ศาสตรา แต่ง ตัว ท้า เมา มา หา ท่าน เจ้า. 33 ศาสตรา ตอ เอา หน มา จาก ผิว ของ ข้าน หน ตาย ต้า หน้า เหตุ. 34 ท่าน เจ้า ได้ ฟัง ประโยชน์ ถ้า เจ็บ ทาย ศ ได้ ยิง ตัว เมา ออก ทาย โท, ท่าน เจ้า เข้า ให้ พ้น ตัว ขาย นั้น ประโยชน์ ยก ตอน, เพื่อ เรา รู้ ท่าน เจ้า.

35 ต้น เจ้า ทูล มัด ตาย, ท่าน เจ้า ได้ ออก ย เหตุ ประโยชน์ ต่าง ท่าน นี้ ท่าว โรง ตาย ตอน นั้น. 36 ท่าน นี้ ไม่ ทิง พี่ น้อง ว้าน ตาย ท่อง หน นั้น ลี้ ข่าว หา ท่านเจ้า. 37 เมื่ ข่าว เห็น แข้ว จึง ถาม ความ ว่า พ้น เสีย โพ ข่าว หา ท่านเจ้า . 38 ท่าน เจ้า จึง เว้า ทิง เรา , ณุม เหา รู้ ประโยชน์ ความ เจ้า ฟ้า ท่า ข้าน ใย เหตุ จั้น, เหามา ลี้ เพื่ อัก นี้ ได้. 39 ท่าน เจ้า ได้ ประโยชน์ ความ ยอก ยอน พื้น เหตุ โรง เหา พ้น เรา ท่า ก็ ถูก เข้ แข้ว ได้ ขิง ตัว เมา ออก ทาย โท.

เจ้า เสีย ณุ ปั้น ประสาน เห้น

40 มี ตู้ ถาม ถาม หา ท่าน เจ้า เห้า เก่า ใช้ แต่ ย ท่าน เจ้า ต่อ ว่า หาก ท่านเจ้า ใจ ลี้ รู้ เสีย ให้ ตู้ น้อง ได้ ขี้ ใจ ได้. 41 เจ้า เสีย ณุ อัน ดุ เข ตู้ นั้น. ได้ จัด มี ประโยชน์ แข้ว เว้า ว่า, เหา ใจ ใจ แข้ว ให้ ได้ ขี้ ใจ ข. 42 รู้ นั้น เว็ด เสีย เห้น ยก ลี้ ได้ ขี้ ใจ. 43 แข้ว ท่าน เจ้า ได้ ยอก ยก ว่า ให้ ออก ประโยชน์.

44 ทิง ข่ ความ ต้ม ว่า, ทูล ได้ เว้า ให้ ตู้ ใด พื้น, หาก ว่า ให้ ประโยชน์ ร้อ าย มี ทิง เฝ แต แต่ ถาม โพ เล่ ได้ ยอก ไว้, เพื่ เสีย จึง ว่าเจ้า ได้ ถ แยก ใจ แข้ว.

45 หาก ว่า ตู้ นั้น ยม ออก ประโยชน์ ลี้ ก็ โทษ ข่าว ให้ อัก นี้ เสีย ก็ เล ข้ ประโยชน์, จ่าว เสีย ให้ ท่าน เจ้า เข้า ห้ หาย เก้า ประโยชน์ โทษ ได้ ตู้ หาย นอก ท่อน ตัว, แข้ว ศ คู่ ท่อน คู่ ที่ ได้ มา หา ท่าน เจ้า.

มาก 2

เจ้า เสีย ณุ ปั้ ประเสิง ศ เสีย

มาก 2

1 ครั้น ตาม มี้ ทูล ท่าน เจ้า ดี ศัน มา แต่ ทา เป็นา อุ่ม ใหม่, เป็น โพ่ ดี ใน น่าว ว่า ท่าน เจ้า ดี มา เถน แข้ว. 2 แต่ น้น จึ่ง มี ทาส สมา เท้า โถม ทน จ่าว เข่า มี ง่อน ชู่ ตุ เน้า โง่ แลม งาก ๆ ลี้ เข่า ดี, ท่าน เจ้า งอก ครอน ความ เจ้า พ้า ให้ เรา พ้น. 3 มี ซ่ ดาส ดี ทาม ชู่ เป็น ขี้ มา ทา ท่าน เจ้า. 4 ทาก เรา เข่า เน้า โง่ ทา ท่าน เจ้า ดี เพ่ ทาส สะ, เรา จึ่ง ทั้น ทูล คาน้ ง่อน เจ้า เสี ญ ชู่ น้น ออก, เม่ ทั้น ออก เป็น ง่อ แข้ว เรา ลี้ ง่อน เร่ ชู่ เป็น ขี้ นอน ชู่ น้น โง. 5 เม่ เจ้า เสี ญ เห็น เรา เด่ แต่ น้น จึ่ง เว้า ทัง ชู่ เป็น ขี้ น้น ว่า, งุก เอ่ง งาง โน้ส งุก น้น ดี ง่าง ให้ แข้ว.

6 แดน โณ ครอน จอ น้ำ ชู่ ท้น มี สะ หนี่ ทง ใจ ว่า. 7 เป็น ง้ ชู่ นี้ จึ่ง เว้า แน น้น, เป็น จ้ก ดุ ง่าส ทาส งาง เจ้า พ้า แท้, ใส ตุ ง่าง งาง ดี, มี ท่ เจ้า พ้า ง่าง ดี . 8 เด่ น้น เจ้า เสี ญ ลี้ ขุ ใน ใจ ว่า, เรา ทาง หนี่ ชู่ ทง ใจ แน น น้ จึ่ง เว้า ทัง เรา ว่า, เป็น แน ใด พ้ง เจ้า จึ่ง หนี่ ใน ใจ แน น้น. 9 ธน ตุ ง่อก ชู่ เป็น ขี้ น้น ว่า งาง โน้ส เจ้า ดี ง่าง ให้ แข้ว, ข้ ตุ ง่อก ว่า, ให้ ท่น นั้น เธา เร่ เจ้า ท่าง โง่, ธน ใด ตุ ง่าส จ ทน.

10 พ้ง ท่าน ตุ เน้า โมก ใน ใจ ว่า, งุก ชาส สะ มี ล่วน ชู่ หนึ่ง เม่ ง่ม ง่าง จ้ก งาง โน้ส ดี, ท่าน เจ้า จึ่ง ง่อก ชู่ เป็น ขี้ น้น ว่า. 11 เธา ง่อก เจ้า ท่น นั้น เธา เร่ นอน เจ้า โง่ เถน. 12 ชู่ เป็น ขี้ ลี้ ท่น นั้น เธา เร่ นอน มน ออก โง่ ท่ หน้า แดน สะ ทัง งาด, แดน เรา ลี้ เห็น เป็น ทาก ทาส จึ่ง เธา ทน ง้อ ตู เจ้า พ้า ทัง เว้า ว่า, ณุ่ม เธา เข่า เรี่ส เห็น แน น้ จ ท เท่.

เจ้า เสี ญ แต ท เธา ท่าน เข้ อ

13 เจ้า เสี ญ ดี ออก โง่ แลม หอ ทง ฐา ข้ เข้ ใหม่ เป็น โพ่ ดี มา ทา ท่าน เจ้า, ท่าน เจ้า ดี ง่อก ครอน เรา. 14 เม่ ท่าน เจ้า ทาง ท่าง โง่ น้น ดี เห็น ท่าน เข้ อ ทุก ท่าน อาจา ส่าส น่ ชู่ หนึ่ง พาน นี่ เถน เท้ง ห้วส, ท่าน เจ้า จึ่ง เว้า ทัง ท่าน เข้ อ ว่า, ให้ มา ท่อส เธา, แข้ว ท่าน เข้ อ ลี้ ท่น นั้น โง่ ท่อส ท่าน เจ้า.

15 เม่ ท่าน เจ้า ทิน เน้า ชู่ หนึ่ง เถน ท่าน เข้ อ น้น มี สะ เท้ง ห้วส แท่ สะ ใจ จาน ทาส สะ ดี น่ ธ์ พาน เจ้า เสี ญ แท่ ทุก ธอก ท่าน เจ้า, เพ่ ว่า มี สะ โง่ ท่อส ท่าน เจ้า ทาส. 16 มี แดน สะ พา ข้ ณาส เป็น โณ ครอน จอ เห็น ท่าน เจ้า ทิน เน้า ทัง สะ ใจ จาน แท่ สะ เท้ง ห้วส

มาก 2

เรา ได้ ห้าม ความ ลูก ของ ท่าน เจ้า ว่า, เป็น อย่าง ใด พวก ท่าน จง กิน เหล้า ทั้ง สิ้น ใจ จาน แห่ง สิ่ง ที่วง ที่วง. 17 แม่ เจ้า เสียญ ได้ ยิน เหตุ นั้น จึง เว้า ทั้ง เรา ว่า, สิ่ง ท้าว ทั้ง เป่า ก็ ปวด หา ตน ตา สิ่ง เจ็บ จึง ปวด หา ตน ตา เป่า แม่น เขา คุ มา แสด เอา สิ่ง ผู้ ถือ หาก ว่า มา แสด เอา สิ่ง ใจ จาน.

พิธี เป่า กิน เหล้า

18 แสน ข่าว ใช้ ท่าน ใด ของ แห่ง แสน หา ข้ ณาย ดี เป่า กิน เหล้า, แข้ว มี สิ่ง มา ถึง ความ ท่าน เจ้า ว่า, เป็น แนว ใด พวก ข่าว ใช้ ท่าน ใด ของ แห่ง ข่าว ใช้ แสน หา ข้ ณาย เรือง ดี เป่า กิน เหล้า, ญ่า ของ ท่าน ถิ้ เป่า ดี. 19 เจ้า เสียญ ตอง เรา ว่า, แม่ เถ้ เสย ใหม่ ทึง ชู่ ทั้ง เรา พวก คุ่ ว้า น เสย ใหม่ นั่น คุ ดี กิน เป่า ได้ ตวา, เสย ใหม่ ชู่ ทั้ง เรา เหง แสน ที่ ใด, เรา ค็ คุ เป่า ดี เหง แสน ที่ นั่น. 20 ตาก คุ มี มื้ ง เสย ใหม่ ใจ ร้ แข้ว เถ้ นั่น ด เรา คุ ดี เป่า กิน. 21 เป่า มี ชู่ ใด เอา ด้า ใหม่ มา ชุ่ เร้ เท่า, ว่า เสีด แนว นั่น เถ้ ด้า ใหม่ นั่น โหด เหา ค็ คุ เสีด ให้ เร้ เท่า ณาด, แข้ว ง่อน ณาด นั่น คุ ฑาก ออก ห้วง ใหม่. 22 เป่า มี ชู่ ใด เอา เห้า ใหม่ ริ้ พื้ ใจ เหน่ เท่า, ว่า เสีด แนว นั่น เห้า ใหม่ คุ เสีด ให้ ใจ เหน่ นั่น ณาด ใจ, เห้า ทั้ง ใจ เหน่ ค็ คุ ร้ ใจ ท่อย ทน, เห้า ใหม่ ค็ ไร่ ริ้ ทใจ ใจ เหน่ ใหม่.

มื้ ดี เป่า เสีด จ็ก

23 มื้ ง ดี เป่า เสีด จ็ก ท่าน เจ้า ได้ ท่าง ดา โหง นา ใจ, พ็ง ญ่ ออก ท่าน เจ้า ค็ ท่าง ใจ ท่อย เรา ได้ เถ็ด เอา ขใจ เหา ใจ ท่อย.

24 แสน หา ข้ ณาย จึ่ง คุ ถาม ท่าน เจ้า ว่า ให้ เจ็ง, เป็น แนว ใด พ็ง ญ่ ออก ท่าน เจ้า จึ่ง เสีดสิด ชิดวอ ห้าม มื้ ดี เป่า เสีด จ็ก.

25 ท่าน เจ้า ตอง เรา ว่า, พ็ง ท่าน ท่ง เป่า ได้ ถู ร้ท เท่ อา, อย ท่าน ดาวิด เสีด แม่ เถ้ อ็ด ฮาท ดี กิน, ท่าน เห็ง ท่า หน้า น้อง ข้อง ฮาย.

26 แม่ เถ้ ท่าน อา ข้ อา ทา เป็น โทท เฟ้, ท่าน ดา วิด ได้ เหา ใจ ง่อน ชู่ เจ้า หน้า, แข้ว กิน เหา จี้ พื้ ค้าน ใจ้ เหา เจ้า หน้า, วอ เจ้า หน้า ห้าม เป่า ให้ ใส กิน, มี ที่ ชู่ เป็น โทท เฟ้ จึ่ง กิน ได้, เป่า แข้ว ที่ นั่น ท่ง ฟย ให้ หน้า น้อง ข้อง ฮาย กิน ใหม่.

27 ท่าน เจ้า เว้า ทั้ง เรา ว่า, มื้ ดี เป่า เสีด จ็ก แห่ ไร่ ง, เป่า แม่น แห่ ง ไร่ มื้ ดี เป่า เสีด จ็ก.

28 เฟ่ เถ็ด นั่น ญ่ ฉาย ง จึ่ง เป็น เจ้า มื้ ดี เป่า เสีด จ็ก นั่น ด.

มาท 3

ผู้ชาย มีเงินสี่

1 ท่าน เจ้า จึ ตัน เมือ จึง เขน ณุม ใหม่, ง่อน นัน มี ผู้ ชาย ง มี เงิน สี่ เพื่อ ง. 2 เขา
ณอม เงือ ว่า ท่าน เจ้า คุ สั่น งี ผู้ นัน ให้ ถ จึ มี ตี เข่า เสีย อัก ข้ เข่า เพื่ เขา คุ หา งจึ ตั้น
ท่าว ท่าน เจ้า. 3 ท่าน เจ้า เว้า ทั่ง ผู้ เงิน สี่ ว่า ทั่น นั้น มา ฮัน ชู่ ที่ หน้า นี้. 4 แข้ว ท่าน เจ้า
ชาม เขา ว่า, ทจึ มี้ ตี เข่า เสีย อัก คุ้ เสีย อัก ถ ข้ ว่า คุ้ เสีย อัก ห้าย, คุ เอา คู่ จึ เงัย ใว้ ข้ ว่า
คุ ถัง คู่ จึ เงัย ง้ ทาท ว่า เขา ท่จึม ชู่.

5 ท่าน เจ้า เงือ อ้อม ท่จึ เขา แข้ว ลี้ เข่า โลม ใจ, ท่าน เจ้า กั่ว จึน ทาย เพ่ ว่า ใจ เขา แท่
เงน คิง ทน. ท่าน เจ้า จี่ เว้า ทั่ง ผู้ มี สี่ นัน ว่า ให้ ฮึด มี ออก, ผู้ นัน ลี้ ฮึด มี ออก, แข้ว มี ฆน
ฮัน ถ เณือ เท่า. 6 แฉน หนา ขี่ ณาย ฮัน ออก โง้ ง้ เขน ณุม, เจ้ นัน เขา จึ้ โล วาน ทน ทั่ง พัง
ผ เข็ โจด โท อัก ท่าน เจ้า ว่า, ถ เสีย แนว ใด จี่ ถ้ ผ้า ท่าน เจ้า จึ้.

เสียง พ่ ชู่ ที่ ฆน อง ทจึ

7 เจ้า เสี ณุ จึ้ ออก ง้ ง่อน นัน โง้ ขน อง ทจึ งา ขี่ เจ้ พ้อม ทั่ง ยุ ทอก ท่าน เจ้า, แฉน ผ
ฆา แท่ ก็ อง งา ขี่ เจ้ ก็ อง ชู่ ดาย จึ้ โง้ ท่อย ท่าน เจ้า, 8 แฉน ฆา แท่ เฆง เสี ยุ ณา เจ้ ฆ, เฆง
ถ กุ ฆาย, แฆ่ นี้ ชี ดา เณี เพื่ อง หา เว้น ออก แท่ อง มา แท่ ใส่ อง โย เฆง ที่ โจด แท่ อง นั่ โดน. พ้ อง แฉน
นี้ จึ้ ฆา หา ท่าน เจ้า เพ่ เขา จึ้ ใน อัก ท่าน เจ้า จึ้ เสีย นัน. 9 เฆ่ เห็น เสียง พ่ เอ ทาย เณือ
นัน ท่าน เจ้า จี่ อง ง่าม ใช้ เอา เข ฆา ห้อน เอา เพ่ เง่า ให้ เสียง พ่ ถ้ ง ถ ทาย. 10 ข้อน ว่า
ท่าน เจ้า จึ้ งั้น ง จึ ทาย ผ ถ เว้ อ, แฉน เงิน เว้ อ นัน จาว จึ้ โง้ เณ้า ฆา เพ่ แต่ นั่ ท่าน เจ้า.
11 ฉี ห้าย จึ้ ห้ เฆา แฉน ผ นัน, เฆ่ เห็น ท่าน เจ้า ลี้ ฒุ ง โย จี้ เห็ อ แฉท นั้น ว่า, ท่าน เจ้า
เงิน ยุ ทาย เจ้า พ้า. 12 ท่าน เจ้า จึ้ ห้าม เขา ลึด เง่า ให้ เว้า ทอด ชู่ ท่าน.

ท่าน เจ้า เงท เอา ฉ้ ง ออ ผู้ ขาม ใช้ โว้

13 ท่าน เจ้า จึ้ นั้น พุ เม่ โลม ใจ ผู้ ใด ลี้ แฉท เอา ผู้ นัน แฉน เขา จึ้ ฆา หา ท่าน เจ้า.
14 หาน เจ้า จึ้ เงท ฉ้ ง ออ ผ โว้ แฉท เขา ว่า “ ง่าม ใช้ ” ให้ ชู่ ทั่ง ท่าน เจ้า เพ่ ให้ เขา
โง้ ง้าว ลวาม เจ้า พ้า ง ถ ง ถน. 15 แท่ อง ให้ เขา มี ล้วน ฆ้ ง ฉี ออก จึ้. 16 ท่าน กั่ โฆน, ท่าน
เจ้า ใจ่ ชู่ ใหม่ ว่า เงิ โท, 17 ท่าน ชา โท โง ยุ ทาย ท่าน เณือ เงิ ดาย ท่าน โง่ หน, น้ อง ทาย

ท่านซาโคโว เจ้า เซ็นๆ ใจ่ คุ้ ใหม่ว่า โวอาเน็เจ้ (ขุทฟ้า ถึง) 18 ท่านอนเถ้อา, ท่านสิ้ จ้ง, ท่านงาขา โย โมมาช, ท่านมึด ขูาช, ท่านโย มา, ท่านซาโท โว ขุทอาขา ฟาช, ท่านขูา ดาช, ท่านกั้โมนสุ้ ทัทเมง 19 ขุ้ดา อิณา ทา จ้ โอด สุ้ ฉ้านเจ้า เซ็นๆ.

คู่เรนฉิดทนจุ้ท่อชทนเง่าโด้

20 แข้ว เจ้า เซ็นๆโด้ ฉ้น มาเรน, เซ็นโพ้ ฉ้ มาเห้าโฆม ทน ใหม่ จ้าว ท่าน เจ้า แท่ง ข่าม ใช้ เง่า มิเคุ้ ทินเณ้า. 21 ทโง โวง พี้ xาช น้อง ท่าน เจ้า โด้ อินจ๊ท น้น เxา ฉ้ เอา ทน ออท โจ้ คุ้ ท้น ท่าน เจ้า โว้, เพ่เxา พี้ว่า ท่าน เจ้า เซ็น ชx้ มี่ง ณโณ แข้ว. 22 พ้ง โณ xอน จอง มา แท่เมง เซ็ขุณา เข้ม โด้ เว้า ว่า, สุ้นี้ สิเข้ เอ็นเณ็ขุน ท้เมาขุ้, มน ข้จ สิ ออท โด้ ฉ้เพ่ สุ้ โทท สิ ขาว ล้วน ใท้.

23 ท่าน เจ้า จี่ง แณท เอา พ้ง ชน้น มา เว้า ทั้ง เxา เซ็น ความด้าช ณ่าชว่า, สิ ท้าช คุ้ ข้จ สิ ท้าช ออท แนว ใด. 24 ว่า แด่น ลิน เมง ใด ทาท สิ ถ แท่ง เซ็น จุ้ม เซ็น ด่าช แด่นลิน เมง น้น คุ้ เง่า เม้น โด้. 25 คู่เรน ใด สิ ถ แท่ง ทน ออท คู่เรน น้น คุ้ เง่าขุ้ ท่อช ทน โด้. 26 ว่า สิ ท้าช xา ตาน ก่ โณนน ทน แข้ว แท่ง ทน ออท มน ฉ้ขุ้ เง่า โด้, มิ ก่ คุ้ xุด ข้ชช จ้ง.

27 เง่า มิสุ้ ใด ท้า งาน เณ้า จ้ง ทโง เรน ช ท้าว แทง เทง เอา เคุ่ง ณอง มน โด้, มิก่ ว่า สุท ช ท้าว แทง น้น จ้ ข้ ท่อน, แข้ว จี่ง คุ้ เอา เคุ่ง เรน มน จ้ง โด้. 28 เทา งอท พ้ง ท่าน ความ นี่ว่า งาง โณ้ช ขู่ แนว แท่ง เxา เว้า ดุ ง่าช ทาช งาง น้น คุ้ ช้าง ใท้ โด้. 29 ทาท ว่า สุ้ ใด คุ้ เว้า ดุ ง่าช ทาช งาง เจ้า ณโณ ใx คุ้ เง่า ช้าง ใท้ สุ้ น้น โด้ xท เท่, เพ่ว่า สุ้ น้น คุ้ มี โห้ช ขู่ ท่าเข้ช. 30 อน ท่าน เจ้า เว้า แนว น้น เพ่เxา เว้า ว่าท่าน เจ้า มี สิ ท้าช ท้ เมา.

เอ็มแท่ง น้อง ดาช เจ้า เซ็นๆ

31 เคุ้ น้น เอ็ม ทั้ง น้อง ดาช เจ้า เซ็นๆ มา ฉ้น ขู่ ทาง นอท, แข้ว ใช้ ช เณ้า จ้ง ท่าว เม็ช ท่าน เจ้า. 32 เคุ้ น้น เซ็น จ้ พ่ นี่ง อ้อม ท่าน เจ้า ขู่ เxา จี่ง ดาช ความ ขุ่ ท่าน เจ้าว่า, ขู่ง โณ เอ็ม แท่ง น้อง ท่าน เจ้า มา ค้า ขู่ ทาง นอท. 33 ท่าน เจ้า เว้า ว่า, ใช เซ็น เอ็ม ทั้ง น้อง เทา. 34 ท่าน เจ้า โด้ เง่ง แด่น ช นี่ง ออม ขู่น้น แข้ว เว้าว่า, นี้ แม่น เอ็ม แท่ง น้อง ดาช เทา. 35 เพ่ว่า สุ้ ใด เซ็ด ท่อช งขู่ ทาง เจ้า ฟ้า, สุ้ น้น ด เซ็น น้อง ดาช น้อง ทู่ง ทั้ง เซ็น เอ็ม เทา.

มาท 4

ความโทด้าชน่าชสุ่ทห่าน

1 แข้ว ท่าน เจ้า ก็ถ โทท วอท xอน สุ่ แลม ทอถ ทุร, เจ็น โพ่ ร้ด มา หา ท่าน เจ้า, จา วว่า ท่าน เจ้า ร้ด เน้า ร่ว สุ่ ทร ถ เท ห็น ถ ทอถ ทุร, เจ็น โพ่ ร้ด สุ่ โลท ชิม ส่ถ 2 ท่าน เจ้า ร้ด วอท xอน เรา ทุาช แนว เจ็น ความ โท ด้าช น่าช, ความ วอท xอน น้น ท่าน เจ้า ร้ด เว้า ทั่ว เรา ว่า.

3 ให้ พ้ถ เอา! มีสุ่ ม ออท ร่ว ทห่าน เน้า เม่ เจ้ ทุาถ ทห่าน สุ่ น้น. 4 น่าน มืด โทท ใจ่ หาถ แข้ว โนท มา เท็ว ทิน จ๋. 5 น่าน มืด โทท ใจ่ ทิน ทุาช ถิน น้อช, มืด เน้า แก่ท ถอท นั้น ทั่ว งาด เพ่ ถิน เง่า เจ็ท. 6 เม่ หา เว็น ออท ส๊ หาช แหว่ ร่ว เพ่ เง่า มี หาท. 7 น่าน มืด โทท ใจ่ ทุม หนาม, หนาม โว้ถ นั้น โข้ม ถอด จ๋. 8 น่าน มืด โทท ใจ่ ถิน ถิ ชุน ถาม นั้น ฟ้า แพ่ xาม จ๋ว ท่ โทท จ๋ว ท่ ท้อช ท่.

9 เจ้า เจ็ญ ร้ด เว้า มีจน ความว่า สุ่ ใถ มี ทุ ให้ พ้ถ เอา!

โทความด้าชน่าช

10 เม่ แล้วถส แข้ว, พ้ถ สุ่ ท่อช งร ถ หาถ ท่าน เจ้า แห่ถ จ๋ว xอถสุ่ ข่าม ใช้ ร้ด ชุ้ถ ชุาม ท่าน เจ้า ความ โท ด้าช น่าช น้น. 11 ท่าน เจ้า จี่ถ เว้า ทั่ว เรา ว่า, พ้ถ ความ เร็ท ขั่ว จ๊ท เม่ถ เน้า ชิน พาน น้น ว่อท ให้ พ้ถ ท่าน เน้า โมท ใน ใจ ร้ด, หาท ว่า พ้ถ ส ถอท น้น ความ นี้ ชุ้ เว้า ให้ เจ็น ความ ด้าช น่าช เพ็ด เพ่:

12 เรา เพ่ถ แข้ว เพ่ถ เรา หาท ชุ้ เง่า เห็น
พ้ถ แข้ว พ้ถ เรา หาท ชุ้ เง่า เน้า โมท ใน ใจ
เรา ชุ้ ท่าว ค้น มา หา เจ้า เน้า
เจ้า เน้า ชุ้ ช่าถ งาว โน้ช ให้ เรา.

แท้ พี้ ความ โท ด้าช น่าช สุ่ ห่วาน

13 ท่าน เจ้า เว้า ทั่ว เรา ว่า, ความ ด้าช น่าช น้น พ้ถ ท่าน ทู่ถ เง่า เน้า โมท ใน ใจ อ่า, แข้ว พ้ถ ท่าน ชุ้ เน้า โมท ใน ใจ ความ โท ด้าช น่าช เห็ถ เพ็ด ร้ด แนว ใถ. 14สุ่ ห่าน น้น แม่น ห่าน ความ เจ้า เน้า วอท xอน , 15 มืด โทท ใจ่ หาถ แม่น ห่าน ความ เจ้า เน้า วอท xอน. 16 เม่ สุ่ ใถ ร้ด พ้ถ ชิ ท้าช ขึน มา ชุ้ถ เอา ความ เจ้า เน้า ห่าน ใน ใจ เรา น้น ออท ร่ว จ๋.

16 มืด โทท ใจ่ ว่อน มี ทิน ทุาช น้น แม่น สุ่ ร้ด ใน ความ เจ้า เน้า แข้ว เม่ถ ใจ เอา ทั่ว งาด. 17 หาท

เข้า มีหลาย จึงได้ ถูกจับ ใส่ ซาว ใส่, เมื่อ เขาพี่ อ้ายงาง มีกันใจ ทิ้ง อ้าย นาง เสีย ข้อน ความ เจ้า พ้น นั้น ก็ ขึ้น ต่อน แหล่ะ. 18 มัก โลก ใช่ หมู่ หลาย นั้น แม่น ผู้ ได้ ใน ความ เจ้า พ้นงอน งอน. 19 หาก ว่า เขา ถอม คุณงาช อ้าย ที่ มี หูง หาช เขาใส่ แต่ง เงิน ค้ำ ทิ้ง แนว อื่น ได้ เข้า มา อ้อม ถอด ความ เจ้า พ้น นั้น จึ่ง เข้า เป็น ฆาก เป็น หน่าช. 20 มัก โลก ใช่ กิน กิน นั้น แม่น ผู้ ได้ใน ความ เจ้า พ้น แข้ว ใช่ ใจ โว้, จึ่ง ออก ฆาก ออก หน่าช ได้ ขาม ข้ง ที่ โลก ข้ง ที่ ห้อช ที่.

ความ โก ด้าช น่าช: แขน, มัก เข้า, แท่น ลัก ทาด

21 แข้ว ท่าน เจ้า ได้ เว้า ทิ้ง เขา ว่า, เข้า มี ใส เอา แขน มา ทั้ง โว้ ห้อง โก ข้อ ว่า ห้อง เช่ง แอน ลวา ? ผู้ ทั้ง โว้ เสีย ค้าน แขน. 22 เพ่ ว่า อะ ใด ณ โน โว้ ผู้ เห็น ออก อะ ใด โจ้ง ข้ง โว้ ลี้ ผู้ โณ ออก. 23 ว่า มีหู แท้ ให้ พ้น เอา. 24 ท่าน เจ้า เว้า ทิ้ง เขาว่า, ให้ เอา ใจ ใช่ ความ เจ้า ได้ ใน ให้ ถ้, เจ้า ผู้ ลอง อะ ใด ให้ เข่า, เจ้า พ้า ผู้ ลอง อะ นั้น ให้ เจ้า, แท่ง ถูก ผู้ ก็ม แท่น ให้ ใหม่. 25 เพ่ ว่า ผู้ ใด มี ชู่ แข้ว ผู้ ก็ม แท่น ให้ ผู้ นั้น ใหม่, หาก ผู้ ใด เข้า มี ท่า หา มี น้อช ลี้ ผู้ เอา ออก โจ้.

26 ท่าน เจ้า เว้า ว่า, แด่น เมง พ้า เป็น เณร ผู้ ลช หม่าน เก้า ใช่ นา. 27 เห็น ล้น นอน ข้ง เห็น เจ็น ลี้ ก็น, ท้า นั้น แพก ออก ใหญ่ นี้น แนว ใด มะ ลี้ เข้า ปู้. 28 เพ่ ว่า กิน เชิด ให้ ใหญ่ เป็น ข้ ท่อน ถูก มา ลี้ ออก พาย แข้ว มี มัก เก้า เก็ม พาย. 29 ทาม เก้า ห้าว แข้ว ท่าน ได้ ให้ ส โจ้ ที่ว เพ่ พอด ทาม ที่ว แข้ว.

30 ท่าน เจ้า เว้า ว่า, แด่น เมง เจ้า พ้า เป็น เณร อะ ใด ข้อ ว่า ผู้ แท้ หนี้ ให้ เก้า โมก ใน ใจ แนว ใด. 31 ลี้ เป็น เณร แท่น ลัก ทาด ล, เม่ หม่าน โจง กิน ลี้ น้อช ฉ ผู้ มัก เก้า หนึ้ เมง ง, ม. 32 เม่ หม่าน แข้ว แพก ออก นั้น ใหญ่ เณ ลัก ผู้ แนว, เม่แพก ที่ ห้าน แข้ว จ้าว พ ให้ โนก มา เชิด พาง ใช่ ชู่ โพ่ม ได้.

33 ท่าน เจ้า ได้ เว้า ความ เจ้า พ้า งอน งอน ทาช วาช เป็น ความ ด้าช น่าช แนว นั้น ให้ เขา พ้น ท่อช ความ เขา ผู้ เก้า โมก ใน ใจ ได้. 34 นอก เหน ความ โก ด้าช น่าช แข้ว ท่าน เจ้า เข้า ได้ เว้า ทิ้ง เขา, เม่ แด่น ส ออก โจ้ แข้ว ท่าน เจ้า จึ่ง แท้ หนี้ ผู้ อะ งะ ฉ้ ให้ ข่าม ใช้ พ้น.

มาท 4

เจ้า เสีญ ท้ามโจม

35 เท็ง สิ่ มี้ นัน ท่าน เจ้า เว้าทัง เขาว่า, ญุม เดา พา ทน น้าม หอง โจ พาท ใน. 36 เม่ ท่าว ขา เสีน โพ่ แข้ว, เขาเมง ท่าน เจ้า เน้า โจ ทโง เด ง่อน ท่าน เจ้า โด้ น่ง ชู่ ห้น ท่อน แข้ว, เด ขี อั้น ลี้ โด้ โจ พ้อม ทน. 37 แข้ว มี โจม ทุโง จัด แดง ห้า พอง นี้ เน้า เด จาว ฉุ เท็ม. 38 ทาง เจ้า เสีญ ทโ หมุน หอน นอน ทุ่ง ชู่ ทาง ห้าง เด, พ้ง ข่าม ใช้ จี้ ง มา ขุ ท่าน เจ้า ดาง ความ ว่า, ชุ้ ง โณ เง่า เดา ดอม อ่า ? พ้ง ชู่ น้อง น้อน ฉุ ทาง แข้ว. 39 ท่าน เจ้า โด้ ที่ น นั้น ห้าม โจม ทัง พอง นี้ ว่า ให้ ท่โง โจ โจม ทัง พอง นี้ ลี้ ท่โง โจ.

40 แข้ว ท่าน เจ้า ดาม เขา ว่า, เสีน ข้ ง พ้ง ท่าน จี้ ง ช้าน, พ้ง ท่าน ทุ่ง เง่า เดุ่ อ่า ? 41 พ้ง ข่าม ใช้ ลี้ โหท ใจ ทาง ทัง โอ้ โจ ทน ว่า ชู่ นี้ แม่น ใด, จาว ว่า โจม แท่ง พอง นี้ ทุ่ง พิ้ง ความ ท่าน.

มาท 5

เจ้า เสีญ ขัง ฉ้ ห้ เมา

1 เจ้า เสีญ พ้อม ทัง ขุท ออท โด้ น้าม หอง ทุโง ฆา ฉ้ เง้ โจ เพิ้ง ใน เน้า ขุ่ แดน ถิน ส เจ้ ขาญา. 2 เม่ เดุ้ เจ้า เสีญ ทา ออท เด โจ, ท่าน เจ้า พี้ ชู่ ร ฉ้ ห้ เมา ชู่ ออท หั้ง ง่า แท่ว มา. 3 ชู่ นัน เจ ชู่ หั้ง ง่า แท่ว เง่า มี ชู่ ใด ชุท มน ขิ้ โด้, ทาทา ชุ้ เอา ข้อ ช เท็ท ชุท ข่าม ขิ้ ลี้ เง่า ชู่. 4 เพ่ ว่า โด้ เอา ข้อ ช เท็ท ชุท ข่าม มน ขิ้ ทา ช เท่ แข้ว, ทาท มน ท็ท ข้อ ช เท็ท ณาด มุน เหน็ด, เง่า มี ชู่ ใด แดง ชุ้ โณ่ม มน โด้. 5 มน แณท ชู่ เจ ง ดอม โจ ง่า แท่ว แท่ง ง่า พุ ท่า เว็น ท่า ลัน แข้ว เอา ด่าน ง่าด มี่ มน.

6 เม่ มน ลี่ เท็น เจ้า เสีญ แท่ ท็ท มน แขน มา ทา ก่ หน้า ท่าน เจ้า โห้ม ทโ โจ้ เท้า เน้า ข โหม. 7 แข้ว แณท เข ง แดง นั้น ว่า, เสีญ ขุท เจ้า พ้า ชู่ ขุ่ ง ขุด ท่าน มา ทุ่ง ทัง ชู่ น้อง เสีด ข ง ข ให้ ท่าน เจ้า ทิน พา ง หั้ง ชุ้ เจ้า พ้า ว่า ชุ้ เง่า ใข่ โห้ ช ชู่ น้อง. 8 มน เว้า แนว นัน ฮ้อน ท่าน เจ้า โด้ เว้า ให้ มน่ว, ข้า ฉิ ห้า ช ให้ มั่ ง ออท โจ ข ชู่ นี้.

9 แข้ว ท่าน เจ้า โด้ ดาม มน ว่า, มั่ ง ชุ้ ข ง ? มน ทอ ว่า ชู่ น้อง ชุ้ โทน ก็ ง, ญุม โหม ชู่ น้อง มี ทา ช. 10 มน แด่ ข เจ้า เสีญ เง่า ให้ มน ออท โจ ข เม ง นัน. 11 จี้ ง่อน นัน มี พ้ง หมุ ใหญ่

ฝ่ายข้าวเก็บสิ่งที่เหลือ. 12 พวกเขานั้นได้แต่งท่านเจ้าว่า, พวกผู้ที่อยู่เหนือท้องฟ้าเมื่อพวกนี้, ท่านเจ้าให้แสวงหา. 13 แข้วพวกเขาได้เห็นท้องฟ้าเมื่อ, พวกนั้นมีข้าวของพวกใดนั่งแขนใจดีเหมือนกันนี้ตายเสีย.

14 แสนจิ้งนั้นใสมีแขนพ่ายรังข้าวท่ารมงแท่งข้านนอกจอนหา แสนสองมาเข้งอกเป็นนั้นนั่น. 15 เมื่อหามาถอดเจ้าเสียนั่งแข้ว, เขาเห็นข้าพวกเขาเมื่อนั่นนั่งเฉยหน้าตาวันจากเขาด้วยกัน. 16 แข้วแสนสองได้เห็นคำข้าวอกเป็นนั้นทิ้งข้าเขาเมื่อแท่งอกเป็นนั้นทิ้งพวกนั่นให้เขาพ้น. 17 เหมือนนั่นเขาจึงดูถูกความแค่งเจ้าเสียนั่งให้ออกรังจะแดนเมื่อเขา.

18 เมื่อเจ้าเสียนั่งทูกเหนือเถรัง, ข้าเขาเมื่อเมื่อแท่ท่อนนั่นได้มาแค่งผู้ท่อยท่านเจ้า. 19 ท่านเจ้าเข่าให้ผู้ แข้วถอนมีว่า, ให้เจ้าเมื่อทาพี่น้องเจ้า, แข้วถอนเขาว่า อกใหญ่อนเจ้าพ้นได้ต่อยเจ้า. 20 เหมือนนั่นมีจึงจ่ายาแข้วคำของข้าวทรงคำเหมือนได้ทาไว้, ข้าวอกเจ้าเสียนั่งได้ต่อยเจ้า เมื่อเป็นโพ่ได้ในคำเป็นทูก.

บุกทูกท่านยาเอาแต่ผู้ทูกนิ่งเข้าท่านเจ้า

21 เจ้าเสียนั่งได้น้ามองหอยทรงคันไว้หลายในแข้ว มีทูกสมาทาท่านเจ้า, ท่านเจ้าคำทูกผู้นั้นอิมหอยทรง. 22 มีท่านผู้สอนยาเอาผู้ใดหนึ่งเขาได้ทูกมาทาเมื่อท่านเห็นเจ้าเสียนั่งคำให้มองเขาจิ้กินท่านเจ้า. 23 แข้วแต่งท่านเจ้าว่า, บุกทูกน้อยผู้นั่งเจ้งนั่งอนตุทายแข้ว, จงเมื่อท่านเจ้าไว้ใจเมื่อ, แข้วมีทากตุเป็นมีตุเรื่องอันหน้า. 24 ท่านเจ้าได้ไว้ท่อยผู้นั่น, แสนสองคำไว้ท่อยท่านเจ้าได้แสนอ้งเอาจ้างไว้.

25 มีผู้ทูกสองเป็นเอ็งหรงท่รงได้จงขอยเข้แข้ว, มีงางมั่นใจทาย. 26 ทาทามีไหนยาทายสองไว้เขายางเมื่อนเป็นทายคำเข่าเจ้งเข่าแอ่นนี้ท้องท่มใหม่. 27 เมื่อทูกนั่นได้ในอกเจ้าเสียนั่งจิ้งได้เห็นมาหาแสนสองผู้ทาทูกเจ้าเสียนั่ง. 28 มีได้เอ้าว่า, ว่านั่นยาทาได้นิ่งจ้างท่านเจ้านั่น นั่นยาคำตุเอ็ง. 29 เมมีได้นิ่งจ้างเท่านเจ้าแข้วเขาดเจงยอยาคำจีนเลิด. มีเท่านั่นมีว่าเอ็งแข้ว. 30 เตุนั่นเจ้าเสียนั่งเท่านั่นมีว่าท้าวแทงได้

มาก 5

ออก พ้น มี่ ๆ จึง จึ๋ ได้ เข้ เสีย ๆ พ่ แข้ว ถาม เขาว่า ใส่ นั่ เข้ เขา. 31 ทาย ข่าม ใช้ ถาย ความ ว่า ท่าน เจ้า ล้ เห็น แข้ว เสีย ๆ พ่ ได้ อี่ ง อ ทาย เล่ นี้ ทุ ถาม ว่า ใส่ ติด เขา.

32 แข้ว เจ้า เสีย นุ่ เข้ อ้อม ท่ ๆ เพ่ แอ่ เห็น ตุ้ ใด เสีย. 33 ตุ้ ทุ๋ นั่น ข้าน ว่าว โท ฆ่ น, เพ่ ขุ้ ว่า จ๊ก นั่น ได้ เสีย น้ำ เจ้า มี่ จึ๋ ได้ มา เห้า เล่า ใจ๋ ที่ หน้า ท่าน เจ้า เว้า ความ นี้ ออก เหม็ด. 34 ท่าน เจ้า จึ๋ เว้า ทึ ตุ้ ทุ๋ นั่น ว่า, ขุ ทุ๋ เอ๋ย เจ้า ได้ เจ๋ จ๊ก เจ๋ นั่น เสีย ให้ เจ้า กิ แข้ว, ให้ ตุ้ ขุ ฆ าย ก็ เว้ อ้ น์.

35 ทใจ เจ๋ เจ้า เสีย นุ่ ทาย เว้า ตุ้ นั่น มี ส มา แต่ เขน ตุ้ โพท เขน นุ่ม ลอก ว่า, ขุ ทุ๋ ท่าน ตาย แข้ว, ทุ๋ ดิ มา ทู๋ ทู๋ าว ทึ ๆ ณ ฆ าย ใหม่.

36 เจ้า เสีย นุ่ เข่า ได้ พ้น ความ เขา เว้า นั่น, จึ๋ เว้า ทึ ตุ้ โพท เขน นุ่ม ว่า, ทู่ โพท ใจ ให้ เจ๋ ที่ นั่น. 37 ท่าน เจ้า เข่า ได้ ให้ ตุ้ ใด ๆ ท่อย มี ที่ ท่าน เจ๊ โท ท่าน ชา โท ใจ แต่ ท่าน ใช้ ขน นั่อ ถาย ท่าน ชา โท ใจ.

38 เม่ ท่าน เจ้า แต่ แสน นั่น ๆ ลอด เขน ตุ้ โพท เขน นุ่ม แข้ว เห็น เขา นุ่น มา เห้ แสก ให้ ทาย. 39 เม่ ท่าน เจ้า เหน้า ๆ แข้ว ได้ ถาม เขา ว่า, พ้ พี่ นั่อ เอา ขน นุ่น มา แสก ให้ อ้, เล็ก นั่อย นั่น เข่า ตาย ท่ ใด, มน เอน ทุ ใจ.

40 เขา เอา ขน ท่าว ขาน ขา หน้า ท่าน เจ้า, เม่ ท่าน เจ้า ได้ ฮ้ เขา ออก ๆ แข้ว, จึ๋ เอา อ้าย เอ็ม มน แต่ ข่าม ใช้ เห้ อาม มา ท่อย ท่าน เจ้า นั่น เหน้า ๆ ล้อน เล็ก นั่อย เอน. 41 ท่าน เจ้า ได้ นี่ มี เล็ก นั่อย นั่น แข้ว เว้า ว่า “**ตา ฉี ยา ทุม**” ขึ้ ว่า, ทุ๋ นั่อย เอ๋ย, เขา ลอก เจ้า ที่ น นั้น. 42 เจ๋ นั่น เล็ก นั่อย ลี้ ที่ น นั้น ทู่ าย ๆ ล มา, เพ่ ว่า มน ที่ ๆ ฮ้ อย ปี แข้ว. เจ๋ นั่น แสน เขา เป็น ทาก ใจ ทาย. 43 ท่าน เจ้า ได้ ห้าม เขา ลึก ว่า เข่า ให้ ลอก ตุ้ ใด แต่ ลอก เขา เอา เหน้า มา ให้ มน กิน.

มาก 6

เสีย ๆ พ่ ม ย น่า น่า เข็ด เข่า ท้อน เจ้า เสีย นุ่

1 เจ้า เสีย นุ่ ได้ ออก ฮ้ อ้น นั่น ลั น ๆ ล ขา ข้าน เท่า ม ย ทู๋ ท่าน เจ้า พ้ ย ข่าม ใช้ ลี้ ๆ ล ท่อย. 2 เม่ ลอด มี้ ลี เข่า เสีย จ๊ก ท่าน เจ้า ได้ ลอก ฮอน เขา ตุ้ พ้ เขน ๆ โพ้ เขา ส เห้ ถาย ได้ อิ น ท่าน เจ้า ลอก ฮอน ลี้ เป็น ทาก ใจ ทาย จึ๋ ใจ ขน ว่า, ตุ้ นี้ ได้ พ้ ย ความ นี้ มา แต่ ท่า ใด. ความ ทู้ ความ ทุก ได้ ให้ ตุ้ นี้ เป็น ความ ทู้ ทุก แน ใด เพ่ ว่า มน เสีย พ้ ย จ๊ก ทาก ฆาน แน ว

นี้ดี. 3 ผู้นี้เป็นคนที่มีบุญเสมอกับข้าพเจ้าหรืออย่างไร? มีเป็นพี่ชาย ข้าอยากให้, ข้าใช่
เพื่อ, ข้าอยู่ดา, ทั้งข้าก็ไม่ยอมอย่างนั้น? พวกนอกศาสนาที่ยังมีความนี้อย่างนั้นหรือ?, พวกเรา
ยิ่งหน่ายต่อท่านเจ้า.

4 เจ้าเสียบุญยิ่งกว่าทั้งเรา ว่า, ผู้ข้าวความเจ้าพ้นมีผู้นับหน้าถือตามอยู่ก่อน มีที่ข้าน
เท่าเมตรเจ้า ทรงโอพี่ชายนอกทั้งดูเยอนเจ้าเข้านับถือ. 5 ท่านเจ้าอยู่เข้าเสียดอีก
ทุกคืมอยู่ก่อนหัน, ดีใจมีใช่ผู้เจียงให้ถึงที่นั่น. 6 ท่านเจ้าเป็นทุกใจทาย เพื่อพวก
เรายังเข้าเคย. แจ้วท่านเจ้าดีออกจงวอนขอนเรายังคู่ข้านใส่ตรงเมตนั่น.

เจ้าเสียบุญใช่ชอตผู้ข่ามให้ออกจง

7 เจ้าเสียบุญดี แสนชีวชอตผู้ข่ามให้มา แจ้วให้เรายอกจงเป็นคู่แท่ตให้เรามีคือนเสียี. 8 แจ้ววอนเรายังให้เยอชีตจงรู้ตามทาตให้เยอจีมีเท้าแนวถ้วย, เข้าให้เยอเคยกิน, ใคต ข้อว่าเยอเย็นใช่ใคตจง. 9 ให้หิตายังให้เยอเช้ใคยจง. 10 แจ้วท่านเจ้าวอนเรายังจงก่อนใดคี้ถึงเคยใหม่เยอนทายใดให้ผู้หันหันออกจงชีวก่อนนั่น. 11 ว่าทายก่อนใดเข้าห้อนข้อเข้าพิตความพวกท่านให้ออกจงชีวก่อนนั่น, ให้คนคนกินถึนพวกท่านชี, เพื่อเป็นเสียดให้เรายู. 12 พวกข่ามใช้ดีออกจงว่าวให้สวายชีงายใส่ย. 13 เรายังรีบถือออกชีทายใจแท่ตดีเยอนี้มยังทาสเจียงงิยทายสถึ.

ท่านใช่ยนขีงทึกเพียกเข่ย

14 งิเชื่อใจกยูคนอื่นเจ้าเสียบุญ, เพื่อท่านเจ้าคนาชีจง, คนานสใจยังว่า, ท่านใช่
ยนขีงทึกดีตายลันมาแจ้ว เคยนั่นท่านยิ่งมีแสงแยงแคนท้า. 15 คนานสว่าเป็น
ท่านเอชีชา, คนานสว่าเป็นผู้ข่าวความเจ้าพ้นแงทเคยผู้ดีข่าวแต่ก่อน. 16 เม่งิ
เชื่อใจกยูดีในคนาวยิ่งเว้าว่า, แม่นข้าใช่ยนผู้เยอยูดีตายกิงนั่นดี้, มยูดีลันมาแจ้ว.
17 เพื่อว่างิเชื่อใจกนี้ดีวอนสจงงิดท่านใช่ยนสุกใช่ทุยิ้ว เพื่อเยอใจนางเชื่อใจดีมี
ท่านชีชีวนอกชายเจ้า เพื่อว่างิเชื่อใจกยูดีเยอนางมาเป็นมี. 18 ขีอนท่านใช่ยนขีง
ทึกยูดีชายความจุงิเชื่อใจกว่างิเจ้าอยู่เยอมีนอกชายมาเป็นมีนันชีกวอกแต่กดา.

19 เป็นเคยนั่น นางเชื่อใจดียิ่งคูกท่านใช่ยน, แต่หน้าท่านชี, ยายหน้าเข้าดี. 20

มาก 6

เพ่งดูเห็นใจคนทั้งหลายนั้น พระเยซูเจ้าทรงตรัสว่า ข้อนี้ว่าท่านใช้หนี้สองคนนั้นให้ใครมากกว่ากัน ซีโมนทูลตอบว่า ข้าพเจ้าคิดว่าคนที่ได้ยกหนี้ให้มากกว่านั่นแหละ พระองค์จึงตรัสว่า ท่านตัดสินถูกแล้ว 44 แล้วพระองค์ทรงหันไปทางหญิงนั้น ตรัสกับซีโมนว่า ท่านเห็นหญิงนี้ไหม เราเข้ามาในบ้านของท่าน ท่านมิได้ให้น้ำล้างเท้าแก่เรา แต่หญิงนี้ได้ชโลมเท้าของเราด้วยน้ำตา และเช็ดด้วยผมของตน 45 ท่านมิได้ให้จูบเรา แต่หญิงนี้ตั้งแต่เราเข้ามาก็มิได้หยุดจูบเท้าของเรา 46 ท่านมิได้เจิมศีรษะของเราด้วยน้ำมัน แต่หญิงนี้ได้เจิมเท้าของเราด้วยน้ำหอม 47 เพราะฉะนั้นเราจึงบอกท่านว่า บาปของนางนี้ซึ่งมีมากนั้นได้รับการยกโทษแล้ว เพราะนางได้รักมาก แต่ผู้ที่ได้รับการยกโทษน้อย ก็รักน้อย 48 แล้วพระองค์ตรัสกับหญิงนั้นว่า บาปของเจ้าได้รับการยกโทษแล้ว 49 ฝ่ายคนทั้งหลายที่นั่งร่วมโต๊ะกับพระองค์ก็เริ่มคิดในใจว่า ผู้นี้เป็นใครหนอ จึงกล้าแม้กระทั่งยกโทษบาปได้ 50 พระองค์ตรัสกับหญิงนั้นว่า ความเชื่อของเจ้าได้ช่วยให้เจ้ารอดแล้ว จงไปเป็นสุขเถิด

ผู้หว่านเมล็ดพืช

8 ต่อมาไม่นานนัก พระเยซูเจ้าเสด็จไปตามหัวเมืองและหมู่บ้านต่างๆ ทรงสั่งสอนและประกาศข่าวดีเรื่องพระอาณาจักรของพระเจ้า มีสาวกสิบสองคนติดตามพระองค์ไปด้วย 2 และมีหญิงหลายคนที่พระองค์ได้ทรงรักษาให้หายจากโรคภัยไข้เจ็บและจากการถูกผีสิงก็ติดตามไปด้วย เช่น มารีย์ชาวมักดาลา ซึ่งมีผีร้ายเจ็ดตนสิงอยู่ 3 โยอันนาภรรยาของคูซา ผู้ดูแลพระราชวังของกษัตริย์เฮโรด ซูซันนา และหญิงอื่นๆ อีกมากมาย ซึ่งได้ช่วยเหลือพระเยซูเจ้าและสาวกด้วยทรัพย์สินของตน

4 ครั้งหนึ่งเมื่อมีประชาชนจำนวนมากมาชุมนุมกันรอบพระองค์ และต่างก็เดินทางมาหาพระองค์จากหัวเมืองต่างๆ พระองค์ตรัสเล่าอุปมาเรื่องนี้ว่า 5 ชายคนหนึ่งออกไปหว่านเมล็ดพืช ขณะที่เขาหว่านอยู่นั้น เมล็ดบางส่วนตกลงข้างทาง ผู้คนเดินย่ำเหยียบ และนกในอากาศก็จิกกินเสียหมด 6 เมล็ดบางส่วนตกลงบนหิน เมื่องอกขึ้นมาแล้วก็เหี่ยวแห้งตาย เพราะขาดความชุ่มชื้น 7 เมล็ดบางส่วนตกลงในพุ่มหนาม เมื่อหนามขึ้นมาก็ปกคลุมและบังแสงแดดเสียจนต้นอ่อนไม่เจริญเติบโต 8 เมล็ดบางส่วนตกลงในดินดี เมื่องอกขึ้นมาก็เจริญเติบโตและให้ผลเป็นร้อยเท่า

เมื่อพระองค์ตรัสจบแล้ว พระองค์ทรงร้องเสียงดังว่า ผู้ใดมีหูที่จะฟังก็ขอให้ฟังเถิด

9 สาวกทูลถามพระองค์ว่า อุปมานี้มีความหมายอย่างไร 10 พระองค์ตรัสตอบว่า พระเจ้าทรงประทานความรู้ความเข้าใจเรื่องพระอาณาจักรของพระองค์แก่พวกท่านเป็นพิเศษ แต่แก่คนอื่นๆ ทรงประทานเป็นอุปมา เพื่อว่าเมื่อเขาเห็นก็จะไม่เห็น เมื่อได้ยินก็จะไม่เข้าใจ

11 ความหมายของอุปมานี้มีดังนี้ เมล็ดพืชคือพระวาจาของพระเจ้า 12 เมล็ดที่ตกข้างทางคือคนที่ได้ยินพระวาจา แต่แล้วมารก็มาฉกพระวาจาไปจากใจของเขา เพื่อมิให้เขาเชื่อและได้รับความรอดพ้น 13 เมล็ดที่ตกบนหินคือคนที่ได้ยินพระวาจาแล้วก็ยินดีรับไว้ แต่เขาไม่มีรากลึก เขาเชื่อได้ชั่วระยะหนึ่งเมื่อถูกทดสอบ แต่เมื่อถูกทดสอบเขาก็ละทิ้งความเชื่อ 14 เมล็ดที่ตกในพุ่มหนามคือคนที่ได้ยินพระวาจาแล้วก็ดำเนินชีวิตต่อไป แต่ถูกความกังวลใจ ความมั่งคั่งและความสุขสำราญในชีวิตนี้ปกคลุมไว้ จึงไม่เจริญเติบโตจนให้ผลแก่พระเจ้าได้ 15 เมล็ดที่ตกในดินดีคือคนที่ได้ยินพระวาจาแล้วก็ยึดมั่นไว้ด้วยใจดีและใจสัตย์ซื่อ และเพียรอดทนจนให้ผลเป็นพืชผลที่งอกงาม

ตะเกียงบนที่สูง

16 ไม่มีใครจุดตะเกียงแล้วเอาภาชนะปิดไว้ หรือเอาไปซ่อนไว้ใต้เตียง แต่จะตั้งไว้บนที่สูงเพื่อให้ผู้ที่เข้ามาในบ้านได้เห็นแสงสว่าง 17 เพราะไม่มีสิ่งใดที่ซ่อนไว้แล้วจะไม่ถูกเปิดเผย และไม่มีสิ่งใดที่ปิดบังไว้แล้วจะไม่ถูกเปิดโปง 18 เพราะฉะนั้นจงระวังให้ดีว่าท่านฟังอย่างไร ผู้ที่มีอยู่แล้วจะได้รับมากขึ้น แต่ผู้ที่ไม่มีอยู่จริงแม้สิ่งที่เขาคิดว่าตนมีก็จะถูกเอาไปจากเขา

พระมารดาและพี่น้องของพระเยซูเจ้า

19 ครั้งหนึ่งมารดาและพี่น้องของพระเยซูเจ้ามาหาพระองค์ แต่ไม่สามารถเข้าไปใกล้พระองค์ได้เพราะมีคนมากมายล้อมอยู่ 20 มีคนมาทูลพระองค์ว่า มารดาและพี่น้องของพระองค์ยืนอยู่ข้างนอกและต้องการพบพระองค์ 21 พระองค์ตรัสตอบว่า มารดาและพี่น้องของเราคือคนที่ได้ยินพระวาจาของพระเจ้าและปฏิบัติตามพระวาจานั้น

พายุสงบลง

22 วันหนึ่งพระเยซูเจ้าตรัสกับสาวกว่า เราจะข้ามไปอีกฝั่งหนึ่งของทะเลสาบกันเถิด แล้วพวกเขาก็ออกเรือไป 23 ขณะที่เรือแล่นไปนั้น พระเยซูเจ้าทรงบรรทมหลับไป ทันใดนั้นเกิดพายุลมแรงพัดลงมาที่ทะเลสาบ เรือเริ่มโคลงเคลงและน้ำเริ่มเข้าเรือ พวกเขาตกอยู่ในอันตรายมาก 24 สาวกจึงเข้าไปปลุกพระองค์ว่า อาจารย์ อาจารย์ พวกข้าพเจ้ากำลังจะตาย พระองค์ตื่นขึ้นมาทรงห้ามลมและคลื่นที่ดุร้าย ลมและคลื่นก็สงบลง ทะเลสาบก็เงียบสนิท 25 พระองค์ตรัสกับสาวกว่า ความเชื่อของท่านอยู่ที่ไหน สาวกต่างก็ตกใจกลัวและประหลาดใจกันมาก พูดกันว่า ผู้นี้เป็นใครหนอ ที่แม้แต่ลมและคลื่นก็ยังเชื่อฟังคำสั่งของเขา

ชายที่ถูกผีสิงในเมืองเกราซา

26 พวกเขาแล่นเรือมาถึงเมืองเกราซา ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับแคว้นกาลิลี 27 เมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จขึ้นจากเรือที่ชายฝั่ง ก็มีชายคนหนึ่งจากเมืองนั้นซึ่งมีผีร้ายสิงอยู่หลายตนวิ่งเข้ามาหาพระองค์ เขาไม่ยอมสวมเสื้อผ้าและไม่ยอมอยู่ในบ้านเรือน แต่ไปอยู่ตามป่าช้า 28 เมื่อเขาเห็นพระเยซูเจ้าก็ร้องเสียงดังและหมอบลงแทบพระบาทของพระองค์ แล้วกล่าวว่า ข้าแต่พระเยซูเจ้า พระบุตรของพระเจ้าผู้สูงสุด ข้าพเจ้าขอวิงวอนพระองค์อย่าทรมานข้าพเจ้าเลย 29 เพราะพระเยซูเจ้าทรงสั่งให้ผีร้ายออกจากชายคนนั้น ผีร้ายได้เข้าสิงเขามานานแล้ว ถึงแม้ว่าเขาจะถูกมัดด้วยโซ่ตรวนและขื่อคาที่เท้าก็ตาม แต่เขาก็สามารถหักโซ่ตรวนนั้นได้ และผีร้ายก็ขับไล่เขาให้ไปอยู่ในที่เปลี่ยวๆ

30 พระเยซูเจ้าตรัสถามเขาว่า เจ้าชื่ออะไร เขาตอบว่า ข้าพเจ้าชื่อกองทัพ เพราะมีผีร้ายหลายตนสิงอยู่ในตัวเขา 31 ผีร้ายเหล่านั้นขอร้องพระเยซูเจ้าไม่ให้ส่งพวกตนไปยังนรกอเวจี 32 ขณะนั้นมีฝูงสุกรใหญ่ฝูงหนึ่งกำลังหากินอยู่ที่ภูเขาใกล้ๆ ผีร้ายจึงขอร้องพระเยซูเจ้าให้ส่งพวกตนเข้าไปในฝูงสุกรนั้น พระองค์ก็ทรงอนุญาต 33 ผีร้ายจึงออกจากชายคนนั้นเข้าไปในฝูงสุกร ฝูงสุกรก็วิ่งลงจากภูเขาลงไปในทะเลสาบและจมน้ำตายหมดทั้งฝูง

34 เมื่อคนเลี้ยงสุกรเห็นเหตุการณ์เกิดขึ้นดังนั้น ก็วิ่งหนีไปบอกข่าวแก่ชาวเมืองและชาวบ้านในที่นั้นๆ 35 ชาวเมืองและชาวบ้านจึงพากันมาดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เมื่อมาถึงที่ซึ่งพระเยซูเจ้าประทับอยู่ ก็เห็นชายที่ผีร้ายสิงอยู่นั่งแต่งตัวเรียบร้อยอยู่แทบพระบาทของพระเยซูเจ้า ชายคนนั้นมีสติสัมปชัญญะดีแล้ว ชาวเมืองและชาวบ้านจึงเกิดความกลัวเป็นอันมาก 36 ฝ่ายคนที่เห็นเหตุการณ์ก็เล่าให้ชาวเมืองและชาวบ้านฟังว่า ชายที่ผีร้ายสิงอยู่นั้นได้รับการรักษาให้หายแล้วอย่างไร 37 ชาวเมืองและชาวบ้านในแคว้นเกราซาทั้งหมดจึงพากันมาทูลขอให้พระเยซูเจ้าเสด็จออกไปจากเขตแดนของตน เพราะเขาทั้งหลายกลัวมาก พระเยซูเจ้าจึงเสด็จขึ้นเรือกลับไป

37 ท่านเจ้าจึงบอกเขาว่า ให้พี่ท่านนี้เพื่อเขา, เขาถวายความนับท่านเจ้าว่า, ฉันให้
คนมีชื่อยอดเยี่ยมอย่างนี้เคยทิ้งให้เขาหิวอย่า? 38 ท่านเจ้าเว้าว่า, พี่
ท่านมีเท่าไรก็ตาม? ให้เขาไป เมื่อเขาไปแข็งขันถวายความว่า, มีเท่าไรก็ทำตาม ๆ ครบโต.

39 ท่านเจ้าจึงบอกแสนข่ามใช้แบ่งออกเป็นโมด แข็งให้นั่งใจหนึ่งข้าพ่ายแดง.
40 เมื่อเสียงพ่อกินั่งใจเป็นแดง, แดงน้อยมาก, แดงทำไมมาก. 41 ท่านเจ้าเอาเท้าจึงทำ
ตามแต่ใจครบโมนั่นแข็ง ก็แหนหน้านั่นไปหาชีนพาน ทางความกินข้อนเจ้าหน้า
แข็งปิดเท้าจึงแพ่งให้พี่ข่ามใช้ใจข้าวให้เสียงพ่อ, ใจครบโมนั่นก็แบ่งนั่นเท่าไหน. 42
เขาได้กินอิ่มเพื่อกู่มาก. 43 เท้าจึงแต่งใจเกินกินเป็นตอนมุนมีนนั่น แสนข่ามใช้เท่าง
ได้เต็มมีงครบใจ. 44 แสนกินนั่นมีชื่อถ้าพันมาก.

เจ้าเสียคุณท่านเท่านี้

45 เพื่อนั่น ท่านเจ้าบอกข่ามใช้ใจเขาหามพวกนี้ใจไปแต่งเขือกเกาอี ถาตอน, ท่านเจ้า
จึงบอกให้เสียงพ่อพ่าใจ. 46 ทุกมาเสียงพ่อพ่าใจแข็ง, ท่านเจ้านั่นพุงเมื่อทากใจชื่อพ่
ท่านโหม. 47 เมื่อมาเขานั่นก็ทุกชื่อทางหลอกเพื่อนั่นเจ้าเสียคุณชื่อไปกับด้วย. 48 ท่านเจ้า
เห็นข่ามใช้ทางหน้าชายเขา งางมีกันใจทาย, เพ่เขาข้านงกุกไปหม เพื่อนั่นแสดงไปข้าวขี้
ท้าเพื่อตั้นเค้า, ท่านเจ้าได้ทุกเท่านี้ใจทาพี่ข่ามใช้เสียกลดคุณทุกทายเขาใจ. 49 เมื่อ
เพื่อพี่ข่ามใช้เห็นท่านเจ้าทุกเท่านี้มาเขาหนีว่าแม่นฉันจึงเอาหนแสกนั่น. 50 เพ่
ว่าคู่ชายเห็นใดก็ไปใจข้านเพื่อนั่นท่านเจ้าเว้าทังเขาว่าทาน้อยใจแม่นเขาขี้ทุก
ข้านเน่. 51 ท่านเจ้าได้นั่นเขาเขาแข็งไปหมก็ท่ายไกล. 52 แสนข่ามใช้เห็นเป็นทาก
ฐานทาย ข้อนว่าเขาเข้าเท้าโมกในใจวักเอาเท้าขี้ขึ้นเพ้าท้าพันชาย, ข้อนใจเขาทุก
แท่นฉันทังกันชื่อ.

53 เมกามพวกนี้ใจออกแข็ง, เขาได้แท่นเขาจ้วนั่นท่าเขาเมนเอินเนเกาเข็ก. 54 เมื่อ
เจ้าเสียคุณแท่นพี่ข่ามใช้ออกเขาใจ เสียงพ่อก็จึงเจ้าเสียคุณได้. 55 พี่เขาจึงข้นพ้าวออก
ใจท่าโล้นไปนั่น เอาชายเจ็บปวดใช่เช่นทามมาข่อนเขาได้ในว่าเจ้าเสียคุณชื่อท้าน. 56 เมื่อ
ท่านเจ้าเท้าใจกินเมนั่งว่าข้านนอกนอกนาก็ถ้า, เขาได้เอาชายเจ็บปวดมาวางจ้วย

มาก 6

ข้อนเจ้าขาด, แข้ว แด่ ข้ท่านเจ้า ให้ เรา ทิด ทาง เข้ อ ท่านเจ้า, ผู้ ใด ได้ ทิด แข้ว ค้ ถ เผ็ด.

มาก 7

ความข้อนข้นมา แต่ เม ขาง ข้าง เค้า

1 เจ้ น้น แสน พ่าข้ ณาย แต่ง ณ ขอนวอง แต่ง ถาท้ ส มา แต่ เม่ง เข้ย, ณาเข้ม เอาทน มา ทาเจ้าเข้ญ. 2 เรา ได้ เห็น ข่าม ใช้ ท่าน เจ้า มี ส ทิน เน้า มี อ่ย เข่า ข่ย มี ท่อน ท่อข อ็กวอง. 3 เพ่ ว่า แสน พ่า ข้ ณาย แต่ง แสน ส ขี้ว เห็ง เผ็ด เวีย ท่อข ความ ข้อน ข้น มา แต่ ขาง ข้าง เค้า, ว่า เรา เข่า ได้ ข่ย มี ตาม อ็ก วองแข้ว ค้ เข่า ทิน เน้า. 4 แต่ง เจ้ เรา โข้เจ้ มา ว่า ทาก เข่า ได้ xาก ข่ย แข้ท ใx ข้ ท่อน เรา ค้ เข่า ทิน เน้า เรา ถู ขุ้ อ็กวอง อ้น ทาขแนว ใหม่ เณ ข้าง คุ้ย แท, ข้าง พาน ทอ เท, พาน ทอ แด, โกก, เข ฉอน. 5 แสน พ่า ข้ ณาย แต่ง พ้ ณ ขอนวอง ค้ ดาม ท่าน เจ้า ว่า, เข้น ข้ ข่าม ใช้ ท่าน เจ้า เข่า เผ็ด ท่อข อ็กวอง ข้น มา แต่ ขาง ข้าง เค้า ? ถู ทิน เน้า มี อ่ย. 6 ท่าน เจ้า ทอง เรา ว่า, ท่าน เอ๊ ณา ขา ได้ ข้น จ็ก พ้ เท่าน ไว้ ว่า เข้น ส หน้า น้ ใจ งาน ท่อขความ ท่าน ได้ ข้น ไว้ ว่า:

เข้น โพ่ พ้ นี้ ข้อ ถู เขา ที่ ขาก ใจ เรา ถี้ ทุก ท่าง ข้ เขา

7 เรา โหม้ เขา เข่า มี ค่า ข้ ง เพ่ เรา เอา ความ ผู้ ส วอก ขอน

มา ว่า เข้น ความ เขา วอก ขอน

8 พ้ เท่าน วาง ข้ ความ เจ้า น้า วอก ขอน

แข้ว โข้ พ้ ความ ส วอก ขอน.

9 ท่าน เจ้า เว้า ทั้ง เรา ใหม่ ว่า, ทุก หมน เห็ง ดิ ความ พ้ เท่าน ได้ วาง ข้ ความ เจ้า น้า วอก ขอน, โข้ พ้ ความ วอก ขอน ข้น มา แต่ ขาง ข้าง เค้า. 10 เพ่ ว่า โม เณ ได้ วอก โว้ ว่า, ให้ เหน ขี้ พ่ แม่ เจ้า, ผู้ ใด ดู ง่าย พ่ แม่ ผู้ มี โห้ ย ยอด ตาย. 11 พ้ เท่าน น้ เว้า ว่า, ผู้ ใด ผู้ เว้า ทั้ง พ่ แม่ ว่า เค่ง ณอ อน ใด เข้น ณอ น้อย ผู้ ค่อย เย เจ้า ได้, เค่ง ณอ น้น เข้น โก ขา งาน, (ดาย โหม้ เจ้า น้า แข้ว) 12 พ้ เท่าน ค้ เข่า ให้ แสง ผู้ น้น เผ็ด อน ใด ข้ง ก่ เพ่ ค่อย เย พ่ แม่ เจ้า. 13 พ้ เท่าน จี้ ขาย ข้ย ความ เจ้า น้า วอก ขอน, ข้อน ความ วอก ขอน ข้ง ก่ มา แข้ว ถู ขอน ข้ง ก่ โข้ น้า, แต่ง อ็ก อ้น เณ นี้ ทาย แนว พ้ เท่าน ถู เผ็ด ผู้.

มาท 7

แนวเสี้ยก ให้ สร้างอย่าง

14 แข้ว ท่าน เจ้า ก็ แสท เสียน ไฟ่ มาใฟ เว้า ทั้งเราว่า ให้ พ้ง เจ้า พี้ง แท่งให้ เหมือ ไมท ในใจ. 15 อย่ ชู่ ทาง นอท เหมือ ทุง มี่ ชู่ สร เข่าเสียก ให้ ชู่ สร ร้างอย่าง ก็, ทาท ว่า อย่ ออท มาแท่ ทุง มี่ ชู่ สร น้อย ด เสียก ให้ ชู่ สร ร้างอย่าง. 16 ใส่ มิ ทู ให้ พี้ง เอา. 17 เม่ ท่าน เจ้า ก็ ออท ไว้ เสียน ไฟ่ เหมือ ไว้ ทุง เทน แข้ว, แสน ข่าม ใช้ ก็ ชู่ ตาม ท่าน เจ้า แท้ หนี้ ความ เว้า น้อย. 18 ท่าน เจ้า จี่ง ทอง เรา ว่า, พ้ง ท่าน ลี้ ทู่ เข่าเธ ผู้ อา ? พ้ง ท่าน เข่า ก็ หลอม ดู อา ? อย่ ใด ชู่ ทาง นอท เหมือ ไว้ ทาง ทุง ชู่ สร เข่า เสียก ให้ ชู่ สร ร้างอย่าง ก็. 19 เพ่ ว่า อย่ น้อย เข่า ก็ เหมือ ไว้ ทุง ใจ, มย่ไผ่ ไว้ ทุง งุ่ม แข้ว ดาย ออท ไว้ (ความ งอท xอน เหล่ นี้ เสียน จ้ท ง่าว ว่า เช่ ทิน ชู่ แนว แง่ท ใx แข้ว).

20 ท่าน เจ้า เว้า ว่า, อย่ ใด ออท ทาง ทุง ชู่ สร มา น้อย ด เสียก ให้ ชู่ สร ร้างอย่าง. 21 เพ่ ว่า ออท ทาง ทุง มา แม่น ออท มา แท่ ทุ ใจ ชู่ สร, มี ความ หนี้ อย่าง เข่า ถิ, จ้ท ฉิดวอด ทู่ ดาย, จ้ท เจ้ม, หน้า สร. 22 จ้ท อิ้น ชู่ ชุ่ ฉุ มี ท่าน, ทิน เพ็้ม,โคด งาน, แข้ว พาด, ทุง ทอย, เพ่ด แทน, ดู ด่าย, โต เข่า เจ้น, ใช้ ช้า วาด มี่ ไว้ ท่อย โจม. 23 จ้ท ห้อย อย่ พน แนว ก็ ออท ทาง ทุง มา แข้ว เสียก ให้ ชู่ สร ร้างอย่าง.

ชู่ ทู่ ก็้ด กิ้จ พอย นิ เท่ เช่ เว้า เสี้ญ

24 ท่าน เจ้า ก็ ออท ช้ ง่อน น้อย ไว้ กิน เมด ที่ โจ แข้ว เหมือ ไว้ เทน ชู่ ง หนี้ เข่า แช่ ให้ ใส่ ผู้, ทาท จ้ด ชู่ เข่า ก็. 25 เช่ น้อย มิ ชู่ ทู่ ง ฉิ ห้ เม่ า ยุท ปู่ ด มย มย ก็ กิน น่าว เจ้า เสี้ญ มย จี่ด มา ทาท่าน เจ้า ให้ม หมุ โจ ด ใช้ ทิน. 26 ชู่ ทู่ น้อย เสียน สร ทา ปิ ท ออท พี้ด ก็้ด กิ้จ พอย นิ เท่, มย ก็ด แด่ ช้ ท่าน เจ้า ช้ง ฉิ ห้ เม่ า ออท ช้ ยุท ทู่ มย. 27 ท่าน เจ้า ก็ เว้า ห้ง ชู่ ทู่ น้อย ว่า, ให้ ยุท ทิน อิ่ม ช้ ท่อย เพ่ ว่า เข่า เจ้ เอา เช่ เทินยุท จุ้ม ให้ หม น้อย. 28 มย ดาย ความ หอง ว่า, จู่ ท่าน เจ้า แม่น ด, ทา ทา หม น้อย ชู่ ท้อด พาน ลี้ ทาท เรว ทิน เช่ เหล่ เล็ท น้อย น้อย.

29 เหล่น้อย ท่าน เจ้า จี่ด เว้า ห้ง มย ว่า. ข้อย ความ เว้า เจ้า, ให้ ลิน เม่ เทน ฉิ ห้ าย ห้ เม่ า ยุท ทู่ เจ้า ก็ ออท แข้ว. 30 มย ลิน เม่ เทน ลี้ เห็น ยุท ทู่ เนอน ชู่ พี้ด เรด ฉิ ห้ าย ก็ ออท ช้ แข้ว.

เจ้า เสี้ญ ปี่น ง่ ส ทุ ทร ส เป็น เวท

มาท 7

31 ทูล มา ท่าน เจ้า ได้ ยก ย่ อม ที่ ใด ทาส เขา นั่ง อยู่, แข้ว ก็ อ ทาง ข้าม ที่ ได้ เล็ ก ทา ใจ ขึ้ น ไป ทา หลอ ทูล ว่า ขึ้ เจ้. 32 มี ร้อย เอา ตั้ ง ทาส ชาย หนึ่ ง เป็ น นาย มา หา ท่าน เจ้า ได้ แล่ ง ท่าน เจ้า ใช้ มี ใจ่ มา. 33 ท่าน เจ้า ได้ เอา มา ยก ย่ อม แต่ ร้อย นี้ น้ อ ย่ า ง ใจ่ มี ขึ้ น ง่ า ย ใจ่ ขึ้ น ตั้ ง นั้ น. 34 แข้ว ท่าน เจ้า แหน หน้า นั้ น ฟ้า ทา ใจ ร่ อ ใหญ่ เว้า ทั้ ง ตั้ ง นั้ น ว่า เย ซู ทา (ให้ ใน ยอ ห). 35 แข้ว ทู ตั้ ง นั้ น ค้ ใช้ ใน ยอ ห ขึ้ น ค้ ทูล, แข้ว มา ค้ ง าก ได้ ถ. 36 ท่าน เจ้า ได้ ห้าม เสี น ใพ่ เข่า ให้ ง อ ก นั้ ให้ ตั้ ใน ฟื้ น, ท่าน เจ้า ห้าม เรา ทาง ที่ ใน เรา เช่ น ว้าว ใจ ที่ นั้ น. 37 เสี น ใพ่ เห็ น เสี น ทาก ทาง จึ ง โอ้ โท ทา ว่า ท่าน เจ้า ตั้ นี้ ได้ เสี ด ข้ น ที่ อ ก ถ, ทา ตา ร้อย ทู ผึ ก ค้ เสี ด ให้ ถิ น ได้ ร้อย เสี น ทาก ค้ เสี ด ให้ ง าก ได้.

มาท 8

เจ้า เสี ญ นี้ ง เพ้ ฉ่ พ ร้อย

1 เย นั้ น เสี น ใพ่ ได้ มา ที่ ม ทาง ใพ่ เข่า มี เย่ ง ทิ น ท่าน เจ้า จึ ง แผก แสน ข่ า ม ใช้ มา เว้า ทั้ ง เรา ว่า. 2 เขา อั น ดู แสน นี้ เพ่ เรา ตู่ ท่ อ ง เขา ได้ ฉ า ม มั้ แข้ว เข่า มี ร้ ง ทิ น. 3 ว่า เขา ถู ให้ เรา ค้ น เม่ เขน เย ทู ง ทอด ทิ ว ตู่ เรา ถู อิ ด เม ง ตาม ทาง เพ่ ณา น ร้อย มา แต่ ทุ ท ท่าง. 4 พ้ ง ข่ า ม ใช้ จึ ง ดาง ความ ทอง ท่าน เจ้า ว่า ตู่ ทาง ว้า แน ว นี้ ถู เรา เย่ ง ทิ น ท่า ใด มา พ ให้ เรา ทิ น อ่ ม. 5 ท่าน เจ้า ดาม เรา ว่า พ้ ง ท่าน มี เน้ า จี้ ที้ ท่ อ น ? เรา ดาง ความ ทอง ว่า มี เจ็ ด ท่ อ น.

6 ท่าน เจ้า ได้ ง อ ก ให้ เสี น ใพ่ นึ่ ง ใจ ง ถิ น, เม่ เรา เน้ า จี้ เจ็ ด ท่ อ น มา ร้อ ท่าว ความ ได้ ข้ อ น เจ้า ฟ้า แข้ว, ค้ บิ ด ง นี ให้ ข่ า ม ใช้, พ้ ง ข่ า ม ใช้ เรา ง้ า ง ให้ เสี น ใพ่. 7 เรา มี ง้ า น้ อ ง ร่ อ ง ง า ม โท, ท่าน เจ้า ได้ ร้อ ท่าว ความ ได้ ข้ อ น เจ้า ฟ้า แข้ว ง อ ก ให้ ข่ า ม ใช้ เรา ง้ า น้ นี ใจ ง้ า ง เน้ ถิ ว ทนี, แสน ร้ ได้ กิ น อิ่ ม เพ็ ด . 8 ท่ อ น ทก เน กิ น น้ นี เรา เท็ ง ได้ เท็ ม เจ็ ด ปู ถ. 9 แสน ได้ กิ น น้ นี มี ข้ า ว ขึ้ พ ร้อย, แข้ว ท่าน เจ้า ง อ ก ให้ เรา ห่ า ใจ. 10 เย นั้ น ท่าน เจ้า ใจ เข ใจ ท่ อ ง พ้ ง ข่ า ม ใช้ ใจ ง ฆอด แดน เม ถ าน มา นู ฆา.

11 แสน ฟ้า ชิ น้ า ง ออก มา ค้ า ง ความ ทั้ ง ท่าน เจ้า, เพ่ แอ่ ตู่ ใจ ท่าน เจ้า ร้อ ให้ ท่าน เจ้า เสี ด จ๊ ก ทาก ฐาน แนว ร มา แต่ เม ถ ฟ้า. 12 ท่าน เจ้า ได้ ทา ใจ เร ถ แข ถ แข้ว เว้า ว่า เสี น

ข้อ สงไม่ได้ ตามอัตภาวะ, เหมือนพวกท่านตรวจดูแล้วว่า คุณเป็นเชื้อสายของสงไม่ได้นั่นเอง. 13 แล้วท่านเจ้าได้ถวายเรามาเป็นของกำนัลหรือไม่.

เจ้าแต่งแต่งงานกับชายทั้งแต่งเพื่อใคร

14 แต่งว่ามาให้ข้ามเอาเมืองนี้ถวายท่อง ทรงเหมือนมีเมืองนี้ก่อนถ้วย. 15 ท่านเจ้าคิดเห็นเหมือนว่า, ให้เป็นดี ทั้งต่อยดูเจ้าแต่งแต่งงานกับชายทั้งแต่งเพื่อใครให้ถ้า. 16 พวกข้ามให้ตีโอโหนว่า, คุณถือแต่ญาติเอาเป็นมีเมืองนี้.

17 ท่านเจ้าทูลอัตนั้นตามเหมือนว่า, เสือดแน่วใดพวกท่านตีโอโหนขอดอัตเป็นมีเมืองนี้, พวกท่านกูเป็นได้เป็นดี แต่กูเป็นเพื่อเมืองในใจอ่า, ใจพวกท่านกูคงหนีดูอ่า? 18 มีหากูเป็นเห็นอ่า? มีหูกูเป็นได้ยินหรือ? พวกท่านเป็นจำได้อ่า?. 19 แม่เหมาปิดเมืองนี้ห้ามก่อนข้าวให้ห้ามพระนั่น, พวกท่านเห็นก่อนเณรันนั่นได้ทุกหรือ? เหมือนความตอบว่าได้ยินหลายหน. 20 แม่เหมาปิดเมืองนี้เสือดก่อนข้าวให้ร้องพระ, พวกท่านเห็นก่อนเณรันนั่นได้เห็นทุกหรือ? เหมือนความตอบว่าได้เสือดหลาย. 21 ท่านเจ้าจึงเอ่ยทั้งเหมือนว่า, พวกท่านกูเป็นเมืองในใจอ่า?.

เจ้าเสือญาติมาขอความเป็นอิสรี

22 ท่านเจ้าแต่งพวกข้ามให้ได้ถวายเป็นอิสรี, โทษนั่นได้เหยียบมาหาท่านเจ้า, แด่ของท่านเจ้านั่นเอง. 23 ท่านเจ้าได้นั่งมีพระคุณขอดูแลเอองถวายนอกเป็นได้โปรดนี้ณาขาดใจ่ตาตุ้นั่น ยืดมีใจ่เอง แล้วความเหมือนว่า, เจ้าเห็นหูแต่อ่า. 24 ตุ้นั่นแหนหน้าเป็นแล้วความตอบว่า, ตุ้นั่นอยเห็นพระคู่ถวายมาหาทเป็นแจกทีมี. 25 ท่านเจ้าได้ยืดมีใจ่เอองใหม่ เอองมั่นตานั้นเห็นคู่อนจนเคยได้ถ้า. 26 ท่านเจ้าจึงให้เอองล้นแม่เหน แล้วบอกเอองว่าคู่ได้เมืองถวายทรงเมืองนี้.

ท่านเขียโตว่าเจ้าเสือญาเป็นขุนเจ้าพี่

27 เจ้าเสือญาแต่งพวกข้ามให้ออกถวายดอมข้าน โอ้ยโอ้นเมืองทางณาจะตัวจบอย, ทรงเคย

ทูต ซึ่ง ทาง ของ ขวัญ ทาง นั้น ท่าน เจ้า ได้ ถาม พวก ข่าม ใช้ ว่า, แสน สะ เท็จ ทาส เว้า ว่า เขา แม่น ชั่ว ใด. 28 เรา ถาม ความ ตอบ ว่า, ณาน สะ ว่า แม่น ท่าน ใส่ ขน ขับ ผี, ณาน สะ ว่า แม่น ท่าน เอ็ด ขา, แข้ว สะ อ้น คี้ ว่า แม่น ชั่ว ขวัญ ทวย ใหม่ ชั่ว ข่าว ความ เจ้า พ้า. 29 ท่าน เจ้า ถาม เรา ว่า, พวก ท่าน เข้ ว่า เขา แม่น ใส? ท่าน เป็น ใด ถาม ความ ตอบ ว่า, ท่าน เจ้า เป็น ขุน เจ้า พ้า. 30 แข้ว ท่าน เจ้า ได้ ห้าม ข่าม ใช้ ความ คิด ว่า ทำ ได้ ของ วัด เขา ให้ ใส่ ตู้.

เจ้า เซ็น เว้า ขอด วัด เจ้า มี ชื่อ เสียง

31 แข้ว ท่าน เจ้า ได้ ตี้ ใกล ของ ของ พวก ข่าม ใช้ ว่า, ขุน ถาม สะ ชื่อ ชื่ อย่าง มี่ ณ ใจ ทาส แนว. ชั่ว เจ้า สะ แท่, พวก ใกล เฒ่, แท่ พวก ณ ของ 3 ชื่อ เข่า หนี เอา, เรา ชื่อ น้า ท่าน เจ้า ซ้ แข้ว มี้ ชื่ อาม ท่าน เจ้า ชื่อ ค้น เป็น สะ. 32 พวก ความ นั้ ท่าน เจ้า ได้ เว้า ความ นี้, เป็น เณ นั่น ท่าน เป็น ใกล ชี่ เอา ท่าน เจ้า ไป ทาง ณ แข้ว ซ้ ถาม ความ ห้าม ท่าน เจ้า. 33 เม่ ท่าน เจ้า ไว้ เห็น แสน ข่าม ใช้ ชี่ เจ้ ท่าน เป็น ใกล ว่า, ข้า ฉิ ห้าย เอ็ย ให้ ฟ่าย ซ้ เขา, เพ่ เจ้า หนี แนว ชั่ว สะ เข่า หนี แฟก เจ้า พ้า.

34 ท่าน เจ้า ได้ แณก เสียง ไฟ่ แท่ พวก ข่าม ใช้ เน้า มา หา เว้า ทัง เรา ว่า ชั่ว ใด แอ่ มา ท่อย เขา ให้ ชั่ว นั่น วาง วัด ทิน ขวัญ ชั่ เข่ย เท่า เจ้า ซ้, แฟก เอา โม้ วา แสน เจ้า มา ท่อย เขา. 35 เพ่ ว่า ชั่ว ใด แอ่ ต่อย ต่ เข่ย เจ้า ให้ น่อย ซ้ ปาง ไผ่ย ชั่ว นั่น ชื่ ซ้ ต่ เข่ย. ว่า หาก ชั่ว ใด ชื่ ซ้ ต่ เข่ย เจ้า เพ่ ยก เขา แท่ เพ่ น่าว ใช เขง, ชั่ว นั่น ชื่ ต่อย ต่ เข่ย เจ้า น่อย ซ้ ปาง ไผ่ย. 36 ว่า ชั่ว ใด ชื่ ได้ เต่ง ณอง เห็ง เพ็ด พั้ง เมง ขุม หาก ชื่ ตี้ ซ้ ต่ เข่ย แห้ เจ้า ชั่ว นั่น ชื่ ได้ ขวัญ ซ้ง. 37 ขั ชั่ว นั่น ชื่ เอา อน ใด โจ แฟก เอา ต่ เข่ย แห้ เจ้า ค้น มา. 38 ต่ เข่ย นี้ มี ท่ วัด โคก จาน แท่ อ่อย ห้าย ว่า ชั่ว ใด หน้า ห้าย พั้ง วัด เขา แท่ ความ เขา ของ ของ นั่น ขุน ถาม สะ ค้ ชื่ มี ความ หน้า ห้าย พั้ง วัด ชั่ว นั่น. เม เจ้ ท่าน เจ้า มา มี ความ ทุ่ง หน้า มา หา เจ้า พี่ แท่ พวก แดน ชั่ว ใช เขง.

เจ้า เช ชื่ ได้ ความ ทุ่ง เขง ใช

1 ท่าน เจ้า ทูต เว้า ทัง เรา ว่า, เขา ของ พวก ท่าน ความ นี้ ว่า, แสน สะ ฮึน ฉ์ นี้ ณาน สะ ชื่

มาท 9

เข้า ทาส ท้นว่า ผู้โด้ เห็น แสง แพง แผ่น ท้า แส่น เมง เจ้า พ้า มา เผ้น แท่ง ดา. 2 โทท มี้ ขุน มา เจ้า เสีญโด้ เอา ท่าน เข้โท , ท่าน ชา โทโข แท่ง ท่าน โช ทน นั้น พุ่ง เม่ ทาท โข ชู้, แข้ว มี่ ผิ ง หน้า ทา ท่าน เจ้า โด้ ขึ่น โข ก่ หน้า เช า. 3 เช้ ผิ ท่าน เจ้า ทุ่ง ใช ด่อน เห็น ผู้ ข่าว ค่า ง ณ ท ผ้า ท่โ แส่น ลิน เมง ขุม ณ ท ให้ ด่อน เผ่ น้น เข้า มี. 4 ข่าม ใช้ เห็ง ขาม โด้ เห็น ท่าน โม เผ้, ท่าน เอ็ ข ชา โอ้ โท ทั ง เจ้า เสีญ. 5 ท่าน เข้โท ดาช ความ ขุ่ เจ้า เสีญ ว่า, ผู้ ง เจ้า จอม ชู้ เขึน หน้า, พ ง ชู้ น้อช ชู้ นี้ คื้ ลิ ว่า ท่าน เจ้า ทาท ใจ ใช มอน พ ง ชู้ น้อช ผู้ ค้ ง ท นั้น ขาม ทุ ง ชู้ ว่อน นี้, ให้ ท่าน่ เจ้า ทุ ง ล, ให้ ท่าน โม เผ้ ทุ ง ล, ทุ ง ล ถ ให้ ท่าน เอ็ ข ชา. 6 ท่าน่ เข้ โท เว้า แนว น้น เฟ เข้า ทู้ ผู้ เว้า แนว ใด, ว้อน ว่า เข า ว้ าน ทาช.

7 มี ว้ ง ผ้า มา โงท โห้ม เข า โว้, มี เช ง ออท มา แท่ ว้ ง ผ้า น้นว่า, ท่าน ชู้ นี้ ถ เขึน ขุท เขา ท ท, ให้ พ ง ท่าน พ้ ง ความ ท่าน. 8 เข า ช้น พ้าว เว ง อ้อม โข น้น เข้า เห็น ชู้ ใด, เห็น ท่ เจ้า เสีญ ชู้ ท่อช เข า. 9 เม่ เข า ทุ ง โข ง พุ มา ท่าน เจ้า ห้าม พ ง ข่าม ใผ้ เข้า ให้ ว อท อน เข า เห็น น้น ให้ ชู้ ใด, ท้นว่า ขุท ดาช ส ทาช ค้น มา เข้า.

10 เข า คื้ โด้ พ้ ง ความ ว อท น้น เข า ทาท โอ้ โช ทน ว่า, ผู้ ทาช ค้น มา เข้า น้น พี้ แนว ใด. 11 เข า จ่ ง ผู้ ง ดาม ท่าน เจ้าว่า, เขึน เผ่ ง ใด แส่น ฟ ทุ ง เว้ช เว้า ว่า, ท่าน เอ็ ข ชา ผู้ ผี้ มา ท่อน. 12 ท่าน เจ้า ทอ เข าว่า, แม่ น ถ เอ็ ข ชา ผู้ ผี้ มา ท่อน ผู้ เสีก ให้ ภู่ อน ช น ช่ ง ถ เผ่ เท่า, มี ความ ผู้ น โว้ ทั ง ขุท ดาช ส แนว ใด, ท่าน่ ผู้ ผี้ โผ้ ง าง มี่ ณ่ ใจ ทาช แนว แท่ง ผู้ ผี้ ด, ง่าช. 13 เขา ว อท พ ง ท่าน ว่า, เอ็ ข ชา น้น โด้ มา แข้ว เข า เสีก ให้ ท่าน ตาม ใจ เข า เผ่ ง ความ โด้ ผู้ น โว้ ทั ง จ ท ท่าน .

เจ้า เสีญ ช้ ง ผิ ท้ เม า ออท ช้ เง้ ท น้อช

14 เม่ ท่าน่ เจ้า แท่ง ข่าม ใผ้ ขาม ส มา ทอด แส่น ข่าม ใผ้ ท่อช ทน น้น เห็น พ ง เขึน โฟ่ อ้อม ข้อม เข า ทาช แข้ว แส่น พ ทุ ง ทุ ง ค้าช ความ ทั ง เข า. 15 เม่ เด้ เขึน โฟ่ เห็น ท่าน เจ้า คื้ เขึน ทาท ทาช, จ่ ง แขน มา ท ท ค่าว. 16 ท่าน เจ้า จ่ ง ดาม เข าว่า, พ ง ท่าน ค้าช ท น จ ท ช ง. 17 มี ชู้ ส ท ง เขึน โฟ่ น้น ดาช ความ ทอ ท่าน เจ้าว่า, ผู้ ง โณ ชู้ น้อช โด้ เอา ขุท ดาช มา ทา ท่าน เจ้า เฟ่ ว่า ผิ เขึน ง าท โด้ ห้ เม า มน. 18 เข า ว่า ทาม ใด ผิ ห้าช ห้ เม า แข้ว

เสื้อให้มนุษย์ทั้งหลายมา, นี่นั่นขาดเหมือนกัน ก็แน่ใจแล้ว. ผู้น้อยรู้แต่
ว่าข้ามใช้ท่านเจ้าชีวิตของนั่นออกจาก เขาเรียกเป็นอย่างไร.

19 ท่านเจ้าเว้าทูลเขาว่า, โอ! ปากกาเป่าเอย! เขาคือผู้ทูลพูดท่านเกิดที่ใด,
เขาคือผู้อดใจโจมทูลพูดท่านเกิดที่ใด, ให้เอามาหาเขา. 20 เขาจึงเอาเล็กน้อย
นั่นมาหาท่านเจ้า, ที่เห็นท่านเจ้าเอาใด มนุษย์เสื้อให้เล็กน้อยโจมโยงทั้งหลายมา, นี่
นั่นขาดโผล่เหมือนกัน. 21 ท่านเจ้าก็ถามอ้ายมนุษย์ว่า, มนุษย์เป็นแบบนี้ก็เกิดที่ใดแล้ว,
ผู้เป็นอ้ายถามความตายว่าเป็นแต่น้อยมา. 22 ที่นั่นก็กินหรอยมนุษย์ใช่ไฟใช่นี้ทาย
เท่าว่าคือมนุษย์. ว่าหากท่านเจ้าต่อยมนุษย์, จะอันดับกลางแล้วต่อยพูดผู้น้อยแต่.

23 ท่านเจ้าเว้าทูลผู้เป็นอ้ายมนุษย์ว่า, ผู้เอาเสื้อก็เกิดเพื่อ. 24 เอานั่นอ้าย เล็กน้อย
ก็เว้านั้นว่าผู้น้อยเอาแล้ว, อนุผู้น้อยกินเป่าเชือเอาเพื่อนนั่นจะต่อยผู้น้อยแต่นา. 25
แม่เจ้าเสียหรือเห็นเสียไฟดุมมาหาทาย. ท่านเจ้าเว้าทูลที่ข้ายนั่นว่า, ข้าที่เป็นลาก
หมูเอย! เขาวอกให้มีออนจะข้าน้อยนี้ ทำก็ตันเถ้ามาหามนุษย์เท่.

26 ที่นั่นก็แลกนั่นเสื้อให้เล็กน้อยถั่นต่นเพื่อแลกแล้วสู้ออกไป, เล็กน้อยนั่น
เป็นเหลือสายแล้วนั่นเว้าว่ามนุษย์แล้ว. 27 แม่เจ้าเสียหรือนี่มีมนุษย์นั่นมนุษย์ที่น
นั่น. 28 แม่ท่านเจ้าเถ้าไปทรงเดินแล้ว, แต่นข้ามใช้ก็ดูถามความชีวิตว่า, เป็น
เหลือใครผู้ผู้น้อยจึงจะที่นั่นออกเป่าก็. 29 ท่านเจ้าตอบเขาว่า, ที่แบบนี้คือพ่าย
แบบอันเป่าก็มีที่แต่จะแบบถ้วย.

30 ท่านเจ้าแต่งผู้ข้ามใช้ก็ออกจะต่อนนั่นแล้วทิ้งแล้วทางไปไหว้ที่เจ้า
เพื่อท่านเจ้าเป่าแต่ให้ใสตู้. 31 ขอนท่านเจ้าวอกจนแต่นข้ามใช้ว่า, บุกดาสคือ
ผู้ช่วยให้มีสุขเขาคือถ้าท่านเจ้าจะ, แม่ถ้าแล้วก็ลามมีเจ้าพ้นคือถึงให้ท่านเจ้าตันเป็นสุข. 32 ผู้ความนี้แต่นข้ามใช้เป่าเถ้าโมทในใจ, หากว่าเป่าข้ามดามท่านเจ้า.

ผู้ใดเป็นใหญ่เหนือ

33 ท่านเจ้าพ้อมทั้งข้ามใช้ก็มาเผยหาเป็นอุม, แม่เถ้าโจมทรงเดินแล้วท่านเจ้า

มาก 9

ได้ ถาม ข่าม ใช้ ว่า, เรา มา ท่อย ทาง นั้น พ้น ท่าน ได้ ล้าย ทะ อัก ซ้ง, พ้น ข่าม ใช้ ท่าม ชู้. 34 เพ่ว่า เม่ เรา มา ท่อย ทาง นั้น เรา ได้ ล้าย ทะ ว่า, แม่น ใส ดู เป็น ใหญ่ เณ เพ็ด. 35 เจ้า เชิญ นี่ ใจ แข้ว แฉก ซ้ง ซอ ชู้ ข่าม ใช้ มา เว้า ทั้ง เรา, ว่า ชู้ ใด แอ่ เป็น โทก ให้ ชู้ นั่น เป็น ข่าย แท่ ให้ ใช้ ซอย ฉะ เพ้ ทาย. 36 ท่าน เจ้า เอา เด็ก น้อย ชู้ ฉะ มา จั่น ชู้ ก่ หน้า เรา, แข้ว ได้ อุ้ม เอา เด็ก น้อย นั่น ไว้ แข้ว เว้า ทั้ง เรา. 37 ว่า ชู้ ใด ห้อน เอา เด็ก น้อย ชู้ ฉะ แฉ นี้ ไว้ ใน ดู่ เพา ชู้ นั่น ค้ ได้ ห้อน เพา, ชู้ ใด ห้อน เพา ค้ เข่า ห้อน เพา ชู้ ถ้อ ห้อน เพ้ ให้ เจ้า พ้า ชู้ ใจ เพา มา.

38 ท่าน ใช ขอ ถาย ความ ขุ่ ท่าน เจ้า ว่า, ดู ใจ พ้ ชู้ น้อย ได้ เพ้น ฉะ ขุ่ ดู่ ท่าน เจ้า ซ้ง ฉิ ห้าย ออก, แข้ว พ้ ชู้ น้อย ได้ ห้าม ชู้ นั่น เพ่ มะ เข่า ได้ เน้า ขะ ม ทั้ง พ้ ชู้ น้อย. 39 ท่าน เจ้า ตอ ว่า, ท่า ห้าม มะ, เพ่ว่า ชู้ ได้ ขุ่ ดู่ เพา เชิด จัก ทาก ว าน แข้ว ท้ ให้ มา ค้ เข่า มี ใส ดู มา เว้า ถู ไ าย เพา. 40 เพ่ว่า ชู้ ใด เข่า ก่ โน้น ทั้ง เพา ชู้ นั่น ค้ ชู่ ทาง เพา แข้ว. 41 เพา ขอก พ้ ท่าน ความ นี่ ว่า ชู้ ใด เอา โทก นั้ ให้ พ้ ท่าน กิน เพ่ว่า พ้ ท่าน เป็น ทาง เพา ชู้ นั่น ดู มี เรู้ ห้อน เข่า ทุด ซัก เก่.

แฉ ฟา ให้ เชิด ข่าย โน้ย

42 ทะ ไร้ พ้ เด็ก น้อย นี้ ว่า ใส ฟา เด็ก น้อย ชู้ ฉะ เรู่ เพา นั่น เชิด ข่าย โน้ย, แฉ แฉ เอา ห่อน ด่าน ใหญ่ ทู่ ย เน้า แฉ วน ค ชู้ นั่น จุ้ม โง นี้ เง้ ซ แวน กิ. 43 ว่า ทาก มี เจ้า เชิด ข่าย โน้ย ให้ ศด จุ้ม ซ, มี มี ถือ ดู เน้า มี ดู่ เง ย ค้ ทู แวน ซ มี เพ้ ซอ มี ทาก ดู จี้ จุ้ม ใช่ ว่อน ข่าย โน้ย ชิ้ อิ วาย ชิ โพ้ เข่า ทุ้ ม อก. 44 ว่อน นั่น โท ฒอน เข่า ทุ้ ทาย ชิ ค้ เข่า ทุ้ ม อก 45 ว่า กิน เจ้า เชิด ข่าย โน้ย ให้ ศด จุ้ม ซ, มี กิน ถือ ดู เน้า มี ดู่ เง ย ค้ ทู แวน ซ มี เพ้ ซอ กิน ทาก ดู จี้ จุ้ม ใช่ ว่อน ข่าย โน้ย ชิ้ อิ วาย. 46 ว่อน นั่น โท ฒอน เข่า ทุ้ ทาย ชิ ค้ เข่า ทุ้ ม อก. 47 ว่า ทา เจ้า เชิด ข่าย โน้ย ให้ ศร ออก ซ, มี ทา ถือ เน้า แฉ่น เม พ้า ทู แวน ซ มี เพ้ ซอ ทา ทาก ดู จี้ จุ้ม โง ว่อน ข่าย โน้ย ชิ้ อิ วาย. 48 ว่อน นั่น โท ฒอน เข่า ทุ้ ทาย ชิ ค้ เข่า ทุ้ ม อก.

49 เพ่ว่า ขุ่ ฉ จี้ ควา เท ข้า ง่า ชิ เรา. 50 เท เป็น แอ ถิ, ว่า ทาก เท ข้า แข้ว ดู เชิด ให้ เล็ม เขา ได้ แฉ ใด, พ้ ท่าน ให้ มี เท พ้ ง มี ลิ ง ให้ เป็น ขาย ออก แพ ทะ.

มาก 10

มาท 10

เจ้า เสีณฺ วอท xอนจ๊ท วาง มี้

1 ท่าน เจ้า จ๋ด้ ออท ซ๊ ง่อน น้น แข้ว เน้า จ๋ง แดน ถิ้น ก็ง ชุ๋ ดาช, น้าม พ๋าท แม่ นี้ ชิ ดา เน้ จ๋ง เพ้ง น้น เชิน จ๋ พ่ เอา ทน มา จ๋ หน้ เขา ท่าน เจ้า ใหม่, ท่าน เจ้า จ๋ด้ วอท xอน เรา เณ่ง เท่า มา ห๋ง. 2 แด่น พ๋า ขี้ ณ่าช มา ค๋ ง่ าม เพ่ แอ่ ค๊ ใจ ท่าน เจ้า, ชุ๋ ดาช ถิ วาง มี เจ้า ถิ แม่น วอง แก่ง ดา ห้ เง่า. 3 ท่าน เจ้า จ๋ด้ ถาม เรา ค้น ว่า ไม เณ็ มี วอง แก่ง ดา แน ใด ? 4 เรา ดาช ความ ทอง ว่า ท่าน ไม เณ็ ให้ แด่ง เชิด นี่ วาง ให้ มี แข้ว วาง จ๋ด้. 5 เจ้า เสีณฺ เว้า ทิ่ง เรา ว่า, อน ไม เณ็ ให้ แด่ง แน ว น้น เพ่ พ้ง เจ้า เชิน ชช วอท ชาท. 6 แก่ ท่ เชิด เมง ขุม เจ้า พ้า จ๋ด้ ข้น ท่ ชช เชิน ชุ๋ ดาช ชุ๋ ทิ่ง. 7 เณ่ง น้น ชุ๋ ดาช จ๋ ง่ จ๋ด้ จ๋ง ขา อ้าช เอ็ม จ๋ง ทจท พน ชุ๋ ทิ่ง มี. 8 แข้ว เรา เท็ง xอง ถิ เชิน มี่ ง ลิ ง ถ้ว ทน เรา เง่า เชิน xอง แข้ว เชิน มี่ ง ลิ ง ถ้ว. 9 เพ่ เณ่ง น้น เจ้า พ้า ให้ เรา ข่ จม ทน แข้ว ท่า เชิด ให้ ชช จ๋ง วาง ซ๊ ทน.

10 เม่ เน้า จ๋ง ทจ๋ง เขน, พ้ง ข่าม ใช้ จ๋ด้ ค๊ ง่ ถาม ท่าน เจ้า อ็ท นี้ ใหม่. 11 ท่าน เจ้า วอท เรา ว่า, ชุ๋ ใด วาง มี เจ้า จ๋ง เอา มี ใหม่ ชุ๋ น้น ชิ ถว อง แก้ น ถิ่. 12 แก่ ชุ๋ ทิ่ง ใด วาง ชจ เจ้า จ๋ง เอา ชจ ใหม่ ทิ่ง น้น ลี้ ชิ ถว อง แก้ น ถิ่ แวท ทน.

เจ้า เสีณฺ พาช ขุน ให้ เล็ท น้อช

13 เรา จ๋ด้ อุ้ม เล็ท น้อช มา หา ท่าน เจ้า เพ่ ถิ ให้ ท่าน เจ้า ชีด มี ใจ่ เรา, หาท แด่น ข่าม ใช้ จ๋ด้ ห้าม เรา จ๋ว. 14 เม่ เจ้า เสีณฺ เห็น เณ่ง น้น ลี้ หุ้ง หาว ใจ หาช, จ๋ง จ๋ด้ เว้า ทิ่ง พ้ง ข่าม ใช้ ว่า, ใท เล็ท น้อช เน้า มา หา เขา ท่า ห้าม เรา, เพ่ ว่า แด่น เมง เจ้า พ้า เชิน แอง แด่น นี้.
15 เขา วอท พ้ง ท่าน ความ นี่ ว่า, ชุ๋ ใด เง่า โจม เอา แด่น เมง เจ้า พ้า เณ่ง เล็ท น้อช, ชุ๋ น้น ถิ เน้า แด่น เมง เจ้า พ้า เง่า จ๋ด้ จ๊ท เท่.
16 แข้ว ท่าน เจ้า อุ้ม เล็ท น้อช แด่น น้น ง่ง มี ใจ่ เรา แข้ว พ่าช ขุน ให้.

ชุ๋ ดาช ท่ง มี้

17 เม่ เจ้า เสีณฺ ออท จ๋ง ทาง หาง มี ชุ๋ ง แขน มา หา ท่าน เจ้า เห้า เน้า โจง ค๋ ง่ าม ท่าน เจ้า ว่า, ค๋ ง่ โณ ชุ๋ ใจ เขง, ชุ๋ ฉ้อช ค๊ เชิด แน ใด จ๋ ง่ ถิ จ๋ด้ ค่ จ๋ ช เง่า จุก หุน. 18 เจ้า เสีณฺ วอท ว่า, เชิน จ๋ง ท่าน จ๋ ง่ แด่ท เขา ชุ๋ ใจ เขง, เง่า มี ใด ใจ เขง มี เจ้า พ้า ชุ๋ ถ้ว ท่ น้น. 19

ท่านข้อความเจ้าพ้นของของแข่งเร่าเถอว่า: ท่านอันตราย, ท่านดื้นรู้จักมีท่าน, ท่านจงเจ็บ, ท่านหาความใจดีเร่าฉีก, ท่านกินเหม็น, ให้ตกแพอาศัยเอ็มเจ้า. 20 ดีนั่นได้ถามความตอบว่า, ถือใครพ้นความนั่นดีนั่นได้พ้นความแก่เป็นเด็กน้อยมา.

21 เจ้าเสียญเข้าท่านดีนั่น ลี้ตกท่านหาย แข่วเว้าว่า, ท่านทูเร่าได้เสียดแนวง, นั่นลี้แม่นให้ใจ่ณาย เถือถอดท่านมีนั่นงั่นชายให้ตรงกัน ท่านถือมีดีเมอพ้นจันพาน แข่วมาท่อยเขา. 22 เม่ท่านได้ในความนั่นหน้าตาลี้เข้าพอดออกใจ่เท็ดใน่นกใจ เพ่ว่าท่านมีเถือถอดตอมีหาย. 23 เจ้าเสียญเข้าอ้อมพ้นข่ามใช้ แข่วเว้าทั่งเขาว่า, ตรมีดีเก้าแด่นเมดเจ้าพ้นลี้ชาก. 24 แด่นข่ามใช้เป็นหากใจนั้นดความท่านเจ้าเว้า, ท่านเจ้าเว้าทั่งเขาไพ่ว่า ยุกเอ่ยดีเก้าแด่นเมดเจ้าพ้นลี้ชากแท้น. 25 ตรมีดีเก้าเมดพ้นแดดชากเถโดยากข้าดีบอกให้นเถ็ม. 26 แด่นข่ามใช้เพ่ดเป็นหากใจหาย, จี้ดโอ้หน่ว่า, เถือนั้นใดดีน่อยจ๋างใน่ยได้. 27 ท่านเจ้าเข้าเขา แข่วเว้าว่า, เป็นอ็กใจ้นข่าเท แดดชั่นตรแท้ด, หากเร่าเป็นอ็กใจ้นเท แดดเจ้าพ้น, เพ่ว่าเจ้าพ้นเสียดได้รู่แนว.

28 ท่านเข้โดยามความนั้นว่า, ให้เข้า! พ้ดชั่นอยได้วดรู่อนจนจ๋ดมาท่อยท่านเจ้า. 29 เจ้าเสียญตอบว่าเขาบอกพ้ดท่านความนี่ว่าชั่นใดได้วดเขนข้อว่าน้อดพี่ ทูดามา ข้อว่าอ้ายเอ็ม ข้อว่ายุก ข้อว่าโขนา เพ่อกเขาแท่ดท่อยความน่าวใจเขด. 30 ดวดตรนี้ชั่นนั่นดีได้ตอบแทนข้อยท่นั่นลี้แม่นเขน, น้อดพี่, อ้ายเอ็ม, ยุก, โขนา, เท็ดดีจงใหม่นางไพ่, ดวดเข้ยหน้าดีได้ดูเข้ยเร่าจุกหุน. 31 หากมีหายตรได้เป็นโกกดีโกกเป็นพ่าย, ชั่นเป็นดายดีหายเป็นโกก.

เจ้าเสียญเว้าเท่ดีจามไพ่ว่าดีจงหน้า

32 เจ้าเสียญพ้อมข่ามใช้หาดกิวหาดนั้นเม่เมดเสียยุนาเจ็ม, เจ้าเสียญได้ทูดท่อนเขา, หาดข่ามใช้ถ้หนี่เป็นหาก แด่นมาท่อยหูดลี้ช้าน, ท่านเจ้าจี้ดแดกฉ้องอดชั่นข่ามใช้มา แข่วบอกให้เขาข้อว่า อ็กดีเป็นนั้นทั่งเจ้าเมี่นั่น. 33 พ้ดให้ถิ! ญ่มเขาหาดนั้น

เมื่อเสด็จมาถึงเมืองเกนนาเรท ก็มีคนตาบอดสองคนนั่งอยู่ริมทาง ได้ยินว่าพระเยซูเสด็จผ่านมา จึงร้องขึ้นว่า “ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นบุตรของดาวิด ขอทรงเมตตาพวกข้าพเจ้าด้วยเถิด” 31 ฝูงชนจึงดุว่าเขาทั้งสองให้นิ่งเสีย แต่เขาทั้งสองยิ่งร้องขึ้นอีกว่า “ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นบุตรของดาวิด ขอทรงเมตตาพวกข้าพเจ้าด้วยเถิด” 32 พระเยซูทรงหยุดและเรียกเขาทั้งสองมาถามว่า “เจ้าทั้งสองต้องการให้เราทำอะไรให้แก่เจ้า” 33 เขาทั้งสองทูลตอบว่า “ข้าแต่พระเจ้า ขอให้ตาของข้าพเจ้าทั้งสองได้เห็นเถิด” 34 พระเยซูทรงสงสารเขาทั้งสอง จึงทรงถูกต้องตาของเขาทั้งสอง ทันใดนั้นเขาทั้งสองก็มองเห็นได้ และติดตามพระองค์ไป

ท่านสาโทโงทักท่านโฮชนะ จัก

35 ท่านสาโทโงแห่งท่านโฮชนะทูลว่าท่านเกิดเป็นลาย, ถึงเมืองมาดาสความสุขท่านเจ้าว่าดูถูก, พูดสั่งสอนเหตุอย่างแก่ท่านเจ้าต่อยพูดสั่งสอนต่อยความพูดสั่งแก่. 36 ท่านเจ้าดามเราว่าแม่นจริง! ท่านเหตุอย่างใดมอนแม่ให้เขาต่อยจริง? 37 เราจึงดาสความว่า, เมื่อท่านนั้นนั่งดูอยแต่นเมืองนี้เจ้าน้ำจะให้พูดสั่งสอนนั่งเพื่อนวาสั่งว่าเพื่อนเจ้าสั่ง. 38 เจ้าเสด็นตอบเราว่า, อนพูดท่านจำนั่นพูดท่านเข่าเกิดในใจ, โทนนี้ขาวมีเขาถือทำนั่นพูดท่านถือทำดีเข่า? แห่งวันเขาถือเสียดอิดขึ้นมาพูดท่านถือหยุดดีเข่า?. 39 เราดาสความตอบว่าพูดสั่งสอนหยุดดี, เจ้าเสด็นจึงเอ้าทึงเราว่า, โทนนี้ถือทำพูดท่านถือทำดีแท้แห่งวันหยุดเสียดอิดขึ้นมาพูดท่านถือหยุดดีแท้. 40 หากถือให้นั่งเพื่อนวาข้อว่าเพื่อนเจ้าเขาเขานั่นเข่าแม่นวันเขา, แม่นเจ้าน้ำให้แสงสั่งใดลี้แม่นสั่งนั่น.

41 เมื่อข่ามใช้ขึงสงดีกินเหตุนั่นเราลี้จำให้ท่านสาโทโงท่านท่านโฮชน. 42 เจ้าเสด็นแสนเรามาเอ้าว่า, พูดท่านหุแข้วสั่งทำว่าเกิดโทนดูทรงสงพูดดีกลัวมางเรา, แห่งพูดสั่งใหญ่นั่งเมตลี้เขาคือนางเรา. 43 หากทรงพูดท่านเข่าเกิดแนวนั่น, สั่งใดแต่เกิดใหญ่ทรงพูดท่านสั่งนั่นดีเกิดสั่งใช้ขอยพูดท่าน 44 สั่งใดแต่เกิดโทนทรงพูดท่านสั่งนั่นดีใช้พูดท่าน. 45 ฝูงดาสงมาเข่าแม่นเพ่ให้สงอั่นใช้ขอยหากมาใช้ขอยเรา แห่งคือจำดูเรงยายให้เกิดค่าดูดูหายสง.

เจ้าเสด็นขึ้นงไสมาจอดเหนือหุบ

46 เจ้าเสด็นพอมทึงพูดข่ามใช้ดีมาเมตเสียงโท, เมท่านเจ้าแห้วข่ามใช้พอมเหตุท่าเกิดโพ่ออนจำเมตนั่น. มีสมาจอดสั่งจังกาดมายเกิดฝูงฝูงท่านดมายนั่งถือจำสู่แลมหาต. 47 เมื่อมนดีในเจ้าเสด็นโทเมตนาณาเจ็ดมา, มนขึนแสนทั้นว่าท่านเจ้า

มาก 10

เสียญุท่านดาวิดเอง! ข้อนี้ดุจกูแพ้ผู้น้อยแก่นา. 48 มีทาสสองคนห้ามให้มนท์รมมนเข้าแทนนั้นใหม่, ยุท่านดาวิดเอง, ข้อนี้ดุจกูแพ้ผู้น้อยแก่นา.

49 เจ้าเสียญุถือขี้ฟันชู่แข้วบอกว่า, แทนผู้นั่นมา, เราจึ่งแทนผู้ตาบอดนั่นว่า, ให้เมาใจหั่นนั้นท่านเจ้าถือแทนเจ้าแข้ว. 50 สองตาบอดนั่นวางเข้าขึงข้อพ้าวมาหาเจ้าเสียญุ. 51 เจ้าเสียญุถือถามมนว่า, แม่ให้เราดูเอง, สองตาบอดถามความจุท่านเจ้าว่า, ดูถูกผู้ใจเข้า, ข้อนี้ดุจกูแพ้ผู้น้อยเห็นหูแก่. 52 เจ้าเสียญุถือบอกผู้นั่นว่า, ออกถือถือ, เจ้าเดู่จักเดู่นั่นเสือกให้เจ้าถือแข้ว, เดู่นั่นสองตาบอดขึ่นเห็นหูแข้วถือท่อยท่านเจ้า.

มาก 11

เจ้าเสียญุเผ้าเมงเสียงุณาเข็ม

1 เม่ท่านเจ้าแท่งข่ามใช้ถือมาจึ่งเมงทุงเสียงุณาเข็ม บอกข้านเขือนหนาเจ๋แท่งข้านเขือนงานี่ ข่อนพุทพาท บอก, ท่านเจ้าให้ข่ามใช้ของสถือ. 2 บอกเราว่า, ให้เผ้าถือทุงข้านชู่ก์หน้าพ้งท่านนั่น, เดู่เผ้าถือดูเห็นโคข้อยนฉุกเว้เพื่อมีใสกี่ฉกเท่, ให้แท้งูงมานี้. 3 ว่ามีใสถามเฉ่นฉงจึ่งเสือกแนวนั่น, ให้บอกว่าเจ้าจาบิดแต่ถือ, โดยนดูมาโฉงสันให้ข่อนนี้. 4แข้ว ข่ามใช้ของสนั่นลี้ถือ, ถือเห็นโคข้อยนฉุกเว้บางบอกบอนแคมบางเราลี้แท้เอา. 5 มีสชั่นชู่ท้นถือถามเราว่า, พ้งท่านดูแท้ข้น้อยถือเสือกฉง.

6 ข่ามใช้ของสนั่นบอกท่อยความเจ้าเสียญุถือบอกเรา, แข้วแฉนนั่นลี้ให้เราเอาถือ. 7 ข่ามใช้จึ่งงูข้นั่นมาให้เจ้าเสียญุ, เราถือแท้เฉ้พาดหูข้แข้วท่านเจ้าลี้นั่นกี่. 8 มีทาสสถือเอาเฉ้งุบาง บาง, ฉานสถือคือโพดโม้มาง. 9 แฉนสแท่พ้งหูหน้านั่นเอาบนแทนนั่นว่า “โอฉนี่นา” (โขน้องเหาเจ้าพ้า) ฉให้ความทุหน้ามาตาทีงท่านเจ้าผู้มาบาหน้าเจ้าพ้า. 10 ให้มีความทุเงงหนึ่งแฉนเมงงโถดาวิดเจ้างุ่ณุมเหาผู้ดูมานั่น. “โอฉนี่นา” (โขน้องเหาเจ้าพ้า) 11 เจ้าเสียญุถือเผ้าเมงทุงเสียงุณาเข็ม, แข้วถืงเขนโขน้องเหาเม้เงงเผือกู่อนี่ฉงแข้วลี้ลี่แข้ว, ท่านเจ้าจึ่งออกถืงข้านงานี่พ้อมทีงฉืงฉงผู้ข่ามใช้.

12 มื้อหูงท่านเจ้าแท่งข่ามใช้ถือออกฉข้านเขือนงานี่, ท่านเจ้าบอกเผ้าหูาช. 13

ท่านเจ้าสั่งเช็นท์รด์ ฉบแท่ลัท เช็นมี ใช ท่านเจ้าจึ่งทู่าธโจ้งเจ้ว ว่า คุ มีพาท ข้ เข่า เม่ ทอด แข้ว เข่า มีพาท มี ที่ ใช เพ่ว่าเข่า เข้ ทอด ทาม เป็นพาท. 14 ท่านเจ้าจึ่งเว้า ทั้งท์รด์ นั้นว่า, แท่นี้โจ้งหน้า, ทู่า มี ใสโด้ ทิน พาท มัธ ฉท เท่, พ้ธ ข่าม ใช้ ค้ โด้ ใน ความ ท่าน เจ้า เว้า นั้น.

เจ้าเสี้ญ่โจ้งเทนโหม้เทา

15 มา ทอด เมธ เสี้ย ณา เข้ม แข้ว, ท่านเจ้าโด้ เณ้า โจ้งเทนโหม้ เทา ฉ้งพ้ธ ฮุ้ ณ้ ฉณาชทธ โจ เทนโหม้เทานั้น ท่านเจ้าโด้ ณ้เม พาน ฮุ้ แงท เธ็น แท่ธ ง่อน นี่ธ ฮุ้ ณาช ใน ท แท ฉ้. 16 แข้ว เข่า ให้ ฮุ้ ใก ใณน เดุ่ธ อน ใก ทาช ใส้ธ โจ เทนโหม้ เทา. 17 ท่านเจ้าโด้ วอท ฉอน เฉา ว่า, มี ความ ค้ น โจ้ พี่ธ พ้งขาธ พ้า แม่น ข้ เข่า, ว่าเทนโหม้ เทา ณอธ เทา ค้ แณท ว่า เป็นง่อน โหม้ เทา คุ่ แด่น เมธ พ้ธ ฆ่ ด์เสี้ด เป็น ค้ ฮ ขท. 18 เม่ แด่น ใทท ฟ แท่ธ โณ ฉอน ฆอธ โด้ ใน เณธ นั้น ค้ แอ่ ทาขโธ เณ้า ท่านเจ้า ฉ้, ทาท เฉา ข้าน ท่านเจ้า เพ่เสี้น โพ่เป็น ทุาท ฆาน ใจ พี่ธ ความ ท่านเจ้า วอท ฉอน. 19 เดุ่ คุ้าช ค้ ท่านเจ้าโด้ ออท ฉ้ เมธนั้น.

แองหุ้พี้ธ์รด์แท่วเทุธ

20 ที่นเจ้าเมา, ท่านเจ้าแท่ธข่ามใช้โด้ ทู่าธ ทาช โจ ทาธ นั้น เฉา โด้ เช็นท์รด์ นั้น แท่ว เทุธ โจ แท่ ข่าช ออด ขาท. 21ท่านเป็โท โด้ จั้อ้ท ทาช เมา จึ่ธ โด้ คุาช ความ ฆุ่ ท่านเจ้า ว่า, คุ้ธ โณ ให้ เข่ธ ท์รด์ ท่านเจ้า พาธ นั้น โด้ ทาช แท่ว โจ แข้ว. 22 ท่านเจ้า เว้า ทั้ง เฉา ว่า, ให้ เดุ่ เจ้าหน้า. 23 เทา ง่อน พ้ธ ท่าน ความ นี่ว่า , ฮุ้ ใก คุ ง่อน ง่อม พุ นี้ ทู้าช โจ ใฉ่ นี้ เสี้ ค้ โด้ เข่า ให้ เท่ธ เธ ทธ ใจ, ให้ เดุ่ ว่า คุ เป็นโจ ท่อช ความ ง่อน แข้ว ค้ คุ เป็นโจ แนว นั้น. 24 เพ่ เณธ นั้น เทา ง่อน พ้ธ ท่าน ว่า, อน ใก พ้ธ ท่าน ทาธ ท่าว โหม้ ฉ้ นั้น ให้ เดุ่ ว่า โด้, แข้ว คุ เป็น เณธ นั้น แท้. 25 เมเจ้า ข้น ท่าว โหม้ ฮุ้ ว่า ทาท มี จ้ท ฉิด นั้ธ ท้ธ เธ ธ เฉ ทั้ง ใช, ให้ หนี ข่าธ จ้ท ฉิด ให้ ฮุ้ นั้น ฉ้, เจ้า พี่ ฮุ้ เมธ ข้น พาน จึ่ธ คุ ข่าธ จ้ท ฉิด ให้ เจ้า. 26 ว่า ทาท เจ้าเข่า ข่าธ ฉิด นั้น เจ้า พี่ ฮุ้ เมธ ข้น พาน คุ เข่า ข่าธ จ้ท ฉิด ให้ เจ้า แง้ท ทน.

แฝงค้วนเจ้าเสี้ญ่

27 เจ้าเสี้ญ่ แท่ธ พ้ธ ข่าม ใช้ โด้ ค้น โจ เมธ เสี้ย ณา เข้ม ใหม่, ท่านเจ้า โด้ โจ เทนโหม้

มาท 11

เขา มีพ้ง เม็ ทุกๆ, พ้ง ๆณ์ xอน 3อ6, แท่ง ตุ้ เข้า ส แท่ เน้า มาหา ท่าน เจ้า. 28 ๆ้ง ๆาม ว่า, ท่าน มี ล้วน อน์ ใด เลิก อ้ก นี้, ใส ให้ แล้ว ท่าน. 29 ท่าน เจ้า ทอง เรา ว่า, เขา ๆ้ ๆาม ท่าน ความ ง, ให้ ทอง เขา, แข้ว เขา ๆ้ วอก พ้ง ท่าน ว่า, เขา เลิก อ้ก นี้ ข้อน ล้วน อน์ ใด. 30 ท่าน ใส่ หน เลิก ผิด ขึ้ง ที่มา ให้ นั่น, มา แท่ เจ้า พ้า ข้ มา แท่ ส? 31 เรา จี๋ง ใx วาน ทน์, เขา ๆ้ ว่า มา แท่ เจ้า พ้า ท่าน ๆ้ ๆาม เขา ว่า, เป็น แนว ใด จี๋ง เข่า เขุ่ ท่าน ใส่ หน นั่น. 32 ๆ้ ว่า มา แท่ ส เรา ค้ ข้าน เลิน ๆ์พ์, เพ่ ว่า เลิน ๆ์พ์ นึ้ง หน้า ห้ ทา ว่า ท่าน ใส่ หน เป็น ตุ้ ข่าว ความ เจ้า พ้า แห้. 33 เรา จี๋ง ๆาย ความ ทอง ท่าน เจ้า, ณุ่ม น้อย เข่า ขุ้ แข้ว เจ้า เลิ ณุ่ ทอง เขา ว่า, เขา ๆ้ เข่า วอก พ้ง ท่าน แวก ทน์, ว่า เขา เลิก อ้ก นี้ ข้อน แล้ว อน์ ใด.

มาท 12

ความ โท ด้าย ฑ่าย ส จ้าง ถิ น xณ เฆาท อิก

1 ท่าน เจ้า โท ความ ด้าย ฑ่าย ให้ เรา ฟ้ง ว่า, มี พ์ ๆท ง ๆ้ เลิก xณ เฆาท อิก ๆ้ ข้อม ข้ ๆ้ว, แข้ว ณุ่ก ณุ่ม เลิก อ่าง ที่ เอา นี้ เฆาท อิก แท่ง เลิก เงๆ xณ ให้ พ้ง ส เลิก xณ เฆาท อิก จ้าง ตุ้ แข้ว ท่าน ออก ๆ้ เม็ง นอก. 2 เม่ ยอก ๆาม เฆาท อิก แข้ว ท่าน จี๋ง ให้ ส เหน ตุ้ ง ๆ้ หา แถน จ้าง ถิ น xณ นั่น, เพ่ ๆ้ ๆ้ เฟ็น แจ๋ง เจ้า. 3 หาก ว่า แถน จ้าง ถิ น xณ นั่น ๆ้ ข้ก ส เหน นั่น ทิ้ ง ที, แข้ว x้ ง ล้น เม่ มี เข่า. 4 เจ้า xณ ๆ้ ใx๋ ส เหน ตุ้ ง ๆ้ หา แถน จ้าง ถิ น xณ ใหม่, พ้ง ส จ้าง ถิ น xณ ๆ้ ทิ้ ง ที ส เหน นั่น จ้าว หา แท่ท แข้ว ๆู๋ เลิก ให้ มน เฒ็ก หน้า x์ ทา ใหม่. 5 เจ้า xณ จี๋ง ให้ ส เหน ๆ้ ตุ้ ง ใหม่, เรา ค้ น้า ส เหน นั่น x์ แข้ว ท่าน ๆู๋ ให้ ส เหน ๆ้ ที่ม ทาย ส, ณาน ส เรา้ ง ที, ณาน ส เรา น้า x์. 6 เจ้า xณ ๆู๋ มี ตุ้ ตุ้ ง นั่น ค้ แม่น ขุท ๆาย ตุ้ เจ้า อก, ท่าน จี๋ง ใx๋ ขุท ตุ้ นั่น ๆ้ เท่ ห้า xุด, เพ่ ท่าน หนึ่ ว่า เรา ๆ้ นึ้ง หน้า ห้ ทา ขุท เจ้า. 7 หาก พ้ง ส จ้าง ถิ น xณ เว้า หน ว่า, ตุ้ นี้ ด เป็น ขุท ๆาย เจ้า xณ, ณุ่ม เขา เอา หน น้า มน x์, แข้ว มุน ม็ง มน ๆ้ เป็น แจ๋ง เขา. 8 เรา จี๋ง เอา หน ข้ด น้า ขุท ๆาย ท่าน x์ ค็ม ออก นอก xณ. 9 เม่ เป็น แนว นั่น เจ้า xณ ๆ้ เลิก แนว ใด, ท่าน ๆ้ มา น้า ส จ้าง ถิ น xณ นั่น x์, แข้ว ๆ้ เอา xณ เฆาท อิก นั่น ให้ ตุ้ อ่น จ้าง. 10 พ้ง ท่าน เข่า ๆ้ ถ ความ เจ้า พ้า วอก xอน วาย นี้ อ่า?

มาก 12

ต่อน ด่าน ข้าว สุ เป็น ดาว ได้ คุ้ม ร์
จีน ทาง มา เป็น ต่อน ด่าน หมู หมัน แท่น
11 อัก นี้ เป็น มา แต่ เจ้า ฟ้า เป็น อัก ทาก ตา ณุม เขา

12 สุ โกก ส จิว จี่ ๆ แต่ ขัด เจ้า เสีณ, ทาก ว่า เรา ฮ้าน เสีน โพ, เรา ค์ ทุ ว่า ท่าน เจ้า ได้ โก ความ ด้าง น่าง นี้ นัด ความ เรา, แข้ว เรา เอา กน พ่าง ร์ ท่าน เจ้า.

อัก ร์ เน ทิว ง

13 เรา ได้ ใช้ แฉน พา ษ์ ณาง ณาน ส แท่ ๆ แฉน เข็ โงด ไง ทา ท่าน เจ้า เพ่ ชุ ขัด เอา ความ ฉิด ท่าน เจ้า. 14 เม่ เรา มา หอด แข้ว ค์ ชุ ๆ ถาม ท่าน เจ้า ว่า, ชุ ๆ โณ, พ ๆ สุ น้อง ทุ แข้ว, ท่าน เจ้า เป็น ส นี่ เง่า เอา ใจ สุ ใด, เพ่ ท่าน เจ้า เง่า เหงู หน้า สุ ใด, ได้ วอก xอน งๆ ๆ ทาง เจ้า ฟ้า นี่ แท้. อัก ร์ เน ทิว ง ให้ เหน ไง โง มน น้น แม่น ท่อง จอ ๆ แท่ ๆ ดา ข้ เง่า? พ ๆ สุ น้อง ชุ้ ร์ ข้ ว่า เง่า ร์ ? 15 ท่าน เจ้า ทุ ความ หนี้ ข้าง เรา จี่ ๆ เว้า ว่า, พ ๆ ท่าน มา ชุ้ ใจ เหา เสีด ร่ ๆ, ให้ เอา เน ร์ ทิว ง น้น ข้าว ง มา ให้ เหา ให้ เง ๆ. 16 เรา ค์ เอา มา ให้, ท่าน เจ้า จี่ ๆ ถาม เรา ว่า, ทุ่น แท่ ๆ ชุ้ นี้ แม่น น อ ๆ ใด ? เรา ถาง ความ หอง ว่า, เป็น น อ ๆ งๆ โง มน. 17 ท่าน เจ้า จี่ ๆ เว้า ทัง เรา ว่า เน ๆ น้น อน ใด เป็น น อ ๆ งๆ ด โล ๆ ค์ น ให้ งๆ, อน ใด เป็น น อ ๆ เจ้า ฟ้า ด โล ๆ ค์ น ให้ เจ้า ฟ้า, เรา ได้ ใน ทาก จาน ความ ท่าน เจ้า ทาง.

อัก ทาง ค์ น มา เง่า

18 มี้ ง แฉน ณา ดุ ทาง มา ทา ท่าน เจ้า, แฉน นี้ เว้า ว่า ทาง แข้ว เง่า ค์ น มา เง่า, เรา ชุ ๆ ถาม ท่าน เจ้า ว่า. 19 ชุ ๆ โณ ท่าน ไม เณ ได้ แท้ม ร์ โว้ วอก พ ๆ สุ น้อง, ว่า พี่ ถาง ทาง มี เง่า เธ มี ยุ ท, ให้ น้อง ถาง เอา พี่ ให้ เป็น มี เพ่ ร์ ง เช้ ราง เจ้า.

20 มี เจ็ด พี่ อ้าง น้อง ถาง, พี่ ถาง โกก เอา มี แข้ว ทาง โง เง่า เธ มี ยุ ท. 21 น้อง สุ ชุ่ ง จี่ ๆ เอา พี่ ให้ มา เป็น มี แข้ว ค์ ทาง ท ๆ เง่า เธ มี ยุ ท. 22 เจ็ด พี่ อ้าง น้อง ถาง นี้ ได้ เอา สุ ทิ ๆ น้น เป็น มี ทา ท เง่า มี ยุ ท, ห้า ขุด มา สุ ทิ ๆ น้น ค์ ทาง.

23 เป็น เณ ๆ น้น มี้ พ ๆ ส ได้ ทาง โง น้น ค์ น มา สุ ทิ ๆ น้น ชุ เป็น มี สุ ใด ? เพ่ ว่า มน ได้ เป็น มี เรา เท ๆ เจ็ด ถาง.

24 เจ้า เสีณ หอง เรา ว่า, ช้อน ความ นี้ ด์, พ ๆ ท่าน ได้ ฉิด แข้ว แม่น เง่า ? เพ่ พ ๆ เจ้า เง่า

ผู้ ความชาติหน้า และความแตกแยกในหมู่เจ้าหน้าที่. 25 เพราะมีคำกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ว่า
แกะพูดกับแกะในฝูงว่า ผู้เป็นเจ้านายได้ลุกขึ้นต่อสู้กับผู้เป็นเจ้านายแล้ว. 26 มีคำกล่าวแล้ว ว่าเรา
ผู้ได้ยินมาใหม่นั้น, พูดว่า เจ้าเป็นได้ถูกความชาติหน้าหลอกให้ทำเช่นอย่างนี้หรือ? และผู้ใดใช้ความ
ใช้นั้นเจ้าหน้าได้เอาหินมาขว้างใส่ เขาเป็นเจ้าหน้าอัยการ, เจ้าหน้าผู้พิพากษา, แล้วเจ้าหน้า
ตำรวจ. 27 ท่านเจ้าเป็นได้เป็นเจ้าหน้าคุกตาย, เป็นเจ้าหน้าคุกถูก, พูดท่านผิดทางแล้ว.

ธอมแต่งตามใหญ่

28 มีถ้อยธอมผู้คุมมาหอก ได้ในเขาค้างหนึ่ง เห็นท่านเจ้าหอมเขาได้ถึง ขึ้นถูกท่านเจ้าว่า, ความหอมหอมใจ เป็นหอมใหญ่ตามเพื่อน. 29 ท่านเจ้าหอมว่า,
ความหอมหอมใหญ่นั้นเป็นแน่นี้, พี่น้องผู้ชายเอ็นให้พ้นเน่า,เจ้าหน้าคุมเขาเป็น
เจ้าหน้าผู้ถือ. 30 ให้ยกเจ้าหน้าพูดท่าน ยุค ไม่ท ยุคใจ ยุคความหนึ่ ยุคเช่นยุคแดงท่าน.
31 ความหอมหอมผู้หองนั้น, ให้ยกพี่น้องข้างแดงตกยกมั่งเจ้า, ความหอมใหญ่
ตามหองหอมนี้เข่ามี. 32 ถ้อยหอมธอมผู้นั้นถามความว่า, ถือแล้วถูกถ้อย, ท่านเจ้าเว้านั้น
แม่นแล้ว, ท่านเจ้าเป็นเจ้าหน้าผู้ถือ, นอกเขาเจ้าหน้าแล้วเข่ามีเจ้าจอมอ้น. 33 ยกเจ้า
หน้ายุคตาใจ, ยุคมีดหน, ยุคเช่นยุคแดง, เห็นยกพี่น้องข้างแดงตกยกมั่งเจ้านั้น, พูด
ความนี้ ถูกถือตามถูกใหม่ตามถูกถามถูกเห็นตามผิด. 34 แม่เจ้าเชื่อฟังเห็นผู้นั้นช้อย
ทุกหอม จึงเว้าทับท่านว่า, ท่านเข่าได้ยินทางแต่นแดงเจ้าหน้า, แต่นั้นเข่ามีผู้ใด
ห้ามถามท่านเจ้า.

ยกว่าผู้ชายเจ้าธาษิต

35 แม่เจ้าเชื่อฟังหอมยอนเขายินถูกเหนถูกเขา ท่านเจ้าได้ถามเขาว่า, มีแต่นถ้อย
ยอนธอมเว้าว่า เจ้าธาษิตเป็นผู้ชายหรือดาวิดนั้นเป็นได้แดงใด. 36 เจ้ามีหรือดาวิด
ได้เว้าท่อยความเจ้าตนใดว่า:

เจ้าหน้าเว้าทับเจ้าหน้าผู้ต่อยว่า

ให้นั่งทางขวาเขา

ท้นว่าเขาผู้ใกล้ชิดถูกท่าน

มาก 12

ให้ ผู้ ท้อง พื้น กิน ท่าน.

37 แม่ จึง ถา อิด ทูล แขก เจ้า วาย ขึด ว่า, เจ้า จอม ผู้ เป็น พ่า แข้ว เจ้า วาย ขึด ผู้ เป็น เด้ ขาย จึง ถา อิด ใด้ แนว ใด. 38 เป็น ใพ่ แม่ ใจ ทาย แม ใด้ พื่ อ ท่าน เจ้า เว้า เด้ ท่าน เจ้า ทาง วอน xอน เxา น้น ใด้ เว้า ว่า, ให้ คอย ผู้ พื่ อ ใด xอน 3อ ผู้ มัก นุ่ อ เx้ อ ทาง ใจ มา แต่ ให้ ผ น้ง หน้า ห้ า ข่อน ณุ่ม นุ่ม เด้ ขาด. 39 เห็ อ มัก นี่ อ ข่อน มี หน้า มี า หั้ อ เวน ใหว้ เวา แห่ อ ข่อน พาน กิน ขี้ อ. 40 เxา มัก ท้น กิน ดุ เวน แม่ เพ้าย ท่าว ใหว้ ให้ เห็ อ อ แสน นี้ ดุ มี ให้ ย หัก นั้น.

แม่ เพ้าย ต่อย เอ็น เวน ใหว้ เวา

41 เจ้า เสี ณุ นี่ อ ผู้ แลม วอม เอ็น หั้ อ เวน ใหว้ เวา ท่าน เจ้า ใด้ ณอม เง้ อ เป็น ใพ่ โลก เอ็น ใx้ วอม น้น, พื่ อ ผ ห่ อ มี ค้ ทาย ผ ใด้ โลก เอ็น ใx้ เอ้.

42 มี แม่ เพ้าย ลิด ณี่ ผู้ ง ใด้ เอา xอ อ x้ ทอ อ แถ อ มา โลก ใx้.

43 ท่าน เจ้า จึ อ แขก ข่าม ใด้ มา เว้า ทึง เxา ว่า เวา วอน พื่ อ ท่าน ความ ณี่ ว่า, แม่ เพ้าย ลิด ณี่ ผู้ นี้ ใด้ เอา เอ็น มา โลก ทาย ณ ผู้ อ้น.

44 เพ่ ว่า พื่ อ ผ ใด้ เอา เอ็น มา โลก ใx้ น้น เป็น เอ็น ณ ใช้ อ จ้าย, ทาก ว่า แม่ เพ้าย ผู้ นี้ ลิด ณี่ ทาย, ทูล ใด้ เอา เอ็น ขี้ อ มี่ มน มา โลก ใx้ เพ็ด.

มาก 13

เจ้า เสี ณุ อ่าว ใว้ ว่า เวน ใหว้ เวา ดุ xาก ข้ว

1 แม่ เจ้า เสี ณุ ทาง oon ใจ x้ เวน ใหว้ เวา ข่าม ใด้ ท่าน เจ้า ผู้ ง มา ดาย ความ ว่า, ดู อ ใจ ให้ เง้ อ! เวน หน้อย ท้อน ด่าน นี้ จึ อ แม่น มน ใหญ่ มน ตุ่น.

2 เจ้า เสี ณุ เว้า ทึง ข่าม ใด้ น้น ว่า, ท่าน เห็น เวน หน้อย ทาง ใหญ่ ท้อน ด่าน โด่น ทน ผู้ นี้ ดุ ดู้ xาก ข้ว เข่า ณ xก ท้อน.

3 เจ้า เสี ณุ ใด้ นี่ อ ผู้ เห็ อ พุ ท พาก noน พาก ทาง หน้า เวน ใหว้ เวา, ท่าน เป็ โต, ท่าน ขา โก โง, ท่าน โล ขน, แท่ อ ท่าน อน เด้ อา, ทาก เอา ทน มา ดู อ ถาม ท่าน เจ้า ว่า.

4 ข้ อก แพ อ วอน ให้ พื่ อ ผู้ น้อย ทู่ แต่ ว่า, จัก นี้ ดุ เป็น นั้น ถาม ใด, อน ใด ดุ พาย ให้ ทู่ ว่า จัก เห็ อ เพ็ด นี้ น้อน ดุ แข้ว ล.

5 เจ้า เสี ณุ ทอง เxา ว่า, ดู้ ให้ ถ้, ทู่ ให้ ผู้ ใด แข้ว พา อ พื่ อ ท่าน ฉัก โง.

6 เพ่ ว่า ดุ มี

ทาส ส มา อ้าง ตั๋ เพา, ตุ ว่า เพา นี้ ถ เรือน ตุ้ น์น แข้ว ตุ มา แข้ว ทาส ส ให้ ฉิถ ถว. 7 เม่ พ้ง ท่าน ถ้ ในถ วัท เx เx แท่ง ท่าว ท่า ข้ ว่า เx ใหญ่ ทุ่ง น์น ทู่า โพท ใจ, เพ่ ว่า พ้ง วัท นี้ มน ตั๋ เรือน นั้น ทาท มั๋ ห้า x,ถ ทู้ง เง่า เพื่ อดถ. 8 เพ่ ว่า แด่น ถิน เม่ง แท่งแด่น ถิน เม่ง, ท่อน ข่ เแท่งท่อน ข่ ตุ ทึ่ง ทน. เท็ง มี วัท อ้ถ ขาท มี แด่น ถิน เพ่น ตู่ ง่อน ตู่ ที่, พ้ง วัท นี้ เรือน เท่ง เจ้ง แท่ แว่วท ตุ อ๐ท x,ท.

9 ตั๋ ให้ ถิ! เพ่ เx เ ตุ ง่ถ พ้ง ท่าน นั้น เ๐น ทิน วาน, แท่ง ตุ ทึ่ง ที พ้ง ท่าน ชู่ เ๐น ถ้ง เพา เท็ง ตุ เอา พ้ง ท่าน ถ้ง น้อ๋ง ห้า อ่าน ทา แท่ง ข่ ถ้ ช้อน พ่ถ เอา ห้า เพา แท่ง ตุ ถ้ เรือน จั๋ ให้ เx เ. 10 ท่าว ใx เ๐ง ตั๋ ง่าว ให้ เรือน ถ่ พ่ ท่ แด่น ถิน เม่ง ท่อน. 11 เตุ เx เ ง่ถ พ้ง ท่าน โx่ง ให้ เ๐น ทิน วาน น์น ทู่า เตุ เ ถอม x่ง ว่า ตุ เว้า แน ใถ, ให้ เว้า ท่อช เจ้า ห้า ง๐ท, เง่า แม่น พ้ง ท่าน เรือน ชู่ เว้า แม่น เจ้า ณ่น ใx เรือน ชู่ เว้า. 12 อ้าช แท่ง น้อง ท่าง ส ตุ ชาว ทน ให้ เx่า อ้าช ตุ ชาว ,ถ, ถ ตุ ท์น นั้น ท์ โณ่น ทึ่ง อ้าช เอ็ม เตุ่ง ทาช. 13 ส เท็ง ทาช ตุ ถ้ง พ้ง ท่าน ช้อน พ่ถ เอา ห้า เพา, ว่า ชู่ ใถ อ๊ถ ใจ โจ้ม ถ้ ชู่ น์น ถ้ ตุ ถ้ ท่อช x้ ง่าง โณ้ช.

แนว ทาท ถิ้ม เรือน หน้า ช้าน

14 เม่ พ้ง ท่าน เท็น อน เรือน ทา ถ้ง, ท้ง ถิ้ว ง่อน เง่า ถ้ ตุ ท้ง (ให้ ชู่ ถ, หนึ่ เอา) เตุ น์น ชู่ ชู่ ทถ้ง ท้ง ชู่ ถาช ให้ พ่าช ถ ง เ๊ พ.ุ 15 ชู่ ชู่ เท็ง ทู้ง ค๊า เ๐น เง่า ให้ โง้ง มา เอา เตุ้ง เจ้า อ๐ท ถ ง. 16 ชู่ ชู่ โท้ง น๊า เง่า ให้ ค๊น มา เอา เx้ เจ้า. 17 ทถ้ง พ้ง มั๋ น์น อ๋น ถ, มึ่ พ้ง ชู่ ทู้ง ชู่ พา แท่ง มี ,ถ อ๐น. 18 ให้ ท่าว ถ้ง แด่ x เพ่ เง่า ให้ วัท นี้ เรือน นั้น ทาม ท๐าว. 19 เพ่ ว่า ทถ้ง เตุ น์น ตุ มี วัท ง่าง มึ่ ณ่ ใจ ทาช เง่า เจ๋ช มี มา แท่ ท์ เรือน ห้า เรือน ถิน ท์น ถ้ง นี้, แข้ว พ่าช หน้า ค๊ ตุ เง่า มี แน ว นี้ x๐ท เท่.

20 ว่า เจ้า ห้า เง่า ถ๊ด ให้ พ้ง มั๋ น์น เท็น เน้า, ตุ เง่า มี ชู่ ใถ ง่อช x้ ง่าง โณ้ช ถ๊ด, อ๋น ถ, ท์ พ้ง ส เจ้า ห้า ถ๊ด เช๓ ถ้ง แข้ว น์น เจ้า ห้า จั๋ ถ๊ด ให้ พ้ง มั๋ น์น เท็น เน้า.

21 เตุ น์น ว่า ทาท มี ชู่ ใถ มา ง๐ท พ้ง ท่าน ว่า ให้ เง้ง! เจ้า จา ช้ถ ชู่ นี้ ข้ ว่า ชู่ ท์น ค๊ ทู่า เตุ่.
22 เพ่ ว่า ตุ มี ชู่ ง๐ม มึ่ เรือน เจ้า จาช้ถ แท่ง ง๐ม มึ่ เรือน ชู่ ง่าว ค๐าม เจ้า ห้า ทาช นั้น แ๐ท น์น ทู้ง ตุ อ้าง ช๊ถ เชิด ทาท จาน ทาช แน ว, ว่า เชิด ถ๊ด เx เ ตุ แข้ว พาง ชู่ เจ้า ห้า เช๓ ถ้ง น์น ให้ ฉิถ. 23 พ้ง ท่าน ชู่ ให้ ถิ, เพ่ เพา ถ๊ด ง๐ท พ้ง ท่าน เพิ่ถ ณ๐ถ เพิ่ถ ค๐าม ถ้ง ท๐น แข้ว.

มาก 13

เล่ายุคสุดท้าย

24 พ่อค้าพวกนี้ก็มาจากเมืองต่างๆ คือเมืองบาบิโลน, ทางเหนือก็มีกองคาราวานมาจากเมืองอัสซีเรีย. 25 พวกเขาก็ได้ค้าขายกับพวกเราที่ตลาดของเรา, และในหมู่พวกเขามีพ่อค้าจากเมืองคารเธจด้วย. 26 เมื่อนายทุนเหล่านี้ได้เห็นสินค้าที่ดีและราคาถูกของเรา พวกเขาก็ตกลงซื้อสินค้าในปริมาณมากๆ ด้วยเงินสดๆ. 27 แต่ว่าในวันนั้นท่านเจ้าของร้านได้ปิดร้านเร็วกว่าปกติ เพราะว่าท่านเจ้าของได้ยินข่าวร้ายมาจากเมืองเยรูซาเล็ม. 28 ท่านได้ยินข่าวว่าพวกโรมันได้ยกทัพมาล้อมเมืองเยรูซาเล็มไว้. 29 ดังนั้นเมื่อพวกเขาได้ยินข่าวนี้ พวกเขาก็ตกใจกลัวมาก. 30 ในวันต่อมาพวกเขาได้ยินข่าวว่า กองทัพโรมันได้ยกเข้ามาในเมืองเยรูซาเล็มแล้ว. 31 ในวันนั้นเองได้มีการประกาศว่าจักรพรรดิโรมันได้สิ้นพระชนม์แล้ว.

เล่ามีใครบ้างที่ได้

32 ในวันนั้นเองเล่ามีใครบ้าง, ที่ได้ยินข่าวว่าพวกโรมันได้ยกทัพมาล้อมเมืองเยรูซาเล็มไว้, เมื่อได้ยินข่าวนี้แล้วก็ได้ตกใจกลัวมาก. 33 ในวันนั้นเองเล่าได้ยินข่าวว่าพวกโรมันเล่าได้ยินข่าวว่าเยรูซาเล็มได้ถูกล้อม. 34 ในวันนั้นมีผู้คนมากมายได้ตื่นขึ้นมาและได้ยินข่าวร้ายนี้ และได้ตกใจกลัวมาก แต่ว่าในวันนั้นเองได้มีผู้คนจำนวนมากได้ตายไปด้วยความกลัว. 35 เพราะในวันนั้นพวกเขาได้ยินข่าวว่าเยรูซาเล็มได้ถูกล้อม, ใครมาจากไหน, ใครมาจากไกล, ใครมาจากใกล้, ใครว่าเยรูซาเล็มนั้น, ใครว่าทางนั้นเจ้า. 36 ในวันนั้นเองได้มีการประกาศให้พวกเขาได้ยินพวกท่านทั้งหลาย. 37 ความเชื่อของพวกเขาได้ถูกทดสอบด้วยการให้เขาได้.

มาก 14

เขานี้ของให้เรียนรู้ข้างเรือนายนี้

1 ตอนนี้ก็ของมีวันหนึ่งมีคนเก่งมีนามว่าโยเซฟ แห่งเมืองอาริมาเธีย เขาได้ขอร้องท่านปีลาตว่าขอให้ตนได้นำเอาพระศพของพระเยซูเจ้าไปฝังไว้ในอุโมงค์ของตน. 2 เพราะว่าโยเซฟมีความเชื่อว่าพระเยซูเจ้าได้สิ้นพระชนม์แล้วจริงๆ.

3 ครั้งเมื่อโยเซฟได้ขอร้องนั้นต่อหน้าปีลาต เขาได้ถือโอกาสนี้ทูลขอ

เห็นนั้น, มีผู้ทูลถามว่า ข้าแต่ท่านอาจารย์ เมื่อครั้งท่านเจ้าประคุณสมเด็จพระบรมศาสดาเสด็จอยู่ในโลกนี้ พวกข้าพเจ้าได้ถวายทานและกระทำการบูชาต่างๆ ด้วยหวังว่า ท่านเจ้าประคุณสมเด็จพระบรมศาสดาจักทรงรับของบูชาของพวกข้าพเจ้า ดังนี้ ก็ยังไม่ได้รับ ไฉนหนอ ท่านเจ้าประคุณสมเด็จพระบรมศาสดาจึงไม่ทรงรับของบูชาของพวกข้าพเจ้า. 2 ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ท่านเจ้าประคุณสมเด็จพระบรมศาสดาได้ตรัสกับพระอานนท์ว่า ดูก่อนอานนท์ ตถาคตเข้าถึงสมาธิชื่อว่าอนิมิตตะ ในกาลใด ในกาลนั้น ตถาคตย่อมไม่ทำการบูชาต่างๆ ด้วยหวังว่า ตถาคตจักรับของบูชาของพวกเธอ ในกาลนั้น ตถาคตย่อมไม่รับของบูชาของพวกเธอ ดูก่อนอานนท์ ในกาลใด ตถาคตเข้าถึงสมาธิชื่อว่าอนิมิตตะ ในกาลนั้น ตถาคตย่อมไม่ทำการบูชาต่างๆ ด้วยหวังว่า ตถาคตจักรับของบูชาของพวกเธอ ดูก่อนอานนท์ ในกาลใด ตถาคตเข้าถึงสมาธิชื่อว่าอนิมิตตะ

ผู้หญิงที่เห็นหน้าพวกเขานั้นด้วย. 19 แต่ข่าวดีของความเชื่อที่ว่า, แม้ว่าคุณท่านเจ้าเท่านั้นว่า, เป็นแม่นผู้น้อยสวย! 20 ท่านเจ้าตอบเขาว่า ผู้ชายที่จะช่วยอย่างนี้แม่นผู้หญิงจริงๆ แต่เขานี้. 21 เพื่อว่าบุตรายนั้นเป็นความดีใจที่พี่น้องท่านเจ้า. แต่ถ้ามีข่าวเท็จที่ผู้ล่านบุตรายนั้นเป็นเจ้าออกมาสักก่อน.

เพื่อนเจ้าเชื่อผู้

22 จากนี้มีนั่น, เจ้าเชื่อผู้ถูกนี่เจ้าจึ่งท่าวถึงจดข้อนเจ้าฟังแม้ว, ปิดเจ้าจึ่งให้พี่ข่าวเว้าว่า ให้เอาหนังนี้ก็แม่นมีสิ่งเขา. 23 แม้วท่านเจ้านี่โดนนี้มาท่าวถึงดีข้อนเจ้าฟังแม้วแพ่งให้เขา, เขาดีกินเพื่อกู้ชาย. 24 ท่านเจ้าดีเว้าทีงเขาว่า, นี้ก็แม่นเขาเขา, แม่นเขาเจ้าฟังดีว่าแต้นถูกออกนุ่มเช่าชาย. 25 เขาบอกพี่ท่านว่า, เขาคุเป็นกินนี้หมากอีกจกเท่ นั่นว่ามีนั่นคุมาขอกเขาคุกินนี้หมากอีกใหม่หนึ่งแต่นเมื่อเจ้าฟัง. 26เขานั่นจองหู แม้วก็เขาตอกจบพูกหมากหอกหาม.

เจ้าเชื่อผู้อ่าวจึงว่าท่านเป็โตคุดี

27 เจ้าเชื่อผู้เว้าทีงพี่ข่ามใจว่า, พี่ท่านกู้ชายคุดีจริงเขาจ๊, เพื่อมีความดีนจึงหนึ่งพีงขาวฟังว่า **เจ้าฟังคุฟังผู้ชื่อ** แม้ว ดูจีคุแพ่ทณาทณาชดจบ. 28 ถากเมื่อเขาตาชดันมาแม้ว, เขาคุจบกินจาจิเจ้าท่อนพี่ท่าน. 29 ท่านเป็โตดีถามความจู่ท่านเจ้าว่า, ตาว่าชายเห็นท่าคุดีวางท่านเจ้าจ๊, เพื่นผู้น้อยคุเป่าวาง. 30 ท่านเจ้าดีตอบท่านเป็โตว่า, เขาบอกท่านความนี่ว่า, ถึงดันถามนี้ก็ท่อนจักณะขอกเท่ท่านคุดีจ๊เขาบอกขามเท่. 31 ท่านเป็โตใจฟังตอบว่า, ถาตาผู้น้อยคุตาชดีทีงท่านเจ้า, ผู้น้อยคุเป่าดีจ๊ท่านเจ้าจักเท่, พี่ข่ามใจใดค้ามชายความแนวนั่นเพื่อก

เจ้าเชื่อผู้ท่าวจึงหนึ่งขณะเจ็ดเกี่ยมาเนี่

32 เจ้าเชื่อผู้พอมทีงผู้ข่ามใจดีออกจบบอกบ่อนบาดุ่เจ็ดเกี่ยมาเนี่, ท่านเจ้าเว้าทีงเขาว่า, เขาถนนี่กู่นี้เม่เคาเขาจบท่าวถึงหาย. 33 ท่านเจ้าดีเอาท่านเป็โต, ท่านชาโตใจท่านใจบนจบท่อย ท่านเจ้าโถกวันกี่ใจทาย. 34 ท่านเจ้าเว้าทีงเขาว่า, เขาโถกโกนใจทาย น้อนคุตายแม้ว, ให้เล้าชู่นี้เน. 35 เม่กู่าออกจบน้อยบาท่านเจ้าดีหมุงหน้า

ใจ6 กินเ ท่าว โหม้ว่า, ว่า หาก เสีด โด้ ให้ ทาม งาง มี่ นี่ ใจ นี้ ออก โง่ เอ่อ ซ้. 36 ท่าน เจ้า ถาง ความ ว่า **"อังถา เจ้า พี่ เอ่ง"** เจ้า พี่ เสีด ถู่ อน หน ซ้ 6 โด้, ซ้ ให้ เม้า 6 โหก งาง มี่ นี้ ออก โง่ เอ่อ ซ้ ขุก, หาก ว่า ขุก ซ้ ทู่า ให้ เป็น เท่อ ง่าง 6 ใจ ขุก อ่าว, ให้ เป็น เท่อ ง่าง 6 ใจ เจ้า พี่ อ่าว.

37 แข้ว ท่าน เจ้า โด้ ท่าว ค้น มา เห็น ข่าม ใช้ ขาม ส หอน ทุ่ง ฮู้ จี้ 6 เว้า ทั่ง ท่าน เป็ โห ว่า นี่ ไหน เอ่ง, เจ้า หอน ทั่ง อ่า, เจ้า เง่า ท้ ใจ เส้า ท 6 เถ้ ถ้ว โด้ อา. 38 ให้ ตี้ ! ท่าว โหม้ ฮู้ เพ่ ถิ เง่า จ 6 จ อ้ก ตี้ ใจ, ใจ ตี่ ว่า จู้ น จา 6 หาก ว่า มี่ ค้ 6 ถ้ อ่อน แพ 6. 39 ท่าน เจ้า จี้ 6 ออก โง่ ท่าว โหม้ เท่ ส ใหม่, โด้ ท่าว โหม้ เณ 6 เท่ ท่อน. 40 เม่ ค้น มา เห็น ข่าม ใช้ หอน ทั่ง ฮู้ ข้อน ว้า เรา แอ่ หอน เง่า มั่น ตา โด้ แข้ว, เง่า ขู่ ว่า ถิ ถาง ความ แหว ใด. 41 เม่ ท่าน เจ้า ค้น เส้า มา เท่ ตี่ หาม จี้ 6 เว้า ทั่ง เรา ว่า, พ้ 6 ท่าน ทู่ 6 หอน ทั่ง ขี้ 6 พ้ท เอา แพ 6 ฮู้ อา พ้ ถ เถ้ มา ขอด แข้ว, ให้ เง่ 6, ขอด เถ้ ขุก ถาง ส ตี้ ข่าว ให้ มี ส ง่าง. 42 เอา หน ที่ น แข้ว เขา ค้ ออก โง่, ให้ เง่ 6 ! ฮุ้ ด้าน เขา น้น มา จี้ แข้ว.

เรา ฉัด เจ้า เสี ญ่

43 เม่ ท่าน เจ้า เว้า เหื ขุก ความ, เถ้ น้น ข้า ฮู่ ถา เป็น ข่าม ใช้ ฮุ้ ส ท 6 ซ้ ง x 06 ฮุ้ ข่าม ใช้ น้น, พ้ อม ทั่ง เสีน โพ่ โด้ นี่ ถาง นี่ ท่อน มา, พ้ 6 โหก ฒ, พ้ 6 ณ x อน จ 06, ฮุ้ เค้า ส แท่ โด้ โร้ 6 เรา มา. 44 ฮุ้ ถิ ตี้ ท่าน เจ้ น้น โด้ แท้ น ความ ทั่ง เรา โว้ ว่า ม้อ จุ้ ง ฮุ้ ใด ค้ แม่น ฮุ้ น้น ให้ ฉัด เอา โง่ แข้ว เส้า ให้ ถิ.

45 เม่ ข้า ฮู่ ถา มา ขอด เถ้ ใด ค้ เส้า มา หา ท่าน เจ้า โด้ ถาง ความ ว่า, ตู้ 6 ณ, แข้ว จุ้ ง ท่าน เจ้า เสีด เณ 6 ข้อก แพ 6 ทาง. 46 แต น้น ค้ กุ้ ม ฉัด ท่าน เจ้า โง่. 47 มี ฮุ้ ส ฉิน ฮู่ ท้ น ขอด ถาง ออก พน ส ม้อง โหก ฒ ฮุ้ ส ทุ ณาถ โง่. 48 เจ้า เสี ญ่ โด้ ถาม แต น้น ว่า, พ้ 6 ท่าน นี่ ถาง นี่ ท่อน ออก มา ฉัด เหา เณ 6 ฉัด ส จ้ก. 49 เหา โด้ ฮู่ ทั่ง พ้ 6 ท่าน กู่ มี้ , ง ออก หอน ฮู่ ห้ 6 เหน โหม้ เหา พ้ 6 ท่าน เง่า โด้ ฉัด เหา ทาก ว่า ให้ จ้ก เป็น เท่อ ง พี่ ง 6 ห้า โด้ ตุ้ น โว้. 50 แข้ว แต น ข่าม ใช้ โด้ จ้ก ฟ่า ง ซ้ ท่าน เจ้า เฒ็ด. 51 มี ฮุ้ ถา ง เท่อม ส นุ่ 6 เร้ ฉ่าน ฉัน ถ้ว เท่อ ง ทู่ 6 ท่าน เจ้า โง่ เรา ค้ ฉัด มน. 52 หาก ว่า มน โด้ แท้ เร้ เง่ ง โห แหน ฟ่า ง โง่.

เจ้า เสี ญ่ น้อ 6 หน้า แต น ส ทิน วาน

มาก 14

53 เรา จึง เอา เรื่อง เสีย ไป ทา เพน ผู้ ใหญ่ แต่ พอ ทุก ผู้ เข้า ส แก่ แก่ แต่ จน ถึง ตอน วัน จึง ถูก ฝน ที่ ท้น. 54 ท่าน เปโต จึง ไป ที่ อย ท่าน เจ้า ทาง ทาง ทุก ท่าง ที่ ท้น มา ยอด เดิน เรา เพน ผู้ ใหญ่ พอ แข้ว นั่ง ลง ที่ ข้าง แต่ ส ทาง. 55 ผู้ ใหญ่ พอ แก่ พี่ ผู้ เสีย อีก เมง จึง ร่าว ส เป็น ขึ้ง มา เพ่ว่า คุ ทา ขาง น้า ท่าน เจ้า ร, ทาง เข่า มี แนว ใด มา อ้าง จึง. 56 มี ทาย ส เว้า เป็น ขึ้ง แข้ว พาง ลื้น ท่าน เจ้า ทาง ว่า ความ เรา เว้า นั้น เข่า แฟก ทน. 57 ณาน ส จึง ที่น นั้น เป็น ขึ้ง แข้ว ว่า. 58 น้อย จึง ใน ผู้ นี้ เว้า, เพา คุ แป่ เพน จิ้ง เพา ทาง ส ที่ นั้น นี้, แข้ว ทาง ราม มี้ คุ ที่ นั้น ทาง ใพ่ เข่า แม่น ส เสีย. 59 เล่ นั้น อีก เป็น ขึ้ง เรา ลื้ เข่า แม่น ความ ทน.

60 ผู้ ใหญ่ พอ จึง ขึ้น นั้น นั้น ทาง ง่อน ราก ณุม ดาม เจ้า เสีย ณุ ว่า, ท่าน เข่า ทอง ร้ง อา ? พี่ ส ทา ความ ลื้น ท่าน เป็น แนว ใด. 61 ทาก ว่า ท่าน เจ้า ท่ม ขุ เข่า จึง ทอง ความ ใด, ผู้ ใหญ่ ขึ้ง ดาม ท่าน เจ้า ใพ่ ว่า, ท่าน เป็น เจ้า ฉาษิต ษุก เจ้า น้า ผู้ ใร เพง ข้ เข่า ? 62 เจ้า เสีย ณุ ทอง ว่า, เพา เป็น ผู้ นั่น ถึ แข้ว พี่ ท่าน คุ เห็น ษุก ดาย ส นั่ง ขุ เพี่ง ณวา ผู้ จิ๊ก ใหญ่ ล้วน ทุก ทาง มา ท่อย ขึ้ง ล้า เมง น้า.

63 ผู้ ใหญ่ พอ นั่น จึง จิก เร้ เจ้า แข้ว เว้า ว่า, ณุม เพา ที่ คุ ทา ขึ้ง ท่า ใด ใพ่. 64 พี่ เจ้า จึง ใน ความ ดุ ง่าย เจ้า น้า แข้ว, พี่ เจ้า หนี่ แนว ใด, แต่ ส เน้า ราก ณุม เห็ง เพ็ด พ้อม ใจ ทน ว่า ท่าน เจ้า มี ฉัด โห้ย ด่าง น้า. 65 มี ส จึง โค่ม นี้ ณา ยาย ใ ท่าน เจ้า, เอา ล้า มัด ทา ทึ่ง ท่าน เจ้า แข้ว เว้า ทึ่ง ท่าน เจ้า ว่า, แย่ง เง่ง แม่น ใด ทึ่ง, แข้ว ส ทาก เอา ท่าน เจ้า จึง ทึ่ง.

ท่าน เปโต คุ ร เจ้า เสีย ณุ

66 ท่าน เปโต ที่ ขุ ทาง นอก เดิน เรา, มี ผู้ ที่ ง ส ใช้ ผู้ ใหญ่ พอ ที่ ทาง มา. 67 เม่ มน เห็น ท่าน เปโต นั่ง ฉัด จึง ขุ. มน ลื้ จิก ทา เง่ง เว้า ว่า, มั่ง ขุ ท่อย เสีย ณุ จิก เมง นา ณา เจ็ด ดวา ? 68 ทาก ว่า ท่าน เปโต คุ ร ว่า, ความ เจ้า เว้า นั้น น้อย เข่า ขุ แก่ เข่า เล้า โมก ใน ใจ เจ้า เว้า ร, ท่าน เปโต ออก จึง งาก ที่ ลื้ ณน นั้น. 69 เม่ ผู้ ที่ ส ใช้ นั้น เห็น ท่าน เปโต ลื้ เว้า ทึ่ง พี่ ส ขุ ท้น ใพ่ ว่า, ข้า นี้ ก็, เป็น ผู้ ง ทุก โพด เรา. 70 ทาก ท่าน เปโต จึง คุ ร ใพ่, ษุน ที่ นั้น น้อย ง, แต่ ส ขุ ท้น จึง เว้า ทึ่ง ท่าน เปโต ใพ่, มั่ง เป็น คุ่

มาท 14

ว้าน ทัง แดน นั้น แท้, เพ่ว่า มัง เป็น โท วิบัง แวก ทน. 71 ทาท ว่า ท่าน เป็ โท ถึ้ ทิน พาง ว่า "ผู้ เจ้า เว้า นั่น น้อย เข่า ทู้" 72 เถ้ นั่น โท่ ขึน นน เป็น เท่ ตู่ xอง ท่าน เป็ โท จึ่ง หนี้ ทอก ความ เจ้า เสีญ เว้า ทัง เจ้า ว่า ท่อน โท่ นน xอง เxา ท่าน ตู้ ตู้ง ฮ์ เข่า ทู้ เทา ทอก xาม เท่ เม่ หนี้ ถึ้ เนง นั่น ท่าน เป็ โท ค้ แดก โท้ น้น.

มาท 15

แดน ทิน วาน เจ้า เสีญ ตู้ ให้ ง เถ้ ง ทาง

1 ท่ น เจ้า มา แดน โทท พ้ ตู้ เถ้า ผ แท่ ถึน วอท xอน วอง แดน ผ เสีด อ้ท เม ง ถึ้ โx วาน ทน แข้ว ตุท เจ้า เสีญ โป ขาว ให้ อ่าน ทา ปี ขาด. 2 อ่าน ทา ปี ขาด จึ่ง ถาม เจ้า เสีญ ว่า, ท่าน เป็น ปี ฟน ผ ขิว เข่า ? ท่าน เจ้า ทอง ว่า, ท่าน เว้า นั่น แม่น แข้ว. 3 แดน โทท พ ใหญ่ ถึ้ ท่าว ให้ ง ใx่ ท่าน เจ้า ทาง แนว. 4 อ่าน ทา ปี ขาด จึ่ง ถาม ท่าน เจ้า ใพ่ ว่า, ท่าน เข่า ทอง ความ ใด อา? เข่ง ถุ! เxา ค้ น ท่าว ท่าน ทาง แนว เล นั่น. 5 เจ้า เสีญ เข่า ถึ้ ทอง ความ ใด, จ่าว อ่าน ทา ปี ขาด เป็น ทาท ใจ.

6 ถาม มี้ จี่ บุน วุน นั่น อ่าน ทา ปี ขาด เจ ง ป้อง ผ ทุ ตู้ ง, ท่อง ความ เสีน โพ่ ถึ้ แด่ x. 7 มี ตู้ ง ตู่ ง า ขา ง ชู้ ทุ ท่อง แดน ผ ด้าน อ้ท เม ถึ้ น้า ผ ถาม นั่น. 8 เป็น โพ่ ถึ้ เอา ทน โป หา อ่าน ทา ปี ขาด, แด่ x ให้ เสีด แนว เจ ง เสีด ทัง เxา นั่น. 9 อ่าน ทา ปี ขาด ถึ้ ถาม เxา ว่า, พ้ ท่าน แต่ ให้ น้อย ป้อง ป ฟน ผ ขิว ให้ พ้ ท่าน อ่า? 10 อ่าน ทา ปี ขาด ค้ ทู้ แข้ว แดน โทท พ ถึ้ ขาว ท่าน เจ้า ให้ ข้อน เท้ ง แทน.

11 แดน โทท พ ถึ้ xุง ความ ให้ เป็น โพ่ แด่ x อ่าน ทา ปี ขาด ป้อง ขาขา ขาขึ่น เจ้า เสีญ. 12 อ่าน ทา ปี ขาด จึ่ง ถาม เxา ใพ่, ว่า ทาท เนง นั่น แต่ ให้ น้อย เสีด แนว ใด ทัง ตู้ พ้ ท่าน แดก ว่า ป ฟน ผ ขิว, 13 เxา เอา ทน แดก ใx่ ว่า ถู่ ง มน โว้ หนี้ ง โม้ วา แดน. 14 อ่าน ทา ปี ขาด ถาม เxา ใพ่ ถู่ ง โว้ เสีด x ง, ตู้ นี้ ถึ้ เสีด ส้ด x ง, ทาท เป็น โพ่ เท่ ง แดก นั้น ถู่ ง โว้ หนี้ ง โม้ ว่า แดน. 15 อ่าน ทา ปี ขาด แต่ เอา ใจ เป็น โพ่ จึ่ง ป้อง ขาขา ขา ให้ เxา. เม ให้ เxา ทัง เจ้า เสีญ แข้ว ค้ เอ โป ถู่ ง โว้ หนี้ ง โม้ วา แดน.

มาท 15

ค่าง เจ้า เสี้ญ โว้ หนึ่ง โม้ วา แณน

16 แณน ถึ่ง โถ้ เอา เจ้า เสี้ญ เน้า โจ่ท โร เสิน เคา อ่าน ๆา ตุ้ ว่า ง่า โจ เใต้น แข้ว โถ้ เอา ถึ่ง เจ้น ห้อช มา เห้า ใต่ม ทน ห้น. 17 เรา เอา เร้ เพ้า มโร อ่อน มา นุ่ง ให้ ท่าน เจ้า, เอา เค หนาม มา ใณด เจ้น ใส้ ง โร ทาง เพา ทโร ทโม ใจ่ ทโร ท่าน เจ้า. 18 แข้ว โถ้ โหว้ เอา ท่าน เจ้า ว่า, จ ให้ เจ้น ท่ก แอ่น แท่น ตี หม้น จ้น หน้น ง้ แรน เน้า แถ่ นา. 19 เรา โถ้ เอา โม้ อี้ ทิ่ง ทโร ท่าน เจ้า, ใค่ม นั้ ณา ขาช ใจ่ ท่าน เจ้า, แข้ว เห้า เน่า ให้ม ทโร โจ้. 20 เม่ โถ้ หี้ หูน ท่าน หน้า แข้ว, เรา โถ้ แท้ เร้ เพ้า มโร อ่อน ฉัน นั้ น ออท, เอา เร้ ขึ ฉัน เท่า ท่าน เจ้า มา นุ่ง ให้, แข้ว เอา ท่าน เจ้า ออท โร ทอท ก็ด โว้ หนึ่ง โม้ วา แณน.

21 มี ฉุ ง ตุ้ นี้ โมน โท เม่ ก็ เจ้ เนี เจ้น อ้าช ข้า อา เจ้ท ณน ใด แท่ ข้า ย, ใส, ทา่ ม มา แท่ ข้าน นอท ทา่ น นั้ น แณน ถึ่ง โถ้ ใณ่ม นา ง ให้ มน แง ท โม้ วา แณน เจ้า เสี้ญ โร. 22 เรา เอา เจ้า เสี้ญ โร ทอด ง่อน ง ตุ้ ว่า โว ขา โว ขา แม่น ง่อน ใส ย, ท ทโร ห้อน. 23 เรา เอา เห้า ควา ทั ง ช่า ง โม้ ทอม มา ค่าช ท่าน เจ้า, ทาท ว่า ท่าน เจ้า เง่า ทิน. 24 เม่ โถ้ ค่า ง ท่าน เจ้า โว้ หนึ่ง โม้ วา แณน แข้ว, เรา เอา เร้ ขึ ท่าน เจ้า มา โจ ท แง่ ง น ทน เพ่ แอ่ ห้ ว่า ใส ตุ้ โถ้ อน ใก.

25 เม เรา ค่า ง เจ้า เสี้ญ โว้ นั น เห้า เค่ ท์ น เจ้า. 26 เรา โถ้ ท่าว โห้ ช ใจ่ ท่าน เจ้า แห้ม จ้ โว้ ว่า “ ง โพน ส จิว ” 27 เรา เอา x ต ส ง ท มา ค่า ง โว้ ท่อช ท่าน เจ้า, เพ้ ต ณวา ตุ้ ง เพ้ ต น้าช ตุ้ ง. 28 เพ่ ให้ เจ้น ท่อช พิ ง ขา ต น้า โถ้ ตุ้ น โว้, ท่าน เจ้า นั ง เน้า ทิ ง พ ต ส ง ท. 29 แณน ส ท่า ง โจ มา ลี้ ดุ ง่าช ท่าน เจ้า จ ท จ น ทโร แข้ว เจ้า ว่า, ท่าน ตุ้ แง่ เทน โหว้ เอา แข้ว ที่ ง นั้ น ใพ่ ทโร ขาม มี้ เอ่ช. 30 ต่อช เจ้า มี่ ให้ ณ่อช แข้ว โข ง มาจ โม้ วา แณน. 31 แณน โทท พ, โถ ณ xอน ว ต เอา ทน หี้ หูน เจ้า เสี้ญ ทโร โพด เรา ว่า, มน ต่อช ส อั่ น ให้ ณ่อช โถ้, ทาท ต่อช เจ้า มี่ เง่า โถ้. 32 ให้ เจ้าวา ขิด ง โพน ส อ ณา ขา เอ็ น โข ง มา จ โม้ วา แณน โว้ โน้, เพ่ ญุ ม เอา ตุ้ เต่ มน. x ต ส ค่า ง โว้ ท่อช ท่าน เจ้า นั น จ้ โถ้ ดุ ง่าช ท่าน เจ้า แง ท ทน.

เจ้า เสี้ญ เพ็ด เช่ช

33 เต่ นั น น้า มัด มโร ท่โร แณน่ ถิ น แท่ จ ง x ต ง เต่ ทา ง เว็ น ทอด ขาม เต่ ค้าช ตี. 34 ข้าว ขาม เต่ ค้าช ตี เจ้า เสี้ญ โถ้ แณท โห้ เร ง แท ง นั้ น, **เอ๊ โข ê, เอ๊ โข ê, แข ง มา, ณ ง ท ง มี้.** หนี้ ว่า

มาก 15

เจ้า พ้า ผู้ น้อย, เจ้า พ้า ผู้ น้อย, เป็น จ๋ จึ่ง วาง จ๊ ผู้ น้อย. 35 ส ชั่น ชู่ ท้น เม่ ใด้ ใน ค้ เว้า ว่า, ส ผู้ นี้ แผน ทา เอ๊ ข้ ชา. 36 มี ผู้ ง แขน โป เอา ทอง ฉ้า ช จุ่ม เข้า ให้ อ้น แข้ว ป็ท ใช่ ป็า ร ไม้ อี้ ให้ ท่าน เจ้า ทิน ผู้ ง ว่า ทู่า จ๊ น ให้ เป็ง ท่อน มี เท่ เอ๊ ข้ ชา ฉุ มา ช่อย ให้ มน น่อย เง่า ทุ้. 37 เจ้า เช็ ญ ใด้ แผน เจ๋ง แพง นั้น แข้ว ใจ น่าด.

38 เอ๋ น้น ฉ้า ม่าน พื้ง ทจ๋ เพน ญุ่ม จิท ออท เป็น จอง ฉัน แท่ เท็ง ทอด ขุ่ม. 39 ทวาน ก็ง ผู้ ชั่น ชู่ ก์ หน้า ท่าน เจ้า น้น, เม่ เท็น ท่าน เจ้า ทาช แนว ใด จึ่ง เว้า ว่า, แม่น แท้ ก็, ท่าน เจ้า ผู้ นี้ แม่น ขุท ดาช เจ้า พ้า แท้. 40 ท็ง มี แฉน ผู้ ทู้ง แข เง่ง แท่ ท็ท แฉน น้น มี น่าง มา ข้ อา โท ม็ท ดา ขา, น่าง มา ข้ อา เอ็ม ท่าน ชา โท ใจ น้อย ท่าน ใช่ เกี่ง แท่ง น่าง ญ่า ใจ เม็. 41 แฉน ผู้ ทู้ง น้น ใด้ จึ่ง มา ใช้ จอย ท่าน เจ้า เม่ เด๋ ชู่ ก๊ง จา ข้ เจ๋, แฉน ผู้ ทู้ง อ้น ทาช ส ใด้ นั้น มา เม่ง เช็ ขุ ญ่า เจ๋ม ท่อย ท่าน เจ้า น้น ค้ ชู่ ท้น.

ใจท มั้น เจ้า เช็ ญุ ใจ้ ทจ๋ ตี้ ด่าน

42 ค้ มา แข้ว, มั้ น้น แม่น มั้ เจ๋ง จ๊ ท ท่อน มั้ ค้ เง่า เช็ด จ๊ ท ท่าน ใช่ เกี่ง จ๊ ท ข้าน อา ข้ มา ทาช เป็น ส มี หน้า มี ตา ผู้ ง ท่าน ใด้ เช็ด จ๊ ท พื้ง เพน ทิน วาน เม่ง มี ค้ วน จุ่ง. 43 เป็น ผู้ ลอ่ง ทา แฉ้น เม่ง เจ้า พ้า, ทาน ง่าน เก้า ใจ ทา อ่าน ทา ป้ ขาด จ๋ เอา แจน เจ้า เช็ ญุ. 44 อ่าน ทา ป้ ขาด เป็น ทุาท ใจ ทั้ ง จ๊ ท ตาช เจ้า เช็ ญุ, จึ่ง ใด้ แฉน ทวาน น้น มา ชุ่ม ว่า ตาช เท็ง แข้ว อ่า? 45 เม่ ใด้ ลวาม ทวาน ก็ง น้น แข้ว, อ่าน ทา ป้ ขาด จึ่ง ขาว แจน เจ้า เช็ ญุ ให้ ท่าน ใช่ เกี่ง. 46 ท่าน ใช่ เกี่ง ใด้ นั้ ฉ้า ช ฟ้าน ใหม่ มา แข้ว เอา แจน ใจ เอา ฉ้า ฟ้าน ท์ ทุ่ม ใจ้, แข้ว เอา แจน ใจ ใจท มั้ น ใจ้ พื้ง ตี้ ด่าน เม่ แข้ว ค้ ท้ง ท้อน ด่าน ใหญ่ ทน ฟ้ท ทุ ตี้ ใจ้. 47 น่าง มา ข้ อา โท ม็ท ดา ขา น่าง มา ข้ อา เอ็ม ใช่ เกี่ง ค้ ใด้ เท็น ง่อน ท่าน ใช่ เกี่ง ใจท มั้ น แจน น้น.

มาก 16

เจ้า พ้า ด็ด ให้ เจ้า เช็ ญุ ค้น เป็น ส

1 มั้ ค้ เง่า เช็ด จ๊ ท เพ็ด ใจ แข้ว น่าง มา ข้ อา โท ม็ท ดา ขา, น่าง มา ข้ อา เอ็ม ชา โท ใจ แท่ง น่าง ญ่า ใจ เม็, ใด้ นั้ เด๋ ง ทอม เพ่ ชู่ เอา ใจ อาง โท ค้ ง เจ้า เช็ ญุ. 2 ท่น เด้า มั้ ชู่ ง เม่

ตางวันออก เรา ล้ม มา ยอด ปู่ ด่าน. 3 ทรง เอา เรา ทูล ขุ ทาง ทาง นั้น เรา ได้ ใช ทน ว่า, ใส เข้ ปู ที่ง ท้อน ด่าน นั้น ออก ม ปู่ ให้ เขา เพ่ ท้อน ด่าน นั้น ใหญ่ หาย. 4 เรา เห็น ท้อน ด่าน นั้น ที่ง ออก ม แข้ว. 5 เม่ เรา เดิน หน้า ใจ ทรง ปู่ เห็น ผู้ ชาย หอม ง นั่ง ขุ เพื่ง ณวา, นุ่ง เสื้อ ก่อน แดน ผู้ ทูง นั้น กุ่ง ตั้น ใคก ใจ.

6 ผู้ ชาย หอม นั้น, ได้ วอก เรา ว่า, ท่า ใคก ใจ, พ้ง นาง มาหาว หา เจ้า เสีญ ใค นา ณา เข็ด ผู้ เหา ค่าง ขี้ เพื่ง ใม่ วา แดน นั้น อ่า ท่าน เจ้า ได้ ลันเสีย ส แข้ว, ท่าน เจ้าเข่า ได้ ขุ นี้, เรา ใจก มั้น ท่าน เจ้า ขี้ ว่อน นี้ ถ. 7เอาทน ใจ วอก พ้ง ข่าม ใช้ ท่าน เจ้า แท่ง ท่าน เสีใค รน์, ว่า ท่าน เจ้า ได้ ใจ ที่ง จาย เข้ท่อน พ้ง ท่าน แข้ว, พ้ง ท่าน ปู่ เห็น ท่าน เจ้า ขุ ท่า พื้น, รณ ท่าน เจ้า ได้ วอก พ้ง ท่าน ขี้ นั้น. 8รณ นั้น เรา ร้ง ออก ม ปู่, ใคก ใจ ฆ่น เณ็น หาย ร้ง เอา ทน แขน พ่าย เรา เข่า ได้ เว้า ให้ ใส พื้ง เพ่ ว่า ข้าน.

เจ้า เสีญ ให้ นาง มา ข้ อา มัก ถา ขา แท่ง ข่าม ใช้ เห็น

9 ตั่น เจ้า มี้ ขุ่ ง เม่ ท่าน เจ้า ได้ ลัน เสีย ส แข้ว, ท่าน เจ้า ให้ นาง มา ข้อา ใจ มัก ถา ขา เห็น ท่อน แม่น นาง มา ข้ อา ผู้ ท่าน เจ้า ฆ้ ผี เจ็ด ใค ออก ให้ นั้น. 10 มา ข้ อา จี่ง ใจ วอก พ้ง ส เจย ขุ ทั้ ง ท่าน เจ้า แท่ ท่อน นั้น, เรา ทาง ใคก ใถม ใจ้ ขุ. 11 เม่ เรา ได้ ใน ว่า ท่าน เจ้า ทูง เสีย ส แท่ง หู้ ว่า นาง มา ข้ อา ได้ เห็น ท่าน เจ้า แข้ว ทาก เรา ล้ ทูง เข่า เขุ่.

12 ขุน มา ท่าน เจ้า ได้ ขึ้น มี่ ผิ ง แนว ใฝ่ ให้ ข่าม ใช้ xอ ส เห็น, ทรง เขุ่ เรา ทาง ออก ใจ วอ ข้าน นอก นอก นา. 13 ข่าม ใช้ xอ ส นั้น ลัน มา วอก พ้ง ข่าม ใช้ ท่อ ท น นั้น ทาก เรา เข่า เขุ่. 14 ทูง มา ท่าน เจ้า ให้ ข่าม ใช้ ฆ้ เอ็ด ส เห็น เม่ เขุ่ เรา ทาง นั่ง ทิน เณ็า. ท่าน เจ้า ได้ เจ้ เรา, จ้อน เรา เท่ง เง แท่ง ใจ แท่ ง าน เรา เข่า เขุ่ แดน ส ได้ เห็น ว่า ท่าน เจ้า ลัน เสีย ส แข้ว. 15 ท่าน เจ้า วอก พ้ง ข่าม ใช้ ว่า, ให้ พ้ง ท่าน ออก ใจ ข้าว น่าว ใx เท ง ให้ ส แดน กิน เม ง ขุม เพ็ด ขุ่ ส. 16 ผู้ ใด เขุ่ แท่ง เสีด ผิด ขึ ง ที่ มา ปู่ ได้ น่อ ท ฆ้ ง าง ใน้ ท, ผู้ ใด เข่า เขุ่ ปู่ ตี้ ใท้ ท. 17 พ้ง อ็ก นี้ ทาก ปู่ มี ค วาม เณ็ด ชี้ ทั้ ง ผู้ เขุ่, รณ เรา ปู่ ฆ้ ขุ่ เขา ฆ้ ง ผิ ง ออก ได้, เรา ปู่ ง าท ค วาม ทาก ท่า ง ได้. 18 เรา ปู่ ง็ด ใ ได้, ว่า เรา ทิน น อ ง เข่ แนว ใด ลี้ ปู่ เข่า เข่ เมา, เม่ เรา ใง ม้ ใฆ่ ส เจ็ ง ง็ ย แข้ว พ้ง ส เจ็ ง ง็ ย ลี้ ปู่ ถ.

เจ้า เสีญ ลัน ขุ่ เม ง พ้า จีน พาน

มาก 16

19 เม่เสียญชุเสียน เจ้า ได้ เอ้า ทัง เรา แข้ว, เจ้า พ้า ค้ โจง มา ห้อน เอา ท่าน เจ้า นั้น เม่ เมง พ้า จีน พาน นี่ง ชู่เพ้ง ณวา เจ้า พ้า. 20 แต่น ข่าม ใช้ นั่น เอา หน ออก โจ่ง วอก xอน กู่ ว่อน กู่ ที่ เจ้า พ้า ค้ ได้ ขมม จัก ทังเรา แท่ง เสีด ให้ จัก เรา วอก xอน นั่น ได้ ขาง ถ้ จัก ทาก ฉาน ค้ มี พ้อม หน.

****

ยูดา 1

ท่านยูดาแห้มจ้อนโฆม

ท่านเยซู โอสิโรจอกเรา

1 มี ทาส รัก เอาใจ ใส่ แห้ม จ้อนโฆม จัก เป็น มาก ๆ ณุ่ม เอา. 2 ท่อส เณ เรา รัก เห็น ทั้ง ตาแต่ โกก มา แจ้ว เรา เป็น ตู้ ป่าวสวาม เจ้า พ้า, จึ่ง รัก จ้ง ก่ มาให้ ณุ่ม เอา ทุ้. 3เณนั้นถ้, ท่านเยซู โอสิโรจอก เรา เพ่ว่า น้อส รัก ดาม จัก นั้น ตู้น ตู่ แต่ โกก มา. จึ่ง โรม ใจ ตู่ แห้ม จ้อนโฆมโกก ป่าส ให้ รัก จักให้ ท่าน. 4 เพ่ว่าท่าน ตู่ รัก ทู้ โกก ป่าสกินฉนั้น จัก นั้น, เณ มี ตู่ ปอก ให้ ท่านทู้ แจ้ว.

ป่าว มี้ เว็น ออก โสนจ์ง กิด

5 ป่า เมง ป่จ เพ็ โรด แต่ง ดา เมง ตู่ ดาส, มี ฆ่ ใหญ่ ตู่ ฆ่ ตู่ น่า น่ จ้ ส่า, ตู่ ถิ่น ปี่น ฆ่ อา จ้ ส่า, มี ท่าน ตู่ เอ็ จ้ น่า เป็ด เป็น เก้ จาส อา โรน. 6 เจ้า พ้า เป็งแจ้ว เรา เห็ง จอง เป็น ส ทู้ ตู่ กิ, เรา เป็น ส ท่อส วอง แต่ง ดา แต่ง ฟ้ง สวาม เจ้า พ้า ปอก จอน. 7เรา เฝ่า มี ยูท จ้อน นาง เอ็ จ้ น่า เป็ด เป็น ทู้ง ฆ่น, เรา เห็ง จอง ค้ เค้า แจ้ว.

8 เม่ ฆ่ น่า น่ จ้ ส่า ค้ ตู่ ถิ่น ค้ รัก เป็ด ทิ กวอง ฆ่ เลน โรง เทา. 9 ทาง จัก รัก โกก ถิ่น ฆ่ ท่อส ทิ กวอง, ให้ ท่าน เณ้า รังทง เลน โรง เทา เจ้า พ้า ให้ เส่า เค่ง ทอม โรง เณ. 10 เม่ เค่ เส่า เค่ง ทอม โรง เณ นั้น แถน ส รัก ท่าว โรง ตู่ ทาง นอก. 11แจ้ว มี แฉน เจ้า พ้า โคน ส มาให้ ฆ่ น่า น่ จ้ ส่า เห็น, ถิ่น ตู่ ทาง นวา ค้าน เณ เส่า เค่ง ทอม โรง เณ นั้น. 12 เม่ น่า น่ จ้ ส่า เห็น ค้ โกก ใจ ถิ่าน. 13 ทาก แฉน โคน นั้น รัก ปอก ว่า, น่าน่ จ้ ส่า เอ็ส! ท่า ถิ่าน เพ่ว่าเจ้า พ้า รัก โน ดาม เจ้า ท่าว โรง แจ้ว, เอ็ จ้ น่า เป็ด มี เจ้า นั้น ตู่ มี ยูท ดาส เจ้า จึ่ง ยูท ตู่ ว่า " โสนจ์ " 14 เจ้า ตู่ มี ดาม ม่ น เม่ง ใจ ทาส ค้ ตู่ เม่ง ใจ ท่อส ถ่อน มี ยูท.

15 เพ่ว่า เจ้า พ้าเป็งแจ้ว ยูท นั้น ตู่ รัก เป็น ใหญ่, ท่านตู่ เฝ่า ทิน เท้านี้ ฆาท อ็ก, เฝ่า ว่า เท้า ใก ค้ ตู่ เฝ่าทิน, มี เจ้า น เน ใจ ทึม ใจ แต่ ออก มา. 16 ท่านตู่ ถ้ ปี เอา พ้ง ยูท ทาน ฟน ส อ น่า ขา เอ็น ค้น มา ทาเจ้า พ้าเรา. 17 ท่าน ตู่ โร ท่อน เจ้า พ้า มี จ้กใหญ่ ค้วน ทุ้ง เณ ท่าน เอ็ จ้ ดาเม่ ขาง ตู่ ป่าว ดาม เจ้า พ้า ตู่ ให้ พ่ ยูท ค้น ถิ ทน, ให้ ตู่ เฝ่า ฟ้ง ดาม เอา ค้อส ค้น มา ทา ส ทู้ ตู่ ทุก เพ่ว่า ตู่ ท้อน โฆม เป็น โพ่ ค้าเจ้า พ้า.

18 ณาณา ข้อ ชาวยิว ความจริง พูดว่า, ผู้น้อย ผู้ใด ได้ เห็น, เพราะผู้น้อย เท่า แข็ง มีผู้น้อย คือ เท่า แห่ง พระ. 19 พูด โทน นั้น ตอบ ว่า, น้อย แม่น ณัง ข้อ เรือน ชื่น ผู้ที่ หน้าเจ้า พ่า, ผู้ ได้ ใช้ น้อย มา เว้า ทัง เจ้า แท้ เธอ ณาว ถ้า นี้ มา ลอก เจ้า. 20 เจ้า ผู้ เป็น ประกาศ ปาก เท่า ได้ ท่าน ว่า จริง นั้น ได้ เป็น ท่อย ความเว้า, ข้อน เจ้าเท่าเดี๋ น้อยแน่ ผู้ เป็น ท่อย ความจำเจ แท้น. 21แต่น ประตู เก้า ณา ณา ข้อ ชา เขา คือ เป็น ทาก ใจ เพ่ว่า ท่าน ผู้ พื้น เขน โพ้ เขา เข็ก ทาย. 22 เม่ ท่าน ออก มา แข็ว คือ เท่า ใช้ โท เขา ได้, เขาแต่ เห็ จ่า ท่าน ได้ ใช เห็น พื้น เขน โพ้ เขา,ท่าน ได้ ขอน ความ เก่า ผู้ มีเธอ โดย, ทู่ ปาก เท่า ได้ จริง ความ. 23 เม่ ท่าน เหนือ ฉัน แข็ว คือ ฉัน เม่ เขน. 24 ที่ มา นาย เธอ ข้อ ณา เจ็ด มี ท่าน คือ ผู้พา, ได้ จด ผู้ เขน ออก ห้า เขน จี่ เว้า ว่า. 25 เจ้า พ่า ได้ ต่อย ผู้ น้อย ทย มี้ เจ้า พ่า ได้ เจ็ เห็น ผู้ น้อย, ได้ เธอ ความ ประกาศ ดุ เก่า ทาย ปาย ออก จ ผู้ น้อย.

ป่าว มี้ เว็น ออก เจ้า เสีดุ

26 เม่ ออก เขน คู่ โมท เจ้า พ่า ได้ ใช้ แต่น ณัง ข้อ เรือน มา เมย นา ณา เข็ด ที่ เจ็ ข้อ เข. 27 มา ข้อ อา จาว ที่ จ่ จอก เป็น มี ท่าว ท่าน ใช เณัง, ท่านเป็น เช้ จาย ปฏิ ดา วิด. 28 เม่ แต่น มา ออก นาย แข็ว คือ เว้า ว่า, ให้ ความ ที่ จ เดาน ทุ่ เยย ชู่ ทัง นาย, เจ้า พ่า ได้ ตอบ พาย ปุนให้ พ่า เจ้า พ่า คือ ชู่ ทึม ใจ นาย.29 นาย มา ข้อ อา โพท ใจ ชาน ข้อน ความ แต่น เว้า นั่น, นาย คือ ทาก ใจ ทาย จ้ ผู้ เป็น แนว ใด. 30 แต่น เว้า ทัง นาย ว่า, มา ข้อ อา เธอ ! ทู่า โพท ใจ ชาน เพ่ว่า เจ้า พ่า ได้ อั่น ดุ เขจ พ่า แข็ว. 31 เจ้า ผู้ มี ปุท ออก เป็น ผู้ ชาย, แข็ว ให้ ปุท ชื่ ว่า “ เสีดุ ” 32 ปุท นั่น ผู้ ได้ เป็น เจ้า เป็น จอม ผู้ แสท ว่า **ปุท เจ้า พ่า ผู้ จุ จุก**.เจ้า พ่า ผู้ ให้ ท่าน เป็น ประชัน ประ ดา วิด เช้ จาย แท่ เม่ ยาย. 33 ท่าน ผู้ เป็น ประ เช้ จาย ชา โลง ฮ้ ประ โจ พ้า เท่า หุน, แต่น เยย ท่าน เจ้า ค้ ผู้ เท่า จุก ฮ้ ธย จ้ท เท่.

34 นาย มา ข้อ จี่ ชาย ความ จริง แต่น โพท นั่น ว่า, ความ นี้ ผู้ เป็น ได้ แนว ใด, เพ่ว่า ผู้ น้อย ทู่ เท่า เพื่ โลม จริง ผู้ ชาย จ้ท เท่. 35 แต่น ได้ ตอบ นาย ว่า, เจ้า ณาน ใจ ผู้ โลย มา หา เจ้า, ความ แสง แพย แสน ห้า เจ้า พ่า ผู้ เสี่ย เธม เจ้า โว้, เพ่ เสน นั่น ผู้ ได้ แสท ว่า ปุท ชาย เจ้า พ่า. 36 ให้ เจ็ นาย เธอ ข้อ ณา เจ็ด ผู้ เป็น พี่ น้อย เจ้า ตา ว่า เท่า แข็ว คือ ทู่ มี ปุท, แข็ว

ที่ออก เป็น ผู้ ชาย แปด หมื่น, ตาม แผน ว่า นาง เป็น พรหม จึง นาง ขุด พา ดิน ใหม่ เป็น แข็ง. 37 เขา มี ตา ใด ที่ เป็น อัก ใจ่น ว่า เหมือน เจ้า พี่า. 38 นาง มา ขี อา ชาย ความว่า, ผู้ น้อย นี้ ถ เป็น ผ ใช้ ขุ่น เจ้า พี่า,ร์ ให้ เป็น ท่อย ความ แดน เว้า, แข็ว แดน โหน นั่น ลี้ จึง ขา นาง จึง.

นาง มา ขี อา จึง ข่าม นาง เอ็ ขี น่า เงี๊ก

39 ที่ง มา นาง มา ขี อา จึง ข่าม เมง ณ เป็น เมง ว่า พู ขู่ ก็ง ขู่ ถาย. 40 นาง เน้า จึง เหน พ่ น่า น่า ขี ขา ท์ท ชาว นาง เอ็ ขี น่า เงี๊ก. 41 เม่ นาง เอ็ ขี น่า เงี๊ก ดิ ใน ความ นาง มา ขี อา ท์ท ชาว, ขุท ทึง ท้อง นาง หนึ่ง นั้น, นาง ลี้ เมง ม่วน เจ้า ณวน ใx ท์ม ใจ่. 42 แข็ว ดิ แผน นั้น เx แหง ว่า, ทึง พ็ง ผู้ ที่ง นาง ลี้ ดิ ความ หอง หนาย ขุน เน้า, ขุท ทึง ท้อง ลี้ ดิ ความ หอง หนาย ขุน แปด หมี. 43 เป็น แนว ใด ผู้ น้อย จี่ง ดิ ความ หอง หนาย ขุน เหง นี้, นั่น ลี้ แม่น เอ็ม เจ้า พี่า ผู้ น้อย ดิ ม่าย าม ผู้ น้อย, 44 ผู้ น้อย ดิ ใน ความ นาง ท์ท ชาว เชื่ ใด, ขุท ทึง ท้อง น้อย ลี้ ก็น จึง มา มี ความ เมง ม่วน. 45 ความ เมง ม่วน ให้ มี ขู่ ทั่ง นาง ผู้ เขื่ น่าว ใx เหง เจ้า พี่า นั่น ที่ เป็น แท้.

นาง มา ขี อา กั่ง โหง้ เหา เจ้า พี่า

46 นาง มาขี อา กั่ง ว่า:

ใจ่ ผู้ โหน น้อย ท่าว ข้อง ขุน ที่ เจ้า พี่า.

47 เจ่ย ณวน น้อย ใน ใจ่ งาน ข่าง

อน แห่ง เจ้า จี พี่า เย นุ่ม น้อย ถิ.

48 ทา เจ่ง เห็น ขี่ แย โหน น้อย

ที่ง คด โง้ ใช้ เจ้า จี พี่า แฝง ใหญ่ ล้วน ขุง

จี้ม แท่ นี้ เม่ หน้า ผ ขุ่ จาง เจ่ย

ที่ แผน ผู้ โหน น้อย โxม ข่าง ยาง ถิ.

49 เฟ่ ว่า ผู้ จี๊ท ท้า ข้าง แท่ง ขุ่อย ทา

ขุ่ เจ้า พี่า ผู้ ที่ง เพ็ง ความ.

50 ความ อั่น ดุ เx ชาย ท่อย ผ ชี เหนี้

ยูทา 1

เห็นดูกนี้ดูกหน้าจ้วงชาย

51 ความดีนเจ้าจึงหน้าแดงท้าแท่นแผ่น

เสียใหัสใจจานจึงวางสละม

52 ใดใครสู่ดูกใหญ่ออกจักโดง

ทุมพรุสู่สโณมคดนี่

53 ขึ้งสู่อดใดใดทนอมดีกิ

เสียใหัสดงมีจึงวางจ้ดุม

54 เจ้าหน้าใดดูอยสอำนาจเอนใดู้ชอยโทนเจ้า

เจ้าหน้าทูงจี้ความจาวแท้นอื่นดูชนเท่า

55 ความจาวแท้นทีวท่านอยาทาม

เห็นเด้ชาย ท่านดูาดเรียงเง่าจ้จย.

ท่อยความเจ้าจึงหน้าจาวแท้น

ทีวท่านแท่เมยาวงาเด้าเทานา.

56 นาดมาขิอาใดสู่หนึ่งนาดเอขินาเสียชาวชามเงนจี่งใดคันท่าวทาเดน.

เว็นออกโลหนีขีวติด

57 ดอดเดู่นาดเอขินาเสียดู่ออกยุทแข้ว, นาดออกยุทเสียนสู่ดูาย. 58 พี่น้อดข้านใจ้เดนจี้ใดในน่าวว่า, เจ้าหน้าใดอื่นดูเชดนาด, เชาค้มีนเมดท่อยนาด. 59 เม่ใด้แจดมั้แข้วเชาเอาทนมาเสียดอดจอดแผ่นฟ้ายหนดให้แอ๊นอยนันแข้วบุทสู่แอ๊นอยนันว่า **"นาหน้าขีวา"** ท่อยสู่อ้าย. 60 สู่เจียนเอ็มเว้าว่า, เง่าแม่น! ให้บุทสู่ "โลหน" 61 เชาเว้าว่า, ทรดโอดพี่ชายน้อดเจ้าเง่ามีใดสู่แดวนันน.

62 เชาจี่งใู้มีเดนความดาทดามสู่เจียนอ้ายว่า, แต่บุทสู่เด็กน้อยนันแดวใด. 63 ท่านจี่งเชิดเอาขึ้มาแท้มว่า "โลหน" แดนสค้เจียนทุาทใจ. 64 ดู่นันท่านค้งาทใด้แข้วใด้เดดทูเจ้าหน้า. 65 พี่น้อดเหนจี้ค้ชานแข้วพ้อดักนันใด้หาขีงท่รเมดง่าพุท้อดสุดาย. 66 แดนดใด้ในน่าวนี้ค้หนึ่งเว้าทรดใจเว้าว่า, บุทน้อยนันสู่เจียนแดวใดเจ้

นี้, เพื่อว่าความแตกแยกแห่งเรา พึงได้ดับทิฏฐิเสียนั่นเอง.

ท่านผู้ฉลาดชี้แจงความโง่

67 ท่านผู้ฉลาดชี้แจงอย่างนี้ว่า ผู้ใดรู้ชัดความโง่ว่า

68 ข้อหนึ่งนี้ เรารู้แล้ว ขอท่านจงกล่าวแก่เราเถิด

เรารู้แล้วได้ฟังแล้ว ขอท่านจงแสดงแก่เรา

ให้เราทั้งหลายได้ทันดูเถิด.

69 ได้ให้ดับแตกแยกแห่งเหล่าอสุภมาก่อนผู้มีเดช

ทรงรู้ชาติกำเนิดดับได้ของท่านเรา

70 ผู้นี้ท่านเรานี้ได้ชื่อโง่แท้ เป็นคนโง่ถึงเรื่อง

ท่องความดับได้ว่าความเรารู้ดับทิฏฐิท่านเรา

71 ให้ท่องข้อดับกิเลสผู้มีเดชเถิด

แล้วให้ท่องข้อพ้นวิเศษผู้มีเดชเถิด.

72 ผู้นี้นั่นท่านเรารู้ชัดอันดับ

อันได้รับแล้วในทิฏฐิเป็นเดชผู้มีเดชเถิด

แล้วรู้ความผิดชั่วท่านเรานี้ได้รับแล้ว

73 ก็แม้นเรานี้พึงรู้ได้รับแล้วในทิฏฐิอันเป็นเดชผู้มีเดชเถิด.

74 เป็นได้ท่องข้อพ้นดับผู้มีเดชเถิดแล้ว

ก็ให้เถิดได้ท่านให้ของท่านเรา.

75 ให้นี้ในใจนี้ท่องบ่นอยู่ในแม่น

ที่พึงเรานี้ท่าผู้เจริญผู้มีเดชเถิด.

76 ยุทธเอย! เราขอแสดงว่า

ผู้รับความเรานี้ผู้รู้ชัดเถิด

เพื่อว่ายุทธเป็นผู้รู้ก่อนเรานี้

ยูทา 1

แท่ว ดุ เป็น ผู้ ช้อน รวู่ ทาว ให้ ท่าน เจ้า

77 เพ่ ดุ ให้ รัพ์ เมว เจ้า พ้า ทู่ วัท น่อย ร์ งาง โน้ย

แท่ว รัด ข่าว วัท งาง โน้ย เรา.

78 ข้อน เจ้า พ้า มี ความ อั่น เหตุ เรว พ้า ณุม เทา

แดด เท่ว ใช เมว โงน ทู่ว เทว โงว ห้อว ณุม เทา.

79 เพ่ ดุ ทู่ว ฆ่อว ห้อว พ็ว ส ผู้ ฆ่อน มัด

แท่ว ผู้ หนึ่ว เรา มัด แดน ทาย

เพ่ ดุ พา ณุม เทา รัง ทาว ที่ว อาน.

80 ทาว ยูท น้อย ลี้ ใหญ่ ท้า พ้า งาน มี ว ณรน ลี้ แท่ แทว แดว ท้า นั้น แข้ว. รัด รัง ผู้ ทรว ง่า ท้น ทอด มี้ ดุ ออท มา ให้ พ้น ส อ ณา งา เอ็น เท็น

ยูทา 2

เว็น ออท เจ้า เสี ณุ

1 เร ดุ้ น้น มี ความ งอท มา แท่ ง ทาย ณา โอ ไว โต ให้ รัง ขึ้น โข้ ดุ่ ร เทน ท่ ร แด่น กิน. 2 จ้ท ขึ้น โข้ ดุ่ ร เทน เท่ แท่ แรอท นี้ เม่ เร เจ้า แด่น ลี ที เข้ นิ โอ เน้ แท่ว เมว กิ ข้. 3 ดุ่ ส เอา ทน นั้น รัง ขึ้น โข้ ดุ่ ร เทน ใด่ มน. 4 ท่าน โง เกิ ง ลี้ ออท เมว นา ณา เข็ด ห้ ว่า ขิ เข้ รัง ทอด เมว เขิด เข้ เพ็น ห้ ผู้ ดาย เมว ง ดา วิด ผู้, เพ่ ว่า ท่าน เป็น เร้ ราย ง ดา วิด. 5 ท่าน โง เกิ ง ลี้ ดุ้ ขึ้น โข้ ดุ่ ร เทน ทั ง นาว มา ขิ อา มี ท่าว เจ้า, นาว มา ขิ อา ทู่ว ผู้ พา. 6 เม่ เร เรา เท็ว ฆอ ทู่ว ผู้ เมว เขิด ขา เพ็ม ลี้ ทอด มี้ ลอ แข้ว. 7 นาว จี้ ว รัด เท็น หน้า ยูท ดาย โทท, เอา ด้า มา ทุ้ม โง ริ้ว หนึ่ว ทาว ห้า, เพ่ ว่า เรา เง่า มี ว่อน จี้ ว ใน่ หนึ่ว เทน ฆุ้ แดท.

แดน โง มา งอท แด่น ส จี้ ว จ

8 ผู้ ใด้ ว โง น้น มี แด่น ส จี้ ว จ นอน เด้า จ เรา ผู้ ถอม ใน่ ว. 9 มี แดน เจ้า พ้า โทน ง มา ทา เรา, ลวาม แด่ง แทว แดว ท้า เจ้า พ้า รัด ฆ่อ ว ฮ้อม ข้อม เรา, เรา โทท ใจ ข้าน ทาย. 10 แดน โทน น้น จี้ ว เว้า ทั ง เรา ว่า, ทู่ ข้าน น้อย มา นี้ รัด เอา น่าว ใช เทว มา ข่าว ให้ พ็ว ท่าน

ผู้เป็น ความมั่นเมื่อ ทูต ให้โพ้เมื่อ ท่า . 11 เพ่ว่า ทรง มี้นี้ เจ้า พ้า ได้ ให้ เจ้า จอม ตู้ ต่อ ให้ น่อย งาง โน้ย, ตู้ นั่น ล้ แม่น "**เจ้าชาชิด**" มาออก หนึ่ง เมื่อ จี ดา วิด. 12 ความ นี้ ชุ เป็น ยรง ก ให้ พ็อ ท่าน, พ็อ ท่าน ชุ ได้ พี ยูท ดาย เจ้า พ้า ฉ้าทุ่ม ชู่ ทาง หน้า. 13 เชู่ นั่น ล้ มี แฉน ถี่ อ เมื่อ พ้า มา ชู่ หนึ่ อ แดน โคน นั่น, แข้ว เรา ล้ เอา ทน กัง ข้อ ตู้ โขม้ เทา เจ้า พ้า.

14 ความ หู่ เทอ ให้ มี ชู่ ทัง เจ้า พ้า ที่ ขุ อุ ก
แฉน กิน เมื่อ ยูม มี ความ ที่ อ าน
ให้ เป็น โพ่ ตู้ เจ้า พ้า โลม โมท งาง ใจ.

15 เม่ แดน ได้ โงว งา เรา นั้น เม่ เมื่อ พ้า แข้ว แฉน จี้ อ ได้ โล ทน ว่า, เทา เอา ทน โง เมื่อ เงิด เจ้ เหม นี้, โง เง็อ อ็ท เป็น นั้น อน เจ้า พ้า ได้ งอท ณุม เทา น่น. 16 เรา จี่ อ้น โง เม่ ทอด แข้ว เห็น นาง มา ขิ อา ท่าน โล เณ็ง แท่ เห็น **ท้าวน้อย** นอน ชู่ ทาง หน้า. 17 เม่ แฉน จี้ อ จ เห็น จี่ อ โท ใช่ เรา พื่อ , ว่า แดน ได้ งอท เรา อ็ท **ท่านเจ้า**. 18 แฉน เรา ได้ กิน พ็อ ส จี้ อ จ น่น เว้า, เรา ล้ เป็น ทูก ใจ ทาย. 19 นาง มา ขิ อา ล้ จี่ พ็อ ความ นี้ โข้ หนึ่ อ ใจ หนี่ ชู่. 20 แฉน จี้ อ จ ได้ ล้น โง เณ็ง ข้อ ตู้ เจ้า พ้า, เพ่ว่า อ็ท เห็น เพ็ก ความ เรา ได้ กิน ได้ เห็น น่น เป็น ท่อย ความ แดน งอท แท้. 21 เม่ ได้ แง็ด มี้ แข้ว เป็น มี้ เงิด ขิด แข่น พ่าย พื่อ ให้ **ท้าวน้อย**, แข้ว ได้ ยูท ชู่ **ท้าวน้อย** น่น ว่า "เชี ณุ" ท่อย ความ แดน ได้ งอท โข้ แท่ นาง มา ขิ อา ตู้ เง่า เขื ชู่ พา.

เอา เจ้า เชี ณุ ดาย โขม้ ชู่ เทน โขม้ เทา

22 เม่ ทอด ทาม ชุ xาท xาง ให้ มี ล้ แง็ท ใx ท่อย วอ ท่าน โม เณ็ แท่ ดา, ตร มี ท่าน ใจ เณ็ง จี่ อ เอา เจ้า เชี ณุ โง เมื่อ เชี ย ณา เข็ม, เพ่ ดาย โขม้ เจ้า พ้า. 23 ท่อย ความ ได้ ชุ้น โข้ พื่อ พี ง าง พ้า ว่า, ชุ ได้ แฉท ยูท ดาย โทท ชู่ ส ว่า เป็น ยูท ดาย โขม้. 24 ทัง ดาย โขม้ เหู่ อ เณ็ ท่อย วอ เจ้า พ้า ได้ ชุ้น โข้ พื่อ พี ง าง พ้า น่น, โนท เรา สู่ ร ข้ ว่า โนท ท แท ทาม xอ โต.

25 เชู่ นั่น มี ชู่ ดาย ร พื่อ ทรง เมื่อ เชี ย ณา เข็ม ชู่ กิ เม โอน, เป็น ส ขู่ ชู่ ลิ เพื่ จี เจ้า พ้า. ท่าน ได้ คอ ค้า มี้ ส อ ณา งา เอ็น ชุ ได้ งาง ก้ เจ้า ณ แน ใx ได้ ท็ม ใจ ท่าน. 26 เจ้า ณ แน ใx ได้ จ้าว แข้น ทัง ท่าน ว่า, ท่าน ชุ เง่า ทาย ท็น ว่า ชุ ได้ เห็น **เจ้าชาชิด** มา แท่ เจ้า พ้า. 27ท่าน กิ เม่ โอน เก้า โง ทรง เขน โขม้ เทา แม่น เจ้า ณ แน ใx อ แน เก้า, เม่ เชู่ อ้าย เอ็ม เอา เจ้า เชี ณุ

เหล่านี้จงรู้เถิดว่าอาณาจักรของพระเจ้าใกล้มาแล้ว. 28 ท่านทั้งหลายโดยแท้จริงเราบอกท่านว่า
ชั่วอายุนี้จะยังไม่ล่วงไปจนกว่าเหตุการณ์ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้น. 29 ฟ้าดินจะล่วงไป
แต่พระวจนะของเราจะไม่ล่วงไปเลย. 30 ส่วนตัวท่านเองจงระวังตัวอย่าให้ใจของท่านหนักด้วย
การเมาและการติดสุรา และความกังวลในชีวิตนี้ อย่าให้วันนั้นมาถึงท่านโดยไม่ทันรู้ตัว
เหมือนกับดักที่ดักสัตว์. 31 เพราะวันนั้นจะมาถึงคนทั่วทั้งโลก. จงระวังตัวอยู่เสมอ
และอธิษฐานขอให้มีกำลังที่จะรอดพ้นจากเหตุการณ์ทั้งหมดที่จะเกิดขึ้นนี้ และยืนอยู่ต่อหน้าบุตรมนุษย์ได้.
32 ในเวลากลางวันพระเยซูทรงสั่งสอนในพระวิหาร แต่ในเวลากลางคืนพระองค์เสด็จออกไปประทับแรมที่ภูเขาที่เรียกว่าภูเขามะกอกเทศ. 33 และประชาชนทั้งหลายก็ตื่นแต่เช้าตรู่มาที่พระวิหารเพื่อฟังพระองค์สั่งสอน.
34 ครั้นถึงเทศกาลปัสกาแล้ว พระเยซูตรัสกับสาวกของพระองค์ว่า, "ในสองวันนี้จะถึงเทศกาลปัสกา และบุตรมนุษย์จะถูกมอบให้ถูกตรึงที่กางเขน." 35 ฝ่ายพวกหัวหน้าปุโรหิตและพวกธรรมาจารย์ได้ปรึกษาหารือกันว่าจะจับพระเยซูอย่างไรโดยลับๆ แล้วฆ่าเสีย. 36 แต่เขากลัวประชาชน เพราะประชาชนทั้งหลายถือว่าพระเยซูเป็นผู้เผยพระวจนะ.
37 ซาตานได้เข้าสิงยูดาสอิสคาริโอทซึ่งเป็นสาวกคนหนึ่งของพระเยซู. 38 ยูดาสได้ไปปรึกษากับพวกหัวหน้าปุโรหิตและพวกนายทหารรักษาพระวิหารว่าจะมอบพระเยซูให้แก่เขาอย่างไร. 39 พวกนั้นก็ยินดีและสัญญาว่าจะให้เงินแก่เขา. ยูดาสจึงตกลงและคอยหาโอกาสที่จะมอบพระเยซูให้แก่เขาในเวลาที่ไม่มีประชาชนอยู่ด้วย.
40 แล้วซาตานก็เข้าสิงยูดาส ซึ่งมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าอิสคาริโอท ยูดาสเป็นสาวกคนหนึ่งในสิบสองคน. 41 ยูดาสได้ไปปรึกษากับพวกหัวหน้าปุโรหิตและพวกนายทหารรักษาพระวิหารว่าจะมอบพระเยซูให้แก่เขาอย่างไร. 42 พวกนั้นก็ยินดีและสัญญาว่าจะให้เงินแก่เขา. ยูดาสจึงตกลงและคอยหาโอกาสที่จะมอบพระเยซูให้แก่เขาในเวลาที่ไม่มีประชาชนอยู่ด้วย.

ผู้ที่ทางพระเยซูคริสต์ ความเจ็บปวดจะกลายเป็นความยินดี.

เจ้าเสด็จขึ้นไปหาพระบิดา

41ตามมีเรื่องนี้ว่า อย่าเพิ่งเจ้าเสด็จคืนไปหาเรา ยังไม่ถึงเวลาที่เราจะกลับไป. 42 แต่เจ้าเสด็จทางใดไปหาเราคืนไปเสียก่อนเถิด เราจึงเสด็จไป. 43 แต่เรื่องนี้เป็นความจริงแท้ เราได้ตักเตือนแต่พระองค์ พระองค์ทรงขึ้นไปสู่สวรรค์ 44 เพื่อเราจะทรงเป็นพยานว่า เจ้าเสด็จไปหาพระบิดาเป็นแน่, เราก็จะทูลขอพระองค์ให้ส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มา. 45 แต่ข่าวเช่นนี้ตักเตือนไปข่าวท่านแต่พระองค์. 46 ข่าวนอกจากนี้จึงเป็นเจ้าเสด็จนั่งข้างขวาพระเจ้าสวรรค์ พระเจ้าจะทรงพระองค์ , พระองค์ตามแต่ความนั้นข้อ. 47 แต่พระวิญญาณที่จะเสด็จมาหาเจ้าเสด็จไปหาพระบิดา. 48 อย่าเพิ่งเป็นแต่ตักเตือนข่าวนานใจ ยังเจ้าเสด็จไปหาพระบิดา. 49 เจ้าเสด็จตอบว่า, ท่านเป็นข่าวนานาจะเสด็จ, ที่เช่นไปอา, เราก็ขอนเจ้าพี่เราข้อ. 50 นาน ข้อเป็นอย่าเพิ่งไปความเจ็บเสด็จตอบนั้น. 51 แต่เจ้าเสด็จตักเตือนไปท่านเรา ท่านนาเข็ดแต่ได้พระความอย่าเพิ่งอย่าน, ข้อเป็นเพิ่งได้ความนั้นใจ. 52 เจ้าเสด็จได้ใหญ่ท้าหน้างานนั้น เป็นที่พระองค์จะเจ็บเสียก่อนเจ้าหน้าอกแผลสิ้นอกเรา.

ยอห์น 3

ท่านใดจะบังเกิดใหม่เสียแล้วบังเกิดมา

1 เจ้าแต่นั้นมีชีวิตใดได้เมื่อแต่ตัวข้าท่าน, ถ้าท่านใดนั้นเจ้าแต่นั้นตื่นขึ้นสว่าง, ท่านเชื่อใจได้เมื่อตื่นขึ้นมาท่านเชื่อใจได้เมื่อแต่ตื่นอยู่ทางท่านนั้นแดนหรือนิด, ท่านชีวิตนั้นจะท่านเชื่อใจได้เมื่อแต่ตื่นอยู่ทางท่านนั้นแดนหรือนิด. 2 อนึ่งแต่ทางข้าเป็นพยานแต่เจ้าเข้านั้นความเจ็บมาจอดท่านใดจะบอกข้อท่านนี้ข้าขึ้นถ้า. 3 แต่ท่านใดจะได้ใจแดนนั้นใส่ใจแม่นี้ข้อเรื่องนี้, ถ้าจักเสด็จบังเกิดมาจากสิ้นใจไม่ได้ เพื่อเจ็บเข้าจักได้ขึ้นใจ. 4 ท่านความ

ท่านเธอถามว่า ผู้ข้าวสามเจ้าพ้นได้แต่มีอีกหนึ่งพึงจะสามารถอย่างไร:

เรา ผู้แน่ ซึ่งหนึ่งว่า กล่าวว่า

อันว่าคน ให้เจ้าพ้น

เสีย คน นั้น ให้เจ้าพ้นทางโน้น

5 ถ้าผู้ข่าวพูดให้ฟัง

ท่านผู้แน่พูดให้ซึ่ง

คน ใดเสียให้นั้น

คน เป็นฝูงนี้เสียให้ฟัง

6. ฝ่ายมนุษย์เกิดเจ้าพ้นต่อให้น่ายางใน้ำ.

7 ท่านใช่หนอจึง เอ้า ทั้งเป็นโพ้ผู้มาเสีย ขึ้นที่มา หนึ่ง ท่านว่า, แต่นใช่ ให้ายาย, ใส่ลง ให้จะพ่ายจะสามเจ้าพ้นขุดโพ่ น้อนดีมาลอดแข้วนั่น. 8 เพ่คนนี้นั่นให้เสียได้ใจมั้งว่า วางจะยางใน้ำ ท่า หนึ่หนึ่งใจว่า, ฝูงเขามีขึ้อยาตามเป็นขึ้นยางวางเดือ. เพ่ว่าน้อยลงฟังพี่น่อง ว่า, เจ้าพ้นดีดให้ห้อนด่านนี้ออนจะทานให้ท่านอังยาตามล้ได้.

9 ใจนั้นได้วางฉลาน ใจ้เหนือเห้าทางท่ใม้แข้ว, คนนี้นั่ท่ใม้ใกลทางเข่าเป็นมาก ล้ดีขึ้จะ, แข้ว ด็มใจ่ทอดโพ. 10 ทางเป็นโพ้จึงดามท่านใช่หนว่า, คนนี้นั่ฟังน้อยดี เสีย แนวใด? 11 ท่านตอบว่า, ผู้ใดมีเจ้จอดฉันบนให้ผู้เข่ามี, ผู้มีเดือกินล้บนให้แบกหน. 12 แต่นเห็บทวย ได้มาเสียขึ้นที่มาแบกหนแข้วเรา ดามท่านใช่หนว่า, ดือโคน, ฟังน้อยดี้เสีย แนวใด? 13 ท่านตอบเรา ว่า, ทู่ได้เห็บทวยทาย วอง แต่ง ดา. 14 แต่นถึงมาดามท่านแบกหนว่า, ฟังน้อยเจ้, ดีเสียแนวใด? ท่านตอบเรา ว่า, ทู่ใฉ่มนางข้ว่าทาความใจ่เค่าเพ่เอาเฉิน, ให้เมืองใจ้ทั้งเฉินเบนเจ้า.

15 เป็นโพ้ทางลอง ด้า เจ้าวางจิด ผู้ ใส่ล้ได้หนี้ดีทั้ง ท่านใช่หนว่า,ท่านผู้นี้เป็นเจ้าวางจิดข้เค่า. 16 ท่านใช่จึงตอบเรา ว่า, ทางน้อย, น้อยได้เอานี้เสียจิดขึ้นที่มาให้พี่น่อง, ทาก มีท่านเจ้าผู้บดีมา มีแต่งแทงแนงห้า เฉน้อยใฝ่, ฝูงเขาเค่าใจมด่างแท้จางดางให้ท่านเจ้าท่าใด. ท่านเจ้าผู้นนดีเอาเจ้าบนใจเจ้าพ้นแท่งโพเสีย จิด

ขึ้นมาให้พ้นอก. 17 มีท่านเจ้านั้นโกรธสั่งว่า, ท่านเจ้าคุกเสียให้พ้นหน้าท่านเจ้าทั้งสิ้น,
แข้วไม่มีหน้าสิ่งใดเข้าหนี้เจ้านายนั้นท่านเจ้าคุกสองคนนี้เข้าไปอด.

18 เพราะนั้นท่านโยชูวจึงบ่าวนั้นให้เป็นคนใหม่แทนของตนสืบไป. 19
ท่านเมื่อโยดเป็นเจ้าแผ่นดิน, ท่านโยชูวได้เจ้าท่านเพื่อว่าท่านได้ยกนางเมื่อโยดมีน้อย
ชายเจ้ามาเป็นมีแข้วก็ได้เสียข้าชายอย่างแรง. 20 ท่านเมื่อโยดก็ได้เสียแรง
ข้าชายอย่างที่มใหม่นั้นคือแม่นได้ขัดท่านโยชูวไม่ได้. 21 เมื่อเป็นใหญ่ได้เสียขึ้นมาแข้ว, เจ้าเสนีคือเสียขึ้นมาแก่ทหาร, เขาท่านเจ้าทางท่าวโหร้ายนั้นท้องพ้นได้ยาก. 22 แข้วฝนในเจ้าพ้นเป็นหุ่นเหล่านี้มาหาท่านเจ้าแต่มีมาแต่เมื่อพ้นสืบว่า, ท่านเป็นยุ้งเขาอก, เขาอกมาท่านเจ้า.

เขาชายเมื่องเจ้าเสนี

23 เมื่อเจ้าเสนีตายโกนเสียอก, ท่านเจ้าตรัสข่าวงามสรรเสริญเมืองว่าเป็นยุท
ท่านโยเนล, โยเนลเป็นยุทเอรี. 24 เอรีเป็นยุทมีดยาก, มีดยากเป็นยุทเจ้าอี, เจ้าอี
เป็นยุทเมืองกัน, เมืองกันเป็นยุทดานา, ดานาเป็นยุทโยเนล. 25 โยเนลเป็นยุทมีด
ตาบู, มีดตาบูเป็นยุทอาโน, อาโนเป็นยุทนาอุน, นาอุนเป็นยุทเอ็นาริ, เอ็นาริเป็น
ยุทนาฆาส. 26 นาฆาสเป็นยุทอามาด, อามาดเป็นยุทมีดตาบู, มีดตาบูเป็นยุทเนื่อง
อน, เนื่องอนเป็นยุทโยเนท, โยเนทเป็นยุทโยดา. 27 โยดาเป็นยุทโยอนนา, โยอน
นาเป็นยุทเจ้านา,เจ้านาเป็นยุทจายุงาเป็น, จายุงาเป็นเป็นยุทนาอนีบ เอ็น, นาอนีบ
เอ็นเป็นยุทเนีรี. 28 เนีรีเป็นยุทเมืองกัน, เมืองกันเป็นยุทอาดี, อาดีเป็นยุทโทนาม,
โทนามเป็นยุทเอ็นมาด่าม. เอ็ามาด่ามเป็นยุทเอ็น. 29 เอ็นเป็นยุทเสนี, เสนีเป็นยุท
เอ็นแสเนื่น, เอ็นแสเนื่นเป็นยุทโยเจ็นโยเจ็นเป็นยุทมีดยาก, มีกยากเป็นยุทเจ้าอี.

30 เจ้าอีเป็นยุทนีมโอน, นีมโอนเป็นยุทอุดา, อุดาเป็นยุทโยเนลี, โยเนลีเป็นยุท
โยนาม, โยนามเป็นยุทเอ็นดาทีม. 31 เอ็นดาทีมเป็นยุทเมื่อเจ้าอา, เมื่อเจ้าอาเป็นยุทมีด
ตายา, มีดตายาเป็นยุทนายาน, นายานเป็นยุทดาวิด. 32 ดาวิดเป็นยุทเสนาส, เสี

ยอห์น 3

กษัตริย์ที่ชื่อนิโคเดมัส เป็นคนหนึ่งในพวกฟาริสี เป็นผู้ปกครองของชาวยิว 2 ท่านนี้มาหาพระเยซูในเวลากลางคืน และพูดกับพระองค์ว่า “ท่านอาจารย์ เราทราบว่าท่านเป็นครูที่พระเจ้าส่งมาสอนเรา เพราะไม่มีใครสามารถทำการอัศจรรย์อย่างที่ท่านทำได้ ถ้าพระเจ้าไม่ได้อยู่กับเขา” 3 พระเยซูตรัสตอบว่า “เราบอกความจริงกับท่านว่า ถ้าคนเราไม่ได้เกิดใหม่ เขาจะมองไม่เห็นอาณาจักรของพระเจ้า” 4 นิโคเดมัสถามว่า “ผู้ใหญ่แล้วจะเกิดใหม่ได้อย่างไร จะให้เข้าไปในท้องแม่ของตนเป็นครั้งที่สองหรือ” 5 พระเยซูตอบว่า “เราบอกความจริงกับท่านว่า ถ้าคนเราไม่ได้เกิดจากน้ำและพระวิญญาณ เขาจะเข้าอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้ 6 มนุษย์เกิดจากมนุษย์ แต่พระวิญญาณให้เกิดเป็นชีวิตใหม่ 7 อย่าแปลกใจที่เราบอกท่านว่า ท่านต้องเกิดใหม่ 8 ลมพัดไปทางไหนก็ได้ ท่านได้ยินเสียงลม แต่ไม่รู้ว่าลมมาจากไหนและจะไปที่ไหน คนที่เกิดจากพระวิญญาณก็เป็นเช่นนั้นเหมือนกัน” 9 นิโคเดมัสถามว่า “จะเป็นไปได้อย่างไร” 10 พระเยซูตอบว่า “ท่านเป็นครูของชาวอิสราเอล ท่านไม่รู้เรื่องนี้หรือ 11 เราบอกความจริงกับท่านว่า เราพูดในสิ่งที่เรารู้ และเป็นพยานในสิ่งที่เราได้เห็น แต่ท่านและคนของท่านไม่ยอมรับคำพยานของเรา 12 เราได้บอกเรื่องต่างๆ ในโลกนี้ให้ท่านฟัง แต่ท่านไม่เชื่อ แล้วท่านจะเชื่อได้อย่างไรถ้าเราบอกเรื่องในสวรรค์ 13 ไม่มีใครขึ้นไปถึงสวรรค์ได้ นอกจากผู้ที่ลงมาจากสวรรค์ คือบุตรมนุษย์ 14 เหมือนที่โมเสสยกงูขึ้นไว้ในถิ่นทุรกันดาร บุตรมนุษย์ก็ต้องถูกยกขึ้นไว้เช่นกัน 15 เพื่อทุกคนที่เชื่อในพระองค์จะได้มีชีวิตนิรันดร์

16 พระเจ้ารักโลกนี้มาก จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่เชื่อในพระบุตรจะไม่ต้องพินาศ แต่จะได้มีชีวิตนิรันดร์ 17 พระเจ้าส่งพระบุตรมาในโลกนี้ ไม่ได้มาเพื่อลงโทษโลก แต่มาเพื่อช่วยโลกให้รอดพ้นโทษ 18 ผู้ที่เชื่อในพระบุตรจะไม่ถูกลงโทษ แต่ผู้ที่ไม่เชื่อก็ถูกลงโทษแล้ว เพราะเขาไม่เชื่อในพระนามของพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า 19 การลงโทษนี้เป็นเพราะว่าแสงสว่างได้มาถึงโลกแล้ว แต่คนเราชอบความมืดมากกว่าแสงสว่าง เพราะการกระทำของเขาชั่วร้าย 20 ทุกคนที่ทำชั่วเกลียดแสงสว่าง และไม่มาหาแสงสว่าง เพราะกลัวว่าการกระทำของตนจะถูกเปิดเผย 21 แต่ผู้ที่ทำตามความจริงก็มาหาแสงสว่าง เพื่อให้เห็นชัดว่าสิ่งที่เขาทำนั้นทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า

ยอห์น 4

พระเยซูกับหญิงชาวสะมาเรีย

1 พระเยซูทรงทราบว่าพวกฟาริสีได้ยินข่าวว่าพระองค์ทรงมีสาวกมากกว่ายอห์น และทรงให้บัพติศมาแก่ผู้คนมากกว่ายอห์น 2 (แต่ที่จริงแล้วไม่ใช่พระเยซูเองที่ให้บัพติศมา แต่เป็นสาวกของพระองค์) 3 เมื่อพระเยซูทรงทราบเรื่องนี้ พระองค์จึงเสด็จออกจากแคว้นยูเดีย และกลับไปยังแคว้นกาลิลีอีกครั้ง 4 ระหว่างทางพระองค์ต้องเสด็จผ่านแคว้นสะมาเรีย 5 ในที่สุดพระองค์ก็เสด็จมาถึงเมืองสิคาร์ ซึ่งอยู่ใกล้กับที่ดินแปลงที่ยาโคบให้โยเซฟบุตรชายของตน 6 บ่อน้ำของยาโคบอยู่ที่นั่นด้วย พระเยซูทรงเหนื่อยล้าจากการเดินทางไกล จึงประทับนั่งข้างบ่อน้ำ เวลานั้นประมาณเที่ยงวัน 7 มีหญิงชาวสะมาเรียคนหนึ่งมาตักน้ำ พระเยซูตรัสกับนางว่า “ขอน้ำให้เราดื่มหน่อย” 8 (สาวกของพระองค์ไปซื้ออาหารในเมือง) 9 หญิงชาวสะมาเรียจึงทูลถามว่า “ท่านเป็นชาวยิว แต่ขอน้ำดื่มจากดิฉันซึ่งเป็นชาวสะมาเรียหรือ” (ชาวยิวไม่คบหาสมาคมกับชาวสะมาเรีย) 10 พระเยซูตรัสตอบว่า “ถ้าเธอรู้จักของประทานของพระเจ้า และรู้ว่าผู้ที่ขอน้ำดื่มจากเธอนั้นคือใคร เธอก็จะขอน้ำจากเขา และเขาจะให้น้ำที่ให้ชีวิตแก่เธอ” 11 หญิงนั้นทูลว่า “ท่านไม่มีแม้แต่ถังตักน้ำ และบ่อก็ลึก แล้วท่านจะเอาน้ำที่ให้ชีวิตนั้นมาจากที่ไหน 12 ท่านคิดว่าท่านยิ่งใหญ่กว่าบรรพบุรุษของเราคือยาโคบหรือ ท่านจะให้น้ำที่ดีกว่าน้ำในบ่อนี้แก่เราได้อย่างไร ยาโคบและครอบครัวของเขาและฝูงสัตว์ของเขาก็ดื่มน้ำจากบ่อนี้” 13 พระเยซูตรัสตอบว่า “ทุกคนที่ดื่มน้ำนี้จะกระหายน้ำอีก 14 แต่ผู้ที่ดื่มน้ำที่เราให้จะไม่กระหายน้ำอีกเลย น้ำที่เราให้จะกลายเป็นน้ำพุในตัวเขา ที่ไหลพุ่งขึ้นมาให้ชีวิตนิรันดร์” 15 หญิงนั้นทูลว่า “ท่านเจ้าขา ขอน้ำนั้นให้ดิฉันด้วย เพื่อดิฉันจะได้ไม่กระหายน้ำอีก และไม่ต้องมาตักน้ำที่นี่” 16 พระเยซูตรัสว่า “จงไปเรียกสามีของเธอมาที่นี่” 17 หญิงนั้นทูลตอบว่า “ดิฉันไม่มีสามี” พระเยซูตรัสว่า “เธอพูดถูกที่ว่าไม่มีสามี 18 เพราะเธอมีสามีมาแล้วห้าคน และคนที่เธออยู่ด้วยในขณะนี้ก็ไม่ใช่สามีของเธอ เธอพูดความจริง” 19 หญิงนั้นทูลว่า “ท่านเจ้าขา ดิฉันเห็นแล้วว่าท่านเป็นผู้พยากรณ์ 20 บรรพบุรุษของดิฉันนมัสการพระเจ้าบนภูเขานี้ แต่ท่านกับชาวยิวกล่าวว่าสถานที่ที่ควรนมัสการพระเจ้าอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม” 21 พระเยซูตรัสตอบว่า “จงเชื่อเราเถิด ถึงเวลาแล้วที่ผู้คนจะไม่นมัสการพระบิดาบนภูเขานี้หรือที่กรุงเยรูซาเล็ม 22 พวกเจ้านมัสการสิ่งที่ไม่รู้จัก แต่เรานมัสการสิ่งที่เรารู้จัก เพราะความรอดมาจากชาวยิว 23 แต่ถึงเวลาแล้ว และเวลานี้ก็มาถึงแล้ว ที่ผู้นมัสการแท้จะนมัสการพระบิดาด้วยจิตวิญญาณและความจริง เพราะพระบิดาทรงแสวงหาผู้ที่นมัสการพระองค์เช่นนี้ 24 พระเจ้าทรงเป็นวิญญาณ และผู้ที่นมัสการพระองค์ต้องนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง” 25 หญิงนั้นทูลว่า “ดิฉันรู้ว่าพระเมสสิยาห์ที่เรียกว่าพระคริสต์จะเสด็จมา เมื่อพระองค์เสด็จมาพระองค์จะทรงสอนเราทุกสิ่งทุกอย่าง” 26 พระเยซูตรัสตอบว่า “เราผู้พูดกับเธอนี้แหละคือพระองค์นั้น”

9 แข้ว ฉันถึ๊ฉพาท่านเจ้ำถึงเมฉเชียฺณาเจ็ม, ให้ท่านเจ้ำนั้นเม่เห็ฉหุ๋ฉคาเทนถึพ้
เทา แข้วดูาชความทึงท่านเจ้ำ, ว่าทาทท่านเชียนฮูทเจ้ำพ้ำให้แทวโฆฉว่อนนี้เงิฉ.
10 เพ่มีความแต้มถึ๊ฉพั้ฉพึงขาฉพ้ำว่า:
เจ้ำพ้ำฉุ๊ขอทพึฉแดนท่านเจ้ำ
ให้เขาเอาใจใฉ่เงิฉท่าน
11 มีพึฉแดนนันฉุ๊พฤท่านถึ๊,
ฮ้านว่าทินท่านฉุ๊ท้อฉท้อนด่าน.
12 เจ้ำเชียณฺถึ๊ทอชฉันว่า, พึงขาฉพ้ำถึ๊ฉุนถึ๊, ทู่าถึ๊ฉุ้ใจเจ้ำพ้ำเจ้ำ. 13 เม่ฉันถึ๊
ฉุ้ใจท่านเจ้ำเพ็ดฉุ่แนวแข้ว, ฉันี๊ฉ้พ่าชฉ้ท่านเจ้ำทฉ็ฉฮ่านช. 14 แข้วเจ้ำเชียณฺถึ๊ฉันช
ถึงฉ็ฉ็ฉฉาฉ้ฉเจ้ำ เจ้ำณฉนใจฉ้ฉีฺทมใจท่านเจ้ำ, แข้วณ่าวฉถึ๊ณาฉ้ขถึงท่ฉโฉ็ฉโฆนันช.
15 ท่านเจ้ำถึ๊ขอทฉอนพึฉเทนณฺมเขา, แข้วถึ๊ความฉ้อฉหุพึฉเชียนโพ่.

พี่น้อฉเมฉนาณาเจ็ดเง่าโดมท้อนเจ้ำเชียณฺ

16 ท่านเจ้ำถึ๊ฉันมาเมฉนาณาเจ็ด แม่นเมฉท่านเจ้ำถึ๊ใหญ่ท้ำหน้าวานนันช. ท่านเจ้ำ
ถึ๊เน้ำถึงเทนโพ้เทาทฉ็มีจี๊ฉจั๋ขุนฮูนท่อชอิดเรียชเชียด. ท่านเจ้ำถึ๊ชีนนั้นฉุ๊ดูพึงขาฉ
พ้ำให้เขาพึฉ. 17 เขาถึ๊เอาพึงขาฉพ้ำท่านเอ๋ณาชาฉุ้งาวความเจ้ำพ้ำนันช้ท่าน
เจ้ำ, เม่ท่านเจ้ำมาชเข้ฉ้ขาฉพ้ำออทแข้วเห็นความแต้มถึ๊ว่า:
18 เจ้ำณฉนใจเจ้ำพ้ำชุ๋เห็ฉณ้อช
เพ่ว่าท่านเจ้ำถึ๊แห่ฉณ้อชถึ๊
ให้งาวณ่าวใจเหฉให้ ~~ชาติ~~ ณ่
ท่านเจ้ำถึ๊ใฉ้ณ้อชถึงงาว
ความห้ทาฉทินชุ๋ให้ ~~ชา~~ ฉุ้ขึดถึ๊
งาวให้พึฉ ~~ชา~~ ทาขอดว่าฉุ๊เห็นหุ่ฉ
งอชฉุ๋ฉุ้ใฉ้โดมนางให้ห้ทาฉทินชุ๋
19 แห่ฉให้งาวงี๊เจ้ำพ้ำฉุ๊ฉุ่อชให้ณ้อชฉ้ขางโดชนันช. 20 แข้วท่านเจ้ำเข้ใขฉ้นันช

เหล้า โจ๋ต สั่นให้ ผู้ โทท เทอน จึ๊ว เทาแข้ว นี่ง โจ๋ง ใส ลี้ เจ๋ง ท่าน เจ้า. 21 ท่าน เจ้า ก็ง โทท เจ้า ทึ๋ง เจา ว่า, พึ๋ง จาง พั่า จาส จัด กุ นี้ ลี้ จัด จาง ถิ ทง มี้ นี้ พึ๋ง ท่าน จัด ใน ทึ๋ง ทุ. 22 แต่น ส จัด ท่าว ฆ้อง ทู ท่าน เจ้า ว่า เจ๋น จ๊ท ทุาทฐาน ทุาส เพ่ ว่า ความ ท่าน เจ้า จาท ทอาน ณาน มจน, เจา จี่ง โจ ทน ว่า, ผู้ นี้ เง่า แม่น ฆุท โจ เณ็ง น้น อา? 23 ท่าน เจ้า เจ้า ทึ๋ง เจา ว่า, พึ๋ง ท่าน ดุ ท่าว ความ ดุ้น จาง ความ นี้ ทึ๋ง เทาว่า
"จณ จาเอส ให้ จา มี่ เจ้า ให้ ถิ" ดู่ ความ ณุ่ม เทา จัด ใน ว่า, ท่าน จัด เสีด ผู้ เม่ง ทา เจ๋น า อุม ลี้ ให้ เสีด ผู้ เม่ง เจ้า แจ๊ท ทน. 24 ท่าน เจ้า จัด เจ้า ทึ๋ง เจา ว่า, เทา จอท พึ่ง ท่าน ความ นี้ ว่า, ผู้ จ๋าว ความ เจ้า พั่า เง่า มี ใส เน็ง หน้า ท้ ทา หนึ่ง จ้าน เม่ง เจ้า.

25 ทาท เทา จอท พึ่ง ท่าน ความ นี้ ว่า, จ๋าง เอ็ จ๋ จา พั่า ทึ๋ง เง่า โฉน ทอด จาม จ๊ โทท เจน แม่ เพ้าส ทุาส ส หนึ่ง แต่น อ ณา จา เอ็น อ๊ด จ๋าท ทุาส ท่า แต่น ถิน. 26 ทาท เอ็ จ๋ จา เง่า จัด ฉุท ใด้ จ๋ ทา แม่ หน้าส ผู้ ใด, มี ท่ แม่ หน้าส ผู้ ถ๊ว ผู้ หนึ่ง เม่ง ณา เง็ง ทา ก็ง นี้ โดน. 27 เด้ จ๋าง เอ็ จ๋ ณา ผู้ จ๋าว ความ เจ้า พั่า, มี ทุาส ส เจ๋น เท้น หนึ่ง เม่ง อ xา จา เอ็น, ทาท เง่า จัด ต่อส ผู้ ใด ถิ แจ๊ท ใx มี ท่ ผู้ ถ๊ว อา มาน จึท เม่ง นี้ จ๋.

28 แต่น ส ผู้ หนึ่ง เทอน จึ๊ว เทา จัด ใน ณาง น้น ลี้ ฆุด จึง ทุาส. 29 เจาเอา ทน ท่น นั้น ฆุส ท่าน เจ้า ออท จึ๋ จ๋ เม่ง, แข้ว เอา ท่าน เจ้า จึ๋ เล ทา ผิ ดุน ว่อน เจาเสีด ดุ ท้น เม่ง น้น เพ่ อ ฆุส ท่าน เจ้า โจ๋ง.

30 ทาท ท่าน เจ้า ทู่ง ด่า ทา เจา จึ๋ณ่อส.

ผ้าส ท้ เมา ผู้ ฉาส ส

31 ท่าน เจ้า จัด จึ๋ เม่ง ทา เจ๋น า อุม ก็ง ฐา จ๊ เจ้ จอท xอน เจา ทง มี้ ลี เง่า เสีด จ๊ท. 32 เจา จัด ใน ความ ท่าน เจ้า จอท xอน เจ๋น ทุาท, เพ่ ว่า ความ จอท xอน น้น มี แต่ง แทง แณ่ง ท้า. 33 หนึ่ง ทง เทอน น้น มี ผู้ ส ผ้าส ท้ เมา ผู้ จัด แณท เx แทง นั้น ว่า. 34 เจ๋ ณุ โท เม่ง นา ณา เง็ด เอ่ส, ท่าน มา ห้ง ท็ง พึ่ง ณ้อส เสีด x่, ท่าน มา ด่า เท็ พึ่ง ณ้อส อา? ท่าน แม่น ผู้ ใด พึ่ง ณ้อส ขุ แข้ว, ท่าน เจ๋น ผู้ ใx เทง เจ้า พั่า. 35 เจ้า เจ๋ ณุ ท้าม มน ท่ม แข้ว ให้ ออท x ผู้ นี้ ผ้าส จัด เสีด ให้ ผู้ น้น เจ็ม โจ๋ง ก่ หน้า เจ๋น โฟ แข้ว จัด ออท x ผู้ น้น เง่า จัด เสีด ท้าส แนว ใด ให้ มน. 36 แต่น ส เท็น เจ๋น ทุาท ทุาส จี่ง โจ ทน ว่า, ความ เจ้า นี้ เจ๋น แนว ใด น, เพ่ ว่า ท่าน

มีแสง แหง แผน ท้า วอน ฉัน ท้าย มนุ ออก . 37 ความ ที่ ๆ ได้ ณา ข้ โง่ เรา แดน ลิน นั้น.

เจ้า เยซู ปั่น งู ฉุ เจ็บ ตาย เขียน

38 เจ้า เยซู ได้ ออก จ้ เหน โหง้ เหา โง่ เหน ท่าน นี้ ไหน เห็น แม่ นาย ท่าน นี้ ไหน ร้ หาย เรา ได้ แต่ จ ทอด ท่าน เจ้า เข่ง. 39 ท่าน เจ้า ชัน ชู หาง ข้าง ฉุ เจ็บ เจ้า ว่า ให้ ท่อม ๆาง วาง ร้ มนุ ลื้ ชัน ลิ ร้,เจ๋ นั้น มนุ ลื้ ที่น นั้น ใช้ ฆ่อย ท่าน เจ้า ทึง พ้ง หน้า น้อง ข้อง งาย.
40 เม่ ทาเวิน โหก แข้ว ฉุใด มี พี่ น้อง เจ็บเขียน ลื้เยอา มา หา ท่าน เจ้า, ท่าน เจ้า ได้ โง่ มี ใจ่ เรา ๆ่ ตาย แข้ว ปั่น งู เรา ลิ เผ็ด. 41 ฉิ ได้ ออก จ้ หาย ตาย แข้ว ได้ แผก นั้น ว่า, ท่าน เขียน ขุก ๆาย เจ้า ฟ้า, ท่าน เจ้า ห้าม เรา เข่า ให้ งาก เพ่ว่า เรา ขุ แข้ว ท่าน เจ้า เขียน เจ้าจุงิด.
42 ที่น เจ๊า ท่าน เจ้า โง่ ฆ่อน ท่โม นนะ เขียน โพ่ ได้ จ่าว หา เม่ เห็น แข้ว ลื้ แต่ จ ท่าน เจ้า ชู พั้ง เข่า ให้ ฟาย จ้ เรา. 43 หาก ท่าน เจ้า เจ้า ที่ง เรา ว่า, เหาคุ้ โง่ ฆ่าว ณ่าว ใจ เหง แฉ่น เมง เจ้า ฟ้า ให้ เมง อั่น ขุ แงก หน, เจ้า ฟ้า ได้ โจ่ง เหา มา ลื้ เพ่ เผ็ด จ๊ก นิ้. 44 แข้ว ท่าน เจ้า ได้ ฆ่าว ณ่าว ใจ เหง พั้ง เหน โหง้ เหา ชู ก๊ ๆุ าย.

ยอหน 5

หุก งา ได้ หาย

1 มั้ ง เขียน โพ่ ได้ อ๊ง อ๊ จ้ จ้าง เน้า มา หา เจ้า เยซู เพ่ พั้ง ความ เจ้า ฟ้า งอก จอน , ท่าน เจ้า ชัน ชู แลม หอง หุง เวิน เน็ ณา เจ็ด. 2 ท่าน เจ้า เห็น เห จอง ข้ แห่ง ชู ขม ส่ง หอง หุง น้น, แฉ่น หุก งา ได้ ออก โง่ จ้ เห น้น แข้ว, เรา หาง ณก แห ชู. 3 ท่าน เจ้า ได้ เน้า โง่ หุง เห ข้ ง, เห น้น แม่น เห ท่าน นี้ ไหน แข้ว ท่าน เจ้า งอก ให้ โหน เห ออก จ้ ส่ง น้อย ง แข้ว นั่ง โง่ งอก จอน เขียน โพ่ พั้ง เห น้น. 4 เม่ ท่าน เจ้า งอก จอน เรา แข้ว ได้ เจ้า ที่ง ท่าน นี้ ไหน ว่า, ให้ พาย เห ออก โง่ ฆ่อน เข้ท แข้ว ชั่ง แห โง่ หาง เอา งา. 5 ท่าน นี้ ไหน ๆาย ความ หอง ว่า, ๆ่ง โณ, พ้ง ฉุ น้อย ได้ หุก งาว อิด เม้ย เผ็ด ค้น เข่า ได้ จ๋, หาก ฉุ น้อย ๆุ ชั่น โง่ ท่อย ความ ท่าน เจ้า งอก.
6 เม่ ชั่ง โง่ แข้ว แห เรา ๆุก งา หาย งาว แห ณาด. 7 เรา จั่ง หวก มั เอา หุ ว้าน ชู เห ข้ อั่น มา ฆ่อย, เรา ลื้ มา ฆ่อย แข้ว ได้ งา เห็ม เห็ง จอง ข้ เห งาว เห

เรา แสดง ตัว เจ็บ ใจ. 8 แล้ว ท่าน นั้น ไม่น ตัว น้อย ว่า เขา โต เห็น เณร น้น จึง ถือ เท้า เณร ถือ ใจ ดาย ความ ว่า, ตัว ถือ ผู้ ใหญ่, ย แม้ ออก ปาก ท่าน ย ผู้ น้อย เพ่ว่า ผู้ น้อย เป็น ศาล ไม้ย.

9 ท่าน เขา โต ทัน ที อ้าน ตัว ท่อย ขน น้น เห็น เป็น ขาก ขุก ขา ถือ ดาย. 10 ท่าน ชา โต ไป ทัน ท่าน ใช ขน ขุก ดาย ท่าน เณร เขา ถือ วัก ท่อย ท่าน นั้ ไม่น ล้ ขาก ใจ แปก ขน, เจ้า เขา ผู้ จึง เอ้า ทัน ท่าน นั้ ไม่น ว่า. ทู่า ชาน ย แต่ นี้ ปาก หน้า เจ้า ตัว เป็น ผู้ เจ็บ เดือา ศ. 11 แม่ ถือ เอา เข มา ออก ผู้ แข้ว เรา ค้ วาง เตู่ น่อ ผู่ แน่ว ปาก ท่อย ท่าน เจ้า.

ขึ้น ปี ศ เป็น เช้น แต่ ศ เป็น ขี้ ถ

12 แม่ ท่าน เจ้า ชู่ หนึ่ เมื่ ศ, มี ผู้ ศ เป็น เช้น เค็ม โต เดิ่ม น เห็น เจ้า เขา ผู้ ล้ ให้ม ขา ปี้ แต่ ย ออก ท่าน เจ้า ว่า, ตัว ถือ, ว่า ท่าน เจ้า โจม ใจ ล้ ตัว เขา ให้ ผู้ น้อย ถ.

13 ท่าน เจ้า จึ่ เขา มี ใย่ ผู้ น้น แข้ว เว้า ว่า, เขา โจม ใจ แข้ว ให้ ถ ย. เดิ่ น้น เช้น เค็ม โต ล้ ขึ น ถ. 14 ท่าน เจ้า ถือ วอก มน เข่า ให้ วอก ผู้ใถ, ขาก วอก ให้ ปี อ่าเ มี ทัว ผ แ แต่ ขาก ปี้ ดิ่ เดิ่ เณ ท่อย ท่าน ไม เณ ถือ วอก ปี้ เพ่เป็น จึ่ เ ให้ เรา ขู่ ว่า เจ้า ถ แข้ว. 15 ความ ที่ เ ท่าน เจ้า ถือ ณา ข้ ปี ใผ่, เขา ปี้ ผ่ถือ เห้า โผ่ม ขน เพ่ ดิ่ หนึ่ เ ความ ท่าน เจ้า แต่ เ แต่ ให้ วัก เจ็ ว ย ถ เป็น เรา ถ. 16 ขาก ว่าท่าน เจ้า ถือ ออก ปี้ อ่น ท่ ม ขน ท่าว ปี้ ชู่.

17 มาม้ ศ ท่าน เจ้า ขาเ วอก อน ชู่ มี แสน หา ข้ ณา แต่ เ พ็ เ ถือ อน วอ เ น่ เ ชู่ ท่อย ขน, แสน น้น ออก มา ผู่ แล่ นา ณา ข้าน ขถ ที่ เ วา ข้ , ที่ เ ชู่ ถา, เม เจ็ ษ ณา เข็ม, ให้ เ เ! มี ผู้ ขาม ศ เป็น ขี้ ผู้ ศ แอน ชู่ เห็ เ ย เรา จ อ ขาม ศ ขี้ น้น เณ้า มา ไป ปี้ ว ที่ หน้า ท่าน เจ้า. 19 ขาก เข่า มี ขา เณ้า เพ่ว่า มี ศ ขาย, เรา จึ่ น้น เห็ เ ห็ เ ตา เขน เม่ ล่อน ศ ขี้ แต่ ย เ แอน น้น ไป อ กิน หน้อย ข่า เ ขา หมู่ ศ ที่ หน้า เจ้า เจ็ ณ. 20 แม่ ท่าน เจ้า เห็น เรา ผู่ ค้ เว้า ว่า, " อาว เอ้ย " ปาก ไม้ย เจ้า น้น ถือ ข่า เ ให้ แข้ว. 21 แสน ผ แ แต่ แสน หา ข้ ณา ถือ หนึ่ ขถ ใจ ว่า, ผู้ เว้า ดู เ ย เจ้า หน้า น้น แม่น ใส, ใส ผู้ ข่า เ ปาก ไม้ย ถือ เจ้า หน้า ที่ น้น ข่า เ ถือ.

22 เจ้า เจ็ ณ ขู้ ความ หนึ่ เรา, ท่าน เจ้า จึ่ เ ว่า แน่ว ใถ พ็ เ ท่าน จึ่ เ หนึ่ แน่ว น้น.

23 ผู้ ว่า ปาก ไม้ย เจ้า ถือ ข่า เ แข้ว, ห ผู้ ว่า, ให้ ที่ น นั้น ขู่ เ เ ถือ ใถ ผู้ เ ย.

24 ขาก ว่า พ็ เ ท่าน ผู้ ถือ ขู้ ว่า ขุก ขา ย มี ค้อน หนึ่ เ ผ แ ขุ ข่า เ ปาก ไม้ย ถือ ท่าน เจ้า

ได้เจ้าทั้งสิ้นนี้ว่าให้ตื่นนั้น, เขาจะออกเจ้าให้เอาเสื่อนอนลันโจงเขน. 25เรื่องนี้สิ
เป็นจริงได้ตื่นนั้นที่หน้าแผ่นดิน, อุ้มบอกเอาเสื่อนอนเจ้าลันโจงเขนนั้นจะอยู่ก็เจ้าฟ้า.
26แผ่นดินเห็นเป็นชาติชาย จึงให้เกิดมีชีวิตแจ้งเอาตนนั้นจะอยู่ก็เจ้าฟ้าแต่เจ้า
ว่ามีนี้ฤทธิเขาได้เห็นแก่ชาติชาย. 27ก็เพราะความนี้นี่ท่านเจ้าได้ออกโจมแจ้งเห็นสิทธิอำนาจ
ที่จะพิพากษาชนะท่านเจ้าได้จอกท่านนั้นว่า, ให้มาท่อเขา. 28แจ้งท่านเจ้าอีกเรื่องหนึ่งอย่าโจมท่อ
ท่านเจ้า. 29ท่านเจ้าได้เสดพานกินขึ้นใหญ่หนึ่งเขนเจ้าเพิ่งเมื่อบ่รนให้หน้าตาท่าน
เจ้า, มีพวกสิทธิอำนาจแต่สิ่นแล้วได้เกิดมาชั่วพานกินขึ้น. 30ตาจะแผ่นฟ้าจักเขาแต่
หมู่จะตายเขาได้เจ้าข่ามใช้ท่านเจ้าว่า, เป็นจริงพวกท่านจึงกินชั่วตนสิทธิอำนาจ
แต่สิใจจาน. 31เจ้าเสียฤทอยเขาว่า ~~สิท้าว~~ชื่นเข่าคู้โจมตาโกนช้า มีที่สิเจ้งเป็น
ความจึงโจมตาโกนช้า. 32เข่าแม่นเขาบาแสงเขาสิขุ้งุ้กินท่าใด, เขาบาแสงเขาสิ
ใจจาน ให้ตายจริงเจ้าโน้น.

ยิวจองค์เข่ากินเกี้า

33เขาได้ถึงตามท่านเจ้าว่า, ข่าวใช้ท่านโจมตบชีมค์เข่ากินเกี้าขุ้งจง แต่งท้าวแต่ง
ท่าวโพ้. ข่าวใช้แผ่นฟ้าจักค้าเสด แจกตน, ตาทข่ามใช้ท่านกินเกิงเกี้านี้. 34เจ้าเสีย
ฤทอยเขาว่า, ท่านคุใช้คุ่วานเผ่าใหม่ชีมค์เข่ากินเกี้าเข่าได้ตาย, เม่เถ้าเผ่าใหม่ถึง
ขุ้งท่อเขา. 35ตาทคุมีมื้อเม่เถ้าเผ่าใหม่ออกโจมจะเขา, เถ้านั่นก็เขาคุชีมค์เข่ากินเกี้า.

36ท่านเจ้าถึงโกความค้าขนั่งขาจะใหม่ว่า, เข่ามีขุ้ใจจิตเอาค้าขเจ้าใหม่
มาตาจะเท่า, ว่าตาทเสดแจนนั้นค้าขใหม่คุนาดจะ ตาจะสิค้าขใหม่ค์เข่าโจมชีมจะ
เท่านั้น. 37แต่ค์เข่ามีขุ้ใจเอาเช้าใหม่มาใจ่ร้วกจากเถ้าเท่า, ว่าตาทเสดแจน
นั้นเช้าใหม่คุเสดให้เถ้าเท่านาดออก, เช้าคุบ่รออกแจ้งเถ้าค์คุจะโจมแจกตน
ที่. 38เช้าใหม่ค์ใจ่ร้วกจากเถ้าใหม่. 39แต่งเข่ามีขุ้ใจเม่กินเช้าเท่าแจ้งคุแต่
ได้เช้าใหม่เพิ่งเขาม่กเจ้าว่าอยเท่านั้นถึงคำ.

ยูทา 6

มื้อสีเข่าเสียดความ

1 มีมื้อวเสียนมื้อสีเข่าเสียดอ๊ท, เจ้าเสียนฺทาธทู่าธสา โนธนาธีว ทาธข่ามใช้ท่านเจ้าธีด้
เถ็ดขธีธเหน้ามาทู่ทูอธทีน. 2 มีวทธีธแสนพนาชีณาชดามว่า, เสียนอ๋ธพ๊ธท่านจี๋ธเสียด ฉีด
ฆอธห้ามมื้อสีเข่าเสียดอ๊ท. 3 เจ้าเสียนฺทองเขาว่า, พ๊ธ ท่านทู่ธเข่าธีด้ ฺ ขอดอ๊ทท่านดาอิด
เสียดความ? เม่ท่านแท่ธพ๊ธหน้าน้อธอ๊ดขาท. 4 ท่านธีด้เหน้าธีวง่อนเหน็ดจี๋เจ้าพ๊นาเอาเหน้า
จี๋หนึ่ธค้านโหง้เหน็เจ้าพ๊นามา ทีน, ธีด้แง่ธงนีให้พ๊ธหน้าน้อธ ทีนท่อชฆอธแท่ธดาห้ามเข่า
ให้ทีนมีที่ฆ่ใหญ่ทีนธีด้. 5 แง้วท่านเจ้าทองเขาว่า, ยุทดาชสเป็นเจ้ามื้อสีเข่าเสียดอ๊ท.

6 ทธีธมื้อสีเข่าเสียดอ๊ท มื้อวใฆ่, ท่านเจ้าธีด้เหน้าธีวทธีธเทนนุ่มวองxอนชู่ห้นมีชู่
วมีเป็นปี้เหนึ่ธนวา. 7 แสนฆ่แธ่ธแสนพนาชีณาช่องเง่ธว่า, ท่านเจ้าคุ้ปีนงีให้
มนะีทธีธมื้อสีเข่าเสียดอ๊ทข้เข่า, เพ่เขาคุ้ทาขธีธสิ้น. 8 ทาทว่าท่านเจ้าขู้ความหนี่เขา
จี๋ธธีด้วองสมีปี้น้นว่า, ให้ที่นนั้นธีวจีนชู่ทาธหน้าน้น, ชู่น้นธีด้ที่นนั้น. 9 แง้วท่าน
เจ้าเว้าทีวเขาว่า, เทาคุ้ดามพ๊ธท่านว่า, ทธีธมื้อสีเข่าเสียดอ๊ททาคุ้เสียดอ๊ทดีข้ว่าเสียดอ๊ท
ข้าช. คุ้ช่อชชู่สโว้ข้ว่าถีวชู่สอ๋. 10 ท่านเจ้าเง่ธอ้อมเขาชู่ส, แง้วเว้าทีวสมีปี้
น้นว่า, ให้จีดมีออนชู่น้นธีด้จีดออนท่อชความวองแง้วมีมนจีนดิ. 11 แสนน้นค้ำ
จี๋ธชู่ธทาช แง้วเขาโxวานทนว่าคุ้เสียดแนวใดทีวท่านเจ้าธีด้.

แสนเอาอ๊วxอธชู่ข่ามใช้

12 เชู่น้นท่านเจ้าธีด้นั้นพุเม่, เพ่คุ้ท่าวโหง้, แง้วท่าวโหง้เจ้าพ๊นาชู่เพ็ดลัน. 13
ที่นเจ้าท่านเจ้าธีด้แสนเอายุทบอนท่านเจ้ามา แสนยุทบอนน้น, ท่านเจ้าธีด้เขทเอา
อ๊วxอธสแท่ธให้เขาเป็นข่ามใช้มีชู่โงธนี้:

14 ท่านณีโมน ท่านเจ้าใxชู่ให้ใฆ่ว่าเป็โต, ท่านอนเด็อาน้อธชาชท่านเป็โต,
ท่านซาโกโง, ท่านโซทน, ท่านฉีจีง, ท่านงาขาโงมาช, 15 ท่านมัดยาช,
ท่านโงมา, ท่านซาโกโง ยุทชาชท่านอาขาพาช, ท่านณีโมนแสนว่าเณีโงเท็.
16 ท่านชู่ดายุทชาชท่านซาโกโง, ท่านชู่ดาอ๊xาทาชีโอดชู่ฉ้านท่านเจ้า.

17 แง้วท่านเจ้าพ้อมทีวข่ามใช้โงธมาจีนชู่ง่อนฉีธพ๊ธ, ง่อนน้นมียุทบอนท่าน

เจ้า ทูลว่า ข้าแต่ ท่านผู้เป็นเจ้า, มาแก่ ใครเล่าเจ้าคะ, แท้ มาแก่ ถ้อยคำนั้น เป็นแน่ ใจ แท้ แน่ นี่ โดย. 18 และ มี พายุ ใหญ่ พัด ขึ้น เพราะ, ทะเล ก็ ปั่นป่วน ขึ้น ด้วย. 19 เมื่อ เขา พาย ไป ได้ ประมาณ ยี่สิบ หรือ สามสิบ เส้น เห็น พระเยซู เดิน บน ทะเล ใกล้ เข้า มา ถึง เรือ, เขา ก็ กลัว. 20 แต่ พระองค์ ตรัส แก่ เขา ว่า: เรา เอง อย่า กลัว เลย

21 แล้ว เขา ก็ อยาก รับ พระองค์ ไว้ ในเรือ แต่ ทันใด เรือ ก็ ถึง ฝั่ง ที่ เขา จะ ไป.

22 ฝ่าย คน ที่ ยืน อยู่ ฝั่ง ทะเล ข้าง โน้น เห็น ว่า ที่ นั่น ไม่มี เรือ ลำ อื่น นอก จาก ลำ เดียว, และ ว่า พระเยซู มิ ได้ เสด็จ ลง เรือ กับ สาวก ของ พระองค์, แต่ สาวก ของ พระองค์ ไป แต่ ลำพัง. 23 มี เรือ ลำ อื่น จาก ทิเบเรียส มา ใกล้ ที่ ซึ่ง เขา กิน ขนมปัง, หลัง จาก พระเจ้า ทรง ขอบพระคุณ. 24 เมื่อ คน ทั้งหลาย เห็น ว่า พระเยซู และ สาวก ของ พระองค์ ไม่ อยู่ ที่ นั่น แล้ว, เขา ก็ ลง เรือ ข้าม ไป ยัง เมือง คาเปอรนาอุม แสวง หา พระเยซู.

ขนมปังแห่งชีวิต

25 และ เมื่อ พบ พระองค์ ที่ ฝั่ง ทะเล ข้าง โน้น แล้ว, เขา ทูล ถาม ว่า: ท่านผู้เป็นเจ้า, ท่าน มา ที่ นี่ เมื่อ ไร?

พระเยซู ตรัส ตอบ เขา ว่า: เรา บอก ความจริง แก่ ท่าน ทั้งหลาย, ท่าน แสวง หา เรา ไม่ ใช่ เพราะ ท่าน เห็น หมาย สำคัญ แต่ เพราะ ท่าน กิน ขนมปัง อิ่ม แล้ว.

26 อย่า ทำงาน เพื่อ อาหาร ที่ เสื่อม สูญ ไป แต่ ทำงาน เพื่อ อาหาร ที่ คง อยู่ ตลอด ไป ถึง ชีวิต นิรันดร์, ซึ่ง บุตรมนุษย์ จะ ประทาน ให้ แก่ ท่าน ทั้งหลาย; เพราะ ว่า พระบิดา คือ พระเจ้า ทรง ประทับตรา ไว้ แล้ว ที่ บุตรมนุษย์.

ยากา 6

ให้ถอยออกไป

27 แต่ว่าแก่ท่านผู้ฟังทั้งหลายว่า, ให้ถอยออกไป ให้เสียดีกับผู้เกลียดท่าน. 28 ให้อวยพรแก่ผู้แช่งด่าท่าน, ให้ทำวิงวอนให้ผู้เจ้าความทารุณกับท่าน. 29 ว่าผู้ใดตบแก้มเจ้าหนึ่ง ก็ให้ยื่นหนึ่งก็ให้แก่ใหม่, ผู้ใดถือเอาเสื้อนอกเจ้าไป, ว่าแก่ถือเอาเสื้อนอกก็ให้แก่. 30 เอาให้แก่ทุกผู้ขอหนึ่งท่าน ว่าผู้ใดเอาแก่ท่านไปแล้ว ให้ถามเอาคืน. 31 ท่านแต่ให้แก่เสียดแก่ใดก็ดีท่าน, ท่านก็เสียดแก่นั้นดีแก่.

32 ว่าท่านถอยหนึ่งต่อถอยท่าน, ท่านถือได้บุญอันใด เพ่ว่าผู้ใจงานก็ถือถอยผู้ถอยแก่ตน. 33 ว่าท่านเสียดีดีก็ดีผู้เสียดีดีก็ดีท่าน, ท่านถือได้บุญอันใด เพ่ว่าผู้ใจงานถือเสียดแก่นั้นได้. 34 ว่าท่านให้แก่ข้อนท่านหนึ่ว่า ถือเอาคืน, ท่านถือได้บุญอันใด ท่าตาต่างได้ถือข้อน เพ่ว่าใจแก่หนึ่ถือเอาคืนแต่ตน. 35 ให้ถอยหนึ่งผู้เกลียดถือท่าน ให้เสียดีดีก็ดีแก่, ให้แก่ข้อนท่าหนึ่ถือเอาคืน. เถือแม่ใจหนึ่งท่านจึงถือมีทุกหนึ่งอม, แข้วท่านจึงถือเป็นบุตรเจ้าหนึ่งผู้ควนจง. ข้อนว่าเจ้าหนึ่าถืออันดับต่ำมันสูงขึ้นแต่ต่อใจงาน. 36 หนึ่งท่านคือให้มีความอันดับเถือแก่เจ้าพี่ท่านผู้มีความอันดับ.

ท่านความตาย้อยให่ผู้อื่น.

37ท่าท่านความตาย้อยให่แก่, เจ้าหนึ่าจึงแต่ตาความให่ท่านท่าวิดให้ยแก่, เจ้าหนึ่าจึงแต่ตาวิดให้ท่าน. ต่างให้แก่เจ้าหนึ่าจึงต่างให้ท่าน. 38 ให้แก่แข้วเจ้าหนึ่าถือให้ท่านโพนเพาท่านเป็นเถือดเนื่องโดยเหม็นแหน่นเพ่ว่าท่านถือถอยอันใดให้แก่เจ้าหนึ่าถือถอยอันนั้นให้ท่าน.

39 แข้วท่านเจ้าเว้าหีบแก่เป็นความด้ายฝ่ายว่า, ตาบอดถือจูงตาบอดแต่าได้ความว่าก็เสียดแก่นั้นแก่แต่ถอยถือโดนฉุม. 40 บุตรยอดแต่าใหญ่แก่ได้ถอน, บุตรยอดผู้ตายแล้วแข้วถือเป็นแก่ได้เจ้า. 41 เป็นเรื่องท่านแขงเห็นหนึ่งเหยี่ต่างหนึ่งตาพี่น้อยเจ้า, ถาดว่าโดยมีต่างหนึ่งตาเจ้าถือแต่าเต่าหู. 42 เป็นแก่ใดท่านจึงเว้าหีบพี่น้อยเจ้าว่า, พี่น้อยเถอยให้ฉันหนึ่งเหยี่ยอนเรื่องตาให้เจ้า, ถาดว่าเห็นโดยมีต่างตาเจ้าก็ต่าเต่า

เห็น, โอ! อย่า กบฏ ใจ จาน เอง ให้ เรา โค ไม่ ออก จาก เจ้า ก่อน แล้ว ท่าน จะ เห็น ได้ ว่า จะ ถึง เข้า ออก จาก พี่ น้อง เจ้า ได้.

ที่ไม่แท้แขวน

43 ที่ไม่ใช่ เช่า ก่อน ออก แขวน ข้าง ที่ไม่ข้าง เช่า ก่อน ออก แขวน ใช่. 44 จะ ทู, ผู้ ที่ไม่ ได้ ชื่อ ฉันแขวน มา, ชื่อน ว่า เรา เช่าเที่ยง แขวน ทอนนั้น ที่ มีหนามแท้เช่าเที่ยง แขวน อีก นั้น ข่า ทุม มีหนาม. 45 อย่าใช่ ชื่อ เรา ผู้ ใช่ ออก มาแต่ ที่ใจ เรา. อย่ใจอ่าย ชื่อ เรา ผู้ อ่าย ออก มา แต่ ที่ใจ เรา. ชื่อน ว่า ใจ เต็ม อนใด โลง ชื่อ เว้า ออก มา แล้ว นั่น.

ยังทางขอดแล้วต่างที่

46 เป็น แล้ว ใด พ้นท่าน จึ่งแสดก เหา ว่า "เจ้า จอม ผู้ เป็น พ่า" ทาก เช่า ได้ เชื่อ ท่อย ความ เหา วอก ขอน นั่น. 47 ผู้ มา ทา เหา, พ้น ความ เหา, แข้ว เชื่อ ท่อย เหา, เหา วอกให้ ท่าน ทู ว่า ผู้ นั่นแล้วก เกน ผู้ ใด. 48แล้วทเกน ผู้ ลชื่อ เขน หน้อย, คุดคุมโจง เข้ก เอาท้อนด่าน หุน แข้ว ชื่อ เรา ใช่เห็น, เจ้ นี้ มา จุ้ม ใก ที่ง ใช่ชื่อ เช่า เชื่อให้ เขนนั่นเพนโขง, ชื่อนว่าได้ ชื่อ ใช่ แข้ว. 49 ทาก ผู้ ใด ได้ ใน ความนั่น แข้ว เช่าเชื่อ ท่อย ชื่อแล้ว ก เกน ผู้ ชื่อ เขน หน้อย ใx' เห็น กินเช่า มีอน ของ พื้น, เม่นี้ จุ้ม ใก ที่ง ใช่ เขน นั่นชื่อ เคุ่น โจง ทิ้ง งาด, เขนนั่นชื่อ ทกแล้วทาย.

ยอห์น 7

เจ้า เชื่อกุ่นโจ้นโจ ลาย เขน ทวาน ใน้

1 เม่ เจ้า เชื่อกุ เว้า คู่ ความ ให้ เชื่นโพ่ พ้น แข้ว, ท่าน เจ้าได้ เน้า โจ้ทจง เม่ง ทาเป็นา อุม. 2 ลาย เขน ทวาน ผู้ ลา ทวาน ขก มนี ทาย มนี เจ้ง ง่จย น้อน ทาย แข้ว. 3 เม่ ทวาน ได้ ใน จ็กเจ้า เชื่อกุ่จึ่ง ใช้ ลาจิว ผู้ ลา โจ้งเม่ย ท่าน เจ้า มา ปั่น ง่จ ลาย เขน เจ้า ให้ ใน. 4 เม่ แต่น นั่นโจ้ง ขอด เจ้า เชื่อกุ แข้ว, เรา แด่ ร ขอด ท่าน เจ้า ว่า, ทวาน ผู้ นั่น ชื่อ โลงม ด่าง ท่านเจ้า ต่อย ด์. 5 เพ่ว่า ท่าน ขก เช้ พนี ลาย เหา แม่น ท่าน ผู้ นี้ ด ได้ ชื่อ เขน โขง้ เหา ให้ กุ่ม เหา.

6แข้วเจ้าเชื่อกุ่ชื่อ โจ้ง ท่อย เรา, เม่ โจ้ น้อน จุ้ ขอด เขน แข้ว, ทวาน ผู้ นั่น ได้ ใช้ ทุ ว้าน โจ้ง หา ท่าน เจ้า ดาย ความ ว่า "จู่ ท่าน" ร ทู่า งาง มี่ นี่ ใจ, เพ่ ผู้ น้อย เช่า โลงม ด่าง จุ ให้ท่าน

เหนือกว่าทุกเผ่าอย่างแน่นอน. 7เพราะเหตุนี้นี่ ผู้น้อยจึงว่าเป็นผู้เล็ก
กว่าท่านเจ้าเขาอย่างแน่นอน ด้วยพรเป็นผู้น้อยทุกๆ คน. 8 ข้อนี้ว่าผู้น้อยซึ่งต้อง
ตายนั้น ผู้น้อยก็มีกันซึ่งต้องตายไม่, แต่เหตุผู้น้อยนั้นว่า, ยังมีชีวิต
ยืนยันผู้นั้นว่ามามีชีวิตมา, แท้จริงยังพรเป็นผู้น้อยว่า, เลวีก็ยังมีชีวิต. 9 เมื่อ
เจ้าเลวีผู้รับเงินความนี้ก็เป็นทางใจทีผู้นั้นทราบ, จึงได้ว่าทางเจ้าทีเป็นพ่อมา
นั้น, เขายังพูดท่านว่า, แม้นว่าทุกแต่นั้นอันอาจเอื้อเขาก็เข้าใจผู้เขาเลย
นี้. 10 พูดแต่นพรายนั้นมา นั้น, เมื่อนั้นยังออกเหตุนั้นเห็นพรเหตุนั้นอันแท้จริง.

ปุโรหิตของเมลคีเซเดคแท้จริง

11 ทุกทางนั้นน้อยพร ท่านเจ้าใช้ยังเมลพรผู้ว่าเยโฮวาห์, แต่นข่ามใช้แท้เป็นพ่อ
ใช้ท่านเจ้า. 12 เมื่อมีวิหารทุเมลนั้น, มีพรายามนอนผู้ของพรออกมา, ผู้
ตายนั้นเป็นทุกของแม่พราย, มีพี่น้องข้านเมลมาท่อยผู้ทูลนั้นตาย. 13 เมื่อท่าน
เจ้าเห็นผู้ทูลนั้นซึ่งอันถูมนแท้จริงว่าทีมนว่า, ทูลใช้. 14 แท้จริงท่านเจ้าเป็นใช้
ใจล, พูดพรายามนอนนั้นชีวิตผู้ท่านเจ้าจริงว่า, ของพรอยเลย เขายังท่านเจ้าที่นั้น.
15 แท้จริงผู้ตายนั้นซึ่งที่นั้นใช่ใหญ่ใช้ ท่านเจ้าจึงชาวให้เอาอยู่มนี.

16 เขาซึ่งเป็นทรัชชาติจึงเลยตนท่อนทูเจ้าพันว่า ผู้ชาวความเจ้าพันว่าผู้ใหญ่ใช้มา
ผู้ทีพถูมเขาแท้จริง, เจ้าพันว่าซึ่งใช้ใหญ่มาต่อยใฟ่เมลท่านเจ้าแท้จริง. 17 ความที่ตนท่านเจ้า
ใช้เป็นข้อใช้ทรัพผู้ดาวใส่ตนใจแดนเมลนั้น.

ชาวให้ท่านใช่ตนมาใหม่เขาเจ้าเผื่อ

18 แต่นชาวให้ท่านใช่ตนใช้ใหญ่ความให้ท่านใช่ตนพูดตน, ท่านจึงแต่นชาวให้
ท่านมาถอดพร. 19 ของเขาใช้ยังเจ้าจอมผู้เป็นพันว่า ดูยความดูมว่า, ท่านแม่นผู้ใช่
มานั้นอา? ข้อว่าใช่ตอดด้วยผู้อื่น. 20 เมื่อเขาเห็นถอดมาขอดเจ้าเผื่อแท้จริง ลี้ดูยความ
ว่า, ท่านใช่ตนขึงทิดใช้ให้พูดผู้น้อยมาดูยความดูมว่า, ท่านเจ้าแม่นผู้ใช่มานั้นอา
? ข้อว่าใช่ตอดด้วยผู้อื่น.

21 เขาผู้นั้นท่านเจ้าใช้ต่อยทูยพรกันเวื้อ แท้จริงให้ออกน้อยรีสิข้อย, ใช้ต่อยพูดพร ยา

ของโมเสสให้เจ้าทั้งหลายเข้าสุหนัต (มิใช่ว่าของโมเสสมาแต่เดิม แต่ของบรรพบุรุษมาแต่เดิม) ก็ให้เข้าสุหนัตในวันสะบาโตด้วย 22 เพราะเหตุนี้เองจึงให้เข้าสุหนัตในวันสะบาโต 23 ถ้าคนเข้าสุหนัตในวันสะบาโต เพื่อมิให้ธรรมบัญญัติของโมเสสถูกทำลาย เหตุไฉนเจ้าจึงโกรธเรา เพราะเราได้ทำให้คนทั้งตัวดีขึ้นในวันสะบาโตเล่า 24 อย่าตัดสินตามรูปลักษณ์ภายนอก แต่จงตัดสินตามความชอบธรรมเถิด

25 ในพวกชาวเยรูซาเล็มมีบางคนกล่าวว่า ชายคนนี้มิใช่หรือที่เขาคิดจะฆ่า 26 ดูเถิด เขากำลังพูดอย่างเปิดเผย และเขาไม่ได้กล่าวโทษเขาเลย ผู้ครองบ้านทราบแน่แล้วหรือว่าชายคนนี้เป็นพระคริสต์จริง 27 แต่เรารู้ว่าชายคนนี้มาจากที่ใด แต่เมื่อพระคริสต์เสด็จมา ไม่มีใครรู้ว่าพระองค์มาจากที่ใด

28 ขณะที่เราสอนในพระวิหาร เราร้องว่า "ท่านรู้จักเราและรู้ว่าเรามาจากที่ใด เราไม่ได้มาโดยลำพังตนเอง แต่พระองค์ผู้ทรงใช้เรามานั้นทรงสัตย์จริง ท่านไม่รู้จักพระองค์ 29 เรารู้จักพระองค์ เพราะเราเป็นมาจากพระองค์ และพระองค์ทรงใช้เรามา"

30 ดังนั้นเขาจึงพยายามจับกุมพระองค์ แต่ไม่มีผู้ใดลงมือกับพระองค์ เพราะว่าเวลาของพระองค์ยังมาไม่ถึง 31 ถึงกระนั้นก็ตาม มีหลายคนในหมู่ประชาชนได้วางใจในพระองค์ และกล่าวว่า "เมื่อพระคริสต์เสด็จมา พระองค์จะทรงกระทำหมายสำคัญมากกว่าที่ชายคนนี้ได้กระทำไว้หรือ"

32 พวกฟาริสีได้ยินประชาชนกระซิบกันถึงพระองค์เช่นนี้ พวกมหาปุโรหิตและพวกฟาริสีจึงส่งเจ้าหน้าที่วิหารไปจับกุมพระองค์

33 ดังนั้นพระเยซูจึงตรัสว่า "เราจะอยู่กับท่านอีกไม่นาน แล้วเราจะกลับไปหาพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา 34 ท่านจะแสวงหาเราแต่ไม่พบ และท่านไม่สามารถมาในที่ที่เราอยู่ได้" 35 ดังนั้นพวกยิวจึงพูดกันว่า "ชายคนนี้จะไปที่ใดที่เราจะไม่พบเขา เขาจะไปหาชาวกรีกที่กระจัดกระจายอยู่ในหมู่ประชาชาติ และสอนชาวกรีกหรือ 36 คำพูดที่เขาว่า 'ท่านจะแสวงหาเราแต่ไม่พบ' และ 'ที่ที่เราอยู่ท่านไม่สามารถมาได้' นั้นหมายความว่าอย่างไร"

37 ในวันสุดท้ายของงานเทศกาลอันยิ่งใหญ่ พระเยซูทรงยืนขึ้นและตรัสเสียงดังว่า "ถ้าผู้ใดกระหายน้ำ ให้ผู้นั้นมาหาเราและดื่มเถิด 38 ผู้ที่วางใจในเรา ดังที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ว่า 'จากภายในของเขาจะมีน้ำแห่งชีวิตไหลออกมาอย่างแม่น้ำ'"

39 พระองค์ตรัสถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งผู้ที่วางใจในพระองค์จะได้รับ เพราะในเวลานั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังไม่ได้ประทานลงมา เนื่องจากพระเยซูยังไม่ได้ทรงรับเกียรติ

เจ้าเสด็จขึ้นเทศกาลนี้ไหม

36 โหมดพวกยิวกลุ่มนี้มีข้อความว่าอย่างไร, ท่านเจ้าจักจะเทศนาพวกยิวกลุ่มนั้นอย่างไร, ท่านเจ้าจักจะไม่เทศนาข้อนี้เลยหรือ, ว่าท่านเจ้าจักกินเกลือเป็นเพื่อนพวกยิวกลุ่มนั้นอย่างไร. 37 ในวันสุดท้ายแห่งงานเลี้ยงนั้นเป็นวันใหญ่ยิ่ง, เมื่อพระเยซูเจ้าได้ยืนขึ้นแล้ว ก็ทรงร้องเสียงดังว่า, ถ้าผู้ใดกระหายน้ำ ก็ให้มาหาเรา และให้ดื่ม. 38 ผู้ที่วางใจในเรา ดังที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้แล้ว, จากภายในตัวเขาจะมีน้ำพุแห่งน้ำที่ให้ชีวิตไหลออกมาเป็นแม่น้ำ. 39 พระองค์ตรัสถึงพระวิญญาณ ซึ่งผู้ที่วางใจในพระองค์จะได้รับ ในเวลาต่อมา; เพราะว่าพระวิญญาณยังมิได้ประทานลงมา, เพราะว่าพระเยซูเจ้ายังมิได้ทรงรับเกียรติ.

40 ฝ่ายประชาชนบางคนได้ยินคำพูดเหล่านี้ ก็กล่าวว่า, ชายผู้นี้เป็นศาสดาพยากรณ์อย่างแน่นอน. 41 บางคนกล่าวว่า, ชายผู้นี้เป็นพระคริสต์. แต่บางคนกล่าวว่า, พระคริสต์จะเสด็จมาจากแคว้นกาลิลีหรือ? 42 พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวหรือว่า, พระคริสต์จะเสด็จมาจากเชื้อสายของดาวิด และจากหมู่บ้านเบธเลเฮม ที่ดาวิดเคยอยู่? 43 ดังนั้นจึงเกิดการแตกแยกกันในหมู่ประชาชนเพราะพระองค์. 44 บางคนในพวกเขาต้องการจับกุมพระองค์ แต่ไม่มีผู้ใดลงมือกับพระองค์.

45 ฝ่ายพวกสมุนได้กลับไปหาพวกมหาปุโรหิตและพวกฟาริสี, และพวกนั้นได้ถามพวกสมุนว่า, ทำไมพวกเจ้าจึงไม่นำตัวเขามาด้วย? 46 พวกสมุนได้ตอบว่า, ไม่เคยมีมนุษย์คนใดพูดเหมือนอย่างที่ชายผู้นี้พูดเลย. 47 ฝ่ายพวกฟาริสีได้ตอบพวกสมุนว่า, พวกเจ้าก็ถูกหลอกลวงด้วยหรือ? 48 มีผู้ปกครองหรือฟาริสีคนใดบ้างที่ได้เชื่อในพระองค์? 49 แต่ประชาชนพวกนี้ที่ไม่รู้กฎหมายนั้นเป็นคนที่ถูกสาปแช่งแล้ว. 50 นิโคเดมัสผู้ซึ่งเคยมาหาพระเยซูเจ้าในเวลากลางคืนนั้น ซึ่งเป็นคนหนึ่งในพวกเขา ได้กล่าวกับพวกเขาว่า,

๙, ทา 8

พ๒ฮ๎ฦ๖ใ๘ท่อศเจ้าเลี๎ณ๎

1 ฦ๖ มา ท่าน เจ้า ใด้ เห้า ใ๘ กอม ข้าน กอม เม๖, ว่าว ห่าว ใx เท๖ แฝ่น เม๖ เจ้า พ้า, ฮ้ว xอ๖ ฮ๎ ข่าม ใฮ้ ล๎ ฮ๎ ท่อศ ท่าน เจ้า. 2 พ้อม ทั้ว ฮ๎ ๓๖ ใด้ ห่อศ ฮ๎ ฮ๎ ข้าศ แท่๖ ถิ เว้๖ ทาศ แฝ่ว เฝ๖ หา๖ มา ขี อา ฮ๎ น้อศ ว่า มีท ดาขา ฮ๎ ท่าน เจ้า ฮ๎ว ฮ๎ ข้าศ oon เจ็ด โท. 3 แท่๖ หา๖ ใ๘ ทน หา มี ท่าน ฐ๎ ฦ่า ฮ๎ เจ็ด จ๊ท ฮ๎ เทน ใ๘ เพื่ โขด, หา๖ ฦ๎ ฦ่น หา แท่๖ ฮ๎ ๓๖ อ๋น ทาศ ศ เxา เว๘ oon เ๘๎ เฝ๖ ห่อศ ท่าน เจ้า แท่๖ ฮ้อศ พ๒ ข่าม ใฮ้.

ความ โท ด้าศ ห่าศ ฮ๎ หม่าน เห้า

4 เม่ เจ็น โพ่ ใด้ มา เห้า โพ่ม ทน แท่๖ มี แฝ่น ศ ทา๖ มา ทา ท่าน เจ้า, มา แท่ เม๖ น้น เม๖ น้, ท่าน เจ้า จี่๖ เว้า ทั้ว เxา เจ็น ความ ด้าศ ห่าศ ว่า. 5 มี ฮ๎ ร oon ใ๘ หม่าน เห้า เม่ ทา๖ หม่าน ฮ๎ น้น มี มิด โทท ใx่ ทา๖ ฮ้ ศ ฑ์ แข้ว โนท มา ทิน ฮ๋. 6 มี มิด โทท ใx่ ง่อน มี ทิน แท่ เม่ ๖oon นั้น แข้ว แท่ว เท๖ โข๖ เพ่ ว่า ถิน เง่า ฮ๎ ม. 7 มี มิด โทท ใx่ ทา๖ ทุ่ม หาม, หาม ใด้ ใหญ่ นั้น ใ๘ท เห็ม ข๊ด ฮ๋. 8 มี มิด โทท ใx่ ถิน ถิ จี่๖ ๖oon นั้น เฟ้า แพ่ ข้อศ โลง เม่ ท่าน เจ้า เว้า ความ น้ แข้ว ใด้ เว้า ix๖แท๖ นั้น ว่า ฮ๎ ใ ม ทุ ให้ ฟ๒ เอา.

9 แฝ่น ข่าม ใฮ้ จี่๖ ฮ๎๖ ถาม ท่าน เจ้า ว่า, ความ โท ด้าศ ห่าศ น้ ฟ๊ แนว ใด? 10 ท่าน เจ้า เว้า ว่า ความ เง่ท ขั้ว ทร๖ แฝ่น เม๖ เจ้า พ้า ง๐n ให้ พ๒ ท่าน ขู ใด้, ทาท ฮ๎ อ๋น น้น ใด้ ง๐nเจ็น ความ ด้าศ ห่าศ, เพ่ ว่า เม่ เฮ๎เxา เง๖ ฮ๎ เง่า เห็น, เม่ เxา ฟ๒ ล๊ ฮ๎ เง่า เห้า โมท ใน ใจ.

11 ความ โท ด้าศ ห่าศ น้น เจ็น เฝ๖ น้, มิด เห้า น้น แม่น ความ เจ้า พ้า ง๐n xอน. 12 มิด โทท ใx่ ทา๖ แม่น ฮ๎ ใด้ ถิน, แข้ว ฮ๎ ข้าศ มา ฮ๎๖ เอา ความ ง๐n xอน oon โข๋ x๋ ใจ เxา เพ่ ว่า เง่า ให้ เxา เฮ๎ แท๖ เง่า ให้ ห่อศ ฮ๋ ง่าง โน้ศ ใด้. 13 มิด โทท ใx่ ง่อน มี ทิน แท่ แม่น ฮ๎ ใด้ ถิน ม่ เน เม๖ เอา ความ ง๐n xอน น้น, ทาท เง่า มี ทาท จี่๖ เฮ๎ ฮ๎ โฮ๋ง ศ๓าว ถ้ว, เม่ ล๊ ฮ๎ ใจ เxา ล๊ วา๖ ฮ๋. 14 มิด โทท ใx่ ทา๖ ทุ่ม หาม น้น แม่น แฝ่น ศ ใด้ ถิน แข้ว oon โข๋ ล๊ ฑ๖ เจ็ด ท่อศ ง๎๖ ทา๖ เxา เฮา ถอม ทั้ว ฮ้าศ เถิน เฮ๎๖ ห๐๖, เท๖ ฮ๎ เ๎ศ โxม เx๖ ใด้ เห้า มา ขี้ง ข๊ด ความ ง๐n xอน น้น ฮ๋, แข้ว พาท เxา จี่๖ เง่า xุท ฮ๊ท เท่.

15 มิด โทท ใx่ ถินถิ น้น แม่น ฮ๎ ใด้ ถิน ความ ง๐n xอน ใจ ล๊ ฆ่า๖ ใx, แข้ว จี้ เอา จี่๖ เจ็น พาท เจ็น พ่เ๎ศ.

ความโทด้าสถ่าสแขนทูด

16 เข่า มีใส เม่โต้ แขน แข้ว ลุเอา โท มา โฝท โว้, ข้ วาด โว้ ท้อด เสด แอนทาท เวีส ต้ด โว้ ขี้ด ลุ้าน แขน เม่ใสเถ้า มา ลุ เห็น ทูด. 17เพ่ว่าเข่า มีอน ใก ถ้โน โว้ ลุ เข่า ให้ เห็นแท่ด เข่า มีอน ใก โฝท โว้ ลุเข่า ทู. 18 เขียน เสด น้น พ้ด ท่าน โด้ ใน แนว ใกล้ คอส ลุ้ ให้ ก็, เพ่ว่า ฮู ใก มี แข้ว ลุ ท์ม แท่น ให้ ฮู น้น ใพ่, ฮู ใกเข่า มี ทา ตา มน หนี ว่า มี น้น, ล้ ลุ เอา ออก โฝ ฮู น้น.

เอ็มทีวน้อดเจ้าเสี ญ

19 เลุ น้น เอ็มทีว น้อด ดาส เจ้า เสี ญ โด้ มา ทา, ทาท เถ้า โฝ ทา ท่าน เจ้าเข่าโด้ เพ่ ส ทาส. 20 มี ส มา ดาส ความ ฆ่ ท่าน เจ้าว่า, เอ็ม แท่ด น้อด ดาส ท่าน เจ้า ฮัน ฮู่ ทาด แอก แอ่ เถ้า มา ทา. 21 ทาท ท่าน เจ้า ตอว เรา ว่า, เอ็ม แท่ด น้อด เทา น้น, แม่น ฮู โด้ ใน ความ เจ้า ฟ้า วอก xอน แข้ว เสีด ท่อส.

เจ้าเสี ญ ห้ามฟ้าโขม

22 มี มี้ ส ท่าน เจ้า โด้ โขด เท โฝ ทีว ข่าม ใช้ แข้ว เว้า ทีว เรา ว่า, เทา เอา ทน ถ้าม ฒอด ทุ ร ด โฝ ฟาก ใน นี้, แข้ว เรา โทน เท ออก โฝ. 23 เม่ ทาด ถ้าม โฝ น้น ท่าน เจ้า โด้ แอน ทีว ฮัน มี ท่า โขม ทุ ร ด ขี้ด ฒอด ทุ ร ด ขัด มา ห้า นี้ เถ้า เท, ฮัน ว่า ลุ เขียน แนว ห้าส. 24 แฮน ข่าม ใช้ จี่ด มา ปุท ท่าน เจ้า, ดาส ความ ว่า, ลุ ด ร ณ, พ้ด ฮู่ น้อส น้อน ลุ ตาส แข้ว, ท่าน เจ้า จี่ด ท์น นั้น ห้าม ฟ้า โขม แท่ด ฒอด นี้, โขม แท่ดฒอด นี้ ล้ ทร ส โขด ฮู่ ข่อน ทีว งาด. 25 ท่าน เจ้า เว้า ทีว เรา ว่า, ความ พ้ด ท่านเลุ่ น้น ฮู่ ท่า ใก ? เรา ล้ ฮัน เขียน ทาท ใจ จี่ด โฉ ทน ว่า, ท่าน เจ้า ฮู่ นี้ แม่น ใส นี้ ห้าม ฟ้า โขม แท่ด ฒอด นี้ ล้ ตุด ฟ้ด ความ ท่าน.

เจ้าเสี ญ ขึ่น ปร ส ฉี ห้ เมา

26 แข้ว เรา โว้ ฮัด เท ฟ้ด แดน ถิน ส เวี เวีน, ฮู่ นั่ น ฟ้า ทีว ต้ด วา ขิ เจ. 27 เม่ ท่าน เจ้า นั้น โฝท แข้ว มี ฮู่ ดาส ส มา แต่ เมด น้น มา พี่ ท่าน เจ้า มี ฉี ห้าส ห้ เมา มน ฮู่, มน เข่า นุ่ด เลุ่ด เข่า โด้ ฮู่ เทน เห็ด แข้ว, ฮู่ ดอม โข ฝ่า แทว. 28 เม่ ฮู่ น้น เห็น เจ้า เสี ญ ฮัน แดท นั้น แข้ว โห้ม ทร โข้ โข ก่ น้า ท่าน เจ้า แดท เรด แทด ดาส ความ ว่า, เสี ญ ขุท เจ้า ฟ้า ฮู่ xด xด เอ็ส,

ท่านมา พักแห่ง ผู้หนึ่ง เสีย จะ, จะ ทำ ได้ เสีย งาง ใหม่ ให้ ผู้หนึ่ง. 29 และ เขา แล้ว นั้น เพื่อ ว่า เจ้า เสียน ได้ องค์ อยู่ กับ เขา ลอง ผู้ นั้น ซึ่ง ได้ มา ใช่ เอา และ ทาง เท่า, เรา ทำ เอา ของ เป็น ที่ ชอบ จะ เขา จะ ว่า. 30 ท่าน เจ้า จึง ถาม และ ว่า, มัน ดี จะ ? และ ถาม ความ ตอง ว่า **โยน** เพื่อ มี ผู้ เห็น ท้า มา ทาง โต.

31 ผู้ นั้น ได้ แด่ จะ ท่าน เจ้า เข้า ให้ ใหม่ นาง และ ใจ แทน เป็น. 32 ของ นั้น มี พัน หมู่ ใหญ่ ลาว ท้ กิน ฝูง อม กิน พู พัน ผู้ นั้น ได้ แด่ จะ ออก ท่าน เจ้า จะ แสง ให้ เห็น ท้ มา พัน หมู่ นั้น, ท่าน เจ้า จึง ให้ แสง เรา. 33 พัน ผู้ จึง ออก จะ ผู้ ดาย นั้น เห็น จง ท้ มา พัน หมู่, แล้ว พัน หมู่ นั้น จะ พ้าว แขน ใจ ตา ฝั่ง ดู แทน ใจ่ หอย ทุใจม นี้ ทาย เพื่อก. 34 แสน จึ้ง หมู่ เม่ เห็น อักเขียน เหล็ง นั้น ใส มัน ล้ จง ข่าว เห็ง ข้าน นอก ทุง เมง. 35 แล้ว แสน ส ล้ ออก มา เข่ง อัก เขียน นั้น นั้น, เม่ เรา มา ออก เจ้า เสีย แล้ว ล้ เห็น ข้า ผู้ ท้ มา นั้น นู่ง เด่ง จุก จ่าง วาง ใจ ชู่ กิ, นี่ง ชู่ แคม กิน เจ้า เสีย, เรา ล้ ข้าน.

36 พัน ส เห็น อัก นั้น, ได้ โต ให้ เรา พี่ ออก ผู้ ดาย เห็น ท้ มา ข้า นั้น มัน กิ เหล็ง ใด. 37 เขียน จ่ม เมง เจ๊ เหิน แท่ง ข้าน ให้ เมง เพ โผ่ง นั้น ได้ แด่ จะ ออก ท่าน เจ้า พ่าย ออก จง จะ เรา เพ่ เรา ข้าน ทาย ท่าน เจ้า จึง เห็น เค ค้น จง. 38 ข้า ผู้ เห็น ท้ มา นั้น ได้ แด่ จะ จง ท่อย ท่าน เจ้า, ทาง ท่าน เจ้า ได้ โจ่ง มัน จง ทั้ง ของ ว่า. 39 ให้ ค้น จง ทา เขน เจ้า แล้ว โต อักใหญ่ ทุง อน เจ้า พี่ ได้ ต่อย เจ้า. แล้ว ผู้ นั้น ล้ ค้น จง ข่าว ให้ ส เห็ง เมง ขุ อัก ใหญ่ ทุง อน เจ้า เสีย ได้ ต่อย มัน นั้น.

ยน ทึง ห้าว ทวาน แท่ง ผู้ ทึง ทุง ทุ

40 เม่ เจ้า เสีย ค้น มา แล้ว, เขียน จ่ม ได้ ห้อน ท่าน เจ้า, เพ่ เรา คอง ทา ท่าน เจ้า ชู่. 41 ให้ เข่ง ! มี ผู้ ดาย ส ถู่ ขา อ โจ เขียน โทน เขน จอ เขา มา เห้า เผ่า โจ ให่ กิน ท่าน เจ้า, แด่ จะ ออก ท่าน เจ้า เผ่า จ่ม แอ เขน เจ้า. 42 เพ่ เว่า ท่าน มี ยน ทึง ผู้ ถ้อ ห้าย ข่าว ฮ่ ยอง ปี, ยน นั้น น้อน ถ่ ทาย ชู่ แล้ว, ทุง เด่ ท่าน เจ้า ถ่ จ่ม นั้น พัง เขียน จ่ ได้ อ่ ฮ่ ฮ่ ฮ้ง ทาย. 43 มี ผู้ ทึง ส เขียน ท่ง ท่ ได้ ฮ่ ยอง ปี มา แล้ว, มัน ได้ โผ่ง จ้าย ฮ้าย เงน ให้ พัง จน ข่า จาว เพื่อก, ทาง เข่า มี ผู้ ใด ข่า กิ. 44 มัน ได้ จ้ก เผ่า มา ทาง ทึง เจ้า เสีย แล้ว นั่ ทาง เจ้ ถ

ท่านเจ้า, เอา นั่นเขต เข้ง ช้อย นั่น เล่ก ทั้ง งาด. 45 เจ้า เสีญ ถาม ว่า แม่น ใส นี่ เจ้ เขา แสน ส ใส ล้ ถู้ ง้, ท่าน เว้ โท แท่ แสน ส ชู่ ท่อย ทน โถ้ ถาย ความ ว่า, ถู้ โถ ญ, แม่น แสน ส อ้ ง อ้ ช้ ข้ า ท่าน เจ้า นั่น ถ.

46 ทาท เจ้า เสีญ เว้า ว่า, มี ชู้ ญ โถ้ นี่ เขา เฟ่ ว่า เขา ขุ้ แสง แท่ แสน ท้า โถ้ ออก ขึ้ น มี่ เขา โง. 47 เม่ ชู้ ทู้ น นั่ น ขุ้ ว่า เจ้า คุ้ ชี ความ เง่า โถ้ แข้ว, มน ล้ ช้ า ข่ น เนื่ น เน้า มา โข้ โง น ห้ น้า ท่าน เจ้า ทั้ ง ห้ น้า แสน ส นั่ น, แข้ว ถาย ความ ว่า มน โถ้ นี่ ท่าน เจ้า, ทั้ ง โถ้ ง อก ขอถ จ้ ก มน ถิ เว้ น นั่ น แน ว ใถ แอ. 48 ท่าน เจ้า โถ้ เว้า ทั้ ง มน ว่า, ญ ทู้ น เอ ง, เจ้า เอ๋ โถ้ เจ็ถ ให้ เจ้า ถิ แข้ว, ให้ โง มี ความ ญ ข่ น อาน ใจ เน้. 49 ท โน น เอ๋ ท่าน เจ้า ทู้ น เว้า ชู่ นั่ น, มี ชู้ ญ มา แห่ เขน ห้าว ทวาน โถ้ ง อก ว่า ญ ทู้ น ท่าน ทาย แข้ว, ทู่ แจ้ว แผ ง ขอถ ท่าน เจ้า ห้ อน. 50 เจ้า เสีญ โถ้ ใน ความ นี้ จึ น เว้า ทั้ ง ชู้ นั่ น ว่า, ทู่ ช้ าน ข่ น, ให้ เอ๋ ห้ นั่ น แข้ว ญ ทาท คุ้ ถิ.

51 เม่ ท่าน เจ้า โง ออก เขน แข้ว, ท่าน เจ้า เง่า โถ้ ให้ ชู้ ใถ เน้า โง ท่อย มี ห้ ท่าน เว้ โท, ท่าน ท่าน โง ขน, ท่าน ชา โท โง แท่ น อ้ าย เอ็ ม เล็ ท น้อย นั่ น. 52 แสน ส ล้ แสท โข้ โนท โผม ขึ้ น เล็ ท น้อย นั่ น, ทาท ท่าน เจ้า ง อก เข า ว่า, ทู่ โข้ ห้ อน เล็ ท น้อย นั่ น เง่า ทาย ท่า ใถ, มน เอน ขึ่ ง ถิ้. 53 เข า โถ้ ท โน ท น้า ท่าน เจ้า เฟ่ ว่า เข า ขุ้ เล็ ท น้อย นั่ น ทาย แข้ว. 54 เจ้า เสีญ นี่ มี เล็ ท น้อย แข้ว เว้า ว่า, ญ เอ๋ ! ห้ น นั้ น อ๋.

55 แข้ว มี ผโน ล้ ล้ น เน้า มี ลิ น เล็ ท น้อย นั่ น, มน ห้ น นั้ น ทั้ ง งาด, ท่าน เจ้า จึ น ง อก เข า เอ๋ เน้า มา ให้ มน ทิ น. 56 ท น อ้ าย เอ็ ม เล็ ท น้อย นั่ น เห็ น เขิ น ทุ าย ทาย ทาท ว่า ท่าน เจ้า ห้ าม เข า เง่า ให้ ง อก ใถ ขุ้ จ ท เขิ น นั้ น นั่ น.

ลูกา 9

ข้ ง ขอน ชู้ ข่ า ม ใช้ โง ง้ า ว น่ า ว ใ ข เขน

1 เม่ เจ้า เสีญ แสท เอา ข้ ง ขอน ชู้ ข่ า ม ใช้ นั่ น มา พ้ อม ทน แข้ว, ท่าน เจ้า ให้ เข า มี แสง เผ พ้ น ล้ ห้ าย, แท่ น ให้ ขึ่ น ง โ เจ็ น ทุ าย แผ ง ให้ ถิ. 2 แข้ว ท่าน เจ้า ให้ เข า โง ง้ า ว น่ า ว ใ ข เขน แส่ น เผ น เจ้า น้า, แท่ น ขึ่ น ง โ ส เจ็ ง ง โ ย ให้ ถิ. 3 ท่าน เจ้า โถ้ ข่ น เข า ว่า, ทู่ โถ้ เอา ข่ น โง ชู้ ท าม ท น น, เง่า เอา โม้ เห้า ห้ ว่า โถ น, ห้ ว่า เช่ น ทิ น, ห้ ว่า เธน ห้ ว่า เช้ โถ่. 4 ว่า ทาท เน้า โง เขน ใถ ให้ โห่ ชู้ นึ น เขน นั่ น ห้ น ออก โง. 5 ว่า ชู้ ใถ เง่า ห้ อน พ้ น ท่าน ให้ ออก โง

ครอบนั้น แล้วให้คนนั้นคุกเข่าลงกับพื้นต่อหน้าเขา เสร็จให้เขาขึ้น. 6 แล้วข่มใจคิดเอาหน้าไปข้างหลังข้างหลังตามเขา แต่ถูกขึ้นไปสองสองครั้งสองคู่ก่อนให้ถึง.

ฟาริสีโจทย์ชายใจ

7 ฟาริสีโจทย์ผู้เป็นแต่เขาชาติเกิดอีกเป็นนั้นเหมือนนั่น, ท่านชายใจทาสเขามีสองว่า, ท่านใช่หนผู้ทาสแล้วนั่นต้นมาเขา. 8 คนนั้นว่า แม่น ท่านเอาข้าวมาเสียให้เห็น, สองคำว่า ผู้ข่าวความเจ้าพ้นแต่เมืองข่าวเจ้าถูกต้นมาเป็นสองเขา. 9 ฟาริสีโจทย์ชื่อเว้าว่า ท่านใช่หนเขาถูกตกหรือแล้ว, ผู้เขาถูกในคนนี้แม่นผู้ใด ? แล้วฟาริสีโจทย์คำทาหน้าพี่เจ้าเสียคู่.

เจ้าเสียคู่ชื่อเพ้าท้าพนสอง

10 เมื่อนั้นข่มใจต้นมาแล้วคำถูกคุกความ อย่าเขาถูกเสียนั่นให้เจ้าเสียคู่ฟื้น. แล้วท่านเจ้าหากถูกเอาเขาออกฟังเมื่อสงสัยเสียคนเขาอีกา. 11 เมื่อเสียนโพ้งุ่นคนี้ฟังท่านเจ้า, ท่านเจ้าถูกต้อนเอาเขาวอกอย่าเขาหอดนั่นเมื่อเจ้าพ้น. คู่สองคำแล่กินเอื้อท่านเจ้าคำขึ้นฟาเขาให้กิน. 12 ตามตาเอ็นน้อยคุโลก, ข้อยอยู่ผู้ข่มใจนั่นมาคุกความจุท่านเจ้าว่า, ให้เสียนโพ้งหูเขาตามข้านโอ ข้านนาหรือโฮงนี้, เพ่ข่าวก่อนโก่ขื้อแต่ถึงนั้นถูกกินเพ่ก่อนนี้แล้วถึง.

13 ท่านเจ้าถอยเขาว่า, ให้พ้อท่านขื้อเพ้เขา, นั่นข่มใจรื่อคุกความถอยว่า, พ้อผู้น้อยมีหน้าจี้ท้าต่อนแต่ถึงโอ, ข้อว่าคุให้พ้อผู้น้อยโง่นี้ถูกกินให้พ้ถนอ่า? 14 ผู้คุกความมีข่าวท้าพนสอง, แล้วท่านเจ้าถูกถอยข่มใจว่าให้เสียนโพ้นึ่งโงถึงเสียนหมู่หมู่ยข่าวท้าอยู่สอง. 15 เขาคื้อเสียกอยให้เสียนโพ้นึ่งโงถึง. 16 เมื่อเจ้าเสียคู่เอาหน้าจี้ท้าต่อนแต่ถึงโอนั่นมาแล้ว, ทางหน้านั้นจุหน้าอ่ายท่าวความถูกข้อนเจ้าหน้าแล้วขึดหน้าจี้แหม่ให้พ้อข่มใจคุข่าวให้เสียนโพ้. 17 เขากินอิ่มเพ็ดคู่สอง, ต่อนหนกินนั่นเท่งถูกเต็มอยู่ถึง.

ท่านเยโซ ว่าเจ้าเสียคู่เสียนบุทเจ้าหน้า

18 มื้อสท่านเจ้า ทาท ท่าวโพ้ ฮู้ฮู้ถือ แสนข่ามใช้โถ้โจ้ทาท่านเจ้า, ท่านเจ้าจั่งถามเขาว่า, เจ็นโพ่โอ้โทหน่วา เทาแม่นใส. 19 แสนข่ามใช้ถามสองว่า, เข่าว่าแม่นท่านโจ่หน่, มีสว่าแม่นท่านเอ็จ้ขา, ทาทสอื่นว่าแม่นฮู้ข่าวความเจ้าพ้าแก่เม่ขาวข่าวเค้าโถ้ลันมาเป็นสเขา. 20 แข้วท่านเจ้าถามเขาว่าพ้วท่านเจ้ว่าเทาแม่นใส, ท่านเป็โทถามสองว่าแม่น เจ้าชีวิต ฮูทเจ้าพ้า.

เจ้าเจ็ญเว้าทอดเว็นทางเจ้ามี่

21 เจ้าเจ็ญห้ามถึดห้ามก่ทีวเขาว่าเข่าให้วอทความนี้ให้ฮู้ใถ. 22 แข้วเว้าทีวเขาว่า, ฮูทถามสฮุ้ถ้วางมี่ณ์ใจ้ทาสแนว, แสนฮู้เค้าสแก่, แสนฒใหญ่แก่วแสนโถณ์ xอนวอ6เข่าพ้หน่ท่านเจ้า, เขาถุ้นท่านเจ้าจ้, แข้วมื้อู่้xามท่านเจ้าถุ้ลันเป็นสเขา.

23 แข้วท่านเจ้าเว้าทีวแสนนั่นว่า ฮู้ใถแอ่มาท่อยเทา, ให้ฮู้นั่นข้มขงิ6ทาถู่เรงิยชทินฮู่เจ้าจ้, ให้แวทโม้วาแสนเจ้าถู่มื้ แข้วมาท่อยเทา. 24 เพ่ว่าฮู้ใถแอ่ถู่อยถู่เรงิยชเจ้าณ่อยจ้วางโณ้ช ฮู้นั่นถุ้จ้ถู่เรงิยช ทาทฮู้ใถถุ้จ้ถู่เรงิยชเจ้าเพ่พ่ทเทาเทาฮู้นั่นถุ้ณ่อยจ้วางโณ้ช. 25 ว่าฮู้ใถโถ้เถู่6ณอ6เท็6ท่าเฒ็ดเม6ขุม นี้, ทาทถุ้จ้ถู่เรงิยช ฮู้นั่นถุ้โถ้จ้6oon มา. 26 ว่าทาทฮู้ใถมีความพ้าท้าชช้อนอ็ทเทาแท่6ช้อนความเทาวอทxอน ฮูทถามสค้ถุ้มีความพ้าท้าชช้อนอ็ทฮู้นั่น, เม่ท่านเจ้ามาทาทมีความทุ่6พ้ามาทาณอ6เจ้า ณอ6เจ้าพ่ แท่6ณอ6พ้6แถนฮู้ใx6. 27ทาทเทาวอทพ้6ท่านความนี่ว่า, ณานสชันฮู่นี้ถุ้เข่าทาชท้นว่าเขาถุ้โถ้เห็นแส่นเม6เจ้าพ้า.

หน้าทาเจ้าเจ็ญทุ่6เท่

28 ฮูนห็6ท่านเจ้าเว้าพ้6ความนี้แข้วช่าวแงดมื้, เจ้าเจ็ญเอาท่านเป็โท,ท่านโสหน่แท่6ท่านชาโทโงนั้นโจ้งเท็6พู ท่าวโพ้. 29 เม่ท่านเจ้าทา6ท่าวโพ้ฮู่นั่น, มี้ล6หน้าทาท่านเจ้าขึ่นโจ้งเถู่6นุ่6ลี้ก่อนเล้น. 30 เถู่นั่นมีx06ท่านโอ้โททีวท่านเจ้าแม่นท่านเอ็ณาชาแท่6ท่านโมเณ็. 31 ฮู้มีแงช แท6แณ6ท้ามาโทอ็ทท่านเจ้าถุ้โจ้วขาเม6ฮูมโจ้,ถุ้เฒ็ดถู่เรงิยชพั้6เม6เช็ฮูนถุ่เจ้ม. 32 ท่านเป็โททีวคู่ว้านเจ้าลี้ณโจชนอนโจ้, เม่เขาทาถุ้นแข้วลี้เห็นความทุ่6เท6ท่านเจ้า, แท่6เห็นx06ท่านฮึ่นฮู่ท่อยท่านเจ้า.

33 เมื่อจะ ท่าน นั้น ได้ ยิน ว่า ท่าน เจ้า ยิ, ท่าน เข้า ใจ ได้ ยาย ความ ลุ่ เจ้า เสีย ณุ ว่า, ดู่ ยิน, พ่ ตุ้ น้อย ตู่ นี้ ล้ ก้ ให้ พ่ ตุ้ น้อย ต็ ท่ ใช่ จาม ถาย, ถาย ล ให้ ท่าน เจ้า, ถาย ล ให้ ท่าน ใม เณ็, ถาย ล ให้ ท่านเอ็ จ้ ข่า, ท่าน เข้ ใจ จ้ม มี่ ยิ เข่า ขู่ ว่า เจ้าเว้า จ่. 34 เมื่ ท่าน เข้ ใจ ทู่ ทาย เว้า ความ นี้ ตู่ จิน มิ ขี่ ล้า มา ใจ้ ทาย เจ้, เดู่เจา ตู่ ทย ขี่ ล้า นั้น เจา ล้ จ้าน. 35 มิ เจ่ มา แต่ ขี่ ล้า นั้น ว่า, ท่าน ตุ้ นี้ ถ เข็นยุ ทเจา ยิก ตุ้ เจา เจท ก้, ให้ เดู่ ท่าน. 36 เมื่ ท่ม เจ่ เว้า นั้น แข้ว ล้ เห็น เจ้าเสีย ณุ ตุ้ ถ้ว , ข่าม ใช้ เห็ จาม ล้ ท่ม ตู่ เดู่ นั้น เจา เข่า ได้ โท อ็ท เจาเห็น นั้น ให้ ตุ้ ใถ พ็.

เจ้า เสีย ณุ ต่อย เด็ท น้อย ฉิ ห้ เมา

37 มื้ ยุ น มา ท่าน เจ้า แท่ ข่าม ใช้ โจ พุ มา แข้ว, เสีน โพ่ ได้ มาพี้ ท่าน เจ้า. 38 มิ ตุ้ ดูา ย ทจ ผู่ เสีน โพ่ นั้ ได้ แถท นั้น ว่า, ดู่ จิน, จ ยิท แพ จ่ จ ยุ ดูา ตุ้ น้อย แถ่, เพ่ ว่า ตุ้ น้อย มิ ยุ ถ้ว. 39 จ ท่าน อิ น ๆ ฉิ ห้าย เสีย ให้ เด็ท น้อย นั้ แถท นั้น แท่ เสีย ให้ เด็ท น้อย ถิ น ถ่ จ นี้ ณา ขาย โฉถเห็ม โจข มี่ ฉิ จ้ ที่ นุ ม, ฉิเข่า ออท จ มั. 40 ตุ้ น้อย ได้ แถ่ จ ยอถ ข่าม ใช้ ท่าน เจ้า จ้ข ฉิ นั้ ออท จ, ทาท เจา จ้ข เข่า ได้.

41 ท่าน เจ้า เว้า ว่า โอ ! ข่า ส เข่าเดู่ แท่ ห้าย อ่ จ เอ็ เจา ดู้ ตู่ ที่ข พี้ น้อ แท่ อ็ ใจ โจ็ม ที่ข พี้ น้อ เข็ จ ที่ ใถ, ให้ เจา ยุ ท เจ้า มา ให้ เข่. 42 เมื่ เด็ท น้อย นั้ ทาย มา, ฉิ ได้ เสีย ให้ เด็ท น้อย ที้ จ เท้ ได้ มา, ท่าน เจ้า ขอท ฉิ ห้าย นั้ ว่า ให้ ขึ่ น ข เด็ท น้อย นั้ ท่อม ถิ แข้ว โจ้ จ ค้ น ให้ อ้าย มั. 43 เสีน โพ่ ล้ ทาท ฐาน พั้ แถข แท ท แถ ห้า เจ้า พ้า. เมื่ เจา ทู่ ทาท ฐาน พั้ ใจ อ็ท เจ้า เสีย ณุ เสีย นั้, ท่าน เจ้า เว้า ที่ข ข่าม ใช้ เจ้า ว่า. 44 พ่ ท่าน ทู่ า โทู่ จ็ม พ่ อ็ท นี้, เพ่ ว่า ยุ ดูา ส มิ แถข ใหญ่ ล้วน ทจ. 45 ทาท ความ นั้ พ่ ข่าม ใช้ เข่า ขู่ แจ้, เพ่ ได้ ข่ ห้ ความ นั้ จ้ เจา ล้ เข่า ข่าม ดูาม ท่าน เจ้า ความ นั้.

ใถ เป็น ใหญ่

46 แข้ว โผถ ข่าม ใช้ ได้ ค้าย ทว่า ใถ ดู่ เป็น ใหญ่ เณ. 47เจ้า เสีย ณุ ขู่ ความ ขึ้ ทจ ใจ เจา, จี่ ให้ เด็ท น้อย ตุ้ ล มา ยืน ตู่ แล่ม ท่าน เจ้า. 48 แข้ว ท่าน เจ้า ล้ เว้า ที่ข เจา , ว่า ตุ้ ใถ ดู่ เอา เด็ท น้อย ตุ้ นี้ ใน ชื่ เขา ตุ้ นั้ ล้ ได้ ห้อน เอา เขา, ตุ้ ใถ ห้อน เอา เขา ตุ้ นั้ ล้ ห้อน เจ้า

หน้า ผู้ใจร้าย เหล่า มา, เพื่อว่า คนตาบอด ทั้งหลาย ที่ไม่เห็น ผู้เห็น และ ให้คนที่เห็น ตาบอด.

49 พวกฟาริสี ได้ยิน คำ เหล่านี้ ที่เขา พูด ด้วย เขา ว่า, เราก็ ตาบอด ด้วย หรือ? 50 พระเยซู ตรัส ตอบ เขาว่า ถ้า เจ้า ตาบอด เจ้า ก็ ไม่มี บาป แต่ เพราะว่า เจ้า พูด ว่า เรา เห็น บาป ของ เจ้า ยังคง อยู่.

ผู้เลี้ยงแกะที่ดี

10 เราบอก ความจริง แก่ เจ้า ทั้งหลาย ผู้ที่ ไม่ เข้า ทาง ประตู เข้า ไป ใน คอก แกะ แต่ ปีน ข้าม ไป ทาง อื่น นั้น เป็น ขโมย และ เป็น โจร. 2 แต่ ผู้ที่ เข้า ทาง ประตู นั้น เป็น ผู้เลี้ยงแกะ ของ แกะ. 3 ผู้เฝ้าประตู เปิด ประตู ให้ เขา และ แกะ ฟัง เสียง ของ เขา และ เขา เรียก แกะ ของ เขา ออก ตาม ชื่อ ของ มัน และ นำ มัน ออก ไป. 4 เมื่อ เขา ได้ นำ แกะ ของ เขา ออก มา หมด แล้ว เขา ก็ เดิน นำ หน้า มัน ไป และ แกะ ก็ ตาม เขา ไป เพราะ มัน รู้จัก เสียง ของ เขา. 5 แต่ แกะ จะ ไม่ ตาม คน แปลกหน้า ไป แต่ จะ หนี จาก เขา ไป เพราะ มัน ไม่ รู้จัก เสียง ของ คน แปลกหน้า.

6 พระเยซู ได้ ตรัส อุปมา นี้ แก่ เขา แต่ เขา ไม่ เข้าใจ ความหมาย ของ สิ่ง ที่ พระองค์ ตรัส กับ เขา.

ผู้เลี้ยงแกะที่ดี

7 ดังนั้น พระเยซู ตรัส อีก ว่า, เราบอก ความจริง แก่ เจ้า ทั้งหลาย ว่า, เรา เป็น ประตู ของ แกะ. 8 คน ทั้งหลาย ที่ มา ก่อน เรา เป็น ขโมย และ เป็น โจร แต่ แกะ ไม่ ได้ ฟัง เขา. 9 เรา เป็น ประตู ผู้ใด เข้า ทาง เรา ผู้นั้น จะ รอด และ จะ เข้า ออก และ พบ ทุ่งหญ้า. 10 ขโมย มา เพื่อ ขโมย ฆ่า และ ทำลาย เท่านั้น แต่ เรา มา เพื่อ ให้ เขา มี ชีวิต และ ให้ มี อย่างบริบูรณ์.

11 เรา เป็น ผู้เลี้ยงแกะ ที่ดี ผู้เลี้ยงแกะ ที่ดี ย่อม สละ ชีวิต ของ ตน เพื่อ แกะ. 12 ส่วน ผู้รับจ้าง ซึ่ง ไม่ ใช่ ผู้เลี้ยงแกะ และ แกะ ไม่ ใช่ ของ ตน เอง เมื่อ เห็น หมาป่า มา ก็ ทิ้ง แกะ และ หนี ไป หมาป่า ก็ ฉก และ ทำให้ แกะ กระจัดกระจาย ไป. 13 ผู้รับจ้าง หนี ไป เพราะ เป็น ผู้รับจ้าง และ ไม่ ได้ ใส่ใจ ต่อ แกะ.

14 เรา เป็น ผู้เลี้ยงแกะ ที่ดี และ รู้จัก แกะ ของ เรา และ แกะ ของ เรา ก็ รู้จัก เรา 15 เหมือน พระบิดา รู้จัก เรา และ เรา รู้จัก พระบิดา และ เรา สละ ชีวิต ของ เรา เพื่อ แกะ. 16 เรา มี แกะ อื่น อีก ที่ ไม่ ได้ อยู่ ในคอก นี้ เรา ต้อง นำ แกะ เหล่านั้น มา ด้วย และ แกะ จะ ฟัง เสียง ของ เรา และ จะ มี ฝูง เดียว และ ผู้เลี้ยง เดียว.

17 เหตุ ที่ พระบิดา รัก เรา เพราะ เรา สละ ชีวิต ของ เรา เพื่อ จะ ได้ รับ ชีวิต นั้น คืน มา. 18 ไม่ มี ผู้ใด เอา ชีวิต ของ เรา ไป จาก เรา แต่ เรา สละ ชีวิต ของ เรา เอง เรา มี สิทธิ์ ที่ จะ สละ ชีวิต ของ เรา และ มี สิทธิ์ ที่ จะ รับ ชีวิต นั้น คืน มา ได้ เรา ได้ รับ บัญชา นี้ มา จาก พระบิดา ของ เรา.

ความแตกแยก เพราะ คำสอน นี้

19 เกิด ความแตกแยก ขึ้น อีก ใน หมู่ ชาว ยิว เพราะ คำ เหล่านี้ 20 หลาย คน ใน พวก เขา พูด ว่า, เขา ถูก ผี ร้าย สิง อยู่ และ เป็น บ้า ไป แล้ว ทำไม พวก เจ้า จึง ฟัง เขา? 21 คน อื่น ๆ พูด ว่า, คำ เหล่านี้ ไม่ ใช่ คำ ของ คน ที่ ถูก ผี สิง ผี ร้าย จะ สามารถ เปิด ตา ของ คน ตาบอด ได้ หรือ?

ชาว ยิว ไม่ เชื่อ

22 ครั้ง นั้น ถึง เทศกาล ฉลอง การ ถวาย พระวิหาร ที่ กรุง เยรูซาเล็ม 23 เป็น ฤดู หนาว พระเยซู ทรง พระดำเนิน อยู่ ใน พระวิหาร ที่ ระเบียง ของ ซาโลมอน 24 ชาว ยิว ล้อม รอบ พระองค์ และ ทูล ถาม พระองค์ ว่า, พระองค์ จะ ให้ เรา ลังเล ใจ อยู่ นาน เท่าใด? ถ้า พระองค์ เป็น พระคริสต์ ขอ ตรัส กับ เรา ตรง ๆ เถิด.

25 พระเยซู ตรัส ตอบ เขา ว่า, เรา ได้ บอก แล้ว แต่ เจ้า ไม่ เชื่อ การ ที่ เรา ทำ ใน พระนาม ของ พระบิดา ของ เรา เป็น พยาน ถึง เรา 26 แต่ เจ้า ไม่ เชื่อ เพราะ เจ้า ไม่ ใช่ แกะ ของ เรา ดัง ที่ เรา ได้ บอก เจ้า แล้ว 27 แกะ ของ เรา ฟัง เสียง ของ เรา และ เรา รู้จัก แกะ และ แกะ ตาม เรา ไป 28 เรา ให้ ชีวิต นิรันดร์ แก่ แกะ และ แกะ จะ ไม่ พินาศ เลย ตลอดกาล ไม่ มี ผู้ใด ฉก แกะ ไป จาก มือ ของ เรา ได้ 29 พระบิดา ของ เรา ผู้ ประทาน แกะ ให้ แก่ เรา ทรง ยิ่งใหญ่ กว่า ทุกสิ่ง และ ไม่ มี ผู้ใด ฉก แกะ ไป จาก มือ ของ พระบิดา ได้ 30 เรา และ พระบิดา เป็น หนึ่ง เดียว กัน

ลูกา 10

1 ฝูงนั้นพระองค์นั้น, ท่านเจ้าได้แต่งแผนอื่นไว้เจ็ดสิบสองใหม่, แล้วให้เขาคู่ท่อนท่านเจ้า เป็นหมู่หมอหมู่ละสองสิ้นให้คู่ข้านคู่หมดท่านเจ้าคู่คนนั้น. 2 ท่านเจ้าเว้าทั่วเขาว่า, เกี่ยวข้าวมีทาส มากสิด จักมีน้อย, เหตุนั้นให้แด่ขอดเจ้านาใช้สิดจักมาที่วเกี่ยวท่าน. 3 ให้เอาทนคน, เหาให้พระท่านคนเหตุโตจีน้อยซู่แทมพระหมาคน. 4 ทูกาทกซาวซู่ใดพื้นหากอยาหาก. 5 ว่าคู่เกี่ยวคนซู่ใดให้เว้าท่อนว่า,ความที่อานให้ชู่พื้นเหนทุกนี้. 6 ชู่ทุกเหนนั้นว่าหากมีซู่มีกความที่อาน,ความที่อานท่านลี้คู่ชู่พื้นเขา,ว่าหากเข่ามีความที่อ่านลี้คู่ลันหาท่าน. 7 ให้ใหเจ็บชู่เหนนั้น, ชู่กินตามเขามี,เพ่ว่าซู่เจ็ดจักเจ้าได้ค่าจ้างทูกาพ่าชอยอนเหนนี้เกี่ยวคนอื่น. 8 ว่าท่านเกี่ยวคมใด,เขาต้อนพระท่านลี้กินเซ่นเขาดาวิ้วให้นั้น. 9 ให้ป่วยคุซู่เจ็บสเป็นพื้นเมนนั้นให้เขาเิ, แต่งวอนเขาว่า,แผ่นเมนเจ้าฟ้าได้มาจี้พระท่านแข้ว. 10 ว่าท่านเกี่ยวเมนใดเขาเข่าต้อน ให้ออนคนหากหาก แข้วเว้าว่า. 11 หาตานุ่นเินเมนซุกินกินพระทุ,พระทุลี้คูพดพิออนเป็นจักคนนั้นให้ซุหุจักนี้ว่า,แผ่นเมนเจ้าฟ้ามาจี้ซุแข้ว. 12 พระน้อยวอนพระท่านว่า,โห้ยเมนคนโคม มีนั้นคูโห้ยเข่าท่อนเมนนี้.

เจ้าเสียญเจ็ทาสเมน

13 ยากท้าชทีบเมนคนขาเนินแต่เมนเจ็ดณาเอดา,เพ่ว่าจักทากฉานได้เสียทีบซุนั้นลี้ได้เสียทีบเมนกิโยแต่เมนนิโดน,แผ่นสเต็กขอเมนได้นุ่กเซ่นฉ้าชป่าน,หม่านเท่าใช่ทรแม่เต็กแข้ววอนให้หู่ว่าเขาวากงาบโน้ยจ๋แข้ว,. 14 ขอดมีกินวาน,โห้ยเมนกิโยแต่เมนนิโดนคู่เข่าจ๋โห้ยซุ. 15 ทากซุ,เมนทาเป็นาอุมเอ็ชคู่ทูเจ้านั้นพระฟ้าเข่า? ทากเจ้าคูลี้ลุ้มโยกแดนสิทาช. 16 ท่านเจ้าได้เว้าทีบข่ามใช้ว่าซู่ผิดความพระท่านลี้ผิดเขา,ซู่เข่าต้อนพระท่านลี้เข่าต้อนเขา,แต่งซู่เข่าต้อนเขาลี้เข่าต้อนเจ้าจอมซู่โกกเขามา.

แผนเจ็ดสิบสลันมา

17 แผนเจ็ดสิบสได้ลันมาถาชความซุท่านเจ้าว่า,เม่เกิดพระซู่นิ้อยจุ้ดู่ท่านเจ้าวอนฉ้าชมนลี้ผิดความพระซู่นิ้อย. 18 ท่านเจ้าเว้าทีบเขาว่า,เขาได้เห็นฉ้าชโตท

มาแต่ก่อน พวกขโมยกับพวกปล้นสะดม 19 ให้เกิดความแตกแยกกันอีกในหมู่ชาวยิวเพราะคำพูดเหล่านี้ 20 หลายคนในพวกเขาพูดว่า "เขาถูกผีสิงและเป็นบ้า ทำไมพวกท่านจึงฟังเขาล่ะ" 21 แต่คนอื่นๆ พูดว่า "ไม่ใช่คำพูดของคนที่ถูกผีสิง ผีสิงจะสามารถทำให้คนตาบอดมองเห็นได้หรือ"

22 ต่อมาถึงเทศกาลถวายพระวิหารในกรุงเยรูซาเล็ม เป็นฤดูหนาว 23 พระเยซูทรงดำเนินอยู่ในพระวิหารในบริเวณที่เรียกว่าเฉลียงของซาโลมอน 24 พวกยิวจึงมาล้อมพระองค์ไว้ ทูลถามว่า "ท่านจะให้เราสงสัยอยู่นานเท่าไรเล่า ถ้าท่านเป็นพระคริสต์ ขอบอกเราตรงๆ เถิด"

25 พระเยซูตรัสตอบว่า "เราได้บอกท่านแล้ว แต่ท่านไม่เชื่อ สิ่งที่เราทำในพระนามของพระบิดาเราเป็นพยานถึงเราอยู่แล้ว 26 แต่ท่านไม่เชื่อ เพราะท่านไม่ใช่แกะของเรา 27 แกะของเราฟังเสียงเรา เรารู้จักแกะเหล่านั้น และแกะเหล่านั้นก็ตามเรามา 28 เราให้ชีวิตนิรันดรแก่แกะเหล่านั้น แกะเหล่านั้นจะไม่พินาศเป็นอันขาด และไม่มีใครแย่งแกะเหล่านั้นไปจากมือของเราได้ 29 พระบิดาของเราผู้ประทานแกะเหล่านั้นให้เรา ทรงยิ่งใหญ่กว่าทุกสิ่ง และไม่มีใครแย่งแกะไปจากมือของพระบิดาได้ 30 เรากับพระบิดาเป็นหนึ่งเดียวกัน"

ความโกรธเกรี้ยวของชาวยิว

31 ชาวยิวจึงเก็บก้อนหินขึ้นมาขว้างพระองค์อีก 32 พระเยซูตรัสถามว่า "เราได้ทำการดีหลายอย่างให้ท่านเห็นจากพระบิดา ท่านจะขว้างเราด้วยเหตุการณ์ใดในการดีเหล่านั้น" 33 ชาวยิวทูลตอบว่า "เราไม่ขว้างท่านด้วยเหตุการณ์ดี แต่ขว้างเพราะการหมิ่นประมาทพระเจ้า เพราะท่านเป็นมนุษย์ แต่ทำตัวเสมอพระเจ้า" 34 พระเยซูตรัสตอบว่า "ในธรรมบัญญัติของท่านมีเขียนไว้ว่า 'เราได้กล่าวว่าท่านเป็นพระเจ้า'

ลูกของข้าแต่ละคนนั้นแหละอุ้มนั้นนี่ โดยเร็วไม่ให้หินสักก้อนเดียวไม่เป็นลูก

35 มื้อนั้นมา ท่านโก๋เอา 2 เหรียญเงินห้าวให้เจ้าเหนือหัวแหละว่าให้เอาไว้เป็นลูกนี้เน่, ว่าหาก ท่านใช้จ่ายเกินกว่าใด เดี๋ยวตอนมาฉันจ่ายให้. 36 หรือสามสิ้นี้, ท่านเห็นสักใดเป็นพี่น้องกับสักคนบ้านนั้น. 37 โดยสองอย่างแต่ดาสักนั้นดาสความว่า, แม่นสักมีใจอันลูกมีนั้นถ้าแข็งท่านเจ้าว่าท่านก็โปรดเถิดแน่นั้นเน่.

เจ้าเยซูโปรดสามหาญามาหาพี่อา

38 เมื่อท่านเจ้าแต่งข่ามไปออกโป่, ท่านเจ้าโก๋เข้าโปรดรับข้านะ, มีสักหญิงสักคนมาหา โก๋ต้อนเจ้าเยซูเข้าแวเหนือเจ้า. 39 หาญมาหามีน้องหญิงสักคนมาขออา, หาญมาขออาโก๋มานั่งจิตนึกความท่านเจ้าว่าตอนอน. 40 หาญมาหาโก๋เมาอักหายแหว, จึ่งดาสความซู่ท่านเจ้าว่า, ดูก่อท่านเจ้า ดูเบาหนักความอ้ายน้องโก๋วางอักให้สักน้องเยือกเพื่อกูแหว, อ่ท่านเจ้าตอบมาช่อยสักน้องแด่. 41 ท่านเจ้าตอบว่า, มาหา, มาหาเอ๋ย!เจ้าโก๋ต้อนใจเดือดหายอักนี่, 42 หากว่าแหวดูเล่นนั่นมีแหวดีว มาขออาโก๋เรือเอาแหวถ้าแข็ว ดูเบามีใสดูเอาออกโปรอ่มาโก๋.

ลูกา 11

เจ้าเยซูสอนอนความท่าวโหร้

1 มื้อนั่นท่านเจ้าโก๋ท่าวโหร้สักบ่อนนะ, เมื่อท่าวโหร้แข็วข่ามไปสักมาดาดความว่า, ดูก่อท่านเจ้า, อ่ท่านเจ้าตอบความอนท่าวโหร้ให้พี่สักน้องแด่เถิดท่านใช้ตนโก๋ตอบข่าวไปสู่ท่าน. 2 ท่านเจ้าเว้าทีวเรามว่า, เดือท่าวโหร้ให้เว้าแหวนี้:

"ดูกเจ้าพี่" อ่ให้ชื่อจักนามท่านเจ้าหู่กษัตริยมา ตา
อ่ให้เมกษัตริยเจ้าพี่มาก็กษัตริย
3 ให้เดู่กินพี่สักน้องดอมมื้
4 ข่าวงามไม่ดีให้พี่สักน้องเพื่อว่าพี่สักน้องข่าวงามไม่ดีให้ลูกสา

ยอห์น 11

ผู้เชื่อในเราย่อมมีชีวิตนิรันดร

ซึ่งท่านพระเยซูได้ประทานแก่เรา.

5 ท่านเจ้าเข้าทึกเขาว่า ทรงพระเยซูได้ทรงรักมารธา พี่น้องเขาด้วย, แต่ว่าเมื่อพระองค์ได้ทรงทราบว่าลาซารัสป่วยอยู่นั้นแล้ว 6 พระองค์ก็ทรงประทับอยู่ในที่ซึ่งพระองค์ทรงพักอยู่นั้นอีกสองวัน. 7 แล้วภายหลังนี้พระองค์ตรัสกับสาวกว่า, เราจงกลับไปยังแคว้นยูเดียอีกเถิด. 8 สาวกทูลพระองค์ว่า, พระอาจารย์เจ้าข้า, เมื่อไม่นานมานี้ชาวยิวพยายามจะเอาก้อนหินขว้างพระองค์ แต่พระองค์ยังจะเสด็จไปที่นั่นอีกหรือ? 9 พระเยซูตรัสตอบว่า, มีมิใช่หรือว่าในหนึ่งวันมีสิบสองชั่วโมง? ถ้าผู้ใดเดินในเวลากลางวัน ผู้นั้นก็ไม่สะดุดล้ม เพราะเห็นแสงสว่างของโลกนี้. 10 แต่ถ้าผู้ใดเดินในเวลากลางคืน ผู้นั้นก็สะดุดล้ม เพราะไม่มีแสงสว่างในตัวเขา. 11 พระเยซูได้ตรัสสิ่งเหล่านี้แล้ว จึงตรัสต่อไปว่า, ลาซารัสมิตรของเราได้หลับไปแล้ว แต่เราจะไปปลุกเขาให้ตื่นจากหลับ. 12 เหล่าสาวกจึงทูลพระองค์ว่า, พระเจ้าข้า ถ้าเขาหลับแล้ว เขาก็จะหายดี. 13 แต่พระเยซูตรัสถึงความตายของเขา แต่เขาคิดว่าพระองค์ตรัสถึงการหลับในการนอนหลับ. 14 ดังนั้นพระเยซูจึงตรัสแก่เขาอย่างชัดเจนว่า, ลาซารัสได้สิ้นชีวิตแล้ว. 15 และเราดีใจเพื่อท่านทั้งหลาย ที่เราไม่ได้อยู่ที่นั่น เพื่อท่านจะได้เชื่อ แต่ให้เราไปหาเขาเถิด. 16 แล้วโธมัสผู้ซึ่งเรียกว่าฝาแฝดจึงกล่าวแก่เพื่อนสาวกว่า, ให้เราไปด้วยกันเถิด เพื่อเราจะได้ตายด้วยกับพระองค์.

พระเยซูทรงเป็นการฟื้นขึ้นและชีวิต

17 ครั้นพระเยซูเสด็จมาถึง ก็ทรงทราบว่าลาซารัสได้อยู่ในอุโมงค์ฝังศพแล้วสี่วัน. 18 บัดนี้เบธานีอยู่ใกล้กรุงเยรูซาเล็มประมาณสิบห้าเส้นทาง. 19 และชาวยิวเป็นอันมากได้มาหาพวกมารธาและมารีย์ เพื่อจะปลอบโยนเขาในเรื่องพี่น้องของเขา. 20 ครั้นมารธาได้ทราบว่าพระเยซูเสด็จมาถึง นางก็ออกไปรับพระองค์ แต่มารีย์นั่งอยู่ในเรือน. 21 มารธาจึงทูลพระเยซูว่า, พระเจ้าข้า ถ้าพระองค์ได้ทรงอยู่ที่นี่ น้องชายของข้าพระองค์ก็จะไม่ตาย. 22 แต่ถึงกระนั้นข้าพระองค์ก็ทราบว่า

ท้าว มาธา เกี่ยวกับการที่ พี่น้อง ผู้นั้น ตาย ก็ จะ ได้ เห็น พี่น้อง ของ ตน เป็น ขึ้น มา อีก.

23 ผู้ใด เป็น ผู้ทาง เชื่อ ถือ ใน เรา, ผู้ใด เป็นเหมือน ทั่ว เชื่อ ถือ เป็น ผู้ เชื่อ ให้ มีชีวิต อยู่ ตลอด กาล นาน.

24 แม้ ถึงว่า เขา ได้ ตาย ก็ ตาม ก็ ดี, ถึงว่า เป็นว่า ผู้ใด มีชีวิต อยู่ เพราะ ได้ เชื่อ ถือ ใน เรา, ก็ จะ ไม่ ตาย เลย ตลอด ไป ชั่ว นิรันดร. มาธา เป็น ถาม ว่า ท่าน เชื่อ ดังนี้ หรือ ไม่.

25 แม้ นั้น มาธา ตอบ ว่า เป็น เช่น นั้น เป็น แล้ว ทูล ว่า, 26 แม้ นั้น พี่น้อง ของ ตน ก็ จะ ได้ เห็น ว่า ผู้ใด มีชีวิต อยู่ ตลอด ไป ชั่ว นิรันดร ก็ ตาม ท้าว ถาม ว่า, ท่าน เชื่อ ดังนี้ หรือ ไม่?

27 แม้ ท่าน เจ้า ก็ ตอบ ว่า พระ องค์ นั้น, มี ผู้ ทูล ว่า ข้าแต่ พระ องค์ ผู้ เป็น พระ เจ้า ผู้ ทรง พระ คุณ ความ ดี ท่าน เจ้า ว่า, ผู้ ทูล ขอ ท่าน ให้ ได้ เห็น ดังนี้ ก็ ท่าน นั้น ได้ มาธา แล้ว.

พระ เยซู ทรง ให้ เห็น ว่า ทาง ไป

28 แม้ ได้ ตรัส ดังนี้ แล้ว ก็ ไป ทูล มาธา ผู้ พี่ สาว, ท่าน เจ้า ให้ เรียก ว่า, ครู นี้ เป็น ครู ของ ท้าว ทั้ง หลาย, ทาง ผู้ เป็น ทูล ขอ ให้ ทรง ช่วย ให้ ได้ ความ ทาง ไป ท่าน ได้ ดี. 29 แม้ ได้ ยิน ดังนี้ มาธา ก็ ลุก ขึ้น ไป หา ท่าน เจ้า แล้ว ทูล ว่า, ครู นี้ เป็น ครู ของ ท้าว ทั้ง หลาย ให้ ได้ ความ ทาง ไป, ทาง ผู้ เป็น ทูล ขอ ให้ ได้ เห็น มี ที่ ความ ทาง ไป ท่าน ได้ นา. 30 เพราะ ว่า ท่าน ได้ นา เป็น ถึง ขนาด ทาง ไป ให้ ถึง ยัง มี นา เรือ แห่ง ใด, ยัง คง ได้ เป็น ถึง ขนาด ทาง ไป แห่ง นั้น. 31 พวก ชาว ยิว ทั้ง หลาย ที่ อยู่ ด้วย กัน กับ ท้าว นั้น มี ทั้ง ชาย หญิง ก็ ได้ เห็น ว่า มาธา ลุก ขึ้น ไป เร็ว ดังนี้ ก็ ตาม ตาม ไป ด้วย ก็ ได้ ทูล ท้าว ทั้ง หลาย ที่ ตาม ไป ด้วย ว่า, เพราะ ได้ ยิน ความ ทุกข์ หนัก ของ ชาย หญิง ทั้ง หลาย ที่ ไป ร้องไห้ ที่ หลุม ฝังศพ, ให้ เห็น ! แน่ ใจ ว่า ได้ ตาม ไป ร้องไห้ ที่ นั่น.

32 ครั้น มาธา มี นา เรือ ถึง นั้น ครั้น มี ทั้ง ชาย หญิง ทั้ง หลาย ที่ ตาม ไป ด้วย ก็ ได้ เห็น ท่าน ก็ ล้ม ลง ที่ แทบ พระ บาท ของ พระ เยซู เจ้า ทูล ว่า, ข้าแต่ พระ องค์ ผู้ เป็น พระ เจ้า ผู้ ทรง พระ คุณ ความ ดี ท่าน เจ้า ว่า, ผู้ ทูล ขอ ให้ ได้ เห็น ดังนี้ ก็ ท่าน นั้น ได้ มาธา แล้ว.

มี ศิษย์ เจ้า เชื่อ ถือ เช่น

33 เมื่อ ได้ เห็น ว่า มาธา ก็ ดี ชาย หญิง ทั้ง หลาย ที่ ตาม ไป ด้วย ก็ ดี ร้องไห้ ด้วย กัน ทั้ง สิ้น ทั้ง ทั่ว, ทั้ง ทรง ก็ ได้ ร้องไห้ ด้วย กัน กับ ท้าว ทั้ง หลาย, เพราะ ว่า ทรง ได้ เห็น ทุกข์ ร้อน ของ ท้าว ทั้ง หลาย ที่ ได้ ร้องไห้ ด้วย กัน นั้น. 34 ครั้น ท่าน เจ้า ได้ ทรง ให้ มี ศิษย์ เจ้า ทูล ว่า, มี ศิษย์ เจ้า ได้ ทูล ขอ ให้ ได้ ทรง ทราบ ว่า, มี ศิษย์ เจ้า ได้ ทูล ขอ ให้ ได้ ทรง ทราบ ว่า, ท่าน ได้ ทูล ขอ ให้ มี ศิษย์ เจ้า ได้ มา ดู. 35 เพราะ เหตุ นั้น ผู้ ทั้ง หลาย ให้ ได้, ด้วย ว่า ความ ทุกข์ ร้อน ของ ผู้ นั้น มี ศิษย์ ท่าน ได้ เห็น. 36 ว่า มี ศิษย์ ท่าน ได้ เห็น

เพื่อจะให้เขาได้มีความเชื่อว่าพระองค์ทรงส่งเรามา

เจ้าเสียน้ำเจ็บพระเยซูทรงสงสารมารีย์และคนอื่นๆ

37 แต่บางคนเจ้าพูดว่า "นี่คือคนที่ได้ทำให้คนตาบอดมองเห็นได้ ทำไมเขาจึงไม่ทำให้ลาซารัสไม่ตายด้วย?" 38 พระเยซูทรงรู้สึกสงสารอีกครั้งหนึ่งเมื่อเสด็จมาที่อุโมงค์ฝังศพ ซึ่งเป็นถ้ำที่มีหินปิดปากไว้ 39 พระเยซูตรัสว่า "จงเอาหินออกไปเสีย" มารธาน้องสาวของผู้ตายนั้นทูลพระองค์ว่า "พระเจ้าข้า ศพนั้นเน่าแล้ว เพราะว่าเขาตายมาได้สี่วันแล้ว" 40 พระเยซูตรัสตอบว่า "เราได้บอกเจ้าแล้วมิใช่หรือว่า ถ้าเจ้าเชื่อ เจ้าจะได้เห็นสง่าราศีของพระเจ้า" 41 แล้วเขาก็เอาหินออก พระเยซูทรงเงยพระพักตร์ขึ้นทูลว่า "พระบิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์ขอบพระคุณพระองค์ที่ได้ทรงฟังคำอธิษฐานของข้าพระองค์ 42 ข้าพระองค์ทราบอยู่แล้วว่าพระองค์ทรงฟังคำอธิษฐานของข้าพระองค์เสมอ แต่ที่ข้าพระองค์ทูลดังนี้ก็เพื่อประชาชนที่ยืนอยู่ที่นี่ เพื่อเขาจะได้เชื่อว่าพระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา" 43 เมื่อตรัสดังนี้แล้ว พระองค์ก็ทรงร้องเสียงดังว่า "ลาซารัสเอ๋ย จงออกมาเถิด" 44 คนตายนั้นก็ออกมา มือและเท้าพันด้วยผ้าพันศพ และหน้าก็ปิดด้วยผ้าเช็ดหน้า พระเยซูตรัสแก่เขาว่า "จงแก้ผ้าพันศพออกเสียเถิด ปล่อยให้เขาไปเถิด"

45 ฝ่ายคนเป็นอันมากที่มาหาพระมารีย์และได้เห็นการที่พระเยซูทรงกระทำนั้น ก็เชื่อพระองค์ 46 แต่บางคนในพวกนั้นไปหาพวกฟาริสี และบอกเขาถึงการที่พระเยซูทรงกระทำนั้น 47 ฝ่ายพวกมหาปุโรหิตและพวกฟาริสีจึงประชุมกันในศาลสูง และกล่าวว่า "เราจะทำอย่างไรดี เพราะคนนี้ทำการอัศจรรย์มากมาย 48 ถ้าเราปล่อยเขาไว้อย่างนี้ ทุกคนก็จะเชื่อในตัวเขา แล้วพวกโรมันก็จะมาทำลายทั้งสถานที่และชนชาติของเราเสียด้วย" 49 ฝ่ายคนหนึ่งในพวกนั้นชื่อคายาฟาส เป็นมหาปุโรหิตในปีนั้น จึงพูดขึ้นว่า "ท่านทั้งหลายไม่รู้อะไรเลย 50 ท่านไม่คิดดอกหรือว่าเป็นการดีสำหรับเราที่คนคนเดียวจะตายแทนประชาชน มิให้ชนชาติทั้งสิ้นต้องพินาศ" 51 ที่เขาพูดอย่างนี้ไม่ได้พูดจากตัวเขาเอง แต่เพราะเขาเป็นมหาปุโรหิตในปีนั้น จึงได้พยากรณ์ว่าพระเยซูจะทรงสิ้นพระชนม์

ลูกา 11

ลอร์ดทรงตรัสว่า, อย่าใช้คำซ้ำซากเหมือนคนต่างชาติ.

52 ยากสำหรับพวกท่านที่เป็นนักกฎหมาย เพราะพวกท่านเอากุญแจแห่งความรู้ไปซ่อนไว้. พวกท่านไม่เข้าไปเอง และยังขัดขวางคนที่กำลังจะเข้าไปด้วย. 53 เมื่อท่านเข้าไปในบ้านแล้ว พวกเขาเริ่มโจมตีท่านอย่างรุนแรง และซักถามท่านในเรื่องต่างๆ มากมาย 54เพื่อจับผิดคำพูดของท่านเอง.

ลูกา 12

คำเตือนให้ระวังความหน้าซื่อใจคด

1 ในขณะที่ฝูงชนนับพันคนมาชุมนุมกันจนเหยียบกันนั้น พระเยซูทรงเริ่มตรัสกับสาวกของพระองค์ก่อนว่า, ให้ระวังเชื้อแป้งเสกของพวกฟาริสี คือความหน้าซื่อใจคด. 2 ทุกสิ่งที่ปิดบังไว้จะถูกเปิดเผย ไม่มีสิ่งใดที่ซ่อนไว้จะไม่ถูกรู้. 3 เพราะฉะนั้น สิ่งใดที่ท่านเคยพูดในที่มืดจะได้ยินในที่สว่าง, สิ่งใดที่ท่านกระซิบบอกในห้องลับจะถูกประกาศจากหลังคาบ้าน.

ผู้ที่ควรเกรงกลัว

4 เพื่อนของเราเอ๋ย! เราบอกท่านว่า, อย่ากลัวคนที่ฆ่าได้แต่ร่างกาย แล้วหลังจากนั้นก็ไม่สามารถทำอะไรได้อีก. 5 แต่เราจะชี้ให้ท่านเห็นว่าควรกลัวใคร, ให้กลัวพระเจ้าที่มีสิทธิ์ฆ่าแล้วยังมีอำนาจโยนลงนรกได้ด้วย ใช่แล้ว ให้กลัวพระองค์แน่นอน, เราบอกท่านว่า, ให้กลัวพระองค์เถิด. 6นกกระจอกห้าตัวขายกันในราคาเพียงสองเหรียญเท่านั้นไม่ใช่หรือ? แต่ไม่มีนกตัวไหนเลยที่พระเจ้าจะทรงลืม. 7 แม้แต่ผมบนศีรษะของท่านก็ยังนับได้ทุกเส้น, ดังนั้นอย่ากลัวเลย พวกท่านมีค่ามากกว่านกกระจอกหลายตัว.

ความกล้าที่จะรับใช้พระเจ้า

8 เราบอกท่านว่า, ผู้ใดที่ความกล้าที่จะรับใช้เราต่อหน้าคนอื่น, บุตรมนุษย์ก็จะความกล้าที่จะรับใช้ผู้นั้นต่อหน้าทูตสวรรค์ของพระเจ้าเช่นกัน. 9 แต่ผู้ใดที่ปฏิเสธเราต่อหน้าคนอื่น, บุตรมนุษย์ก็จะปฏิเสธผู้นั้นต่อหน้าทูตสวรรค์ของพระเจ้าเช่นกัน. 10 ผู้ใดที่พูดความผิดต่อบุตรมนุษย์ที่ไหนก็ตามจะได้รับการให้อภัย, แต่ผู้ใดที่พูดหมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่ได้รับการให้อภัย. 11 เมื่อเขาพาท่านไปที่ศาลาประชาคมหรือที่ศาลยุติธรรม อย่ากังวลว่าจะพูดอย่างไรดี หรือจะพูดอะไร

ดอม ว่าคุณ แท้ แนว ใดบ้คุณ เว้า แนวใด. 12 เพ่ ว่า เรา นั้น เจ้า ณ ใน ใจ คุณ ขอ ท่าน ว่าคุณ เว้า แนวใด.

ความ โล ด้าย น่าย ส บ้ค้า

13 มีคุณ ส หนึ่ง ใน ฝูง เขา นั้น ได้ ถาย ความ ขุ่ ท่าน เจ้า ว่า ดู้ จ ณ ท่าน เจ้า ขอ พี่ ถาย คุณ น้อย แบ่ง ฉัน มุน มี้ จ น้อย ตาย พี้ คุณ น้อย ให้ คุณ น้อย แด่. 14 ท่าน เจ้า ตอบ ว่า ท่าน เอย ใส ได้ แต่ เขา เป็น คุณ ทัน วาน บ้ ว่า เป็น คุณ แบ่ง ฉัน มุน มี้ ให้ ท่าน . 15 แข้ว ท่าน เจ้า ขอ พี้ จ เขา ว่า, ให้ ดู้ ฆ่า จ ท เพี้ม เอา เรา จ น อย ใด, เพ่ ว่า คุ เบ ย ส เข่า คุ ทัง เรา จ น อย เจ้า บ้ มี ใ ได้ ท่า ใด.

16 ท่าน เจ้า จี้ จ โล ความ ด้าย น่าย ให้ เขา ฟื้ จ ว่า, ส บ้ จ คุณ มี ใน โบ ใน นา ได้ เกี่ ยว มาก หาก ท้ ทาย. 17 ส บ้ จ คุณ นั้น หนึ่ หนึ่ จ ใจ คุณ ถ ว่า, น้อย ใ เจ็ด แนว ใด, เกี่ ยว มาก หาก ท้ ทาย เข่า มี ข่อน ไว้ เรา น้อย. 18 น้อย หนึ่ ว่า, ใ แข่ พี้ จ เข้า น้อย ฉ แข้ว ใ ต้ จ นั้น ใหม่ ให้ ใหญ่ เณ เท่า น้อย ใ โห่ม เกี่ ยว ทัง เรา จ น อย น้อย เท็ จ เพ็ด ไว้ ข่อน นั้น. 19 แข้ว น้อย ใ เว้า ทัง เจ้า มี่ ว่า, ส โฉ่ ใ มี เกี่ ยว น อย โห่ม ไว้ ให้ม ทาย ข้, ให้ คุณ ฆท ฆ่า จ า จ ใจ, กิน แท่ มุน เม้ จ.

20 ทาก เจ้า พี่ ได้ เว้า ทัง คุณ นั้น ว่า, โอ้ ! ส ค้า เอย ทไ ค้น มั้ นี้ มี้ จ เณ เจ้า ใ ออก ฉ มี่ ค้ จ ไข, แข้ว เรา น อย เท็ จ เพ็ด อย ท่าน ฉ่อน โห่ม ไว้ นั้น ใ เป็น น อย ใส. 21 แข้ว ท่าน เจ้า ค็ มั้ น ความ ว่า, ส ฉ่อน โห่ม จ ท บ้ มี ไว้ เจ้า ทาก เข่า บ้ มี ทัง เจ้า พี่ ค็ เป็น แนว นั้น ด.

จ ท เรา ดอม

22 แข้ว ท่าน เจ้า ได้ เว้า ทัง ข่าม ใ ว่า, เพ่ เณ นั้น เขา ขอ พี้ จ ท่าน ว่า, ฆ่า เรา ดอม พี้ จ คุ เจ็ จ เจ้า ว่า ใ กิน ฉ จ แท่ มี่ ค้ จ เจ้า ใ นุ่ จ ฉ จ. 23 คุ ส มี ค่า เณ เรา กิน, มี่ ค้ จ มี ค่า เณ เรา นุ่ จ. 24 ให้ เจ จ พี้ จ โต ทา, มุน เข่า ได้ หม่าน, เข่า ได้ ที่ว, เข่า มี เข้า, แท่ เข่า มี ข่อน มั้ น เรา, ทาก ว่า เจ้า พี่ ฆ จ ขึ้ จ มุน ไว้, พี้ จ ท่าน มี ค่า เณ โนท แท่ ทา ทาย. 25 มี ใส ทไ ค้ พี้ จ ท่าน มี ความ เข่า ดอม นั้น ใ เจ็ด ให้ คุ เ ส ขึ่ น ทึ่ม ค่า xอก ออก ค่า วา ได้. 26 ว่า ทาก จ ท น้อย ฆ จ เจ็ด เข่า ได้, ท่าน ฆ จ เรา ดอม จ ท อั่ น เจ็ด ฉ จ. 27 ให้ เจ จ ขอ ว่า มุน โจ จ นั้น แนว ใด มุน เข่า ได้ เจ็ด จ ท มุน เข่า ได้ เณ น ต้าย, ทาก เขา ขอ พี้ จ ท่าน ว่า, ทาทา ข เณ เข โมน จ จ มี้ เรา เอย คุ แนว ทัง เรา นุ่ จ ดุ น เข าม ทาก ค็ เข่า คุ น ที่ ดุ ไจ ขอ ส. 28 ทา ว่า เจ้า พี่ ข้อย

แต่จงหาอาณาจักรของพระองค์เถิด แล้วสิ่งเหล่านี้ก็จะได้เพิ่มให้ท่านด้วย 32 ฝูงแกะน้อยเอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะว่าพระบิดาของท่านทรงพอพระทัยที่จะประทานอาณาจักรให้แก่ท่าน 33 จงขายของที่ท่านมีอยู่ และให้ทานเถิด จงทำถุงเงินที่ไม่เสื่อมสลายให้แก่ตัวท่านเอง คือขุมทรัพย์ในสวรรค์ที่ไม่มีวันหมดสิ้น ซึ่งขโมยก็เข้าไปไม่ได้ และมอดก็กัดกินไม่ได้ 34 เพราะว่าขุมทรัพย์ของท่านอยู่ที่ใด ใจของท่านก็จะอยู่ที่นั่นด้วย

ให้เตรียมพร้อมอยู่เสมอ

35 จงคาดเอวไว้ให้มั่น และจุดตะเกียงของท่านไว้ให้สว่าง 36 และจงเป็นเหมือนคนที่รอนายของตนกลับมาจากงานเลี้ยงสมรส เพื่อเมื่อนายมาถึงและเคาะประตู ก็จะได้เปิดให้ทันที 37 ผู้รับใช้คนใดที่นายมาพบว่าเฝ้าคอยอยู่ ก็เป็นสุขแท้จริง เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า นายจะคาดเอวตัวเองไว้ และให้ผู้รับใช้เหล่านั้นนั่งลง แล้วจะเข้ามาปรนนิบัติพวกเขา 38 ถึงแม้ว่านายจะมาในยามที่สองหรือยามที่สามก็ตาม ถ้าพบผู้รับใช้เช่นนั้น ก็เป็นสุขจริง 39 แต่จงรู้ความนี้ว่า ถ้าเจ้าของบ้านรู้ว่าขโมยจะมาในเวลาใด เขาก็คงไม่ยอมให้ขโมยเข้าบ้านของตนเป็นแน่ 40 ท่านทั้งหลายก็จงเตรียมพร้อมอยู่เสมอเช่นกัน เพราะว่าบุตรมนุษย์จะมาในเวลาที่ท่านไม่คาดคิดนั่นเอง

ผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์และไม่ซื่อสัตย์

41 เปโตรทูลถามว่า พระเจ้าข้า พระองค์ตรัสคำอุปมานี้แก่พวกเรา หรือแก่คนทั้งปวงด้วย 42 องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสตอบว่า ผู้ใดเป็นผู้จัดการที่ซื่อสัตย์และฉลาด ซึ่งนายจะตั้งให้เป็นหัวหน้าคนใช้ของตน ให้แจกอาหารตามเวลาที่สมควร 43 เมื่อนายมาถึงและพบผู้รับใช้ทำอย่างนั้น ก็เป็นสุขแท้จริง 44 เราบอกความจริงแก่ท่านว่า นายจะตั้งเขาให้เป็นผู้ดูแลทรัพย์สินทั้งหมดของนาย 45 แต่ถ้าผู้รับใช้นั้นคิดในใจว่า นายของเราจะมาช้า แล้วเริ่มตีคนใช้ชายและหญิง กินและดื่มจนเมามาย 46 นายของผู้รับใช้นั้นจะมาในวันที่เขาไม่คาดคิด และในเวลาที่เขาไม่รู้ตัว

จงเพื่อแข่งดีให้เห็นว่าพวกเราเก่ง. 47 ส่วนผู้รับใช้คนใดคนหนึ่งเข้าใจความประสงค์ของนายแต่เขาไม่ได้เตรียมของไว้คนนั้นจะถูกตีมากครั้ง 48 ส่วนผู้ที่เขาไม่รู้แต่ทำสิ่งที่ควรถูกตีครั้งน้อยจะถูกลงโทษน้อยครั้ง ผู้ใดได้รับมากผู้นั้นจะต้องให้มากกว่าผู้ที่ได้รับน้อย ผู้ใดได้รับฝากไว้มากกว่าผู้นั้นจะต้องรับผิดชอบมากกว่า.

เราเป็นเหตุให้เกิดการแตกแยก

49 เราได้มาเพื่อจุดไฟในโลกนี้ ความปรารถนาของเราคือไฟนั้นได้ลุกขึ้นแล้ว. 50 เรามีบัพติศมาที่ต้องรับ เราจะมีความทุกข์ใจเพียงใดจนกว่าจะสำเร็จ. 51 พวกท่านคิดว่าเรามาเพื่อนำสันติสุขมาให้โลกนี้หรือ? เราบอกพวกท่านว่าไม่ใช่ แต่เป็นการแตกแยก 52 เพราะว่าตั้งแต่นี้ไปในครอบครัวหนึ่งจะมีห้าคนแตกแยกกัน สามคนต่อต้านสองคน และสองคนต่อต้านสามคน. 53 พ่อจะต่อต้านลูกชาย ลูกชายต่อต้านพ่อ แม่ต่อต้านลูกสาว ลูกสาวต่อต้านแม่ แม่สามีต่อต้านลูกสะใภ้ ลูกสะใภ้ต่อต้านแม่สามี.

จงเฝ้าระวังและอธิษฐาน

54 ท่านจึงได้กล่าวกับประชาชนว่า เมื่อพวกท่านเห็นเมฆขึ้นทางทิศตะวันตก พวกท่านก็กล่าวว่าจะมีฝนตกและเป็นเช่นนั้น. 55 เมื่อพวกท่านเห็นลมพัดมาทางใต้ พวกท่านบอกว่าจะร้อนเช่นนั้น. 56 โอ! คนหน้าซื่อใจคดเอ๋ย พวกท่านรู้จักจะแปลความหมายของแผ่นดินและฟ้า เป็นเช่นใดพวกท่านจึงไม่แปลความหมายของเวลานี้เล่า?

ให้คืนดีกันเสียแต่ยังมีเวลา

57 เป็นเช่นใดพวกท่านจึงไม่ตัดสินด้วยตัวเองเล่า? 58 เพราะว่าเมื่อท่านกับคู่ความของท่านจะไปศาล ขณะที่ยังอยู่ในทางจงพยายามให้ได้ความยุติธรรมกับเขา มิฉะนั้นเขาจะลากท่านไปหาผู้พิพากษา และผู้พิพากษาจะมอบท่านให้แก่เจ้าพนักงานตำรวจ และเจ้าพนักงานตำรวจจะจับท่านขังคุก. 59 เราบอกท่านว่า ท่านจะไม่ได้ออกจากที่นั่นจนกว่าท่านจะได้ชำระหนี้ครบถ้วน.

ยูดา 13

ว่าเล่าอ้างโน้มชักชวน

1 เรานั้นมีสิ่งที่จะกล่าวถึงความจริงของพระเจ้าแก่ท่านทั้งหลาย เราเขียนถึงความจริงนั้น. 2 ท่านเจ้าเว้าว่า, พวกท่านนี่ว่าความจริงนั้นเป็นสองใจ ความจริงแสนอันอ่า, เพ่ว่าเราได้จูงใจแน่นั่น. 3 เขาบอกพวกท่านว่า, เล่าแม่นแน่นั่น, ว่าพวกท่านผู้สองเล่าอ้างใจดีชักชวนได้ถึงหนึ่งผู้สอง. 4 ข้อว่าที่คอยนี่ใจอานได้เด่นทั่วเราตายจริงแล้วสองนั่น, พวกท่านนี่ว่าเราเป็นสองสิ่งแสนอันชั่วนี้แล้วเมื่อยูนาเข้มเล่า? 5 เขาบอกพวกท่านว่าเล่าแม่นแน่นั่นท่าใด, ว่าหากพวกท่านเพื่อนผู้สองเล่าอ้างใจดีชักชวนจริงแท้หนี.

ความโกรธน่าชังที่เด่เล่าเป็นพยาน

6 ท่านเจ้าได้โกงว่า, ชั่วมีที่เด่ชั่วนี้แลนพยานอีกมนี, เมื่มาข่าวพยานนี้แล้ที่เด่ดีเล่ามี. 7 ท่านจึ่งบอกสอนแลพยานอีกนั่นว่า, เจ้าดู! น้องมาข่าวพยานเด่นี้ที่นี้ได้ยามข้าวเล่ามี, ให้ขี้ดีมจ้, ดูเอาใจ้เข้มุนข้าเสียจ้ง. 8 หากสอนแลพอว่าดูพ่านจ้องเข้นี้ข้าวท่อนน้องดูผู้ดาวดินหุ้มเอามุ่นใจ่. 9 เมื่หน้ามนเป็นพยานดีดิ, ว่าเล่าเป็นพยานแข้ว ทูพมาท่านจึงขี้จ้.

เจ้าเสียมุ่นเป็นจริชั่วทูพทูโกด

10 ท่านเจ้าได้บอกจนนี้พมนมุ่มทรงมื้ดีเล่าเสียอัก. 11เรานั้นมีชั่วทูพดาดินาเมาชั่วเสียให้มนเจ้งได้จ้งแล้วข้าแข้ว, เป็นทูพทูโกดเล่าชันนี้ได้. 12 เมื่ท่านเจ้าเห็นจึ่งแลกมนมา, บอกว่าน้องทูพเองเจ้าได้น้องจ้อักเจ้งได้จ้แข้ว. 13 ท่านเจ้าได้ชิดมื้ใจ่ชั่วทูพน้นั่น, เรานั้นโกมนดีชันนี้ได้, มนดีท่าจ้องทูเจ้าพ่า.

14 ท่านชั่วโทรหาดมุ่มได้บุดใหญ่, เพ่ว่าเจ้าเสียมุ่นได้ชันจริชั่วเจ้งสเป็นทรงมื้ดีเล่าเสียอัก, ท่านจึ่งเว้าทีงเสียนใพ่ว่า, มีโทรมื้ดีอัเสียอัก, ทรงโทรมื้นี้ให้มาชันจริอักเจ้งได้จ้ หากว่าทูมามื้ดีเล่าเสียอัก. 15 แข้วเจ้าเสียมุ่นองท่านชั่วโทรหาดมุ่มว่าพวกสหน้านี้ใจจานเอ่อ พวกท่านเล่าได้แท้ๆ ข้อว่าเจ้าจูงออนคอนใจนี้ทรงมื้ดีเล่าเสียอักอ่า. 16 ชั่วทูพนี้เป็นบุกหานท่านอีงขาหาม, ชีข้าวได้ชุกมนใจ้ได้ช้งแล้

แข้ว, เข่า โฉม ดี้ ดิ ให้ มน ฉ่อย ร์ กรง มี้ ดี เข่า เชีด จ๊ก อ่า. 17 เม่ ท่าน เจ้า เว้า ความ นี้ แข้ว, แฉน ก่ โฉน ทีง ท่าน เจ้า คี้ หน้า ข้าย, ทาก ว่า เชีน ใฟ่ มี ความ มรน เมง หนึ่ง จ๊ก ทาก ฐาน ท่าน เจ้า ใด้ เชีด นั่น.

ความ โก ด้าย ฉ่าย แท่น ฉัก ทาด แท่ง เดี้ แข้ง

18 ท่าน เจ้า เว้า ใหม่, แฉ่น เม่ง เจ้า พ้า แจ้ก อน ใด? แท่ง เขา ดิ แจด แพ่ ทีง อน ใด. 19 แจ้ก เฉ่ง แท่น ฉัก ทาด ฉ มน เอา ใจ้ ขง่าน ใฉ่ xโน มน เดี้ แก่ท ๑๐ท นั้น เชีน โก้น แข้ว โนท มา เชีด ทาง ฐี หนึ่ง ที่ง ท้าน นั่น. 20 ท่าน เจ้า เว้า ใหม่ ว่า, เขา ดิ แจด แพ่ เม่ง เจ้า พ้า ทีง อน ใด? 21 แจ้ก เฉ่ง เดี้ แข้ง ฐี ทู้ง ฉ เอา มา ความ ใฉ่ แข้ง ทู่ง ฉ งาว เชีด ให้ แข้ง นั่น ใจ่ง นั้น เหม็ด.

ง่าท ฑ, ทีง แลง

22 ท่าน เจ้า ใด้ ใจ้ ดอม ข้าน ดอม เม่ง วอท xอน เชีน ใฟ่ แข้ว ดี้ ท็ว ทาง ใจ้ เม่ง เชี ย, ฉ่า เข่ม. 23 มี ฐี ฉ ดาย ความ ฆ่ ท่าน เจ้า ว่า, ดิ่ง ท่าน เจ้า ฐี ดิ ฉ่อย ร์ ง่าง โผ้ย นั่น มี น้อย ฬ โดย อ่า ? ท่าน เจ้า ตอง ว่า. 24 ให้ เอา ใจ ใฉ่ แฉ่ง ทน เฉ้า ทาง ง่าท ฑ, ลัง แลง, เขา วอท พ้ง ท่าน ว่า, หาย ฬ ดิ โท้ แตง แฉ่ง ใจ เฉ้า ใจ้, ทาก ดี้ เข่า เฉ้า ใด้. 25 เธ ใด เจ้า เขน ก่ น ทีง ง่าท ฑ แข้ว, พ้ง ท่าน ชีน ฐี ทาง แอท ก็ง โทท ท่อย ง่าท ฑ ว่า ดิ่ง ท่าน ร์ โฉ ให้ พ้ง ฉ่อย แด่, เม่ นั่น เจ้า เขน ดิ ตอง พ้ง ท่าน ว่า, เขา เข่า ใด้ ขุ จ๊ก ว่า เจ้า ย, ง ท่า ใด มา. 26 แข้ว พ้ง ท่าน ดิ เว้า ว่า, พ้ง ฉ่อย ใด้ ทิน เฉ้า ทิน นี้ ทีง ท่าน แท่ง ท่าน ใด้ วอท xอน ตาม ทาง xอท ยรง ทาง หนึ่ง ข้าน เม่ง พ้ง ฉ่อย. 27 ทาง เจ้า เขน นั่น ดิ เว้า ใหม่ ว่า, ฉ่อย เข่า ขุ จ๊ก ว่า เจ้า ย, ง ท่า ใด มา, พ้ง ท่าน เหม็ด ฐ่ ฬ เชีน ฬ เข่า ขุ ฐี เข่า ถิ, ให้ ฟาย ออท ใจ้ ร์ ฉ่อย.

28 เม่ พ้ง ท่าน เห็น ท่าน อีง ขา ตาม, อิ ฉ่าท, ขา โจง ทีง พ้ง ฐี ง่าว ความ หนึ่ง แฉ่น เม่ง เจ้า พ้า, ทาก พ้ง ท่าน ดุ ใจ้ ฆ้ วอท ใจ้ ทาง ฉอท, ง่อน นั่น ดิ มี แฉ่ท ใจ้ แท่ง โฉ่ง แผ้ว. 29 ดิ มี ฬ มา แม่ ทาง ตา เว็น ออท, ทาง ตา เว็น โทท, ทาง เข่ แท่ง ทาง ให้ มา น่ ง่ ฟาน หนึ่ง แฉ่น เม่ง เจ้า พ้า. 30 ให้ เข่ง! ฐี เชีน ง่าย ดิ ทาย เชีน โทท, ฐี เชีน โทท ดิ โทท เชีน ฟาย.

เจ้า เชีด ฉ, ร์ ใจ ให้ เม่ง เชี ย, ฉ่า เข่ม

31 เธ นั่น มี แฉ่น ฟา ข์ ฉ่าย มา ดาย ความ ฆ่ ท่าน เจ้า ว่า, ร์ ท่าน เจ้า ออท ใจ้ ร์ ง่อน นี้, เฟ่

จึงเชื่อโดยแต่หน้าท่านเจ้าค่ะ. 32 ท่านเจ้าตอบเขาว่า ให้จงดูเถิด เวลานี้มาถึงแล้ว แท้จริงเวลานี้ได้มาถึงแล้ว ที่ท่านทั้งหลายจะต้องกระจัดกระจายไปคนละทาง และจะทิ้งเราไว้คนเดียว. 33 แต่เราไม่ได้อยู่คนเดียว เพราะพระบิดาของเราอยู่กับเรา. 34 เราได้บอกสิ่งเหล่านี้แก่ท่านทั้งหลาย เพื่อว่าในเราท่านจะมีสันติสุข. ในโลกนี้ท่านจะมีความทุกข์ยากลำบาก แต่จงมีใจกล้าหาญเถิด เราได้ชนะโลกแล้ว.

ยอห์น 14

เจ้าเยซูขึ้นสู่สวรรค์

1 อย่าให้ใจของท่านทั้งหลายหวั่นไหวเลย จงวางใจในพระเจ้าเถิด และวางใจในเราด้วย. 2 ในบ้านของพระบิดาของเรามีที่อยู่มากมาย ถ้าไม่มีเราคงบอกท่านแล้ว เพราะเรากำลังจะไปเตรียมที่ไว้ให้ท่าน. 3 และเมื่อเราไปเตรียมที่ไว้ให้ท่านแล้ว เราจะกลับมารับท่านไปอยู่ด้วยกันกับเรา เพื่อว่าเราอยู่ที่ไหน ท่านก็จะได้อยู่ที่นั่นด้วย. 4 ท่านทั้งหลายรู้จักทางที่เราจะไปแล้ว.

5 โธมัสทูลพระเยซูว่า "พระองค์เจ้าข้า พวกข้าพระองค์ไม่รู้ว่าพระองค์จะเสด็จไปที่ไหน แล้วจะรู้ทางไปได้อย่างไร?"

6 พระเยซูตรัสตอบว่า "เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดจะมาถึงพระบิดาได้ นอกจากจะมาทางเรา.

ฟิลิปขอให้แสดงพระบิดาให้ดู

7 ถ้าท่านทั้งหลายรู้จักเรา ท่านก็จะรู้จักพระบิดาของเราด้วย ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปท่านรู้จักพระองค์แล้ว และได้เห็นพระองค์แล้วด้วย."

8 ฟิลิปทูลพระองค์ว่า "ข้าแต่พระเจ้าข้า ขอแสดงพระบิดาให้พวกข้าพระองค์ดูเถิด เท่านี้ก็พอแล้ว."

9 พระเยซูตรัสตอบว่า "ฟิลิปเอ๋ย เราอยู่กับท่านทั้งหลายมานานเพียงนี้ ท่านยังไม่รู้จักเราอีกหรือ? ผู้ที่เห็นเราก็เห็นพระบิดาด้วย แล้วเหตุใดท่านจึงพูดว่า 'ขอแสดงพระบิดาให้พวกข้าพระองค์ดูเถิด' ดังนี้เล่า? 10 ท่านไม่เชื่อหรือว่าเราอยู่ในพระบิดา และพระบิดาอยู่ในเรา คำที่เราพูดกับท่านทั้งหลายนั้น เราไม่ได้พูดตามใจของเราเอง แต่พระบิดาผู้สถิตอยู่ในเราทำการของพระองค์เอง

ทัง ท่าน ว่า, พ่อคุณ เอย ! เมีย นั้น มา นี่ ของ จะ นี้ แข้ว ท่าน ก็ รัก หน้า รัก ตา ที่ หน้า แดน สี นี่ ข่ พาน เหน้า ถือ ทน นั่น. 11 เพ่ว่า ผู้ ใดๆ เจ้านั้นก็ ถ้ ใหม่ ใจ ผู้ ใด ท่าน มี ใจ ก็ ถ้ ๆ นั้น.

12 แข้ว ท่าน เจ้า รัก เว้า ทัง เจ้า เขน ผู้ เมีย ท่าน เจ้า นั่น ว่า, เม่ เอ ท่าน ตี่ พาน เมีย ทิน ขี้ ใจ น้อย ข่ ว่า ใหญ่ ค้ ก้ ๆ เมีย ที่ พ่อคุณ, น้อย พี่, พี่ น้อย, ข่ ว่า พี่ น้อย บ้าน ใช้ เขน จี ผู้ ข่ มี ช้าน ว่า เขา ก็ เมีย ท่าน เพ่ เป็น จ็ ท เมีย ตอง. 13 เม่ ท่าน ตี่ พาน ทิน ขี้ นั้น ให้ เมีย สี ลัด นี่ สี ซ่ ข่ าง, สี ณา ห้าน, สี ตา วอก. 14แข้ว ท่าน ก็ รัก ความ ตอง หาย ขุน เพ่ เขา เข่า มี อน ใด ตอง ขุน ฐน ท่าน เพ่ว่า เจ้า พ้า ก็ ตอง ท่าน เม่ เอ สี ก้ ผู้ ฮ ตาย แข้ว ลัน มา เขา.

ความ โท ด้าย น่าย ตี่ พาน ทิน ขี้ ใหญ่

15ผู้ ฮ นี่ ข่ พาน นั้น, เม่ รัก ใน แนว นี้ จี่ ข่ าย ความ จุ ท่าน เจ้า ว่า,ผู้ ก็ ทิน พาน ขี้ แดน เม ข เจ้า พ้า ค้ จุ ท ข่ าง. 16 ท่าน เจ้า ตอง ผู้ นั้น ว่า, มี ผู้ ฮ ตี่ พาน ทิน ขี้ ใหญ่ แข้ว รัก เมีย ทาย สี มา. 17 เม่ ตอก เอ ทิน ขี้ แข้ว, ท่าน รัก ใช้ สี เขน ไป เห็น ผู้ เมีย นั่น ว่า, จู้ ท่าน ผู้ น้อย ข เมีย เพ่ คุ่ อน ขน ขี่ ข่ เข่ง แข้ว. 18 แดน รัก เมีย ค้ เว้า ว่า ข ข่ าง ให้ ท่อน. ผู้ ฮ เว้า ว่า น้อย รัก นั้ น่ เว้, น้อย ก็ ไป เข่ ง น่ า นั่น, น้อย ข ข่ าง ท่อน. 19 ผู้ ฮ เว้า ว่า น้อย รัก นั้ ๆ เว้ ห้ า คุ่ เว้ น้อย ด าย จู้ ไป แอง ๆ นั่น, น้อย ข ข่ าง ท่อน. 20 ผู้ ฮ ใหม่ เว้า ว่า น้อย ที่ ข้อม เทย ดอย แข้ว นี้, เล ย นั่น น้อย จี่ เข่ า รัก ไป.

21 สี เขน นั่น รัก ลัน มา โท ความ นั่น จุ ห้ า ทวาน เจ้า ห้ า ทวาน นั่น ขุด ใหญ่ ทาย จี่ วอก สี เขน นั่น ว่า ให้ ออก ไป ตาม ทาง น้อย ทาง ใหญ่ ทุ เม, แข้ว เอา สี ลัด นี่ สี ซ่ ข่ าง สี ตา วอด, แท่ ง สี ณา ห้าน มา .

22 แข้ว สี เขน ค้ มา วอก ว่า, จู้ ท่าน ความ ท่าน วอก นั่น น้อย เสีย เหมือน แข้ว, ทาก ว่า ห้อย ที่ จุ ๆ แดก รัก ที่ ม ใหม่. 23 แข้ว ห้า ทวาน รัก วอก สี เขน นั่น ว่า, ให้ ออก ไป ทาง ทุ ง ทาง น้อย นอก เม เอา เขา มา ให้ เต็ม เขน เขา. 24 เขา วอก พ้ ง ท่าน ว่า, แดน สี รัก เมีย นั่น, เข่า มี ผู้ ใด รัก ชิม เล่ ง ทิน เขา ซ ท สี.

ผู้ ไม่ ค่า ง เป็น ข่ าม ใช้

25 มี เสีน ไฟ เป็น พ้ ง รัก ไป ท่อย ท่าน เจ้า, ท่าน เจ้า รัก ไว้ า ทุ ง เว้า ทัง เขา. 26 ว่า ผู้ ใด มา ท่อย เขา ผู้ นั่น ก็ ออก เขา เล ผ้าย เอ็ม, ขุท มี, น้อย พี่ ดาย ทุ ง แท่ ง มี่ เจ้า, ผู้ นั่น ค้ จี่ ง

เป็นข่าวให้เขาได้. 27 สันติสุขเรามอบไว้ให้ท่าน เราให้สันติสุขของเรากับท่าน. เราให้แก่ท่านอย่างที่โลกให้ไม่ได้. อย่าให้ใจท่านทุกข์ร้อนหรือกลัวเลย. 28 ท่านได้ยินเราบอกท่านว่า เราจากไป แล้วเรากลับมาหาท่านอีก. ถ้าท่านรักเรา ท่านก็ยินดีที่เราไปหาพระบิดา เพราะพระบิดาเป็นใหญ่กว่าเรา. 29 เราบอกเรื่องนี้ให้ท่านรู้ก่อนที่จะเกิดขึ้น เพื่อเมื่อเกิดขึ้นแล้ว ท่านจะได้เชื่อ. 30 เราจะไม่พูดกับท่านมากกว่านี้ เพราะผู้ครองโลกนี้กำลังมา. เขาไม่มีอำนาจเหนือเรา. 31 แต่โลกนี้จะรู้ว่าเรารักพระบิดา และทำตามที่พระบิดาสั่งเรา.

ยอห์น 15

เรื่องเถาองุ่นแท้

1 เราเป็นเถาองุ่นแท้ และพระบิดาของเราเป็นชาวสวน. 2 กิ่งที่ไม่เกิดผลในตัวเรา พระองค์ก็ตัดทิ้งเสีย และกิ่งที่เกิดผลแล้ว พระองค์ก็ตัดแต่งให้สะอาด เพื่อจะได้เกิดผลมากขึ้น. 3 ท่านสะอาดแล้วเพราะคำสอนที่เราได้บอกท่าน. 4 ท่านจงอยู่ในเรา และเราจะอยู่ในท่าน. กิ่งองุ่นจะเกิดผลได้ด้วยตัวเองไม่ได้ ถ้าไม่ติดอยู่กับเถา ท่านก็เช่นกัน ถ้าท่านไม่อยู่ในเรา ท่านก็เกิดผลไม่ได้. 5 เราเป็นเถาองุ่น ท่านเป็นกิ่ง ถ้าท่านอยู่ในเรา และเราอยู่ในท่าน ท่านจะเกิดผลมาก แต่ถ้าแยกจากเราแล้ว ท่านจะทำอะไรไม่ได้เลย. 6 ถ้าใครไม่อยู่ในเรา เขาจะถูกทิ้งเหมือนกิ่งที่ตายแล้ว ถูกเก็บรวบรวมไปเผาไฟ. 7 ถ้าท่านอยู่ในเรา และคำสอนของเราอยู่ในท่าน ท่านจะขอสิ่งใดก็ได้ตามที่ต้องการ แล้วท่านจะได้รับ. 8 พระบิดาของเราได้รับเกียรติเมื่อท่านเกิดผลมาก แสดงว่าท่านเป็นสาวกของเรา.

ได้. 9 แม่ข่าวได้แข้วคั้ แลท พี่น้อง ข้าน ใช้ เทน จี มา พ้อม หน้า หน ตา ทน, แข้ว คั้ เว้า ทั้ง เขา ว่า น้อย มีน เม็ง ทุาย เพ่ น้อย ข่าวได้ เง็น ท้าว ย ช้ งั้ แข้ว น้น. 10 เล็ง น้น ถ, เขา วอท พ็ง ท่าน ว่า, พ็ง แดน เจ้า หน้า คั้ ถุ มีน เม็ง ทั้ง ส าง ใน้ย ฉุ ย ได้ วาง าง ใน้ย.

ความ โท ด้าย น่าย ยูท ช้

11 ท่าน เจ้า เว้า ว่า, มี พ โท ย มี ยูท xอง ดุาย. 12 ฉุ น้อง เว้า ทั้ง อ้าย ว่า, อ้าย เอ้ย ช อ้าย แข่ง งน เง็น ลี เดุ้ ลอง อน ใถ เงิน ลอง ยูท น้น ให้ ยูท ช้, ฉุ เงิน อ้าย คั้ ได้ แข่ง เดุ้ ลอง น้น ให้ ยูท เท็ง xอง. 13 ทุ้ง มา xอง xาม มั้ ฉุ น้อง ได้ นาย เดุ้ ลอง น้น ได้ เง็น แข้ว พ่าย ช้ เทน ค่าว กุ่น โง ท่าง เม็ง ใส่ ง่าย ทิน ฉุ เล็ง ส ห่ง มี. 14 แม่ ได้ ใส่ ง่าย เง็น เพ็ก แข้ว เม็ง น้น คั้ ทาม อ้ก ง าท ใหม่ มน คั้ ฮิน เงิน ส ลด โห้. 15 มน จี่ ง โง ช ฉุ พั้ง ฉุ ย โท เม็ง น้น, แข้ว ฉุ น้น คั้ ให้ มน โง ขั้ ง ฆุ เพ็ง โห่ง นา. 16 มน หนี แอ่ ทิน ฉก ดุ่ ฆุ ทิน น้น ให้ อ็ม ทาท เง่า มี ใฉ เอา ให้ มน ทิน. 17 แม่ มน หนี ได้ จี่ ง เว้า ว่า, ส จ้ าง เฉ็ด จ๊ ท ให้ อ้าย ทุ คั้ มี ทุาย ส, เขา ทู่ ง มี เดุ้ ทิน จาว เท ณ พาง ง าด ทุ ถุ มา ตาย อ้ก ฉุ ช ง้ น้ั. 18 ทุ ถุ ค้น แม่ ทา อ้าย ทุ แข้ว ถุ เว้า ทั้ง อ้าย ว่า, อ้าย เอ้ย ยูท ได้ เฉ็ด ฉิก เจ้า หน้า แท่ง ฉิก อ้าย แข้ว. 19 อ่าย เง่า คั้ แลท ยูท เงิน ยูท แข้ว ยูท ช เงิน ส จ้ าง อ้าย โดย. 20 มน หนี่ ได้ เล็ง น้น แข้ว จีน ท่น นั้น ค้น แม่ ทา อ้าย มน, ทร เดุ มน ทู่ ฉุ ทุก เทน ฉุ เงิน อ้าย ฉี่ เห็น คั้ อ็น ถุ จี่ แขน โง วอด ค จุ ง มน คั้ ฮ้อน ฉก ยูท. 21 ฉุ เงิน ยูท เว้า ว่า, อ้าย เอ้ย! ยูท เฉ็ด ฉิก อ้าย ทั้ง ฉิก เจ้า หน้า แข้ว เง่า คั้ แลท ยูท ว่า เงิน ยูท อ้าย แข้ว. 22 ทาท ฉุ เงิน อ้าย ได้ แลท ใช้ ส เทน ว่า, เอา เดุ้ นุ่ ดุน ง าม มา นุ่ ง ให้ ยูท น้อย, เอา แพน มี xอด ใช้ มี, เอา ทาย มา ห้ ให้. 23 แข้ว โง เอา ง ทาม โท พี มา หน้า ทิน ข้ ท ให้ ตุ้น โดม เม็ง ม่ น. 24 เพ่ ยูท น้อย ฉุ น้ั ทาย แข้ว ได้ ค้น มา เขา, ช โง แข้ว คั้ ได้ เห็น ท ใหม่, แข้ว เขา คั้ เอา ท ตุ้น โดม พาน ทิน ข้ ง .

25 ทาง ยูท ดุาย โทท ทู่ โห่ง นา, เม่ หย่า นา มา น้อน ถุ ทอด เทน แข้ว มน ได้ ฉิน เข ข้ เข แดน น้ง แล. 26 มน จี่ ง แลท ส เทน ฉุ ย มา ดาม ว่า, เขา เฉ็ด ช ง เจ้ ? 27 ส เทน น้น วอท ท่าน ว่า, น้อง ดุาย ท่าน ได้ ค้น มา แข้ว, อ้าย ท่าน ได้ เอา ง ทาม โท พี มา หน้า ห้อน ยูท ค้น มา น้อย าง ห้าย. 28 ทาง ฉุ เงิน พี่ คั้ จุก เง่า เน้า เทน ฉุ เงิน อ้าย จี่ ออท ง ย้อน

เรา เพื่อ มา. 29 แต่ บัดนี้ เรา บอก ท่าน ก่อน เหตุการณ์ นั้น จะ เกิด ขึ้น แล้ว, เพื่อ เมื่อ เหตุการณ์ นั้น เกิด ขึ้น ความเชื่อ ของ ท่าน จะ ได้ มั่นคง. 30 แต่ เรา จะ ไม่ พูด กับ ท่าน มาก นัก ต่อ ไป เพราะ ผู้ ครอบครอง โลก นี้ กำลัง จะ มา. ถึง แม้ ว่า เขา ไม่ มี อำนาจ อะไร เหนือ เรา. 31 แต่ เขา จะ ต้อง รู้ ว่า เรา รัก พระบิดา และ ทำ ตาม ที่ พระบิดา สั่ง เรา. จง ลุก ขึ้น ไป จาก ที่ นี่ กัน เถิด.

ยอหน 16

พระเยซู ทรง สัญญา ว่า จะ ส่ง พระวิญญาณ บริสุทธิ์ มา

1 เรา ได้ บอก สิ่ง เหล่า นี้ แก่ ท่าน เพื่อ ท่าน จะ ได้ ไม่ ทิ้ง ความเชื่อ ของ ท่าน เสีย. 2 ท่าน จะ ถูก ขับไล่ ออก จาก ธรรมศาลา ของ ชาว ยิว. ถึง เวลา ที่ ทุก คน ที่ ฆ่า ท่าน จะ คิด ว่า ตน ได้ ทำ ถูก ต้อง ต่อ หน้า พระเจ้า. 3 ท่าน จะ ทำ เช่น นี้ เพราะ ว่า ท่าน ไม่ รู้จัก พระบิดา หรือ เรา. 4 เรา บอก สิ่ง เหล่า นี้ แก่ ท่าน ล่วงหน้า เพื่อ เมื่อ เวลา นั้น มา ถึง ท่าน จะ ได้ จำ ได้ ว่า เรา ได้ เตือน ท่าน ไว้ แล้ว.

เรา ไม่ ได้ บอก สิ่ง เหล่า นี้ แก่ ท่าน ตั้งแต่ ต้น เพราะ เรา อยู่ กับ ท่าน. 5 แต่ บัดนี้ เรา จะ กลับ ไป หา ผู้ ที่ ส่ง เรา มา แล้ว ไม่ มี ใคร ถาม เรา ว่า ท่าน จะ ไป ที่ ไหน. 6 แต่ เพราะ เรา ได้ บอก สิ่ง เหล่า นี้ แก่ ท่าน ความ โศกเศร้า จึง เต็ม อยู่ ใน ใจ ของ ท่าน. 7 แต่ เรา บอก ความ จริง แก่ ท่าน ว่า การ ที่ เรา จาก ไป นั้น เป็น ประโยชน์ แก่ ท่าน. เพราะ ถ้า เรา ไม่ จาก ไป ผู้ ช่วย ให้ รอด จะ ไม่ มา หา ท่าน. แต่ ถ้า เรา จาก ไป เรา จะ ส่ง ผู้ ช่วย ให้ รอด มา หา ท่าน. 8 เมื่อ ผู้ ช่วย ให้ รอด นั้น มา ถึง แล้ว พระองค์ จะ ทำ ให้ โลก รู้ ว่า ตน ผิด ใน เรื่อง บาป ความ ชอบธรรม และ การ ที่ พระเจ้า จะ ตัดสิน โทษ ผู้ คน.

9 เรื่อง บาป นั้น คือ ว่า ผู้ คน ไม่ เชื่อ ใน เรา. 10 เรื่อง ความ ชอบธรรม นั้น คือ ว่า เรา จะ ไป หา พระบิดา และ ท่าน จะ ไม่ เห็น เรา อีก ต่อ ไป. 11 เรื่อง การ ตัดสิน โทษ นั้น คือ ว่า ผู้ ครอบครอง โลก นี้ นี้ ได้ ถูก ตัดสิน โทษ แล้ว

มีคำให้พี่แก่เขา 12 และว่าพี่แก่เขาเป็นคนนี้ที่ไม่รู้และคอยให้แก่เขา 13 เป็นมีผู้ใดจะเป็นน้องชอบของเขาว่าของชอบรักจริง, เพื่อจะรู้รักนี้ปรากฏแก่เขาผู้นั้น, เขาจะเป็นน้องเจ้าเจ้าพี่และน้องเป็นพ้นมนเป็นดี.

ฮอบและดาและแต่นลงเจ้าพี่

14 พี่คนหนึ่งจะเป็นคนมีเงินดี, เมื่อได้ในความนั้นแข็งใจว่าเขาจะกินหน้าเขา 15 เขาก็เขาเจ้าเจ้าทัดเรียกว่า, พี่แก่เขาอ้างว่าเป็นคนผู้ดีก่อนหน้าคนเจ้าพี่ผู้ใจพี่แก่เพื่อนคนใดคนนั้นก็เป็นแนวให้เจ้าพี่ดู. 16ฮอบและดาในเมื่อความดีผู้ร้ายความเจ้าพี่ได้ดีนอดร้างเขาเขาก็นั่งมาเรียกร้ายเขาให้และลงเจ้าพี่, แข็งแต่นคนจะหนีหน้าแต่นลงนั่น. 17 พี่เกินจะดับร้องปรากฏเขาก็ฮอบและดาเจ้าพี่เขาว่าตอดความดีจะเขาร้องได้. 18 ผู้ใดวางมีเจ้าแข็งปรากฏเอามีใหม่ก็ผิดอีกนี่ผู้, ผู้ใดเอาหูงแม่ข้างแนวนั่นมาเป็นมีก็ผิดอีกนี่ผู้แล้วหน.

ผู้ชอบและผู้ณ

19 มีคนชอบผู้ณนู่งเขาดูนดงามค่าและทางหินชู่ปรากฏงอมู่มี. 20 มีคนณีผู้ณคู่ขาณาปรา มีปากขาดเต็มโต, เรามามาวางปิ้งปากหูเขนคนชอบ. 21 ขาณาปราและกินเขาโตกข็ปรงพานคนชอบนั่นให้อิ่ม, แข็งเดอกนั่น ฆาหูงมาข้ปากขาดมน. 22 เกงมาคนีนั่นทาง แดนแดนก็มาห้อนเอามนปรงชู่แดงร้าง เท่านอ็ปขาดาม, ขุนมาคนชอบก็ทางเรามเอาปรงดีง. 23 เมื่อชู่แดนทางก็ใณ่ปางปีทาง, คนชอบนั่นได้แทนหน้านั้นเกินเท่านอ็ปขาดามชู่จิแก่เกินข้ามาณาปราชู่แดงร้าง. 24 แข็งผู้ชอบนั่นแดกนั้นว่า, อ็ปขาดามอ้างเอง! ร้อันดุมีขุกแก่, ให้ใช้ข้าขาณาปราเอานิ้วมีคู่มนี้มาขาดใร่จ็นขุกขาคาใณ่, เพ่ว่าขุกปางมีณ์ใจชู่หนึ่งแปวรูปนี้.

25 เท่านอ็ปขาดามตอว่า, ขุนเอง! ให้เจ้าหนีดอดเมเดจเจ้าหูงคนได้เดู่ณอดอนกิ, ขาณาปราได้เดู่ณอดเป็กิ, จ็กนี้ ขาณาปราได้ชู่เนาเรียน, เจ้าดาได้ปางมีณ์ใจ. 26 นอกนั่นหูงมีแทวณ์นั่นป่างทางณุมเขาใหม่. เพ่เป็กให้พี่น้องชู่นกนี้ ฆ้ามปรงนกนั่นทาณุมเจ้า, แต่งเป็กให้เรามฆ้ามนกนั่นมาทาพี่น้องได้. 27 คนชอบนั่นเว้า

ยูดา 16

ว่า อ้ายเอ๋ย ว่าเถิ่นนั่นยูดแก่ ออด อ้าย โง่เข้า ขา ณาโง ๆ เหน อ้ายยูด. 28 เพ่ว่า ยูด มีอ้าย น้อง ห้า ส, ให้ขา ณาโง ๆ ลงอก เรา, เพ่ข้าน เรา เถ้า มา ข่อน งาง มี ณ์ ใจ นี้ เถิ่ง ถ้วย.

29 อีง ขา ตาม ตอง ว่า, อ้าย น้อง เจ้า มี ท่าน โม เณ์ แท่ง ผู้ ข่าว ความ เจ้า ฟ้าง อก แข้ว, ให้ เรา ฟิ่ง แดน นั่น. 30 ผู้ ท่อ ตอง ว่า อ้าย อีง ขา ตาม เอ๋ย ! ฟิ่ง แดน นั่น เข่า ที่ ใด, ว่า ตาก มี ผู้ ส ตาย ลัน ลงหา เรา, เรา ค้ ถู วาง งาง โน้ย ข้. 31 องขา ตาม ตอง ว่า, ว่า ตาก เรา เข่า ฟิ่ง โม เณ์ แท่ง ผู้ ข่าว ความ เจ้า ฟ้า แข้ว ท่า ตา มี ผู้ ตาย ลัน มา เรา ค้ ถู เข่า ฟิ่ง แง่ก ตน.

ยูดา 17

งาง โน้ย เจ้น จ็ก ห้าย ตน ตา

1 เจ้า เชี่ ญ เว้า ทั่ง ข่าม ใช้ ว่า, จ็ก งาง โน้ย ตาก ถู ค้ มี นั้น, จ็ก ขาง ห้าย ถู มี ทั่ง ผู้ เชิ ก งาง โน้ย. 2 ว่า ผู้ ใด พา พิ่ง เถิ ก น้อง เชิ ก งาง โน้ย ให้ เอา ท้อน ด่าน ใหญ่ ดู่ ย เข้า ฉุก ใจ่ ค ผู้ น้น โจ้ม โง ๆ นี้ เจ้ จ้ ค้ แวน ถิ.

3 เถิ่ง นั่น ให้ ตอย ตั้ ว่า พี่ น้อง เจ้า เชิ ก งาง ให้ ติด เท็น มน, ว่า ตาก มน ข่อน ใจ ค้ ข่าง ฉิก ให้ มน. 4 ว่า มน เชิ ก ฉิก เจ้า มี้ ส เจ็ด เท่ แข้ว มา ตา เจ้า เท็ง เจ็ด เท่ เว้า ว่า น้อย ถู ข่อน ใจ เจ้า ค้ ข่าง ให้ มน. 5 ตาง ข่าม ใช้ โถ้ ดาย ความ จู่ ท่าน เจ้า ว่า, จ้ ให้ พ่ง ผู้ น้อย เถ่ ตาย เณ์ นี้.

6 เจ้า จอม ผู้ เจ็น ฟ้า ตอง ว่า, ว่า พ่ง ท่าน เถ่ ที่ แท่น ฉัก ทาด, ท่าน ถู วอก ท ฆาก มอน นี้ โท่น เท็ง ตาก โง ยูก ผู้ นี้ เจ้ มน ค้ ถู ฟิ่ง ความ ท่าน.

ห้า จ็ก ผู้ ใช้ ส เหน

7 ทโง พ่ง ท่าน ใด มี ส เหน โง โถ ดา ห้ ว่า จ้ ง ซี่ เม่ ส เหน นั่น หู่ มา นา มา. ใด ถู วอก ส เหน นั่น ว่า ฟ้าว มา เถ้า พาน ทิน เถ้า. 8 ถู เข่า วอก ส เหน นั่น ดา พาน แข่ง แท่ง นุ่ง เจ้ ท้น อ่ย ให้ น้อย ท่อน น้อย ทิน แข้ว เจ้า จี่ ง ทิน. 9 ผู้ เจ็น ท้าว ทวาน เข่า ถู ว่า โถ้ ข่อน ส เหน เพ่ว่า มน เชิ ก ท่อย ความ วอก. 10 พ่ง ท่าน ค้ เถิ่ง ถ้วย, เม่ พ่ง ท่าน โถ้ เชิ ก ดู่ อน ขน ฉ้ ง ท่อย ความ โถ้ วอก น้น, ให้ พ่ง ท่าน เว้า ว่า พ่ง ผู้ น้อย เจ็น ผู้ ใช้ ส ขอย ส เข่า มี ค่า จ่ ง, เพ่ พ่ง ผู้ น้อย โถ้ เชิ ก ท่อย หน้า จ็ก พ่ง ผู้ น้อย ที่ น้น.

ยอห์น 17

เจ้าเยซูปีนขึ้นสวรรค์

11 เจ้าเยซูจึงทูลว่า พระบิดาเจ้าข้า, ท่านเจ้าจึงทรงโปรดให้ข้าพเจ้าไปหาท่าน
ทั้งสามเถิด. 12 เมื่อท่านเจ้าเหล่านั้นอยู่ด้วยกันนั้น จึงพิทักษ์ไว้ในพระนามของ
ท่านซึ่งท่านได้ประทานแก่ข้าพเจ้านั้น และข้าพเจ้าได้รักษาไว้ ไม่มีผู้ใดพินาศ
เสียเลย นอกจากบุตรแห่งความพินาศ เพื่อพระคัมภีร์จะสำเร็จ. 13 แต่บัดนี้
ข้าพเจ้ามาหาท่าน และกล่าวสิ่งเหล่านี้ในโลก เพื่อเขาทั้งหลายจะได้มีความ
ยินดีของข้าพเจ้าเต็มเปี่ยมในตัวเขาเอง. 14 ข้าพเจ้าได้ให้พระวจนะของท่านแก่
เขาทั้งหลาย และโลกได้เกลียดชังเขาทั้งหลาย เพราะเขาไม่ใช่ของโลก
เหมือนข้าพเจ้าไม่ใช่ของโลก. 15 ข้าพเจ้าไม่ได้อธิษฐานขอให้ท่านนำเขาทั้งหลาย
ออกจากโลก แต่ขอให้รักษาเขาไว้จากความชั่วร้าย. 16 เขาไม่ใช่ของโลก
เหมือนข้าพเจ้าไม่ใช่ของโลก. 17 ขอทรงชำระเขาให้บริสุทธิ์ด้วยความจริงของ
พระองค์ พระวจนะของพระองค์เป็นความจริง. 18 ข้าพเจ้าได้ส่งเขาเข้าไปในโลก
เหมือนกันกับที่พระองค์ทรงส่งข้าพเจ้าเข้าไปในโลก. 19 เพื่อเขาเองก็จะได้รับ
การชำระให้บริสุทธิ์ด้วยความจริงเช่นกัน.

คำอธิษฐานเพื่อคริสตจักร

20 ข้าพเจ้ามิได้อธิษฐานเพื่อคนเหล่านี้เท่านั้น แต่เพื่อทุกคนที่จะได้เชื่อในข้าพเจ้า
ด้วยถ้อยคำของเขา 21 เพื่อเขาทั้งหลายจะได้เป็นหนึ่งเดียวกัน เหมือนอย่างที่
พระองค์ พระบิดา ทรงสถิตในข้าพเจ้า และข้าพเจ้าในพระองค์ เพื่อเขาเองก็จะ
ได้เป็นหนึ่งเดียวกันในเรา เพื่อโลกจะได้เชื่อว่าพระองค์ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามา.
22 และสง่าราศีซึ่งพระองค์ได้ประทานแก่ข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าได้ประทานแก่เขา
ทั้งหลายแล้ว เพื่อเขาทั้งหลายจะได้เป็นหนึ่งเดียวกัน เหมือนอย่างที่เราเป็น
หนึ่งเดียวกัน 23 ข้าพเจ้าในเขาทั้งหลาย และพระองค์ในข้าพเจ้า เพื่อเขาทั้งหลาย
จะได้เป็นสมบูรณ์ในความเป็นหนึ่งเดียวกัน และเพื่อโลกจะได้รู้ว่าพระองค์ได้
ทรงส่งข้าพเจ้ามา และได้ทรงรักเขาทั้งหลาย เหมือนอย่างที่พระองค์ได้ทรงรัก
ข้าพเจ้า. 24 พระบิดาเจ้าข้า ข้าพเจ้าปรารถนาว่าผู้ที่พระองค์ได้ประทานแก่
ข้าพเจ้านั้น ขอให้เขาอยู่กับข้าพเจ้าในที่ซึ่งข้าพเจ้าอยู่ด้วย เพื่อเขาจะได้เห็น
สง่าราศีของข้าพเจ้าซึ่งพระองค์ได้ประทานแก่ข้าพเจ้านั้น เพราะพระองค์ได้
ทรงรักข้าพเจ้าก่อนการสร้างโลก.

25 โอ พระบิดาเจ้าข้าผู้ทรงชอบธรรม โลกไม่ได้รู้จักพระองค์ แต่ข้าพเจ้าได้รู้จัก
พระองค์ และคนเหล่านี้ได้รู้ว่าพระองค์ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามา. 26 ข้าพเจ้าได้ทำให้
พระนามของพระองค์เป็นที่รู้จักแก่เขาทั้งหลาย และจะทำให้เป็นที่รู้จักต่อไป
เพื่อความรักซึ่งพระองค์ได้ทรงรักข้าพเจ้านั้นจะได้อยู่ในเขาทั้งหลาย และข้าพเจ้า
ในเขาทั้งหลายด้วย.

นั้นเ, ฮุ้ฮู่โท่6 เนาค้ เง่า ใท้ ค้นมา เหนแง่ท หนั. 32 ใท้ หนี่ หอด มี ท่าน โงด นั้นเ. 33 ว่าฮุ้ ใก ห้อท ฮู่ง เง่ง เจ้า ฮุ้นั้นเ ฉ้ ฮ้ ฮู่ง เง่ง ฮุ้ใกฉ้ว ฮ้ ฮู่ง เง่ง ฮุ้นั้นเ ฉ้ โก้ ฮู่ง เง่ง น่อง ฮ้ งาง โน้ง. 34 เหา งอท พ้6 ท่านว่า, ท16 ค้น นั้นเ มี ฮุ้ ฉาง x๐6 ส ฉ้ แอน ฮู่ เง6 ก็ว หนั, ฉ้ เอา ฮุ้ ง โง ฉ้ วา6 ฮุ้ ง โว้. 35 มี ฮุ้ ฑ้6 x๐6 ส ฉ้ แง ก แง้6 ฮู่ ท่อง หนั, ฉ้ เอา ฮุ้ ง โง ฉ้ วา6 ฮุ้ ง โว้. 36 มี ฮุ้ ฉาง x๐6 ส ฮู่ ท่า โท่6 เน า, ฉ้ เอา ฮุ้ ง โง ฉ้ วา6 ฮุ้ ง โว้. 37 แง้ว แฉน ข่าม ใช้ ฉาง ความ ฉาม ท่าน เจ้า ว่า, ฉ้6 เจ้า พ้า ความ นี้ ฉ้ เป็น นั้น ง่อน ใก ? เจ้า เฮ็ ณุ ทอง เหา ว่า, แอน ส ทาง ฮู่ ง่อน ใก พ้6 ทา ฉ้ ฮู่ ง่อน นั้นั.

ฮูทา 18

ความ โท ด้าง น่าง แม่ พ้าง ที่ง โณ วาน ความ

1 ท่าน เจ้า โด้ โท ความ ด้าง น่าง วาง ง ใท้ เหา พ้6, เพ่ ง อท ห อน เหา ว่า ค้ ท่าว โห้ ฮู่ เง6, เง่า ใท้ ง่อน แท6 ง่อน ใจ. 2 ท่าน เจ้า เว้า ว่า, พั้6 เม6 ง มี โณ วาน ความ ฮุ้ ง เง่า เพี้ เจ้ พ้า แท่6 เง่า นี้ ง พ้า ห้ ทา ส. 3 เม6 นั้นเ มี แม่ พ้าง ฮุ้ ง พ่น มา ทา โณ วาน ความ ฮุ้ นั้นเ, ฮ้ วาน จ้ ท ถิ่ ใท้ น้อง ฮ้ ที่ง ฮู่ เป็น ความ. 4 โณ วาน ความ ฮุ้ นั้นเ แท่ แจอท เง่า แง่ เจ็ด ท่อง ทาท ขุ น มา หนึ่ เพี้ ใจ, ทา ว่า น้อง เง่า เพี้ เจ้ พ้า แท่6 เง่า นี้ ง พ้า ห้ ทา ส ค้ ถิ. 5 ทาท แม่ พ้าง ฮุ้ นี้ มา ทุท ทโน ใจ น้อง, น้อง ฉ้ เจ็ด ถิ่ นี่ ที่ง มน, จ้าน ว่า มน ฉ้ มา ฮู่ เง6 เท้ เจ็ด ใท้ น้อง งาท ใจ. 6 แง้ว เจ้า พ้า เว้า ว่า, ใท้ พ้6 โณ วาน ความ ฮุ้ เง่า ถิ เว้า. 7 แฉน ส เจ้า พ้า โด้ เงท โว้ แฉ ท ทา ท่าน เจ้า ท่า เว็น ท่า ค้น นั้นเ ทา ว่า เจ้า พ้า ฉ้ อ้ก ใจ โจ้ม เท6 ท้ ที่ง จ้ ทเหา ค้ ถิ ท่าน เจ้า ฉ้ เง่า มี ความ ถิ นี่ ที่ เหา อ่า? 8 เหา งอท พ้6 ท่านว่า, ท่าน เจ้า ฉ้ ใท้ ความ ถิ นี่ ที่ เหา ท16 ง่าน จี้ นี้ ทา เร้ นั้นเ เม่ ขุ ท าง ส มา ฉ้ เห็น ความ เจ๋ ฮู่ พั้6 เม6 ขุ ม ท้ เง่า ?

โท ความ ด้าง น่าง ส พ้า จ้ น่าง แท่6 ส เที่ง ท้ง

9 มี ส ว่า เจ้า เป็น ส ฮุ้, ฮุ้ ถิ แง้ว ดุ ง่าง ฮุ้ อ่น, ท่าน เจ้า โด้ โท ความ ด้าง น่าง วาง นี้ ว่า. 10 มี ฮุ้ ฉาง x๐6 ส นั้นเ โง ท่าว โห้ พั้6 เจน โห้ เหา. ฮุ้ ง เป็น ส พ้า จ้ น่าง, ฮุ้ ง เป็น ส เที่ง ท้ง. 11 ส พ้า จ้ น่าง ฮุ้ นั้นเ ฮิ น พี่ พั้6 ท16 ใจ เจ้า ท่าว โห้ ว่า, ฮ้ โห้ เหา เจ้า พ้า, ฮุ้ น้อง

ส่วนมีความรู้สึกอย่างเจ้านั้น, ผู้น้อยเห็นว่าอันนี้ก็ดีอยู่ แต่ว่าเขาทั้งหลายนี้ก็ดีกว่าเหมือนกัน. 12 ทุกๆสัปดาห์ผู้น้อยถือศีลอดสองครั้ง, ถวายทศางค์ของทุกสิ่งที่ตนได้. 13 แต่ผู้เก็บภาษีนั้นยืนอยู่ห่างๆ ไม่กล้าแม้แต่จะเงยหน้าขึ้นมองฟ้า ได้แต่ตีอกของตนว่า, ข้าแต่พระเจ้าโปรดเมตตาคนบาปอย่างข้าพเจ้าเถิด. 14 เราบอกท่านทั้งหลายว่า, ผู้นี้ก็ลงไปบ้านของตนเป็นผู้ชอบธรรมกว่าคนนั้นเป็นแน่ เพราะว่าผู้ใดที่ยกตนขึ้นจะต้องถูกลดลง แต่ผู้ใดที่ถ่อมตนลงจะได้รับการยกขึ้น.

เจ้าเยซูกับเด็กน้อย

15 คนทั้งหลายได้พาเด็กอ่อนมาหาท่านเจ้า, เพื่อให้ท่านเจ้าต้องมือของท่านนั้นถูกต้องเขา, แต่เมื่อสาวกเห็นดังนั้นก็ห้ามปรามเขาเสีย. 16 แต่ท่านเจ้าเรียกเขามาหาว่า, ปล่อยให้เด็กน้อยมาหาเรา อย่าห้ามเขาเลย, เพราะว่าแผ่นดินของพระเจ้านั้นเป็นของคนเช่นนี้. 17 ให้รู้ไว้ว่าผู้ใดเข้าถึงแผ่นดินของพระเจ้านั้นเหมือนเด็กน้อย, ผู้นั้นจะเข้าแผ่นดินของพระเจ้านั้นไม่ได้เลย.

ผู้ปกครองหนุ่ม

18 มีท่านหนึ่งเป็นผู้ปกครองถามท่านเจ้าว่า, ครูดีทั้งหลายผู้น้อยจะทำอย่างไรจึงจะได้มีชีวิตนิรันดร. 19 ท่านเจ้าตอบว่า, เป็นเพราะท่านจึงเรียกเรา, "ดีทั้งหลาย," เขามิได้ทั้งหลายมีที่เจ้านั้นเลย. 20 ท่านรู้ความเจ้านั้นบอกแล้วว่า, อย่าล้มสู้ปฏิบัติท่าน อย่าผิด อย่าขโมย อย่าเป็นจึงแล้วพยาน,แล้วให้มาท่อนเรา. 23 แต่ผู้นั้นได้ยินคำนี้หนักใจยิ่งเพราะเป็นผู้มีทรัพย์. 24 แต่เจ้าเห็นท่านใจเศร้าโศกจึงว่า, ผู้มีเงินจะเข้าแผ่นดินของพระเจ้านั้นยากแท้. 25 **ผู้มีเงินจะเข้าแผ่นดินของพระเจ้านั้นยากกว่าอูฐลอดรูเข็มเสียอีก.** 26 แต่คนทั้งหลายว่าว่า, ถ้าเช่นนั้นใครจะรอดได้. 27 เจ้าตอบว่า, สิ่งที่มนุษย์ทำไม่ได้พระเจ้าทำได้. 28 ท่านเปโ

โดยกล่าวความว่า, ให้เป็นดังคำ ! พระผู้เป็นเจ้าได้โปรดรักษาเหล่าข้าพเจ้ามาท่านเจ้า.

29 เจ้าเยซูเจ้าทรงรู้ว่า, ว่าผู้ใดได้โปรดเหล่าข้าพเจ้ามี, พี่น้อง, อ้ายเอ็ม, ห้ามว่าบาปเท่าเพื่อนบ้านหาแต่นมนุษย์เจ้าพ้น. 30 คู่เป็นอยู่เช่นนี้ดีได้ทุกที่, คู่เป็นอยู่หน้าดีมีคู่กลางเป็น

เจ้าเยซูเจ้าทอดอัตภาพเจ้ามีเหตุผล

31 เจ้าเยซูเจ้าได้เอาธงออกผู้ข่มใจ้โปรดท่าน ได้เจ้าทรงรู้ว่า, คุมเหตุการนั้นเมื่อเป็นเยซูคนเจ็บ, คู่ตอบความพระผู้เป็นข้าวความเจ้าพ้นได้ดีนโป้ทอดอัตบาปกลางสนั้นดีเป็นแท้. 32 เพื่อว่าเรื่องดีข้าวบาปกลางสให้สต่างพันธุ์, เรื่องดีเจ้าจ๊ดจริงท่านเจ้าดีเจ้าความหยาบคาย,โคมนี้คนาขาดใจ่ท่านเจ้า. 33 เรื่องดีทรงแข้วดีหน้าท่านเจ้าจ๋ หากว่าได้ถามมั้ท่านเจ้าดีตันเป็นสเข่า. 34 การแสนข่ามใจ้เข่าได้เหน้า โมกในใจพระความนั้นจ๊ตอบ, เพื่อว่าพระความนั้นได้ปิดจับจ๋เรื่อง, เรื่องจี้ดเข่าหุ้มหนี้ความท่านเจ้าเจ้านั้น.

เจ้าเยซูเป็นประธานของสงฆ์โท

35 เมื่อท่านเจ้าได้มาจี้เมตเยซูโท, มีสตาของผู้ญาเป็นสทันจ๋ผู้แคมการ. 36 เมื่อผู้นั้นได้ในเรื่องแสนสต่างการโปรดมนจีนดามเรื่องว่าแม่นจ๋ด. 37 เรื่องของมนีว่าแม่นเจ้าเยซูเจ็นโทเมตนาหน้าเจ็ดการโปรด. 38 สตาของนั้นได้แสดกนั้นว่าเยซูเจ้าบาปดาวิดเธอจ๋อกแพดผู้น้องแต่นา. 39 ผู้ต่างโปรดท่อนได้ของมนีท่ามา, มนีเพื่อแสดกเรื่องแพดนั้นใหม่, เจ้าบาปท่านดาวิดเธอ, จ๋อันดุมีผู้น้องแต่นา. 40 ท่านเจ้าได้ชี้ผู้ของเรื่องเธอผู้การมาหาท่านเจ้า, เมื่อมาจี้แข้วท่านเจ้าดามมนีว่า. 41 เจ้าแต่ให้เหล่าต่อจ๋ด, ผู้นั้นดาวความตองว่าดู้ดท่านเจ้าจ๋อันดุผู้น้องต่อให้ผู้น้องเห็นพื่อด. 42 เจ้าเยซูเจ็นได้เว้าทรงผู้การของนั้นว่า, “ให้เห็นพื่อด” เพื่อว่าเจ้าเต่เชิดให้เจ้าลิเดดเท่า. 43 เต่นั้นผู้การของคี้เห็นพื่อด. มนีได้โปรดท่านเจ้าแข้วจ๋อดตูเจ้าพ้น, เมื่อแสนสได้เห็นแนวนั้นคี้เธอทนจ๋อดตูเจ้าพ้น.

ท่านนักนายแต่เห็นเจ้าเยซู

ฯ, ๓๑ 19

1 เจ้าเสียญเห้า จงมอง เสียง โท แข้วจด๊ ๓าย มอง จง. 2 ง่อน นั้น มี ตุ้ ดูาย ฯ ตุ๋ ฌัท ฌาย เป็น โทท ฯ เท็ง ห้วย ซอง มี. 3 ท่าน ฌัท ฌาย แอ่ เห็น เจ้า เสียญ เป็น ตุ้ แนว ใด ๓าท เง่า เห็น เพ่ว่า แฉน ฯ เอื่ ๓าย เพ่ว่าท่าน เป็น ฯ น้อย ฯ ที่. 4 ท่าน ฌัท ฌาย จี๋ง แง่น จด หน้า จง นั้น ก จ๊ ญ๋ ๓า โม จี๋ง ดุ เห็น ท่าน เจ้า ๓าย จง ๓าง นั้น. 5 มง เจ้าเสียญ มา ทอด ง่อน นั้น ท่านเจ้า แทน หน้านั้น เง็ง ท่าน ฌัท ฌาย แข้วเว้า ว่า, ท่าน ฌัท ฌาย เอ๋ย! ให้ โจ๋ง มา วน เพ่ว่า มี้ นี้ เพา ดุ จด๊ แจ จี๋ง ตุ้ เพน ท่าน. 6 ท่าน ฌัท ฌาย ค้ ข้น พ้าว โจ๋ง มา ม่จน เมง โคม ห้อน ท่าน เจ้า. 7 มง แฉน ฯ เห็น เฌง นั้น ค้ เอา ทน โจ๋มว่า, เป็น ข่ง น, ท่าน ตุ้ นี้ จี๋ง เห้า จง แจ่ จี๋ง พ้ง เพน ฯ ใจ จาน.

8 ท่าน ฌัท ฌาย ค้ ท่น นั้น ดูาย ความ ขุ ท่าน เจ้า ว่า, ดู๋ ท่าน เจ้า, เดู๋ ฌอ๋ ตุ้ น้อย ดุ แง่ง ฯ ให้ ฯ ค่ด ณี่ ด่อ๋ ฯ, ว่า ตุ้ น้อย จด๊ เพ้ม เอา เดู๋ ฌอ๋ ตุ้ ใด, ตุ้ น้อย ดุ โข๋ ค้น ให้ ข่ ท่. 9 เจ้า เสียญ เว้า ว่า, มี้ นี้ ความ น่อย ข่ ง๋าง โฌ้ย จด๊ มา ทอด เพน ดาง นี้ เพ่ว่า ตุ้ นี้ ค้ เป็น ขุท ๓าน ฮ้ง ขา ทาม. 10 เพ่ว่า ขุท ดูาย ฯ มา เพ่ ข่าว ทา แท่ง ด่อย ตุ้ โท๋ จง แข้ว นั้น ให้ น่อย ขาง ห้าย.

โท ความ ด้าย ฌ่าย เงน ห้าว

11 มง แฉน ฯ จด๊ ใน เฌง นั้น, ท่าน จี๋ง เจ้า โท ความ ด้าย ฌ่าย ให้ เขา พ็ง ท่ม วาย ฯ ใพ่, เพ่ว่า ท่าน เจ้า จด๊ มา จ๊ เมง เสียงฌา เจ๊ยงแข้ว, เขา พ่ ว่า แฉน เมง เจ้า พ้า ดุ มา ให้ เห็น ๓จ๋ง ง่าน จี้ นี้. 12 เฌง นั้น ท่าน เจ้า จี๋ง ว่า, มี ห้าว ๓วาน ตุ้ ฯ ออก จง มอง ท่าง โท เพ่จง ห็ง ค้วน เป็น ง๋ แข้ว ดุ ค้น มา เพน. 13 ท่อน ออก จง ท่าน จด๊ แฌท ฯ เพน ท่าน ข้ง ฯ มา ๓าเอา เง็น ให้ เขา ฯ ห้าว แข้ว ง่อก ว่า, ให้ เอา เง็น นี้ จง ค้า ฌาย ห้น ว่า น้อย ค้น มา. 14 เป็น จพ่ ดู๋ ท่าน ตุ้ นั้น, เขา จี๋ง โข๋ ตุ้ ๓าง หน้า จง ง่อก ท่าน ว่า พ็ง น้อย เง่า แอ่ ให้ ท่าน ตุ้ นี้ เป็น ง๋ พ็ง น้อย. 15 มง ท่าน จด๊ จ๊ท เป็น ง๋ ค้น มา แข้ว, ท่าน จี๋ง แฌท เอา พ็ง ฯ เพน ท่าน จด๊ เอา เง็น ให้ เขา ง้ นั้น มา เพ่ แอ่ ขุ ว่า แฉน เขา ใฉ มน จด๊ ค้า ฌาย จด๊ พ้า น้อย ๓าย ท่ ใด. 16 ตุ้ ดู๋ ฯ เห้า มา ดูาย ว่า, ดู๋ ท่าน เง็น ท่าน ห้าว ฯ จด๊ พ้า ข้ง ห้าว. 17 ท่าน จี๋ง เว้า ท็ง ตุ้ นั้น ว่า ถิ แข้ว, เจ้า เป็น ฯ เพน ถิ, เพ่ว่า เจ้า เป็น ฯ นี่ ท็ง เดู๋ เง็ท น้อย เพา ดุ ให้ เจ้า เห้ แท่ง ข้ง มง. 18 ตุ้ ดู๋ ซอ๋ มา ดูาย ว่า, ดู๋ ท่าน เง็น ท่าน ห้าว ฯ จด๊ พ้า ห้า ห้าว.

19 ท่านจึงเจ้าทั้งสิ้นแจกหนังว่า เงินนี้จงใช้เจ้าเถิดแต่ท้ายสุด.

20 อีกคนหนึ่งมาถามว่า ข้าแต่ท่านนี้ดูเถิดท่านท้าวมีสิ่งของเอาผ้าไปห่อ
ไว้. 21สิ่งของนั้นท่านเพราะท่านเป็นอย่างนั้นแต่ท่านเจรจาเท็จเอาแต่ท่านเข้าใจออก
แต่เจรจาตื่นอย่างท่านเข้าใจบุก. 22 ท่านจึงเจ้าทั้งมนว่า, ข้าอย่างเข้าเจอย, ลูกใช่ใช้
ความเจ้า มีแต่ท้ายเข้า, ลูกเป็นอย่างนั้นแต่เจรจาเอาแต่ลูกเข้าใจออกแต่ตื่นแต่ลูก
เข้าใจบุก. 23 เป็นแต่ใดมีจิตเข้าเอาเงินลูกฝากไว้เพื่อนั่งเงินเมื่อเรียกลูกมาลูกใช้
เงินโตแต่เงินพร้า. 24 แล้วท่านจอมสิ่งจึงชี้แก่ท่านว่า, ให้เอาเงินท้าวมีนั้นแล้ว
เอาให้สิ่งมีใช้ท้าว. 25 ตาแต่นั่นเจ้าทั้งท่านว่า, ข้าแต่ท่าน, สิ่งนั่นมีใช้ท้าว
แล้ว. 26 น้องจอมพี่แก่ท่านว่า, สิ่งมีชิ้นแล้วใช้ลูกแก่ให้สิ่งนั่นใหม่, สิ่งเข้ามีตาตามนั่นมี
แล้วคือใช้เอาออกใส่สิ่งนั่น. 27 พี่แก่สิ่งนั่นข้าแต่ให้น้องเป็นใจเรานั่น เอาเรามานี้หน้าฆ่าหน้าน้องข.

พูดหน้ามาตามเรื่องหนึ่งเรื่องหลัง

28 เมื่อเจ้าเยซูใช้เจ้าความนั่นแล้วท่านเจ้าใช้ใส่เรื่องเยซูนาเข็มท่อนเรา. 29 เมื่
ท่านเจ้าใช้มาจึงบ้านเขตดาวนี้แต่บ้านเขตบาหนึ่พูดตาท่, ท่านเจ้าใช้ใช้ออกอย่างใส่.
30 จอมเราให้เถิดใส่ในบ้านชี้หน้านี้เมื่อเถิดออกแล้วใช้เห็นข้อยโตจนใส่ถูกใจ
เข้าเชื่อมีใสถิ่นฆ่าเท่, แท้จริงมานี้. 31 ว่ามีใสถามแท้มนเยิดฆ่, ให้จอมว่าเจ้าวางใจ
แต่ใช้. 32 ข่าวใช้สิ่งใส่นั่นคือเห็นเป็นเหตุความท่านเจ้าใช้เจ้าทั้งเรา แท้. 33 เมื่
เรานาหาแท้เถิดข้อยนั่น, แถนเจ้าข้อใช้ถามว่าเป็นฆ่าจิงแท้เถิดข้อยนั่น. 34 เรานอย
ว่าเจ้าวางใจ แต่ใช้. 35 แล้วเรานิงข้อยนั่นมาให้เจ้าเยซู เอาเย้เรานาจากเหาหิงมน,
จิงเมยท่านเจ้านั้นถึ. 36 เมื่ท่านเจ้าหาถึงใส่ใส่ใจพ่อใช้แท้เย้งหาง.

37 เมื่ท่านเจ้าใช้มาจิงเงินเยซูเข็มแลมหาง ใจใส่ใส่พูดพาท่, แถนข่าวใช้
เอาหน่มนเงินฆ่อยกูเจ้าหน้าเรงแจงเพื่อว่าอีกหาวงานเรานี้ใช้เห็นนั่นใช้เจ้าว่า:
38 ฆ่าจากเจ้าสิ่งมาตางหน้าเจ้าหน้าเป็นหุกแต่นแท่นดี, ให้มีความหิงอานยิงเงินหน้าขึนฟานแท่งมีความพูดหน้ามาตาจอนควันจง. 39 แถนพวกข้าชายคนหนึ่งอย่างพูดพิงเยิดใจพ่นั่น

ลูกา 19

ได้ถามความนั้นท่านเจ้าว่า, ดูก่อนมิตร! ท้ามแสนข่ามใช้ท่านเจ้าทำมันแม่แล. 40 ท่านเจ้าตอบเขาว่า, เราบอกพวกท่านว่า ทาทาเขาทำมันต่อด่านี้ดีแลกนั้น. 41 แม่ท่านเจ้าได้มาชี้ชั่วเห็นเมืองแห้วดีนี้ตาออกเพื่อนลูกเมืองนั้น. 42 แห้วเว้าว่าโอ! เมืองเสียนี่เมืองข่ม, มื้นี้แม่ให้ท่านทุกอันใดให้ความดีถึงท่าน ทางว่าบัดนี้, อันนั้นได้บังขังตาท่านแห้ว. 43 เพื่อว่าเถิดมาถอดท่านนั้นดีแม่นเถิดถูกดีขึ้นคุกล้อมหันท่านรีบกุดด่าน. 44 แห้วเขาดีลัวล้ว ท่านเหนือท่าพวกนี้ท่านใจพวกลิน, ท้อนด่านเหนือใจนหนเขานั้น เขาดีเข่าวางรีบ่อนนั้นเพื่อว่าท่านเข่าทุกเจ้าฟ้าดีมาต่อสท่าน.

เจ้าเสียญโจรเทนโหล้เขา

45 แห้วเจ้าเสียญเล้าโจรเทนโหล้เขาได้ขังสีญี้สกาสชีญหนึ่งทรงเทนโหล้เขานั้นออกล้. 46 แห้วเว้าทังเขาว่า, มีความดีนรีบหนึ่งพังงางฟ้าว่า เทนโหล้เขาแลงเขาเป็นบ่อนท่าวโหล้. ทางนุมาเสียดเป็นบ่อนสงท. 47 ท่านเจ้าได้บอกซอนเขาหนึ่งเทนโหล้เขาดูมี้ ทางแสนพ่ายใหญ่ แสนโกนซอนจอง แห่งพวกทวานเสียน ทางงรงน้าท่านเจ้าล้. 48 ทางเขาเข่ามีงรงดีเสียดได้, เพื่อว่าพวกเสียนโพชีแสงเอาใจใส่หนึ่งความท่านเจ้าบอกซอน.

ลูกา 20

แสงสวนเจ้าเสียญ

1 มื้นสเจ้าเสียญทาง บอกซอนเสียนโพแห่งข่าวน่าวใจเลงหนึ่งทรงเทนโหล้เขา, มีแสนพ่ายใหญ่, แสนโกนซอนจอง แห่งชีเข้าสแห่มาทาท่านเจ้า. 2 ถามความว่า, ล้ท่านบอกพวกน้อย, ท่านมีแสงอันใดจั่งเสียดพวกอักนี้ได้, แม่นใดให้แสงท่าน. 3 ท่านเจ้าตอบเขาว่า เขาดีถามพวกท่านล้กความสงแงกหน, ให้บอกเขา. 4 อักท่านใดหนีขีคีมาน้นมาแห่เจ้าฟ้าหือว่ามาแห่สา. 5 เขาจั่งใจวานหนว่าญมเขาดีตอบว่ามาแห่เจ้าฟ้ามนคีดีถามญมเขาว่าเป็นเกงใดพวกท่านจั่งเข่าเดท่านใดหน. 6 เขาดีว่ามาแห่สา, เป็นโพเหงทำดีกินเจ็วต่อด่านใจ่ญมเขาเพื่อพวกเขาเดท่านใดหนเป็นชีข่าวความเจ้าฟ้า. 7 เขาจั่งถามถอบว่า, เข่าทุกจักมาแห่ทำใด. 8 ท่านเจ้าจั่งตอบเขาว่าเขา

คี้ คุ เข่า วอท พัง ท่าน แว้ท ทน ว่า เทา เชื้ด วัท นี้ ชี้อน แฝง อน ใด.

โท ความ ด้าย น่าย ส จ้าง กิน ฉน

9 ท่าน เจ้า ก็ง โทท โท ความ ด้าย น่าย ให้ เชื่น โพ่ พังว่า, มี ฮู้ ฆาย ง เชื้ด ฉนพาท อัก ให้ ส จ้าง กิน ฉน เชื้ด แข้ว ท่าน โด้ หัว ทาง ออท โว ท่าง เมง ฮู้ เท้ง นาน. 10 เม่ ทอด ทาม คิ แพ้น แข้ว ท่าน จี้ง ใช้ ส เทน ฮู้ ง โว ทา ส จ้าง กิน ฉน เพ่ เฉา คุ เอา เฟ้น ท่าน นั่น ให้ ส เทน. แฝน จ้าง กิน ฉน โด้ ทั่ง ส เทน นั่น แข้ว ฮั่ง โว มี เข่า. 11 แข้ว เจ้า ฉน จี้ง ให้ ส เทน ฮู้ ง โว ใพ่, แฝน จ้าง กิน ฉน โด้ ทั่ง ส เทน ฮู้ นั่น แข้ว ทู่ง เชื้ด ให้ ฮ หน้า ฮ ทา ฮั่ง มน คัน เม่ มี เข่า. 12 ทาง เจ้า ฉน โด้ โฉ่ง ส เทน ฮู้ คุ่ ฉาม โว ใพ่ แฝน จ้าง กิน ฉน โด้ ทั่ง มน เจ้ง แข้ว คุ้ม ออท นอท ฉน โว. 13 ทาง เจ้า ฉน พาท อัก จี้ง เว้า ว่า น้อง คุ เชื้ด แนว ใด น์, น้อง คุ ให้ ขุท ฆาย ออท น้อง โว มี เท่ แฝน จ้าง กิน ฉน คุ นั่ง หน้า ท้ ทา. 14 ทาท แฝน จ้าง กิน ฉน เท็น ขุท ฆาย เจ้า ฉน จี้ง โฉ วาน ทน ว่า, ฮู้ นี้ ด เป็นเจ้า ฉน, เทา น้า มน ฮ์ มุน มัง นอง มน คุ เป็น นอง นุ่ม เทา. 15 เฉา จี้ง เอา ทน คุ้ม มน ออท นอท ฉน แข้ว น้า ฮ์, เม่ เป็น แนว นั่น เจ้า ฉน คุ เชื้ด แนว ใด ทั่ง แฝน นั่น. 16 ท่าน คุ มา น้า แฝน จ้าง กิน ฉน นั่น ฮ์ แข้ว คุ เอา ฉนพาท อัก นั่น ให้ ฮู้ อั่น จ้าง เม่ แฝน ส โด้ กิน คี้ เว้า ว่า ฮ์ ท่า ให้ เป็น แนว นั่น. 17 ท่าน เจ้า โด้ เง่ง เฉา แข้ว เว้า ว่า, เกง นั่น ความ แห้ม โร้ พื้ง พัง ขาง พ้า นั่น พื้ ม น คุ เป็น แนว ใด?

ท่อน ด่าน ห้าย ฆ่าง ท่ โด้ คุ้ม ฮ์ นั่น

จัน ทาย เป็น ท่อน ด่าน พุน พั่น แท่น

18 ฮู้ ใด โข้ม ทั่ง ด่าน นี้ คุ แพท ออท เป็น ท่อน, ว่า ด่าน นั่น โพท ทั่ง ฮู้ ใด ฮู้ น นี้ คุ แพท มุน โว.

จ็ท ฮ์ เน่ ห้วย

19 แฝน ฒ ทุง แท่ง โณ ฉอน 3อ6 ขุ ว่า ท่าน เจ้า โด้ โท ความ ด้าย น่าย นั่น ณ์ด ณ์น เฉา, เฉา จี้ง แอ่ จัด ท่าน เจ้า ทุง เคุ นั่น ทาท เฉา ข้าน เชื่น โพ่. 20 เฉา จี้ง ฉ่อม เง่ง ท่าน เจ้า แท่ง โฉ่ง ส วอม มี่ เกง ส ถิ โว ณ์ นี่ง เอา ความ, เพ่ แอ่ จัด เอา ความ ฉัด ท่าน เจ้า, แข้ว คุ ชาว ให้ อ่าน ทา ฮู้ มี แฝง. 21 แฝน นั่น จี้ง ฆาย ความ ทั่ง ท่าน เจ้า ว่า, คู้ง โณ พัง ฮู้ น้อง ขุ ว่า ท่าน เว้า แท่ง วอท ฉอน ท่ ความ ถิ เข่า เฉท หน้า ฮู้ ใด, มี ท่ วอท ฉอน ขุ ง ทาง เจ้า พ้า แนว ถิ นี้. 22 จ็ท พัง

ผู้เฒ่าองุ่นจึงว่าให้ทำดังนี้ ผมจะส่งลูกชายที่รักของผมไป บางทีเขาจะเกรงใจลูกชายของผม. 14 แต่เมื่อชาวสวนเห็นเขา เขาก็ปรึกษากันว่า ‘นี่แหละทายาทจะได้เป็นของเรา ฆ่าเขาเสียเถิด แล้วมรดกนี้จะเป็นของเรา.’ 15 ดังนั้นเขาจึงโยนเขาออกนอกสวนองุ่นแล้วฆ่าเขาเสีย. ดังนั้นเจ้าของสวนองุ่นจะทำอย่างไรกับชาวสวนเหล่านั้น? 16 เขาจะมาฆ่าชาวสวนเหล่านั้นและให้สวนองุ่นแก่คนอื่น.”

เมื่อประชาชนได้ยินดังนั้นก็กล่าวว่า “ขออย่าให้เป็นเช่นนั้นเลย!” 17 แต่พระเยซูทอดพระเนตรดูพวกเขาและตรัสว่า “ดังนั้นข้อความที่เขียนไว้ว่าอย่างไร?

‘ศิลาที่ช่างก่อสร้างทิ้งเสียแล้ว
ได้กลายเป็นศิลาเอกมุมสำคัญ’

18 ทุกคนที่ล้มลงบนศิลานั้นจะแตกหักยับเยิน แต่ถ้าศิลานั้นตกลงมาทับใครเข้า ก็จะบดขยี้เขาจนแหลกละเอียด.”

19 ครูสอนศาสนาและหัวหน้าปุโรหิตต้องการจับกุมพระเยซูในทันที เพราะรู้ว่าพระองค์ตรัสเรื่องนี้เพื่อกล่าวโทษพวกเขา แต่พวกเขากลัวประชาชน.

คำถามเรื่องการเสียภาษี

20 ดังนั้นพวกเขาจึงคอยสังเกตการณ์พระองค์ และส่งสายลับมาแสร้งทำเป็นคนชอบธรรม เพื่อจับผิดคำพูดของพระองค์ เพื่อจะได้มอบพระองค์ให้แก่ผู้ปกครองและอำนาจของเจ้าเมือง. 21 สายลับเหล่านั้นจึงทูลถามพระองค์ว่า “ครูสอนศาสนา เรารู้ว่าสิ่งที่ท่านสอนและกระทำนั้นถูกต้อง และท่านไม่ลำเอียงเข้าข้างใคร แต่สอนความจริงของพระเจ้าตามหลักความจริง. 22 ขอถามว่าเราควรเสียภาษีให้แก่จักรพรรดิโรมันหรือไม่?”

23 แต่พระเยซูทรงทราบถึงกลอุบายของพวกเขา จึงตรัสว่า 24 “จงเอาเหรียญเงินมาให้เราดูสักเหรียญหนึ่งเถิด. ใครมีรูปและชื่อใครจารึกอยู่บนเหรียญนี้?”

พวกเขาทูลตอบว่า “ของซีซาร์ครับ.”

25 พระองค์ตรัสว่า “ดังนั้นจงให้ของซีซาร์แก่ซีซาร์ และให้ของพระเจ้าแก่พระเจ้าเถิด.”

26 พวกเขาจึงไม่สามารถจับผิดคำพูดของพระองค์ต่อหน้าประชาชนได้เลย และเมื่อได้ยินคำตอบของพระองค์ก็ประหลาดใจจนนิ่งเงียบไป.

คำถามเรื่องการฟื้นคืนชีพ

27 ต่อมาพวกสัทธุสีซึ่งเป็นกลุ่มที่ปฏิเสธว่าจะไม่มีการฟื้นคืนชีพมาทูลถามพระองค์ 28 ว่า “ครูสอนศาสนาครับ โมเสสได้เขียนไว้ให้เราว่า ถ้าพี่ชายของชายคนหนึ่งตายไปโดยมีภรรยาแต่ไม่มีบุตร น้องชายของเขาจะต้องรับภรรยาของพี่ชายมาเป็นภรรยาของตน เพื่อให้พี่ชายมีบุตรสืบสกุลต่อไป. 29 มีพี่น้องชายอยู่เจ็ดคน คนพี่คนโตแต่งงานแล้วแต่ตายไปโดยไม่มีบุตร. 30 น้องชายคนที่สองก็รับภรรยาของพี่ชายมาเป็นภรรยาของตน แต่ก็ตายไปโดยไม่มีบุตรเช่นกัน. 31 น้องชายคนที่สามก็รับภรรยาของพี่ชายมาเป็นภรรยาของตนเช่นกัน และน้องชายทั้งเจ็ดคนก็ตายไปโดยไม่มีบุตร. 32 ในที่สุดหญิงคนนั้นก็ตายไปด้วย. 33 ดังนั้นในวันฟื้นคืนชีพหญิงคนนี้จะเป็นภรรยาของใครในเจ็ดคนนั้น เพราะทั้งเจ็ดคนต่างก็เคยแต่งงานกับนางมาแล้ว?”

34 พระเยซูตรัสตอบว่า “ในโลกนี้ผู้คนแต่งงานและยกบุตรสาวให้แต่งงาน. 35 แต่ผู้ที่ได้รับการพิจารณาว่าสมควรได้มีส่วนในโลกที่จะมาถึงและในการฟื้นคืนชีพจากความตายนั้นจะไม่แต่งงานหรือยกบุตรสาวให้แต่งงาน. 36 เพราะพวกเขาจะไม่ตายอีกต่อไป เขาจะเป็นเหมือนทูตสวรรค์ และเป็นบุตรของพระเจ้าเพราะได้ร่วมในการฟื้นคืนชีพ. 37 ส่วนเรื่องที่ว่าคนตายจะฟื้นขึ้นมานั้น โมเสสก็ได้แสดงให้เห็นในเรื่องพุ่มไม้ที่ลุกไหม้ เมื่อพระองค์ตรัสกับโมเสสว่า ‘เราเป็นพระเจ้าของอับราฮัม พระเจ้าของอิสอัค และพระเจ้าของยาโคบ.’ 38 พระเจ้าไม่ได้เป็นพระเจ้าของคนตาย แต่เป็นพระเจ้าของคนเป็น เพราะสำหรับพระองค์ทุกคนยังมีชีวิตอยู่.”

39 ครูสอนศาสนาบางคนจึงทูลว่า “ครูสอนศาสนาครับ ท่านสอนได้ดีมาก.” 40 ไม่มีใครกล้าถามคำถามใดๆ กับพระองค์อีกเลย.

พระเยซูคือพระคริสต์เจ้าหรือ?

41 แล้วพระเยซูตรัสถามพวกเขาว่า “ทำไมพวกเขาจึงกล่าวว่าพระคริสต์เจ้าเป็นลูกหลานของกษัตริย์ดาวิด? 42 ดาวิดเองได้กล่าวไว้ในหนังสือเพลงสดุดีว่า:

ยูดา 20

เจ้าพ้นเว้าทังเจ้าพ้นสุดของว่า

ให้นี่แพ้แล้วเขา

43 ท่านว่าเขาคือโฉมสุดของท่าน

ให้ชูท้อแพ้นทันท่าน

44 เมื่อดาวิดาจึงทูลแด่เจ้าวายินเจ้าพ้น แข็วเจ้าวายินคือเป็นเชื้อชายดาวิดาได้แก่ใด. 45 เมื่อแด่นสดาแพ้ชูนั่นท่านเจ้าเว้าทังแด่นข่ามใช้ว่า. 46 ให้ดีพ้แล้วคนฮอนฮอแต, สุมกนุ่แต่เข้อ ทูาแต่งมา, แต่ให้สนังหน้าท้าวอนสนุมนุม มักนี่แต่วอนมีหน้า มีตา หนึ่แต่เขนโหง้เขา แท่แต่วอนทันพานทันขี้แต. 47 เขาทันทันดูเขนแม่หมายแน้แต่ท่าวโหง้ให้เข่แต่เอแด่นนี้ดีโก้ายหักนั้น.

ยูดา 21

แม่หมายต่อยเป็นเขนโหง้เขา

1 เมื่อเจ้าเสดุแขน หน้านั้นคีเห็นสอ่อแลกเป็นใช่เท้าเทังเป็น. 2 ท่านเจ้าเห็นแม่หมายคือนี่สุดเอาเป็นฮอแฮุทอแแก่ลกใช่เท้านั่น. 3 ท่านเจ้าเว้าว่าเขาวอทพ้แต่ท่านความนี่, แม่หมายคือนี่สุนี้ลกเป็นทายเณสุอั่น. 4 เพ่ว่าแด่นอั่นนั่น ได้เอาเป็นเณเล่แจ่งายเขา มาลก, ทากสุทูแนี้ได้เอาเป็นขี้แมี่คือนี่มาใช่เพ็ด. 5 มีสุท่าวฮอแต่ทูเขนโหง้เขาว่า ด่านแท่แต่เณโหง้เณ็เจ้าพ้นได้แท่แแง่ดูนเงาม ท่านเจ้าเว้าว่า. 6 เณ่แณอแพ้แต่านเห็นนี้ มีมีดดุฮาทฮ้ว พ้แต่ทอนด่านโณ่นทนสุนี้ดุเง่าเณฮ้ทอน.

ยาแต้ายแท่แจ็ทโฉมนาย

7 เขาดายความดามท่านเจ้าว่า, ดุ้แจ็ทจ็ทนี้ดุเป็นนั้นทามใด, อนใดดุเสีดให้ทู่ว่าจ็ทเห็นแพ็ดเพ็ดนี้ดุเป็นนั้น. 8 ท่านเจ้าหอยเขาว่า, ดีให้ด้ทูาให้สุใดแข็วพาแพ้ท่านให้ฉัด เพ่ว่าดุมีทายสเอาดุ่เขามาอ้าแ, เขาดุว่าเขานี้ดีเป็นสุนันเณ่ได้จีมาแข็ว พ้แต่ท่านทูาได้ดูวท่อยเขา. 9 เมื่อพ้แต่ท่านได้ในจ็ทเขท, จ็ทโห็นต้าวทูาโคทใจ, เพ่ว่าพ้แจ็ทนี้ดีมีนั้นท่อน ทากจ็ทท้าขุดดุเง่ามาหอดวนฮ้นพ้าว.

10 แล้วท่านเจ้าเว้าทักเขาว่า, แต่นถินทักแต่นถิน, เมื่อคนทักเมื่อคนถือทัก
11 แต่นถินถือเฟนอัถขาท แท่มีอ้ายท้าสูงร้อย. ถือมีแนวข้านง่นแท่อวัทหากฆานมาแต่
เมื่อฟ้า. 12 ท่อนพื่อวัทถือเป็นนั้น เขาถือถัดพื่อท่านเจ้ว, ถือโผ่มนางพื่อท่าน, ถือถาวพื่อ
ท่านเจ้วพื้นื่อเขนจิหัวเขา,เขนหู, ถือเอาพื่อท่านเจ้งน้อื่อหน้าคือ, น้อื่อหน้าอ่าน หา ข้อนพื่อ
ท่านอกเขาหน้าเขา. 13 วัทนันถือมีนั้นทักพื่อท่าน เพ่ถือเป็นหามถิให้พื่อท่านว่าว น่าว
ใจเขื่อ. 14 เผ่นี้นันพื่อท่านเง่า ค้า ลัถอ่าว ว่าถือแท้แนวใถ. 15 เพ่ว่าเขาถือให้พื่อท่าน
ทู้หุท ลักษณถือพื่อท่านถือนัถความเว้าพื่อท่านเง่าจิด้. 16 หาว่าพี่แม่พี่น้อื่อทักพ่มู่คู่ลี้
หากถือว่าท่านให้เขาแข้วเขาถือน้าผานลักษณพื่อท่านฉั. 17ลักษณื่อหากถือถือพื่อท่าน
ข้อนเขา. 18 แม่นว่าโผ่มพื่อท่านเจ้มลลี้ถือเง่าฉั. 19 พื่อท่านเอาใจใจลี้ถือต่อต่จ เจ้ต
มีอื่อผานจิ้วจิด้.

เจ้าเสียญ่ว่าเมื่อเสียงญผาเจ้มถือหากจ้ว

20 เถือใถพื่อท่านเห็นโหนถิ่อื่อมาอ้อมข้อมเมื่อเสียงญผาเจ้ม, เม่นันพื่อท่านถือทู้ว่าวัท
หากจ้วเมื่อนันมาจี้แข้ว. 21 เถือนันนี้ตู้ตู้ก็อื่อตาลถี้พ่าลจ้วพู, นี้ตู้เมื่อลี้ให้ออนจ้ว,
นี้ตู้ข้านนอนนอนนาลี้เง่าให้เน้ามาเมื่อ. 22 ข้อนว่าบี้นันเป็นบี้ใจ่โห้ลเพ่ถือให้วัท
คู่แนวเป็นท่อลพ้วงางฟ้าถือนจ้ว. 23 หจื่อพื่อบี้นันเป็นแนวข้านหาลเสือดงางให้นี้
ที่อื่อตู้พา แท่มีงูทน้อลที่อเพื่อวางโผม เพ่ว่าถือมีวัทโผ่งางม่หาลเห็อื่อแต่นถินเพ่ว่าเจ้า
ฟ้าถือใจ่โห้ลแต่นนี้. 24 มีลักษถือหาลข้อนโลมถาง มีลักษถือจิจงจ้วเป็นหู่ท่จคู่แต่นถิน,
ลักท่างฟนถือถูเง่าลเมื่อเสียงญผาเจ้มห็นว่าเถือจาวแห้นท้างเขาถือลองขอถบี้.

เถือเม่งูหถาลักมา

25 ถือเป็นหากฆานพื้อื่อหาเว็นถจื่อเปนแท่มพื่อถจื่อถาว, ถือมีวัทงางม่ท่จแต่นถินเมื่อ
งูม, มีความจื่อเจ้ใจ ถินเขื่อฟอื่อนี้เจี้ห้อื่อหนแขื่อ. 26 ลักษณื่อหากถือข้านหาลเมถ มอล
จ้ว,เพ่ลอื่อค้าเจ้มื่อวัทเป็นนั้นพื้อื่อแต่นถิน, ข้อนว่าแนวมีแต่งแขื่อแผ่นห้าพื้อื่อเมื่อพื่อ
หากนนเฟ่น. 27 เถือนันเขาถือเห็นงูหากลักมาท่อลขี้ด้า มีคู้กใหม่ล้วนหจื่อมีความหู่อื่อ
หน้ามาหา. 28 เม่วัทนี้ก็อื่อโหกเป็นนั้นนันให้พื่อท่านห์นหูหจื่อนั้น เพ่ว่าวัทจู่งาง

ให้ใช้พวกท่านคุมาหอกแข็ง.

โทความด้านซ้ายที่เล่มหนึ่ง

29 ท่านเจ้าโทความด้านซ้ายที่บอกว่า, ให้เขียนที่เล่มหนึ่งแต่พวกที่ดีมีอันดับ. 30 เมื่อมีใครใช้ออกพวกท่านเห็นคือรู้ว่าน้อนคุหอกตามข้อนแข็ง. 31 แล้วนั่นถือพวกท่านนี้ควรทำ, เมื่อเห็นพวกอื่นนั้นให้รู้ว่าแต่นเขียนเจ้าฟ้าน้อนคุมาหอกแข็ง. 32 เพราะออกพวกท่านความนี้ว่า, ลูกนี้คุเข่าเหนือเขียนโดยท่อนอื่นเขียนเพื่อคุเป็นนั้น. 33 ฟ้าดินคุขาดขัดโดยทางความเพราะคุเข่าขาดขัดจักเท่.

34 ดังนี้ให้ถือว่าใจพวกท่านคุเมาเขียนทางหินเข้าเมาคนแต่ข้อนโมกเดาถอมหอกดูเขียนนี้, แข็งเถือนั่นคือคุมาหอกพวกท่านที่ง. 35 เพื่อว่ามีนั่นคุทอนมาโดยใช้ลูกแต่นถินเขียนจม เถือต่างแดเพราะ. 36 เถือนั่นดังให้ถือทางโขนดูเขียนเพื่อให้พวกท่านมีแดนน้องจ้างคุมีนั้นนั่นแข็งจึงคุป่านหน้าจุดลูกลูกถือ. 37เถือเห็นเวียนท่านเจ้าโถือออกอยนดูเขนโขนเพราะดูมีเถือเห็นคันคือออกโจดูพูกหมากที่. 38 ที่นเจ้าเขียนโพ่โถือมาทาท่านเจ้าหนึ่งเขนโขนเพราะเป็นความท่านเจ้าออกอย.

ลูกา 22

แต่นโดยเฒ่าสาซน้าเจ้าเขียนดู

1ตามทินเถือเจ้าจี้เข่ามีเถือแจ้งแถดว่ามีจี้ขุนฐูนนั่นจึงมาแข็ง. 2พวกเฒ่าตูนแต่พวกโถนอยฐองข่าวน้าท่านเจ้าทางจ๊งเพื่อว่าเราจ่านเขียนโพ่. 3แข็งฉีเข้าซาโถือเถือนหันข้าดูดาแถดว่าอิสราเขียโอด, มนเขียนงามใช้ฉุลูกตูนจิงสอดฉุข่ามใช้นั่น. 4 ข้าดูดาโถือออกโจโดยเจวานทีงพวกเฒ่าพวกแต่พวกทวานทางเขนโขนเราว่าคุให้เราจัดท่านเจ้าแนวใด. 5 แต่นนั่นคือโนมจ่น, แข็งหุ่นว่าคุเอาเธนให้. 6 ข้าดูดาหุ่นเขียดจี้ดข่าวขูดคุให้เราจัดท่านเจ้าเมื่อเถือข่าดลูก.

เจ้าเขียนูทินเถือมีชี่ขุนฐูนทีงข่ามใช้

7 ตอน มื้อ เรา ทิน เค้า จึ่ง เข่า มี เอ้ แพ้ง เป็น มื้อ เรา ค้า จ น้อย ทิน เม็ง ม่าน มื้อ จึ่ง ปุน ฐูน. 8 ท่าน เจ้า ก็ ใช้ ท่าน เป โต แท่ ท่าน ใส ตน ก็ ว ตอ เรา ว่า, ให้ ดา พาน เค้า มื้ จึ่ง ปุน ฐูน กิ้ ให้ ณุม เตา ทิน. 9 เรา ถาม ความ ถาม ท่าน เจ้า ว่า, อุ ให้ พ็ ฮู้ น้อย ดา พาน เค้า ง่อน ใด. 10 ท่าน เจ้า ขอ เรา ว่า, เม่ ท่าน เห็ ข อ อุ เค้า ก็ ท็ เม็ น้น อุ มี ฮู้ ถาม ต ห็ว กิ น้ี มา พ็ พ็ ท่าน, แข้ว ให้ เค้า ก็ ท็ เอน ท่อ ฮู้ ม น. 11 ให้ เว้า ห็ จ เจ้า เอน น้น ว่า, กิ ว ตอ ให้ ถาม, ห้อ ข้ แน ท เตา อุ ทิน มื้ จึ่ง ปุน ฐูน ห็ จ แด น ง่าม ใช้ เตา น้น ฮู้ ง่อน ใด? 12 เจ้า เอน อุ ว ตอ ให้ พ็ ท่าน ห้อ ใหญ่ ตุ น เห็ ก็ ดา พาน กิ้ แข้ว. 13 เม่ เรา เห็ ข อ ก็ ล็ เห็น เค็ ท่าน เจ้า ว ตอ เรา แท้ แข้ว เรา ก็ ดา พาน เค้า มื้ จึ่ง ปุน ฐูน กิ้.

เพ้ เค้า เจ้า เฮ็ ณุ

14 เม่ ตอน เถ แข้ว ท่าน เจ้า ล็ ก็ เค้า น่ แ่ พาน ห็ จ แด น ง่าม ใช้. 15 ท่าน เจ้า เว้า ห็ จ เรา ว่า, เตา ใส่ มอน อุ ทิน เค้า มื้ จึ่ง ปุน ฐูน นี้ ห็ จ พ็ ท่าน ท่อน เตา อุ ง่าง มี่ น่ ใจ. 16 ข้อน เตา ว ตอ พ็ ท่าน ว่า, เตา อุ เข่า ทิน เค้า มื้ จึ่ง ปุน ฐูน นี้ ข ท เท่ ห้น ว่า อุ ก็ เป็น ท่อ ย ความ ก็ เว้า กิ้ ท เห มื้ จึ่ง ปุน ฐูน พ็ แด น เม็ เจ้า พ้า. 17 ท่าน เจ้า น่ โท ท ข ก็ ข้อน เจ้า พ้า แข้ว เว้า ว่า, เอ า โท นี้ ง่า ย ท ทิน. 18 เพ่ เตา ว ตอ พ็ ท่าน ว่า กิ้ ว ตอ น้า เตา อุ เข่า ทิน เท้า นี้ ฆา ต อิ ก นี้ ห้น ว่า แด น เม็ เจ้า พ้า อุ โข เม็ มา. 19 แข้ว ท่าน เจ้า น่ เค้า จึ่ มา ข ก็ ข้อน เจ้า พ้า แข้ว ปิ ก ให้ เรา แข้ว ว่า, นี้ ล็ แม่น มี่ ส เตา ก็ ว น ง่าย ให้ พ็ ท่าน เฮ็ ด แน นี้ เพ่ จึ่ เตา.

20 เม่ ทิน เค้า แข้ว ล็ น่ เอ า โท มา เฮ็ ด เห็ ถ้ว ท น ห็ ว เว้า ว่า, โท นี้ เป็น ความ จ า แข้น ใหม่ แม่น ฮู้ เข ก เตา เพ่ พ็ ท่าน. 21 ให้ เม็ ! ฮู้ อุ ฮ้าน เตา ล็ ฮู้ น้ เม็ พาน เตา นี้. 22 บุ ก าย ส อุ เฆ็ ก เม็ เจ้า พ้า ก็ โม็ ความ ว้ แข้ว ท าท ข า ห้าย อุ มี นั้น ห็ ว ฮู้ ฮ้าน บุ ก าย ส. 23 พ็ ง่าม ใช้ ท าท ถาม ท น ว่า, ท ข แด น เรา น้น แม่น ใด อุ เฮ็ ด แน น้น.

ค้าย ความ ท น ว่า ใด เป็น ใหญ่

24 แข้ว ท ข โผ ก เรา ก็ ฉิ ก น้อ ห้อ เร ข ท น, ว่า อุ น้ ว ฮู้ ใจ เป็น ใหญ่ เห็ ใด. 25 ท่าน เจ้า จึ่ เว้า ห็ จ เรา ว่า, ง ส ท่ า ฟน มี แด ง เอ ท ร เรา, ฮู้ มี แด ง เอ ท ร เรา น้น เรา แท ว่า ห้า ท วา น อ่าน ฆา. 26 ท าท พ็ ท่าน เข่า เป็น แน น้น. ฮู้ ใจ ท ข พ็ ท่าน เป็น พี่ ให้ เป็น เห็

น้อย, สุขใด เป็นห้าม ทวนให้ สุขนั้นเป็นเหลือใจ. 27เพราะใครเป็นสุขใหญ่, แม่นสุขนั่งที่โต๊ะกินข้าว สุขนั่งที่โต๊ะแม่นอย่า ? ทาทเทา ขุนางที่โต๊ะกินแล้วเป็นเหลือใจ. 28 แม่เจ้าเทาน้อยหน้าขุนอนกินวานพี่น่าขุทัง เทา. 29 เจ้า พ่อเทา ได้ห้อนเงินแด่นแม่ให้เทา แนวใด, เทาคือได้ห้อนเงินแด่นแม่ลูกให้พี่น่ากินแลกหนี. 30 พี่น่าได้กินเหล้ากินนี้ขุนาน เทาหนึ่งแด่นแม่หน้าเทา, แต่พี่น่าได้นั่งโต๊ะกินวานอีกพี่นสองเมืองเอนสิบสองตั๋ง.

เจ้าเสียญอ่าวโว้ว่าเขาได้ตี๋ข้อ

31 นี่ไม่น, นี่ไม่นเอย ให้เงิน! สิห้าขได้ข้อพี่น่ากินโว้เพ่ได้ ส่ด หอนพี่น่ากินเหล้าส่ดเหล้ากาก. 32 ทาท เทา ได้ท่าวโหง้ ให้ท่าน เพ่ว่าความท่านเจ้าจิ๊ได้เข่าขุดข้วย, แม่ใด ท่านทาท ค้นมาหา เทาแข้ว ให้ห้มพรใจพี่น้อยเจ้า. 33 ท่านเขาไตถามหอยว่า, ตู๋ท่านสุขเป็นเจ้า, สุขน้อยได้โจ่วท่อยท่านเจ้า ทาทาได้เหล้าหู, ข้อว่าได้ทางค้ำได้. 34 ท่านเจ้าเว้าว่า, เขาไต, เทา ฮอท ท่านว่า มื้นี้ได้ท่อนโง่ณนท่านได้ตู๋ข้อว่า เข่าหู้จิกทังเทาหอดขามเท่.

ห่วงเงิน, โต๊ะ, ดาบ

35 ท่านเจ้าได้ถามเขาว่า, แม่เทาได้ใช้พี่น่าออกโจ่วเข่ามีห่วงเงิน, เข่ามีโต๊ะ, ข้อว่าเข่ามีทางนั่น. พี่น่าเหล้าได้ณาดแลนข้อแข่เข่า ? เขาถามความหอยว่าเข่าได้ณาดข้อ. 36 ท่านเจ้าเว้าทังเขาว่า, เจ้ใดมีห่วงเงินให้เอาโจ่ว, โต๊ะคือให้เอาโจ่วท่อย, สุขใดเข่ามีดาบให้ณายเขียงนี้ดาบดูกฮ. 37 เทาฮอทพี่น่าว่า, ความจุนโว้ขี้นพีขางหน้านั่นจิ๊จีเป็นนั่นทังเทา, เหลือความว่า, ท่านจุ่นังเหน้าทังฮเข่าหู้สุขเข่าได้. เพ่ความจุนโว้ทังอกเทานั่นคือได้เป็นแท้. 38 แข้วเขาถามจุ่ท่านเจ้าว่า, ให้เงินดาบข้อยดูกนี้, ท่านเจ้าฮอทเขาว่า “ได้แข้ว”

ท่าวโหง้ขี้นพื้นข้นเจ็ดเมาเนี่

39 แข้วท่านเจ้าได้ออกโจ่วหาพูฆาทที่เหลือเงินเจ็ดโจ่วท่อย. พี่น่าข่ามใช้คือได้โจ่วท่อย. 40 ท่านเจ้าเว้าทังเขาว่า, ให้เอาทนท่าวโหง้ขุ่เพ่ว่าได้เข่าได้เหนี้อกกี้ดู. 41 ท่านเจ้าออกโจ่วท่านเขาขาวตู๋กินเขาท่อนด่านหอด, แข้วเห้าเหลาโจ่วท่าวโหง้. 42 เจ้าพี่เอย! ว่า

หาก ใจมใจเจ้าพี่น้อ ข้อให้น้าง โทท างางมีณ์ใจนี้ท้าย ออก ใจข้อมูก, หาก แนวใด ค็ก็, ข้อ
ท่า ให้เป็นท่อย ความอ่าวมูก, ให้เป็นท่อยขาง ใจเจ้าพี่. 43 แข้ว มีแดน โทนล มา แท่
เมง พ้าขึนฟาน มา หา ท่านเจ้าเพ่ ต่อยให้ท่านเจ้ามีเท่แพง นั้น. 44 เม่ห้อน หุ่นหุ่น ใจ
ทาย ท่านเจ้าค็เพ่ง ใจ่ใจท่าว โหน้, เท่ท่านเจ้าทาย เป็นเณ็ง เยก ขาด ปูง ใจ่ง ลิน เป็น มีก
ใหญ่. 45 เม่ท่าว โหน้ แข้ว ค็ท็นนั้น ท่านเจ้าโด้ ลิน มา หา แฉนข่าม ใช้ เห็นเยา นอน ห็ง
แท่ง นั่วจน โทท โณม. 46 ท่านเจ้าเว้า ห็ง เยา ว่า, เป็นข้อจี้ง เอา ทน นอน ขู่เข็? ให้ เอาทน
ท็นท่าว โหน้ เพ่พ้อ ท่านใจ่ เข่า โด้ เน้า อ็ท ดู้ ดู.

เยา ป็ด เจ้า เส็นญ่

47เม่ท่านเจ้าเว้า ท็ง เหน้ จุด ความ, ค็มีสเป็น แฉน ห็ง ข้า ขู่ดา ขู้เป็นข่าม ใช้ ท่อย โพด
ข้ปูง ของ ขู้ข่าม ใช้ นันอจน มา. ข้า ขู่ดาเน้า มาจ็ เพ่ว่าใจ่ จูง ท่านเจ้า. 48 ท่าน เจ้าเว้า ห็ง มน
ว่า, ขู่ดา เอ่ย! เจ้าใจ่ ข่าว บุก ดาย สจ ข้อน จูง อา? 49 แฉนข่าม ใช้ ขู้ ขู่ท่อย ท่านเจ้า เห็นอ็ท
เป็น เณ็ง นันเยา ข็น ดาย ความ จุ่ ท่านเจ้าว่า, ดู้ง โณใจ่ ให้ พ้ง ขู้ น้อยเอาดาง มา พนอา? 50
มีขู้ ล ทจ็ง พ้ง ข่าม ใช้ นันโด้ พนสจ น้อย พ็ ทจ็ง ขู้ ล ทุ เพ็ง นวา นาด. 51 ท่านเจ้า เว้า ว่า,
โดุย! ท่า เส็ด แข้ว ท่านเจ้าเอา ทุ ขู้ นันหิดใจ่ ให้ ใ เณ็ง เท่า. 52 ท่านเจ้า เว้าห็ง แฉน พ็
ทจ็ง, พ้ง ทวาน เล้า เขน โหน้ เขา แท่ง ขู้ เจ้า สจ แท่ ออก มา ก่โณน ห็ง ท่านเจ้า นันว่า, พ้ง
ท่าน เอา ดาย, เอาท่อน ออก มา เณ็ง ก่โณน ห็ง สจ ทิน จ็ท. 53 เขา ขู่ ห็ง พ้ง ท่าน ขึ้ง เขน
โหน้ เขาดู่มี้. พ้งท่าน เข่า โด้ ก่โณน เขา, หาก โจ้ นี้ เป็น เดู่ พ้ง ท่าน แท่ง เป็นเดู่ แฉย แท่ง
ดาเท่ง มีก.

ท่านเป็โท ดู่ง จ้เจ้า เส็นญ่

54 เม่เยา ป็ด ท่านเจ้า โด้ แข้ว ค็เอา โจ้ง ทาเขน เพ็ ทจ็ง ใหญ่, ท่านเป็โท โจ้ง ท่อย หาก ขู่
ทุก ท่าง. 55 เม่เยา ล็ง โพ ขู่ ทาง เส็น เดา เอา ทน นั่ง ฉิง โพ ท่าน เป็โทค็ นั่ง ท่อย เยา.
56 มี ขู้ ทู้ง ล เป็น สใจ่ เห็น ท่านเป็โท นั่ง ฉิง โพ ขู่ มน ป็ท ทา เป็ง แข้ว เว้า ว่า, ขู้นี้แอ่ ขู่
ห็งเส็นญ่. 57 หาก ว่า ท่านเป็โท ดู่ง จ้, นาง เอ่ย! น้อย เข่า โด้ ขู้ ห็ง ขู้นัน. 58 โดุย ล มี
ขู้ ดาย ล มา เว้า ว่า, มีง ค็เป็น โพด นันเณ็ง ถ้ว. ท่านเป็โท ทอง ว่า, ท่านเว้านัน เข่า แม่น

น้องชาย. 59 ฉันมาขอถามท่านใหม่ มีสักคนหนึ่งมาเล่าทำว่าแผ่นแท้ดี, สักนิดหนึ่งก็ยังเสียหาย เพราะมันเป็นโทษมากจริงๆ แก่ท่าน.

60 ท่านเปโตรตอบว่า, ท่านเอ๋ย! ความท่านเล่านั้นน้องชายเข้าใจ, เรื่องท่านเปโตรเล่าถูกเข้าเชื่อทุกความจริงแท้นั้น. 61 แล้วเจ้าจงมีสักเป็นพ่อดีเหมือนท่านเปโตร, ท่านก็ยังออกความเจ้าพ่อดีเล่าว่า, มีนี่ก่อนแท่นอยู่ข้างเขาออกชายแก่. 62 แล้วท่านเปโตรออกแต่งให้กับโลมใจหาย. 63 พวกแผ่นเจ้าเสียนั้นดีขึ้นหนึ่งกับท่านเจ้า. 64เรา เอาล้างมือตามท่านเจ้าแล้วถามท่านเจ้าว่าใครยังมีอยู่? แล้วเขา. 65 เรา เล่าความทุกข์ทายแนวใจท่านเจ้า.

โยเจ้าเสียนโปรดแผนกินวาน

66 ต่นเก่า, พวกสักเก่าแก่, หมดทุกแห่งพวกโกรธอนจอมมานั่งหน้า, แล้วเราเอาท่านเจ้าเฝ้าโปรดแผนกินวาน. 67 เรา เล่าว่า, มีอยู่เป็นเจ้าจริงเล่าให้ดอกเอา. ถ้าท่านเจ้าตอบว่า, ถ้าเราดอกพวกท่านพวกท่านก็ดีเล่าตอบเรา. 68 แต่เราถามพวกท่านพวกท่านก็ดีเล่าตอบเรา. 69 ถ้าแต่นี้โปรดหน้าบุกชายดีเขาเพื่อนเวลาเจ้าพ่อสักใหญ่ด้วยทุกข์. 70 ดีแล้วเราจึงถามว่า, เพื่อนนั้นมีเป็นบุกชายเจ้าพ่อเล่า? ท่านเจ้าตอบเราว่า, พวกท่านเล่านั้นแม่นแล้ว. 71 แล้วเราเล่าว่า, ฉันเอาดีเอาจึงท่าใดใหม่, เพื่อฉันเอาได้ในยังถ้าขึ้นมาเล่าแล้ว.

บทที่ 23

เอาเจ้าเสียนโปรดอ่านฎีกา

1 แผ่นสองถามเพื่อนเขาได้ต่นนั้นเอาเจ้าเสียนโปรดอ่านฎีกา. 2 แล้วเราได้ถือโทษล้นท่านเจ้าว่า พวกน้องได้ผิดสักนี้เพื่อมีพาครองอยู่เสียโพ่เอาให้เสียสัก, มีห้ามเล่าให้ข้อยให้โปรดใหญ่ ดอกนั่นถูกเล่าว่า มีเป็นเจ้าจริงดีสักบ. 3 อ่านฎีกาจึงถามเจ้าเสียนว่า, ท่านเป็นโปรดนี่สองชั่วข้าเล่า? ท่านเจ้าตอบว่า, เป็นเพื่อท่านเล่านั้นแล้ว. 4 อ่านฎีกาจึงเล่าถือพวกเขาแต่งเสียนโพ่ว่า, สักนี้

น้องเล่าเห็นมีอีกสิ่ง. 5 ทางพี่จะเขาเข้าแดนนั้น ขุนนี้ได้เล่าเรื่องเสือโคร่งเสือดำชาวแห่งหอนอนเขาหนึ่งก็จู่มาจับเอาหมาป่าของเขาไป.

เอาเจ้าเสือมาโจทษีเมืองโรม

6 แม่อานทาปีขาดได้ยินเขาเว้าคุยว่าขุนนี้เป็นโทษอย่างไรหรือ? 7แม่หนุ่มว่าท่านเจ้าเป็นสุดินแดงษีเมืองโรมแท้ดา, จึงเอาท่านเจ้าโจทษีเมืองโรม. เรื่องนี้ษีเมืองโรมก็จู่แดงเสียงดัง. 8 แม่ษีเมืองโรมเห็นท่านเจ้าคือมีความมั่นแดงทาง, ขอนว่าท่านแม่เห็นท่านเจ้าแท่เห็นแข็ว, เพ่ได้ยินหอกอีกท่านเจ้าจึงใส่มอนว่าคุได้เห็นท่านเจ้าเสือกอีกทาก็วน. 9 เหตุนั่นษีเมืองโรมจึงถามท่านเจ้าทาง ความ, ทางว่าท่านเจ้าเล่าได้ทองข้อความ. 10 แดนพี่ทุกแห่งแดนโคนขอนวงษ์นั้นคือท่านเจ้าเอาแท้เอาว่า. 11 ษีเมืองโรมแห่งกี่ท่านได้ดูก่าง ทั้งหมด เอาเข้ามานุ่งให้ท่านเจ้า, แข็วเอาท่านเจ้าคันโจทาอ่านทาปีขาด. 12 อ่านทาปีขาดแห่งษีเมืองโรม, แท่เท่ามาถึงโคกหนึ, ริ้วท่านเห็งของคันกี่หน.

เจ้าเสือคุยวานให้ชาวคุงทาง

13 อ่านทาปีขาดได้องพี่พี่ทุก, ห้าวทวานอ่านทาแห่งเสือโพ่ให้มาถุมหน. 14 แข็วเว้าทีงเขาว่า, พี่ท่านได้ขึดขุนนี้มาทาน้องคือนว่าเป็นขุเจ้าคุเสือโพ่เสือดีดทางน้องข้องเอาความถามเอาค่อยก่หน้าพี่ท่านแข็ว, เล่าเห็นขุนนี้มีอะใดดีดเหตุความพี่ท่านได้คือนนั่น. 15 ษีเมืองโรมคือเล่าเห็นอะใดดีดเพ่แนวนั่นท่านจึงได้เอาขุนนี้คันมาทาน้องใพ่. ขุนนี้เล่าได้เสือดีดดีดข้อคู่ให้ชาวคุงทาง. 16 เหตุนั่นถุมเทาทีงกินแข็วข่องมหนโจ. 17เพ่ว่ามีแม่งุนนั่นอ่านทาปีขาดเจ้องข่องข้าทุขุขาดองความเสือโพ่แด่ข้.

18 ทางแดนข้นั่นเอาหนแดนนั่นว่า, เอามหนโจนั่นข้! แข็วข่องข้าวาขาวาให้พี่น้องค. 19 อนข้าวาขาวานั่นขุทุขอนว่าดีดเสือดำให้ข้านแม่งแห่งนั่นข้. 20 ทจงใจอ่านทาปีขาดแท้แต่ข่องเจ้าเสือถุท่านเว้าทีงเขาใพ่. 21 ทางเขาได้แดนนั่นว่าก่างโว้! ก่างโว้! พี่งโม้วาแดน. 22 อ่านทาปีขาดจึงเว้าทีงเขาเท่าคุ่ขามว่า, ก่าง

ไว้เสีย ก่อน, ผู้นี้ได้เสีย ก่อน ใช่ไหม? น้องเข้าเห็นใจ อย่าได้ ให้เขาเอาหัวมาแขวนคอ เป็นแน่ นั่นเอง หัวมาแขวนคอ ก็ไม่ได้. 23 แต่เขาทั้งหลาย นั้น, แย่ให้ ตุ่าง ท่านเจ้า ไว้หนี้ ไม่ว่าแต่น, เขาแต่ทาย ลี้ยืนพื้น. 24 แข้ว อ่านกา ปีลาต จึ่งสั่ง ให้เป็นไฟ ท่อย ความเขา. 25 ท่านจึ่ง ปล่อยผู้เขาแด่ น้าน. แม่นผู้ชุมเสียงร้องให้ ป่าน เมื่อแห่ น้าทาย, แข้ว ท่านได้ข่าว ท่านเจ้า ให้เขาตามใจเขาคุ เสีย.

ตุ่างเจ้าเสียญไว้หนี้ไม่วาแต่น

26 เมื่อเขา เอาเจ้า เสียญออก ไป, เขาได้ จับ ป่า นีโมน ทาไร่ เข้ามา, มาแต่ป่าน นอก. แข้วเขาเอาไม้วาแต่นให้ มาแบกท่อยหลังเจ้า เสียญไป. 27เป็นไฟได้ไปท่อยท่านเจ้า แต่นผู้หญิ ลี้ไปท่อย เขาอีน ๆ ท่านเจ้าได้ โศยเอก แต่นได้. 28 ท่านเจ้าได้ แยเมื่อ หาเหลือแข้ว เจ้าทั้งเขาว่า พี่น้อเผู้หญิเมื่อคนา เอ็น เอ่ย ท่าไม่ อีน ๆ มี่เขา ให้อีน ๆ มี่เจ้า แต่เขาทุกเต้าพื้นท่าน. 29 ให้เมื่อ! มีมื้อ ลเขาคุ เจ้าว่า, พื้นผู้หญิน้น เป่าเจ่ยมีทุก, เป่าเจ่ยออกทุก, เป่าเจ่ยขี้เขาลี้ คุ เป็นลไม่ ก็. 30 เอาน้นเล่าคุ เจ้าทั้งพื้นคอมพุว่า, ให้เขาโผ่มา ทั้งพื้นน้อยแต่เจ้าทั้งพูเนมว่า ให้เผ่ขี้งพื้นน้อย. 31 ว่าเขาทาทเสียทั้งก่ไม่หญิแหละนี้ แข้วเม่เอาก่ไม่ทายแต่คุ เป็นแต่วใด.

32 มีไอ่ลาทินจกเขาได้จับมา แบกทนเพื่คุ น้าพ้อมเจ้าเสียญ. 33 มาถอดป่อนลแหก ว่า กะกุกท้อน เขาได้ตุ่าง ท่านเจ้าไว้หนี้ไม่วาแต่น พ้อมทั้งไอ่ลาจกน้น. ผู้ลผู้เพื้นขวา, ผู้ลผู้เพื้นน้าย. 34 เจ้าเสียญท่าวโพ้ว่า, ไจ้เจ้าพี่ผู้าย ให้ยให้เขาเพ่ว่าเขาเป่าเขาว่า เขาเสียดไจ้หนี้, แข้วเขาเอาเช้ท่านเจ้าได้ไจกแบ่งนี้ทน. 35 เอาน้นเป็นไฟลี้ยืนเบื้องพื้นท้าวทวานลชัวท่าว ความจัดจนท่านเจ้าว่า, มนี่ทุกต่อยผู้อื่นได้, ให้เบื้อง! ว่ามนเป็นเจ้าขาจิด ผู้เจ้าพื้นได้เขาทไว้แท้ให้มนต่อยมน.

36 แต่นก็ลี้ได้เจ้าไจดจนแบกทน เขาได้เอาเท้าไม้มาดายโพ้ท่านเจ้า. 37 แข้วเจ้าว่า, ว่าท่านเป็นงกลชัวให้ต่อยมี่เจ้า. 38 ผู้เหนือทกท่านเจ้ามีแป็น เขาแห้มจ้ไจ่ว่ “ผู้นี้เป็นงกลชัว”

39 ผู้ทินจกตุ่างผู้หางจ้างน้น ได้เจ้าถูเยท่านเจ้าว่า, ท่านเป็นเจ้าขาจิดข่เป่า? ให้ต่อยเจ้ามี่แห่งต่อยพื้นน้อย. 40 หาทผู้ลได้ห้ามว่า, มือ

เจ้าจึงถามเขาว่า "เพราะว่ามีคำกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ว่าอย่างไร 41 ฝูงชนใหญ่ก็เข้ามาใกล้ และเมื่อทหารโรมันได้เห็นเขาแล้ว ก็ได้ตัดสินว่าเขาเป็นคนร้าย 42 แล้วเขาก็ได้ทูลพระเยซูว่า "ข้าแต่พระองค์ โปรดระลึกถึงข้าพระองค์ด้วย เมื่อพระองค์เสด็จมาในอาณาจักรของพระองค์" 43 พระเยซูจึงตรัสตอบเขาว่า "เราบอกความจริงกับท่านว่า วันนี้ท่านจะได้อยู่กับเราในสวรรค์"

พระเยซูสิ้นพระชนม์

44 ประมาณเที่ยงวัน ความมืดได้ปกคลุมแผ่นดินนานสามชั่วโมง 45 เพราะดวงอาทิตย์ได้มืดลง และม่านในพระวิหารก็ขาดเป็นสองส่วน 46 พระเยซูทรงร้องเสียงดังว่า "พระบิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์ขอมอบวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์" เมื่อตรัสดังนี้แล้ว พระองค์ก็สิ้นพระชนม์ 47 เมื่อนายร้อยชาวโรมันได้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น เขาก็สรรเสริญพระเจ้าว่า "แน่นอนคนนี้เป็นคนดี" 48 และคนทั้งหลายที่มาชุมนุมกันที่นั่นเพื่อดูเหตุการณ์นี้ เมื่อได้เห็นสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว ก็พากันกลับไปด้วยความโศกเศร้าในใจ 49 ส่วนคนที่รู้จักพระเยซูทุกคน และผู้หญิงที่ติดตามพระองค์มาตั้งแต่แคว้นกาลิลี ต่างก็ยืนอยู่ห่างๆ เพื่อดูเหตุการณ์นี้

โยเซฟนำพระศพของพระเยซูไปฝังไว้

50 มีชายคนหนึ่งชื่อโยเซฟ เป็นสมาชิกสภาชาวยิว เป็นคนดีและชอบธรรม 51 เขาไม่ได้เห็นด้วยกับการตัดสินใจและการกระทำของสภาชาวยิว เขาเป็นชาวเมืองอาริมาเธียจากแคว้นยูเดีย และเป็นผู้ที่รอคอยการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ 52 เขาได้ไปหาปีลาตและขอพระศพของพระเยซู 53 แล้วเขาได้นำพระศพลงมาจากไม้กางเขน และห่อพระศพด้วยผ้าป่านเนื้อดี แล้วนำไปฝังในอุโมงค์ที่สกัดจากหิน ซึ่งยังไม่เคยมีใครถูกฝังมาก่อน 54 วันนั้นเป็นวันเตรียมการ และวันสะบาโตกำลังจะเริ่มขึ้น 55 ส่วนผู้หญิงที่ติดตามพระเยซูมาจากแคว้นกาลิลี ได้ตามโยเซฟไปดูอุโมงค์ และได้เห็นว่าพระศพของพระเยซูถูกวางไว้อย่างไร 56 แล้วพวกเธอก็กลับไปเตรียมเครื่องหอมและน้ำมันหอม แต่ในวันสะบาโตนั้นพวกเธอได้หยุดพักตามบัญญัติ

พระเยซูทรงเป็นขึ้นจากความตาย

1 ทั้น เจ้า มี้ จุ์ ฆ พ๎ 6 ฉุ๎ ทู้ 6 ใด้ เอา เจ๋ 6 ทอม อน เขาวั้น วา 6 โว้ น้น โว จุ๊ ด่าน. 2 เขา เห็น ท่อน ด่าน น้น ทั้ 6 oon x̄ ทา 6 เน้า จุ๊ แข้ว. 3 เม่ เขา เน้า โว ทร 6 จุ๊ เง่า เห็น แอน เจ้า เจี๊ ณุ. 4 เขา หนี้ หู้ 6 ทาว ใจ หั้ 6 อ็ ท เจิ้น มา น้น ขี้ เง่า แข x̄ 6 มี xo 6 ดาย นุ่ 6 เจ๋ 6 ดน จาว เด้น ทา จิ้น ฉุ๊ แลม เขา. 5 แฉน ฉุ๎ ทู้ 6 น้น จ้าน ให้ม หน้า โข 6 กิน, xo 6 ดาย น้น ดาม เขา ว่า, พ๎ 6 นา 6 ฆ่าว ฆ ทู้ 6 หนี้ 6 หมุ่ ฆ ทาย เจ็ด x̄ 6 ? 6 ท่าน เจ้า เง่า โด้ ฉุ๊ น้ , ท่าน เจ้า โด้ ค็ น เจิ้น ฆ แข้ว, ให้ หนี้ oon ความ ท่าน เจ้า โด้ เว้า ทิ ง พ๎ 6 ท่าน เม่ เจ๋ ท่าน เจ้า ฉุ๊ ทั้ 6 ว่ ง้ น้น. 7 ขุท ดาย ฆ จุ๊ ฆ่าว ให้ มี ฆ ขาง โน้ จ, กุ จุ๊ ด่า 6 โว้ หนี้ 6 โม้ วา แฉน แข้ว ทร 6 ฆาม มี้ กุ ค็ น เจิ้น ฆ.

8 พ๎ 6 ฉุ๎ ทู้ 6 น้น หนี้ oon ความ ท่าน เจ้า เว้า. 9 เม่ เขา oon x̄ จุ๊ ด่าน ค็ น เม่ แข้ว เขา โด้ voon พ๎ 6 ง่าม ใจ้ ฮิ ง เอ็ ฆ น้น เหม็ ด ลุ่ แนว แข้ว voon ฆ อ็ น แอ่. 10 พ๎ 6 ฉุ๎ ทู้ 6 โด้ voon ง่าม ใจ้ น้น มี นา 6 มา ขุ อา มัท ดา ขา, นา 6 โจ้ oo น นา, นา 6 มา ขุ อา เอ็ม ท่าน ขา โท โข แท่ 6 ฉุ๎ ทู้ 6 อ็ น จุ๊ ท่อ เขา. 11 ทาท แฉน ง่าม ใจ้ เง่า เจ๋ พ๎ 6 ฉุ๎ ทู้ 6 น้น เขา หนี้ ว่า ง่าท ทาย ขาย ความ. 12 ทาท ว่า ท่าน เจ๊ โท โด้ แขน โว ทา ตั้ ด่าน, เม่ oon แข้ว ให้ม โข 6 เห็น ท่ ด้า ดอ จี่ 6 แขน ค็ น เม่ ใจ ค็ ทาท ขาน ทาย เม่ โด้ เห็น พ๎ 6 จ็ ท เจิ้น มา น้น.

ท็ว ทา 6 โว ข้าน เอ็ม มา อุด

13 มี้ ถ็ว ทน น้น มี xo 6 ฆ ท่อ ย ขร 6 ทา 6 เจ้า เจี๊ ณุ ท็ว ทา 6 โว ข้าน เอ็ม มา อุด, จุ๊ ทุ ทม 6 เจี๊ ขุ ณา เจ็ม ง่าว ฮิ ง เอ็ ด โท. 14 เขา เห็ 6 xo 6 โด้ โอ้ โท ทน oon จ็ ท เจิ้น มา น้น. 15 เม่ เขา โอ้ โท ดาม ทน น้น ท่าน เจ้า โด้ ท่า 6 โว จี้ เขา, โด้ ท็ว ทา 6 โว ท่อ ย เขา. 16 โด้ ง 6 ตา เขา โว้ แข้ว เพ่ เง่า ให้ เขา จี้ ท่าน เจ้า. 17 ท่าน เจ้า ดาม เขา ว่า, เจ๋ มา ท่อ ย ทา 6 น้น พ๎ 6 ท่าน โด้ โอ้ โท ทน จ็ ท x̄ 6, เขา ค็ จิ้น จี้ 6 หน้า เจ้า จุ๊. 18 ฉุ๎ ฆ จุ๊ ทา โข ง่า โด้ ฉุ๊ 6 ดาม ท่าน เจ้า ว่า, พ๎ 6 แฉท ท่า 6 เม 6 มา จี้ 6 ฉุ๊ เม 6 เจี๊ ขุ ณา เจ็ม, มี ท ท่าน ฉุ๎ ถ็ว อ่า เง่า ทุ จ็ ท เจิ้น มา ท็ มี้ ทุ 6 น้น ?

19 ท่าน เจ้า ดาม เขา ว่า, จ็ ท ใด ? เขา ดาย ความ ตอง ว่า, ค็ แม่ น จ็ ท เจ้า เจี๊ ณุ โท นา ณา เจ็ ด อ้า 6 ว่า เจิ้น ฉุ๎ ง่าว ความ เจ้า หน้า ว่า มี แฉง ใหญ่ ง่าท เว้า ท่ หน้า เจ้า หน้า แท่ 6 ท่ หน้า เจิ้น โพ่. 20 ฉุ๎ โทท เฒ่ แท่ 6 ห้าว ทวาน ณุ่ ม เขา โด้ มอง ง่าว ท่าน ให้ เขา ทิ น วาน ไข่ โห้ ง เจ๋ 6 ทาย. ค็ ดู่ า 6 โว้ หนี้ 6 โม้ วา แฉน. 21 ณุ่ ม เขา เจ๋ ว่า, กุ แม่ น ฉุ๎ น้ ด, กุ โจ๋ ฆ ออ ขา ขา เอ็ น

นอกเหนือไปนี้ แต่อีกนั่นเองมา มีนี้สองมีคู่ชายแข็ง. 22 หญิงผู้มาเหล่านี้ได้ไปถึงอุโมงค์ก่อนแต่เช้า 23 และไม่พบศพท่านเจ้า. เขาได้กลับมาบอกว่า ได้เห็นนิมิต, นิมิตนั้นบอกว่าท่านเจ้าสองมีชีวิต. 24 และคนที่อยู่กับเขาได้ไปถึงอุโมงค์ก่อน, แข็งได้เห็นเหมือนผู้หญิงนั้นเล่าแท้ๆ แต่ไม่พบท่านเจ้า.

25 เจ้าเยซูได้เล่าว่าโอ้ ! และช้าใจโอ่อ่าที่จะเชื่อความเล่าสิ่งที่ผู้เผยพระวจนะได้กล่าวไว้นั้น. 26 เจ้าจำเป็นต้องมีสิ่งใดเหมือนนี้แข็งจึงได้เข้าสู่ความรุ่งโรจน์ของท่านหรือ ? 27 ท่านเจ้าจึงแก้ความยากที่เหลือทั้งหมดของเจ้าที่เล่าแม่นอ่า ?

28 เมื่อเขามาจวนถึงบ้านเขาจึงนั่น ท่านเจ้าเยื้องเหมือนจะไป. 29 เขาเห็นอย่างแต่ก่อนท่านเจ้าว่า, อย่าท่านมาแจ้งที่นี่เลย เพราะค่ำแข็ง, เหมือนนั่นท่านเจ้าจึงได้แจ้งที่นี่เขา. 30 เมื่อนั่งกินเหล้าท่านเจ้าเอาเหล้าจิ่มาอวยพรเจ้าที่แข็งปันให้เขา. 31 เหตุนั่นตาเขาขึ้นมีนเห็นทุกจิ่ท่านเจ้าได้, ทางว่าท่านเจ้าได้จากเขาไป. 32 เขาโอ้กันว่า, เมื่อท่านเจ้าเจ้าที่เขาก่อนทางที่ได้แท้ความทางที่ให้เขาที่นั่น ใจไม่เขาข้อนเหมือนแม่นอ่า ? 33 เหตุนั่นเขาเห็นจึงได้คนจำเมืองเยรูซาเล็ม, เขาได้พี่น่ามใช้ฉบับสองนั่น ไม่กันที่พี่น้องอื่น. 34 โอ้ใกันว่า, เจ้าจอมผู้เป็นที่ได้คนมาแท้ ให้ท่านนี่ไม่นเห็น. 35 จึงสองนั่นได้ใกอีกเป็นมาก่อนทาง, เมื่อเขาจิ่เจ้าที่ได้นั่นคือเหตุท่านเจ้าปิดเหล่าจิ่.

เจ้าเยซูให้น่ามใช้เห็น

36 เมื่อเขาเห็นจึงกันใกอีกเป็นมาให้เขาที่เหตุนั่นเจ้าที่ได้ยืนยู่ทางเขาเจ้าว่า “ ให้พรท่าน มีความที่จึงอาน ” 37เขายิ่งตื่นกลัวที่ว่าเขาเห็นผี. 38 ท่านเจ้าเจ้าที่เขาว่า พรท่านใครทใจยิ่งจึง, เป็นเหตุใดหมายพรท่านจิ่งเก่งเจ. 39 ให้เจรมีแก่กินเขาแม่นเขาดู, ให้ดูเจรใครเขาเพราะผีเล่ามีเนื้อที่เล่ามีลูกเหตุพรท่านเห็นเขาเป็นเหตุจิ่นี้. 40 เมื่อท่านเจ้าเจ้าความนั่นแข็งคือให้เขาเจรมีแก่กิน. 41 เขาถึงเล่าเชื่อเหตุเพราะเขาถึงเมรมัยนเห็นทางใจทาย, ท่านเจ้าจึงถามเขาว่า, มีนี้พรท่านมีจน

กินแล้ว. 42 เขาเอาปลาย่างชิ้นหนึ่งมาถวายท่านเจ้า. 43 ท่านเจ้าก็กินต่อหน้าเขา.

44 ท่านเจ้าได้เว้าทีว่าเขาว่า, นี้ถ้อยความเขาได้บอกพระท่านเจ้า, พระความแห้มอันได้เป็นตอนเขาเมื่อเรายังอยู่ท่อช พระท่าน. หนึ่งพีงจะแห่งถ้าไม่เกิ, พีงขาดพ้นใจ้ข่าวความเจ้าพ้นแห่งพีงความกันจ๋อยู่เจ้าพ้นคู่เป็นเหนือนั่น. 45เมื่อนั่นท่านเจ้าได้เปิดใจ้เขาเห็นใฝกในใจ้ความขาดพ้น. 46 ท่านเจ้าเว้าทีงเขาว่า, มีความแห้มได้แนว นี้, เจ้าจำเป็นคู่ใกล้ขางมีกันใจ้แข้วคืนมาเป็นสามีคู่ขาม. 47แห่งคู่คู่ข่าวคู่เจ้าพ้นท่านแต่นถ้นใจ้วางจ๋ขางใกล้ชอนเอาอ๊กข่างขางใกล้ ที่งโทนแห่เหงเปียนกันขง. 48 พระท่านเป็นจั่งใจ้อ๊กนี้. 49ใจ้เหง ! เขาคืโจงอนเจ้าพี่เขาได้จาวแห้นได้นั่นมาหาพระท่านหาก ว่าพระท่านคู่ได้ค้าชู่ทรงเหงห้นว่าพระท่านได้แสงแหงแกงห้ามาแห่เหงโจน.

เจ้าเปิดกุลันจุเหงพ้นจีนพาน

50 ท่านเจ้าเอาเขาออกขง ข้านเปิดญา น้, แข้วใหง่มีนั้นทองหาชงุนใจ้เขา. 51 เมื่อทองหาชงุนใจ้เขาชู่นั่น, ท่านเจ้าได้โงวขาเขานั้นจุเหงพ้นจีนพาน. 52 เขาเอาทนโหง้เขาท่านเจ้าแข้วล้นโงเหงเปียนเหงหาช. 53 เขาชู่เขนโหง้เขาจ๋อยู่เจ้าพ้นกู่มี้.

****

โยฮน 1

ท่านโยฮนแห้มฆ้อนโทม

วาส 1

ความเจ้าพ้าขึ่นเป็นสา

1แต่เดิมดาส ทาท มีความเจ้าพ้า ท่อนแข้ว, ความเจ้าพ้าซู่ทีงเจ้าพ้า ความ นันถือเป็นเจ้าพ้า. 2 ท่านเจ้าซู่นี้แจ เจ้าพ้า แต่เดิม แต่ดาส. 3 เจ้าพ้าถือฆู้ ความนันเสือกซู่อนฆนิ่ง เข่า มีอนใด ว่า เจ้าพ้า เข่าถือเสือก. 4ความเจ้าพ้านันเป็นซู่เจ้าส, ซู่เ เจ้าส ลี้ พู่แจ เทแจให้สามแจมุม. 5 ยงแจ ทาแจพู่แจ เทแจฆ่อแจเก้า มา ยงแจ ทาแจมัด ยงแจ ทาแจมัด นันเข่า แพ้ ยงแจ ทาแจพู่แจ เทแจจัท เท่.

6 เจ้าพ้าถือโฆ้แจ ฆู้ซาสมา ชู่ว่า "**โยฮน**" 7 ท่านถือมา วอท xอนเสือนโพ่ให้พู่จัท พู่แจ เทแจใx นันเพ่เสือนโพ่ชู่ถือในแท่แจ่. 8 ท่านฆู้นันเข่าเป็นฆู้พู่แจเทแจใx ทาท มา วอท xอน จัท พู่แจ เทแจใx. 9 อนนี้แม่นความพู่แจ เทแจใx แท้ ความพู่แจทาแจเก้ามา ฆุ่แม่จุมฆ่อแจใฆ่สา เท็แจท่า. 10 ท่านเจ้าถือฆู้แม่จุม แม่นแม่แจเจ้าพ้าถือที่ท่าแจฆ้าแจนี้น นันทาทสาแม่จุม เข่าถือพู่ท่านเจ้า. 11 ท่านเจ้ามา ทาข้านแม่แจท่านเจ้าทาทเสือนโพ่เข่าถือโคมห้อน. 12 ฆู้ห้อนท่านเจ้านันลี้แม่นฆู้เ ท่านเจ้า แข้ว ท่านเจ้าลี้ ชิทเอา เxา เป็นจุทเจ้าพ้า. 13 แม่นฆู้เข่าถือออนพี้แจเขดเน้ พ้ ทู้แจซาสโxมฆุ่ พ้ ความใสมอนฆู้สา ทาทออนพี้นแจเจ้าพ้า.

14 ความ เจ้าพ้าขึ่นเป็นส ซู่ทินท่อสสเขา มีที่ความถิแม่น ความพู่แจเทแจ, ณุ่มเขาถือเห็น ความพู่แจเทแจเจ้าพ้า, ความพู่แจเทแจลี้โxมหน้าโxมตา จุทซาสถือเจ้าพี่. 15 ท่านโยฮนถือท่าวชอด ท่านเจ้าแท่แจ่าว ว่า ฆู้นี้ถือน้อสถือเจ้าชอดว่า ฆู้มาจุนทู่แจน้อสลี้ชุโจ่ท่อนน้อส, เพ่ท่านเจ้ามีซู่เท่อนน้อสออท.

16 ณุ่มเขาถือความ พู่แจเทแจพี้นแจท่านเจ้าโxมโมทขาแจใจ เป็นความทอวพนาสน้อน ความทอวพนาส. 17เจ้าพ้าถือเอาจอแจแท่แจดาให้เขาทาแจท่านโมเณ็, ความพู่แจเทแจแท่แจ ความถิมีแม่นนันทาแจเจ้าจาษิต. 18 เข่ามีใสถือเห็นเจ้าพ้าxทเท่ มีที่เจ้าจุทฆู้ถือ ฆู้เป็นเจ้าพ้าซู่ทีงเจ้าพี่ เจ้าพ้านันถือเสือกให้ท่านเจ้าพู่.

โยฮน 1

ท่าน โยฮน ขึง ติด เป็น รี่

19 นี้ แม่น ความ ท่าน โยฮน เป็น รี่ ผู้ โทท ศ ชิว ถาม ใช้ พ่อ เผ่า ยิว ที่ แห่ง แดน เย รู ซา เล็ม ใช ถาม ท่าน โยฮน ว่า ท่าน แม่น ผู้ ใด ? 20 ท่าน เขา ถือ ท่าว คือ, ถือ ตอ เรา ว่า น้อย เขา แม่น เจ้า วาง จิก. 21 เรา จึ่ง ถาม ใผ่ ว่ ทาท แนว นั่น ท่าน แม่น ผู้ ใด? แม่น ท่าน เอ ลี ยา อ่า ? ท่าน ตอ ว่า “ น้อย เขา แม่น เอ ลี ยา ” 22 ท่าน เป็น ผู้ ว่าว ความ เจ้า พ้า อ่า ? ท่าน ตอ ว่า “ เขา แม่น ” เรา จึ่ง ถาม ใผ่ ว่า ท่าน เป็น ใด ? เพ่ ว่า พ่อ น้อย คุ เอา ความ ท่าน ตอ ใช ว่อท ผู้ ให้ พ่อ น้อย มา นั่น ท่าน คุ เว้า แนว ใด. 23 ท่าน ตอ เรา ว่า,

น้อย เป็น ผู้ ว่าว ความ พั้ง ว่า ว่า

ให้ เสีด ทาง เจ้า จอม ผู้ เป็น พ้า กั่ ใช

เผ่ ท่าน เอ ณา ยา ผู้ ว่าว ความ เจ้า พ้า ถือ คุน ถ้ว. 24 แดน พา ชิ ณา ซ ถือ ให้ เรา ใช นั่น.
25 เรา จึ่ง ถาม ท่าน โยฮน, ว่า ท่าน เขา แม่น เจ้า วาง จิก, เขา แม่น เอ ลี ยา, เขา แม่น ผู้ ว่าว ความ เจ้า พ้า นั่น, เป็น ง่ ท่าน จึ่ง เสีด ติด ขึง ที มา. 26 ท่าน โยฮน ตอ ว่า น้อย ถือ เอา นี้ เสีด ติด ขึง ที มา มี ผู้ ศ ชิน ชู่ ว่าง ทาง พ่ ท่าน พ่ ท่าน เขา ทู่. 27 ผู้ นั่น ถือ มา ขุน ทุ่ น้อย ตา ว่า ซาย ทาย ท่าน เจ้า น้อย ลี้ ทุ่ เขา โซม ถ่าง แท้ ให้. 28 พ่ จ็ท นี้ คุ เป็น นั้น พั้ง ข้าน เผ็ด ทา น็ พาท แม่ นี้ ชี ถา เน็ ทาง เพ้ ตา เว้น ออท. แม่น ว่อน ท่าน โยฮน เสีด ติด ขึง ที มา นั่น.

ชี่ น้อย เจ้า พ้า

29 มี้ ทุ่ ท่าน โยฮน เห็น เจ้า เสี ณู มา ทา ท่าน จึ่ง ว่า นั่น แม่น ชี่ น้อย เจ้า พ้า ผู้ เอา ขาง โน้ย ศ เมง ขุม ถือ ซ. 30 ผู้ นี้ ถือ น้อย ว่า คุ มี ผู้ ศ มา ขุน ทุ่ น้อย ท่าน เจ้า เป็น ใหญ่ เณ น้อย เพ่ ว่า ท่าน เจ้า มี ตุ่ ชู่ ท่อน น้อย. 31 น้อย ลี้ เขา ทู่ ท่าน เจ้า ท่า ใด ทาท เพ่ ให้ ศ อ ณา ขา เอ็น ทู่ จ็ท ท่าน เจ้า, น้อย จึ่ง ถือ เสีด ติด ขึง ที มา ใน นี้. 32 ท่าน โยฮน ท่าว เป็น รี่ ว่า, น้อย ถือ เห็น เจ้า ณุน ใจ แผก เณ โนท เณา โจ มา แต่ เมง พ้า ชิน พาน มา ชู่ เห็ ท่าน เจ้า. 33 น้อย เขา ทู่ ทับ ท่าน เจ้า, ทาท ท่าน เจ้า ผู้ ใช้ น้อย มา ให้ เอา นี้ เสีด ติด ขึง ที มา นั่น ถือ เว้า ทับ น้อย ว่า เม่ เจ้า เห็น เจ้า ณุน ใจ โจ มา ชู่ เห็ ผู้ ใด ผู้ นั่น ถือ เป็น ผู้ เสีด ติด ขึง ที มา ทาง เจ้า ณุน ใจ. 34 น้อย ถือ เห็น แข้ว จึ่ง หั้น เป็น รี่ ว่า ท่าน เจ้า ผู้ นี้ ถือ เป็น ขุท เจ้า พ้า.

โยฮน 1

ข่าวใช้ โฆณ ตุ้ ง

35 มื้ หุ6 มา ท่าน โยฮน ยืน ยู่ ทั ง xอ6 ง่าว ใช้ เจ้า. 36 ท่าน จั ง6 ท่าน เจ้า ทู่6 ทาง จ ง จี่6 เว้า ว่า ให้ ง6 ! นั่น แม่น ขี่ น้อง เจ้า พ้า. 37 ง่าว ใช้ xอ6 ส จั ใน ท่าน โยฮน เว้า แนว นั่น เรา ค้ ยืน จ ง ท่อง เจ้า เสี ญ. 38 เจ้า เสี ญ เวาท หุ6 เห็น เรา เห้6 xอ6 มา ท่อง จี่6 ถาม เรา ว่า พ้6 ท่าน ง่าว ง้6, เรา ถาง ความ ทอง ว่า " ฮ้ ง ง้ " (หนี้ ว่า จั) ท่าน เจ้า ยู่ ง่อน ใด ? 39 ท่าน เจ้า ทอง เรา ว่า ให้ มา ง6 เรา ค้ จ ง แง้ว เห็น ง่อน ท่าน เจ้า ยู่, มื้ นั่น เรา จั จี่6 ยู่ หนี้6 ท่าน เจ้า เพ่ ว่า น้อน ตุ้ ทอด ฉิ่ เถ้ เห้6 ค้ แง้ว.

40 ทจ6 xอ6 ส จั ใน ท่าน โยฮน เว้า แห่6 จั จ ง ท่อง เจ้า เสี ญ นั่น ยู่ ง แม่น ท่าน อน เถ้ อา น้อ6 ถาง ท่าน กั โฆณ เง้ โท. 41 ท่าน อน เถ้ อา จ ง ทา ท่าน กั โฆณ ยู่ เง้น พี่ ถาง ว่า พ้6 น้อ6 จั จี่ " ***เจ้า เม้ กั เอา แง้ว*** " (หนี้ ว่า เจ้า วา จิ ก) 42 ท่าน อน เถ้ อา จี่6 เอา ท่าน กั โฆณ จ ง โห้ เขา เจ้า เสี ญ, เม่ ท่าน เจ้า เห็น เรา แง้ว ค้ เว้า ว่า เจ้า ตุ้ กั โฆณ ษุ ท โยฮน เจ้า ตุ้ จั ตุ้ ใฝ่ ว่า เห้ ถา (หนี้ ว่า ท่อน ด่าน เณ6 ถ้ว ทั ง เง้ โท).

แฉท เอา ท่าน ฟี จิ ง แห่6 ท่าน นา ทู นา เอ็น

43 มื้ หุ6 มา เจ้า เสี ญ พื น ใจ ตุ้ จ ง ทึ6 วา จิ เจ้ ท่าน เจ้า พี่ ท่าน ฟี จิ ง จั เว้า ทั ง ท่าน ว่า " ให้ มา ท่อง เขา" 44 ท่าน ฟี จิ ง มา แห่ เม6 เจ็ ณ นา อ ถา เม6 ท่าน อน เถ้ อา แห่6 ท่าน เง้ โท. 45 ท่าน ฟี จิ ง จั จ ง ทา ท่าน นา ทู นา เอ็น ฉอ ว่า, น้อง จั พี่ ยู่ ท่าน โมเณ แห้ ม ตุ้ น ความ รั หนี้6 พั ง ฮ้ xอ6 แห่6 ถา แห่6 ยู่ ง่าว ความ เจ้า พ้า ค้ จั แห้ ม รั้ น้ น แง้ว. แม่น เสี ญ ษุ ท ถาง โฆณ เจ้า เณ ง ท เม6 นา ณา เจ็ ก. 46 ท่าน นา ทู นา เอ็น ถาม ท่าน ฟี จิ ง ว่า อน ถ ตุ้ มา แห่ เม6 นา ณา เจ็ ก จั ข่ เร่า ? ท่าน ฟี จิ ง ทอง ว่า " ให้ มา ง6 " 47 เจ้า เสี ญ เห็น ท่าน นา ทู นา เอ็น มา หา, ท่าน เจ้า ค้ เว้า ทอด ท่าน ว่า ให้ ง6 ! ยู่ นี้ แม่น พ น ส ถ ณา ชา เอ็น แท้ ทจ6 โท ท่าน เร่า มี ความ ง้าน. 48 ท่าน นา ทู นา เอ็น จั ถู6 ถาม ท่าน เจ้า ว่า แนว ใด ท่าน จี่6 ขุ ยู่ น้อง? เขา จั เห็น ท่าน แง้ว เม่ เถ้ ท่าน ยู่ ห้อ6 โหท ที่ ร่ ท่อน ท่าน ฟี จิ ง ตุ้ จั แฉท ท่าน นั่น.

49 ท่าน นา ทู นา เอ็น ถาง ความ ทอง ท่าน เจ้า ว่า, ถู6 จ ง ยู่ ใหญ่, ท่าน เจ้า เง้ น ษุ ท ถาง เจ้า พ้า, ท่าน เจ้า เง้ น ง จ ส ถ ณา ชา เอ็น. 50 เจ้า เสี ญ ทอง ว่า ท่าน เถ่ เขา ซ้อน เขา

โยฮน 1

โดักอก ท่านว่า เรา เห็นท่านผู้ที่อย โททที่เด นั่นอ่า ? ท่านก็ถ ตุ เห็นอีก ใหญ่เณนั่น ใหม่. 51 ท่าน เจ้า โด้ เว้า ทีง เรา ว่า, เรา วอก พ็ถ ท่าน ความ นี่ว่า พ็ถท่าน ตุ โด้ เห็น ท้อย ฟ้า หาก ออก แท่ถ เห็น พ็ถ แดน เจ้า ฟ้า นั้น โงถ ผู้ เท็ถ งุก ดาย ส.

วาย 2

เทย ดอย ผู้ ข้าน ทา นา

1 xอย มี้ มี เทย ดอย ผู้ ข้าน ทา นา ก็ถ งา ขี เง, เอ็ม เจ้า เผีณ คี้ ผู้ ท้น. 2 เรา คี้ เม็ย เจ้า เผีณ แท่ถ ข่าม ใช้ โงอื้น ม่ณน เทย ดอย. 3 เม่ เห้า เพ็ด แข้ว ผู้ เผีน เอ็ม โด้ เว้า ทีง ท่าน เจ้า ว่า เห้า เรา เพ็ด แข้ว. 4 เจ้า เผีณ ทอง เอ็ม ว่า ให้ เผีน วัก งุก เพ่ว่า เด งุก ถ็ถ เง่า เพื มา หอด. 5 เอ็ม เจ้า เผีณ จี่ถ วอก ส ใช้ ว่า, เม่ ท่าน เจ้า วอก เผีด แนว ใด ให้ เผีด ท่อย เน.

6 ผู้ ท้น มี อ่าถ ด่าน โทท หน่ณย เพ่ โว้ ขุ้ ข้าถ xาท xาถ ท่อย ซิด งอถ ส ชิว, อ่าถ หน่ณย ใด คี้ ใข่ นี้ โด้ ขี้ ท้า งุถ. 7เจ้า เผีณ โด้ วอก เรา ว่า ก็ท นี้ ใข่ อ่าถ ให้ เก็ม เรา คี้ ก็ท นี้ ใข่ อ่าถ นั่น เก็ม พ็ถ วาท. 8 แข้ว ท่าน เจ้า วอก เรา ว่า, โว้ ก็ท โงใช้ เจ้า เหน เน เรา คี้ ก็ท โงใช้. 9 เม่ เจ้า เหน โด้ คุ้ม นี้ ขึ่น เผีน เห้า นั่น, เง่า ขุ ว่า เห้า เอา มา แท่ ท่า ใด (หาก ว่า ส ใช้ ก็ท นั้น นั่น ขุ) เจ้า เหน จี่ถ แดก เณย ใหม่ มา. 10 เว้า ว่า คุ่ ส เรีย เอา เห้า ถิ มา ท่อน เม่ เรา กิน เม มา หาย แข้ว จี่ถ เอา เห้า เง่า ถิ มา, หาก ว่า ท่าน ถ เอา เห้า ถิ โว้ ท้น หอด โว้.

11 อ็ก หาก งาน นี้ เผีน เท่ ผู้ ส อน ท่าน เจ้า โด้ เผีด ผู้ ข้าน ทา นา ก็ถ งา ขี เง, ท่าน เจ้า โด้ เผีด อ็ก ท่าน เจ้า ให้ เห็น ความ หุ่ถ หน้า มา ทา หาถ ข่าม ใช้ คี้ โด้ เอ่ ท่าน เจ้า. 12 ท็ถ มา ท่าน เจ้า โด้ โงเม็ถ ทา เผีน า อุม, เอ็ม แท่ถ น้อถ ดาย แท่ถ พ็ถ ข่าม ใช้ ท่าน เจ้า คี้ โงท่อย โด้ ผู้ ท้น ท่ ที้ มี้.

เจ้า เผีณ โงเทน โหว้ เรา

13 มี้ จี้ งุน งุน แอย ส ชิว จี้ เน้า มา แข้ว ท่าน เจ้า โด้ นั้น เม่ เม็ถ เผีย งุ น เง็ม. 14 ผู้ อ้อม โผ้ถ โง เทน โหว้ เรา นั่น, ท่าน เจ้า เห็น ส ณาย ยิ, ณาย จี่, ณาย โนท ท แท. แดน ส แยท เถน คี้ ผู้ ท้น. 15 ท่าน เจ้า โด้ เอา เดก ฉัน เผีด โม้ หอย ซ้ง แดน นั่น เท็ถ ท่า พ็ถ จี่ แท่ถ

โยฮน 2

61 ออก ไป ร้อง เพลง ให้ เขา ท่าน เจ้า ได้ ฉอก เย็น แท้ ฉันใด พาน แขก เย็น ร้. 16 ท่าน เจ้า เว้า ทั่ว พื้น สากล ในที ที แท้ ว่า เอา พื้น เก่า นี้ ออก ไป ร้ ทำ เอา ง่อน ซู่ เจ้า พี่ เขา เป็น ง่อน ค้า ขาย. 17 ง่าม ใช้ ท่าน เจ้า ได้ หยิ่ ขอก ความ ฉัน แท้ม ไว้ ว่า “ อัก ษ้อน ใจ ขึ้น 6 เพลง ไห้ เขา เจ้า ฟ้า ล้ ไฟ ซู่ ทำ 6 ซู่ ฉันอย ” 18 แสน สาย จิ่ 6 ฉัง ถาม ท่าน เจ้า ว่า ท่าน เจ้า ฉิ มี ขำ 6 เสีด อัก ทาก ฐาน อย่ ใด ให้ พื้ 6 พื้ 6 ซู่ ฉันอย เห็น เง่า, ว่า ท่าน เจ้า มี แสง เสีด แนว นี้.

19 เจ้า เสียญ ตอง เรา, ว่า ทาก แป่ เพลง ไห้ เขา นี้ ไข 6 เขา ฉิ ที่ 6 ฉั้น ใหม่ ทำ 6 ราม มี้. 20 พื้ 6 แสน สาย จิ่ 6 ฉัง ถาม ใหม่ ว่า เพลง ไห้ เขา นี้ เรา ได้ ที่ 6 ฉั้น ขอก ร้ ร้ ไก จิ่ 6 แข้ว ท่าน เจ้า ฉิ ที่ 6 ฉั้น ใหม่ ทำ 6 ราม มี้ เน้ ? 21 อย เพลง ไห้ เขา ท่าน เจ้า เว้า ขอก น้น ท่าว ขอก มี่ ลิ 6 ท่าน เจ้า. 22 เป็น เล 6 น้น เม่ ท่าน เจ้า ได้ ทาย ลิน มา แข้ว แสน ง่าม ใช้ จิ่ 6 หยิ่ ได้ ว่า ท่าน เจ้า เว้า เล 6 นี้ แข้ว เรา ลี้ เก่ พ้ ง่า 6 ฟ้า แท้ 6 เก่ ความ ท่าน เจ้า ได้ เว้า แข้ว น้น.

เจ้า เสียญ ปุ้ ใจ เผ็ด ซู่ ส

23 เม่ ท่าน เจ้า ได้ ขี้ 6 ซู่ ขึ้ 6 เผ 6 เสีย ญา เข็ม ทำ 6 ทาม มี้ จั่ ขุน ฐาน น้น มี ทาย สาย เก่ ท่าน เจ้า เฟ่ ว่า ท่าน เจ้า ได้ เสีด อัก ทาก ฐาน . 24 ทาก ท่าน เจ้า เง่า ได้ เก่ ใจ แสน น้น, เฟ่ ว่า ท่าน เจ้า ปุ้ จัก ใจ เรา เผ็ด ซู่ ส แข้ว. 25 ท่าน เจ้า เง่า ค้า มี จั่ 6 มา เว้า อัก เรา เฟ่ ว่า ท่าน เจ้า ปุ้ แข้ว อย่ ใด ซู่ ทำ 6 ใจ เรา.

วาย 3

เจ้า เสียญ แท่ 6 ท่าน นิ โก เล็ม

1 มี ท่าน ซู้ ย ซู่ นิ โก เล็ม เน้า ทาย ต่าย ฟา จ ณาย เป็น ท้าว ทวาน สาย จิ่ว. 2 ซู้ นี้ ได้ มา หา เจ้า เสียญ เจ็ 6 ล้ น ถาย ความ จุ่ ท่าน เจ้า ว่า, ซู้ 6 ณ พื้ 6 ซู้ ฉันอย ปุ้ ว่า ท่าน เจ้า เป็น ณ มา แท่ เจ้า ฟ้า, เฟ่ เง่า มี ซู้ ใด เสีด อัก ทาก ฐาน แนว ท่าน เจ้า เสีด น้น ได้ มี ที่ ว่า ซู้ เจ้า ฟ้า ซู่ ทึม แสง จิ่ 6 เสีด ได้. 3 เจ้า เสียญ ตอง ว่า, เขา ฉอก ท่าน ความ นี่ ว่า ซู้ ใด เง่า เท็ก ออก มา ใหม่ ซู้ น้น ฉิ เง่า เห็น แสน เม 6 ฟ้า.

4 ท่าน นิ โก เล็ม ถาย ความ ว่า, สาย เจ้า แข้ว ฉิ เท็ก ออก ใหม่ ได้ แนว ใด ? ฉิ ล้ น เน้า ห้อ 6

โยฮน 3

แม่เห่ ตู้xอ6 แข้ว เก็ด ออก มา ได้ เข่า ? 5 เจ้า เสีญ ตอง ว่า, เขา วอก ท่าน ความ นี้ ว่า ว่าทาก ผู้ใด เข่า ได้ เก็ด ออก หื้6 นี้ แก่6 เก็ด ออก หื้6 ณรน เจ้า ฟ้าผู้ นัน ตู เล้า แต่นเม6เจ้า ฟ้า เข่า ได้. 6 เก็ด ออก หื้6 มี ส6 มา ลี้ เป็น มี ส6, เก็ด ออก หื้6 ณรน เจ้า ฟ้า ลี้ เป็น มี6 ณรน. 7ท่า เป็น ทาก อน เขา วอก ท่านว่า พ6 ท่าน ตู้ เก็ด ออก มา ใหม่. 8 โจม แต่ ปัด โป ทา6 ใด ลี้ ปัด โป ทา6 นัน ท่าน ได้ ฉิน ร6 มน ทาก ท่าน เข่า ขู้ ว่า มน มา แต่ ทา ใด ตู โป ทา6ใด ? ตู่ ส เก็ด ออก มา แต่ ณรน เจ้า ฟ้า ลี้ เป็น เณ6 นัน ด.

9 ท่าน นิ โก เล็ม ตู6 ดาม ว่า, พ6 อ็ก นี้ ตู เป็น หื้น ได้ แนว ใด ? 10 เจ้า เสีญ ตอง ว่า ท่าน เป็น ณ ส อี ณา ขา เอ็น ทู6 เข่า ขู้ จ็ก พ6 อ็ก นี้ อ่า ? 11 เขา วอก ความ นี่ ทั่ป ท่าน ว่า, เขา เว้า แนว เขา ขู้ แก่6 เป็น จั่6 ให้ แนว เขา ได้ เห็น, ทาก พ6 ท่าน เข่า ได้ หู้น เอา อ็ก เขา เป็น จั่6. 12 อน เขา วอก พ6 ท่าน ทา6 เม6 ขุม พ6 ท่าน ทู6 เข่า ดู่ ว่า เขา วอก พ6ท่าน ทา6 เม6 ฟ้า ฉิน พาน แข้ว พ6ท่าน ตู ดู่ แนว ใด. 13 เข่า มี ผู้ใด หื้นเม เม6 ฟ้า ฉิน พาน ได้ มี ที่ ผู้ โจ6 มา แต่ เม6 ฟ้า ฉิน พาน หื้นได้ นัน ลี้ แม่น ขุท ดาส ส.

14 โม เณ ได้ โก 6 ขู่ หื้น ทา6 ข่า เณ6 ใด ขุท ดาส ส ลี้ ตู ที่ หื้น เณ6 นัน. 15 เณ6 นัน ผู้ ใด โง6 ใจ ดู่ ท่าน เจ้า ตู มี ตู่ ดาด เจ็ส. 16 เจ้า ฟ้า ได้ อ็ก เม6 ขุม ทาส จาว ได้ โจ้6 ขุท ดาส ถ้ว ท่าน เจ้า โจ6 ให้ ใส โง6 ใจ ดู่ เจ้า ขุท นัน ตู เข่า ทาส ตู มี ตู่ ดาด เจ็ส. 17เพ่ว่า เจ้า ฟ้า ได้ ให้ เจ้า ขุท โจ6 มา เม6 ขุม เข่า แม่น มา กิน วาน ส เม6 ขุม ทาก เจ้า ขุท มา เสีด ให้ ส เม6 ขุม ได้ ณอส ร์ งาง โณ้ส. 18 ผู้ใด ดู่ เจ้า ขุท เข่า กิน วาน ใจ่ โห้ส ทาก ผู้ใด เข่า ดู่ ตู ลี้ กิน วาน ใจ่ โห้ส เพ่ว่า ผู้ นัน เข่า ดู่ ขุท ดาส ถ้ว เจ้า ฟ้า. 19 นี้ ด แม่น อ็ก กิน วาน ใจ่ โห้ส. อ็ก หู่6 ได้ เก้า มา เม6 ขุม ทาก ส เม6 ขุม ได้ อ็ก อ็ก มัด ทาสณ อ็ก อ็ก หู่6 ฮ้อน อ็ก ขา ห้าส อ่ส. 20 เพ่ว่า ตู ส ได้ เสีด ห้าส อ่ส ลี้ ตู6 อ็ก หู่6, แข้ว เข่า มา ขอด อ็ก หู่6 ฮ้อน ฮ้าน อ็ก ห้าส อ่ส เจ้า นันตู โณ ออก. 21 ผู้ใด เสีด กิ นี้ ลี้ มา ทา อ็ก หู่6 เพ่ให้ อ็ก เจ้า โณ ออก ว่า ได้ เสีด กิ พ6 ความ เจ้า ฟ้า.

เจ้า เสีญ แก่6 ท่าน โยฮน ขึ่ง ทิด

22 ที่6 มา เจ้า เสีญ พ้อม ทั่ป พ6 ผู้ ข่าม ใช้ เขา ทน โง ที่6 ตู ดาส ได้ ฮื้6 ญู่ หื้น6 เขา ห้าน

ข่าน ส แข้ว โด้ เสีด ฮิด ขึ้ง ที มา. 23 ท่าน โยฮน คี้ โด้ เสีด ฮิด ขึ้ง ที มา ชู้ ข้าน โอ โนน จี้ ข้าน นา จิม เพ่ว่า ข่อน นั้น มี นี้ ทาช, แฉน ส โด้ เอา ทน มา เสีด ฮิด ขึ้ง ที มา. 24 เพ่ว่า เจ้ นั้น ท่าน โยฮน ทู่ เข่า เพื เน้า ทุ. 25 ข่าว ใช้ ท่าน โยฮน แท่ ส จิว ชู้ ส โด้ ฉัด น้อ ห้อ เรx ทน ทา อ็ท xา ท้วาช. 26 ข่าว ใช้ ท่าน โยฮน นั้น จี่ โจ้ ทา ท่าน โยฮน เว้า ว่า, จู้ โณ, ชู้ ชู่ ท่อช โณ พื้น ฉา แม่ นี้ ชี ดา น ชู้ โณ เว้า ทอด นั้น ทา เสีด ฮิด ขึ้ง ทีมา, ทาชแฉน ส โด้ โจ้ ทา ท่าน.

27 ท่าน โยฮน ขอท ว่า เข่า มี ใฉ โด้ อน ใด มี ที่ เจ้า พ้า โx เม แท่ เม พ้า จีน พาน จี่ โด้. 28 พ้ พ ท่าน เจ็น จี่ ให้ น้อช ท่อช ความ น้อช โด้ เว้า น้อช เข่า แม่น เจ้าวา จิด ทาท เจ้า พ้า โx น้อช มา เสีด อ็ท ท่อน ท่าน เจ้า. 29 ฉ ข่าว มี มี xาว นั่น ด์, หนุ่ คู่ ฉ ข่าว จีน พื้ พ ฉ ข่าว คี้ มี ความ ม่ น เม พ ทาช, แน ว นั่น ด์ เท มี ความ ม่ น เม พ พี แข้ว. 30 ท่าน เจ้า เท พ ใหญ่ หน้า ชู้ น้อช เท พ น้อช โจ พ.

ชู้ มา แท่ เม พ้า จีน พาน

31 ท่าน เจ้า ชู้ มา แท่ เม พ้า เจ็น ใหญ่ ณ เพื่ด, ชู้ มา แท่ เม พ ยุม คี้ เจ็น ต่าช เม พ ยุม, ความ วาท เว้า คี้ เจ็น เม พ ยุม, ท่าน เจ้า ชู้ มา แท่ เม พ้า จีน พาน ชู่ เณ เพื่ด ชู่ อน xน x้ พ. 32 อน ท่าน เจ้า โด้ เห็น โด้ ยิน ท่าน เจ้า คี้ เจ็น จี่ พ ให้ อ็ท นั้น ทาท เข่า มี ใฉ พ้ ห เอา ความ ท่าน เจ้า เจ็น จี่ พ. 33 ชู้ พ้ ห เอา ความ ท่าน เจ้า เจ็น จี่ พ นั้น คี้ พ้ ห ว่าว ว่า เจ้า พ้า เว้า แม่น แท้. 34 ท่าน เจ้า ชู้ เจ้า พ้า โx มา ว่าว ความ เจ้า พ้า นั้น เจ้า พ้า โด้ เอาเจ้า ณ โน โx ให้ ทุท พ. 35 เจ้า พ้า อ็ท เจ้า ยุท จี่ พ โด้ ว่าว ชู่ อน xน x้ พ โจ้ ชู่ มี ท่าน เจ้า. 36 ชู้ ใด เช่เจ้า ยุท คี้ มี ชู่ ช าด เร่ช, ชู้ ใด เข่า เช่ เจ้า ยุท ชิ เข่า มี ชู่ เร่ช อ็ท เจ้า พ้า ใx โห้ช คี้ ทู่ ชู่ เห็ พ ชู้ นั้น.

วาช 4

เจ้า เสีญ แท่ ชู้ ทู่ ส ณา มา จั

1 เจ้า เสีญ ทุ้ ว่า, แฉน พา จิ ณา ช โด้ ยิน ณ่าว ว่า ท่าน เจ้า มี ข่าม ใช้ แท่ เสีด ฮิด ขึ้ง ที มา ให้ เรา ทาช ณ ท่าน โยฮน. 2 (ทาท ว่า เจ้า เสีญ เข่า โด้ เสีด ฮิด ขึ้ง ที มา ท่า ใด, แม่น ข่าม

โยฮน 4

ใจ้เป็นผู้เชื่อ) 3 ท่านเจ้าได้ออกจ้ากูดายลันไปกับกาลิเลย์ใหม่. 4 ท่านเจ้าก็ได้ทาง
กับฝ่ามาจ้ไป. 5ท่านเจ้าไปถอดเมื่อจ้ะมีนั้นฝ่ามาจ้ไปแสมลินท่านซาไวเอา
ให้ไปเกิบจุกท่าน. 6 ณุมชื่อท่านซาไวลี้กูผู้ห้น เจ้าเชื่ณุก็วทาเมยทาจริ่ง
ได้นั่นไปแสมณุมชื่อเจ้นั้นข้าวทาเจ็น.

7 มีผู้กูจ้เป็นสฝ่ามาจ้มาหทนี้, เจ้าเชื่ณุเจ้าทีวมน่าว่าน้อยจ้กินนี้แอ่. 8 (เจ้
นั้นพ้วข่ามใจ้ท่านเจ้าเน้าไปนี้เจ้นั่วกินทนเมื่) 9 ผู้กูไกณามาจ้ดาจความจุ่
ท่านเจ้าว่า, เพ่แนวใด เจ้าเป็นสชิวจิ่วจ้กินนี้หนี้วน้อยเป็นสฝ่ามาจ้ (เพ่ว่าสชิว
ทีวสฝ่ามาจ้เข่าเจ่งไปมาทาจุ่ทน) 10 ท่านเจ้าทองกูนั่นว่าเจ้าขุอนเจ้าฟ้าให้
แท่วขุผู้ทาวเจ้าทีวเจ้าว่า "น้อยจ้กินนี้แอ่" เจ้าลี้ดุจ้หนี้วท่านแข้วท่านนั่นดูเอานี้มี
ดู่ใจ่งให้เจ้า. 11 ผู้กูนั่นดาจความทองว่าท่านเข่ามีจ้วทกนี้ ณุมชื่อลี้เจ่งท่านดุ
ได้นี้มีดู่ใจ่งนั่นมาแท่ท่าใด. 12 ท่านเป็นใหญ่ฝ่ามท่านซาไวผู้เป็นเจ้าบุเทาเข่า? ผู้
เอาณุมชื่อนี้ให้พ้วน้อยท่านซาไวเท้วท่าบุกาจทีวพ้วจ้ดท่านลี้ได้กินนี้ณุมชื่อนี้.

13 เจ้าเชื่ณุทองว่าเข่าว่าผู้ใด เม่กินนี้นี้แข้วดูแจ่งใหม่. 14 ทาก ผู้กินนี้เทาเอา
ให้ดูเข่าแจ่งจ้กเท่, นี้เทาเอาให้นี้ดูขึ่นเป็นนี้ขึ่กจ่งโผผู้นั่นดูบุดูเป็นแจ่งมีดู่ดูดาด
เจ่ง. 15 ผู้กูนั่นดาจความว่า, ดู้ท่านจ้อกแพ้วเอานี้นั่นให้น้อยแอ่เพ่น้อยดู
เข่าแจ่งแข้วดูเข่าได้มาหทนี้ข่อนนี้ใหม่. 16 เจ้าเชื่ณุข่อนผู้กูนั่นว่าให้ไปแฝกท
เอาตุเจ้ามานี้.

17 ผู้กูนั่นว่าน้อยเข่ามีตุเจ้าเชื่ณุว่าเจ้าเว้าแม่นแข้วว่าเข่ามีตุ. 18 ทาก
ว่าเจ้ามีตุถอดท้าสแข้วตุผู้ชู่ท่อยทนโรงนี้ลี้เข่าแม่นตุเจ้าแท้, เจ้าเว้านั่นแม่นแท้
ถ. 19 ผู้กูนั่นดาจความว่าดู้ท่านเจ้าผู้น้อยทุแข้วท่านเป็นผู้ข่าวความเจ้าฟ้า.
20 เข้าขู่พ้วผู้น้อยโพ้วเทาเจ้าฟ้าพ้วพุนี้, ทากพ้วสชิวว่าข่อนดู้โพ้วเทาเจ้าฟ้านั่น
แม่นเมวเชียณาเจ็ม. 21 เจ้าเชื่ณุเว้าทีวผู้กูนั่นว่านั่อเอย! ให้เชื่อเทาเน็ ทาก
ดูมีมื้อพ้วพี่น่อดูเข่าได้โพ้วเทาพุนี้ ข้อว่าเมวเชียณาเจ็ม. 22 พี่น่อเป็นสฝ่ามา
จ้ผู้พ้วพี่น่อดูโพ้วเทานั่นพ้วพี่น่อเข่าทุทากว่าผู้เทาโพ้วนั่นเทาทุเพ่จ็กน้อยจ้

งาง ใน้ยช น้นน มาแแท่ ผชิว. 23 ทาท เร้ น้นจ้ เน้า มาแข้ว ใช้ ค้ มา ทอด แข้ว ซุ้ ใด ซุ้ โหง้ เทา ให้ แม่น ค้ ให้ โหง้ เทา เจ้า พี่ ทาง มี่ง ณใน เป็น ความ กิ มี แม่น แท้, เพ่ ว่า เจ้า พี่ ค้ ข่าว ทา ผ แนว น้น โหง้ เทา ท่าน เจ้า. 24 เจ้า ฟ้า เป็น มี่ง ณใน ซุ้ ใด โหง้ เทา ท่าน เจ้า ให้ โหง้ เทา ทาง มี่ง ณใน เป็น ความ กิ มี แม่น แท้.

25 ซุ้ ทิ่ง น้น ถาช ความ ว่า ซุ้ น้อช ทู้ ว่า เจ้า เมี ณี อ่า " แฒท ว่า เจ้า วา ขิด " ซุ้ มา เร้ ท่าน เจ้า มา แข้ว ซุ้ วอท xอน พ้ง ซุ้ น้อช ภู่ แนว. 26 เจ้า เช ญ เว้า ทั ช ซุ้ ทิ่ง น้น ว่า, เทา ซุ้ ทาง เว้า ทั ช เจ้า นี้ ถ แม่น ท่าน ซุ้ น้น. 27 เร้ น้น ข่าม ใช้ ท่าน เจ้า ค้ มา ทอด เรา มี ความ ทาท ใจ เพ่ ว่า ท่าน เจ้า โอ้ โท ทั ช ซุ้ ทิ่ง ท่า ทา แนว น้น ค้ กิ เข่า มี ใช ถาม ว่า ซุ้ ทิ่ง น้น แอ่ ร้ xง ข้ ถาม ท่าน เจ้า ว่า เป็น แนว ใด จ้ง โอ้ โท ทั ช ม น. 28 ซุ้ ทิ่ง น้น วาง ทู่ง นี้ จ้ว แข้ว เน้า ร ว ทร่ง เม่ง วอท ผ เท็ง ทาช ว่า. 29 เธา ทน มา เว่ง ซุ้ ถาช ผ วอท น้อช ทู้ ภู่ อน xน ช่ง อน น้อช ร้ เช็ด มา น้น, ซุ้ นี้ เข่า แม่น เจ้า เมี ณี อ่า อา ? 30 แฒน ผ เท็ง ทาช ค้ เธา ทน ออท เม่ง ร ว ทา เจ้า เช ญ.

31 เร้ น้น ข่าม ใช้ ถาช ความ ซู่ ท่าน เจ้า ว่า " ขิ่ง ร ณ " เม่ช ทิน เน้า. 32 ท่าน เจ้า ทอง เรา ว่า เทา มี เร่ ทิน แข้ว พ้ง ท่าน เข่า ทู้. 33 แฒน ข่าม ใช้ โx ทน ว่า, เข่า มี ใช เธา เร่ ทิน มา ให้ ท่าน เจ้า ทา ใด ควา ? 34 เจ้า เช ญ จี่ เว้า ทั ช เรา ว่า, เร่ ทิน เทา ค้ แม่น จ็ท เช็ด ท่อช ขาง ใจ เจ้า ฟ้า ซุ้ โx่ง เทา มา แท่ง เช็ด จ็ท เจ้า ฟ้า ให้ แข้ว. 35 พ้ง ท่าน เว้า ว่า ทิ่ง ซี่ เงน ซุ้ ทอด ทาม ทั่ว เน้า นั้น อ่า ? เทา วอท พ้ง ท่าน ว่า ให้ เว่ง ! โท่ง นา เน้า เหง่ เป็น ทั่ว แข้ว. 36 ซุ้ ทั่ว ทาง ร้ ค่า จ้าง แท่ง ร้ โฆ่ม เน้า จ้ เพ่ ภู่ ถาด เร่ช. ซุ้ หม่าน ทั ช ซุ้ ทิ่ว ค้ ซุ้ เม่ง ม่ง น ท่อช ทน. 37 ซุ้ ผ ทอาน์, ซุ้ ผ ทั่ว , ความ เว้า แนว น้น แม่น แท้ ถ . 38 เทา ร้ ใช้ พ้ง ท่าน ร ว ทั่ว เน้า โท เน้า นา ว่อน พ้ง ท่าน เข่า ร้ ออท แท่ง เช็ด ซุ้ อั่น ร้ ออท แท่ง เช็ด แข้ว พ้ง ท่าน ร้ ข้อน จ็ท เรา.

39 พี่ น้อง ณา มา จ้ ทาช ผ มา แท่ เม่ง น้น ร้ เร่ เจ้า เช ญ เพ่ ว่า ซุ้ ทิ่ง น้น ร้ เว้า ความ กิ มี แม่น. ท่าน เจ้า ร้ เรา ให้ น้อช ฟ้ง จ็ท น้อช ร้ เช็ด แท่ เท่า มา ทิ่ง. 40 เณ่ง น้น พ้ง พี่ น้อง ณา มา จ้ มา ทอด จี่ ง ท่าว เม่ช ท่าน เจ้า ขี้ง ซุ้ ฟ้ง เรา xอง ม้. 41 แข้ว แฒน ผ อั่น ค้ ร้

เรื่องความ ท่าน เจ้า ของ ของ . 42 และ เรา ได้ เอา ทั้ง สิ้น ทูล นั้น ว่า, ไว้ พ้น น้อย เรื่อง นั้น เท่า
และ ที่ ความ เจ้า เอา ใด, ตาม ว่า พ้น น้อย ได้ ใน ท่าน เจ้า เอา พ้น น้อย ทุ่ง แข่ว ท่าน เจ้า สิ่ง
นี้ เป็น เจ้า จอม ต่อ ศาล ของ ให้ น้อย ร้ อง ไม่ย.

เจ้า เสด็จ ขึ้น ไป หา ชาย ท่าน ย

43 ครั้น ถึง วัน นี้ แข่ว เจ้า เสด็จ ได้ ออก จาก นั่น ไป ถึง แคว้น กา ลิ เล. 44 ท่าน เจ้า เอา ว่า สิ่ง
ข่าว ความ เจ้า หน้า เท่า มี สิ่ง นึง หน้า ที่ ตา หนึ่ง ข้าน ของ เจ้า. 45 และ ท่าน เจ้า ไป ถึง ออก ที่ กา ลิ
เล เป็น ไฟ่ ของ กา ลิ เล ได้ เห็น ทุก สิ่ง ที่ ท่าน เจ้า, เพ่ เรา ได้ เห็น ทุก สิ่ง ที่ อีก ท่าน
เจ้า ได้ เสีย ตรง ตาม มื้ ของ ขึ้น ที่ ของ เสี ย กา เข็ม, เพ่ว่า เรา ได้ ไป ของ ขึ้น เหน ถือ.

46 แข่ว ท่าน เจ้า ไป ข้าน ตา นา ที่ กา ลิ เล ใหม่, และ ก่อน ท่าน เจ้า เสีย นี้ ให้ เป็น เท้า,
มี ท่าน สิ่ ย หนึ่ง ของ ตา เป็ นา อุม ชาย ชาย ท่าน ป่วย ที่. 47 และ ท่าน ได้ ใน ข่าว เจ้า เสด็ จ
ออก ที่ ถึง ชาย มา ออก ที่ กา ลิ เล แข่ว ท่าน จึ่ง ไป แด่ ร ออก ท่าน เจ้า ไป ของ ตา เป็ นา อุม
ขึ้น ไป หา ชาย เจ้า เพ่ ชาย นั่น น้อย ใช้ ตาย แข่ว. 48 เจ้า เสด็ จึ่ง เอา ทั้ง ท่าน นั่น, ว่าตาก
พ้นท่าน เท่า เห็น อีก ทาก งาน พ้น ท่าน ใช้ เท่า เรื่อง. 49 ท่าน สิ่ นั่น แด่ ร ท่าน เจ้า ว่า ขุ ท่านเจ้า
ร ของ ไป ท้อง สิ่ น้อย ท้อน ชาย สิ่ น้อย ใช้ ตาย.

50 เจ้า เสด็ จ เอา ทั้ง ท่าน ว่า, ให้ ลัน ของ ชาย
ท่าน ใช้ เท่า ตาย, ท่าน ลี้ เรื่อง ความ เอา เจ้า เสด็ จ จึ่ง ท่าว ขา . 51 ตรง เรื่อง ท่าน ทาง ลัน ของ พ้น
ศาล คน ได้ มา ท้อน ของ ว่า ชาย ชาย ท่าน ลิ แข่ว.

52 ท่าน จึ่ง ถาม เรา ว่า มน ทูล แวน มา นั่น ตาม ใด, เรา ตอง ว่า มน ลิ ไร้ มื้ วา ข่าว
เรื่อ ศ เห็น เวิน. 53 สิ่ เป็น อ้าย จึ่ง ว่า เรื่อ นั่น ถ เจ้า เสด็ จ ได้ เอา ว่า " ชาย ท่าน ใช้ เท่า ตาย "
ท่าน พ้อม เห็น ท่า ขุ เขน ลี้ เรื่อ. 54 นี้ เป็น อีก ทาก งาน เท่ จั่ xอง อน เจ้า เสด็ จ ได้ เสีย และ
ท่าน เจ้า ได้ ลัน มา แต่ ที่ ชุ ถาย ไป ที่ กา ลิ เล.

ถาย 5

เจ้า เสด็ จ ต่อ ศาล ป่วย ชุ่ ยิว ตน อง

1 ทูล มา ลี้ ออก มื้ ของ ขึ้น ศาล ชิว เจ้า เสด็ จ ได้ นั้น ของ ของ เสี ย กา เข็ม. 2 ของ เสี ย กา เข็ม

โจทย์ 5

แสมงาก ทูโตจี้ มีหมอ6 หัว6ลง, ความพิ งูงแสก หมอ6 นั้นว่าเขียดน่างา มีเขน นี่6 เสียน ท้าทา6 อ้อมจู่ท้น. 3 พั6 เขน นี่6เสียน นั้นมี ลงเจ็บงัดทาย, ลทา งอก, ลณา ท้าน, ลเงียนจั้นอน จู่ท้น. 4 คอ6 ค้า นี้ จังนะนั้น เพ่วา มีแดนเจ้า พ้า โคนง โง6 มา ทนน นี้ หมอ6 นั้นเงียนเท่ เงียนทาม แข้ว เดู นั้นนี้ ลี้ จังนะนั้น, ลู่ใด โง6 โง ท่อนลี้ ลิ เว้6. 5 งอนนั้น มีลู่ ดูายง งัดจ ได้ xาม xัง แงด งีแข้ว. 6 เม่เจ้าเสียญเห็น ลู่นั้น นอนจู่ ท่าน เจ้า ทู่ แข้ว ว่า มน เจ็งเงียนแนว นั้น ได้เท6นาน แข้ว ท่าน เจ้าจี่6 ดูาม มนว่า เจ้าแต่ลิ อ่า ?.

7 ลู่งัดจ นั้นจี่6 ดูาย ความ ทอง่า, ดู6 ท่าน เจ้า เดู นี้ จังนะนั้น เง่า มีใส เอา ลู่ ลัอย โง6 หมอ6, เม่เดู ลู่ ลัอย ทู่6 ดู โง6 นั้น ลู่ อันลี้ โง6 โงหอก ท่อน แข้ว. 8 เจ้าเสียญเว้า ทัง มน่วา ทั่น นั้น อุ้ม ทอง เอา ล้า นอน เจ้า ทู่6 โง. 9เดู นั้น ลงัดจ ลี้ ลิ เว้6 แข้ว อุ้ม ทอง เอา ล้า นอน มน ทู่6 โง. 10 มี้ นั้น เงียน มี้ ลั เง่า เสีด จ้ท เดน นั้น พั6 แดน ลงิว จี่6 เว้า ทัง ลู่ งัดจ นั้น ว่า มี้ นี้ เงียน มี้ ลั เง่า เสีด จ้ท มั6 ดู อุ้ม ทอง เอา เดู่6 นอน โง ลี้ ลัด 3อ6 แท่6 ดา. 11 ลู่ นั้น จี่6 ทอง เxา ว่า ลู่ เสียกให้ ลัอย ลิ นั้น ได้ งอก ลัอย ว่า ให้ อุ้ม ทอง เอา ล้า นอน เจ้า ทู่6 โง. 12 เxา จี่6 ดูาม มน ว่า แม่น ใส งอก มั6 ? ให้ อุ้ม ทอง เอา ล้า นอน ทู่6 โง. 13 ทาท ว่า ลู่ ลิ เว้6 นั้น เง่า ทู้ ว่า แม่น ใส เพ่วา เจ้า เสียญ จ้ท ออก โง แข้ว ช้อน ว่า งู่ งอน ท้น มี ลงทาย. 14 งุน มา เจ้า เสียญ ได้ พี้ มน งู่ หนี้6 เขน โงห้ เขา แข้ว ท่าน เจ้า เว้าว่า โง้ นี้ เจ้า ลิ เว้6 แข้ว ทู่า เสีด งาง ท้อน เน่ ช้าน ว่า งา6 ห้าย ดู มี นั้น ทัง เจ้า เด นั้น ใพ่.

15 แข้ว ลู่ ดูาย นั้น ลี้ ออก โง งอก พั6 แดน ลงิว ว่า, ลู่ เสียกให้ ลัอย ลิ นั้น แม่น เจ้า เสียญ. 16 เด นั้น พั6 แดน ลงิว จี่6 ได้ ใน่ม นาง เจ้า เสียญ เพ่วา ท่าน เจ้า ได้ เสีด จ้ท นั้น ทโ6 มี้ ลั เง่า เสีด จ้ท. 17ทาท เจ้า เสียญ ทอง เxา ว่า เจ้า พี่ เขา ทู่6 เสีด จ้ท นี้ งู่ ท้น โง้ นี้. เขา ลี้ ทู่6 เสีด แงท ทน. 18 เงียน แนว นั้นถ้ แดน ลิว เข6 หา งโ6 ดู น้า ท่าน เจ้า ซ เง่า แม่น ท่าน เจ้า ล่า ลิก 3อ6 ลั เง่า เสีด จ้ท นั้น ใดย ท่าใด ทาท ทู่6 ได้ แดท เจ้า พ้า ว่า เงียน พี่ เสีด ให้ เจ้า ท่ ทัง เจ้า พ้า.

แดงลัวน เจ้า งุท

19 เจ้า เสียญ เว้า ทัง เxา ว่า เขา งอก พั6 ท่าน ความ นี่ ว่า เจ้า งุท ดู เสีด ซ6 ตาม ใจ เง่า ได้ มี ท่ ว่า เห็น เจ้า พี่ เสีด จี่6 เสีด. เพ่วา อน ใด เจ้า พี่ เสีด อน นั้น ถ เจ้า งุท จี่6 เสีด เด6 ถ้ว

ทน. 20 ซึ่งนอกว่า เรื่อง พี่ชอบ เรื่อง บุญ แต่ว เสีย ให้ เรื่อง บุญ เห็น ยิ่ง เรื่อง พี่ เสีย. แต่ว เรื่อง พี่ ได้ เสีย ให้ เรื่อง บุญ เห็น อัน ใหญ่ เกิน นี้ ใหม่ พวก ท่าน ได้ เห็น เป็น ทุกๆ ทุก. 21 เพื่อว่า เรื่อง พี่ ตาย ให้, ส ทุก แต่ว มี ผู้ ปรึกษา เกิด ใด ว่า เรื่อง บุญ ใช่ มอบ ได้ ตาย ให้ ผู้ ใด มี ผู้ ปรึกษา ดี้ ได้ เสีย ได้ เกิด นั่น. 22 เพื่อว่า เรื่อง พี่ เข้า ได้ ทิน วาน ผู้ ใด ทุกๆ ว่า เรื่อง พี่ ได้ ฆ่า อัน ทิน วาน เห็น เพื่อ ให้ เรื่อง บุญ. 23 เพื่อ ส เห็น ทุก ได้ โทษ เขา เรื่อง บุญ เกิด ตัว เรา โทษ เขา เรื่อง พี่. ผู้ ใด เข้า โทษ เขา เรื่อง บุญ ผู้ นั่น เข้า ได้ โทษ เขา เรื่อง พี่ ผู้ ไม่ เรื่อง บุญ มา.

24 เขา บอก พวก ท่าน ความ นี้ ว่า, ว่า ผู้ ใด พวก ความ เขา แต่ เจ้า พ้น ผู้ ไม่ เขา มา ผู้ นั่น ได้ มี ผู้ ดุ ตาย เรื่อง, เรา ได้ เข้า ได้ เห็น อัน ทิน วาน ผู้ นั่น ได้ ห้าม ทาย อัน ทาย โบ๋ ผู้ ปรึกษา แต่ว. 25 เขา บอก พวก ท่าน ความ นี้ ว่า เจ้ นั่น น้อย ได้ ยอด ไว้ นี้ ดี้ มา ยอด แต่ว, ผู้ ทาย แต่ว ได้ ได้ ใน ไม่ บุญ เรื่อง พ้น, แสน ได้ ใน นั่น ได้ มี ผู้ ปรึกษา. 26 เพื่อว่า เรื่อง พี่ มี ผู้ ปรึกษา ทั่ง เรื่อง มี่ เกิด ใด ดี้ ได้ ถึง ให้ เรื่อง บุญ มี ผู้ ปรึกษา ทั่ง เรื่อง มี่ เกิด นั่น. 27 นี้ ทุก ได้ มอบ ฆ่า ให้ ท่าน เรื่อง มี แสน ล้วน ได้ ทิน วาน เพื่อว่า ท่าน เรื่อง เป็น บุญ ตาย ส. 28 ทุก ต้น ผู้ ห้ ปี้ มื้ นั่น เพื่อ ได้ ยอด ทาม แสน ผู้ ชู้ ทุก กุม โม พ้า ได้ ได้ ใน ไม่ ท่าน เรื่อง. 29 เม ได้ ใน แต่ว ได้ ออก มา แสน ผู้ ได้ เสีย อัก ดิ ดี้ ลัน ขุ ผู้ ปรึกษา, แสน ผู้ เสีย อัก ข้าย ดี้ ลัน โป ทา อัก ทิน วาน.

ผู้ เป็น รั่ ให้ เรื่อ เสีย

30 เขา ได้ เสีย ผ้ ทาม ใจ เข้า ได้ เรื่อ พ้า บอก แนว ใด เขา ทิน วาน แนว นั่น, อัก ทิน วาน เขา ดี้ ชัก แม่น, เพื่อว่า เขา เข้า แต่ เสีย ทาม ใจ เขา ทาก ทาม ใจ เรื่อง พ้า ผู้ ไม่ เขา มา. 31 ว่า เขา ทาก ท่าว ความ เป็น รั่ ให้ เรื่อ มี่ เขา ความ เป็น รั่ เขา ดี้ ฉัก. 32 มี ผู้ ส ใหม่ เป็น รั่ ให้ เขา, เขา ดี้ ห้ ว่า อัก เป็น รั่ ผู้ นั่น เว้า ยอด อัก เขา ดี้ แม่น. 33 พวก ท่าน ได้ ใช้ ส โป ทา ท่าน ไอยน แต่ว ท่าน ไอยน ได้ เป็น รั่ แท้. 34 เขา เข้า ได้ เอา ความ เป็น รั่ ขึ้ ต้น ผู้ ส ทาก เขา เว้า เกิด นี้ เพื่ พวก ท่าน ได้ ได้ ฉ่อย ขาด ข้าย. 35 ท่าน ไอยน เป็น เกิด แขน ให้ ขุ ด ฉ่อย พวก ท่าน ดี้ ได้ ไคม ใจ เม ด ปาน ทั่ อัก ขุ ด ฉ่อย ท่าน นั่น ทุก ย่าน ส.

36 ทาก ว่า เขา มี ความ เป็น รั่ ถ้ เกิ ความ เป็น รั่ ไอยน ใหม่, เพื่อว่า อัก เรื่อ พี่ บอก ฆ่า ให้ เขา เสีย ให้ แต่ว นั่น แม่น อัก เขา เสีย ผู้ ไว้ นี้ ถ, เป็น รั่ ให้ เขา ว่า เรื่อ พี่ ไม่ เขา มา.

37 เจ้า พ่ ฮู้ โง่ เขา มา นั่น เป็น จี้ ให้ เขา. พ่ ท่าน เข่า ได้ ใน เง, เข่า ได้ เห็น หน้า เจ้า หน้า ก็ เท่. 38 พ่ ท่าน ล้ เข่า มี ความ เจ้า หน้า วอก ออน ฮู้ กง ใจ, พ่ ท่าน ล้ เข่า เอ๋ ท่าน เจ้า ฮู้ เจ้า พ่ โง่ มา นั่น. 39 พ่ ท่าน ได้ ข่าว ทา หนึ่ พี่ ขา หน้า เพ่ พ่ ท่าน หนี่ ว่า พี่ ขา หน้า นั่น มี คุ่ ดาด เข่ ง, แม่น พี่ ขา หน้า นั่น ด เป็น จี้ ให้ เขา. 40 ทาก พ่ ท่าน เข่า ขึ้ว มา หา เขา เพ่ ใ ได้ คุ่ เข่ ง.

41 เขา เข่า เอา ความ หู่ เพ้า มา ตา หนึ่ ฮู้ ส. 42 ทาก เขา ฉ้อม หู้ ว่า พ่ ท่าน เข่า มี ความ ก็ ก เจ้า หน้า ฮู่ ใน ใจ พ่ ท่าน. 43 เขา มา ตา หน้า เจ้า พ่ เขา, พ่ ท่าน เข่า ได้ โฉม ห้อน เขา ว่า ทาก ฮู้ อั่น มา เพ่ จ้ก เข า พ่ ท่าน ล้ ใ โฉม ห้อน ฮู้ นั่น. 44 พ่ ท่าน โฉม ห้อน เอา จ้ก ล้วน หนึ่ หก ทาก พ่ ท่าน เข่า ล้ด ท เอา จ้ก ล้วน หนึ่ ท่าน เจ้า ฮู้ เป็น เจ้า หน้า ฮู้ ถ้ว พ่ ท่าน ใ เข่ ฮู้ นั่น ได้ แนว ใด ? 45 ท่า หนี่ ว่า เขา ใ ล็น ท่าว พ่ ท่าน ฆ่ เจ้า พ่ มี ฮู้ ล็น ท่าว พ่ ท่าน ท่อน แข้ว แม่น โม เณ ฮู้ พ่ ท่าน ใส่ มอน เพ่ ออ. 46 ว่า พ่ ท่าน เข่ โม เณ พ่ ท่าน ล้ ใ เข่ เขา แจก หน เพ่ ว่า โม เณ ได้ แห้ม ฉ้น จ้ก เขา. 47ว่า พ่ ท่าน เข่า เข่ โม เณ แห้ม แข้ว พ่ ท่าน ใ เข่ ความ เจ้า เขา ได้ แนว ใด.

วาย 6

เจ้า เยี ณ ขี้ เพ้ า พน ส

1 ขุน ทู่ นั่น เจ้า เยี ณ ได้ น้าม หอ ทู่ ง า ขึ เจ้ (ห้ ว่า หอ ทู่ ที่ เป็ ขึ) 2 เยี น โพ ล้ โจ ท่อย ท่าน เจ้า เพ่ ว่า เขา ได้ เห็น จ้ก ทาก ง าน ท่าน เจ้า ปั น จู ส เจ็ จู ย. 3 เจ้า เยี ณ ได้ นั้ น เม่ เห้ พ, แข้ว นี่ โง่ ทั จ่ าม ใ้. 4 เ ฮู่ นั่น น้อน ใ ขอด มั้ เม่ ขุน ส ขึ ว แข้ว. 5 ท่าน เจ้า เง่ อ้อม ข้อม โง นั่น เห็น เป็น โพ มา หา ทา ย, ท่าน เจ้า จี่ เว้า ทั ท่าน ฉิ ขึ ว่า, ณุ่ม เขา ใ นี้ เข่ ทิน ท่า ใด มา ให้ แฉน นี้ ทิน. 6 ท่าน เจ้า เว้า แนว นั่น เพ่ ใ้ ใจ ท่าน ฉิ ขึ ท่าน เจ้า ได้ อ่าว โจ้ แข้ว ว่า ใ เยี ด แนว ใด.

7 ท่าน ฉิ ขึ ดาย ความ ฆ่ ท่าน เจ้า ว่า xอ เข้อย เน ห้าว ใ โจ นี้ เข่ ทิน มา จาย ให้ คุ่ ส ทู่ ใ เข่า ได้ ส น้อย ท่า ใด. 8 ข่าม ใ้ ฮู้ ส ฮั่ อน เล้ อา น้อ ดาย ท่าน นี้ โฉน เง โท ได้ ดาย ความ ฆ่ ท่าน เจ้า ว่า. 9 เล็ท น้อย ฮู้ ส ฮู่ นี้ มี เน้า จี้ ห้า ท่อน เอา เน้า ฉ้า เยี ด แท่

ใช้ทน 6

ว่า xอ6 โท ɾɾา ล้ ขุ้ ว่า ɾคุ6 นี้ เข่า พ แฉน นี้ ทิน. 10 ɾเจ้า ɾเสีญ จี่6 vอท ɾɾา ว่า ใท้ ɾเสีน โพ่ นี่6 โv6. v่อน นั้น มี ข้ำ ทาช แฉน ɾɾา จี่6 ɾอา ทน นี่6 โv6, นั้ง ที่ ฮุ้ คุาช มี ข่าว ท้า พน ส. 11 ท่าน ɾเจ้า นี่ ɾอา ɾณ้า จี้ นั้น มา ร ท่าว ความ โด้ ข้อน ɾเจ้า พ้า แข้ว ข่าช ใท้ แฉน ɾเสีน โว นี่6 ขุ้ ท้น. ว่า นั้น ท่าน ɾเจ้า ล้ ข่าช ใท้ ɾณ6 ล้ว ฮุ่ ส โด้ ตาม ใจ มn.

12 ɾม่ ɾɾา ทิน อิ่ม แข้ว ท่าน ɾเจ้า vอท ข่าม ใช้ ɾที่ v ɾอา ท่อน ทn ɾณ ทิน นั้น ɾพ่ ɾเข่า ใท้ อน ใก ร. 13 ɾɾา จี่6 ɾที่ v ɾอา อน ɾณ ส ทิน ɾณ้า จี้ ท้า ท่อน นั้น โด้ ɾเต็ม ร้ v xอ6 ขุ6. 14 ɾเสีน โพ่ ɾเห็น ɾเสีน ทุาท ฐาน อน ท่าน ɾเจ้า โด้ ɾเสีด นั้น ɾɾา จี่6 โท ทน ว่า แม่น แท้ ล ฮุ้ นี้ แม่น ฮุ้ ข่าว ความ ɾเจ้า พ้า, ฮุ้ โด้ พาช ขึ้ ว่า ฉุ โv6 มา ɾม6 ขุม. 15 ɾม่ ท่าน ɾเจ้า ขุ้ ɾɾา ฉุ มา ข่ด ɾอา ɾเจ้า โข ɾเสีน ɾเจ้า แฉน ลิน, ɾเสีน ɾณ6 นั้น ท่าน ɾเจ้า จี่6 ɵอท โข ɾเส พ ฮุ้ ล้ว.

ɾเจ้า ɾเสีญ ทู่า6 ɾเห็6 นี้

16 ค้ มา แข้ว แฉน ข่าม ใช้ ท่าน ɾเจ้า โด้ โv6 โข vอด ฑอ6 ทุ6. 17 แข้ว โv6 ɾท น้ำ ฑ ɾาท โข ɾม6 ทา ɾเว นา อุม ค้ มัด แข้ว ท่าน ɾเจ้า ทู6 ɾเข่า ɾเพ โข vอด ɾɾา. 18 ทา6 ร โv ฑ แท6 พ ก ใช่ ฑอ6 ɾเสีด ใท้ นี้ ɾเสีน ฑอ6 ห้า โข ม. 19 ɾม่ ɾɾา ห้ำ ช ɾท โข โด้ ข่าว ท้า โท ɾɾา ฉี่ ɾเห็น ɾเจ้า ɾเสีญ ทู่า6 ɾเห็6 นี้ มา จี้ ɾท ɾɾา ค้ โท ท ใข ข่าน.

20 ทาท ɾเจ้า ɾเสีญ vอท ɾɾา ว่า ทู่า ข่าน ɾณ์ แม่น ɾเท ɾา จ. 21 ɾณ6 นั้น ɾɾา จี่6 ห้อน ɾเอ ท่าน ɾเจ้า นั้น ɾท แข้ว โคุ ร ɾท ค้ ทอด ทา ฉี่6 v่อน ɾɾา ฉุ โข นั้น.

ɾเสีน โพ่ ɾาว ɾเจ้า ɾเสีญ

22 มี้ ขุน มา ɾเสีน โพ่ ทู6 ค้ า6 ขุ้ ฉาท ฑอ6 ทุ6 ɾพ6 นั้น ɾคุ ท่อน ɾเห็น มี ɾท ขุ้ ท้น ข้ ล้ว ขุ้ ว่า ɾเจ้า ɾเสีญ เข่า โด้ โv6 ɾท ข้ นั้น โข ที่ v แฉน ข่าม ใช้ มี ที่ แฉน ข่าม ใช้ ท่าน ɾเจ้า. 23 ทาท ว่า มี ɾท ข้ อ้น มา แท่ ɾม6 ที่ ɾเว้ จ มา แท่6 ขุ้ จี้ ว่อน ɾɾา ทิน ɾณ้า จี้ ขุน ทู6 ɾเจ้า จอม ฮุ้ ɾเสีน พ้า โด้ ทอ v พาช ขุน ใท้. 24 ɾม่ ɾเสีน โพ่ ɾเห็น ว่า ɾเจ้า ɾเสีญ แท่6 ข่าม ใช้ เข่า ขุ้ ท้น ɾɾา จี่6 ɾอา ทน โv6 ɾท โข ร้าว ทา ɾเจ้า ɾเสีญ ที่ ɾม6 ทา ɾเว นา อุม.

โยฮน 6

เจ้าเยซูเลี้ยงคนให้อิ่มหนำ

25 เมื่อเขาได้พบท่านเจ้าอยู่ฟากทะเลนั้น เขาถามว่า, อาจารย์ ท่านเจ้ามาที่นี่ตั้งแต่ใด ? 26 เจ้าเยซูตอบเขาว่า, เราบอกพวกท่านความจริงว่า พวกท่านหาเราเพราะได้เห็นความหมายนั้น มิใช่เพราะได้กินขนมปังอิ่ม. 27 อย่าได้ขวนขวายหาอาหารที่ดับสูญไป แต่หาอาหารที่คงอยู่ชั่วนิรันดร์ ซึ่งบุตรมนุษย์จะให้แก่ท่านนั้น เพราะพระบิดาคือพระเจ้าได้ประทับตราไว้. 28 เขาจึงถามว่า เราจะกระทำการอันใดจึงจะได้ทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า. 29 เจ้าเยซูตอบว่า นี่คือพระประสงค์ของพระเจ้า คือให้ท่านเชื่อในผู้ที่พระองค์ได้ใช้มานั่นเอง. 30 เขาจึงถามว่า แล้วท่านจะกระทำการอันใดให้เราเห็นและเชื่อท่าน ท่านจะกระทำการอันใด. 31 บรรพบุรุษของเราได้กินมันฝรั่งในถิ่นทุรกันดาร ดังที่มีคำเขียนไว้ว่า พระองค์ได้ประทานขนมปังจากสวรรค์ให้เขากิน. 32 เจ้าเยซูตอบว่า, เราบอกท่านความจริงว่า, ขนมปังจากสวรรค์นั้น มิใช่โมเสสให้แก่ท่านเลย แต่พระบิดาของเราต่างหากที่ประทานขนมปังแท้จากสวรรค์ให้แก่ท่าน. 33 เพราะว่าขนมปังของพระเจ้านั้นคือผู้ที่ลงมาจากสวรรค์ และประทานชีวิตให้แก่โลก. 34 เขาจึงถามว่า ข้าแต่ท่านเจ้า ขอให้ประทานขนมปังนั้นแก่ข้าพเจ้าเสมอไป. 35 เจ้าเยซูตอบเขาว่า, เราเป็นขนมปังแห่งชีวิต ผู้ใดมาหาเรา ผู้นั้นจะไม่หิว, ผู้เชื่อในเราจะไม่กระหายอีกเลย. 36 เราได้บอกท่านแล้วว่า ท่านได้เห็นเราแล้วยังไม่เชื่อ. 37 ผู้ซึ่งพระบิดาประทานแก่เรานั้น จะมาหาเรา, ผู้ใดมาหาเรา เราจะไม่ขับไล่เขาเลย. 38 เพราะว่าเราลงมาจากสวรรค์ มิได้มาเพื่อจะกระทำตามใจตนเอง แต่มาเพื่อจะกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ผู้ได้ใช้เรามา. 39 และนี่คือพระประสงค์ของพระองค์ผู้ได้ใช้เรามา คือว่าเราจะไม่ทำให้ผู้ใดที่พระองค์ได้ประทานมาแก่เราต้องเสียไปเลย แต่จะให้เขาเหล่านั้นเป็นขึ้นมาในวันสุดท้าย. 40 นี่คือพระประสงค์ของพระบิดาของเรา คือว่าทุกคนที่ได้เห็นพระบุตร และเชื่อในพระบุตรนั้น จะได้มีชีวิตนิรันดร์

แข้ว เขา คุ ให้ ตุ้ น้ำ ตัน มา มีคุ ณ์ ชั่ ว นิ รั น ดร์.

41 เหล่ นั้ น พ่ อ ชิ ว จึ่ ง เอา ทน โจ่ ม ให้ ท่ า น เจ้ า เพ่ ท่ า น เจ้ า เว้ า ว่ า, เขา เป็ น เคุ่ ง ที่ น มา แต่ เมง ฟ้ า ขึ้ น พา น. 42 เข า เว้ า ว่ า, ตุ้ นี้ เข่ า แม่ น ยุ ท โย ซู เฟ ป่ อ ? อ้ า ย เอ็ ม มน เขา ค็ หุ้ เจ็ ด แน ว ใด ตุ้ นี้ จึ่ ง เว้ า ว่ า, เขา ได้ โจ ง มา แต่ เมง ฟ้ า ขึ้ น พา น. 43 เจ้ า เข็ ณ์ ตอ ง เข า ว่ า ท่ า เอา ทน โจ่ ม. 44 เข่ า มี ตุ้ ใด มา หา เขา เข า ได้ มี ท่ ว่ า เจ้ า พ่ ตุ้ โจ ง เขา มา น้ น คุ หน ว คุ น อ น ใจ ให้ เข า มา หา เขา จึ่ ง มา ได้. เขา คุ ให้ เข า ตัน มา มี คุ ณ์ ชั่ ว นิ รั น ดร์ น้ำ ตา. 45 มี ค ว า ม แห้ ม โว้ หน้ ง พ้ ง ขา ง ฟ้ า ตุ้ ง่ า ว ค ว า ม เจ้ า ฟ้ า ว่ า ซ เห้ ง หา ย คุ โฉ ม เอ า ค ว า ม เจ้ า ฟ้ า ง อ ท ง อ น ลู่ ซ ได้ ใน ได้ ฟ้ ง ได้ แอ ง ตุ้ หน้ ง เจ้ า ฟ้ า ค็ มา หา เขา. 46 เข่ า มี ตุ้ ใด เห็ น เจ้ า พ่ มี ท่ ตุ้ มา แต่ เจ้ า ฟ้ า ตุ้ น้ น ด์ ได้ เห็ น เจ้ า พ่. 47 เขา ง อ ท พ้ ง ท่ า น ค ว า ม นี่ ว่ า ตุ้ ใด เลู่ เขา คุ มี คุ ณ์ ดา ณ์ ย. 48 เขา เป็ น เคุ่ ง ที่ น ให้ คุ ณ์ ย. 49 คุ ณ์ เข้ า ณ์ ย ปุ่ พ้ ง ท่ า น ได้ ที่ น เน้ า มา นา ท ง้ ง ข้ า แข้ ว เข า ทา ย ง ง. 50 นี้ ด์, เป็ น เคุ่ ง ที่ น มา แต่ เมง ฟ้ า ขึ้ น พา น เพ่ ว่ า ตุ้ ที่ น แข้ ว คุ เข่ า ทา ย. 51 เขา เป็ น เคุ่ ง ที่ น มี คุ ณ์ ย ง ย มา แต่ เมง ฟ้ า ขึ้ น พา น ว่ า ตุ้ ใด ที่ น เคุ่ ง ที่ น นี้ แข้ ว ตุ้ น้ น คุ มี คุ ณ์ ดา ณ์ ย, เคุ่ ง ที่ น เขา คุ ให้ น้ น เป็ น คุ ณ์ ณ์ ย เมง ยุ ม แม่ น มี่ ล้ ง เขา.

52 เป็ น เหล่ น้ น แต่ น ซ ชิ ว จึ่ ง ถาม ทน ว่ า, ตุ้ นี้ คุ เอา โก ล้ ง ให้ เขา ที่ น ได้ แน ว ใด ? 53 เจ้ า เข็ ณ์ จึ่ ง เว้ า ทั ง เข า ว่ า, เขา ง อ ท พ้ ง ท่ า น ค ว า ม นี่ ว่ า, ว่ า ทา ท พ้ ง ท่ า น เข่ า ที่ น มี่ ล้ ง แท่ ง เข่ า ที่ น เข ย ยุ ท ถ ซ ท่ า น ค็ เข่ า มี คุ ณ์ ย ท ง้ ง มี่ เจ้ า. 54 ตุ้ ใด ที่ น มี่ ล้ ง ที่ น เข ย เขา คุ มี คุ ณ์ ดา ณ์ ย แข้ ว เขา คุ ให้ ตุ้ น้ น ตัน มา มี คุ ณ์ ณ์ ย มี้ ห้ า ขุ ด. 55 เพ่ ว่ า มี่ ล้ ง เขา เป็ น เคุ่ ง ที่ น แท้ เข ย เขา ค็ เป็ น นี้ ที่ น แท้. 56 ตุ้ ใด ที่ น มี่ ล้ ง แท่ ง ที่ น เข ย เขา ตุ้ น้ น ชุ่ ทั ง เขา, เขา ค็ ชุ่ ทั ง ตุ้ น้ น. 57 เจ้ า พ่ ตุ้ มี คุ ณ์ ย ได้ โจ ง เขา มา เขา มี คุ ณ์ ย ชุ่ ข อ น เจ้ า พ่ เหล่ ใด ตุ้ ที่ น มี่ ล้ ง เขา ค็ คุ มี คุ ณ์ ย ข อ น เขา เหล่ น้ น. 58 อ น นี้ ด์ เป็ น เคุ่ ง ที่ น โจ ง มา แต่ เมง ฟ้ า ขึ้ น พา น เข่ า แง ท เคุ่ ง ที่ น เข้ า ปุ่ พ้ ง ท่ า น เม่ ที่ น แข้ ว ทา ย ง ง, ตุ้ ใด ที่ น เคุ่ ง ที่ น นี้ คุ มี คุ ณ์ ดา ณ์ ย. 59 พ้ ง ค ว า ม นี้ เจ้ า เข็ ณ์ ได้ เว้ า ชุ่ เท น ณุ ม เม่ เคุ่ ง อ ท ง อ น ชุ่ เม ง ทา เป็ น เอุ่ ม.

ความมีคุณธรรม

60 เม่ ได้ อิ น แน ว น้ น พ้ ง ข่ า ม ใช้ ท่ า น เจ้ า ทา ย ซ จึ่ ง เว้ า ว่ า พ้ ง ค ว า ม ง อ ท ง อ น นี้ ห น ท หน า

ทาสใสคุ ฟ้องโด้. 61 ท่านเจ้า ทาทพู แข้ว พ้องข่ามใคุ้โด้ โจ้มอ้ทนั้น จี้ง ถามเขาว่า, อ้ท นี้เสีด ให้พ้อง ท่านดู้อ ทั่นอ่า ? 62 ขุ้ เณ้อ พ้อง ท่านเห็นขุท ถาส สนั้นเม่ ง่อน ท่านเจ้า ชู่ แต่ ท่อนนั้น พ้อง ท่านคุ้ว่า แนวใด ? 63 มี้อ ณโณ เจ้า ฟ้า เสีด ให้ มีคู่โบ่ส, มี่ ลิอ เง่า มี ค่า ข้อ พ้อ ความ เขาเว้า ทั้ง พ้อง ท่านนั้น เจ็น มี้อ ณโณ เจ้า ฟ้า แท่งเจ็น คู่โบ่ส. 64 ทาท มี ณาน สทโอ พ้องท่าน ทู้อ เง่า เคู่ (เจ้า เสีญ ขู้ แต่ เถ็ม แต่ ถาส แข้ว ว่า ชู้ เง่า เคู่ นั้น แม่น ชู้ ใด แต่อ ชู้ ใด คุ้ ด้าน ท่าน เจ้า) 65 ท่าน เจ้า เว้า ใพ่ ว่า เพ่ เณ้อ นี้ เขา จี้อโด้ ง่อท พ้อง ท่าน เง่า มี ชู้ ใด คุ้ มา ขอด เขา โด้ มี ที่ ว่า เจ้า พี่ คุ้ คู่อส ชู้ นั้น จี้อ มา โด้.

66 เจ็น เณ้อ นั้น พ้อง ชู้ ท่อส ท่าน เจ้า ทาส สแต่ ท่าอ ขา ข้ เง่า โจ้ ท่อส ท่าน เจ้า แข้ว. 67เณ้อ นั้น เจ้า เสีญ จี้อ เว้า ทั้ง ฮ้ง xอ้อ ชู้ ข่าม ใคุ้ นั้น ว่า, พ้อง ท่าน เจ้ ค้ แต่ ท่าอ ขา ฮ้แง่ท ทน อา ? 68 ท่าน กั ไหน เจ้ โท ถาส ความ ทอง ท่านเจ้า ว่า, คุ้อ ท่าน เจ้า คุ้ ให้ พ้อ ชู้ นั้อส โจ้ ท่อส ใส ? ท่าน เจ้า มี ความ ให้ คู่โ ถาด เจ้ส . 69 พ้อ ชู้ นั้อส เคู่ แท่อ พู แข้ว ท่าน เจ้า เจ็น ชู้ ใx เขอ มา แต่ เจ้า ฟ้า. 70 เจ้า เสีญ ทอง เขา ว่า เขา โด้ เขท พ้อง ท่าน เห็อ ฮ้ง xอ้อ ส โจ้ เง่า แม่น อ่า ? ชู้ ส ทโอ พ้อง ท่านเจ็น ฉ้ ข้าส. 71 ท่าน เจ้า เว้า ขอดข้าชู้ ถาขชั้ ไหน ê xาทา ข้ โอด ชู้ คุ้ ด้าน ท่าน เจ้า ค้ แม่น ชู้ ส ทโอ ฮ้ง xอ้อ ชู้ ข่าม ใคุ้ นั้น.

วาส 7

พ้อ น้อ อ ถาส เจ้า เสีญ เง่า เคู่ เจ้า เสีญ

1 ที่อ มา เจ้า เสีญ โด้ โจ ไล้อ โจ ที้อ ฐา ข้ เจ้, ท่าน เจ้า เง่า แอ่ โจ ที้อ ชู ถาส เพ่ ว่า แด่น สชิว แอ่ น้า ท่าน เจ้า ฮ้. 2 เคู่ นั้น น้อน คุ้ ขอด มั้ ที้อ ทุง ด้า พ้อ สชิว แข้ว. 3 พ้อ น้อ อ ถาสท่าน เจ้า โด้ ถาส ความ ขู่ ท่าน เจ้าว่า, อาส คุ้ oon ฮ้ ง่อนนั้ โจ ที้อ ชู ถาส เพ่ พ้อ ข่ามใคุ้ คุ้ โด้ เห็น จ้ท อาส เสีด ชู้ นั้น. 4 เพ่ ว่า เง่า มี ชู้ ใด เสีด อะ ใด ง่อน ข้ จ ณโณ เม่ ชู้ นั้น แอ่ ให้ เง่า พู, ว่า ทาท อาส เสีด จ้ท พ้อ นี้ ค้ เสีด ให้ สแด่น กิน เม้อ ขุม พู เห็น. 5 เพ่ ว่า พ้อ น้อ อ ถาส ท่านเจ้า ค้ ทาท เง่า เคู่. 6 เจ้า เสีญ ทอง เขา ว่า เคู่ แพ้น อาส เง่า เพื่ มา ขอด ทาท เคู่ พ้อ น้อ อ มี ชู่ เคู่. 7 แด่น กิน เม้อ ขุม คุ้ เง่า คู่อ พ้อ น้อ อ โด้ ทาท ว่า คุ้ คู่อ อาส, เพ่ ว่า อาส ง่อท xอน เขา ชู้ เข้อ ว่า จ้ท เม้อ ขุม ท้าส อ่ ส. 8 พ้อ น้อ อ เอา ทะ นั้น โจ อื้น ม่ โณ เน่ อาส ที่อ

เรา เพื่อนั้นจึงอ้อนวอนขอ เพราะว่า ทูต เรา เพื่อพอดเจ้า องค์. 9 และท่านเจ้า เจ้า แนว นั้น แข็ว
ล้ ทูต ชุมนี้ ก็ต วา จ เจ้ ใหม่.

เจ้า เสด็จจึงอ้อนวอนมี้ต่ ทุง ล้า

10 พ่ต น้อต ท่าน เจ้า นั้นจึงอ้อนวอนมี้ ต่ ทุง ล้า นั้น แข็ว ท่าน เจ้า ล้ จึง ทาท ขอ จ้ท จึง
เรา ให้ ใล ขุ เห็น. 11 เพราะนี้ต่ นั้น พ่ต ส จิว จี่ต ข่าว ทา ท่านเจ้า ว่อนอ้น วอนนั้น แข็ว ถาม
ว่า ชุ นั้น ชุ ท่าใด ? 12 ทาต เสด็น จึพ่ล้ ผิง ทน ทาช ความ พอด อ้ท ท่าน เจ้าคนน ส เว้า ว่า
เสด็น ส ถ้, คนน ส เว้า ว่า เรา แม่น ! ท่าน เจ้า จะ เสด ให้ เสด็น จึพ่ ล้ท. 13 ทาท ว่า เรา มี ใล
ทาน จุน ความ ออท เพ่ ช้าน แลน ส จิว. 14 มี้ อ้น วอนนั้น แข็ว จึง ว่อต ร แข็ว เจ้า เสด็ญ
จะ จึง เขน จึพ้ เขา วอท xอน เรา. 15 พ่ต แลน ส จิว เอา ทน ถู ท่นเว้าว่า, ชุ นี้ ขุ ทุท มา แต่
ท่า ใด ? มน เรา จะ แอง ข็น ช้ต.

16 ท่าน เจ้า ทอง เรา ว่า ความ วอท xอนนั้น เราแม่น ความเขา แม่น ความ เจ้า ฟ้า ชุ
โช้ต เขา มา. 17 ว่า ชุ ใด ทาท โจม ใจ เสด ท่อส งจต ทาต เจ้า ฟ้า, ชุ นั้น ชุ ขุ ว่า ความ
วอทxอนนั้น มา แต่ เจ้า ฟ้า ข้ ว่า แม่น เขา ทาท เว้า ตามใจเขา. 18 ชุ ใด งาท เว้า ตามใจ
เจ้า มัท ชุ นั้น ล้ แอ่ จะ ฟ้า จะ ตาเจ้า, ชุ ใด แอ่ จะ ฟ้า จะ ตา ให้ เจ้า ฟ้า ชุใช้ ท่าน มา ชุ
นั้น ถ เสด็น ส ถ้ มี แม่น แท่ น้ ใx ใจ นั่. 19 โม เณ็ จะ เอา วอต แท่ต ถา ให้ พ่ต ท่าน แม่น เรา ?
แข็ว พ่ต ท่าน เรา มี ใล เสด ท่อส วอต นั้น แข็ว เสด็น ช้ต พ่ต ท่าน จี่ต แอ่ ขุ ฟ้า เขา. 20 แลน
เรา ทอง ว่า ท่าน มี ล้ ข้าช ข้ เมา ชุ แม่น ใล ช่าว ฉุ ฟ้า ท่าน. 21 เจ้า เสด็ญ ทอง เรา ว่า เขา
จะ เสด อ้ท ทาท วาน อน ร พ่ต ท่าน ล้ ถู ท่น ชอน อ้ท นั้น. 22 โม เณ็ จะ ก็ต วอต แหน่น พ่าช
หน่ต ขุท ชาช พ่ต ท่าน. (เรา แม่นวอต โม เณ็ แม่น วอต เจ้า ปุ พ่ต ท่าน) ทจ ต มี้ ล เรา เสด อ้ท
พ่ต ท่าน ล้ ขุ ต ให้ ส แหน่น พ่าช หน่ต ขุท. 23ว่า เรา ขุ ต ให้ ส เสด ผิด แหน่น พ่าช หน่ต ทจ ต มี้ ล เรา
เสด อ้ท เพ่เรา ให้ น้าม ทาช วอต แท่ต ถา โม เณ็, พ่ต ท่าน ฉุ ขุ ต เขา เพ่ว่า เขาจะ ช่อช ส ให้
ถ ทจ ต มี้ ล เรา เสด อ้ท เรา ? 24 ทู่า ทิน วาน อ้ท เห็น ทาต นอท ให้ ทิน วาน ความ ถ มี แม่น.

ชุ นี้ แม่น เจ้า วา ขิด เรา ?

โยฮน 7

25 ฝูงชนกรุงเยรูซาเล็มจึงถามว่า ชายนี้มิใช่หรือ ที่เขาคิดจะฆ่านั่นนี่ 26 ดูเถิด เขาพูดอย่างเปิดเผย และเขาไม่ได้ว่าอะไรเขาเลย ผู้ปกครองจะรู้แล้วหรือว่าชายนี้เป็นพระคริสต์จริงๆ 27 แต่เรารู้ว่าชายนี้มาจากที่ใด เมื่อพระคริสต์เสด็จมา จะไม่มีใครรู้ว่ามาจากที่ใด 28 ขณะนั้นเยซูทรงสั่งสอนในพระวิหารว่า ท่านรู้จักเราและรู้ว่าเรามาจากที่ใด เรามิได้มาโดยลำพังของเรา แต่พระองค์ผู้ทรงใช้เรามานั้นทรงสัตย์จริง ท่านไม่รู้จักพระองค์ 29 แต่เรารู้จักพระองค์ เพราะเรามาจากพระองค์ และพระองค์ได้ทรงใช้เรามา. 30 ดังนั้นเขาจึงพยายามจับพระองค์ แต่ไม่มีผู้ใดลงมือกับพระองค์ เพราะยังไม่ถึงเวลาของพระองค์. 31 มีหลายคนในประชาชนได้เชื่อในพระองค์ และกล่าวว่า เมื่อพระคริสต์เสด็จมานั้น พระองค์จะทรงกระทำหมายสำคัญมากกว่าที่ชายนี้ได้กระทำไว้หรือ !

ไพร่พลส่งคนไปจับพระเยซู

32 เมื่อพวกฟาริสีได้ยินประชาชนพูดเช่นนั้นเกี่ยวกับพระองค์ พวกฟาริสีและพวกปุโรหิตใหญ่จึงส่งไพร่พลไปจับพระองค์. 33 พระเยซูตรัสว่า เรายังอยู่กับท่านอีกไม่นาน แล้วเราจะกลับไปหาพระผู้ทรงใช้เรามา. 34 ท่านจะแสวงหาเรา แต่ไม่พบ และท่านไม่สามารถมาที่ซึ่งเราอยู่ได้. 35 พวกยิวจึงถามกันว่า ชายนี้จะไปที่ใด เราจึงจะไม่พบเขา เขาจะไปหาคนกรีกที่กระจัดกระจายอยู่ในหมู่ชนกรีกและสั่งสอนคนกรีกหรือ 36 คำที่เขากล่าวว่า ท่านจะแสวงหาเรา แต่ไม่พบ และที่ซึ่งเราอยู่ท่านมาไม่ได้นั้นหมายความว่าอย่างไร ?

แม่น้ำแห่งน้ำทรงชีวิต

37 ในวันสุดท้ายของเทศกาลนั้นซึ่งเป็นวันใหญ่ พระเยซูทรงยืนขึ้นและร้องเสียงดังว่า ถ้าผู้ใดกระหายน้ำก็ให้มาหาเราและดื่มเถิด. 38 ตามที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ใดเชื่อในเรา จากภายในตัวเขาจะมีแม่น้ำแห่งน้ำทรงชีวิตไหลออกมา 39 พระองค์ตรัสถึงพระวิญญาณซึ่งผู้ที่เชื่อในพระองค์จะได้รับ ในเวลานั้นพระวิญญาณยังไม่ได้ประทานมา เพราะพระเยซูยังไม่ได้รับการยกขึ้นสู่สง่าราศี.

เกิดการแตกแยก

40 เมื่อเป็นดังนี้ในเรื่องนี้ ฉันจึงว่า, ผู้นี้เป็นผู้ร้าย ความเจ็บแค้น. 41ผู้อื่น
เจ้าว่าผู้นี้ก็แม้นเจ้าจะจับทาน แต่อันเจ้าใฝ่ว่า, เจ้าจะจับคุมาแต่ที่จะจำเข่า.
42 พึงยากที่คนจะว่า เจ้าจะจับคุออกมาแต่เขาซึ่งดาจึงมาแต่ข้านเกิดเจ็บเหมือน
อนซึ่งดาจึงผู้นั้น. 43 เรื่องนี้ พวกเป็นดังจิตหนึ่งท่านทั้งหลาย. 44 ฉันจึงว่า
ทุกพวกเขานี้แต่ปากท่านเจ้า ทางเข่ามีใครจะมีปาก.

45 แต่กิจจะคนดังหาใหม่แต่ใครฉันใด แต่เขานี้ก็ดามแต่กิจว่าเป็นจะจำเข่าปากมาก. 46 แต่กิจตอบว่า เข่าเรามีผู้ใดเจ้าเรื่องผู้นี้จะเท่.
47 แต่ฉันใดเจ้าจึงเขาทั้งเขาว่า พวกจะได้ให้เขาจูดดังแต่ทางอ่า ?. 48 มีท้าวทานผู้
ใดชั่วว่าแต่ฉันใดเจ้าใดเคยมี. 49 ทางเป็นดังแต่นี้เข่าทุกจิตจอดแต่ดาได้คุณ
ท่านเจ้าด่าชู่แข้ว.

50 ท่านนิโครธมาหาท่านเจ้าเท่ท่อนนี้จึงผู้ตายทุกแต่เขาดีเจ้าทั้งเขาว่า.
51 จอดแต่ดาฉันเขาเข่าหินวานผู้ใด เมตตาเข่าเชื่อดีเพื่อเขาท่อนแต่ตาเข่าทุกว่าเขา
ดีเสียจะแต่. 52 เขาตอบท่านนิโครธมาว่า ท่านมาแต่ที่จะจำเข่าแต่ทางอ่า? ให้
ข่าวแข้วท่านคุทุกเห็นว่าเข่ามีผู้ข่าวความเจ็บแค้นออกมาแต่ที่จะจำเข่า.
53 (แข้วใสทางดังเดนมนี).

วาส 8

ขันผู้ตั้นคุ้

1 เจ้าเสียฉันดังพูมากที่ตาม. 2 ที่นเจ้ามาท่านเจ้าดีเห็นดังเดนดังหัวเขาใฝ่,
เป็นดังได้มาหาท่านเจ้า, ท่านเจ้านั่งใจวอนขอนเขา. 3 แต่นดังขอนจอดแต่ง แต่ฉัน
ฉันใดเขาดีเอาผู้ตั้นมา, เขาขึดมนี้นคุ เขาให้ผู้ตั้นนั่นขันผู้ที่หน้าแต่ฉัน. 4
เขาถามท่านเจ้าว่า, ผู้จงดังผู้ตั้นนี้เขาขึดดีเม่ทาจี้นคุ ผู้. 5 ท่านโมเณนดีวอนดังว้
ที่จอดแต่ดาว่าให้เอาท้อนด่านหินเขาใช่ฉันแนวนี้ให้มนตาช ท่านเจ้าคุว่าแนว
ใด ? 6 เขาเจ้าแนวนี้เพื่อใจท่านเจ้าใดช เขาทาทางสิ้นท่านเจ้า, ทางว่าท่านเจ้า
ดีให้มใจเอานั้วมีแต้มกิน.

โยฮน 8

7 แม่ เรา ทูก ถาม ซู่ นั้น ท่าน เจ้า ก็ ชี้ น้ำ เว้า ทั่ว เรา ว่า ทูก พ้น ท่าน มี ผู้ ใด เข่า ก็ เสีย วาง โน้ย ให้ ผู้ นั้น เอา ท้อน ด่าน หิน เขว ใส่ ท่อน. 8 แข้ว ท่าน เจ้า ก้ม โล่ง แต้ม ลิน ใหม่. 9 แม่ เรา ก็ ยิน เน้น นั้น เรา ค้ำ ออก โป่ง เท่ ส ท้น เหมือก แต่ ส แต่ โป่ง ทูก เน่ เจ้า เสี ญ แต่ ผู้ ทูก นั้น ชี้ น ซู่ ท้น. 10 แม่ เจ้า เสี ญ แหน หน้า นั้น จั่ ถาม ผู้ ทูก นั้น ว่า น้อก เอ็ ส แฉน เรา โป่ง หาก ใด เหมือก? เข่า มี ใส่ ใส่ ให้ ย เจ้า อ่า? 11 มน ตอบ ว่า ขุ ท่าน เจ้า เข่า มี ใส่, เจ้า เสี ญ เว้า ทั่ว มน ว่า, เรา ค้ำ เข่า ใส่ ให้ ย เจ้า แป๊ก ทน ให้ ออก โป่ง, ใช้ โป่ง หน้า ท่า เสีย ผิด ท้อน เน้

เจ้า เสี ญ เป็น โพ ทุ ให้ แม่ ง มุ

12 เจ้า เสี ญ เว้า ทั่ว เรา เท่ ส ใหม่ ว่า, เรา นี้ ถ เป็น โพ ทุ ให้ แม่ ง มุ ผู้ ใด มา ท่อ ย เรา ขุ เข่า โป่ง หาก มัก ขุ ยะ ย ขุ ทุ ข่า ใส. 13 แข้ว แฉน พา ขี ณา ย เว้า ให้ ท่าน เจ้า ว่า, ท่าน เป็น จั่ ให้ เจ้า มี่ อ็ ท เป็น จั่ ท่าน ค้ำ เข่า แม่น. 14 เจ้า เสี ญ ตอบ เรา ว่า, ทา ตา เรา เป็น จั่ ให้ เจ้า มี่ เรา, อ็ ท เป็น จั่ เรา ค้ำ แม่น แท้ เพ่ เรา ใช้ ว่า เรา มา แต่ ใด แต่ ขุ โป่ง ท่า ใด, หาก พ้น ท่าน เข่า ใช้ ว่า เรา มา แต่ ใด แต่ ขุ โป่ง ท่า ใด. 15 พ้น ท่าน กิน วาน เณ ส เม ง มุ เรา เข่า กิน วาน ใส. 16 ทา ตา เรา ขุ กิน วาน อ็ ท กิน วาน เรา ค้ำ แม่น, เพ่ ว่า เรา เข่า ก็ กิน วาน ตาม ใจ เรา ผู้ ถ้ว เรา กิน วาน ท่อ ย เจ้า พี่ ผู้ โข่ ง เรา มา.

17 จอ ง แต่ ง ดา พ้น ท่าน มี ความ แต้ม ใช้ ว่า xอ ง ส เป็น จั่ อ็ ท นั่น จั่ แม่น แท้. 18 เรา หาก เป็น จั่ ให้ เรา เจ้า พี่ ผู้ โข่ ง เรา มา ค้ำ เป็น จั่ ให้ เรา แป๊ก ทน. 19 เพ่ เณ นั่น เรา จั่ ถาม ท่าน เจ้า ว่า, เจ้า พี่ ท่าน ซู่ ท่า ใด ? เจ้า เสี ญ ตอบ เรา ว่า, เจ้า มี่ เรา ค้ำ ถ เจ้า พี่ เรา ค้ำ ถ พ้น ท่าน เข่า หู้ จ็ ท, ว่า หาก พ้น ท่าน หู้ จ็ ท เรา ค้ำ หู้ จ็ ท เจ้า พี่ เรา แป๊ก ทน. 20 เจ้า เสี ญ เว้า ความ นี้ แคม ง่อน ตอม ใช้ เง็น, เขี ทูก ง อก xอน หั้ ง เหน โหง้ เรา นั่น เข่า มี ผู้ ใด จับ ท่าน เจ้า เพ่ ทูก เข่า เชื อ ดอก เขี ท่าน เจ้า.

ง่อน เรา โป่ น พ้น ท่าน โป่ง เข่า ก็

21 ท่าน เจ้า เว้า ทั่ว เรา ใหม่ ว่า เรา ขุ โป่ว ขา โป่ แข้ว พ้น ท่าน ขุ ข่าว หา เรา พ้น ท่าน ขุ ตา ย ข้อน วาง โน้ย พ้น ท่าน ง่อน เรา ขุ โป่ น พ้น ท่าน ขุ เข่า โป่ ก็. 22 แฉน ส ชิ ว นี่ ง โอ้ ท น ว่า ท่าน ขุ ฆ่า มี่ เจ้า ฉิ เจ้ เพ่ ท่าน เว้า ว่า, ง่อน เรา ขุ โป่ น พ้น ท่าน เข่า โป่ ก็. 23

โยฮน 8

ท่าน เว้า ทัง เรา ว่า, พัง ท่าน เป็น ทาง ยุม เขา เป็น ทาง โจน เฒ พัง ท่าน เป็น ต่าง เผ่า ยุม นี้ ทาก เขา เข่า เป็น ต่าง เผ่า ยุม นี้. 24 เพ่ เณ น้น เขา จึ่ง วอก พัง ท่าน ว่า พังท่าน ก็ ตาย ข้อน วาง โน้ย โน้ย พัง ท่าน, เพ่ ว่า พัง ท่าน เข่า เจ้ ว่า เขา เป็น ผู้ น้น พัง ท่าน ก็ ตาย ข้อน วาง โน้ย โน้ย เจ้า มี่.

25 เรา ถาม ท่าน เจ้า ว่า "ท่าน แม่น ใด ?" ท่าน เจ้า ตอง เรา ว่า, เขา เป็น เณ เขา จัก วอก พัง ท่าน แต่ โกก น้น. 26 เขา มี ทาย ความ ก็ ทัน วาน พัง ท่าน, ทาก เจ้า น้า ผู้ โจ เขา มา น้น ค้ ถ้ น้ แท้ อน ความ เขา จัก ใน น้ เจ้า น้า เขา ค้ เว้า ทัง เผ่ ยุม. 27 เรา เข่า จัก เน้า โผก ใน ใจ ว่า ท่าน เจ้า เว้า ทังเรา หอด อ้ก เจ้า พี่. 28 เณ น้น เจ้า เสี ณุ จึ่ง เว้า ทัง เรา ว่า, เม่ พัง ท่าน ตู ยุก ตาย น้ น เจ้ น้น พัง ท่าน ก็ หู้ ว่า เขา นี้ ถ แม่น ผู้ น้น ทัง หู้ ว่า เขา เข่า จัก เสีก อน ใด ตาม ใจ มัก เจ้า พี่ จัก วอก xอน เขา เณ ใด เขา จึ่ง เว้า เณ น้น. 29 เจ้า น้า ผู้ โจ เขา มา ค้ ชู ทัง เขา, เจ้า น้า เข่า จัก วาง เขา ชู ผู้ ถ้ว, เพ่ ว่า เขา เสีก ท่อ ย จัง ทาง เจ้า น้า ชู เข่ ง เท้. 30 เม่ เจ้ ท่าน เจ้า เว้า พัง ความ น้น มี ทาย ~~ย~~ จัก เจ้ ท่าน เจ้า.

ความ ถ มี แม่น เสีก ให้ ท้ ท่าง

31 เจ้า เสี ณุ เว้า ทัง แต่น ~~ย~~ ชิว ผู้ เจ้ ท่าน เจ้า ว่า, พัง ท่าน เม้ น ใจ ทัง ความ เขา วอก xอน พัง ท่าน ค้ เป็น ข่าม ใช้ เขา. 32 แข้ว พัง ท่าน ก็ หู้ จัก ความ ถ มี แม่น แท้ น้น ก็ เสีก ให้ พัง ท่าน ท้ ท่าง. 33 เรา ตอง ท่าน เจ้า ว่า, พัง น้อย เป็น น่ แนว อ้ ง ขา ขาม เข่า จัก เป็น น้อย จ้ จัง ใด ~~x~~ท เท่, เป็น ~~x~~ง ท่าน จึ่ง เว้า ว่า, พัง ท่าน ก็ ท้ ท่าง. 34 เจ้า เสี ณุ ตอง เรา ว่า เขา วอก พัง ท่าน ความ น่ ว่า จ้ ~~ย~~ เจง เสีก วาง โน้ย ค้ เป็น น้อย จ้ จัง วาง โน้ย น้น. 35 น้อย จ้ จัง เข่า ชู น้ง เขน ท่า จ้ จ, ทาก ว่า ยุก ถ ชู ท่า จ้ จ. 36 เพ่ เณ น้น, ว่า ทาก เจ้า ยุก ก็ เสีก ให้ พัง ท่าน ท้ ท่าง, พัง ท่าน ก็ ท้ ท่าง แท้. 37 เขา หู้ ว่า พัง ท่าน เป็น น่ แนว อ้ ง ขา ขาม, ทาก ว่า พัง ท่าน ข่าว น้า เขา, เพ่ ว่า ความ เขา วอก xอน เข่า เน้า โผก ใน ใจ พัง ท่าน. 38 เขา เว้า หอด แนว เขา จัก เห็น เจ้า พี่ เขา, พัง ท่าน จัก เสีก แนว พัง ท่าน จัก ใน น้ง พี่ พัง ท่าน.

39 เรา ตอง ท่าน เจ้า ว่า อ้ ง ขา ขาม เป็น พี่ พัง น้อย ท่าน เจ้า จึ่ง เว้า ทัง เรา ว่า พัง ท่าน เป็น ยุก อ้ ง ขา ขาม แท้ พัง ท่าน ค้ ก็ เสีก แนว อ้ ง ขา ขาม เสีก. 40 จัก นี้ พัง ท่าน ทา ทาง

ดี ฝ้า เขา ผู้ ได้ ยอก ยอน ความ ถึ มี แม่นแท้ แนว เขา ได้ เห็น มา แต่ เจ้า พ้า, จึก แนว นี้ อัง ขา ตาม เข่า ได้ เสีด. 41 พ้ะ ท่าน เสีด ท่อย แนว พี่ พ้ะ ท่าน เสีด, เขา จึ้ะ ตอง ว่า, พ้ะ น้อย เข่า ได้ ออก พ้ะ ทาง จึก ก็น ดู พ้ะ น้อย มี พี่ ผู้ ถือ แม่น เจ้า พ้า.

42 เจ้า เสีณ ผู้ เว้า ทัง เขา ว่า ทาก เจ้า พ้า เป็น เจ้า พี่ พ้ะ ท่าน แข้ว พ้ะ ท่าน ลี้ ดี จก เขา เพ่ ว่า เขา มา แต่ เจ้า พ้า มา ชู่ อ่อน นี้ เขา เข่า ได้ มา ตาม ใจ เขา ท่า ใด, เจ้า พ้า โฉ้ะ เขา มา. 43 เสีด แนว ใด พ้ะ ท่าน เข่า หน้า โผก ใน ใจ ความ เขา เว้า, มน เป็น อ้อน พ้ะ ท่าน เข่า เอา ใจ ใส่ พ้ะ ความ เขา ยอก ยอน นั่น. 44 พ้ะ ท่าน เป็น ขุก อ้าย ผู้ เป็น ฉ้าย, พ้ะ ท่าน แต่ เสีด ตาม ใจ อ้าย พ้ะ ท่าน อ่าว, มน เป็น ผู้ ฝ้า ส แต่ ง้ะ เข้า มา แข้ว เข่า ได้ ชู่ ทง้ะ ถึ มี แม่น, เพ่ ว่า ชู่ ทจ้ะ โต มน เข่า มี ความ ถึ มี แม่น. เม่ มน เว้า แข้ว มน ลี้ เว้า ตาม ใจ อ่จ มน เพ่ มน เป็น ส แข้ว เป็น โทก แข้ว. 45 พ้ะ ท่าน เข่า ได้ เผู่ เขา เพ่ ว่า เขา เว้า ความ ถึ มี แม่น แท้. 46 ทจ้ะ พ้ะ ท่าน มี ผู้ ใด ห้น ง่าว ว่า เขา ได้ เสีด ง่าง โน้ย ว่า เขา เว้า ความ นี่ แท้ เป็น ฉ้ะ พ้ะ ท่าน เข่า เผู่ เขา. 47 ผู้ มา แต่ เจ้า พ้า ลี้ พ้ะ ความ เจ้า พ้า ยอก ยอน พ้ะ ท่าน เข่า ได้ มา แต่ เจ้า พ้า, เผ้ะ นั่น พ้ะ ท่าน จึ้ะ เข่า พ้ะ.

เจ้า เสีณ มี ผู่ ท่อน อัง ขา ตาม

48 แฉน ส ขิว ถาม ว่า พ้ะ น้อย เว้า ท่าน เป็น จก ณา มา จ ว่า มี ฉ้าย ท้ เมา ผู้ นั่น เข่า แม่น อ่า ? 49 เจ้า เสีณ ตอง เขา ว่า เขา เข่า มี ฉ้ เมา เขา โห้ เจ้า พี่ เข ให้ ได้ ความ ทุ่ะ ฟ้า มา ตา ทาก พ้ะ ท่าน ได้ ถุ ง่าย เขา. 50 เป็น เขา เข่า ได้ ง่าว ความ ทุ่ะ ฟ้า มา ตา ใจ่ เขา ท่า ใด ทาก มี ผู้ จ๋อ๋ะ ฑ์, เจ้า พ้า นั่น ถึ ดี ทิน วาน. 51 เขา ยอก พ้ะ ท่าน ความ นี่, ว่า ผู้ ใด ผิ่ะ ความ เขา ยอก ยอน ผู้ นั่น ดี เข่า มี เว็น ตาย จก เท่. 52 แฉน ส ขิว ถาม ท่าน เจ้า ว่า, จึ้ พ้ะ น้อย ขุ แข้ว มี ฉ้ ท่าน ชู่, ท่าน อัง ขา ตาม ตาย แข้ว, พ้ะ ผู้ ง่าว ความ เจ้า พ้า ลี้ ตาย แจก ทน แข้ว ท่าน ฑ่ะ เว้า ใหม่ ว่า ผู้ ใด ผิ่ะ ความ เขา ยอก ยอน ผู้ นั่น ดี เข่า มี เว็น ตาย จก เท่. 53 ท่าน เป็น ใหญ่ เผ้ะ ท่าน อัง ขา ตาม พี่ พ้ะ น้อย ผู้ ตาย โจ แข้ว นั่น เข่า ? พ้ะ ผู้ ง่าว ความ เจ้า พ้า ลี้ ตาย โจ เผ้ะ ถือ ทน ท่าน ท่าว อ้าง ว่า เป็น ผู้ ใด ใหม่.

54 เจ้า เสีณ ตอง เขา ว่า, ว่า เขา ให้ ความ ทุ่ะ ฟ้า มา ตา เขา โดย ความ ทุ่ะ ฟ้า มา ตา นั่น

ใจหน 8

เข้า มีค่า ร้อย, ท่าน เจ้า ผู้ให้ ความหนุ่น หน้า มา ทาเขา นั้นก็ แม่น เจ้า พี่เขา ผู้พ้น ท่าน เว้า ว่า เป็น เจ้า ฟ้า พ้น ท่าน. 55 พ้น ท่าน ทูน เข้า หู จิก เจ้า ฟ้า ทาท เขา หู จิก เจ้าฟ้า ว่า ทาท เขา เว้า เขา เข้า หู จิก เจ้า ฟ้า เขา ก็ เป็น สาว แล้ พ้น ท่าน, ทาท ว่า เขา หู จิก เจ้า ฟ้า แท่ น้น ความ เจ้า ฟ้า วอท xอน. 56 อ๊ข ขา ทาม พี่ พ้น ท่าน มี ความ ม่วน เม้ ใจ เจ้ ได้ เห็น มี้ เขา ท่าน ได้ เห็น แล้ว ม่วน เม้ ทาย. 57 แสน สาย เว้า ทีข ท่าน ว่า, ท้าย ทูน เข้า เพื่อ ขอด ท้า xข้ ท่าน ได้ เห็น อ๊ข ขา ทาม แล้ว แนว ใด ? 58 เจ้า เสีดญ์ ตอข เขา ว่า เขา วอท พ้น ท่าน ความ นี้ว่า ท่อน อ๊ข ขา ทาม ออท นั้น มี เขา แล้ว. 59 เพ่ เล้น นั้น เขา จี้น นี่ ท้อน ด่าน ตุ้ ทิน เขว ใจ่ ท่าน เจ้า ทาท เจ้า เสีดญ์ ข้น ข้ข ไว้ แล้ว ออท ไข่ เขน ไพ้ เขา.

วาย 9

เจ้า เสีดญ์ ขึ่น ไร สา วอด แท่ ออท มา

1 เจ้า เสีดญ์ ทาน ออท ไข่ ได้ เห็น ผู้ ชาย ส สา วอด แท่ มี้ ออท มา. 2 พ้น ข่าม ใช้ ท่าน เจ้า ชาย ความ ถาม ท่าน เจ้า ว่า ตู้ น ใด ผู้ ใหญ่ ผู้ ใด ได้ เสีด งาย ผู้ นี้ ข้ ว่า อ้าย เอ็ม มน, มน จี้น สา วอด แท่ มี้ ออท มา. 3 เจ้า เสีดญ์ ตอข ว่า เข้า แม่น ผู้ นี้ ข้ ว่า อ้าย เอ็ม มน เสีด งาย, มน ออท มา เพ่ ให้ จิก เจ้า ฟ้า ฆ่ พื้น ดู ไร่ ผู้ นี้. 4 เท็น เวิน ญม เขา ค้ เสีจิก เจ้า ฟ้า ผู้ ใช้ เขา มา, เท็น ค้น เข้า มี ผู้ ใด เสีด ร่น ได้. 5 เจ้ ใด เขา ทูน, ข่ าม น ยม เขา เป็น ไพ หนุ่น ร้าน ใจ ให้ าม น ยม.

6 เม่ เว้า แนว นั้น แล้ว ท่าน เจ้า โดม นี้ ณา ขาย ใจ่ กิน นี้ ณา ขาย ควา กิน เป็น น่าม แล้ว เอา น่าม ท่า สา ผู้ สา วอด นั้น. 7 แล้ว วอท มน ไว้ ไย ร พื้น หอย นี้ ไง อาม (พี้ว่า ใช้ ไว้) มน จี้น ไว้ ไย ร แล้ว ค้น มา ฮึน เห็น หนุ่น.

8 เป็น แนว นั้น พ้น สา บ้าน ใจ้ เขน จิ แท่ ผู้ เวย เห็น มน เป็น สา ทิน ร้ (ร้ ทิน) แท่ ท่อน นั้น เขา จี้น เว้า ว่า ผู้ นี้ เข้า แม่น ผู้ เวย นี่น ทิน ร้ นั้น อ่า ? 9 ณาน สา เว้า ว่า แม่น ผู้ นั้น ถ้ ทาท ผู้ อั้น เว้า ว่า, เข้า แม่น ทาท ว่า มน แฟท ผู้ นั้น. เจ้า โท มน เว้า ว่า น้อย นี้ แม่น ผู้ นั้น ถ้. 10เขา จี้น ถาม มน ว่า เป็น แนว ใด สา มี้น จี้น เห็น หนุ่น. 11 ผู้ นั้น ตอข ว่า มี ผู้ ชาย ส ตู้ ว่า เสีดญ์ ได้ เอา น่าม ท่า สา น้อย แล้ว วอท น้อย ไว้ ไย ร พื้น หอย นี้ ไง อาม น้อย จี้น ไว้ ไย ร แล้ว ฮึน เห็น หนุ่น. 12 เขา จี้น ถาม ว่า ผู้ นั้น ผู้ ท่า ใด ? มน ตอข ว่า น้อย เข้า หู.

โยฮน 9

แฉนสฟาจ์นาชดามฺฉั่นงโจ้า ตาวอด

13 เรา จึ่ง เอา ฺฉั ตา วอด แก่ ท่อน นั้น โง่ ตา แฉน ฟา จ์ นาช. 14 มื้ เจ้า เสี ญฺ เอา น่าม ท่า ตา ฺฉั ตา วอด นั้น แม่น มื้ ฮี เง่า เสิด อ็ท. 15 เพ่ เณ็ น นั้น แฉน ฟา จ์ นาช จึ่ ดาม ฺฉั นั้น ใหม่ ว่า, เสิด แนว ใด มั็ จึ่ เห็น ทู่ ? ข้า นั้น วอท เรา ว่า ท่าน โด้ เอา น่าม ท่า ตา น้อช แข้ว น้อช โง่ เจ่ ชี จี น เห็น ทู่. 16 เจี น เณ็ น นั้น แฉน ฟา จ์ นาช นาน สเว้า ว่า ฺฉั นั้น เง่า แม่น มา แก่ เจ้า ฟ้า เพ่ ว่า ท่าน เง่า โด้ ห็ม ฮี มื้ ฮี เง่า เสิด อ็ท, ฺฉั อั่น เว้า ว่า " สงาง ฺ เสิด อ็ท ทาท จาน แนว นี้ โด้ เณ็ น ใด " แข้ว เรา ลี้ เง่า แม่น ทน. 17 เรา จึ่ ดาม ฺฉั ตา วอด ใหม่ มั็ เจ้ หนี แนว ใด ? ฺฉั นั้น โด้ เสิด ให้ ตา มั็ เห็น ทู่ มน ทอง ว่า ท่าน เจี น ฺฉั ข่าว ความ เจ้า ฟ้า.

18 พ็ สฉิว เง่า เด่, ว่า ฺฉั ดาช ตา วอด นั้น ลั น เห็น ทู่ โด้ งาว เรา โด้ แณท เอา อ้าช เอ็ม มน มา. 19 แข้ว ดาม ว่า ฺฉั ดาช นี้ เจี น ยุท ยะ อ่า ? ยะ เว้า ว่า ตา วอด แก่ มื้ ออท มา, เจี น แนว ใด โง้ มน จึ่ เห็น ทู่ ? 20 อ้าช เอ็ม มน ทอง ว่า พ็ น้อช ขู้ ว่า ยุท ดาช พ็ น้อช ตา วอด แก่ มื้ ออท มา. 21 โง้ มน เห็น ทู่ นั้น พ็ น้อช เง่า ขู้ แท่ เง่า ขู้ ว่า ฺฉั ใด ค่อช มน, ให้ ดาม มน โดช, มน ลี้ ห้ โช แท่ พ ฺ เว้า อ็ท มน โด้ แข้ว. 22 อ้าช เอ็ม มน เว้า แนว นั้น เพ่ ว่า เรา จ้าน แฉน สฉิว จ้อน ว่า แฉน สฉิว โด้ แข้น ความ ทนแข้ว ว่า ฺฉั ใด ขึ้น ข่าว ขู้ ฺฉั นั้น เจี น เจ้า จา จ็ด ฺ จ็ ง ออท ง็ เขน โข้ เขา. 23 เจี น เณ็ น นั้น อ้าช เอ็ม มน จึ่ เว้า ว่า ให้ ดาม มน เพ่ มน ห้ โช แท่ แข้ว.

24 จ้อน เณ็ น นั้น เรา จึ่ แณท ฺฉั ตา วอด นั้น มา เท่ ฺ xอ6 วอท มน เว้า ว่า " ขึ้น ข่าว ทั ง เจ้า ฟ้า ฺ เว้า ความ นี้ " ณุ่ม เขา ขู้ ว่า ฺฉั ดาช จี น ง โด้ มั็ นั้น เจี น สงาง. 25 มน ทอง ว่า, ท่าน เจี น สงาง ข็ เง่า เจี น น้อช เง่า ขู้, ขู้ ก่ ว่า แก่ ท่อน น้อช ตา วอด, โง้ น้อช เห็น ทู่ แข้ว. 26 เรา จึ่ ดาม มน ใหม่, ฺฉั นั้น โด้ เสิด แนว ใด ให้ มั็ แอ่ ? ตา มั็ จึ่ เห็น ทู่. 27 มน ทอง ว่า น้อช โด้ วอท พ็ ท่าน แข้ว พ็ ท่าน ทาท เง่า ฟ็ , เจี น ซ6 พ็ ท่าน จึ่ แอ่ ฟ็ ใหม่, แอ่ เจี น ข่าม ใช้ ท่าน เจ้า แวท ทน อ่า ? 28 เรา จึ่ เณ็ น มน ว่า มั็ นั้น ด เจี น ข่าม ใช้ มน ณุ่ม เขา เจี น ข่าม ใช้ ท่าน โม เณ็ . 29 ณุ่ม เขา ขู้ ว่า เจ้า ฟ้า โด้ เว้า ทั ง ท่าน โม เณ็ ฺฉั นั้น ณุ่ม เขา เง่า ขู้ ว่า มน มา แก่ ท่า ใด. 30 ฺฉั ตา วอด นั้น ทอง เรา ว่า นี้ ลี้ เจี น อ็ท ทาท จาน แท้ ความ ว่า พ็ ท่าน

โยฮน 9

เข้า ทูล ท่าน ผู้ นั้น มา แต่ ท่า ใด, ท่าน ก็ ได้ เสีด ให้ ตา บังอด เห็น หมู่. 31 ฝูม เขา ทูล ว่า เจ้า พ้า เข้า พ้น อาง ผู้ ใด เพื้ จ้า เจ้า พ้า แท่เสีด ท่อง จาย ทาง ท่าน เจ้า, ท่าน เจ้า ล้ พ้น ผู้ นั้น. 32 แต่ ที่ ท่าง ข้าง เมน ฆูม มา เข้าได้ อิน ว่า ผู้ ใด ปืน จาก ตา วอดแต่ มื้ออก เห็น หมู่ ได้. 33 ว่า ทาก ท่าน ผู้ นั้นเข้า ได้ มา แต่ เจ้า พ้า ดุ เสีด ข่ง เข้า ได้. 34 เขา ตอบ ว่า มีง ออก มา ทั้ง อัก อาง ไม้ย, เดน นั้น มีง ก็ ดุ มา วอก xอน พ้น ทู ใพ่ อ่า ! แข้ว เขา ล้ ขั้ง มน ออก ไป นอก.

มีง ณูน วอด

35 เจ้า เสี ญู ได้ อินณ่าว ว่า เขา ได้ ขั้ง มน ออก แข้ว เม่ ท่าน เจ้า พื้ มน จี่ง ดาม ว่า " เจ้า เดู่ ทู าย ผ เข้า " 36 มน ได้ ดาย ความ ตอบ ท่าน เจ้าว่า ดู่ง ท่าน ทู าย ผ แม่น ใด ? เพ่ ว่าน้อย ดุ ได้ เดู่ ท่าน. 37 เจ้า เสี ญู เว้า ทั้ง มน ว่า, เจ้า ได้ เห็น ท่าน แข้ว แม่น ผู้ ทาง โอ้ โท ทั้ง เจ้า นั้น ด. 38 มน จี่ง ดาย ความ ตอบ ว่า " ดู่ง ท่าน เจ้า " ผู้ น้อย ไง่ ไพก ไง่ ใจ เดู่ แข้ว, มน เห้า เด่า ไง่ จ้ ท่าน เจ้า. 39 ท่าน เจ้า เว้า ว่า, เขา ได้ ไง่ มา เพ่ ทู ฆม เพ่ ทิน วาน, แด่น ผ ตา วอด ดุ เห็น หมู่ แด่น ผ เห็น หมู่ ดุ ตา วอด. 40 เพ่ แด่น พ่า ข่ เด่าย ด่าน ผ ผู้ จ้ ท่าน เจ้า ได้ อิน เดน นั้น จี่ง ดาย ความ ดาม ว่า พ้น น้อย เข้ ! เข้น ผ ตา วอด แจก ทน เข้า. 41 เจ้า เสี ญู ตอบเขาว่า, ว่า พ้น ท่าน เข้น ผ ตา วอด พ้น ท่าน ล้ เข้า มี อาง ไม้ย, ทาก จก นี้ พ้น ท่าน เว้า ว่า พ้น ท่าน เห็น หมู่ เดน นั้น พ้น ท่าน จี่ง มี อาง ไม้ย.

วาย 10

ความ ไทด้าย ด่าย ผู้ จี่ง เจี่

1 เขา วอด พ้น ท่าน ความ นี่ ว่า, ผู้ เข้า เด้า ทาง อาก ทู ลอด ไต จี่ ได้ จ้น เด้า ทาง อั่น ผู้ นั้น เข้น ผ จาก ผ เทว. 2 ผู้ ใด เด้า ทาง อาก ทู ล้ เข้น ผู้ จี่ง จ. 3 ผ เด้า ทู ล้ ได ทู ให้ ผู้ นั้น พ้น จี่ ล้ พ้น เข ท่าน ทั้ง แดก ไต จี่ ท่าน ออก ไป. 4 เม่ ท่าน ให้ จี่ ออก ไป เพิด แข้ว ท่าน ล้ อได ทาง เขา ไป, พ้น จี่ ได้ ท่อย ทุ ท่าน ออก ไป เพ่ ว่า ดู จี่ ขู้ จัก เข ท่าน. 5 ว่า ผ ท่าง หน้า พ้น จี่ ดุ เข้า ไป ท่อย มี ที่ ดุ พ่าย ร้ ผู้ นั้น เพ่ ว่า จี่ เข้า ขู้ จัก เข ผ ท่าง หน้า. 6 เจ้า เสี ญู เว้า ความ ด้าย ด่าย นี้ ทั้ง เขา ทาก เขา เข้า เด้า ไพก ใน ใจ ความ ท่าน เจ้า เว้า นั้น หนี้ แนว ใด.

โรม 10

เจ้าเยซูเป็นผู้ช่วยให้รอด

7 เจ้าเยซูเอ๋ย ใฝ่, เขาบอกพี่น่านความนี้ว่า เขานี้ดีเป็นบาทหมู่พี่ชี่. 8 แต่มาท่อนเขานั่นเป็นสุขหมาพี่ชี่ชีวเข่าฟื้นเรา. 9 เขานี้ดีเป็นบาทหมู่ว่า ผู้ใดเห็นหาเขาผู้นั่นคุณอยากข้าง, เห็นออกคี้คุพี่เคยิ่นกัน. 10 สุกันจิตมามีที่คุจิต, คุหน้า, แท่งคุจากจ๋วที่นั่น. เขามาคุรักคุรัชช, คุรัชชคี้เข่าณาดแสนจ๋ง. 11 เขานี้ดีเป็นผู้ช่วยชี่กัน ผู้ช่วยกันนั่นก็วจ๋คุรัชชท่าง พี่งชี่. 12 ผู้มาจ๋าง เข่าแม่นผู้ช่วยชี่, พี่งชี่คี้เข่าแม่นณองมน เม่เคุเห็นพราในมาผู้นั่นคี้วาง พี่งชี่โว้ แข้วแขนพ่ายจ๋, พราในคี้มาคางเอาชี่โงจี่งเชิดให้พี่งชี่แท่กจากณาช โง. 13 ผู้นั่นพ่ายจ๋คี้เพ่ว่ามนเป็นสุจ้าง ช้ง จี่งเข่าโด้เคาดอมทิงพี่งชี่. 14 เขานี้ดีเป็นผู้ช่วยชี่กัน เขาหู่จิตชี่เขาชี่เขาคี้หู่จิตเขา. 15 เณงถ้วทิงเจ้าพี่หู่จิตเขา - เขาหู่จิตเจ้าพี่ ก๋วจ๋คุรัชชเขาท่าง พี่งชี่. 16 พี่งชี่อ่นคี้เป็นณองเขาบากเข่าแม่นชี่ศอกนี้ พี่งชี่นั่นเขาคี้กี้เอามาแงกหน่, เขาคุฟื้งเขง เขาแข้วคุโพ่มเป็นพี่งถ้วหน่ มีสุช้งผู้ถ้ว.

17เพ่เณงนี้ เจ้าพี่จี่งบิกเขาข้อนเขาก๋วจ๋คุรัชช บากเขาคุโดคุรัชชนั่นคันใฝ่. 18 เข่ามีผู้ใดคุงเอาคุรัชชเขาโงจ๋เขา, เขาก๋วจ๋คุรัชชตามใจเขามัก, เขาใจมใจคุจ๋จ๋คุรัชช โง แข้วคี้มีแต่งคุเอาคุรัชชคัน, เจ้าพี่เขาโด้บอกให้เชิดแนวนี้. 19 ข้อนพี่งความนี้ดี แต่นสุชิวจี่งเข่าแม่นความหน่. 20 มีทาชสุทงแต่นนั่นเว้าว่า, ฉันห์เมามนชู่ มนเป็นข้าแข้วคุฟื้งมนจ๋ง. 21 แต่นอ่นคี้เว้าว่า, ความนี้เข่าแม่นความเว้าสุฉันห์ ฉันคุเชิดให้สุตาบอดเห็นหู่โด้แนวใด.

แต่นสุชิวคุงจ๋เจ้าเยซูเ

22 ตามนั่นเป็นตามหนาว, ทอดเคุอื้นเมิงม่รนเขนโหง้เขาพื้นเมงเชียุณาเข็ม. 23 เจ้าเยซูเตาง นั้นโงเขนโหง้ เขาทางเฟ็ชณา โย โมน. 24 แต่นสุชิว เอาหน่มาอ้อมท่านเจ้า แข้วดาชความว่า, คุให้พี่งน้อชเท่งเธชู่เห่งที่ใด, ว่าท่านเป็นเจ้าวายิดนั่นบอกให้พี่งน้อชหู่จ๋. 25 เจ้าเยซูเตอบเขาว่า, เขาโด้บอกพี่งท่านแข้ว ทางพี่งท่านเข่าเคุ, จิตเขาเชิดนี้แม่นท่างหน้าเจ้าพี่เขา เจ้าพี่จี่งเป็นจี่งให้เขา. 26 ทางพี่งท่านเข่า

โยฮน 10

รกุ้ ข้อนพ้ง ท่านเข่า เป็นพ้งชี่เขา. 27 ชี่เขาค้ำฟ้งเรง เขา เขาฟู้จักพ้งชี่, ชี่นันค์ โป่งท่อช เขา. 28 เขาโก้ กุ่โ เข่งช ชันเฟ้า กุาด เข่งช ให้พ้งชี่, พ้งชี่นันกุ้ เข่า ตาช ฮ้ท เท่, เข่า มีฮู้ ใก กุ้กุ้เรอา ฟั้ง มีเขา โป่งโก้. 29 อน เจ้า พี่เขา โก้ ให้เขา นันค้ำ ใหญ่ เณกุ่ อนฮนฮ้ง, เข่า มีฮู้ ใกมา กุ้ง เรอา โป่งฮ้ มีเจ้า พี่เขา โก้. 30 เขา ทั่ง เจ้า พี่ค้ำ เป็น อน ล อนถือ ทน.

31 แฮน ส ชิว นี่ ท้อน ด่าน กุ้ มา ทิน เขว ใฆ่ ท่าน เจ้า. 32 เจ้า เชี่ญ เจ้า ทั่ง เรา ว่า, เขา โก้ เชิด ให้พ้ง ท่าน เห็นจ็ท ถิ ทาช แนว อน มา แท่ เจ้า พี่เขา ข้อน ความใก พ้ง ท่าน จี่ง กุ้ เรอา ท้อน ด่าน ทิน เขว เขา. 33 แฮน ชิว กุาช ความ ว่า อนพ้ง ฉ้อช กุ้ เรอา ท้อน ด่าน ทิน เขว ใฆ่ นันค์ เข่า แม่น ข้อน ความ ถิ, ทาท ข้อน ความ กุ, ไช่ช เจ้า ฟ้า, เพ่ว่า ท่าน ค้ำ เป็น ส ทาท ว่า เชิด เณก เป็น เจ้า ฟ้า.

34 เจ้า เชี่ญ ทอง เรา ว่า, ฮอ แท่ ถา พ้ง ท่าน มีความ แท้ม ชิ้ว ห้ เข่า ? เขา โก้ เว้า ว่า พ้ง ท่าน เป็น แฉน. 35 ว่า ทาท เจ้า ฟ้า แฉท ฮู้โก้ ความ เจ้า ฟ้า นันว่า เรา เป็น แฉน ความ เจ้า ฟ้านันกุ้ ขาช ข้ชช ฮ้ เข่า โก้. 36 พ้ง ท่านกุ้ ป่ท ความ ใฆ่เห ฮู้ เจ้า พี่ แท่ง ชิ้วแข้ว โฆ่ง โฆ่ง มาเมง ษ ท็ท ว่าเขาเว้า ถุ ไช่ช เจ้า ฟ้า ข้อน เขา โก้ ว่า เขา เป็น ษท เจ้า ฟ้า แนว นันอ่า ? 37 ว่า ทาท เขา เข่า เชิด จ็ท เจ้า พี่เขา ค้ำ ทู่า กุ่ เขา. 38 ว่า เขา เชิด จ็ท นัน ทา ตา พ้ง ท่าน เข่า กุ่ เขา ค้ำ ให้ กุ่ จ็ท นัน, เพ่ พ้ง ท่าน กุ้ โก้ ชู้ เณ้า โผท ใน ใจ ว่า, เจ้า พี่ ฮู้ ทั่ง เขา เขา ฮู้ ทั่ง เจ้า พี่. 39 เพ่ เณก นี้ เรา จี่ง ทู่ ปิด ท่าน เจ้า ใหม่ ทาท ท่าน เจ้า ค้ำ พ่าช ออท ฉ้อช ฮ้ เรา โป่งโก้. 40 แข้ว ท่าน เจ้า โก้ น้ามแม่นี้ ชิ ถา เณ โป่ง, โป่ง ทอถ ง่อน ท่าน โฮ ทน โก้ เชิด ทิถ ขัง ที มา แท่ ท่อน นัน แข้ว ท่าน เจ้า โก้ ชี้ง ฮู้ ท็น. 41 มี ทาช ส โก้ มา กุาช ความ ฆ่ ท่าน เจ้า ว่า ท่าน โฮ ทน เข่า โก้ เชิด จ็ท ทาท ฐาน อน ใด ทาท ว่า จ็ท กุ่ อนฮนฮ้ง ท่าน โฮ ทน โก้ เว้า ทอถ ท่าน ฮู้ นี้ ค้ำ แม่น เผ็ด. 42 ง่อนนันน มี ทาช ส โก้ เรกุ่ ท่าน เจ้า.

วาช 11

ท้าวขา ณา โข เผ็ด เข่ช

1 มี ฮู้ กุาช ส กุ้ ขา ณา โข เจ็ง ง่ช ฮู้ ฟั้ง ข้าน เข็ด ทา นี้,

นาย มา หา. 2 นาย มา ขึ อา สู้ นี้ รู้ เอา นี้ วอก หอม ท่า ทิน เจ้า จอม สู้ เป็น พี่ า แท่ย รู้ เอา โสม นาย เจ็ก ทิน, ท้าว ขา ณา โง สู้ ปัจ สู้ นั้น เป็น น้อย ดาส นาย. 3 พี่ ทู้ย เห็ย xอย รู้ ใช้ ส โง แล่ x หอก เจ้า เสี ญ่ ดาส ความ ว่า ตู้ย ท่าน เจ้า, สู้ ท่าน เจ้า ยก แพย นั้น ปัจ สู้. 4 เม่ เจ้า เสี ญ่ รู้ ใน เณย นั้น จี่ย เว้า ว่า จัก ปัจ นี้ เข่า เตู้ย ทาส ท่า ใด, เป็น เณย นี้ ลั้ เพ่ ความ ทู่ย หน้า มา ทา เจ้า พี่ า ให้ ขุก เจ้า พี่ า รู้ ความ ทู่ย หน้า มา ทา ช้อน จัก ปัจ นี้.

5 เจ้า เสี ญ่ ยก แพย นาย มา หา น้อย ทู้ย นาย แท่ย ท้าว ขา ณา โง. 6 เม่ เจ้า เสี ญ่ รู้ ใน น่าว ท้าว ขา ณา โง ปัจ ท่าน เจ้า ลั้ ทู้ย สู้ ว่อน เท่า นั้น xอย มี้ ใหม่. 7 ขุน ทู้ย นั้น ท่าน เจ้า จี่ย เว้า ทัง ข่าม ใช้ ว่า, ณุ่ม เขา เอา ทน โง ตี้ย สู้ ดาส ใหม่ นี้. 8 พี่ย ข่าม ใช้ รู้ ดาส ความ จุ่ ท่าน เจ้า ว่า ตู้ย โณ ข่าย ท่อน นี้ แฉน ส ชัว ตู้ เอา ท้อน ด่าน ทิน เขว ใจ่ ท่าน เจ้า ให้ ตาย แข้ว ท่าน เจ้า ตู้ ลัน โง ว่อน นั้น เชิด x6. 9 เจ้า เสี ญ่ หอง เขา ว่า เห็ย เวิน มี ชัง xอย เตู้ แม่น อ่า ? ว่า สู้ ใด ทู่ย เห็ย เวิน ตู้ เข่า ห้อย ดุก เพ่ ว่า ท่าน เห็น หู่ยแฉน ถิน เมย ขุม นี้. 10 หาก ว่า สู้ ใด ทู่ย เห็ย ลัน ลั้ ตู้ ห้อย ดุก เพ่ ว่า เข่า มี หู่ย พี่ย โต. 11 เม่ ท่าน เจ้า เว้า แนว นี้ แข้ว ลั้ วอก พี่ย ข่าม ใช้ ว่า, ขา ณา โง เป็น หมู่ คู่ เขา รู้ นอน ทุ่ง โง แข้ว หาก ว่า เขา ตู้ โง ปุก มน ทั่น.

12 พี่ย ข่าม ใช้ ดาส ความ ว่า ตู้ย ท่าน เจ้า ว่า มน นอน ทุ่ง มน ลั้ หาก ตู้ ถิ ปัจ. 13 เจ้า เสี ญ่ รู้ เว้า หอก จัก ตาย ขา ณา โง, หาก พี่ย ข่าม ใช้ หนี่ ว่า ท่าน เจ้า รู้ เว้า หอก จัก นอน ทุ่ง ให้ ถิ เมย. 14 เป็น เณย นั้น เจ้า เสี ญ่ จี่ย วอก ให้ เขา ฟู้ ว่า ขา ณา โง ตาย แข้ว. 15 เขา ใน มุน เพ่ เขา เข่า รู้ สู้ ท้น, ช้อน เอา ใจ พี่ย ท่าน เพ่ ว่า พี่ย ท่าน ตู้ รู้ เดู่, ณุ่ม เขา เอา ทน โง หา มน นี้. 16 ท่าน โง มา แสก ว่า ณา แสง รู้ เว้า ทัง หมู่ คู่ ข่าม ใช้ ท่อย ทน ว่า, ณุ่ม เขา โง ท่อย ทน เพ่ ตู้ รู้ ตาย ท่อย ท่าน เจ้า.

เจ้า เสี ญ่ เป็น ทาย ให้ ส ตาย แข้ว ลัน

17 เม่ เจ้า เสี ญ่ มา หอก ลั้ เห็น เขา เอา ขา ณา โง มั้น โว้ ตู้ ข่า แพว รู้ ฉ่ มี้ แข้ว. 18 ข้าน เชิด ทา นี้ นั้น สู้ ทุก เมย เสี ย ณา เข็ม ข่าว xาม โต. 19 แฉน ส ชัว รู้ มา หา นาย มา ทา นาย มา หา ขึ อา เพ่ มา อุ่น เพน น้อย ดาส เขา ตาย. 20 เม่ นาย รู้ ใน น่าว ว่า เจ้า เสี ญ่ ทาย มา

นาง จึง ออก ไป ห้อน ท่าน เจ้า นาง มา หา อา ทัง ผู้ หนึ่ง เหน. 21 นาง มา บา ถาย ความ ขุ ท่าน เจ้า ว่า, ดู ท่าน เจ้า ว่า ทาก ท่าน เจ้า ยู่ นี้ น้อง ถาย ผู้ น้อย ได เข่า ทาย. 22 ทาก ใจ นี้ ลี ก แข้ว, ผู้ น้อย ขู ว่า ท่าน เจ้า ได แด่ อน ใด หนึ่ง เจ้า พ้า, เจ้า พ้า ทาก ได ให้ ท่าน เจ้า เจ้า.

23 เจ้า เสี ญ เว้า ทัง นาง ว่า น้อง ถาย เจ้า ได ลัน มา มี คุ เงย. 24 นาง มา บา ถาย ความ ว่า ผู้ น้อย ขู ว่า มน ได ลัน มา มั้ ท้า จุก. 25 เจ้า เสี ญ เว้า ทัง นาง ว่า, เพา นี้ ถ เสี ก ให้ ล ลัน มี คุ เงย ผู้ ใก โง โผก โง ใจ เผ่ เพา ทา ว่า ทาย แข้ว ลี ทู ได มี คุ เงย. 26 ผู้ ทู มี คุ เงย ยู่ นัน ว่า ได้ โง โผก โง ใจ เผ่ เพา ลี ได เข่า ทาย จท เท่, เจ้า เผ่ ความ นี้ อ่า ?. 27 นาง มา บา ถาย ความ ว่า ดู ท่าน เจ้า ผู้ น้อย เผ่ แข้ว ท่าน เจ้า เงัน เจ้า จา ขึก บุท ถาย เจ้า พ้า ผู้ ดี โจ มา เม จุม.

เจ้า เสี ญ โห้

28 เม่ นาง มา บา ถาย ความ เถ นัน แข้ว นาง ลี ลัน โง แผท นาง มา หา อา น้อง ทู นาง ได้ เว้า ล่อย จ ว่า ณ มา แข้ว ได้ ถาม ทา น้อง. 29 เม่ นาง มา หา อา ได ใน ลี้ ท้น นั้น พ้าว แขน ออก ไป ทัก ถาว ท่าน เจ้า. 30 เจ้า เสี ญ เข่า เพ เถ้า โง ทโถ ข้าน ทู ฮี ผู่ ล่อน นาง มา บา มา ห้อน นัน. 31 แถน ส ชิว ผู่ ทโถ เพน ท่อย นาง มา หา อา นัน ได้ ฮ่อน ล่อย นาง ผู่ เมเจา เห็น นาง มา หา อา พ้าว ท้น ออก ไป เจา ลี้ ไป ท่อย หนี ว่า นาง ได ออก ไป โห้ ผู่ หนึ่ง ล่อน ข่า แพว มั้น ถอน. 32 เม่ นาง มา ขอด ล่อน เจ้า เสี ญ ฮี ผู นัน เห็น ท่าน เจ้า เผ่ ใก นาง ลี้ ให้ม โข้ โจ แลม กิน ท่าน เจ้า ถาย ความ ว่า ดู ท่าน เจ้า ว่า ท่าน เจ้า ยู่ นี้ น้อง ถาย ผู้ น้อย ได เข่า ทาย.

33 เจ้า เสี ญ เห็น นาง แผท โห้ พ ส ชิว มา ท่อย นาง ลี้ โห้ แผท ทน ท่าน เจ้า ว่าง เว้ ใจ โขท โถม ทาย. 34 ท่าน เจ้า จึง ถาม เจา ว่า ได้ เอา ถอน โง มั้น ล่อน ใด ? เจา ถาย ความ ของ ว่า ดู ท่าน เจ้า จ เมย มา เง. 35 เจ้า เสี ญ ลี้ โห้. 36 แถน ส ชิว เว้า ว่า ให้ เง ท่าน เจ้า ขก มน ที่ ใด. 37 ทาก ถาน ส เว้า ว่า " ผู้ นี้ ท่อย ผู้ ทา ขอด นัน ได้ ได ท่อย ผู้ นี้ เข่า ให้ ทาย ได เข่า ได้ อ่า "

เจ้า เสี ญ ท่อย ห้าว ขา ถา โข ลัน

38 เจ้า เสีญ คึ โทท โฉมณี วรน ใจ ทาส จึ่ง รู้ รังงำ แทว, งำ แทว นันเป็น ตู้ ด่าน มี
ท่อนด่าน ส ทน งาท ตู้ รัว. 39 เจ้า เสีญ งอทให้ เธา ท่อน ด่าน นันออท นาง มาหา พี่ ทุ้ง ตุ้
ทาส นันถาส ความ ว่า "ตู้ง ท่าน เจ้า" รู้ นอน ตู้ อาส เพิ่น เพ่ว่า มน ทาส รู้ จ์ มี แข้ว.

40 เจ้า เสีญ ทอง นาง ว่า, เธา รู้ งอท เจ้า แข้ว ข้ เงำ ว่า ทาท เจ้า เตู่ ตู้ เห็น ความ ทุ่ง
หน้า มา ทา เจ้า ฟ้า. 41 เณง นันเธา จึ่ง ท้ง ท่อน ด่าน ออท เจ้า เสีญ แทน หน้า นั้น ท่าว โขอ
ว่า "โอ ! เจ้า พี่ เธอ" ยุท จ์ เพ็ง ตุท ขุน เจ้า พี่, เพ่ว่า เจ้า พี่ เมง ใจ พ็ง ยุท. 42 ยุท ขุ ว่า
เจ้า พี่ รู้ พ็ง ยุท ชู่ เงง, ยุท จ์ ท่าว ความ นี้ ช้อน อั่น กุ พ็ง ส ชัน ข้อม ชู่ นี้ เพ่ว่า เธา ตู้ รู้
เตู่ ว่า แม่น เจ้า พี่ ด โง้ง ยุท มา. 43 เม่ เว้า แนว นันเธอ แข้ว ท่าน เจ้า แณท เธง แทง นั้นว่า "
ขา ณา โง เธ้ อ ออท มา " 44 ตู้ ทาส นันคึ ออท มา มี ต้าส พน ทึน มี แท่ง ต้า โง้ท หน้า ชู่
เจ้า เสีญ งอท เธา แท้ ออท ให้ มน รัง.

อ่าว น้า เจ้า เสีญ

45 แณน ส ชัว มา ทา นาง มา ขี อา นัน รู้ เห็น จ์ท เจ้า เสีญ เสีด เธา คึ เตู่ ท่าน เจ้า. 46
ทาท ณาน ส ทรง แณน นัน รู้ รัง ทา แณน พา ขี ณาส โท จ์ท เจ้า เสีญ เสีด นันให้ เธา พ็ง.
47 เณง นันแณน โทท พ์ แท่ง แณน พา ขี ณาส จึ่ง แณท ตู้ ท่อ ส ทาง ณุ่ม โฆม มา ณุ่ม ทน แข้ว
เว้า ว่า, ณุ่ม เธา ตู้ เสีด แนว ใด เพ่ว่า ตู้ นี้ รู้ เสีด จ์ท ทาท ฐาน ทาส แนว. 48 ว่า เธา ตู้
ง่อ ส ให้ มน เสีด แนว นี้ ชู่ เสีน รัง ตู้ เตู่ มน เพ็ด แข้ว พ็ง ส โง มง ตู้ มา แง่ เธน รัง เธา
ณุ่ม เธา จ์ เพ็ด ท่า เมง. 49 มี ตู้ ส ทรง โพด เธา ตู้ ทา ข่า เงน โทท พ์ ทรง ดุ จ์ท ทรง ปี้ นัน
รู้ เว้า ทัง เธา ว่า พ็ง ท่าน เง่า ขุ จ์ท จ์ง. 50 เง่า หนี่ ยอด ว่า มน ตู้ เงน ขาง ถิ ให้ พ็ง ท่าน ให้
ตู้ ถ้อ ทาส คึ ถิ จ์ ส แณน ถิน เมง ตู้ ทาส ขาท จ์ว เพ็ด.

51 ท่าน เว้า แนว นัน เง่า แม่น เว้า ทาม ใจ มท ท่า ใด เพ่ว่า ท่าน เงน โทท พ์ ทรง ปี้
นัน, จึ่ง รู้ อ่าว แง้ง รัว ท่อน ว่า เจ้า เสีญ ตู้ เพ็ด เง้ง ท่าง ส แณน ถิน เมง. 52 เง่า แม่น
ท่าง ส แณน ถิน เมง ก่ นัน ยาท เพ่ โฆม พ็ง ยุท เจ้า ฟ้า ตู้ รู้ แท่ท ณาท ณาส รัง แข้ว นัน,
ให้ เหน่า เงน แณน ส พ็ง ถ้อ ทน. 53 แท่ นัน มา เธา รู้ ทาง รง หน้า ท่าน เจ้า จ์. 54 เงน เณง
นัน เจ้า เสีญ จึ่ง เง่า รัง มา ทา ขุ่ ดอม หมู่ ส ชัว เห็น ทาส รู้ ออท จ์ ง่อน นันรัง โง้ง โง ยง

วาส 11

ว่า ยอด เมง ศรี เธอ ตาอีน แข้ว โด้ ชู้ ห้น ท่อส พ็ง ข่าม ใช้.

55 ทาง ศ, น้อน อ๊ ยอด มี้ จั้ ปุน ฐุน ศร จิว แข้ว, เจ็น โพ่ โด้ เธา หน ออก ข้าน ออก เมง
กั้น โง เมง เจ็ ย ณา เข็ม ท่อน มี้ อื้น ม่ วน เพ่ เธา อ๊ xาก xาง มี่ ลิ ง. 56 เธา ห่าว ทา เจ้า เสี ณุ
เม่ เอ๊ เธา ฮึน ชู้ อ้อม ข้อม เยน โพ้ เยา, เธา โอ้ โก หน ว่า ท่าน หนี่ แนว ใด ท่าน เจ้า อ๊ เข่า
มา อื้น เมง ม่ วน นี้ อ่า ? 57 แฉน โกก เฆ ทุ ง แท่ง แฉน พา จ๋ ณาจ โด้ ฉ่ ง ความ โจ้ ว่า ใฉ ทู้
เจ้า เสี ณุ ชู้ ว่อน ใด ให้ มา ยอด เพ่ ว่า เธา อ๊ โง ง็ด ท่าน เจ้า.

วาส 12

นาง มา จ๋ อา เธา นี้ ยอก ท่า ทึน เจ้า เสี ณุ

1 ทู ง โกก มี้ อ๊ ยอด มี้ จั้ ปุน ฐุน, เจ้า เสี ณุ มา ยอด ข้าน เจ็ด ยา น็ แม่น ข้าน ห้าว ขา ณา โง
ทาจ น้น ท่าน เจ้า โด้ ต่อจ ให้ ลึน มา. 2 ว่อน น้น เธา โด้ เจ็ด พาน ทึน จี้ ง ห้อน ท่าน เจ้า,
นาง มา ยา ใช้ xอจ พาน เน้า, ห้าว ขา ณา โง โด้ ทึน เน้า เพ่ โม พาน ทั ง ท่าน เจ้า. 3 นาง มา
จ๋ อา โด้ เธา นี้ ยอก ข่าว เห็น ศ ค่า แพ ง ทุาจ มา ดอก ใจ่ ทึน เจ้า เสี ณุ แข้ว นาง เธา โฉม
เจ็ด ทึน ท่าน เจ้า, จ๋ าว อ่าจ ทอม นี้ ยอก ท่ เยน. 4 ข่าม ใช้ ท่าน เจ้า ชู้ ศ ชู้ ดา อ๊ xา ทา จ๋
โอด (ชู้ ชาน ท่าน เจ้า) โด้ เจ้า ว่า. 5 เจ็น จ๊ จี้ ง เข่า เธา นี้ ยอก ทอม นี้ โง ณาจ โด้ เจ็น
ข่าว xาม ข้อจ ฟน ข่าจ ให้ ศร ลึด ณี่. 6 ม น เจ้า แนว น้น เข่า แม่น ม น อื่น ดุ ศร ลึด ณี่, ม น เจ็น
ชู้ ง โดด เจ็น แท่ง ม ท จ ท ณ์ เยน เธา เจ็น ชู้ โดด น้น. 7 เจ้า เสี ณุ เจ้า ว่า ม ท เท้ นาง, ให้ นาง
จอม นี้ จี่ นี้ โจ้ เม่ เอ๊ โจ๊ ง xา ทาน ท่าน มี้ น เธา. 8 เพ่ ว่า ศร ลึด ณี่ ชู้ ทั จ พ็ง ท่าน เร็ง ทาก
เธา เข่า โด้ ชู้ ทั จ พ็ง ท่าง เร็ง.

อ่าว น้า ห้าว ขา ณา โง

9 แฉน ศร จิว ฮึ ว่า ท่าน เจ้า ชู้ ว่อน น้น เธา เธา ทน มา ทา เข่า แม่น จ ท เจ้า เสี ณุ ที่ น้น
จ ท ศ ใพ่ ลี้ แอ่ เห็น ห้าว ขา ณา โง ชู้ ทาจ ท่าน เจ้า ต่อจ ให้ ลึน มา น้น. 10 เยน น้น แฉน
โกก เฆ จี่ ง โจ เวาน หน โจ๊ น้า ห้าว ขา ณา โง จ๋ ใพ่. 11 จ๊ อน ห้าว ขา ณา โง เจ็ด ให้ พ็ง ศร จิว

ออก จาก เรา โรย เอา เจ้า เสีย.

เจ้า เสีย เป็น เหมือน เสีย บูชา เข้า

12 มี้ พี่ น้อง เสีย โฟรเอา ทะ มา อ้น มี้ จี้ บูน ฐาน ได้ อิน ว่า เจ้า เสีย ตัว เป็น เหมือน เสีย บูชา เข้า. 13 เรา จี้ พา ทะ ฉี่ ท้าน ทาน ยาย พ้าว ออก โรย ห้อน ท่าน เจ้า แลก นั้น ว่า " โย ฉะ นา " จ้ ให้ ท่าน เจ้า ตุ้ มา ทาย หน้า เจ้า หน้า ตุ้ เสีย ฟรี ส อี ฉา เอ้น ให้ เสีย พุท แอ่น แท่น ลี. 14 เม่ ท่าน เจ้า เห็น จ์ น้อย โท ฆ ได้ นั้น ฉี่ จ์ น้ะ เสีย เลย ความ ตุ้น แห้ม โจ้ ว่า:

15 นี้ ด์ บุท ทู้ เหมือน ฉี่ โอน ท่า ข้าน เน์
ฟรี ท่าน ได้ ฉี่ จ์ น้อย มา.

16 แต่ แงอก พ้ย ข่าม ใช้ เข่า เป็า โพก ใน ใจ อ็ท น้ะ เม่ เต่ เจ้า เสีย ได้ ความ หุ่ย หน้า มา ทา แข้ว เรา จี้ ขี้ ได้ ว่า มี ความ แห้ม โจ้ ยอด อ็ท ท่าน เจ้า เลย น้ะ, มี ส ได้ เสีด แนว น้ะ เพ่ โขะ เทา ท่าน เจ้า. 17 แต่น ส ได้ ข์ ห่อย ท่าน เจ้า น้ะ เม่ เต่ ท่าน เจ้า แลก ห้าว ยา ฉา โย ขึ้ย ป่า แยว ตุ้ ด่าน ออก มา แต่ย ได้ เสีด ให้ มะ ล้น เสีย ส ล้ ทู เห็น เสีย จี้ ย ให้ อ็ท น้ะ. 18 เพ่ เลย น้ะ ด์ เสีย โพ่ จี้ ย ออก โรย ทา ท่าน เจ้า เพ่ ว่า ได้ ใน ท่าน เจ้า ได้ เสีด อ็ท ทุาท ฐาน. 19 แต่น พา ขี้ ฉาย จี้ ย โท ทะ ว่า พ้ย ท่าน เข่า เห็น อ่า ? พ้ย ท่าน เสีด ซ้ย เข่า ได้ ยาย ถิ ซ้ท แนว เข้ย บู ! เห็ย ท่า แต่น เหมือน บูม โรย ห่อย ตุ้ น้ะ.

ส ทฺหิท ข่าว ทา เจ้า เสีย

20 แต่น ส ได้ นั้น โรย อ็น เหม่ ย์ น เหมือน ตู้ เหม่ เสีย บูชา เข้า น้ะ มี ส ทาฺหิท แอ่. 21 ส ทาฺหิท แต่น นี้ โรย ทา ท่าน ฉิ ฉิ ว มา แท่ ข้าน เสีด ฉา อิ ดา ทิ้ ฐา ขี้ เข้ ได้ เว้า ทิ ว ท่าน ว่า " ตู้ ท่าน " พ้ย น้อย แอ่ เห็น เจ้า เสีย ทุาย. 22 ท่าน ฉิ ฉิ ว จี้ โรย วอก ท่าน อะ ฉา แข้ว เห็ย ซอ ท่าน โรย ดุาย ความ ขุ่ เจ้า เสีย. 23 เจ้า เสีย วอก เรา ว่า, เต่ บุท ดุาย ส ได้ ได้ ความ หุ่ย หน้า มา ทา ค์ มา ยอด แข้ว. 24 เทา วอก พ้ย ท่าน ความ ฉี่ ว่า ทาท มัด เป็า เข่า โพก โยย ลิน, เข่า ทาย ค์ ตุ้ เสีย มัด ล้ว ตู้ เลย เท่า. ว่า มะ ทาย โรย ตุ้ แท่ท ยอก ห้า แฟ่ ทุาย. 25 ตุ้ ยอท ต่ ยาย เจ้า ตุ้ ซ์ ต่ ยาย ตุ้ ตู้ ต่ ยาย เจ้า ทิ้ ย เมือ บูม นี้ ตุ้ มี ต่ ยู ดุาด เจ้าย. 26 ว่า ตุ้ ใด ห่อย ยาย ทาย เทา ให้ ตุ้ น้ะ มา ห่อย เทา, เทา ขู้ อ่น ใด ตุ้ ห่อย ยาย ทายเทา ค์ ขู้

ว่อนนั้น ว่าสุ้ใด ท่อยงรู้ ทาง เขา เจ้า พี่คุ เอา ความทุ่ง หน้า มาหาให้สุ้นั้น.

เจ้า เยซูกล่าว ขอด อัท ทาย เจ้า มี่

27 ทามนี้ เขา ใน้ใจ ทาย คุ ว่า แนวใด คุ ว่า โอ! เจ้า พี่ เอ้ย, ย ให้ งุท น่อย งาง ข้าย เคุ นี้ ย แนวนั่นอ่า? ค้ ว่า เง่า ได้, อน เขา มา ทามนี้ ค้ ข้อน อัท นี้ ด. 28 โอ! เจ้า พี่ เอ้ย ย ให้ เจ้า พี่ ได้ ความ ทุ่ง หน้า มาหาแข้ว มี งง มา แท่ ง่ง หน้า ว่า, เขา ได้ ความ ทุ่ง หน้า มาหาแข้ว ทาท เขาคุ ได้ ความทุ่ง หน้า มา ทาใฝ่. 29 แฉน ฆ สุ้ ท้น ได้ ใน งง นี้ จี่ง เว้า ว่า "งง หน้า ด่ง" สุ้ อ่น เว้าว่า แดุน โทน ง ได้ โอ้ โท ทีง ท่าน เจ้า.

30 เจ้า เยซูกล่าว อท เงา ว่า งง ด่ง นั้น นั่น เง่า แม่น ให้ เขา ให้ พ่ง ท่าน. 31 ตู้ ขอด เคุ กิน วาน แฉ่น กิน ง่ม งุม นี้ แข้ว ตู้ คุ ค้ โง่ด สุ้ นี่ง ง่ม งุม ออท ย. 32 ง่ เคุ ค้ ก เขา นั้น ย แฉ่น กิน ง่ม งุม เขาคุ เคุ่ง เคุ เอา ฆ เห็ง ทาย มา ทาเขา. 33 (ท่าน เจ้า เว้า ความ นี้ เพ่ เยซีด ให้ หู้ ว่า ท่าน เจ้า คุ เฝ็ด คุ่ เง่ย งางมี่ แนวใด) 34 แฉน ฆ จี่ง ดาย ความ ว่า, พ่ง สุ้ น้อย ได้ หู้ หนึ่ง จอ แท่ ดา ว่า เจ้า จา จิด คุ มี คุ่ เจ็น เม้น ดาด เง่ย แข้ว แนวใด ท่าน จี่ง เว้าว่า งุทดาย ฆ ค้ ก นั้น งุท ดาย ฆ นั่น แม่น ใด? 35 เจ้า เยซูกล่าว ทอง เขา ว่า, เคุ หุ่ง ก่ง สุ้ หนึ่ง พ่ง ท่าน น้อย ง ใฝ่, ง่ เคุ ก่ง หุ่ง ให้ เอา ทน ท่าง ดง, เพ่ว่า จ้าน เคุ มัด คุ มา จ้ง เง่ง พ่ง ท่าน, สุ้ ดงมา เคุ มัด ค้ เง่า หู้ ว่า เจ้า ดงทาง ใด. 36 ง่ เคุ พ่ง ท่าน ก่ง มี หุ่ง ให้ ใจ ข่าง ใช เพ่ คุ ได้ เยิน ฆ ข่าง ใช. ง่ ท่าน เจ้า เว้า แนว นั่น แข้ว ค้ ออท ดง ปด จ เขา.

แฉน ฉิว เง่า ใจ เจ้า เยซูกล่าว

37 ทา ว่า ท่าน เจ้า ได้ เยซีด อัท ทาท จาน ทาย แนว ก่ หน้า เขา, เขา ค้ ก่ง เง่า ใด้ ใจ เคุ ท่าน เจ้า. 38 เหด นี้ เพ่ คุ ให้ เยิน น่อย ความ ท่าน เอ็ด ดา สุ้ ว่าว ความ เจ้า พ้า ว่า:

ดู ท่าน เจ้า สุ้ ใด คุ เคุ่ ความ พ่ง สุ้ น้อย ได้ ว่าว
แฉง แพ แหด ท้า เจ้า จอม สุ้ เยิน พ้า
ได้ เยซีด ให้ สุ้ ใด เห็น.
39 เหด นั่น เขา จี่ง เง่า เคุ่
เพ่ ท่าน เอ็ด ดา ได้ ดุน ตู้ ใฝ่ ว่า:

โยฮน 12

40 ท่าน เจ้า ได้ ปิด ตา เขา
เสีย ให้ ใจ เขา หัน มา
ตา เขา เห็น ทุก ใจ เขา เข้า ใจ
แข้ว เขา กู ท่าว ต้น มา หา
เขา รี่ ๆ กู ปั่น ๆ ให้ เขา ดี

41 ท่าน เอ ณี ยา เว้า เถ้า นั้น เพ่ ว่า ท่าน ได้ เห็น ความ ใช เขา ท่าน เจ้า แท้ เว้า ถอด อัก ท่าน เจ้า. 42 ทา ตา กู เปิน แนว นั่น ดี้ ดิ ทุ้ ก มี ท้าว ทวาน อ่าน ท่า ทาย ฮา เกู่ ท่าน เจ้า ทาก เขา เข้า ได้ โถ ความ เพ่ ว่า ฮ้าน แต่น พา ขี ณาย ฆ้ ง เขา ออก ร้ เขน โข้ เขา. 43 เพ่ เขา มัก ความ ทุ้ ก หน้า มา ตา ขึ้ ก กู ฮา ทาย เถ ความ ทุ้ ก หน้า มา ตา มา เพี้ ก เจ้า ฟ้า.

ความ เจ้า เสีย ปู่ เปิน ความ ทัน วาน

44 เจ้า เสีย ปู่ เปิ้ ก เช ออก ว่า ผู้ ใด เกู่ เขา ดี้ เข้า แม่น เกู่ ที่ เขา แม่น เกู่ เห็ ก เจ้า ฟ้า ผู้ โช ก เขา มา. 45 ผู้ ใด เห็น เขา ดี้ เห็น เจ้า ฟ้า ผู้ โช ก เขา มา. 46 เขา นี้ ถ แม่น แช ก ทุ้ ก เข ก ใช เน้า มา แต่น ถิน เม ก ขุ ม กู่ ฮา เกู่ เขา กู เข้า เมา มา ปู่ ขึ้ ก ข ก มัก. 47 ผู้ ใด ได้ ยิน ความ เขา ฉอก ฮอน แข้ว เข้า เสีย ท่อ ฮ ความ นั้น เขา ดี้ เข้า ได้ ทัน วาน ผู้ นั้น, เพ่ เขา เข้า ได้ มา ทัน วาน เม ก ขุ ม เขา มา ช่อ ฮ เม ก ขุ ม ให้ น่อ ฮ ร้ ข าย โน้ ฮ. 48 ผู้ ใด วา ก ร้ เขา เข้า โคม ห้อน เอ า ความ เขา ฉอก ฮอน นั้น ดี้ มี แนว ทัน วาน มน แข้ว, ความ เขา ได้ เว้า แข้ว นั่น ถ กู ทัน วาน ผู้ นั้น มี้ ท้า ฆุ ถ. 49 เพ่ เขา เข้า ได้ เว้า ตาม ใช เขา ท่า ใด, เขา เว้า นั้น ดี้ แม่น เจ้า พี่ ผู้ โช ก เขา มา ฉอก ให้ เว้า. 50 เขา ทุ้ ว่า ความ เจ้า พี่ ฉอก ฮอน นั้น มี ชุ ๆ ชาด เข ฮ, เพ่ เถ ก นั้น อน ใด เขา เว้า, เขา ดี้ เว้า ท่อ ฮ เจ้า พี่ เขา ฉอก.

วา ฮ 13

เจ้า เสีย ปู่ ฆ่ ฮ ทัน ให้ ข่าม ใจ้

1 ท่อน ถอด มี้ จั่ ขุ น ฐุ น เจ้า เสีย ปู่ ดี้ ทุ้ เกู่ เจ้า กู โฉว ขา เม ก ขุ ม นั้ เม ฆุ่ เจ้า พี่ แข้ว. ท่าน

โยฮน 13

เจ้า ของ หมู่ พี่ น้อง ที่ เมือง เจ้า อยู่ นี้ เมื่อ ใกล้ จะ ถึง วัน ที่ จะ แยก. 2 ขณะ เขา ทาน อาหาร อยู่ นั้น (ซาตาน ได้ ล่อ ลวง ใจ ยูดา อิสคา ริโอท บุตร ของ ซีโมน ให้ ทรยศ เจ้า แล้ว) 3 ท่าน เจ้า รู้ ว่า เจ้า พ่อ ได้ ให้ ทุก อย่าง ไว้ ใต้ อำนาจ ของ ท่าน เจ้า และ รู้ ว่า ท่าน เจ้าออก มา จาก พระเจ้า มา, และ จะ กลับ ไป หา เจ้า พ่อ. 4 ท่าน เจ้า ได้ ลุก ขึ้น จาก โต๊ะ อาหาร, และ ถอด เสื้อ ชั้น นอก ออก วาง ไว้,และ เอา ผ้า มา คาด เอว. 5 ท่าน เจ้า ได้ เท น้ำ ใส่ อ่าง และ ล้าง เท้า ให้ พี่ น้อง ทั้ง หลาย ใช้ ผ้า ที่ คาด เอว นั้น เช็ด.

6 ท่าน เจ้ามา ถึง ท่าน ซีโมน เปโต, ท่าน เปโต ได้ ถาม ว่า ดู ท่าน เจ้า ท่าน เจ้า จะ ล้าง เท้า ข้า น้อย หรือ.

8 ท่านเปโต ถาม ว่าจะ ไม่ ให้ ท่าน เจ้า ล้าง เท้า ข้า น้อย, เจ้าเฉลย ตอบว่า, ว่า ถ้า ไม่ ล้าง เท้า ท่าน, ท่าน จะ ไม่ มี ส่วน ด้วย ได้ เลย. 9 ท่าน ซีโมน เปโต ถาม ว่า ดู ท่าน เจ้า ไม่ แต่ เท้า เท่า นั้น ถ้า ให้ ล้าง มือ และ ศีรษะ ด้วย เถิด. 10 เจ้า เฉลย ว่า ผู้ ที่ อาบ น้ำ แล้ว ไม่ ต้อง ล้าง อะไร นอก จาก เท้า เท่า นั้น ก็ สะอาด ทั่ว ตัว. พี่ น้อง ก็ สะอาด แล้ว แต่ ไม่ ทั่ว ทุก คน. 11 เพราะ เจ้า รู้ ว่า ใคร จะ ทรยศ ตน จึง กล่าว ว่า พี่ น้อง ไม่ สะอาด ทั่ว ทุก คน.

12 เมื่อ ล้าง เท้า นั้น แล้ว ท่าน เจ้า ใส่ เสื้อ ชั้น นอก ลง นั่ง ที่ โต๊ะ อาหาร อีก ครั้ง ถาม ว่า พี่ น้อง เข้าใจ ใน สิ่ง ที่ เรา ได้ กระทำ แก่ พี่ น้อง หรือ ? 13 พี่ น้อง เรียก เรา ว่า ครู ผู้ สอน, เรียก ท่าน เจ้า พี่ น้อง เรียก ถูก ต้อง, เพราะ เรา เป็น อย่าง นั้น แท้. 14 เมื่อ ครู ผู้ สอน ของ เรา ผู้ เป็น ท่าน เจ้า ล้าง เท้า ให้ พี่ น้อง พี่ น้อง ก็ ควร ล้าง เท้า ให้ กัน. 15 ด้วย ว่า เรา ได้ ทำ ตัว อย่าง ไว้ ให้ พี่ น้อง แล้ว, เพื่อ พี่ น้อง จะ ได้ ทำ เหมือน อย่าง ที่ เรา ได้ ทำ ให้ พี่ น้อง แล้ว นั่น.

16 เรา บอก พี่ น้อง ความ นี้ ว่า ผู้ รับใช้ เป็น ใหญ่ กว่า นาย ของ ตน, ผู้ ที่ ถูก ใช้ ไป ก็ ใหญ่ กว่า ผู้ ที่ ใช้ ไป. 17 ว่า ถ้า พี่ น้อง รู้ จัก นี้ แล้ว เป็น ตัว พี่ น้อง ก็ สุข ใจ.

18 เรา เจ้า ได้ เว้น ตัว พี่ น้อง ผู้ อื่น เรา รู้ จัก ผู้ เรา ได้ เลือก ไว้ แล้ว ก็ ให้ เป็น ตาม ความ ใน พระ คัมภีร์ ว่า " ผู้ ใดกิน ขนม ปัง เรา ด้วย กัน กับ เรา " 19 ถึง ครั้ง นี้ เรา บอก พี่ น้อง

ท่อนจ๊กนั้นคุ่เป็นนั้น เพ่ว่า เม่เคาจ๊กนั้นเป็นนั้นแข้ว พ๎ว่านคุโด้เคาว่าเขาน้ำดแม่นคุ้นั้น. 20 เขาวอกพ๎วท่านความนี่ว่า คุ้ใดท้อนคุ้เขาใคุ้โปส้ท้อนเขาแปกทน, คุ้ใดท้อนเขาส้ท้อนเจ้าพ่คุ้โผ่เขามา.

เจ้าเสี๊ญฺอ่าวหุ้ข้าฯดาคุ้ส้าน

21 เม่ท่านเจ้าเว้าความนั้นแข้ว ท่านเจ้านั่วรนใจทาย, แข้ว เว้าความนี่ออกว่า, คุ้ฯทร๋พ๎วท่านคุ้ส้านเขา. 22 พ๎วข่ามใคุ้ส้เป๋พ๎าทน หมู่๋หมาวใจ เพ่เง่าหุ้ว่า คุ้ท่านเจ้าเว้าหอดนั้นแม่นใด. 23 ข่ามใคุ้คุ้ท่านเจ้าอกนั้น โดด้นี่๋คุ้ดทีปท่านเจ้า. 24 ท่านนี่ไผนเป็โต จี๋๋๋ โกหน้าใช่ข่ามใคุ้คุ้นั้น ให้ดามว่าแม่นคุ้ใด? 25 ข่ามใคุ้คุ้นั้นจี๋๋๋ จ๋ดเน้าจี๊ท่านเจ้าแข้วคุ้๋ดามว่าคุ้๋ท่านเจ้าแม่นคุ้ใด?.

26 ท่านเจ้าตอปว่าเขาคุเอาเค่๋๋ทินสี้นี้จี๊แจ่วแหม่ให้คุ้ใดค้แม่นคุ้นั้นด, เม่ท่านเจ้าจี๊สีนั้นแข้วแหม่ให้ข้าฯดายุกดาชท่านนี่ไผนอ๊xาทาขี้อด. 27 ยุนห๋๋ข้าฯดาโด้ทินสีเน้านั้นแข้ว, สีข้าชโด้เน้าหักใจมน, เจ้าเสี๊ญจี๋๋เว้าทีปมนว่า จ๊กท่านคุ้เสีดนั้นให้เสีดวน. 28 หมู่พ๎วฯพานเน้าท่อชทนั้น เง่ามีใดเน้าไผกในใจเป็นเผ๋๋ใดท่านเจ้าจี๋๋เว้าทีปมนแนวนั้น. 29 เป็นแนวนั้นผ่านชจี๋๋หนีว่าเป็นฯอนมนปคไค๋๋เน่ท่านเจ้าจี๋๋ปอกมนโปนี้เค่๋๋ผอ๋ผุมเขาคุ้ฯโปอันเม๋๋ม่วน, ข้ว่าเพ่คุฯช่าชให้ชคดผ่. 30 ยุนห๋๋ข้าฯดาโด้ทินสีเน้านั้นแข้วมนค้ออกโปทีปงาด, เคุ้นั้นเป็นเท๋๋ค้น.

ความปอกxอนใหม่

31 เม่ข้าฯดาออกโปแข้ว ท่านเจ้าเว้าว่า, โฮ้ยุกดาชชโด้ความทุ่๋หน้ามาตาแข้ว. เจ้าหน้าค้โด้ความทุ่๋หน้ามาตาท๋๋๋ยุกดาชช. 32 ว่าทาทเจ้าหน้าโด้ความทุ่๋หน้ามาตาท๋๋๋ยุกดาชช, เจ้าหน้าค้คุให้ยุกดาชชมีความทุ่๋หน้ามาตาท่อชเจ้าหน้า, แข้วคุให้มีความทุ่๋หน้ามาตาทร๋โฮ้นี้. 33 พ๎วยุนเอ๊ช, เขาห๋๋คุ้ฯทีปพ๎วท่านน้อชชใหม่ พ๎วท่านคุ้ฯข่าวทาเขาเผ๋๋ดัวทีปเขาโด้ปอกแฉนชชีวแข้วว่า,ปอนเขาคุโปนั้นพ๎วท่านโปปเง่าโด้, โฮ้ยเขาโด้ปอกพ๎วท่านแปกทน. 34 เขาโด้เอาความปอกxอนใหม่โฮ้ยให้พ๎วท่านนั้นค้ให้พ๎วท่านอกทนเขาโด้อกพ๎วท่านแนวใดให้พ๎วท่านอกทน

แนว นั้น. 35 ว่า พ ระ ท่าน มี ความ ยิน ดี ที่ ได้ ยิน ดี ว่า พ ระ ท่านเป็น ข่าว ใด้ เขา. 36 ท่าน ฝีโมน เป โต ถาม ว่า "องค์ ท่าน เจ้า" ท่าน เจ้า จึง ตอบ ใน ว่า "ที่ เรา ไป นั้น เรา จึง ไม่ ตาม เรา ไป ก่อน แต่ ภาย หลัง เรา จึง ตาม ไป ได้." 37 ท่าน เป โต ถาม ว่า "องค์ ท่าน เจ้า" เป็น เหตุ อัน ใด จึง ไม่ ตาม ท่าน เจ้า ไป ได้ เล่า ว่า อัน ตัว ข้า น้อย นี้ ยอม ตาย แทน ท่าน เจ้า ได้. 38 เจ้า เสด็จ ตอบ ว่า ท่าน จะ ยอม ตาย แทน เรา แท้ หรือ ? เรา บอก ท่าน ความ จริง ว่า ก่อน ไก่ ขัน ท่าน จะ ปฏิเสธ เรา สาม ครั้ง.

วาด 14

เจ้า เสด็จ เป็น ทาง ไป สู่ เจ้า พ่อ

1 พ ระ ท่าน ทรง ใจ ว่า อย่า ให้ ใจ ไหว ใจ เจ้า เลย. 2 ที่ ใน เจ้า พ่อ เรา มี ที่ ประ ทับ อยู่ มาก อยู่ ว่า เป็น มี เรา จะ บอก พ ระ ท่าน แจ้ง. 3 เมื่อ เรา ไป เตรียม ที่ ให้ พ ระ ท่าน แล้ว เรา จะ กลับ มา รับ เอา พ ระ ท่าน ไป สู่ ที่ อยู่ เรา, เพื่อ ว่า เรา อยู่ ที่ ใด พ ระ ท่าน ก็ จะ อยู่ ที่ นั่น. 4 พ ระ ท่าน ทราบ ทาง ที่ จะ ไป ถึง เรา ไป. 5 ท่าน โธ มา ถาม ความ ว่า "องค์ ท่าน เจ้า" พ ระ อัน ตัว ข้า น้อย เป็น ผู้ ไม่ ทราบ ว่า ท่าน เจ้า จะ ไป ที่ ใด, พ ระ อัน ตัว จะ ทราบ ทาง นั้น ได้ แต่ ใด ? 6 เจ้า เสด็จ ตอบ ว่า, เรา นี้ คือ เป็น ทาง นั้น, เป็น ความ แท้, เป็น ชีวิต, เป็น ผู้ ที่ ได้ มา ถึง เจ้า พ่อ ได้ มิ ที่ มา ทาง เรา จึง ได้. 7 ว่า ถ้า พ ระ ท่าน รู้ จัก เรา แล้ว พ ระ ท่าน ก็ รู้ จัก เจ้า พ่อ เรา, แต่ นี้ ไป หน้า พ ระ ท่าน รู้ จัก เจ้า พ่อ แล้ว ได้ เห็น เจ้า พ่อ แล้ว.

8 ท่าน ฟี ลิ ป ถาม ความ ว่า, องค์ ท่าน เจ้า, ขอ เชิญ ให้ พ ระ อัน ตัว เห็น เจ้า พ่อ พ ระ อัน ตัว ก็ เต็ม ใจ ทีเดียว. 9 เจ้า เสด็จ ตอบ ว่า ฟี ลิ ป เอ๋ย เรา ได้ อยู่ กับ พ ระ ท่าน มา เท่า แล้ว พ ระ ท่าน ยัง เข้า รู้ จัก เรา ไม่ เอ่า ? ผู้ ใด ได้ เห็น เรา ก็ ได้ เห็น เจ้า พ่อ แล้ว เป็น เหตุ ใด ท่าน จึง เว้า ว่า ขอ เจ้า พ่อ ให้ พ ระ อัน ตัว เห็น. 10 ท่าน เข้า เชื่อ ว่า เรา นี้ อยู่ กับ เจ้า พ่อ เจ้า พ่อ อยู่ กับ เรา อย่าง ความ เรา เว้า กับ พ ระ ท่าน นั้น เรา เข้า ได้ เว้า ตาม ใจ เรา ทำ ใด, ถ้า เจ้า พ่อ ผู้ อยู่ กับ ใจ เรา ได้ เสด็จ อัน เจ้า พ่อ. 11 ให้ เชื่อ ว่า เรา อยู่ กับ เจ้า พ่อ เจ้า พ่อ อยู่ กับ เรา, ว่า เข้า เชื่อ เหตุ นั้น ก็ ให้ เชื่อ อัน เสด็จ นั่น. 12 เรา บอก พ ระ ท่าน ความ นี้ ว่า ผู้ ใด เชื่อ เรา ก็ เสด็จ อัน เรา เสด็จ นั่น, แล้ว เรา ก็ ก็ เสด็จ อัน ใหญ่ กว่า เหตุ นั้น ใหม่ เพื่อ ว่า เรา ก็ ไป หา เจ้า พ่อ. 13 อย่าง ใด พ ระ ท่าน ก็

โยฮน 14

เอา อุ้ เขา ฮ เขา ฉุ เสีด อน์นี เพ่ว่า เจ้า พี่ ฉุ โด้ ความ หุ่ง หน้า มา หา หาง เจ้า ษุท. 14 ว่า หาท พ้ง ท่าน เอา อุ้ เขา ฮ อน์ ใด เขา ฉุ เสีดอน์นี.

จ้าว แพ้น ว่า ฉุ โฆ่ง เจ้า ณุน ใฆ ให้

15 ว่า พ้ง ท่าน บ๊ท เขา พ้ง ท่าน ฉุ ฟ้ง ความ เขา วอท xอน. 16 เขา ฉุ แด่ ฮ เจ้า พี่ แข้ว เจ้า พี่ ฉุ โฆ่ง ฮุ้ ใฆ้ ค่อย พ้ง ท่าน เพ่ ฉุ โด้ ฮุ้ ทีมใจ พ้ง ท่าน ดาด เร่ย. 17 แม่น เจ้า ณุน ใฆ แพ้ หาท ว่า เมง ษุม เข่า โคม ห้อน เพ่ว่า เมง ษุม เร่ง เข่า เห็น แพ่ง เข่า ขุ้ จ๊ท เจ้า ฟ้า หาท ว่า พ้ง ท่าน ขุ้ จ๊ท เจ้า ฟ้า เพ่ว่า เจ้า ฟ้า โด้ ฮุ้ ท่อย พ้ง ท่าน ทั่ง ฉุ ฮุ้ ทีม แด่ง พ้ง ท่าน. 18 เขา ฉุ เข่า วาง พ้ง ท่าน โจ้ เร็น ส โหท นี้ เขา ฉุ มา หา พ้ง ท่าน. 19 ฑุ่ง น้อย ง เมง ษุม ฉุ เข่า เห็น เขา หาท พ้ง ท่าน ฉุ เห็น เขา เพ่ว่า เข ฑุ่ง พ้ง ท่าน ค้ ฑุ่ง แง่ท หน์. 20 มื้ น์นี พ้ง ท่าน ฉุ ขุ้ ว่า เขา ฮุ้ ทั่ง เจ้า พี่ เขา พ้ง ท่าน ฮุ้ ทั่ง เขา เขา ฮุ้ ทั่ง พ้ง ท่าน.

21 อุ้ ใด ฟ้ง ความ ฆ่อง เขา วอท xอน แข้ว เสีด ท่อย อุ้ น์นี ถ เร็น อุ้ บ๊ท เขา, อุ้ ใด บ๊ท เขา เจ้า พี่ ค้ ฉุ บ๊ท อุ้ น์นี, เขา ค้ ฉุ บ๊ท อุ้ น์นี แข้ว ฉุ วอท เจ้า มี่ เขา ให้ อุ้ น์นี. 22 ฮุ้ ดา (เข่า แม่น ฮุ้ ดา ê xา หา ŷ โอด) ดาย ความ ว่า “ ตุ้ ง ท่าน เจ้า ” เร็น ณุ ใด ท่าน เจ้า จี้ ง วอท เจ้า มี่ ให้ พ้ง อุ้ น้อย จี้ ง เข่า วอท ให้ เมง ษุม. 23 เจ้า เสีด ญุ หอง ว่า อุ้ ใด บ๊ท เขา ค้ ฟ้ง ความ เขา วอท xอน เจ้า พี่ เขา ค้ ฉุ บ๊ท อุ้ น์นี แข้ว เจ้า พี่ แท่ง เขา ฉุ มา หา อุ้ น์นี แข้ว ฉุ ฮุ้ ทั่ง อุ้ มน์. 24 อุ้ ใด เข่า บ๊ท เขา ค้ เข่า ฟ้ง ความ, ความ วอท xอน พ้ง ท่าน โด้ อิน น์นี เข่า แม่น ความ เขา แม่น ความ เจ้า พี่ อุ้ โฆ่ง เขา มา.

25 พ้ง ความ นี้ เขา โด้ เว้า ทั่ง พ้ง ท่าน เม่ เฉ เขา ฑุ่ง ฮุ้ ท่อย พ้ง ท่าน. 26 เจ้า จอม อุ้ ค่อย น์นี แม่น เจ้า ณุน ใฆ เจ้า พี่ ฉุ โฆ่ง มา หาง หน้า เขา เจ้า ณุน ใฆ น์นี ถ ฉุ วอท xอน พ้ง ท่าน ฮุ่ อน์ xน์ ฆ่, ฉุ ติด เห็น พ้ง ท่าน ให้ หนี หอด ฮุ่ แอด ความ เขา โด้ เว้า ทั่ง พ้ง ท่าน แข้ว น์นี. 27 เขา มอง ฆาว ความ ที่ง อาน โจ้ ทั่ง พ้ง ท่าน ความ ที่ง อาน เขา ให้ พ้ง ท่าน เข่า แง่ท เมง ษุม ให้, ฑ่า ให้ ใจ พ้ง ท่าน ว่าง เจ๋ แท่ง ฑ่า ช้าน. 28 พ้ง ท่าน โด้ อิน เขา เว้า ทั่ง พ้ง ท่าน แข้ว ว่า “ เขา ฉุ โจ่ว ขา โจ่ แข้ว ฉุ ค้น มา หา พ้ง ท่าน ใหม่ ” ว่า พ้ง ท่าน บ๊ท เขา พ้ง ท่าน ค้ ฉุ ม่ น เม่ง เพ่ว่า เขา โจ่ หา เจ้า พี่ ช้อน ว่า เจ้า พี่ เร็น ใหญ่ ณุ เขา. 29 ขึด นี้ เขา โด้

ของพี่น้องท่านนั้นจะเป็นอันขาด เพราะว่าอาหารนั้นเป็นเหตุให้พี่น้องท่านจะต้องตาย. 30 แต่นี้จงหน้าที่ของท่านอย่าให้ของดีของท่านเป็นที่ติเตียนได้. 31 ด้วยว่าอาณาจักรของพระเจ้าไม่ใช่เป็นเรื่องอาหารและน้ำดื่ม แต่เป็นเรื่องความชอบธรรม สันติสุข และความยินดีในพระวิญญาณบริสุทธิ์. 32 ผู้ใดที่ปรนนิบัติพระคริสต์ด้วยวิธีนี้ ก็เป็นที่พอพระทัยพระเจ้าและได้รับการยกย่องจากมนุษย์. 33 ดังนั้นเราจึงควรทำสิ่งที่นำไปสู่สันติสุขและการสร้างเสริมซึ่งกันและกัน.

15 เราที่เข้มแข็งก็ควรช่วยเหลือคนที่อ่อนแอ ไม่ควรทำตามใจตัวเอง. 2 ให้แต่ละคนทำตามใจเพื่อนบ้านเพื่อความดีของเขา เพื่อสร้างเสริมเขาให้เข้มแข็งขึ้น. 3 แม้แต่พระคริสต์เองก็ไม่ได้ทรงทำตามใจพระองค์เอง แต่ทรงเป็นไปตามที่มีคำเขียนไว้ว่า "คำดูหมิ่นของคนที่ดูหมิ่นพระองค์ได้ตกอยู่บนข้าพเจ้า." 4 ข้อความทุกข้อในพระคัมภีร์ได้ถูกเขียนขึ้นเพื่อสอนเรา เพื่อให้เราได้มีความหวังโดยความอดทนและการให้กำลังใจจากพระคัมภีร์. 5 ขอพระเจ้าผู้ประทานความอดทนและการให้กำลังใจ ช่วยให้ท่านมีใจเดียวกันตามแบบพระคริสต์เยซู 6 เพื่อท่านจะได้ถวายเกียรติแด่พระเจ้าด้วยใจเดียวและปากเดียวกัน.

7 ดังนั้นจงต้อนรับกันและกันเหมือนที่พระคริสต์ทรงต้อนรับท่านทั้งหลาย เพื่อพระเจ้าจะได้รับเกียรติ. 8 ข้าพเจ้าขอบอกท่านว่าพระคริสต์ทรงเป็นผู้รับใช้ของคนเข้าสุหนัตเพื่อแสดงว่าพระเจ้าทรงซื่อสัตย์ต่อคำสัญญาที่ให้ไว้กับบรรพบุรุษของเรา. 9 และเพื่อให้คนต่างชาติสรรเสริญพระเจ้าเพราะความเมตตาของพระองค์ ดังที่มีคำเขียนไว้ว่า "ฉะนั้นข้าพระองค์จึงจะสรรเสริญพระองค์ท่ามกลางคนต่างชาติ และร้องเพลงสรรเสริญพระนามของพระองค์." 10 และมีคำกล่าวอีกว่า "ชนต่างชาติทั้งหลายจงชื่นชมยินดีกับประชากรของพระองค์." 11 และอีกว่า "ชนต่างชาติทั้งหลายจงสรรเสริญพระเจ้า ประชาชาติทั้งปวงจงสรรเสริญพระองค์." 12 และอีกว่า "อิสยาห์กล่าวว่า 'จะมีรากของเจสซีมา และผู้ที่ลุกขึ้นปกครองชนต่างชาติ ชนต่างชาติจะมีความหวังในพระองค์นั้น.'" 13 ขอพระเจ้าผู้ประทานความหวังให้ท่านเต็มเปี่ยมด้วยความชื่นชมยินดีและสันติสุขในขณะที่ท่านมีความเชื่อ เพื่อท่านจะมีความหวังเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์.

14 พี่น้องของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าท่านทั้งหลายมีความดีอยู่เต็มเปี่ยม มีความรู้อย่างลึกซึ้ง และสามารถสั่งสอนซึ่งกันและกันได้. 15 แต่ข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายฉบับนี้ถึงท่านอย่างตรงไปตรงมาบ้าง เพื่อเตือนความจำของท่าน เนื่องจากพระเจ้าได้ประทานพระคุณพิเศษแก่ข้าพเจ้า 16 ให้เป็นผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์สำหรับคนต่างชาติ ข้าพเจ้าทำหน้าที่ปุโรหิตประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้า เพื่อคนต่างชาติจะได้เป็นเครื่องบูชาที่พระเจ้าพอพระทัย ซึ่งได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์. 17 ดังนั้นข้าพเจ้าจึงมีเหตุผลที่จะอวดในการรับใช้พระเจ้าของข้าพเจ้าในพระเยซูคริสต์. 18 ข้าพเจ้าจะไม่กล้าพูดถึงสิ่งใดนอกจากสิ่งที่พระคริสต์ทรงกระทำผ่านข้าพเจ้าเพื่อนำคนต่างชาติมาเชื่อฟังพระเจ้า ด้วยคำพูดและการกระทำ 19 ด้วยฤทธิ์อำนาจของหมายสำคัญและการอัศจรรย์ และด้วยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณของพระเจ้า. ดังนั้นตั้งแต่ข้าพเจ้าได้ประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์ตั้งแต่เมืองเยรูซาเล็มไปจนถึงเมืองอิลลิริคัม ข้าพเจ้าได้ทำงานจนสำเร็จ. 20 ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะประกาศข่าวประเสริฐในที่ที่ยังไม่มีใครรู้จักพระคริสต์ เพื่อข้าพเจ้าจะไม่ได้สร้างบนรากฐานของคนอื่น. 21 แต่เป็นไปตามที่มีคำเขียนไว้ว่า "ผู้ที่ไม่เคยได้รับข่าวเรื่องพระองค์จะได้เห็น และผู้ที่ไม่เคยได้ยินจะได้เข้าใจ."

วาระ 15

เจ้าเชื่อมั่นเป็นเหตุผลมากอีกแห่ง

1 เราที่เข้มแข็งก็ควรช่วยเหลือคนที่อ่อนแอ เราไม่ควรทำตามใจตัวเอง. 2 ให้แต่ละคนทำตามใจเพื่อนบ้านเพื่อความดีของเขา เพื่อสร้างเสริมเขาให้เข้มแข็งขึ้น. 3 ดังนี้พระคริสต์เองก็ไม่ได้ทรงทำตามใจพระองค์เอง แต่ทรงเป็นไปตามที่มีคำเขียนไว้ว่า "คำดูหมิ่นของคนที่ดูหมิ่นพระองค์ได้ตกอยู่บนข้าพเจ้า." 4 ข้อความทุกข้อในพระคัมภีร์ได้ถูกเขียนขึ้นเพื่อสอนเรา เพื่อให้เราได้มีความหวังโดยความอดทนและการให้กำลังใจจากพระคัมภีร์. 5 ขอพระเจ้าผู้ประทานความอดทนและการให้กำลังใจ ช่วยให้ท่านมีใจเดียวกันตามแบบพระคริสต์เยซู 6 เพื่อท่านจะได้ถวายเกียรติแด่พระเจ้าด้วยใจเดียวและปากเดียวกัน.

7 ดังนั้นจงต้อนรับกันและกันเหมือนที่พระคริสต์ทรงต้อนรับท่านทั้งหลาย เพื่อพระเจ้าจะได้รับเกียรติ. 8 ข้าพเจ้าขอบอกท่านว่าพระคริสต์ทรงเป็นผู้รับใช้ของคนเข้าสุหนัตเพื่อแสดงว่าพระเจ้าทรงซื่อสัตย์ต่อคำสัญญาที่ให้ไว้กับบรรพบุรุษของเรา. 9 และเพื่อให้คนต่างชาติสรรเสริญพระเจ้าเพราะความเมตตาของพระองค์ ดังที่มีคำเขียนไว้ว่า "ฉะนั้นข้าพระองค์จึงจะสรรเสริญพระองค์ท่ามกลางคนต่างชาติ และร้องเพลงสรรเสริญพระนามของพระองค์." 10 และมีคำกล่าวอีกว่า "ชนต่างชาติทั้งหลายจงชื่นชมยินดีกับประชากรของพระองค์." 11 และอีกว่า "ชนต่างชาติทั้งหลายจงสรรเสริญพระเจ้า ประชาชาติทั้งปวงจงสรรเสริญพระองค์." 12 และอีกว่า "อิสยาห์กล่าวว่า 'จะมีรากของเจสซีมา และผู้ที่ลุกขึ้นปกครองชนต่างชาติ ชนต่างชาติจะมีความหวังในพระองค์นั้น.'" 13 ขอพระเจ้าผู้ประทานความหวังให้ท่านเต็มเปี่ยมด้วยความชื่นชมยินดีและสันติสุขในขณะที่ท่านมีความเชื่อ เพื่อท่านจะมีความหวังเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์.

14 พี่น้องของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าท่านทั้งหลายมีความดีอยู่เต็มเปี่ยม มีความรู้อย่างลึกซึ้ง และสามารถสั่งสอนซึ่งกันและกันได้. 15 แต่ข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายฉบับนี้ถึงท่านอย่างตรงไปตรงมาบ้าง เพื่อเตือนความจำของท่าน เนื่องจากพระเจ้าได้ประทานพระคุณพิเศษแก่ข้าพเจ้า 16 ให้เป็นผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์สำหรับคนต่างชาติ ข้าพเจ้าทำหน้าที่ปุโรหิตประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้า เพื่อคนต่างชาติจะได้เป็นเครื่องบูชาที่พระเจ้าพอพระทัย ซึ่งได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์. 17 ดังนั้นข้าพเจ้าจึงมีเหตุผลที่จะอวดในการรับใช้พระเจ้าของข้าพเจ้าในพระเยซูคริสต์. 18 ข้าพเจ้าจะไม่กล้าพูดถึงสิ่งใดนอกจากสิ่งที่พระคริสต์ทรงกระทำผ่านข้าพเจ้าเพื่อนำคนต่างชาติมาเชื่อฟังพระเจ้า ด้วยคำพูดและการกระทำ 19 ด้วยฤทธิ์อำนาจของหมายสำคัญและการอัศจรรย์ และด้วยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณของพระเจ้า. ดังนั้นตั้งแต่ข้าพเจ้าได้ประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์ตั้งแต่เมืองเยรูซาเล็มไปจนถึงเมืองอิลลิริคัม ข้าพเจ้าได้ทำงานจนสำเร็จ. 20 ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะประกาศข่าวประเสริฐในที่ที่ยังไม่มีใครรู้จักพระคริสต์ เพื่อข้าพเจ้าจะไม่ได้สร้างบนรากฐานของคนอื่น. 21 แต่เป็นไปตามที่มีคำเขียนไว้ว่า "ผู้ที่ไม่เคยได้รับข่าวเรื่องพระองค์จะได้เห็น และผู้ที่ไม่เคยได้ยินจะได้เข้าใจ."

โรม 15

ของเรา พวกท่านนั้นเป็นพี่น้องเรา. 15 เรียนโดยหนักว่า เรามีใจกล้าแสดงพวกท่านว่า บางใจเพื่อว่าบางใจเป็นเตือนท่านให้ระลึกถึงเรื่องนี้ เพราะพระคุณซึ่งพระเจ้าประทานให้แก่เรา, เพราะนั้นใกล้หนึ่งเจ้าพี่เรา, เราก็ได้บอกพวกท่านบ้างเพื่อ. 16 เป็นผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์ เพื่อประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้า, เพื่อของบูชาซึ่งเราถวายนั้นจะได้เป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า, ซึ่งได้ชำระด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์. 17 เพราะฉะนั้นเราจึงมีเหตุที่จะอวดในพระเยซูคริสต์ในการที่ทำถวายพระเจ้า. 18 เพราะเราจะไม่กล้าพูดสิ่งใดๆ นอกจากสิ่งที่พระคริสต์ได้ทรงกระทำโดยเราเพื่อให้คนต่างชาติเชื่อฟัง ด้วยคำพูดและการกระทำ 19 โดยฤทธิ์อัศจรรย์และการมหัศจรรย์ โดยฤทธิ์แห่งพระวิญญาณของพระเจ้า จนตั้งแต่เยรูซาเล็มและรอบๆ ไปจนถึงอิลลิริคุม เราได้ประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์อย่างบริบูรณ์แล้ว. 20 และข้าพเจ้าได้ตั้งใจไว้ว่าจะไม่ประกาศในที่ซึ่งมีผู้ได้ยินพระนามของพระคริสต์แล้ว, เพื่อมิให้สร้างบนรากฐานของคนอื่น 21 แต่ตามที่มีคำเขียนไว้ว่า "ผู้ที่ไม่เคยได้ยินข่าวของพระองค์ก็จะได้เห็น และผู้ที่ไม่เคยได้ยินก็จะได้เข้าใจ." 22 เพราะเหตุนี้จึงมีหลายครั้งที่ข้าพเจ้าถูกขัดขวางไม่ให้มาหาท่านทั้งหลาย. 23 แต่บัดนี้ในเมื่อข้าพเจ้าไม่มีที่ว่างในแถบนี้แล้ว และได้ปรารถนาที่จะมาหาท่านทั้งหลายมาหลายปีแล้ว 24 เมื่อข้าพเจ้าจะเดินทางไปยังประเทศสเปน ข้าพเจ้าหวังว่าจะได้พบท่านทั้งหลายในขณะที่ผ่านไป และให้ท่านทั้งหลายช่วยส่งข้าพเจ้าไปยังที่นั่น หลังจากที่ข้าพเจ้าได้ชื่นชมกับท่านทั้งหลายสักระยะหนึ่งก่อน. 25 แต่บัดนี้ข้าพเจ้ากำลังเดินทางไปยังกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อปรนนิบัติพวกบริสุทธิ์ชน. 26 เพราะว่าชาวมาซิโดเนียและชาวอาคายได้ยินดีที่จะถวายทานบางอย่างแก่คนยากจนของพวกบริสุทธิ์ชนในกรุงเยรูซาเล็ม. 27 เขาได้ยินดีทำเช่นนั้นจริงๆ และเขาเป็นลูกหนี้ของคนต่างชาติจริงๆ เพราะว่าถ้าคนต่างชาติได้มีส่วนในสิ่งฝ่ายวิญญาณของเขาแล้ว เขาก็ควรที่จะปรนนิบัติเขาในสิ่งฝ่ายโลกีย์ด้วย. 28 เมื่อข้าพเจ้าได้ทำการนี้สำเร็จแล้ว และได้ส่งมอบผลประโยชน์นี้ให้แก่เขาอย่างมั่นคงแล้ว ข้าพเจ้าจะไปยังประเทศสเปนโดยทางท่านทั้งหลาย. 29 และข้าพเจ้าทราบดีว่าเมื่อข้าพเจ้ามาหาท่านทั้งหลายแล้ว ข้าพเจ้าจะมาด้วยพระพรอันบริบูรณ์ของพระคริสต์.

30 บัดนี้ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านทั้งหลาย พี่น้องทั้งหลาย โดยพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา และโดยความรักของพระวิญญาณ ให้ท่านทั้งหลายช่วยร่วมต่อสู้ไปกับข้าพเจ้าในคำอธิษฐานของท่านทั้งหลายถวายแด่พระเจ้าเพื่อข้าพเจ้า 31 ขอให้ข้าพเจ้าได้รับการช่วยให้รอดพ้นจากพวกที่ไม่เชื่อฟังในแคว้นยูเดีย และขอให้การปรนนิบัติของข้าพเจ้าในกรุงเยรูซาเล็มนี้เป็นที่ชอบพระทัยของพวกบริสุทธิ์ชน 32 เพื่อข้าพเจ้าจะได้มาหาท่านทั้งหลายด้วยความยินดีโดยพระประสงค์ของพระเจ้า และได้พักผ่อนอยู่กับท่านทั้งหลาย. 33 ขอพระเจ้าแห่งสันติสุขสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายทุกคนเทอญ อาเมน.

ฟีบี

16 ข้าพเจ้าขอฝากฟีบีน้องสาวของเราผู้เป็นผู้รับใช้ของคริสตจักรที่เมืองเคงครีย์ 2 ให้ท่านทั้งหลายต้อนรับนางในองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างที่ควรต้อนรับพวกบริสุทธิ์ชน และช่วยเหลือนางในเรื่องใดๆ ที่นางต้องการความช่วยเหลือจากท่านทั้งหลาย เพราะนางได้เป็นผู้ช่วยเหลือคนเป็นอันมาก และตัวข้าพเจ้าเองด้วย.

ทักทาย

3 จงทักทายปริสคากับอาควิลาผู้ร่วมงานของเราในพระคริสต์เยซู 4 ผู้ได้เสี่ยงชีวิตเพื่อชีวิตของข้าพเจ้า ซึ่งไม่ใช่ข้าพเจ้าผู้เดียวที่ขอบพระคุณ แต่คริสตจักรของคนต่างชาติทั้งหมดก็ขอบพระคุณด้วย 5 จงทักทายคริสตจักรที่ประชุมกันในบ้านของเขาทั้งสองด้วย จงทักทายเอปาเนตัสที่รักของข้าพเจ้า ผู้เป็นผลแรกของอาคายในพระคริสต์ 6 จงทักทายมารีย์ ผู้ได้ทำงานหนักเพื่อท่านทั้งหลาย 7 จงทักทายแอนโดรนิคัสและยูนิยาผู้เป็นญาติของข้าพเจ้าและเป็นเพื่อนร่วมคุกกับข้าพเจ้า ซึ่งมีชื่อเสียงอยู่ในหมู่อัครสาวก ผู้ได้เป็นในพระคริสต์ก่อนข้าพเจ้า 8 จงทักทายแอมพลิอัสที่รักของข้าพเจ้าในองค์พระผู้เป็นเจ้า 9 จงทักทายอูรบาโนผู้ร่วมงานของเราในพระคริสต์ และสตาคีที่รักของข้าพเจ้า 10 จงทักทายอาเปลลิสผู้ได้รับการพิสูจน์แล้วในพระคริสต์ จงทักทายคนในครัวเรือนของอาริสโตบูลัส 11 จงทักทายเฮโรดิโอนญาติของข้าพเจ้า จงทักทายคนในครัวเรือนของนาซิสซัสที่อยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้า 12 จงทักทายทรีฟีนาและทรีโฟซาผู้ได้ทำงานหนักในองค์พระผู้เป็นเจ้า จงทักทายเปอร์ซิสที่รักผู้ได้ทำงานหนักในองค์พระผู้เป็นเจ้า 13 จงทักทายรูฟัสผู้ได้รับเลือกในองค์พระผู้เป็นเจ้า และมารดาของเขาซึ่งเป็นมารดาของข้าพเจ้าด้วย 14 จงทักทายอาซินคริตัส ฟลิกอน เฮอร์มัส โซสิพาเตอร์ ยูเนียส ฟีโลโลกัส ยูเลียและนีเรียสกับพี่น้องที่อยู่กับเขาทั้งหลาย 15 จงทักทายฟีโลโลกัสและยูเลียและนีเรียสกับพี่น้องที่อยู่กับเขาทั้งหลาย 15 จงทักทายฟีโลโลกัสและยูเลียและนีเรียสกับพี่น้องที่อยู่กับเขาทั้งหลาย

วาจา 16

อีกเรื่องหนึ่งใจ

1 พวกท่านนั้นเราได้บอกพวกท่านแล้วเพื่อเขาให้พวกท่านน้อมใจ. 2 เราจะรับพวกท่าน

โรม 16

ออก ซึ่งเป็นคนรับใช้ของคริสตจักรที่เมืองเคนเครีย 2 เจ้าจงต้อนรับนางในฐานะที่เป็นคนของพระเจ้า ตามที่ควรสำหรับคนของพระองค์ และช่วยเหลือนางในทุกเรื่องที่นางต้องการความช่วยเหลือ เพราะนางได้ช่วยเหลือคนของพระเจ้าและช่วยเหลือข้าพเจ้าด้วย 3 จงทักทายปริสคากับอาควิลา ผู้ร่วมงานของข้าพเจ้าในพระเยซูคริสต์ 4 ซึ่งได้เสี่ยงชีวิตเพื่อช่วยชีวิตข้าพเจ้า ไม่ใช่ข้าพเจ้าคนเดียวที่ขอบคุณเขา แต่คริสตจักรต่างชาติทั้งหมดก็ขอบคุณเขาด้วย 5 จงทักทายคริสตจักรที่ประชุมกันในบ้านของเขาด้วย จงทักทายเอปาเนตัสที่รักของข้าพเจ้า ผู้ซึ่งเป็นผลแรกของอาสิยในพระคริสต์ 6 จงทักทายมารีย์ ผู้ซึ่งได้ทำงานหนักเพื่อพวกท่านมาก 7 จงทักทายแอนโดรนิคัสและยูนิยาเทอัสญาติของข้าพเจ้า ผู้ซึ่งเคยติดคุกร่วมกับข้าพเจ้า ทั้งสองเป็นที่รู้จักดีในหมู่อัครสาวก และได้เป็นคริสเตียนก่อนข้าพเจ้า 8 จงทักทายแอมพลิอัสที่รักของข้าพเจ้าในองค์พระผู้เป็นเจ้า 9 จงทักทายเออร์บาโนผู้ร่วมงานของเรากับสตาคิสที่รักของข้าพเจ้า 10 จงทักทายอาเปลลิสผู้ได้รับการพิสูจน์แล้วในพระคริสต์ จงทักทายครอบครัวของอริสโตบูลัส 11 จงทักทายเฮโรดิโอนญาติของข้าพเจ้า จงทักทายคนในครอบครัวของนาซิสซัสที่อยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้า 12 จงทักทายทรีฟีนาและทรีโฟซาที่ทำงานหนักในองค์พระผู้เป็นเจ้า จงทักทายเปอร์ซิสที่รักซึ่งได้ทำงานหนักในองค์พระผู้เป็นเจ้า 13 จงทักทายรูฟัสผู้ที่ได้รับเลือกในองค์พระผู้เป็นเจ้า และมารดาของเขาซึ่งเป็นมารดาของข้าพเจ้าด้วย 14 จงทักทายอาซินคริตัส โฟลีกอน เฮอร์มีส พัทโรบัส เฮอร์มัส และพี่น้องที่อยู่กับพวกเขา 15 จงทักทายฟีลอโลกัสและยูเลียญาติของเขา นีเรอัสและน้องสาวของเขา และโอลิมปัสและคริสตจักรทั้งหมดที่อยู่กับพวกเขา

ความโกรธเกรี้ยวของพระเจ้า

16 จงทักทายกันด้วยจูบศักดิ์สิทธิ์ คริสตจักรทั้งหมดของพระคริสต์ขอคารวะท่านทั้งหลาย 17 ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านทั้งหลายพี่น้องทั้งหลาย ให้ระวังคนที่ก่อให้เกิดการแตกแยกและสร้างอุปสรรคขัดขวางต่อคำสอนที่ท่านได้เรียนรู้มา จงหลีกเลี่ยงคนเหล่านั้นเสีย 18 เพราะคนเหล่านี้ไม่ได้รับใช้พระคริสต์เจ้าของเรา แต่รับใช้ท้องของตนเอง ด้วยถ้อยคำที่ไพเราะและคำพูดที่ประจบสอพลอ พวกเขาหลอกลวงจิตใจของคนที่ซื่อสัตย์ 19 ทุกคนรู้ถึงการเชื่อฟังของท่านแล้ว ดังนั้นข้าพเจ้าจึงยินดีในตัวท่าน แต่ข้าพเจ้าต้องการให้ท่านฉลาดในสิ่งที่ดี และซื่อสัตย์ในสิ่งที่ชั่ว 20 พระเจ้าแห่งสันติสุขจะทรงบดขยี้ซาตานภายใต้เท้าของท่านในไม่ช้า ขอพระคุณของพระเยซูคริสต์เจ้าของเราสถิตกับท่านทั้งหลาย

โรม 16

19 เจ้า เสียญู้ เรา แต่ ดาม เจ้า, ท่าน เจ้า จึ่ง เว้า ทัง เรา ว่า พ่ง ท่าน ดาม ทน อ็ท เทา เว้า น้น อ่า ? ก็ง น้อย ง พ่ง ท่าน ๋ เง่า เห็น เทา แข้ว ก็ง น้อย ง พ่ง ท่าน ๋ เห็น เทา. 20 เทา วอท พ่ง ท่าน ความ นี่ ว่า พ่ง ท่าน ๋ ใ้ โทท โฒม ทาท ว่า เมง ขุม ๋ ม่ น เมง พ่ง ท่าน ๋ โทท โฒม ทาท ความ โทท โฒม พ่ง ท่าน น้น ๋ เป็น ความ ม่ น เมง. 21 เม่ ู้ ก็ง ๋ ออท ขุท มน ใ้ ง าง มี่ ทาย เพ่ ว่า เ ้ง เน แข้ว, ทาท เม่ ออท ขุท แข้ว มน ้ เง่า หี่ ทอด อ็ท เจ้ง น้น เพ่ ว่า มี ความ โฒม ม่ น ใ้ ส ้ง ออท มา เมง ขุม. 22 เน้ง ใด ้ ิ ง็ด นี้ พ่ง ท่าน มี ความ โทท โฒม ทาท เทา ๋ เห็น พ่ง ท่าน ใหม่, ใจ พ่ง ท่าน ๋ ม่ น เมง แข้ว เง่า มี ู้ ใด เอา ความ ม่ น เมง น้น ออท ๊ พ่ง ท่าน ใ้.

23 ทง มี้ น้น พ่ง ท่าน ๋ เง่า ดาม ๊ง เทา แข้ว เทา วอท พ่ง ท่าน ความ นี่ ว่า ทาท พ่ง ท่าน เอา ้ เทา ๊ อน ใด หี้ง เจ้า พ่ ท่าน เจ้า ๋ เอา อน น้น ใ้ พ่ง ท่าน. 24 ท่าน ใ้ น้ พ่ง ท่าน เง่า เ็ ใ้ เอา ้ เทา ๊ อน ใด ้ ใ้ ๊, แข้ว พ่ง ท่าน ๋ ใ้ เพ่ ว่า ความ ม่ น เมง พ่ง ท่าน ๋ โฒม โมท ขาง ใจ.

เทา ใ้ แพ้ เมง ขุม แข้ว

25 เทา ใ้ เว้า อ็ท น้ ทัง พ่ง ท่าน เป็น ความ ด้าย น่าย เม่ ทอด เ ้ ง เทา ๋ เง่า เว้า ความ ด้าย น่าย ทัง พ่ง ท่าน แข้ว, ทาท ๋ วอท ใ้ พ่ง ท่าน ู้ อ็ท เจ้า พ่ . 26 ทอด มี้ น้น พ่ง ท่าน ๋ เอา ้ เทา ๊ แข้ว เทา ๋ เง่า วอท พ่ง ท่าน ว่า เทา ๋ ท่าว โพ้ เจ้า พ่ ใ้ พ่ง ท่าน. 27 ข้อน ว่า เจ้า พ่ ทาท อ็ท แพง พ่ง ท่าน เพ่ ว่า พ่ง ท่าน ใ้ อ็ท แพง เทา แท่ เ ้ ว่า เทา มา แต่ เจ้า น้า. 28 เทา ใ้ ออท มา แต่ เจ้า พ่ เน้า มา เมง ขุม, แข้ว เทา ๋ ใ้ ใ้ ว ขา เมง ขุม ใ้ ว หา เจ้า พ่.

29 ข่าม ใ้ ้ ท่าน เจ้า ดาย ความ ว่า, ง็ด น้ ท่าน เจ้า เว้า นี่ ออท แข้ว เง่า ใ้ เว้า ความ ด้าย น่าย. 30 ใ้ น้ พ่ง ู้ น้อย ู้ แข้ว ว่า ท่าน เจ้า ู้, ๋ อน ขน ้ ู้ ใด ้ เง่า ้ ดาม ท่าน เจ้า แข้ว, เพ่ เน้ น้น พ่ง ู้ น้อย จึ่ง เ ้ ว่า ท่าน เจ้า มา แต่ เจ้า น้า. 31 เจ้า เสียญ หอย เทา ว่า, ใ้ พ่ง ท่าน เ ้ แข้ว อ่า ?. 32 ใ้ เง่ ! เ ้ ๋ มา น้น ้ มา ทอด แข้ว พ่ง ท่าน ๋ ้ แท่ ท น่าท น่าย ใ ว ข้าน ใด เทน มน แข้ว ๋ วาง เทา ใ้ ู้ ด้ว, ทาท ว่า เทา เง่า ใ้ ู้ ด้ว เพ่ ว่า เจ้า พ่ ู้ ทัง เทา. 33 เทา ใ้ วอท อ็ท น้ ใ้ พ่ง ท่าน เพ่ พ่ง ท่าน ๋ มี ความ ที่ง อาน ทัง เทา

โยฮน 16

พ6 ท่าน ๋ ขาง มี กี่ ใจ หั้น 6ม6 ขุม นี้ ทาก ให้ ม่ วน 6ม6 6น์ 6พ่ ว่า 6ขา ได้ แพ้ 6ม6 ขุม แข้ว.

วาง 17

6จ้า 6ฮือญ่ ท่าว โหว้ ให้ ข่าม ใช้

1 6ม่ 6จ้า 6ฮือญ่ 6ว้า ความ นี้ แข้ว ท่าน 6จ้า ค้ แขน หน้า กั้น 6ง6 หั้า 6ว้า ว่า, 6จ้า พ่ 6อง, ขอด 6๋ ให้ ขุท ได้ ความ ทุ6 หน้า มา ๓า 6พ่ ว่า ขุท ๋ ได้ ดาง โหว้ ความ ทุ6 หน้า มา ๓า ให้ 6จ้า พ่. 2 6ม6 6จ้า พ่ ได้ ให้ ขุท มี แฝง 6ม6 ฟ, ให้ ขุท มี แฝง เอา ๋ 6ด 6ง่ง ให้ ฮุ้ 6จ้า พ่ ได้ มอง ดาว ให้ ขุท น้น. 3 นี้ ด แม่น ๋ 6ด ดาด 6ง่ง 6ขา ทุ้ 6จ้า พ่ 6ง้น 6จ้า หั้า แท้ ฮุ้ ถ้ว แท่6 ทุ้ 6จ้า 6ฮือญ่ วา ขึด ฮุ้ 6จ้า หั้า ใ6 มา. 4 ขุท ได้ ดาง โหว้ ความ ทุ6 หน้า มา ๓า ให้ 6จ้า พ่ หั้6 6ม6 ขุ่ม ขุท ได้ 6ฮือด อ๊ท อน 6จ้า พ่ ให้ ขุท 6ฮือด น้น แข้ว 6หม็ด แข้ว. 5 ใ6้ นี้ 6จ้า พ่ 6อง, ฉ ให้ ขุท มี ความ ทุ6 หน้า มา ๓า ก็ หน้า 6จ้า พ่ 6ด6 ขุท มี ความ ทุ6 หน้า มา ๓า ทั่ง 6จ้า พ่ ท่อน ถู6 6ง่า 6ธ มี 6ม6 ขุ่ม น้น.

6 ขุท ได้ ฉอท ขใ6 ทา6 6จ้า พ่ ให้ พ6 ฟ ฮุ้ 6จ้า พ่ มอง ดาว ให้ ขุท น้น 6อา 6ขา ออท ท่า6 ฉ้ 6ม6 ขุ่ม, พ6 แด น้น 6ง้น ฟ 6จ้า พ่ แข้ว 6จ้า พ่ ดาว 6ขา ให้ ขุท 6ขา ค้ ได้ หั้6 ความ 6จ้า พ่ ฉอท xอน. 7 ใ6้ 6ขา ทุ้ แข้ว ว่า ๋ อน xน ฉ้6 6จ้า พ่ ให้ ขุท น้น 6อา มา แท่ 6จ้า พ่. 8 6พ่ ว่า ความ 6จ้า พ่ ให้ ขุท น้น ขุท ได้ ให้ 6ขา แข้ว 6ขา ได้ 6อา ใ้ว 6ขา ค้ ทุ้ แข้ว ว่า ขุท ออท มา แท่ 6จ้า พ่ 6ขา 6๋ ว่า 6จ้า พ่ ได้ ใ6้ ขุท มา.

9 ขุท ท่าว โหว้ ให้ 6ขา ขุท 6ง่า ได้ ท่าว โหว้ ให้ 6ม6 ขุ่ม ทาก ว่า ขุท ท่าว โหว้ ให้ แด น 6จ้า พ่ ได้ ดาว ให้ ขุท น้น ฮ้อน ว่า 6ขา 6ง้น ฟ 6จ้า พ่. 10 ๋ อน 6ง้น ด6 ขุท ค้ 6ง้น ด6 6จ้า พ่, ๋ อน 6ง้น ด6 6จ้า พ่ ค้ 6ง้น ด6 ขุท แข้ว ขุท มี ความ ทุ6 หน้า มา ๓า ทั่ง อน น้น. 11 ใ6้ ขุท ๋ 6ง่า ฮุ้ 6ม6 ขุ่ม นี้ แข้ว ทาก 6ขา ถู6 ฮุ้ หั้6 6ม6 ขุ่ม นี้, ขุท ฉ้อน ๋ 6ม่ ทา 6จ้า พ่ 6จ้า พ่ ฮุ้ ใxท่6 ฉ ใ้ง แง 6อา 6ขา ใ้ว ทั่ง ฮุ้ 6จ้า พ่ 6จ้า พ่ ได้ 6อา 6ขา ให้ ขุท น้น 6พ่ 6ขา ๋ 6ง้น นี้ ฝ ใจ ด้ว ท 6ด6 พ่ ขุท 6ขา.

12 6ม่ 6๋ ขุท ถู6 ฮุ้ หั้6 6ขา ขุท ได้ ใ้ง แง 6ขา ใ้ว ทั่ง ฮุ้ 6จ้า พ่, 6จ้า พ่ ดาว ให้ ขุท น้น ขุท ได้ ใ้ง 6อา 6ขา ใ้ว 6ง่า มี ฮุ้ ใด ฉ้, มี ท่ ว่า ฮุ้ 6ฬา ช ใ้ว ทาก ๋ ค้ ฉ้ 6พ่ ให้ 6ง้น ท่อช 3อ6 6จ้า หั้า.
13 ใ6้ นี้ ขุท ฉ้อน ๋ 6ม่ ทา 6จ้า พ่ ขุท ท่าว ขอด อ๊ท นี้ หั้6 6ม6 ขุ่ม 6พ่ ให้ 6ขา ได้ ใ6ม่ ม่ วน

โยฮน 17

ในใจ พี้ยง ความ ทุก นั้น ให้เท็ม ไมท หาง ใจ. 14 ทุก ได้ มอบ ข่าว ความ เจ้าพี่ ให้ เรา แข้ว เมง ทุม นี้ ผู้ง เรา เพ่ว่าเรา เป่า ชู่ ฝ่าย เมง ทุม เณง ทุกเป่า ชู่ ฝ่าย เมง ทุม. 15 ทุก เป่า ได้ แด่ ร เจ้า พี่ เอา เรา ออก ร้ เมง ทุม, หาก ได้ ร ให้ โข้ แจ้ เอา เราให้ ม่อย ร้ ฉ้ ห้าย. 16 เรา เป่า ชู่ ฝ่าย เมง ทุม เณง ทุก นี้ เป่า ได้ ชู่ ฝ่าย เมง ทุม. 17 แด่ ร หาก หาง ให้ เรา ซี้ง ใจ ท่อย ความ ฉ มี แม่น ความ เจ้า พี่ วอก หอน นั้น แม่น แท้.

18 เจ้า พี่ โผ้ง ทุก มา เมง ทุม เณง ใด ทุก ลี้ โผ้ง เรา โข้ง เมง ทุม เณง นั้น. 19 ทุก หาก หาง มี ลิ้ง ดาย โหง้ ณุ้ม แด่ เรา เพ่ ให้ เรา ได้ จ้ก หาก หาง ดาย โหง้ เจ้า พี่ แข้ก ทน. 20 ทุก เป่า ได้ ท่าว โหง้ ณุ้ม แด่ แฉน นี้ ที่ นั้น ทู้ง ณุ้ม แด่ แฉน เด่ ทุก ใหม่ ข้อน เรา ชี่ ท่าว ขอด จ้ก ทุก. 21 เพ่ว่า เท็ง เพ็ด เรา ฉู เจ็น นี้ ฆ ใจ ถ้ว ทน เณง เจ้า น้า ชู้ เจ็น พี่ ชู่ ท้ง ทุก, ทุก ลี้ ชู่ ท้ง เจ้า พี่ เพ่ ให้ เรา ชู่ ท้ง พี่ ทุก เขา แข้ก ทน เพ่ เณง นั้น เมง ทุม จี้ง ฉู เด่ ว่า แม่น เจ้า พี่ นั้น ด โผ้ง ทุก มา. 22 ความ หู่ง น้า มา หา เจ้า พี่ ให้ ทุก นั้น ทุก ลี้ ได้ ให้ เรา, เพ่ว่า เรา ฉู เจ็น นี้ ฆ ใจ ถ้ว ทน เณง พี่ ทุก เขา เจ็น นี้ ฆ ใจ ถ้ว ทน. 23 ทุก ชู่ ท้ง เรา เจ้า พี่ ชู่ ท้ง ทุก, เพ่ เรา ฉู พ้อม พี่ง ท้ง น้า เจ็น นี้ ฆ ใจ ถ้ว ทน เมง ทุม จี้ง ฉู โด้ หู่ ว่า แม่น เจ้า พี่ นั้น ด โผ้ง ทุก มา เจ้า พี่ ท้ก เรา เณง ท้ก ทุก. 24 เจ้า พี่ เอ้ย, ชู้ เจ้า พี่ ข่าว ให้ ทุก นั้น ทุก ใส่ มอน แอ่ ให้ เรา ชู่ พี้ยง ทุก ง่อน ทุก ชู่ นั้น, เพ่ เรา ฉู โด้ เห็น ความ หู่ง น้า มา หา ทุก อน เจ้า พี่ ให้ เพ่ว่า เจ้า พี่ ท้ก ทุก ท่อน ข้าง เมง ทุม. 25 เจ้า พี่ ชู้ ถี่ เมง ทุม เป่า หู่ เจ้า พี่ หาก ว่า ทุก หู่ เจ้า พี่ แฉน ฆ นี้ ลี้ หู่ ว่า แม่น เจ้า พี่ โผ้ง ทุก มา. 26 ทุก ได้ เฉ็ด ให้ เรา หู่ เจ้า พี่ แข้ว ทู้ง ฉู เฉ็ด ให้ เรา หู่ ใหม่, ความ ท้ก เจ้า พี่ ได้ ท้ก ทุก นั้น ฉู ชู่ พี้ยง เรา ทุก ลี้ ชู่ พี้ยง เรา.

วาง 18

เรา ฝัด เจ้า เสี่ญ

1 เม่ เจ้า เสี่ญ เจ้า ความ นี้ แข้ว ท่าน เจ้า ได้ ออก โข่ ท่อย ข่าม ใช้ น้าม ห้ โย เรก โฉน โข่ หา ขโน ง่อน ฆ ท่าน เจ้า ได้ เน้า โข่ ทโง ขโน นั้น ที่ พ้ง ข่าม ใช้. 2 ข้า ชู่ ดา ชู้ ล้าน

โยหน 18

ท่านเจ้าคี้หุ้งอนนั้น เพ่วาอนนั้น ท่านเจ้าโด้ xาท ณุมทีง ง่ามใช้ ทุาย เท่แข้ว. 3 ข้า ยุดา โด้ อโน แดน ถี่ง แท่ง ยู้ มี จ๊ก เยีด จ๊ก เขน โขง้ เขา เพ่วา เฆ ทุง แท่ง แดน หา ข้ ณาย องก เxา โง ถี่ เข่ง โอ่ง เหา เขา โง อน นั้น. 4 เจ้า เยีณุ ค้หุ้ ยุ่ แนว แข้ว วา จ๊ก ฉุ เงิน นั้น ทีง เจ้า จี่ ทู่ ง ออก โง ดาม เxา "พ ท่าน มา ทา ใด"

5 เxา ดาย ความ กอง ท่าน เจ้า ว่า มา ทา เยีณุ โก เมง หา ณา เข็ด ท่าน เจ้า เว้า ทีง เxา ว่า เขา นี้ ถ แม่น ยู้ นั้น. ข้า ยุ ดา ยู้ ล้าน ท่าน เจ้า คี้ ยืน ยุ้ ทีง แดน นั้น. 6 เยุ ท่าน เจ้า เว้า ทีง เxา ว่า เขา นี้ ถ แม่น ยู้ นั้น, เxา โด้ โกน ทู่ โง แข้ว โข้ม โง ถิน. 7 ท่าน เจ้า จี่ ดาม เxา ว่า พ ท่าน ข่าว ทา ใด? เxา ดาย ความ กอง ว่า มา ทา **เยีณุ** โก เมง หา ณา เข็ด. 8 เจ้า**เยีณุ** กอง ว่า, เขา โด้ งอก พ ท่าน แข้ว เขา แม่น ยู้ นั้น ว่า พ ท่าน ข่าว ทา เขา คี้ ง่อย ให้ แดน นี้ โง ฉ. 9 เหง นี้ เพ่ ให้ เงิน ท่อย ความ ท่าน เจ้า เว้า ว่า แดน ส ท่าน เจ้า ข่าว ให้ ยุท นั้น เข่า โด้ ฉ โง ฉท ส. 10 ท่าน นี้ โมน เงีโก มี ดาย จี่ ดอก ออก พ ส น้อย เฆ ทุง ยู้ ล ทุ เพ้ง หวา หาด ส น้อย ยู้ นั้น ยุ่ มา โณ. 11 **เจ้า เยีณุ** เว้า ทีง ท่าน เงีโก ว่า เอา ดาย ใฉ่ ลัท โว้ โกท งาง มี่ นี่ ใจ เจ้า พ่ ให้ เขา กิน เขา ฉุ เข่า กิน อ่า?.

เxา เอา เจ้า เยีณุ โง ทา เฆ ทุง

12 แดน ถี่ง, เห็ง ทวาน แท่ง พ ส จิว ยู้ มี จ๊ก โด้ ทุ้ม ง่ด ฉุท เจ้า เยีณุ โว้. 13 แข้ว เxา เอา ท่าน เจ้า โง ทา ท่าน **อน นา** ท่อน เพ่วา ท่าน **อน นา** เงิน พ่ ทา ท่าน ทา ข่า ฉา, เงิน โกท เฆ ทุง ง่ นั้น. 14 ท่าน ทา ข่า ฉา ยู้ นี้ ง่อก ง ทุง ทาง ให้ ส จิว ว่า คี้ ให้ ยู้ ส ทาย ทาง เงิน โง พ่ เห็ง ท่า.

ท่าน เงีโก คุ ฉ จ้ เจ้า เยีณุ

15 ท่าน นี้ โมน เงีโก แท่ง ง่าม ใช้ ยู้ ส โด้ โง ท่อย เจ้า เยีณุ, ง่าม ใช้ ยู้ นั้น หุ้ ยู้ โกท เฆ, เxา โด้ เข่า โง ท่อย เจ้า เยีณุ ออด เฉิน เดา ยู้ โกท เฆ. 16 ท่าน เงีโก ยืน ยุ้ ฮิม ง่าก ทุ ทาง นอก ง่าม ใช้ ยู้ หุ้ ยู้ โกท เฆ นั้น โด้ ออก โง เว้า ทีง ยู้ ทู่ เล้า ง่าก ทุ เอา ท่าน เงีโก เข่า โง. 17 มี ยู้ ทู่ ส เล้า ง่าก ทุ โด้ ดาม ท่าน เงีโก ว่า ท่าน คี้ เงิน ง่าม ใช้ ยู้ นั้น แง่ก ทน ควา? ท่าน เงีโก กอง ว่า เข่า แม่น. 18 พ ส ใช้ แท่ง ส ทาก คี้ ยืน ยุ่ ง่อน นั้น, เxา เอา ด่าน มา ถ โฟ เพ่วา หนาว ทาย จี่ พา ทน ยืน ฉ โฟ ยุ่ ท่าน เงีโก คี้ ยืน ฉ โฟ ยุ่ ท่อย เxา.

โยหน 18

ผู้โททฒามเจ้าเยซูญ

19 ผู้โททฒจู่ดามเจ้าเยซูญดามทอดพ่งข่ามใจ้ท่านเจ้าแท่งอ๊ทท่านเจ้าวอทxอน
น้นี. 20 เจ้าเยซูญทองเรเว่า, เทา นี้ ดี้ วอท xอนสรมง่งมความนี้ ดี้ วอทxอนผู้ พั้ง
เทนญมแท่งเทนโพ้ เทาเร่ง เข้ แม่นง่อน พ่งสรชีวญมนุมทนี, เทาเง่าดี้เว้า ความ
ใดจ๊งณโน. 21 ท่านดามเทาเยิดx่ง ให้ดาม พ่งสรดี้พั้งเทา ว่าเทาดี้เว้า x่งทั่ง
เรา, เรา ค้ หู้ความเทาเว้าน้นี. 22 เม่ท่านเจ้าเว้าแนวน้นีแข้ว ผู้ นชันผู้แลม ดี้
โทงหน้าเจ้าเยซูญ แข้วเว้าว่า, มั่ง ทองผู้โทท ฒ แนวน้นีอ่า ? 23 เจ้าเยซูญทองว่า,
ว่าเทาเว้าผิด xให้ภู่สรเป็นจี้ง๊ทผิดน้นี, ว่าเทาเว้าแม่นเป็นx่งท่านจี้งโทงเทา. 24
เรา ก่ง ฉุทเจ้าเยซูญผู้ ท่านอนนาดี้ โx่งโงหาท่านทาชาฉาผู้เป็นโทท ฒ ทุโง.

25 เจ้นี้น้นีท่านณีโมนเป็โทก่งชีนผิงโพผู้ พ่ง แฉนน้นีดี้ดามท่านเป็โทว่ามั่ง
เป็นข่ามใจ้ผู้น้นีแงท ทนีแม่นอ่า ? ท่านเป็โททองจ้งx่วา เง่าแม่น. 26 สผ้อช ฒ
ทุโงเป็นพี่น้องทั่งผู้ท่านเป็โท พนีทุณาดน้นีดี้ดามว่า ทุเห็นมั่งผู้ทั่งผู้น้นีพั้ง xโน
เง่าแม่นอ่า ? 27 ท่านเป็โททอง จ้งความx์ใฒ่เจ้นี้น้นีโท่ชื่นณนีนั้น.

เรา เอา เจ้า เยซูญโงหา อ่านทา ป้ขาด

28 เรา เอา เจ้า เยซูญ ออท เทน ท่าน ทา ชาฉา โงหา เทน ทิน วาน ง่าโข โท จ๊น แท่ ต้นเจ้า.
พ่ง แฉน สผ ชีว เง่า เน้า โงทโง เทน ทิน วาน น้นี, ช้อน ช้าน ว่า ฉุ เง่า x้ง่ ใx เพ่ว่า ฉุ ทิน
จ้ง่เม่ง มโน ง่าง มั้ จั่งุน งุน. 29 เณ่ง น้นีอ่าน ทา ป้ขาด จี่ง ออท มา ทา เรา ดามว่า, พ่งท่าน
มั้ จ๊ท x่ง มา ค้นท่าว ผู้นี้. 30 เรา ทองว่า, ว่า ทาท ผู้นี้เง่าเป็นผู้อาท จาน พ่ง ผ้อช ฉุ เง่า
มา ชาว ให้ท่าน. 31 อ่าน ทา ป้ขาด จี่ง เว้า ทั่ง เรา ว่า, ให้พ่งท่านเอา ผู้นี้โง ทิน วาน
ทอชงอ่ง แท่ง ดา พ่งท่าน x, แฉนชีว จี่ง ฉุ่ง ท่าว ว่า, ท่อชงอ่งแท่ง ดา พ่ง ผ้อช เง่ามั
แฉงณ้า ผู้ใจดี้. 32 เพ่ให้จ๊ทนี้ โม้ม แข้วโงท่อช ความเจ้าเยซูญเว้าโว้ว่า ท่านเจ้า ฉุ
เพ็ด ฉุ่ง เจ่ช เณ่งใด.

33 อ่าน ทา ป้ขาด จี่ง เน้า โงทโง เทน ทิน วาน ง่า โข โท จ๊น ใฒ่ แข้ว แณท เจ้า เยซูญมา
ดาช ความ ดาม ท่านเป็น งุ่ พนีชีว อ่า ? 34 เจ้า เยซูญทองว่า ความท่านดามน้นี

แม่น ความ ท่าน เว้า บ่ ว่า มี สู่ อั่น ดอก ท่าน ตอด อ้ก เตา ? 35 อ่าน ทูา ป้ ยาด ดูาด ความ ตอง ว่า ท่าน หนี่ ว่า น้อย เป็น ผ ชีว อ่า, เจ้ xาด ท่าน แห่ พ้ ฆ ทุ่ ก ได้ มอง ดาว ท่าน ให้ น้อย ท่าน ได้ เสีด x้ ก แอ่ ? 36 เจ้า เสี่ ญ ตอง ว่า แด่น เมก เตา เข่า เป็น หอ ก เมก ขุม นี้ ว่า แด่น เมก เตา เป็น หอ ก เมก ขุม สู่ ข่าม ใช้ เตา ตุ ก์ โผน เข่า ให้ เตา โตก ฆู่ มี พ้ ก ผ ชีว ทาก โว้ แด่น เมก เตา เข่า เป็น หอ ก เมก ขุม นี้.

37 อ่าน ทูา ป้ ยาด จี้ ก้ ดูาม ท่าน เจ้า ว่า เผ้ นั้น ท่าน เป็น งู ความ ? เจ้า เสี่ ญ ตอง ว่า, ท่าน เว้า แข้ว ว่า เตา เป็น งู, เตา ออก มา แห่ โขก มา เมก ขุม ลี้ เพ่ อ้ก นี้ ถ, เพ่ เป็น จี้ ก ความ ถิ มี แม่น ให้ ตู่ ผ ใส ฆู่ ทาก แม่น ให้ พ้ ก เตา. 38 อ่าน ทูา ป้ ยาด ดู้ ก ดูาม ว่า " ความ แม่น นั่น แม่น x้ ก " เม่ อ่าน ทูา ป้ ยาด ดูาม เผ้ นี้ แข้ว ท่าน ลี้ ออก โง้ ทา แด่น ผ ชีว ใหม่ ดอก เรา ว่า, น้อย เห็น สู่ นี้ เข่า มี ลิด x้ ก. 39 ทาก พ้ ก ท่าน มี ซื่ อ ดวย ให้ น้อย ข่อย สู่ ผ ให้ พ้ ก ท่าน ทูาม มั้ จั้ ขุน วุน พ้ ก ท่าน แอ่ ให้ น้อย ข่อย งู ผ ชีว ให้ พ้ ก ท่าน อ่า ? 40 พ้ ก เรา เอา หน แผก นั้น ใหม่, ทูา ข่อย สู่ นี้ ให้ ข่อย ข้า งาง่า งา, ทาก ว่า ข้า งาง่า งา นั่น เป็น ผ จ ก.

วาด 19

ว้าน ให้ ย น้า เจ้า เสี่ ญ

1 อ่าน ทูา ป้ ยาด จี้ ก ดาว เจ้า เสี่ ญ ให้ เรา เอา โม้ ท่อย ทั่ ง. 2 แด่น ลี้ ก ได้ เอา เดู่ หนาม มา โผด เสีด เพา ทุ ทุม ใช่ ทุ ท่าน เจ้า, เอา เช้ ซื่ มุ ก่ อน มา นู่ ก ให้ ท่าน เจ้า. 3 แข้ว เรา เน้า มา จั้ ดูาด ความ ว่า งู พ่ น ผ ชีว เพ่ อ ให้ พ้ น จั่ น พ้ น ปี้ แหน เน้า ดาย น่า ! แข้ว เรา ลี้ โตง หน้า ท่าน เจ้า. 4 อ่าน ทูา ป้ ยาด ได้ ออก โง้ ใหม่ เว้า ทั่ ง เรา ว่า ให้ เง้ ก ! น้อย เอา สู่ นี้ ออก มา หา พ้ ก ท่าน, เพ่ ให้ พ้ ก ท่าน ขู้ ว่า สู่ นี้ เข่า ลิด x้ ก. 5 เจ้า เสี่ ญ ออก มา ห็ น เพา ทุ เดู หนาม นู่ ก เช้ ซื่ ฉั่ น มุ ก่ อน, อ่าน ทูา ป้ ยาด จี้ ก เว้า ทั่ ง เรา ว่า เง้ ก สู่ นี้ จุ ! เป็น แนว ใด.

6 เม่ พ้ ก ฆู่ ทุ่ ก แห่ แด่น เสีด อ้ก เหน โพ้ เตา เห็น ท่าน เจ้า เรา ลี้ แผก นั้น ว่า ดู่ าก มน โว้ ! ดู่ าก มน โว้ ! อ่าน ทูา ป้ ยาด จี้ ก เว้า ว่า, ให้ พ้ ก ท่าน เอา โง้ ดู่ าก โว้ น้อย เง้ ก สู่ นี้ เข่า ลิด x้ ก. 7 แด่น ผ ชีว ตอง ว่า พ้ ก น้อย มี ฆอ แห่ ด า ท่อย ฆอ แห่ ด า นั่น สู่ นี้ ตู้ ตาย เพ่ มน เว้า ว่า เป็น ขุ ท เจ้า พ้ า. 8 เม่ อ่าน ทูา ป้ ยาด ได้ ในเผ้ นั่น ลี้ โตก ใจ ทาย. 9

ลูกา 19

ท่านจึงเข้าไปทางเมืองนี้อีกครั้ง ขณะที่ท่านกำลังเดินทางผ่านมา 2 มีคนหนึ่งชื่อศักเคียส เป็นหัวหน้าคนเก็บภาษี และเป็นคนมั่งมี 3 เขาพยายามที่จะดูว่าพระเยซูเป็นใคร แต่เขาไม่สามารถเห็นได้ เพราะมีคนมากมายล้อมรอบพระองค์ และเขาก็เตี้ย 4 ดังนั้นเขาจึงวิ่งไปข้างหน้าและปีนขึ้นต้นมะเดื่อฝรั่งต้นหนึ่ง เพื่อที่เขาจะได้เห็นพระองค์ เมื่อพระองค์เสด็จมาทางนั้น 5 เมื่อพระเยซูมาถึงต้นไม้นั้น พระองค์ทอดพระเนตรขึ้นไปและตรัสกับเขาว่า "ศักเคียส รีบลงมาเร็วเข้า เพราะวันนี้เราต้องพักอยู่ที่บ้านของเจ้า" 6 ศักเคียสรีบลงมาทันที และต้อนรับพระองค์ด้วยความยินดี 7 เมื่อคนทั้งหลายเห็นเหตุการณ์นี้ พวกเขาก็บ่นว่า "พระองค์ไปพักกับคนบาปทำไม" 8 แต่ศักเคียสยืนขึ้นและทูลพระเจ้าว่า "ดูเถิดพระเจ้าข้า ข้าพระองค์ขอมอบทรัพย์สินครึ่งหนึ่งของข้าพระองค์ให้แก่คนยากจน และถ้าข้าพระองค์ได้โกงใครมา ข้าพระองค์จะคืนให้เขาสี่เท่า" 9 พระเยซูตรัสกับเขาว่า "วันนี้ความรอดได้มาถึงบ้านนี้แล้ว เพราะคนนี้ก็เป็นลูกหลานของอับราฮัมเหมือนกัน 10 เพราะว่าบุตรมนุษย์มาเพื่อแสวงหาและช่วยให้รอดคนที่หลงหาย"

เรื่องเงินสิบเหรียญ

11 ขณะที่ประชาชนกำลังฟังสิ่งเหล่านี้อยู่ พระเยซูได้ตรัสเรื่องหนึ่งเพิ่มเติม เพราะพระองค์ใกล้จะถึงกรุงเยรูซาเล็มแล้ว และประชาชนคิดว่าอาณาจักรของพระเจ้าจะปรากฏขึ้นในทันที 12 ดังนั้นพระองค์จึงตรัสว่า "มีชายผู้สูงศักดิ์คนหนึ่งเดินทางไปยังประเทศที่อยู่ไกลออกไป เพื่อจะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์ของประเทศนั้น แล้วจึงกลับมา 13 ก่อนที่เขาจะจากไป เขาได้เรียกคนรับใช้สิบคนของเขามา และมอบเงินเหรียญหนึ่งให้แก่แต่ละคน พร้อมกับสั่งว่า 'จงเอาเงินนี้ไปลงทุนจนกว่าข้าจะกลับมา' 14 แต่ประชาชนในประเทศนั้นเกลียดชังเขา และส่งคณะผู้แทนตามไปเพื่อกล่าวว่า 'เราไม่ต้องการให้ชายคนนี้มาปกครองเรา' 15 เมื่อเขาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์แล้ว เขาก็กลับมา และเรียกคนรับใช้ที่เขามอบเงินให้มาพบ เพื่อจะได้รู้ว่าพวกเขาได้ทำกำไรจากเงินนั้นมากน้อยเพียงใด 16 คนแรกมาหาและกล่าวว่า 'นายท่านขอรับ เงินเหรียญของท่านได้งอกเงยขึ้นเป็นสิบเหรียญ' 17 กษัตริย์ตรัสตอบว่า 'ดีมาก เจ้าเป็นคนดี เจ้าได้แสดงให้เห็นว่าเจ้าสามารถไว้วางใจได้ในเรื่องเล็กน้อย ดังนั้นเราจึงจะให้เจ้าปกครองเมืองสิบเมือง' 18 คนที่สองมาและกล่าวว่า 'นายท่านขอรับ เงินเหรียญของท่านได้งอกเงยขึ้นเป็นห้าเหรียญ' 19 กษัตริย์ตรัสตอบว่า 'เจ้าจะได้ปกครองห้าเมือง' 20 แล้วคนที่สามก็มาและกล่าวว่า 'นายท่านขอรับ ดูเถิด นี่คือเงินเหรียญของท่าน ข้าพระองค์ได้เก็บรักษาไว้ในผ้าเช็ดหน้าผืนหนึ่ง 21 เพราะข้าพระองค์กลัวท่าน เพราะท่านเป็นคนเข้มงวด ท่านเอาสิ่งที่ท่านไม่ได้ฝากไว้มาเป็นของท่าน และเก็บเกี่ยวสิ่งที่ท่านไม่ได้หว่านไว้' 22 กษัตริย์ตรัสตอบเขาว่า 'เจ้าคนชั่วร้าย เราจะตัดสินเจ้าตามคำพูดของเจ้าเอง เจ้าคิดว่าเราเป็นคนเข้มงวด เอาสิ่งที่เราไม่ได้ฝากไว้มาเป็นของเรา และเก็บเกี่ยวสิ่งที่เราไม่ได้หว่านไว้ 23 แล้วทำไมเจ้าไม่เอาเงินของเราไปฝากไว้กับธนาคาร เพื่อเมื่อเรากลับมาเราจะได้เรียกเงินนั้นคืนมาพร้อมดอกเบี้ย' 24 แล้วกษัตริย์ตรัสกับคนที่ยืนอยู่ใกล้ๆ ว่า 'จงเอาเงินเหรียญนั้นไปจากเขาเสีย และมอบให้แก่คนที่มีเงินสิบเหรียญ' 25 พวกเขาทูลกษัตริย์ว่า 'นายท่านขอรับ เขามีเงินสิบเหรียญอยู่แล้ว' 26 กษัตริย์ตรัสตอบว่า 'เราบอกความจริงแก่เจ้าว่า ผู้ที่มีอยู่แล้วจะได้รับมากขึ้น แต่ผู้ที่ไม่มีอยู่แล้วจะถูกเอาสิ่งที่เขามีอยู่ไปจากเขา 27 ส่วนศัตรูของเราที่ไม่ต้องการให้เราปกครองพวกเขานั้น จงนำตัวมาที่นี่ และฆ่าต่อหน้าเรา'"

พระเยซูเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มอย่างมีชัย

28 หลังจากที่พระเยซูตรัสสิ่งเหล่านี้แล้ว พระองค์ก็เสด็จนำหน้าไปยังกรุงเยรูซาเล็ม 29 เมื่อพระองค์เสด็จมาใกล้เบธฟาเกและเบธานี ที่ภูเขาที่เรียกว่าภูเขามะกอกเทศ พระองค์ได้ส่งสาวกสองคนไป 30 โดยตรัสว่า "จงไปที่หมู่บ้านข้างหน้านั่น เมื่อเข้าไปในหมู่บ้านนั้นแล้ว เจ้าจะพบลูกลาตัวหนึ่งผูกไว้ ซึ่งยังไม่มีใครเคยขี่มาก่อน จงแก้เชือกและนำมาให้เรา 31 ถ้าใครถามเจ้าว่าทำไมจึงแก้เชือก ให้บอกเขาว่าพระเจ้าต้องการใช้ลาตัวนี้" 32 สาวกทั้งสองจึงไปและพบตามที่พระเยซูตรัสไว้ 33 ขณะที่เขากำลังแก้เชือกลาอยู่นั้น เจ้าของลาถามว่า "ทำไมจึงแก้เชือกลาของข้าล่ะ" 34 สาวกตอบว่า "พระเจ้าต้องการใช้ลาตัวนี้" 35 แล้วสาวกก็นำลาไปให้พระเยซู และเอาเสื้อคลุมของตนปูบนหลังลา แล้วพระเยซูก็ทรงขี่ลาเข้าไป 36 ขณะที่พระองค์เสด็จไปตามทาง ประชาชนก็ปูเสื้อคลุมของตนลงบนถนน 37 เมื่อพระองค์เสด็จมาใกล้ถึงทางลงจากภูเขามะกอกเทศ ประชาชนทั้งหมดที่ติดตามพระองค์มาก็เริ่มชื่นชมยินดี และสรรเสริญพระเจ้าด้วยเสียงดังสำหรับการอัศจรรย์ทั้งหลายที่พวกเขาได้เห็น 38 พวกเขากล่าวว่า

"ขอพระเจ้าอวยพรกษัตริย์ผู้เสด็จมาในพระนามของพระยาห์เวห์!
ขอสันติสุขจงมีในสวรรค์ และขอพระสิริจงมีในที่สูงสุด!"

39 ฝ่ายพวกฟาริสีบางคนในประชาชนนั้นได้ทูลพระเยซูว่า "พระอาจารย์ขอรับ ขอทรงห้ามสาวกของพระองค์เสียเถิด" 40 พระองค์ตรัสตอบว่า "เราบอกความจริงแก่เจ้าว่า ถ้าคนเหล่านี้นิ่งเสีย ก้อนหินก็จะร้องขึ้นแทน"

พระเยซูทรงร้องไห้เหนือกรุงเยรูซาเล็ม

41 เมื่อพระองค์เสด็จมาใกล้กรุงเยรูซาเล็มและทอดพระเนตรเห็นเมืองนั้น พระองค์ก็ทรงร้องไห้เหนือเมืองนั้น 42 โดยตรัสว่า "ถ้าเพียงแต่เจ้าเข้าใจในวันนี้ว่าสิ่งใดจะนำสันติสุขมาให้แก่เจ้าได้ แต่บัดนี้สิ่งนั้นได้ซ่อนไปจากตาของเจ้าแล้ว 43 เพราะวันเวลาจะมาถึงเจ้า เมื่อศัตรูของเจ้าจะมาล้อมกำแพงเมืองของเจ้าไว้ และล้อมเจ้าไว้ทุกด้าน 44 พวกเขาจะทำลายเจ้าและลูกหลานของเจ้าที่อยู่ในเมืองนี้ให้ราบเป็นหน้ากลอง พวกเขาจะไม่ทิ้งหินก้อนหนึ่งไว้บนหินอีกก้อนหนึ่งในเมืองนี้ เพราะเจ้าไม่รู้จักเวลาที่พระเจ้าเสด็จมาเยี่ยมเจ้า"

พระเยซูทรงขับไล่พ่อค้าออกจากพระวิหาร

45 พระเยซูเสด็จเข้าไปในพระวิหาร และทรงขับไล่พ่อค้าที่ขายของอยู่ที่นั่นออกไป 46 โดยตรัสกับพวกเขาว่า "มีคำเขียนไว้ว่า 'นิเวศของเราจะเป็นนิเวศแห่งการอธิษฐาน' แต่เจ้าได้ทำให้เป็นถ้ำของโจร"

47 ทุกวันพระองค์ทรงสั่งสอนในพระวิหาร ฝ่ายมหาปุโรหิต พวกธรรมาจารย์ และผู้นำของประชาชนพยายามที่จะฆ่าพระองค์ 48 แต่พวกเขาหาทางไม่ได้ เพราะประชาชนทั้งหมดตั้งใจฟังพระองค์

23 เม่แล้น ถึ6 ฤาง เจ้า เสีญ โว้ แข้ว เรา เอา เข้ ท่าน เจ้า มา แข่6 ออก เป็น ชั่ แล้น ฯน์ ทน์ ส แล้น แข้ว ทู6 เอา เข้ ขิ ขึ6 นอก นอ6 ท่าน เจ้า เข้ เข่า มี ถูก ฮ้าย ที่ เท็6 ฮัน. 24 เรา โจ ทน์ ว่า, ญุ่ม เหา ฑ่า จิก ฯน์ ทน์ ให้ โจ้ก แข่ เอา เพ่ แต่ ขู้ ว่า ชู้ ใก ดู้ โถ้ เสีด แนว นี้ เพ่ ให้ เป็น ท่อย พัง ขาง พ้า โถ้ แท้ม ดุ้น โว้ ว่า.

เข้ เหา เรา โถ้ แข่6 ฯน์ ทน์

เข้ ขิ ขึ6 นอ6 เหา น้น์ เรา โถ้ โจ้ก แข่ ทน์

แล้น ถึ6 โถ้ เสีด แนว น้น์

25 เอ็ม แท่6 เอ็ม ข้า ท่าน เจ้า, นาง มา ขึ้ อา มี ท่าน ทา โจ ขา แท่6 นาง มา ขึ้ อา โจ้ก มัก ถา ขา ค้ ฮัน ชู้ แคม โม้ วา แล้น เจ้า เสีญ. 26 เม่ เจ้า เสีญ เห็น เอ็ม เจ้า แท่6 ข่าม ใช้ ชู้ ท่าน เจ้า ฑก น้น์ ฮัน ชู้ จี้, ท่าน เจ้า โถ้ เว้า ทึ ง เอ็ม ว่า, ชู้ นี้ ถ ญุ ก ฤาย เอ็ม. 27 แข้ว ท่าน เจ้า เว้า ทึ ง ข่าม ใช้ ชู้ น้น์ ว่า, ชู้ นี้ ถ เอ็ม ท่าน แท่ น้น์ มา ข่าม ใช้ ชู้ น้น์ โถ้ เอา นาง มา ขึ้ อา โจ ชู้ พี้6 เหน เจ้า.

เจ้า เสีญ เฒ็ด เจ้ย

28 ขุน ทู6 น้น์ เจ้า เสีญ ให้ ว่า ดู่ จ้ก แข้ว เฒ็ด, เพ่ ให้ เป็น ท่อย พัง ขาง พ้า ท่าน เจ้า จี่6 เว้า ว่า “ เหา แจ โม้ ” 29 ฬ่อน น้น์ มี อ่าง เท้า โจ้ม เก็ม แล้น ถึ่6 จี่6 เอ ทู6 ฮ้าย ชุ่ม เท้า โจ้ม จอด ใจ่ พ่าย โม้ แพ่ ใจ่ โจ ท่าน เจ้า. 30 เม่ เจ้า เสีญ ทิน เท้า โจ้ม แข้ว ท่าน เจ้า เว้า ว่า “ จ้ก ดู่ แนว แข้ว เฒ็ด ” แข้ว ให้ม ทโจ ใจ นาด. 31 มื้ น้น์, เป็น มื้ วัน วาง ลี เข่า เสีด จ้ก เถ็6 น้น์ แล้น ส ฮิว จี่6 แถ่ ฉ่ อ่าน ฑ่า ปี ขาด ให้ ทึ ถูก นา ชู้ ฤ่าง โว้ น้น์ ทก แข้ว ให้ เอา นอน ออก โจ ฉ้, แนว นี้ ค้ เพ่ เข่า ให้ นอน ค้าง คา ชู้ เท็6 โม้ วา แล้น ทโจ มื้ ลี เข่า เสีด จ้ก (เพ่ ว่า เป็น มื้ ใหญ่) 32 เถ็6 น้น์ แล้น ถึ่6 จี่6 ทึ ถูก เท็6 จอ6 ส ฤ่าง โว้ ทึ ง เจ้า เสีญ น้น์. 33 เม่ เรา มา ทอด เจ้า เสีญ ค้ เห็น เจ้า เสีญ เฒ็ด เจ้ย แข้ว เรา จี่6 เข่า โถ้ ทึ ถูก ท่าน เจ้า. 34 มี ถึ่6 ชู้ ฆ โถ้ เอา ทอก แท6 ฆ้าง ท่าน เจ้า เรด โหฺ ออก ทึ ง ขาด. 35 ชู้ ใก โถ้ เห็น ค้ เป็น จี่6 จ้ก เป็น จี่6 ชู้ น้น์ ค้ แม่น แท้ (ท่าน เจ้า ค้ ขู้ ว่า ชู้ น้น์ เว้า แม่น แท้) เพ่ พ6 ท่าน ดู้ เจ่ แจ้ก ทน์. 36 พ6 จ้ก นี้ เป็น นั้น เพ่ ให้ เป็น ท่อย ความ ขาง พ้า ว่า โล ถูก ท่าน ดู้ เข่า ทก ทอน์. 37 ทู6 มี ความ แท้ม ดุ้น โว้ พี้6 พัง ขาง พ้า ว่า, พ6 ส ดู้ เจ6 ชู้ เรา แท่6 น้น์.

ลูกา 19

มื้นฉอนเจ้าเสี้ญโว้ตี๊ด่าน

38 ทู่ฉมา ท่านโลเณ้งโทข้านอามาทูาส ตุ้จ๊ทแลงหนึ่งเจ้าเสี้ญนั้นเพ่ว่า ท่านข้านแฉนสจิว. ท่านมาจ๋เอาฉอนเจ้าเสี้ญหนึ่งอ่านทู่าข้ายาด, อ่านทูาข้ายาดค๊ีมองข่าวให้ท่านโลเณ้งจี่ฉมาเอาฉอนท่านเจ้าโว. 39 ท่านนิโทเถ้มแม่ท่อนโถ้มาหาเจ้าเสี้ญเถ่ทาฉ้นนั้นค๊ีมา ท่านโถ้เอาเถ่ฉหมแถ่นี้มามีข่าฉโม้แท่งอาโยเอ๊หนึทข่าวจามจ๊งท้าเท็น. 40 เม่เอาฉอนเจ้าเสี้ญโยฉแข้ว เจาเอาฉ้าสง่าน, เถ่ฉหมพนึดองฉอนท่องหิดจอฉสจิว. 41 ง่อนเจาถ่าฉท่านเจ้าโว้นั้นมีจนน, ทรัฉจนนั้นมีตี๊ด่านสทู่ฉใฝ่เง่าเหื่อมื้นฉอนตุ้ใถจ๋ทเท่. 42 จ้อนว่ามื้นั้นเจ๋นมื้สจิวจู้นจาฉมื้ส๊เง่าเสี๊ดจ๊ทแท่งจ้อนว่าตี๊ด่านนั้นตุ้จี้เจาจี่งมื้นฉอนโว้ง่อนนั้น.

วาส 20

เจ้าเสี้ญฉ้นเจ๋นสาน

1 มื้ตุ่ดทั่นเถ้าทู่งมัดตุ้นาฉมาขึ้อาโทมัทถาขาโถ้มาหอดตี๊ด่านนาฉเท็นท่อนด่านทนงาททุตี๊นั้นออนจ๋แข้ว. 2 นาฉจี่งแขนโงหาท่านนิโฝนเสี๊โทแท่งข่ามใถ้อั่นตุ้เจ้าเสี้ญจ๊ทแพงนั้นเว้าทึงเจาว่าเง่าโถ้เอาฉอนเจ้าฟ้าออนจ๋ตี๊ด่านแข้วณุ่มเหาเง่าเข้ว่าเจาเอาโงโว้ทาฉใถ. 3 ท่านเสี๊โทแท่งข่ามใถ้ตุ้นั้นจี่งเอาทนโงท่าตี๊ด่าน. 4 เจาเท็งจอฉเอาทนแขนโง ข่ามใถ้ตุ้นั้นแขนวนจี่งมาหอดตี๊ด่านท่อนท่านเสี๊โท. 5 เม่ท่านให้มโยฉเง๊งเท็นที่ล้าง่านทอฉตุ้เง่าโถ้เณ้าโงทาฉทรัฉ. 6 ท่านนิโฝนเสี๊โทมาท่องทู่ฉนั้นค๊ีมาหอดแข้วเณ้าโงทรัฉตี๊ด่านเท็นที่ล้าง่านทอฉตุ้. 7 ล้าโงทหรัท่านเจ้าเง่าโถ้ทอฉตุ้ท่องล้านั้นทาทจ๊งโว้. 8 ข่ามใถ้ตุ้มาท่อนนั้นค๊ีเณ้าโงเท็นแข้วค๊ีเถ่. 9 เพ่ว่าเถ่นั้นเจาทู่งเง่าเหื่อเณ้าโฝทในใจความขาฉท้าแท้มโว้ว่าท่านเจ้าจุ๊ฉนเจ๋นสเขา. 10 แข้วข่ามใถ้เท็งจอฉค๊ีฉ้นเม่เฉน.

เจ้าเสี้ญให้นาฉมาขึ้อาโมทถาเท็น

11 นาฉมาขึ้อาฉ้นโห้ตุ้ทาฉนอกตี๊ด่านเถ่นาฉโห้ตุ้นั้นโถ้แขโงทาฉตี๊ด่าน. 12

โยฮน 20

นาง เห็น ขอ ง แดน นี่ ซึ่ง ก่อน เรา ไป ถึง หลอน เจ้า เสีย ญี่ นั่น แดน ศ ซึ่ ทาง ทร แดน ศ ซึ่ ทาง
ที่น. 13 แดน เห็ ง ขอ ง นั่น ก็ ถาม นาง ว่า, นาง เอ๋ย! เป็น ข่ ง ยิ่ ง ก็ บ้ นาง ตอบ ว่า, เข่า ก็
เอา หลอน เจ้า ฟ้า หนี อย ไป ศพ เข่า ทู่ ว่า เรา เอา ไป ไว้ ก่อน ใด. 14 เมื่ เว้า แล้ นั่น แข้ว
นาง ไ้ว่า หัง มา เห็นเจ้า เสีย ญี่ ยืน ซึ่ เข่า ทู่ ว่า แม่น เจ้า เสีย ญี่. 15 เจ้า เสีย ญี่ ยิ่ ถาม นาง ว่า,
นาง เอ๋ย เป็น ข่ ง ยิ่ ง ก็ บ้ นาง ข่าว หา ใส นาง หนี ว่า ศ เด้า ขน ยิ่ ง ตอบ ว่า ขุ เอ๋ย ว่า แม่น
ขุ ก็ เอา หลอน ท่าน เจ้า ไป ข ง ถอ ก ให้ หนี อย ขุ ก็ เอา ไป ไว้ ก่อน ใด หนี อย คุ ไป เอา มา.

16 เจ้า เสีย ญี่ เว้า หัง นาง ว่า มา ชิ อา เอ๋ย นาง มา ชิ อา ไ้ว่า มา ดู าย ความ ขุ่ ท่าน เจ้า
เว้า เป็น ความ ชิ ขุ ย หัง ไป นี้ (หนี้ ว่า ริน). 17 เจ้า เสีย ญี่ เว้า หัง นาง ว่า มา ชิ อา เอ๋ย!
ท่า หน่ ว เขา ไว้ เพ่ ว่า เขา ทู่ เข่า เพื่ ก็ นั้น เม่ หา เจ้า พี่ เขา, ให้ เจ้า ไป หา พ้ พี่ หนี อ เขา
ถอ ก เรา ว่า, เขา คุ นั้น เม่ หา เจ้า พี่ เขา, เจ้า พี่ พ้ ท่าน. 18 นาง มา ชิ อา มัท ดา ยา ซึ่ แขน
ไป ถอ ก หาว นี้ ให้ พ้ ข่ ม ใ้ ว่า หนี อย ก็ เห็น เจ้า จอม ซึ่ เป็น ฟ้า แข้ว นาง ถอ ก เรา ว่า
ท่าน เจ้า ก็ เว้า ความ นี้ หัง หนี อย.

เจ้า เสีย ญี่ ให้ แดน ข่ ม ใ้ เห็น

19 เห็ ส์ มื้ นั่น เป็น มื้ ซึ่ ง, แดน ข่ ม ใ้ ก็ หัง ไป ทุ ห อ ก่อน เรา ซึ่ นั่น เพ่ ว่า ฮ้ าน
แดน ศ ฮ้ ว เจ้า เสีย ญี่ ก็ เด้า มา ซึ่ ทาง เรา แข้ว เว้า ว่า ความ ที่ อาน ให้ ซึ่ หัง พ้ ท่าน.
20 เม่ ท่าน เจ้า เว้า แนว นั่น แข้ว ท่าน เจ้า ฉิ ไข่ มั แห่ ข้ า ให้ เรา เป็ ง, เม่ พ้ ข่ ม ใ้ เห็น
เจ้า จอม ซึ่ เป็น ฟ้า แข้ว เรา ลิ้ ม ขน เม็ ง. 21 เจ้า เสีย ญี่ เว้า หัง เรา ใหม่ ว่า ความ ที่ อาน ให้
ซึ่ หัง พ้ ท่าน เจ้า พี่ ไข่ ง เขา มา แนว ใด เขา คุ ไข่ ง พ้ ท่าน ไป แนว นั่น. 22 เม่ เว้า แข้ว
ท่าน เจ้า หา ใส ไข่ เรา แข้ว เว้า ว่า ให้ พ้ ท่าน ห้ อน เอา เจ้า ฉน ไข.

23 ว่า พ้ ท่าน ซ้ า ง าง ไม้ ศ ให้ ซึ่ ใด เจ้า ฟ้า ลิ้ ซ้ า ง าง ไม้ ศ ให้ ซึ่ นั่น, ว่า พ้ ท่าน เข่า ซ้ า ง าง ไม้ ศ ให้ ซึ่
ใด เจ้า ฟ้า ลิ้ เข่า ซ้ า ง าง ไม้ ศ ให้ ซึ่ นั่น.

ท่าน โย มา เข่า เซ่

24 ท่าน โย มา แดท ว่า ณา แดง เป็น ข่ ม ใ้ ซึ่ ศ ทร ฮิ ง ขอ ซึ่ ข่ ม ใ้ นั่น เม่ เซ่ เจ้า
เสีย ญี่ มา นั่น ท่าน โย มา เข่า ก็ ซึ่ ห่ อ ง เรา. 25 ข่ ม ใ้ ซึ่ อั่ น ซึ่ ถอ ก ท่าน โย มา ว่า พ้

น้อย รู้ เห็น เจ้า จอม ชั่ว เป็น พื้น แข้ว ทาท ว่า ท่าน ใย มา เว้า ว่า, ว่า ทาท น้อย เข่า เห็น ยอย แหน่ เท็ท หนึ่ น่า มี, เข่า รู้ เอา มี ทิด ยอย แหน่ เท็ท นั่น แท่ เข่า รู้ เอา มี ทิด ข้า ท่าน เจ้า แข้ว น้อย ชุ เข่า เจ่.

26 ขุน ท่ำ นั่น แฝด มื้ แฉน ข่าม ใช้ ท่าน เจ้า รู้ ชั่ พ้อม หน้า หน่ ตา ทาน หนึ่ เยน นั่น ใหม่ ท่าน ใย มา ค้ ชั่ ท่อย เรา, ฝาก ๆ ทั้ง รั้ว ทาท ว่า เจ้า เสี ญ่ ล้ เผ้า รัง รู้ ฉัน ชั่ ทา เรา แข้ว เว้า ว่า ความ ที่ เอาน ให้ ชั่ ทั้ง พื่ ท่าน. 27 แข้ว ท่าน เจ้า เว้า ทั้ง ท่าน ใย มา ว่า, ให้ เอา มี ท่าน มา ขุง เง่ น่า มี เยา, เอา มี มา ดู ข้า เยา ทู่ เท่ เธ ให้ เจ่. 28 ท่าน ใย มา ถาย ความ ว่า เจ้า จอม ชั่ เป็น พื้ เผ้า ชั่ น้อย, เจ้า พื้ เผ้า ชั่ น้อย. 29 เจ้า เสี ญ่ เว้า ทั้ง ท่าน ใย มา ว่า, ท่าน รู้ เห็น เยา จี่ เจ่ แม่น เข่า? ชั่ เข่า เห็น เยา ทาท เจ่ ค้ มี ความ ม่าน เม่. 30 ทา เง, เจ้า เสี ญ่ รู้ เสี ด จ้ ทาท ฐาน แนว อ่น ทาย เท่ ก่ หน้า พื่ ข่าม ใช้ จ้ ท นั่น เข่า รู้ แต้ม รั้ว หื่ พื่ ฟั ง ง้ นี้. 31 รู้ แต้ม พื่ จ้ ท นี้ รั้ว เพ่ ว่า พื่ ท่าน ชุ รู้ เจ่ ว่า เจ้า เสี ญ่ เป็น เจ้า ฐา ขิ ด ขุท ถาย เจ้า เผ้า เม่ เจ่ แข้ว ท่าน ชุ มี ขุ่ เง่ ย หื่ ชุ่ ท่าน เจ้า.

วาย 21

เจ้า เสี ญ่ ให้ ข่าม ใช้ เจ็ ด ง เห็น

1 ท่ำ มา เจ้า เสี ญ่ ให้ ข่าม ใช้ เห็น ใหม่ หื่ พื่ หยอ ทุ เธ ศึ เข่ ข, ท่าน เจ้า ให้ เยา เห็น เย เธ นี้. 2 เยา ชั่ ท่อย ทน มี ท่าน ณี โผน เข่ โท, ท่าน ใย มา แฉ ท ว่า ณา แฉ ง, ท่าน มา ทู่ น่า เอ็น โท ข้าน ทา น่า ก็ เธ ฐา ขิ เจ้ เห็ เธ xอ เข่ น ขุท ถาย ท่าน เณ เข่ ถาย, แท่ ข่าม ใช้ ท่าน เจ้า xอ เธ ง ค้ ชั่ ห้ น. 3 ท่าน ณี โผน เข่ โท งอท เยา ว่า น้อย ชุ โง ๆท ง่า เยา เว้า ว่า พื่ น้อย ชุ โง ท่อย ท่าน แข้ว เยา เยา ทน โง เธ เย โง ค้ น นั่น เยา เข่า รู้ ง่า ร้ ท โท. 4 เจ่ พื้ เผ้า ชี่ ทุ่ เธ เจ้า เสี ญ่ มา ฉัน ชั่ ซิ ม โง ท ทาท พื่ ข่าม ใช้ เข่า หุ้ ว่า แม่น เจ้า เสี ญ่. 5 ท่าน เจ้า ถาม เยา ว่า ขุท เธ ง พื่ ขุท เข่า มี เจ่ เธ ทิ น อ่า? เยา ถาย ความ ทอ ง ว่า เข่า มี. 6 ท่าน เจ้า เว้า ทั้ง เยา ว่า ให้ ค่าว แท โง เธ ทา เธ ณ วา เย แข้ว ทาท ชุ รู้ ง่า เยา จี่ เธ ค่าว แท โง เธ รู้ ง่า ทาย ง่าว ยาท แท เข่า นั้ น.

7 ข่าม ใช้ ชั่ ท่าน เจ้า ท็ ท นั่น รู้ ง ท่าน เป็ โท ว่า นั่น แม่น เจ้า จอม ชั่ เป็น พื้ เผ้า. เม่ ท่าน เป็ โท ณี โผน รู้ อิ น ว่า เจ้า จอม ชั่ เป็น พื้ เผ้า ค้ เอา เง้ มา นุ่ เธ เพ่ ว่า เง ย มี ชุ่ แข้ว แท ว

โยง นั้น. 8 ข่าม ใช้ สุ อัน นั้น ได้ เอา เผ ขาก แห ตุก ปา นั้น เผ้า ตา สัง เพ่ว่า เรา เป่า ชู ทุก โยก ที่ ทาย ข้าว ท้า ฮิป วา. 9 เม่ เรา นั้น โยก แข้ว เห็น ตุ่าน โฟ โพ้ ชู มี ปา ทึง เผ้า จี้ ล้าง ชู ท้น. 10 เจ้า เสี ญ่ วอก เรา ว่า เอา ปา พัง ท่าน ทุก ได้ เม่ ที่ นี้ มา น้อย ญ.

11 ท่าน นี้ โมน เป โก จี้ ง เผ้า ทง เผ ขาก แห นั้น โยก มี ปา ใหญ่ เต็ม ชู ห้อย ท้า ฮิป ขาม โก, ทา ตา ได้ ปา ทาย เล่ นั้น แห ค้ เป่า ณาก. 12 เจ้า เสี ญ่ วอก เรา ว่า เอา ทน มา กิน เผ้า เต้า, พัง ข่าม ใช้ เป่า มี ใส ข่าม ตาม ท่าน เจ้า ว่า ท่าน เจ้า แม่น ใส, เรา ขู้ ชู ว่า สุ นี้ ด แม่น เจ้า จอม สุ เป็น พ้า. 13 เจ้า เสี ญ่ เผ้า มา เอา เผ้า จี้ ขิด ให้ เรา, เอา ปา ขาย ให้. 14 แต่ เจ้า เสี ญ่ ได้ ลัน เป็น ส ท่าน เจ้า ได้ เสิด ให้ ข่าม ใช้ เห็น เท่ นี้ เป็น เท่ ตุ่ าม.

เจ้า เสี ญ่ วอก ท่าน เป โก ขี้ ง่

15 เม่ เรา กิน เผ้า เต้า แข้ว เจ้า เสี ญ่ เว้า ทึง ท่าน นี้ โมน เป โก ว่า นี้ โมน ขุก โยฮน ท่าน ยอก เขา ทาย ณน ยอก แฉน นี้ อ่า ? ท่าน เป โก ถาย ความ ตอง ว่า แม่น ด ตุ่ ง ท่าน เจ้า, ท่าน เจ้า ขู้ แข้ว ว่า สุ น้อย ยอก แพ ง ท่าน เจ้า. ท่าน เจ้า วอก ท่าน เป โก ว่า ให้ ขี้ ง่ เขา ณ์. 16 ท่าน เจ้า เว้า ทึง ท่าน เป โก เท่ ตุ่ ม ง ว่า นี้ โมน ขุก โยฮน เอ๋ย ท่าน ยอก เขา เง่า ? ท่าน เป โก ถาย ความ ตอง ว่า แม่น ด ตุ่ ง ท่าน เจ้า, ท่าน เจ้า ขู้ ว่า สุ น้อย ยอก แพ ง ท่าน เจ้า, ท่าน เจ้า วอก ท่าน เป โก ว่า ให้ ขี้ ง่ กุ เง่ ง่ เขา ณ์. 17 ท่าน เจ้า เว้า ทึง ท่าน เป โก เท่ ตุ่ ม ว่า นี้ โมน ขุก โยฮน เอ๋ย ท่าน ยอก แพ ง เขา เง่า ? ท่าน เป โก ค้ เนื้ ใจ ท่าน เจ้า ถาม เท่ ตุ่ ม ว่า ท่าน ยอก แพ ง เขา เง่า ? ท่าน เป โก จี้ ง ถาย ความ ตอง ว่า, ท่าน เจ้า เอ๋ย ท่าน เจ้า ขู้ ชู่ อน ม ฮิ ง ท่าน เจ้า ขู้ ว่า สุ น้อย ยอก แพ ง ท่าน เจ้า, เจ้า เสี ญ่ จี้ ง วอก ท่าน ว่า ให้ ขี้ ง่ เขา ณ์. 18 เขา วอก ท่าน ความ นี่ ว่า เม่ เช่ ท่าน กู ง หน่อม ท่าน เจ ย ห้ ง แอว เจ้า มี่ จ วา มา ทาง ใด ค้ ได้ ตาม ใจ, เม่ ท่าน เต้า แข้ว ท่าน ตุ่ ว่า มี ออก สุ อัน ห้ ง แอว ให้ แข้ว เอา จ วา ง่อน ท่าน เง่า แอ่ จ ว.

19 (ท่าน เจ้า เว้า ณ ง นี้ หมี่ ว่า ท่าน เป โก ตุ่ ถาย ความ ขู่ ง หน้า มา ทา ให้ เจ้า พ้า แท่ ง อ็ท ทาย แนว ใด) ท่าน เจ้า เว้า ความ นี้ แข้ว ค้ วอก ท่าน เป โก ว่า “ ให้ มา ท่อย เขา ”

ข่าม ใช้ สุ เจ้า เสี ญ่ ยอก

โยฮน 21

20 ท่านเปโตรได้วา ทูเรนนข่ามใช้ สุเจ้าเสณุโอท แพนั้น ทาม ท่อย ทูน, แม่นสุ
นี่น แสนจ้าน ท่านเจ้า เม่เคุ้นแบนั้น, คูนคามว่า คูน ท่านเจ้า สุคุ้ดาน ท่านเจ้านั้น
แม่นสุใด ? 21 เม่ท่านเปโตรเห็นข่ามใช้สุนั้น ค้คูนคาม เจ้าเสณุว่า คูน เจ้าจอมสุ
เปนพ้า สุนี้เจ้เปนแนวใด ? 22 เจ้าเสณุตอบว่า, ว่าเขาแต่ให้สุนี้ทูนเห็นขอดเขา ม่า
คุมีอัท จนทั่ท่าน, ม่า ท่อยเขา. 23 เพ่เณนนั้น ความว่าข่ามใช้สุนั้นคุเป่า ตาย จ้น ขุ
ทน ท่ร ทร นพี่นือน สุท่อย บร น ทาน เจ้า เสณุ, เจ้าเสณุเป่า ร้ด เว้า ว่า ข่าม ใช้สุนี้คุเป่า
ตาย, ทาท เว้า ว่า , ว่า เขาแต่ให้ สุนี้ทูนเห็นเขา ม่า คุมีอัท จนทั่ท่าน. 24 แม่นข่ามใช้
สุนี้ดเปน จ้นให้พันอัทนี้ แท่นเป็นสุแห้ม โจ้ร้ว, ณุม เขา ขุว่า อัท ม่นเป็น จ้นค้ แม่น แห้.
25 อัท เจ้าเสณุโด้เสีดนั้น ทูนมี ทาย แนว ว่า คุแห้ม เจ็บ โหน่ย ตุ่ ความนั้น น้อย แบนว่า
เหม็ด เมนขุมค้เป่า มีง่อนร้ว พ็บ จ้คุนั้น.

****

หน้า อัท 1

ท่าน ข, ทา แห้ม ฮ้อน ใหม่

วาส 1

จ่าว แห้น ว่า ตี่ ใฮ่ เจ้า ณ ใน ใฮ เข่ มา

1 ท่าน โอ ฉี ใจ ฮัท แพ, หนึ่ง วาส ฮ้ แต่ แวก ห้อย ได้ เว้า แข้ว อัท เจ้า เสีย ญู ได้ ก็ เข่ ใหม เสีด แต่ เข่ ฮอน ฮอน. 2 ห้น ขอด มื้ เจ้า หน้า เอา ท่าน เจ้า นั้น แม่ ท่อน นั้น ท่าน เจ้า ได้ ฮอน ท่อย แฉ่ง เจ้า ณ ใน ใฮ ฮอน ไว้ ทั่ง พ้ เข่ าม ใช้ ฉู ท่าน เจ้า ได้ เฮา ไว้ นั้น, 3 ท่าน เจ้า ได้ ขาง มี่ ณี่ ใจ แข้ว ได้ ฮอน อัท เจ้า มี่ ให้ แฉ่น นั้น มิ ทุาย แหน อ้าง เป็น จั๋ ได้ เพ่ ให้ ขู่ ว่า ท่าน เจ้า ตู่ เป็น ฮ ออก ให้ เฮา เห็น ทุาย เท่ ทะ ฉ้ ฉ่ มี แข้ว ตู่ ได้ โอ้ ใน เฮา ขอด แฉ่น แม่ เจ้า หน้า. 4 ทะ เจ๋ ท่าน เจ้า แน้า xาท ญุ่ม ทั่ง เฮา ได้ ฮอน เฮา เข่า ให้ ออก จ่ ฉ้ แม่ เสีย, ณ เจ็ม, ให้ ต่อ ห้อน เอา อน เจ้า พี่ ได้ จ่าว แห้น ไว้ ท่าน เจ้า ฮอน ว่า ณ แล้ พ้ ท่าน ได้ ใน หนึ่ง เขา นั่น ถ. 5 เพ่ ว่า ท่าน ใส่ ขน ได้ เอา นี้ เสีด ฮิด ขั่ง ที มา ใช้ จ่ จ่ หน้า พ้ ท่าน ตี่ ได้ เอา เจ้า ณ ใน เสีด ฮิด ขั่ง ที มา ให้.

เจ้า เสีย ญู ค้น แม่ แม่ หน้า

6 แม่ เฮา ได้ มา xาท ญุ่ม พ้อม ทน เฮา จั๋ ดาส ความ ดาม ท่าน เจ้า ว่า (ตี่ เจ้า หน้า) ท่าน เจ้า ตี่ ก็ เม่ ค้น ให้ ส อ ณ า ขา เอ็น ทาม นี้ อ่า ? 7 ท่าน เจ้า ตอง ว่า เข่า แม่น อัท พ้ ท่าน ตี่ ตี่ ขู่ เจ๋ ห้ ว่า ทาม จาว แห้น ไว้ นั่น แม่น เจ้า พ ขาท แต่ ไว้ ท่อย ล้วน ท่าน เจ้า ใดส. 8 แม่ เจ้า ณ ใน ใฮ เข่ มา ขอด พ้ ท่าน, พ้ ท่าน ตี่ ได้ แฉ่ง แพ แฉ่ แต่ ห้า แต่ ตี่ เป็น จั๋ ขาง เฮา หนึ่ง แม่ เสีย ญู ค้น เจ็ม เห็ ท่า ใส้ ใจ ก็ ตู่ ดาส, ก็ ณ า มา จ แข้ว ท่ เจ๋ แต่ ห้อ หน้า ฆุ ฉิน ทุน. 9 แม่ ท่าน เจ้า เว้า แหว นั่น แข้ว เจ้า หน้า ล้ ห้อน เอา ท่าน เจ้า นั้น แม่ ทะ เจ๋ เฮา ตู่ เข่ จู่ นั่น ฮัน มี ฮี ฉ้ า มา ข่ ขั่ง ขา เฮา.

10 แม่ เฮา แย เข่ หน้า ทะ เจ๋ ท่าน เจ้า นั้น แม่ นั่น เข่ ถุ! มี xอ ฮ นุ่ เจ๋ ก่อน ออก มา ฮัน จู่ จั๋ เฮา. 11 xอ ฮ นั่น เว้า ว่า, พี่ น้อ แม่ ว ชิ เจ็ เอ็ส, เป็น ข่ พ้ ท่าน จั่ ฮัน เข่ หน้า เจ้า เสีย ญู ตู้ นี้ ได้ ใจ ขา พ้ ท่าน นั้น แม่ แม่ หน้า ฮัน พาน แข้ว ตี่ ค้น มา ใหม่ ณ พ้ พี่ น้อ

หน้า อ๊ท 1

ร๊ด เห็น ท่าน เจ้า นั้น เม่ เมง หน้า น้น ด.

เขา สุ่ม ขึ้น เข้า ชุด า อ๊ ขา า ข้ โอด

12 แข้ว พ็ง ขาม ใช้ ลี้ ร๊ด ไง มา แต่ พู ฆาก ที่ เอ็ ขา โอน ล้น โง เมง เชี ยุ ณา เข็ม ทาง ทุก ที่ ทน ทั ง ให้ ท่าง มี้ จั้ ขุน วุ น น้น (1โท) 13 เม่ เน้า ทรง เมง แข้ว พ็ง เรา น้น จั้ ง นั้น เม่ ทรง ห้อง ตุ้ น เห็ง ง่อน เว้ ช ชุ น้น มี ท่าน เง้ โต, ท่าน ใช ขน, ท่าน ขา โท ไง, ท่าน อน เล้ อา, ท่าน ฉิ ข้ ง, ท่าน ไง มา, ท่าน ง่าง่า ไง ไง มาช, ท่าน มัด ษาช, ท่าน ขา โท ไง ขุ ท่าน อา ขา ชาช. ท่าน นี้ ไหน ช่าช ฟ ท ก เมง, ท่าน ชุ ดา ขุ ท ท่าน ขา โท ไง. 14 แฉน นี้ เอา ใจ ใฉ่ ท่อช ขน ท่าว โพ้ เห็ง ท่า ฉิ้ ทู้ง, มี นาง มา ข้ อา เอ็ม เจ้า เชี ญุ เห็ง ท่า พ็ง น้อง ชาช ท่าน เจ้า.

15 พ็ง พี่ น้อง xาท ญุ ม ท่อช ขน น้น เห็ง เหม็ด มี ข่าว ท้อช ณาว ฟ เช้ น้น ท่าน เง้ โต ชั น นั้น เจ้า ว่า. 16 พี่ น้อง เอ๋ช ! พ็ง ความ หนึ่ง พ็ง ง่าง หน้า อน เจ้า ณ น ใx ร๊ด เว้า ทาง ง่ ดา อิด น้น ร๊ด เง้ น แท้ ความ น้น เว้า ขอด ข้า ชุ ดา เง้ น ฉิ้ พา ทรน อ น ฟ ร ง่ ง็ด เจ้า เชี ญุ. 17 เพ่ ว่า ข้า ชุ ดา น้น ลี้ เป็ง เน้า โผด เขา แท่ง ร๊ด เผน หนึ่ง หน้า อ๊ท นี้ แง่ ท น. 18 ข้า ชุ ดา ร๊ด เอา เร็น ค่า เม็ง ใจ แน เง่า ถิ ณอง เจ้า ร ง นี้ ถิ น ท่อน ฟ แข้ว ร๊ด เข็ ม ไง แท่ ท ง่าว ร๊ x ออท เหม็ด. 19 อ๊ท นี้ ง่อท ให้ พี่ น้อง เห็ง เมง เชี ยุ ณา เข็ ม ทู้ เรา จั้ ง แฉก ท่อน ถิ น น้น ท่อช ความ เรา ว่า อา เห็น ดา มา (หนึ่ ว่า ถิ น เรด) 20 มี ความ ตุ้ น โว้ หนึ่ง พ็ง ความ กั ง x้อง ทู้ ว่า,

ง่อน มนุ ช่ ให้ เช็ น ง่อน ห้าง เจ้า
เจ้า ให้ มี ใช ทิ น ชุ่ ง่อน ห้น
หน้า อ๊ท มน ลี้ ให้ ฉิ้ อั่ น เอา

21 เผง น้น ลี้ มี ฉิ้ ฟ เช็ น ช่าช ถ็อ ญุ ม เขา ทรง ง่าน เจ้า เชี ญุ ร ง มา ท่อช ญุ ม เขา น้น. 22 นั ง แต่ ท่าน ใช ขน ขั ง ที มา ห้น ขอด มี้ เจ้า พ้า เอา ท่าน เจ้า นั้น เม่ x ญุ ม เขา ฉิ้ ฟ ทรง แฉน นี้ ลี้ เรน เช็ น จั้ ง ท่อช ญุ ม เขา ว่า ท่าน เจ้า ร๊ด ล้น เช็ น ฟ แข้ว. 23 แข้ว เรา ร๊ด เรน เอา x อง ฟ, ท่าน ใช เผิ ง แฉก ว่า ง่าง่า ณา ง่า ขึ้ ช ง่า โต แท่ง ท่าน มัด ทู้. 24 เรา จั้ ง

หน้า อ็ท 1

พา ทน์ ท่าว โหม้ แด่ ฮ์ เร้า หน้า ฮุ้ ทุ้ ไฟ ทก ฮ์ ใช้ เร้า หน้า เรท xอ6 ทน์ น้ ว่า คุ เอา ฮุ้ ใด. 25 เพ่ เอา อ็ท เร็น ราม ใช้ ร็น ข้า ฮุ ดา โด้ วา6 ฮ์ โว เพ่6 ทา6 อ็น. 26 เรา จี้6 โจ็ท แง่ โด้ แง่ ท่าน มีด บี้ ท่าน ลี้ จี้6 โด้ เหน้า ท่อ ฮ หมุ่ พ6 ราม ใช้.

วา ฮ 2

เร้า ณ โน ใx โว6 มา ฮุ่ ท่อ ฮ

1 ณอ ว เคุ๋ ทอด มี้ จี้ ขุ น วุ น เห็6 ท่า เพ็ด เรา โด้ โห่ม ทน์ ฮุ่ ง่อน ด็ว. 2 เคุ๋ น้น ลี้ โด้ ใน เรx6 มา แท่ เม6 หน้า เณ6 เรx6 โรม ทุ โร6 x า นน์ เพ็น โว ท่ เ ทอน ง่อน เรา นี่6 ฮุ่ น้น์. 3 มี จ้ น เร็น ทุ่ น แว ท แว็ว โฟ ออท มา ใช้ เรา เห็น แข้ว จ้ น น้น์ ลี้ แท่ n xา ท ณา ฮ โว ฮุ่ เห็6 ทเ เรา เพ็อ ฮ ฮ้ น. 4 พ6 เรา ใด้ ลี้ มี เร้า ณ โน ใx เรา ก็6 โทn ว า n ความ ท่า6 ทน์ ท่อ ฮ ความ เร้า ณ โน ใx ว อn เรา ว า n.

5 เคุ๋ น้น์ พ6 ฮ์ จิว ฮุ้ เหนี้ จี้ เร้า หน้า ออท มา คุ่ ง่อน คุ่ ทิ ท่ โ แด่น ลิน เม6 ขุ ม เหน้า มา ฮุ่ หนี้6 เม6 เร็ ขุ ณา เข็ ม. 6 เม่ เรx6 น้น์ ล็6 นั้น แด่น ฮ์ มา เห้า โห่ม ทน์ น้น์ ร็น ข้ ม หน้า โหา6 ห็6 โว เพ่ ว่า ท่า6 ใด ท่า6 มน์ โด้ ใน เรx6 พ6 แด่น น้น์ เว้า ความ ใด ความ มน์. 7 แด่น ฮ์ เห็น เร็น ทา ท ฉา น แข้ว โx ทน์ ว่า, เว็6 ก ! พ6 แด่น ฮ์ เว้า น้น์ ข้ โน ที่ ฮ์ เม6 ฉา ขี้ เข้ เพ็ด แม่ น อ่า. 8 เร็น แน ว ใด ณุ่ ม เขา เพ็ด คุ่ ฮ์ จี้6 โด้ ใน เรา เว้า ความ ข้ าน ออท เม6 เร็น เรา. 9 ลี้ มี โท ว เก็ ง, โท เม็ ด, โท เอ็ ราม แท่6 ฮ์ ฮุ่ หนี้6 แด่น ลิน เม็ โฌ โว ทา มี ก็6 ฮุ ดา ฮ แท่6 แด่น ลิน ทา ว า โด เท็, ท โร6 ก็6 โว น โท แท่6 อา ณี. 10 มา แท่ ก็6 ฉิ ฉี้, ก็6 ข้ ฉิ ข้ แด่น เม6 เอ็ จิ ง แท่6 ท้ เหน็ น แด่น ลิน ข้ ง้ ทิด ทิ ง แด่น ลิน ท เข้ เน็ แท่6 พ6 แด่น มา แท่ เม6 โรม เร็น แฉท มา ราม. 11 เห็6 ฮ์ จิว, แด่น ฮ์ ฮุ่ ดอน ทา เข้ เท็ แท่6 ฮ์ แด่น ลิน อา ขา ง้ ณุ่ ม เขา โด้ ใน เรา เว้า ทอด อ็ท เร้า หน้า เร็น ความ ณุ่ ม เขา. 12 เรา ทู้6 ทาว แท่6 ทา ท ใจ ทา ฮ จี้6 โx ทน์ ว่า, อ็ท นี้ คุ๋ เร็น แน ว ใด นี้.

13 ทา ท ว่า ณา น ฮ์ ลี้ เว้า ฮอท อื้ น ว่า พ6 แด่น น้น์ เม า เท้า

ท่าน เข้ โท ท่าว ความ

14 แข้ว ท่าน เข้ โท โด้ ร็น นั้น พ้อม เห็6 ท่า ราม ใช้ ฉ้ ง เอด ฮ น้น์ แข้ว โด้ เว้า เรx6 แท6

หน้า จ็ท 2

ใท้ เรา พ็ด ว่า (พี่ น็อด ศ ชิว) แท่ด พี่ น็อด เมด เชี ย ณา เจ็ม ร ใท้ ทู่ จ็ท นี้ แท่ด ร พ็ด ความ
น็อศ ท่าว. จ้อน ว่า แฉน นี้ เง่า โด้ เม่า เท้า เณ็ด พ็ดท่าน พ็ ท่าใด, ลี้ เพ่ ทู่ด เป็น xาม เค้ ท์ น
เค้า. 16 ทาท ว่า จ็ท นี้ เป็น เณ็ด ท่าน โช เอ็น ชุ้ ว่าว ความ เจ้า พ้า โด้ คุ น โจ้.

17 เจ้า พ้า เว้า ว่า ว่าด ท้า xุก
เขา คื่ ดอท เจ้า ณ เน ใx เขา โจ้ด ใx ศ เท็ด ท่า
xุท ทู่ด xุท ดาช พ็ด ท่าน คื่ ว่าว ความ เจ้า พ้า
ชุ้ ดาช หอม พ็ด ท่าน คื่ ใท เห็น.
18 เค้ น้น เขา คื่ ดอท เจ้า ณ เน ใx เขา โจ้ด
ใx ชุ้ น็อศ ศ ใช้ เขา เท็ด ทู่ด ดาช
แข้ว เรา คื่ ว่าว ความ เจ้า พ้า
19 เขา คื่ เชิด จ็ท ทาท ฐาน ชุ่ เมด พ้า ขึ น พาน
แท่ด แนว ทาท ท่าด พ็ด แฉ่ น กิ น เมด xุม
คุ มี เรด, มี โฟ, มี ครน
20 ท่อน มี้ ใหญ่ แท่ด มี้ ทุ่ด เขด ณอดเจ้า พ้าน้น คื่ มา ทอด น้น
ทา เว็น คื่ มัด ดั
ดรด เรน คื่ เป็น เรด.

21 แข้ว คื่ เป็น เณ็ด นิ ชุ้ ใด แณท ทอด คื่ เจ้า พ้า ช่อศ ลี้ คื่ น็อศ ร ว่าง โน้ศ 22 พี่ น็อด
อ ณา ขา เอ็น เอ็ศ, ใท้ พ็ด พ็ด ความ นี้ เจ้า เชี ณุ โจท เมด นาณา เจ็ด ชุ้ เจ้า พ้า วอท ใท้ พ็ด
ท่าน ทู่ จ็ท แฉ่ ง แขด แณ็ด ท้า จ็ท ทาท ฐาน แท่ด จ็ท ทาท ท่าด, อน เจ้า พ้า โด้ เชิด ทรด พุ่ พ็ด
พี่ น็อด ท่าน ชุ้ น้น พ็ด ท่าน ลี้ ทู่ แข้ว. 23 ท่าน เจ้า ชุ้ นี้ โด้ ข่าว ใท้ เณ็ด ความ เจ้า พ้า โด้
แพ้น มี้ โจ้ แข้ว แท่ด ลี้ ทู่ โจ้ ท่อน แข้ว. พ็ด ท่าน โด้ ใท้ ศ อาท จาน ด่าด ท่าน เจ้า โจ้ หนึ่ด
โม้ วา แฉน แข้ว น้า ร. 24 ทาท เจ้า พ้า ถ ด ใท้ ลัน มา มี ด่ เรช ศ, โด้ พ ด พี่ จ็ท เรช ว โร,
จ็ท ทาช ออท ร เพ่ ว่า จ็ท ทาช คื่ หน่ด จ่อด ท่าน เจ้า โจ้ เง่า โด้. 25 เพ่ ว่า ว่ ดา จิด โด้ เว้า
ทอด ท่าน เจ้า ว่า:

หน้า อ๊ท 2

น้อยเห็นเจ้า พ้า ฮู่เจ๋ง เข้

เพ่ว่า ท่าน เจ้า นี่แ ฮู่เพ้แ กเวา น้อย

น้อยจี่แ เข่า ฆ่น เพ่น ทรู ฮ้าน

26 เพ่ เกแ น้น ใจ ฮุ้ โพนน้อย จี่แ ม่จน โลุม หวาน

จี่แ เจ๋น เxแ ค้น โลุม ม่จน ม้ร

อน ย. มี่ ล้แ ฮุ้ โพนน้อย ฉุ ฮี้แ พ็ท แหว ฮู่ แล้แ ความ เค่.

27 ล้ เพ่ ท่าน เจ้า ฉุ่ เข่า วาแ ฮ้

มีแ กจน ฮุ้ โพน น้อย ปิ้ว พื้แ เมแ ขุม แดน หาย

เห็แ ฉุ่ เข่า ให้ ฮ ฮุ ฮุ้ ถ ท่าน เจ้า เจ๋ย เน่า.

28 ท่าน เจ้า ค่อย ให้ ฮุ้ โพน น้อย ฮุ ยรู้แ หาแ ค่ร เจ๋ย

ท่าน เจ้า ฉุ่ ให้ ฮุ้ โพน น้อย เมแ ม่จน

รู้ โxม โมท ขาแ ใจ ฮู่ ก่ หน้า ท่าน เจ้า.

29 พ้แ พี่ น้อแ อ๋ย น้อยฉุ่ เว้า ให้ พ้แ ท่าน พ้แ หอก อ๊ท ง่ร ดา อ๊ก ฮู่ เม่ ขาแ ง่าแ เค้า กุ่ม เหา น้น ท่าน เพ็ดเจ๋ย รู้ โง่แ มื้น ปิ้ว แข้ว โม หน้า ท่าน ล้ ฑู่แ ฮู่ พื้แ กุ่ม เหา ท้น ฉุ่ มื้ นี้.

30 ท่าน เจ๋น ข่าม พ้อแ เจ้า พ้า ล้ ฮุ้ ว่า เจ้า พ้า รู้ ข้าว แท้น ทั่ ท่าน รู้ข้าว แท้น แพ้น ความ แท้ ว่าฉุ่ ให้ ฮุ้ ส พื้แ ทรู้ ฮื้ ท่าน มา เจ๋น ง่ร. 31 ง่ร ดา อ๊ก ล้ ฮุ้ อ๊ท นี้ ท่อน จี่แ เว้า หอก อ๊ท หาย เจ้า เม็ ณ์ อาน ว่า.

เจ้า พ้า เข่า รู้ วาแ ปิ้ว พื้แ เมแ ขุม แดน หาย

มี มีแ ท่าน เจ้า ฉุ่ เข่า เจ๋ย เน่า

32 เจ้า เจ็ กุ นี้ ด เจ้า พ้า ดก ให้ ค้น มี ค่ร เจ๋ย แข้ว พ้แ น้อย ล้ เจ๋น จี่แ ให้ อ๊ท นี้. 33 เจ้า พ้า ทุ่ม พร กั้น ให้ ฮู่ หาแ กเวา ท่าน เจ้า แท่แ รู้ เจ้า กจน ใx พื้แ เจ้า พี่ เกแ ความ ข้าว แท้น, เจ้า พ้า รู้ ดอก เจ้า กจน โงแ มา เกแ พ้แ ท่าน รู้ เห็น แท่แ รู้ ใน น้น. 34 เพ่ ว่า ง่ร ดา อ๊ก เข่า รู้ นั้น เม่ เมแ พ้า เจ็น พาน หาก ท่าน รู้ เว้า ว่า.

เจ้า พ้า เว้า ทั่ เจ้า พ้า น้อย ว่า

หน้า อ็ท 2

ให้ นั่ง เพื่อ ฉลอง เทอ

35 ท้น ว่า เทอ คุ ไม่ม ตุ้ ฉัด ดู่ อ ท่าน

ให้ ชู่ ท้อ พื้น ทึน ท่าน.

36 เพ่ เกื่อ นั้น จั่ อ ให้ จุ้ม เข้ ส ธ xา ขา เธ็น หุ้ ถ ดุ น ว่า เจ้า หน้า ร้ ทุ้ม พร เจ้า เสี ญ นั้น ตุ้ พื่อ ท่าน ร้ ทอ ร้ว หมื่อ ร้ม วา แฉ น นั้ น, แท่ อ ให้ เป็น เจ้า จอม ตุ้ เป็น หน้า แท่ อ เป็น เจ้า ฆา ฆึ ก.

37 เม่ แฉ น ส ร้ ถึ น เกื่อ นั้ น แข้ว ค้ ร้ จ ม โx อ, จั่ อ เว้า ทั ง ท่าน เข้ โท แท่ อ ขาม ใช้ ตุ้ อื่ น ว่า พี่ น้อ อ เธ อ ญุ ม เทอ คุ เสี ด แน ว ใด ?. 38 ท่าน เข้ โท จั่ อ เวา้ ทั ง เxา ว่า ให้ วา อ ร้ ง าง โน้ ช แข้ว เสี ด ถึ ด ขั ง ที่ ม า หมื่ อ คุ่ เจ้า เสี ญ เหมี ด ตุ่ ส พื่ อ ท่าน จั่ อ น่อ ช ง าง โน้ ช ร้ ด แข้ว พื่ อ ท่าน คุ่ ร้ ด เจ้า ฉ น โx . 39 ข้ อ น ว่า ความ เจ้า หน้า จาว แท้ น นั น มี โว้ ให้ พี่ น้อ อ แท่ อ ขุ ท ทาน พี่ น้อ อ เท็ อ ท่า พื่ อ ส ตุ้ ชู่ ทุ ท ท่า อ ค้ แม่ น โพ่ เม อ เจ้า หน้า เจ้า จอม ตุ้ เป็น หน้า เป็น เจ้า หน้า ญุ ม เทอ ร้ ถึ ท ทา ให้ มา โห้ เทอ ท่าน เจ้า. 40 ท่าน เข้ โท ร้ ง อ ท เxา ทาช แน ว แท่ อ ถึ ด เท็ น เxา ว่า, ให้ ออ ท้ เข้ หน้ ส โล ด จาน นี้. 41 แฉ น ส ร้ เคุ่ ความ ท่าน เข้ โท ค้ ร้ ง ขั ง ที่ ม า มี้ นั น มี ส เหน้า เป็น ขุ ท ขอ ท ข่าว xาม พน ส. 42 เxา ค้ หน้ น ใจ ท่ อ ช ความ ขาม ใช้ ง อ ท, เป็น นั้ ส ใจ ถึ ว ทน, ทึ น เหน้า จี่ แท่ อ ท่าว โห้.

อ็ท ทึ น ขา โอ ชู่ พื่ อ ขาม ใช้

43 ตุ่ ส มี ความ เพื้ ชี น้ ง หน้า ท้ ทา, พื่ อ ขาม ใช้ ค้ ร้ ง เสี ด อ็ท ทุ าท จาน แท่ อ็ท ทุ าท ทา อ ทุ าช แน ว. 44 พื่ อ แฉ น เคุ่ ค้ ชู่ ท่ อ ช ทน ฆ้ อ น อ อ เคุ เxา น้ น ค้ โพ่ ม เป็น เป็น อน ถึ ว ทน. 45 แข้ว เxา ทู อ น าช ถึ น แท่ อ ฆ้ อ น อ อ มา ง น ช้ าช ให้ ส เท็ อ ทุ าช ตุ้ น าถ แลน. 46 เxา พื่ น ใจ โห้ เทอ หมื่ อ เทอ น โห้ เทอ คุ่ มี้ แท่ อ ทึ น เหน้า จี่ ถอม เทอ น เxา, ทึ น เหน้า ทรม ทน เม อ ม น ถึ ฉั น ก่ ทน. 47 เท็ อ ฆ้ อ ท ทู เจ้า หน้า พื่ อ เป็น โพ่ ค้ ใจ ถึ มี ม น ท่ อ ช เจ้า หน้า ร้ ด ชุ อ ช พื่ อ ส ทา อ ตุ่ น่ อ ช ฆ้ ง าง โน้ ช น้ น มา เหน้า ท่ ม ที่ ง แฉ น ขุ ท ขอ ท คุ่ มี้.

วา ช 3

หน้า อ็ก 3

ขี้น ง ร ส เขี้น ง อ ส ถ

1 ท่าน เข้ โท แท่ง ท่าน โจ้ ขน ร ง เขน ร หั้ เขา เพ่ว่า เขี้น เจ้ ท่าว ร หั้ ช าม เจ้ เท็ ง ลั่. 2 มี ฮุ้ ฉุ า จ ส เขี้น ง อ ส แท่ ออก มา เช เว้ จ หา ม มา ว า ง ร้ว แล ม ง าก ฑุ เขน ร หั้ เขา ฉุ่ มี้ ฮุ้ ว่า " ง าก ฑุ ฉุ น " เพ่ ช์ แท่ ม หั้ ง ฮุ้ ถิ่ เก้า ร ง เขน ร หั้ เขา น้ น. 3 เม่ ม น เห็ น ท่าน เข้ โท แท่ ง ท่าน โจ้ ขน ถิ่ เก้า ร ง ท ร ง เขน ร หั้ เขา ค้ ฮึ น ช์ แท่ ม. 4 เท็ ง ฆอ ง ท่าน น้ น ง อก ว่า ให้ เข้ ง พ ง น้ อ จ. 5 ข้า น้ น ค้ ร ได้ แข เข้ ง หนี่ ว่า ถิ่ ร ได้ เฉ ง น้ อ ง หั้ ง พ ง ท่าน. 6 ท่าน เข้ โท เว้า ว่า พ ง น้ อ จ เข่า มิ เธ น มี ลั ทาก ว่า อน พ ง น้ อ จ มี น้ น ค้ แม่ น ถิ่ เจ้า เจ ญ ร ท เม ง นา ณ า เข็ ด ให้ เจ้า ท่า ง ร ง. 7 แข้ ว ท่าน เข้ โท ค้ กั่ มี ณ วา ฮุ้ น้ น นั้ น เฉ น้ น ทิ น แท่ ง กั่ ทิ น ค้ ชุ เม่ ส มี ท้ า ว แพ ง นั้ น. 8 ม น ค้ ตั่ น ฮึ น นั้ น ท่า ง ร ง ม า ได้ แข้ ว เก้า ร ง ท ร ง เขน ร หั้ เขา ท่ อ จ เท็ ง ฆอ ง ท่าน เท็ ง ท่า ง เท็ ง แน่ แท่ ง ฆ้ อ ง ทู เจ้า ฟ้า ร ง. 9 พ ง เจ็ น โพ่ ได้ เห็ น ฮุ้ น้ น ท่า ง ร ง ม า ฆ้ อ ง ทู เจ้า ฟ้า. 10 ค้ ชุ้ ว่า แม่ น ฮุ้ น้ น ม น เจ ญ น่ ง ฆ์ ชั้ ง ง าก ฑุ ฉุ น ดอ ม ใจ เขน ร หั้ เขา, เช เจ็ ง ทาก จ าน ใจ เพ่ว่า เห็ น อ็ ก เขี้ น นั้ น ทั ง ฮุ้ น้ น.

ท่าน เข้ โท ท่า ว ค ว า ม ชั้ ง เพ จ ณ า ใจ ไม น

11 ฮุ้ เขี้ น ง อ ส แท่ ท่อน น้ น ทู ง กั่ แถ น ท่าน เข้ โท แท่ ง ท่าน โจ้ ขน ฮุ้ เจ็ น โพ่ ค้ เห็ น เขี้ น ทาก ใจ จั่ ง แขน ร ง ทา เช หั้ ง เพ จ " เพ จ ช า ขา ไม น." 12 เม่ ท่าน เข้ โท เห็ น เถ ง น้ น ค้ จั่ ง เว้า ทั ง เจ็ น โพ่ ว่า, พี่ น้ อ ง ê ช เข า เอ็ น เอ จ ! เจ็ น ฆ ง พ ง ท่าน จั่ ง พ าก น เขี้ น ทาก ใจ ทั ง ฮุ้ น้ แท่ ง ได้ จั้ ง เข่ ง พ ง น้ อ จ เถ ง ว่า พ ง น้ อ จ มี แ ฉ ง แท่ ง แถ ง ท้ า ได้ เฉ ด ให้ ฮุ้ น้ ทู ง ได้ ข้ ว่า พ ง น้ อ จ ท้ เจ้า ฟ้า ท่ อ จ ข ร ง ทา ง ถิ แม่ น. 13 เจ้า ฟ้า ท่าน อั ง า ทาม, ท่าน ê ณ า ท แท่ ง ท่าน ซ า โว ง ค้ แม่ น เจ้า ฟ้า ง่ เม่ ข า ง าง เจ้า ณุ่ ม เขา ได้ เอ า ค ว า ม ทู่ ง หน้า มา ท า ให้ ฮุ้ ใช้ อ็ ก เจ้า ฟ้า ค้ แม่ น เจ้า เจ ญ ฮุ้ พ ง ท่าน ได้ ฮ้ า น ก่ โถ น ท่าน เจ้า แท่ ง ได้ ฉุ ง ช์ ก่ หน้า อ่ าน ท่า ปี ข า ด เม่ เจ็ อ่ าน ท่า แอ่ ง อ ส ท่าน เจ้า. 14 ท าก พ ง ท่าน ได้ ฉุ ง ช์ ท่าน เจ้า ฮุ้ เป็ น เจ้า จ อ ม ฮุ้ ใ ช ร ท ง แข้ ว ได้ ช์ ท่าน ง อ ส ฮุ้ กั่ ส ให้ พ ง ท่าน. 15 จั่ ง ได้ กั่ ท่าน เจ้า ฮุ้ เป็ น ง ร ช์ ท าก ว่า เจ้า ฟ้า ได้ ล ด ให้ ท่าน เจ้า ค้ น มา พ ง น้ อ จ ได้ เป็ น จั่ ง หั้ ง อ็ ก น้ .
16 ข้ อ น เจ็ ถิ่ ท่าน เจ้า ถิ่ น้ น ล เฉ ด ให้ ฮุ้ น้ ê ท้ า ว แพ ง นั้ น ฮุ้ พ ง ท่าน เห็ น แท่ ง ชุ้ จ ก น้

หน้า จ็ท 3

ล้ะแม่น จ็ท เจ้ า ท่ าน เจ้ า น้ัน เสีด ให้ มน ี้ เณ็ พ็ ท่ าน เห็น.

17 พ็ พี่ น้ อ เอ็ ย, ขิด นี้ น้ อ ย ล้ะ ใจ้ แข้ ว พ็ ท่ าน โด้ เสีด โข่ จ้ อน ทิน โด้ หนี เข่ า ขอด เห็ ท่ า ห้ าว ทวาน อ่ าน ฑู่ า พ็ ท่ าน ล้ะ แข่ ทหน. 18 ทาท ว่ า จ็ท นี้ เจ้ า หน้ าโด้ ข่ าว โจ้ ท่ อน แข้ ว ท่ อ ย ความ ฐู่ ข่ าว ความ เจ้ า หน้ าเห็ เผ็ด ว่ าเจ้ าเม่ ถิ อาน ขุทเจ้ า หน้ า ฐู่ ขาง ม่ ถิ่ ใจ ท่ าน เจ้ า จิ่ โด้ เป็ น แนว นี้ แท้. 19 เพ่ เณ็ น้ัน ให้ พ็ ท่ าน วาง จ์ ขาง โณ้ ย แข้ ว ท่ าว ค้ น มา ทา เจ้ า หน้ า แข้ วเจ้ า หน้ า ฐู่ ข่ าง ขาง ให้ พ็ ท่ าน. 20 ม้ เณน ฐู่ ม้ ฑาม จี้ ง พ็ท แพ ใจ ข่ าง ล้ะ เพ่ เจ้ า หน้ า ฐู่ โด้ โจ้ เจ้ าวา จ้ ด ฐู่ โด้ แห้ น ฒาย โจ้ แข้ ว น้ัน ให้ พ็ ท่ าน ล้ะแม่ น เจ้ าเสีณ. 21 ท่ าน เจ้ า น้ัน เม้ หน้ า จ็ น พาน ฐู่ เอา โจ้ ห้ น ขอด ทาม ฐู่ อน xน ฐ้ ง ฐู่ เป็ น อน ใฒ่ เผ็ด เณ็ ฐู่ ข่ าว ความ เจ้ า หน้ า ฐู่ ใx เพ เม่ ขาง ข่ าง เข้ า โด้ ค้ น โจ้. 22 ท่ าน โม เณ็ โด้ ค้ น โจ้ ว่ า เจ้ า จอม ฐู่ เป็ น หน้ า, เจ้ า หน้ าพ็ ท่ าน ฐู่ โจ้ ฐู่ ข่ าว ความ เจ้ า หน้ า ฐู่ ง เป็ นเณ็ น้ อ ย นี้ ฐู่ แม่ น ทจ โวโ พิ xาย น้ อ พ็ ท่ าน น้ น ด พ็ ท่ าน ฐู่ พ็ ฐู่ ฒอก ความ ท่ าน โด้ ขอท พ็ พี่ น้ อ.

23 ฐู่ ใดเข่ า พ็ ความ ฐู่ ข่ าว ความ เจ้ า หน้ า ฐู่ น้ น ล้ะ ฐู่ ฐู่ ออท ท่ าโ โท จ์ โพ่ เมเจ้ า หน้ า. 24 พ็ ฐู่ ข่ าว ความ เจ้ า หน้ า โด้ ค้ น โจ้ ว่ า นั่ งแท่ ท่ าน ณา มุ เอ็ น โฒ่ ย จิ น มา ล้ะ โด้ ข่ าว ขอดทาม นี้ เณ็ ถ้ ว. 25 พ็ ท่ าน เป็ น ทุท หาน ฐู่ ข่ าว ความ เจ้ า หน้ า แท่ ท่ อ ย ขจ หาโ แท่ ถา เจ้ า หน้ า โด้ จ่ าว แห้ น โจ้ ทิ ง ฬ เม่ ขาโ พ็ ท่ าน, โด้ เจ้ า ทิ ง ท่ าน อิ ง ขา ขาม ว่ า ฐู่ ฐู่ โ เขน พื้ โ แด่ น กิ น เม้ ทุ ม ฐู่ โด้ ความ ขอ ง พาย งุ น จ้ อน เฐู่ xาย ท่ าน. 26 เม่ เจ้ า หน้ า โด้ ถ ก ให้ ท่ าน เจ้ า ฐู่ ใช้ จ็ท เจ้ า หน้ า ค้ นมาแข้ ว ล้ะ ให้ ท่ าน เจ้ ามา ทา พ็ ท่ าน ท่ อน ขอ ง พาย ให้ พ็ ท่ าน เพ่ ให้ ฐู่ ส ขาโ จ์ จ็ท เข้ าย อ่ จ.

ขาย 4

ท่ าน เงิ โท แท่ ท่ าน โย ขน น้ อ โหน้ า ฐู่ กิ น วาน

1 ทจ เฐู่ ท่ าน เงิ โท แท่ ท่ าน โย ขน เจ้ า ทิ ง เสีน โพ่ น้ น แด่ น ฒ ทุ โ แท่ ถิ่ เล้ า เขน โพ้ เขา แท่ แด่ น ณา ถุ ทาย เหน้ า มา ทา ท่ าน เห็ xอ. 2 เพ่ ว่ า เห็ xอ ท่ าน โด้ ขอท xอน แท่ ข่ าว ให้ เสีน โพ่ ขอด จ็ท ทาย ล้ น มา เขา อ้ า ว่ า เจ้ า เสี ณุ ล้ น มา แข้ ว ความ น้ น

หน้า อ๊ก 4

ณัด ใจ๋ เรา. 3 เรา จึ่ง ขัด เห็ด จอด ท่าน โง่ จ๋ ตรด ตุ ห้าม ห้าม พู่ด เพ่ว่า ล้ แข้ว. 4 ผู้ ได้ ใน อ๊กขอก จอน ล้ มี ทาง ล่ เด่ ผู้ ดาย ได้ เด่ ต้ม นั้น นั่น ข่าว ท้า ฟาน ล่.

5 มี้ ทู่ด มา โพด ท้าว ทวาน, โพด เด้า แท่ แท่ด โพด ณ์ จอน จอด ได้ จาก ณุ่ม ทาน ผู้ เมด เสี่ย ณา เข็ม. 6 มี ท่าน อน นา ฟ์ ตรด แท่ด ท่าน ทา ข่า ดา, ท่าน ใส่ ทอน, ท่าน อา เข็ก ณาน โด แท่ด แดน อ้น แอ่ ได้ เส็น พี่ น้อด แดน ฟ์ ตรด น้น. 7 เม่ เรา ให้ ท่าน เส็ โท แท่ด ท่าน ใส่ ทอน ส็น ผู้ ทาด เรา แข้ว ข้ ดาม เรา ว่า เห็ด จอด ท่าน ได้ เส็ด อ๊ก นี้ เอา แดง แทด แดด ห้า อน ใด ข้ เอา ตู่ อน ใด.

8 เด่ น้ น มี้ด ณุน ใจ เข็า ห้า ค้ ต้ม ใจ ท่าน เส็ โท จึ่ด ทอง ว่า ท่าน ผู้ เง็ด ดุ เส็น โพ่ แท่ด พ้ด เด้า แท่ เอ็ง. 9 มี้ นี้ ว่า ทาท พ้ด ท่าน ตู่ ข้ ดาม พ้ด น้อง เห็ด จอด ทอด อ๊ก ถ้ ใจ ห้าด จั่น ง่ ผู้ เส็น เอ่ จอง น้น ว่า มน ถ้ แนว ใด. 10 ให้ พ้ด ท่าน แท่ด เส็น โพ่ ê จา ขา เอ็น ขุ่ ว่า ใน ตู่ เข็า เส็ ณุ โท เม็ด นา ณา เข็ด ผู้ พ้ด ท่าน ได้ ทอก ด่าด โง่ หนึ่ด โม้ วา แดน น้ น ถ เข็า ห้า ถ ด ให้ ค้น มี ตู่ เข็ จ ข้อน ท่าน เข็า ผู้ นี้ ถ มน จึ่ด ถ ได้ มา ฉัน ผู้ ที่ หน้า พ้ด ท่าน. 11 ท่าน เข็า นี้ ถ

เส็น ท่อน ด่าน พ้ด ท่าน เส็น ด่าด ได้ ตุ้ม ข้

ฉัน ทาง เส็น ท่อน ด่าน หมุน ฟ์ น ท่น

12 อ๊ก น่อง ข้ ง่าง โน้ ใช น้น มี ที่ ตู่ เข็า เส็ ณุ ผู้ ถ้ว เข็า ห้า เง่า ให้ ตู่ ผู้ ใด หนึ่ด เม็ด ขุ ม นี้ ต่อง ณุ่ม เทา น่อง ข้ ง่าง โน้ ใช ได้. 13 เม่ เรา เห็น ท่าน เส็ โท แท่ด ท่าน ใส่ ทอน ท้า ทาน ง่าน แนว น้น แท่ด ขุ่ ว่า เห็ด จอด ท่าน เง่า ได้ แอง ข็น โพ่ เม็ด เส็น น้อง เรา ค้ ทาท วาน ทาง, แข้ว หนึ่ ได้ ว่า เรา เห็ด จอด เว็ง ผู้ ที่ ง เข็า เส็ ณุ. 14 เม่ เรา เห็น ผู้ เส็น โอง น้น ถ ได้ ฉัน ผู้ ที่ ง ท่าน เส็ โท แท่ด ท่าน ใส่ ทอน เรา จึ่ด เง่า มี ความ ตู่ ด. 15 ทาท ง่อก ให้ ท่าน เส็ โท แท่ด ท่าน ใส่ ทอน ออก โง่ ข้ ง่อน จาก ณุ่ม แข้ว เรา จึ่ด โจ วาน ทน. 16 ณุ่ม เทา ตู่ เส็ด แนว ใด ที่ จอด จ ล้ นี้, เพ่ว่า เรา ได้ เส็ด อ๊ก ทาง วาน อ๊ก น้น ค้ น่า ข้ โง่ ท่ ร ผู้ เม็ด เสี่ย ณา เข็ม แข้ว ณุ่ม เทา ตู่ ตู่ ด ค้ เง่า ได้. 17 ทาท เพ่ เง่า ให้ อ๊ก นี้ แพ่ ห้าว ออก โง่ ที่ ง ณุ่ม ณุ่ม ล้ ณุ่ม เทา ตู้ โน่ม เรา เง่า ให้ อ้าด ออก ตู่ น้น ที่ ง ผู้ ใด. 18 แข้ว เรา จึ่ด แดก ท่าน เส็ โท แท่ด ท่าน ใส่ ทอน เน้า มา แข้ว ได้ ห้าม เรา เส็น ความ ณาด ขาด ทาง เง่า ให้ เว้า ทอด ข้ ว่า

ฯอท xอน แนว ใก ออท ฉุ่ เจ้า เสีย ณุ นั้น. 19 ทาง ท่าน เข้ โท แท่ง ท่าน ใช้ ทน ทอง เรา ว่า อน ฉุ่ ฟื้ง ความ พ้ง ท่าน ทาช เณ ฉุ่ ฟื้ง ความ เจ้า พ้า มน ฉุ่ เป็น อ๊ท ถิ อ๊ท แม่น ได้ ขาง นี้ โมท ใจ ลิ เจ้า พ้า ข้ เง่า ร พ้ง ท่าน หนี้ ฎ. 20 อน ฉุ่ ให้ พ้ง น้อง ฮี แนว ได้ เห็น ได้ ใน นั้น พ้ง น้อง เง่า เสีย ได้. 21 เม่ ได้ โณ่ม นาง เรา แข้ว ลิ้ ฯอง ใจ เพ่ เง่า มี ขาง ใจ่ ให้ง เรา ได้ เพ่ ว่า เธา ใจ เสีย โพ่ เรา ได้ พา ทน ฯอง ทู เจ้า พ้า ฮ้อน อ๊ท ได้ เป็น นั้น นั้น. 22 เพ่ ว่า ฉุ้ เป็น ง่อง ถิ ฮ้อน อ๊ท ทาง วาน นั้น ห้ ขาง ทาง ฉ่ ฉ้ ฮี แข้ว.

พ้ง ฬ เจ๋ ท่าว โขง้ ร ความ ท้า ทาน ง่าน

23 เม่ เรา ฯอง แข้ว เห็ง xอ ท่าน ลิ้ ใจ ทา พี่ น้อ ว้าน เจ้า ได้ โท ความ พ้ง เฆ ทุ ขง แท่ง ฉุ้ เจ้า ฬ แท่ ได้ เจ้า น้น ให้ เรา ฟื้ง เฆ็ด. 24 เม่ แฉน เรา ได้ ใน แข้ว ลิ้ พ้อม ใจ ทน ท่าว โขง้ เจ้า พ้า ว่า เจ้า พ้า ฉุ้ จ๊ท ใหญ่ ล้วน ทุ ขง ฉุ้ ข้าง พ้า ข้าง แฉ่น ถิน, นี้ เจ๊, แท่ง ฉุ่ อน xน ข้ ง ฉุ่ ท้น. 25 เจ้า พ้า ได้ ฉุ่น ใจ้ ทาง เจ้า ณุ ขน ใx ท่อง ความ ฯาท ท่าน ดา วิด เข้า ปุ่ พ้ง ฉุ้ น้อง เป็น ฉุ้ ใช้ อ๊ท เจ้า พ้า ได้ เว้า ว่า:

เป็น แนว ใก ฬ ท่าง พน จี้ ง ข้าง อ่ ง
เช้ ชาก พน ฬ จี้ ง พี้ ข้าง เง่า มี ขาง ข้ ง
26 พ้ง พี่ น้อ แฉ่น ถิน แท่ง พ้ง ฉุ้ เฉ่ แท้ ง ดา เม ง
ได้ พา ทน ท่น น้น xาก ณุ ม ทน
ก่ โณ่น ทึ ง เจ้า พ้า แท่ง จ้า เม่ ณิ อาน.

27 แม่น แข้ว , ท่าน เข้ โขด, ท่าน โขน บื้ว ขึ้ ขาด, ฬ ท่าง พน แท่ง ฬ ê xา ขา เอ็น ได้ xาก ณุ ม ทน ก่ โณ่น ทึ ง เจ้า เสีย ณุ ฉุ้ ใช้ อ๊ท ถิ ณิ ก่ เจ้า พ้า ได้ เป็น เจ้า เม่ ณิ อาน แข้ว. 28 เพ่ ให้ ฉุ่ อน xน ข้ ง ท่อง ขาง เจ้า พ้า ล็ด อ่าว โจ้ แท่ ท่อน น้น เป็น น้น.

29 แต่ ร เจ้า พ้า ง่ด นี้ ร เจ้า พ้า เง่ ง อ๊ท เรา โณ่ม นาง แท่ง ฉุ่ อง ฉุ้ ง่าว ความ เจ้า พ้า ให้ ใจ้ ท้า ทาน ง่าน. 30 ร เจ้า พ้า ฮี ด แฉ่น ออท ขึ้ น ง ฉุ้ เจ้ ฬ เป็น ให้ ถิ, แท่ง เสีย อ๊ท ทาง วาน นั้น ใน ฉุ่ เจ้า เสีย ณุ ฉุ้ ใช้ อ๊ท ถิ ณิ ก่ เจ้า พ้า.

31 เม่ เรา ท่าว โขง้ แข้ว ฯอน เรา xาก ณุ ม น้น ลิ้ xา นน เฟน แข้ว พ้ง แฉ่น น้น เจ้า ณุ ณ ใx ลิ้ เก้า ท็ ม ใจ เฟ็ด ฉุ่ ฬ จี้ ง ท้า ทาน ง่าน ท่าว ความ เจ้า พ้า.

หน้า อ็ท 4

ฐ่ฆ้ณอ6โฆมทน์

32 แฉนฯรฐ่น์นี ค้ำเป็นนั้ฯ ใจ้ถ้วทน์ เข่า มีใฉอ้า6ว่า รฐ่6ณอ6เจ้า มีน์นี้เป็นณอ6 เจ้า รฐ่6ณอ6เท็6เพ็ดเป็นณอ6โฆมทน์. 33 แฉนขามใช้ค้ำมีแฉงแท6นั้น เป็นจั่6ว่า เจ้ารเสีญใจ้ถ้ทาฉค้นเขาแข้ว เจ้าฟ้าทองหนาฉให้เรารฐ่ฯ. 34 เพ่ว่า พ้6เรารเข่ามีอน์ใด ณ็ดน้อ6 ฐ้ใดมีโฆมีนา เฆนข้าวค้ำณาฉ. 35 เอารเ6นมามองข้าวให้ แฉนขามใช้ แข้ว ข้าฉให้รฐ่ฯฐ้ณาดแฉน. 36 ท่านใส่รณีง พ้6ขามใช้แณ็ทว่า งานางา (หนี้ว่าฐ้มีใจ้ทุ้มพจ) เป็นฯเข้อ ฐ่ดอนโฆงโง. 37 จ้ถ้ณาฉนาเจ้าโท่6ฯ แข้วจ้ถ้เอารเ6นนั้นมา มอง ข้าวให้พ้6ขามใช้.

วาฉ5

ท่านอานาน็แท่6นาเ6ณาฉ้ขา

1 มีฐ้ฉาฉฯฐ่ อานาน็ มีฐ่ณาฉ้ขา รฐาจ้ถ้ณาฉ้ถ้นรฐา. 2 รเ6นณาฉ้ถ้นนั้น อานาน็ จ้ถ้เอาจิ้วเฟ็นฯ มีค้ำทุ แข้วเฟ็นฯข้า อานาน็จ้ถ้เอามาข้าวให้ แฉนขามใช้. 3 ท่านเป็โทจั่6ฉามอานาน็ว่า เป็นแนวใดใจ้มี6มีท่ฉ้ห้าฉ แข้วเจ้าณ์นใx, จ้ถ้เอารเ6นค่าถ้นนั้นจิ้วเฟ็นฯ. 4 ถ้นนั้น ว่าฑู6เข่าเท็ณาฉค้ำเป็นณอ6มี6แม่นฉลา ? เม่ณาฉแข้ว เ6นนั้นค้ำเป็นณอ6มี6แม่นเข่า ? มีวัทx6น้อ6จั่6เฉ็ดให้มี6หนี้เณ6นี้ อนมี6แข้วนั้น เข่าแม่นแข้วฯ, แม่น่แข้วเจ้าฟ้า. 5 เม่อานาน็จ้ถ้ถ้นแนวนั้นค้ำเข้ม ใจ6ทาฉ, แฉนฯจ้ถ้ถ้นแนวนั้นค้ำโททใจ้ฮ้าน. 6 พ้6แฉนฐ้ฉาฉหน่อมจ้ถ้ท่นนั้นทุ้ม ใจ้ท ณอนมน่จิ้ว แข้วทามออทงวัฉ6ฮ์.

7 ขุนท่6นั้นxามรฐ่ มีมน่ค้ำเน้ามา ฑู6เข่าทุ้วัทเป็นแนวนั้น. 8 ท่านเป็โทจ้ถ้ฉาม มีมน่ว่า งอทน้อยเง็6ถุ! ว่าxุเท็6x๐6ณาฉถ้นจ้ถ้ท่ใด, มน่ทองว่าจ้ถ้ท่นั้นแข้ว. 9 ท่านเป็โทจั่6ฉามมน่ว่า เป็นแนวใดxุเท็6x๐6จั่6พ้อมใจ้ทน์ฐ่เจ้าณ์นใxเจ้าฟ้า เง็6ถุ! พ้6ฯจิ้วัฉ6ณอนฉรมี6ค้ำมาทอดงาททุแข้ว รเาฐ่ทามณอนมี6ออทจิ้วแงททน์. 10 เฐ่นั้นมน่ชั้นเข้ม ใจ6ทาฉแลมกิน ท่านเป็โท, เม่พ้6ฐ้ฉาฉหน่อมเน้ามา ค้ำเห็นมน่

ทาย แข้ว เรา จี๋ ๖ ทาม ณอน มนี โง ฉี ๖ ปิ้ว แลม ญุม ฉี ๖ ฉะ มนี. 11 พี ๖ ส เขน โหง้ เขา เท็ ๖ เพ็ด แท่ ๖ แฉน ส ก็ ใน อ๊ก นี้ ลี้ โคท ใจ จ้าน.

มิอ๊ก ทาท ฐาน ทาย แนว

12 พี ๖ งาม ใช้ ก็ ๋ เจ็ด อ๊ก ทาท ฐาน ทาย แนว ทะ ๖ หมู่ พี ๖ เจ็น โพ. งาม ใช้ เท็ ๖ ท่า ก็ ๋ พ็อม ทะ ฮู่ เพย เขน ณา โง โมน. 13 พี ๖ ฉู่ อ็น นั่น เง่า มิ ฉู่ ใด เน้า มา ท้ำ วะ ทั่ง เรา เจ็น โพ ก็ ๋ ข้อ ๖ กู เรา. 14 มิ กู ๖ ดาย ทาย ส เน้า มา เด่ เร้า น้า เณ เท่า ใหม่. 15 จ๋ า ว ว่า เรา ก็ ๋ เธอ ฉู่ เร็ง ส เจ็น ใจ่ เย ๖ ใจ่ เร่ ทาม ออท มา โง ๖ ปิ้ว ทา ๖ xอท ง ๖ ทา ๖, เพ่ ว่า เม่ ท่าน เร็ โท ท่า ๖ ทาย โง นั่ น เธา ท่าน ฉี่ ห้อ ๖ ณาน ส เง่า ทุด. 16 แท่ ๖ มิ ทาย ส ออท มา แท่ ทาย เม ๖ ฮู่ ใส้ ๖ โง เม ๖ เจ็ ญ ณา เร็ ม ลี้ เธอ ส เร็ง มา พี ๖ ส ฉี่ ฉิ เจ็ด ห้าย ให้ ใด ลี้ กิ ข้ ๖ ใจ เพ็ด.

แฉน งาม ใช้ ง ๋ ง โล่ ม นาง

17 ทา ๖ เพ็ ทะ ๖ แท่ ๖ แฉน ณา ดุ ทาย ฉู่ เจ็ด อ๊ก ท่อย นั่ น ก็ ๋ ที่ น นั้ น เว้า เฟ่ ว่า เรา เท็ ๖ แทน. 18 จี๋ ๖ ฉัด เธอ พี ๖ งาม ใช้ ง ๋ ใจ่ ทุ ปิ้ว. 19 ทาท ว่า เด่ ทา ๖ ลัน มิ แดน เร็ ๊ า น้า โคน ส ก็ ๋ มา ง ณ ง าท ทุ ทุ เธอ งาม ใช้ ออท ง ๋ แข้ว ง อท เรา ว่า. 20 ให้ ง ๋ จัน ฮู่ นั๊ ๖ เขน โหง้ เขา ง้าว ดู่ เร่ ย ใหม่ นี้ ให้ เจ็น โพ ผี ๖. 21 เม่ พี ๖ งาม ใช้ ก็ ๋ ความ เณ ๖ นั่ น แข้ว ที่ น เร้า ลี้ พาท น เน้า ง ๋ เขน โหง้ เขา ง อท xอน, ทา ๖ พี ๖ เม่ ทะ ๖ แท่ ๖ หมู่ พี ๖ เจ็ด อ๊ก ท่อย ลี้ ก็ ๋ แฉท แฉน ส ทิน วาน ควัน ใหญ่ ฉู่ เร้า ส แท่ ส โอ xา งา เอ็น ให้ มา xาท ญุม ทะ แข้ว ใช้ ส ง ๋ เธา แฉน งาม ใช้ ฮู่ เขน ทุ ออท มา. 22 เม่ แฉน นั่ น ง ๋ ขอด ลี้ เง่า เท็น แฉน งาม ใช้ ฮู่ นั๊ ๖ เขน ทุ เรา จี๋ ๖ ลัน มา แจ๊ ๖ ความ. 23 เรา เว้า ว่า พี ๖ น้อย ก็ ๋ เท็น ง าท ทุ เขน ทุ ข้ง แหน่ น ฉู่ เร้า ลี้ จัน ฮู่ ก่ น้า ง าท ทุ นั่ ะ, ทาท ว่า เม่ เด่ เน้า ง ๋ ทะ ๖ ลี้ เง่า เท็น ฉู่ ใด. 24 เม่ พี ๖ ทวาน เร็ ๖ ดุ เขน โหง้ เขา แท่ ๖ พี ๖ เม่ ทะ ๖ ก็ ๋ ใน เณ ๖ นั่ น ลี้ เม่ มา มะ นั๊ ๖ อ๊ก พี ๖ งาม ใช้ ว่า ฉี่ เจ็น แนว ใด. 25 แข้ว มิ ฉู่ ส มา แจ๊ ๖ ความ ที่ ง เรา ว่า แฉน พี ๖ ท่าน ข้ ๖ กิ๋ นั๊ ๖ เขน ทุ นั่ น ลี้ จัน ง อท xอน เจ็น โพ ฮู่ นั๊ ๖ เขน โหง้ เขา.

26 แข้ว พี ๖ ทวาน เร็ ๖ ดุ เขน โหง้ เขา แท่ ๖ พี ๖ น้า น้อ ๖ ก็ ๋ ง ท่อย เธอ พี ๖ งาม ใช้ มา ถ, เพ่ จ้าน เจ็น โพ ทิน เรว ท้อน ด่าน ใจ่.

27 เม่ เรา ก็ ๋ ง ท่อย เธอ พี ๖ งาม ใช้ มา แข้ว ลี้ ให้ จัน ฮู่ ก่ น้า xาท ญุม, แข้ ว เม่ ทะ ๖ ลี้

ข้ง ดาม เรา ว่า. 28 พ้ง น้อย ได้ ห้าม ศิด ทั้ง พ้ง ท่าน เข่า ให้ วอน xอน ออก ตุ้ สุ้ นี้ เง้ง ดุ ! พ้ง ท่าน เสิดให้ ความ วอน xอน นั้น แพ่ ใจ้ง ท่า เม้ง เสี้ ขุ ณา เข้ม แท้ง แต่ ให้ จ๊กทาง สุ้ นั้น โกก ใx่ พ้ง น้อย.

29 ท่าน เป้ โก แท้ง แดน งาม ใด้ นั้น กอง ว่า, พ้ง น้อย ตุ้ พิ้ง ความ เจ้า หน้า ทาง ณ พิ้ง ความ ผ. 30 เจ้า เสิณ สุ้ พ้ง ท่าน ได้ น้าx แข้ว แผ่น ใจ้ หนึ้ง ก ใม้ นั้น เจ้า หน้า เข้า ปุ้ พ้ง น้อย ได้ ถิด ให้ ค้น มา ใหม่. 31 ท่าน เจ้า นั้น ถิ, เจ้า หน้า ให้ ขุ้ ทาง ผ่าง เจ้า หน้า ให้ เป็น เจ้า จอม สุ้ โกก แท้ง ให้ เป็น เจ้า จอม สุ้ ดุอ ให้ น่อย x้ งาง โน้ช, เพ่ ให้ ผ อ ณา งา เอ็น ปั้น ใจ ใหม่ แท้ง ตุ้ ได้ ข่าง จ๊ก งาง โน้ช เx า. 32 พ้ง น้อย จิ้ง เป็น จิ้ง ให้ จ๊ก นี้ เจ้า หน้า ได้ ทุ่น เจ้า ณ ใจ ให้ สุ้ พิ้ง ความ ท่าน เจ้า ดุ่ ผ นั้น ค้ เป็น จิ้ง แง้ก ทะ.

33 เม่ แดน นั้น ได้ อิน ค้ เจ็ง แล้น แหน่น ใจ หนี แอ่ หน้า พ้ง ข่าม ใด้ x้. 34 ทาก ว่า มี ผ ดา ขี ณาง สุ้ ง ตุ้ จา มา ขี เอ็น เป็น ถณ วอน xอน เสิน ถพ่ นั้ง หน้า ท้ ตา ได้ ฮัน นั้น ว่อน xาก ณุ่ม แข้ว วอน ให้ พ้ง งาม ใด้ ออก ถ้ โลง ง.

35 ท่าน จิ้ง เว้า ว่า, พี่ น้อง อ ณา งา เอ็น เอ่ง ตุ้ ให้ อิ, จ๊ก พ้ง ท่าน เสิด ให้ พ้ง ผ นี้.

36 เรา ท่อน มี สุ้ ง ตุ้ ขุ ดา ได้ ท้น นั้น ท่าว อ้าง ว่า เจ้า เป็น สุ้ มี หน้า สุ้ ง มี สุ้ ถ้ ท่อง ข่าว x้ ข้อง ผ ทาก ว่า ท่าน ขุ ดา นั้น จุ๊ก หน้า แข้ว แดน นั้น ค้ แท่ก ณาก ณาง ถ้.

37 ทุ้ง มา นี้ ค้ มี สุ้ ง ใหม่ ตุ้ ขุ ดา เป็น ถก เม้ง จา ขี เจ็ ได้ มี จ๊ก นี้ นั้น เรา ขึ้น โx้ ดุ เพน แข้ว ได้ พา ท่าน อ่าน เสิน ถพ่ ถ้ ท่อง, สุ้ น่ ค้ ทาง ถ้ แง้ก ทะ, แข้ว พ้ง ผ พิ้ง ความ สุ้ นั้น ค้ แท่ก ณาก ณาง ถ้.

38 จ๊ก นี้ น้อย จิ้ง วอน พ้ง ท่าน ว่า ทู่ ทิ้ว พน ทั้ง พ้ง ผ นี้ ท้อน ว่อง เx า x้, ว่า จ๊ก นี้ เป็น มา ท่อง ขาง ผ มน ค้ ตุ้ ลอง ข้ถ ถ้ จิ้.

39 ว่า ทาก มน เป็น มา ท่อง ขาง เจ้า หน้า แท้ พ้ง ท่าน ค้ ตุ้ เข่า เสิด ข้าง ให้ เx า ได้ ฮัน ว่า พ้ง ท่าน ตุ้ เป็น สุ้ ก์ โณน ทั้ง เจ้า หน้า.

40 เx า ค้ พิ้ง ความ ถณ จา มา ขี เอ็น, แข้ว ได้ แผก แดน งาม ใด้ มา เอา ใม้ ทอง ทั้ง ว่อน เx า เข่า ให้ เว้า ทอด ตุ้ เจ้า เสิณ แข้ว ค้ ว่อง ถ้. 41 พ้ง งาม ใด้ จิ้ง ออก ถ้ x้ ว่อน xาก ณุ่ม พ้อม นั้น ค้ มี ความ เม้ง ม่ น เนี้ง ว่า เx า ตุ้ จิง ดุ ง าง เพ่ พุก เอา ตุ้ นั้น. 42 ดอม เพน ถ้ เพา แท้ง ดอม เพน ผ สุ้ พ้ง งาม ใด้ ได้ วอน xอน แท้ง ข่าว ณ่าว ใx เพ้ง ทุก ตุ่ มี้ เข่า ได้ จิ้ง ว่อน ว่า เจ้า เสิณ เป็น เจ้า จา ขี ด.

หน้า อ๊ท 6

เรท เรา ฮุ้ ดู่อฮเจ็ด ฬ

1 ฑาม นั้น ฑา6 ดี้ แฮน ขุท ขอท ทั้ม แท่น นั้น ใฬ่ พ6 แฮน ฬาท ความ ทษ้ท ดี้ ลี้ เจ็ม ใฆ่ แฮน ฬาท ความ ขุข ว่า อ๊ท ฮ้าฮ เด่6 แฮ6 ดู่ มี้ ให้ ฬ ลึด นั่ น้ น เรา เฬ่า ฮ้าฮ ให้ แม่ ฟ้าฮ ฬ ทษ้ขท. 2 ท่า6 ขาม ใช้ ฉ้ ฬ x อ6 ฬ ลี้ แฮท ขุท ขอท มา x าท ณุ่ม ท น แข้ว เว้า ว่า ณุ่ม เฑา ดู่ วา6 จ้ ความ เจ้า ฟ้า ฬ อท x อน ใ ฬ ใช้ ฆ่อฮ อ๊ท ทิน น้ น ลี้ เฬ่า ใx ม ดี้. 3 เฬ่ เณ6 นี้ ให้ พ6 พี่ น้ อ6 เรท เรา เจ็ด ฬ ท ร6 พ6 ท่าน ฮุ้ มี ฑ้า มี ฑา แท่6 เด่ เจ้า ณ ร น ใx พ้อม ฑ้ ฬ ขุ้ ขุท เฑา ดู่ แท่6 ให้ เรา เฬ6 ฑ้า อ๊ท นี้. 4 ณุ่ม เฑา ดู่ เรา ใจ ใฆ่ ท่า ว ขอ้ แท่6 อ๊ท ฬอท x อน ความ ฬา6 ฟ้า. 5 ฬ เฑ็6 ท่า ใฮ ลี้ พ้อม ใจ ท่อฮ ความ นี้ จี่6 เรท เรา ท่าน ณ เ ฑ็ ฮ า ใน ฮุ้ ใฬ6 ใม ท ใฬ6 ใจ เด่ เจ้า ณ ร น ใx, ท่าน ฉิ ขิ ฬ, ท่าน ใ ใว ใ ฬ, ท่าน นิ ท า ใน ท่าน ที่ ใม น, ท่าน ฬา เม็ น า, ท่าน นิ ใ ท ฬา โอ, ใ ท เม6 อน ที่ โอ ณี ฮุ้ เฑ้า ท่า6 ฬ ขิ ว. 6 แฮน เจ็ด ฬ นี้ ลี้ ดี้ เฑ้า มา ท า แฮน ฬาม ใช้ เม่ แฮน ฬาม ใช้ ท่า ว ขอ้ แข้ว จี่6 ใฬ6 มี ใx่ เรา. 7 ความ เจ้า ฟ้า ฬอท x อน ลี้ แพ่ ท้ อ6 ทั้ม นั้ น เจ่6 ขุท ขอท ลี้ มี ท าฮ นั้ น ทั้ม พ6 ท ร6 เม6 เฮี ข ณ า เจ้ม แท่6 มี พ ท ร6 ท าฮ ฬ เด่ ความ เจ้า ฟ้า ฬอท x อน.

เรา ฬ็ด ท่าน ณ เ ฑ็ ฮ า ใน

8 ท่าน ณ เ ฑ็ ฮ า ใน มี ความ ดี้ ฮ้ อน เจ้า ฟ้า แท่6 มี แฮ ฬ แอ6 แฮ6 ท้า จี่6 เฮ็ด อ๊ท ท า ท วาน ท าฮ แฮว ที่ ฟ้า เฮี น ใ ฬ่. 9 ท า ท มี ณ า น ฬ มา แท่ เอ น ใ ฬ้ เรา แฮท ว่า “ เอ น ใ ฬ้ เรา ฬ ท้ ท่า6 ” มี เ ร็6 ฬ ที่ เจ้ เน้, ฬ อ่า เจ้ ท ณ ะ ดี้ มา แท่ ที่ ขี้ ที่ แท่6 อา ณี ดี้ ทั่ น นั้ น ฉ้ ฬ ท่าน ณ เ ฑ็ ฮ า ใน. 10 แฮน ฬ น้ น ณ ด ความ ขุท ขอน เจ้า ณ ร น ใx ฬอท ให้ ท่าน เว้า น้ น เฬ่า ดี้. 11 เรา จี่6 พา ท่ ร น อ่ ร น ณ า น ฬ มา เว้า ว่า เฉ้ อฮ ดี้ ใน ฮุ้ นี้ เว้า ความ ขฺ า ฬ ดา ให้ ท่าน ใม เณ็ แท่6 เจ้า ฟ้า. 12 เณ6 น้ น เรา จี่6 พา ท่ ร น อ่ ร น เฮี น ใ ฟ่ แท่6 ฮุ้ เด้า ฬ แท่ เร็6 ท่า แฮน ใ ณ ใ x อน ฮ อ6 ทุ้ ม เฑ้า ฬ็ด เรา ท่าน ณ เ ฑ็ ฮ า ใน แฬ ใ ฬ ขา เอน ทิน วาน น้ น x ข. 13 ให้ ฬ เฬ็ น จี่6 แข้ว มา เว้า ว่า ฮุ้ นี้ ฑู6 ที่ ใณ น เอน ใ ฬ้ เรา เณ็ ด จี้ แท่6 ณ็ ด ความ เจ้า ฟ้า ฬอท x อน. 14 เฬ่ แฮน เรา ดี้ ใน ฮุ้ นี้ เว้า ว่า เฮี ณุ ใ ท น า ณ า เจ็ ด น้ น ล ดู่ แพ่ เอน ใ ฬ้ เรา นี้ แท่6 ดู่ ขา ฮ ข้ ร ฮ ทิ ด ฮ อ6 ท่าน ใม เณ็ ให้ เรา น้ น จ้.

หน้า อ็ท 6

น้นะ ร็ด้ เร็ง่ ท่าน ณา เร็ ต่า โน เร็ท น หน้า ท่าน แว็ท เณ็ง หน้า แจุน.

วาช7

ท่าน ณา เร็ ต่า โน แท้ ความ

1 แข้ว เม็ ทุ่ง่ ร็ด้ ถาม ว่า อ็ท นี้ เร็ป็น แน่ว น้นะ แท้ อ่า ? 2 ท่าน ณา เร็ ต่า โน ทอง ว่า, พ็ง่ หน้า พี่, หน้า พี่ เร็ท็ง่ ทุาช ร์ ให้ พ็ง่ ณ้อช ท่าว เร้า หน้า ซุ้ หุ่ง่ เท่ง่ ใx ร็ด้ เช็ด ให้ อ็ง่ ขา ขาม ปุ่ เม่ ขา่ง ณุ่ม เขา เร็ท็น เม่ เจ้ ท่าน ทุ่ง่ ซุ้ แด่น กิน เม่ โณ่ โง ขา มี ท่อน ฉุ่ ร็ง่ ซุ้ ห้อช ทิน เพ็ง่ เม่ง่ ณา ขาน, 3 ร็ด้ เว้า ทั็ง่ เขา ว่า ให้ ออก ร์ เม่ง่ พ็อม เท็ง่ ท่า พี่ น้อง่ เร้า ร็ง่ ขา แด่น กิน ง่อน เขา ฉุ่ ง่อก ให้ เร้า. 4 อ็ง่ ขา ขาม จี่ง่ ออก ร์ แด่น กิน ส ณา ขา ถ็ ร็ง่ ซุ้ เม่ง่ ณา ขาน, อ้าช ท่าน เพ็ด เร็ช ร์ แข้ว เร้า หน้า จี่ง่ ง่อก ให้ ท่าน ออก ร์ ง่อน น้นะ มา ซุ้ พ็น้ง่ แด่น กิน ง่อน พ็ง่ ท่าน ซุ้ ฉุ่ มั้ นี้. 5 เร้า หน้า เง่า ร็ด้ เอา อะ ใด พ็น้ง่ แด่น กิน นี้ ให้ ท่าน เร็ป็น มุ่น มี่ง่ ที่ ขอช ทิน, ขาก ว่า เม่ เจ้ ท่าน ทุ่ง่ เง่า เร็ อ มี ขุก เร้า หน้า ร็ด้ จาว แท้น ร็ว้ ว่า ฉิ เอา แด่น กิน นี้ ให้ ท่าน แท่ง่ เจ้ ใx ท่าน. 6 เร้า หน้า ร็ด้ ท่าว โพ้ เณ็ง่ นี้ ว่า เจ้ ใx ท่าน ฉุ ร็ด้ ร็ง่ เร็ป็น แณก ท่าง่ เม่ง่ ส ท่าง่ เม่ง่ น้นะ ฉิ เอา เx เร็ป็น ณ้อช ซุ่ง่ โณ่ เน่ม น่าง เx เ ร์ ข้อช ง่. 7 แข้ว เร้า หน้า ร็ด้ เว้า ใหม่ ว่า เขา ฉุ ใx่ โห้ช เม่ง่ แด่น เx เร็ป็น ณ้อช ซุ่ง่ น้นะ ทุ่ง่ มา เx ฉุ ออก มา โพ้ เขา ซุ่ ง่อน นี้. 8 เร้า หน้า จี่ง่ ให้ ร็ด้ จาว แท้น ขิด แน่น ง่าช พ็น้ง่ ให้ อ็ง่ ขา ขาม เณ็ง่ น้นะ เม่ ท่าน อ็ง่ ขา ขาม มี ขุก ซุ่ อ ณ่าท จี่ง่ ร็ด้ เช็ด ขิด แน่น ง่าช พ็น้ง่ ให้ มี่ ซุ่ แว็ด อ ณ่าท ส์ ให้ ช่า เว็ง เช็ด ขิด แน่น ง่าช พ็น้ง่ แข้ว ช่า เว็ ส์ ให้ เร้า ปุ่ เม่ ขา่ง ร์ ข้อ ส่ง่ น้นะ เช็ด ขิด แน่น ง่าช พ็น้ง่ แว็ท ทน.

9 ขา่ง ส เร้า ปุ่ เม่ ขา่ง แด่น น้นะ ส์ พี่ เท็ง่ แขน ท่าน โช เณ็ง จี่ง่ ณาช ท่าน ร็ง่ แด่น กิน อ ฮ็ง่ ขาก เร้า หน้า ร็ด้ ซุ่ ท็ม แด่ง่. 10 จี่ง่ ชุอช ให้ ณ้อช ร์ อ็ท ง่าง่ มี ณ่ ใจ เท็ง่ เพ็ด ช่อช ให้ มี ความ ถ็ นั่ แท่ง่ ขุ้ ขุก ท่ หน้า ท่าน ช่า โง ง่ แด่น เม่ง่ เธ็ ฮ็ง่ ง่ จี่ง่ แท่ง่ โช เณ็ง่ เร็ป็น ซุ่ เณ็ แท่ง่ เม่ง่ เธ็ ฮ็ง่ แท่ง่ เง่ง่ ก เขน ง่.

11 ทุ่ง่ มา ส์ ฮ็น อ็ด ช่าท เณ็า นี้ ส์ ทิน ท่ง่ แด่น กิน เม่ง่ เธ็ ฮ็ง่ แท่ง่ เม่ง่ ทา นา อาน จี่ง่ โณ่ ณุ่น ทุาช เร้า ปุ่ เขา จี่ง่ เง่า มี เณ็า นี้ ส์ ทิน. 12 ช่า เว็ง เม่ ร็ด้ อิน ณ่าว ว่า มี เณ็า ซุ่ พ็น้ง่ แด่น กิน เธ็ ฮ็ง่ จี่ง่ ง่อก ให้ ขุก ชาช ท่าน ซุ่ เร็ป็น เร้า ปุ่ เขา ร็ง่ ง่อน น้นะ เร็ป็น เท่ แท่ แวก.

หน้า จ็ท 7

ดู่ xอ6 ท่าน ใช่เณ็ง ดิ้ ง่อท ให้ อ้าช น้อ6 ชู่ จ็ท เร้า แท่6 ง่อท ให้ท่าน ช่า ใจ ชู่ จ็ท ใว6 พี่ xาช น้อ6เร้า. 14 ท่าน ใช่เณ็งดิ้ ใช้ สจ็งเมช ช่าใจง ชุ่ เช็นอ้าช เท็6 ท่า จุ๊ม พู่ ท่าน เร็ด ฉ็ง ห้า สมา ทา. 15 ช่า ใจง ลั้ ใจ6 จ็ง แด่น กิน เธ็อ ชิ็ง แข้ว เข้า ปู่ เทา ลั้ ดิ้ ทาช จ็ง. 16 เxา ดิ้ เธา ณอน มา ทอด เม6 กิ เณ็น จิ้6 จด จ็ท มั้น จิ้ว พื้6 ข่า แทว ง่อน ปู่ อ็ง ขา ทาม เธาเง็น นี้ พื้6 แด่น สจ็ เธ็อน ไม่น ที่ เม6 กิ เณ็น.

17 ทา6 ส เม่ ทอด ณอง เดู่ ล แพ้น อน เร้า พ้า ดิ้ เว้า ดิ้ว ทึ ง็ อ็ง ขา ทาม น้น ลั้ จิ มา แข้ว เจ็น จ็พ่ สจ็ xา ขา เธ็อน ชู่ พื้6 แด่น กิน เธ็อ ชิ็ง ดิ้ พ้า แพ่ ทาช นั้น.
18 ท้น ทออก ง็ ชู่ ส นั้น นี่6 แด่น กิน เธ็อ ชิ็ง ทาท ว่า ง็ น้น เข่า ชู่ ท่าน ใช่เณ็ง. 19 ง็ ชู่ นี้ ใจ อาท งิ าน ใด่ม นาง เดู่ พ่น เข้า ปู่ ณุ่ม เทา ใด่ม นาง ให้ เธา ขุท น้อช อ่อน จ็ง ดุ้ ม ฉ็ เพ่ ให้ ทาช ดั้ง เดู่ พ่น. 20 ทาม น้น ไม่ เณ็ ดิ้ เท็ก ออท มา ทุ่น ทา6 โท ล้6 ดุน6าม, เxา จิ้6 จิ้ ดิ้ว พื้6 เทน อ้าช มน ช่าว xาม เข่น. 21 เม่ เxา เธาเด็ท น้อช น้น จ็งดิ้ว นอท เทน ขุท ทู่6 ง็ ช่าใจ โอ ดิ้ เธา จ็งจิ้6 ดิ้ว เข็น ขุท. 22 ไม่ เณ็ จิ้6 ดิ้ แอง ชู่ ทุ่ท ดู่ ขง6 ทา6 พน สเธ็อ ชิ็ง ชู่ งาท เว้า เห้า งา.

23 เม่ เดู่ ใช่เณ็ง ใหญ่ ห้า เพ้า งาน ดิ้ ฉ่ ฉ็ง ปี้ ลั้ พ็ แล่ จ็งชิ็ง ช่าม พี่ น้อ6 เร้า สจ็ xา ขา เธ็อน จ็ท เม6 เร้า. 24 เม่ ท่าน ดิ้ เท็น ชู่ ส ทง6 พู่ พี่ น้อ6 เร้า จ็ง ใด่ม นาง ลั้ เห้า จ็ง ห้าม แข้ว หน้า สเธ็อ ชิ็ง ชู่ ใด่ม นาง น้น ฉ เพ่ แท้ ศวาม แค้น แพ้น ใจ. 25 ท่าน พ็ ว่า พี่ น้อ6 เร้า ดู้ ชู่ ว่า เร้า พ้า ดิ้ ใx6 ท่าน มา ช่อช ให้ เxา ณ่อช ทาท ว่า เxา เข่า ดิ้ ชู่ เณ็6 น้น. 26 มั้ ทู่6 มา ท่าน ไม่ เณ็ ดิ้ ออท จ็งเท็น ชู่ อั่น ทึ ง ทน ท่าน ดิ้ ง่อท เxา ค้น ถ ทน ง่อท เxา ว่า พี่ น้อ6 เธ็อ พ็6 พี่ น้อ6 ลั้ เป็น พี่ น้อ6 ทน เป็น ฉ6 จิ้6 ฉิ ก น้อ6 ท้อ6 เx6 ทน. 27 ทา6 ชู่ แอ่ เชิ ก ห้าช ให้ พี่ น้อ6 น้น ลั้ ดิ้ ณุท xุช ท่าน ไม่ เณ็ ออท แข้ว เว้า ว่า ใส ดิ้ แท่6 ท่าน ให้ เป็น ชู่ โทท ทิ น วาน พ็6 น้อช. 28 เข่า แม่น ท่าน แอ่ น้า น้อช เณ็6 น้า สจ็ อ็ง ชิ็ง มี้ 6วา น้น เข่า. 29 เม่ ท่าน ไม่ เณ็ ดิ้ ใน ศวาม น้น จิ้6 พ่าช จ็ง ชู่ เม6 มา ถิ อาน ชู่ ท้น ท่าน มี ขุท xอ6 ดุ าช.

30 มี้ เขน ทาช จ็ง ฉ็ง ฉ็ง แข้ว มี แดุน โทน ส มา ให้ ท่าน ไม่ เณ็ เท็น ชู่ ทง6 แวว จ็ง พื้6 ณา ทุ่ม ทาม ง่า กิ น าช. 31 เม่ ท่าน ไม่ เณ็ เท็น ลั้ ทาท วาน ใจ พื้6 อ็ท ใท เท็น น้น ท่าน

จึ่ง เห็น ดัง ดัง นี้ ก็ ได้ ยิน เจ้า จอม ตุ้ เป็น พ้น เว้า ว่า. 32 เขา แม่น เจ้า จอม ตุ้ เป็น พ้น เข้า ปู่ เจ้า เป็น เจ้า พ้น อัง ขา ขาม เจ้า พ้น อู่ กาก เจ้า พ้น ขา ไว ท่าน ใม เกี้ ยัน จาว โต หน่ เข่า ทาน ถาน แข เข็ง. 33 เจ้า จอม ตุ้ เป็น เจ้า พ้น เว้า ทับ ใม เกี้ ว่า " ให้ ดอก ขาย ออก " เพ่ ว่า ข่อน เจ้า ยืน ตู้ นี้ เป็น ข่อน เกิด แขง แกง ท้า. 34 เขา ก็ ขุ เห็น อัก ขาง มี่ กี่ ใจ โพ่ เมง เขา ตู้ แต่น กิน เอ ยืง แต่ ก็ ได้ ยิน เข เข เริม ดู่ ง แข้ว เขา จึ่ง ไข มา ถู ดู่ อด ให้ เข ออก หน่อย อัก ใน้ " มา นี้ " เขา ถู ให้ เจ้า โข แต่น กิน เอ ยืง.

35 ท่าน ใม เกี้ ตุ้ นี้ ก ตุ้ เข ถู ข่ ว่า แม่น ใด ก็ แต่ ง ท่าน ให้ เป็น ตุ้ ไทย ทิน วาน พ้ง น้อย แม่น ท่าน ตุ้ นี้ ก เจ้า พ้น ให้ โข เป็น ไทย เห็ ง ดู่ อด ให้ เข เน้อย อัก ใน้ แม่น แดน ไคน มา ให้ ท่าน เห็น หนึ่ ง ข่า ข ทุม หนาม นั่น ดู่ อด ท่าน. 36 แม่น ท่าน ตุ้ นี้ ก โข เอา ผ อ ข า เอ็น ออก มา ก็ เชิด อัก ทาก วาน หนึ่ ง แต่น กิน เอ ยืง, หนึ่ ง แม่ นี้ เบี้ แกง แต่ ง ทรง ข่า ข่ ข่ ยืง ปี. 37 แม่น ท่าน ตุ้ นี้ ก ก็ เว้า ทับ เป็น โพ่ อ ข า เอ็น ว่า เจ้า พ้น ตู้ ให้ ตุ้ ข่าว ความ เจ้า พ้น ตุ้ ม เกิด ออก มา ให้ พ้ง ท่าน แม่น ทรง โจ พี่ ข าย น้อง พ้ง ท่าน เกิ ถือ ให้ น้อย เกิด ออก มา. 38 แม่น ท่าน ใม เกี้ ตุ้ นี้ ก ได้ ยู่ ท่อย นุ่ม นุ่ม ผ หนึ่ ง ข่า พ้อม เห็ ง ท่า แดน ไคน น้น ได้ เว้า ทับ ท่าน ยู่ หนึ่ ง พุ กิ น าย แต่ ตุ้ ท่อย เข้า ปู่ นุ่ม เขา ได้ ความ เจ้า พ้น มี ดู่ เข ยืย ยืน เฒ้า มา ให้ นุ่ม เขา.

39 ทาก ว่า เข้า ปู่ นุ่ม เขา เข่า พ้ง ความ ท่าน ตุ้ นี้ ได้ นุ่ก ขุย ท่าน ออก ข้ เพ่ ว่า เข เม่ ค้น โข แต่น กิน เอ ยืง. 40 เข เจ็ ง เว้า ทับ ท่าน อา โขน ว่า ข ให้ ขืน ที่ แดู่ เง็น ให้ พ้ง น้อย เพ่ ว่า ถู่ ฟา ทรน อรน พ้า พ้ง น้อย โข ท่าน ใม เกี้ ตุ้ นี้ ฟา พ้ง น้อย ออก ข แต่น กิน เอ ยืง พ้ง น้อย เข่า ขุ ว่า ท่าน เยืน ข้ง โข แข้ว. 41 เถู่ น้น เข ได้ ขืน ทุ่น ง รู น้อย โต ส แข้ว ได้ เอา เดู่ โขง เกี้ มา ดู่ ย โขง ทุ่น ขืน น้น เข ฟา ทน ม่ รน เม้ง อน เข ได้ ขืน ที่ นั้น น้น. 42 เจ้า พ้า ได้ หย่ ย พ้า ข้ เข โขง เอา ดาว ตู้ เม้ง พ้า ท่อย ความ ตุ้ น ไว้ หนึ่ ง พึง ขาง พ้า ว่า เยืน โพ่ เม้ง อ ข า ขา เอ็น เอ ย เจ้า ได้ พ้า ข้ด โขง เกี้ เอา หนึ่ ง ข่า ข่อน ขืน ขอด ข้ ข่ ข่ ขึง เข่า.

43 พ้ง พี่ น้อ ง ได้ โขน เอา ทุ ง ฉ้า ม่ แดู่ เง็น โม โข ท

แต่ ดาว เง็น เข้ ดาน

หน้า อ็ท 7

แม่น เงิน พ็ด พี่ น้อด ได้ ขึ้น ที่ นั้น โหว้ เทา น้น
เทา ถี่ ได้ ฮ็ง พ็ด พี่ น้อด oon ฮ็
ทาง โง่ ทาด เม็ด งา ง็ โงน.

44 เง้า ปู่ เทา เม่ เถ้ ฐู่ ทโด เง้า ง่อน ขึ้น ลี้ มี ทุง ฮ้า เงิน จี้ด ท่อง งาดเง้า หน้า ได้ ถ้น โง้ เง้า หน้าได้ เว้า ทั่ง ท่าน ใม เหน่ ว่า ให้ ก็ด ทุง ฮ้า เหน็ด ท่าน ได้ เห็น. 45 เง้า ปู่ นุ่ม เทา เม่ ได้ ทุง ฮ้า น้น แง้ว ลี้ โหน โง่ ท่อง ท่าน ฮา หวา เม่ เหน้า ฮ่า เห็ เทา ได้ ทาง เม็ด เง้า หน้า ได้ ฮ็ง เทา พาง โง่ ก็ หน้า เง้า ปู่ นุ่ม เทา ทุง ฮ้า น้น ลี้ ทู่ด มี ท้น ทอด ง่าด งโ ดา จิด. 46 ดา จิด ฐู่ เง้า หน้า โหม ใจ ได้ ฉาง ความ แด่ ฮ เง้า หน้า ให้ แฮง ห้อน เว่ด เทน โหว้ เทา ให้ เง้า หน้า ท่าน ฮา โว่ง. 47 ทาท ว่า งโ หน่า โง ใม เง็น ฐู่ เจ็ด เทน โหว้ เทา ให้ ท่าน เง้า.

48 เล่ น้น เง้า หน้า ฐู่ ล้วน ฆุ ลี้ เง่า ฐู่ ท็ โหด ฐู่ ฆ เจ็ด เหด ฐู่ ง่าว ความ เง้า หน้า ได้ ถ้น โง้ ว่า:

49 เม็ด หน้า จ็น พาน เง็น ท็ โหด เทา
แด่น กิน เม็ด ฆุ ม เง็น ง่อน ทอด ทิน เทา
พ็ด พี่ น้อด ถี่ เจ็ด ท็ โหด ให้ เทา แนว ใด
ห้ ว่า ง่อน ใด เง็น ง่อน เทา ฐู่.

50 พ็ด อ็ท นี้ แม่น มี เทา ได้ เจ็ด นั้น เหม็ด เง่า แม่น อ่า ?

51 โอ้ ! หนี ฆ ใจ แท่ ดาน ทุ หน่า พ็ด ท่าน หั่น เง้า หโน ใ ฐู่ เง็ด เห้ เง้า ปู่ พ็ด ท่าน เง็น แนว ใด พ็ด ท่าน ลี้ เง็น แนว น้น แง่ท ทน. 52 ฐู่ ง่าว ความ เง้า หน้า น้น มี ฐู่ ใด แฮ่ เง้า ปู่ พ็ด ท่าน เง่า ได้ โหม่ น่าง เทา ได้ น่า ฐู่ ง่าว ความ เง้า หน้า ท่อน ท่าน เง้า ฐู่ กิ หั่ ถี่ มา โร้ พ็ด ท่าน เง็น ฐู่ ฮ้าน แง้ว น่า ท่าน เง้า ฮ็.

53 พ็ด ท่าน เง็น ฐู่ เอาจอด แท่ ดา หนั่ แหุน ทาท ว่า เง่า ได้ เจ็ด ท่อง จอด แท่ ดา น้น.

ท้น เง้ว ท่อน ด่าน ใ่ ท่าน หน่า เห็ ฮ่า โน

54 เม แฮ่น เอา ได้ ใน เหด น้น เทา ลี้ เง้ง แล้น แหน้น ใจ พา ทน โหง แหน้ว แล้ว หนี ใ่ ท่าน หน่า เห็ ฮ่า โน. 55 ท่าน หน่า เห็ ฮ่า โน มี เง้า หโน ใ ฐู่ ท่อง เม่ แทน หน้า นั้น เม็ด หน้า จ็น พาน ลี้ เห็น ความ ทุ่ เม็ด ใ เง้า หน้า แท่ เห็น เง้า เจ็ ฐู่ จ็น ฐู่ ทาง หเอา เง้า หน้า. 56 ท่าน เว้า

ว่า ให้เขียน! น้องเห็นเขาหน้าซีนพานโนออกแต่เห็นทุกสิ่งนี้ทางนอกเว็บหน้า. 57 ทางเราได้อีกทุกแห่งนั้นแข็งพากันใช่ท่านนักเต้าใน. 58 แข็งเราขอท่านออกไปสักแต่เอาด่านหินเขียวใช่ พ่อแม่เป็นขี้ให้ท่านนักเต้าใน นั่นได้ตายสักเราจึงนี้ขอทุกหมดขี้ว่าโน. 59 เราขี้เอาต่อนด่านหินเขียวใช่ท่านนักเต้าใน เมื่อรู้ท่านท่าวหัวว่า ขอน้องแต่ละออกเข้าหน้า ละให้ต้อนเอามีคนขอน้องจึง. 60 ท่านนักเต้าในคือได้เห้าเหน่าไป แห่งนี้แต่ว่าเข้าหน้าขอน้องละ ข้างอ็กสิดนี้ให้เรามักได้เอาความนั่นคือใจนาดเพื่อเขียงไป.

วาง 8

ข้าวน่าวใจเขาหนึ่งก็คนามาขี้

1 อ็กเราหน้าท่านนักเต้าในนั่นท่านโนโย คือพ้อมใจเรา. มีอ็กโน่มนางใหญ่ทับพ่อเขนหัวเขา แต่แล้นทุกออกเห็นเพื่อก มีที่แล้นงามใช้เข่าจีบเพ่วาเราแพกนักนางจีบที่ก็คนี้ดาวแต่ก็คนามาขี้. 2 มีพ่อขุนเพื่อข้าเข้าหน้าได้เอาแอนท่านนักเต้าในจีบสิ่ง มีความโพกโน่มที่ท่านทาง. 3 ท่านโนโยได้แป่เขนหัวเขาน้ำแข็งได้เหน้าจีบถอมเขนปิดเอาเห็นทุ่งจีบจ่นใจ่ทุใว้.

ท่านโนโยโน่มนางเขนหัวเขา

4 แล้นทุกออกได้แต่กนักนางจีบนั่น พากันจีบข้าวน่าวใจเขาทางข่อนทางที่. 5 ท่านฉิ้งใจ่จีบเจ็บคนามาขี้ ข้าวน่าวอ็กเข้าเขี้นุใช้โกเจ็บนั่นหนึ่ง. 6 เมื่อแล้นคือได้ในได้เห็นอ็กทางวานท่านเขียดนั่นเราคือพากันหนึ่งความท่านข้าว. 7ฉิ้งทางทักเมาแล้นคือนั่นคือได้แล้นนั้นเราจ่งแต่งแข็งออกน้องแล้นคือนั่นขุนเป็นโอยแต่งนาท้านคือป็นข็นใจ่ก็เพื่อก. 8 เจ็บนั่นจึงมีความเจ็บม่วนทางที่.

9 มีขุนทางคือนิโมนขุนหนึ่งเจ็บนั่นแต่ท่อนมาเป็นเพื่อโมนเรือยเขียดให้โกเจ็บนักเมาขี้ถือใจแต่งท่าวอ้างว่าเข้าเป็นขุนมีหน้าขุนคือ. 10 คือเห็นทางเข่าว่าขุนน้องขุนใหญ่คือมักหนึ่งขุนนั่นแข็งเว้าว่าขุนนี้ดีมีแล้นเข้าหน้าแล้นว่าแล้นแต่งแล้นท้า. 11เพ่วามนั่นทุโมดโมน

เชื่อให้ สะเห็ด ทาส ซื้อ ใจ แต่ เห็ด มาแข้ว สะเห็ด ทาส จึ่ง มีท พื่ด มะ. 12 เม่ แดน เรา เอ่ ท่าน ฉิ ขิ ว่าว ฝ่าว ใx เพด จ็ท แด่นเมด พ้า ใน ซุ่ เร้า เชื่ ญุ แข้ว เรา ลี้ ขึ ว ที มา เห็ด ทู่ด เห็ด ดาส. 13 ข้า ณี โมน ลี้ เอ่ แงท ทะ เม่ ขึ ว ที มา แข้ว ลี้ ทื้ อ พะ ทึ ว ท่าน ฉิ ขิ ว แต่ด ซื้อ ใจ ทาส เม่ จ็ด เห็น จ็ท ทาท ฐาน ใหญ่ ทุจ เชื่น นั้น น้ะ.

14 แดน ขาม ใช้ ชุ่ พื่ด เมด เชื่ ญุ ณา เข็ม จ็ด อิน ฝ่าว ว่า เชื่น จิ่ พ่ ทื้ด ณา มาข็ จ็ด โดม ใจ ห้อน เอา ความ เร้า พ้า วอท xอน แข้ว, จึ่ด จ็ด ใช้ ท่าน เขี โต แต่ด ท่าน โล พะ จิ ว หา เรา. 15 เห็ด xอด ท่าน จ็ด โจ ด จิ ว ท่าว จ พ้ ให้ เรา เพ่ ให้ เรา จ็ด เร้า ณุน ใx. 16 ข้อน ว่า เร้า ณุน ใx ทู่ด เง่า เพื่ โจ มา เห็ด เรา x̄n สะ เรา จ็ด ขึ ว ที มา พื้ด ชุ่ เร้า เชื่ ญุ ที่ น้ะ. 17 ท่าน เขี โต แต่ด ท่าน โล พะ จึ่ด โพ ม ใx่ เรา แข้ว เรา จ็ด เร้า ณุน ใx. 18 ข้า ณี โมน เม่ เห็น ข่าม ใช้ โพ ม ใx่ เรา แข้ว เรา ลี้ จ็ด เร้า ณุน ใx มะ ลี้ เอา เอ็น มา ให้ พ็ด ท่าน, มะ เว้า ว่า. 19 x̄ ให้ ฉ้อ ม มี แดง แพด แผด ท้า แน ฉิ. เพ่ ว่า เม่ ฉ้อ โพ ม ใx่ ชุ่ ใด ชุ่ น้ะ ชุ่ จ็ด เร้า ณุน ใx. 20 ท่าน เขี โต พอ ข้า ณี โมน ว่า “ เอ็น มีด ให้ ทาส จ ท่อ ง มีด ” เพ่ มีด หื่ ว่า ชุ่ เอา เอ็น นี้ เอา ความ เร้า พ้า พอ ง พาส จ็ด. 21มีด เง่า มี เพื่น พื้ด จ็ท นี้ เพ่ ว่า ใจ มีด เง่า ณี่ ที่ เร้า พ้า. 22 เผด น้ะ ให้ มีด ขึ้น ใจ จ็ท ท้าส อ่ ง น้ะ x̄ แข้ว ท่าว จ พ้ แด่ x̄ พอด เร้า พ้า เพ่ ให้ เร้า พ้า ข่าด ง่าง โผ้ ง อะ มีด หื่ พื้ด ทุจ ใจ น้ะ x̄. 23 ฉ้อ ง ทู่ เห็น มีด มี ที่ ความ เห็ด แพะ อะ โผม เล็ม, ความ โลก ง่าน น้ะ จ็ด เชื่น เว็น ท้าส ฉุท มีดจิ้ ทุจ ทุ. 24 ทาด ข้า ณี โมน จ็ด พอ ว่า x̄ เห็ด xอด ท่าน ท่าว จ พ้ เร้า พ้า ให้ ฉ้อ ง แอ่ เพ่ ว่า พ็ด ความ ท่าน เว้า น้ะ ชุ่ เง่า โพะ ใx่ ฉ้อ ง. 25 ท่าน เห็ด xอด, เม่ จ็ด เชื่น จึ่ด แต่ด ฝ่าว ความ เร้า พ้า วอท xอน แข้ว ลี้ ค้น มา เมด เชื่ ญุ ณา เข็ม แข้ว จ็ด ฝ่าว ฝ่าว ใx เพด มา ท่อ ง ทาด พื้ด ข้าน สะ ณา มา ข็ ทาส ว่อน.

ท่าน ฉิ ขิ ว แต่ด สะ เอ็ ญ โอ ขึ้

26 แดุน เร้า พ้า โพะ ณะ จ็ด วอท ท่าน ฉิ ขิ ว ว่า ให้ ฐ้ะ ฐาด จิ้ ว ชุ ท็อ ท าด จิ ว เผด ให้ ตาม ท าด โล ด แต่ เมด เชื่ ญุ ณา เข็ม จิ ว พอด เมด ฐา เรา (เชื่น ท าด เห้ แข้ว) 27 ท่าน ลี้ จึ่ด ท็อ ท าด จิ ว เง่ด ก ! มี จ ท เอ็ ญ โอ ขึ้ ชุ่ ณ เชื่น เห่ง มะ เชื่ด จ็ท ควัน x̣ด แต่ด ก ณ เอ็น ให้ น าด ท ะ ดา เห้ พา ง จ สะ เอ็ ญ โอ ขึ้, ท่าน มา เมด เชื่ ญุ ณา เข็ม เพ่ ชุ จ พ้ เพา เร้า พ้า.

28 ทุจ เอ่ ณี่ แx

ล้นโปนั้น ท่านโด้ ดุ ร้ ท่าน เอ็ณา ชา ฮู้ ข่าว ความ เจ้า พ้า. 29 เจ้า ณโณ ใx ขอท ท่าน ฮิ ขิ่ว ว่า ให้แต6 ขึ้6 แx นี้ โป่. 30 ท่าน ฮิ ขิ่ว จี่6 แข่น แต6 โป่ แข้ว โด้ อิน ท่าน ดุ ร้ ท่าน เอ็ ณา ชา ฮู้ ข่าว ความ เจ้า พ้า, ท่าน ฮิ ขิ่ว จี่6 ถาม ว่า ท่าน ดุ นั้น ท่าน เน้า โมท ใน ใจ เข่า ?. 31 ท่าน จี่6 ทอป ว่า, ว่า เข่า มี ฮู้ ใด ขอท ซื่ หู้ โด้ แนว ใด แข้ว ท่าน ลี้ เมีย ท่าน ฮิ ขิ่ว เน้า กั่ แx ท่อย. 32 ความ เจ้า พ้า ขอท xอน ท่าน ดุ ฮู้ นั้น มี ความ แนว นี้.

เxา เอาพ้6 ท่าน โป่ แปท เอา โทซี่ โป่ น้า

โทซี่ น้อย ท่รม ฮู้ ที่ พ้า ฮู้ ทึก ใณน มน

ท่าน ลี้ เข่า ปาท โด้ เณ6 ล้ว

33 เร้ ท่าน โทท ช้อย น้อย ที่

ท่าน เข่า โด้ ความ ถิ มี แม่น

ใฮ ซื่ โท ขอด เร้ xาย ท่าน โด้

เพ่ ว่า ดู่ เร่ย ท่าน โด้ xุด แข้ว

34 ฮู้ เฟ็น เท็ย โด้ เว้า ทึ่ง ท่าน ฮิ ขิ่ว ว่า ฮู้ ข่าว ความ เจ้า พ้า โด้ เว้า แนว นี้ โท ขอด ใฮ ขอด เจ้า มี ห้ ว่า ฮู้ อั่น ขอท ให้ น้อย หู้. 35 แข้ว ท่าน ฮิ ขิ่ว ลี้ ออท ปาท ที้6 โทท โท แท่ ความ เจ้า พ้า ขอท xอน นั้น แข้ว จี่6 ขอท น่าว ใx เข6 อ้ท เจ้า เฮี ญู ให้ ท่าน ฟ้6. 36 เม่ ท่าน เท็6 xอ6 มา ขอด ข่อน มี นี้ ฮู้ เฟ็น เท็ย จี่6 เว้า ว่า เข่6 ดุ! นี้ ฮู้ ข่อน นี้ มี อน ใด ซื่ ณด กัน เข่า ให้ น้อย ขึ่ง ที มา. 37 ท่าน ฮิ ขิ่ว จี่6 ทอป ว่า, ว่า ทาท ท่าน เร่ ร้ด โมท ร้ดทร ใจ ลี้ ขึ่ง ที มา โด้. ส เท็ย ทอป ว่า เขา เร่ เจ้า เฮี ญู เฟ็น ยุท ดาย เจ้า พ้า. 38 แข้ว ท่าน ลี้ ขอท ส ด่าย แx จี้6 เท็6 xอ6 ท่าน ลี้ พา ทน โข6 นี้ โป่ ท่าน ฮิ ขิ่ว ให้ ท่าน ขึ่ง ที มา. 39 เม่ เท็6 xอ6 ท่าน ออท ร้ นี้ แข้ว เจ้า ณโณ ใx เจ้า พ้า ลี้ ข่6 เอา ท่าน ฮิ ขิ่ว โป่ ร้, ฮู้ เฟ็น เท็ย เข่า เห็น ท่าน ฮิ ขิ่ว แข้ว ท่าน ลี้ โด้ ห้ว ทา6 โป่ มี ความ ม่รน เม่6 ทาย. 40 ทาท ลี้ มี ฮู้ พี่ ท่าน ฮิ ขิ่ว พ้6 เม6 อา ใณ โท ท่าน โด้ ออท โป่ ข่าว น่าว ใx เข6 ดุ ทร เม6 เท้า ขอด เม6 ทาย ณา จ้.

วาย9

ท่าน ใณ ใจ ขึ่น ใจ

หน้า อ๊ท 9

1ท่าน ลนโล ทูล ใหม่ นางว่า ขี้ หน้า แสน ท่อง งาย ทาง เจ้า พ้า จ๊ จึง โจง ทา พ ทาย. 2 จ๊ เอา จ๊ โจง ท่อง ท่า เพน โพ้ เพา ที่ เม ดา มา เกี่ เพ่ ว่า เม่ พี้ ตุ๊ ใด ท่อง ทาง เจ้า พ้า เข่า ว่า ทู่ ดาง ค๊ ขี้ ขัด สุท มา เม เสี ญ หน่า เข็ม. 3 เม่ ท่าน ลนโล ใจ ทั่ว ทาง หั้อน ขี้ ทอด เม ดา มา เกี่ เจ๋ นั้น มี แจ๋ ทู่ เห็น มาด มา แต่ เม พ้า อ้อม โต ท่าน ขั้ว. 4 ท่าน ลนโล ใจ จึ่ โข้ม ใจ ถิน แข้ว โด้ ถิน เจ ง ว่า ลนโล! ลนโล เอ๋ง !

เฟิน จ๋ จึ่ ใหม่ นางเพา. 5 ท่าน ลนโล โด้ ดาง ความ ว่า, ท่าน เอ๋ง! ท่าน แม่น ใด? ท่าน เจ้า ตอง ว่า, เพา นี้ ถ แม่น เสี ญ ตุ๊ ท่าน ใหม่ นาง นั้น. 6 ให้ ต้น นั้น เหน้า จึง ทจ เม ขี้ มี ตุ๊ ส ว่อท ว่า ท่าน ขี้ เชิด แนวใด. 7 แสน ตุ๊ ดาง ทั่ว ทาง โจง ท่อง นั้น ค๊ ชั้น จึ่ ชู่ วาท เข่า ออท เพา โด้ ถิน เจ ง นั้น ทาท เข่า เห็น ใด. 8 ท่าน ลนโล ต้น นั้น เข่า เห็น จ๋ แสน นั้น จึ่ ชู่ ท่าน เหน้า โจง ทจ เม ดา มา เกี่. 9 ทจ จาม มี้ ท่าน เข่า เห็น ทู่ เข่า โด้ ทิน เหน้า ทิน นี้.

10 ทาง ส ทจ เม ดา มา เกี่ มี ขุท ทอท ตุ๊ ส ขี้ อา นา นี เจ้า พ้า โด้ เจ้า ทั้ง มน ว่า อา นา นี เอ๋ง! อา นา นี ดาง ความ ตอง ว่า เจ้า พ้า ตุ๊ ฉ้อง ตุ๊ นี้. 11 เจ้า พ้า โด้ ว่อท มน ว่า, ให้ ฮู้ น ฮาง โจง ทา ทาง แสท ว่า ทาง นั้ แข้ว ให้ ดาม ทา ตุ๊ ส ชู่ เพน ข้า ชู่ ดา ขี้ ว่า ลนโล ใจ โท เม ตา ลน โจ้ ชู่. 12 แข้ว ท่าน ลนโล ใจ โด้ ใหุ เห็น ทาง ใจ ว่า มี ตุ๊ ดาง ส ขี้ อา นา นี โด้ เหน้า มา ไว้ มี ใจ่ เพ่ ให้ ท่าน เห็น เห็น ทู่ ง. 13 ทาท ว่า ท่าน อา นา นี ดาง ความ ตอง ว่า เจ้า พ้า ตุ๊ ฉ้อง ตุ๊ ฉ้อง โด้ ถิน หาง ส เว้า ทอด ตุ๊ นั้น, เพ่ ว่า ท่าน โด้ เสิด ข้าง ให้ โพ่ เม ท่าน เจ้า หาง ส พั้น เม เสี ญ หน่า เจ๋ ม มา แข้ว. 14 แท้ ว่า ท่าน มา ว่อน นี้ โด้ เอา แสง ล้วน จ๋ พั้น พ ทจ มา สุท เอา แสน ส เว้า ทอด ขี้ ท่าน เจ้า.

15 เจ้า พ้า โด้ เว้า ว่า ให้ เจ้า โจ เพ่ ว่า เพา โด้ เรท ตุ๊ นั้น โจ้ แข้ว เพ่ ว่า ขี้ เอา ขี้ เพา โจ ว้าว ให้ ส ท่ เ แสน ถิน เม จุ ม, ว้าว ให้ แสน ง เ แท้ ว้าว ให้ ส อ หน่า ยา เอ็น. 16 เพ่ ว่า เพา ขี้ เชิด ให้ มน ฮู้ ว่า มน ขี้ ขี้ ว เน้ ง าง มี ณ์ ใจ ท่ ใด ข้อน ขี้ เพา. 17 อา นา นี ค๊ โจ ท่อง ความ เจ้า พ้า ว่อท เหน้า โจ ทจ เพน นั้น ไว้ มี ใจ่ ท่าน ลนโล แข้ว เว้า ว่า ท่าน ลนโล เอ๋ง! เจ้า พ้า ค๊ แม่น เจ้า เสี ญ นั้น ถ ตุ๊ ออท ให้ จุ เห็น เม เขี ทั่ว ทาง มา นั้น ฮู้ เจ้า พ้า โด้ ใช้ หั้อง มา เพ่ ว่า ขี้ ให้ จุ เห็น ทู่ แท้ ให้ มี เจ้า ณ ณ ใจ. 18 เขี นั้น มี แผว ส แง่ท เทด ง่า โพท ออท

พี้ยง ตา ท่าน โฌ โย แข้ว ท่าน ค้ี เห็น ทู่ง จี่ง ที่น นั้น ขึ้ง ที มา . 19เม่ ทิน เห้า แข้ว ท่าน ค้ี ท้าว แพง เฌ่ง เท่า.

ท่าน โฌ โย ว่าว พี้ยง เมง ดา มา เณ็

20 ทาง ฆ ท่าน โฌ โย ได้ ชู่ ท่อง ขุท ขอท พี้ยง เมง ดา มา เณ็ ทาง มี้. เจ๋ ถ้ว ทะ น้ะ ท่าน ได้ ว่าว อ๊ท เจ้า เส็ ญ พี้ยง เขน โพ้ เขา ว่า ท่าน เจ้า เป็น ขุท ฉาง เจ้า พ้า. 21 เม่ แฉน ฅ ได้ อิน ค้ี เป็น ท่าง ทาง แข้ว เว้า ว่า, แม่น ชู่ นี้ ถ ได้ เส็ด ห้าง ให้ แฉน ฅ เว้า ขอด ชู่ เจ้า เส็ ญ พี้ยง เมง เส็ ขุ ณา เข็ม น้ะ แม่น อ่า? ท่าน มา นี้ ค้ี เพ่ ชู่ ฉุท เอา แฉน น้ะ โฉ่ ง ให้ เฒ ทุ ง. 22 อ๊ท ท่าน โฌ โย ว่าว ค้ี มี แฉ แพง แฌ ง ท้า ท่ม ทาง ใหม่, ท่าน ว่า เจ้า เส็ ญ นี้ ถ เป็น เจ้า จู ง จิ ก ความ น้ะ เส็ ด ให้ แฉน ฅ ชิว ชู่ เมง ดา นา เณ็ อ๊ ก อ๊ ด ทะ ใจ.

23 ทุ่ ง มา ได้ ทาง มี้ แฉน ฅ ชิว โฉ วาน ทะ เพ่ ว่า เจ๋ ก้า ท่าน โฌ โย ฆ. 24 ทาก ว่า มี ชู่ ขอท ให้ ท่าน โฌ โย ขุ้ อ๊ท เฉา ข่ง ห้าง. แฉน เฉา ได้ เล้า ง่าก ๆ เมง ชู่ ท่า เว็น ค้ น เพ่ จ้า ก้า ท่าน โฌ โย. 25 ทาก ว่า เจ๋ ทาง ค้ น แฉน ขุท ขอท ท่าน ได้ เอา ท่าน ใฉ่ ทรง ข่อน โงง ท่อง ข่ง แหง เมง.

ท่าน โฌ โย ชู่ เมง เส็ ญ ณา เข็ม

26 เม่ ท่าน โฌ โย มา ขอด เมง เส็ ญ ณา เข็ม แข้ว ค้ี อ่าว ถ เล้า ทื้ อ พะ ทั ข่ ขุท ขอท ทาก แฉน ขุท ขอท ค้ี ทู่ ง ฮ้าน ท่าน ชู่ เพ่ เง่า เชื อ เจ๋ ว่า ท่าน ขึ้น ใจ มา เป็น ขุท ขอท เณ็ ถ้ว. 27 ทาก ว่า ท่าน ง่า นา ง่าน ได้ พา ท่าน โง่ ง ทา แฉน ง่าม ใช้, แข้ว โท ให้ เฉา พี้ ง ว่า ท่าน โฌ โย ได้ เห็น เจ้า พ้า พี้ ง ทาง ทาง น้ะ เจ้า พ้า ได้ เว้า ทั ง ท่าน แนว ใด, ท่าน ค้ี ทาน ง่าน ได้ ว่าว ความ เจ้า พ้า ออก ชู่ เจ้า เส็ ญ พี้ยง เมง ดา มา เณ็. 28 ท่าน โฌ โย ได้ ชู่ ท่อง เฉา โง่ ง มา ท่อง เฉา พี้ยง เมง เส็ ขุ ณา เข็ม ทาน ง่าน ว่าว ออก ชู่ เจ้า พ้า. 29 ทาง ฆ ท่าน ค้ี ได้ โฉ วาน โอ้ (ท ทั ง แฉน ง่าก ความ ทชิ ท ทาก แนว ใด เฉา ค้ี ทู่ ง แอ่ ก้า ท่าน ฮ้. 30 เม่ พี่ น้อ ง ทุ่ ก่าว เณ็ น้ะ ค้ี ได้ พา ท่าน โฌ โย โง ง โง่ ง เมง ทาง ณา จ๊ แข้ว พาง โง่ ง เมง ตา โฌ.

31 เณ็ น้ะ เขน โพ้ เขา ท่ ที้ ง ชู่ ดาง, ที้ ง จา ชิ เจ๊, แท่ ง ที้ ง ณา มา จ๊ จี่ ง มี ความ ที่ ง อาน ทู่ ง เขง นั้น, พา ทะ เพี้ ยง จี เจ้า พ้า เขน โพ้ เขา ค้ี มี ฅ ท่ ม แทน นั้น ทาง ข้อน ได้ ความ เจ้า

ณรนใx เส็ง เช. 32 ทาง ช เม่ ท่าน เข้ โท ทิว โง่ ตู่ ง่อน ตู่ ที่ แข้ว ล้ ได้ โง ง โง ทา โพ่ เม ง เจ้า พ้า ชู่ ขึ้ น เม ง จิ ด ดา. 33 เจ๋ น้ น ท่าน เข้ โท ได้ พ้ ชู่ ดาช ช ตู่ โอ เน้ เข้ น ขึ้ น ง่อน ชู่ ได้ แง ด ขึ้ แข้ว. 34 ท่าน เข้ โท ได้ ง อท ข้า โอ เน้ น้ น ว่า เจ้า เข้ ญ่ ดอช เจ้า ให้ ถิ เว้ ง แข้ว ให้ ที่ น นั้ น ท้ อน มั้ น ง่อน นอน เจ้า โอ เน้ ล้ ที่ น นั้ น ทั ง ง าด. 35 แล น ช ชู่ ขึ้ น เม ง จิ ด ดา แท่ ง เม ง ทาง ณา โรน ล้ ได้ เห็ น อัท น้ น จี่ ง พา ทน ขึ้ น ใจ มา ทา เจ้า พ้า.

ให้ นาง โด ทา ลัน.

36 ขึ้ น เม ง โจ เข้ มี ฯท ทอท ตู่ ช ตู่ ทา ขึ ทา (ความ ทึ ท ว่า โด ทา-โท เช ง) นาง นี้ เว้ ช เจ็ ด ที่ ความ ถิ แท่ ง เว้ ช ต่อ ช ลด ณี่. 37 เจ๋ น้ น นาง ง้ จ ทาช, เม่ เx า ได้ อาง x์ จ แข้ว ล้ เอา แอน นาง นั้ น โง โว้ ห้ อ ง เห็ ง. 38 เม ง จิ ด ดา น้ น ชู่ จั เม ง โจ เข้ เม่ แล น งาม ใช้ ได้ ใน น่าว ว่า ท่าน เข้ โท ชู่ ขึ้ น เม ง น้ น จี่ ง ใช้ xอ ง ดาช โง ทา ท่าน แล่ x ว่า x เม ช ท่าน มา ทา พ้ ง น้ อช x ให้ ห้ อน ใจ. 39 ท่าน เข้ โท ล้ ว้ น ทาง โง ท่อช เx า เม่ โง ทอด แข้ว เx า ล้ พา ท่าน นั้ น โง ห้ อ ง เห็ ง แล น แม่ พ้ าช ได้ ขึ น ชู่ ท่อช ท่าน พา ทน แลท ให้ แท่ ง ใช้ ง อท ให้ ท่าน เง ง ขึ้ น เx ทาช ลัน อน นาง โดx า ทา ได้ เจ็ ด เม่ ฆ ง ช. 40 ท่าน เข้ โท ง อท ให้ แล น ช ออก โง ทาง นอก เพ็ ด ท่าน จี่ ง เห้า ณ่า โร ง ท่าว ใพ้, แข้ว ขึ้ น หน้า โง จุ่ น อน เว้า ว่า ทา ขึ ญา เอ ช ให้ ที่ น นั้ น นาง ทา ขึ ญา มั่ น ทา นั้ น เห็ น ท่าน เข้ โท ล้ ที่ น นั้ น น่ ง. 41 ท่าน เข้ โท เอา มี พ ร นาง ขึ น นั้ น แข้ว ได้ แลท เจ็ น โพ่ แท่ ง แล น เม่ พ้ าช เน้า มา ได้ ง อท เx า ว่า นาง ชู่ ทาช น้ น ได้ ล้ น แข้ว. 42 อัท น้ น ล้ เจ็ น ที่ ง ณา ข้ ท่ เม ง โจ เข้, มี ทาช ช ได้ เจ๋ เจ้า พ้า. 43ท่าน เข้ โท ได้ จั ง ชู่ เม ง โจ เข้ ทาช มี้ ชู่ ขึ้ น ข้า ณิ โมน จ่าง ง อท ขึ น ง.

วาช 10

ท่าน เข้ โท แท่ ง ท่าน โท เน้ ข้ โอ

1 ชู่ เม ง ทาช ณา ข้ มี ทวาน งา ชู่ ช ตู่ โท เน้ ข้ โอ เจ็ น ทวาน ชู่ โทน ถิ่ ง แลท ว่า โทน อ ทา ข้. 2 ท่าน ได้ ห้ แท่ ง เขี้ จั เจ้า พ้า เห็ ง ท่า ตู่ เ ง อน ท่าน เว้ ช ต่อ ช เข เจ็ น โพ ช ชั ว ชู่ ลด โช้ แท่ ง ท่าว โพ้ เจ้า พ้า ชู่ เ ง ง เช้. 3 มี มี้ ช ข้าว x าม เจ๋ ข้าช ลั่ ท่าน ได้ ใท เห็ น แฉน ง าม ใช้

เจ้าพ้ำเน้ำ มา ทาเว้า ว่า โท เน็ จ๊ โอ เอ๋ช.

4 เม่ น้ัน ท่าน โท เน็ จ๊ โอ ร้ัก ร้ัง เง้ง หน้ำแดน โดน น้ัน ค้ั ขึน โดทใจ ข้ำน จ่ัง เว้า ว่าอ๊ท ใก เจ๊ แดน โดน น้ัน ดอง ว่า ดวาม ท่านท่าว โหง้ แท้ง ต่อง เง น้ัน ร้ัก ก้ัน ร้ัง ดอก เจ้า พ้ำ แข้ว เจ้า พ้ำ ร้ัก โฉมใจ. 5 ร้ัง ให้ ใช้ ส ร้ัง เมง โฮ้ง เง้ เม็ช ก้ี โฟน เง้ โท มา. 6 ท่าน เง้น แณท มา ข่าม ขู่ หน้ัง ก้ี โฟน ดาง ขอท หน้ัง เหน ขู่ แลม น้ี เง้. 7 เม่ แดน โดน เว้า ทั๊ง ท่าน โท เน็ จ๊ โอ ร้ัง ขา ร้ัง แข้ว ท่าน ร้ัก แณท x๑๖ ฉู่ ใช้ ส เหน เน้ำ มา ทา แท้ง ก้ัง ฉู่ ฆ ท้ ท่อง ๓๑๖ เจ้าพ้ำแท้ มน เง้น ฉู่ ฆ ทร๖ แฉน ก้ัง เว๋ง ใช้ x๑๘ เจ้า. 8 เม่ ร้ัก โท จ๊ท เท้ง เพ็ลก ให้ เขา หน้ัง แข้ว ท่าน ค้ั ใช้ เขา ร้ัง เมง โฮ้ง เง้.

9 ม้ี ขุน มา แฉน เขา ทิว ทาง ร้ัง น้ัอน ฉู่ ดอก เมง โฮ้ง เง้ น้ัน ท่าน เง้ โท ค้ั ก้ัน เท้ง ท๋ง ค่า เหน เม่ ท่าว โหง้ เฉ๋ ทาง เว๊น. 10 ท่าน ค้ั ดอก ทิว ทาง เฉ๋ เขา ท๋ง เง็ด ง่าง ฉู่ น้ัน ท่าน ร้ัก ใท เท็น. 11 ท่าน เง้ โท ค้ั ข้ัม ม่ ร้ัง, ร้ัก เท็น เมง พ้ำ ร๓ ออก ม้ แนว ฆ โข๖ มา แง้ท ต้ำ ต้ัน ใหญ่ ม้ เฉ๋ท ฉุท เท้ง ฆ้ แง้ ข้อน โข๖ ดอก ก้ัน. 12 ฉู่ ทร๖ น้ัน ม้ ทาง แนว ฆ๊ด, ฆ๊ด ร๓่ ฉาน เท้ง ก้ัน, โฉท ข้ัน ร้ัง ทาง ดาว. 13 ท๋ง ม้ เข๖ ว๑ท ว่า เง้ โท เอ๋ช ให้ ท่ัน ก้ัน น้ำ ท้ัน. 14ท่าน เง้ โท จ่ัง ว่า ฉู่๖ ท่าน เจ้า เง่า ร้ัก ดวา เพ่ว่า อน ใก ห้าม แท้ง เง่า เง้ x๑ท x๑๖ ให้ แง้ท ใx ฉุ้ น้ัอง ฉู่ เง่า ท้ัน. 15 แข้ว ม้ เข๖ เท่ ฉู่ x๑๖ ใหม่ อน เจ้า พ้ำ x๑ท x๑๖ ให้ แง้ท ใx แข้ว ท่าน ท๋า ว่า เง่า แง้ท ใx. 16 อ๊ท น้ัน เง้น ดอก ข๑ม เท่ แข้ว อน น้ัน ค้ั ค้ัน ก้ัน เม่ เมง พ้ำ.

17 เฉ๋ ท่าน เง้ โท ท๋ง หนี่ เง่า เง้ ออก ว่า อ๊ท เจ้า ใท เท็น น้ัน หนี้ แนว ใก แฉน ฉู่ ดาง ท่าน โท เน็ จ๊ โอ ใช้ มา น้ัน เม่ เขา ข่าว ดาม ทา เหน ก้ี โฟน ร้ัก แข้ว เขา ค้ั มา ขึน ขู่ ทาง น้ำ ง๑ท ท ฺ เหน. 18 แณท ดาม ว่า ท่าน ก้ี โฟน แณท ว่า เง้ โท ขู่ ทั๊น อ่า ?. 19 เฉ๋ ท่าน เง้ โท ท๋ง หนี่ อ๊ท ใท เท็น น้ัน เจ้า ณ๋น ใx ร้ัก เว้า ทั๊ง ท่าน ว่า เง๋ง ดุ ! ม้ ข๑ม ดาง มา ดาม ทา ท่าน. 20 ให้ ฐ๊น ฐ๑๖ โฆ๖ ร๋ง ฆ๋ง ท ฺ, ร๋ง ท่อง เขา ท๋า อ๖ เอ๋ ใจ แม่น เหา ร้ัก ใช้ เขาม่า ทา. 21ท่าน เง้ โท ค้ั จ่ัง โฆ๖ ร๋ง ทา เขา ร้ัก ง๑ท เขา ว่า เหา น้ี ด แม่น ฉู่ พ๖ ท่าน ข่าว ทา. พ๖ ท่าน ม้ อ๊ท ฆ๖ ม่า.

22 เขา ๓๑ว่า ทวาน ง่า โท เน็ จ๊ โอ เง้น ส ก้ี ก้ เหนี่ จ๊ เจ้า พ้ำ เง้น ส ม้ ฟ้า ม้ ทา พ้ัง๖ แฉน ส ชิว, แดน ฉู่ ใx เข๖ โดน ฆ ร้ัก ง๑ท ทวาน ให้ เม็ช ท่าน ร๋ง ทา เหน ทวาน เพ่ว่า ฉู่

รู้ พื่ง ความ ท่าน ผู้ เว้า นั่น. 23 ท่าน เฟ โท ลี้ จี่ง เมีย เรา จี้ง พื่ง. มี้ ทู่ง มา ท่าน ลี้ รู้ ออก โง ท่อย เรา พี่ น้อง คน ส พื่ง เมง โฮง เฟ ลี้ โง ท่อย. 24 มี้ ทู่ง มา ท่าน มา ขอด เมงทาย คน จ ท่าน โท เนี้ จ โอ รู้ คอง ค้า ชู้ เห็ง ท่า พี่ น้อง แท่ง ดู่ง ว้าน ท่าน รู้ เมีย มา. 25 เม่ ท่าน เฟ โท เห้า โง, ท่าน โท เนี้ จ โอ ลี้ มา ห้อน รู้ หมุง โง่ง ทิน ใจ้ ท่าน. 26 ขาก ว่า ท่าน เฟ โท รู้ จาก ท่าน โท เนี้ จ โอ นั้น เว้า ว่า น้อย ลี้ เป็น ส คน่ง ถ้ว. 27 เม่ ทาง โอ้ โท ขน โง นั่น ท่าน เฟ โท เห้า โง ทรง เขน เห็น ทาย ส เท้า จรม ขน ชู้ ห้น. 28 ท่าน เว้า ทั่ง เรา ว่า พ่ง ท่าน ลี้ ขุ้ แข้ว ส ชิ ชู้ เห้า ห่รม ทั่ง ส ท่าง พ่น ข้ ว่า โง มา ขา ขุ่ ขน นั่น ลี้ เป็น อ็ก ห้าม. ขาก ว่า ขาง เขา เจ้า พ้า รู้ ขอก ว่า เข่า ผู้ ห้าม ชู้ ใด ข้ ว่า ชู้ ใด เข่า แฟก ใจ. 29 เม่ พ่ง ท่าน รู้ ใช้ ส โง เมีย น้อย มา คน่ง นั่น น้อย ลี้ มา เข่า มี จ่ง น้อย เป็น คน่ง นั่น น้อย จี่ง จ ถาม พ่ง ท่าน ว่า เป็น คน่ง ใด พ่ง ท่าน จี่ง รู้ ใช้ ให้ ส โง ขา น้อย ?.

30 ท่าน โท เนี้ จ โอ รู้ ตอง ว่า รู้ จาม มี้ มา แข้ว น้อย ขาง ท่าว โข้ ชู้ ขน จ เขน น้อย ข้าว จาม เถ้ ลี้ มี ชู้ ถาย ล นุ่ง เถ่ เห็น ใจ มา ฮึน ชู้ ก่ หน้า น้อย. 31 เว้า ว่า โท เนี้ จ โอ เอ็ย ความ เจ้า ท่าว โข้ แท่ง อ็ก เจ้า ฉ่อย เข้ นั่น เจ้า พ้า รู้ ใน แข้ว. 32 ให้ ใช้ ส โง เมง โฮง เฟ เมีย ท่าน นิ โมน แฉก ว่า เฟ โท ชู้ พื่ง ข้า นิ โมน ขาง ขอก พื่ง เขน ชู้ แลม นี้ เข้. 33 คน่ง นั่น น้อย จี่ง รู้ จ๊น พ้าว ใช้ ส โง ขา ท่าน, ท่าน ทู่ง ออก แพง ลี้ ถิ แข้ว ริ้ว โน้ พ่ง น้อย ชู้ พ้อม ขน ก่ หน้า เจ้า พ้า เพ่ ชู้ พื่ง อ็ก แจน จ้ง อน เจ้า พ้า รู้ ขอก ให้ ท่าน เว้า.

ท่าน เฟ โท ท่าว พื้ง เขน ท่าน โท เนี้ จ โอ

34 ท่าน เฟ โท เว้า ว่า น้อย ขู้ ถิ แข้ว เจ้า พ้า เลีด ทั่ง ส คน่ง ถ้ว ขน เหม็ด. 35 เข่า ว่า พ่น ส ใด ว่า เพื้ จี เจ้า พ้า แท่ง เลีด ท่อย ง จ้ง น้ ง จ้ง แม่น ลี้ แม่น นี้ โมท ใจ ลี้ เจ้า พ้า. 36 ความ ท่าน เจ้า รู้ โจ้ง มา ให้ เป็น เมง อ็ ณา เอ็น ให้ ข้าว น่าว ใจ เขง ความ ที่ง อาน ขาง เจ้า เฟ ณุ ชู้ เป็น เจ้า จอม ส เมง ขุม. 37 อ็ก นั่น พ่ง ท่าน ลี้ ขุ้ แข้ว, แม่น อ็ก เป็น นั้น แท่ ก็ จ ว่า จ เจ้ จ โง ท่ เก็ ชู้ ถาย ขุน ทู่ง ท่าน โฮ ขน รู้ ข้าว อ็ก ขั ง ถิ มา นั่น.

38 เจ้า เฟ ณุ โข ข้าน นา ณา เจ็ด เจ้า พ้า ให้ แฉง แขง แคน ท้า, ให้ มี เจ้า ณุน ใจ้ แท่ง มี แฉง ใหญ่ ล้วน จุ ท่าน

เจ้า ได้ ไป อยู่ บ้าน อยู่ ที่ เสีด ถิ มี แม่น ปั้น ไป อยู่ ถิ เสีด ให้ น้น ถิ เพื่อ เพราะ เจ้า พ้า ยู่ ที่ท่าน เจ้า. 39 พ้อ น้อย ล้ เป็น จั้ ให้ พ้อ อีก ท่าน เจ้า ได้ เสีด หนึ่ อ้าน แม่ ส ผิว แท่ แม่ เสี ย ณา เข็ม. เรา ได้ น้า ท่าน เจ้า แถวน ไว้ หนึ่ อี มี วา แถน. 40 ท่าน เจ้า น้น ถ เจ้า พ้า ได้ ถ ให้ ท่าน เจ้า ล้น มา มี้ ยู่ ราม แข้ว ได้ ออก ให้ เห็น. 41 เข่า แม่น ออก ให้ ส แถน แม่ เห็น ทาออก ให้ แถน ส เป็น จั้ เจ้า พ้า ได้ เรก ไว้ ท่อน แข้ว น้น เห็น ล้ แม่น พ้อ น้อย ยู่ ได้ ยู่ กิน ท่อย ท่าน เจ้า ขุน ทู่ ท่าน เจ้า ทาย ล้น. 42 ท่าน เจ้า น้น ได้ วอก พ้อ น้อย ว้าว ให้ เป็น โพ่ แท่ ให้ เป็น จั้ ว่า แม่น ท่าน เจ้า นี้ ถ เจ้า พ้า แท่ ให้ เป็น ยู่ กิน วาน เห็ ท่า ยู่ ทู่ ยู่ ทาย. 43 พ้อ ยู่ ว้าว ความ เจ้า พ้า ได้ เว้า บอก อีก ท่าน เจ้า ว่า ถู่ ส เถ่ ท่าน เจ้า น้น ตู่ ได้ ข้า ง าง ไม้ย ท่อย แถง ใหญ่ ล้วน ทุ ท่าน เจ้า.

ส ท่า ผ่น ได้ เจ้า ณ น ใจ

44 ท่าน เป็ โท ทู่ เว้า ความ นี้ ยู่ เจ้า ณ น ใจ ใจ มา เห็ เรา ถู่ ส เถ่ เรา ผิ ความ เจ้า พ้า น้น. 45 แถน ทา แม่น ง าย ผิ เถ่ เจ้า เสี ญ ได้ มา ท่อย ท่าน เป็ โท น้น ล้ ทาก วาน เพ่ ว่า เจ้า พ้า ได้ ใจ เจ้า ณ น ใจ ใจ มา เห็ ส ท่า ผ่น แง ท น. 46 เพ่ ว่า เรา ได้ กิน แถน น้น เว้า ความ ง าก ท่า แท่ ข้อ ทู่ เจ้า พ้า ท่าน เป็ โท ได้ เว้า ว่า. 47 พ้อ พี่ น้อ ล้ ได้ เจ้า ณ น ใจ เผ่ ถ้อ ทั ง พ้อ น้อย เผ่ น้น เข่า มี ยู่ ใด ถู่ ห้าม เรา เข่า ให้ ขึ ง ที มา ทา นี้. 48 ท่าน เป็ โท จั้ ง อก เรา ให้ ขึ ง ที มา หนึ่ ถู่ เจ้า เสี ญ วา ขิด แข้ว เรา ทู่ ร ท่าน จ้ หนึ่ เรา ข อ ง าม มี้ ใหม่.

ว าย 11

ท่าน เป็ โท แจ้ ความ ให้ เขน โบ้ เขา เม เสี ย ณา เข็ม

1 ทา ส แถน ขาม ใช้ แท่ พี่ น้อ ยู่ ที่ ยู่ าย ได้ ชู่ น่าว ว่า ส ท่า ผ่น ล้ ได้ ความ เจ้า พ้า อก ออน แง ท น. 2 เผ่ น้น เม่ เถ่ ท่าน เป็ โท ได้ นั้น เม่ เม เสี ย ณา เข็ม แถน เป็น ล่าย แง่น ง าย หนึ่ จั้ เจ้ ท่าน ว่า. 3 ท่าน ได้ โป ทา ส ยู่ เข่า ได้ แง่น ง าย หนึ่ แข้ว ทิน เน้า ท่อย เรา. 4 ท่าน เป็ โท ล้ ได้ โน โกก ง าย อีก เป็น นั้น ทั เจ้า แนว ใด ให้ เรา หนึ่ .

5 เม่ เรา น้อย ทาง ท่าว โพธ ชุ เมง โฮง เป็น นั้น น้อย ข้ม มี่ ใจ ได้ ใช เห็น มี แนว ม ใจง มา แต่ พ้า เป็น เณง ด้า ต้น ใหญ่ เฉท สุท เห็ง ซ้ แจ ข่อน ใจง มา จั๊ น้อย. 6 เม่ น้อย เง้ง ลี้ เห็น ฉ้ ก้ น, ฉ้ ง่า, ฉ้ ค่, ฉ้ ฉาน, โคโนท. 7 แข้ว น้อย ได้ ใน เฉ ฉอท น้อย ว่า เป็ โต เอ่ย ก็น นั้น น้า ก็น. 8 ทาท น้อย ได้ ฉาย ความ ว่า ฉู เจ้า พ้า "เง่า ได้" เพ่ ว่า เฉ ก็น อน ใด ห้าม ห้ ว่า อน ใด เง่า เห็ xาท ซ่ ย ให้ แจ่ท ใx เง่า ให้ เณ้า ใx ลุ้ น้อย จ้ท เท่. 9 แข้ว ใน เฉ มา แต่ เม ง พ้า ใพ่ ว่า อน ใด เจ้า พ้า ได้ xาท ซ่ ย แจ่ท ใx แข้ว ท่า ว่า เง่า แจ่ท ใx. 10 จ้ท นั้น ได้ เป็น ขอด xาม เท่ แข้ว อน นั้น ลี้ ลัน เม่ เม ง พ้า ใพ่. 11 เรา นั้น มี xาม ฉาย ใจ ง มา แต่ เม ง ทาย ณา จ้ มา ทา เขน น้อย โท่ ชี้ ง นั้น. 12 แข้ว เจ้า ณ ใน ใx ได้ ขอท น้อย ใจ ขา เxา เง่า ให้ จ ง เจ้ ใจ พี่ น้อ ง เห็ ง โขท ส นี้ ลี้ ใจ ท่อย น้อย พ ง น้อย ลี้ จี่ ง ได้ ใจ เขน ท่าน โท เน้ จ้ โอ. 13 ท่าน นั้น ได้ โขท ให้ พ ง น้อย พ ง ว่า ท่าน ได้ เห็น แฉน โขน ม มา ชั้น ชู่ ท ร ง เขน ท่าน ขอท ให้ ใช้ ส ใจ เม ง โฮง เป็ เม ย ท่าน ชุ่ ม มา ชู่ ว่า ณ โมน เป็ โต. 14 ท่าน เป็ โต นั้น ชู่ เจ้า ให้ ท่าน พ ง เห็ ง ฉ เขน ลี้ ชุ ได้ น่อย จ้ ง าง โน้ย. 15 เม่ เรา น้อย ที่ ง เจ้า นั้น เจ้า ณ ใน ใx ลี้ โจ ง มา เห็ ง เxา เณ ง ได้ โจ ง มา เห็ ง ฉุ่ม เขา เท่ แต่ แจอท นั้น. 16 แข้ว น้อย ได้ พี่ ขอด ความ เจ้า พ้า ว่า ท่าน โฮ ขน ได้ เอา นี้ ข้ ท มา ให้, ทาท ว่า พ ง ท่าน ชู่ ได้ เจ้า ณ ใน ใx ข้ ท มา ให้. 17 ลี้ เป็น ความ แจ้ ง น่าว แข้ว เจ้า พ้า ให้ ส ท่า ง พ น เณ ง ให้ ฉุ่ม เขา เม่ เรา ฉุ่ม เขา เจ่ เจ้า เฮ ฉุ่ ว่า ชิ ก น้อย เป็น ชู่ แน ใจ จี่ ชู่ เป็น ชู่ ณ ก ความ เจ้า พ้า. 18 เม่ เxา ได้ ใน ความ นั้น ลี้ เง่า เจ้ ท่าน เป็ โต ได้ จี่ ง ข้อ ง ทู เจ้า พ้า ว่า ทาท เป็น เณ ง นี้ ลี้ แม่น เจ้า พ้า ให้ ส ท่า ง พ น ขึ้น ใจ ว า ง ซ้ ง าง โน้ย เxา ลี้ ชู่ ได้ ชู่ เง้ย แจ่ท ทน.

เขน โพ้ เขา ทื เม ง อน ที่ โอ ณี

19 พ ง ชุ้ เจ่ ได้ แท่ท ณ าท ณ าย ใจ ชู้ เข่า โณ่ม น าง ท้อน ข้อน ท่าน ณ า เท้ ต า ใน นั้น ได้ เขา ทน ใจ ง เม ง ฟอย นิ เท้, ดอน โทง โจ แท่ ง เม ง อน ที่ โอ ที่ เxา ได้ ขอท xอน ความ เจ้า พ้า ให้ ส ชิว ท่ นั้น. 20 พ ง แฉน เจ่ นั้น ณ าน ส เป็น ส ดอน โทง โจ แท่ ง ส โท ที่ เง้ ย เน้, เม่ มา ขอด เม ง อน ที่ โอ ณี นั้น แข้ว เxา ได้ ขอท xอน ความ เจ้า พ้า แจ่ท ทน ทาท เxา ได้ ขอท

ส ทุ้ท แต่ แท่ง ได้ ว่าว น่าว ใx เหง อ็ท เจ้า เสี ญ. 21 แข้ว แฝง แหง แฝง ท้า เจ้า ฟ้า ฐู ท้ง เx า ทุ าง แฝน ส ได้ เถ่ แข้ว ท่าว ค้น มา ทา เจ้า ฟ้า. 22 น่าว นั้น ค้ ได้ ณา ข้ โง หอด เหน โหง้ เหา เม่ง เสี ย ณา เข็ ม, เx า จึ่ ง ได้ ใ ง่ ท่าน ง า ง า น า โง เม่ง อน์ ที่ โอ ณี. 23 เม่ ท่าน โง หอด แข้ว ได้ เห็น ค ว าม เจ้า ฟ้า ทอง ฟ้า ง ให้ เx่า ท่าน ค้ มี ค ว าม ม่ น เม่ง ทุ้ ม w แฝน นั้น ให้ ที่ ด แพ้น ฐู ท้ง เจ้า ฟ้า x ุ ด ท w ใจ. 24 เพ่ ว่า ท่าน ฐู นี้ เสี่ น ส ถิ มี เจ้า ณ น ใx แท่ง เถ่ เฝง นั้น จึ่ ง มี ส ทุ าง เฝ้า มา เถ่ เจ้า ฟ้า ท็ ม นั้น.

25 ท่าน ง า น า ง าน จึ่ ง โง เม่ง ท า ใฝ่ x่าว ท า ท่าน ใฝ่ ใจ. 26 เม่ พี้ แข้ว ค้ w า ท น์ โง เม่ง อน์ ที่ โอ ณี ท ร่ ง ชั ง นั้น เห็ ง x อ ง ท่าน ได้ พี้ แฝน ส เหน โหง้ เหา แข้ว ได้ ง อ n x อน์ พี่ น้ อ ง ทุ าง ส ท ร่ ง เม่ง อน์ ที่ โอ ณี นี้ ได้ แฝ n แฝน ย ุ n ออ n ว่า ส ว๊ ก x า ต์ น เสี่ น แฝน แท่ แว อ n.

27 เถ่ นั้น ค้ มี ฐู ว่าว ค ว าม เจ้า ฟ้า ใง่ ม า แท่ เม่ง เสี ย ณา เข็ ม โง ท า เม่ง อน์ ที่ โอ ณี. 28 มี ฐู ง ท ร่ ง แฝน นั้น ฐู ว่า อ า ว๊ า ใง ได้ ชั น นั้ น เว้า ท่อ ง แฝง แหง เจ้า ณ น ใx ว่า ท า ม อ๊ ก ง า ท ส์ ทิ น ท่ เ แฝน ลิ น เม่ง ย ุ ม น้ อ น ฐู ออ n แข้ว. (อ็ ท อ๊ ก ง า ท ส์ ทิ น นั้ น ฐู เสี่ น นั้ น ง า ง เ ง า ว ล์ โอ เน้ แท่ ง ด า เม่ ง.) 29 ท า ง ย ุ n ออ n โพด ง แต่ ถ่ อ ง เง ท า ม เx า มี ด า n โง ถ่ อ ง พี่ น้ อ ง เม่ ง ฐู ด า ง. 30 เฝง นั้ น เx า จึ่ ง ให้ ท่าน ง า ง า น า แท่ ง ท่าน ใฝ่ น เอ า โง ให้ ฐู เถ้ า ส แท่ เหน โหง้ เหา.

วา ง 12

ท่าน ง า ท า ใง ฐู ท น้ า ท่าน เส็ โ ท เน้ า ทุ

1 เถ่ นั้ น ง เ เพื่ ใจ ด ได้ เสี ด ข้ า ง ให้ ณ น ส พั้ ง เหน โหง้ เหา. 2 ท่าน ได้ เอ า ด า ง น้ า ท่าน ง า โ ท ใง พี่ ช า ง ท่าน ใง่ ห น์. 3 ท่าน ทู่ ว่า พั ง อ็ ท นี้ แม่ น ใจ ส จิ ว ท่าน ค้ ชั น ง ด ท่าน เส็ โ ท. (เถ่ นั้ น แม่ น ท า ม ทิ น เน้ า จี้ เง่ า มี เถ่ แข้ ง) 4 เม่ ง ด ท่าน เส็ โ ท แข้ว ค้ x ง โว้ ท ร่ ง ทุ ข้ า ว ให้ ลิ ง x์ แฝน ฆ่ อ ง แฝน x์ ส เข้ า แน ง ฐู ท ร่ ง ทุ เx า ฆา ง โว้ ว่า เม่ แข้ว มี้ ต์ เง่ า เสี ด อ็ ท แข้ว ฐู ได้ เอ า ออ n ให้ เสี่ น โพ.

5 เพ่ เฝง นั้ น ท่าน เส็ โ ท จึ่ ง ฐู x ง ฐู ทุ ท า ท ว่า ท า ง เหน โหง้ เหา ค้ ได้ เอ า ใจ ใx่ ท่าว โหง้ เจ้า ฟ้า ให้ ถ่ อ ง ท่าน.

6 ท ร่ ง ท า ง ต์ น นั้ น ท่อ น มี้ ง เ เพื่ ใจ ด ฐู เอ า ท่าน เส็ โ ท ออ n มา ให้ เสี่ น โพ นั้ น ท่าน เส็

หน้า อ๊ท 12

โท ร๊ด์ แอน ทาง เร๋ ด๊ง xอง ส มี ฆ๋อง xอง เฆ๊ม ฮุท ร๊ว ก๋ หน้า งาท ๆ มี ด๊ง เส้า ฮู๋. 7 ให้ เง๊ง ๆ ! มี แฉน เจ๊า หน้า โทน ง มา ฮิน ฮู๋ มี แฆ๋ง ทู๋ง xอง เส้า ทร๊ง เทน ๆ แฉน โทน นั้น ร๊ด์ ฉ๊ท น้น ง่า ท่าน เง๊ โท ง๊ท ก๋น ๋อท ว่า ให้ ก๋น วน ฆ๋อง เห๊ท ค๊ ฮิน ทุด ออท ฆ๋ มี ท่าน. 8 แฉน นั้น จ๊ง ๋อท ท่าน เง๊ โท ว่า ช๊ง xาง แอว แท๊ ห๊ ทาง, ท่าน เง๊ โท ค๊ เฮ็ด ท่อง แพ้ว แฉน ๋อท ใฆ่ ว่า นุ๊ เฆ๊ แพ้ว ร๋ง ท่อง น้อง. 9 ท่าน ค๊ ออท ร๋ง ท่อง ทาท เง่า ห๊ ว่า แฉน เฮ็ด นั้น แม่น แท้ ห๊ เง่า หนี ว่า เจ๊า ใฆ เห็น. 10 เม่ ร๊ด์ ออท น้อง ด๊ง ทาท ฆ๋น ฆุ๋ ง แท๊ ฆุ๋ xอง แพ้ว เฆา ค๊ มา ขอด งาท ๆ เห๊ท ทาง เส้า ร๋ง เมง, งาท ๆ นั้น ค๊ ทาท ร๊ณ ออท แพ้ว เฆา จ๊ง ฑาง ออท ร๋ง ท่อง เฆ๊ม ทาง ง เร๋ นั้น แฉน ค๊ ร๊ด์ ฮิน ม่ ร๋ง ฆ๋ ท่าน เง๊ โท.

11 ท่าน เง๊ โท เง่า ห๊ ว่า มี อ๊ท xง เฮ็น นั้น ท๊ง เจ๊า ม่. ท่าน เจ้า ว่า รู้ น้อง ห๊ เม่ ส ถิ แพ้ว จ๊ง ห๊ ว่า เจ๊า หน้า ร๊ด์ โxง แฉน ท่าน เจ๊า มา ฉ่อง น้อง ให้ น้อง ฆ๋ มี เห๊ โจด แท๊ น้อง ฆ๋ งาง ห้าง แฉน ส ฉิว อ่าว นั้น.

12 เม่ ท่าน เง๊ โท ห๊ อ๊ท เฮ็น เลง นั้น แพ้ว ค๊ ร๋ง เทน มาษ๋ อา เอ๊ม ท่าน โฮ ทน ฉุ๋ ใฆ่ ว่า มา งา โท ฮู๋ ท้ น มี ฑาง ส เห้า โห่ม ทน ท่าว ร๊ ห้ ฮู๋. 13 เม่ ท่าน เง๊ โท ร๊ด์ ท่อง งาท ๆ เทน มี ส ใช้ ฮุ๊ ฑู๊ง ง ฉุ๋ โจ เร๊ ร๊ด์ มา ฟน๊ง. 14 มน จ๊ ร๊ด์ แม่น เx๋ ท่าน เง๊ โท ฮุ๊ ฑู๊ง น้ ค๊ ฑู๊ง เง่า เห๊ ร๊ณ งาท ๆ เฟ่ ว่า เม๊ง ม๊ เน ฑาง มน แงน ร๋ง ๋อท ว่า ท่าน เง๊ โท ฮิน ฮู๋ เน ๋อท งาท ๆ. 15 เxา เว้า ให้ มน ว่า มี๋ง เฮ็น ข้า แพ้ว ทาท มน ห้ เน ง๊าว ว่า แม่น ท่าน เง๊ โท แท้ เxา จ๊ง ว่า ฉุ๋ ด์ แม่น แฉน ฮุ๊ จ๊ มี ท่าน เง๊ โท. 16 ท่าน เง๊ โท ค๊ ฑู๊ง ท่อง งาท ๆ ฮู๋ เม่ เxา ร๊ณ ให้ แพ้ว ค๊ เห็น ท่าน จ๊ง ฟา ทน งาท ฐาน ใจ ฑาง. 17 ทาท ว่า ท่าน เง๊ โท ร๊ด์ เง่า ท๊ ฮิน ใx่ ให้ เxา ท่ม แพ้ว ท่าน ค๊ ร๊ด์ โท อ๊ท เจ๊า หน้า ร๊ด์ เอา ท่าน ออท ๆ แน๋ว ใด ให้ เxา หน๊ง, แพ้ว ท่าน ร๊ด์ ๋อท ว่า ให้ โท อ๊ท นี้ ฆุ่ ท่าน ง๋า โท โง แท๊ พี้ น๊อง ห้ ๆ แพ้ว ท่าน เง๊ โท ค๊ ร๊ด์ ออท ร๋ง ๋อน อ่น.

18 ท่น เง้า มา ค๊ ตร น๊ ทน ทร๊ง ฆ๋ พ๊ง ก๊ง ว่า อ๊ท ท่าน เง๊ โท เฮ็น แน๋ว ใด. 19 ง๋ เห๊ โจด ๋อท ให้ ข่าว ท่าน เง๊ โท ทาท ว่า ข่าว เง่า ร๊ด์ ท่าน จ๊ง ร๊ด์ ฮ๋ เอา ความ ฉาม เอา ค้อง พี๊ง แฉน ก๊ง แพ้ว ๋อท ให้ น้า เxา x. ขุน ห๊ง อ๊ท นี้ แพ้ว ง๋ เห๊ โจด ร๊ด์ ออท x ห๊ง ฮุ๊ ณาง ร๋ง ฮุ๋ เมง ทาง ณ เง๊ x๊ท งาน ใด.

ง๋ เห๊ โจด เฆ๊ด เร๋ง

20 ครั้นเขาได้ยินดังนั้นแล้ว ก็พากันขึ้นเรือไปยังเมืองเมืองนั้นโดยเร็ว
ครั้นถึงแล้วก็ได้ยินว่าเจ้าหญิงนั้นตายแล้ว ยังมีคนทั้งหลายมาประชุมกันอยู่
ที่ประตูเมืองนั้นเป็นอันมาก ด้วยเขาได้ยินว่าเจ้าหญิงนั้นตายแล้วนั้นเป็นลูก
ของเศรษฐีผู้มั่งมีในเมืองนั้น ครั้นเขาได้ยินดังนั้นแล้วก็ตรงเข้าไปในเมือง
ครั้นถึงแล้วก็ได้ยินว่าเขาเอาศพเจ้าหญิงนั้นไปเผาเสียแล้ว ครั้นเขาได้ยินดังนั้น
แล้วก็ตรงไปยังป่าช้าที่เขาเผาศพนั้นทันที ครั้นถึงแล้วก็ได้ยินว่าเขาเผาศพ
เจ้าหญิงนั้นเสร็จแล้ว ครั้นเขาได้ยินดังนั้นแล้วก็ตรงไปยังที่ฝังศพเจ้าหญิงนั้น
ครั้นถึงแล้วก็ได้ยินว่าเขาฝังศพเจ้าหญิงนั้นแล้ว ครั้นเขาได้ยินดังนั้นแล้ว
ก็ตรงไปยังที่ฝังศพเจ้าหญิงนั้นทันที ครั้นถึงแล้วก็ได้ยินว่าเขาฝังศพเจ้าหญิง
นั้นแล้ว ครั้นเขาได้ยินดังนั้นแล้วก็ตรงไปยังที่ฝังศพเจ้าหญิงนั้นทันที ครั้นถึง
แล้วก็ได้ยินว่าเขาฝังศพเจ้าหญิงนั้นแล้ว ครั้นเขาได้ยินดังนั้นแล้วก็ตรงไป
ยังที่ฝังศพเจ้าหญิงนั้นทันที ครั้นถึงแล้วก็ได้ยินว่าเขาฝังศพเจ้าหญิงนั้นแล้ว
ครั้นเขาได้ยินดังนั้นแล้วก็ตรงไปยังที่ฝังศพเจ้าหญิงนั้นทันที ครั้นถึงแล้วก็
ได้ยินว่าเขาฝังศพเจ้าหญิงนั้นแล้ว ครั้นเขาได้ยินดังนั้นแล้วก็ตรงไปยังที่ฝัง
ศพเจ้าหญิงนั้นทันที ครั้นถึงแล้วก็ได้ยินว่าเขาฝังศพเจ้าหญิงนั้นแล้ว ครั้นเขา
ได้ยินดังนั้นแล้วก็ตรงไปยังที่ฝังศพเจ้าหญิงนั้นทันที ครั้นถึงแล้วก็ได้ยินว่า
เขาฝังศพเจ้าหญิงนั้นแล้ว ครั้นเขาได้ยินดังนั้นแล้วก็ตรงไปยังที่ฝังศพเจ้า
หญิงนั้นทันที ครั้นถึงแล้วก็ได้ยินว่าเขาฝังศพเจ้าหญิงนั้นแล้ว ครั้นเขาได้ยิน
ดังนั้นแล้วก็ตรงไปยังที่ฝังศพเจ้าหญิงนั้นทันที ครั้นถึงแล้วก็ได้ยินว่าเขาฝัง
ศพเจ้าหญิงนั้นแล้ว ครั้นเขาได้ยินดังนั้นแล้วก็ตรงไปยังที่ฝังศพเจ้าหญิงนั้น
ทันที ครั้นถึงแล้วก็ได้ยินว่าเขาฝังศพเจ้าหญิงนั้นแล้ว ครั้นเขาได้ยินดังนั้น
แล้วก็ตรงไปยังที่ฝังศพเจ้าหญิงนั้นทันที ครั้นถึงแล้วก็ได้ยินว่าเขาฝังศพ
เ

อ้าน อ่าน ฑา เณ็ใจ์ โอ ใ็ใ ใย หนึ่ง ดอน เมง น้น. มน เจ็น ส ข้, ฺ์ ทุท ท่าน ใด้ แณท เอา ท่าน
ฬา นา ฬา แท่ง ท่าน ใณ็ใย เฬ ว่า ท่าน แอ่ หนึ่ง ความ เจ้า หน้า ฬอท xอน. 8 ทาท ว่า เอ็ จ์ มา เพ็
ไมน น้น (ฺ์ ท่าน เจ็น ความ ฯทิท) ใด้ ก์ ใณ็น ฬานา ฬา แท่ง ท่าน ใณ็ใย ทา ทาง ณ็ด เง่า ให้
ฺ์ เณ็ แท่ เมง เฺ์. 9 ท่าน ใณ็ใย ฺ์ ใพ่ ว่า ใ็ใย เจ้า ณรน ใx เณ็า ท็ม ใจ ใด้ จ็ง เง็ง เพ็ ไมน
น้น. 10 แข้ว เว้า ว่า โอ! ฯท ส์ ข้าช เอ็ช, ฺ์ ณ็ด ณ็น ความ ล์ ความ ณ็ เท็ง โท มึง มี ก์ ความ
แข้ว พาง ข้าช อ่ช ฺ์ แนว, มึงทู่ง ฺ์ เจ็ด ข้าช ความ ล์ มี แม่น เจ้า หน้า ให้ โลด งาน ใ็ อ่า?
11 เง็ง ฺ์ ! ข็ด นี้ มึ เจ้า หน้า ใง่ ฬา ฺ์ เท็ง มึง มึง ฺ์ ทา ฬอด เง่า เท็น ทา เว็น ท็น ฬอด ฑาม
แข้น. เฺ์ น้น เอ็ จ์ มา ค้ มึด มฯ มน จ็ง ใ็ม ง วา ฆ่าว ทา ส จ็ง แณน. 12 ฺ์ เณ็ แท่ ดา เมง ใด้
เท็น อ็ท เจ็น ณ็น แนว น้น ค้ ฮ็น เฺ์ แท่ ทุาท วาน ใจ ทุาช หนึ่ง ความ เจ้า หน้า ฬอท xอน.

ข่าว ความ พ็ง เมง อน์ ท โอ ณ์ ก็ง ใ็ ณ์ จ์

13 ท่าน ใ็ใย แท่ ฺ์ ง้าน ใด้ ใย ง ทิว ทาง แท่ เมง ฬา ใฉ ใ็ใ ทา เมง เจ็ เฺ์ ก็ง ข็ ฉ์
จ์ ท่าน ใช้ อน ใด้ วาง เรา ใ้ ท้น แข้ว ค้ ฮ็น เม่ เมง เจ็ ฯ ณา เจ็ม. 14 ทาท ว่า แฉน ท่าน
ใณ็ใย น้น ใด้ ทิว ทาง ใ็ใพ่ แท่ เมง เจ็เฺ์ มา ฬอด เมง อน์ ท โอ ณ์ ก็ง ข็ ณ์ จ์ แม่น มึ ฮ็
เง่า เจ็ด อ็ท, เรา ใด้ เณ็า ใ็ ณ์ เง็ง ฺ์ เอน ใ็ ท้. 15 เม่ ฺ์ ช์ วอ แท่ ดา ท่าน ไม เณ็ แท่ ช์ ฺ์
ข่าว ความ เจ้า หน้า แท้ม น้น เม่ ฺ์ แข้ว, พ็ง ฺ์ ใพ่ หนึ่ง เอน ใ ท้ เอา น้น ใด้ ใ้ ส ใ็ ฬอท ท่าน
ฬา นา ฬาน แท่ ท่าน ใ็ใย , ว่า พ็ง ท่าน มี ความ ท็ด เท็น ใจ แนว ใด ให้ เจ็น ใ พ์ ค์ ช์ เมช ท็ด
เท็น เรา. 16 ท่าน ใ็ใย ใด้ ท์ น น้น ใ ง็ง มึ ใช่, เว้า ว่า เจ็น ใ พ์ เมง อ ณ์ า ฬา เอ็น แท่ พ็ง ท่าน
ฺ์ เหนึ่ จ์ เจ้า หน้า ช์ เมช พ็ง. 17 เจ้า หน้า เจ็น ใ พ์ อ ณ์ า ฬา เอ็น น้น ใด้ เรท เอา เข้า ปุ ณุ่ม เอา
เจ็ด ให้ เจ็น ใ พ์ ใด้ ฬา ง ส มี หน้า มี ฑา น้น . เม่ เฺ์ เรา ง็ง เจ็น ส ท่า ง เมง ฺ์ แฉน ส็น เอ็ จ์.
แข้ว เจ้า หน้า มี แฉ แทง แณง ท้า เอา เรา ออท ช์ แฉน ส็น เอ็ จ์. 18 แข้ว เจ้า หน้า ใด้ เง็ง ฺ์
เรา เฺ์ ฺ์ ทุ ง ข่า ช์ ช์ ข์. 19 เม่ เจ้า หน้า ใด้ ล์ ข์ ช้ว เจ็ด พน ส พ็ง แฉน ส็น ทา นา อาน แข้ว
ใด้ เอา แฉน ส็น น้น ให้ เข้า ปุ เฑา. 20 ง็ง มา ข่าว ช์ ช้ อ ช ท้า ช์ ข์ เจ้า หน้า ใด้ ใ ง็ ฺ์ เณ็
แท่ ดา ให้ เรา ท้น ฬอด ฬ็ง ท่าน ณา มุ เอ็น ฺ์ ข่าว ความ เจ้า หน้า. 21 เฺ์ น้น เรา แก่ ช์ ให้
มี ฬ ฯ เจ้า หน้า จ็ง ให้ ท่าน ณา มุ เอ็น ทุาช ฺ์ ท็ด, ช้ เจ็น ฬา มึน ให้ เจ็น ฬ ฯ เรา ช์ ช์ ข์.

22 เมื่อโปโลกับคนอื่นๆ มาถึงนั่น แล้ว เจ้าฟ้าก็ แต่ง ท่าน ดา อิด นั้น เป็นกษัตริย์ เจ้าฟ้า เอา ชื่อ อีก ท่าน ดา อิด นี้ว่า เขา ก็ เห็น ดา อิด บุท เสียก่อน ผู้ เขา โปรดใจ ผู้ ดี เลิศ ต่อ หน้า เขา จริงๆ. 23 เจ้าฟ้าก็ แต่ง เจ้า จอม ผู้ ชาญ เลิน โพ้ อื่นๆ หน้า เรือน ให้ต่อ ร้อย หน้าให้ คือ แม่น เจ้า เสียๆ นี่ แล กษัตริย์ นั้น. 24 ต่อน เจ้า เสียๆ ดี มา ท่าน โต ตน ขับ ผิด ก็ ว่า ให้ เลิน โพ้ อื่นๆ หน้า เรือน ดู ชาว ร้อย หน้าให้ แล้ว ให้ ขับ ผิ มา. 25 เมื่อท่าน โต ตน ก็ เลิศ อีก เจ้า น้อย ดี แล้ว, ท่าน เอ้า ว่า พ้อ ท่าน นี่ ว่า น้อย แม่น ผู้ ใด ? น้อย เข่า แม่น ผู้ พ้อ ท่าน ชอบ ใจ้ า นั่น ให้ เข้อ! ดี มี ผู้ ชาญ มา บุน ทึ่อ น้อย, น้อย ล้ ทึ่อ เข่า โปรด ด่าอ ดอก ขาย ออก ผิน ให้ ท่าใด.

26 พ้อพี่ น้ออ ผู้ เลิน นี่ แล ท่าน อ้ง หา ขาม แต่อ พี่ น้ออ ท่าเมอ ผู้เหนี่ ยี เจ้าฟ้า อีก ต่อย ร้ หาง โปโลก็ มา ขอด กุ่ม เขาแล้ว. 27 เลิน โพ่ เมอ เสียๆ บุ เก เข็ม แต่อ ผู้ ใหญ่ เรา เข่า ก็ ชุ่ ท่าน เจ้า ผู้ ให้ ต่อย ร้ หาง โปโลก็ แต่อ เข่า ชุ่ ความ ผู้ ว่าว ความ เจ้าฟ้า หา ว่า มี ผู้ ดุ ให้ เรา ฟื้อ ขรอ มี้ ลัเข่า เลิศ อีก แลว ใด ลี้ ถึ เรา ลี้เลิศ ให้ พ้อ ความ ผู้ ว่าว ความ เจ้าฟ้านั่น แม่น แท้ จ้อ ท่าว โท้ย ท่าน เจ้า. 28 หา ว่า เรา เข่า เห็น ท่าน เจ้า ฉัด ร้อ ดี้ หาย เรา ทึ่อ ร้ อ่าน ทูา ป้ ขาด ให้ น้า ท่าน เจ้า ร้. 29 เมื่อก็ เลิศ ชุ่ แลว ต่อย พิ้ง ขาอ ฟ้า ดุ่น โว้ ขอด อีก ท่าน เจ้า แล้ว เรา เอา ฉอน ท่าน เจ้า โขอ ร้ โม้ วา แฉน เอา โป้ม้น โว้ ขึ้น ฝ้า แต่ว ดี้ ด่าน. 30 ขาท ว่า เจ้าฟ้าก็ ถึด ให้ ท่าน เจ้า ลัน เป็น ส. 31 ขอ หาย มี้ ท่าน เจ้า ก็ ออก ให้ แฉน ส ก็ห้ว หาอ ต่อย ท่าน เจ้า แต่ ก็อ ฐา ป้ เจ้ มา หา เมอ เสียๆ บุ เก เข็ม เห็น แฉน ส นั่น ก็ เป็น จี้อ ท่าอ ท่าน เจ้า ให้เลิน โพ่ อ xา หา เอ็น. 32 หาอ พ้อ น้อย ก็ เอา น่าว ใx เมอ มา ลอก พ้อ ท่าน ว่า ความ เจ้าฟ้า ว่าว แท้น ทึ่ง เข้า ปู่ กุ่ม เขา นั่น. 33 โว้ เจ้าฟ้าก็ ถึด ให้ ความ ว่าว แท้น เป็นหาอ ถ้ ให้ กุ่ม เขา ผู้ เป็น บุท ทาน เรา ลี้ แม่น เจ้าฟ้า ถึด ให้ เจ้า เสียๆ ลัน มี ดู่ๆ เป็น เมอ ความ ชุ่น โว้ ขึ้น ผิ่ง หาย ฟ้า ความ ผิ่ง จ้ออ ทูา ขาย ชุ่ xออ ว่า:

ท่าน เป็น บุท ขุาย เขา
มี้ นี้ เขา เป็น อ้าย ท่าน

34 นี้ ถึ ความ เจ้าฟ้าก็ เว้า ขอด ท่าน เจ้า ทาย ลัน เข่า เข่า แล้ว เข่า ให้ เข่า ลัน เป็ย เน่า จ้ท

หน้า อ็ท 13

เท่, เจ้า พ้า ได้ เล้า ว่า:

เขา ขี่ ทอง พาย ความ ชั่ พ้น แท่น แขน เข่ย ให้ ท่าน

อน ความ เขา ได้ ข่าว แห้น โว้ ทั่ง ดา วิด.

35 เป็นเลย น้น เจ้า พ้า ก็ย ได้ ลุ้น โขง พื้ย วาย อั่น ใหม่ ว่า.

เขา ขี่ เง่า ให้ ฉุ้ ใx เขย เฉอเขา ขี้ เข่ย เง่า.

36 ท่าน ดา วิด ได้ เล้ แต่ย ง่าย คุ่ ส เจ้า ท่อย ขาย อ่าว เจ้า พ้า แข้ว ค้ เพ็ด เข่ย เอา ใจ ฉิย โว้ ทั่ง เข้า ปุ่ ท่าน ได้ เข่ย เนาใจ. 37 ทาท ว่า ท่าน เจ้า ฉุ้ เจ้า พ้า ได้ ถ็ด ให้ ลั้น เขา น้น เง่า ได้ เข่ย เง่า. 38 เพ่ เลย น้น พี่ น้อย เอ่ย, ให้ เล้า โมท ใน ใจ ว่า เจ้า พ้า น้น ถ็ด ได้ ง่าว อ็ท ง่าย ขาง ใล้ย ให้ พ็ย ท่าน. 39 แท่ย ว่า ฉุ้ เคุ่ ท่าน เจ้า น้น ขี่ xาท xาย ให้ แจ้ท ใx คุ่ แผว ทาท ว่า ขี่ xาท xาย ให้ แจ้ท ใx ท่อย จอย ท่าน โม เลี้ เง่า ได้. 40 เพ่ เลย น้น ขี้ ให้ ถิ ความ ลุ้น ฉุ้ ข่าว ความ เจ้า พ้า น้น จิ่ย ขี่ เง่า เป็น นั้น ทั่ง ท่าน.

41 เข่ย ดุ! ฉุ้ มท ดุ ย่าย เอ่ย

ให้ ทาท จาน ใจ แข้ว ตาย ร้

เพ่ ว่า อ็ท พ็ย น้อย เชิด คู่ มี้ นี้

เป็น อ็ท ร ุ เง่า พื้ย แท้ ถ

ทา ตา มี ฉุ้ มา เล้า ร่ พื้ย แข้ว ค้ ดาย

42 เม่ เห็ย xอย ท่าน ทู่ย oon เขน ณุ่ม จิ่ เรา ค้ แถ่ ร เห็ย xอย ท่าน ลั้น มา ทจ็ย มี้ ลั เง่า เชิด อ็ท เท่ พ้า เล้า ให้ เรา พื้ย ใหม่. 43 เม่ เป็น จิ่ พู่ จิ่ แข้ว มี ส ชิว แท่ย ฉุ้ เล้า ทิด จอย ส ชิว เพี้ ชั่ เจ้า พ้า ได้ จิ่ ท่อย ท่าน ใจ่ ใจ แท่ย ท่าน ขา ขา นาง า. เห็ย xอย ท่าน ได้ ทิด เท่น อ็ท ทิน ขจ็ย ชุ่ ให้ ใจ พ้น ท่อย ขจ็ย ทุ่ย เขย ใx เจ้า พ้า.

44 เม่ ทอด มี้ ลั เง่า เชิด อ็ท ส เห็ย เมย ได้ มา เท้า โขม ทน พื้ย ความ เจ้า พ้า งอน xอน. 45 เม่ แถน ส ชิว เห็น เป็น จิ่ พู่ เธอ ทาย เลย น้น ค้ ชั่ น เห็ย แทน จิ่ย ณิด ณิน ความ ท่าน ใจ่ ใจ แท่ย เว้า ดุ ย่าย. 46 ท่าน ใจ่ ใจ แท่ย ท่าน ขา นา งาน ใจ ท้า ทาน ย่าน เว้า ว่า ขี้ ข่าว ความ เจ้า พ้า งอน xอน ให้ พ็ย ท่าน พื้ย ท่อน ทาท ว่า พ็ย ท่าน เง่า ขี้ว พื้ย ความ เจ้า พ้า เว้า ว่า เจ้า

เข้า ใจมด้วย มี ตุ้ ดูถูก เจ็บ เหมือน พวก นั้น พวก นั้นจึงได้ วางพี้ นอนใจหา ส ท่าง พนี้. 47 เพื่ เหมือน นั้น เจ้า พี้าจึงได้ งอก พวก นั้นจึงว่า:

เขา ได้ แท้ ท่านใจ้

เป็น แม่ง หุ้ ให้ ส ท่าง พนี้

เพื่ว่า ส เห็ง ท่า เมง ขุม ตุ้ น่อจึ ร้ งาง ใน้จึ

48 เม่ แต่น ส ท่าง พนี้ ได้ อิน แนว นั้นลี้ เมง มีน แข้ว ได้ ร้อง ทู ความ เจ้า พี้า งอก xอน. แต่น ส ได้ เขท ใจ้ แข้ว เพื่ให้ ได้ ตุ้ ดูถูก เจ็บ ลี้ ได้ ใจ้ ใจ เตุ้. 49 ความ เจ้า พี้า งอก xอน ได้ แป้ใจ ท่ เกิด แดน นั้น. 50 หาก ว่า แต่น ส ชีว ได้ พา หน อน แต่น ตุ้ ทู้ มี หน้า มี ตา เหนี้ จี เจ้า พี้า แท่ง แต่น ตุ้ ดูถูก เป็น ใหญ่ หนึ่ง เมง นั้น เสีย ข้าง ใต้ม นาง ท่าน ใจ้ใจ แท่ง ท่าน งา นา งาน แข้ว จ้ง เห็ง xอง ท่านออก จ้ แดน อิน เขา. 51 หาง ท่าน ใจ้ใจ แท่ง ท่าน งา นา งานลี้ ศึก ความ ชก แพ้ง จ่น ตุ้น ศึก ศึน ออก จ้ แข้ว ออก ใจ้ เมง ชื โท นี้ โอน. 52 แต่น ขุท งอก มี ความ ใคุม มีน แท่ง มี เจ้า ณ น ใx.

วาง 14

ท่าน ใจ้ใจ้ แท่ง ท่าน งา นา งาน ที่ เมง ชื โท นี้ โอน

1 หาง ง หนึ่ง เมง ชื โท นี้ โอน ลี้ แง้ท หน เห็ง xอง ท่านได้ เก้า ใจ้ เว้า หนึ่ง ทใง เหน ใจ้ง เขา ง ชีว จ้าว เสีย ให้ ส ชีว แท่ง ส ทุ้ท ใจ้ ใจ เตุ้. 2 พวก แต่น ส ชีว เข้า เตุ้ ได้ พา ท่น อน ส ท่าง พนี้ เสีย ข้าง ให้ พวก ตุ้ เตุ้. 3 เห็ง xอง ท่านลี้ ได้ จึงตุ้ ห้น เห็ง ใจ เขา ลี้ ท้า หาน งาน ว่าว ใมด าง เตุ้ เจ้า พี้า ใจ ลี้ พันตุ้ ทิ ท่าน เจ้า. เจ้า พี้า จึ ให้ เห็ง xอง ท่าน เสีย จ็ก ทุาท วาน แท่ง เสีย ให้ หุ้ ว่า จ็ก เขา ได้ งอก xอน นั้น แม่น แท้. 4 หาก ว่า เป็น โพ่ แง่ เป็น xอง ด่าง, ด่าง ง ตุ้ หาง แต่น ส ชีว, ด่าง ง ตุ้ หาง งาม ใจ้. 5 เม่ ง ท่าง พนี้ ทิ แต่น ส ชีว เห็ง ท่า ท้าว หวาน เขา ได้ พ้อม หน ตุ้ เสีย ข้าง หิน เจ็ว ห้อน ด่าน ใx ท่าน ใจ้ใจ แท่ง ท่าน งา นา งาน. 6 หาก ว่า เห็ง xอง ท่านลี้ หุ้ จึ ได้ พา หน ออก โจ เมง ชี ณ ปาษา, เมง เด้ ง เจ็ ก็ ชี หา ใอ นี้ แท่ง ใช้ ใจ นั้น. 7 ตุ้ ห้น เห็ง xอง ท่านลี้ หาก ว่าว ณ่าว ใx เหง.

หน้า วัท 14

พี่น้องเชื่อฟังผู้ปกครองเถิด

8 ทางฝ่ายท่านทั้งหลายที่เป็นผู้ปกครองเถิด อย่าแต่มีอำนาจเท่านั้น. 9 ผู้นี้ก็พี่น้องทั้งหลายเอ๋ย เมื่อท่านทั้งหลายเห็นผู้นั้นเข้าพึ่งบารมีของพระเจ้าก็ได้. 10 ท่านทั้งหลายจึงแสดงนั้นเหมือนว่า “ให้ตั้งอยู่นั่นนั่น” ผู้เป็นอย่างนั้นก็ได้มาถึงเรามา ได้. 11 เมื่อเรามีพี่เห็นอีกท่านทั้งหลายเสีย นั้น ก็พาดนั้นเป็นความชั่วใจนี้ ว่าแขนของพี่ยังมีเป็นฝ่ายมาทางนี้มาเหมือนเก่า. 12 เหมือนกันท่านบางคนว่าเป็น “แขนนี้” แสดงท่านทั้งหลายว่า ”แขนเพื่อนเรา” เพื่อว่าท่านเป็นผู้ใดทำความ. 13 ใหญ่แขนนี้นั้นมีเขนนี้ที่ผู้นอกของได้รู้ถึงเรื่องแต่นี้พรกมาถอดทำของพ้อมทั้งเป็นพี่ ใจอ่าวว่าผู้ชายใหม่พึงยามใช้. 14เมื่อท่านทั้งหลายแต่ท่านทั้งหลายได้ในของนั้นก็จักเข้าเจ้าจ้า แข้วแขนเก่าถึงหมู่พึงเป็นพี่แสดงนั้นว่า. 15 พึงท่านเป็นแนวใดรู้เสียแนวนั้นพึงน้องก็เป็นฝ่ายพี่น้องจ้า ได้มาข่าวน่าวใจของให้พึงท่านวางจ้ำจักเข่าถึงเข่ามีงวงจ้งนั้น แข้วให้พึงท่านมาทางเจ้าพ้าผู้มีคุณเข่, ผู้ช้างของพ้าของงูม นี้เป็นแต่คุ้อนจนจ้งผู้ท้น. 16 แต่เมื่องางข้างทุ้งเจ้าพ้าให้คุ้พนักงานท่อยอิดวยองเรา. 17 ทาทางเป็นของนั้นก็ได้เจ้าพ้าก็ถึงเสียให้พึงท่านเห็นจักได้อย่างท่านเจ้าได้เสีย. ก็แม่นเสียให้พ้าโดนโทกใจมาแต่ของพ้าจีนพาน, มีมงุกให้พึงท่านทินได้ทินอิ่มแต่มีความของม่วน. 18 ทาทางผู้ได้เว้าพึงความนั้นก็ได้ยามใช้เห็นจองก็ห้ามเป็นพี่เข่าให้ดาวโพ้เรา จึงห้ามผู้เข่าน่อย.

19 มีแสนชีวมาแต่ของอย่างนี้โอนี้ก็ถึงนี้ได้แต่ของอโหนี้โอน เมื่อเราเจ็บเดือนเป็นพี่ได้แข้ว ก็เอาท่อนด่านทินเข้วใจ่ท่านทั้งหลาย แข้วงามท่านออกถึงนอกของหนี้ว่าท่านตายแข้ว. 20 ทามีแสนบุกออกมาอ้อมท่านเจ้ว ท่านก็ตั้นนั้นต้นเก้าถึงกรองของมีหูมาท่านแต่ท่านงาเข้างาออกถึงของเด็งาเข้.

เราต้นมาของอย่างนี้โอนี้ก็นี้ย

21 เห็จจองท่านก็ได้ข่าวน่าวใจของพึงของนั้นเมื่อได้ดูดาวสมาเป็นบุกออกก็ได้ต้นเมื่อของอย่างนี้โอนี้ก็ได้. 22 ได้ทุมพรพึง

ขุท ขอท ใท้ ใจ ฒ์ท ิก เร์ท ใท้ เรา ทิท ฐ์ ท่อช ขงง ทาง ความ เจ้า ฟ้า ขอท xอท ณุม เขา
ค้ ขาง ม์ ณ์ ใจ ทาช แนว เพ่ ฐ เณ้า เม็ง ฟ้า จ์ท พาท. 23 เม่ ร์ก์ เขท ฐ์ เฐ้า ส แท่ ใท้ ขาม
ใช้ ร์ว ฐ่ เขท ร์ขอ้ เขา แข้ว ค์ ท่าว ร์ขอ้ แท่ง ห้ ิก ง อ๑ เง่า ทิท เณ้า แข้ว เห็ง x อ๑ ท่าน ร์ก์
ม อง ช้าว เรา ร์ว ห็ง เจ้า ฟ้า ฐ์ เรา ใง่ ใจ เฐ่ น์ท.

24 เม่ เห็ง x อ๑ ท่าน ร์ก์ ทาช ค็ง ช์ ณ์ ก์ ค์ มา ขอก ค็ง ช์ ฉ์ ช์. 25 เม่ ร์ก์ ข้าว ความ เจ้า ฟ้า
ขอท xอท ห็ง เม็ง เช์ เร้ว แข้ว ค์ ใจ๑ ร์ง เม็ง อ ทา ช์. 26 เม่ ออท ซ์ ข่อท น์ท แข้ว เรา ร์ก์ ใจ๑
เข ร์ง เม็ง อท์ ิก โอท แม่ท เม็ง เรา ร์ก์ โห่ม เก่า ความ เจ้า ฟ้า ฟาช ขุท ใท้ พ์ง จ์ท น์ท เรา ร์ก์
เฉ์ก แข้ว. 27 เม่ ขอก แข้ว เรา ค์ แกท ใท้ มา ณุม ทท ห็ห้ เขท โขง เขา โท จ์ท เจ้า ฟ้า ฉ่อช
เรา แนวใก ใท้ เรา ห็ง เหม็ก เจ้า ฟ้า ร์ก์ ร์ณ ทาง ใท้ ส ท่าง ฟน์ เณ้า มา เฐ่. 28 แข้ว เรา ร์ก์
จ้ง ฐ์ ห็ง พ์ง ฐ์ เฐ่ น์ท ทาช ม้.

วาช 15

จ์ท xาท ณุม ห็ง เม็ง เฉ์ ขุ ณา เจ็ม

1 ม้ ส ใจ๑ มา แท่ ก้ง ฐ์ ดาช มา เม็ง อท์ ิก โอท ร์ก์ ขอท xอท พ์ น์อ๑ ว่า, ว่า ทาท พ์ง พ์ น์อ๑
เง่า แฉ่น ง่าช ห็ง ทอช ง อ๑ ท่าน โม เณ์ แท่ง ดา พ์ง พ์ น์อ๑ ฉ์ เง่า เน่อช ง่าง ใณ์ช. 2 ท่าน ใง่ ใจ
แท่ง ท่าน ง่า นา ง่า ร์ก์ ค้าช ความ ท้ง ใพล เรา น์ท, เรา จ์ง ใท้ ท่าน เห็ง x อ๑ แท่ง ฐ์ อ์น ทร๑
แฉน น์ท ณ์ น เม่ เม็ง เฉ์ ขุ ณา เจ็ม ใจ ง าน ทท ท้ง แฉน ง าม ใช้ ท้ง เฐ้า แท่. 3 เขท โขง เขา
ร์ก์ ใจ๋ง พ์ง แฉน น์ท ใจ่ง ทร๑ เฐ่ เรา ทาช ก้ง ฉอช นิ เท แท่ง ก้ง ณา มา จ์ ท่าน ร์ก์ โท ขอก
พ์ง ส ท่าง ฟน์ ร์ก์ ช์ น ใจ ใท้ เรา ห็ง พ์งพ์ น์อ๑ มี ความ ม่ ขน เม็ง ทาช. 4 เม่ ขอก เม็ง เฉ์ ขุ
ณา เจ็ม แข้ว ส ห็ง เขท โขง เขา, พ์ง ง าม ใช้, แท่ง ฐ์ เฐ้า ส แท่ ร์ก์ ต้อน พ์ง ท่าน, แข้ว
ท่าน ค้ ร์ก์ โท จ์ท เจ้า ฟ้า ร์ก์ ฉ่อช เรา. 5 ทาท มี ส ฉา ช์ ณาช ฐ์ เฐ่ ร์ก์ ท์น น้ น เจ้า ว่า พ์ง ส
ท่าง ฟน์ น์ท ใท้ เรา แฉ่น ง่าช ห็ง ทอช ง อ๑ ท่าน โม เณ์ แท่ง ดา.

6 ทาง ง าม ใช้ แท่ง พ์ง ฐ์ เฐ้า ส แท่ ร์ก์ ณุม ทท โจ ง าน จ์ท นี้. 7 เม่ ค้าช ความ ทท ทาช
แข้ว ท่าน เจ็ โท ร์ก์ ท์น น้ น เจ้า ว่า, พ์ น์อ๑ เธ่ช, พ์ น์อ๑ ค้ ขุ แข้ว เม่ แท่ แวอท น์ท เจ้า ฟ้า

หน้า จ็ท 15

ร็ด้ รษท รอา น็อษ ทร็ธ พ็ธ พี่ น็อธ. รพ่ ใช้ น็อษ ว่าว น่าว ใx รทธ ใช้ ษ ท่าธ พนษ ร็ด้ ใน แท่ธ ฉุ่ ร็ด้ รฉุ่. 8 รเจ้า พ็า ฉุ่ ใจ ษ ร็ด้ ห้อน รอา ษ ท่าธ พนษ รเจ้า พ็า ร็ด้ ใร่ธรเจ้า ณรน ใx ใช้ รxา รณธ ใร่ธใช้ ณุม รทอ. 9 รเจ้า พ็า รว็ธ รxา แท่ธ ณุม รทอ รเข่า ท่าธ x็ธ ทษ รเจ้า พ็า ร็ด้ xาท xาธใจ รxา ใช้ แงท ใx ล็ ข้อน รxารฉุ่. 10 ว่า แนว น้นษ มา ร็ใ น็ รเป็น x็ธ พ็ธ ท่าน จ็ธ ฉุ่ เจ้า พ็า ร็ด้ รอา แอท ฮ้อธ ใว็ธใx ล็ พ็ธ ฉุ่ รฉุ่ แอท ฮ้อธ น้นษ รเข้า ปุ่ รทอ ข้ ว่า ณุม รทอ ล็ แงท เข่า ร็ด้. 11 ร็ใ ณุม รทอ รฉุ่ ว่า ฉุ่ น็อษ งาง ใน็ช ท่อษ ความ เจ้า รเสีย ณุ ทอง พนาษ ใช้ รณธ รxา.

12 แฉน ษ น้นษ ล็ ท่รม พ็ธ ท่าน งา นา งา แท่ธ ท่าน ใว็ ใจ ใท จ็ท ทุาท ฐาน ใจ ทุาษ แนว อนษ เจ้า พ็า ร็ด้ รเสีด ทิง แฉน ษ ท่าธ พนษ น้นษ. 13 รม่ เว้า แข้ว ท่าน ชา ใท ใว ร็ด้ เว้า นั้น ว่า x พ็ น็อธ พ็ธ น็อษ ท่อน. 14 ท่าน ณ รม่ ใอน ร็ด้ ใทใช้ น็อษ พ็ธ แข้ว เจ้า พ็า ร็ด้ มา ทา ษ ท่าธ พนษ รเท่ แท่ แฐวท, รษท รอา รเป็น ร์พ่ ใฒด ร ooท x รxา ใช้ รเป็น ษ เจ้า พ็า. 15 ความ ฉุ่ ว่าว ความ เจ้า พ็า งอท xอน ล็ แม่น จ็ท นี้ รเป็น รณธ ความ ร็ด้ แห้ม ร์ใ้ :

16 ขุน ทุธ จ็ท น้นษ รทอ ฉุ่ ล็น มา
รทอ ฉุ่ ก็ธ ท็ ใฒธ ดา วิด อนษ ท็ทแง่ ร์ง น้นษ นั้น ใฒ่
อนษ ง่อน ห้าธ วาธ เข่า ท็ท แง่ น้นษ รทอ ฉุ่ ก็ธ นั้น ใฒ่.
17 รพ่ ว่า พ็ธ ษ อ็น จ็ธ ฉุ่ ข่าว ทา เจ้า พ็า
แท่ธ แฉน ษ ท่าธ พนษ รทอ ร็ด้ แณท มา รเป็น ร์พ่ รมธ รทอ.
18 เจ้า จอม ฉุ่ รเป็น พ็า ร็ด้ แจ้ธ งอท
พ็ธ ความ น็ใ้ ใว้ แท่ รม งาธ งาธ เข้า แข้ว
รณธ น้นษ จ็ธ ร็ด้ ท่าว งา.

19 รณธ น้นษ ท่าน ชา ใท ใง จ็ธ ว่า ท่อษ ความ น็อษ พนี่ ณุม รทอ ทู่ า ณ็ด ณ็น ษ ท่าธ พนษ ทุาธ ท่าว ค็น มา ทา เจ้า พ็า. 20 ณุม รทอ แห้ม ข้ งอท รxา ถ็ ชุน เข่า ใช้ รเสีด จ็ท ห้าษ อ่ใษ เข่า ใช้ ใหว้ รณ็ ทู่น ข็น เข่า ใช้ อ็น ฐู้ เข่า ใช้ ทิน ข็ด ฮ็ด ค็ทาษ แท่ธ เข่า ใช้ ทิน รษด. 21 รพ่ ว่า แท่ รม่ งาธ งาธ เข้า มา ฐู่ ทรุ รม ธ ล็ มี ฉุ่ ว่าว ฐอธ ท่าน ใม่ รณ แท่ธ ดา รxา ร็ด้ ถุ ฐอธ แท่ธ ดา น้นษ พ็ธ รทอน ใหว้ รทอ ฐู่ มี้ ค็ เข่า รเสีด จ็ท.

หน้า อ็ก 15

แสนอากญมจัด ใจ้จ้จงให้สท่างหนี

22 เจ้นั้น แสนงามใจ้ เห็จ ฮุ้เจ้า สแม่ แห่จ แสนสเทน จงั้เทาเห็จ เพ็ด จัด เงท เธา ณาน ฮุ้ ดาส ทจ่ จ แสน เงา จงัเมจ อน์ ิ โดท พ้อมทั้ง ท่าน ใจ้ใจ แห่จ ท่าน งา นา งา เงา จัด เงท เธา ท่าน ฮุ้ดา คู่ ใพ่ว่า “ งา จ้งงัด ” แห่จ ท่าน ณีงา เห็จ อด จ่าน นั้ พี่น้อด นั้ง หน้า ห้ ทา ทาส. 23 เงา จัด แต้มจ้ ให้ เห็จ อด จ่าน ณี่จง, ทจ่ จ้ นั้น ว่า พ้จ น้อส ฮุ้ งาม ใจ้ เห็จ ท่า ฮุ้ เจ้า สแม่ ฮุ้เจ็น พี่น้อด พ้จ ท่าน จ้ มี ความ นั้ง หน้า ห้ ทา ม่อท เงจ มา ทา พ้จ ท่าน ฮุ้เจ็น สท่าง หนี ฮุ้ หั้จ เมจ อน์ ิ โด ณี ก็จ ณีจ แห่จ ก็จ ณีห้. 24 พ้จ น้อส จัด ใน น่าว ว่า มี ณาน สทจ่ พ้จ น้อส จัด จงเว้า แห่จ เจ็ดให้ พ้จ พี่น้อด น้อส ใจ. อ็ก นี้ พ้จ น้อส เง่า จัด วอท เงา. 25 พ้จ น้อส พ้อมใจ ทน์ ฮุ้ เงท เธา ฮุ้ ดาส ณาน สแม่ จงทา พ้จ พี่น้อด พ้อมทั้ง ท่าน งา นา งา แห่จ ท่าน ใจ้ใจ ฮุ้ พ้จ น้อส ม่อท แพจ. 26 แห่จ เจ็น ฮุ้ ถ้ว จ้ ฮุ่จ สเจ้า เพ่ เจ็ด อ็ก เจ้า เจ็ญจา ษิด ฮุ้เจ็น เจ้า หน้า ญม เธา. 27ณีจ นั้น พ้จ น้อส จั่จ ให้ ท่าน ฮุ้ดา แห่จ ท่าน ณีงา มาโท อ็ก พ้จ น้อส แต้มจ้ มา นั้น ทั้ง วาท เงา. 28 เจ้า ณจน ใจ้ ลั้ พ้อมใจ พ้จ น้อส ว่า ดู่ เง่า ว่าจ อ็ก หน์ท หน่า อน์ ใดให้ พ้จ พี่น้อด มี ท่ ว่าอน์ ใด ดู่เล็น. 29 เง่าให้ พ้จ พี่น้อด ทิน เฮ่จ จ้ม้เณ์ ทุ่น ขัน, เง่าให้ทิน เธด, เง่าให้ ทิน จ็ด ม่อด ค์ ดาส, แห่จ เง่า ให้ อั้น ฮู้ ว่า ทาท พี่น้อด เอ็น จ้ พ้จ อ็ก นี้ จัด พี่น้อด ลั้ ฉู่ ฮู้ ฆท ง่าจ งาจ ใจ ณิ เม่ หน้า เม้า เม่ เขน.

30 แข้ว นั้น พ้จ ท่าน ลั้ ใจ จ งามจ อน์ ิ โด เม่ ทอด แข้ว จัด แสน พ้จ สเฮ่ มา ขาท ญม ทน์ แข้ว ชาว จ้ นั้น ใท เธา. 31 เม่ ดุ แข้ว ลั้ มี ความ เมจ เม่น เพ่ว่า ทจ่ จ้ นั้น มี ความ ทุ้ม พจ ทน์. 32 ท่าน ฮุ้ดา แห่จ ท่าน ณีงา ลั้ ว่าว ความ เจ้า หน้า วอท ขอน จัด ติด เท็น แห่จ ทุ้ม พจ พี่น้อด ทาส แนว ให้ ใจ้จ ใมท ใจ้จ ใจ เฮ่ ท่ น นั้น. 33 จัด จั้จ ฮุ้ ท้ น ทจ่ ช่าน ฆ แข้ว ลั้ จงง งา ทน์ พี่น้อด ลั้ ดาท ความ ม่อท แพจ เธา ลั้ ลัน มา ทา ฮุ้ งาม ใจ้ ใจ้ เธา จงนั้น. 34 (ท่าน ณีงา ทุ้จ จั้จ ฮุ้ ท้ น ท่อน). 35 ท่าน ใจ้ใจ แห่จ ท่าน งา นา งา ทุ้จ ฮุ้ หั้จ เมจ อน์ ิ โด เห็จ ขอ จ ท่านแห่จ พี่น้อด อั่น ทาส ฆ จัด วอท ขอน แห่จ ว่าว ความ เจ้า หน้า.

ท่าน ใจ้ใจ แห่จ ท่าน งา นา งา จงว ทาจ ทน์

36 ทุ้จ นั้น ทาส มั้ ท่าน ใจ้ใจ จัด เว้า ทั้ง ท่าน งานา งา ว่าเทา พา ทน์ จงงามพี่ น้อดฮู่

เมง, อนเมงเทา รัก รังวาว ความ เร้า พ้า วอท xอน นั่น เพ่ แต่ ขุ้ วา เxา ฉุ้ เป็น แนว ใด. 37 ท่าน งา นา งา แต่ เอา ท่าน ใจ ขน แสท ว่า มาxา โท รัง ท่อง. 38 ทาท ท่าน ใว้ ใจ เง่า แต่ ให้ ท่าน ใจ ขน รัง ท่อง ค้ ท้อน ท่าน ใจ ขน รัก วาง เห็ง xอง ท่าน รั้ พั้ง ค้ ขี ฉ้ เง่า รัก รัง เสีด วัท ท่อง เxา. 39 แข้ว ค้ ฉัด ทน พั้ท งาว รัง ทาง ทน, ท่าน งา นา งา จี่ ง เอา ท่าน มา xา โท ใจ ง เทอ รัง ดอน ใทง ใจ. 40 ท่าน ใว้ ใจ รัก เxท เอา ท่าน ณี xา เม่ พี่ น้อง รัก ฉาท เห็ง xอง ท่าน รั้ ทั่ง ความ เร้า พ้า ทอง พนาง ให้ แข้ว ค้ ออท รัง. 41 ท่าน รังท่ เค้ ณี้ จ แท่ง เค้ ท้ จ้ ท้ ทุ้ม พร พี่ น้อง เขน รัพ้ เทา ให้ ใจ พั้น.

วาง 16

ท่าน ที่ ใม ปั้ว รัง ท่อง ท่าน ใว้ ใจ แท่ง ท่าน ณี xา

1 ท่าน ใว้ ใจ รัก รัง เมง เก้ xา เง้ แท่ง เมง จ้ ณา ปั้ว ให้ เง่ง ดุ ! ฉุ้ ท้ น มี xุท ทอท ฉุ้ ง ฉุ้ ที่ ใม ปั้ว เอ็ม เป็น ง จ้ว ค้ เด่ เร้า เง็ ญ อ้าง เป็น ง ทุ้ท. 2 ท่าน ที่ ใม ปั้ว เป็น ฉุ้ ง มี พ้า มี ทา ทร้ง โวง พี่ xาง น้อง ฉุ้ พั้ง เมง จ้ ณา xา แท่ง เมง อ โท นิ โอน. 3 ท่าน ใว้ ใจ แต่ เอา ท่าน ที่ ใม ปั้ว รัง ท่อง จี่ ง ให้ เง็ด ทิด แง่น งาง พั้ง เพ่ว่า แต่ ให้ เค้า ท้ง พี่ น้อง ง จ้ว ฉุ้ ใส้ ง โจ นั่น. แสน นั่น เหม็ด ฉุ่ ง ค้ ขุ้ ว่า อ้าง ท่าน เป็น ง ทุ้ท. 4 เม่ พ้ง ท่าน รัก ทาง รัง เมง ใด ค้ รัก งาว วอ แท่ง ดา อน พ้ง งาม ใช้ แท่ง ฉุ้ เจ้า ง แท่ ฉุ้ เมง เง็ จ ณา เร็ม รัก พ้อม ใจ ทน เง็ด นั่น ให้ พ้ง ง เจ่ เง็ด ท่อง งร้ง ทาง. 5 เป็น แนว นั่น พ้ง ง เทน รัพ้ เทา จี่ ง เจ่ แพ้น พ้ง พี่ น้อง เค้า มา เจ่ น็ง มี้ น็ง ทาง นั้น.

ท่าน ใว้ ใจ ใท เห็น เพี้ง เมง ใจ อาด

6 เร้า ณ รน ใx เง่า แต่ ให้ เxา ง้าว ความ เร้า พ้า วอท xอน พั้ง ค้ อา ณี เห็ง xอง ท่าน จี่ ง รัก รัง ท่ เมง ฉ้ จ้ แท่ง เมง จา งา ที่. 7 เม่ ทอด แดน ดิน มี ณี แข้ว ค้ แต่ เค้า รัง ทร้ง แดน ดิน เมง ปิ้ น้ ทาท ว่า เร้า ณ รน เร้า เง็ ญ เง่า ให้ เค้า. 8 เม่ พ้ง ท่าน รัก จ้ง เมง มี ณี รัง ค้ รัง ทอด เมง ใจ อาด. 9 ทาง ค้น ท่าน ใว้ ใจ รัก ใท เห็น ฉุ้ ชาง ง, เป็น รัท เมง เท้ ใด นี้ แด่ ง ท่าน ว่า ง ให้ ค้าม มา เมง มา เท้ ใด นี้ พี้ เพ่ ช่อง พ้ง น้อง.

10 เม่ ท่าน ใหญ่ เห็น แนว นั้น ฉัน เขา ล้ วน ห่ วง พี่ น้ อง ที่ ออก ไป เผย แพร่ โด ย ฉัน เขา ขู่ ถึ ง ว่า เจ้า พี่ ได้ แยก ฉัน เขา ให้ ไป ต่าง ประ เทศ ฉัน นั้น.

ผู้ ทูล ขอ ชี วิ ต เจ้า พี่

11 ฉัน เขา ออก เผย ไป อาณ ไพ ร เขา นั้ น ไป ทาง ถนน ใหม่ ทาง ที่ มี ทุ่ ง ข้ าว สา ลี เนื อ ใจ. 12 เม่ ออก ห่ อน นั้ น แข้ ว ล้ า มา ถึ ง ที่ ใจ ห่ อ เขา เป็ น เผย ทุ่ ง แต่ น ใน มา เท่ า ใด นั้ น ทั้ ง เผย ใจ ฉัน เขา ได้ ขึ้ ง ขู่ ท้ น ทาย นั้ น. 13 มี ตำ เป่ า เรี ย วัท ฉัน เขา ได้ ออก นอก ปา ก ทู เผยใจ ที่ ม ใน นี้ เพ่ เขา หมั่ ว่า มี ห่ อน ท่าว ใหม่, จึ ง ได้ นั่ ง ใจ ใช้ ใน ทั ง พั ง ผู้ ทูล เท้า ใหม่ ทน ขู่ ท้ น.

14 ทุ ง นั้ น มี ผู้ ทูล ขอ ชี ว์ ต มา แต่ เผย ทุ เที ยา เป็ น ชาว ต่ าง ด้ าว ม่ ใน ห่ อน เจ้า พี่ เม่ ผน พั ง ฉัน เขา เจ้า พี่ ได้ ดู ใน ใจ ผน ให้ เรา ใจ ใช่ ความ ท่าน ใจ ใน เจ้า นั้ น. 15 ผน พ่ อม ทั ง ใน เขน เม ได้ ขั ง ที มา แข้ ว ล้ ท่าว เผย ฉัน เขา, ว่า หาก พั ง ท่าน เห็ น น้ อย เป็ น ผู้ เจ้า พี่ ร เผย มา แจ่ ง ใส เขน น้ อย แต่ ผน ล้ ได้ แต่ ร จ้าว ฉัน เขา นั น ความ เจ้า ได้.

ท่าน ใจ ใน แท่ ท่าน ชา เพ้า ทู ผู้ เผย ที่ ใจ ห่ อน

16 เม เจ้ ฉัน เขา ทาง ออก ใจ ห่ อน ท่าว ใหม่ มี ผู้ ทูล ขอ เป็ น น้ อย ใช้ มี ที่ ดู มี เพ้า เท้ า มี ได้ มา พี้ ฉัน เขา. ผู้ ทูล นี้ เวี ย ดู มี ได้ เล น ทาง ให้ ท้ าว ทวาน ผน. 17 ผน ได้ ใจ ห่ อย ท่าน ใจ ใน แท่ ฉัน เขา ผน แผน นั้ น ว่า, พั ง แผน นี้ แม่ น ผู้ ใช้ ว่าว ความ เจ้า พี่ ผู้ ฆ่ ฉ ฉ ได้ มา ว่าว จั ท น้ อย ร้ าง ใน้ ย ให้ พั ง ท่าน. 18 ผน เรี ด แนว นี้ ทาง มี้ ท่าน ใจ ใน ค้ า ทู ใจ จี่ ง ขึ น หน้า ใจ ห่ อก ที่ น้ น ว่า ทู เรา ตู่ เจ้า จา ขึ ด ห่ อก ม่ ง ออก ร้ ผู้ ทูล นี้ ผน ค้ ขึ น ออก. 19 พั ง ท้ าว ทวาน เป็ น โทก ผู้ ทูล นั้ น ทู่ ว่า เจ้า ตู่ เข่ า ได้ เล น เผย ขา ง อ่าว แข้ ว ค้ จี่ ง ฉัด ท่าน ใจ ใน แท่ ท่าน นี้ ขา ใจ หา ผู้ เน้ แท่ ง ดา เผย ห่ อน ส เท้ า ใหม่. 20 เม่ ได้ ฟา ท่าน เห็ ง ฆอ ง มา หา ผู้ เน้ แท่ ง ดา เผย แข้ ว ค้ เว้า ว่า ฆอ ง ส นี้ ด ได้ ท่ วัท ท้ าย น ผน เผย พั ง เผย เทา. 21 เฆา เป็ น ส ชิ ว ว่าว ซิ ด ฐอ ง ฉัด ขุ ง ทาง แนว ฉัน เขา เป็ น ส ใจ ผู้ ทู่ เฆา ซ้ ว่า เรี ด ห่ อย เป่ า ได้. 22 เป็ น ใพ่ ค้ ฟา ทน ท้ น นั้ น ก่ ใน ใจ ทั ง ท่าน ใจ ใน แท่ ท่าน นี้ ขา ผู้ เน้ แท่ ง ดา เผย ค้ ได้ จั ท เขุ ง นุ่ ง เห็ ง ฆอ ง ท่าน ร้ แข้ ว ห่ อก ให้ เรา ไม้ ทอ ย ทั ง. 23 เม ทั ง ทุ ย

งาด แข้ว ล้ เอา ใจ่ ทุ โว้ งอก ให้ ทาง ทุ ทาก ให้ แหน่น หน่า. 24 เม่ โด้ ความ งอก แนว น้น แข้ว ทาง ทุ ล้ โด้ จ้ ท่าน เห็ อย่ โว้ หนึ่ ห้อย ทาย ทโ แข้ว โลม ลา ก็น โว้.

25 ทาย ล้น มา ท่าน โง โจ แห่ ท่าน ณี งา เอา ทน ท่าว โหง้ ณี่ง จ้อย ตู เจ้า หน้า พ้ แฉน เจ็น ทุ ล้ หนึ่ ฮู. 26 เจ๋ น้น แฉ่น ถิน เหน ทาง จ้าว พื้น เขน ทุ จา น่น เหน เจ๋ น้น งาก ทุ เขน ทุ โณ ออก เหม็ด จ้อง เท็ก ฉุก เจา ล้ ทุด ออก เหม็ด ตู่ ส. 27 เม่ ทาง ทุ ก็น นึ้น เก็น งาก ทุ ทุ โณ หนี่ ว่า ส ทุ ออก โง เหม็ด แข้ว ล้ จ็น ดอด ดาง ออก ตู่ น้า เจ้า มี่ จ. 28 ทาก ว่า ท่าน โง โจ โด้ แฉก นึ้น เจ แขย ว่า ตู่า เจ็ด ข้าง ให้ มี่ เจ้า พ้ แม้อง ตู ฮู นึ้ เหม็ด ตู่ ส. 29 เม่ ทาง ทุ แฉก เอา ทโณ โพ มา แข้ว แขน เก้า โง จ้าว โค จน เหม็ด ให้ม โจ โจ้ ก็น ท่าน โง โจ แห่ ท่าน ณี งา. 30 แข้ว โด้ เอา เห็ อย่ ท่านออก มา ดาม, ท่าน เอ็ง, ณ้อง เจ็ด แนว ใด จี่ ตู่ ณ้อง จ็ ดาง โณ้ง โด้. 31 ท่าน โง โจ แห่ ท่าน ณี งา ตอง ว่า, ให้ โง โมก โง ใจ เจ๋ เจ้า เจ็ญ แข้ว ท่าน ตู่ ณ้อง จ็ ดาง โณ้ง เห็ อย่ ท่า ดู เขน ท่าน. 32 เห็ อย่ ท่าน จี่ อก ความ เจ้า น้า งอก จอน ให้ ทาง ทุ แห่ ดู เขน หน่. 33 เห็ อย่ ล้น เจ๋ ถ้ว ทน น้น ทาง ทุ โด้ ฟา เห็ อย่ ท่าน โง จ้าง งาก งาด เจ๋ น้น ทาง ทุ ล้ โด้ จ็ง ก็ มา เห็ อย่ ท่า ดู เขน. 34 แข้ว โด้ ฟาท่าน เห็ อย่ โง เขน เจ้า เจ็ด ฟาน เก้า ห้อน เม่ง ม่ น ท่า ดู เขน, เพ่ ว่า โด้ โง โมก โง ใจ เจ๋ เจ้า น้า แข้ว.

35 ท่น เจ๋า มา ฮุ้ เน้ แห่ ดาม ให้ ทวาน แงก โง งอก ทาง ทุ ว่า ให้ ง่อย จอ ส น้น จ. 36 ทาง ทุ จี่ เว้า ความ น้น จุ่ ท่าน โง โจ ว่า ฮุ้ เน้ แห่ ดาม โด้ ใจ้ ส มา งอก ว่า ให้ ง่อย พ้ ท่าน เพ่ แนว น้น จี่ ว่า โจ้ จ เม่ง ออก โง ให้ โง ถิ. 37 ท่าน โง โจ โด้ เว้า ทั่ง ทวาน แงก ว่า เจา โด้ ทั่ง พ้ ณ้อง ที่ น้า เจ็น โพ่ ท่อน ทิน วาน เพ่ ว่า พ้ ณ้อง เจ็น ส โจม โด้ เอา พ้ ณ้อง ใจ่ ทุ โว้ มา โจ้ นี้ เจา ตู่ จ ง่อย พ้ ณ้อง ออก โง อ่า เจ็ด แนว น้น เง่า โด้ ให้ เจามา เอา พ้ ณ้อง ออก โง. 38 แฉน ทวาน แงก โด้ เอา ความ นี้ โง โห จุ่ ฮุ้ เน้ แห่ ดาม เม่ ฮุ้ เน้ แห่ ดาม โด้ ถิน ว่า ท่าน โง โจ แห่ ณี งา เจ็น ส โจม เจา ล้ โหท ใจ จ้าน. 39 จี่ พ้อม ทน มา แล่ จ เห็ อย่ ท่าน แข้ว เอา พ้ ท่าน ออท ทุ พ้อม น้น ล้ แล่ จ เห็ อย่ ท่าน ฟ่าง ออก จ็ เมง. 40 เม โด้ ออก ทุ แข้ว เห็ อย่ ท่าน โด้ เก้า โง เขน นาย ข้ ถ เม่

หน้า อ็ท 16

พี่พี่น้อง ผู้เฒ่าเจ้าพ้นน้นี้ ได้ทำ ความทุกขเวทนา แข้วได้ไปอาไปง.

วาส 17

มีอ็ท ในนี้นั้นหมั้งมงงนา ในนิท

1 เม่ เห็นอย่างนี้ ทาสมงอีผู้ไปขึ้ แต่มงอาไปในนี้ ได้มา ยอดมงงนา ในนิท ก่อนนั้นมีเขนชื่อเขา พ้นสิ้ว. 2 ท่านไปในเน้า ไปหาเขา นั้นเขนชื่อเขา เณนเข้งเจ้งได้เอา ความนั้นพ้นขางพ้นมา ตอบเขาทุกอามมี้ ผีเข่าเสีด อ็ท. 3 ได้ณความคิ้กอกให้เขาฟ้งเห็นว่า, เจ้าจายิด คิ้ขางมี่นี่ใจแข้วดีดให้ผ้นเขา ท่านทู่เอ้าทั่มใหว่า เจ้าเสีญผู้ น้อยได้ข่าวให้พ้นพี่น้องพ้นนั้นี ผู้นี้ดเป็นเจ้าจายิด. 4 ณานสทุกเขาได้เผู่จั่งเน้า หาท่านไปในท่านณีขา ใหม่เห็นท่าพ้นสทิก ผู้เผู่เจ้าพ้นา แต่พ้น ผู้ทู่มีหน้ามีตาเผู่ลี้ทาส.

5 หากว่า แดนสชิวเห็นแหน ได้งแท่วเอาสอากงานพาน ข้าสผู้ดอมเคี้, หาออกขงหาก เท้าใหม่หนีมา ทาส เสีด ข้าสในนี้นั้นทุกเมง แข้วเน้าเห็นเขนท่านขาในน เพ่ข่าวเอาเห็นอย่างท่านออกมาให้เสียงพ่. 6 เม่เขาเข่าเห็น จั่งขากเอาท่านขาในน แต่พี่น้องณานสงหาพ้นผู้เน้แต่งดาเมง เขาแดกนั้นว่า พ้นแดนสนั้นมเมงขุม ได้เน้ามาเมงเขาแข้ว. 7 เขาว่า ท่านขาในนได้ข้นเอาเขาใว้ แดนนี้ได้เสีดฉิกวอยแต่งดาเจ้าแดนถิน ข็กว่ามี งใผู้สใหม่ แม่นเจ้าเสีญ. 8 ข้อนพ้นความนี้จั่งเสีดให้เสียงพ่แต่พ้นผู้เน้แต่งดา เมงข้อนใจ. 9เม่มีผู้ข้นงาวเอาท่านขาในน แต่พี่น้องผู้อ้นแข้วลี้ง่อยเขาใง.

ท่านไปในที่เมงเงี้จ

10 ทามลี่ลัน พี่น้องผู้เผู่ได้ไปอท่านไปในแต่งท่านณีขางใงเมงเงี้จ เม่งใงยอดแข้ว เขาเน้าใงทุกเขนชื่อเขาพ้นสชิว. 11 แดนสชิวนี้ใจห้วงข้างชาวเณใงนเมงงนา ในนิท เพ่ว่าเขาลิกนี่พ้น ความเจ้าพ้นาง่อนอนแต่งแองข็นพ้งขางพ้นาดูมี้ เพ่แอ่ข้อว่า ความท่านไปในเว้านั้นแม่นแท้ข้างเง่า. 12เณนั้น แดนเขาลี้เผู่ทาสส แดนผู้

ทูต ส ทรัท มี หน้า มี ตา เหน่ง ฮู้ ดาส ล้ เจ้ แจ้ท ทน. 13 แต่น ส ชิว ฮู้ หนึ่ง เมง เง ณา โจ นิท โน่น ว่า ท่าน โจ้ โจ จัก ว่าว ความ เจ้า หน้า หนึ่ง เมง เจ้จ เจา ล้ มา เมง นั่น พา ทรัน อรัน เจ็น จ่ จันก น่น นั้น. 14 เจ้ ถ็อ นั่น แต่น พี่ น้อง ล้ พา ท่าน โจ้ โจ ออท จ้ แลม นี้ เจ้ ท่าน ฉิ ขา แท่ง ท่าน ที โม ง็อ ทูต ฮู้ ท้น. 15 ฮู้ พา ท่าน จ้ น จ้ นั่น ล้ จัก จ้ ท่อ ส ท่าน ขอด เมง อา แดน แข้ว ท่าน โจ้ โจ ข่ง ความ ว่อท ให้ ท่าน ฉิ ขา แท่ง ท่าน ที โม ง็อ จ้ ทา ท่าน วน ที่ ใด แวน ถิ.

หนึ่ง เมง อา แดน

16 เจ้ ท่าน โจ้ โจ ทูต ค้า ท่าน ฉิ ขา แท่ง ท่าน ที โม ง็อ ฮู้ เมง อา แดน นั่น ท่าน ล้ มี ความ ณุ่น มรุ ใจ ทาส เม่ ท่าน เห็น ทุ่น ขั่น เต็ม เมง. 17 เพ่ เหน่ง นั่น ท่าน จี่ ค้า ส ทั่ว ส ชิว แท่ง ส ท่าง พนั จ ขั้ว เทา เจ้า หน้า หนึ่ง เทน จ ขั้ว เทา แท่ง แต่น ส ท่าน เรว เห็น ฺ ปี้ ว่อน เท้า โทม. 18 มี ฮู้ ทุก ทนั ฉาน ส ทรัง แต่น เอ ขั ทุ ข็อ แท่ง แต่น ฉา โท ถิ ได้ มา ค้า ส ท่าน, ฉาน ส เว้า ว่า ส เง่า มี ค่า ฮู้ นี้ แอ่ เว้า ข่ง ฉาน ส เว้า ว่า มนั เจ็น ฮู้ ว่าว ความ เจ้า หน้า ท่าง เมง เพ่ ว่า ท่าน โจ้ โจ ว่าว ว่าว เจ้า เจ็ ณุ แท่ง อ็ท ทาส ล้ น มา เง่า. 19 เหน่ง นั่น เจา จี่ ง็ด ท่าน โจ้ โจ จ้ ทา เรอน ทุ ง็ อา เจ้ โอ ง่า โฉ แข้ว ว่า, พ็ง น้อย แอ่ ทุ ความ ท่าน ว่อท ขอน นั่น ได้ เง่า?. 20 ข้อน ว่า ท่าน ได้ เอา ความ ทาท ฐาน มา ออก ทุ พ็ง น้อย, เพ่ เหน่ง นั่น พ็ง น้อย จี่ แอ่ ทุ ว่า หนึ่ ม นั เจ็น แนว ใด. 21 (พี่ น้อง เมง อา แดน แท่ง พี่ น้อง ท่าง พนั ฮู้ หนึ่ง เมง นั่น เง่า มี ท เว้า แนว อ็น, มี ท หนึ่ง ที่ แนว ใหม่).

22 ท่าน โจ้ โจ ได้ ท้น นั้น ที่ หน้า ขาท ณุ ม อา เจ้ โอ ง่า โฉ แข้ว เว้า ว่า พี่ น้อง เมง อา แดน ถิ ท ข่ง, น้อย ทุ เห็น ว่า พ็ง พี่ น้อง ท้ ทาส แด่ ง เง่น. 23 เพ่ ว่า เม่ เจ้ น้อย ทา ส เมง พ็ง พี่ น้อง มา น้อย ได้ เง่ง ว่อน พ็ง พี่ น้อง ขั้ว เทา นั่น ได้ เห็น ค้า น ใหม่ เหน่ มี ความ ฉุ่น จ้ ว่า, "แด่ นา เจ้า หน้า ฮู้ เทา เง่า ทุ" พ็ง พี่ น้อง เง่า ทุ เจ้า หน้า ฮู้ พี่ น้อง ขั้ว เทา นั่น แม่น เจ้า หน้า ฮู้ น้อย มา ว่าว ให้ พ็ง พี่ น้อง นั่น ด. 24 เจ้า หน้า ฮู้ ข่ง เมง หน้า เมง ขุม, ข่ง ดู่ อน ขน ข่ง หนึ่ง เมง ขุม นี้ เจ็น เจ้า เมง หน้า เมง ขุม ดู ท. เจ้า หน้า ฮู้ นี้ เง่า ได้ ฮู้ หนึ่ง เทน ขั้ว เทา ฮู้ ส เจ็ด. 25 เจ้า หน้า เง่า ได้ ให้ ส ฉิ่ง ก, ข้ ว่า ดู่ อ ข่ง ท่า ใด, แม่น เจ้า หน้า ให้ ส มี ดู่ ร เข่ อ ม ^ โขม ทา ใจ แท่ง แท่ง ดู่ อน ขน ข่ง ให้ ดู่ พนั ส. 26 เจ้า หน้า ได้ เจ็ด ให้ มี ดู่ พนั ส ออก หนึ่ง

เจ้าชายสุดล้ำ ให้เราชู่ท่ารวมงุม เจ้าฟ้าโล้ท็กทามแท่งท็กเณ็กแลนให้เราชู่. 27 เจ้าฟ้าเสือกเณ็งนี้ เพ่ว่าเราคู่โล้ข่าวเจ้าฟ้า เราอ่าวว่า คู่ข่าวเจ้าฟ้าท็นพี้ จั่งแท้เจ้าฟ้าเข่าโล้ชู่ทุกณุมเทาท่าใด. 28 เพ่ว่า ณุมเทามีดู่เรือชหนึ่งเจ้าฟ้า, ท่างท้าชโงมาเณ็งสุ้แท่งความโณ่งณ่าชณานชทงพ็งท่านเว้าว่า จั่งแท้ณุมเทาเป็นหนั่แนวเจ้าฟ้า. 29 ว่าณุมเทาเป็นหนั่แนวเจ้าฟ้า ณุมเทาคี้เข่าคู่ท็ว่า เจ้าฟ้าเป็นทุ่นคี, ทุ่นเง็น, ข้ว่าเป็นเณ็งด่านสงิด ทุ่นงงิง ทุ่นงาเณ็งชหนี้. 30 ง่าง ชทูงเข่าขุ เจ้าฟ้าเจ้าฟ้าคี้เข่าง่ดโห้ชจ้ง, ทาท ชิ้วนี้เจ้าฟ้าโล้งอทให้ชเท็งท่าดู่ง่อน ให้วางงาง โณ้ชจ้. 31 เพ่ว่าเจ้าฟ้าโล้ท็กมี้ชโว้, มี้นันเจ้าฟ้าคุทันวานรวมงุม เข่าอ็กณ้อนคุ้อนชึ่ง ท่อชงงิงทางสุ้เจ้าฟ้าโล้รงทโว้ เจ้าฟ้าโล้เชือกอ็กนี้ ให้ชเท็งท่าขุเท็น จั่งถือกให้สุ้ทาชนันคันมา.

32 รม่เราโล้ยินความว่าคันมาเป็นช ณานชคี้เว้าทานหน้า ณานชคี้ว่าพ็งน้อชแต่พ็งท่านเว้าอ็กนี้ใพ่. 33 เณ็งนันท่านงงิงจั่งออทงงจ้เรา. 34 คี้มีสุ้ดาช ณานชงงท่อชท่านงงิงแข้วคี้เดู่แลนนันมีท่านกิโอนินนิโอเชือกอ็ก ทางอาเข้โองาโณสุ้ทุงชดู่ดามาข้แท่งสุ้อ่นใพ่.

วาช18

ที่รวงโทษินโง

1 งุนมาท่านงงิงโล้ออทจ้รวงอาแดนโงรวงโทษินโง. 2 ที่นันท่านโล้พี้ชจ้วสุ้ชดู่อาทิงา ออทชู่พ็งรวงงงิงโท ที่งดู่อมมาแต่รวงอิตาข้ มีท่านดู่ปีณาทิงาคี้มาท่อช เพ่ว่างโท ทางาวกิโองอทให้ชจ้วพ่าชออทจ้รวงโงม ท่านงงิงจั่งโงงทาดโท มีเรา. 3 โล้ทินชู่แท่งเชือกอ็กหนึ่งเรา เพ่ว่าใดคี้โล้เชือกฝ่ามุงเณ็งแนวถือทน. 4 มี้คี้เข่าเชือกอ็ก มี้ใดท่านงงิงคี้โล้ค้าชความทิงชจ้วพ็งเทนโพ้เทาพึ่วดูนให้แดนจ้วแท่งชทิทเดู่.

5 รม่ท่านณีงาแท่งท่านทิโมงิ้วมาทอดก้ำงมาโทโดเน็แข้ว ท่านงงิงโล้ง่าวความเจ้าฟ้าวอทxอนแท่งเป็นจั่งให้แดนจ้วว่าเราเชือณุเป็นเจ้ารมีณีอา. 6 ทาทว่าแดนนันช

ณัด ความ ท่าน แท่ง เว้า ความ หยาง ดู ใจ่ ท่าน, เณ็ง นั่น ท่าน โว้ โย จี๋ง พัด พี่ ดู่ง นุ่ง ให้ ณุ่น ออก จ๋ เจ็น วัท เข่า ให้ เรา ไป้ แข้ว เว้า ว่า โก้ ช ดู้ ตา ช นั่น ให้ โหก ใจ่ ทะ พัง ท่าน ณ้อช เข่า ฉัด จ๋ง แต่ นี้ โว้ หน้า ณ้อช ดู้ โว้ ทา ส ต่า ง พนี่. 7 ท่าน จี๋ง ออก โว้ จ๋ เรา แข้ว เณ็า โว้ เหน ส ต่า ง พนี่ ดู้ ง ดู้ ที โอ ดู เณ็า โก เจ็น ดู้ ท่อช ง ดง เจ้า หน้า เหน ท่าน ดู้ ใหน่ช เหน โหง้ เขา. 8 ท่าน ที่ จา โว้ ดู้ โหก เหน โหง้ เขา พ้อม เท็ง ท่า ดู่ ะ เหน เจ้า แท่ง พี่ น้อง เม็ง โก จิ๋น โย ทาช ส เม่ โจ้ ใน ท่าน โว้ โย ข่าว แข้ว ค้ ะดู่ แข้ว ขี่ง ที่ มา.

9 มี ค้ น ง ท่าน โว้ โย โจ้ ใท เห็น เจ้า หน้า โจ้ เว้า ทึ่ง ท่าน ว่า ทู่ า ข้ าน เรา ให้ ข่าว โว้ ทู่ า ขี้ง. 10 เพ่ ว่า เขา ดู้ ทึ่ง เจ้า โพ่ เม็ง เขา ค้ มี ทาช เข่า มี ดู้ ใด เจ็ด ข้ าช ให้ เจ้า. 11 ท่าน โว้ โย โจ้ ดู้ ห้ น ขี้ โหก เจน จอก จอน ความ เจ้า หน้า ให้ เจ็น โพ่.

12 เม่ อ่าน ทา จา จี๋ โอน เณ็ เท่ง ดา ก็ง อา ณา ข่า แฉน ขิว โจ้ ห้ น นั้น ก่ โณน ทึ่ง ท่าน โว้ โย แข้ว เอา ท่าน นั้น เหน ทิน วาน ค้ น ว่า. 13 ดู้ นี้ หนือ ดู ณ เอา เจ็น โพ่ ให้ โหง้ เขา เจ้า หน้า แนว ฉิ ก จอง เท่ง ดา.

14 เม่ ท่าน โว้ โย ทา ง ดู่ เว้า ท่าน จา จี๋ โอน ค้ เจ้า ทึ่ง แฉน ขิว ว่า พัง พี่ น้อง ส ขิว เอช ว่า ทาก เจ็น วัท ฉิ ก จอง เท่ง ดา ข้ าน เม็ง ข้ ว่า เจ็น วัท อ่ ช ข้ าช แนว ใด ค้ ดู เจ็น ง ดง ให้ ณ้อช อ ก ใจ พนี่ พัง ท่าน. 15 ว่า ทาก ฉัด ทะ ข้ อน ความ เว้า แท่ง ดู่ ท่ า ง ทะ พนั้ น จอง เท่ง ดา ณ อ พัง ท่าน แข้ว ค้ ให้ เจ็น วัท พัง ท่าน เพ่ ว่า ณ้อช เข่า แจ่ ทิน วาน วัท นั่น. 16 ท่าน จี๋ ง ข่ ง แฉน นั่น ออก จ๋ เหน ทิน วาน. 17 แข้ว เรา ขัด ท่าน โณ ณา เจ ดู้ น โหก เหน โหง้ เขา โว้ ที่ง ก่ หน้า เหน ทิน วาน ท่าน จา จี๋ โอน ค้ เข่า เอา ใจ่ ใจ วัท นั่น.

ท่าน โว้ โย ค้ น เม่ เม็ง อน ที่ โอ ณ์

18 ท่าน โว้ โย โจ้ ขี้ ดู้ พนั้ น พี่ น้อง ทาช มี้ จี๋ ง โจ้ โว้ ว า เรา แข้ว โจ้ ข่ อ เข โว้ ก็ ณ์ จ่ ท่าน ขี่ ณา ที่ า แท่ง ท่าน อา ที่ า โจ้ โว้ ท่อช. ท่อน ดู่ โข่ ง โว้ ท่าน โว้ โย โจ้ แฉ่ ทะ ทิน ฒ่ า ง ดู้ พนั้ น เม็ง เท็ง เณ็ โอ. 19 เม่ เรา มา ขอด เม็ง เอ เจ็ โณ ท่าน โว้ โย โจ้ ว า ง ท่าน ขี่ ณา ที่ า แท่ง ท่าน อา ที่ า โจ้ ห้ น, ท่าน ถ เณ็า โว้ ค้ าช ทึ่ง แฉน ส ขิว ดู้ ท จ เหน โหง้ เขา. 20 แฉน ส ขิว ณ์ าน ส โจ้ แถ่ ช ให้ ท่าน ดู้ พนั้ น เท่ จ, ทาก ท่าน เข่า ดู้.

ท่านว่า ว่าทางเจ้าพี่น้องผู้ล้นมาหาพี่ท่านใหม่ แข้วท่านรู้ออกจ้ำเอาเงินนี้ไปเผื่อ

22 เม่ท่านออกเดินทางถึงแข้ว ท่านนั้นเม่เงยหน้าเข็มท็กข่าวพี่น้องเดนโหน่ แข้วรู้ไปเผื่อเดนอนาถาเอกัน. 23 เม่รู้ชี้แจ้งผู้ท้านกร้ำข่านแข้ว ท่านล้ารู้ท็วทางเผื่อทางก็แจ้งว่าข็กแท่ก็แจ้งวิ่ เพ่ทุ่มพรโพดผู้ท่อยากรู้ทางให้ใจพ้น.

ท่านอาโปโรที่เดงเอ้เพื่โน่

24 มีสาขีวผู้นารู้อาโปโร ออกพื้นเดงอาเข็กนนี้ล้ รู้มาเดงเอ้เผื่โน่ ท่านท้าทานงานปากเว้า, ความเจ้าพี่าปอกอนล้าหู่ทาง. 25 ท่านอาโปโรนี้ รู้แจ้งเรื่องทางเจ้าพี่า ใจร้อนเจ็งปอกอนจ็กเจ้าเผื่นู่ ท่อยากรู้ถ้ากรู้แม่น เล่นั่น ท่านล้าหู่ที่จ็กท่านโปหน่ขึ่งก็มาที่นั่น. 26 ท่านผู้นี้เริ่นสาท้า ทานงานปอกอนพื้นเดนโหน่เดา. เม่ท่านปีนาถึงา แท่ท่านอาถึงา รู้พื้นท่านปอกอนแข้ว, เดาล้าท้อนเดอาท่านมาเดนเดา แท้ความกรู้ทางเจ้าพี่าให้ท่านพื้นหู่ถึมีแม่นก็มใหม่. 27เม่ท่านอาโปโรแต่น้ามกรู้ก็แอาณาข่า, พื้นพี่น้องผู้เด่รู้ต่อยท่านแก็มจ้ำนาทกรู้ทาพื้นกุทออกพื้นเดน อาณาข่านั่น ให้ท้อนเดอาท่าน, เม่ท่านกรู้ออกแข้ว ท่านล้ารู้ต่อยเข่แฉนสารู้เด่ ความหู่เดนใจเจ้าพี่า. 28เพ่ว่า ท่านรู้ล้าขทับแฉนสชีวพันทแพ้นก่ พี่าเข็นโพ่ แท่อ้างความเจ้าพี่าให้หู่เห็น ว่าเจ้าเผื่นู่เป็นเจ้าเมกินอาน.

ท่านโปโรผู่เดงเอ้เผื่โน่

1 เด่ท่านอาโปโรกู่ผู้พื้นเดงโทษินโรู ท่านโปโรรู้ท็วทางทางทางเดนก็แน้ แข้วมาออกเดงเอ้เผื่โน่, ป่อนนั่นท่านรู้พี่กุทออกท็สา. 2รู้ถามเดาว่าเม่พื่นพี่น้องเด่นั่น, พื่นพี่น้องรู้เจ้าณนใจข้เป่า?, เดาตอบว่าพื่นน้อยเป่าเวยรู้ในเจ้าณนใจ. 3ท่านโปโรจ็นถามเดาใหม่ ว่าเดนนั่นพื่นพี่น้องรู้ขึ่งก็มาแนวใด เดาตอบว่าขึ่งก็มาทางท่านใต้หน. 4แข้วท่านโปโรจ็นปอกเดาว่าท่านใต้หนขึ่งก็มานั่น

แม่นให้ ส ขึ้นใจ เว่า เสีด งาง ท่าน ทู๋ง งอท เสียน โพ่ อ๊ x า ง า เอ๊น ว่า ให้ เจ๋ ฮุ้ มา ขุน ทู๋ง หน้อง น้น ลี้ แม่น เจ้า เสี ญ.

5 เม่ โด้ อิน เล่ง น้น เ x า จี๋ ง เสีด ขัง ที มา หนึ่ ง จุ่ เจ้า หน้า. 6 เม่ ท่าน โว้ ใ ง โว้ ง มี ใ x่ เ x า แข้ว เจ้า ณุ น ใ x ลี้ ง ง มา เห็ ง เ x า, เ x า จี๋ ง โด้ งาท ความ ท่า ง ทน แท่ ง โด้ ง้าว ความ เจ้า หน้า. 7 แฝน เ x า มี ง้าว x้ ง x อ ง คุ าย. 8 ท่าน โว้ ใ ง ท้า ทาน ง าน เล่ง หน้า โว้ ง โอ้ โท เ x า หนึ่ ง ทุ ง เหน โห้ เหา หอด x าม เง น ท่า ว หอด แฝ่ น เม ง เจ้า หน้า เ ง้ ง เจ๋ ให้ เ x า เจ๋. 9 ทาท ว่า ณา น ส ใจ แท่ ง าน เง่า เจ๋ แข้ว ทู๋ง เว้า ท้า ย อ๋ ย ง ๋ ง ทา ง เจ้า หน้า ที่ หน้า เสีน โพ่. ท่าน โว้ ใ ง จี๋ ง พ่า ย x้ เ x า แข้ว โด้ เ อา พึ ง ฮุ้ เจ๋ โว้ ง ท่อ ย ท่าน ทุ ท จุ่ มี้ ทู๋ง โด้ ค้า ย เ x า หนึ่ ง ท้อ ง x า ท ณุ ม ท่าน ที ง า. 10 อ๊ท นี้ เสีน แน ว น้น หอด x อ ง ปี ท้น ว่า เสีน โพ ฮุ้ หนึ่ ง ที้ ง อา ณี เห็ ง ท่า พึ ง ส ชิ ว แท่ ง ส ท่า ง พน โด้ อิน ความ เจ้า หน้า ง อท x อน.

พึ ง ขุ ท คุ าย ท่าน ณา เท้ ว า

11 เจ้า หน้า โด้ เสีด อ๊ท ทุ า ท ว าน ทุ า ย แน ว ทา ง ท่าน โว้ ใ ง. 12 เ x า เ อา ณน แท่ ง เ ง้ ท้น อ๋ ย หนึ่ ง มี เ x า โว้ ง โว้ ง ใ x่ ส เ ง็ ป ง๋ ย ลี้ อิ ง้าย ท้ เม า ลี้ อ อท โว้. 13 พึ ง ส ชิ ว ท้ ว โว้ มา ซ้ ป อิ น้น เ x า ลี้ เ อา จุ่ เจ้า เสี ญ ซ้ ป อิ ง้าย ว่า ขุ เ อา จุ่ เ จ้า เสี ญ ฮุ้ ท่าน โว้ ใ ง ง๋ าว น้น ง อท ซุ. 14 ขุ ท คุ าย เฝ ทุ ง ณา เท้ ว า เ จ็ ด ส โด้ เสีด อ๊ท นี้.

15 อิ ง้าย โด้ ท อ ง เ x า ว่า เจ้า เสี ญ น้อง ลี้ แท่ อน เ ว้ ย ท่าน โว้ ใ ง น้อง ลี้ ง้ ฮุ้ แฝ่ น ซุ แม่ น อิ ด. 16 ข้า อิ ท้ เม า ฮุ้ น้น โด้ อิ ด ใ x่ เ x า มี แพ ง แพ้ เ x า จ๋ า ว เ x า แพ ว พา ย ซ้ เพน ซ้ ง ง เ ง้ ลี้ ค้ เน า ด จิ ก โท อิ ง ลี้ เสีน ง า ด .

17 อ๊ท นี้ ที่ ง โว้ ง อด เสีน โพ่ เม ง เอ๊ เ อิ โณ เห็ ง ท่า ส ชิ ว แท ง ส ท่า ง พน เสีน โพ่ ลี้ พา พน ชี้ า น x่ น เจ้า เสี ญ ลี้ โด้ ความ ฆุ่ ง หน้า มา เท า. 18 พึ ง ส เจ๋ ลี้ มี ทุ า ย ส มา ว้ า ความ นั่ ออก อ๊ท เ x า เ ว้ ย เสีด น้น.

19 มี ทุ า ย ส เสีน เฝ โมด โด้ เ อา พึ ง โอ้ ความ ม่ น ณอ ง เ x า มา เ ด่ า x ที่ หน้า ส เห็ ง ท่า. พึ ง พึ ง โอ้ ความ ม่ น น้น ที่ ง เง้ ง ค่ า เห็ ง เ ง็ ป แข้ว ง้าว ท้า x้ ง พน เ ง็ น ท้ ว.

20 เสีน เล่ง น้น ความ เจ้า หน้า ง อท x อน จี๋ ง ฆุ่ ง เ ง ง นั้น แฟ่ ท้ ว ง ออก.

21 ทู๋ง อ๊ท นี้ แข้ว ท่าน โว้ ใ ง ดุ้ โว้ ง เม ง เสีย ขุ ณา เข็ ม ดุ ทุ า ย ที้ ง มา เท็ โด น แท่ ง ที้ ง อา ณา ง า ท่าน ว่า เม่ ณุ ม เ อา โว้ ง ทา ง น้น ลี้ ดุ้ โด้ โว้ ง เม ง โข ม แง ท ทน. 22 ท่าน จี๋ ง โด้ ใ ดุ้ ฮุ้

ก่อส xอ6 ส ท่าน ที่ ไม่ มี่ว แท่6 ท่าน เอ็ ขา ณา โท ร้ว ก็6 มา เก็ โด น็, ท่าน ถ็ ก็6 ชี้6 ชุ่ หนึ่6 ก็้6 อา ณี ช่าน ส.

อ็ก หนะ เน6 ชุ่ เม6 เอ็ เลี ใณ

23 เจ้ น้ะ ร้ถ้ มี อ็ก หนะ เน6 ใหญ่ หนึ่6 เม6 เอ็ เลี ใณ ล้ ก้ อน ข ร6 ท า6 เร้า จ้ อม ชุ่ เง็น เร้า หน้า. 24 ล้ เฟ่ ว่า มี ชุ่ ส เง็น ฉา6 ทั่ ง6 น ชุ่ เถ็ เม็ ที่ โอ ร้ถ้ เอ า 6น เง็ด หุ่น เพน ร้ พ้ เพา เร้า หน้า อา เก็ มา เง็น เน6 น้ะ ม หะ เง็น ชี้6 มี 6น จ้6 ฑา ส มา เง็ด. 25 เน6 น้ะ เถ็ เม็ ที่ โอ ชี่6 แถท พ็6 ชุ่ เง็ด อ็ก แท่6 พ็6 ชุ่ เง็น ฉ่า6 มา xาท ณุ่ม แข้ว ว่า พี่ น้อ6 ทุ้ แข้ว ว่า ณุ่ม เพา ร้ถ้ 6น ลิ มา ล้ ก้ อน อ็ก นี้. 26 แท่6 ว่า พี่ น้อ6 ล้ ทุ้ เห็น แข้ว ท่าน โว้ ใ น้ ร้ถ้ พา ท ณ อ ณ ฑา ส ให้ เง็ด ฉิ ด ร้ ท่าน ว่า เร้า หน้า ชุ่ ส ขึ่ ที่ นั้น น้ะ เง่า แม่ น เร้า หน้า แท้ ท่า ใ ด ชุ่ เฉ่ ม น้ะ เง่า แม่ น ท เม6 เอ็ เลี ใณ เม6 ถ้ว เห็6 ท่า โส้6 ใ ก็6 เอ็ ณี. 27 เอ็ก นี้ จุ เง็น ขา6 ห้ า ข เง่า แม่ น ณุ่ม เพา ชิ่ ข หน้า ข์ ตา แน ถ้ว เพน ร้ พ้ เพา เร้า จ้ อม อา เก็ มา ล้ ชิ่ ช้ ดุ, ง่ า ข ทา ข า6 แ ท้ ท น เร้า จ้ อม พา น า6 น้ะ เง็น ร้ พ่ ก็6 เอ็ ณี แท่6 ส ท่ ร แด่ น เม6 ขุ ม นั้ ง หน้า ท้ ตา ล้ ชิ่ โพท ที่ เฟ็ด หน้า ข์ ตา.

28 เม่ เง็น ร้ พ่ ร้ถ้ ใน เน6 น้ะ ล้ พา ท น ร้ ใหญ่ แพท นั้น ว่า เร้า จ้ อม อา เก็ มา เม6 เอ็ เลี ใณ เง็น ใหญ่. 29 แข้ว อ็ก น้ะ ร้ถ้ น หนะ เน6 ร้ ท่ ร เม6 เxา ขึ ด เอา ท่าน ฉา ใ ช้ แท่6 ท่าน อา ขึ ด ตา ใณ โท เม6 มา เก็ โด น็ คุ่ ว้า น ท็ว ท า6 ท่อ ข ท่าน โว้ ใ น้ xา แข แพน เหน้า ร้ เพน ณี ง แพ. 30 ท่าน โว้ ใ น้ ล้ แอ่ เหน้า ร้ ท า หมุ่ พ็6 เง็น ร้ พ่ ท า ว่า พ็6 ขุ ท ออ ท น้ะ เง่า ให้ ร้.

31 ส เง็ด อ็ก ชุ่ หนึ่6 ก็้6 น้ะ ณ า น ส เง็น ว้า น ทึ ง ท่าน โว้ ใ น้ ร้ถ้ ใ ช้ ส ร้ แด่ ข้ า ม เง่า ให้ เหน้า ร้ เพน ณี ง แพ. 32 แด น ส เค้า โพม ท น ชุ่ ท้ น ท่า6 ด่า ข ท่า6 แพท นั้น เฟ่ ว่า ง่ อน xา ท ณุ่ม ห้ 6 ห า ว ฑา ข ข้ อน แด น ส น้ะ เหน็น ฑา ข แข้ว เxา เง่า ทุ้ ว่า เxา มา xา ท ณุ่ม อ็ก ข6.

33 ณ า น ส ท ร6 แด น น้ะ ร้ถ้ ศิ ด เพ็น ท่าน อา เร็ท ณ นั้ น โด พ็6 ส ชิ ว ง่ อ ท ให้ ออ ท ร้ พา6 หน้า ท่าน อา เร็ท ณ นั้ น โด ชี่6 โก6 มี นั้ น ฆา ข ง่ อ ท ให้ เxา ท่ ม เฟ่ ว่า ชิ่ เว้า แท้ มี่ เร้. 34 ท า ท ว่า เxา ชี้ ร้ถ้ ว่า ท่าน เง็น ส ชิ ว เxา เห็6 ท่า เฟ็ด แพท นั้ น เง็น เx6 ถ้ว ท น ออ ด xอ6 ชุ่ เจ้ เร้า จ้ อม อา เก็ มา เม6 เอ็ เลี ใณ เง็น ใหญ่. 35 เม่ ร้ ณี ที่ เม6 ง่ อ ท ให้ เง็น ร้ พ่ ท่ ม แข้ว ชี่6

เว้า ว่า พี่น้อง เมื่อเอาสิ่งใดเอง, ใส่ค้ำถุ ว่า แม่นจก เมื่อเอาสิ่งใดนั้น เป็นสุ่ เป็ง ถูก เขาจึ่ง เขา ฆ่อง พา นาง เอ็ เก็ มา แท่ง ลอก ด่านโลก มา แก่ เมื่ง ฟ้า ฮืน ฟาน. 36 ขึด นั้ พ็ง อ็ก นั้ เง่า มีใส่ คู่ ง็ จ้ด พ็ง พี่น้อง ค้ำ คู้ ท่เม ฑ่า เสีด อน ใกใจ วน ง้น ฟ้าว 37 พ็ง พี่น้อง เอา แฉน ส นั้ มา เขาค้ำ เง่า แม่น เป็น ส เกง เจน จึ่ง เขา ข้ ว่า ถูก ง่าย กาย ปาง พา นาง ฌุ่ม เขา. 38 เพ่ เณง นั้น ว่า กาก ท่าน เด้ เม้ ก็ โอ แท่ง ส เสีด อ็ก ท่อย ท่าน เป็น ความ ทั่ง สุ่ ใด ค้ำ มั้ ขึ้ แข้ว ห้าว ทวาน อ่าน ฑ่า ค้ำ มี แข้ว ให้ เขา มา ค้ำ น แน่ สุ่ ห้น. 39 ว่า พ็ง พี่น้อง มี ความ ใกใฒ่ ค้ำ เว้า มา ให้ มน โลก มน ฉอง ทรง xาก ฌุ่ม เสีน จึ่ง. 40 เพ่ ฮ้าน ว่า ฌุ่ม เขา คู้ คุก ค้ำ น ว่า เป็น สุ่ เสีด อ็ก ห้าย นั้น ทรง มั้ นี้ เพ่ ฌุ่ม เขา เง่า มี ความ ใด มา อ้าง ว่า เป็น ง่ง จึ่ง เป็น อ็ก ห้าย แนว นี้. 41 เม่ เว้า แนว นั้น แข้ว ท่าน ค้ำ งอก ให้ ฑาก อ็ก xาก ฌุ่ม.

วาง 20

ท่าน โง่ ใจ จง ที่ง มา โก โด นี แท่ง ที่ง อา ฐา ฮา

1 อ็ก น น เง่ง ท่เม ใจ่ง แข้ว ท่าน โง่ ใจ จ้ด แฉก เอา ยุก ออก มา ท่าว ความ ทุ้ม พจ เขา แข้ว ค้ำ จ่ว ขา เขา ออก หื้อ ทาง จง ที่ง มา โก โด นี. 2 เม่ ทาง แดน ถิ น นั้ น จง ท่าน ค้ำ จ้ด ท่าว ความ ทุ้ม พจ เขา ฑาง แนว แข้ว ค้ำ จง ลอด ที่ง อา ทา ฮา. 3 ท่าน จ้ด ฮื้ง สุ่ ห้น ขาม เรน เม่ ท่าน น้อน คู่ ใจ่ง เล จง ที่ง ถิ ข แฉน ส ฮิว ค้ำ แอ่ เสีด ห้าย ให้ ท่าน จื่ง ค้ำ น จง ทาง ที่ง มา เก้ โด นี. 4 สุ่ จง ท่อย ท่าน โง่ ใจ มี ท่าน ง่า ใจ่ ยุก ฉาย ท่าน ง้ ใจ่ จก เมื่ง เง้ ลอย อา, ท่าน อา ฉิด ทา โณ แท่ง ท่าน ณา ทุน จก เมื่ง เย ณา โด นึก, ท่าน ฐา ใจ่ จก เมื่ง เถ้ ขา เง้, แท่ง ท่าน ที่ โม ง็ว, ท่าน ที่ ถิ ให้ แท่ง ท่าน ใจ่ ฉิ โม จก ที่ง อา ถิ. 5 แฉน นั้ เขา จ้ด จง ท่อน ค้ำ ฌุ่ม เขา สุ่ เมื่ง ใจ่ อาด. 6 เม่ ลอด ฑาม ขุน เหน่า จื่ เง่า มี เช้ แข้ง แข้ว ฉ. ฌุ่ม เขา ค้ำ จ้ด ออก ข้ เมื่ง ฉิ ขิ ง่อย ใจ่ง เล จง ฮ้าว ห้า มั้ ค้ำ มา ลอด แฉน นั้ น พั้ง เมื่ง ใจ่ อาด แข้ว จ้ด ฮื้ง สุ่ ห้น เจ็ด มั้.

ท่าน โง่ ใจ จง ฮาม เมื่ง ใจ่ อาด เท่ ห้า ขุด

7 มั้ คู่ เสีด ฌุ่ม เขา จ้ด เห้า โลม ทน เสีด เพ็ แง่ ขุ่ ทน ทิน ท่าน โง่ ใจ จ้ด โอ้ โก เขา เท่ง

ที่ท่านออกทางด้วย, เพื่อว่าบัพโลกมาคัดคือโดยวาจาใจ, 8 ซึ่งท่องเที่ยวในหมู่เขาจากหมู่
ทหนึ่งมีทางหน้าแขน. 9 มีผู้ชายหนึ่งนามว่าซู่ที่ในนั่งซู่ฟังท่านในขณะนอนซู่ เพื่อว่า
ท่านในใจเว้าเที่ยวทางมหาดในนอนเข่าได้จั่วนอนทุกใจ แข้วโดยในแต่ผู้หนึ่งผู้
ชายเข่าพรมหนึ่งนี้คือทางแข้ว. 10 ท่านในในใจโดยใจให้มอดมหนแข้วเว้าว่าทุก
น้อยใจมีเข่าทาย. 11 แข้วท่านในนั้นเข่าขณะเหนบิดหน้าจั่ทินแขน แข้วโอ้โดย
หนท้าหม้าหู่ท่านคือใจวาเขาใจ. 12 เขาเอาผู้ชายทูนนั่งใจเหนเขาคือข่มหน่วงทาย.

ท่านในในออกเหนใยอาดใจเหนมีเข้โด

13 หมู่เขาได้ออกใจก่อน เพื่อว่าดีในเขตใจเหนอาในท้อนเอาท่านในหน้าเข
ท่อย. ท่านได้วอกหมู่เขาเชือดแนวนั่นคือเพื่อท่านดีใจทางกิน. 14 ว่าท่านพี่หมู่เขา
พื้นเหนอาในแข้ว หมู่เขาท้อนเอาท่านนั้นเขตใจเหนมีเท็เข้เน็. 15 ได้ทีวทางออก
ว่อนนั่นบั้ยคือมาดอกดอนกินโอ, บั้ยดูขอนมาดอกดอนหนาใน, บั้ยดูขามมาดอกเหน
มีเข้โด. 16 ท่านในในอ่าวรู้ว่าดีทายเหนเธอเชือในใจ เข่าแต่ค้างซู่พื้นที่นอา กิ
เที่ยง เพื่อว่าท่านฉันพี่นาวใจเหนเชือขุหนาเข้มว่าทางเชือดได้ท่านคือแต่ให้เข้วบั้ยใจเกิ.

ท่านในในท่าวขาผู้เค้าสแต่เหนเธอเชือใน

17 ท่านในในได้ใช้สเหนมีเข้โด ดีนความใจวหาเหนเธอเชือโพ เหยผู้เค้าสแต่
พื้นเหนโจ้เทามาหา. 18 เมื่อเขามาดอกแข้วท่านเว้าว่าพี่นี่พี่น้อนคือจุแข้วบั้แต่แรวก
น้อยเน้ามาที่นอากิเดน้อยได้ซู่ท่อยพี่นี่พี่น้อนน้อยได้เชือดแนวใด. 19 น้อยได้เชือด
วัทเข้าจอมผู้เป็นพี่นา นั่นคือได้ท่านใจในใจดู่แนว, นี้ตาใจ, แต่ดีวัทชาทดูาทายแนว
เพื่อว่าแสนสชีวแต่เชือดเข้ายให้น้อย. 20 อนใดเป็นยานิให้พี่นี่พี่น้อนนั่นน้อยคือเข่า
ได้หน่วงเที่ยงเข่าว่าวัทวอกอนพี่นี่พี่น้อนดอมว่อนหากหมู่แต่ดอมเหนดอมชีวา. 21
ทิดเสียนให้สชีวแต่สท่านพนให้ใจพันนี่ปั่นใจเข่าเชือดนาวในชท่าวคันมาทาเข้าพี่นา
พ้อมนั่นให้ดู่เข้าเชือหู่เข้าจอมหมู่เขา. 22 ให้เข้วดุ! ดูเข้าหนในหได้พาทนอนน
น้อยนั้นเม่เมเชือหู่นาเข้มเข่าเข้าว่าดีมีวัทใดทีวน้อยพื้นว่อนนั่น. 23 มีที่เข้าหนในห
ทิดเสียนน้อยดู่บ้านดู่เมเว่า เข้าสุกแต่วัทนาวมีได้ดอเค้าน้อยซู่. 24 ทาทน้อยเข่า

รู้ห์ว่าคุรุสน้อยมีค่าให้น้อยท่าใด เพ่ว่าน้อยคุ้เสีด อ็ทเร้าจอมตุ้เป็นหน้ารู้มอง
ข้าวให้นันให้มนแข้ว. นันค็แม่นเป็นจ็งให้น่าวใจเทงแท่งความถ้าความงามเร้าหน้า.

25 ให้เข็งดุ! น้อยห็วรู้ข้าวน่าวแด่นเมงเร้าหน้าทรงพุ่พ็งเสียนรู้พ่นัน, รู้จ้น้อย
ค็ห้ขุแข้วว่าพ็งพี่น้องคุ้เข่าเห็นน้อยใพ่แข้ว. 26 เพ่เหง็งนันมี้นี้น้อยเว้าที่พ็งพี่น้องว่าอ็ทเป็นทาสห้าสถ้าพี่น้องนันน้อยเข่าขุ้น. 27 ค็ห้อนว่าน้อยเข่ารู้โทนอ็ทข้าวความท่อยขาดใจเร้าหน้าให้พ็งพี่น้องขุ้. 28 ให้พ็งพี่น้องคุ้มีเร้าให้ถ้แท่งเข็งจ็งสุดจ์ให้ถ้ท่อยขาดเร้าหรือใจแท่งพ็งพี่น้องจ้วเป็นสุ้จ็งดุเพ่เข็งเทนโหง่เทาเร้าหน้าอนท่านเร้ารู้เอาเขดจุ่เอา. 29 น้อยขุ้ว่าเม่น้อยจ็งขาจ็งแข้วคุ้มีพาจนโตห้าดเน้าพาชุ้ดอมพ็งพี่น้องมนคุ้เข่าจ้วหน้าสุดจ์. 30 ทรงจุ้มเคุ้พ็งพี่น้องคุ้มีสเว้าแข้วเพ่หนึวคุ่รนพ็งขุทพอทให้โขดใจจ็งท่อยเรา. 31 เพ่เหง็งนันให้ตุ้แท่งจ้จ้วน้อยรู้ติดเห็นพี่น้องเข่าว่าเจ็นค็นทรงรามป้จ็งาวนี้ตาโขุ.

32 มารู้จ้นี้น้อยดาทพ็งพี่น้องจ้วหนึ่งเร้าหน้าแท่งจ้วหนึ่งความใจเทงความเร้าหน้าทอดพาดขุนนันมีแดงแทงแหง่ห้าคุ่อยพี่น้องเพ้าหนึ่นเหง็งจ็งเมงเร้าหน้านัน. 33 น้อยเข่ารู้ณุกณรนเอาเย็นค็ห้ว่าดุงนุ่งใด. 34 พ็งพี่น้องค็ห้ขุแข้วน้อยมีท่รองมีนี้ดเสีดอ็ทให้มีดุงจุ่เมงใจ่ อนน้อยแท่งพี่น้องฉุ้เสีดอ็ทท่อยตุ้เค็น. 35 อ็ทคุ่แนวน้อยเสีดให้พี่น้องเห็นนันแนวเสีดอ็ทหนทานพาเหง็งนี้ค็จ็งตุ้คุ่อยสุ้แทงน้อยเพ่เสีดท่อยความเร้าเสียณุงอทรอนจ้วนันว่าเอาให้เข่าเมงม่รนเหงเข่าให้เร้า.

36 เม่ท่านโงโงเว้าเหง็งนันแข้วค็เห้าเหน่าโงท่าวโหง่ท่อยเรา. 37 เรา แหท จ็ห้นั้น แข้วพาทหทอดจ็ดจุ้งโดมท่าวขา. 38 เรา มีความณ์วรนหนึ่งเมอดเว้านี้ทาสว่าพ็งพี่น้องตุ้เข่าเห็นหน้าน้อยใพ่แข้วเรา จ็งพาทหจ็งโรงท่านทอดเท.

วาส 21

ท่านโงโงทือทางเม่เมงเสียขุณาเร็ม

1 เม่ณุมเทาจ็ดจ็งขาเรา จ็งแข้ว ค็โงงเทณ์จ็งทอดดอนโทด. มี ห็งมาค็ทอด

หน้า อีก 21

ดอน โย โด, เม่ ออก ฮ่วน ห้น ค้ มา ขอด เม่ง ว่า ตา ขา. 2 โด้ พี้ เข ข้ ง ฐ้ น้าม โว ก็ง ฉอ
นิ เท้ ณุ่ม เขา ค้ จี่ง เน้า เข ข้ น้น โว. 3 เม่ ฉี่ เห็น ดอน โกง โย แข้ว ณุ่ม เขา ค้ โด้ เว้น
ดอน น้น โว ทาง ให้ แข้ว ค้ โว ขอด ก็ง ฉิ ข้ โด้ แห่ง เข โว้ ท่า เข เม่ง ที โย เฟ่ ว่า ฐ้ เอา เจ่ง
นั้น ฮ่วน น้น. 4 เม่ โด้ พี้ แฉน ขุท ขอก น้น ณุ่ม เขา โด้ จี้ง ฐ้ ห้น เจ็ด มี้, แฉน ขุท ขอก น้น
โด้ วอก ท่าน โว้ โย ท่อฉ ความ เจ้า ณ โน ใจ ว่า เง่า ให้ ท่าน นั้น เม่ เม่ง เฮี ขุ ณา เข้ม. 5 จี้ง
ฐ้ ห้น ขอด เจ็ด มี้ แข้ว ณุ่ม เขา ค้ โด้ ห็ว ทาง โว ใฝ่ แฉน ขุท ขอก เห็ง ท่า ขุท มี เรา โด้ โว
โฮ่ง ณุ่ม เขา ฉ่อฉ เม่ง แข้ว ณุ่ม เขา เห็ง ท่า โด้ เห้า เน่า โย ท่าว โพ้ พื้ง ดอน ฉาฉ. 6 แข้ว
โด้ โว้ว ขา ทน ณุ่ม เขา ค้ เน้า เข เรา ค้ ฟา ทน ท่าว ค้ น เขน.

7 เม่ ออก เม่ง ที โย ค้ โว ขอด เม่ง ว่า โต เข้ มาฉ ณุ่ม เขา โด้ ห็ก ฉ่าว พ้ง ขุท ขอก แข้ว
โด้ จี้ง ฐ้ พื้ง เรา มี้ ฉ. 8 มี้ ท่ง มา ณุ่ม เขา ค้ โด้ ออก โว ขอด เม่ง ทาฉ มาข้ โด้ โว จี้ง ฐ้ เขน
ท่าน ขิ ขิ ฐ้ ฝ่าว น่าว ใจ เข ง ท่าน ค้ เป็น ฐ้ ฉ ทโง เจ็ด ส ฐ้ โด้ เรก โว้ ให้ ฉ่อฉ ฐ้ เม่ง เฮี ขุ
ณา เข้ม. 9 ท่าน ฉิ ขิ ม ขุท ท่ง ฮ์ ส ท่ง เป็น ขาว ใฉ ค้ เป็น ฐ้ ฝ่าว ความ เจ้า พ้า. 10 เม่ โด้
จี้ง ฐ้ ห้น ทาฉ มี้ แข้ว ค้ ม ฐ้ ฝ่าว ความ เจ้า พ้า ฐ้ อาจา โย มา แม่ ก็ง ฐ้ ดาฉ. 11 มา ขอด ณุ่ม
เขา แข้ว อาจา โย โด้ เรา ขาฉ แอว ท่าน โว โย ห็ด ที่น ม เจ้า แข้ว ว่า เจ้า ณ โน ใจ เว้า แฉน
ส ฉิว เม่ง เฮี ขุ ณา เข้ม ฐ้ ฉุท ฐ้ เป็น เจ้า ฉอ ขาฉ แอว นี้ โว้ เณ ก็ว ทน นี้ ถ แข้ว ฐ้ ฝ่าว
ให้ ส ท่าง พ้น.

12 เม่ โด้ โน เณ น้น แข้ว ณุ่ม เขา แท่ง พี่ น้อ ฐ้ ฮ่น ฐ้ ห้น โด้ ฮ ท่าน โว โย เง่า ให้ โว
เม่ง เฮี ขุ ณา เข้ม. 13 ท่าน ทอ ว่า เฮ็ด แนว ใด พ้ง พี่ น้อ จี่ง โห้ แท่ง เฮ็ด ให้ น้อฉ นี้ ใจ,
น้อฉ โว้ ง ใจ แข้ว เง่า แม่น ฐ้ ให้ เรา ฉุท ที่ น้น ท่ง ฐ้ ถ้ว ทาฉ ฐ้ เม่ง เฮี ขุ ณา เข้ม เพ่ ห้า
ทา เจ้า เฮี ณุ.

14 เม่ ท่าน เง่า ฟ้ง ความ แข้ว ณุ่ม เขา ค้ โฉฉ มี ที่ เว้า ว่า ฮ ให้ เป็น โว ท่อฉ ขาง อ่าว เจ้า พ้า.

15 ท่ง มา ณุ่ม เขา ค้ โด้ ห้าง แท่ง เรา เจ่ง ณอ แข้ว นั้น เม่ เม่ง เฮี ขุ ณา เข้ม. 16 มี ขุท
ขอก มา แม่ เม่ง ทาฉ ณา ข้ โด้ โว ท่อฉ ณุ่ม เขา โด้ ฟา ณุ่ม เขา โว ทา ท่าน นา โณ น โย ฐ้
ดอน โกง โย เป็น ขุท ขอก แม่ แวอก แม่น ฐ้ ณุ่ม เขา อ่าว โว้ ว่า ถ้ โว จี้ง ฐ้ ห้น.

หน้า อ็ท 21

ท่าน ไว้ใจ ให้ ชี้ ชาม ท่าน ชา ใท ใจ

17 เม่ กุ่ม เทา มา ทอด เม่ง เชี้ ย กุ่ เข็ม แข้ว พ้ง พี่ น้อง ลี้ เม่ง ม่ ใน ห้อน. 18 มี้ ท่ง มา ท่าน ไว้ ใจ แห่ง กุ่ม เทา ใว้ ชาม ท่าน ชา ใท ใจ แห่ง พี่ น้อง ชุ้ เจ้า ส แห่ หนึ่ง เทน ใหม้ เทา. 19 เม่ ท่าน ไว้ ใจ ใด้ ทัท ช่าว พ้ง พี่ น้อง แข้ว จี่ ง ใท อ็ท เชี่ น นั้ น นั่ น แต่ ใทท ทา ง่าย อน เจ้า หน้า ใด้ ช่อย เรา ทุ่ง หมู่ ส ท่าง หน่ ท่อย หน้า อ็ท เรา ใด้ เชี ด. 20 เม่ ใด้ ใน เหล่ นั่ น แข้ว เรา ลี้ ใด้ ข้อง ทู เจ้า หน้า แข้ว เว้า ว่า อาย เอ้ย! อาย ลี้ เห็น แผน ชิ ว ทาย พ่ น ส ใด้ ไว้ ใจ เช่ พ้ง เรา เอา ใจ ใส่ ท่อย ย่ ง ทาง แต่ ง ดาแท้. 21 เรา ใด้ ใน ว่า ท่าน เร็ จ ง่อน ข้อน พ้ง ส ชิ ว ชุ้ ทุ่ง หมู่ เพ้ง ส ท่าง หน่ ให้ วาง จอง ท่าน ไม เหม็ น้ ย แข้ว เว้า ว่า เข่า ให้ ย,ท เรา แข่น ง่าย หน่ ง ข้ จุ ติด เท่า จอง ท่ง. 22 อ็ท นี้ ชุ้ เชี ด แผว ใด เพ่ว่า แผน เรา ขุ้ แข้ว ว่า ท่าน ใด้ มา นี้. 23 กุ่ม เทา แต่ ให้ ท่าน เชี ด แผว นี้ ชุ้ นี้ มี ข้ ช่าย ใด้ ทิ น หมาง แข้ว. 24 ให้ ท่าน ใจ้ ขาท ข่าง ท่อย เรา ข้ แข้ว ลี้ ข้ เร็น ค่า ติด จอง ให้ เรา เรา จี่ ง ชุ้ แส่ ทร ไข้ น. แข้ว กุ่ ส จี่ ง ชุ้ ขุ้ ว่า ความ เรา ใด้ ใน ท่าน เว้า นั่ น เข่า แม่ น ข้ท ความ ทาท ว่า ท่าน ด ทู ง เจ็ น ย,ท ทอด จอง แห่ ง ดา ท่าน ไม เหม็ น. 25 ส ท่าง หน่ ชุ้ เจ่ แข้ว นั่ น พ้ง น้อย ใด้ แห้ ม ข้ ง่อท เรา ขุ้ แข้ว อ็ท ห้าม เข่า ให้ ทิ น เจ่ ง ใหม้ เหน่ ง่ น ข้ น่, เข่า ให้ ทิ น เรด, เข่า ให้ ทิ น ข้ด ข็ด ลี ทาย, เข่า ให้ อ็ น กุ้ ข้ ทู ง ดาย.

26 ท่าน ไว้ ใจ จี่ ง พา ชิ่ ส นั่ น ใจ้ แข้ว มี้ ท่ง มา ลี้ ใด้ ขาท ข่าง มี ลิ ง ท่อย เรา แข้ว เห้า ใจ้ ทร ง เทน ใหม้ เทา ใด้ ง่อท มี้ ใดชุ้ แข้ว ติด ขาท ข่าง, ลี้ แม่ น มี้ ชุ้ เอา เจ่ ง มา ใหม้ เหน่ เช่ เหม็ ด ชุ่ ส.

ขัด ท่าน ไว้ ใจ ชุ่ เทน ใหม้ เทา

27 ทร ง เจ็ ด มี้ นั่ น น้อน ชุ้ ทอด แข้ว, พ้ง ส ชิ ว มา แต่ ก็ ง อาน้ เม่ เห็น ท่าน ไว้ ใจ หน้ ง เทน ใหม้ เทา เรา จี่ ง พา ท่ ร น อ ร น เชี่ น ใฟ่ ขัด ท่าน ไว้ ใจ. 28เรา แผท นั้ น ว่า พี่ น้อง อ็ น ดา เอ็ น เอ้ย ให้ มา ดูอ ท น ชุ้ นี้ ด เชี่ น ชุ้ ง่อท จอง ชุ่ ง่อน ชุ่ ที่ ให้ ที่ ใหน ส อ้ xา ง เอ็ น เทา น้ ด น้ นจอง แต่ ง ดา แต่ ง ง่อน ใหม้ เหน่ นี้ นอก นั่ น ใฟ่ มน ทู เอา ส ท่าง หน่ เห้า มา เทน ใหม้ เทา จี่ ง เชี ด ให้ ง่อน เหน่ ด ชี้ นี้ ท้าย อ่ ย ใจ.

29 แต่ ท่อน พ้ง แผน นั่ น ใด้ เห็น ท่าน

ใหญ่ ใหม่ จึงมีเรื่องที่ใครผู้หนึ่งท่านได้ได้มีมา เราจึงพูดว่า ท่านได้ได้จัดเอาผู้นั้นเป็นจังหวัดของเขา.

30 แล้ว แต่นั้นมา ก็เกิดเหตุนั้นเป็นโรคร้ายหนัก จึงขับท่านได้ได้ออกมาแต่หนจังหวัดเขา แล้วทั้งหมดทั้งสิ้น. 31 ครั้งเรื่องเขาถึงหูของผู้เป็นท่านได้นั้น อักษรนี้ก็จดหมายจังหวัดผู้ถูกโทษฉบับว่า ผู้มีมีเงินมากก็ได้เป็นเหตุนั้น. 32 เรื่องนั้น ผู้ถูกโทษฉบับที่จดได้เอาพูดถามแก่ผู้ชายจังหวัดนั้น เมื่อเราเห็นถามถูกโทษฉบับแต่ผู้ชายมาที่เราเข้าทั้งท่านได้ได้. 33 ถามถูกโทษฉบับที่เป็นจังหวัดแล้วขับท่านได้ได้ ออกเอาไม้ตีให้ตายเสียก่อนท่านจึ่ง แล้วถามเราว่า ผู้นี้แม่นใช่? มีจดได้เสียหรือ. 34 ครั้งแต่นั้นมา ท่านก็ท่านเล่า ถามคำผู้โทษฉบับว่าเพื่อว่าอักษรนั้นจดได้เป็นเหตุขาด ถามที่จึ่งออกให้เอาท่านได้ได้เป็นจังหวัดใหม่ก็ได้. 35 เมื่อออกนั้นจากแล้ว แต่นี้ได้ดูท่านได้ได้นั้น เพื่อว่าเสียงพูดได้เสียงข้างขาด. 36 แต่นั้นจังหวัดนั้นได้แสดกนั้นว่า “เป็นมีหรือ”.

37 เมื่อแต่นี้ขาดเอา ท่านได้ได้เป็นจังครั้งใหม่ ท่านได้ได้ดูเขาว่า ที่ถามว่า, น้องหรือเจ้าที่ท่านหรือความได้แล้วหรือ? ถามตอบว่า เจ้าเจ้าความหยิบได้เล่า? 38 เจ้าเสียสติอยู่ผู้เดียวหมดเมื่อนั้น แล้วได้เอาพูดแต่เดียวหมดข้างหรือพี่สาวเป็นจังครั้งใดแม่นหรือ? 39 ท่านได้ได้ตอบว่า น้องนี้เสียสติจริง ออกผู้เมืองใดที่ใดก็ไปมีเดียวเสียเสียงพี่เมืองครั้งครั้งผู้หรือให้แสดงน้องเจ้าทั้งเสียงพี่น้องฉ.

40 เมื่อถามให้แสดงแล้ว ท่านได้ลุกขึ้นนั้นเป็นนั่นดูใหญ่มีใจพูดแต่นั้นสาวออกให้ทรมเมื่อเราทรมแล้ว ท่านก็จึ่งเจ้าทั้งเราเสียความมิงาย.

วาง22

ท่านได้ได้แก้ความ

1 พี่แม่พี่น้องหรือเป็นความน้องก่อนน้องผู้แก้ความที่หน้าพูดพี่น้องเป็น. 2 เมื่อเราได้ในท่านเจ้าเสียความมิงายเราก็ทรมใจเถิดเท่าท่านได้ได้จึ่งว่า.

หน้า อ็ก 22

3 น้องเจ็นสาวิว ออก หนึ่ง เมง ทา ใคร ที่ง ทา ข้ ก็ ได้ ใหญ่ ท้า หน้า งาน หนึ่ง เมง นี้ ได้ แอง
ห็น หนึ่ง ใคร วา นา ข้ เอ็น ท่อง วอง แท่ง ดา เข้า ปู่ ญม เทา น้องคิดเอา ใจ ใช่ เจ็ด อ็ก เร้า หน้า
เคน ล็ว ทั้ง พ็ง พี่ น้อง ตุ่ มี้ นี้. 4 น้อง ได้ ใน่ม นาง พ็ง สาตุ่ ทาง นี้ จาว เจ็ด ให้ เรา ทาง,
ได้ ฉุก เอา เก็ง ที่ง ดูาง ร้ง ใว้ ทริง ทุ. 5 หน้า อ็ก นี้ ฟ้ ทริง พ็ง ตุ้ เค้า สแท่ แท่ง พ็ง ตุ้ ใหญ่
เทน ทริง คิ้ เจ็น จี้ง ทาง น้อง แข้ว เพ่ ว่า น้องได้ ณ์ ร้ พ็ง ท่าน โง ทา พี่ น้อง ตุ้ เตุ่ แข้ว
น้อง ได้ ทิว ทาง โง เมง ดา มา เณ์ ฉุก เอา สู่ ท้น ใร่ง มา เมงเจ็น ญ เค้า เข้ม ใร่ ให้ง เรา.

ท่าน โง ใจ ใน ออก อ็ก เร้า จี่น ใจ

6 เม่ น้อง ทิว ทาง โง น้อน ตุ่ ออก เมง ดา มา ท็ด เตุ่ น้น จาว ทาง เอ็น ข้ เค้า แง ร้ง มี
แร้ง เห็น ร่อง มาง ใจ่ง มา แต่ เมง หน้า อ้อม น้อง ใว้. 7 น้อง จีน เข้ม ใจ่ง ิน แข้ว ได้ ใน
เร้ง เว้า ทั้ง น้อง ว่า ใคร ใจ ! ใคร ใจ เอ็ง, ท่าน ใน่ม นาง เทา เจ็ด ร้ง. 8 น้อง คิ้ ดูาง ความ
ทอง ว่า ท่าน แม่น ตุ้ ใด ? แข้ว ท่าน เร้า เว้า ทั้ง น้อง ว่า เทา นี้ แม่น " เจ็ญ " โท นา ณา
เข็ด ตุ้ เร้า ใน่ม นาง น้น. 9 พ็ง ตุ้ ตุ่ ท่อง น้อง น้น เรา ได้ เห็น แร่ง ทุ่ง เห็น ทาท เข้า ได้
ิน เร้ง. 10 น้อง จี่ง ดูาง ความ ทอง ว่า ตุ้ น้อง แด่ ร้ เร้า หน้า ตุ้ น้อง คุ้ เจ็ด แนว ใด ท่าน
เร้า ได้ ทอง น้อง ว่า ให้ ที่น นั้น เหน้า โง เมง ดา มา ท็ด ตุ่ ท้น เรา คุ้ วอท ให้ เร้า ทุ่ ตุ่ อ็ท
อน เร้า หน้า ได้ ท็ด ใว้ ให้ เร้า เจ็ด น้น. 11ข้อน แร่ง เห็น น้น น้อง จีน ใฉม มืด เข้า เห็น ร้ง
ตุ้ โง ท่อง น้อง ได้ จุ่ง แคน น้อง เหน้า โง ทริง เมง ดา มา ท็ด.

12 มี ตุ้ ดูาง ร ตุ้ อา นา นี้ เหนี้ จี้ เร้า หน้า ท่อง วอง แท่ง ดา ญม เทา แท่ง ตุ้ มี หน้า มี ทา ทริง
หมุ่ พ็ง สาวิว ตุ่ ท้น. 13 ท่าน ได้ มา ทา น้อง ได้ จีน ตุ่ จี้ เว้า ว่า ท่าน ใคร ใจ " ให้ เห็น ทุ่ง "
เตุ่ น้น น้อง คิ้ เห็น ท่าน. 14แข้ว ท่าน ได้ เว้าว่า เร้า หน้า เข้า ปู่ ญม เทา ได้ เรท ท่าน ใว้ ให้
ทุ่ จ็ท นี้ ใฉท ใจ ค เร้า หน้า, ให้ เห็น เร้า หน้า ตุ้ นี้ ใx ใจ ณ์ แท่ง ให้ ได้ ิน เร้ง เร้า หน้า. 15 ข้อน
ว่า ท่าน คุ้ เจ็น จี่ง ให้ ท่าน เร้า เพ่ ให้ สเห็ง ทาง ทุ่ อ็ท ท่าน ได้ เห็น แท่ง ได้ ิน น้น. 16 ใว้
ท่าน ทุ่ง ค้า เจ็ด ร้ง ให้ ขีง ที มา แท่ง xาท ท้วาง อ็ท งาง ใน้ง ท่าน ร้ แข้ว ท่าว โหง่ ท่าน เร้า.

เร้า หน้า แคท ท่าน โง ใจ ให้ โง ทา สท่าง พ็น

17 เม่ น้อง ค็น มา เมง เจ็ญ ญ เค้า เข็ม เม่ เตุ่ ทาง ท่าว โหง่ ตุ่ เทน โหง่ เทา จีน เข็ม มี่ โง.

18 น้อย โด้ ใหฺ เห็น ท่าน เจ้า เว้า ทึง น้อย ว่า ให้ เจ้า ออก โง่ จ๋ เม็ง เสี ยฺ ณา เจ็ม วน เพ่ว่า เรา เง่า ฟื้ง ความ เจ้า เป็น จี้ง ยอด อ็ก เทา นั่น. 19 น้อย โด้ ถาย ความ ว่า ฮุ้ น้อย จ๋ ถาย ความ ก่ เจ้า จอม ฮุ้ เป็น ฟ้า แฉน นั่น ขฺุ แข้ว ว่า ฮุ้ น้อย โด้ ฉก ฮุ้ เอฺ ท่าน เจ้า ใจ่ ทุ โว้ แท่ง ทึง เรา ฟื้ง เหฺน โขง เทา ทาย ง่อน. 20 เม่ เรา ณ้า ท่าน ณา เห็ ดา ใน ฮุ้ เป็น จี้ง ให้ ท่าน เจ้า นั่น ฮุ้ น้อย ล้ ฮู่ ท้น อ็ก เรา ณ้า นั่น ฮุ้ น้อย ถู่ พ้อม ใจ เรา, ฮุ้ น้อย เส้า เจ้ ขิ ท่าน ณา เห็ ดา ใน. 21 แข้ว เจ้า จอม ฮุ้ เป็น เจ้า ฟ้า เว้า ทึง น้อย ว่า ให้ ออก โง่ เพ่ว่า เทา ชุ้ ใช้ เจ้า โง่ ทุก โง่ ทา ส่ ท่าง ฟน.

ทวาน ห์ จ๋ ท่าน โง่ ใง โว้

22 แฉน ส่ โด้ ฟื้ง ท่าน โง่ ใง เว้า ขอด ความ นี้ เรา ค้ แฉก เร่ง แหง นั้น ว่า " ส่ แนว นี้ ฮู่ ฟน แฉ่น กิน " เอา มน โง่ ณ้า จ๋ เง่า ค้ ให้ มน ถู่. 23 เม่ เรา แฉก นั้น เห็ ง แท้ เจ้ ขอด ฉ้ว โง่ มา แท่ ง ท้ ณุ่น หม่าน นั้น ทาง ทาว. 24 ทวาน จี้ง ง่อก ลั่ ง เอา ท่าน โง่ ใง เณ้า โง่ ทร ใจน แข้ว ง่อก เรา จ๋ ง เอา ความ ถาม เอา ค้อย แข้ว ทึง เพ่ แม่ ฮุ้ ว่า เป็น จ๋ ง เรา จี้ง แฉก ใจ่ ท่าน ใง ใน นี้. 25 เม่ เรา ฉุก ท่าน โว้ แข้ว ท่าน จี้ง ถาม ทวาน ฮัน ฮู่ ห์ น ว่า อ็ก ทึง ส่ เอฺ ฟน ใง ม่ ง ท่อน หิน วาน ใจ่ ให้ ย น้ ม่ แม่น ท่อย ฮอง แท่ ง ดา เง่า ? 26 เม่ ทวาน น้ น โด้ ใน ล้ โง่ ง่อก ให้ ทวาน ห์ ฟื้ง โว้ ท่าน ชุ้ เสี ดแนว ใด เพ่ว่าท่าน ฮู่ น้ น เป็น ส่ ใง ม่ ง.

27 ทวาน ห์ น้ น ล้ โง่ ทา ท่าน โง่ ใง ถาม ว่า เจ้า เป็น ส่ ใง ม่ ง อ่า ? ให้ ง่อก น้อย ท่าน โง่ ใง ล้ ตอ ง ว่า " แม่น ด์ " 28 ทวาน ห์ ล้ ฮัน เว้า ว่า ท่อน น้อย ชุ้ โด้ เป็น ส่ ใง ม่ ง น้ น น้อย โด้ จ๋ เร่น ทาย. ท่าน โง่ ใง ตอ ง ว่า น้อย เป็น เอฺ ขาย ส่ ใง ม่ ง แท่ ออก. 29 แฉน ส่ ทาง จ๋ ง เอา ความ ถาม เอา ค้อย น้ น ล้ โด้ ออก โง่ จ๋ ท่าน ทึง งาด เม่ ทวาน ห์ ฮุ้ ว่า ท่าน เป็น ส่ ใง ม่ ง ล้ ฮัน ฮ้าน เพ่ เจ้า โด้ ง่อก เรา ฉุก ท่าน โว้.

ท่าน โง่ ใง น้อง หน้า เหน ทิน วาน

30 มี้ ทุ ง มา ทวาน ห์ แย่ ฮุ้ ว่า แฉน ส่ ฉิว โด้ ท่าว ให้ ย ใจ่ แนว ใด ทวาน จี้ง โด้ แท้ จ๋ อย เท็ก ออก จ๋ ท่าน โง่ ใง แข้ว ง่อก ให้ พ้ ง ฒ ทุ ง แท่ ง แฉน เจ็ด อ็ก เหน ทุ ง ล้ วน ฆุ ง มา ณุ่ม แข้ว เอา ท่าน โง่ ใง โง่ ฮัน ฮู่ ก่ หน้า เรา.

หน้า อ็ท 23

ท่าน โป็ โย ซู่ ก์ หน้า แสน ส์ ทิน วาน

1 ท่าน โป็ โย รู้ เร่ง แสน xาท ณุม แข้ว ว่า พี่ น้อง ê xา ขา เอ็น เอ์ ส, น้อ ส นี้ มี ดู่ เร์ ส
พู่ ง ใx ท่อ ส ขรุ ง ทาง เจ้า หน้า ท้ น ขอก ดู่ มี้ นี้. 2 ท่าน ตา นา น้ เป็น เฆ ทุ ง จี้ ง vอn แสน ส์
ฮัน ซู่ จี้ น้ น โฆ ง โx ง ท่าน โป็ โย. 3 ท่าน โป็ โย เว้า ทิ ง ฆ์ ทุ ง ว่า เจ้า หน้า ดู่ โฆ ง ท่าน, ท่าน
เป็น ส่า แขง ทา สอน ถอน ท่าน น่ง ทิน วาน น้อ ส ท่อ สzอง แท่ง ถา เจ้า รู้ vอn ส์ โฆ ง น้อ ส
เป็น อ็ท ลึ ก zอง แท่ง ถา. 4 ดู่ ซู่ จี้ ท่าน โป็ โย น้น เว้า ว่า เจ้า เว้า ถู เง์ ส เฆ ทุ ง เจ้า หน้า. 5
ท่าน โป็ โย ว่า พี่ น้อง เอ์ ส น้อ ส เง่า ขุ้ ว่า ท่าน เป็น เฆ ทุ ง โทn เพ่ ว่า พึ ง ขาง หน้า รู้ แห้ ม
ดุ น รั้ ว่า ทู่ า เว้า ความ ข้า ส อ์ รส ใท้ ดู่ โทn ถู เป็น รู พ่ เจ้า.

6 เม่ ท่าน โป็ โย ขุ้ ว่า ทรุ xาท ณุม น้น โฆ ล ง เป็น น่า ถู ทาส โฆ ล ง เป็น หน่ า ชิ น่ าส
ท่าน จี้ ง แสn น้ น ก์ หน้า xาท ณุม ว่า, พี่ น้อง เอ์ ส น้อ ส นี้ เป็น โฆ ล หน่ า ชิ น่ าส เป็น ขุn ส์
หน่ า ชิ น่ าส ทิน วาน ใx่ น้อ ส ซู่ นี้ ลี้ ฮ้ อน อ็ ท น้อ ส ใส่ มอน ว่า ทาส แข้ว รู้ ลัน เง่า. 7 เม่
ท่าน โป็ โย รู้ เว้า แน ว น้น แข้ว โฆ ล หน่ า ชิ น่ าส แท่ง โฆ ล น่ า ถู ทาส ลี้ ฮัล ทน แข้ว อ็ ท
xาท ณุม ลี้ แง่ ง oอn เป็น xอง ต่ าส. 8 เพ่ ว่า โฆ ล น่ า ถู ทาส เว้า ว่า ทาส แข้ว เง่า ลัน เขา, เง่า
มี แฉน เง่า มี มัง ณรน. ทาn ว่า โฆ ล หน่ า ชิ น่ าส ว่า มี เท็ ง xาม. 9 แข้ว อ็ ท xาท ณุม ลี้ ฮัน
รู ฆ ล น น นั้ น มี รัณ xอน zอง แท่ง ถา ต่ าส หน่ า ชิ น่ าส รู้ ฮัน นั้ น นัล ความ ว่า น้อ ส เร่ ง ดู่
นี้ เง่า ฮัล ง็ ง มี เท่ เจ้า ณรน ข้ ว่า แฉน รู้ โอ้ โท ทิ ง ท่าน เง่า จ็ ท.

10 เม่ ค้ าส ทน เx ง แท่ง นั้ น ทวาน ห์ ลี้ ฮัน ว่า เxา ดู่ ขาท ท็ ง ท่าน โป็ โย ณาด เป็น ท่อน
oอn ท่าน จี้ ง vอn ใท้ แสน ถิ่ ง โง ง รู โอา ท่าน โป็ โย oอn มา x์ เxา แข้ว เอา เน้า รู ฆ์ โขน.
11 ลัน น้น เจ้า หน้า รู้ ฮัน ซู่ จี้ ท่าน โป็ โย รู้ เว้า ว่า ทู่ า ฮัน เพ่ ว่า เจ้า รู้ เป็น จี้ ง
ใท้ เขา พั้ ง เม ง เฮี ย เน่ า เจ็ ม เณ ง ใด เจ้า ดู่ เป็น จี้ ง พั้ ง เม ง โจม เณ ง น้น.

เxา vอ ง ข้ าส ท่าน โป็ โย

12 มี้ ทุ ง ทั น เช้า แสน ส์ ฮิว รู้ เห้า โพม ทน โx วาน vอ ง ข้ าส แท่ง ทิน หมา ง ว่า ดู่ เง่า
ทิน เน้า ทิน นี้ ห้ น ว่า รู้ น้า ท่าน โป็ โย. 13 โฆ ล โx วาน แย่ น้า ท่าน โป็ โย น้น มี x์ x์ v
vาส ส์. 14 เxา เอา ทน รู v ทา พั ง หมู ทุ ง โทn แท่ง พั ง ดู่ เช้า ส์ แท่ เว้า ว่า พั ง น้อ ส รู้ ทิน

พาธ ทั้ง หมด แหน่น ใจ้ม แข้ว ว่า ผู้ เข้า ทึน ข้ธ ท้น ว่า ใด้ น้า ใจ้ใจ. 15 เพ่ เกธ น้น ใจ้ ใน้ ให้ พ้ธ ท่าน แท่ธ แฉน xาท ณุ้ม เธา หน ใจ้ เว้า ให้ ทวาน ท้ ทู้ ว่า พ้ธ ท่าน แธ่ ให้ ใจ้ใจ ใจธ มา ทา เสี้ด เกธ แธ่ ดาม อ๊ท ใหท ง้าง มน เข้น แนว ใด แท้ เด้ มน ทู้ธ ทิว ทาธ พ้ธ น้อง ผู้ ผู้ ว้น วาธ ด้า น้า มน ข้.

16 ทาท ว่า ทาน ดาง เข้น ษุท น้อธ ทู้ธ ท่าน ใจ้ใจ ใด้ ใน เธา ง้อธ ห้าง แนว น้น จี้ธ เน้า ใจ้ ทใธ ใจน ง้อท ให้ ท่าน ใจ้ใจ ทู้. 17 เกธ น้น ท่าน ใจ้ใจ จี้ธ แฉท ทวาน ถึ้ธ มา แข้ว ง้อท ทวาน น้น ว่า ให้ พา ผู้ ดาง น้อง นี้ ใจ้ ทา ทวาน ท้ แข้ว เว้ า ขุ่ ท่าน ว่า มน มี อ๊ท ผู้ เว้า ให้ ท่าน ฟื้ธ. 18 ทวาน ผู้ น้น จี้ธ พา มน ใจ้ ทา ทวาน ท้ แข้ว เว้า ว่า ใจ้ใจ ผู้ ฐู้ ทุ น้น แฉท น้อง ใจ้ ทา ข้ ให้ ผู้ ดาง นี้ มา ทา ท่าน. 19 ทวาน จี้ธ จุธ แฉน ผู้ ดาง น้อง น้น ใจ้ แข้ว ทาท ข๊ท ดาม ว่า เข้า มี อ๊ท ข้ธ ผู้ ง้อท ให้ ทวาน ทู้.

20 มน ง้อท ว่า พ้ธ แฉน ผ้ ชิว ใด้ โx วาน หน ผู้ แถ่ ข้ ให้ ท่าน โข้ธ ษุธ ใจ้ใจ ใจ ทา ง้อน xาท ณุ้ม ทธ ม้ ฐู้ท นี้ เข้ธ เกธ ว่า ผู้ ข้ง เธา ความ ดาม เธา ด้อง ท้ม ใหม่. 21 เข้น เกธ น้น ข้ ท่าน ทู่า ใด้ ฟื้ธ เธา เพ่ ใหล เธา น้น มี ผู้ ดาง ขี่ ชิง ง้าง ผ้ ค๑ธ ด้า ง้อธ ห้าง ษุธ ใจ้ใจ ฐู้. เธา ใด้ ทึน พาธ ท้ง หน ว่า ผู้ เข้า ทึน ข้ธ ท้น ว่า ใด้ น้า ษุธ ข้ จิ้ เธา ทาธ ค๑ธ ด้า ทอง ความ เพื้ธ ท่าน. 22 ทวาน ท้ ง้อท ให้ ดาง น้อง น้น ใจ้ แท่ธ ง้อท ว่า ทู่า ง้อทให้ ผู้ ใด ทู้ ว่าเข้า ใด้ มา ง้อท อ๊ท นี้ ให้ ทวาน.

โข้ธ ท่าน ใจ้ใจ ใจ้ทา เข้า แฉ่น ลี้ เผื้ชิท

23 ทวาน ท้ ใด้ แฉท xอธ ทวาน มา ง้อท เธา ว่า ให้ เธา xอธ ห้อง ถึ้ธ ทาธ ถิน, เข้ด ชิง ถึ้ธ ม้า, xอธ ห้อง ถึ้ธ ดาง ทอท จิ้ น ดาง ใด้ เข้ธ เกี้ ลี้ นี้. 24 เธา ม้า ให้ ใจ้ใจ นี้ ให้ น่อง ขาธ ห้าง โข้ธ ใจ้ใจ ทอด เข้า แฉ่น ลี้ เผื้ชิท. 25 แข้ว ทวาน ท้ แท้ม ข้ ใน ผ เว้า ว่า.

26 ผู้ น้อง, ผู้ ทา ขาว ถิ โอ ชิ นี้ ผู้ธ ความ ทอด ท่าน เผื้ชิท เข้า แฉ่น ลี้ ทู้ ว่า. 27 ใหล แฉ่น ผ้ ชิว ใด้ งิด ท่าน ผู้ นี้ แข้ว ผู้ น้า ท่าน ข้ ผู้ น้อง ใด้ เธา ถึ้ธ ใจ้ ดุอง ใจ้ ใด้ ลี้ ข้อน ผู้ น้อง ใด้ ใน ว่า ผู้ นี้ เข้น ผ ใจม. 28 ผู้ น้อง แข่ ทู้ ใหท ง้าง xาง คน อน แฉ่น ผ้ ชิว ลี้ น ท่าว ท่าน น้น, ผู้ น้อง จี้ธ เธา ท่าน ใจ้ทา ใหล ทิน วาน ควัน จุธ ฉ๑ธ เธา. 29 ผู้ น้อง ทู้ ว่า ท่าน

อ็กลื้นท่าวนั้นเฟ็นอ็กทาธวยแท่ธดาณอยเรา เข่ามีอ็กใดพ็กพนาอู้ทาช ข้วว่าฆ่ธ ใฆ่ทุโว้ทาใด. 30 เม่ฮู้น้อยขู้ว่า มี อ็กงอยข้าช ฑ็ง ท่านฮู้นี้ ฮู้น้อยจี่ธโด้ฆันพ้าวโฆ่ธท่านมา ทา อ่าน ฑ่าแฮ่นนี้ ด. ฮู้น้อยโด้งอก พ็ธ ฮู้ลื้นท่าว นั้น ให้โงเว้า ความ ทน ที่หน้า อ่านฑ่าแฮ่น.

31 เณธนั้น แฮ่นกี่ธ จี่ธเฟ็ดท่อช ความ ทวาน งอก เอ๋เท็ธลันลื้เอาท่าน โง้งโงขอด เมธ อนหิงาหิ. 32 พู่ธ มา เรา โด้ให้กี่ธมีา โงโฆ่ธท่าน โง้ง แฮ่นกี่ธ ทาธ ลินนั้นโด้ลัน มา โงน. 33 แฮ่นกี่ธมีา เม่โงขอด เมธ ทาช ณา ข้แข้ว ลื้โด้ฑ์ ฑู้นฆ่ แท่ธ ชาว ท่าน โง้ง ให้เจ้า แฮ่น. 34 เม่ อ่าน ฑ่า แฮ่น ดุฆ่ แข้ว จี่ธ ดาม ท่าน โง้ง ว่า มาแท่ ก็ธ ใด ? เม่เจ้า แฮ่นขู้ว่า มา แท่ ก็ธ หิ ขิ ห์. 35 ท่านจี่ธเว้าว่า พ็ธ ฮลื้น มา ขอด แข้ว น้อยอู้พ็ธ ความ เจ้าท่าว. แข้ว ท่านลื้ งอก เรา ฆ่ธ ท่านโง้ง ขู้ว พื้ธ เขน ทุธ เจ้า แฮ่นนั้น.

วาช 24

เรา ลื้น ท่าน โง้ง ที่ หน้า เจ้า แฮ่น

1 ฑ์ธ มา โด้ ห้า มี้ ท่านอา งา นี้ เฟ็น ฟ์ ทุธ โกก โด้ โงธ โง้ง ฑ์ง เอ๋า แท่ ณาน ฮ แท่ธ โณ ความ อู้ ฆ ฉู่ เท็ ดุ โง, พ็ธ แฮ่นนี้ โด้ลื้น ฆุ่ เจ้า แฮ่น. 2 เม่ แฉก ท่าน โง้ง เณ็า มา แข้ว ท่านเท็ ดุ โง ลื้ ลื้น ว่า ฉู่ธ อ่าน ฑา แฮ่น ลี พ็ธ อู้น้อย โพ่ เมธ เฟ็นน้อย โด้ ฉู่ เฟ็น เว็นฆ่าธ เท็ธ นาน ลื้ ข้อน อ่าน ฑ่า เจ้า แฮ่น มี ความ ท์ก ทาช ขนหู้ โด้ ฆ้าธ ข้าน แง้ธ เมธ โด้ ขาธ ก ให้ แฮ่นกิน เมธ พ็ธ อู้น้อย. 3 พ็ธ อู้น้อย โด้ เพ็ธ เง์ งุน ฉู่ ฉู่ ง่อน ฉู่ เจ๋ เมธ ม่โณ โจม ห้อน งุน ฆุน อน นี้ ที่ อ่าน ฑา เข่ามี เจ๋ทุน. 4 แท่ อู้น้อย ลื้ เข่า แอ่ให้ เจ๋ อ่าน ฑา ฉัด ชาว โง ทาช อู้น้อย แด่ ฆ ขอด อ่าน ฑา พื้ธ อู้น้อย ท่าว ความ น้อย ฆ. 5 เพ่ว่า พ็ธ อู้น้อย เห็นน อู้นี้ เฟ็ด ห้าช ให้ ข้าน เมธ, น่ เมธ นั้น ทุธ หมู่ พ็ธ ฮจิว ท่ เแฮ่นกิน แท่ธ เฟ็น โกก แฮ่น โท เมธ นา ณา เง็ด นั้น. 6 นอก นั้น มน์ ฑ์ธ เฟ็ด ให้ เขน โหง้ เขา เจ้า พื้า ฆ ความ เณ็ด ฉี ใหม่ พ็ธ อู้น้อย ลื้ จี่ธ ฉัด มน์ โว้. ว่า ฉู่ ทิน วาน ท่อช ฯอย แท่ธ ดา พ็ธ อู้น้อย. 7 ทาก ว่า ทวาน ห์ ขิ ณี มี แฮ่ง มา ฉู่ธ เอา ฑ์ง มี พ็ธ อู้น้อย แข้ว งอก ให้ พ็ธ ฮลื้น มา เว้า ความ ที่หน้า อ่าน ฑา. 8 ว่า ทาก เจ้า แฮ่น ดาม มน์ ลื้ ฉู่ ขู้ โกก งาช ฆาช คน จ์ก พ็ธ อู้น้อย ลื้น มน์ น้น. 9 แฮ่น ฮจิว ลื้

เหน้า ความ นั้น แห่ง พี่น้อง ว่า แม้น แท้.

ท่าน ใคร แท้ ความ ที่ หน้า เจ้า แต่น เสีย

10 เจ้า แต่น วอน ให้ ท่าน ใคร เว้า ท่าน จึ่ง ตู้ ความ ว่า ผู้ น้อย ขุ ว่า อ่าน ทูา เป็น ผู้ ทิน วาน เสีน โพ่ แต่น กินเมง โด้ ทูาย ป้ มา แข้ว ผู้ น้อย เมิง มีน ฮ แท้ ความ ที่ หน้า อ่าน ทูา. 11 อ่าน ทูา คื้ ตู้ ขุ แข้ว แท่ ผู้ น้อย โด้ นั้น เม่ โพ้ เทา หนึ่ง เมง เสีย ณา เข็ม นั่น ทู่ง เว่า ขอด ฮ้ว ฮอง มั้. 12 เฮา คื้ เห็น ผู้ น้อย เว่า โด้ ผิด น้อง ห้อง เฮง หัว ผู้ ใด หนึ่ง เหน โพ้ เทา ข้ ว่า พา ทีน อีน เสีน โพ่ นั่น เน่ นั้น เว่า ว่า หนึ่ง เหน ณุม ข้ ว่า ใส้ ใจ ทีง เมง. 13 อ็ก เฮา คื้น ผู้ น้อย ตู้ นี้ เฮา เว่า มี ฮ้ง มา อ้าง โด้. 14 ผู้ น้อย ฮ หนึ่ง ที่ หน้า อ่าน ทูา แนว ฉ ว่า ผู้ น้อย โด้ ห้ เจ้า พี้ แท่ ดู่ เจ้า เจ็ย ปู่ ยาง นั่น เฮา ว่า เว่า แม้น ผิด ผู้ น้อย เดู่ ดู่ แนว อน ความ โด้ แห้ม ดุ้น ตู้ พั้ง จอง แท่ง ดา ท่าน ใม เณ แท่ง พี้ย ยาง พี้ ผู้ ข่าว ความ เจ้า พี้.
15 ผู้ น้อย พั้น ใจ เดู่ เจ้า พี้ เณ่ง เฮา เดู่ เว่า ว่า ผู้ ข้าย ข้ ถิ เม่ ทาย แข้ว คื้ ตู้ ถด ให้ ค้น มา เณ่ง ถ้ว. 16 หนึ่ง ฉอด นั้ ผู้ น้อย คื้ จึ่ง อ็ก ใจ ห้น ให้ ใจ ถิ มี ฮ่าง ที่ เจ้า พี้ แท่ง ฮ ผู้ เจ็ง.

17 ทู่ง มา โด้ ทูาย ป้ ผู้ น้อย โด้ ค้น มา เมง นั้ เอา เน่น มา ต่อย พี่ น้อง ข้าน เมง ผู้ น้อย แข้ว คื้ โพ้ เณ เจ้า พี้. 18 เดู่ นั่น ผู้ น้อย ฮาก ฮาง โต ค้ง แข้ว เฮา โด้ พี้ ผู้ น้อย ผู้ ทีง เหน โพ้ เทา เว่า มี ใส ผู้ ท่อย ผู้ น้อย ท่า ใด แท่ง เว่า โด้ เจ็ด นั่น เน่ง ฮ้ง. 19 ทาก ว่า มี ฮ ชิว ณาน ฮ มา แท่ ก็ง อา ณี ว่า พ้ง แต่น นั่น มี อ็ก ฮ้ง ที่ โณน ผู้ น้อย เฮา คื้ ตู้ มา ค้น ท่าว ผู้ น้อย ผู้ ที่ หน้า อ่าน ทูา ง่อน นั้. 20 ข้ ว่า ให้ แต่น นี้ ท่าว อ็ก ผู้ น้อย อน เฮา โด้ เห็น เม่ เดู่ ผู้ น้อย ฮ้น ผู้ ที่ หน้า แต่น ทิน วาน ค้วน ฆ่ง. 21 มี ที่ ฉอด ถ้ว ผู้ น้อย โด้ แฉท นั้น ทีง เฮา อน ผู้ น้อย ตู้ มา ทิน วาน ที่ หน้า อ่าน ทูา มั้ นี้ เป็น ข้อน ความ ผู้ น้อย ว่า ฮ ทาย แข้ว ค้น มา มี ดู่ เจ็ย เยา น้น อา.

22 ทาก ว่า เจ้า แต่น คื ตู้ อ็ก น้น ถิ จึ่ง โด้ แห้น อ็ก ทิน วาน ให้ เฮา มั้ ใหม่ มี ที่ เว้า ว่า เดู่ ใด ทวาน ห้ ขี้ ณี โฆ่ มา แข้ว น้อย จึ่ง ตู้ โด้ วาน ให้ พี่ น้อง. 23 แข้ว เจ้า แต่น คื เสีย ชิ ท โด้ วอน ให้ แต่น ทวาน ทาก ท่าน ใคร ชิ้ ให้ ท่าน ห้ ท่าง ณาน แนว แท่ง ให้ แต่ง พี่ น้อง เอา เดู่ง มา ให้.

24 โด้ ฉอง ฉาม มั้ เจ้า แต่น คื เสีย ชิ ท แท่ง มี พา นาง ถุ ณี ขา เป็น ฮ ชิว โด้ ให้ ฮ โจ้

แฌท ท่านโปโล มา ให้ ท่าน โปโล โท อ็ท เจ้า เสีฌวิจิก ให้ พ็ด. 25 ท่าน โปโล เว้า ทอด ความ เข่า ท็อท น้อน ต้อน ซื่อ อ็ท เล็มใจ เจ้า แท่ อ็ท ทิน วาน พ่าย หน้า นั้น เจ้า แต่น ลิเสี จิท ลี้ ถู้ ท์น โทท ใจ ข้าน จี้ เว้า ว่า: เท่นี้ โด้ ลี้ เม่มี มี้ ตาม ทามใด น้อย ตู้ แฌท เจ้า มา ใหม่. 26 เจ้ นั้น อ่าน ทา แต่น ลิเสี จิท ใจ อ่าว ว่า ท่าน โปโล ตู้ เอา เด็น มา หมุน เจ้า เฌ็ น นั้น ท่าน จี้ ด แฌท โปโล มา โท ทาย เท่. 27 เม่ ทอด xอ็ด ปี แข้ว ท่าน โปที โอ เสีฌ เฌา โท โด้ ขึ้น ล้วน ท่าน เสีจิท. ท่าน เสีจิท แอ่ ให้ เสีน โฟ้ ฬ ชิว มท เจ้า จี้ ด xอ็ด ท่าน โปโล ปี้ ทร็ด ทุ.

วาย 25

ท่าน โปโล ลื้น ทอด เจ้า แต่น ดิน ทาย ฌา

1 ท่าน เสีฌา โท มา พื้น ก็ด นั้น โด้ xาม มี้ แข้ว ท่าน ลื้ ออท โปร เม็ด ทาย ฌา ข้ นั้น เม่ เม็ด เสีย ฌา เข็ม. 2 แต่น พ์ ทุ ร็ด โทท แท่ พ็ด ตู้ ใหญ่ ฬ ชิว โด้ มา ลื้น ท่าน โปโล ใช่ ท่าน แท่ ด โด้ แด่ ช ท่าน ต่อย เช เว. 3 ช ให้ ท่าน โช็ด โปโล มา เม็ด เสีย ฌา เข็ม เฟ่ ว่า เช เว ตู้ ข์ ด น้า ท่าน โปโล ชู้ ทาด ทาด. 4 ท่าน เสีฌา โท ทอย เช เว ว่า โปโล นั้น โด้ ใช่ ทุ ปี้ พื้น เม็ด ทาย ฌา ข้ เจ้า โท น้อย ลี้ ตู้ โด้ ลิน โปร เม็ด นั้น ทร็ด ยาน จี้ นี้. 5 ท่าน โด้ เว้า ว่า เฌ็ นั้น ให้ พ็ด ตู้ ใหญ่ พ็ด ท่าน โบ็ด โปร พ์ อม ทน ทั้ ง น้อย ว่า ทาท มน เสีด ฉิก อน ใด ลี้ ให้ ลื้น.

6 เม่ ท่าน โด้ จี้ ด ชู้ พื้น เช เม็ด แข้ ว่า ช้ ง มี้ แข้ว ลี้ โบ็ด โปร เม็ด ทาย ฌา ข้ แข้ว มี้ ปุ็ด มา ท่าน ลี้ โด้ นี่ ด พื้น เพน ทิน วาน แข้ว วอท ให้ เอา ท่าน โปโล เด้ า มา. 7 เม่ ท่าน โปโล เด้ า มา แข้ว แต่น ฬ ชิว โบ็ด มา แท่ เม็ด เสีย ฌา เข็ม ลี้ จิน อ้อม ท่าน โปโล โจ้ แข้ว ลื้น ทาย ฌอก ความ หนัท หน่า ใช่ อ็ท ลื้น อน ใด ลี้ เข่า มี จี้ ด มา อ้ า ด โด้. 8 ท่าน โปโล โด้ แท้ ความ ว่า ตู้ น้อย เข่า โด้ เสีด ฉิก ซอ ด แท่ ด ดา ฌอ ด ฬ ชิว ท็ ว่า ฉิก เพน โฟ้ เพา ท็ ว่า ฉิก เจ้า แต่น ดิน โบ็ด มี ด.

9 ท่าน เสีฌา โท แอ่ ให้ แต่น ฬ ชิว ท็อท แฟ ด เจ้า จี้ ด ถาม ท่าน โปโล ว่า เจ้า แอ่ นั้น เม่ เม็ด เสีย ฌา เข็ม โปร เว้า ความ ทน ก์ หน้า น้อย ท่า พื้น อา. 10 ท่าน โปโล ทอย ว่า ตู้ น้อย โด้ จิน ตู้ ก์ หน้า โพด ทิน วาน เม็ ด เจ้า แต่น ดิน ทาย ฌา ชู้ แข้ว ลี้ ตู้ ทิน วาน ตู้ น้อย ชู้ นี้ ตู้ น้อย เข่า โด้ เสีด ฉิก xอ ด พ็ ด ฬ ชิว เฌ็ ด ท่าน โด้ ทุ เห็น นั้น แข้ว. 11 ตู้ น้อย โด้ เสีด อน ใด ฉิก ท็

ว่า มี โห้ช หอด ทาช ฮุ้ น้อช ล้ ฉ้ว ทาช เข่า ณ์ด ความ ทาท ว่า อ๊ท เรา ล้น ฮุ้ น้อช น้น เข่า มี ร6 แท่6 ล้ เข่า มี ใช มี ล้วน ข่าว น้อช ให้ เรา ร์ด้ ฮุ้ น้อช ฉุ ล้น ร์ง หอด เร้า แด่น ด้น ทาช ณา. 12 ท่าน เฮ้ ณา โท เม่ ร์ด้ โอ้ โท ทั้ง โพด โช วาน แข้ว ล้ ทอง ว่า เร้า ร์ด้ ล้น ร์ง หอด ทาช ณา เร้า ล้ ฉุ ร์ด้ ร์ง โพ้ เทา เร้า แด่น ด้น ทาช ณา.

ท่าน โว้ โช ฮุ่ ท์ หน้า เร้า แด่น ด้น อา ทิ ง่า

13 ช,น ท์6 น้น ร์ด้ ก้ มี้ เร้า แด่น ด้น อา ทิ ง่า แท่6 น้อ6 ท์6 ฉุ่ น่า6เข้ น์ เท์ ร์ด้ โช6 ม่า ฮี้ ข่าม ท่าน เฮ้ ณา โท พื้6 เม6 ทาช ณา จ้. 14 เร้า แด่น ด้น จี้6 ฮุ่ ท้น ทุาช มี้ ท่าน เฮ้ ณา โท ล้ โท อ๊ท ท่าน โว้ โช ให้ ท่าน พื6, ว่า มี ฮุ้ ดุาช ส ท่าน เฮ้ จิ้ท ร์ด้ ร6 ร้ว ท์6 ท,. 15 เฉ่ ฮุ้ น้อช ร์ง เม6 เฮี้ ช, ณา เข้ม น้น แด่น โทท พ์ แท่6 ฮุ้ เฉ้า ส แท่ ส จิว ร์ด้ ม่า โท อ๊ท ฮุ้ นี้ แด่ ร หอด ฮุ้ น้อช ทิ น วาน ใช่ โห้ช. 16 ฮุ้ น้อช ร์ด้ ทอง เรา ว่า ท่อช ฉิ ด3ด6 ส เม6 โช ม แข้ว ท่อน ฉุ่ ข่าว ฮุ้ เจ็น ความ ให้ ฮุ้ ล้ น้น ล้ ฉ่ แด ท ฮุ้ เจ็น ความ แท่6 ฮุ้ ล้ น ม่า น้อ6 หน้า ทช. เพ่ ให้ ฮุ้ เจ็น ความ น้น มี เฉ่ แท้ อ๊ท น้น. 17 เด6 น้น พ์6 ฮุ้ ล้ น้น ล้ ม่า พ้อม ทช ง่อน นี้ แข้ว ฮุ้ น้อช ล้ เข่า ร์ด้ ค้า เท่6 ฉิ ร6 มี้ ท์6 ม่า ฮุ้ น้อช ล้ ร์ด้ น่6 เหน ทิ น วาน แข้ว ร์ด้ ว่อท ให้ ฮุ้ ดุาช น้น ม่า. 18 แด่น ล้ น ฮี น น้น แข้ว ล้ เข่า ร์ด้ ท่าว อ๊ท ข้าช ใช่ ฮุ้ เจ็น ความ เด6 ฮุ้ น้อช อ่าว ร้ว ท่า ใด. 19 เจ็น อ๊ท ค้าช ความ ทช พื้6 อ๊ท เฉ่ ช้อน ฮุ้ ส ฉุ่ เจ็ ญ ร์ด้ ทาช ร์ง แข้ว โว้ โช ล้ ว่า ท์6 ฮุ่. 20 ฮุ้ น้อช ล้ เพ็ด แล้ จ๊ท ฉุ ทิ น วาน อ๊ท นี้ แน่ว ใด จี้6 ร์ด้ ดุาม โว้ โช ว่า แอ่ น้น เม่ เม6 เฮี้ ช, ณา เข้ม ให้ วาน ความ ท่า พื้ น ข้ เร่า. 21 โว้ โช ร์ด้ แด่ ร ให้ ร6 ร้ว ฮุ่ นี้ ค้า ให้ เร้า แด่น ด้น ทิ น วาน, ฮุ้ น้อช ล้ จี้6 ร์ด้ ร6 ฮุ้ นี้ ร้ว ท์ช ว่า ฉุ่ ร์ด้ โร้6 ร์ง หา เร้า แด่น ด้น. 22 ท่าน อา ทิ ง่า เว้า ทั้ง ท่าน เฮ้ ณา โท ว่า น้อช ล้ แอ่ พื6 ฮุ้ น้น เว้า, ท่าน เฮ้ ณา โท ล้ ดุาช ความ ว่า มี้ ช,ท ท่าน ฉุ่ ร์ด้ พื6.

23 มี้ ท์6 ม่า เร้า แด่น ด้น อา ทิ ง่า แท่6 น่า6 เจ็น เท์ เพ็6 ท่า ท้าว ทวาน อาน่ ท่า ฮุ้ ใหญ่ เม6 น้น ทุาช ส ร์ด้ แท่ แทน เน้า ท์6 บ โพ6 แข้ว ท่าน เฮ้ ณา โท ว่อท ให้ เอา ท่าน โว้ โช เน้า ม่า หา. 24 ท่าน เฮ้ ณา โท ล้ ดุาช ความ ว่า ฮุ้ น้อช โฟ่ เม6 เจ็น น้อช ร ดุาช ความ นั้ง หน้า ท้ ตา เร้า แด่น ด้น แท่6 ท้าว ทวาน อ่าน ท่า ฮุ้ ใหญ่ ร์ด้ ทช ทั้ง พ์6 ฮุ้ น้อช พ์6 ท่าน ร์ด้

เห็นสุ้นี้ อน แสนสวิว หนึ่ง เมง เสียงณา เข็ม แห่งอนอันได้คืน ทอด สุ้น้อย แสนเรา แสนหนึ่นว่า สุ้นี้เข่าคู้ทูง. 25 สุ้น้อย เร่ง แข้ว สุ้นี้เข่าได้เสีย อนใด คู่คู้ทาย, เจ้า มีมนได้คืนโจมทอด เจ้า แส่นกินแข้ว สุ้น้อยคี้จั่งได้ โจ่ง มนโจ. 26 อ๊ทนี้สุ้น้อยคี้เข่า มีความใดพี่คู่าย โขน้ โจเจ้า. เณง นั่น สุ้น้อยจั่งเอาสุ้นี้ ออท มา ที่หน้า พ้ง ท่าน แห่งที่หน้า โจเจ้า อา ทิ ว่า นั่นด์ ใจอ่าวโว้ว่า เม่ ข้ง เอา ความคาม เอา ค้อย แข้ว คี้ คู่พี มีความคาย โจ้ได้. 27 อ๊ท สุ้น้อยหู้ เห็น แข้ว ว่า เม่ เคู่ โข่ง ส หู้ โจ เข่า มีความคื้นท่าว มน โจ นั่นคี้ เป็นอ๊ท เข่า โขม คู้.

วาย 26

ท่านโจ้โข แท้ความที่หน้า เจ้า แส่นกินอา ทิ ว่า

1 เจ้า แส่นกินอา ทิ ว่า เว้า ทีง ท่าน โจ้ โข ว่า เขาให้ แสง เจ้า แท้ความได้, เณง นั่น ท่านจั่ง โคง มีนั้นแท้ความว่า. 2 คู่ง เจ้า แส่นกินอา ทิ ว่า สุ้น้อย โข มีขุนหม้า มีมี้ งาม ทาม กิ แท้ความที่หน้าเจ้า แส่นกินทง มี้นี้. พ้ง อ๊ท เป็นค้อย เป็นความ แส่นสวิวคื้นท่าว สุ้น้อยนั่น. 3 ท่าน เจ้า แส่นกินคี้หู้ ชิด จอง อ๊ท ทินงง สุ้สวิว กิ แข้ว เพ่ เณง นั่น สุ้น้อย จั่ง แก่ ม ออท เจ้า แส่นกินอัก ใจ โจ้ม พ้ง สุ้น้อย แก่ นา.

4 แสนสวิวคี้หู้ อ๊ท ทินงง สุ้ สุ้น้อย แท่ ทูง น้อย มา แท่ แจอก สุ้น้อยคี้ได้ ทิน สุ้ พ้ง ข้าน เมง สุ้น้อย ทูง มา คี้ สุ้ เมง เสียงณา เข็ม. 5 เรา คี้หู้ จ๊ท สุ้น้อย แท่ ใด มา ว่า เรา เป็น จั่งคี้ได้ เป็น แนว นั่น แท้ แท่ แจอก สุ้น้อย ได้ เห้า ทาง พา ขี ณาย แสนเรา เคู่ ลด เล่ง ทาย. 6 โว้นี้ สุ้น้อยคู้ มา ทินวาน อ๊ท คี้ ข้อน อ๊ทใส่ มอน พ้ง ความเจ้า พ้า โด จ้าว แห้น โว้ ทีง เข้า ปู่ พ้ง สุ้น้อยนั่น. 7 พ้ง สุ้น้อย เห็ง ฉิง xอง ใช้ ได้ โจ้ เขา เจ้า พ้า เข่าว่า เอ็น ค้น เพ่ใส่ มอน ว่า คู่ ได้ ข่าง อ่าว ท่อย ความ ห้น ขาว นั่น, สุ้น้อย x คู่ง จ้า เจ้า พ้ง ส วิว ท่าว ความ ทา ค้อย ใx สุ้น้อย คี้ ข้อน ความใส่ มอน อนนี้ด์. 8 เป็น เณง ใด พ้ง ท่าน จั่ง เอา ทน ว่า อ๊ท เจ้า พ้า ด์ด ให้ ส ทาย แข้ว ค้น มา นั่น เป็น อ๊ท ทาย เคู่.

9 สุ้น้อยคี้ เว้ย พี่ ทง ใจว่า คู่ เสีย ทาย แนว ณ์ด ห้น คู่ เจ้า เสี ณ์ โท นา ณา เข็ด นั่น. 10 อ๊ท นั่น สุ้น้อยได้ เสีย สุ้ เมง เสียงณา เข็ม เม่ สุ้น้อยได้ แสง พื้ง เฟ ทง แข้ว เจ้า โท สุ้น้อย

รู้ ง่ด รู่ พ่ เมง เร้า หน้า ทาย ส รู่ ง่ ง่ ใง่ ทุ รู่ว. เม่ เรา ฮู้ ไห้ย เฮ่ง ทาย ฮู้ น้อย ล้ พ้อม ใจ เรา. 11 ฮู้ น้อย รู้ ใง่ ไห้ย เรา ทาย เท่ หนึ่ง เหน ณุ่ม ทาย ง่อน แท่ง รู้ ไณ่ม นา ง เรา ให้ กุ ง าย ทาย ง าง เร้า หน้า. ฮู้ น้อย เร็ ง ใจ ให้ เรา ทาย ทา ว่า ส เมง นอก ฮู้ น้อย ล้ ร ไณ่ม นา ง เรา.

ท่าน ไร้ใจ ไห อ็ท เร้า ขึ่น ใจ

12 เฌ่ง นั่น ฮู้ น้อย จี่ง ร ง เมง ถาม เม่ ณี่ รู้ เอา แส ง แท่ง ความ ง อก หนึ่ง หม่ ทุ ง ไหก. 13 ฮู้ ง ใจ เร้า, เฮ่ ทาง เว็น ทาง ทิว ทาง ร ง ฮู้ น้อย รู้ เห็น แx ง หุ่ง เห็น เฌ่ แx ง ทา เว็น x อ ง ไจ ง มา แท่ หน้า อ้อม ฮู้ น้อย แท่ง แส น ส ร ง ท่อย ทน. 14 เม่ พ ง ฮู้ น้อย ไข้ม ไจ ง ถิ น ฮู้ น้อย รู้ ถิ น เx ง เร้า เป็น ความ หิ ง ย ถาม ฮู้ น้อย ว่า ไณ่ ไจ , ไณ่ ไจ เอ่ย ! เร้า ไณ่ม นา ง เทา เฮ็ด x ง เร้า คุ ง ท่ ง แพ้ว เร้า ค้ เร็ ง ม่ เร้า ไคุย เฌ่ ง ไค x ด แพน ใจ่ ร้ ม ทอย เร้า ม น. 15 ฮู้ น้อย จี่ ง ถาย ความ ถาม ว่า ท่าน เอ่ย ท่าน แม่น ใส? เร้า จอม ฮู้ เป็น หน้า ทอย ว่า เทา แม่น เฮ็ ณุ ฮู้ เร้า ไณ่ม นา ง น้ น ด. 16 ไห้ เร้า ห์ น นั้น ฮั น ฮู้ ฮ้อน อ็ท นี้ ด เทา มา ไห้ เร้า เห็น เพ่ ว่า ฮู้ แท่ง เร้า ไห้ เป็น ฮู้ ข่าม ใช้ เทา แท่ง ไห้ เป็น จี่ ง อ็ท เร้า รู้ เห็น แท่ง อ็ท เทา ฮู้ เฮ็ ง ไห้ เห็น พาย หน้า ใหม่. 17 เทา ฮู้ ฉ่อย เร้า ไห้ น้อย x เป็น ร พ่ อ xา ขา เอ็น แท่ง ส ห่าง พน อ็ท เทา ฮู้ ไx ง เร้า ร ง หา น้น. 18 เพ่ ฮู้ ไห้ เร้า ร ณ หา เxา, ไห้ เxา ออก น้อย x หาง มัด มา หา หาง หุ่ง แท่ง ออก x แส ง ฉิ ข้าย มา หา เร้า หน้า เพ่ เร้า หน้า ฮู้ รู้ ข่าง ขาง ไณ้ย ไห้ เรา แพ้ว ฮู้ รู้ เพ็น ท่อย ทน ท็ ง พ ส รู้ x าก x าง x้ ง ใx รู้ เฉ่ เทา น้น.

ท่าน ไร้ใจ ไห ขอด หน้า อ็ท เร้า

19 ฮู้ ง ใจ เร้า อา ที่ ง า เม่ เป็น เฌ่ ง น้น ฮู้ น้อย ล้ เง่า รู้ ณ ณิ น อน รู้ เห็น มา แท่ เมง หน้า น้น. 20 ฮู้ น้อย รู้ ข่าว ไห้ เป็น ร พ่ เมง ถา มา เณ่, เมง เฮี ณุ เง็ม, แท่ง ส ห่าง พน ไห้ วาง x ขาง ไณ้ย ห่าว ค้น มา หา เร้า หน้า. ข ง เฮ็ด ส ค้ ไห้ ไxม เป็น ฮู้ วาง x ขาง ไณ้ย แพ้ว. 21 เป็น เฌ่ ง นี้ ด แส น ส จิว จี่ ง รู้ ข่าง ฮู้ น้อย ฮั่ น้ง เหน ร ห้ เทา แพ้ว ท็ ฮี่ หน้า ฮู้ น้อย x. 22 เร้า หน้า ฉ่อย ฮู้ น้อย ร่ว จี่ ง ท็ ง ห์ น ออก ฉู่ มี้ นี้ เฌ่ ง น้น ฮู้ น้อย จี่ ง รู้ มา ฮั น ฮั่ นี้ เป็น จี่ ง ก่ หน้า เง่า ว่า ฮู้ น้อย ฮู้ ใหญ่ แพ้ว ฮู้ น้อย เง่า รู้ เว้า อ็ท อั น มี ก่ อ็ท ข่าว ความ เร้า หน้า แท่ง ความ ท่าน ไม เณ่ รู้ ฉุ น ร่ว น้น ฮี่ เป็น นั้น แท้. 23 เฌ่ ง ว่า เร้า ฐา จิ ด ฮี่ ไณ่

งางมี่ กั่ใจ แท่ง ค้ เป็น ผู้ แท่ แวอท ทาง ค้น มา แข้ว ท่าน เจ้า ตู้ ง้าวงาง ทาง หุ่ง เหง ใx ให้ เป็น โพ่ ส จิว แท่ง ส ท่าง หน่ โด้ ณ่อง x̄ งาง โน้ง.

ท่าน โง้ ใจ ท่าว ความ ให้ งโ เตู่

24 เม่ โง้ ใจ ทาง แท้ ความ แนว น้น ท่าน เสี ณา โท แณท เx6 แหง นั้น ว่า โง้ ใจ เอ่ง, เจ้า เป็น ข้า แข้ว เจ้า แอง ห็น หู้ ทาง อ็ท แอง น้น เผิด ให้ เจ้า เป็น ข้า แข้ว. 25 ทาก ว่า ท่าน โง้ ใจ โด้ ถาง ความ ทอง ว่า ตู้ง ท่าน เสี ณา โท, ผู้ น้อง เง่า โด้ เป็น ข้า, ทาก ถาง ความ ถิ มี แม่น แท้ มั่ง ณ์น ค้ ทู่ง ถิ. 26 ท้อน ว่า งโ เจ้า หู้ พ่ง อ็ท นี้ แข้ว ผู้ น้อง จั่ง ห้น ใจ ข้าม ถาง ความ ที่ งโ เจ้า เพ่ ว่า พ่ง อ็ท นี้ เง่า มี อน ใด ตู้ ทาง ทา งโ เจ้า โด้, ค้ เพ่ พ่ง อ็ท นี้ เง่า โด้ เป็น นั้น ง่อน ข้ง ณ์น.

27 ตู้ง งโ เจ้า อา ทิ ง่า, งโ เจ้า เตู่ ผู้ ง่าว ความ เจ้า ห้า ข้ เง่า ? ผู้ น้อง ค้ หู้ ว่า งโ เจ้า ค้ เตู่. 28 งโ เจ้า โด้ เว้า ทั้ง ท่าน โง้ ใจ ว่า, เจ้า แอ่ เง่ง เตุ เทา ให้ เป็น วิถ xา ห็น ทง ทาม ฆ้น ห้าว นี้ อ่า ?. 29 ท่าน โง้ ใจ ถาง ความ ว่า ทาม ที่ ห้า เจ้า ห้า แข้ว, ผู้ น้อง x̄ มี ความ ใส่ ม่อน เง่ง เตู่ ฆ้น ห้าว ข้ ว่า โอถ นาน ค้ ตู้ ท่าว โพ้ แด่ x̄ เพ่ ว่า เง่า แม่น ที่ งโ เจ้า ผู้ ถ้ว เพ่ ส เห็ง ท่า โด้ ห้ง ผู้ น้อง ท่าว ทง มี้ นี้ แอ่ ให้ เป็น เหง ผู้ น้อง เป็น ทาก ว่า เง่า ให้ เป็น เหง xาง ฆ้อง ฉุท นี้.

30 งโ เจ้า เห็ง ท่า เจ้า แด่น แท่ง นาง เง้ นิ เท้ พ้อม พ่ง ส นี่ง ท่อง ทน นั้น ต้ น นั้น. 31 เม่ ออก โง้ แข้ว ค้ เว้า ว่า ผู้ นี้ เง่า เผิด x̄ง พ ตู่ ให้ง ขอถ ทาง ข้ ตู้ ใx่ ทุ. 32 งโ อา ทิ ง่า เว้า ทั้ง ท่าน เสี ณา โท ผู้ นี้ ว่า เง่า เข ค้ น ขอถ เจ้า แด่น กิน ตู่ ง้อง x̄ ค้ โด้.

วาง 27

ท่าน โง้ ใจ โง่ง เข โง้ ง เม่ง โง ม

1 โx วาน ทน ว่า ตู่ ให้ ณุ่ม เขา โง่ง เข โง้ ง แด่น กิน อ็ ทา ข้ เx เา จั่ง ฆาว ท่าน โง้ ใจ แท่ง ส ทุ ให้ ทวาน ฐ์ ข้ โอ เป็น ทวาน ดุ ใหน ถี่ง เจ้า แด่น กิน. 2 เx เา จั่ง เห้า เข ข้ ง ม เา แท่ เม่ง อา ขา มิด ตู่ ออก โง้ ทาง ท่าเข ห็ง อา ณ์, ณุ่ม เขา ค้ โง่ง เข น้น โง้ ท่าน อา ข้ ทา ใน โข เม่ง เข็ ณา โง นิก ห็ง เม เห็ โง น์ ค้ โง้ ท่อง ทน ทั้ง ณุ่ม เขา.

โดน ทวาน ชู่ ใจ อัน ดู่ ท่าน โว้ โย จึ่ง ให้ แสง โว้ ทา พี่ น้อง เอา เรา ต่อ ไป นั้น. 4 เม่ เรา เอ ออก ข้อน นี้ แข้ว ณุ่ม เทา ได้ จ้ง ดอน ทุ่ง โย โว้ หนัก หาง โจม เพ่ ว่า โจม แพง หาย. 5 เม่ น้าม นี้ เขี้ ข้อน กั๋ ก็ง ที่ ที่ แท่ง ก็ง ขี่ ชี่ จี่ น้น ค้ มา ตอก เม่ง มี ขา ก็ง ชุ่ ท. 6 ข้อน น้น ทวาน เห็น เท จี่ ม มา แต่ เม่ง อา เข็ท กน้ ได้ ชู่ โว้ แด่น กิน อิ ตา ชี่ ท่าน จึ่ง ให้ ณุ่ม เทา เน้า เท จี่ น้น.

7 ณุ่ม เทา ต่อ โว้ เขี่น ท่าง แพม หาย มี้, แข้ว มา ตอก เม่ง ทา นิ โด มี ที่ แน่ว ขาท ดา เม่ มี โจม แพง ณุ่ม เทา จึ่ง จ้ง ดอน ทา เข็ เว้ โว้ หนัก หาง โจม กั๋ ท้ง ดอน กน้ โม เน้. 8 เม่ จ้ง อ้ม ดอน น้น โว้ มี ที่ แน่ว ขาท ดา ณุ่ม เทา จึ่ง มา ตอก ท่า เท ง่าม ชู่ จี้ เม่ง ขา เกี่ อา. 9 มี้ เรา ได้ ทาย ข้ ข้า หาย แข้ว จ็ท ทิ่ว หาง ณุ่ม เทา ค้ ชี่ เขี่น ขาง ห้าย เพ่ ว่า มี้ ค เง่า กิน เน้า น้น ค้ ทาย โว้ แข้ว ท่าน โว้ โย จึ่ง ติด เท็น เรา. 10 พี่ น้อง เอย, ณุ่ม เทา ขู่ ว่า จ็ท ทิ่ว หาง ณุ่ม เทา นี้ ชี่ เขี่น ขาง ห้าย เท แท่ง เรู่ ชี่ ข้ หาย เง่า แม่น ที่ น้น ณุ่ม เทา ค้ ชี่ ข้ ใฟ่. 11 หาก ว่า ทวาน น้น เรู่ ตุ้ ห้าย เท แท่ง เจ้า เท หาย เกิ ท่าน โว้ โย เว้า น้น.

12 เพ่ ว่า ชี่ แท่ง เท ริ้ ทาม หนาว หนึ่ง ท่า ง่าม น้น ค้ เง่า ลิ ที่ ใด. ส เพิ่น หาย มัก ออก โว้ ข้อน น้น ว่า หาก โว้ ได้ ค้ ให้ โว้ ตอก เม่ง ดอย หนัก ชี่ แท่ง เท ชู่ ห้น ห้น เพ็ด มะ หนาว. เม่ง ดอย หนัก น้น เขี่น ท่า เท ดอน ทา เข็ เว้ ชู่ หาง ตา เว็น โหก เล้ง ให้ ที่ ที่ ตา เว็น โหก เล้ง เขน.

ท่า โจม หุ่ง หนึ่ง นี้ เขี้

13 โจม ออน พ็ด มา แท่ เล้ง ให้ ต่อ ส เรา ลัด ว่า ได้ าง ใจ หนี่ แข้ว จึ่ง ฟา หน ดอก เฟา แท่ เท นั้น แข้ว ข้าย จ้ง ดอน ทา เข็ เว้ โว้. 14 หาก ว่า ข้าย โว้ เง่า เห่ ที่ ใด เท ค้ ชี่ โจม หุ่ง โจม น้น ชี่ ว่า ชู่ ขา ที่ โจน พ็ด มา แท่ ดอน น้น. 15 เม่ เรู่ เท ชี่ โจม หุ่ง เท ห้าน โจม เง่า ได้ ณุ่ม เทา จึ่ง ข่อย เท โว้ ท่อย แดว โจม. 16 เม่ จ้ง โว้ ทาง หนัก โจม หาง ดอน น้อย ข่อน ย ชี่ ทาว เด้ ณุ่ม เทา ชุ ท เท น้อย โว้ ค้ ขาท หาย.

17 จึ่ง ทู่ เท น้อย นั้น ณุ่ม เทา ค้ เอา เรุ ท ชุ ท ใจ่ เท ใหญ่ เพ่ ข้าน ว่า ชี่ ชุ่ หาด ณาย ณิ ขา ที่ เรา จึ่ง โว็ด ใย เท โย่ ข้ แข้ว โห โว้ ท่อย แดว โจม. 18 มี้ ห่ มา เท ค้ ทู่ ชี่ โจม ชู่ เรา จึ่ง ฟา หน โจน เรู่ หนึ่ง เท ชี่ม ข้ เพ่ ว่า ชี่ โจม หุ่ง พ็ด โว้ มา. 19 แข้ว มี้ ชุ่ ขาม เรา เอา เรู่ ขุ่ ณอ เรา ห่ง เท ชี่ม ข้. 20 เขี่น

ท่าน แหม ทูาย มี้ แข้ว ณุม เขา เข่า จัด เห็น ตา เอ็น ข้ อ่า ดาว ทู่ง ฆ่อง ณุม เขา ทู่ง ตี้ โจม พัด ตู้ ความ ใส่ มอน ณุม เขา อ่า ตี้ จัด น่อย ขาง ข้าย ลี้ เข่า มี ฉ แข้ว.

21 เฆา อัก เหน้า มา เห็ง แข้ว ท่าน โว้ โจ จี้ง ฮึน นั้น ก่ หน้า เฆา เอ้า อ่า พัง พี่ น้อง เอ็ย ฉ พี่ น้อง พึ่ง ความ น้อย ณุม เขา เข่า ตี้ ออก มา แต่ ดอน ทา เข็ เต็ ตี้ เข่า จัด ตี้ ขาง ข้าย แท่ง ฉ ฮึ่ง น่อง เกง นี้. 22 จิ้ น้อย ฉ ฯลฯ ให้ พี่ น้อง ทู้ ให้ พา ทน ม่วน เมง เพ่ อ่า พัง พี่ น้อง ตี้ เข่า มี ใส ฉ ตี้ ฉ เข ก่ น้น. 23 เพ่ อ่า ลัน นี้ มี แดน เจ้า หน้า โคน ฯ แม่น แดน น้อย จิ้ง เขา แท่ง ท่อย ขจ ทาง น้น มา ฮึน ชู้ จี้ น้อย. 24 จัด เอ้า อ่า โว้ โจ เอ็ย! ทู่ า ฮึน เน่ เจ้า ตี้ จัด เหน้า จิ้ เขา เจ้า แต่น กิน พัง ส ชู้ ทจ เข ท่อย เจ้า น้น, เจ้า หน้า ตี้ ต่อย ให้ เฆา น่อย ตาย เพ่ หน้า ตา เจ้า. 25 เพ่ เกง น้น พี่ น้อง เอ็ย พา ทน เมง ม่วน เน่ เพ่ อ่า น้อย เต่ เจ้า หน้า ตี้ เฮ็น เกง ความ จัด ท่าว จิ้ง ทั้ง น้อย น้น. 26 ทาก อ่า ณุม เขา ลี้ ทาก ตี้ ลุ ทาด ฆ่อน ฯ.

27 จัด ฉ ฉ์ ลัน แข้ว ณุม เขา ลี้ ทู่ง ตี้ โจม ทจ พัด จ โว้ มา หนึ่ง นี้ เจ้ อา ฉ อ่า ฮึ่ว ทาง ลัน พัง แดน ข้าย เข หนึ่ อ่า มา จั ตา ฉี่ แข้ว. 28 เฆา ฮึ่ง เง้ นี้ ลี้ ทู่ง เจ็ท เฉา อา เม่ เข ฆ่อง จ โว้ น้อย ฯ ลี้ ฮึ่ง เง้ ใฆ่ ทู่ง เจ็ท ฉ ห้ า อา. 29 เฆา ฮึน เข ตี้ ทุ่ม ด่าน จี้ง ตี้ ม ล้อย แท่ง เข ทาง ทู่ง โจ ฉ์ อน แข้ว ลี้ ท่าว จิ้ง ลอ ให้ ทู่ง. 30 แดน ชู้ ทจ เข แอ่ พ่าย ฉ เข เฆา แน้ง ฮ่อน เข น้อย โจ นี้ เกง ตี้ ตี้ ม ล้อย แท่ง เข โจ ทาง ทจ เข. 31 ท่าน โว้ โจ จี้ง เอ้า ทั้ง ทวาน แท่ง แดน ถี่ง น้น ว่า ทาก พัง แดน นี้ เข่า ชู้ ทจ เข เฆา ตี้ เข่า น่อย ตาย. 32 แดน ถี่ง น้น จี้ง ตด เฉท ชุท เข น้อย น้น โคท ใฉ่ นี้ จิ ทู โว้ ฉ.

33 น้อน ทู่ง ท่าน โว้ โจ แดท เฆา ทิน เหน้า ท่าน เอ้า ว่า พัง พี่ น้อง ลอ ค้า จัด ฉ ฉ์ มี้ แข้ว แม่ น้น มา ห้น จิ่ เข่า จัด ทิน ฉ6. 34 เกง น้น น้อย ฉ พี่ น้อง พา ทน ทิน เหน้า ให้ ดู จ ทู่ง. ทจ พัง พี่ น้อง โฉม เฆ็ม ล ลี้ ตี้ เข่า ฉ์. 35 เม่ ท่าน เอ้า เกง น้น แข้ว ลี้ ฮึ่ง เอา เหน้า จี้ ฉ จัด ฮ้อน เจ้า หน้า ก่ หน้า จ เห็ง ท่า แข้ว ปิด ว้น ทน ทิน. 36 แดน จ มี ใจ ม่วน นั้น จี้ง พา ทน ทิน เหน้า. 37 จ ชู้ ทจ เข น้น มี 276 จ. 38 เม่ ทิน เหน้า อิ่ม แข้ว เฆา พา ทน เอา เหน้า ทาก ตี้ ม โจ นี้ เง้ ฉ์ เพ่ ให้ เข เข่า.

เข แก ท

39 ทั่น เค้า มา เรา เว่า ทู่ ว่า แสม ทา ฮึ่ ใด เรา ฮึ่ เห็น นี้ เขี้ ค้า ง อ้ ม ทาด จี่ ง่ ใจ วาน ทน ว่า ทาท เขีด จั๊ แต่ ให้ เท เน้า ค้า ง ทาด นั้น. 40 เรา จี่ ง่ ศึด ขาย แหู่ เท ถุ้ ม ใฉ่ นี้ เขี้ ฉ้ พ้อม นั้น ลี้ แท้ เดุท ฉุท ท้าย เท ออท แข้ว ขาว ใฝ เท นั้น ให้ ใจม พัด นั่ เน้า จ ง ทา ทา ฮึ่ ง. 41 เม่ เค้ เท มา ทอด ทาด ณาย ใพ นี้ ขอ ง แลว ย เท จี่ ง่ ค่า ฐู่ ท้น, ทจ เท เน้า ค่า ทาด ณาย ออท เง่า จั๊ ท้าย เท ลี้ แทท เพ่ ว่า ถุ้ นี้ จ ทุ แท ง ท่ ง ใฉ่.

42 แฮน ถึ ง ใจ วาน ทน ว่า ถุ้ น้า แฮน ฉ ทุ ฉ้ เพิ่ ก เพ่ ช้าน เรา ขอย นี้ พ่าย จ ง น่อย. 43 ทาท ว่า ทวาน แต่ ให้ ท่าน ใว้ ใจ น่อย ทาย จี่ ง ท้าม แฮน ถึ ง เง่า ให้ เขีด เน่ ง เรา พี่ น้น ท่าน จี่ ง วอท เรา ว่า ใส ทู่ ขอย นี้ ให้ แทว ใจ ง ขอย จ ง ทา ทา ฮึ่ ง ท่อน. 44 แฮน ทู่ ง ฐู่ น้น ให้ เพ จ ม้ แง้น ข้ ว่า จ ม้ เข แท่ท ขอย จ ง เน่ ง น้น แฮน เรา จี่ ง น่อย ทาย ทอด ทา ฮึ่ ง เพิ่ ก.

วาย 28

ท่าน ใว้ ใจ จ ง ทอด เม ง ใจม

1 เม่ น่อย ขาง ท้าย แข้ว ณุ่ม เขา ลี้ ทอด ทา ฮึ่ ง จี่ ง ทู่ ว่า ดอน นั้น ถุ้ เม้ ช้ เท. 2 จ ท เม ง ดอน นั้น ท้ท แพ ง ณุ่ม เขา. พ้า ใฉน ทนาว ทุาย เรา จี่ ง ล ง จ พ ให้ ณุ่ม เขา เท้ ง ท่า. 3 ท่าน ใว้ ใจ จ ง ข่าว ทุ เจ้ ทอย ย มา ใฉ่ จ พ มี ดู โท ย ฉุท จ พ ท้อน ออท มา จ้ ศึด มั ท่าน ใว้ ใจ ฐู่. 4 เม่ จ ท เม ง เห็น ดู ศึด มั ท่าน ใว้ ใจ เรา ลี้ ใท ทน ว่า ฐู่ นี้ น้า ฉ แท้ ล ทา ว่า ม น่อย ขาง ท้าย พื้ ง นี้ เขี้ แข้ว ทาท ว่า ขาย ใน้ ฮ ทู่ ง เง่า น่อย ทาย. 5 เค้ น้น ท่าน ใว้ ใจ จ้ น่น ดู ใท ใฉ่ จ พ ท่าน เง่า เขิ น ข ง. 6 แฮน เรา น้น ค้า เง ง ว่า ถุ้ เห็น ท่าน จ๊ ท้ ว่า เข้ ม ทาย ทจ ง เค้ น้น เม่ เรา ค้า เง ง เท ง แข้ว ลี้ เง่า เห็น ท่าน ท่า ง ข ง เรา จี่ ง เขิ น ใจ เว้า ว่า ฐู่ นี้ เขิ น แหู่ ง.

7 ฐู่ จี้ ว่อน น้น มี ลิ น ท่อน ย เขิ น น่อ ง ท่าน ใว ช้ ใอ ฐู่ ใท ดอน นั้น ท่าน ฐู่ นี้ จ้ ท้อน จี้ ง ถุ ณุ่ม เขา, ณุ่ม เขา เขิ น แฉท ใท่ จี้ ง พื้ ง ท่าน ทอด ขาม มี้. 8 อ้าย ท่าน ใว ช้ ใอ

ที่นอนอยู่ เร็ว ๆ ไปบอกพวกเขาว่า ท่านได้ลุกขึ้นจากความตายแล้ว และดูเถิด ท่านกำลังไปแคว้นกาลิลีก่อนพวกเขา ที่นั่นพวกเขาจะได้เห็นท่าน ดูเถิด เราได้บอกพวกเจ้าแล้ว.

8 ดังนั้น หญิงทั้งสองนั้นก็รีบออกไปจากอุโมงค์ฝังศพด้วยความกลัวและความยินดีอย่างใหญ่ และวิ่งไปบอกข่าวแก่สาวกของพระองค์. 9 และดูเถิด พระเยซูเสด็จมาพบพวกเขา และตรัสว่า จงชื่นชมยินดีเถิด. และหญิงทั้งสองนั้นก็เข้ามาใกล้ และกอดพระบาทของพระองค์ และนมัสการพระองค์. 10 แล้วพระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า จงอย่ากลัวเลย จงไปบอกพี่น้องของเราให้ไปยังแคว้นกาลิลี และที่นั่นพวกเขาจะได้เห็นเรา.

ทหารโกหก

11 ขณะที่พวกเขากำลังไปนั้น ดูเถิด บางคนในกองทหารเฝ้าอุโมงค์ฝังศพได้มาถึงเมืองและบอกแก่พวกมหาปุโรหิตทุกสิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้ว. 12 และเมื่อพวกเขาได้ประชุมกันกับพวกผู้ใหญ่ และได้ปรึกษาหารือกันแล้ว พวกเขาได้ให้เงินจำนวนมากแก่พวกทหาร 13 โดยกล่าวว่า จงบอกว่า สาวกของพระองค์มาในเวลากลางคืน และขโมยพระกายของพระองค์ไปขณะที่พวกเราหลับอยู่. 14 และถ้าข่าวนี้ไปถึงหูของผู้ว่าราชการ เราจะปกป้องพวกท่านและช่วยให้พวกท่านพ้นจากความยุ่งยากนี้. 15 ดังนั้นพวกทหารจึงรับเงินและทำตามที่ได้รับคำสั่งไว้. และข่าวลือนี้ได้แพร่ออกไปในหมู่ชาวยิวจนถึงทุกวันนี้.

ท่านได้ทรงบัญชาให้ไปสั่งสอน

16 ฝ่ายสาวกสิบเอ็ดคนได้ไปยังแคว้นกาลิลี ที่ภูเขาซึ่งพระเยซูได้ทรงนัดหมายไว้. 17 และเมื่อพวกเขาได้เห็นพระองค์ พวกเขาก็นมัสการพระองค์ แต่บางคนยังสงสัยอยู่. 18 และพระเยซูได้เสด็จเข้ามาใกล้ และตรัสกับพวกเขาว่า สิทธิอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกได้ถูกมอบไว้ในมือของเรา. 19 ดังนั้นจงไปสั่งสอนประชาชาติทั้งหลาย และให้บัพติศมาแก่พวกเขาในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ 20 และสอนพวกเขาให้ปฏิบัติตามทุกสิ่งที่เราได้บัญชาไว้แก่ท่านทั้งหลาย. และดูเถิด เราอยู่กับท่านทุกวันเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุคสมัยนี้.

ทั้ง หมู่ พี่น้องท่าน.

23 แต่ เรา รู้ แท้ นี้ พี่ ท่าน ยอด มี้ แท้ แข้ว มี ศาสดา ใด เท่า มา หา ท่าน ผู้ นั้น ท่าน จึ่ง แท้ ความ แต่ ใน ใจ เรา เจ้า ข้า ให้ เรา ฟื้น แต่ เข้า ยอด ตี๋ แต่ ตู่ ใน ใจ ให้ เรา เข้า เจ้า เสีย ก่อน. ท่าน เอา พี่น ฮอ แต่ ถา ท่าน ใน ใด แต่ พี่น พ้น ความ นี้น พี่ง ยาก ข้า ผู้ ว่าว ความ เจ้า ข้า นั้น. 24 ใน ศาสดา เข้า ความ ท่าน เว้า, ใน ศาสดา เข่า เข้า. 25 ใน เข่า ใน ข้า ความ ยน เรา จึ่ง ออก ไป ตู่ มา ท่าน ไป ไม รู้ เว้า ความ ศาสตร์ ใหม่ ว่า เจ้า ใน ใจ รู้ เว้า ทั้ง เข้า ผู้ พี่น ท่าน หาน ท่าน เอ๊ ใน ชา ผู้ ว่าว ความ เจ้า ข้า คี้ ถึ มี แม่น แท้. 26 ท่าน เว้า ว่า:

ให้ ไป หา ไพ่ ใน นี้
เว้า ทั้ง เรา ว่า พี่น ท่าน รู้ ใน แข้ว ใน เข่า
หาก เข่า ใน ข้า ไม่ ใน ใจ
ไป แข้ว ไป เข่า หาก ตู่ เข่า เห็น
27 เพ่ ศาสตร์ ใน นี้ ใจ หน
หู หน้า หา คี้ ปี๋
ว่า เข่า นั้น เรา ตู่ เห็น หาน หา
รู้ ใน หาน หู ฟู่ หาน ใจ
แข้ว ตู่ ท่าว ค้น มา หา เหา
เว้า ว่า " เจ้า ข้า " แข้ว เหา ตู่ ขึ้น ไป ให้ เรา ถึ.

28 เพ่ ใน นั้น ให้ พี่น ท่าน ฟู่ ว่า อีก เจ้า ข้า ตู่ อย ให้ ม่อย นั้น คี้ รู้ ไม่ ไป ยอด ศาสตร์ ท่าน หน แข้ว, เรา คี้ ตู่ พี่น. 29 ใน ท่าน ไป ไม เว้า ความ นี้ แข้ว แต่ ศาสตร์ จิ๋ว คี้ ออก ไป แข้ว เรา คี้ ค้าย หน.

30 ท่าน ไป ไม รู้ จ้าน เหน ชู้ ห้าม xอน ไป้ รู้ ห้อน พี่ น้อน ตู่ ศาสตร์ ผู้ มา หา. 31 ท่าน ฟู่ ว่าว อีก แต่ น ใน เจ้า ข้า แท่ น ฮอน xอน ยาน หาน เจ้า เสีย ก่อน, ห้ ท่าน ว่าว เข่า มี ผู้ ก่ ไหน.

****

โรม 1

ท่านโปโลแห่งทาร์ซัสและโรม

วาส 1

เจ้าพ้นให้ท่านโปโลเขียนจดหมาย

1 น้องรู้โปโล เขียนจดเจ้าเป็นวิญญาณ ท่านเจ้าตกทาให้เป็นงานใช้แด่ดีเยท
ให้เป็นผู้ข่าวแห่งพระเยซู. 2 ท่านเจ้าดีด้วยแม้นแห่งพระเยซูไว้แต่ปางเก่า ทีงผู้ข่าว
ความเจ้าพ้น ท่อยความคุ้นไว้หนึ่งพีงปางพ้นเณรจี. 3 เป็นแห่งพระเยซู บุทชาวเจ้า
พ้นี้แม่นเจ้าเป็นวิญญาณเจ้าพ้นนมเทา. ออทเป็นสายหนึ่งเก่าชาวท่านดาวิด. 4 เป็นสายพระ
โย มีจิกใหญ่ล้วนทุดเขียดให้หู้ว่าเป็นบุทเจ้าพ้น ท่านเจ้าทาชแข้ว ดีดให้ตัน. 5 ข้อน
ท่านเจ้านี้ด น้องดีด้ความทองพาชเขียดพ้นาจิกเป็นงามใช้ เพ่พ้นาทาท่านเจ้าให้โป
ข่าวแห่งคุแด่นถินเผ่าให้เราเก่แท่หนึ่งความท่านเจ้า. 6 พี่น้องเผ่าโรมนี้ลี้โดมทน
ทีงแด่นนี้ เจ้าพ้นาตกทาให้เป็นผู้ท่อยงดูทาเจ้าเขียญวิญ.

7 พี่น้องชู่เผ่าโรม ผู้เจ้าพ้นาตกทรงจ แท่จกทาให้เป็นโฟ่เผ่าท่านเจ้า จ่ให้ความ
ถ้าตาม ความทึกใจ อนมาแท่เจ้าพ้นาผู้เป็นพี่แท่เขียญวิญผู้เป็นเจ้า ชู่ทีงพี่น้อง.

ท่านโดมีดีข้อน

8 ท่อนอีกอันเผ็ด, น้องจ่ดีข้อนเจ้าพ้นาญมเทา ทาเจ้าเขียญวิญเพ่ว่าอีกพี่
น้องเคู่นันเป็นที่ตโปท่ดเผยม. 9 ลี้ข้อนท่านเจ้าผู้น้องดีดใช้จุดโมกโปใจ ข่าว
ข่าวพระเยซูอีกบุทชาวท่านเจ้านัน เจ้าพ้นาเป็นชีโตให้น้อง, เผ่เคู่น้องท่านโดมีนัน
น้องลี้หนีทอดทอดเคู่พี่น้องชู่เงโตเข้. 10 ดีดแด่จเจ้าพ้นาว่า, ว่าทากเป็นแม่นนี้
โมกใจลาเจ้าพ้นาแข้ว ให้น้องดีดโปงามพี่น้อง. 11 น้องแอ่เห็นพี่น้องทีงคุดีดแป่ง
นีความพาชบุนทาโตมีนให้พีน้องพ้อมทีงความทุ้มพด. 12 เณโตว่าญมเทาเห็ตโ
จอตช่าชเคู่นันคุดีดทุ้มพดทน.

13 พีน้องเธอช, น้องแอ่ให้พี่น้องหู้ว่าน้องดีดใช่มอนทาชเท่แข้ว ว่าคุมาชามพี่
น้อง เพ่คุดีดงาดีณานอนโตพี่น้องเณโตดีดงาดีโตพระเจ้าพนแข้ว, ห้นทอดโจ้ลี้

ทุก มี แนว คิด ท้าย สุ. 14 เพราะ ฉะนั้น เรา แสด ความ หนี้ ต่อ คน กรีก และ คน ที่ ไม่ ใช่ กรีก. เรา ต้อง ชำระ หนี้ ต่อ คน ฉลาด และ คน โง่. 15 เพราะ เหตุ นี้, ฉัน จึง อยาก ไป ประกาศ ข่าว ประเสริฐ ให้ พวก คน ที่ อยู่ ใน กรุง โรม ด้วย เช่น กัน.

ข่าว ประเสริฐ มี แสง แห่ง ความ หวัง

16 ฉัน ไม่ อาย ใน ข่าว ประเสริฐ เพราะ ข่าว ประเสริฐ นี้ เป็น แสง ใหญ่ ของ พระ เจ้า เพื่อ ให้ ทุก คน ที่ เชื่อ ได้ รอด ชาว ยิว ก่อน และ ต่อ มา ชาว กรีก ด้วย. 17 เพราะ ข่าว ประเสริฐ นี้ บอก ว่า พระ เจ้า ให้ ทุก คน เชื่อ ถือ ได้ มี ความ ชอบ ธรรม ของ พระ เจ้า เช่น กัน ตาม ที่ มี คำ เขียน ไว้ ใน พระ คัมภีร์ ว่า ผู้ ชอบ ธรรม จะ มี ชีวิต อยู่ ด้วย ความ เชื่อ.

ความ โกรธ ของ พระ เจ้า

18 เพราะ พระ เจ้า ได้ บอก ความ จริง ว่า พระ เจ้า ทรง โกรธ มาก ต่อ ความ ชั่ว ร้าย และ ความ ไม่ ชอบ ธรรม ของ คน ที่ ปิด บัง ความ จริง ไว้ ด้วย ความ ชั่ว ร้าย. 19 เพราะ สิ่ง ที่ รู้ จัก พระ เจ้า ได้ นั้น ก็ ชัด อยู่ ใน ใจ เขา เพราะ พระ เจ้า ได้ บอก ให้ เขา รู้ แล้ว. 20 แต่ ร่าง แห่ง พระ เจ้า มา อยู่ ใน โลก ตา เปล่า เห็น ได้ นั้น ก็ แสด ให้ เห็น ชัด ตั้ง แต่ ครั้ง โลก เริ่ม มี พระ เจ้า เป็น จอม สร้าง ให้ เห็น ฤทธิ์ และ ความ เป็น พระ เจ้า ของ พระ องค์ ที่ ไม่ มี ใคร เทียบ ได้. 21 ดัง ว่า เขา รู้ จัก พระ เจ้า แล้ว เขา ก็ ไม่ ได้ ถวาย เกียรติ ยศ และ ความ ขอบ พระ คุณ ต่อ พระ องค์ ตาม ที่ ควร ให้ เขา จึง เป็น คน โง่ เขลา ไป ใน ความ คิด ของ เขา และ ใจ ที่ ไม่ รู้ จัก ดี ของ เขา ก็ มืด ไป. 22 เขา อ้าง ว่า เป็น คน ฉลาด เขา จึง ทำ เป็น คน โง่. 23 เขา ถวาย เกียรติ ยศ แด่ พระ เจ้า ผู้ ทรง อยู่ เป็น นิตย์ นั้น ให้ แก่ รูป เคารพ ที่ ทำ ขึ้น เป็น รูป มนุษย์ ที่ ตาย แล้ว นก สัตว์ สี่ เท้า และ สัตว์ ที่ คลาน ต่ำ ต้อย.

24 เพราะ เหตุ นี้ พระ เจ้า จึง ปล่อย ให้ เขา เดิน ตาม ใจ ชั่ว ร้าย ตาม ใจ เขา มัก, เขา จึง เดิน แนว หน้า ถ้วย หน้า อาย ทาง มิ ดี มิ ร้าย ทั้ง หมด. 25 เขา ได้ เอา ความ ไม่ มี แม่น เจ้า หน้า มา ขึ้น เป็น ความ แข็ง พาง. เขา ได้ ถวาย เกียรติ แด่ เจ้า หน้า ที่ สร้าง แต่ ตัว เขา ให้ ได้ ความ ขอบ พระ คุณ ถวาย “อา แมน.” 26 เป็น เหตุ นี้ ด้วย พระ เจ้า จึง ปล่อย เขา ให้ ทำ ตาม แนว หน้า ถ้วย หน้า อาย, แม้ ตัว ทำ เขา ก็ ขึ้น ยาก ให้ ลง เสีย ดี กว่า หน้า

แต่ง. 27 ทาง ผู้ ดาย ล้ แบก ทน รัก วาง ยาง ยก ผู้ ทุง ร้ เสีด ผิด แนว แดน ดา พ้า แต่ง แข้ว มา ยก มัท ทน ผู้ ดาย ก่ ผู้ ดาย เสีด แนว อ่าย พ้า ข้าย พ้า อ่าย ก่ ทน เรา จั่ง มี งาง โน้ย โฆม ทัง เจ้า มี เรา รัก เสีด ผิด.

28 ข้อน เรา เง่า พู้น ขุ เจ้า พ้า ท่าน เจ้า จั่ง ป่อย ให้ เรา ใจ มืด มุ ข้าย อ่าย ทัง เสีด แนว เง่า ดี้ เสีด. 29 แดน เรา มี ก่ โลด จาน ดู่ แนว, แนว ข้าย อ่าย, ทิน เท้ม, ใจ อ่าว ข้าย, มี ก่ ความ เก่ง แทน น้า พ้น ง น แต่ง ทน, แข้ว พาง, เจ็ง ใจ ให้ ทน, ท่าว โท ณุน ทน. 30 ท่าว ความ ทา ด้อย ใจ่ ทน, ณัด ดู่ เจ้า พ้า, ท้าว ใหญ่, ดุ ยาย, โท เง่า เงิน, ท่าว อ้าง ข้าง แนว เง่า ถิ นั้น, เง่า พ้น ความ อ้าย เอ็ม. 31 เง่า รัก เง่ง ความ ถิ ความ ข้าย, เง่า ท่อย ความ จ่าว แข้น, เง่า ยก อิ้น ดุ ทน. 32 ทา ว่า เรา ขุ ฐอ ง แต่ง ดา เจ้า พ้า ดู้ น โว้ น้น ลี้ ถิ แดน ผ เสีด แนว น้น ดี้ ทาย เรา ลี้ ทุ ง เสีด ผู้ แข้ว ทุ ง พ้อม ใจ ทัง พ้ง ผ เสีด แนว น้น ใหม่.

วาย 2

เจ้า พ้า ทิน วาน ถิ มี แม่น

1 เงิน เณ ง น้น ถ พี่ น้อ ง เอ็ย เง่า ว่า เจ้า ดู เงิน ใด เม่ เจ้า ท่าว โห้ย ใจ่ ผู้ อิ้น เจ้า ลี้ เง่า มี ความ แท้ รัก เพ่ ว่า เม่ เดุ เจ้า ท่าว โห้ย ใจ่ ผู้ อิ้น น้น เจ้า ลี้ ทุ ง เสีด เณ ง เรา ลี้ แม่น เจ้า ท่าว โห้ย ใจ่ เจ้า มี่. 2 อ็ท เจ้า พ้า ทิน วาน ใจ่ โห้ย พ้ง ผ เสีด แนว น้น ณุม เดา ลี้ ว่า แม่น แข้ว. 3 พี่ น้อ ง เอ็ย เจ้า ท่าว โห้ย ใจ่ พ้ง ผ เสีด แนว น้น ทาก เจ้า ลี้ ทุ ง เสีด แนว เรา เจ้า รัก ลัด เง่า ว่า เจ้า ดู รัก น่อย อ็ท เจ้า พ้า ทิน วาน ใจ่ โห้ย ข้ เง่า. 4 ข้ ว่า เจ้า ดุ ย่าย ความ เจ้า พ้า อิ น ดุ, ความ อัด ใจ โจ็ม โดม ใจ ท้ น, เจ้า ขุ ข้ เง่า ความ เจ้า พ้า อิ น ดุ น้น ลี้ เพ่ ทา ยก ให้ เจ้า น่อย ร้ งาง โน้ย. 5 ทาก ว่า ใจ เจ้า แท่ ย าน เง่า ดี้ ว ขึ้น ใจ เจ้า ลี้ ร้อน โฆม อ็ท เจ้า พ้า ฉุ ด ใหญ่ โว้ พ้น ง มี ลิ ง เจ้า หน ทน นั้น, ลี้ แม่น มั้ เจ้า พ้า ดู ทิน วาน ใจ่ โห้ย ยก ถิ มี แม่น ให้ เห็น ออก. 6 เจ้า พ้า ดู เอา เดุ ง เม่ ง ใจ ให้ ดุ่ ผ ท่อย อ็ท เรา เสีด. 7 อน ผู้ มี ความ หน พ้น ท้ ใจ เสีด อ็ท ถิ ร่าว ทา ยก ร่า ง ใจ หุ่ ง หน้า มา ทา แท่ ง อ็ท เง่า ขุ ทาย น้น เจ้า พ้า ดู เผ ง เย เรา ให้ มี ดุ่ ดุ าด เร่ย. 8 เจ้า พ้า ดู ฉุ ด ใหญ่ ให้ แดน ผ ท้าว ใหญ่ ใส่ จุ ง แต่ง ผู้ เง่า พ้น ความ ถิ มี แม่น, ทุ ง มัท เสีด ยก ข้าย อ่าย.

9 อ็ท ให้ ณุน งาง มี่ ดู เงิน นั้น ทัง ดุ่ ผ ผู้ เสีด ข้าย

อย่าง ๆ เป็นนั้นทั้ง ๆ ที่ท่อน แข้ว แม่น ๆ ท่างพระ. 10 ๆ เชื่อ อีก ๆ มี งาน ร่างใจ ความ ทุ่ง หน้า มาตา ทั้ง ความ จุก ร่าง งางใจ ๆ เป็นนั้นทั้ง ๆ ที่ท่อน แข้ว ค้ำ แม่น ๆ ท่าง พระ. 11 เพ่ว่า เจ้า หน้า เข่า ได้ เห็ง หน้า ผู้ใด.

12 พ้ง ๆ ท่าง พระ เชื่อ งาง, เข่า เชื่อ ท่อง จอง ท่านโม เณ็ แต่ง ดา เรา ๆ้ ทาง เข่า ๆ้ ท่าว อ้าง จอง แต่ง ดา นั่น. พ้ง ๆ ที่ท่อง จอง แต่ง ดา ทาก เชื่อ งาง ค้ำ ๆ้ ให้ท่อง จอง แต่ง ดา นั่น. 13 เข่า แม่นว่า พ้ง ๆ พ้ง จอง แต่ง ดา ๆ เป็น ๆ ผู้ ทู้ ผู้ ๆ ท่อง งาน ทาง เจ้า หน้า ท่า ใด ทาก แม่น ผู้ ได้ เอา ใจใ่ เชื่อ ท่อง จอง แต่ง ดา นั่น เป็น ๆ ทู้ ผู้ ๆ. 14 พ้ง ๆ ท่าง พระ เข่า มี จอง แต่ง ดา ทาก เรา เชื่อ ท่อง จอง แต่ง ดา ชู่ เร่ง นั่น จอง แต่ง ดา ค้ำ ชู่ พ้ง มี่ ค้ำ เรา แข้ว. 15 เรา วอก ให้ ทู้ เห็น ว่า งาน ทาง เชื่อ ท่อง จอง แต่ง ดา นั่น ค้ำ ได้ แห้ม ใจ่ ใจ เรา แข้ว, ใจ เรา พี่ ฉัก ค้ำ เชื่อ ให้ เรา ทู้ งาน แม่น แวก ทะ ความ เรา พี่ นั่น มี เท่ ท่าว ให้ง ใจ่ เรา, มี เท่ ค้ำ จุ แท้ ความ ให้ เรา. 16 ทาน มั้ เจ้า หน้า จุ ให้ เจ้า เชื่ญ วา จัก วาน ความ เร่ท จั่ง ผู้ ๆ ท่อง ร่าว ของ เจา ได้ ว่าว แข้ว นั่น.

ๆ ที่ทั่ง จอง แต่ง ดา

17 ว่า เจ้า ทาก แณทเจ้า มี่ เป็น ๆ ที่ จี่ ได้ เพ้ง จอง แต่ง ดา แต่ง อ้าง ว่า มี เจ้า หน้า. 18 ทั้ง ว่า ทู้ นี้ โมท ใจ ค้ำ ท่าน เจ้า เห็ง เว้า ว่า มัท อีก ใจ เจง นั่น เพ่ว่า เจ้า ได้ แอง ทู้ จอง แต่ง ดา. 19 เจ้า ใจ พั่น เข่า ว่า เจ้า เป็น ผู้ จุ้ง ๆ ทาง วอด, เป็น แจ่ง ทุ่ง ให้ ๆ ผู้ งาน มืด. 20 เป็น ผู้ วอก จอน ๆ ด้า, เป็น ได ณ วอก เร็ท น้อง, เป็น ทอง ถ้ ทู้ ความ ถ้ มี แม่น ท่อง จอง แต่ง ดา. 21 เป็น เณ็ง นั่น เจ้า ผู้ เป็น ได ณ วอก จอน ๆ อั่น จุ เข่า วอก จอน เจ้า มี อ่า? ทั เจ้า วอก ว่า ทู่า จัก เจ้า มี่ จัก ทั เข่า? 22 เจ้า วอก ว่า ทู่า ถิ้น จุ้ เจ้า มี่ ถิ้น ทั เข่า? เจ้า หน่าง จุ้ง ทุ่น ขั่น เจ้า มี่ ทู้ง เทว จัก เทน โพ้ เทา ทั เข่า? 23เจ้า ท่าว อ้าง จอง เจ้า หน้า แต่ง ดา เจ้า มี่ ทู้ง น้าม หน้า เจ้า หน้า ขั่น งาง ทาง ด้อง ฉิ ณ จอง แต่ง ดา ทั เข่า?. 24 พี่ง งาง หน้า ได้ แห้ม ฉิน โว้ ว่า “ ๆ ท่าง พระ ดุ ง่าง เจ้า หน้า ค้ำ ข้อน ๆ”

25 ว่า พ้ง พี่ น้อง เชื่อ ท่อง จอง ท่าน โม เณ็ แต่ง ดา แง่น งาง พ้ง นั่น ค้ำ มี ค่า แท้ ว่า ทาก เจ้า ขั่น งาง ทาง ด้อง จอง แต่ง ดา อีก แง่น งาง พ้ง นั่น ค้ำ เณ็ง เข่า ได้ เชื่อ. 26

โย ฮา 2

เณร นั้น สะท้าง พูด ว่า เข้า ได้ เสีย ชีวิต แล่น ฟาด ขึ้น ทาง ทิ้ง ท่อ ธอ แต่ ดา ซู้ ซู้ นั้น เจ้า พี่ เอ๋ เข้า แสน ซู้ นั้น เณร ซู้ แล่น ฟาด ขึ้น แล้ว เข้า แม่น อ่า ?. 27 ทา ว่า พ้น พี่ นั้อ มี ธอ แต่ ดา แต้ม ตุ้น ไว้ ทั้ง เสีย ชีวิต แล่น ฟาด ขึ้น แล้ว ทาง ทิ้ง ขั้น ขาด ทาง ตุ้อ ธอ แต่ ดา พ้น เสีน ไฟ เข้า ได้ เสีย ชีวิต แล่น ฟาด ขึ้น เรา ได้ ท่อ ธอ แต่ ดา ซู้ เรา แสน นั้น ถึ เอ๋ ท่าว ให้ ข่ พ้น จุ. 28 เพ่ ว่า สะ ชีว แท้ เข้า แม่น เป็น ชีว ที่ ทาง นอก จัก แล่น ฟาด ขึ้น แท้ ลี้ เข้า แม่น เอ๋ เห็น ทาง มี่ ลิ ที่ นั้น. 29 ซู้ เป็น สะ ชีว แท้ ลี้ แม่น เป็น สะ ชีว ทาง ทรง. เสีย ชีวิต แล่น ฟาด ขึ้น แท้ ลี้ เป็น ทรง ใจ ท่อ ขรง ทาง เจ้า ณรน ใช เข้า แม่น เป็น ท่อ ธอ สะ แต่ ดา แสน นั้น เจ้า พี่ ข้อ ตู เข้า แม่น สะ ข้อ ตู.

วาง 3

เจ้า พี่ ต่อ เทา ท่อ ขรง เถ่

1 ว่า เณร นั้น สะ ชีว เอ๋ เณร สะ อื่น แนว ใด ข้ ว่า จัก แล่น ฟาด ขึ้น มี อน ใด ก๊. 2 มี ถ๊ ทาง แนว ลี้ แม่น เจ้า พี่ ได้ ฉาว ความ วอน ขอน นั้น ให้ สะ ชีว ทิ้ม ไว้. 3 ทา ทา มี ณาน สะ เข้า นี่ จัก เรา เข้า นี่ นั้น เอ๋ เสีย ให้ ความ นี่ เจ้า พี่ นั้น ข้ ไฟ เข้า ?. 4 เข้า แม่น แนว นั้น ถึ ทา ทา ซู่ สะ เอ๋ แล้ว พาง ลี้ ถ๊ ทาก ว่า เจ้า พี่ เว้า ที่ ความ นี่ เณร มี ความ ตุ้น ไว้ ขึ้น พิง ขาง พี่ ว่า:

เพ่ ว่า เจ้า พี่ เอ๋ ให้ เห็น นี้ ใช ใจ นี่

เม่ เอ๋ เรา ท่าว ความ ทา ข้อ ใช่, ท่าน เจ้า ลี้ เอ๋ แพ้

5 ว่า ทาก เทา มี ความ โลด จ้าน เสีย ให้ เห็น ความ เจ้า พี่ ถึ มี แม่น แล้ว พ้น เทา เอ๋ ว่า แนว ใด, เอ๋ ว่า เจ้า พี่ ใช่ ให้ เข้า ถึ มี แม่น นั้น เอ่า? (นั้อ เว้า เณร ซู้ สะ) 6 เข้า แม่น แนว นั้น ท่า ใด ว่า ทาก แม่น แนว นั้น แล้ว เจ้า พี่ เอ๋ ทิน วาน เมง ฆุม ได้ แนว ใด. 7 ว่า ทาก ความ น้อ แล้ว พาง เป็น ขรง เสีย ให้ ความ ถึ มี แม่น เจ้า พี่ เห็น ออก แท่ เป็น ขรง เสีย ให้ ท่าน เจ้า ได้ หน้า ได้ ตา เป็น ช่ น้อ จี่ จุก ให้ เณร สะ ขาง ให้. 8 แล้ว เป็น ช่ ฉุม เทา จี่ เข้า เสีย ข้าง อ่าง เพ่ ให้ มี จัก ถึ ออก มา หนึ่ง จัก ข้าง อ่าง นั้น เณร ณาน สะ ได้ ดู ง่าง ฉ่า หน ว่า นั้อ ได้ ท่าว แนว นั้น จัก ใช่ ให้ สะ แนว นั้น ลี้ โฉม ด่าง แล้ว.

โรม 3

เผ่า มี ความ ดี มี แม่น

9 ว่า เรา ดี นั้น ดี อย่าง ใด เรา เป็น ชาว ยิว ดี ก็ เรา ชาว ต่าง ชาติ อย่า ? เผ่า เป็น แน่ นั้น เพราะ ว่า ได้ ตำหนิ แล้ว ชาว ยิว และ ต่าง ชาติ ล้วน อยู่ ใต้ บาป ด้วย กัน. 10 เรา มี ความ แห้ม ไว้ ที่ พึ่ง พา ว่า:

ผู้ ชอบ ธรรม ไม่ มี สัก คน

11 ผู้ ชอบ ธรรม ที่ แท้ จริง ไม่ มี สัก คน เลย

12 ทุก คน หัน หลัง ให้ พระ

พา กัน เสีย ทาง ไป หมด

ไม่ มี ใคร ทำ ดี

13 ความ คอ ของ เขา เป็น เหมือน อุโมงค์ ที่ เปิด อ้า ไว้

ลิ้น ของ เขา มี แต่ ล่อ ลวง

มี พิษ งู อยู่ ใต้ ริมฝีปาก ของ เขา

14 ปาก ของ เขา มี แต่ ความ ด่า ทอ และ ขม

15 เขา วิ่ง ไป ที่ ไหน ก็ ไป ฆ่า คน ที่ นั่น

16 เขา ทำ ให้ ชีวิต ของ คน อื่น ต้อง ทน ทุกข์ ยาก

17 เขา ไม่ รู้ จัก ทาง แห่ง สันติ

18 เขา ไม่ เกรง กลัว พระ เจ้า เลย

19 ที่ เรา รู้ ว่า พระ ธรรม บอก ไว้ นั้น ก็ เพื่อ ให้ ทุก คน ที่ อยู่ ใต้ บังคับ ของ ธรรม บัญญัติ ได้ ยิน ด้วย กัน เพื่อ ให้ ทุก ปาก ต้อง หุบ ลง และ ให้ ทั่ว โลก ต้อง ยอม รับ โทษ ต่อ หน้า พระ เจ้า ทั้ง สิ้น. 20 เพราะ ข้อ นี้ ว่า เรา ทำ ดี ให้ ถูก ใจ พระ เจ้า ไม่ มี ใคร เป็น ชอบ ธรรม ได้ เลย ด้วย การ ที่ ทำ ตาม ธรรม บัญญัติ นั้น เพราะ ว่า ธรรม บัญญัติ ให้ รู้ จัก บาป เท่า นั้น.

แต่ ตอน นี้ มี ความ ดี มี แม่น

21 ถึง นี้ เรา ได้ เห็น ว่า ชอบ ธรรม ที่ ทำ ให้ เรา ดี ได้ นั้น ไม่ ได้ มา ทาง ธรรม บัญญัติ เลย แต่ ว่า ธรรม บัญญัติ และ ผู้ พยากรณ์ ก็ เป็น พยาน ถึง ความ ดี นี้ ด้วย. 22 คือ ความ ดี มา ทาง ความ เชื่อ ใน

ได้ให้ ผู้ ท่อง จงใจ ทาง นั่นคือ แม้น ผู้ เดียว เจ้า เสีย ณ ฤา จิต เพื่อ ว่า ทุก คน แห่ง ตน เพิ่ม. 23 ข้อน ว่า ทุก คน ได้ เสีย งาง แท้ ออก ท่าง ข้า เจ้า พ้น. 24 ทาก ว่า เจ้า พ้น คือ ทูล ว่า เรา เป็น คน ขี้ ผู้ กิ ข้อน บุน ฐน ท่าน เจ้า เข่า ได้ ที่ ค่า จ้ เจ้า เสีย ณ ฤา จิต ได้ ดู เรา ให้ เป็น คน ท่าง. 25 เจ้า พ้น ได้ เสีย ให้ เห็น จัก เจ้า เสีย ณ เอา เจง ดู ให้ จ ผู้ เดียว ท่าน เจ้า. อน นี้ คือ เป็น จัก ขี้ องก ให้ เห็น ท่าน เจ้า มี ความ กิ, ท่าน เจ้า ได้ อัด ใจ โจม ให้ เข่า ได้ ใช่ ให้ จ ผู้ ได้ เสีย งาง ท่อน แข้ว นั่น. 26 ให้ คือ องก ให้ ขุ, ว่า เจ้า พ้น เป็น ผู้ กิ มี แม้น แท้ ดู่ อง เส ผู้ เดียว เจ้า เสีย ณ นั่น ให้ เป็น ผู้ กิ มี แม้น.

27 เม่ เป็น แนว นั่น แข้ว เขา ขุ เอา อน ใด มา อ้าง เพิ่ม จง อ้าง แข้ว ขุ เอา อน ใด มา อ้าง ว่า เพิ่ม จง อ้าง ? ขุ อ้าง หน้า จัก เสีย ท่อง ฐอ แท้ ดา นั่น อ่า ? เข่า แม้น แนว นั่น ทาก คี้ เอา จัก เดียว มา อ้าง . 28 ณุม เขา ขุ เห็น ว่า ผู้ ใด ขุ เป็น ผู้ กิ มี แม้น นั่น คือ แม้น ผู้ เดียว เข่า แม้น ผู้ เสีย ท่อง ฐอ แท้ ดา. 29 ข้ ว่า เจ้า พ้น นั่น เป็น เจ้า พ้น ส ชิว ที่ นั่น อ่า ? ท่าน เจ้า เข่า ได้ เป็น เจ้า พ้น ส ท่าง หนึ่ อ่า? แม้น ถ เจ้า พ้น เป็น เจ้า พ้น ส ท่าง หนึ่ แห่ง ทน. 30 เพื่ ท่าน เจ้า เป็น เจ้า พ้น ผู้ ถือ ท่าน เจ้า นับ ว่า ผู้ เสีย ขอด แหน่ ง าย หน่ นั่น เป็น ส กิ มี แม้น ท่อง จง ดู เรา เดียว. แต่น เข่า เสีย ขอด แหน่ ง าย หน่ ว่า เรา เดียว เจ้า พ้น คือ นับ เรา เป็น ส กิ มี แม้น แห่ง ทน. 31 ว่า แนว นั่น ณุม เขา ขุ เอา ความ ณุม เขา เดียว าย ข้ จง ฐอ แท้ ดา นั่น เข่า, เข่า แม้น แนว นั่น ณุม เขา ทูล ห้ ฐอ แท้ ดา นั่น ชู่.

วาง 4

ท่าน อับ ขา ทาม เป็น ทอง กิ

1 ว่า เดน นั่น ณุม เขา ขุ ว่า แนว ใด ทับ ท่าน อับ ขา ทาม เข้า ปู่ ณุม เขา ท่อง จาง จง ดา. 2 ว่า เจ้า พ้น นับ ท่าน อับ อา ทาม เป็น ส ขุ ผู้ กิ ท่อง จง จง เสีย ท่าน คี้ มี ทาง ขุ อ้าง ได้ ทาก ว่า ที่ หน้า เจ้า พ้น แข้ว ท่าน เข่า เป็น เดน นั่น. 3 พับ ขาง พ้น ได้ คุน ใจ้ เดน ใด ได้ คุน ใจ้ ว่า ท่าน อับ ขา ทาม ได้ ดู เจ้า พ้น แข้ว ความ ดู นั่น เจ้า พ้น คือ ว่า เป็น ความ กิ ให้ ท่าน. 4 ผู้ เสีย จัก ได้ ค่า จ้าง นั่น เข่า ให้ ว่า เป็น ดอง เมง ใจ ให้ เป็น ค่า แพง เจ้า เสีย. 5 ผู้ เข่า ได้

เรื่อง ท่อง บรร ทาง ทาท ได้ ใคร ใจ ท่าน เรา ผู้ ค่อย สะ อึก ให้ เป็น สุ ผู้ ถ้า ความ เข้า นี้ เป็น ความ ถ้า มี แม่น. 6 เหมือน ท่าน ดา วิด ได้ เอ่า ยอด ความ ชุก ช่าง ผู้ เรา พ้า ว่า เป็น สุ ถ้า มี แม่น แนว เข่า ได้ เรื่อง ท่อง บรร ทาง นั้น ว่า:

7 ผู้ มี ความ ชุก ช่าง แม่น ผู้ เรา พ้า ข่าง วัก เรา เรื่อง อึก

แท่ง ข่าง งาง ใน้ย ให้

8 ผู้ เรา พ้า เข่า ใช่ ให้ย

9 ว่า ทาท เป็น เหมือน นั้น ความ ชุก ช่าง งาง ใจ มี ที่ ผู้ ได้ เรื่อง อึก แน่น ง่าย หนึ่ง แสน ดิว อ่า ? ข้ ว่า แสน เข่า ได้ เรื่อง อึก แน่น ง่าย หนึ่ง แอ่ เพ่ น้อย เว้า ว่า ท่าน อัง ขา ทาม ได้ เข่ เรา พ้า จึ่ง ว่า ท่าน เป็น สุ ผู้ ถ้า. 10 วัก นี้ ได้ เป็น นั้ เข่ ใด ท่อน ท่าน เรื่อง อึก แน่น ง่าย หนึ่ง ข้ ว่า ขุน ทึ่ง ? ได้ เรื่อง ท่อน. 11 ท่าน ได้ เรื่อง อึก แน่น ง่าย หนึ่ง นั้น เป็น เมือง ได้ ขาง ถ้า ค้ เป็น ความ ถ้า มี แม่น เหมือน ท่าน ได้ เข่. เข่ ท่าน ทึ่ง เข่า เข็ ได้ เรื่อง อึก แน่น ง่าย หนึ่ง นั้น ท่าน ค้ ชุ ได้ เป็น อ้าย พ้ง ผู้ เข่ ทา ทา ทึ่ง เข่า เข็ ได้ เรื่อง อึก แน่น ง่าย หนึ่ง ค้ ถ้า เรา พ้า ค้ ว่า เป็น สุ ผู้ ถ้า. 12 ท่าน ชุ เป็น อ้าย พ้ง ผู้ เรื่อง อึก แน่น ง่าย หนึ่ง เข่า แม่น ผู้ เรื่อง อึก แน่น ง่าย หนึ่ง ที่ นั้น ว่า เข่ เหมือน ท่าน อัง ขา ทาม เข้า ปู้ เม่ ขาง พ้ง เทา ท่าน ค้ เข่ เม่ เข่ เข็ ได้ เรื่อง อึก แน่น ง่าย หนึ่ง.

เข่ ความ เรา พ้า จึ่ง ได้ ขาง ถ้า

13 เรา พ้า ได้ จาว แท้น ทัง ท่าน อัง ขา ทาม แท่ง ผู้ ฉัง เข้ ชาย ท่าน ว่า เมือง ขุม ชุ เป็น เนอ ท่าน ค้ เข่า ได้ มา ทาง จอ แท่ง ดา ทาท ได้ มา ทาง ความ ถ้า มี แม่น ฉ้อน เข่.

14 ว่า ทาท ผู้ ท่อง จอ แท่ง ดา นั้น ชุ ได้, วัก เข่ ค้ เข่า มี ขรง ฉ้ง ความ จาว แท้น ค้ เข่า มี ขรง ฉ้ง แง่ท หน. 15 เพ่ ว่า จอ แท่ง ดา นั้น เป็น ขรง ให้ เรา พ้า ปุ ด โพ่, ข่อน ใด เข่า มี จอ แท่ง ดา ข่อน นั้น ค้ เข่า มี ผิด จอ แท่ง ดา.

16 เพ่ เหมือน นั้น ถ้ เข่ จึ่ง ได้ ท่อง ความ จาว แท้น เพ่ ชุ ได้ ท่อง ขุน จุน เรา พ้า ความ จาว แท้น นั้น จึ่ง ชุ เรื่อง ให้ ผู้ ฉัง เข้ ชาย ท่าน กู่ สะ เพ้น ใจ เข่า แม่น ผู้ ฉัง เข้ ชาย ท่อง จอ แท่ง ดา แสน ดิว ค้ แม่น เท็ง ท่า แสน สะ เข่ แนว ดิว หน ทัง ท่าน อัง ขา ทาม อ้าย ปุ่ม เทา

เห็นท่า. 17 ตามความแห้มคุนเจ้าหนึ่งพึงขาวหน้าว่า เทาได้แต่งให้เจ้าเป็นอ้าสแฮ่นลินเมง. ทาทแต่งเจ้าก่หน้าเจ้าหน้าท่อสความท่านเฮ่นั้น เจ้าหน้าสู้ลดให้สตาสแข้วลันมามีคุเจ้สแต่งได้วอทอนใดเข่ามีให้มีนั้น. 18 ท่านอังขาทามเม่เข่ามีความทาง่ก่แข้วทาทลี้ทูงโงงใจเฮ่ทาง่ก่ว่าคุได้เป็นอ้าสสทาสแฮ่นลินเมงท่อสความเจ้าหน้าคุนเจ้าว่าเฮ่xาสเจ้าคุเป็นแนวนันล์. 19 ความท่านเฮ่เข่าได้ทูกน้อสโรงท่าใด ตาว่าเจ้าห้เจสแท่ทอดท้อสปีแข้วลี้ลำ ท่านลี้เข่าได้หนีว่ามี่ลิงเจ้าแงกเณงตาสแข้วท่าใด แต่งเข่าได้หนีว่านางณาขามีเจ้าเข่ามีขุท. 20 ท่านเข่าได้เห่งเง็ความเจ้าหน้างาวแท้น ทาทว่าความท่านเฮ่ได้ก่มแท่นห้าวแงงนั้น ท่านจิ่งได้ดาสโหว้ความทู่งหน้าให้เจ้าหน้า. 21 ท่านพันหใจเฮ่ว่า, เจ้าหน้ามีแสงทูงคุเสิดให้ได้ท่อสความงาวแท้นเจ้วแข้วนันล์. 22 เป็นเณงนันล์ ความท่านเฮ่นั้น เจ้าหน้าจิ่งว่าท่านเป็นสลิมีแม่น. 23 ทาทว่าความเจ้าหน้าว่าท่านเป็นสลิมีแม่นนันลี้เข่าได้แห้มคุนเจ้าเพ่ท่านสู้ลวด. 24 ลี้เพ่เทาเห็งท่าว่าเป็นสลิมีแม่นณุมเทาเฮ่ท่านเจ้าสู้ลดให้เจ้าเสิณุณุมเทาตาสลันเข่า. 25 เจ้าเสิณุสู้ตาสฮ้อนงาวโน้สณุมเทาเห็งท่าแข้วเจ้าหน้าได้ลดให้ลันเพ่ให้พังเทาได้เป็นสลิมีแม่น.

วาส5

เจ้าหน้านังเป็นสลิมีแม่น

1 เป็นเณงนันเจ้าหน้าให้ณุมเทาเป็นสลิมีแม่นฮ้อนเฮ่แข้วณุมเทาจิ่งมีความขุทง่างงใจหนึ่งเจ้าหน้าท่อสงาวงทาง เจ้าเสิณุวาขัดเจ้าจอมณุมเทา. 2 ท่อสทางท่านเจ้านันล์ณุมเทาจิ่งได้เน้าโงเพ่งเจ้าหน้า, ณุมเทาจิ่งพันหใจสู้ท่อสความเทาเฮ่นันแข้วณุมเทาลี้เมงม่นหนึ่งความใสมอน ว่าคุได้มีเพ็นความทู่งหน้ามาตาหนึ่งเจ้าหน้า. 3 ทาสณีนันใหม่ณุมเทาลี้เมงม่น อินทานหนึ่งความโน้ณุนเพ่ทุว่าความโน้ณุนนันเสิดให้มีความอ้กใจโจม. 4 ความอ้กใจโจมเสิดให้เทาเป็นสให้เจ้าหน้าโหมใจอ็กโหมใจนันเสิดให้มีความพันหใจ. 5 ความพันหใจเข่าท่อนเสิดให้มีความหั่นใจลี้เพ่ว่าเจ้าหน้าให้ความท่านเจ้าอ็กนันทู่งโทเน้าจุ่งทรใจณุมเทาแข้ว.

6 ทรง เรา ผู้ มี เดช ที่ ต่อ หน้า เจ้า จง ถ่อม ใจ ลง ท่อ เรา เจ้า ให้ ทัด
เทียม กัน. 7 คือ เพราะ ว่า พระ เจ้า มี ใช่ ทาง ที่ จะ ทิ้ง ผู้ ใด มิ ได้ เลย
ทาน ใด ที่ เรา ทิ้ง ได้ คือ ได้. 8 ที่ ว่า เจ้า ให้ ได้ เรือง ให้ เห็น แจ้ง ว่า ท่าน เจ้า มี
ความ ยิน ดี ผู้ ใด เดา คือ แม้น ทรง เจ้า เดา ที่ เป็น ดัง นี้ นั้น เจ้า จง ยิด ได้ ถือ ซึ่ง
เรือง ที่ ผู้ ใด เดา. 9 เพราะ ใด นั้น เมื่อ เจ้า ให้ ผู้ ใด เดา เป็น ทิ้ง ที่ ท่อ จาก ท่าน
เจ้า ที่ ใด นั้น ใหม่ ผู้ ใด เดา ถือ ท่อ ซึ่ง ความ เจ้า ให้ ปูก ใหม่ คือ ข้อน ท่าน เจ้า. 10 เพราะ
เมื่อ ผู้ ใด เดา ที่ ตัด ถูก เจ้า ให้ ดี นั้น ท่าน เจ้า คือ ให้ ผู้ ใด เดา ตัน ใด ทัง เจ้า ให้ ที่
จาก ดี เจ้า ให้ ซึ่ง เรือง. ที่ ใด นั้น ใหม่ เมื่อ ผู้ ใด เดา ได้ ตัน ใด ทัง เจ้า ให้ แจ้ว ผู้ ใด เดา
มี ซึ่ง เรือง ใด ท่าน เจ้า. 11 เรา แม้น ที่ นั้น ผู้ ใด เดา ที่ ให้ บ่าน ใคร หาน ที่ เจ้า ให้
ท่อ ที่ เจ้า เดือ ยิด ผู้ ใด เดา ดี พา ให้ ผู้ ใด เดา ได้ ตัน ใด ทัง เจ้า ให้.

อา ดาม ทัง เจ้า เดือ

12 อัก ดาย ใน ได้ ใน มา ให้ บุ ข้อน ผู้ ถือ แจ้ว อัก ที่ คือ มา ข้อน ดาย ใน
นั้น ใน นั้น ถือ อัก ที่ จะ ได้ ยาม ดัง ดอก ซึ่ง ผู้ เพราะ ซึ่ง ได้ เดือ ดาย แจ้ว. 13 ถือ
แท้ อัก ดาย ใน ได้ ดี ที่ ให้ บุ ข้อน มี จอ แท่ ถา, ที่ ว่า ท่อน ใด เจ้า มี จอ แท่ ถา
คือ เจ้า ว่า มี ดาย ใน. 14 แนว ใด คือ ถือ อัก ที่ ได้ ที ให ให ผู้ ผู้ มา แท่ ดัง อา ดาม ดอก
ใน เรือ ที่ ว่า เรา เจ้า ได้ เดือ ดาย ใน เป็น อา ดาม ผู้ เจ้า ที่ ความ เจ้า ให้ ดอก ดอน.
อา ดาม เดือ ทรง ที่ ให้ ผู้ ถือ มา บุ น ที่ ถา.

15 ที่ ว่า ดอน มา แท่ เจ้า ให้ นั้น เจ้า แดก ผู้ เจ้า ที่ ความ ว่า ที่ ผู้ เห็น ที่ ที่ ถือ
ที่ ข้อน ผู้ ถือ แจ้ว เจ้า ที่ ความ. ที่ ใด นั้น เจ้า จัก ที่ ใด ดอน บุ น ที่ เจ้า ให้ ดอน
ให้ นั้น คือ แม้น เจ้า เดือ ผู้ ถือ ที ทัง ผู้ เห็น ที่. 16 ดอน เจ้า ให้ ให้ เจ้า แดก อัก
ดาย ใน ผู้ นั้น ผู้ ถือ, เพราะ มี อัก ที่ น วาน นั้น คือ ข้อน อัก ขึ้น ดาย ที่ ถือ ดอ แท่ ถือ ขึ้น
ที่ เดือ ใน ที่ ว่า ดอน เจ้า ให้ ให้ นั้น แม้น บุ น ที่ อัก ขึ้น ดาย ที่ ถือ ที่ แท่ แจ้ว
ขึ้น ขาง ใน ให้. 17 ว่า ที่ ผู้ ถือ ขึ้น ดาย ที่ ถือ เดือ ให้ อัก ที่ ใน ที ยิด ข้อน ผู้ ถือ
นั้น, ผู้ เห็น ที่ ได้ ความ เจ้า ให้ อัน บุ แท่ บุ น ความ ถือ คือ ถือ ใน แดง ถือ เรือ ดอ ดาย
ท่าน เจ้า ถือ ใน ใหม่ นั้น คือ แม้น เจ้า เดือ.

18 ใน นั้น ถือ อัก น วาน ใน ใน ผู้ เห็น ที่ ข้อน ขึ้น ดาย ที่ ถือ แท่ ถือ ใน ใน

อัท เสีย ถึ มี แม่น เท่ ถึง ลี้ ได้ ฝ่า ให้ ช่ ระ เช่ย ฮุ้ ฆ่ เท็ จ ทาย เหล้ นั้น. 19 ฆ่ เท็ จ ทาย เป็น ฆ่ าง ใน้ ช ข้อน ฆ่ ฮุ้ เสีย าง ใน้ ช เหล้ ใจ, ฆ่ เท็ จ ทาย ลี้ ได้ เป็น ฆ่ ถึ มี แม่น ข้อน ท่าน เจ้า ฮุ้ ถึง ได้ พื้ จ ความ เหล้ นั้น. 20 มี จอ จ แต่ จ ดา ลี้ เพ่ ช่ ได้ เห็น อัท ฉัก ทาย นั้น ทาก ข่อน ใด มี าง ใน้ ช ทาย ข่อน นั้น ลี้ มี ความ ถึ ความ จาม เจ้า พ้า ทาย นั้น เหใหม่. 21 เพ่ ว่า อัท าง ใน้ ช ได้ ใจ ท จรม ให้ ทาย เหล้ ใจ เจ้า พ้า ลี้ มี ความ อั่น กุ ชั้ แจ ให้ มี ช่ ชุ าด เช่ย ท่อย ขจ จ ทาง เจ้า เสีย ญ่ เจ้า จ้อม ฮุ้ เป็น พ้า ญ่ม เธา เท็ จ ทาย เหล้ นั้น.

วาย 6

ทาย ข้อน าง ใน้ ช ทาก มี ช่ ระ เช่ย ทั้ง เจ้า เสีย ญ่

1 ว่า เป็น แนว นั้น เธา ช่ ว่า แนว ใด เธา ช่ ชั้ ฮุ้ ท่อย าง ใน้ ช ชง เหล้ นี้ อ่า? เพ่ ให้ ความ หุ้ จ พ้า มา ท เจ้า พ้า ทั่ม แท่น นั้น นั้น อ่า ? 2 เข่า เป็น แนว นั้น ลี้ ญ่ม เธา ทาย ทั้ง าง ใน้ ช แข้ว ช มี ช่ ระ เช่ย าง ใน้ ช ได้ แนว ใด? 3 พี่ น้อ จ ปุ้ ปะ เข่า ว่า ญ่ม เธา ฐู่ ฆ่ ได้ เสีย ผิด ขึ้ ที มา เน้า ทั้ง เจ้า เสีย ญ่ ลี้ ได้ ขึ้ ที มา เน้า ทั้ง อัท ทาย ท่าน เจ้า. 4 เพ่ เหล้ นั้น ญ่ม เธา จี้ จ ได้ ฉัจ จ้ว ทั้ง ท่าน เจ้า ท่อย เหล้ ได้ ขึ้ ที มา เน้า ทั้ง อัท ทาย นั้น เพ่ ว่า เจ้า จา ขิด ได้ ลัน มา มี ช่ ระ เช่ย ท่อย แฉ่ง แพจ แหล้ ท้า เจ้า พ้า เหล้ ใจ ญ่ม เธา ลี้ มี ช่ ระ เช่ย ใหม่ เหล้ นั้น.

5 ว่า ญ่ม เธา เน้า ทั้ง ท่าน เจ้า อัท ทาย ลี้ ทาย เหล้ ท่าน เจ้า, ญ่ม เธา ลี้ ช่ ได้ เน้า ทั้ง ท่าน เจ้า พื้ จ อัท ลัน มี ช่ ระ เช่ย เหล้ ถึ ทั้ง ท่าน เจ้า. 6 ญ่ม เธา ลี้ ปุ้ แข้ว ว่า โท ลิ จ เท่า ญ่ม เธา นั้น ได้ ฆ่า จ้ว ทั้ง ท่าน เจ้า เพ่ ว่า อัท าง ใน้ ช ได้ ฮุ้ พื้ จ โท ลิ จ เท่า จี้ จ ชั้ ชั้ จาท ซ้อ ซ้ แข้ว ญ่ม เธา ช่ เข่า ได้ เป็น น้อย าง ใน้ ช แข้ว. 7 ลี้ เพ่ ว่า ฮุ้ ทาย ชง ลี้ น้อย ซ้ าง ใน้ ช. 8 ญ่ม เธา ทาย ทั้ง เจ้า จา ขิด ญ่ม เธา เช่ ว่า ช่ มี ช่ ระ เช่ย ฮุ้ ทั้ง ท่าน เจ้า. 9 ญ่ม เธา ปุ้ ว่า เจ้า จา ขิด เจ้า พ้า เถ ถึ ให้ ลัน มี ช่ ระ เช่ย ช่ เข่า ทาย แข้ว อัท ทาย ลี้ ช่ เข่า แพ้ ท่าน เจ้า ได้. 10 ลี้ ข้อน ว่า ท่าน เจ้า ได้ ทาย ข้อน าง ใน้ ช เท่ ถึ ว อะ ท่าน เจ้า มี ช่ ระ เช่ย ฮุ้ นั้น ลี้ ทิ ถึ ทั้ง เจ้า พ้า. 11 เป็น เหล้ นั้น ถึ พี่ น้อ จ ให้ ห็ ว่า พี่ น้อ จ ได้ ทาย ทั้ง อัท าง ใน้ ช ทาก ลี้ มี ช่ ระ เช่ย ฮุ้ ทั้ง เจ้า พ้า พื้ จ เจ้า เสีย ญ่.

12 เพ่ เหล้ นั้น, ร้ ร้ ง หน้า เท่า ให้ อัท าง ใน้ ช เจ ท จรม มี่ ลิ จ พี่ น้อ จ แนว ปุ้ ทาย นั้น เพ่

ว่า นั้น เสีย ให้ พี่น้อง ฟื้น ความ งาม ใหม่. 13 ท่า วาง มี ลิ้น พี่น้อง ให้ งาม ใหม่ มนุษ เป็น ขวัญ ข้าย ให้ ดาย ครัว มี มือ พี่น้อง ให้ เจ้า พ้า ให้ เป็น เณร ซู้ รัก ตาย ลัน มา แข้ว ดาย ครัว เหมือ เท็จ ท่า มี ลิ้ พี่น้อง ให้ เจ้า พ้า เพ่ ให้ เป็น ขวัญ ถิ มี แม่น. 14 งาม ใหม่ คุ เข่า รัก โลก เรม พี่ น้อง แข้ว. เพ่ว่า พี่น้อง เข่ารัก ซู้ ห้อง แสงจอง แท่ง ดา ทาก รัก ซู้ ข่รม เรา เจ้า พ้า.

เป็น น้อย ความ ถิ มี แม่น

15 ว่า เป็น เณร นั้น แข้ว คุ เป็น แนว ใด ? พี่ น้อง คุ พา ทน เสีย งาม ใหม่ ข้อน เข่า รัก ซู้ ห้อง แสงจอง แท่ง ดา รัก ซู้ ข่รม เรา เจ้า พ้า แนว นั้น อ่า ? เข่า เป็น แนว นั้น. 16 พี่ น้อง ลี้ ขุ้ แข้ว ว่า ทาก พี่ น้อง ฟื้น ความ ซู้ ใด พี่ น้อง ลี้ เป็น น้อย ซู้ พี่ น้อง ฟื้น ความ นั้น ลี้ เป็น น้อย งาม ใหม่ พา โรง ขุ่ ขวัญ ตาย ข้ ว่า เป็น น้อย ความ ถิ มี แม่น พา ให้ เป็น สถิ มี แม่น ที่ เจ้า พ้า ลี้ ถิ. 17 ทาก ว่า ฉ รัก ข้อน เจ้า พ้า เพ่ว่า เม่ ท่อน พี่ น้อง เป็น น้อย งาม ใหม่ ทากโรง นี้ พี่ น้อง มี ใจ ฟื้น ความ งอn xอน นั้น อน เจ้า พ้า รัก เสีย โรม เอา. 18 เม่ พัง พี่ น้อง รัก น่อย ฉ งาม ใหม่ แข้ว พี่ น้อง รัก ลัน มา เป็น น้อย ความ ถิ มี แม่น. 19 น้อย เอา ความ ด้าย น่าย ซู้ สมา เว้า ลี้ ข้อน มี ลิ้ พี่ น้อง อ่อน แทง เคู่ ท่อน พี่ น้อง เรือย วาง มี ลิ้ เป็น น้อย จัก ข้าย อ่รย ทัง งาม ใหม่ เพ่ เสีย งาม เณร ใด. โรง นี้ พี่ น้อง ลี้ ให้ วาง มี ลิ้ เป็น น้อย ความ ถิ มี แม่น เพ่ ให้ เป็น จัก xาท xาง งาม ใหม่ เณร นั้น.

20 เม่ เคู่ พี่ น้อง เป็น น้อย งาม ใหม่ ซู่ นั้น ความ ถิ มี แม่น เข่า รัก โรง แรง พี่ น้อง. 21 เคู่ นั้น พี่ น้องรัก งาง ถิ อน ใด พื้ พัง จัก นั้น โรง พี่ น้อง ลี้ หน้า ข้าย ข้อน ว่า ทึ่ง มา พัง จัก นั้น ลี้ แม่น ขวัญ ตาย. 22 ทากโรง พี่ น้อง รัก น่อย ฉ เป็น น้อย งาม ใหม่ แข้ว รัก ลัน มา เป็น น้อย เจ้า พ้า แนว ตอง แท่น พี่ น้อง ลี้ แม่น xาท xาง แงท ใx แท่ง รัก ซู่ คุาด เร่ย. 23 ข้อน ว่า ค่า ร้าง จัก งาม ใหม่ ลี้ แม่น จัก ตาย ทาก ว่า อน เจ้าพ้า ให้ นั้น ลี้ แม่น ซู่ คุาด เร่ย ทัง เจ้า เสีญ ฆา ขัด เจ้า จอม ซู้ เป็น พ้า ญุม เรา.

วาย 7

จอง แท่ง ดา ทัง งาม ใหม่

โรม 7

1 พี่น้องครับ แน่นอนว่าผมพูดกับคนที่รู้กฎหมาย ว่ากฎหมายมีอำนาจเหนือคนเพียงในช่วงที่เขายังมีชีวิตอยู่เท่านั้น. 2 ตัวอย่างเช่น ตามกฎหมายแล้ว หญิงที่แต่งงานแล้วจะต้องผูกพันกับสามีของเธอตราบเท่าที่สามียังมีชีวิตอยู่ แต่ถ้าสามีของเธอตายแล้ว เธอก็ไม่ต้องผูกพันกับกฎหมายที่ให้เธอต้องอยู่กับสามีของเธออีกต่อไป. 3 ดังนั้น ถ้าเธอไปมีสามีคนอื่นในขณะที่สามีของเธอยังมีชีวิตอยู่ เธอก็จะถูกเรียกว่าเป็นหญิงล่วงประเวณี แต่ถ้าสามีของเธอตายแล้ว เธอก็เป็นอิสระจากกฎหมายนั้น ดังนั้นถึงแม้ว่าเธอจะไปมีสามีคนอื่นในขณะนั้น เธอก็ไม่ได้ทำผิดกฎหมาย.

4 ดังนั้นเช่นกัน พี่น้องของผม ในเรื่องของกฎหมายที่เกี่ยวกับการที่คนเราจะตายนั้น ตอนนี้พวกคุณได้ตายไปแล้วในแง่ของกฎหมายที่เกี่ยวกับบาปและความชอบธรรม เพื่อว่าคุณจะได้เป็นของคนอื่น นั่นคือของพระคริสต์ผู้ซึ่งได้ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย เพื่อว่าเราจะได้เกิดผลเพื่อพระเจ้า. 5 เพราะว่าในขณะที่เราใช้ชีวิตอยู่ตามธรรมชาติ ความใคร่ของเราซึ่งได้ถูกกระตุ้นโดยกฎหมายนั้นได้ทำงานในอวัยวะของร่างกายของเรา เพื่อให้เกิดผลสำหรับความตาย. 6 แต่ตอนนี้เราได้ตายจากกฎหมายที่เคยกักขังเราไว้ เราจึงได้รับการปลดปล่อยจากกฎหมายนั้น ดังนั้นเราจึงสามารถรับใช้พระเจ้าในวิธีใหม่ของพระวิญญาณ ไม่ใช่ในวิธีเก่าของตัวอักษรที่เขียนไว้.

กฎหมายและบาป

7 แล้วเราจะกล่าวอย่างไรดี? กฎหมายเป็นบาปหรือ? ไม่เลย! อย่างไรก็ตาม ถ้าไม่มีกฎหมาย ฉันก็จะไม่รู้จักบาป ฉันจะไม่รู้เลยว่าความโลภเป็นอย่างไร ถ้ากฎหมายไม่ได้บอกว่า "อย่าโลภ" 8 แต่บาปได้ใช้โอกาสจากพระบัญญัตินั้นทำให้ฉันเกิดความโลภทุกชนิด เพราะว่าถ้าไม่มีกฎหมาย บาปก็ตายไปแล้ว. 9 ครั้งหนึ่งฉันเคยมีชีวิตอยู่โดยไม่มีกฎหมาย แต่เมื่อพระบัญญัติมาถึง บาปก็มีชีวิตขึ้นมาอีกครั้ง 10 และฉันก็ตาย. ข้อบัญญัติที่ควรจะนำชีวิตมาให้ฉันกลับนำความตายมาให้ฉันแทน. 11 เพราะบาปได้ใช้โอกาสจากพระบัญญัตินั้นหลอกลวงฉัน และฆ่าฉันด้วยพระบัญญัตินั้นเอง. 12 ดังนั้นกฎหมายจึงบริสุทธิ์ และพระบัญญัติก็บริสุทธิ์ ชอบธรรม และดีด้วย.

13 แล้วสิ่งที่ดีกลายมาเป็นความตายให้กับฉันหรือ? ไม่เลย! แต่บาปต่างหากที่ทำให้ฉันตาย

ใด แม้น อัน ชาย ใด้ ผัว นั้น ชั่ว, ถ้า แม้น ชาย ใด้ ตาย ผัว นั้น แล้ว ก็ พ้น อัน ทาง มา สู่ ผัว เพื่อ ให้ รู้ ว่า อัน ชาย ใด้ ผัว นั้น เป็น อัน ชาย ใด้ แท้ แต่ ถ้า ขืน ท่อง ชาย ใด้ ทางใจ แต่ ตา นั้น จึ่ง ใด้ รู้ ว่า อัน ชาย ใด้ ท้าย อย่าง เมื่อ ทาย.

อัน ท้าย อย่าง สุด

14 ฝูง เรา รู้ ว่า ใจ แต่ ตา นั้น มี มา ทาง เจ้า ฉะนี้ x ทาก ว่า น้อย นี้ เป็น ฯ เมื่อ ยัง ใด้ ฉาย ใน ชาย ใด้. 15 น้อย เข่า เห็น ไม่ ใน ใจ ว่า อัน น้อย เรือ เสีย นั้น เพื่อ ว่า น้อย เข่า เสีย ท่อง แนว น้อย ใจ อ่าว ใจ้, ทาก น้อย ใจ เสีย แนว น้อย หน่าย ดู นั้น. 16 เมื่ เอ น้อย เสีย แนว น้อย เข่า ใจ อ่าว นั้น น้อย หมั่น ว่า ใจ แต่ ตา นั้น ก็. 17 ฉะนี้ นั้น จึ่ง เข่า แม้น น้อย เสีย, แม้น อัน ชาย ใด้ ผัว นี่ ลิ ด น้อย เสีย. 18 น้อย ถ้า รู้ ว่า ใน มี ลิ ด น้อย เป็น ฯ เข่า มี อย่าง ใด ก็ ตาม ผัว นี่ เพื่อ ว่า น้อย ถ้า มี ใจ อ่าว ชาย ก็ ทาก อัน ก็ นั้น น้อย เข่า ใด้ เสีย. 19 อัน ก็ น้อย ใจ อ่าว นั้น น้อย เข่า ใด้ เสีย ทาก ว่า อัน ท้าย อย่าง อย่าง น้อย เข่า ใจ อ่าว เสีย นั้น น้อย ถ้า ทำ เสีย ตาม. 20 ว่า ทาก น้อย ทำ เสีย แนว น้อย เข่า ใจ อ่าว เสีย นั้น ถ้า เข่า แม้น ใค น้อย เสีย แม้น ชาย ใด้ ผัว นี่ ลิ ด น้อย เสีย.

21 เป็น ฉะนี้ นั้น น้อย จึ่ง รู้ ว่า ทาก เป็น ใจ แนว ฯ ฉะนี้ เม่ น้อย แต่ เสีย ก็ อัน ท้าย อย่าง ถ้า มา ท่าน. 22 เพราะ เห็น ทาง ใจ น้อย นั้น ถ้า เมื่ ใจ นั้น ใจ แต่ ตา เจ้า พ้น. 23 ทาก ว่า น้อย เห็น ใจ แนว ฯ ใหม่ มี ตัว นี่ ลิ ด น้อย ใด้ ก่ ใคร ทัง มี ฉาน น้อย แต่ ฉุก น้อย ใว้ ท้อ แสง ใคร่ ม นาง, อัน ชาย ใด้ ผัว นี่ ลิ ด น้อย. 24 โอ ! น้อย นี้ เป็น ฯ ชาง มี กี่ ใจ ใด เจ้า ! ผู้ ช่วย น้อย ให้ น้อย พ้น ถ้า ตัว ผู้ ตาย นี้. 25 น้อย ใด้ ขอน เจ้า พ้น ทาง เจ้า เสีย ฝูง ใจ จิต เจ้า จอม ตัว เป็น พ้น ฝูง เรา มี ฉาน น้อย ถ้า เสีย ท่อง ใจ แต่ ตา เจ้า พ้น, ทาก ว่า มี ลิ ด น้อย ถ้า เป็น น้อย ชาย ใด้.

ชาย 8

ชู่ เจ้า ทาง มี ฉาน

1 ขัด นี้ พัด ฯ ตัว ทาง เจ้า เสีย ฝูง ใจ จิต ถ้า เข่า มี อัน ใช่ ให้ ชาย แข้ว. 2 เพื่อ ว่า ใจ มี ฉาน

โรม 8

เจ้านายเสด็จให้มีอำนาจเหนือเจ้านายเสียนี่กระไร ขอถวายพระพรเถิด นั่นแหละ ถ้าเสด็จให้น้อยน้อยลง ยากใครแก่ตายแล้ว. 3 ด้วยข้อนี้ว่า ชอบแต่ถามเสด็จเข้าถ้า ข้อนี้ลูกเสด็จให้ออนแอถึงเจ้านายแล้ว เจ้านายถ้าเสด็จแล้ว ด้วยแม่นถ้าโรงทาน ถามมีมีมีแก่สงากใครเพื่อถือทางยากใครท่านเจ้าจึงถ้าใส่โทษยากใครมีลูกนั่น. 4 เพื่อให้ความถ้อยโจษนั่นแม่นน้องชอบแต่ถามพี่ลูกเขา ผู้เข้าน้องงานแก่ผู้สาทถ้าเสด็จมีแต่เจ้านายถ้า. 5 เพื่อว่าพวกผู้ถือสัตย์ตามสัญญาใจใส่ออนเป็นตามสัญญา, พวกผู้ถือสัตย์ตามเจ้าแรกใจใส่ออนเป็นตามเจ้าแรกใจ. 6 เพื่อว่าอีกเอาใจใส่ตามสัญญานั่นด้วยแม่นอีกทาง, อีกเอาใจใส่ตามเจ้าแรกใจนั่นถ้าถือเขาแต่ความชนช่างยากใจ. 7 ด้วยว่าอีกเอาใจใส่ทางตามสัญญานั่นด้วยเป็นผู้ถือถือเจ้านาย, เพื่อเข้าคือน้องถามแต่ถาเจ้านายถ้าทาว่าคือน้องถามแต่ถาด้วยเข้าถ้า. 8 พวกผู้ถือสัตย์ตามสัญญาคือให้โรงโมกยากใจเจ้านายถ้าด้วยเข้าถ้า.

9 ว่าทานเจ้าแรกใจถือทับพี่น้องแท้ พี่น้องด้วยเข้าถือตามสัญญาตามเจ้าแรกใจว่าทานผู้ใดเข้ามีเจ้าแรกเจ้ากายโจษ ผู้นั่นด้วยเข้าเป็นทางท่านเจ้า. 10 ว่าเจ้ากายโจษถือทับพวกพี่น้องแล้ว ทาว่ามีลูกพี่น้องทางด้วยอีกยากใครมีแก่แรกเจ้าด้วยมีถือทับความคือมีแม่น. 11 แรกเจ้านายถ้าผู้ถูกให้เจ้าเสียนั่นมีถือทับนั่นว่าถือทับพี่น้องเจ้านายถ้าผู้ถูกให้เจ้าเสียนั่นมีถือทับนั่นด้วยคือถูกให้มีลูกพี่น้องถือทางนั่นนั่นมีถือทับใหม่ข้อนแตกแต่งท้าเจ้าแรกใจถือทับพี่น้อง.

12 เป็นแต่งนั่นถือพี่น้องเอง, พี่น้องถือใกล้นาง ทาว่าเข้าแม่นใกล้นางมีลูกทางอีกทันงากผู้แต่งสัญญา. 13 ว่าพี่น้องมีถือทับตามมีลูกพี่น้องถือทาง. ว่าพี่น้องถือตามเจ้าแรกใจพี่น้องด้วยถูกหักทางจ๊ะตามมีลูกพี่น้องด้วยมีถือทับถือตาม. 14 เพื่อว่าแรกใจเจ้านายถ้าพาผู้ใดผู้นั่นถือเป็นบุญเจ้านายถ้า. 15 ด้วยเพื่อว่าพี่น้องถูกเจ้าแรกใจนั่นเข้าเป็นผู้น้องสัญญาแก่เข้าเสียให้ชานแล้ว ว่าพี่น้องถูกเจ้าแรกใจด้วยเป็นบุญเจ้านายถ้าให้ลูมเขาแนทเจ้านายถ้าว่า “ อับบา ” หนึ่งว่าเจ้าพ่อ. 16 เจ้าแรกใจทรมทับมีแรกลูมเขาข่าวว่าลูมเขาเป็นบุญเจ้านายถ้า. 17 ว่าลูมเขาเป็นบุญเจ้านายถ้าแล้วลูมเขาด้วยเป็นผู้ถูกความทองพายบุนหนึ่งเจ้านายถ้าแก่เป็นผู้ทรมทับเจ้าเสียนี่ว่าทานเขา

งางมีณีใจทังท่านเจ้านันนณุมเธาคือผู้ได้ความทุกทุกเรื่องใหท่อยท่านเจ้า.

วิททุกเรื่องฟางหน้า

18 เพื่นันอยทู้วา ความโณ้ณุนงางนี้เข่าคู้เธอโงแจก แหน่ใจ่ความทุกเรื่องผู้มาฟาง
หน้าให้ณุมเธานันได้. 19 ข้อนว่าคู่อนนนี้ เจ้าพี่ได้ข้าวแข้วนันใจใส่มอนคอง
ค้าเห็นพี่งุทเจ้าพี่. 20 เพ่ว่าคู่อนนนี้ได้โทนชู้ท้องแฝงงาง โณ้ย เข่าเงินท่อย
งาวใจมนท่าใด มนเงินโงท่อยเจ้าพี่ให้มนโทนชู้ท้น. 21 ข้อนมีความอ่าวว่า คู่
อนนนี้ผู้ได้ท่อยจ้แฝงเงินน้อยคู่รัวแข้วผู้ได้เห็นท่โมทังความท้ทาวอนทุกเรื่อง
ท่อยพี่งุทเจ้าพี่. 22 ณุมเธาทู้วา คู่อนนนี้เจ้าพี่ข้าวมานันคื้โจมคาวงางมี
ท่อยทนมาทอดคุมื้นี้. 23 เข่าแม่นท่นันณุมเธาได้ณีนใจได้งาวลีท่อนนันเจ้า
โทน้อยคื้แฝกทนทูวโจ้นคู่างคองค้าเจ้าพี่ทุนเธาเงินงุท คื้แม่นผู้ให้มีลีวณุมเธา
น้อยทาย. 24 อนณุมเธาได้น้อยคื้ข้อนใส่มอนนี้ ทาทใจใส่มอนแนวทาเห็นคื้
เข่าแม่นใส่มอนเพ่ว่ามีใสแม่ผู้ใส่มอนแนวเจ้าได้เห็นแข้ว. 25 ทาทว่าณุมเธา
ใส่มอนแนวเข่าได้เห็นเธาจั่วพี่นใจคองค้าอนนันี.

26 เงินเณวลีวทนเจ้าณีนใจได้คู่อยณุมเธาเม่เคู้ณุมเธาอ่อนแทวเพ่ณุมเธา
เข่าทู้วาคู้ท่าวโทนจ้จ้วว ทาทว่าเจ้าณีนใจจ้ท่าวพี่งเธาคื้ข้อนณุมเธาท่าวโทนเข่า
เงินณอดเงินความ. 27 ท่านเจ้าชู้ข่อวทู้ใจสคื้ทู้จิทใจเจ้าณีนใจ ข้อนว่าเจ้าณี
ใจท่าวโทนจ้ทาวโพ่งมวงเจ้าพี่ท่อยงาวใจท่านเจ้า.

28 ณุมเธาทู้แข้วว่าเจ้าพี่ทอกสชู้ทอกท่านเจ้าเพ่ให้ได้งาวลีคู่เจ่วให้พี่งสท่าน
เจ้าได้ทอกทาโว้ ตามนี้โมทใจคีท่านเจ้านันี. 29 ชู้ใดท่านเจ้าได้เงวทู้แข้วนันท่าน
เจ้าคื้ได้แต่วโว้เพ่ให้เงินเณวเจ้างุทเพ่ว่าเจ้างุทนันคู้ได้เงินพี่โทนทีวพี่งนอง. 30
แต่วชู้ท่านเจ้าได้แต่วโว้ท่อนนันท่านเจ้าคื้ได้ทอกทามาชู้ท่านเจ้าทอกทามานันท่าน
เจ้าคื้ว่าเธาเงินชู้ลีมีแม่นแข้วชู้ลีมีแม่นนันท่านเจ้าคื้ให้เธามีความทุกเรื่องใจ.

ความเจ้าพี่าทอกชู้ทังเจ้าเสีณุ

31 ว่าทาทเงินแนวนันณุมเธาคู้ว่าแนวใดเจ้าพี่าชู้งาวพี่งเธาใสคู้ก่ โณน

พ้ะเทา ก็ด. 32 เจ้า พ้า เง่า ก็ด เตา ถอม ๆท เจ้า พ้า ก็ด โจ้ะ เจ้า ๆท น้น ให้ ญุ่ม เทา ว่า ทาท เป็น เณ้ะ น้น เจ้า พ้า ตุ้ เง่า เอา ตุ่ เข่ะ ให้ ญุ่ม เทา เณ้ะ เอา เจ้า ๆท ให้ ญุ่ม เทา น้น อ่า. 33 ตู้ ใด ตุ้ ค็น แฉน ส เจ้า พ้า ก็ด เรท โว้ น้น เพ่ว่า เจ้า พ้า ก็ด ง่อย เรา แง้ว. 34 ใฉ ตุ้ ใจ้ เห้ย เรา ใฒ่ เพ่ว่า เจ้า เสี ญุ่ ค็ จ ตุ่ เจ้ย แง้ว แถก น้น ใฒ่ ค็ ทู้ ค็น มา เป็น ส ท่าน เจ้า ก็ด ชู่ แฉ้ ทาง ณวา เจ้า พ้า ท่าน เจ้า น้น ถี้ ก็ด ท่าว โห้ ให้ ญุ่ม เทา. 35 ใฉ ตุ้ ให้ ญุ่ม เทา ศึด ณาด จ ความ ธ็ท เจ้า ฆา จิด ก็ด, ตุ้ เป็น ความ โน้ ญุ่น, ความ งาง มี่ ณ์ ใจ, ข้ โณ่ม นาง อ็ด ฆาท, เง่ย มี่ ข้, ตู้ ยาง ข้าย ข้ ตู้ โลม ดาง. 36 เณ้ะ แต้ม โว้ พื้ะ พ้ง ยาง พ้า แง้ว ว่า:

เพ่ พุท เอา หน้า ท่าน เจ้า
พ้ะ ชู่ น้อย จี้ะ จุ๊ท น้า เหม็ด มี้ ข้ น ค์
เป็น เณ้ะ พ้ะ โท ช ตู้ เอา โจ้ น้า

37 ทาท ว่า จ็ท เท้ะ เหม็ด นี้ ญุ่ม เทา ค์ แพ้ ค์ ข้อน ว่า ท่าน เจ้า ธ็ท ญุ่ม เทา. 38 น้อย เตุ่ ว่า จ็ท ทาย ข้ ว่า ตุ่ เง่ย ค์ ถิ ก็ พ้ะ แตุน ข้ ว่า แตุ่ะ เง็น ชู่ ขั ถู ค์ ถิ แน่ว มี ชู่ โจ้ นี้ ข้ ว่า แน่ว ตุ้ มี พาย น้า ค์ ถิ ข้ ว่า แน่ว แฉ้ง แท้ะ แณ้ะ ท้า. 39 แน่ว ๆ้ะ ข้ ว่า แน่ว เรท ข้ ว่า แน่ว อ็น ก็ด ข้าะ นั้น แง้ว ค์ เง่า เสี ด ให้ พ้ะ เทา ศึด ณาด จ ความ ธ็ท เจ้า พ้า มี ชู่ ท้ง เสี ญุ่ เจ้า จ้อม ญุ่ม เทา น้น.

วาย 9

เจ้า พ้า ท้ง โพ่ ม ะ ท่าน เจ้า

1 น้อย ชู่ ทาง เจ้า จา จิด น้อย เว้า แม่น น้อย เง่า ก็ด เว้า แง้ว ใจ น้อย หนี่ ฉิด น้น เจ้า ณุน ใจ ค์ ห้ น้ ง่าว ว่า น้อย เง่า แง้ว. 2 น้อย โทท โณ่ม ทาย เจ้ง ใน ใจ เง่า ยาง จ็ท เท่. 3 ว่า ทาท ตุ้ เป็น ยุ ถิ ใจ้ พี่ น้อ แท่ โอ พี่ จาย น้อ ทาม เตุ้ จาย น้อย ใส่ มอน ให้ น้อย จุ๊ท เจ้า พ้า ด่า หาง แท่ ท่าง ออท จ เจ้า จา จิด. 4 เรา เป็น เตุ้ จาย ฉู จา ยา เอ็น เจ้า พ้า ให้ เรา เป็น ๆท เจ้า พ้า เรา มี ความ หู่ เพ ใจ. เรา ก็ด ความ จาว แท้น, ก็ จ อ แท่ ดา แท่ จอ ใจ้ เทา เจ้า พ้า พ้อม ท้ง พ้ะ ความ ห้ น้ ง่าว. 5 พ้ะ เข้า ปู่ เม่ ยาง เป็น ส เรา เจ้า จา จิด ออท เป็น ส พื้ะ เตุ้ จาย เรา จ ให้ ท่าน เจ้า ชู่ เป็น ใหญ่ เพ ๆ่ อน จน จ้ะ, ให้ ก็ด ความ

พูดหน้าตรงๆ ว่า “อาแมน”

6 เช่นนี้ความเชื่อฟังของพระองค์ล้มเหลวอย่างนั้นหรือ? เปล่าแน่นอน! ถึงแม้ว่าทุกคนจะไม่เชื่อฟัง 7 และว่าคนที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าเป็นเหมือนกับคนที่ไม่เชื่อฟังก็ตาม เปล่าเลยทุกคนยังคงเป็นของพระเจ้าอยู่ดี. ดังที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า

“ลูกหลานของอับราฮัมจะมีมากมาย
แต่พระเจ้าจะเลือกเฉพาะบางคนเท่านั้น”

8 ข้อความนี้หมายความว่าลูกหลานของอับราฮัมที่แท้จริงไม่ใช่ทุกคนที่เกิดมาเป็นลูกหลานของอับราฮัม ดังที่พระเจ้าได้ตรัสกับอับราฮัมว่า

“ลูกหลานของเจ้าจะมาจากอิสอัคเท่านั้น”

9 ซึ่งหมายความว่าลูกหลานของอับราฮัมที่แท้จริงคือลูกหลานที่เกิดมาตามคำสัญญาของพระเจ้า ดังที่พระเจ้าได้ตรัสไว้ว่า

“ในเวลาที่กำหนดไว้ฉันจะกลับมาหาเจ้าอีกครั้ง
และซาราห์จะมีลูกชายคนหนึ่งเกิดมา”

10 และไม่ใช่แค่นั้นเท่านั้น ยังมีอีกตัวอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นกับลูกหลานของอับราฮัมของเรา ก็คือเรื่องของรีเบคาห์ที่ได้ตั้งครรภ์ลูกแฝดกับอิสอัคบิดาของเรา 11 ก่อนที่ลูกแฝดจะเกิดมาและก่อนที่พวกเขาจะได้ทำสิ่งใดทั้งดีและชั่ว พระเจ้าได้ตรัสกับรีเบคาห์ว่า

“ลูกคนโตจะต้องรับใช้ลูกคนเล็ก”

12 ซึ่งหมายความว่าพระเจ้าได้เลือกลูกคนเล็กให้เป็นผู้ที่ได้รับพระพรจากพระองค์ ไม่ใช่ลูกคนโต. 13 ดังที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า

“ฉันรักยาโคบ แต่เกลียดเอซาว”

14 ดังนั้นเราจะกล่าวได้อย่างไร? พระเจ้าทรงไม่ยุติธรรมอย่างนั้นหรือ? เปล่าเลย! 15 เพราะพระเจ้าได้ตรัสกับโมเสสว่า

“ฉันจะมีความเมตตาต่อผู้ที่ฉันต้องการ
และฉันจะสงสารผู้ที่ฉันต้องการ”

16 ดังนั้นจึงไม่ขึ้นอยู่กับความตั้งใจหรือความพยายามของมนุษย์ แต่ขึ้นอยู่กับความเมตตาของพระเจ้าเท่านั้น. 17 เพราะในพระคัมภีร์ได้บันทึกคำพูดของฟาโรห์ไว้ว่า

“ฉันได้ตั้งเจ้าขึ้นมาเพื่อแสดงให้เห็นถึงอำนาจของฉันในตัวเจ้า
และเพื่อให้ชื่อของฉันเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก”

18 ดังนั้นพระเจ้าจึงมีความเมตตาต่อผู้ที่พระองค์ต้องการ และทำให้ผู้ที่พระองค์ต้องการดื้อรั้นต่อต้านพระองค์.

ความเชื่อฟังที่แท้จริง

19 แต่บางคนอาจจะถามว่า ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วพระเจ้าจะยังตำหนิเราอยู่อีกหรือ? เพราะใครเล่าจะขัดขืนพระประสงค์ของพระเจ้าได้? 20 แต่ว่าคุณเป็นใครถึงกล้าโต้เถียงกับพระเจ้า? ปั้นหม้อจะกล้าถามช่างปั้นหม้อว่าทำไมเขาปั้นหม้อขึ้นมาแบบนี้หรือ? 21 ช่างปั้นหม้อ

พี่น้องเผ่าเนื้อของข้าพเจ้าเหมือนกัน ที่เป็นชนชาติอิสราเอล

4 พวกเขาได้รับการรับเลี้ยงเป็นบุตร ได้รับพระสิริ ได้รับพันธสัญญาหลายครั้ง ได้รับพระบัญญัติ ได้ปรนนิบัติพระเจ้าในพระวิหาร และได้รับพระสัญญาต่างๆ 5 พวกเขาเป็นลูกหลานของบรรพบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ และพระคริสต์ก็ทรงกำเนิดมาในหมู่พวกเขาตามเนื้อหนัง พระคริสต์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเหนือสิ่งทั้งปวง ขอให้พระองค์ได้รับการสรรเสริญตลอดไปเป็นนิตย์ อาเมน

6 ไม่ใช่ว่าพระวจนะของพระเจ้าล้มเหลว เพราะไม่ใช่ทุกคนที่สืบเชื้อสายมาจากอิสราเอลจะเป็นชนชาติอิสราเอลที่แท้จริง 7 และไม่ใช่ทุกคนที่สืบเชื้อสายมาจากอับราฮัมจะเป็นลูกหลานที่แท้จริงของท่าน แต่พระเจ้าตรัสกับท่านว่า "ลูกหลานที่แท้จริงของเจ้าจะสืบเชื้อสายมาจากอิสอัค" 8 นั่นหมายความว่าลูกหลานที่แท้จริงไม่ได้เกิดมาตามธรรมชาติ แต่เกิดมาเพราะพระสัญญาของพระเจ้า 9 เพราะพระสัญญาที่พระเจ้าทรงให้ไว้กับอับราฮัมนั้นมีใจความว่า "ในปีหน้าเราจะกลับมาหาเจ้าอีก และซาราห์จะมีลูกชายคนหนึ่ง"

10 ไม่เพียงแต่เท่านั้น แต่เมื่อครั้งที่เรเบคาห์ตั้งครรภ์ลูกแฝดของอิสอัคผู้เป็นบิดาของเรา 11 ก่อนที่ลูกแฝดจะเกิดมาและก่อนที่พวกเขาจะทำสิ่งดีหรือสิ่งชั่วใดๆ พระเจ้าทรงเลือกสรรตามพระประสงค์ของพระองค์ 12 พระองค์ไม่ได้ทรงเลือกสรรตามการกระทำของมนุษย์ แต่ทรงเลือกสรรตามพระประสงค์ของพระองค์เอง พระองค์ตรัสกับเรเบคาห์ว่า "ลูกคนโตจะรับใช้ลูกคนเล็ก" 13 ดังที่พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า "เราได้รักยาโคบ แต่เกลียดเอซาว"

14 แล้วเราจะกล่าวว่าอย่างไร พระเจ้าทรงอยุติธรรมหรือ? ไม่เลย! 15 เพราะพระองค์ตรัสกับโมเสสว่า "เราจะเมตตาผู้ที่เราเมตตา และเราจะสงสารผู้ที่เราสงสาร" 16 ดังนั้นจึงไม่ขึ้นอยู่กับความปรารถนาหรือความพยายามของมนุษย์ แต่ขึ้นอยู่กับพระเมตตาของพระเจ้า 17 เพราะพระคัมภีร์กล่าวกับฟาโรห์ว่า "เราได้ตั้งเจ้าขึ้นมาเพื่อแสดงฤทธานุภาพของเราในตัวเจ้า เพื่อให้ชื่อของเราได้รับการประกาศไปทั่วแผ่นดินโลก" 18 ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงเมตตาผู้ที่พระองค์ทรงปรารถนาจะเมตตา และทรงทำให้ใจของผู้ที่พระองค์ทรงปรารถนาจะทำให้แข็งกระด้าง

19 แล้วคนหนึ่งคนใดจะกล่าวกับเราว่า "ทำไมพระเจ้าจึงยังทรงตำหนิเราอีก? ใครเล่าจะต้านทานพระประสงค์ของพระองค์ได้?" 20 แต่มนุษย์เอ๋ย ท่านเป็นใครถึงกล้าโต้แย้งกับพระเจ้า? ปั้นหม้อจะกล่าวกับช่างปั้นหม้อที่ปั้นมันขึ้นมาว่า "ทำไมเจ้าจึงปั้นข้าขึ้นมาอย่างนี้?" ได้หรือ? 21 ช่างปั้นหม้อมีสิทธิ์ที่จะนำดินเหนียวก้อนเดียวกันมาปั้นเป็นภาชนะที่ใช้ในงานพิเศษหรือใช้ในงานทั่วไปก็ได้ ตามที่เขาต้องการ

22 ในทำนองเดียวกัน พระเจ้าทรงต้องการแสดงพระพิโรธและทรงต้องการให้ทุกคนรู้จักฤทธานุภาพของพระองค์ แต่พระองค์ทรงอดกลั้นพระทัยต่อภาชนะแห่งพระพิโรธที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อความพินาศ 23 พระองค์ทรงกระทำเช่นนี้เพื่อทรงสำแดงความมั่งคั่งแห่งพระสิริของพระองค์ต่อภาชนะแห่งพระเมตตาที่พระองค์ทรงเตรียมไว้ล่วงหน้าสำหรับพระสิริ 24 ภาชนะเหล่านี้ก็คือเรา ซึ่งพระองค์ทรงเรียกมาไม่เพียงแต่จากชาวยิวเท่านั้น แต่จากคนต่างชาติด้วย

25 ดังที่พระองค์ตรัสไว้ในหนังสือโฮเชยาว่า

"เราจะเรียกคนที่ไม่ใช่ประชากรของเราว่าเป็นประชากรของเรา
และเรียกหญิงที่ไม่เป็นที่รักว่าเป็นที่รัก"

"ในสถานที่ซึ่งเคยมีคำกล่าวแก่พวกเขาว่า 'พวกเจ้าไม่ใช่ประชากรของเรา'
ที่นั่นพวกเขาจะถูกเรียกว่าเป็นบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์"

26 และอิสยาห์ร้องเกี่ยวกับอิสราเอลว่า

"ถึงแม้ว่าจำนวนชาวอิสราเอลจะมีมากเหมือนทรายในทะเล
แต่มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่จะได้รับความรอด

27 เพราะพระเจ้าจะทรงกระทำตามพระวจนะของพระองค์อย่างครบถ้วนและรวดเร็ว"

28 อิสยาห์ยังกล่าวอีกว่า

"ถ้าพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพไม่ทรงเหลือลูกหลานไว้ให้เราบ้าง
เราก็คงเป็นเหมือนเมืองโสโดมและเหมือนเมืองโกโมราห์"

29 อิสยาห์ยังกล่าวอีกว่า

"ถ้าพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพไม่ทรงเหลือลูกหลานไว้ให้เราบ้าง
เราก็คงเป็นเหมือนเมืองโสโดมและเหมือนเมืองโกโมราห์"

ชาวอิสราเอลและพระคริสต์

30 แล้วเราจะกล่าวว่าอย่างไร? เราจะกล่าวว่าคนต่างชาติที่ไม่ได้แสวงหาความชอบธรรมได้รับความชอบธรรม คือความชอบธรรมที่มาจากความเชื่อ 31 แต่ชาวอิสราเอลที่แสวงหาความชอบธรรมโดยการปฏิบัติตามกฎหมายกลับไม่ได้รับความชอบธรรม 32 เพราะเหตุใด? เพราะพวกเขาไม่ได้แสวงหาความชอบธรรมโดยความเชื่อ แต่แสวงหาโดยการกระทำ พวกเขาสะดุดก้อนหินที่ทำให้สะดุด 33 ดังที่มีเขียนไว้ว่า

เอา ตอน ด่าน ส ปิ้ว หนึ่ง เสย กับ โอน เขียน ตอน ด่าน ให้ ห้อย ดุก แม่น ตอน ด่าน ให้ โจ้ม นั่น ผู้ เรา ท่าน เจ้า คุ เข่า ได้ หน้า ท้าย หน้าอาย.

วาย 10

จ็ก น่อย ร้ ยาง โน้ย

1 พี่ น้อย เธย น้อย ใส่ มอน แท่ ท่าว โหง่ เจ้า พ้า ให้ พ้ย ส อ xาyา เธ็น นั่น, คี้ เพ่ ให้ เรา น่อย ร้ ยาง โน้ย. 2 น้อย ขุ้น ฟาว ว่า เรา มี ใจ คุ เสีด ท่อย yย่ ทาย เจ้า พ้า ทาท คี้ เข่า เขียน ท่อย เสย เรา ขุ้ ก็ท ได้. 3 คี้ ข้อน ว่า เรา เข่า ท่อย yย่ ทาย ความ ถิ มี แม่น เจ้า พ้า เรา ทาท เสีด ท่อย ความ yย่ ทาย เรา, เรา จิ่ เข่า ชู้ ห้อย ความ ถิ มี แม่น มา แท่ เจ้า พ้า. 4 เพ่ ว่า เจ้า จา จิด เขียน ผู้ เสียใจ ย แท่ ดา xุด ร้yย ร้ เพ่ ให้ ผู้ เข่ คุ ส ได้ เขียน ส ถิ มี แม่น.

5 ท่าน โม เณ ได้ แห้ม ความ ถิ มี แม่น อ้าย ใร้ ใจ ย แท่ ดา , ว่า ผู้ ใด เสีด ท่อย คี้ คุ ได้ คุ่ เข่ย ท่อย yย่ เสีด นั่น. 6 ความ ถิ มี แม่น ทาย ความ เข่ ได้ ฉุน ปิ้ว เสย นี้ " ทำ หนี้ หนึ่ย ใจ เจ้า ว่า " ใส คุ นั้น เม่ เสย พ้า ฉิน พาน (เอา เจ้า จา จิด โรย มา) 7 ห้ ว่า ใส คุ โรย โร้ เสย ขุม ให้ (เอา เจ้า จา จิด ทาย แข้ว ค้น มา) 8 ความ ถิ มี แม่น นั่น ฉุน ปิ้ว แนว ใด ? ได้ ฉุน ปิ้ว ว่า:

ความ เจ้า พ้า vอn xอน นั่น ชู้ แลม ท่าน
ชู้ หนึ่ย โxv แท่ ชู้ หนึ่ย ใจ ท่าน

9 ว่า ทาท ท่าน เข่ ว่า เจ้า เสีญ เขียน เจ้า จอม ผู้ เขียน พ้า แท่ เข่ หนึ่ย ใจ ว่า เจ้า พ้า ได้ ถิด ให้ ท่าน เจ้า ทาย แข้ว ค้น มา ท่าน คี้ คุ ได้ น่อย ยาง โน้ย. 10 ข้อน ว่า ใจ เข่ นั่น จิ่ ได้ เขียน ความ ถิ มี แม่น โxv ฟาท ขุ้น จิ่ น่อย ยาง โน้ย. 11 ข้อน ความ yาย พ้า ได้ ฉุน ปิ้ว ว่า: ผู้ ใด เข่ ท่าน เจ้า คุ เข่า ร้ yาย อ่าว. 12 ส ขิ้ว ทิ้ง ส ท่าย พ้น นั่น เจ้า พ้า ว่า เข่า ท่าย ทน คี้ ข้อน ว่า เจ้า พ้า ผู้ เขียน เจ้า จอม ผู้ ถิว เขียน เจ้า จอม ส เห็ ท่า แท่ ทอง พาย ให้ ส เห็ ท่า ผู้ แด่ ร้ ท่าน เจ้า. 13 เพ่ ว่า ใส แด่ ร้ ทอด ท่าน เจ้า คี้ คุ น่อย ยาง โน้ย.

14 ว่า ผู้ เข่า เข่ ท่าน เจ้า นั่น เรา คุ แด่ ร้ ท่าน เจ้า ได้ แนว ใด? ผู้ ก็ย เข่า ได้ อิน จ็ก ท่าน เจ้า นั่น คุ เข่ ท่าน เจ้า ได้ แนว ใด? เข่า มี ผู้ ใด ฟาว น่าว ให้ เรา ฟ้ย เรา คุ ได้ อิน จ็ก ท่าน เจ้า ได้ แนว ใด? 15 เข่า มี ใส vอn เรา โร้ เรา คุ โร้ vอn ได้ แนว ใด ? เสย มี ความ ฉุน

ไว้ พี่แจ พ็ง งาจ พ้า แข้ว ว่า พ็จ ตุ้ เอา หน่าว ใx หงจ มา ค้ ดูน จาม เพ็จ ด์. 16 หาท ค้ เง่า ได้ เด่ หน่าว ใx หงจ นั้น เพ็ด ดู่ ส เพ่ว่า ท่าน เธ็ หน่า ชา ได้ ดูน ไว้ ว่า เจ้า จอม ตุ้ เป็น พ้า เธ็ช มิ ใส แธ่ ได้ เด่ ท่อช ความ เxา ได้ ใน พี่แจ พ็จ ตุ้ น้อช นั้น. 17 เหน่จ นั้น จี่จ ว่า เม่ ได้ ง่าว จ้ท เจ้า งา ชิด แข้ว เxา ค้ จี่จ ได้ ใน เม่ เxา ได้ ใน แข้ว เxา ค้ จี่จ เด่.

18 น้อช ถาม เxา ว่า เxา ได้ ใน เง่า ? แม่น ด์ เxา ได้ ใน แข้ว.

เxจ เxา ได้ น่า ข้ oon ไว ท่ไ แต่น ใน เมจ ขุม
ความ เxา ค้ ทอด พ้า xุด ใน ทุน.

19 น้อช ถาม เxา ใหม่ ว่า แต่น ส ê xา งา เธ็น เง่า ใช่ อ่า ? ท่าน โม เณ็ เป็น ตุ้ ทอง ท่อน ว่า:

น้อช ชุ ใช้ พ็จ ส นอก เช้ พ็น ใท้ พ็จ พี่ น้อจ เทจ แทน
น้อช ชุ ใท้ พ็จ พี่ น้อจ งุด โพง ใท้ พ็น ส ใข้ ค้า

20 แข้ว อ่าน เธ็ น่า ชา ค้ ทาน งาน เว้า ว่า :

พ็จ นั้น เง่า ได้ ข่าว ทา น้อช ทาท เxา เทิน น้อช
น้อช ได้ พี้ ตุ้ เง่า ได้ ถาม ทา น้อช

21 ท่าน ได้ เว้า ทอด แต่น ส ê xา งา เธ็น ว่า น้อช ได้ วา แต่น oon เพ็ด มี้ ท้อน โพ่ เมจ ตุ้ เง่า พ็จ ความ เธา ค้อช แท่จ ส แท่ งาน.

วาช 11

เจ้า พ้า อั่น ดู่ พ็น ส ê น่า งา เธ็น

1 เม่ เป็น แนว นั้น แข้ว น้อช จี่จ ถาม ว่า เจ้า พ้า ได้ วาจ โพ่ เมจ ท่าน เจ้า แข้ว อ่า ? เง่า แม่น แนว นั้น น้อช ค้ เป็น เช้ พ็น ส ê xา งา เธ็น เป็น เช้ xาช ท่าน ëง งา ทาม ขึ้ เป็น ชา มิน. 2 เจ้า พ้า เง่า ได้ วาจ โพ่ เมจ ท่าน เจ้า ตุ้ ท่าน เจ้า ได้ เรท ไว้ แท่ ท่อน นั้น แข้ว พ็จ ท่าน เง่า ชุ ความ ดูน ไว้ พี่แจ พ็ง งาจ พ้า เว้า ทอด ท่าน เธ็ น่า ชา นั้น อ่า ? ท่าน ได้ ถาช ความ ท่าว ให้ช ส ê น่า งา เธ็น xุ่ เจ้า พ้า ว่า. 3 เจ้า จอม ตุ้ เป็น พ้า เxา ได้ น่า ตุ้ ง่าว ความ ท่าน เจ้า งon xon แท่จ ได้ แง่ ท โพ่ เณ็ ท่าน เจ้า x์ ทูจ ท่ ตุ้ น้อช ส ดิว แข้ว เxา ทูจ ข่าว งาจ ชุ น่า ตุ้ น้อช x์ ใหม่. 4 แข้ว เจ้า พ้า ได้ ท่อง ท่าน แนว ใด ได้ ท่อง ว่า เท่า ทูจ มี ส เณ็ ตุ้

เจ้ก พนี ส แสน นั้น เรา เข่า ได้ เห้า เส่า โพ้ ทุ่น เจ้า งา อาน. 5 โว้ นี้ แสน ส เจ้า พ้า อั่น กุ มี่ ได้ เรท โว้ ลี้ ตู้ 6 เข่า ทาย. 6 เจ้า พ้า เรท ท่อย ความ ทุ่ 6 เท 6 ใx เข่า แม่น ท่อย งร 6 เรา เจ็ก, วา่ ทาท เรท ท่อย งร 6 เรา เจ็ก ความ ทุ่ 6 เท 6 ใx ลี้ เข่า แม่น ทุ่ 6 เท 6 ใx แท้.

7 ว่า แนว นั้น แข้ว ชุ เจ็น แนว ใด แสน ส ออ xา งา เอ็น เข่า ได้ แนว เรา ข่าว นั้น แม่น แสน ที้ ส เจ้า พ้า ได้ เรท โว้ นั้น ได้ แข้ว แสน นั้น ใจ เรา ลี้ แท่ 6 าน ง, 8 เท 6 ความ ชุ้น โว้ พี้ 6 พึง งา 6 พ้า ว่า:

เจ้า พ้า เจ็ก ให้ ใจ เรา ทึง ทน ทา เรา เข่า เห็น ทุ่ 6,
ทุ เข่า ได้ อิน ท้น ทอด ชุ่ มี้ นี้
9 งใ ดา วิด เว้า โว้ ว่า:
ให้ พาน เส้า เรา เจ็น ทร 6 แท้ว ทอด เรา
ให้ เรา เข้ม โง 6 เจ็น โห้ จ
10 ให้ ทา เรา งอด เข่า เห็น ทุ่ 6
ให้ ทู่ 6 เรา โฉด เส้า ชุ่ มี้

11 น้อย จี่ 6 ดาม เรา ว่า เม่ แสน ออ xา งา เอ็น ห้อ 6 กุด นั้น เรา ได้ เข้ม โง 6 เข่า? เข่า แม่น แนว นั้น ทาท เจ็น จ้อน เรา เข่า พี 6 ความ จ๊ท น้อย ซ้ งาง โฉ้ย จี่ 6 มา ทอด ส ท่า 6 พนี เพ่ ชุ ให้ ส ออ xา งา เอ็น เท็ 6 แทน เรา. 12 ว่า ทาท จ๊ท งาง โฉ้ย ส ออ xา งา เอ็น นั้น เจ็ก ให้ ส แสน ลิน เม 6 ยุม ซ่ 6 มี นั้น, แท่ 6 จ๊ท ฉาด แลน ทา 6 มี 6 ฉุน เรา นั้น เจ็ก ให้ ส ท่า 6 พนี ซ่ 6 มี นั้น ว่า ทาท ได้ เรา มา ทั่ม ใหม่ นั้น เข่า จ๊ท ชุ ได้ ลิ ท่ ใด ใหม่.

ส ท่า 6 พนี น้อย งาง โฉ้ย

13 โว้ น้อย เว้า ทึง พี่ น้อ 6 เจ็น ส ท่า 6 พนี เพ่ ว่า น้อย เจ็น งาม ใช้ มา ทา ส ท่า 6 พนี น้อย จี่ 6 ข้อ 6 กู หน้า จ๊ท น้อย. 14 เพ่ ว่า น้อย ชุ ได้ เง้ 6 เจ่ พี่ น้อ 6 โท ถ้ว เทา ให้ เรา มี ความ เท็ 6 แทน เพ่ ให้ เรา น้อย ซ้ งาง โฉ้ย. 15 ว่า ทาท เจ้า พ้า วา 6 พนี ส เทา ซ้ ส เท็ 6 ท่า เม 6 ยุม ลี้ ชุ ค้น มา เจ็น ส ซอท แพ 6 ทึง เจ้า พ้า จ๊ท เจ้า พ้า ทู้ น เอา เรา ค้น มา นั้น ลี้ เจ็น เฉ 6 เรา ทาย โง แข้ว ค้น มา ใหม่. 16 ว่า เส้า จี่ ผี น้อย ง ดาย โพ้ เจ้า พ้า เส้า จี่ เท็ 6

ท่อนนี้ เป็น แล้ว ท่าน เจ้า เพื่อน, แต่ ถาม ว่า ชาว โซ้ เจ้า พ้น ว่า ที่ ท้าน เต็ม เพื่อน นี้ เป็น แล้ว ท่าน เจ้า แจ้ง ชน.

17 ว่า ถาม เจ้า พ้น ตก ณาน ที่ ก ฆาก ที่ ข้าน ออก จ้ แข้ว โด้ เอา เจ้า ชุ้ เป็น ที่ ก ฆาก ทอก ฟ้า มา ที่ ใจ่ ตาย พ้ ที่ ตก ออก น้น, แข้ว ลี้ โด้ เน็น นี้ แจ้ง ใจ้ ใจ้ โกก ก ทอก น้น. 18 เจ้า ทู่า ท่าว อ้าย ทิ ที่ น้น ว่า เจ้า ท่าว อ้าย ลี้ เฟ่า แม่น เจ้า ใจ้ ถาม แม่น ถาม ใจ้ เจ้า. 19 เจ้า ชุ เว้า ว่า โด้ ตก พ้ ที่ น้น ออก จ้ ลี้ เฟ่ ชุ โด้ ที่ น้อย ใจ่. 20 แม่น แข้ว ถ โด้ ตก เจา ออก น้น ลี้ โพ้ เจา เฟ่า เชุ่ อน เจ้า ชุ้ โด้ ลี้ จ้อน เจ้า เชุ่ ที่ น้น, เกล น้น ทู่า โด้ ฟาก ท้า ว่า แกล ใจ้ เพี้ ชี. 21 จ้อน ว่า เจ้า พ้น เฟ่า โด้ เท้ง หน้า ส พ้ ชุ้ เป็น เกล ที่ เท่า น้น, ท่าน เจ้า ลี้ ชุ เฟ่า เท้ง หน้า เจ้า แจ้ง ชน. 22 เป็น เกล น้น จี้ ใจ้ หนี ชุ่ เข้ ความ เจ้า พ้น อ็น ถ แต่ จ้ก ลด เล้ ก. เจ้า พ้น โด้ ลด เล้ ก ทิ ง ส ฉิด น้น ถาม ว่า ท่าน เจ้า อ็น ถ เจ้า ว่า ถาม เจ้า ท้ ใจ พ้น ทิ ง ความ อ็น ถ น้น ที่ โจ ง หน้า เฟ่า เกล น้น เจ้า พ้น ลี้ ชุ ตก เจ้า ออก เกล ถ้ว. 23 พ้ ส ชิว น้น ว่า เจา เฟ่า จอก ฆาก จอน ชา ทิ ฆ เชุ่ โจ หน้า เจา ลี้ ชุ โด้ ที่ ที่ เท้า เฟ่ ว่า เจ้า พ้น ชุ้ มี แส ชุ ใจ้ เจา ที่ ที่ เท้า โด้. 24 ว่า ถาม เจ้า พ้น ชุ้ ตด เจ้า ออก จ้ ท ฆาก ที่ ฟ้า แนว ชุ้ พ้ ฟ้า แข้ว เอา มา ที่ ใจ่ ท ที่ ข้าน แนว ฉิด ทิ ง เช้ พ้น ท ฆาก ที่ ฟ้า ส ชิว เป็น เกล ท ฆาก ที่ ข้าน ชุ เอา พ้ ที่ เท่า มา ที่ ใจ่ ทิ ง ท เท่า น้น ม น ลี้ ชุ ง าย เกล น้น ที่ ใจ ไพ่.

เจ้า พ้น อ็น ถ ชุ่ ส

25 พี่ น้อ เธ อ้ย น้อย ข้าน พี่ น้อ เธ ชุ ท่าว อ้าย เป็น ส ปุ้ ชุ้ ทุก จี้ แต่ ใจ้ ปุ้ พ้ ความ เจ็ท ความ ขี้ ง นี้ ลี้ แม่น จ้ก พ้ ส อ ณา ขา เอ็น ใจ แท่ ง าน ทร ง ข้าน ง ห้น ว่า โด้ พ้ ส ท่าง พ น มา ทา เจ้า พ้น ทุก ข์. 26 เป็น เกล น้น พ้ ส อ จา ขา เอ็น จี้ ชุ โด้ น้อย จ้ ง าง โน้ย เกล มี ความ ชุ้ น โจ้ ขี้ พี ง าง พ้น ว่า:

เจ้า พ้น ชุ้ ชุ่ อย ใจ้ น้อย ง าง โน้ย ชุ้ มา แท่ เม ถิ โอน
ท่าน เจ้า ชุ จาก จาง แข้ว อาก ทา ง้าน จ้ ให้ เช้ จาย ท่าน ฮา โจ ง เพื่อ โจ ง
27 อน นี้ ถ ชุ เป็น ความ ง้าว แห้น เธา ทิ ง เจา
เม่ เธา เอา ง าง โน้ย เจา ออก โจ ง แข้ว.

28 ว่า ทาท ๆ ท่อส ยรถ ทาถ ณ่าว ใx รพถ แข้ว พ์ถ แสน น์น ค์ เป็น ฮุ ณ์ด ๆ ถ้า พ้า เพ่
ให้ ร์ด้ ยาถ ๆ ถ์ พ์ถ พี่ น์อถ ว่า ท าท ๆ ท่อส ยรถ ทาถ เจ้า พ้า เรท ร์ว น์น รเา ค์ เป็น ศ ท รx ถ
ข้อน เข้า ปุ์ รเา. 29 เพ่ว่า เจ้า พ้า เข่า ร์ด้ ปั่น ใจ หน์ถ จ์ท เอา ให้ แท่ถ ร์ด้ เรท ร์ว น์น. 30 พ์ถ
พี่ น์อถ ศ ท่าถ พ์น แต่ ท่อน เข่า ร์ด้ พ์ถ ความ เจ้าพ้า ทาท ร์ว้ ร์ด้ ความ อ์น ดุ ข้อน พ์ถ ศ
ข้ว เข่า พ์ถ ความ. 31 ค์ เณถ ด้ว พ์ถ พี่ น์อถ ร์ด้ ความ อ์น ดุ ความ ทอส พ เาศ. อน ร์ว้ น์ พ์ถ ศ
ข้ว เข่า พ์ถ ความ เจ้า พ้า เรา ค์ ๆ ร์ด้ ความ อ์น ดุ แส ท น์. 32 เพ่ว่า เจ้า พ้า ให้ เรา เส็ด ตาม
ใจ เข่า พ์ถ ความ เอา ข้อส แข้ว ท่าน เจ้า ๆ จ์ท แพถ เรา เพ็ด ๆ ศ.

มีความจ้อถ กู เจ้า พ้า

33 เจ้า พ้า จ์ถ มี ช์ถ น์อถ ท่ ใด เจ้า พ้า ท์ท ทอน เร์ท ข์ส ท่ ใด จ์ท เจ้า พ้า ทิน วาน น์น ค์
เท แพถ ๆ ช์ถ ขุ้ ร์ด้ แท่ถ ยรถ ทาถ เจ้า พ้า ค์ เท ข่า ท่วา แพถ ๆ โค้น ขุ้ ร์ด้.

34 แม่น ใส ขุ้ ใจ เจ้า พ้า ข้ ว่า เป็น ฮุ โx วาน ท่าน เจ้า

35 ข้ ว่า แม่น ใส ร์ด้ ๆาศ อน ใด ให้ ท่าน เจ้า

ว่า ท่าน เจ้า ๆ ร์ด้ ช์ถ ทอส ฮุ น์น

36 เพ่ว่า ฐ์ อน xน ช์ถ ค์ แม่น เจ้า พ้า จ้าถ แท่ถ เพ็ด ข้อน ท่าน เจ้า เพ่ท่าน เจ้า ร์
ความ ขุ่ถ หน้ามา ตาฮุ์ ท์ส เจ้า พ้า ๆาด เร์ศ “อาแม่น ”

วาศ 12

ๆุ เร์ศ ใช้ จ้อศ เจ้า พ้า

1 เป็น เณถ น์น ถ์ พี่ น์อถ เธ์ศ ข้อน เจ้า พ้า อ์น ดุ รx ถ, น้อศ จ์ถ เจ์ถ เๆ พี่ น์อถ ให้ ๆาศ ร ข้
ม่ ม่ถ ให้ เจ้า พ้า เพ่ ๆุ ๆ ศ เป็น เๆถ ร ข้ เณ แส ท ใจ เจ้า พ้า เป็น จ์ท
ร ข้ เรา ให้ โxม ท์ส ม่ถ ณ เน พ์ถ เจ้า. 2 ท่า ร์ด้ พา ๆุ เร์ศ เป็น เณถ ศ เม ถ ย,ม นี้ ให้ เจ้า พ้า
ปั่น ใจ แข้ว นี้ โมท ใจ ค์ พ์ถ พี่ น์อถ จ์ถ จ์ถ ๆ ขุ้ นี้ โมท ใจ ค์ เจ้า พ้า,
ๆ ร์ด้ ขุ้ ว่า อน ใด ถ์ อน ใด แม่น ใจ เจ้า พ้า แท่ถ อน ถ์ xถ.

3 น้อศ เว้า ท์ส พ์ถ พี่ น์อถ ฐ์ ศ ว่า เจ้า พ้า มี ความ ขุ่ถ ใx ให้ น้อศ แข้ว ท่า ร์ด้ หนี ใหญ่ ใส่

จงเป็นผู้เจริญในความหวัง อดทนในความทุกข์ยาก จงขยันในการอธิษฐาน 13 ช่วยเหลือคนของพระเจ้าที่ขัดสน จงต้อนรับแขกด้วยใจยินดี 14 จงอวยพรแก่ผู้ที่ข่มเหงท่าน จงอวยพรและอย่าแช่งด่า 15 จงยินดีกับคนที่ยินดี และร้องไห้กับคนที่ร้องไห้ 16 จงมีความคิดเหมือนกันต่อกัน อย่าถือตัว แต่จงคบหาคนต่ำต้อย อย่าคิดว่าตัวเองฉลาดนัก 17 อย่าทำชั่วตอบแทนผู้ที่ทำชั่วต่อท่าน จงทำสิ่งที่ดีในสายตาของคนทั้งปวง 18 ถ้าเป็นไปได้ จงอยู่อย่างสงบสุขกับคนทั้งปวงตามที่ท่านจะทำได้ 19 ที่รักทั้งหลาย อย่าแก้แค้นเลย แต่จงปล่อยให้พระเจ้าลงโทษเขาแทน เพราะมีคำเขียนไว้ว่า “พระเจ้าตรัสว่า เราจะเป็นผู้แก้แค้นและลงโทษ” 20 ดังนั้น “ถ้าศัตรูของท่านหิว จงให้อาหารเขากิน ถ้าเขากระหายน้ำ จงให้น้ำเขาดื่ม เพราะการทำเช่นนี้จะทำให้เขาละอายใจในสิ่งที่เขาได้ทำต่อท่าน” 21 อย่าให้ความชั่วชนะท่าน แต่จงเอาชนะความชั่วด้วยความดี

บทที่ 13

ให้ผู้ที่มีอำนาจปกครอง

1 ทุกคนต้องเชื่อฟังผู้ที่มีอำนาจปกครองเหนือตน เพราะไม่มีอำนาจใดที่ไม่ได้มาจากพระเจ้า ผู้ที่มีอำนาจในทุกวันนี้ก็ได้รับตำแหน่งจากพระเจ้า 2 ดังนั้น ผู้ใดที่ขัดขืนผู้ที่มีอำนาจปกครองเหนือตน ก็เท่ากับขัดขืนพระเจ้า และผู้ที่ขัดขืนจะถูกลงโทษ 3 เพราะผู้ที่ทำดีไม่ต้องกลัวผู้ที่มีอำนาจปกครอง แต่ผู้ที่ทำชั่วต้องกลัว ถ้าท่านไม่อยากกลัวผู้ที่มีอำนาจปกครอง ท่านก็ควรทำดี แล้วท่านจะได้รับคำชมเชยจากเขา 4 เพราะผู้ที่มีอำนาจปกครองเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าเพื่อประโยชน์ของท่าน แต่ถ้าท่านทำชั่ว ท่านก็ควรกลัว เพราะเขาถืออาวุธไว้ในมือ ไม่ใช่เพื่อไม่ให้ใช้ แต่เพื่อลงโทษผู้ที่ทำชั่ว 5 ดังนั้น ท่านจึงต้องเชื่อฟังผู้ที่มีอำนาจปกครองเหนือตน ไม่ใช่เพียงเพราะกลัวการลงโทษเท่านั้น แต่เพราะมโนธรรมของท่านด้วย 6 ด้วยเหตุนี้ท่านจึงต้องเสียภาษีให้แก่รัฐบาล เพราะผู้ที่ปกครองเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า ที่ทำงานเต็มเวลาเพื่อประโยชน์ของประชาชน 7 จงให้แก่ทุกคนตามที่ควรให้ ถ้าต้องเสียภาษีก็จงเสียภาษี ถ้าต้องเสียอากรก็จงเสียอากร ถ้าต้องเคารพยำเกรงผู้ใดก็จงเคารพยำเกรงผู้นั้น ถ้าต้องให้เกียรติผู้ใดก็จงให้เกียรติผู้นั้น

8 อย่าเป็นหนี้ใครเลย นอกจากหนี้ที่ต้องรักกันเท่านั้น ผู้ที่รักเพื่อนมนุษย์ก็ได้ทำตามกฎหมายครบถ้วนแล้ว 9 เพราะกฎหมายที่ว่า “อย่าล่วงประเวณี อย่าฆ่าคน อย่าลักขโมย อย่าโลภ” และกฎหมายข้ออื่นๆ ก็สรุปรวมอยู่ในคำสั่งนี้ว่า “จงรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตัวเอง” 10 ผู้ที่รักเพื่อนมนุษย์จะไม่ทำร้ายเขา ดังนั้นผู้ที่รักเพื่อนมนุษย์ก็ได้ทำตามกฎหมายครบถ้วนแล้ว

11 ท่านต้องรู้ว่าเวลานี้เป็นเวลาสำคัญ ถึงเวลาที่ท่านต้องตื่นจากการหลับใหลได้แล้ว เพราะตอนนี้เราใกล้จะได้รับความรอดมากกว่าตอนที่เราเริ่มเชื่อเสียอีก 12 กลางคืนใกล้จะหมดไปแล้ว วันใหม่ใกล้จะมาถึงแล้ว ดังนั้นเราจึงต้องเลิกทำสิ่งที่มืดมิด และเตรียมตัวทำสิ่งที่ดีงาม 13 เราต้องใช้ชีวิตอย่างคนที่ดำเนินชีวิตในเวลากลางวัน ไม่ใช่ใช้ชีวิตอย่างคนที่ชอบเมาเหล้าและเที่ยวกลางคืน ไม่ใช่ใช้ชีวิตอย่างคนที่ชอบมีเพศสัมพันธ์กับคนที่ไม่ใช่คู่สมรส ไม่ใช่ใช้ชีวิตอย่างคนที่ชอบทะเลาะวิวาทและอิจฉาริษยากัน 14 แต่ท่านต้องสวมใส่พระเยซูคริสต์เจ้าเหมือนกับสวมใส่เสื้อผ้า และอย่าคิดหาทางตอบสนองความต้องการที่ชั่วร้ายของตัวเอง

แต่ละคนจงยอมอยู่ใต้อำนาจของผู้ปกครองที่มีอำนาจเหนือตน เพราะไม่มีอำนาจใดที่ไม่ได้มาจากพระเจ้า และผู้ที่มีอำนาจอยู่ในขณะนี้ก็ได้รับการแต่งตั้งจากพระเจ้า 2 ดังนั้น ผู้ใดที่ขัดขืนผู้มีอำนาจก็เท่ากับขัดขืนสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดไว้ และผู้ที่ขัดขืนจะนำการลงโทษมาสู่ตนเอง 3 เพราะผู้ปกครองไม่ได้เป็นที่น่ากลัวสำหรับคนที่ทำสิ่งดี แต่สำหรับคนที่ทำสิ่งชั่ว ดังนั้นถ้าคุณไม่ต้องการกลัวผู้มีอำนาจ ก็จงทำสิ่งที่ดี แล้วคุณจะได้รับการยกย่องจากเขา 4 เพราะผู้ปกครองเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าเพื่อประโยชน์ของคุณ แต่ถ้าคุณทำสิ่งชั่ว คุณก็ควรกลัว เพราะผู้ปกครองไม่ได้ถือดาบไว้เปล่าๆ ผู้ปกครองเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า เพื่อลงโทษผู้ที่ทำสิ่งชั่ว 5 ดังนั้นคุณจึงต้องยอมอยู่ใต้ผู้ปกครอง ไม่ใช่เพียงเพราะกลัวการลงโทษเท่านั้น แต่เพราะมโนธรรมของคุณด้วย 6 ด้วยเหตุนี้คุณจึงต้องจ่ายภาษีด้วย เพราะผู้ปกครองเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าที่ทุ่มเทให้กับงานนี้ 7 จงจ่ายให้แก่ทุกคนตามที่คุณเป็นหนี้ ถ้าคุณต้องจ่ายภาษี ก็จงจ่ายภาษี ถ้าคุณต้องจ่ายส่วย ก็จงจ่ายส่วย ถ้าคุณต้องให้ความเคารพ ก็จงให้ความเคารพ ถ้าคุณต้องให้เกียรติ ก็จงให้เกียรติ

หน้าที่ของคริสเตียน

8 อย่าเป็นหนี้ใครเลย นอกจากหนี้ที่จะต้องรักกันและกัน ผู้ที่รักคนอื่นก็ได้ทำตามกฎหมายของพระเจ้าแล้ว 9 เพราะกฎหมายที่ว่า อย่าล่วงประเวณี, อย่าฆ่าคน, อย่าลักขโมย, อย่าโลภ, และกฎหมายอื่นๆ ก็สรุปรวมอยู่ในคำสั่งนี้ว่า “จงรักเพื่อนบ้านของคุณเหมือนรักตัวเอง” 10 ความรักไม่ทำร้ายเพื่อนบ้าน ดังนั้นความรักจึงเป็นการทำตามกฎหมายทั้งหมด

11 คุณรู้ว่าเราอยู่ในยุคสมัยนี้ และรู้ว่าเวลาได้มาถึงแล้วที่เราต้องตื่นจากการหลับใหล เพราะความรอดของเราใกล้เข้ามาทุกขณะ มากกว่าตอนที่เราเริ่มเชื่อเสียอีก 12 กลางคืนใกล้จะผ่านไปแล้ว วันใหม่ใกล้จะมาถึง ดังนั้นเราจึงควรละทิ้งการกระทำที่มืดมิดและสวมใส่อาวุธแห่งความสว่าง 13 เราควรใช้ชีวิตอย่างซื่อสัตย์ในวันนี้ ไม่ใช่ในการเฉลิมฉลองที่ไร้การควบคุม การดื่มเหล้าจนเมามาย การมีเพศสัมพันธ์ผิดศีลธรรม การกระทำที่น่าอับอาย การทะเลาะวิวาท และความอิจฉาริษยา 14 แต่จงสวมใส่องค์พระเยซูคริสต์เจ้าเถิด อย่าคิดหาทางตอบสนองความต้องการของร่างกายที่ชั่วร้าย

โรม 14

โย ฮา 14

ท่า ท่าว ความ ทา ด้อย ใจ่ พี่ น้อง

1 ฮุ่ ทู่ง เจ๋ น้อย นั้น ให้ เอา เจา จ้ว ทา ค้า ย ดู่ ง ทน หนึ่ ง ยง เจ๋ ท่า ง ทน. 2 ฮุ่ เจ๋ เว้า ว่า ดู่ ทิน จ่ ง ลี้ ง ได้ เหมิด, ฮุ่ ทู่ง เจ๋ น้อย ลี้ ทิน ท่ ฉัท. 3 ฮุ่ ทิน นั้น ท่า ได้ ถู ก่ า ย ฮุ่ เง่า ทิน, ฮุ่ เง่า ทิน ลี้ ท่า ท่าว ให้ ย ฮุ่ ทิน, ข้อน ว่า เจ้า พี้ า ได้ ห้อน เอา ฮุ่ นั้น แข้ว. 4 เจ้า แม่น ฮุ่ ใด จี๋ ง ท่าว ให้ ย ใจ่ ข่าว ใด้ ฮุ่ อ่ น ข่าว ใด้ นั้น ดู่ เหิด ได้ ข้ ว่า ดู่ โข้ ม โย ง ลี้ แม่น ห้าว ทวาน มน ว่า มน ทาท เหิด ได้ ลี้ ข้อน เจ้า จอม ฮุ่ เป็น พี้ า ใช้ มน เหิด ได้.

5 ฮุ่ ฉ หนึ่ ว่า มี้ นี้ ถิ เณ มี้ นั้น ทาท ว่า ฮุ่ ฉ หนึ่ ว่า มี้ ใด ลี้ แปท ทน เณ นั้น ดู่ ส ใช้ ใจ พ้น หนึ่ ง ความ เจ้า หนึ่. 6 ฮุ่ ใด ว่า มี้ นี้ ถิ เณ มี้ นั้น ลี้ ให้ เหิด แนว นั้น เพ่ ให้ หน้า ให้ ตา เจ้า จอม ฮุ่ เป็น พี้ า, ฮุ่ ฉ เว้า ว่า ดู่ ทิน จ่ ง ลี้ ได้ ลี้ ทิน ให้ หน้า ให้ ตา เจ้า จอม ฮุ่ เป็น พี้ า เพ่ ว่า มน ได้ ท่าว ความ ได้ ข้อน เจ้า พี้ า. ฮุ่ ใด เง่า ทิน ลี้ ทา ทิน เพ่ ให้ หน้า ตา เจ้า จอม ฮุ่ เป็น พี้ า แข้ว ท่าว ความ ได้ ข้อน เจ้า พี้ า. 7 ณุ่ม เขา เง่า มี ฮุ่ ใด มี ดู่ เจ๋ ย เพ่ เจ้า มี่ ทั้ ง ว่า เง่า มี ฮุ่ ใด ตาย เพ่ เจ้า มี่ ลี้ ข้อน ว่า ณุ่ม เขา มี ดู่ เจ๋ ย ฮุ่ ลี้ เพ่ เจ้า จอม ฮุ่ เป็น พี้ า. 8 ว่า ณุ่ม เขา ตาย ลี้ ตาย เพ่ เจ้า จอม ฮุ่ เป็น พี้ า เป็น เณ นั้น ณุ่ม เขา มี ดู่ เจ๋ ย ข้ ว่า ตาย ลี้ ถิ เขา ลี้ เป็น ฉอ เจ้า จอม ฮุ่ เป็น พี้ า. 9 เพ่ เณ นั้น ด เจ้า จา จิด จี๋ ได้ เหมิด ดู่ เจ๋ ย แข้ว ได้ ค้น มี ดู่ เจ๋ ย ใหม่. เพ่ ดู่ ได้ เป็น เจ้า จอม ฮุ่ เป็น พี้ า ส ตาย แท่ ส ทู่ ง.

10 เจ้า เป็น แนว ใด เจ้า จี๋ ง ท่าว ให้ ย ใจ่ พี่ น้อง เจ้า ข้ ว่า เจ้า ทาท เป็น ด่า ย ง แนว ใด เจ้า จี๋ ง ถู ก่ า ย พี่ น้อง เจ้า เณ นั้น จี๋ ง ว่า ดู่ ส ลี้ ขึ น ฮุ่ ที่ หน้า เจ้า พี้ า ให้ เจ้า พี้ า ทิน วาน. 11 เพ่ มี ความ ฉุ น จ้ว พี้ ง พึ ง ขาง พี้ า ว่า เจ้า จอม ฮุ่ เป็น พี้ า ได้ เว้า จ้ว ว่า เขา มี ดู่ เจ๋ ย ขึ น พ้น ท่ ใด ดู่ ส ดู่ เท้า เณ่า โข้ เขา แท่ ดู่ ฉ้อ ง ทู่ เขา. 12 เณ นั้น เขา ดู่ ส ลี้ ฉา ย ความ เจ้า เป็น มา แนว ใด ฆุ่ เจ้า พี้ า.

ท่า เหิด ให้ พี่ น้อง ห้อง ถุก

13 เพ่ เณ นั้น ณุ่ม เขา ท่า ท่าว ให้ ย ใจ่ ทน ห้อน ให้ เอา ใจ ใจ่ เหิด จ๊ท ถิ นั้น ลี้ แม่น ท่า เหิด อน ใด ให้ ห้อง ถุก ข้ ว่า โข้ ม โย ง ฉวาง ทาง พี้ น้อง. 14 น้อย ขุ แท่ ง โง ใจ พ้น หนึ่ ง เจ้า เส ณุ่ ว่า, เง่า มี อน ใด ข้าย อ่ ย หนึ่ ง มี่ มน ทาท ฮุ่ ใด ว่า อน ใด ข้าย อ่ ย อน

นั้นคือ ห้ามอย่าให้ผู้นั้นแท้. 15 ว่า พี่น้องเจ้าโกรธเจ้าเพราะอาหารนั้น เจ้าก็เป่าดับเสียซึ่งทางของพระคริสต์. เจ้าอย่าทำลายคนซึ่งพระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเขานั้นเลย. 16 เหตุนั้น อย่าให้เจ้าว่าดีนั้นถูกให้ผู้อื่นใส่ร้าย. 17 เพราะแผ่นดินของพระเจ้านั้นไม่ใช่อาหารและน้ำ แต่เป็นความชอบธรรมและความสงบและความยินดีในพระวิญญาณบริสุทธิ์. 18 ผู้ที่ปรนนิบัติพระคริสต์ในสิ่งนี้ก็เป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้าและเป็นที่นับถือของมนุษย์. 19 เพราะฉะนั้น เราจึงตามหาสิ่งที่ก่อให้เกิดสันติและสิ่งที่ก่อให้เกิดการสร้างกันและกัน. 20 อย่าทำลายงานของพระเจ้าเพราะอาหาร อาหารทุกอย่างก็สะอาดจริง แต่เป็นความชั่วแก่คนที่กินโดยทำให้เขาสะดุด. 21 ดีที่จะไม่กินเนื้อ ไม่ดื่มเหล้าองุ่น หรือไม่ทำสิ่งใดๆ ที่ทำให้พี่น้องของเจ้าสะดุดใจ. 22 ความเชื่อที่เจ้ามีอยู่นั้น จงมีไว้กับตัวเจ้าต่อหน้าพระเจ้าเถิด. ผู้ที่ไม่ตัดสินตัวเองในสิ่งที่ตนยอมให้ก็เป็นสุข. 23 แต่ผู้ที่สงสัยถ้ากินก็ต้องโทษ เพราะเขากินไม่ได้ด้วยความเชื่อ และทุกสิ่งที่ไม่ได้มาจากความเชื่อก็เป็นบาป.

บทที่ 15

ให้ทุกคนพอใจเพื่อนบ้านของตน

1 เราที่มีความเชื่อมั่นแข็งแรงก็ควรอดทนต่อความอ่อนแอของคนที่ไม่เข้มแข็ง และไม่ควรทำตามใจตนเอง. 2 ให้แต่ละคนทำให้เพื่อนบ้านพอใจในสิ่งที่ดีเพื่อประโยชน์ของเขาเพื่อสร้างเขาขึ้น. 3 เพราะแม้แต่พระคริสต์ก็ไม่ได้ทรงทำให้พระองค์เองพอใจ แต่ตามที่มีเขียนไว้ว่า "คำดูหมิ่นของคนที่ดูหมิ่นพระองค์ได้ตกอยู่บนข้าพเจ้า." 4 สิ่งที่เขียนไว้ในอดีตก็เขียนไว้เพื่อสอนเรา เพื่อเราจะได้มีความหวังโดยความอดทนและโดยการให้กำลังใจจากพระคัมภีร์. 5 ขอพระเจ้าผู้ประทานความอดทนและกำลังใจให้ท่านมีใจเดียวกันเช่นนี้ตามพระคริสต์เยซู. 6 เพื่อท่านจะได้ถวายเกียรติแด่พระเจ้าด้วยใจเดียวกันและด้วยปากเดียวกัน.

คนต่างชาติจะได้ถวายเกียรติแด่พระเจ้า

7 เพราะฉะนั้น จงต้อนรับกันและกัน ตามที่พระคริสต์ได้ต้อนรับท่านทั้งหลาย เพื่อให้เกิดสง่าราศีแด่พระเจ้า. 8 เพราะว่าข้าพเจ้าบอกท่านทั้งหลายว่า พระคริสต์ได้เป็นผู้รับใช้ของคนเข้าสุหนัต เพื่อแสดงความสัตย์จริงของพระเจ้า เพื่อยืนยันคำสัญญาที่ได้ให้แก่บรรพบุรุษทั้งหลาย 9 และเพื่อให้คนต่างชาติได้ถวายเกียรติแด่พระเจ้า เพราะความเมตตาของพระองค์ ดังที่มีเขียนไว้ว่า

ฉะนั้นข้าพระองค์จึงจะสรรเสริญพระองค์ท่ามกลางคนต่างชาติ
และจะร้องเพลงสรรเสริญพระนามของพระองค์

10 และมีคำกล่าวไว้อีกว่า

ชนต่างชาติทั้งหลายเอ๋ย
จงร่วมใจชื่นชมยินดีกับชนชาติของพระองค์

11 และมีคำกล่าวไว้อีกว่า

ชนต่างชาติทั้งหลายเอ๋ย จงสรรเสริญพระเจ้าเถิด
และชนชาติทั้งปวงเอ๋ย จงสรรเสริญพระองค์

12 และอีสายาห์ก็กล่าวไว้อีกว่า

จะมีหน่อเนื้อของเจสซีขึ้นมา
และผู้ที่จะขึ้นมาปกครองคนต่างชาติ
ชนต่างชาติจะมีความหวังในพระองค์.

13 ขอพระเจ้าแห่งความหวัง ประทานความชื่นชมยินดีและสันติสุขทั้งสิ้นแก่ท่านในขณะที่ท่านมีความเชื่อ เพื่อท่านจะมีความหวังอย่างล้นเหลือโดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์.

หน้าที่ของโปโลในฐานะผู้รับใช้

14 พี่น้องเอ๋ย ข้าพเจ้าเองก็เชื่อมั่นในตัวท่านว่า ท่านเองก็มีความดีสมบูรณ์เต็มเปี่ยม มีความรู้ครบถ้วน และสามารถที่จะตักเตือนกันได้. 15 อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายถึงท่านบางตอนอย่างกล้าหาญ เพื่อเตือนความจำของท่าน ด้วยพระคุณที่พระเจ้าได้ประทานให้แก่ข้าพเจ้า. 16 เพื่อให้ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์

ข้อ โรมา ๑๕:๑๗ ๑๗ เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงมีเรื่องที่จะอวดในพระเยซูคริสต์ในการที่เกี่ยวกับพระเจ้า ๑๘ เพราะว่าข้าพเจ้าจะไม่กล้าพูดถึงสิ่งใดนอกจากสิ่งที่พระคริสต์ทรงกระทำโดยข้าพเจ้า เพื่อให้คนต่างชาติเชื่อฟังพระเจ้า ด้วยคำพูดและการกระทำของข้าพเจ้า ๑๙ โดยฤทธิ์อัศจรรย์และการมหัศจรรย์ โดยฤทธิ์ของพระวิญญาณของพระเจ้า ดังนั้นตั้งแต่กรุงเยรูซาเล็มและรอบๆ ไปจนถึงอิลลิริคุม ข้าพเจ้าได้ประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์อย่างครบถ้วน ๒๐ ข้าพเจ้าได้ตั้งใจที่จะประกาศข่าวประเสริฐในที่ที่ยังไม่มีใครได้ยินชื่อของพระคริสต์ เพื่อข้าพเจ้าจะไม่ได้สร้างบนรากฐานของคนอื่น ๒๑ ดังที่มีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า

“ผู้ที่ไม่เคยได้ยินเรื่องของพระองค์ก็จะได้เห็น
ผู้ที่ไม่เคยได้ยินก็จะเข้าใจ”

ท่านโรโมจึงอยากจะไปเยี่ยมเยียนโรม

๒๒ นี่คือเหตุผลที่ข้าพเจ้าถูกขัดขวางไม่ให้มาหาท่านหลายครั้ง ๒๓ แต่ตอนนี้ข้าพเจ้าได้ทำงานในภูมิภาคนี้เสร็จแล้ว และข้าพเจ้าได้ตั้งใจอยากจะมาหาท่านมานานหลายปีแล้ว ๒๔ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงวางแผนว่าจะมาหาท่านเมื่อข้าพเจ้าเดินทางไปยังประเทศสเปน ข้าพเจ้าหวังว่าจะได้พบท่านระหว่างการเดินทางครั้งนี้ และท่านจะช่วยส่งข้าพเจ้าไปยังที่นั่นด้วย หลังจากที่ข้าพเจ้าได้ใช้เวลาอยู่กับท่านสักระยะหนึ่งก่อน ๒๕ แต่ตอนนี้ข้าพเจ้ากำลังเดินทางไปยังกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อช่วยเหลือคริสเตียนที่นั่น ๒๖ เพราะว่าคริสเตียนในมาซิโดเนียและอาคายาได้ตัดสินใจที่จะส่งเงินบางส่วนไปช่วยเหลือคริสเตียนที่ยากจนในกรุงเยรูซาเล็ม ๒๗ พวกเขาเต็มใจที่จะทำเช่นนั้น และพวกเขาก็เป็นหนี้บุญคุณต่อคริสเตียนที่นั่นด้วย เพราะว่าคริสเตียนที่นั่นได้แบ่งปันสิ่งดีๆ ทางวิญญาณให้กับพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงควรที่จะแบ่งปันสิ่งของทางโลกให้กับคริสเตียนที่นั่นด้วย ๒๘ เมื่อข้าพเจ้าได้ทำสิ่งนี้สำเร็จแล้ว และได้ส่งเงินนี้ไปให้พวกเขาอย่างปลอดภัยแล้ว ข้าพเจ้าจะเดินทางไปยังประเทศสเปนและแวะเยี่ยมท่านระหว่างทาง ๒๙ ข้าพเจ้ารู้ว่าเมื่อข้าพเจ้ามาหาท่านนั้น ข้าพเจ้าจะนำพรมากมายของพระคริสต์มาให้ท่านอย่างแน่นอน

30 พ๎ว พี่ น้อง เอ๋ย ทาง เจ้าวา จิต เจ้า จอม ตุ้ เป็น หน้า ณุม เขา แท่ง ความ ยก เจ้า ณ์น
ใx, น้อย ร์ ให้ พ๎ว พี่ น้อง ต่อย ท่าว โบ๊ว เจ้า หน้า ให้ น้อย. 31 เพ่ ให้ น้อย น่อย ร์ ขาง ข้าย
แดน สะเง่า เต่ หนึ่ง ก๊ ตุ ดาย แท่ง เพ่ ให้ จัก น้อย ต่อย เย เต้ น้อย โง เมง เสี ยุ ณา เข็ม นั่น
ตุ้ โxม โมท ขาง ใจ โพ่ เมง เจ้า หน้า เง่อน นั่น. 32 ว่า ทาก โxม ใจ เจ้า หน้า น้อย ตุ้ โด้ มา ทา
พ๎ว พี่ น้อง จึ่ง มี ความ อิน ม์ณ โดม หวาน เม่ เต้ โด้ พี่ พ๎ว พี่ น้อง. 33 ร์ เจ้า หน้า ตุ้ ให้ ความ
ที่ เสี ยน ตุ้ ทั่ง พ๎ว พี่ น้อง " อา แมน ".

วาย 16

ความ นึง หน้า ท้ ทา

1 น้อย ร์ ดาก น้อง ทู้ น้อย ตู้ ดอย เย โว้ ทั่ง พ๎ว พี่ น้อง มะ ใช้ จัก เหน โบ๊ว เขา ตุ้ เมง
เห็น เณ โอ. 2 ร์ พ๎ว พี่ น้อง ห้อน เอา มะ ใน ตู้ เจ้า จอม ตุ้ เป็น หน้า ให้ โxม เป็น โพ่ เมง เจ้า
หน้า แท่ง ร์ ให้ พ๎ว พี่ น้อง ต่อย เย มะ อน ณาด แดน ค๊ เพ่ มะ โด้ ต่อย เย ทาย สะ แท่ง โด้ ต่อย
น้อย.

3 ร์ ดาก ความ ค๊ด ยอด ทอด เต้ มา ทา นาง ปี๋ ณา ทา แท่ง ท่าน อา จิ ทา ตุ้ เสี ด จัก เจ้า
เสี ณุ วา จิต ท่อย น้อย. 4 เxา โด้ โป๋ แง น้อย น้อย ร์ โด้ ข้อน เxา เห็ง xอ๋ เข่า แม่น ที่ น้อย
ตุ้ ถ้ว เห็ง ท่า เหน โบ๊ว เขา สะ ท่าง พ๋น ตุ่ ว่อน ค๊ โด้ ข้อน เxา. 5 ร์ ดาก ความ ค๊ด ยอด ทอด
เต้ มา ทา พี่ น้อง เหน โบ๊ว เขา ณุม ทน พึ้ง เหน เxา น้น. ร์ ดาก ความ ค๊ด ยอด ทอด เต้
มา ทา ท่าน เธ๊ ขาย เน็ด ซ้ง คุ จก แพ ง น้อย เป็น ตุ้ ตู้ ณ โด้ เต้ เจ้า วา จิต พึ้ง ก๊ ตุ อา เณ. 6
ร์ ดาก ความ ค๊ด ยอด ทอด เต้ มา ทา นาง มา จิ อา ตุ้ เสี ด จัก พ๊น ทาน หน ทา ทาย แนว ให้ พ๎ว
พี่ น้อง. 7 ร์ ดาก ความ ค๊ด ยอด ทอด เต้ มา ทา ท่าน อน ดา โอ น์ โท แท่ง นาง ชุ น์ สะ พ๋น
ถ้ว ทั่ง น้อย แท่ง โด้ ชู ทุ ท่อย ทน ท่าน ค๊ เป็น ตุ้ มี หน้า มี ตา ทร๊ง พุ่ พ๎ว ขาม ใช้. ท่าน เต่
เจ้า วา จิต ท่อน น้อย ใพ่. 8 ร์ ดาก ความ ค๊ด ยอด ทอด เต้ มา ทา ท่าน อ๊ ปี๋ เป็น คุ ว้าน
น้อย ใน ตู้ เจ้า จอม ตุ้ เป็น หน้า.

9 ร์ ดาก ความ ค๊ด ยอด ทอด เต้ มา ทา ท่าน อุ ขา ขาน ตุ้ เสี ด จัก เจ้า วา จิต ท่อย น้อย
แท่ง ร์ ดาก ความ ค๊ด ยอด ทอด เต้ มา ทา ท่าน ณา ตา ณ์ พี่ น้อง ว้าน น้อย. 10 ร์ ดาก ความ

ลัก ขอด ขอด เอ๋ง มา หา ท่าน อา เม็ เร้ ฮู้ เจ้า วา จ๊ก โรม ใจ. ร้ ฉาก ความ ลัก ขอด ขอด เอ๋ง มา หา โข เขน ท่าน อา จ๊ก โค ษู โร. 11 ร้ ฉาก ความ ลัก ขอด ขอด เอ๋ง มา หา ท่าน เพื่ ถิ โอน พี่ น้อง ว้าน พนี ถือ น้อง แต่ง ร้ ฉาก ความ ลัก ขอด ขอด เอ๋ง มา หา โข เขน ท่าน นา ขา ทิก เม็น โพ่ เมง เจ้า จอม ฮู้ เม็น พ้า.

12 ร้ ฉาก ความ ลัก ขอด ขอด เอ๋ง มา หา นาง อุ๊ ฉาย นา แต่ง นาง อุ๊ โฉ ณา ฮู้ เฝ็ก อ๊ก พ้ก ทาน พนา ทาง เจ้า จอม ฮู้ เม็น พ้า. ร้ ฉาก ความ ลัก ขอด ขอด เอ๋ง มา หา เม็ ณี ดา พี่ น้อง อ๊ก แพง ฮู้ โถ้ เฝ็ก อ๊ก พ้ก พนา ทาง เจ้า จอม ฮู้ เม็น พ้า. 13 ร้ ฉาก ความ ลัก ขอด ขอด เอ๋ง มา หา ท่าน ษู โฉ ส ทู้ ฮู้ ถิ ทาย ก่ เจ้า จอม ฮู้ เม็น พ้า เอ๊ม ท่าน ค้ แฝก ณาง เม็น เอ๊ม ถือ. 14 ร้ ฉาก ความ ลัก ขอด ขอด เอ๋ง มา หา ท่าน อา ณิน ทิก, ท่าน เร้ โวน, ท่าน เพื่ ขา เม้, ท่าน ฬาก โค ขา, ท่าน เพื่ ขา มา, เพ็ง ท่า พี่ น้อง โพ่ เมง เจ้า พ้า ฮู้ พั้ง เขา น้น. 15 ร้ ฉาก ความ ลัก ขอด ขอด เอ๋ง มา หา ท่าน ฉิ โร โรท, นาง ฮู้ ร้ ท่าน เน็ เร้ แต่ง น้อง ทู้ง ท่าน, ท่าน โอ ข้ม ฬา แต่ง พ้ง โพ่ เมง เจ้า พ้า ฮู้ พั้ง เขา น้น.

16 ให้ ก๊ก ชาว อ๊ก แพง ทน ณาง พี่ ท้ง น้อง ฮิก ขา ก๊น, พ้ง เขน โพ้ เขา ฌอง เจ้า วา จ๊ก ค้ ฉาก ความ ลัก ขอด ขอด เอ๋ง มา หา พ้ง พี่ น้อง แฝก ทน.

ความ ทิก เก๊น เน่ ท้า ฆุก

17 พ้งพี่ น้อง เอ๋ย น้อย ร้ ให้ พ้ง พี่ น้อง เฝ้ ฉุ่ ท้ง พ้ง ส น้น เขา ฉิก น้อง ห้อง เข้ง ทน แต่ง เฝ็ก ให้ ฮู้ เช่ ว่าง เร้ ใจ น้น ค้ เม็น อ๊ก ฉิก ความ ฬอก ขอน อน พ้ง พี่ น้อง โถ้ แอ้ ข๊น มา แข้ว, ให้ ออก ท่าง ร้ พ้ง ส น้น. 18 ข้อน ว่า พ้ง ส น้น ค้ เง่า โถ้ เฝ็ก อ๊ก เร้ วา จ๊ก ฌอง ณุ่ม เขา เข าโถ้ เฝ็ก อ๊ก ข่น โฆม ทาง เข า แต่ง โถ้ แข้ว พาง ฮู้ ถิ มี แม่น ให้ เฝ็ก ฉิก ข้อน ความ ฬาก หวาน ฬาย ขึ้น. 19 พ้ง พี่ น้อง โถ้ เช่ น้น ค้ เม็น ตื่ง ณา ข้ โว้ ขอด ส แด่น เมง แข้ว ข้อน พ้ง พี่ น้อง น้น น้อย ค้ มี ความ เมง ม่ น ทาก ว่า ให้ พ้ง พี่ น้อง ทุก หมน ทาง อ๊ก ถิ เม็น ส ใข้ ค้า ทาง อ๊ก ห้าย อ่ เย. 20 ทู้ง เง่า เท็ง เร้ พ้า ฮู้ ให้ ความ ที่ง เฝ็น อุ๊ ฬาง เท็ ฉิ ห้าย ให้ มุ่น โฉ ห้อง พื้น ก๊น พ้ง พี่ น้อง ร้ ให้ ความ ทู่ง เขง ใช เฝ็ ณุ ฮู้ เม็น เร้า ณอง ณุ่ม เขา ฮู้ ท้ง พ้ง พี่ น้อง เน.

21 ทิโมธีผู้ร่วมงานกับข้าพเจ้า ขอให้ทักทายท่าน ลูกิอัส โยสัน และโสซิพัทรผู้เป็นญาติของข้าพเจ้า ขอให้ทักทายท่านเช่นกัน 22 ข้าพเจ้าเทอร์เทียสผู้เขียนจดหมายฉบับนี้ ขอให้ทักทายท่านในองค์พระเยซูคริสต์ด้วย

23 กายัสเจ้าของบ้านที่ข้าพเจ้าและคริสตจักรทั้งหมดมาประชุมกันอยู่ ขอให้ทักทายท่าน เอราสทัสเหรัญญิกของเมืองนี้ และควอร์ทัสน้องชายของเขาก็ขอให้ทักทายท่านด้วย

24 ขอพระคุณของพระเยซูคริสต์เจ้าของเราสถิตกับท่านทั้งหลายเถิด อาเมน

ความสรรเสริญพระเจ้า

25 ขอสรรเสริญพระองค์ผู้ทรงสามารถทำให้ท่านมั่นคงตามข่าวประเสริฐของข้าพเจ้าและตามคำสอนของพระเยซูคริสต์ ตามการเปิดเผยความลึกลับที่ซ่อนเร้นมาตั้งแต่โลกเริ่มมีขึ้น 26 แต่บัดนี้ได้ปรากฏแล้ว และตามคัมภีร์ของผู้เผยพระวจนะทั้งหลายได้ประกาศไว้ ตามพระบัญชาของพระเจ้านิรันดร์ ได้ทรงให้ประกาศแก่ประชาชาติทั้งปวงเพื่อให้เชื่อฟังด้วยความเชื่อ 27 แด่พระเจ้าองค์เดียวที่ทรงสติปัญญา ขอให้พระองค์ได้รับสง่าราศีตลอดไปเป็นนิตย์โดยทางพระเยซูคริสต์ อาเมน

****

1 โครินธ 1

ข้อความที่ไม่สมบูรณ์ของโครินธ

วาส 1

1 น้องชายไม่ใช่ ผู้เขียน พาโอ ทาง ให้ เป็น ตาม ใช้ เขาเรียกว่า ท่อง ขาย ใจ เขา พ้น พ่อม ทั่ว ท่าน ไม่ ฝนเงิน ผู้ เป็น น้อย กุม น้องชาย.

2 ไม่ย ให้ พี่น้อย เพนโรซ เขา เขา พ้น ชู่ รมย โครินธ ผู้ รถ ขาย ให้ แฟก ใช เป็น ศาสนา เรียกว่า จิต, ผู้ ท่าน เขา รถ ถาม ให้ เกิน ท่อง ศาสนา ท่า ชู่ ป่อน ผู้ แสก ทา เขา เรียกว่า จิต กุม เขา ค้ แม่น เขา จอม ผู้ เป็น พ้น พ้น แท่ย กุม เขา. 3 แต่ ข ความ หุ่ย เขย ใชแท่ย ความ ที่ย เป็น พื้นย เขา พี่ แท่ย เขา เรียกว่าจิต กุม เขา ชู่ ทั่ว พ้น พี่ น้อย.

ความเข้าใจจิตทองฟาช

4 น้องชาย ท่าว รถ ข้อน ความ หุ่ย เขย ใช เขา พ้น เขา ให้ พ้น พี่ น้อย ชู่ เข้ย เข้ เพ่ว่า ความ หุ่ย เขย ใช เขา พ้น ให้ พ้น พี่ น้อย ทาย เขา เรียกว่าจิต. 5 เพ' ว่า พ้น พี่ น้อย รถ เกิน ทรม ทั่ว เข้าใจจิต พ้น พี่ น้อย จี้ย รถ มี ชู่ อน ขน ข้ย เกิน ความ ฟาท เว้า เกิน จา แท่ย ชุ่ แนว. 6 ข้อน ว่า จัท เป็น จี้ย ให้ เขา เรียกว่า จิต นั่น เป็น จัท พ้น พี่ น้อย หุ้น ฟาว แข้ว. 7 เรถ พ้น พี่ น้อย คอย ค้า เข้า เรียกว่า จิต ผู้ เป็น เข้า กุม เขา ชุ่ มา นั่น, พ้น พี่ น้อย เข่า รถ ณาถ แคน อน ใถ . 8 ท่าน เข้า ชู่ ให้ พ้น พี่ น้อย พ้น ชู่ ฉาถ เข้ช เพ่ ให้ พ้น พี่ น้อย น้องชาย ความ เจ้ ทรย มั้ เข้า เรียกว่า จิต กุม เขา. 9 เข้า พ้น ผู้ ถ มี แม่น ท่าน เข้า รถ ข้อท ทา พ้น พี่ น้อย ให้ เกิน ท่รม ทั่ว บุท เข้า พ้น แม่น เข้า เรียกว่า จิต ผู้ เป็น เข้า จอม ผู้ เป็น พ้น กุม เขา.

เพนโรซ เขา เข่า แม่น ความ ทน

10 พี่ น้อย เอ็ช น้องชาย แต่ ข พ้น พี่ น้อย น้องชาย แฝง เข้า เรียกว่า จิต กุม เขา ข ให้ พ้น พี่ น้อย ฟาท เว้า เกิน จา แม่น ความ ทน ทู่ แท่ว ด้าย แท่ว ทาย ให้ พ้น พี่ น้อย เป็น นั้ ศ ใจ ล็อ ทน ใจ อ่าว เกย ล็อ ทน. 11 พี่ น้อย เอ็ช, เพ่ว่า มี กิน ศ มา แท่ น่าย กา ไข เอ ถ โค จัท พ้น พี่ น้อย ให้ น้องชาย พื้น ว่า มี ความ ฉัก น้อย ห้อย เขย ทน ทรย พ้น พี่ น้อย. 12 เป็น เกย น่น น้องชาย จี้ย พาช ขี้ ว่า, แม่น พ้น พี่ น้อย ท่าย ศ ท่าย เว้า ว่า น้องชาย เป็น ฉ่าช ไม่ ว่า น้องชาย เป็น ฉ่าช

อา ใช่ไหม ข้อว่า น้องเป็นต่างเท้าต่า ข้อว่า น้องเป็นต่างเจ้าวาจิต. 13 เจ้าวาจิตได้แบ่งออกเป็นหาง เจ้าหางของแข้วอ่า ? ใช่ไหมได้รับไว้เพื่อพี่น้องเข่า ? พี่น้องได้ขึงกันมาหนึ่งคู่ใช่ไหมเข่า !

14 น้องขอได้ขอบเจ้าพ้า น้องเข่าได้เสียกิดขึงกันมาให้ผู้ใดหรือพี่น้อง มีเท่านาใช่แท่นวา ใช่. 15 เหตุนั้นจึ่งเข่ามีผู้ใดเว้าว่า พี่พี่น้องได้ขึงกันมาหนึ่งคู่น้อง. 16 น้องได้เสียขึงกันมาให้ท่านาเต็ต่านา พ้อมเท็งท่าคุ้ยเขน นอกเหนือนั้นแข้ว น้องเข่าหุ้ว่า น้องได้เสียขึงกันมาให้ผู้ใดแม่. 17 เพ่ว่าเจ้าเสียญวาจิตเข่าได้ใช้น้องใช่เสียขึงกันมาใช้ ใช่ไปเว่าน่าวไขเท่แท่เข่าได้เพื่อความทุกขนาดท่าใด เพ่ว่าข้านโม้วาแตนเจ้าวาจิตดีเข่าเป็นขาดถิ.

เจ้าวาจิตมีแสงแขงแตนท้าแท่งทุกขนาด

18 พี่น้องทาดน้ำมที่นั่น ข้อนเขาว่าโม้วาแตนเป็นอักใข้ค้า , ทาดญมเขาทาดได้น้องจ้องนั่น ว่าเป็นแสงแขงแตนท้าเจ้าพ้า. 19 เพ่มีความดันโจ้หนึ่งพิงขาดพ้าว่า เขาดีขาดข้ใจความทุกแท่งใช้ให้ความขนาดทุกจ้อง. 20 ใดทุกขนาดยู่ท่าใด? ใดขนาดเจ็งยู่ท่าใด? ใดค้าดความข่าดนี้ยู่ท่าใด? เจ้าพ้าเข่าได้ให้ความทุกขนาดแต่นถินเมงยมทาดเป็นความใข้ค้าเข่า?

21 ท่อดความหุ้มทุกขนาดเจ้าพ้าได้เกิดโจ้ว่า ความทุกขนาดเข่าเสียให้เขาหุ้มจักเจ้าพ้าได้. เจ้าพ้าจึ่งใจมใจคุ่อดพี่นั่นให้น้องข่าวท่อดความวอนขอนอนเขาว่าใข้ค้านั่น. 22 ทาดชิวแต่เห็นอักทาดงาน ท่าดหนังข่าวทาความทุกขน. 23 แต่ญมเขาข่าวอักเจ้าวาจิตผู้ดุกคุ่าดโจ้หนึ่งโม้วาแตนนั่น อนเสียให้แตนชิวต้อดดุด แท่เป็นอักแตนท่าดหนังว่าใข้ค้า. 24 พี่น้องเจ้าพ้าดกทาดโจ้แข้วนั่น เห็นชิว ท่าดหนังค้ว่าเจ้าวาจิตมีแสงแขงแตนท้าแท่งความทุกขนาดเจ้าพ้า. 25 เข่งเหตุว่าความใข้ค้าเจ้าพ้าทุกทุกขนาดเหตุนาดขนาดเข่งแท่เข่งเหตุว่าเจ้าพ้าอ่อนแขงค้ทุกแขงเหตุนาดท้าวแขง.

26 พี่น้องเอ่อให้หนีดีเข่งดุ พี่พี่น้องผู้เจ้าพ้าดกทามานั่นเป็นขนาวใด

1 โกรินธ์ 1

เรื่องแข่ง ผู้ที่ชนะมีน้อย, ผู้มีแสงศักดิ์น้อย, ข้านี่ทนงรู้ซึ้งดีมีน้อย. 27 เหตุว่าเจ้าพี่ได้เขียนเอา อย่างเว้าว่า แนวใช้ข้านั้น เพื่อให้อย่างที่ชนะหน้าท้าย แท่นได้เขียนเอา อย่างเว้าว่า แนวอ่อนแอนั้น เพื่อให้อย่างแอนหน้าท้าย. 28 เจ้าพี่ได้เขียนเอาอย่างเว้าว่า เป่ามีค่าแท่นี้ดูถูกย นั้น เพื่มาถึงข้อ อย่างว่ามีค่า. 29 อีกนี้จึ่ง เป่าให้ผู้ใดท่านอ้างทึ่งเจ้าพี่ได้. 30 ข้อนเจ้าพี่นั้น พี่น้องจึ่งเห็นหรมเจ้าวายิด เพื่อว่าเจ้าพี่ได้แท่นท่านเจ้าให้เป็นความที่ชนะแท่นความดีนี่ให้ญมเขา แท่นเป็นผู้แท่นญมเขาเจ้าเป็นเจพื่อมเจ้าพี่ จุ่งให้ญมเขาน้อย ข้างาย. 31 เพื่อว่า ให้เป็นเหตุความดีนเจ้าหนึ่งพึงงานพี่ว่า “ผู้ท่านอ้างนั้นให้เอาท่านเจ้ามาท่านอ้าง ”

วาย 2

ข่าวอีกเจ้าเชิญผู้ชูกล่าวเจ้า

1 พี่น้องเอย เมื่อเรานี้น้อยมาหาพี่น้องนี้น้อยมาข่าวความเป็นจึ่งเจ้าพี่ให้พี่น้องนั้น นี้อยเป่าได้ปากชนท้าว่าความที่ชนะจ. 2 เพื่นี้อยใจ่ใจ่เจ้าว่า ผู้เป่าอ้างหุ้อนใดทึ่งพี่น้อง มีที่อีกเจ้าวายิด นอกเหตุนั้น ลื้อแม่นอีกท่านเจ้าชูกล่าวเจ้าหนึ่งเจ้มีวาแหนนั้น. 3 เมื่อเรานี้อยผู้หนึ่งพี่น้องนี้อยลื้อยนแอน ข้านทายว่าวโกรธ. 4 ความนี้อยเว้าจาแท่นวอกรอนนั้น เป่าแม่นความที่ชนะท่อมใจ่แม่นความแอนแหนท้าเจ้าหนึ่งใจ. 5 เพื่อว่าพี่น้องเขานั้นผู้เป่าได้เพื่องความที่ชนะผู้ศ ทายได้เพื่องแสงแอนแหนท้าเจ้าพี่.

ความที่ชนะเจ้าพี่

6 ตาแนวนั้นลื้อดี นี้อยเจยเว้าจาท่อยความที่ชนะที่หน้าพี่องศเขาแข้ว ทายเป่าแม่นความที่ชนะศว่านั้น ข้อว่าความที่ชนะผู้หนึ่งแท่นดาแม่งว่านั้น อย่างทายจุดจ้ยจว. 7 ความที่ชนะนี้อยข่าวนั้น เป็นความที่ชีวเข็ท หนองเจ้าพี่ได้หนึ่งเจ้าที่ท่อนจ้างแม่งจุม เพื่เป็นงานหุ่งแอนใจ่ให้ญมเขา. 8 ผู้หนึ่งแท่นดาแม่งหนึ่งแม่งจุมนี้ เป่ามีผู้ใดหุ้ความที่ชนะเจ้าพี่. ว่าหุ้เรายาผู้เป่าเอาท่านเจ้าผู้ใจ่แอนเขาชูกล่าวเจ้าหนึ่ง

รู้ วา แฌน. 9 แหว ใด ค็ ถ มี ความ คุ้น รัว้ หนึ่ง พึง ขา ง พ้า ว่า:

แหว ตา เห่า เห็น, หู เห่า รับ ได้ น, แหว ฮ หนึ่ เห่า รับ นั้น

เจ้า พ้า รับ ช้อน เรง รัว้ ให้ ชุ้ ยก ท่าน เจ้า.

10 ทาท ว่า เจ้า พ้า รับ งอท พึง แหว นั้น ให้ ณุม เตา ทาง เจ้า ฌรน เพ่ ว่า เจ้า ฌรน ทู่ คุ่ แหว ตา ว่า เงิน ความ เข่ท ขึง ฌอง เจ้า พ้า. 11 เห่า มี ใค ทู่ ความ ลึด อ่าว ชุ้ ใถ มี ท่ มี่ ฌรน ทรง มี่ ลิ ง ชุ้ นั้น ทู่ โคช เฌง นั้น ถ นี้ โมท ใจ ค เจ้า พ้า เห่า มี ใค ทู่ รับ มี ท่ ฌรน เจ้า พ้า ทู่. 12 ณุม เตา เห่า รับ มี ง ฌรน เมง ขุม ทาท รับ เจ้า ฌรน ใx เจ้า พ้า โข ง มา ให้ เพ่ ว่า ณุม เตา ชุ่ รับ ทู่ คุ่ อน xน ชั่ ง เจ้า พ้า ให้ ณุม เตา นั้น.

13 น้อช เห่า รับ เจ้า พึง แหว นี้ ท่อช ความ ทุก หนน ฮ งอท xอน รัว้ ทาท ท่อช ความ เจ้า พ้า รับ งอท xอน แม่น น้อช รับ แท้ หนี้ ต่าช มี่ ง ฌรน ให้ ชุ้ มี เจ้า ฌรน พึง. 14 ชุ้ ใถ ใจ ทู่ ง เงิน ฮ เมง ขุม ชุ่ ท้อน เรอ เช่ เจ้า ฌรน เจ้า พ้า ให้ เห่า รับ เพ่ เxา ว่า พึง แหว นั้น เงิน ความ ใข้ ช้า แท่ เxา เห่า เฉ้า โมท ใน ใจ เพ่ ว่า ชุ่ เฉ้า โมท ใน ใจ พึง จ็ท นั้น รับ ชุ่ เพ่ เจ้า ฌรน. 15 ชุ้ มี เจ้า ฌรน ใx อ่าว ทู่ คุ่ อน xน ชั่ ง รับ ทาท ว่า มน เห่า ทู่ ใจ ชุ้ นั้น รับ.

16 ใค เข่ ชุ่ ทู่ จ็ท นี้ โมท ใจ ค เจ้า จอม ชุ้ เงิน พ้า รับ

เพ่ ชุ่ โx วาน งอท ท่าน เจ้า

ทาท ว่า ณุม เตา มี นี้ โมท ใจ ค เจ้า ว เงิด.

วาช 3

ชุ้ ใช้ จ็ท เจ้า พ้า

1 พี่ น้อง เอ่ช น้อช ชุ่ เว้า ท็ง พึง พี่ น้อง เฌง เว้า ท็ง ชุ้ ชุ้ ทาง เจ้า ฌรน ใx แข้ว เห่า รับ, ทาท ชุ้ เว้า ท็ง พึง พี่ น้อง เฌง เว้า ท็ง ชุ้ ชุ้ ทาง เมง ขุม. เฌง พึง พี่ น้อง เงิน เล็ท น้อช ทาง ขรง เช่ เจ้า เงิด. 2 น้อช รับ เอา นี้ โนม ชิ้ง พึง พี่ น้อง เห่า แม่น เอา เช่ ทิน แหว แฌง ชิ้ง. ช้อน ว่า เม่ ท่อน พึง พี่ น้อง ทู่ เห่า หู้ น เอา รับ ท้ น รัว้ ค็ ทู่ เห่า เห็ รับ. 3 เพ่ ว่า พี่ น้อง ทู่ ชุ้ ทาง เมง ขุม ช้อน ว่า ทู่ เห็ ง แท่ น ทน, ฉิ ก น้อง ท้อง เx ง ทน, จ็ท นี้ ค็ เจ็ด ให้ เห็ น พึง

พี่น้องก็ยังทางเนื้อหนังอยู่ และเป็นเด็ก. 4 เพราะว่าผู้หนึ่งว่า ข้อยเป็นของเปาโล และอีกผู้หนึ่งว่า ข้อยเป็นของอปอลโล แลเจ้าจะไม่เป็นมนุษย์หรือ? 5 ว่าเปาโลนั้นเป็นใครเล่า? และอปอลโลเป็นใครเล่า? เป็นแต่ผู้รับใช้ซึ่งโดยทางเขาพวกเจ้าได้เชื่อ ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานให้แก่คนแต่ละคน. 6 ข้อยได้ปลูก อปอลโลได้รดน้ำ แต่พระเจ้าได้ทรงให้เจริญขึ้น. 7 เพราะฉะนั้นผู้ที่ปลูกก็ไม่เป็นอะไร ผู้ที่รดน้ำก็ไม่เป็นอะไร แต่พระเจ้าผู้ทรงให้เจริญขึ้นต่างหาก. 8 ผู้ที่ปลูกและผู้ที่รดน้ำนั้นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และแต่ละคนจะได้รับค่าจ้างของตนตามการงานของตน. 9 เพราะว่าเราเป็นผู้ร่วมงานของพระเจ้า ท่านทั้งหลายเป็นไร่นาของพระเจ้า เป็นตึกของพระเจ้า.

10 ตามพระคุณของพระเจ้าซึ่งประทานให้แก่ข้าพเจ้านั้น ข้อยได้วางรากฐานอย่างช่างฝีมือผู้ชำนาญ และคนอื่นก่อขึ้นบนนั้น แต่ให้แต่ละคนระวังว่าเขาก่อขึ้นอย่างไร. 11 เพราะว่าไม่มีผู้ใดจะวางรากฐานอื่นนอกจากที่ได้วางแล้ว คือพระเยซูคริสต์. 12 ถ้าผู้ใดก่อขึ้นบนรากฐานนี้ด้วยทอง เงิน เพชรพลอย ไม้ หญ้า ฟางข้าว 13 งานของแต่ละคนจะปรากฏชัด เพราะวันนั้นจะสำแดงให้เห็นได้ เพราะจะมีไฟเผาไหม้ และไฟนั้นจะทดลองดูงานของแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร. 14 ถ้างานที่ผู้ใดได้สร้างไว้บนรากฐานนั้นยังคงอยู่ ผู้นั้นก็จะได้รับบำเหน็จ. 15 ถ้างานของผู้ใดถูกเผาไหม้ไป ผู้นั้นก็จะเสียหาย แต่ตัวเองจะรอดเหมือนคนที่ลอดผ่านไฟมา.

16 พวกพี่น้องไม่รู้หรือว่าพวกพี่น้องเป็นพระวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในท่ามกลางพวกพี่น้อง? 17 ถ้าผู้ใดทำลายพระวิหารของพระเจ้า พระเจ้าจะทำลายผู้นั้นเสีย เพราะว่าพระวิหารของพระเจ้านั้นบริสุทธิ์ และพวกพี่น้องนั่นแหละเป็นพระวิหารนั้น.

18 อย่าให้ผู้ใดหลอกลวงตัวเองเลย ถ้าผู้ใดในพวกท่านนึกว่าตัวเองเป็นคนฉลาดในโลกนี้ ให้ผู้นั้นเป็นคนโง่เสียก่อน เพื่อว่าจะได้เป็นคนฉลาดจริงๆ. 19 เพราะว่าปัญญาของโลกนี้เป็นความโง่เขลาต่อพระเจ้า เพราะมีคำเขียนไว้ว่า "พระองค์ทรงจับคนฉลาดในกลอุบายของเขาเอง" 20 และอีกว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบความคิดของคนฉลาดว่าเป็นอย่างไร." 21 เพราะฉะนั้นอย่าให้ผู้ใดอวดในมนุษย์เลย ด้วยว่าสิ่งสารพัดเป็นของพวก

พี่น้องแข็ง. 22 ท่านปีเตอร์ ท่านอาปอลโ ท่านเคฟัสก็ดี โลกนี้ ความตาย ชีวิต ทุกสิ่งก็ดี ปัจจุบันนี้ ท่านว่าอนาคตนี้ก็ดี เหล่านี้เป็นของพี่น้อง. 23 พี่น้องก็เป็นของพระคริสต์ พระคริสต์เป็นของพระเจ้า.

วรรค 4

งานใช้พระคริสต์

1 เหตุนั้น ให้คนทั้งหลายนับถือเราว่าผู้ใช้พระคริสต์ เป็นผู้ดูแลความลับของพระเจ้า. 2 ในเรื่องนี้ ผู้ดูแลนั้นต้องเป็นคนซื่อสัตย์. 3 เพื่อนน้องแข็ง, พี่น้องว่าผู้ใดพิพากษาน้องนั้น น้องก็ว่าเป็นวันน้อย เราไม่น้องก็เข้าใจพิพากษาเรามี. 4 เพราะน้องเข้าใจน้องสักอย่างใด ก็ตามเหตุนั้น น้องก็เข้าน้องจะพิพากษาพิพากษาน้องนั้น แต่พระเจ้าจะเป็นผู้พิพากษาเรามา. 5 เป็นเหตุนั้น พี่น้องทำพิพากษาก่อนเวลา คือว่าเจ้าจะเป็นผู้พิพากษา, ท่านเจ้าคุณความชั่วเหตุจะมีให้ออกมาแก่คุณความกระใจสะเมื่อนั้นก็คุณสิ่งได้ความเจ้าพิพากษาทุก.

6 พี่น้องเอ๋ น้องได้เอาวันน้องแก่วันท่านอาปอลมาเพื่อเป็นข้าให้พี่น้องเพื่อให้พี่น้องแอบเอาท่อท่อนุ่มน้องนั้นเพื่อว่าให้ผู้กระทำตามความเจ้าพิพากษา "เข้าให้ผู้ใดกระพี่น้องมีใจสั้นหมาที่ผู้สะนั้นใหม่ผู้สใช่" 7 มีผู้ใดได้เลือกให้เจ้าเป็นใหญ่เหตุอื่น ว่าอาจเจ้าได้แข็งเป็นข่าวร้ายให้ท้าวใหญ่เหตุทิ้งเข้าได้.

8 ดูนี้ พี่น้องมีคุณอย่างข่าวเข้า ก็มีใจได้แข็งเข้า ได้นั้นเป็นจริง, อุ่มน้องเข้าได้เป็นท่อน น้องใส่มอนให้พี่น้องได้นั้นเป็นจริงเพื่อว่าอุ่มน้องได้นั้นเป็นจริงท่อน. 9 เพราะน้องคิดอ่าวว่าเจ้าพิพากษาแก่อุ่มเขาผู้เป็นงานใช้ให้เป็นอย่างน้องตามที่ข่าเข้าเป็นเหตุอย่างนี้ก็เขาตายเพื่อว่าเป็นหุ่นให้แต่นกินเมืองคุมพระแคนเมืองพิพากษาแก่อย่างแต่นเมืองเข็ง. 10 อุ่มน้องเป็นอย่างใบ้ข้าขอนับถือพิพากษาตาเจ้าวาจก, พี่น้องทุกหนทนี้เจ้าวาจก. อุ่มน้องอ่อนแอ, พี่น้องดูท้าวแอ. พี่น้องมีพิพามี

ตา ณุม น้อย เข่า มี ค่า ง่อ. 11 ท้น ชี้ ณุม น้อย ทู่ อ้ก เน้า อ้ก นั้ เช้ นาก หน้า ฮ้า นาก ทู่ จ๊ง ท้ง แต่ เข่า มี เขน ชู่. 12 ณุม น้อย เอา ใจ ใช่ เฮ็ก จ๊ท หน้ท ทาน หนา ขี้ อ่ มี เม่ เจ้ ณุม น้อย จ๊ท ด่า ณุม น้อย ลี้ ทอง หนาย ขุน เม่ เจ้ จ๊ท โณ่ม นาง ณุม น้อย ลี้ อ้ก เอา. 13 เม่ เจ้ จ๊ท ดุ ไงย ทาย ขาง ณุม น้อย ลี้ ทอง ความ ขวาน นาน ม่วน ค้าน ทิน งวง ชู่ ฮ เมง ขุม เง่ง ณุม น้อย เง็น เนง่ หู่ เง้ เนง่ เข่า นั่ง เง็น ฮ ท้น ชี้ นี้.

14 น้อย ใด้ แห้ม พ่ง ความ นี้ เข่า แม่น ให้ พ่ง พี่ น้อง หน้า ท้าย ทาก ว่า แห้ม เพ่ ทิก เห็น พ่ง พี่ น้อง เพ่ว่า พ่ง พี่ น้อง เง็น ขุท ณุม น้อย จ๊ท. 15 ชู่ เจ้ย ทั่ง เจ้ำ งา จิด น้น ตา ว่า มี ร้ง หน ฮ เง่ง ดุ พ่ง พี่ น้อง ลี้ ถ้ ทาก ว่า พ่ง พี่ น้อง มี พี่ ฮุ ถ้ว ชู่ เจ้ย ทั่ง เจ้ำ เฮ็ ณุ งา จิด น้น แม่น น้อย นี้ ถ้ ใด้ เอา น่าว ใช เง่ง มา ให้ พ่ง พี่ น้อง. 16 เพ่ เณ่ง น้น น้อย จี้ ง่ ใช้ พ่ง พี่ น้อง เฮ็ก ท่อย ขอย น้อย. 17 เง็น เณ่ง นี้ น้อย จี้ ง่ ใด้ ใช้ ท่าน ที่ ไม่ ง้ว ฮุ น้อย จ๊ท แพ่ง เง็น ฮ ถ้ นี่ หนึ่ง เจ้ำ จอม ฮุ เง็น หน้า มา ทา พ่ง พี่ น้อง เพ่ ให้ พ่ง พี่ น้อง หนึ่ ขอด จ๊ท น้อย เฮ็ก ท้ง เจ้ำ งา จิด เณ่ง น้อย เจ้ย วอก หนึ่ง เขน จ๋ง เขา ชู่ ว่อน.

18 ทาก ว่า มี ณาน ฮ ใด้ ท้าว ใหญ่ ใส่ ง่ง นั้น เณ่ง ว่า น้อย ชู่ เข่า ใด้ มา ทา พ่ง พี่ น้อง. 19 ว่า เง็น จ๊ท โฉม โมก งาง ใจ เจ้ำ หน้า แง้ว น้อย ชู่ มา ทา พ่ง พี่ น้อง ทร่ง ง่าน จี้ นี้ แง้ว น้อย ชู่ ทู่ ความ งาก เฉา ท้าว ใหญ่ เข่า ท่ น้น ทู่ ชู่ ทู่ แต่ง เฉา ใหม่. 20 จ้อน ว่า แต่น เมง เจ้ำ หน้า เข่า แม่น ความ งาก เว้า แม่น จ๊ท แต่ง แพง แณ่ง ท้า. 21 พ่ง พี่ น้อง ชู่ มัท แนว ใด ชู่ ให้ น้อย เอา ไม้ ทอย มา ข้ ว่า เอา ความ จ๊ท แพ่ง มา ทา.

วาง 5

ทิน วาน จ๊ท ลั้น ชู่

1 มี น่าว ณา จ้ ทน ว่า ทร่ง พ่ง พี่ น้อง เฮ็ก ฉัก ฉิก งวง ทู่ ดาย จ๊ท ฉัก แนว น้น ทา ตา พ่ง ฮ ต่าง พ่น ลี้ เข่า เฉย มี เณ่ง ว่า มี ฮุ ดาย ฮ ใด้ เอา มี ใหม่ อ้าย เจ้ำ มา เง็น มี.

2 แง้ว พ่ง พี่ น้อง ทู่ งาก ท้าว ใหญ่ ใหม่ ชี้ มี ความ นึ่ง จน ใจ พ่ง พี่ น้อง ชี้ จ้ง ฮุ เฮ็ก ฉัก แนว น้น ออก จ๋ พ่ง พี่ น้อง. 3 ตา ว่า น้อย เข่า ใด้ ฮุ ท่อย พ่ง พี่ น้อง ทาก ว่า ใจ น้อย ลี้ ฮุ ท่อย พ่ง พี่

น้อง น้องรู้ทนวานใช่ ไหช่สุเสีดสักแนวนั น เณน้องรู้ช่ทองพีน้องนั นด. 4 ในชื่เจ้าเสียณีสุเป็นเจ้าฟ้า เม่เชื่อพีน้องจาก ณีมทนนั น ใจน้องค้ำช่ทองพีน้อง พ้อมทังแสงแพงแณท้าเจ้าเสียณีเจ้าฟ้า ณีมเทา. 5 พีน้องชื่ดาวสุนั นให้สิทธาจา ทาน เสียดธาจให้มีลมน เพ่ให้มีณีนมนน้อง จ์งาง ไณ่ใจ ทรู มีเจ้าจอมสุเป็นฟ้า.

6 อัท พีน้องท่าวอ้างนั น เข่าลิด พีน้องทุ ทังเข่า เชื่แพ้งน้องงค์เสียดให้เณ้า แพ่ง ไพงนีนเทิงท้อน. 7 เป็นเณนั นให้จากจางเชื่แพ้งเท่าออนจ์ เพ่ พีน้องชื่รู้ เป็นท้อนใหม่ เณแพ่งเข่ามี เชื่แพ้ง ช้อนว่า เจ้าเสียณีวาจิดสุเป็นมี เวินทาง (มีจังนวน) ณีมเทารู้ดุก ณ้าโพ้งเณ แข้ว. 8 เณนั น เชื่ณีมเทาทินเมิงม่ีนมีคีเข่าเสียดอัท นั น เข่าแม่นทินเชื่แพ้งเท่าท้างอ่ีงท่าจาน แม่นเชื่แพ้งใหน่ข้ีนท่ีความลิมีแม่น.

9 น้องรู้แท้มจ์มาทาพีน้องแข้ว น้องวอนว่าทู่าโจ่มาทาจุ่ทังงลิ้นกู้. 10 ทาทว่า น้องเข่ารู้เว้าพอดงเทิงท่าเมิงขุ่ม สุ้ลิ้นกู้ ท้ว่างเสียดแพ้เข่างโลดจาน งโพ้งเณ แฉ่งเงินพาง ค้ำลิ ว่าลิหนัทจ์พีงนี้ พีน้องชื่ออนจ์แด่นลินเมิงขุ่ม. 11 น้องรู้แท้มจ์มาวอนพีงพีน้อง ว่าสุใดมีชื่เป็นพีน้องฮักจาท่ีนแข้ว ทาทงู้ลิ้นกู้ เสียดแพ้เข่างโพ้งเณแฉ่งเงินพาง เว้าความเข่าลิ เป็นงเมาเท้า งโลดจาน ค้ำลิ ง่าโรู้โจ่มาทาจุ่ทังพีงงนั น ทาตาชื่ทินเณ้าเอ่พานค้ำเข่าทิน.

12 เข่าแม่นอัทน้องชื่โจ่ทินวานใช่ ไห้ชงงทางนอก แม่นอัทพีงพีน้องชื่ทินวาน ไหนดงงทางทรู เข่าแม่นอ่า ?. 13 พีงงทางนอกนั น แม่นเจ้าฟ้าทินวานใช่ ไห้ชเจา. ให้จังงงท้างอ่ีงนั นออนโจ่จ์พีงพีน้อง.

วาง 6

เป็นความทังงเข่าเฉ่

1 ทรู พีงพีน้องมีใดเป็นความทน ทูงโจ่วาน ความทนทั นงใจจาน ชื่โจ่วาน ความทนทั นงเจ้าฟ้า. 2 พีงพีน้องทุเข่า ว่าโพ่เมิงเจ้าฟ้าชื่ทินวานเมิงขุ่ม ว่าพีงพีน้องชื่ทินวานเมิงขุ่ม พีงพีน้องเข่าทินวานอัทน้องรู้อ่า ? 3 พีงพีน้องทุเข่าว่าณีม

เธอ ผู้ ทน วาน พัง แดน, คี้ เป็น อัก โฉม ผู้ ทน วาน ตู่ เร่ย นี้ ทาย เณ นั่น จัก ที่ ใด. 4 เม่ พัง พี่ น้อง เป็น ความ ทน ทึง ตู่ เร่ย นี้ เป็น ง่ พัง พี่ น้อง จั่ง เธอ ส ตู่ เทน โพ้ เธอ ผู้ เง่า มี หน้า มี ตา ทน วาน ใช้. 5 น้อย เว้า เณ นี้ คี้ เผ่ ให้ พัง พี่ น้อง หน้า ท้าย ทร่ง พัง พี่ น้อง เง่า มี ใส ทุ้ ทุก พี ผู้ วาน ความ ทร่ง พัง พี่ น้อง โด้ อา?. 6 อน พี่ น้อง ทึง พี่ น้อง เป็น ความ ทน ผู้ โป วาน ความ ทน ก่ หน้า ส เง่า เตู่ แนว นั่น เง่า.

7 พัง พี่ น้อง เป็น ความ ทน นั่น คี้ เป็น ข้อน พัง พี่ น้อง เป็น ส เง่า ทุ้ ผู้ เง่า ถิ. เป็น ง่ พัง พี่ น้อง จั่ง เง่า อ็อก ข้อน เธอ เม่ เธา เผ็ด ท้าย ให้ เป็น ง่ จั่ง เง่า ถ้ว ให้ เธา เผ็ด แพ้. 8 พัง พี่ น้อง ทู่ เผ็ด ท้าย แท่ เผ็ด แพ้ ทน ทร่ง พี่ น้อง เจ้า. 9 พัง เจ้า คี้ ทุ้ แข้ว ทา โหง ใจ ฉิด ว่า ส ถิ้น ผู้, ส โพ้ เณ แดู่ เง็น พาง, ส ถิ้น ตะ ม่ ทน, ดาย ถิ้น ดาย, ทู่ ถิ้น ทู่, พัง ส นี้ เง่า โด้ เพ็น พื้ง แต่น เมง เจ้า พ้า. 10 ส ทิน จ็ท, ส เผ็ด แพ้ เธ่า, ส เมา เท้า, ส เว้า ทูาง ดา, ส ท่า งาน พัง ส นี้ ผู้ เง่า โด้ เพ็น พื้ง แต่น เมง เจ้า พ้า. 11 แท่ ท่อน พัง พี่ น้อง มี ณาน ส เป็น แนว นั่น ทาก ว่า โจ้ พัง พี่ น้อง โด้ xาก xาง แง่ท ใx แข้ว โด้ เป็น โพ่ เมง เจ้า พ้า แข้ว โด้ นั่ง เน้า ท่อย ทึง ส ถิ มี แม่น พื้ง ตู่ เจ้า เผ็ ญวา จิด แท่ พื้ง ตู่ เจ้า ณ เน ใx เจ้า พ้า ญุ่ม เธา.

เธา มี่ ติ ดาย โพ้ เจ้า พ้า

12 ณาน ส เว้า ว่า น้อย เผ็ด โด้ ตู่ แนว เง่า มี ใส ห้าม ทาก ว่า เง่า แม่น ตู่ แนว อน เผ็ด โด้ นั่น ผู้ ถิ เผ็ด. น้อย เผ็ด โด้ ตู่ แนว เง่า มี ใส ห้าม ทาก ว่า น้อย เง่า ถ้ว ชู่ ท้อ แต่ง ใด เผ็ด. 13 เรา กิน มี โจ้ เพ่ ท้อ ท้อ มี โจ้ เพ่ เรา กิน, ทาก ว่า เจ้า พ้า ผู้ เผ็ด ให้ ท้อ แท่ เรา กิน ง่ โป่ ง่น มี่ ติ นั่น มี โจ้ เง่า แม่น เพ่ ถิ้น ผู้ มี โจ้ เพ่ ดาย โพ้ เจ้า จอม ชู่ เป็น พ้า เจ้า จอม ชู่ เป็น พ้า มี โจ้ เพ่ มี่ ติ. 14 เจ้า พ้า โด้ ถ็ด ให้ เจ้า จอม ชู่ เป็น พ้า ทาย แข้ว ค้น มา เณ ใด ท่าน เจ้า คี้ มี แต่ง แพ ง แณ ท้า ผู้ ถ็ด ให้ เธา ค้น มา เณ นั่น.

15 พัง พี่ น้อง ทุ้ เง่า มี่ ติ พัง พี่ น้อง มี เพ็น เป็น มี่ ติ เจ้า วา จิด. 16 ว่า เป็น เณ นั่น น้อย ผู้ เธา เพ็น มี่ ติ เจ้า วา จิด โป่ ง เป็น มี่ ติ ชู่ ทู่ ณาย มี เง่า? ทู่ โด้ เผ็ด เณ นั่น. 17 ทาก ว่า ชู่ ใด เน้า ทึง เจ้า จอม ชู่ เป็น พ้า คี้ เป็น ใจ ถ้ว ทึง เจ้า พ้า.

18 ให้ หนัก เว็น อัก ถิ้น ผู้ อัก งาง โน้ย ตู่ แนว ชู่ ส เผ็ด นั่น เป็น งาง ทาง นอก มี่ ติ.

ทาท ผู้ใด ก็นดู้นัน เสีย งางใน้ย ให้ มี่ สิง เร้า. 19 พี่ น้อง เง่า ชู่ อา? มี่ สิง พี่ น้อง เป็น เอน ตัว เอา เร้า นรน ใช ผู้ ชู่ ทั่ง พี่ น้อง เร้าฟ้า ให้ มี่ สิง พี่ น้อง, มี่ สิง นัน จึ่ง เง่า เป็น นอง พี่ น้อง. 20 เร้า ฟ้า ซื้อ นี้ พี่ น้อง ค่า แพง ทาย เน็ง นัน จึ่ง ให้ เอา มี่ สิง อาย ตัว เพ่ ความ ชู่ง หน้า มา ทา เร้าฟ้า.

วาย 7

จ๊ท เท่ย ดอง

1 จ๊ท พี่ น้อง ซื้อ แห้ม ช้ มา นัน ช้ ทอง ว่า อน ผู้ อาย เง่า ทรท พน ทั่ง ผู้ ทู่ง นัน ค้ ก็ แข้ว. 2 ทาท ว่า เพ่ เง่า ให้ ก็นดู้ ผู้ ทู่ง ผู้ อาย ชู่ ผ้ ม ตรา มี มี ใต มน. 3 ตรา ค้ เชีย งรง ตรา ที่ มี มี ค้ เชีย งรง มี ที่ ตรา แง่ท ทน. 4 มี เง่า มี แต่ง เน็ มี สิง เร้า แต่ง นัน ชู่ พั้ง ตรา, ตรา ค้ เน็ ถ้ว เง่า มี แต่ง เน็ มี สิง เร้า แต่ง นัน ค้ ชู่ พั้ง มี. 5 ท่า ดู้ ช้ จ๊ท ทิน งรง ชู่ พั้ง ทน มี ที่ ว่า ซื้อ แท้น ความ ให้ ท่า ง ทน ท้ ข่าน เพ่ เอา ใจ ใช่ ท่า ว ตัว แข้ว จึ่ง มา ทิน ชู่ พั้ง ทน ใพ่ เพ่ เง่า ให้ ส้ ห้า ย พา ให้ เชีย ลัด ข่าน เล็ม มี่ เง่า ซื้อ.

6 น้อย เว้า เน็ นี้ แม่น ให้ แต่ง เง่า แม่น งอท. 7 น้อย ใต่ มอน ให้ ชู่ ผ เป็น เน็ น้อย ทาท ว่า เร้า ฟ้า ให้ เดู่ เม็ ใจ ท่า ง ทน, ผู้ ง ซื้อ แน ว นี้ ผู้ ง ซื้อ แน ว นัน. 8 น้อย ช่ เว้า ทั่ง ผู้ ทู่ ชู่ ขี่ ว แท่ พ แม่ พ้า ย ว่า เร า ดู้ ชู่ เน็ น้อย ค้ ก็ แข้ว. 9 ว่า เร า เง่า เล็ม ใจ ซื้อ ค้ ให้ เร า เท่ย ดอ ช้ เพ่ ว่า จ๊ท เท่ย ดอ นัน ทู่ง ก็ ช้ มี ใจ ห้อน ทุน งรง ฉก. 10 ผู้ เท่ย ดอ แข้ว นัน น้อย ช้ งอท ว่า เง่า แม่น น้อย ทาท งอท แม่น เร้า จอม ผู้ เป็น ฟ้า งอท ว่า เง่า ให้ มี วา ตรา. 11 ว่า ผู้ ทู่ ทาท วา ตรา ซื้อ เง่า ให้ เอา ตรา ใพ่ ว่า เง่า เน็ นัน ให้ ผู้ ทู่ นัน มา ค้น ก็ ทั่ง ตรา แข้ว ตรา ค้ เด่า ให้ วา มี.

12 พี่ น้อง ผู้ อ่น นัน นอก เพ แต่น นี้ แข้ว (เร้า ฟ้า เง่า ซื้อ เว้า) น้อย เว้า ว่า ผู้ ใด มี มี เง่า เดู่ เร้า ฟ้า ง ชิด ทาท ว่า ผู้ ทู่ นัน โจม ใจ ทิน ชู่ ทั่ง ตรา ผู้ เป็น ตรา ค้ เง่า ดู้ วา มี นัน. 13 ว่า ผู้ ทู่ ใด มี ตรา เง่า เดู่ เร้า ง ชิด ทาท ว่า ตรา โจม ใจ ทิน ชู่ ทั่ง มี มี ค้ เง่า ดู้ วา ตรา นัน. 14 เพ่ ว่า ตรา ผู้ เง่า เดู่ ซื้อ ก ท ก า แพท ใช ข้อน มี, มี เง่า เดู่ ซื้อ ก ท ก า แพท ใช ข้อน ตรา. ว่า เง่า

เป็นเหตุนั้น ๆ พี่น้องก็เข้าแฟกซ์หากัน พี่ๆ นั้น ได้ฉายแฟกซ์แข่ง. 15ว่าหากผู้เข้าเฝ้าเจ้าจะขึ้นต่อศาลนั้น ให้ตัดสินว่าผู้นี้ห้ามหาญให้ผู้นั้นหนี. เพ่ว่าเจ้าพ้นได้ฉอกให้พี่น้องผู้นั้นอาน. 16 ผู้เป็นมีหูได้เข้าว่า ดีต่อตาให้น้อยงาง ไม่ใช่ได้, ผู้เป็นตาล้หูได้เข้าว่าดีต่อมีให้น้อยงาง ไม่ใช่ได้.

ให้กินผู้บ่อยๆ หาเจ้าพ้นฉอนอน

17 ดู่ ให้มีคำนกินๆ ผู้บ่อย ๆ หาเจ้าจอมผู้เป็นพ้นได้ ยกหาน้น น้อยรู้ ที่ใจอยได้ว้ให้ เขนใหม่เขา ทาย ง่อน. 18 ว่าผู้ตาย ใด เจ้าพ้นยกหา ๆ น ที่ ได้ เสีดกิด แม่นงาย หน่ เข้าให้ผู้นั่นข่านจ้ายน้น ย ว่ามีผู้ตาย ใด เจ้าพ้นยก หา ที่ เข้าได้ เสีดกิด แม่นงาย หน่ ล้เข้าให้ผู้นั่นเสีด. 9 จักดีเสีดกิด แม่นงาย หน่ ย เข้าเสีดนั่นเข้า เป็น จ หากว่าจักห้ายแต่ดา เจ้าพ้นนั่น ให้เอาใจใจ่. 20 แม่เจ้าพ้นยกหาเจานั่น ดู่ ให้ผู้เหตุเท่ามา ที่. 21 แม่เจ้าพ้นยกหาเอานั่น เจ้าที่เป็น ไม่ น้อยดู่ตุผู้อ่า ? ที่น้อยใจ ว่าเจ้าหากดู่มีเจ้าออกได้ ล้ให้ดู่ออกดีท่อน. 22 แนวใดล้ดี ว่าหากเจ้าจอมผู้เป็นพ้นยกหาเอาผู้ใด ๆ ตุเป็นน้อยดู่ตุผู้ ผู้นั่นล้เป็นไม่ห้หาย ท่อยๆ ตุเจ้าจอมผู้เป็นพ้นแข่ง. เหตุนั่นด้ ผู้ใด เจ้าพ้นยกหา แม่เดุเป็นไม่ห้หาย ผู้นั่น ล้ เป็นน้อยดู่ตุเจ้าวาจิด. 23 เจ้าพ้นได้ซื้พี่น้องค่าแพง ที่าเก้า เป็นน้อยดู่ตุไม่ห้อน. 24 พี่น้องเอย พี่น้องทินผู้แนวใด แม่เจ้าพ้นยกหาล้ให้เพื่นผู้ที่งเจ้าพ้นแนวน้น.

ผู้ผู้ชีวแท่งผู้ผู้เพ้าย

25 โกมาหาย ผู้ผู้ชีวน้น เจ้าพ้นเข้าได้งอนจ้ยน้อย หากว่าน้อยมีความ ลัดอ่าว เหตุเจ้าจอมผู้เป็นพ้นมีความอื่นกุน้อย ให้น้อยเป็นผู้ใช้แท่งเป็นผู้เดุโมกเดุใจได้. 26 ข้อนความงากดามีผู้ดูชี้น้ น้อยรู้ลัดอ่าวว่า ใดผู้เหตุใดให้ผู้เหตุน้น. 27 เจ้ามีมีแข่งเข้า? ว่ามีที่าวายหน, เจ้าที่ผู้ชีวเข้า? ว่าผู้ที่ชีวที่าเอามี. 28 ว่าเจ้าดีเอามีล้เข้าผิด ผู้ที่ชีวดีเอาตาล้เข้าผิด ว่าเอาตาเอามีดีได้งางมั่นใจ น้อยรู้เข้าแต่ให้พี่น้องงางมั่นใจน้นด้.

29 พี่น้องเอย น้อยเจ้าเหตุนี้ ล้เพ่ว่ามีที่ามได้จ้มาแข่ง แต่นี้ดงหน้า: ผู้มีมี

ให้ทันที่จะแต่งงานมีมี. 30 ผู้ใดที่ใหม่เสียแต่งงานใหม่, ผู้มีงานเมื่อเสียแต่งงานเมื่อ, ผู้นี้ก็เสียแต่งงานดีกว่าอย่างใด. 31ผู้ดีกว่าเมื่อมีนี้ แต่งงานดีกว่าอย่างใด ด้วยว่าของทางแผ่นดินเมื่อมีที่จะสิ้นไป.

32 น้องแต่ให้พี่พี่น้องน้องสิ้นหนักใจ ผู้งานมีมีใจก็ห่วงการเจ้าของที่งานพ้น เพื่อว่าที่เสียให้ดีขางใจเจ้าของที่งานพ้น. 33 ทางว่าผู้มีมีดีใจห่วงการเมื่อมีนี้ เพื่อว่าที่เสียให้ใหม่ใจมีจิตมีความคิดอยู่ที่อยู่สาว. 34 ทางผู้ที่งานเขามีดีแต่ขาวสิ้นคอก ใจห่วงการเจ้าของที่งานพ้น เพื่อว่าที่ดีเป็นศรีพรหมจารีมีสิ่งมีมีนาน. ผู้ที่มีดีใจก็ห่วงการเมื่อมีนี้ เพื่อที่เสียให้ใหม่ใจดี. 35 น้องเจ้าเรื่องนี้ ก็เพื่อช่วยพี่พี่น้องทางกายพี่น้องให้พี่พี่น้องเสียกายมีแม่นใช้ เจ้าของที่งานพ้น เขาให้มีใจอยู่ที่อยู่สาว.

36 ว่าผู้ชายใดมีมีท่าวเป็นขาวสิ้นคอก ที่ว่าเจ้าที่เขาอัดใจงานที่ตกมีท่าวดีดี เพื่อว่าตกห่วงหาย ที่เสียแน่วใจก็ให้เขาเสียท่องางอ่าวเขาจะ จึงให้เป็นดีมีหน่เขาฉันจง. 37 ผู้ชายใดที่ใจดีดี ที่ว่าเจ้าเขาที่เสียที่เคยมใจดีดีแต่ให้มีท่าวนั่นผู้ดีจะท่อน ผู้นั่นก็เสียดีกายมีแม่นแน่ว. 38 เป็นเหตุนั่นผู้ใดเทศกองที่มีท่าวเจ้าก็กายที่ผู้ใดเขาเทศกองกายเหตุใหม่.

39 เชื่อใดดีที่มีชีวิตผู้ดีว่าดีตายมีที่ท่างเอาดีใหม่ดีดีตามใจมีตกยากผู้เอาดีผู้เชื่อเจ้าพ้น. 40 นี้ความน้องอ่าวว่าที่นั่นผู้ผู้ถือก็ที่จะท่างท่อนแต่งน้องหนึ่งว่าเจ้าคนใจผู้ที่วน้อง.

วาส 8

เชื่อโหง่เป็นแต่งงานพาง

1 จักเขาเอาเชื่อโหง่เป็นแต่งงานพางนั่น คุมเทาก็ขุน “ดูสใดก็ขุน ” จักขุนนั่นเสียให้ท่าวอ้าง ทางว่าจักตกเสียให้หนุงเทง. 2 ผู้ใดหนึ่งว่าขุนอยู่ใดแง่ว ผู้นั่นที่เป็นเขาเตือขุนเหตุที่ขุน. 3 ผู้ใดตกเจ้าพ้น, เจ้าพ้นาก็ขุนผู้นั่น.

4 ที่นี่เรื่องเรื่องอาหารที่ถวายแก่รูปเจ้าพวกนั้นนี่, เรารู้ดีว่า
ว่ารูปเจ้าพวกนั้นเป็นของไม่มีจริง, เราได้ยินว่า มีเจ้าพระองค์เดียว. 5 ถึงว่า มีทั้งแก่รูปเจ้าซึ่งเขาเรียกพระ เรียกนาย
ว่า เจ้าพระ แก่รูปนี้มี ทั้ง, เจ้าที่มี ทั้ง. 6 แต่ว่า เรามีเจ้าพระองค์เดียว, ซึ่งเป็นเจ้าพ่
อของทั้งปวงนี้เป็นเจ้าพระ เป็นซึ่งที่ดินแผ่นดิน เรามีชีวิตอยู่ด้วยเพื่อท่านเจ้า มีเจ้าองค์
ซึ่งเป็นพระเยซูเดียว นั่นคือเป็นเจ้า เพื่อเรา, ซึ่งของทั้งปวงนี้เป็นแผ่นดินท่านเจ้า เป็นซึ่งที่ดินแผ่น,
เรามีชีวิตอยู่ด้วยเพื่อนี้เป็นท่านเจ้า.

7เป็นแน่นอนว่า ชีวิตนี้ คนทั้งปวงในที่นั่นแก่รูปเจ้าพวกแต่ก่อนมาจนถึงตอน
นี้. เมื่อเขากินของถวายที่นั่นแก่รูปเจ้าพวกนั้น เขาคิดว่า เป็นแก่รูปเจ้าแท้ แข็งใจเขาที่สกปรก
จึงเป็นชีวิตปวดร้าวขึ้นแก่รูปกินนั่น. 8 ของกินเป็นได้เรียกให้เราพาใจเขาท่า
ใด เป็นกินเขาคิดเป็นดีหรือชั่ว, ว่ากินคิดเป็นดีอย่างใดก็ดีนั่น.

9 ถึงว่าให้ดูซิ, ทำให้อิสรภาพนี้เขาเห็นถึงนั่น เรียกให้พวกสกปรกเขาไม่เรียก
ปาป. 10 ว่าถึงใครมาเห็นพวกนี้เขาซึ่งถือวิชานั่น นั่งกินซึ่งเขตที่นั่นแก่รูปเจ้าพวก
ความที่เขาถูกเขาชีวิตเป็นนั้น แข็งชีวิตเป็นพาให้เขากินของถวายแก่รูปนั่นอย่า.
11เป็นนั่นความพวกนี้เขาถือนั่นชีวิตให้นี้เขามีความเขาเขาแข็งอิสรภาพนั่น ชีวิตซึ่งพี่เขาถึงตาย
เพราะนั่น ชีวิตขาดขาดจ. 12เป็นนั่นเมื่อพวกนี้เขาเรียกผิดที่นี้เขา แต่เรียกถึงให้ถือใจอ่อนที่ผิดแผน
นั่นเจ้าคือเรียกผิดที่เจ้าวิชา. 13ว่าเขากินเรียกให้นี้เขาน้อยเรียกผิด ไปหน้าน้อยชีวิตเป็นกินเหมือนถึงเช่น
เพื่อว่านี้เขาชีวิตเรียกผิด.

วาง9

แต่งพี่งามใช้

1 น้องเป็นได้เป็นอิสระท่านอย่า? น้องเป็นได้เป็นงามใช้อย่า? น้องเป็นได้เห็นเจ้าเยซู
เจ้าของถือเป็นพ่อเรามีอย่า? พวกนี้เขาเป็นได้ดีนั่นจิตน้องเรียกทั่วเจ้าของถือเป็น
พ่อเป็นอย่า?. 2ว่าถือนั่นเว้าน้องเป็นได้เป็นงามใช้ ถึงนี้เขาคือเว้าได้ว่าน้องเป็น เพื่อว่า
พวกนี้เขาได้เป็นเป็นอิสรภาพเจ้าพ่อ จิตนั่นเรียกให้ดูว่าน้องเป็นงามใช้.

1 โครินธ์ 9

3 ว่า ผู้ใด ถาม น้องชาย น้องชาย ที่ ตอบ ว่า. 4 น้องชาย เรา มี แสง ที่ กิน เหล้า กิน นี้ อ่า. 5 น้องชาย เรา มี แสง ที่ พามี ผู้เป็น ภิก ระ ต์น ใจ มา ท่องชาย ทน เหล่ ขาม ใช้ ผู้ อื่น ได้ อ่า ? เหล่ พี่ น้อง เจ้า จอม ผู้ เป็น พ่า แท่ง ท่าน เท็ ดา นั่น. 6 มี ที่ น้องชาย แท่ง ท่าน งา ขา นา งา ที่ นั่น เรา ? ที่ เสีย อัท นี้ ง มี่. 7 เม่ เป็น ถิ่ ง ทึ ง ระ ก มี ใช ทาก กิน เขา กิน เจ้า, ผู้ เสีย ระ น ฟาก อีก มี ใช เรา ได้ กิน ฟาก อีก นั่น ห้ ว่า ผู้ ใด ขี้ ง อัด นั่น เรา ได้ กิน นี้ ใน ม อัด นั่น.

8 น้องชาย เว้า แน ว นี้ ตาม เข่ ง เรี ย ส เว้า แม่น อ่า ? ฮอ แท่ ง ดา ค้ ได้ เว้า แน ว นี้ แจ้ ก ทน. 9 เพ่ ว่า มี ความ แต้ม ใจ้ พื้ ง ฮอ แท่ ง ดา ปู่ ไม เณ ว่า " ท่า เธอ ใช่ ง่าน โอด โจ ง ๆ " เม่ เขา มน ที่ เหล้า ขึ้ น เจ้า พ่า เขา ถอม ๆ นั่น เหล้า. 10 ท่าน เจ้า เหล้า ได้ เว้า ขา ง ถิ ให้ ฝูม เธอ อ่า ? จี้ ง แท้ พ่ ง ความ แต้ม ใจ้ นั่น ค้ เพ่ ให้ ฝูม เธอ ได้ ขา ง ถิ, ข้อน ว่า ผู้ ใคู่ นา แท่ ง ผู้ พืด เหล้า ใส ค้ ใส่ มอน แต่ ได้ เหล้า นั่น. 11 ว่า ทาก ฝูม น้องชาย ท่าน แน ว ปุ ก ทา ง มี ง ฝืน ให้ พ่ ง พี่ น้อ ง แข้ว ที่ เท็ ง ทั่ ว ทา ง เขู ฆ ฆอ พื้ ง พี่ น้อ ง ถิ เป็น อัท ทน ฑา ทาง ร์ เหล้า ? 12 ว่า ผู้ อื่น มี ขฆ ที่ ได้ เขู ฆ ฆอ พื้ ง พ่ ง พี่ น้อ ง, ฝูม น้องชาย เหล้า มี ขฆ ที่ ได้ ทุาง เณ นั่น อ่า ? ทาว่า ที่ เป็น แน ว นั่น ฝูม น้องชาย ค้ เหล้า ได้ ร้ แสง นั่น ค้ ว อัด ข่อน เธอ ใคู่ แน ว ข้าน ว่า ฝูม น้องชาย ที่ เป็น ผู้ เสีย ห้าง นั้น ณัด นัน น่าว ใร ทอ เจ้า ว่า ขิด. 13 พ่ ง พี่ น้อ ง เหล้า ห้ อ่า? ผู้ เสีย อัท พื้ ง ทอน โหว เธา ค้ กิน เขู ฆ พื้ ง ทอน โหว เธา, แท่ ง ผู้ เสีย อัท พื้ ง ค้าน โหว เณ ค้ ได้ เพ็น พื้ ง เขู ฆ เณ นั่น. 14 เหล่ ถ้ว ทน เจ้า จอม ผู้ เป็น พ่า ได้ ห็ด ความ ใจ้ ว่า ผู้ ข่าว น่าว ใร ทอ ค้ ได้ เขู ฆ ขี้ ง ถุ พื้ ง น่าว ใร ทอ. 15 ทาก ว่า น้องชาย เหล้า ได้ ร้ แสง นี้ ร์ท แน ว, น้องชาย แต้ม แน ว นี้ ค้ เหล้า แม่น เพ่ ที่ ให้ เรา เสีย แน ว นั่น ให้ น้องชาย ว่า ทาก น้องชาย เสีย แน ว นั่น น้องชาย ค้ ว ทาง ร์ ถิ ท่อน, เหล้า ให้ ผู้ ใด ถุ ง่าง ความ น้องชาย ท่าว อ้า ง ได้. 16 น้องชาย เป็น ผู้ ข่าว น่าว ใร ทอ ที่ นั่น จี้ ง เหล้า มี ขฆ ท่าว อ้า ง ได้ เพ่ ว่า อัท นั่น ทาก ที่ เสีย ว่า ทาก น้องชาย เหล้า ข่าว น่าว ใร ทอ ขา ง ห้าง ที่ โคท ใร่ น้องชาย. 17 ว่า น้องชาย เสีย อัท นั่น ตาม ใจ้ มท, น้องชาย ที่ ได้ ค่า จ้า ง ว่า ทาก เสีย ท่อง ขา ง ใจ เจ้า พ่า อ่าว นั่น ค้ เป็น อัท เจ้า พ่า มอง ข่าว ให้ น้องชาย เสีย. 18 เม่ เขู น้องชาย ข่าว น่าว ใร ทอ นั่น น้องชาย เหล้า ได้ ห็ ง ค่า จ้า ง น้องชาย ที่ ได้ ร้ ง แข้ว น้องชาย เหล้า ได้ ร้ แสง ข่าว น่าว ใร ทอ นั่น เห็ม.

19 ๓า ว่า น้อย เ่า ได้ ขู่ท้อ๖ แ๔ขู่ใ๓, น้อย ๗๖ ตั้ว เป็น ขู่ใช้ ส เท็๖ ท่า เพ่ ซื่ ได้ ใจ ส เท็๖ ท่า ๗าย นั้น. 20 เชื ๓ั ส ชิว น้อยค์ เชื เ๓๖ ส ชิว. เชื ๓ั ส ขู่ท้อ๖ แ๔ข ๓อ๖ แ๓่๖ ๓า น้อย ค์ เชื เ๓๖ ส ขู่ท้อ๖ แ๔ข ๓อ๖ แ๓่๖ ๓า (๓า ว่า น้อย เ่า ได้ ขู่ท้อ๖ ๓อ๖แ๓่๖ ๓า) เพ่ ซื่ ได้ ใจ ส ขู่ท้อ๖ ๓อ๖ แ๓่๖ ๓าน้น. 21 เชื ๓ั ส ขู่ นอก ๓อ๖ แ๓่๖ ๓า น้อย ค์ เชื เ๓๖ ส ขู่ นอก ๓อ๖ แ๓่๖ ๓า (๓าว่า น้อย เ่า ขู่ นอก ๓อ๖ แ๓่๖ ๓า ค์ ก) ๓าก น้อย ขู่ท้อ๖ ๓อ๖ แ๓่๖ ๓า เจ้า๓า ชิ๓ เพ่ ซื่ ได้ ใจ ส เท็๖ ๗าย ขู่ ขู่ นอก ๓อ๖ แ๓่๖ ๓า น้น. 22 เชื ๓ั ส ขู่ เ๎ น้อย น้อย ค์ เชื เ๓๖ ส เ๎ น้อย. น้อย ตั้ว เป็น ๎ู่ แน๋ว ส เพ่ ซื่ ได้ ใจ เ๓า เพ่ น้อย ซื่ ๎๋อย ง๎๖ ๓า๖ ให้ ฝ่าน ส น้อย ง์ ง๎า ง. 23 น้อย เชื พ๎๖ จ๊ ๓ น้ ค์ เพ่ ฝ่าว ไ๓ ๓อ๖ น้อย จ๋๖ ซื่ มี เ๋น พ๋๖ ฝ่าว ไ๓ ๓อ๖ น้น.

24 พ๎๖ พี่ น้อ๖ ค์ ขุ้ แข้ว แ๔น ส แ๓น ใ๔ ค์ แ๓น แ๋๖ ๓ น ขู่ ได้ ๎๖ เม๖ ใจ มี ขู่ ถ้ว เ๋๖ น้น ให้ แ๓น แ๋๖ เอา ๎๖ เม๖ ใจ ให้ ได้. 25 พ๎๖ แ๔น อ๋น ใ๔ ค์ เอา ใจ ใ๋ ท่อย ๓อ๖ อ๋น ๎ู่ แน๋ว ๓าก ว่า ๓า ซื่ ได้ เพ่า ๓๎ ขุ้ เ๋้า แท่ว. ๓าก น้อย เชื จ๊ ๓ น้ ซื่ ได้ เพา ๓๎ เ่า ขุ้ เ๋้า แท่ว. 26 เพ่ เ๋๖ น้น น้อย จ๋๖ แ๓น แ๋๖ ใ๎ ๋ ๏๎๓ พาย. น้อย เ่า ได้ ก่ ใ๋น แ๎๓ เ๋๖ แ๔น ส ๏๊ ใ๎ ม.

27 น้อย เท็ ๎ มั่ ค๖ น้อย ให้ ห้าว แ๓๖ ค์ ข้อน ว่า เม่ น้อย ได้ ว่าว ฝ่าว ไ๓ ๓อ๖ ให้ เ๋่า แข้ว ข้าน น้อย ซื่ เ่า มี ค่า ง๖.

วาย 10

๎อ๓ ๋อน เ่า ให้ ใ๏้ ๋ น้ เ๋๖ แ๋ เ๋๖ เ๎๋ น พาย

1 พี่ น้อ๖ เ๋ย น้อย แ๋ ให้ พี่ น้อ๖ ขุ้ ว่า พ๎๖ เข้า ๎ู่ เม่ ๎ า๖ ๋ ม เ๓า ใ๔ ค์ ได้ ขู่ท้อ๖ ขึ้ ๖ ถ้า แข้ว ใ๔ ค์ ได้ ฝ้าม นี้ เ๊ ใ๏้ ง๎. 2 ได้ เชื ๓ิ ด ขึ ง ๓ี ม า พ๋๖ ขึ้ ๖ ถ้า แท่ ๖ พ๋๖ นี้ เ๊ ท่อย ท่าน ใ๓ เ๋๎ เ๋๏ ด. 3 ใ๔ ค์ ได้ ๓ิ น เ๋้า ๐๎ แน๋ว ด้ว ๓ น.

4 แท่ ๖ ได้ ๓ิ น นี้ ๐๎ แน๋ว ด้ว ๓ น ข้อน ว่า เ๐า ได้ ๓ิ น นี้ ๏๗ ๐๐๓ พ๋๖ ด่าน เ๋๎ ด ขึ ด่าน น้น ได้ ใ๎ ท่อย เ๐า. ด่าน เ๋๎ ด ขึ ค์ แม่น เจ้า๓า ชิ๓. 5 ๓าก ว่า เ๋๖ ใ๓ ค์ ก ๓๎ ๖ แ๔น น้น, เ๋๎ น ๗าย เจ้า พ้า เ่า ใ๐๓ ใจ เ๓า ขุ้ ค์ ข้อน เ๐า เข้ม ๓าย ๓อ๖ ๓น ๓๎ ๖ ง่า.

6 จ๊ ๓ เป็น เ๋๖ นี้ เป็น ง๎๖ ๓ิ ด เ๓็ น ๎ู่ ๋ ม เ๓า เ่า ให้ ๎ู่ ๋ ม เ๓า ใจ จ๋าน, ใ๔ ม่ ๐๎ น ง๎๖ ข้าย

เลย และเขาก็นั่ง. 7ท่าน อย่า จง เป็น พวก เลย กับ เขา ที่ เป็น อย่าง นั้น. ดังที่ มี คำ เขียน ไว้ ว่า ประชาชน นั่ง กิน และ ดื่ม แล้ว ก็ ลุก ขึ้น มา เล่น. 8 เรา ก็ อย่า ทำ ผิด ประเวณี เหมือน บาง คน ใน พวก เขา ที่ ได้ ทำ อย่าง นั้น แล้ว ในวัน เดียว มี คน ตาย ถึง สอง หมื่น สาม พัน คน. 9 เรา ก็ อย่า ทดลอง พระเจ้า เหมือน บาง คน ใน พวก เขา ที่ ได้ ทดลอง แล้ว ถูก งู กัด ตาย. 10 และ อย่า บ่น เหมือน บาง คน ใน พวก เขา ที่ ได้ บ่น แล้ว ถูก ทำลาย โดย ผู้ ทำลาย.

11 เรื่อง นี้ ได้ เป็น อย่าง นั้น กับ เขา, แล้ว เป็น ไว้ เพื่อ สั่งสอน เรา, ซึ่ง ยุค สุดท้าย มา ถึง แล้ว. 12 เพราะ เหตุ นี้ ผู้ ที่ คิด ว่า ตน ยืน อยู่ ดี แล้ว ก็ ระวัง ให้ ดี ไม่ ให้ ล้ม ลง. 13 ยัง ไม่ มี การ ทดลอง ใด เกิน กว่า ที่ มนุษย์ ทั่ว ไป จะ ทน ได้. พระเจ้า ทรง สัตย์ซื่อ ที่ จะ ไม่ ยอม ให้ ท่าน ถูก ทดลอง เกิน กำลัง ของ ท่าน แต่ ใน เวลา ที่ ถูก ทดลอง พระองค์ จะ ทรง ช่วย ให้ ท่าน รอด พ้น ได้ ด้วย เหมือน กัน เพื่อ ท่าน จะ ได้ อด ทน ได้.

14 เพราะ เหตุ นี้ ที่ รัก ของ ข้าพเจ้า เอ๋ย ให้ หนี จาก การ นมัสการ รูป เคารพ. 15 ข้าพเจ้า พูด กับ ท่าน ที่ มี สติ ปัญญา, ให้ ท่าน ที่ ฟัง ตัดสิน ความ ด้วย ตัว ท่าน เอง นั่น. 16 ถ้วย แห่ง พร ที่ เรา อวย พร นั้น มิ ใช่ เป็น การ มี ส่วน ร่วม ใน พระโลหิต ของ พระคริสต์ หรือ? ขนม ปัง ที่ เรา หัก นั้น มิ ใช่ เป็น การ มี ส่วน ร่วม ใน พระกาย ของ พระคริสต์ หรือ? 17 ด้วย ว่า ขนม ปัง ก้อน เดียว ฉันใด เรา ทั้ง หลาย ถึง มี มาก คน ก็ เป็น กาย เดียว ฉันนั้น เพราะ ว่า เรา ทั้ง หลาย ได้ มี ส่วน ใน ขนม ปัง ก้อน เดียว กัน.

18 ให้ ดู! พวก อิสราเอล ตาม เนื้อหนัง ที่ กิน ของ ถวาย แล้ว นั้น ก็ มี ส่วน ร่วม ใน แท่น บูชา นั่น เอง มิใช่ หรือ? 19 ว่า ดังนี้ เป็น อย่าง ไร, ที่ ว่า รูป เคารพ นั้น เป็น อะไร หรือ? หรือ ว่า ของ ถวาย แด่ รูป เคารพ นั้น เป็น อะไร? 20 เปล่า เลย ที่ ว่า นี้ ว่า ของ ที่ คน ต่าง ชาติ ถวาย นั้น เขา ถวาย แด่ ผี ปีศาจ, เปล่า เลย ที่ ว่า ข้าพเจ้า ไม่ ให้ ท่าน มี ส่วน ร่วม ใน ผี ปีศาจ. 21 ท่าน ดื่ม ถ้วย แห่ง พระเจ้า ไม่ ได้ ดื่ม ถ้วย แห่ง ผี ปีศาจ ด้วย. ท่าน มี ส่วน ใน โต๊ะ ของ พระเจ้า ไม่ ได้ มี ส่วน ใน โต๊ะ ของ ผี ปีศาจ ด้วย. 22หรือ ว่า

ฤๅมเทาจุ์เสียใหัเจ้าจอมตุ้เป็นพ่ีหรืออ่า? ฤๅมเทาแท่แทจแกนท้าเณเจ้าพ่ีเข่า?

23 ฤๅมน้อยเสียดีดูอนุญาตข่เข่ามีใสท้ามหากว่าแนวเสียดีน้นเข่าดีขาจกิเพียด. ฤๅมน้อยเสียดีดูอนุญาตข่เข่ามีใสท้ามหากว่าดูแนวเสียดีน้นเข่าดีพ่าน้ันเพียด. 24 เข่าให้ตุ้ใดดีอ่นมี่ให้เห็นใจตุ้อ่น. 25 เพ่ดูแนวเทาณาชน้ันเจ้ีน้นกินดีเพียดเข่าค้าความข่จ้อนใจหู่ว่าสัด. 26 เพ่ว่าแด่นกินเมจุมแท่เดูเมจุมเป็นแอจเจ้าจอมตุ้เป็นพ่ี.

27 ว่าหากตุ้เข่าเดู่เมชเจ้าดีวกินพานข้ีจ, เจ้าล้ีใจมใจดีวเดูจกินเทาเอามาขุ่กินน้นล้ีกินดี, เข่าจ้ีความอนใดจ้อนใจหนี่สัด. 28 ว่าหากมีตุ้ณชองเจ้าว่าเดูจกินน้ีเทาดีเอาคนเณ็แดูจเงินพาจแข้วเจ้าทู่กินเพ่เอาใจตุ้วองน้นแท่จ้อนใจหนี่สัด. 29 น้อยเข่าดีแนหอดใจหนี่สัด, หากแหหอดใจหนี่สัดตุ้วองน้น. เป็นข่จใจหนี่สัดตุ้อ่นชุ่มาณีดณินความน้อยห้หาจ. 30 เม่เจ่น้อยกินเน้าน้อยท่าวคนี้ดีจ้อนเจ้าพ่ีเป็นข่เทาจ่ีจเจ้ีน้อยเพ่ว่าน้อยดีท่าวคนี้ดีจ้อนเจ้าพ่ีแข้ว. 31 เป็นเณแน้นเมพ่จพ่ีน้อจชุ่กินเน้ากินบ้ีห้ว่าชุ่เสียดอนใดค้ะเสียใหัความหูจหน้ามาทาเจ้าพ่ี. 32 ทู่าท่ีขาจเข่าณิให้สชีว, สท่าจพ่นห้ว่าสรเทนคนี้เทาเจ้าพ่ีโหูจสัด. 33 ให้เสียดเณจน้อยเสียดชุ่แนวให้โจมใจสเท็จท่าเข่าเอาใจเจ้าด่าสถือให้โจมใจสเท็จหาส เพ่เทาจุ์ดีน้อยขาขโน้ส.

วาส 11

โจทหรูดคนี้เทา

1 ให้พจพ่ีน้อจเสียดท่อยทอยน้อยเณจน้อยดีดีเสียดท่อยทอยเจ้าวาจิด. 2 น้อยข่ท่าวข่อจพ่ีน้อจ, เพ่ว่าพ่ีน้อจทู่จหนี่ทอดทอดเดูจน้อยชุ่เข่จ แท่จจ้ีความน้อยดีดีวองพ่ีน้อจน้น. 3 น้อยแอ่ให้พจพ่ีน้อจเน้าโมทในใจว่าเจ้าวาจิดเป็นโทตุ้ชาชดูส, ตุ้ชาชเป็นโทตุ้ทู่จ, เจ้าพ่ีเป็นโทเจ้าวาจิด. 4 ตุ้ชาชใดท่าวคนี้ห้ว่าวาวเน่าวใขเทจ, ว่าเอาถ้าโจทหรูล้เสียดข่หน้าข่ทาเจ้าวาจิด. 5 หากว่าตุ้ทู่จท่าวคนี้ห้ว่าวาวเน่าวใขเทจ

ว่าเจ้าเอา ฉัน โปรด ทรง นับ ถือ ข้อ ที่ เรา ได้ สั่ง สอน เจ้า ไว้ ตาม, เป็น เหมือน มรดก ที่ ตก ทอด มา ถึง เจ้า นั่น. 6 ว่า ผู้ ชาย ใด เจ้า เอา ฉัน โปรด ให้ ตัด ผม ออก ทาง ว่า ผู้ ชาย ตัด ผม ให้ ว่า แต่ ทรง นับ ถือ ข้อ หน้า ที่ ตา เจ้า ให้ มา เจ้า เอา ฉัน โปรด ที่. 7 ผู้ ชาย เจ้า ก็ โปรด ทรง ข้อ ขอน ผู้ ชาย มิ นั้น โมท ใจ ด้วย เหมือน เจ้า พ้น แท้ มี ความ ทุกข์ หน้า มา ตา ข้อน ท่าน เจ้า, ผู้ ชาย นับ มี ความ ทุกข์ หน้า มา ตา ข้อน ผู้ ชาย (ข้อ ขอน ว่า เจ้า ถือ ขับ ผู้ ชาย ให้ ผู้ ชาย, ทาก ถือ ขับ ผู้ ชาย ให้ ผู้ ชาย). 10 เป็น เหมือน นับ ผู้ ชาย จึง เอา ผ้า ผาย แสง ล้วน นั้น โปรด ทรง ชี้ เพ่ว่า เอา ใจ พระ ยะ เหมือน พ้น. 11 ตาม ก็ เป็น แนว นับ ข้อ ที่ ดู เจ้า ชาย เอา ผู้ หัง เจ้า พ้น ผู้ ชาย ข้าด พระ ผู้ ชาย, ผู้ ชาย ข้าด พระ ผู้ ชาย. 12 เพ่ว่า ขับ ที่ ผู้ ชาย พระ ผู้ ชาย มา, ก่ มา ผู้ ชาย จึง ออก พระ ผู้ ชาย มา, ตาก ว่า ดู อน ยะ ชั่ มา แต่ เจ้า พ้น.

13 ให้ พระ พี่ น้อง พระ ดู เถียง ว่า เป็น จัก ใจม ดู ข้า เจ้า ผู้ ชาย ทูล ท่าว โขง เจ้า พ้น เจ้า เอา ฉัน โปรด ทรง. 14 จอง เถียง เชือก โด้ วอน ขอน พระ พี่ น้อง ว่า ผู้ ชาย ชี้ ใจม ข้า ผู้ ชาย ข้าด พระ ผู้ ชาย ว่า ผู้ ชาย ชี้ ใจม ข้า ผู้ มี พระ ผู้ ตาง ฉัน โปรด ทรง. 16 ว่า ตาก ผู้ ใด ค้าย ดู จัก นั้น, คุม น้อย แท้ พี่ น้อง เขน โขง เขา เจ้า พ้น เจ้า เจ้า มี จอง ค้าย ดู แนว นับ.

เพ้ เน้า แพง เจ้า จอม ผู้ เป็น เจ้า พ้น

17 ความ ติด เห็น วอน ขอน นี้ น้อย เจ้า ท่าว ข้อง พระ พี่ น้อง ด เพ่ว่า พระ พี่ น้อง โขง เขา เจ้า ถือ ถ้ มี ที่ ขุด น้อย ใจ. 18 เหมือน น้อย ถือ ใน ว่า เม่ พี่ น้อง เขน โขง เขา มา ขาก คุม ทน มี ที่ ฉัก ทน แป่ง เป็น จั๋ม เป็น ต่าง จัก นี้ น้อย เดู ว่า มี แท้. 19 ดู้ มี จัก ณัด ความ ทน แนว นับ เพ่ว่า พระ พี่ น้อง จึง ดู ปู เห็น แสน ใด แม่น. 20 เม่ พระ พี่ น้อง มา ขาก คุม ทน จึง เจ้า เป็น เพ้ เน้า เจ้า จอม ผู้ เป็น พ้น. 21 ข้อน ว่า เม่ พี่ น้อง กิน นับ ใจม ข้ ขัน พ้าว กิน เดู กิน เจ้า ท่อน หาน ส ค้ เจ้า อ่ม, หาน ส ค้ มา. 22 เป็น แนว ใด พระ พี่ น้อง เจ้า มี เขน ดู กิน เน้า กิน นี้ อ่า? บ่ ว่า พระ เจ้า แอ่ ดู เจ้า ขเน โขง เขา เจ้า พ้น แท้ เชือก ให้ พระ ส ลด ณ์ หน้า ข้าง, จัก นี้ น้อย ดู เจ้า ท่าว ข้อง พระ พี่ น้อง ท่า ใด.

23 ข้อน ว่า จัก น้อย ถือ ข่าว ให้ พระ พี่ น้อง นับ น้อย ถือ หนั่ เจ้า จอม ผู้ เป็น พ้น มา แม่น ล้น มั้ ข้า ขุ ดา ถือ ข้าน เจ้า เชือ ผู้ เป็น เจ้า พ้น นับ ท่าน เจ้า ถือ เอา เน้า จี้. 24 ข ท่าว ความ ถือ ข้อน เจ้า พ้น แข้ว ทก เน้า จี้ นับ เว้า ว่า นี้ ด แม่น มั่ ลิ ง เขา ให้ พระ พี่ น้อง เชือก แนว นี้

หนึ่งคู่ของเขา. 25 เมื่อกินแล้ว แก้ว ท่านเจ้าก็ดื่มเอา โดยนี้เสียแล้วด้วย กล่าวว่าโดยนี้แม่นความเจ้าพันธสัญญาใหม่เป็นเลือดของเรา เมื่อพี่น้องกินนี้โดยนี้ตามใจให้หนึ่งคู่ของเขา. 26 เพราะว่าเท่าใดพี่น้องกินเค้าจี้แท่งกินโดยนี้นี้ พี่น้องป่าวอัครทางเจ้าจอมผู้เป็นพันธ์ท่านว่าท่านเจ้ามา.

27 เป็นเหตุนั้น ว่าบาปผู้ใดเข่าโลมคู่กินเค้าจี้ ห้ามกินโดยนี้เจ้าจอมผู้เป็นพันธ์นั้นคือเสียสัตย์แม่สองแท่งเลือดเจ้าจอมผู้เป็นพันธ์. 28 ให้คู่ความพิจารณาใจเจ้าจึงกินเค้าจี้แท่งกินโดยนี้นี้. 29 ข้อนว่าผู้กินเค้าจี้แท่งโดยนี้นั้น เข่าดื่มอาจคู่แม่สองเจ้าจอมผู้เป็นพันธ์ เมื่อกินแล้วคุกกินอาหารให้ตน. 30 ข้อนเหตุนี้ บรรพพี่น้องจึงมีทาสความอ่อนแอแท่งเจ็บป่วยผู้หนึ่งสามเสียชีวิต. 31 ว่าตนเองหนึ่งคู่พิจารณาตนเองคู่เข่าคุกกินอาหารให้ตน. 32เมื่อเจ้าจอมผู้เป็นพันธ์ให้ตนเองนั้นคือเป็นอัครมหาเทวีมิให้ตนเองท่องความงมงาย.

33 เหตุนี้ดีพี่น้องเอ๋ยเมื่อพี่น้องมาโอมบนกินแล้วนั้นให้คอยกัน. 34 ว่าผู้ใดแม้คือกินผู้เดียวเจ้าท่านเพื่อว่าเจอมาตนเองนั้นพี่น้องคู่เข่าคุกกินอาหารให้ตนพี่น้องอันนั้นเจอน้องมาบาปคู่มิดี.

วาด12

เจ้าบริหารให้เกิดเมตตาใจ

1 พี่น้องเอ๋ยน้องแม่ให้พี่น้องทุกอัครเมตตาใจเจ้าบริหารให้นั้น. 2 พี่น้องคือทุกแก้ว แต่ท่านพี่น้องตูดเข่าเคยเจ้าพันธ์นั้น พี่เจ้าดื่มดีเดชาแคบเงินพาดเข่าทุกมากท่อยากลดบาดผู้พาดี. 3 เหตุนั้นน้องมิดีให้พี่น้องทุกว่าผู้เจ้าตามเจ้าบริหารนั้นเข่ามีใครเจ้าว่าคำให้เจ้าเสียสุดคุกดาแท่งเข่ามีผู้ใดข่มเจ้าว่า “เจ้าเสียสุดเป็นเจ้าจอมผู้เป็นพันธ์” มีนั่นผู้เจ้าบริหารพาเจ้า.

4 เกิดเมตตาใจนั้นต่างหนาบาปว่ามีเจ้าบริหารผู้ดีดวงหน. 5 อัครใช้ต่างหนาบาปใช้อัครเจ้าพันธ์ผู้ดีดวง. 6 อัครเสียคือต่างหนาบาปว่าแม่นเจ้าพันธ์ผู้ดีดวงให้อัครเพื่อดูคำ. 7

เจ้า ณรงค์ใจ วอทซ์ สเพ่วาให้ รู้ อักษร 8เจ้า พ้ำ ให้ หาย เจ้า ณรงค์ใจ ให้ ผู้ สอนเรื่อง พู่ งาน เว้า ให้ ผู้ สู่ ทูท ช้อย งาน เว้า หากแม่น เจ้า ณรงค์ใจ ผู้ ถือ หน. 9 แม่นเจ้า ณรงค์ใจ ผู้ ถือ ให้ ผู้ สาธุ พ้นแท่น, ให้ ผู้ สมี แสง ขึ้น งี สเจ็บ เข็น. 10 ให้ ผู้ สมี แสง แยง แผล ท้า เชือก อัก หาย วาน, ให้ ผู้ สว่าว ความ เจ้า พ้ำ, ให้ ผู้ สู่ อ่าว ถุ เรื่อง เจ้า ณรงค์ใจ, ให้ ผู้ สว่าง ความ หาย วาน, ให้ ผู้ สแท้ ความ หาย วานนั่น. 11 อัก ภูเขา นหนิ้ว นี้ แม่นเจ้า ณรงค์ใจ ผู้ ถือ เอา ให้ ตาม นี้ ไมท ใจ ลเจ้า ณรงค์ใจ.

หาย ห่าง ใหม่ เข็น มี ลิ่ง ถือ

12 ตาว่า มี ลิ่ง ถือ หากสี้ มี หาย ห่าง พ้ง ห่าง นั่น ทู่ง มี หาย ห่าง ใหม่ หากสี้ เข็น มี ลิ่ง ถือ, เจ้า วา จิด สี้ เข็น เผล่ นั่น. 13 ตา ว่า เขา เข็น สะ จิว, สะ ห่าง พนี สี้ กิ , เข็น สะ น้อย ภู่ รู่ง ข้อ ว่า เข็น สะ ห้ ห่าง สี้ กิ ณุ่ม เขา ขึ้ง ที่ มา หาย เจ้า ณรงค์ใจ ผู้ ถือ จิ่ง เข็น มี่ ลิ่ง ถือ หน เขา ภู่ สะ รู้ ทิน นี้ เจ้า ณรงค์ใจ ผู้ ถือ หน.

14 เพ่วา มี่ ลิ่ง นั่น เง่า แม่น ห่าง ถือ หากมี หาย ห่าง ใหม่ หน. 15 ทิน ตี่ เว้าว่า น้อย เง่า เข็น มี น้อย จิ่ง เง่า รู้ เน้า เข็น มี่ ลิ่ง นั่น, ทิน ตี่ เว้า แนว นั่น ว่า ใจ เง่า เน้า เข็น ห่าง มี่ ลิ่ง นั่น สี้ เง่า รู้. 16 ทุ ตี่ เว้า ว่า น้อย เง่า รู้ เข็น ตา น้อย จิ่ง เง่า รู้ เข็น ห่าง ใด มี่ ลิ่ง นั่น. ทุ เว้า แนว นั่น ว่า ใจ เง่า เน้า เข็น มี่ ลิ่ง นั่น สี้ เง่า รู้. 17 ว่า ห่าง เท็ง เผ็ด พ้ง มี่ เข็น ตา ตี่ รู้ ใน แนว ใด, ว่า มี่ ลิ่ง เท็ง เผ็ด เข็น ทุ ตี่ โดม อาย รู้ แนว ใด. 18 เจ้า พ้ำ รู้ แท่ง ห่าง ภู่ แนว พ้ง มี่ ลิ่ง ตาม ใจ ท่าน เจ้า มท. 19 ว่า ห่าง เท็ง เผ็ด พ้ง มี่ ลิ่ง เข็น ห่าง แนว ถือ หน เง่า เข็น มี่ ลิ่ง รู้. 20 แนว นั่น ถ มี หาย ห่าง หาก สี้ เข็น มี่ ลิ่ง ถือ หน.

21 ตา ตี่ เว้า ให้ มี ว่า น้อย เง่า เส็น ข่ง เจ้า สี้ เง่า รู้, ข้อ ว่า ทรง ตี่ เว้า ให้ ทิน ว่า น้อย เง่า เส็น เจ้า สี้ เง่า รู้. 22 หาก ว่า ห่าง ใด เขา เห็น มหน อ้อ ออน เขา สี้ ทู่ง เส็น. 23 ห่าง ใด เขา เห็น เง่า มี ค่า ข่ง เขา สี้ เชือก ให้ มี ค่า นั้น แท่ง ห่าง ใด เง่า เรื่อง ชุน เขา สี้ เชือก ให้ เรื่อง ชุน นั้น. 24 ห่าง ใด ชุน ตาม แข้ว เง่า ตี่ ช้อย แท่ง เจ้า พ้ำ เชือก ให้ ภู่ ห่าง เน้า เข็น อน ถือ หน. ให้ ห่าง น้อย ที่ รู้ ความ ทู่ง หน้า มา ตา นั้น. 25 เผล่ นั่น มี ลิ่ง จิ่ง เง่า ให้ แข่ง หน, ให้ ห่าง เท็ง เผ็ด ใหม่ เน้า หน. 26 ว่า หาก ห่าง ส เจ็บ ภู่ ห่าง พ้ง มี ลิ่ง สี้ เจ็บ ท่อย หน,

ว่า ทาท ท่าง ศรัด ความ หูง หน้า มา ทา ตู่ ท่าง หนึ่ง มี ลิ ลี้ เมือง มีคน ท่อย ทน.

27 พี่ น้อง เป็น มี ลิ เจ้า วา ขิด, เพื่อย ศ เป็น เพื่อย ท่าง มี ลิ ท่าน เจ้า. 28 เจ้า พ้า รัด แต่ง คน ศ รัว หนึ่ง เทน รหัว เทา ตั้ ศ เป็น ขาม ใด้, ตั้ xอ ง่าว ความ เจ้า พ้า, ตั้ xาม รัน vอn xอน, แข้ว นอn เทน น้น ลี้ มี ตั้ เชือด จัท ทาท วาน ทาย แนว, ตั้ มี ความ เกิด ชี้ ปั่น ปรุ ศ, ตั้ ต่อย เย, ตั้ เป็ง ดู, ตั้ ปาท ความ ทาท วาน. 29 เxา เข้า รัด้ เป็น ขาม ใด้ เพื่อ ตู่ ศ ข้ ว่า เป็น ตั้ ง่าว ความ เจ้า พ้า เพื่อ ข้ ว่า เป็น รัน vอn xอน ข้ ว่า มี ความ เกิด ชี้ ท้า เชือด จัท ทาท วาน รัด้. 30 ข้ ว่า รัด้ แสง ปั่น ปรุ ศ เจ็บ ข้ ว่า ปาท ความ ทาท วาน, ข้ ว่า แท้ ความ ทาท วาน ท่า ใด. 31 เกิด น้น ให้ พ่ เพี่ น้อง พื่น ใจ ข่าว เต่ เม็ เจ ใจ อน มี ค่า เกิน น้น ใหม่. ทาง น้อย ตี่ vอn ทาง ถ ให้ พ่ เพี่ น้อง เกิน น้น.

วาย 13

ข้อ แพ็ง ทน

1 ทา ว่า น้อย ตี่ ปาท ความ ทาท วาน รัด้, ตี่ เป็น ความ ศ ข้ ว่า ความ แกน ลี้ ถ ว่า ทาท เข่า มี ความ ข้อ ท, ความ น้อย ปาท เว้า ลี้ น้น เกิด เกิด เx เด้ อ เx แx. 2 ทา ว่า น้อย ง่าว ความ เจ้า พ้า รัด้, ขู้ ความ เร้ท ความ ขี้ง เพื่อ แต่ง ขู้ ทุก พ, มี ความ เต่ เต็ม มี่ พ ตี่ vอn ให้ พู ท้าย รัด้ ทาท เข่า มี ความ ข้อ ท น้อย ลี้ เข่า มี ยรัง xง. 3 ทา ว่า น้อย มี เต่ เกอ ตี่ ปั่น ง่าย ให้ เพื่อ ข้ ว่า ลื้อ ให้ เx่า เฉา เจ้า มี่ ให้ ทาย ว่า เข่า มี ความ ข้อ ท น้อย ลี้ เข่า รัด้ ถ อน ใด.

4 ความ ข้อ ท อ ลิ ใจ โจ้ม โคม ใจ ท้น เข้ ง เนาน พ้อม ทั้ ง อั่น ดู เx. ความ ข้อ ท เข่า เข้ ง แทน, เข่า ท่าว อ้าง. 5 ทู่ า โท เข่า เป็น, เข่า เป็น ศ หยาย ดา, เข่า เอา ใจ เจ้า เข่า มี ใจ ฉุด รัก หญ่ ง าย, เข่า จี้ จัท ลึก. 6 เข่า ท่อย ทาง อาท ง่าน, ทาท ให้ ท่อย ทาง ถ แม่น. 7 ความ ข้อ ท อ ลิ ใจ ท้น เอา ตู่ แนว, เต่ ตู่ แนว, โจ้ง โมท โจ้ง ใจ ตู่ แนว, พื่ท พื่น เอา ตู่ แนว.

8 จัท ง่าว ความ เจ้า พ้า ลี้ มี เต่ xุด, ความ ปาท ทาท วาน ลี้ มี เต่ โคย, ความ ทุก หมด ลี้ โหง ข้ม รัง, ทาท ว่า ความ ข้อ ท เข่า xุด ตู่ รู ทาย งาย ข้ รัย. 9 เพ่ ว่า ความ ทุก หมด เหา น้น เข่า พ, จัท ง่าว ความ เจ้า พ้า ลี้ เข่า พ. 10 เม่ เต่ มี พ แข้ว ลี้ ตู่ เข่า กาด แสน.

11 เมื่อเด็กน้อยคนหนึ่ง, น้อยเรียนพูดเหมือนเด็กน้อย, เรียนคิดอย่างเหมือนเด็กน้อย, เมื่อน้อยใหญ่แล้ว น้อยก็ได้วางของเหมือนเด็กน้อยนั้นเสีย. 12 เพราะว่าบัดนี้เราเห็นเหมือนในกระจกเงาแวน แต่นั่นจักได้เห็นหน้าต่อหน้า บัดความคิดของเราเพียงพอ ทางแต่นั้นน้อยจักได้รู้เหมือนเราได้รู้นั่นด้วย. 13 เหมือนนั้นยังมีอยู่สามสิ่งนี้ คือความเชื่อ, ความหวัง, ทางว่าความรักใหญ่เหนือสิ่งนี้.

วาด14

จงทำตามรัก, จงปรารถนาของฝ่ายวิญญาณ

1 ให้เอาใจใส่ความรัก, ให้แสวงใจทางแต่ของฝ่ายทางเจ้าจนใจ นั่นก็แม้นจงปรารถนาของฝ่ายวิญญาณ. 2 เพราะว่าผู้ใดความหวานนั้นเข้าได้ทักษะแม้นดาบความทักษะเจ้าหน้าก็ชอบว่าเข้ามีผู้ใดเหมือนในใจได้ เพราะผู้นั่นเอาความเงียบเจ้าจนใจ. 3 ผู้ปรารถนาของฝ่ายวิญญาณนั่นปรารถนาให้ดีนั้นเป็นความคิดเห็นอันอ่อนใจนี้. 4 ผู้ความหวานได้นั่นเสียให้เจ้ามีดีนั้นผู้ดีว, ผู้ปรารถนาของฝ่ายวิญญาณนั่นเสียให้เหนือหัวเหาดีนั้น.

5 น้อยแม่ให้พูดพี่น้องความหวานได้นอกเหนือนั่นน้อยคนแม่ให้พูดพี่น้องปรารถนาของฝ่ายวิญญาณ เพราะว่าผู้ปรารถนาของฝ่ายวิญญาณได้นั่นใหญ่เหนือผู้ความหวานว่าผู้นั่นทางแท้ความออกได้ เพราะว่าเหนือหัวเหาคนได้ดีนั้น. 6 ทางใจพี่น้องเอ๋ยว่าน้อยมาหาพูดพี่น้อง, แม้ปรารถนาความหวานพูดพี่น้องคนได้ดีอย่างใดมีที่ว่าน้อยคนถอนความมาแต่เจ้าหน้า, ถอนให้พี่น้องทุกคนปรารถนาของฝ่ายวิญญาณหัวว่าถอนของพูดพี่น้อง.

7 แต่ละของเข้ามีคนเสียงเสียงเรื่องได้เหมือนขลุ่ยหัวว่าที่ดีดีดีว่ามีเข้าออกเรื่องดีใครคนทำว่าเรื่องเข้าหัวว่าท่อยเสียงเรื่องแนวใด. 8 ว่าผู้เข้าแคนเข้าเข้าออกเรื่องดีใครคนวันวางเดินหน้าเรื่อง. 9 พูดพี่น้องดีเสียงแนวนั่นว่าพูดพี่น้องปรารถนาความหวานได้ทางว่าปรารถนาเข้าเดินในใจผู้หนึ่งคนทำความเจ็บเอาแนวใดเพราะเจ็บเอาใจท่อยผ้าท่อยใจม. 10 แต่นดินเมื่อคุมนี้มีทักษะความปรารถนาความใดดีทางมีหนึ่ง. 11 ว่าทางน้อย

เป้า เน้า โมท ในใจ ความ ท่าง นั้น น้อย ล้ เป็น ส ท่าง พ้น ทั้ง ผู้ นั้น แข้ว ผู้ ท ความ นั้น ล้ เป็น ส ท่าง พ้น ทั้ง น้อย แท ทน. 12 เป็น เล่ง นั้น เม พ่ง พี่ น้อง ทุาง ข้อน รู่ง เคุ่ง เม่ง ใจ ทาง เจ้า ณุน ใช ล้ ให้ เธา ใจ ใช่ เพ่ ผู้ ให้ เขน โข้ เธา ถิ นั้น.

13 เพ่ เล่ง นั้น ผู้ ท ความ ทุาทุวาน โด้ ผู้ ท่าวโข้ ช่ ให้ เจ้า แท้ ความ นั้น โด้. 14 ว่า ทาท น้อย ท่าวโข้ เป็น ความ ทุาท วาน มี่ง ณุน น้อย ท่าวโข้ ล้ แม่น แท้ ทาท ว่า ความ น้อย ลัด อ่าว เป้า โด้ เน้า ขมุม ท่อย. 15 ว่า เป็น เล่ง นั้น น้อย ผู้ เชิด แนว ใด น้อย ผู้ ท่าว โข้ ทาง มี่ง ณุน ทาง ความ พนึ่ แท ทน, น้อย ผู้ กิ่ง ทาง มี่ง ณุน ทาง ความ พนึ่ แท ทน. 16 ว่า เป้า เล่ง นั้น พ่ง พี่ น้อง ท่าว ความ โด้ ข้อน เจ้า พ้า ทาง มี่ง ณุน ส เป้า ทู้ พ่ง ความ นั้น ผู้ ท่าว ความ โด้ ข้อน เจ้า พ้า ว่า “ อา แมน ” โด้ แนว ใด เพ่ ว่า ความ ท่าว นั้น เขา ล้ เป้า เน้า โมท ในใจ. 17 ทา ว่า เจ้า มี ความ ถิ ท่าว โข้ ช่ โด้ ข้อน เจ้า พ้า ผู้ อั่น นั้น ผู้ เป้า โด้ ความ ทู่ง เพ่ง ใช อน ใด.

18 น้อย ท่าว ความ โด้ ข้อน เจ้า พ้า อน น้อย ท ความ ทุาท วาน โด้ ทุาย เล่ พ่ง พี่ น้อง นั้น. 19 ฝู่ เขน โข้ เธา น้อย โขม ใจ ผู้ เว้า ท้า ความ เพ่ ให้ เป็น ความ ติด เห็น ผู้ อั่น ถิ เล่ ผู้ เว้า ช้ ผน ความ เป็น ความ ทุาท วาน.

20 พี่ น้อง เอ็ย ความ พ่ง พี่ น้อง หนึ่ ทู่า ให้ เป็น เล่ง เด็ก น้อย. ความ ข้าย อ่ย, ให้ เป็น เล่ง เด็ก น้อย ออน. ทาท ว่า ความ หนึ่ ให้ เป็น ผู้ ใหญ่. 21 วอ แห่ง ดา โด้ แห้ม ไว้ ว่า:

เจ้า จอม ผู้ เป็น พ้า เว้า ว่า
เธา ผู้ เว้า ทั้ง เป็น โพ่ เมง นั้ เป็น ความ ท่าง พ้น
ถิม โขง ส ท่าง พ้น ทาทา เล่ง นั้น เขา ล้ เป้า พ่ง เธา.

22 เพ่ เล่ง นั้น จ็ท ท ความ ทุาท วาน จ็ง เป้า เป็น ขง จ่ ให้ ผู้ เคุ่, ทาท เป็น ขง ถิ ให้ ผู้ เป้า เคุ่. จ่ น จ็ท ว่าว ความ เจ้า พ้า เป้า เป็น ขง ถิ ให้ ผู้ เป้า เคุ่ ทาท เป็น ขง ถิ ให้ ผู้ เคุ่ แข้ว. 23 เป็น เล่ง นั้น ว่า ทาท พ่ง ส เขน โข้ เธา มา ขาท ฉุม ทน, แข้ว ใด ล้ ท ความ ทุาท วาน ว่า มี ส เป้า ทู้ ความ นั้น ข้ ว่า ผู้ เป้า เคุ่ เน้า มา เขา ผู้ เป้า เว้า ว่า พ่ง พี่ น้อง เป็น ข้า อ่า. 24 ว่า ทาท ใด ล้ ว่าว ความ เจ้า พ้า แข้ว มี ผู้ เป้า เคุ่ ข้ ส เป้า ทู้ เน้า มา ใด ล้ ผู้ เชิด ให้

มนต์อุ้ จัก งางโน้ส แท่ง เป็น งาน ให้มนต์ นี้ ดี ใน ใจ. 25 ความ ขัง ณาน จิ้ ทาน ใจ เรา ดี เห็น ออก เรา ดี พูง หน้า โง่ โหง่ เหา เจ้า ฟ้า แข้ว เว้า ว่า เจ้า ฟ้า ชู ทัง พัง ท่าน แท้.

ดู จัก ให้ ท่อง จอ

26 พี่ น้อง เอ๋ง ดี เป็น แนว ใด เม่ พัง พี่ น้อง มา จาก ณุม กน ณาน ง มี ความ ณัง ง้อ ก็, ณาน ง มี ความ งอก xอน, ณาน ง มี ความ เจ้า ฟ้า, ณาน ง งาก ความ ทาก จาน, ณาน ง แท้ ความ ทาก จาน, ให้ พัง พี่ น้อง เดิด ดู แนว เพ่ เดิด ให้ เหน โหง่ เหา เจ้า ฟ้า ถิ นั้น. 27 ว่า ชู ใด ดี งาก ความ ทาก จาน ให้ งาก xอ ง้ ว่า xาม ง ทาก ให้ งาก เท่ ง. แข้ว ให้ ชู ง แท้ ความ. 28 ว่า ทาก เง่า มี ชู ใด แท้ โถ้ ให้ ดู ง ท่ม ชู นี้ ท ท้อ xาก ณุม. ให้ เรา ทาก งาก ทัง เจ้า มี่ เรา แท่ ฉาย ความ ก็ เจ้า ฟ้า. 29 ชู งาว ความ เจ้า ฟ้า นัน ให้ งาก ก็ xอ ง้ xาม ง แข้ว ให้ ชู อ็น นี่ ดี เอา ความ เรา เว้า นัน. 30 ว่า ทาก มี ความ ใด มา แท่ เจ้า ฟ้า งอก ให้ ชู น่ ชู ท่อง นัน ให้ ชู เว้า ท่อน ท่ม ชู. 31 ข้อน ว่า พัง พี่ น้อง งาว ความ เจ้า ฟ้า โถ้ ดู่ ง ทาก ให้ งาว เท่ ง เพ่ ให้ ง เห็ ท้าย ทุ แท่ ทุ้ม พะ กน. 32 มี ท ณาน ชู งาว ความ เจ้า ฟ้า นัน ให้ ชู ท้อ แด้ง ชู งาว ความ. 33 ข้อน ว่า เจ้า ฟ้า เง่า เป็น เจ้า ฟ้า จัก นัน เน ท, ท่าน เจ้า เป็น เจ้า ฟ้า ความ ที่ ท อาน. 34 ท่อง จอ หนึ่ เหน โหง่ เหา นัน โฟ่ เม ท เจ้า ฟ้า ให้ ชู ทุ ท่ม ชู หนึ่ ง่อน xาก ณุม เพ่ เรา เง่า มี แด้ง ให้ งาก. ให้ เรา ชู ท้อ ล้วน ท่อง จอ แท่ ดา. 35 ว่า เรา แอ่ แอง อน ใด ให้ ฉาม ฉะ เรา ชู เหน เพ่ ว่า ชู ทุ ดี งาก เว้า หนึ่ ง่อน xาก ณุม ล้ หน้า ห้าง.

36 ความ เจ้า ฟ้า งอก xอน ออก หนึ่ พัง พี่ น้อง ห้ ว่า โถ้ เอา ให้ พัง พี่ น้อง โผล ถ้ว อ่า. 37 ชู ใด ว่า เจ้า เป็น ชู งาว ความ เจ้า ฟ้า ห้ เป็น ชู ชู าง เจ้า ณาน ใx ล้ ให้ ชู นัน หู้ น ทุ ความ น้อง แท้ม มา หา พัง พี่ น้อง นัน เป็น จอ เจ้า ฟ้า แท่ ดา. 38 ว่า ทาก ชู ใด เง่า หูน พัง ความ นี้ ล้ เง่า ดี หู้ น ชู นัน แงก กน.

39 ดัง นัน ถิ พี่ น้อง เอ๋ง ให้ ห้อน ใจ งาว ความ เจ้า ฟ้า ทาก ว่า ความ งาก ทาก จาน นัน ล้ เง่า ให้ ห้าม. 40 เดิด ดู แนว ให้ แม่น จอ.

1 โครินธ์ 15

บท15

เรื่องการคืนชีพ

1 พี่น้องเอ๋ย น้องจะให้พวกพี่น้องทราบถึงเรื่องที่น้องได้บอกข่าวให้พวกพี่น้อง, พวกพี่น้องยึดมั่นเอาไว้แน่นมั่นใจทีข่าวถึงพวกนั้น. 2ว่าพวกพี่น้องรู้จักน้องได้ข่าวนั้น ถ้าเป็นเราให้พวกพี่น้องน้องจะบอกว่าเปล่าเลยนั้น พวกพี่น้องเชื่อถือเปล่ามีบุญจริง. 3 อีกน้องได้ยึดมั่นไว้นั้น เป็นอีกแผนหลักน้องได้ข่าวให้พวกพี่น้องว่าเจ้าการได้ตายเพื่อบาปเราตามพระคัมภีร์ 4 ได้ฝังและขึ้นแข็ง, มีอีกครั้งเจ้าฟื้นได้ถูกให้คืนมาเลยได้แต่งไว้ขึ้นพ้นจากฟื้น. 5 ท่านเจ้าได้ให้ท่านทราบเห็นแต่ให้จงอย่าลืมใจเห็น. 6 จนมาท่านเจ้าให้พี่น้องท้าท้องจากสูญเห็นใจบ้าง. พวกนั้นหลายคนยังอยู่มีนี้ หลายคนถึงเสียชีวิตแข็ง. 7 แต่นั้นมาท่านเจ้าให้ท่านจากโยแต่ครามใจเห็นท่านเสียเห็น.

8 ท้ายสุดนั้น ให้น้องเห็นอีกเป็นเลยบอกก่อนเรา. 9 เพราะว่าน้องเป็นอีกน้องสุดยังพวกครามใจ ถึงว่าเปล่าใหม่ถึงเรียกว่าเป็นครามใจ, ด้วยน้องได้ไล่มาจากหลายโบสถ์เพราะเจ้าฟื้น. 10 ยกน้องเป็นเลยนี้ ด้วยความพยายามเจ้าฟื้นฝูงเท่ม, ความพยายามใจท่านเจ้าเอาให้น้องนั่นเปล่าสูญ หากว่าฉันอีกเป็นเลยนั้น น้องได้ลำบากยิ่งกว่าหลายหลายเรายิ่ง หากว่าเปล่าแม่นน้องยิ่ง แม่นเจ้าผลใจอีกถึงน้องเป็นอีกยิ่ง. 11 เพราะเลยนั้น จึงว่าแม่นน้องหรือว่าแม่นเราถือฝูงเพราได้ข่าวเลยเอ่ยมานั้น พวกพี่น้องถือได้เชื่อนั้น.

การคืนชีพ

12 หากว่าจากเพราข่าวว่าเจ้าฟื้นได้ยึดให้เจ้าจริงคืนมาแข็งเป็นแผนใดหลายคนพวกพี่น้องจึงเอ่ยว่าการแข็งเปล่าคืนมาเปล่า, ว่าเปล่าได้ยึดให้เจ้าจริงคืนมา. 13 ว่าหากการแข็งเปล่าคืนมา, เจ้าจริงคือเปล่าได้ยึดให้คืนมาแฟกหนึ่ง. 14 ว่าเจ้าจริงเปล่าได้คืนมีชีวิตอีกเพราข่าวข่าวถือเปล่ามีบุญจริงพวกพี่น้องเชื่อถือเปล่ามีบุญจริงแฟก

ทน์. 15 แข้ว ตู้ ขุ้ ว่า เขา เป็น ขี้ โง่ แข้ว พาโ พ้ โอ๊ท เจ้า ฟ้า เพ่ ณุ่ม เขา โด้ เว้า ว่า เจ้า ฟ้า โด้ ถึก ให้ เจ้า จา ขึก ค้น เป็น ส แข้ว ว่า ขาท ส ตาย เข่า ถึก ให้ ค้น มา เจ้า ฟ้า ค้ เข่า ถึก ให้ เจ้า จา ขึก ค้น มี ตู่ เข้ ย แง่ ทน์. 16 ว่า ส ตาย เข่า โด้ ค้น มา เจ้า จา ขึก ค้ เข่า โด้ ค้น แง่ ท ทน์. 17 เม่ เจ้า จา ขึก เข่า โด้ ค้น เป็น ส พ้ โพ้ น้อ เตุ่ ค้ เข่า มี ย โง้ ง้ โพ้ โพ้ น้อ ค้ ทู้ โ ท ขู้ พั้ โง้ ง าง ใน้ ช เจ้า. 18 แอ ท น้น, พ้ โ ขู้ เตุ่ เจ้า จา ขึก โด้ ต าย โง แข้ว น้น ค้ ง้ โง เพิ่ ถึ. 19 ตู่ โ ส ขู้ ทั้ ง เจ้า จา ขึก มี ท่ ค าม ใ ม่ ม อน, ณุ่ม เขา ค้ เป็น ส หน้า อั น ดุ มี่ เถ ส เพิ่ ถึ แต่ น ถึ น.

20 แม่ น แท้ ถึ เจ้า จา ขึก เจ้า ฟ้า โด้ ถึก ให้ ค้น มา เป็น ส แข้ว เป็น ย โง้ ทั้ ง าว ให้ พ้ โ ส ตาย โง แข้ว น้น ค้ น มา. 21 ข้ อน ว่า ส ตู้ ตาย ข้ อน ส ขู้ ง, ส ค้ น มา ค้ ข้ อน ส ขู้ ง . 22 เพ่ ว่า ส เท็ โ ท่า โด้ ตาย ท่ อ ย ย โง โท าโ อา ถาม, ส เท็ โ ท่า ค้ ตู่ ค้ น มา ท่ อ ย ย โง โท าโ เจ้า จา ขึก . 23 ขาท ตู่ ข้ โ ค่ ท ทน์ ส ค่ ส เจ้า จา ขึก เป็น ท่ อ น ค่ มา ค้ แม่ น ส เท็ โ ทุ าย ขู้ เป็น ค่ าย เจ้า จา ขึก ท โง เตุ่ ท่ าน เจ้า มา. 24 ขุ น มา น้น ตู่ เป็น ง าโ ห้า ฆุ ก เจ้า จา ขึก ตู่ ถึ ง ฆ้ ว ขู้ จั ก ใหญ่ ขู้ มี แต ง ขู้ มี ล้ อน แข้ว น้น ท่ าน เจ้า ตู่ ม อ ง ดาว แต่ น เม โ ให้ เจ้า ฟ้า ขู้ เป็น พ่ . 25 ค้ เพ่ ว่า ท่ าน เจ้า ตู่ นั้ น น่ โ เห็ น ขุ้ ท น์ ว่า เจ้า ฟ้า ง าง พ้ โ ขู้ ณ ด ตู โ ให้ ขุ้ ท้ อ โ พั้ น ที น. 26 แน ว ณ ด ตู โ ห้า ฆุ ก ตู่ x าท ฆ้ ว น้น แม่ น อั ท ตาย . 27 ข้ อน ว่า เจ้า ฟ้า โด้ ง าง แพ้ ตู่ แน ว ใ ท้ อ โ พั้ น ที น ท่ าน เจ้า น้น พี ง ย าโ ฟ้า ตุ น โว้ ว่า ค ว าม ว่า เจ้า ฟ้า โด้ แพ้ ตู่ แน ว น้น ค้ ขู้ ถิ ตู่ น แข้ว ว่า เข่า แม่ น เท็ โ ท่า เจ้า ฟ้า ขู้ แพ้ ตู่ แน ว ให้ ขุ้ ท้ อ โ พั้ น ที น เจ้า จา ขึก. 28 เม่ ตู่ แน ว x าท ฆ้ ว โ ย โ ขุ้ ท้ อ โ อั ท แท่ โ ดา ท่ าน เจ้า แข้ว เม่ น้น เจ้า ขุ ท ตู่ โ ย โ ขุ้ ท้ อ โ เจ้า ฟ้า ขู้ ง าง แพ้ ตู่ แน ว ให้ ขุ้ ท้ อ โ ค วั น ท่ าน เจ้า. แข้ว เจ้า ฟ้า ค้ ถึ แท่ โ ดา ใหญ่ เถ ตู่ อ น x น ฆ้ โ.

29 ว่า เข่า เป็น เถ โ น้น ส เท็ โ ทุ าย ขู้ เฮิ ด อิ ด ขึ ง ที่ มา เพ่ ส ตาย น้น ตู่ ฟาย ให้ ขุ้ ว่า แน ว ใ ด ว่า ขาท เจ้า ฟ้า เข่า ถึก ให้ ส ตาย ค้ น มา แท้ เป็น เถ โ ใ ด จั โ มี ส เฮิ ด อิ ด ขึ ง ที่ มา เพ่ ส ตาย.

30 เป็น เถ โ ใ ด น้ อ ย จั โ โด้ ฆ้ โ ย าโ ห้า ย ขู้ ตู่ เถ. 31 พี่ น้อ โ เอ ย น้ อ ย ฆ ทั้ น ว่า น้ อ ย ฆ้ โ ต าย ขู้ ตู่ มั้ น้ อ ย เว้า เถ โ น้น ค้ ข้ อน ค ว าม เม โ ม่ ร น อ น น้ อ ย มี ทึ ง พ้ โ พ้ น้อ โ ท่ อ ย ท าโ เจ้า จา ขึก ขู้ เป็น เจ้า จ อ ม ณุ่ม เขา. 32 น้ อ ย โด้ ก่ โ ณ น ทึ ง ฆ ด ง่า ห้ โ เม โ เอ

เพื่อคน เหล่านี้โครทนี้นี้ ซึ่งเป็นข่าวดีอย่างใดให้น้องชาย ว่าหากเจ้าพี่เข่าดีดให้พระคาชาติมาใหม่ ว่าแน่วนี้นั่งมาเอาสิ้นฟากหน้าหินหน้ามา เพ่ว่ามีบุคนั่งมาเอาซึ่งคาช.

33 ท่าโกงใจฉิด เพ่ว่าพี้พระใจอ่อนซึ่งฟาให้ร้อย. 34 พี่น้อง, ให้เอาหน้าตนมาเป็นพระดี แข้วท่าเลิดฉิดห้อนน้องเว้าเหล่านี้ เพ่ว่าให้พี่น้องหน้าอายจ้อนว่าคนพระเข่าหู่เจ้าพี่า.

มีสิ่งคาชาติเข่า

35 หากคนพระซึ่งถามว่า พระคาชาติมาได้แนวใด เม่เราตนมาซึ่มีมีสิ่งเป็นแนวใด. 36 โอ้ ! พระชื่อเข่ามีความคิดอ่าวเอ่ช, มิดเหน้าเจ้าหม่านโงกินนั้น ว่ามนเข่าคาชท่อนซึ่แห่งอกนั้นใหม่เข่าได้. 37 มิดเหน้าเจ้าหม่านโงกนั้นซึ่เป็นมิดเหน้าจี แห่นหู้า หักแห่นแนวอันคื้ดีเจ้าเข่าได้หม่านแนวเป็นกซึ่งอกนั้นมานั้น มีกี่หม่านแห่น. 38 เจ้าพี่าเลิดเป็นกเป็นแห่นตามใจเจ้าพี่ามีก แห่งเลิดให้ฉิกคู่แนวมีกมีจี้ใดมน.

39 เนื้คู่แนวเข่าแฟ้กหน เนื้พระแนวง เนื้จิดแนวง เนื้โนกแนวง เนื้ปาแนวง. 40 มีสิ่งเมงพี่าจีนฟานคื้มี มีสิ่งเมงขุมคื้มี, มีสิ่งเมงพี่าจีนฟานดูนงามแนวพระ มีสิ่งเมงขุมดูนงามแนวง. 41 ตาเว็นดูนงามแนวง เงนดูนงามแนวง ดาวดูนงามแนวง หมู่ดาวนั้นดงงคื้ดูนงามท่างทีงดงงดาวอั่น.

42 พระคาชาติมาคื้เป็นแนวนั้นด้ ฉนานแนวหม่านโงกคื้เพ่ชนาโป้ หากแนวคิดมาคื้เข่าเพ่ชนา. 43 แนวหม่านโงกนั้นเน่าโป้เข่ามีค่าจ่ง เม่มนอกนั้นมาคื้ดูนงามแห่งห้าวแพง. 44 เม่หม่านโงกคื้เป็นมีสิ่งเนื้หนึ่ง เม่คนนั้นมาคื้เป็นมีสิ่งมีงฉงน ว่ามีมีสิ่งเนื้หนึ่งคื้มีมีสิ่งมีงฉงน. 45 มีความดูนโว้หนึ่งพีงข่างพี่าว่า “อาดาม” ซึ่ท่อนมีคู่งเพ่ชมีสิ่งเนื้หนึ่ง “อาดาม” ซึ่ห้าจุกมีคู่งมีสิ่งมีงฉงน. 46 มีสิ่งออกท่อนนั้นเป็นเนื้หนึ่ง แข้วก่มาจีงเกิดเป็นมีสิ่งมีงฉงน. 47 อาดามซึ่คู่งเอาดินขึนก่จีงเป็นฝุ่นดิน อาดามซึ่คู่งอกมาแม่เมงพี่า. 48 ซึ่ออกพีงดินนั้นเป็นแนวใดพระเกงทาชออกพีงดินมาคื้เป็นแนวนั้น ซึ่มาแม่เมงพี่านั้นเป็นแนวใดพระเกงทาชเป็นฝ่าชเมงพี่าคื้เป็นแนวนั้น.

49 ฝูงเหล่าเป็นเหมือนอาดัมฉันนั้น, ฝูงเหล่าก็จะเป็นเหมือนผู้มาแต่สวรรค์ฉันนั้น. 50 พี่น้องเอ๋ย น้องเว้าเหมือนนี้ หมายว่า มีสิ่งเป็นเนื้อหนังเป็นเขตจำเพาะแผ่นสวรรค์บ่ได้ แต่มีสิ่งฝ่ายเนื้อจำเพาะจึงมีสิ่งเป่าฝ่ายเน่าสืบเป่าได้. 51 นี่ดู น้องมีความจงอกพี่น้องว่า ฝูงเหล่าจำตู้โจงเผิดตู่ หากว่า ฝูงเหล่าตู้ได้ปั่นแปลงใหม่เผิดตู่. 52 ตู่โลงวาวดึง ตู่พึงตา เพ่งว่าตู้มีเขาแลน เขาแลนดังเท่าทันจุดนั้นหาย ตายแข็งตู้ดังให้ลันมาเป่าหู่ฝ่ายเน่า ฝูงเหล่าก็ตู้ได้ปั่นแปลงใหม่. 53 ข้อนว่ามีสิ่งหู่ฝ่ายเน่าตู้ปั่นเป็นมีสิ่งเป่าหู่ฝ่ายเน่า แข็งมีสิ่งหู่ตายตู้ปั่นเป็นมีสิ่งเป่าหู่ตาย. 54 เตู้ใดมีสิ่งหู่ฝ่ายเน่านี้ได้ปั่นเป็นมีสิ่งเป่าหู่ฝ่ายเน่า แต่มีสิ่งหู่ตายได้ปั่นเป็นมีสิ่งเป่าหู่ตาย เตู้นั่นดู ความตูนจึงพึงยางพ้าตู่เห็นเป็นออกเผิด นั่นก็แม่นอักตายได้จริงพึงแข็ว.

55 อักตายเอ๋ย! อนมีงแพ้ชู่ท่าใด
อักตายเอ๋ย จงณดตายมีงชู่ท่าใด.

56 จงณดตายนั่น แม่นยางโน้ย แต่งแหงยางโน้ยแม่นวองแต่งดา. 57 ท่าวความได้ข้อนเจ้าพ้าชู่ให้ฝูงเหล่าแพ้ข้อนเจ้าจาขึดฝูงเหล่า. 58 เป็นเหมือนี้ดู พี่น้องอกแพงเอ๋ย ให้ใจเผิน ท่าวังเว้ใจ ตู่เตู้ให้เสือกอักเจ้าจอมชู่เป็นพ้าให้ตูนตู่ ข้อนหู่ว่าในเจ้าจอมชู่เป็นพ้านั่น อักทานพึงพี่น้องตู่เป่าจ้าง.

วาง16

อักดูองเจชู่ท่องงูงทาง

1 ทางส อักข้อนโหมเดงแลงต้างเป็นดูองเจโพ่งเมงเจ้าพ้านั่น น้องได้งองพึงสวนโหว่เหล่างมงวาคำเหมงใด พึงพี่น้องค้าให้เสือกเหมงนั่น. 2 ตู่มี้ตู่ส พึงพี่น้องตู่ส ให้ที่งเดงแลง เป็นลำ พึงพี่น้องเสือกได้นั่นโว้ เพ่งว่าเม่เตู้น้องมาเป่าให้เท่ง. 3 เม่น้องมาหอกแข็ว พึงพี่น้องโลมใจตู่เรนชู่ใด น้องตู่ให้ชู่นั่นนั่จแต่งเดงแลงพึงพี่น้องดูองนั่นจังเมงเจ็งงูเหล่เจ็ม. 4 ว่าโลมใจให้น้องจัง ให้แผ่นนั่นจังท่องน้อง.

1 โครินธ์ 16

ถ้วยรางวัลที่ทาง

5 เรารู้ใจ น้องชายเรามากเท่าใดนี้ น้องชายรู้มาหาพี่น้องเพื่อว่าน้องชายรู้มาหาเรามานั้น. 6 แข่วน้องชายรู้ชื่อพี่น้องเท่าๆ มีเท่าใดรู้ชื่อท่านเหมือนกามหนาว แข่วน้องชายรู้ในใจพี่น้องโรงน้องชาย. 7เพื่อว่าน้องแต่พี่พี่น้องเท่าเขาน้องชายว่าแม่นว่าทางชายท่านนั้น ว่าเจ้าพี่หาทางโรมใจน้องแต่ชื่อชู่พี่น้องเท่าน้องชาย. 8น้องชายรู้ชื่อชู่เรามาเอาเมื่อในท่านของมื้อเพื่นหาของ (มื้อโหว่ราน). 9เพื่อว่าน้องชู่ข่อนนี้มีข้าวหนักให้น้องเสียอักโก้ก่าทางว่าสู่ผลนั่นก็มีทาย.

10 ว่าทางท่านหมายถึงมาหาพี่น้องให้พี่น้องเอาใจใจ่เข่าดูท่านก่านเพื่อว่าท่านเสียอักเจ้าจอมสู่เป็นพี่หาเหล่าน้องชาย. 11เป็นเหล่านั่นจั่วเข่าให้สู่ใครดูดายท่านให้โรงท่านโรงก่ามีข่าว เพื่อท่านรู้ค้นมาหาน้องชายข้อนว่าน้องชายทั่วพี่น้องลองคู่าชู่.

12 ท่านอาโรงโจพี่น้องณุมเขานั่น, น้องชายโก้ทดเห็นท่านทายเท่าแข่วว่าให้โรงข่ามพี่พี่น้องแท่งพี่น้องสู่อื่นทางโรงท่านกู่เข่าเถอโรมใจรู้โรงเรารู้ใครมื้อดามทามก่าจั่วรู้โรง.

ทดเห็นเท่าข้า xูด

13 พี่พี่น้องรู้ให้ก่าให้ใจพันเรารู้ให้ห้าวแดงเป็นxูทสู่ดูาย. 14 ดูหน้าอักอนพี่พี่น้องเสียนั่นให้มีความอดแพงเสียด. 15 พี่พี่น้องขู่จักดูรเดนท่านณาเห็ดาหนาเขาเป็นสวิดxาห็นโพดแรวอทหนึ่งเรามอาณาทูา แดนเขาโก้เอาใจใจ่ดูอยโพ่เรามเจ้าพ่าน้องชายเห็นพี่น้องเณนั่น. 16ชให้พี่พี่น้องพื่นความแดนนี้แท่งพี่พสโก้เสียอักท่อยทนนั่น. 17 ทางณ, ท่านณาเห็ดาหนาท่านสีทูนาโกแท่งท่านอาณาอิโกโก้มาแข่วนั่นน้องชายคิ้นม่วนเพื่อว่าอนใดพี่พี่น้องเข่าโก้เสียทดูรเดูเข่าชู่นั่นเขาโก้เสียให้เพื่อแข่ว. 18 เพื่อว่าเขาโก้ทุมพรุน้องแท่งทุมพรุพี่พี่น้องให้เมื่อม่วน. เป็นเหล่านั่นให้พี่พี่น้องรั่วใกงพุ่นแดนนั่น.

19 พี่น้องเขนโหว่เขาทายข่อนหนึ่งเรามอาณี ดาทความคิดบอดทอดเรารู้มาหาพี่พี่น้อง,ท่านอาชีทาแท่งท่านวิณาหิขาพ้อมเห็นท่าพี่น้องเขนโหว่เขาxาทณุมชู่หนึ่งเขนเขาน้องชายดาทความคิดบอดทอดเรารู้มาหาพี่พี่น้องวิดxาห็น. 20 พี่น้องดูสชู่

นี้ สาธ ความ รัก ของ ของ เรา ทั้ง หลาย ให้ พี่ น้อง ทุก คน ท่าน ด้วย ท่อ ง ย อ ห น.

21 แห่ง ความ รัก ของ ของ เรา นี้ แม่น ขาด มิ ได้ เลย ใน ใจ ตัว ข้า. 22 ว่า ผู้ ใด เป็น ศัตรู เจ้า องค์ เจ้า จง ผู้ เป็น พ้น ให้ ผู้ นั้น ถูก ด่า หมาย ว่า ให้ เจ้า จง ผู้ เป็น พ้น ใน มา. 23 ว่า ให้ ความ ทู่ น เหน ใจ เจ้า พ้น ทั้ง พี่ น้อง. 24 ความ รัก ของ ทั้ง พี่ น้อง นี้ เจ้า เสีย ด้วย จ ก.

****

2 โครินธ์ 1

ท่านโปรดแสดงว่าพี่น้องเชื่อฟังโครินธ์

วรรค 1

1 น้องๆ ผู้โปรด, ท่านทั้งหลายพี่น้องคริสเตียน, ผู้เป็นอย่างที่ได้เรียก ท่องว่าให้เจ้าพ้น.

โปรดให้พี่น้องเชื่อฟังเจ้าพ้นโครินธ์ แต่โปรดเจ้าพ้นเพื่อผู้ทั้งหลายว่า 2 เจ้าพ้นผู้เป็นคริสเตียนจากเจ้าพ้นเพื่อความสุขเชื่อและความทักอานให้พวกพี่น้อง.

ท่านโปรดท่านได้ขอนบุนจุนเจ้าพ้น.

3 ให้ของทูเจ้าพ้นผู้เป็นพ่อเจ้าเรียกจากคริสเตียนพ่อผู้อันดีและเป็นเจ้าพ้นผู้ทุมพรุ่งๆ. 4 ท่านเจ้าผู้ทุมพรุ่งๆ โปรดคริสเตียนเพ่ว่าคริสเตียนได้ทุมพรุผู้อันผู้งางมีกับใจนั้น เพ่ว่าคริสเตียนได้ความทุมพรุทั้งเจ้าพ้น. 5 ข้อนว่าคริสเตียนมีความงางมีกับใจทังเจ้าจากหาดเดใด คริสเตียนได้ความทุมพรุทั้งเจ้าพ้นหาดเดนั้น. 6 คริสเตียนผู้งางมีกับใจนั้น เพ่ว่าให้พวกพี่น้องได้ความทุมพรุแต่องค์งางเชาดอนคริสเตียนได้ความทุมพรุนั้น พวกพี่น้องค์ได้ความทุมพรุแจกหนอนได้ความทุมพรุค์ให้พวกพี่น้องผู้ได้โปรดนั้น. 7 คริสเตียนจึงมีความใส่มอนหมั่นใจทั้งพวกพี่น้อง เพ่ว่าคริสเตียนเชาพวกพี่น้องมีเดนโปรดงางมีทังคริสเตียนใด พวกพี่น้องค์ได้เดน ความทุมพรุทั้งคริสเตียนเชาพวกพี่น้องได้โปรดนั้น.

8 พวกพี่น้องเอ๋ย คริสเตียนแจ่ให้พวกพี่น้องเชื่อความโปรดงางมีกับใจ อนคริสเตียนได้จริงทั้งทั้งอาณีนั้น เสียให้คริสเตียนหนักใจหาดหมั่ว่าผู้เป่าน้องเป็นสแข็ว. 9 คริสเตียนอ่าวว่าได้ยุทโห้งเชิงตาดแข็ว จักเป็นแนวนั้นเพ่ว่าคริสเตียนเป่าช่องเจ้ามีได้ หากว่าเชิงเจ้าพ้นผู้ถกให้พวกสตาดแข็วคันมาเป่า.

10 ท่านเจ้าได้ช่องคริสเตียนน้องค์งางเชาดแข็วทูผู้ช่องคริสเตียนใหม่ คริสเตียนเชิงท่านเจ้าว่าทูผู้ช่องให้คริสเตียนน้องจางหน้าใหม่. 11 ค์ให้พวกพี่น้องเจ่จมหนท่าวโหง

ให้ ฌุม น้อย แต่ เพื่อว่า ศรัทธา ทาส ผู้ ได้ ท่าว ความ ได้ ชื่อน เจ้า พ้าชื่อน ฌุม น้อย เพื่อว่า ขุน ฐุน ให้ ฌุม น้อย เป็น อัท ทอง ศรัทธา ทาส ได้ ท่าวโพ้.

ท่าน ไปใจ ขึ้น มี้ ไปข้าม

12 นี้ เป็น แนว ฌุม น้อย ท่าว อ้าง ได้ เกง ว่า ใจ ฌุม น้อย พี่ ขู้ เป็น จั้ง ให้ ว่า ฌุม น้อย ได้ เสีด ทัง ศรัมง ขุม ถิ แม่น นอก นั้น ทู่ง มี นี้ ใจ ใจ นั้ เสีด ทัง พ้ง พี่ น้อง ตาม ความ ถิ มี แม่น แท้ อย่ มา แต่ เจ้า พ้า เข่า แม่น ท่อย ความ ศรัมง ขุม ขู้ ทุก ทาท ท่อย ความ ทู่ง เพื่อใจ เจ้า พ้า ให้. 13 ฌุม น้อย เข่า ได้ แต้ม แนว อื่น มี ที่ ได้ แต้ม อัท พ้ง พี่ น้อง ถุ เก้า ไมท ใน ใจ ได้ ฌุม น้อย ใส่ มอน ว่า พ้ง พี่ น้อง ขู้ เก้า ไมท ใน ใจ ขู้ เน ขู้. 14 เกง พ้ง พี่ น้อง ได้ เก้า ไมท ใน ใจ เก่าน ความ แข้ว พื้ง มี้ เสีย ฌุ ฐุ เป็น เจ้า จอม ฌุม เพา. พ้ง พี่ น้อง ขู้ มี ความ เม้ง ม่าน ทัง ฌุม น้อย, เกง ถ้อ ฌุม น้อย ค้ ขู้ มี ความ เม้ง ม่าน ทัง พ้ง พี่ น้อง.

15 น้อย พันธ์ ใจ พื้ง อัท นี้ แต่ แฮวท น้อย แต่ โปข้าม พ้ง พี่ น้อง เพ่ พ้ง พี่ น้อง ขู้ ได้ ความ ทอง พ่าย ขุน โลง xอ6. 16 น้อย อ่าว โว้ว่า ขู้ แว่ ข้าม พ้ง พี่ น้อง ทกง เจ้ โปกี้ง มา เท็ โด นี แท่ง เม่ เจ้ น้อย ค้น มา ขู้ แว่ ข้าม พ้ง พี่ น้อง ใพ่ เพ่ ขู้ ให้ พ้ง พี่ น้อง โx6 น้อย โปกี้ง ฐุ ดาย. 17 เม่ น้อย อ่าว โว้ แข้ว ว่า ขู้ เสีด แนว นั้น, น้อย ได้ ปาท อื้น ขึ้น ความ เข่า? ข้ ว่า ใจ น้อย อ่าว เป็น เกง ฐุ เข่า ขู ฉัท เจ้า พ้า เกงว่า น้อย ขู้ เว้า เอ๋ ฉ, เข่าฉ เกง นั้น อ่า! 18 เจ้า พ้า ฐุ ถิ นั่ แท้ เกงใด ความ น้อย เว้า ทัง พ้ง พี่ น้อง เข่า เป็น ความ ว่า เอ๋ ฉ, เข่าฉ เกง นั้น. 19 เพ่ ว่า เจ้า เสีย ฌุ วา ขิด ขุท ดาย เจ้า พ้า ฐุ ท่าน, ณิ ขาวาน, ท่าน ที โม ขู้ว แท่ง น้อย ได้ โปปาว ให้ พ้ง พี่ น้อง นั้น ท่าน เจ้า เข่า เว้า ว่า แม่น! เข่า แม่น! ใจ ท่าน เจ้า นั้น มี ที่ ความ ถิ มี แม่น. 20 พ้ง ความ เจ้า พ้า จาว แท้น นั้น แม่น แท้ ท่อย ขกง ทาง เจ้า เสีย ฌุ เกง นั้น น้อย จั้ง เว้า ว่า “อา แม่น” เพ่ ดาย โพ้ ความ ทู่ง หน้า มา ตา ให้ เจ้า พ้า. 21 ฐุ แท่ง ฌุม น้อย แท่ง พ้ง พี่ น้อง โว้ ทัง เจ้า วา ขิด แท่ง ได้ xาท xาง ฌุม เพา โว้ นั้น ค้ แม่น เจ้า พ้า. 22 ท่าน เจ้า ได้ พาย ฌุม เพา โว้ แท่ง ให้ เจ้า ณุน ใx ฐุ ทัง ใจ ฌุม เพา นั้น เป็น ความ ห้ำ ขาว ที่ ฌุม เพา.

23 น้อย จั้ง แด่ ร เจ้า พ้า เป็น จั้ง ทาง มี ณุน ให้ น้อย อย่ น้อย เข่า ได้ โปข้าม โกรินธ์ นั้น เพ่ ขู้ ท้น โห้ย พ้ง พี่ น้อง โว้ ท่อน. 24 เข่า แม่น ว่า ฌุม น้อย เป็น หน้า พี่ ขู้ โกม นาย

ให้พี่น้องเข้าเพราะว่าพี่น้องเข้าแล้ว, หากว่าฝ่ายน้องเป็นผู้ต่อสู้มาเพื่อให้พี่น้องมีความมั่นเมื่อ.

บาป2

เป้าเสียให้ผู้อื่นโกรธ

1 น้องรู้อ่านรู้ว่าอย่าเป้ามาหาพี่น้องแล้ว หากอย่าเป็นแบบน้องเสียให้พี่น้องโกรธใหม่. 2 ว่าน้องรู้เสียให้พี่น้องโกรธใหม่ แม่นใครอย่าเสียให้น้องมีความมั่นเมื่อ ถ้าแม่นผู้น้องรู้เสียให้มีความโกรธนั้นด้. 3 น้องรู้แต้มความนั้น เพราะว่าเมื่อเข้าน้องมาน้องรู้อย่าเป้ารู้ความโกรธนั้นแล้นนั้น. อย่าเสียให้น้องมีความมั่นเมื่อ น้องใจเข้าพี่น้องว่าน้องมีความมั่นเมื่อ พี่น้องก็มีความมั่นเมื่อแบบหน. 4 เพื่อความเป็นอาจารย์ที่ใจทาส น้องรู้รู้แต้มจะมาหาพี่น้องเถียงหาสหาเข้า แม่นว่าอย่าให้พี่น้องโกรธใหม่ เพราะให้พี่น้องทุกความอดอันเข้นเท้าเหมือน น้องมีทัศพี่น้อง.

ข่าวสิกให้ผู้เสียให้โกรธใหม่

5 ผู้ใดเสียให้มีความโกรธใหม่ ผู้นั้นเป้ารู้เสียให้น้องความโกรธใหม่ผู้ถ้วยรู้เสียให้คนนอกรู้พี่น้องโกรธใหม่ (ความว่าคนนอกนั้นเพราะน้องเป้าแล้วใจผู้นั้นทาส) 6 อย่าเป็นทาสรู้ใจให้ผู้เป็นนั้นล้พ้แล้ว. 7 เป็นนั้นพี่น้องใจมาถ้าข่างให้ผู้นั้นอ้อนอ่อยให้จ่างข่างใจข้านว่าผู้นั้นที่มีที่ความโกรธใหม่. 8 เป็นนั้นน้องรู้จะพี่น้องเสียให้มนุษย์เห็นว่าพี่น้องมีความอดแพ้มนุษย์แท้. 9 ข้อนเป็นนี้ด้น้องรู้รู้แต้มจะมาให้พี่น้องเพราะใจพี่น้องว่าพี่น้องถ้าความน้องรู้อนจนจ่างให้ผู้นั้นแบบหน ว่าน้องถ้าข่างให้ผู้ใดน้องล้ถ้าข่างให้ผู้นั้นที่หน้าเจ้าวาขึดเพราะใจพี่น้อง.

11 เพราะใหม่ขึ้นเป็นพ้นุษย์เขา, นุษย์เขาทุกแห่งมาแล้ว. 12 เมื่อย่าจ

ยอด เพราะ ใจ ดา เพื่อน่าว่า ใช เพราะ อัก เจ้า รา จิต นั้น เจ้า จอม ตี เป็น พ่อ ได้ ใน ทาง ให้ น้อง เพื่อ เสีย อัก นั้น. 13 ทาเล นั้น น้อง ลั้ เข่า มี ความ ช่าง ใจ เพื่อว่า เข่า ได้ พี่ ท่าน คิ โต พี่ น้องรัก ชาติ ท่อง น้อง หนึ่ง ร่อน นั้น น้อง จึ่ง ได้ ร่ง ขาแดน นั้น ทัว ทาง โป็ง มา โค โด นี้.

แพ้ ช้อน เจ้า เสีย

14 ให้ มี ความ ได้ ช้อน บุน รุน เจ้า พ่อ ตี พาทาน อาน ณุม เขา ชู่ ดู่ เด่. ได้ แพ้ ลั้ ช้อน เจ้า รา จิต ต่อง อัก ทู่ จัก ท่าน เจ้า ลั้ ได้ แพ้ ท้วง ออก โป็ง ดู่ ร่อน ดู่ ที่ เป็น เดง เด่ง อาง ทอม, ทอม โป็ง ท่า ดู่ ร่อน. 15 ช้อน ว่า ณุม เขา เป็น เดง ส อาง ทอม, เจ้า รา จิต ดาง โพ้ เจ้า พ่อ ก่ หน้า พ่ง ส เจ้า พ่อ ทาง ต่อง ให้ น้อง ขาง แท่ง ก่ หน้า พ่งส ทาง ร้ โป็ง. 16 แดน ง อาง ส ทาง ลั้ โป็ง ร่, อัก ทาง, แดน ง เอาง ทอม ดู่ เร่ง ลั้ โป็ง ร่, ดู่ เร่ง แม่น ใด เร้ ดี่ โรม ลี้ ทัง อัก นี้. 17 ทาท ณุม เขา เข่า แง่ท เดง ทาง ส เอา ความ ขาง พ่อมา แง่ง ดาง ทิน เจ้า พ่อ ได้ ใช้ ณุม เขา มา ณุม เขา จึ่ง ท่าว ความ ถิ มี แม่น ก่ เจ้า พ่อ ให้ โรม เป็น ตี ใช้ เจ้ารา จิต.

วาง 3

ตี่ ท่อง รอง แท่ง ดา ง่าง ใหม่

1 ณุม น้อง ทาง ดี่ ร้อง ก เจ้า มี่ เข่า? ข้ ว่า ณุม น้อง ดี้ เอา ร้ มา วอก ให้ พ่ง พี่ น้อง เดง ดาน ส เข่า? ข้ ว่า ลี้ เอา ร้ พื้ง พ่ง พี่ น้อง. 2 แม่น พ่ง พี่ น้อง นั่น ถ เป็น ร้ ณุม น้อง แต้ม ใร่ ทร ใจ รู้ ให้ ส ฤ. 3 พ่ง พี่ น้อง เป็น ร้ ออก มา แต่ เจ้า รา จิต, แม่น เจ้ารา จิต เป็น ตี่ แต้ม ณุม น้อง เป็น ตี่ โร้ง ร้ นั่น เข่า แม่น เอา นี้ เม็ท แต้ม, ได้ เอา เจ้า ณุน ใจ เจ้า พ่อ มี ดู่ เร่ง แต้ม ทัง ว่า เข่า ได้ แต้ม ใร่ ด่าน ได้ แต้ม ใร่ ทร ใจ ส. 4 ณุม น้อง โง่ ใจ รู้ ทัง เจ้า พ่อ ทาง เจ้ารา จิต. 5 อน ใด เสีย ได้ โป็ง เป็น นั่น ณุม น้อง เข่า ว่า ณุม น้อง เสีย ได้ ลั้ แม่น เจ้า พ่อ พาทาน อาน เสีย. 6 ตี่ ให้ ณุม น้อง ท่อง รอง แท่ง ดา ใหม่ รอง แท่ง ดา นั่น เข่า เป็น ร้ เป็น เจ้า ณุน ใจ เพื่อว่า รอง แท่ง ดา เป็น ร้ นั่น เสีย ให้ ทาง เจ้า ณุน ใจ เสีย ให้ ทู่ง.

7 ว่า อัก เสีย นั่น พา ให้ ทาง ท่อง ร้ ได้ พาง รั้ พ่อ ด่าน ความ ทุ่ง เพง ใจ เจ้า พ่อ ตี่ ท้น ทา ว่า ความ ทุ่ง เพง ใจ นั่น ขาง ข้ รง โป็ง ถิ ทาท ทู่ง เสีย ให้ ส อิ ณา ขา เอ็น เง่ง พ่อ

ท่าน ไม่เคยเข้าใจ (เห็นตา). 8 เหตุนั้น จึงเชื่อท่องว่า เราที่เป็นใจดีเข้ามีความทุกเวลาใจเหตุนั้นอ่า. 9 เพราะว่า จึงเชื่อทางงานที่ทุกเวลาใจ จึงเชื่อถือมีแม่นนั้น ดีทุกเวลาใจเหตุนั้นใหม่. 10 พลางบอกให้ทุกว่า แจกทุกเวลาใจแต่ท่อนนั้นใช้ถึงแจกล้นแจ้ว ข้อนว่าแจกทุกเวลาใจ เหตุนั้นเหนือมาใหม่แจกนั้นใช้. 11 เป็นเหตุนั้น อนใดทุกงานข้างใช้ที่ทุกเวลาเล่นั้น อนใดพันธุ์ดูดเช่นดีทุกเวลาใจหายเหตุนั้นใหม่.

12 เป็นเหตุนั้น เมื่อเรามีความใส่มอน เราล้มีความพันธ์ใจดีเจ้า. 13 เข้าแบกท่าน ไม่เคยเอาผ้าใหม่หน้าใช้ เพื่อเข้าให้ลูกหนาบางเอียนเห็นความทุกเวลาใจนั้นหายข้างใช้. 14 หากว่า ใจเราทิ่มตนท้นออกดูมั้นี้ เมื่อเราดูพิ่งบางหน้าเท่าผ้าใหม่หน้านั้นที่ทุกเข้าใช้ขัดออก หากว่าเจ้าเชื่อนใช้ขัดผ้าสันนั้นออกแจ้ว. 15 หากว่าเท้าออกดูมั้นี้ เดี๋ใดเราดูวงท่านไม่เคยมีผ้าใหม่ใจเราดู. 16 เดี๋ใดท่านลันใช้ใหม่เราเจ้าจอมดูเป็นหน้าผ้าสันนั้นจึงขัดออก. 17 ความว่า “เจ้าจอมดูเป็นหน้าเป็นเจ้าแจกใจ ว่าเจ้าแจกใจเจ้าหน้าดูข่อนใจ ความท้ากางดูข่อนนั้น. 18 หากว่าหนุมเราเข้ามีผ้าใหม่หน้าแจ้ว ใคลบหนุมเราจึงท้อแจกทุกเวลาใจเจ้าจอมดูเป็นหน้า, แจกทุกเวลาใจมาแต่เจ้าจอมดูเป็นหน้าดูเป็นเจ้าแจกใจนั้นเชื่อให้หนุมเราแบกท่านเจ้ามีแจกทุกเวลาใจใหญ่เคนั้นใช้.

วาด 4

แดงมีค่าดูที่แพ้เพื่อน

1 เจ้าหน้าบอดขาวหน้าจึงให้หนุมเราเชื่อด, หนุมเราจึงเข้าน้อยใจ. 2 หนุมเราใช้วางจ้แนวเชื่อขึงที่ใน อนเป็นจึงหน้าท้าวนั้นจ้. หนุมเราเข้าใช้แจ้วพาแต่เข้าใช้แจงวงแต่ดาเจ้าหน้า หากใช้เชื่อให้เห็นความถือมีแม่นแจ้งณาว หนุมเราจึงเข้าเชื่อให้ใจมใบหางใจเจ้ามี่ แต่ใจหนีฉีดก่หน้าเจ้าหน้า. 3 ว่า หากณาวใจดีหนุมเราข่าวนั้นฉีท้าวใบขงใช้ ค้ใบขงพ้าจางดีทางดี. 4 พ้าจางเข้าเดี๋นั้นเจ้าจอมพาดงดีมดงหนุมเชื่อให้ใจเราม้ดมดีจง เพื่อเข้าให้เราเห็นแจกทุกณาวใจดีจึงเจ้าวาจิด

ผู้รับใช้ของท่าน. 5เพราะเราไม่ได้ประกาศตัวเราเอง แต่ประกาศว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้า ส่วนเราเป็นผู้รับใช้ของพระองค์เพราะเห็นแก่พระเยซู. 6เพราะพระเจ้าผู้ทรงบัญชาให้ความสว่างส่องออกมาจากความมืดนั้น ได้ทรงส่องสว่างในใจของเรา เพื่อเราจะได้รู้จักพระสิริของพระเจ้าที่ปรากฏในพระพักตร์ของพระเยซูคริสต์.

7 แต่เรามีสมบัติล้ำค่านี้ไว้ในภาชนะดินเผา เพื่อให้เห็นชัดว่าฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่นี้เป็นของพระเจ้า ไม่ใช่ของเรา. 8เราถูกกดขี่ข่มเหงทุกทาง แต่ไม่ถึงกับจนตรอก เราสับสนแต่ไม่ถึงกับสิ้นหวัง. 9เราถูกข่มเหงแต่พระเจ้าไม่ทรงทอดทิ้งเรา เราถูกทุบตีแต่ไม่ถึงกับตาย. 10เราแบกความตายของพระเยซูไว้ในร่างกายของเราเสมอ เพื่อชีวิตของพระเยซูจะได้ปรากฏในร่างกายของเราด้วย. 11เพราะเราผู้ยังมีชีวิตอยู่นี้ ถูกมอบให้ตายเพื่อพระเยซูเสมอ เพื่อชีวิตของพระเยซูจะได้ปรากฏในร่างกายที่ต้องตายของเรา. 12ดังนั้นความตายจึงกระทำงานในตัวเรา แต่ชีวิตกลับกระทำงานในตัวท่านทั้งหลาย.

13 เราเชื่อ ดังที่มีคำเขียนไว้ว่า “ข้าพเจ้าเชื่อ จึงได้พูด” ดังนั้นเราจึงพูดด้วยว่า “เราเชื่อ” ดังนั้นเราจึงพูดด้วย. 14เรารู้ว่าพระองค์ผู้ทรงให้พระเยซูเจ้าเป็นขึ้นจากความตายนั้น จะทรงให้เราเป็นขึ้นจากความตายด้วยพระเยซู และจะทรงนำเราไปอยู่เคียงข้างพระองค์พร้อมกับท่านทั้งหลาย. 15ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของท่านทั้งหลาย เพื่อพระคุณที่ทวีขึ้นจากคนจำนวนมากจะได้เพิ่มการขอบพระคุณให้แด่พระเจ้าเป็นทวีคูณ เพื่อพระสิริของพระเจ้าจะได้ปรากฏยิ่งขึ้น.

ชีวิตที่มีความหวัง

16 ดังนั้นเราจึงไม่ท้อถอยใจ ถึงแม้ว่าร่างกายภายนอกของเรากำลังเสื่อมโทรมลงไป แต่ชีวิตภายในของเราก็ได้รับการต่ออายุใหม่ทุกวัน. 17เพราะความทุกข์ยากลำบากเล็กน้อยในปัจจุบันนี้ จะทำให้เราได้รับสิริรุ่งโรจน์เป็นนิรันดร ซึ่งมีน้ำหนักมากเกินกว่าจะเปรียบได้. 18เพราะเราไม่ได้จ้องมองสิ่งที่มองเห็น แต่จ้องมองสิ่งที่มองไม่เห็น เพราะสิ่งที่มองเห็นนั้นเป็นของชั่วคราว แต่สิ่งที่มองไม่เห็นนั้นเป็นของนิรันดร.

2 โครินธ์ 5

วาส 5

ร่อนสู่รมณ์พำนักนิรันดร์

1 ฉะนั้นเราทั้งหลายจึงรู้ว่า ถ้าเต็นท์ที่เป็นเรือนฉันนี้แห่งแผ่นดินโลกนี้ถูกรื้อลง เราก็มีที่อยู่ในสวรรค์ คือเรือนที่พระเจ้าสร้างให้ ไม่ใช่มือมนุษย์สร้างขึ้น เป็นนิรันดร์. 2 ในเต็นท์นี้เราครวญคร่ำ ปรารถนาจะสวมที่อยู่ของเราซึ่งมาจากสวรรค์ 3 เพราะเมื่อสวมแล้วเราจะไม่เปลือยกาย. 4 เพราะเราที่อยู่ในเต็นท์นี้ครวญคร่ำด้วยความหนักใจ เพราะเราไม่ปรารถนาจะถอดออก แต่ปรารถนาจะสวมทับ เพื่อความเป็นชีวิตจะกลืนกินความตาย. 5 ผู้ที่ทรงสร้างเราให้เหมาะสมสำหรับสิ่งนี้ก็คือพระเจ้า ผู้ทรงประทานพระวิญญาณเป็นมัดจำแก่เรา.

6 เพราะฉะนั้นเราจึงมีใจกล้าอยู่เสมอ เรารู้ว่าขณะที่เรายังอยู่ในร่างกายนี้ เราก็พลัดพรากจากองค์พระผู้เป็นเจ้า. 7 เพราะเราดำเนินชีวิตโดยความเชื่อ ไม่ใช่โดยการเห็น. 8 เรามีใจกล้าและปรารถนาอย่างยิ่งที่จะจากร่างนี้ไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้า. 9 ฉะนั้นไม่ว่าจะอยู่ในร่างนี้หรือจากร่างนี้ไปก็ตาม เราก็มุ่งมั่นที่จะทำให้พระองค์พอพระทัย. 10 เพราะเราทุกคนจะต้องยืนต่อหน้าที่นั่งแห่งการพิพากษาของพระคริสต์ เพื่อแต่ละคนจะได้รับตามที่ได้กระทำในร่างกายนี้ ไม่ว่าจะเป็นความดีหรือความชั่ว.

พันธกิจแห่งการคืนดี

11 เพราะเรารู้จักความเกรงกลัวพระเจ้า เราจึงพยายามชักชวนผู้คน แต่พระเจ้าทรงทราบจิตใจของเรา และข้าพเจ้าหวังว่าในมโนธรรมของท่านทั้งหลายก็ทราบเช่นกัน. 12 เราไม่ได้แนะนำตัวเราต่อท่านอีก แต่เราให้โอกาสท่านภาคภูมิใจในเราเพื่อท่านจะได้มีคำตอบสำหรับคนที่ภาคภูมิใจในสิ่งภายนอก แต่ไม่ใช่ในสิ่งที่อยู่ในจิตใจ. 13 ถ้าเราเสียสติ ก็เพื่อพระเจ้า ถ้าเรามีสติสัมปชัญญะ ก็เพื่อท่านทั้งหลาย. 14 เพราะความรักของพระคริสต์

ทูต ถือแรง หนุมน้อยชู เพ่หนุมน้อยถือหยั่งนี้ ว่ามีผู้ลูกถือทางท่างสร้างท่าเป็นหนึ่งนั้น สร้างท่าจึงถือเห็นอย่างนั้น. 15 ท่านเจ้านั้นถือทางเพ่สร้างท่า สร้างท่าผู้มีคุณเจ้าชู่นั้น ถึงเป่ามีคุณเจ้าเพ่เรา ทางมีคุณเจ้าเพ่ท่านเจ้าผู้ทางท่าง แข้วถือคันมามีคุณเจ้าเพ่เรา.

16 เป็นหนึ่งนั้น แม่นี้จึงหน้า หนุมน้อยคุเป่าคิดหนึ่งสา ทาว่าเคู่ท่อนหนุมน้อยถือคิดหนึ่งสาทัง เจ้าวาจิดคี้ถึ ทางถือหนุมน้อยคี้เป่าคิดท่านเจ้าหนึ่งนั้นแข้ว. 17 เป็นหนึ่งนั้น ผู้ใดชู่ทังเจ้าวาจิด ผู้นั้นถือที่เป็นผู้ใหม่แข้ว ขงูทางกินชู่แนวเท่าเผือถึง ทางเป็นใหม่เผือก. 18 จักเห็งเผือก นี้เป็นมาแม่เจ้าพ้า ผู้ให้หนุมเขาคันถึทังเจ้าพ้าทางเจ้าวาจิดทังให้หนุมเขาคันถึทน. 19 เจ้าพ้าผู้ชู่ทังเจ้าวาจิด ถือเผือกให้สคันถึทังเจ้าพ้า, เป่าถือเอาฉีกเอาโห้งเรา ทังถือข่าวจัก อนท่านเจ้าให้คันถึทนนั้นให้หนุมเขาข่าว. 20 หนึ่งนั้น หนุมน้อยจึงเป็นผู้ข่าว ความเจ้าวาจิด ท่านเจ้าถือจ่งหนุมน้อยขอกพังพี่น้อง หนุมน้อยจึงขอกพังพี่น้องในชู่เจ้าวาจิด ให้คันถึทังเจ้าพ้า. 21 เพ่ว่าเจ้าพ้าถือให้เจ้าวาจิดผู้เป่ามีขางโน้นนั้น ให้เป็นท่อยจักขางโน้นหนุมเขา เพ่หนุมเขาชู่ถือเป็นท่อยจักถึทังเจ้าพ้าทางเจ้าวาจิด.

วาง6

ทิดเห็นพี่น้องมง โครินธ

1 เม่หนุมน้อยเผือดจักขมทังท่านเจ้า หนุมน้อยจึงแต่จพังพี่น้อง อนพังพี่น้องถือความหุ่งเหงหนึ่งเจ้าพ้านั้นทู่ให้มนจ. 2 เพ่ท่านเจ้าเว้าว่า:

เคู่เขาอันดุมี่ เขาถือฟังพังเจ้าเว้า
เคู่มีน้อยจขางโน้นมาขอดเขาถือต่อยเจ้าโว้

งักนี้ถึแม่นมีงามทามถึเชิงเอาความอันดุ งักนี้ถึแม่นมีต่อยให้น้อยขางโน้น. 3 หนุมน้อยเป่าถือให้ชู่ใดเห็นจักหนุมน้อยฉีก เพ่เป่าให้ชู่อันเจ้จักหนุมน้อยเผือกนั้น. 4หนุมน้อยเป็นสเผือกจักเจ้าพ้า เผือกให้จักเห็งเผือกถึแม่น, พักพื้น อกใจทังจักขางมี่ ถึ่

ใจคัด กัน ดี้ โดม นาย. 5 จริง ทัง จริง หน้า ทุ, พู่ง พาว ทัง หน้าอัก สัก ทาน อัด ใจ ท้น อัด นอน อัด หน้า นี้ สี ทิน. 6 หน่ง น้น จี่ง เป็น ท่อย ยง นี้ ใx ใจ นี้ ท่อย ยง ทุ, ทุก ท่อย ยง อัด ท้น เท่ง นาน ท่อย ยง อื่น ๆ ท่อย ยง เร้า หนิน ใx ท่อย ยง อก แพ่ง แท้. 7 ท่อย ยง ความ นี้, ท่อย ยง แสย เร้า พ้า ฐ พ้า โอ่ง ให้ ท่อย ยง ถิ มี แม่น เท่ง มี หนา มี น้าย. 8 เท่ง ทาม มี จัก ทาม โกก จัก เท่ง ทาม หน้า ข้ว่า ถิ แท่ง ทาม หน้า ข้ ว่า ท้าย จริง เร่า ท่าว ความ หา ด้อย ใx ว่า เป็น ~~ส~~ แข้ว พาง หาก ทุ่ง เป็น ~~ส~~ ถิ นี้. 9 จริง เร่า ท่าว ความ หา ด้อย ใx ว่า เร่า มี ใส ทุ, พ้า หาก เร่า แท่อน เร็ย ทาย ~~ส~~ เป็น ~~ส~~ น้อน ดี่ ทาย หาก ทุ่ง เป็น ~~ส~~ ชุ, เป็น ~~ส~~ ให้ย หาก ทุ่ง เร่า เร่ง ทาย. 10 เป็น ~~ส~~ มี ความ โกก โดม หาก ทุ่ง ม่น เม่ง ชุ, เร่ง เท้, เป็น ~~ส~~ ลัด กัน หาก ทุ่ง เสีด ให้ ทาย ~~ส~~ ซ่ง มี เป็น ~~ส~~ เร่า มี ร่ง หาก มี ทาย ฉี่ง นอง.

11 พี่ น้อง เม่ง โค ริน โธ ซก ราง ณุ่ม น้อย ใด้ เว้า ทัง พ่ง พี่ น้อง เร่า ใด้ ชี ความ ใด ใด้ ใณ ทะ ใจ ท้วาง ห้อน พ่ง พี่ น้อง. 12 ณุ่ม น้อย เร่า ใด้ ชี ความ ร้ พ่ง พี่ น้อง หาก แม่น พ่ง พี่ น้อง ชี ความ ร้ ณุ่ม น้อย. 13 ณุ่ม น้อย เว้า ทัง พ่ง พี่ น้อง หน่ง เว้า ทัง ยุก ให้ เสีด ทัง ณุ่ม น้อย หน่ง ณุ่ม น้อย ใด้ เสีด ทัง พ่ง พี่ น้อง ใณ ทะ ใจ พ่ง พี่ น้อง ออก ให้ ท้วาง.

ณุ่ม หา เป็น หน ใจ หา เร้า พ้า

14 ท่า เป็น คู่ ว้าน ทัง ~~ส~~ เร่า หา ช้อน ว่า ยง หาง เร่า แข็ก หน. ความ ถิ ดี่ เหน้า ทัง ความ ท้าย อ่ย ใด้ แน ใด? ทุ่ง ดี่ เหน้า ทัง มัด ใด้ แน ใด? 15 เร้า ฐา ขัด ทัง ฉิ ท้าย เข้ ขี อาน ดี่ แม่น ความ หน ใด้ แน ใด? ข้ ว่า ชุ, หา ดี่ เหน้า ทัง ชุ, เร่า หา ใด้ แน ใด? 16 หน ใจ หา เร้า พ้า ดี่ ท่อย ยง ถ้ว ทัง แจ่ง เง็น พาง ใด้ แน ใด? เพ่ ณุ่ม หา เป็น หน ใจ หา เร้า พ้า ชุ, ทุ่ง จุ่ เง่ย ชุ, หน่ง เร้า พ้า ใด้ ฉุน ใว้ แข้ว ว่า:

หา ดี่ ชุ, ทัง หา แท่ง ดี่ ใจ มา ท่อย หา
หา ดี่ เป็น เร้า พ้า หา, หา ดี่ เป็น ใพ่ ม่ง หา

17 เป็น หน่ง น้น เร้า จอม ชุ, เป็น พ้า จี่ง เว้า ว่า:

ให้ พ่ง พี่ น้อง ออก ร้ พ่ง น้น หาก ชุ,
ท่า เสีด แน เร่า แข็ก ใx หา จี่ง ดี่ ห้อน เอา พ่ง เร้า ใว้

18 และ ผู้เป็นพี่ พ่อเจ้า พ่อเจ้า ผู้เป็นบุตรชาย บุตรหญิงแด่
เจ้า พี่น้อง ผู้แสวงหาแต่ท้าวเจ้าเจ้านี้.

วาส7

ท่านโปรดมีน้ำใจใหม่

1 พี่น้องทั้งหลาย เมื่อเรามีความเจ้าพี่ขนาดนี้แล้ว ให้เรามีความ
อย่างอย่างอื่นมิได้ มีดังนี้ให้แก่ให้แล้วให้มีความหนักแน่นมีความเพียร
จังเจ้าพี่. 2 จึงให้ใจท้วงท้อนเรามิได้, เรามิได้เข่าใจเสียสักผู้ใด เข่าใจเสียอย่า
ให้ผู้ใด้, อย่าว่าเข่าใจเสียแพกผู้ใด. 3 มิได้เว้าดังนี้ เข่าแม่นเพื่อจะให้พ่อพี่น้อง
เพ่งว่า มิได้ดอกแล้ว พ่อพี่น้องเป็นสักทีหนึ่งใจรักมิได้ ตายอย่าว่าหลีกผู้หนึ่งหน.
4 มิได้เอาใจเข้าใจแต่มีนน่องพ่อพี่น้องทาย มิได้ความทุกขเวทายดี ตาว่า
มีความเกียงายมั่นคั่นใจคู่แนว เล่านั่นมิได้หมู่มีความน่องมีนน่องเพื่นใช่.

5 เมื่อรักมิได้มาหอดทิ้งมาทางใดนี้แล้ว รักมิได้ขี้หมู่เข่าใจขี้งเขาดังเมื่อ,
หมู่มีความหนักหยาวผู้คู่ง่อน ทางนอกมีวัดที่ในนี้ ทางหนึ่งขี้ขาน. 6 ตาตาเล่านั่น
เจ้าพี่ผู้ทุกขเวทายใจน้อย ใด้ทุกขเวรักมิได้ ให้ท่านทิโตมาตา. 7เข่าแม่นที่ให้
ท่านทิโตมาใดยท่าใด ตาหนหมู่มีพ่อพี่น้องทุกขเวใจใหม่ ท่อยความท่านทิโตใด้โต
ให้ฟังว่า พ่อพี่น้องดาลอม ถึงวันใจ เที่งห้อนเรียงดูใจดอกน้อย. รู้น้อยมี ความ
น่องน่องเพื่นใช่ทายด. 8 ตาว่าจังน้อยใบนั่นเสียให้พ่อพี่น้องใน่ใจขี้ถึ ตาตาว่า น้อย
เข่าใด้จมใจ6 น้อยขี้ใด้จมใจ6ท่อน แล้ว เมื่อน้อยใด้เห็นพ่อพี่น้องใน่ใจที่ข่านนั่น.
9 รู้นี้น้อยมีเวามน่องใจ เข่าแม่นข้อนความใน่พ่อพี่น้องท่าใด ตาตาความใน่
นั่นเสียให้พ่อพี่น้องขึ้นใจใหม่ พ่อพี่น้องใด้ความใน่นั่นเป็นแนวใจมใจเจ้าพี่ พ่อพี่
น้องจึ่งเข่าใด้ขาดท้วงอย่าใด. 10ข้อนว่าความใน่ใจแนวใจมใจเจ้าพี่นั่น เสียให้
ขึ้นใจใหม่ เสียให้น่องจังงายใน่ใช่ เหมือนั่นเข่าผู้จมใจ6 ตาตาว่าความใน่ใจท่อยขาด
มน่องนั่น เสียให้ตายดี. 11ให้หนักคู่เบ่ง ว่าวัดพ่อพี่น้องใน่ใจ เป็นแนวใจมใจเจ้า

หน้า นั้น ได้ เตือน ให้ พี่ น้อง ที่ นี่ ทุก คน ใจ ของ เรา ได้ เปิด กว้าง ต่อ กัน. 12 ข้อ นี้ ไม่ ได้ หมาย ความ ว่า เรา กำลัง แนะนำ ตัว เอง ต่อ ท่าน อีก แต่ เรา ต้องการ ให้ ท่าน ภาคภูมิใจ ใน เรา ได้ เพื่อ ท่าน จะ ได้ มี คำ ตอบ ต่อ ผู้ ที่ ชอบ ยกย่อง คน ภายนอก และ ไม่ ใส่ใจ ใน สิ่ง ที่ อยู่ ใน ใจ. 13 เรา พูด อย่าง นี้ เพื่อ ว่า ท่าน จะ ได้ ชื่นชม ยินดี ใน เรา เหมือน ที่ พระเจ้า ได้ ชื่นชม ยินดี ใน ท่าน ทั้ง หลาย.

14 เรา ได้ โอ้อวด ท่าน ต่อ หน้า ทิตัส และ เรา ก็ ไม่ ได้ อาย ที่ ได้ ทำ เช่น นั้น แต่ เรา พูด ความ จริง ทุก อย่าง กับ ท่าน ฉัน ใด คำ โอ้อวด ของ เรา ต่อ ทิตัส ก็ เป็น ความ จริง ฉัน นั้น. 15 ความ รัก ของ เขา ที่ มี ต่อ ท่าน ทั้ง หลาย ยิ่ง ใหญ่ ขึ้น เมื่อ เขา นึก ถึง ว่า ท่าน ทั้ง หลาย ได้ เชื่อฟัง เขา อย่าง ไร ท่าน ได้ ต้อนรับ เขา ด้วย ความ เกรงกลัว และ ตัว สั่น อย่าง ไร. 16 เรา ชื่นชม ยินดี ที่ เรา มั่นใจ ได้ ใน ตัว ท่าน ทุก อย่าง.

2 โครินธ 8

ใจ ที่ เอื้อเฟื้อ

1 พี่ น้อง เอ๋ย ผู้ คน ใน แคว้น มาซิโดเนีย ได้ รับ พระคุณ ของ พระเจ้า ด้วย กัน ทั้ง นั้น ท่าน เจ้า ได้ ทราบ ถึง ความ เอื้อเฟื้อ ของ เขา ที่ ได้ แสดง ออก ต่อ ท่าน ทั้ง หลาย ด้วย ดี. 2 ถึง แม้ ว่า เขา ได้ ถูก ทดสอบ ด้วย ความ ทุกข์ ยาก ลำบาก อย่าง หนัก ก็ ตาม แต่ ความ ชื่นชม ยินดี อย่าง ล้น เหลือ ของ เขา และ ความ ยากจน ข้น แค้น ของ เขา ได้ ทำ ให้ เขา มั่งมี ด้วย ทรัพย์ แห่ง ความ เอื้อเฟื้อ ของ เขา. 3 ข้าพเจ้า เป็น พยาน ได้ ว่า เขา ได้ ถวาย ตาม กำลัง ของ เขา และ เกิน กำลัง ของ เขา ด้วย ใจ สมัครใจ ของ เขา เอง. 4 ด้วย ขอ ร้อง อย่าง ยิ่ง ให้ เขา มี ส่วน ร่วม ใน การ ปรนนิบัติ ต่อ ประชากร ของ พระเจ้า.

5 ทั้ง ยัง เกิน ความ คาด หมาย ของ เรา ด้วย ซ้ำ เขา ทั้ง หลาย ได้ ถวาย ตัว ของ เขา เอง ก่อน ต่อ องค์ พระผู้เป็นเจ้า และ ต่อ เรา ตาม พระประสงค์ ของ พระเจ้า. 6 ดัง นั้น เรา จึง ได้ ขอ ร้อง ทิตัส ให้ ท่าน ทั้ง หลาย ที่ เขา ได้ เริ่ม ไว้ แต่ ก่อน นั้น ให้ เขา ได้ ทำ การ ที่ เอื้อเฟื้อ นี้ ให้ สำเร็จ ลุล่วง ไป ด้วย.

7 ฝ่าย ท่าน ทั้ง หลาย ซึ่ง มี ทุก อย่าง อุดม สมบูรณ์ ทั้ง ความ เชื่อ ถ้อย คำ ความ รู้ ความ ขยัน หมั่น เพียร และ ความ รัก ที่ ท่าน มี ต่อ เรา นั้น ขอ ให้ ท่าน ได้ มี ส่วน ร่วม ใน การ เอื้อเฟื้อ นี้ ด้วย เถิด.

แผ่นดินมาซิโดเนีย 5 และไม่ได้ทำอย่างที่เราคาดไว้ แต่เขาถวายตัวต่อพระเจ้าและต่อเราตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

6 ดังนั้นเราจึงขอให้ทิตัสไปหาพวกคุณอีกครั้ง เพราะเขาได้เริ่มงานนี้ไว้ก่อนแล้ว ตอนนี้ขอให้เขาทำงานนี้ให้สำเร็จด้วยเถิด 7 ในเมื่อคุณมีทุกสิ่งเป็นเลิศ คือมีความเชื่อ มีคำพูด มีความรู้ มีความตั้งใจทุกอย่าง และมีความรักที่เรามีต่อคุณ ขอให้คุณมีน้ำใจที่ดีในการถวายนี้ด้วยเถิด

8 ผมไม่ได้สั่งคุณ แต่ผมอยากทดสอบความรักของคุณว่าจริงใจแค่ไหน โดยดูจากความตั้งใจของพี่น้องคนอื่นๆ 9 เพราะคุณรู้จักพระคุณของพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา ว่าแม้พระองค์ทรงมั่งมี แต่เพื่อคุณพระองค์ยอมเป็นคนยากจน เพื่อคุณจะได้มั่งมีเพราะความยากจนของพระองค์

10 ผมขอแนะนำเรื่องนี้ เพราะเป็นประโยชน์กับคุณ เมื่อปีที่แล้วคุณไม่เพียงแต่เริ่มทำเท่านั้น แต่ยังตั้งใจที่จะทำด้วย 11 ตอนนี้ก็ขอให้ทำให้สำเร็จด้วย ให้ความตั้งใจที่จะทำนั้นเป็นจริงตามที่คุณมีอยู่ ตามกำลังที่คุณมี 12 เพราะถ้าคนเรามีความตั้งใจที่ดีแล้ว พระเจ้าก็ยินดีรับของถวายตามที่เขามี ไม่ใช่ตามที่เขาไม่มี

13 ผมไม่ได้หมายความว่าให้คนอื่นสบาย แต่คุณลำบาก แต่ผมต้องการให้ทุกคนมีส่วนเท่ากัน 14 ในเวลานี้ของคุณมีมากพอที่จะช่วยเหลือคนที่ขัดสน ต่อไปในอนาคตเมื่อคุณขัดสน คนที่มีมากกว่าก็จะช่วยเหลือคุณ นี่คือความยุติธรรม 15 ตามที่พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า

“ผู้ที่เก็บได้มากก็ไม่มีเหลือ
ผู้ที่เก็บได้น้อยก็ไม่ขาด”

16 ขอบพระคุณพระเจ้าที่ประทานความกระตือรือร้นเช่นนี้ให้กับทิตัส 17 เขาไม่เพียงแต่ยอมรับคำขอร้องของเรา แต่เขาเองก็กระตือรือร้นที่จะไปหาคุณด้วยความเต็มใจ 18 เราส่งพี่น้องอีกคนหนึ่งไปกับเขาด้วย ซึ่งเป็นที่รักของคริสตจักรทั่วทุกแห่งเพราะงานรับใช้ของเขาที่ประกาศข่าวประเสริฐ 19 และไม่เพียงเท่านั้น เขายังได้รับเลือกจากคริสตจักรให้เดินทางไปกับเราขณะที่เราเอาของถวายนี้ไปให้ เพื่อให้พระเจ้าได้รับเกียรติและเพื่อแสดงความกระตือรือร้นของเรา 20 เราทำเช่นนี้เพื่อป้องกันไม่ให้ใครตำหนิเราได้เกี่ยวกับของถวายจำนวนมากที่เรานำไป 21 เพราะเราพยายามทำสิ่งที่ถูกต้องไม่เพียงแต่ในสายตาของพระเจ้าเท่านั้น แต่ในสายตาของมนุษย์ด้วย

22 เรายังได้ส่งพี่น้องอีกคนหนึ่งไปกับพวกเขาด้วย เราได้ทดสอบเขาหลายครั้งและพบว่าเขามีความกระตือรือร้นในหลายเรื่อง และตอนนี้เขามีความกระตือรือร้นมากขึ้นไปอีก เพราะเขามั่นใจในตัวคุณมาก

รู้ท่อศรา ผู้นั้นณุม น้องรู้ ทุ เห็น ทาศ เท่ แข้ว เห็นว่า เป็น ศ มีใจ พื่น หน ห้าว เชื่ก รู้ ทาศ จัท มา แข้ว รู้ นี้ รู้ มีใจ พื่ก พื่น หน ห้าว ต้ม นั้น ใหม่ ค้ ข้อน ว่า ท่าน เจ้ โมท เจ้ใจ พ็ง พี่ น้อง ทาศ. 23 หาง ท่าน ก็ โค น้นั เป็น ผู้ เชื่ก จัท ท่อศ น้องแท่ง เป็น ผู้ จ่อศ จัท จ่อศ เศ พ็ง พี่ น้อง พี่ น้อง xอง ศ นั้น ศรา เป็น ผู้ใช้ xอศ พ็ง เหน จ้ง เหา แท่ง เป็น ผู้ เชื่ก ความ หู่ง หน้า มา หา ให้ เจ้าวาจ็ก. 24 เณ็ง นั้น จี้ ให้ พ็ง พี่ น้อง มี ความ จัท แพง ศรา ให้ โxม ทั้ง ความ ณุม น้องรู้ อ้าง จัท พ็ง พี่ น้องใช่ ศรา พื่ง แท่ง เชื่ก ให้ ศ เหน จ้ง เหา ภู่ ป่อน ทู่ เห็น.

วาศ 9

จัท จ่อศ เศ ศ เจ้า วา จ็ก

1 น้องศ เข่า ค้ แห้ม ช้ หา พ็ง พี่ น้อง หาง จัท จ่อศ เศ จ่ พ่ เม็ง เจ้า หน้า. 2 เพ่ น้องศ ทู่ ว่า พ็ง พี่ น้อง พ้อม ใจ หน ค้ จ่อศ แข้ว น้องจี้ ท่าว อ้าง จัท พ็ง พี่ น้อง ใช่ ศ มา เห้ โด น้ ว่า พี่ น้อง ชู่ เม็ง อาณาจ้า ค้ ข้อน เว็ง ค้ จ่อศ แท่ ขึ้ หาศ แข้ว พ็ง พี่ น้อง ข้อน เว็ง นั้น ค้ เชื่ก ให้ เศา เม็ง ใจ.

3 หาท ว่า น้องรู้ ให้ พ็ง พี่ น้อง นั้น จ่ เพ่ เข่า ให้ ความ น้องรู้ ท่าว อ้าง พ็ง พี่ น้อง นั้น เป็น ขาง เข่า จี้ ให้ พ็ง พี่ น้อง ห้าง แท่ง ชิ้ พ้อม เณ็ง น้องรู้ เจ้า ชิ้ นั้น. 4 ว่า เข่า เป็น เณ็ง นั้น โท เม็ง มา โท โด น้ ณาน ศ มา ท่อศ น้องศ นั้น เห็น พี่ น้อง เข่า ข้อน เว็ง ชิ้ เณ็ง น้องรู้ เจ้า นั้น เข่า แม่น พ็ง พี่ น้อง ค้ หน้า อาศ ณาศ หน้า ท่ นั้น หาท น้องศ ค้ ค้ หน้า อาศ ณาศ หน้า แจ้ท หน.

5 เป็น เณ็ง นั้น น้องจี้ ว่า ค้ ทิก เห็น พี่ น้อง ให้ จ่ หา พ็ง เจ้า ท่อน น้องศ แท่ง ให้ ข้อน เว็ง เจ็ง พ็ง พี่ น้อง ค้ จ่อศ เศ นั้น ชิ้ เณ็ง ความ พ็ง พี่ น้อง รู้ จาว แข้น นั้น พ็ง พี่ น้อง จี้ ค้ มี เจ็ง แท่ง ชิ้ จัท จ่อศ นั้น ให้ เม็ง ใจ จ่อศ เข่า แม่น โณ่ม ใจ จ่อศ.

6 เป็น เณ็ง นั้น ถ ผู้ หม่าน น้องศ ค้ เท้ง ทั่ว รู้ น้องศ, ผู้ หม่าน ทาศ ค้ เท้ง ทั่ว รู้ ทาศ. 7 ใจ ค้ ให้ จ่อศ ตาม ใจ เจ้า ม็ท เข่า แม่น เห็ง ให้ เห็ง จ้ ดาศ ข้ ว่า โณ่ม ใจ ให้ เพ่ ว่า เจ้า หน้า จัท ผู้ เม็ง ม่ น ให้. 8 เจ้า หน้า ค้ ให้ พ็ง พี่ น้อง ภู่ อน xน xช้ เพ่ ว่า ให้ พ็ง พี่ น้อง โท้ม ม่ ฏ โค เห็ง ค้ มี xช้ เณ็ง พ ค้ เชื่ก จัท รู้ ถ ใหม่. 9 ท่อศ ความ ค้ น จ้ หน้ พ้ง าง หน้า ว่า:

ท่าน ใจ ท้าง จ่อศ เศ ผู้ ศ ณ่

ความดีงามท่านที่ถวายเข้าจุดทุน.

10 ท่านเจ้าเอาดูปุกให้ผู้หว่านแท่เอาดูปกินให้.
พี่น้องได้ปุกดูนั้นแข็ว เจ้าฟ้าชีเสิดให้ดูปุกนั้นพ้าแพ่นั้น ทาส แข็ว ทูชีให้ความดีพี่น้องทุ่เทดีนั้นใหม่. 11 ท่านเจ้าทูให้พี่น้องมีข้ำแดงเนะ เพ่ให้พี่น้องมีข้ำแดงเนะใจห้วางข้างขาวนั่งขาง อนุญมเอาได้นั่งขางนั่น จึ่งเป็นบุญให้สเท่าทาชได้ขอนเจ้าฟ้า. 12 เพ่ว่า อักช่อยเข้เข่งดุนั่น เข้าแม่นช่อยเข้ไพ่มเจ้าฟ้าผู้นาดแคนก่นั่น ทาททูเป็นอักได้ขอนเจ้าฟ้าใหญ่ทุดใหม่. 13 ขอนอักช่อยเข้ได้บางดีนั่น เข่าจึ่งท่าวข้อยทูเจ้าฟ้าขอนพี่น้องหนึ่งความเอาใจใข่แข้วใหญ่น่าวใจเทดเจ้าวาชิด แท่ขอนพี่น้องนั่นขางให้เขา, แอทนั่นทูใจห้วางข้างขาวนั่นขางให้สเท่าทาชใหม่. 14 เขาค้ำชีอทเจ็บแท่แด่จเจ้าฟ้าให้พี่น้องขอนว่าความหุ่เทดใจเจ้าฟ้าผู้ทักพี่น้องเจ็นเท้าเหนทจ. 15 ให้ท่านความได้ขอนเจ้าฟ้า ขอนว่าแนวเจ้าฟ้าเอาให้นั่นเข้ามีแนวชีแวดแหนได้.

วาช10

ท่านไม่ใจเว้าห้นฟ้าอักเจ้า

1 น้อข แม่นไม่ใจ จพี่น้องเป็นอักข่นมั่ ขอนเห็นความดี ความอ่อนหวานเจ้าวาชิด น้อขผู้พี่น้องเว้าว่า เป็นสท่าทอ่อนนานหวานเม่เชผู้ท่อขพี่น้อง. เม่เชผู้ดท่างดีเป็นสท่าท้าว่าแน่. 2 เม่น้อขมาผู้ท่อขพี่น้องน้อขจพี่น้องทู่าให้น้อขท่าวอ้างความท้าว่าแน่ เน่ว่าน้อขลัดอ่าวชีเสิดข้าขให้ผู้หนึ่ว่าน้อขทูเป็นสท่อขขนางหางเมงขุม. 3 หาว่าคุมเอาหินชู่หนึ่งเมงขุมค้ำดิเอาค้ำเข่าได้ที่ในนเน่นสเมงขุม. 4 เพ่ว่าฟ้าโอ่งเอาเข่าแม่นน่องเมงขุม ทาทว่ามีแข่งแพงแน่นท้ามาแท่เจ้าฟ้าชีจากจ๊วใจนแพ้นหนาค้ำได้ ข้างจ่เขความแข็วพางค้ำได้. 5 คุมเอาชี้น้เขมชู่แนวณัดกันขนางให้ขุ้จักเจ้าฟ้าแท่ใน่มความลัดอ่าวข้าชชู่แนวให้ชู่ท่องแข่งท้นฟนึ่งความเจ้าวาชิด. 6 เม่พี่น้องฟนึ่งความเอาจ้อขแข็ว ขุนทูกทาทเข่าฟนึ่ง

ใหม่ ฉันมาเอาค่าใช้จ่ายเท่าที่ควรมีนั่นเอง.

7 ให้พี่น้องเข้าใจทางนี้ว่า เป็นเราเจ้าของจริงๆ ถ้าใครนึกในใจว่า เป็นเราเจ้าของจริงๆ ฉันก็เป็นเราเจ้าของจริงๆ เหมือนกัน. 8 ถึงว่าฉันจะอวดท่านอีกมากเกี่ยวกับเจ้าของที่แท้จริงนี้ ก็ไม่ต้องอายเลย นั่นคือเป็นความจริงทุกประการ. 9 ฉันมาเยี่ยมท่านครั้งนี้ เพื่อเข้าใจพี่น้องที่ว่า ฉันจะไม่ขอค่าใช้จ่ายจากท่านเลย ขณะที่ฉันอยู่กับท่านและพี่น้องที่นั่น ถ้าฉันขัดสนเงินทองก็ไม่ขอจากใครเลย เพราะพี่น้องที่มาจากมาซิโดเนียได้ช่วยเหลือฉันแล้ว ฉันจึงไม่เป็นภาระแก่ท่านในเรื่องนี้ และจะไม่เป็นต่อไปด้วย. 10 ด้วยความจริงของพระคริสต์ที่มีอยู่ในตัวฉัน ฉันขอยืนยันว่า ไม่มีใครในแคว้นอาคายาจะมาหยุดยั้งฉันในเรื่องนี้ได้. 11 ทำไมฉันจึงพูดอย่างนี้ ก็เพราะฉันไม่รักท่านหรือ? พระเจ้าทรงทราบดีว่าฉันรักท่านมากเพียงใด. 12 ฉันจะยังคงทำสิ่งที่ฉันทำอยู่ต่อไป เพื่อไม่ให้ผู้ที่ต้องการหาเรื่องกล่าวหาฉันมีโอกาสทำได้ ในเรื่องที่ว่าพวกเขาทำงานอย่างเดียวกับฉันนั่นเอง. 13 เพราะคนเหล่านี้เป็นพวกอัครสาวกปลอม เป็นคนหลอกลวง ปลอมตัวเป็นอัครสาวกของพระคริสต์. 14 ไม่น่าแปลกใจเลย เพราะซาตานเองยังปลอมตัวเป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่างเลย. 15 ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกใจที่ผู้รับใช้ของซาตานจะปลอมตัวเป็นผู้รับใช้ของความชอบธรรม. ในที่สุดพวกเขาจะได้รับโทษตามที่สมควรได้รับจากการกระทำของตน.

16 ขอย้ำอีกครั้งว่าอย่าคิดว่าฉันเป็นคนโง่ แต่ถึงกระนั้นก็ขอให้ฟังฉันพูดอย่างคนโง่สักหน่อย. 17 ในสิ่งที่ฉันกำลังจะพูดนี้ ฉันไม่ได้พูดตามที่พระเจ้าทรงต้องการ แต่พูดเหมือนคนโง่ที่ขาดความยั้งคิด. 18 ในเมื่อคนอื่นๆ ต่างก็โอ้อวดกันในเรื่องต่างๆ ฉันก็จะโอ้อวดเช่นกัน. 19 ท่านซึ่งเป็นคนฉลาดจึงยินดีที่จะฟังคนโง่ได้ด้วยความเต็มใจ. 20 ท่านยอมให้ใครๆ ก็ตามมาเป็นนายเหนือท่าน ยอมให้เขาเอาเปรียบท่าน ยอมให้เขาหลอกลวงท่าน ยกตนขึ้นเหนือท่าน และตบหน้าท่านได้.

วรรค 11

ท่านควรยกย่องอัครสาวกแท้

1 ขอให้พี่น้องอดทนกับความโง่เขลาของฉันสักหน่อยเถิด ขอให้อดทนกับฉันต่อไปอีกสักหน่อยเถิด. 2 ฉันหึงหวงท่านด้วยความหึงหวงของพระเจ้า เพราะฉันได้หมั้นหมายท่านไว้กับพระคริสต์ เพื่อจะนำท่านมาถวายแด่พระองค์ในฐานะเป็นพรหมจารีที่บริสุทธิ์

ร้ายของเขาดีขึ้นเลย 3 เพราะข้าพเจ้าเขียนถึงท่านทั้งหลายว่า ถ้าใครมาประกาศพระเยซูองค์อื่นที่เราไม่ได้ประกาศ หรือถ้าท่านได้รับวิญญาณอื่นที่ท่านไม่เคยได้รับ หรือได้ยินข่าวประเสริฐอื่นที่ท่านไม่เคยยอมรับ ท่านก็ทนฟังเขาได้ดี 4 ข้าพเจ้าคิดว่าตัวเองไม่ได้ด้อยกว่าบรรดาอัครสาวกเหล่านั้นเลย 5 ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะไม่มีความรู้ความสามารถในการพูดเหมือนพวกเขา แต่ข้าพเจ้าก็ไม่ได้ด้อยกว่าพวกเขาเลย 6 ข้าพเจ้าอาจจะไม่ใช่นักพูดที่เก่ง แต่ข้าพเจ้าก็มีความรู้ในเรื่องที่ประกาศให้ท่านฟังอย่างชัดเจนแล้ว

7 หรือว่าข้าพเจ้าทำบาปเมื่อข้าพเจ้าถ่อมตัวลงเพื่อยกย่องท่านขึ้นมา เพราะข้าพเจ้าได้ประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าให้ท่านฟังโดยไม่คิดเงินเลย 8 ข้าพเจ้าได้รับเงินจากคริสตจักรอื่นๆ มาเลี้ยงดูตัวเองเพื่อจะได้ประกาศให้ท่านฟัง 9 เมื่อข้าพเจ้าอยู่กับท่านและขัดสนเงินทอง ข้าพเจ้าก็ไม่ได้เป็นภาระให้ใครเลย เพราะพี่น้องที่มาจากมาซิโดเนียได้นำเงินมาให้ข้าพเจ้าอย่างเพียงพอ ข้าพเจ้าได้ระมัดระวังและจะระมัดระวังต่อไปในเรื่องนี้ไม่ให้เป็นภาระแก่ท่านเลย 10 ด้วยความจริงของพระคริสต์ที่อยู่ในข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าไม่มีใครในแคว้นอาคายาจะมาหยุดยั้งข้าพเจ้าจากการโอ้อวดเรื่องนี้ได้ 11 ทำไมข้าพเจ้าพูดอย่างนี้ เพราะข้าพเจ้าไม่รักท่านหรือ? พระเจ้าทรงทราบดีว่าข้าพเจ้ารักท่านมากเพียงไร

12 ข้าพเจ้าจะทำต่อไปอย่างที่ทำอยู่นี้ เพื่อตัดโอกาสของพวกที่อยากจะอวดว่าการทำงานของเขาเหมือนกับของข้าพเจ้า 13 เพราะคนพวกนี้เป็นอัครสาวกปลอม เป็นคนหลอกลวงที่ปลอมตัวเป็นอัครสาวกของพระคริสต์ 14 ไม่น่าแปลกใจเลย เพราะซาตานเองยังปลอมตัวเป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่าง 15 ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกใจที่ผู้รับใช้ของซาตานปลอมตัวเป็นผู้รับใช้ของความชอบธรรม ในที่สุดพวกนี้จะได้รับผลตามการกระทำของตน

ท่านเปาโลโอ้อวดความอ่อนแอ

16 ข้าพเจ้าขอย้ำอีกครั้งว่าอย่าคิดว่าข้าพเจ้าเป็นคนโง่ ถึงแม้ท่านจะคิดเช่นนั้นก็ตาม ก็ขอให้ยอมรับข้าพเจ้าเหมือนคนโง่ เพื่อข้าพเจ้าจะได้โอ้อวดตัวเองสักหน่อย 17 การที่ข้าพเจ้าพูดเช่นนี้ ข้าพเจ้าไม่ได้พูดตามที่พระเจ้าต้องการ แต่พูดเหมือนคนโง่ที่หลงใหลในตัวเอง 18 เพราะมีหลายคนที่

อ้าง เหล่า นี้ ด้วย ซ้ำ ไป 19 เพราะ ว่า ท่าน ทั้ง หลาย ผู้ มี ความ รู้ ดี นั่น เอง จึง ยอม ให้ คน โง่ เขลา มา ปฏิบัติ ต่อ ท่าน ได้ 20 ท่าน ยอม ให้ เขา ใช้ ท่าน เป็น ทาส ยอม ให้ เขา ผลาญ ทรัพย์ สิน ของ ท่าน ยอม ให้ เขา ฉวย โอกาส จาก ท่าน ยอม ให้ เขา ยก ตน ขึ้น เหนือ ท่าน ยอม ให้ เขา ตบ หน้า ท่าน

21 ข้าพเจ้า ละอาย ใจ ที่ ต้อง พูด ว่า เมื่อ เทียบ กับ เขา แล้ว เรา เป็น คน อ่อน แอ ถึง กับ นี้ ทีเดียว แต่ ถ้า ใคร คน ใด ที่ เขา อ้าง ตัว ได้ ข้าพเจ้า ก็ อ้าง ได้ เหมือน กัน (ข้าพเจ้า พูด อย่าง คน ไม่ มี สติ) 22 เขา เป็น ชาว ฮีบรู หรือ ข้าพเจ้า ก็ เป็น เหมือน กัน เขา เป็น ชาว อิสราเอล หรือ ข้าพเจ้า ก็ เป็น เหมือน กัน เขา เป็น เชื้อสาย ของ อับราฮัม หรือ ข้าพเจ้า ก็ เป็น เหมือน กัน 23 เขา เป็น ผู้ รับใช้ ของ พระคริสต์ หรือ (ข้าพเจ้า พูด เหมือน คน ไม่ มี สติ) ข้าพเจ้า เป็น ยิ่ง กว่า เขา อีก หลาย เท่า ตัว ข้าพเจ้า ได้ ทำงาน หนัก กว่า เขา หลาย เท่า ได้ ติด คุก บ่อย กว่า เขา หลาย เท่า ได้ ถูก เฆี่ยน ตี อย่าง โหด ร้าย กว่า เขา หลาย เท่า ได้ เผชิญ กับ ความ ตาย อยู่ เสมอ 24 ชาว ยิว ได้ เฆี่ยน ตี ข้าพเจ้า ด้วย แส้ สามสิบ เก้า ครั้ง ถึง ห้า ครั้ง 25 ข้าพเจ้า ถูก ตี ด้วย ไม้ เรียว สาม ครั้ง ถูก ขว้าง ด้วย ก้อน หิน จน เกือบ ตาย สาม ครั้ง ข้าพเจ้า ได้ ประสบ อุบัติเหตุ เรือ แตก สาม ครั้ง ได้ ลอย คอ อยู่ ใน ทะเล ลึก หนึ่ง วัน หนึ่ง คืน 26 ข้าพเจ้า ได้ เดิน ทาง ไป ทั่ว ทุก แห่ง ได้ ประสบ อันตราย จาก แม่น้ำ ลำธาร ได้ ประสบ อันตราย จาก โจร ได้ ประสบ อันตราย จาก พวก ชาว ยิว ด้วย กัน ได้ ประสบ อันตราย จาก คน ต่าง ชาติ ได้ ประสบ อันตราย ใน เมือง ได้ ประสบ อันตราย ใน ป่า ได้ ประสบ อันตราย ใน ทะเล ได้ ประสบ อันตราย จาก พวก ที่ แสร้ง ว่า เป็น พี่ น้อง ของ ตน 27 ข้าพเจ้า ได้ ทำงาน หนัก และ ลำบาก ได้ อด หลับ อด นอน หลาย ครั้ง ได้ หิว กระหาย ได้ อด อาหาร หลาย ครั้ง ได้ ตก อยู่ ใน ความ หนาว เหน็บ ขาด เสื้อ ผ้า 28 นอก นั้น ข้าพเจ้า ยัง ได้ รับ ความ กดดัน ทุก วัน คือ ความ ห่วง ใย ใน คริสตจักร ทั้ง หลาย 29 เมื่อ มี ใคร อ่อน แอ ข้าพเจ้า ก็ อ่อน แอ ด้วย เมื่อ มี ใคร ทำ ให้ ล้ม ข้าพเจ้า ก็ ร้อน ใจ ด้วย

30 ถ้า ข้าพเจ้า ต้อง อ้าง ข้าพเจ้า ก็ จะ อ้าง ว่า ข้าพเจ้า เป็น คน อ่อน แอ 31 พระเจ้า พระ บิดา ของ องค์ พระเยซู ผู้ ทรง เป็น ที่ สรรเสริญ ตลอด นิรันดร ทรง ทราบ ว่า ข้าพเจ้า ไม่ ได้ โกหก 32 ที่ เมือง ดามัสกัส ผู้ ว่าราชการ ของ กษัตริย์ อาเรทัส ได้ ส่ง ทหาร มา เฝ้า ประตู เมือง เพื่อ จับ ข้าพเจ้า 33 แต่ ข้าพเจ้า ได้ ถูก ชาว เมือง ช่วย ให้ รอด ออก ทาง ช่อง หน้าต่าง ที่ อยู่ บน กำแพง เมือง ข้าพเจ้า จึง รอด มา ได้

2 โครินธ์ 12

วาส 12

ท่านได้ยินและเห็นสิ่งมหัศจรรย์

1 ตาว่าเรา มีงานใดดี น้องสิ้นคิดท่าวอ้าง คุยโตแนวน้องใหญ่ เห็นมาแต่เจ้าจอมสุขเฉียนฟ้า. 2 ได้ฉงายมาแจ้ว น้องขุดจักทิ้งสิ่งใดๆ สุขันเจ้าฟ้าได้ต้อนนั้น มหัศจรรย์ฟานคุณคุยาม คุยนั้นมหัศเหตุใดๆ ว่ามีณานนั้น น้องเราขุดมีที่เจ้าฟ้าขุด. 3 น้องขุดที่ว่า สุขันได้นั้นมหัศ ยอดฟานหุยุ คุยมหัศใดๆ ว่ามีณานนั้น น้องเราขุดมีที่เจ้าฟ้าขุด. 4 สุขันได้ในรงหากเราเฉียนอุยเฉียนความ แต่งห้ามเราให้สิ่งากเจ้า. 5 สิ่งขันด น้องท่าวอ้างได้ หากว่าเจ้ามีน้องเราท่าวอ้างได้ มีที่ว่าคุยอ้าง น้องอ่อนแรง. 6 ตาว่าน้องแต่ท่าวอ้างน้องคิดเราเฉียนสิ่งา เพ่งว่าน้องเจ้าความนี่หากน้องอักใจใจริงจัว คิดเพ่งขันว่าคุยมีณานสิ่งอ่งตูน้อง มหัศเราได้เห็นได้พึงน้องใหม่.

7 หากเราให้น้องอ่งตูหาสาสก์ หนึ่งจักหากงานใหญ่หุยุงมาแต่เจ้าฟ้านั่น, เจ้าฟ้าได้เสือกให้น้องเจียง มหัศมีอั้นหนามหนึ่งมีสิ่งน้อง นันคิดเฉียนพึงสิ่งท้าวทิ้งน้อง เพ่งเราให้น้องอ่งตูหาสาสก์. 8 อั้นหนามนั่นน้องได้ท่าวโหง่ แด่งเจ้าจอมสุขเฉียนฟ้าขอดจามเท่ให้เธอออกใจอ่. 9 เจ้าฟ้าได้เว้าทิ้งน้องว่า ความหุ่งเงอใจเธอมีที่เจ้านันพึงแจ้วเพ่งว่าเจ้าอ่อนแรงสุขอนใจ “แดงแรงแผงท้าเธอสุขอนนั่น” เฉียนเผงนั่น น้องจึงมีความมหัศเมงหนึ่งจักน้องอ่อนแรง เพ่งว่าแดงแรงแผงท้าเจ้าฉายิดใจแจ้งน้องใจ้. 10 เผงนั่น เพ่งให้ฟ้าหาเจ้าฉายิด น้องจึงมหัศเมงหนึ่งจักอ่อนแรง จิงดุเราหาสางาง มีความสากชา จิงใฝ่มนาง ลดณ์ น้องอ่อนแรงเดุใด น้องคิดท้าวแรงนั้นเดุนั่น.

ท่านได้ยินชาดอมพี่น้องเงอใจริงใจ

11 น้องเฉียนสิ่งแจ้ว เพ่งพึงพี่น้องได้ใฝ่มนางให้น้องเฉียนพึงพี่น้องใจมคุยอ่งตูน้องหากว่าน้องเราเฉียนสิ่งขุดสุขทุกหนดิ้ดิ น้องดิ้เราน้องหน้าที่หาทิ้งงามใช้สุขใหญ่ล้วนจงแผนนั่น. 12 จักเฉียนงามใช้ได้เสือกให้พึงเจ้าขุดเห็นแจ้วดิ้แม่นอักใจใจริงจักหากงานหาสแนว. 13 เพ่งว่าพึงพี่น้องจ์หน้าจ์หาให้เหนโหง่เธออั่นนั่น แม่นจักใดดิ้

แม่น น้องๆ เข้า ได้ ให้ พี่ น้อง ต่อๆ ไป อีก นั่น ข้า พี่ น้อง ข้าง ให้ น้องๆ.

14 ดู น้องๆ ได้ จัด จาก ข้า มา ตาม พี่ น้อง นั่น เท่า นี้ เป็น เท่า กับ สาม น้องๆ ก็ ยัง เข้า ให้ พี่ น้อง ก็ หนา พา หนัก เพราะ ว่า น้องๆ เข้า แต่ ได้ ถึง พี่ น้อง ทาง แต่ ได้ พี่ น้อง ข้อน ว่า ทุก เท้า เข้า ก็ ตอม มุม มี ได้ ให้ อาจ เอื้อม ทาง ว่า อาจ เอื้อม ก็ ตอม มุม มี ได้ ให้ ทุก เท้า. 15 น้องๆ ก็ ใน มื่น ดอก ข้า จะ เป็น เท่า แต่ ต่อ พี่ น้อง เม่ น้องๆ ตก แพ้ พี่ น้อง ทาง นั้น พี่ น้อง ก็ ตก แพ้ น้องๆ น้องๆ ใช่ อ่า?

16 มี เท่ พี่ น้อง ก็ ว่า น้องๆ เข้า ได้ ก็ หนา พา หนัก พี่ น้อง ทาง พี่ น้อง ก็ เว้า ว่า น้องๆ เป็น มือ ถือ หน้า ผ้า ถือ ใคม แข็ว พา พี่ น้อง. 17 เม่ เอ น้องๆ ใช้ พี่ แสน นั่น ใช่ ทา พี่ น้อง น้องๆ ได้ เอา ถึง พี่ น้อง แต่ เข้า? 18 น้องๆ ได้ แต่ ถ่าน ที ใด แท้ พี่ น้อง ตุ้ม ใช่ ท่อๆ ท่าน ที ใด ได้ เอา ถึง พี่ น้อง แต่ เข้า ? ท่าน ที ใด แท้ น้องๆ เข้า ได้ เป็น นี้ ใจ ดิว หน่ อ่า ? ข้ ว่า เข้า ได้ เสีย ท่อๆ ยาย ทาง ดิว หน่. 19 พี่ น้อง ได้ ลัด อ่าว แต่ ใด มา ถ้ ตวา ว่า คุม น้องๆ เว้า แท้ หน้า ทีพี่ น้อง, เข้า แม่น แนว นั่น คุม น้องๆ เว้า แนว เจ้าจา ขึด ใคม ใจ ที่ หน้า เจ้า พี่ พี่ น้อง ตก แพ้เอ๊อ ตุ่ อน ถึง ถึง น้องๆ ได้ เสีย นั่น ลี้ เสีย ให้ พี่ พี่ น้อง พ้า นั้น. 20 เพ่ น้องๆ หนี ชี้ น ว่า เม่ น้องๆ มา ตอก แข็ว น้องๆ ตุ้ เห็น พี่ พี่ น้อง ท่าง ถึง แนว น้องๆ แต่ ให้ เป็น, แข็ว พี่ น้อง ตุ้ เห็น น้องๆ เป็น ท่าง แนว พี่ น้อง แต่ ให้ น้องๆ เป็น เข้า จก ใถ ลี้ จก ง ตุ้ มี จก ขึด น้อง ห้อง ยาง หน่ หน่, เห็ง แหน หน่, ดุ้ด ดุ้ง หน่, ห้าว ใหญ่ ใส่ ยุ ใช่ หน่, ถุ ยาง ทาง ยาง หน่, ง่าท ถ้ด ถึงๆ ยาย ดุ้ง มา ใช่ หน่, ใคม เข้า เป็น ใช่ หน่, ง่าท แตง แหน ห้า ใช่ หน่.

21 น้องๆ จ้ า น ว่า เม่ น้องๆ มา เท่ หน้า เจ้า หน้า คุม เตา ตุ้ ให้ น้องๆ ห่าน ใจ ใจ ท่ หน้า พี่ พี่ น้อง แข็ว น้องๆ ลี้ ตุ้ ใหก ใคม จ้ อน ทาง ผิด ได้ เสีย ยาง มา แต่ ท่อน นั่น เข้า ได้ ขึ่น ใจ ถึง ยาย ต่อ ข้าง จก ก็น ตุ้ แต่ จก อื้น ขึด ยาย ทุ่ ถาง.

วาง 13

ขึด เห็น แต่ ตอง หนี ยุน

1 น้องๆ มา ตาม พี่ น้อง เท่ นี้ เป็น เท่ ตุ้ สาม จก ท่าว ความ ทา ต้อง อน ใถ ให้ มี ถึง

2 โกรินธ 13

ขามสะเพียงจึ่งจึ่งได้. 2 น้องรักทั้งเก้นพี่น้องซึ่งเสีย งางงามแต่ท่อนแท่พี่น้องซึ่งอั้นนั้น รู้งักนี้ เม่น้องเข่าชู่น้องคั้นทั้งเก้นพี่น้อง เณ็นน้องรักมาข่ามพี่น้องเท่าคู่ขอ6นั้น ว่าน้องหากมาใหม่ น้องคู่เข่าข่าง โก้งให้แฉนนั้น. 3 เพ่ว่าพี่น้องแอ่หู่เก้นเพียนแท้ว่า เจ้าจาบิดเว้ามาหาง6น้อง ท่านเจ้าได้เสียถือทั่งพี่น้อง หากท่านเจ้ามีแฉงแขง6 เณ็น ท้า ทั่งพี่น้อง. 4 ตาว่าท่านเจ้าคู่ค่าง6โว้ข้อนอ่อนแขง6คั้นถือ หาก ว่าท่านเจ้าตู่6มีคู่ระเข่งชู่ ข้อนแฉงแขง6 เณ็น ท้า เจ้าฟ้า ณุ่มเขาคั้นอ่อนแขง6ท่องท่านเจ้า ณุ่มเขามีคู่ระเข่งชู่ทั่งท่านเจ้าคั้นข้อนแฉงแขง6 เณ็น ท้าเจ้าฟ้า.

5 ให้หนี้คู่ว่า เจ้ามั่งเค่ขัดเข่า? ให้คู่เจ้ามั่งเข่ง พี่น้อง หู่เข่าว่า เจ้าจาบิดชู่ทั่งพี่น้อง ว่าเข่าหู่คั้นแม่นพี่น้องเข่าหู่เจ้ามั่งได้. 6 น้องเค่พี่น้องคั้นหู่ ณุ่มเขาเข่าได้ข้อกคู่. 7 ณุ่มน้องท่าวโหง่เจ้าฟ้า เพ่เข่าให้พี่น้องเสียหัวช่อย อนใดหากเข่าแม่นเพ่คู่ให้เก้นว่า ณุ่มน้องเพียนชู่คู่ได้ หากเพ่ให้พี่น้องเพียนชู่เสียท่อยงาดิแม่นตาว่าเข่งเขา ณุ่มคู่เพียนเณ็นชู่คู่เข่าได้คั้นถือ. 8 ณุ่มเขาเข่าเสียอนใดฉันนั้นความแม่นได้เสียได้ท่ความแม่น. 9 เพ่ว่าณุ่มน้องอ่อนแขง6 พี่น้องดีหัวแขง6นั้น ณุ่มน้องคั้นในม่รน ณุ่มน้องจึ่งท่าวโหง่แด่ขอให้พี่น้องเพียนสะเจ้าจาบิดหน้านั้น. 10 เม่เค่น้องชู่ทุกท่าง น้องจึ่งได้แห้มพี่ความนี้เค่น้องมาหอดแข่ว คั้นคู่เข่าได้ขุ้แฉงท้าว่าแณ็นอนเจ้าจอมชู่เพียนฟ้าข่าวให้น้องนั้นเพ่ทุ่มพรพี่น้องนั้นเข่าแม่นใณ่มใจ6.

11 พี่น้องเอ่องท้าขุดนี้ น้องขวางความใหพี่น้องท่อนให้ข้าง่มีตูใดนั้นให้ฟ้6ความน้องเว้าให้เพียนนี้สใจถ้วยหนะที่6ใจชู่ท่องหนะเจ้าฟ้าชู่อกขง6ชู่ที่6เสียคู่ชู่ทั่งพี่น้อง. 12 อกตาวอกแพ6ใจมหนะท่องจอ6นี้ใขใจนี่. 13 ใฟ่ขม6เจ้าฟ้าคั้นถามความลัดหอดหอดเค่6มาหาพี่น้อง.

14 ขให้ความหู่6เข6ใขเสียณุ่มชู่เพียนเจ้าความเจ้าฟ้าอกขง6ความห่ามใจเจ้าณรนใขชู่ทั่งพี่น้อง.

****

ฆา ขา ศ์ 1

ท่าน ใจใจ ฮู้ แห้ม ฮ้อน ใฝ่ม

วาฬ 1

ท่าน ใจใจ แห้ม ฮ้ ทา พี่ น้อ6 ก็6 ฆา ขา ศ์

1 น้อฬ แม่น ใจใจ , ฮู้ เจ็น ขาม ใช้ เข่า แม่น ฬ แท่6 ให้ เจ็น ข้ ว่า ท่อฬ ขฉ6 ทา6 ฮู้ ฬ แท่6 ให้ เจ็น แม่น เจ้า เสี ญ ฆา ขิด แท่6 เจ้า พ้า ฮู้ เจ็น พี่ ถิด ให้ ท่าน เจ้า ค้น เจ็น ฬ น้น ใด้ แท่6 ให้ เจ็น. 2 พี่ น้อ6 ฮู้ ใด้ ฮู้ ท่อฬ น้อฬ ค้ ใด้ ข่ ม ใจ ทน ใฉ6 เฉ6 พี่ น้อ6 เฬน ใฬ้ เฬา ฮู้ ก็6 ฆา ขา ศ์.

3 ฮ้ ให้ ฬวาม ฬุ่6 เฬ6 ใx แท่6 ฬวาม ที่6 ใจ มา แท่ เจ้า พ้า แท่6 เจ้า เสี ญ ฆา ขิด เจ้า จ้อม ญุ่ม เฬา น้น ให้ ฮู้ ทั ง พ6 พี่ น้อ6. 4 เจ้า เสี ญ ใด้ ถ้ ว ฮ้ ฉู่ เจ ฬ ท่าน เจ้า ใฉ่ จ้ ท ขาง ใฝ้ ฬ ญุ่ม เฬา เพ่ ฉอฬ ให้ ญุ่ม เฬา น่อฬ ฮ้ ง16 เข้าฬ อ่ ใฬ ทาม นี้ ท่อฬ ขา6 ใจ เจ้า พ้า ฮู้ เจ็น พี่ ญุ่ม เฬา. 5 ฮ้อ6 ฑ ฬวาม ฬุ่6 หน้า มา ทา ให้ ท่าน เจ้า ฮ้ ง ใง ฉาด เจ็ฬ.

เข่า มี น่าว ใx เฬ6 อ่ น

6 น้อฬ น้อฬ ใจ ทาฬ เม่ พี่ น้อ6 ใด้ เอา ทน ฮ้ น พ้าว ว16 ฮ้ ท่าน เจ้า เพ่ ว่า ท่าน เจ้า ใด้ จ้ ท ทา เอา พี่ น้อ6 มา ฮ้อน ฬวาม ฬุ่6 เฬ6 ใx เจ้าวาขิด ทาท ว่า พี่ น้อ6 ใด้ ท่าว ค้น ใง ทา น่าว ใx เฬ6 อ่ น ฮ้. 7 แม่น แล้ว เข่า มี น่าว ใx เฬ6 อ่ น ทาท ว่า มี น่าน ฬ ใด้ เจ็ด ให้ พ6 พี่ น้อ6 หู้6 หูาว แล้ว แย่ ขึ้น แง6 น่าว ใx เฬ6 เจ้า ขา ขิด. 8 ทา ว่า ญุ่ม น้อฬ จ้ ว่า พ6 แฉน เม6 พ้า ลี้ ก็ ฉู่ มา ข่าว น่าว ใx เฬ6 อ่ น ให้ พ6 พี่ น้อ6 เข่า แม่น น่าว ใx เฬ6 อน ญุ่ม น้อฬ ใด้ ข่าว ให้ พ6 พี่ น้อ6 แล้ว น้น ลี้ ฉู่ จ ขา ด่า หาย6. 9 เฬ6 ญุ่ม น้อฬ ใด้ ฬอก ใจ้ ท่อน แล้ว ใจ้ ญุ่ม น้อฬ ฬอก ใหม่ ว่า ฮู้ ใด ข่าว น่าว ใx เฬ6 อ่ น ให้ พ6 พี่ น้อ6 ทาท ณ ด ทั ง น่าว ใx เฬ6 อน พ6 พี่ น้อ6 ใด้ หู้น เอา แล้ว น้น ให้ ฮู้ น้น จ ขา ด่า หาย6. 10 ใจ้ น้อฬ ทา6 เว้า เอา ใจ ฬ เข่า? จ้ ว่า น้อฬ เจ็ด ให้ แม่น ใจ เจ้า พ้า น้อฬ เอา ใจ ใx่ เจ็ด ให้ แม่น ใจ ฬ เข่า? ว่า น้อฬ ทาท เจ็ด แนว น้น น้อฬ ลี้ เข่า เจ็น ฮู้ ใช้ จ้ ท เจ้า ฆา ขิด.

ฆา ขา ศ์ 1

ท่าน ใคร เป็น ขา มใช้

11 พี่ น้อง เอ๋ย น้อย แต่ ให้ พี่ น้อง ทู ว่า น่า อะ ไร อน น้อย ได้ ว่า ให้ พี่ น้อง นั่น เข่า แม่น แล้ ฆ์ ส. 12 ข้อน ว่า น้อย เข่า ได้ เอา น่า อะ ไร นั่น หนึ่ ฆ์ ส แต่ ว่า เข่า มี ฆ์ ใด วอน น้อย อน น้อย ได้ น่า อะ ไร นั่น แม่น เจ้า ฆา ขิด ให้ น้อย.13 ข้อน ว่า พี่ น้อง ได้ ในอัก น้อย แต่ ท่อน เป็น แนว ใด เม่ เก้ น้อย ตู ท่อย ยา ทา ส ขัว นั่น น้อย ได้ ใน่ เม นาง ส เขน โหว เขา เจ้า หน้า เป็น ข้าย ทาย. แต่ ได้ แป่ เขน โหว เขา อ์. 14 เม่ เก้ น้อย ตู ท่อย ยา ทา ส ขัว นั่น น้อย คื ถิ เณ เก้ หนึ ถือ ทน ทั่ หมู่ พี่ ฆ์ ว้า น ขุ น ขาว ฆาว ถือ ทน จี่ ไล เสีด ให้ น้อย เอา ใจ ใจ่ ขิด ฆอ เม่ ขา ฆ์ เจ้า เข่ย ปู่ น้อย.

15 ทา ท ว่า เจ้า หน้า ได้ เข ท เอา น้อย จ้ เต่ เอ็ม น้อย ตู ฆ์ พา น้อย เจ้า หน้า ใจ เม ใจ แนว นั่น จี่ ไล มี ความ หู่ ไล อะ ขึก ทา น้อย มา ให้ เป็น ฆ์ ใช้ อัก ท่าน เจ้า. 16 เจ้า หน้า วอน ให้ น้อย ขู่ ขุ ท่าน เจ้า เพ่ ว่า ให้ น้อย ว่าว น่า อะ ไร ไล เจ้า ฆา ขิด ให้ ส ท่า ไล หนึ อัก นี้ น้อย เข่า ได้ ใจ วาน ทั่ ฆ์ ใด. 17 น้อย เข่า ได้ นั้น ใจ เม ไล เสีย ณา เข็ม ใจ ทา แฉน เป็น ขาม ใช้ ท่อน น้อย นั่น น้อย ขืน ออก ใจ แฉ่น อิน เม อา ขา แข้ว ค้ ค้น มา เม ได มา เณ ใหม่.

18 แต่ นั่น มา ได้ ขาม ว้ น้อย ได้ นั้น เม่ ทา ท่าน เท็ ฉา ฆ์ เม ไล เสีย ณา เข็ม ได้ ฮี้ ไล ฆ์ หนึ ไล ท่าน ขัว ท้า มี้. 19 ทา ท ว่า น้อย เข่า ได้ พี้ ขาม ใช้ ฆ์ ใด ได้ พี้ ท่าน ฉา ทอย น้อ ดาย เจ้า จอม ฆ์ เป็น หน้า เก่ นั่น. 20 อัก น้อย ได้ แต้ม ข้ มา ทา พี่ น้อ นี้ เจ้า หน้า ค้ ทู ว่า น้อย เข่า ได้ เจ้า แข้ว. 21 ที่ มา น้อย ได้ ไล เม ลิ ข แต่ เม ลิ ขี ที. 22 แฉน ส เขน โหว เขา ฆ์ ที่ ไล ดาย นั่น เข่า มี ใฉ ทู น้อย. 23 เฆา ได้ อิน เก่ ว่า แต่ ท่อน ท่าน เวีย ใหม่ นาง นุ่ม เขา ใช้ ได้ ว่าว น่า อะ ไร เม ความ เล่ อน แต่ ท่อน ท่าน เวีย เสีด ข้าย.

24 แฉน เฆา ได้ ข้อ ตู เจ้า หน้า ค้ ข้อน น้อย นั่น ถ.

วาย 2

แฉน ขาม ใช้ พู่ น ทู ท่าน ใคร

1 แต่ นั่น มา ได้ ขี ข้ ว้ น้อย แต่ ท่าน ขา นา ขา ได้ เม่ เม เสีย ณา เข็ม ใหม่ เก่ นี้ ได้

เอา ท่าน ที่ โต จึง ท่อง. 2 น้อง ได้ นั้น แม่ แล้ว ความ เจ้า พ้น ได้ บอก น้อง. แข้ว น้อง ได้ โต น่าว ใจ แล้ว อน น้อง เจ็บ ได้ ว่าว ให้ ส ท่าง พ้น นั้น ให้ เรา พ้น แข้ว ตู้ แล้ ได้ โต ชี้ ให้ ดู้ โตก พ้น เพ่ ชี้ น่า ว่า น้อง คุ แบน แล้ว ทะ ข้อ ว่า ได้ แบน แล้ว แข้ว เข่า มี บาย จ้ว. 3 ท่าน ที่ โต ดู้ ดู่ ท่อง น้อง นั้น ตา ว่า เป็น ส ทาษ เรา ค้ เข่า ได้ โล่ม นาง ให้ เสีย ชีด แล่น ง่าย พ้น. 4 ตาก ว่า มี พี่ น้อง ท่าง หน้า จ้ก เน้า มา ชี เจ็บ ความ ท้ ท่าง คุ่ม เตา ได้ ท่อง บาย ตาง เจ้า เสีย คุ่ ราจ้ด เพ่ เรา แต่ โล่ม ให้ คุ่ม เตา ค้น เป็น ส น้อง คุ่ จ้. 5 ตาก ว่า คุ่ม เตา เข่า โจ้ ใจ ท่อง ความ เรา คุ่ จ้อด ใจ ค้ เพ่ ว่า ดู่ จก ทึม น่าว ใจ แล้ แท้ นั้น จ้ว ให้ พ้ จ พี่ น้อง.

6 พ้ จ นั้น เรา ว่า เรา เป็น โตก (เรา เจ็บ เป็น แนว ใด มา ท่อน ค้ มัก เท้) ค้ เข่า มี จ้ก จ้ จึง น้อง เพ่ ว่า เจ้า พ้น เข่า ได้ เพ้ง หน้า ดู่ ใด พ้ จ แต่น นั้น เรา ว่า เรา เป็น โตก, น้อง ค้ เข่า ได้ จ้ จึง ที่ม แท่น. 7 ตาก ว่า เป็น ความ ขึ้น แม่ เรา เห็น เจ้า พ้น ให้ น้อง ว่าว น่าว ใจ แล้ ให้ แต่น ส เข่า เสีย ชีด แล่น ง่าย พ้น, แล้ เจ้า พ้น ให้ เจ โต ว่าว น่าว ใจ แล้ ให้ แต่น ส เสีย ชีด แล่น ง่าย พ้น. 8 เพ่ ว่า เจ้า พ้น ให้ แต่ง ท่าน เจ โต เป็น งาม ใช้ จึง ตา แต่น ส ท้ ชีด จอ จ แล่น ง่าย พ้น แข้ว ให้ แต่ง น้อง เป็น งาม ใช้ จึง ตา ส ท่าง พ้น. 9 ท่าน ชา โก โจ ท่าน เจ โต แท่ จ ท่าน โจ้ น นั้น ทาย ส เป็ง หน้า ท้ ตา เป็น ทึก เป็น เรา ให้ พ้ จ เรา ได้ เจ็บ เจ้า พ้น ได้ ให้ แต่ง น้อง แข้ว เรา ได้ นี่ มี น้อง แท่ จ ท่าน ง่า นา ง่า เพ่ ให้ ดู้ ว่า คุ่ม เตา เท็ จ เพ็ด เสีย จ้ก ท่อง ตาก. ให้ คุ่ม น้อง จึง ตา ส ท่าง พ้น แข้ว พ้ จ ท่าน จึง ตา แต่น ส ท้ ชีด จอ จ แล่น ง่าย พ้น. 10 ตาก ว่า พ้ จ เรา ได้ ติด เห็น คุ่ม น้อง เข่า ให้ โหล่ จ้ม พ้ จ ส ลด ลี่, นั้น ค้ เป็น จ้ก คุ่ม น้อง ได้ เอา ใจ ใจ่ เสีย แข้ว.

ท้าน โป โจ ว่า ให้ ท่าน เจ โต ที่ เม่ จ น ที่ โอ ลี่

11 แม่ ท่าน เจ โต มา ถอด เม่ จ น ที่ โอ ลี่ แข้ว น้อง ค้ ได้ ฉัด ความ ที่ หน้า ท่าน จ้อน ว่า ท่าน ได้ เสีย ฉัด แท้. 12 ท่อน เจ้ ส น่ จ ท่าน ชา โก โจ มา ถอด นั้น ท่าน เจ โต ค้ ได้ ทิน ท่อง พ้ จ ส ท่าง พ้น แม่ เรา มา ถอด แข้ว ท่าน ค้ ออก จึง ตาก ดู้ เพ่ ชี้ น แต่น ท้ ชีด จอ จ แล่น ง่าย พ้น. 13 แต่น ส จิ่ว อั่น นั้น ค้ ได้ เห็า ตาง ฉัด ท่อง ท่าน เจ โต ท่าน ง่า นา ง่า ค้ ตู่ จ ได้ เห็า แนว เข่า ถิ ท่อง เรา. 14 แม่ น้อง เห็น เรา เข่า ได้ เสีย ท่อง น่าว ใจ จ น นั้น น้อง จึ่ จ

ฆา ฆา ศ์ 2

เจ้า ใจ๋ ท่าน เป็ โกศ์ หน้า ฅ เศ็ง ท่า ท่าน เป็น ฅ ชีว ท่าน เข่า ท่อง งาง ทาง ฅ ชีว แข้ว เข่า เสีด เณง ฅ ชีว ท่าน กู่ ใณ่ม นาง ฅ ท่าง พ้น ใช้ เสีด ท่อง งาง ทาง ฅ ชีว ใพ่.

ตู้ ฅ ค์ ก่อง ฆ์ งาง ใน้ ง ท่อง งาง ทาง เจ่

15 ณุ่ม เขา เป็น ฅ ชีว เข่า แม่น เป็น ฅ ท่าง พ้น ตู้ มี งาง. 16 ทาท ณุ่ม เขา ค์ ทู้ ว่า งาง ทาง จอ แท่ ง ดา น้น เข่า เสีด ใช้ ตู้ ใด เป็น ฅ ทู้ ตู้ ถ้ ด้, มี ท่ ท่อง งาง ทาง เจ่ เจ้า เส ณุ่ ท่ น้น แม่น ว่า ณุ่ม เขา ค์ กู่ ง เจ่ เจ้า เส ณุ่ จา จ้ด เพ่ ถู ด้ นั่ง เณ้า เป็น ตู้ ถ้ มี แม่น ท่อง งาง ทาง เจ่ เจ้า เส ณุ่ จา จ้ด เข่า แม่น เสีด ท่อง งาง ทาง จอ แท่ ง ดา เพ่ ว่า เสีด ท่อง จอ แท่ ง ดา น้น เข่า มี ตู้ ใด ตี่ เป็น ฅ ทู้ ตู้ ถ้ ณ ด้. 17 อน จ์ ท ณุ่ม เขา ตี่ พ้น ใจ ใช้ เป็น ฅ ถ้ มี แม่น ท่อง งาง ทาง เจ้า จา จ้ด น้น ว่า ณุ่ม เขา กู่ เป็น ฅ งาง แน น้น เจ้า จา จ้ด ตี่ ทุ่ม พ ง าง เข่า ? เข่า เป็น แน น้น ด้. 18 อน ก้อง ด้ แง่ ฆ์ แข้ว น้น ว่า ก้อง ด้ เสีด นั้น ใพ่ ก้อง ค์ เป็น ฅ ขัน งาง ทาง จ้อง. 19 ว่า ทาท ท่าว ขอด จอ แท่ ง ดา น้น ก้อง ด้ ทาง ฆ์ จอ แท่ ง ดา แข้ว เพ่ ว่า ก้อง ตี่ ด้ มี ตุ่ เง่ ง ชู่ ทั ง เจ้า พ้า. 20 ก้อง ง เง ตุ่ า จ้ ทั ง เจ้า พ้า จา จ้ด แข้ว ก้อง จ์ เข่า มี ตุ่ เง่ ง ทาท ว่า เจ้า จา จ้ด มี ตุ่ เง่ ง ชู่ ทั ง ก้อง ตุ่ เง่ ง ก้อง ค์ ชู่ พ แ ม่ ค แ จ้ น้ ค์ มี ข้อน เจ่ ย ท เจ้า พ้า ตู้ ถก ก้อง แท่ จ้ ฆ์ ตุ่ เง่ ง ท่า ก้อง.

21 ก้อง เข่า ด้ จ้ ฆ์ ความ ทู่ เท แ ใจ เจ้า พ้า ว่า ทาท ความ ถ้ มี แม่น ด้ มา ทาง จอ แท่ ง ดา แข้ว เจ้า จา จ้ด เพ็ด เง่ ง น้น ค์ เข่า มี งาง จ์ แ.

งาง 3

จอ แท่ ง ดา ห้ ว่า เจ่

1 พี่ น้อ แ จา ฆา ศ์ ตู้ เข่า มี ความ ค์ ด อ่าว เอ่ ง ใด ด้ งัด ใจ พ แ พี่ น้อ แ เข่า ใช้ เจ่, เจ้า เส ณุ่ ง เง ตุ่ า จ้ ก่ พ้า พ แ พี่ น้อ แ แข้ว น้น. 2 ก้อง แอ่ ทู่ ความ ถึว ว่า พ แ พี่ น้อ แ ด้ เจ้า ณ เน น้น ด้ ข้อน เสีด ท่อง จอ แท่ ง ดา เข่า ? ห้ ว่า เม่ ด้ ข้อน ใน ณ่าว ใจ เท แ แข้ว เจ่. 3 พ แ พี่ น้อ แ กู่ เป็น ฅ ใช้ ค้า เณ น้น อ่า เม่ แท่ แจก พ แ พี่ น้อ แ ท่อง งาง ทาง เจ้า ณ เน ใจ แข้ว มา จ้ พ แ พี่ น้อ แ ถ ตี่ เสีด ใช้ จุ ฉ้ ง ง เง ว เณ แ งาง ทาง ตู้ ฅ เสีด.

4 พ แ พี่ น้อ แ ด้ เสีด ท่อง

3 ยอห์น 3

ขณะที่พวกน้องมาเยี่ยมข้าพเจ้าแล้ว ก็ได้ยกย่องในความรักของท่านต่อหน้าคริสตจักร ท่านจะช่วยส่งพวกเขาไปในทางที่ถูกต้องตามที่พระเจ้าทรงพอพระทัยได้ดีมาก 7 เพราะว่าเขาได้ออกไปเพื่อพระนามของพระองค์ โดยไม่รับสิ่งใดๆ จากคนต่างชาติ 8 ดังนั้นเราจึงควรต้อนรับคนเหล่านี้ เพื่อเราจะได้ร่วมงานกับพวกเขาในการนำความจริงมาสู่โลก

9 ข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายถึงคริสตจักรแล้ว แต่ดิโอเตรฟิสผู้ชอบเป็นใหญ่ในหมู่พวกเขาไม่ยอมรับเรา 10 ดังนั้นเมื่อข้าพเจ้ามาถึง ข้าพเจ้าจะเตือนเขาถึงการกระทำที่เขาทำ โดยการพูดเหลวไหลใส่ร้ายเรา และเมื่อเขาไม่พอใจกับเพียงเท่านี้ เขาก็ไม่ต้อนรับพี่น้องที่มาเยี่ยม และยังขัดขวางคนที่อยากจะทำเช่นนั้นด้วย และขับไล่พวกเขาออกจากคริสตจักรอีกด้วย

11 ที่รักทั้งหลาย อย่าเลียนแบบสิ่งชั่วร้าย แต่จงเลียนแบบสิ่งที่ดี ผู้ที่ทำดีย่อมมาจากพระเจ้า แต่ผู้ที่ทำชั่วไม่เคยเห็นพระเจ้าเลย 12 ทุกคนยกย่องเดมีตริอัส และความจริงก็ยืนยันเขาด้วย เราเองก็ยืนยันเขาด้วย และท่านก็รู้ว่าคำพยานของเรานั้นเป็นความจริง

13 ข้าพเจ้ามีหลายสิ่งที่จะเขียนถึงท่าน แต่ข้าพเจ้าไม่อยากใช้หมึกและปากกาเขียนจดหมายถึงท่าน 14 ข้าพเจ้าหวังว่าจะได้พบท่านในไม่ช้า แล้วเราจะได้พูดคุยกันต่อหน้า

ขอให้สันติสุขจงมีแด่ท่าน มิตรสหายของเราทุกคนขอฝากความคิดถึงมายังท่าน ขอให้เราแต่ละคนทักทายมิตรสหายของเราด้วยนะ

3 ยอห์น

1 ข้าพเจ้าผู้เป็นผู้อาวุโส ขอเขียนจดหมายนี้ถึงกายอัสผู้เป็นที่รักของข้าพเจ้าด้วยความรักอย่างแท้จริง 2 ที่รักทั้งหลาย ข้าพเจ้าอธิษฐานขอให้ท่านมีสุขภาพแข็งแรงและมีความสุขในทุกสิ่งทุกอย่าง เช่นเดียวกับที่จิตวิญญาณของท่านมีความสุขอยู่แล้ว 3 ข้าพเจ้ามีความยินดีเป็นอย่างยิ่งเมื่อพี่น้องได้มาเยี่ยมและเล่าให้ฟังถึงความจริงที่มีอยู่ในตัวท่าน และวิธีที่ท่านดำเนินชีวิตตามความจริง 4 ไม่มีสิ่งใดที่ทำให้ข้าพเจ้ามีความสุขมากไปกว่าการได้ยินว่าลูกๆ ของข้าพเจ้าดำเนินชีวิตตามความจริง

5 ที่รักเอ๋ย ท่านได้แสดงความซื่อสัตย์ในการต้อนรับพี่น้องที่มาเยี่ยมท่าน ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเป็นคนแปลกหน้าสำหรับท่านก็ตาม 6 พวกเขาได้เล่าให้คริสตจักรฟังถึงความรักของท่าน ขอให้ท่านช่วยส่งพวกเขาไปในทางที่ถูกต้องตามที่พระเจ้าทรงพอพระทัยเถิด ท่านจะทำเช่นนี้ได้ เพราะพวกเขาได้ออกไปเพื่อพระนามของพระองค์ โดยไม่รับสิ่งใดๆ จากคนต่างชาติ 8 ดังนั้นเราจึงควรต้อนรับคนเหล่านี้ เพื่อเราจะได้ร่วมงานกับพวกเขาในการนำความจริงมาสู่โลก

9 ข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายถึงคริสตจักรแล้ว แต่ดิโอเตรฟิสผู้ชอบเป็นใหญ่ในหมู่พวกเขาไม่ยอมรับเรา 10 ดังนั้นเมื่อข้าพเจ้ามาถึง ข้าพเจ้าจะเตือนเขาถึงการกระทำที่เขาทำ โดยการพูดเหลวไหลใส่ร้ายเรา และเมื่อเขาไม่พอใจกับเพียงเท่านี้ เขาก็ไม่ต้อนรับพี่น้องที่มาเยี่ยม และยังขัดขวางคนที่อยากจะทำเช่นนั้นด้วย และขับไล่พวกเขาออกจากคริสตจักรอีกด้วย

11 ที่รักทั้งหลาย อย่าเลียนแบบสิ่งชั่วร้าย แต่จงเลียนแบบสิ่งที่ดี ผู้ที่ทำดีย่อมมาจากพระเจ้า แต่ผู้ที่ทำชั่วไม่เคยเห็นพระเจ้าเลย 12 ทุกคนยกย่องเดมีตริอัส และความจริงก็ยืนยันเขาด้วย เราเองก็ยืนยันเขาด้วย และท่านก็รู้ว่าคำพยานของเรานั้นเป็นความจริง

13 ข้าพเจ้ามีหลายสิ่งที่จะเขียนถึงท่าน แต่ข้าพเจ้าไม่อยากใช้หมึกและปากกาเขียนจดหมายถึงท่าน 14 ข้าพเจ้าหวังว่าจะได้พบท่านในไม่ช้า แล้วเราจะได้พูดคุยกันต่อหน้า

ขอให้สันติสุขจงมีแด่ท่าน มิตรสหายของเราทุกคนขอฝากความคิดถึงมายังท่าน ขอให้เราแต่ละคนทักทายมิตรสหายของเราด้วยนะ

3 ยอห์น

1 ข้าพเจ้าผู้เป็นผู้อาวุโส ขอเขียนจดหมายนี้ถึงกายอัสผู้เป็นที่รักของข้าพเจ้าด้วยความรักอย่างแท้จริง 2 ที่รักทั้งหลาย ข้าพเจ้าอธิษฐานขอให้ท่านมีสุขภาพแข็งแรงและมีความสุขในทุกสิ่งทุกอย่าง เช่นเดียวกับที่จิตวิญญาณของท่านมีความสุขอยู่แล้ว 3 ข้าพเจ้ามีความยินดีเป็นอย่างยิ่งเมื่อพี่น้องได้มาเยี่ยมและเล่าให้ฟังถึงความจริงที่มีอยู่ในตัวท่าน และวิธีที่ท่านดำเนินชีวิตตามความจริง 4 ไม่มีสิ่งใดที่ทำให้ข้าพเจ้ามีความสุขมากไปกว่าการได้ยินว่าลูกๆ ของข้าพเจ้าดำเนินชีวิตตามความจริง

5 ที่รักเอ๋ย ท่านได้แสดงความซื่อสัตย์ในการต้อนรับพี่น้องที่มาเยี่ยมท่าน ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเป็นคนแปลกหน้าสำหรับท่านก็ตาม 6 พวกเขาได้เล่าให้คริสตจักรฟังถึงความรักของท่าน ขอให้ท่านช่วยส่งพวกเขาไปในทางที่ถูกต้องตามที่พระเจ้าทรงพอพระทัยเถิด ท่านจะทำเช่นนี้ได้ เพราะพวกเขาได้ออกไปเพื่อพระนามของพระองค์ โดยไม่รับสิ่งใดๆ จากคนต่างชาติ 8 ดังนั้นเราจึงควรต้อนรับคนเหล่านี้ เพื่อเราจะได้ร่วมงานกับพวกเขาในการนำความจริงมาสู่โลก

9 ข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายถึงคริสตจักรแล้ว แต่ดิโอเตรฟิสผู้ชอบเป็นใหญ่ในหมู่พวกเขาไม่ยอมรับเรา 10 ดังนั้นเมื่อข้าพเจ้ามาถึง ข้าพเจ้าจะเตือนเขาถึงการกระทำที่เขาทำ โดยการพูดเหลวไหลใส่ร้ายเรา และเมื่อเขาไม่พอใจกับเพียงเท่านี้ เขาก็ไม่ต้อนรับพี่น้องที่มาเยี่ยม และยังขัดขวางคนที่อยากจะทำเช่นนั้นด้วย และขับไล่พวกเขาออกจากคริสตจักรอีกด้วย

11 ที่รักทั้งหลาย อย่าเลียนแบบสิ่งชั่วร้าย แต่จงเลียนแบบสิ่งที่ดี ผู้ที่ทำดีย่อมมาจากพระเจ้า แต่ผู้ที่ทำชั่วไม่เคยเห็นพระเจ้าเลย 12 ทุกคนยกย่องเดมีตริอัส และความจริงก็ยืนยันเขาด้วย เราเองก็ยืนยันเขาด้วย และท่านก็รู้ว่าคำพยานของเรานั้นเป็นความจริง

13 ข้าพเจ้ามีหลายสิ่งที่จะเขียนถึงท่าน แต่ข้าพเจ้าไม่อยากใช้หมึกและปากกาเขียนจดหมายถึงท่าน 14 ข้าพเจ้าหวังว่าจะได้พบท่านในไม่ช้า แล้วเราจะได้พูดคุยกันต่อหน้า

ขอให้สันติสุขจงมีแด่ท่าน มิตรสหายของเราทุกคนขอฝากความคิดถึงมายังท่าน ขอให้เราแต่ละคนทักทายมิตรสหายของเราด้วยนะ

วาระที่ 3

ข้อ๙ ความจริงแท้นั้นเป็นดังนี้. 18 ว่าเมื่อ เจ้าพี่ให้เกิดมาเป็นคู่ความจริงแท้แน่วแน่ เมื่อว่าเจ้าพี่ได้ให้ท่านอัยการตามหาความจริงแท้.

19 ว่าแล้วนั้น มีอยู่แต่ดาวิดเสียหรือ? มีอยู่แต่ดาวิดคนเดียวเท่านั้นหรือ ที่เห็นอกขั้นขาดหายไปเสีย ให้เขาว่าเขาสู้ได้ ความจริงแท้นี้มาถึง พวกเขาได้ตั้งอยู่แต่ดาวิดให้สมนั้น มีสู้สงครามสู่หน้าอยู่ดาว. 20 มีดาวดิ้นได้เป็นคู่เอาสู่หน้าอยู่ดาวเจ้าพี่เป็นดาวดิ้น.

ขณะหน้าอยู่แต่ดาวิด

21 ว่าแล้วนั้น อยู่แต่ดาวิดนิดหนึ่งความเจ้าพี่จางแท้นเป็น? เป็นแม่นแล้วนั้น ว่าเมื่อเจ้าพี่ให้อยู่แต่ดาวิดเป็นขณะใช้สมคู่ชีวิตได้ ความดีมีแม่นสิ่งดูดีได้ ข้อนอยู่แต่ดาวิดเท่า. 22 เมื่อความขาดพี่ได้เจ้าว่า สรรเสริญพระเจ้าผู้ทรงชาติให้เพื่อสู่ดูดีได้เช่นความจริงแท้นแล้วได้เดินเจ้าเสียนี่ เป็นทุกเป็นเรา.

23 เดินความเดินเป็นเหมือนมาถึงนั้น นี่มาเถอได้เพราะผู้ทอดแสงอยู่แต่ดาวิดจึงได้เกิดสุขเห็นว่าความเดินนั้นมาให้ดูเห็น. 24 เกิดนั้นอยู่แต่ดาวิดจึงดูเมื่อเจ้าได้เห็นเจ้าเสียนี่มา เพื่อนี่มาถึงได้เป็นสิ่งมีแม่นแล้วได้เพื่อชีวิตความเดิน. 25 ได้ความเดินได้มาแล้ว นี่มาถึงจึงเป็นได้ผู้ทอดแสงอยู่แต่ดาวิด. 26 ช่วงขณะเดินนั้นพวกพี่น้องคือเป็นคนเจ้าพี่ถวายทึงเจ้าเสียนี่ อาศัย. 27 ข้อนว่าพวกพี่น้องผู้ได้ขึ้นที่มาช่วยทึงเจ้าอาศัยแล้ว ดูเขาขาดคือผู้ทึงเจ้าอาศัย. 28 เกิดนั้นจึงว่าสิ่งข้อว่าสท่าวพนี, สใช้ดูดข้อว่าสท่าว, ผู้ทูดข้อว่าผู้ชาย, คือเป็นสิ่งถวายนี่ถึงเจ้าเสียนี่อาศัย. 29 ว่าพวกพี่น้องเป็นสเจ้าอาศัยแล้ว พวกพี่น้องคือเป็นเดินขาดท่านอัยการตามแต่ได้มุนมองช่วยความเจ้าพี่ได้จางแท้น.

วาระ 4

ท่านโปโลและดอมพี่น้องเมื่อทาขาที่

1 น้อยเจ้าเกิดนี้ หรือว่าเดินใดเจ้าเถอมุนมองทูดเป็นเด็กน้อยผู้ตาว่ามนเป็นเจ้าเถอ

วาระที่ 4

เธนะลี้ลับ ลี้เร่า ท่าธรรมดาของชาวโลก. 2 ลี้เพื่อรู้ชั่วดีแล้วแต่ชั่วเธนะ ที่ของ ตามอำเภอใจ ที่ดีมีไว้ (ของที่ดี). 3 ฉันเอาลี้เหล็กมาเป็นเล็กน้อย ฉันเอาลี้เป็นน้อยชั่วแล้วชั่วดีธรรมดาที่นี้. 4 เมื่อตามแข้ว เจ้าฟ้าลี้โธรมชาติเจ้ามาออกพื้นชั่วรู้ว แข้วให้ชั่วดีธรรมดาแต่ดา. 5 เพื่อรู้เอาพื้นชั่วดีธรรมดาแต่ดา เหล็กนั่นฉันเอาจึงได้เป็นของเจ้าฟ้า. 6 เมื่อฉันเอาเป็นของเจ้าฟ้าแข้ว เจ้าฟ้าจึงโธรมีพื้นเธนเจ้าของเก่ามา ชั่วดีใจฉันเอา เจ้าเธนนั่น แต่ว่า อังวาเป็นเจ้าพี่. 7 เป็นเหล็กนั่น ข้อนเจ้าฟ้านั่นด พื้นพี่น้องจึงเร่าได้เป็นน้อยรู้ดี ได้เป็นของเจ้าฟ้า เมื่อเป็นของแข้ว ลี้เป็นเจ้าแล้วมีนมี.

8 แต่ก่อน พื้นพี่น้องรู้เร่าเชื่อถือเจ้าฟ้า พื้นพี่น้องลี้เป็นน้อยธรรมดา เร่าแม่นเจ้าฟ้า. 9 ตามรู้ พื้นพี่น้องถือเจ้าฟ้าแข้ว ถือเอาว่า เจ้าฟ้าถือพื้นพี่น้องแข้ว เหล็กนั่นเป็นแนวใดพื้นพี่น้องจึงชี้ลันดาธรรมดาแนวเร่าอร่อย แต่เร่ามีอยู่ใดด พื้นพี่น้องชั่วชั่วดีแล้วแต่มนใหม่อ่า? 10 พื้นพี่น้องถึงมี, ถึงเธน, ถึงมา, ถึงปี. 11 น้อยเดาถอมพื้นพี่น้องข้าวว่าอักษรมากหนาอยู่น้อยได้เสียถึงพื้นพี่น้องนั่นชุเร่ามีคำอร่อย.

12 พี่น้องเอง น้อยให้พื้นพี่น้องเป็นเหล็กน้อยเพราะน้อยลี้เรียงเป็นเหล็กพื้นพี่น้องแรกนะ พื้นพี่น้องเร่าได้เสียสักอร่อยน้อย. 13 พื้นพี่น้องลี้ถือแข้วแต่แรงน้อยได้ข้าวน่าวใจเธอให้พื้นพี่น้องนั่นแม่นเดือนน้อยเรียงเป็น. 14 ถ้าว่าน้อยเรียงเป็นเป็นอักษรใจพื้นพี่น้องลี้ดี พื้นพี่น้องลี้เร่าได้ดูง่าย ถือว่าเสียหน่ายน้อยแข้วรู้ได้ใดมต้อนน้อยเหล็กแดนชั่วท่าหน้าเจ้าฟ้า ทั่วว่าเป็นเหล็กต้อนเจ้าเสียสุราขัด. 15 พื้นพี่น้องมีความเมื่อมีนนั่น พื้นพี่น้องขัดอร่อยแข้วอ่า? น้อยรู้ความ พื้นพี่น้องเว้าว่าถ้าเสียได้พื้นพี่น้องชี้ตรงถ้าพื้นพี่น้องออกให้น้อย. 16 น้อยได้เว้าความนี่ให้พื้นพี่น้องพื้นน้อยรู้เป็นชั่วดีพื้นพี่น้องแนวนั่นอ่า?

17 พื้นอื่นเอาใจพื้นพี่น้องนั่นเร่าแม่นใช่มนให้พื้นพี่น้องได้ดีท่าใดแท้แข้วเร่าแต่ดีนั่นให้พื้นพี่น้องให้ท่าออกอร่อยเพื่อให้พื้นพี่น้องเอาใจเรา. 18 จักเอาใจถือใช่มนถ้าดีลี้เป็นจักดีเมื่อเร่า เร่าแม่นว่าเร่อยู่ท่อยพื้นพี่น้องที่นั่น. 19 ยกอก

ฮา ขา ศ์ 4

แพง เอ็ด น้อย ผู้ ขาย มี่ ณ์ ใจ เท่ ม ใหม่ เณ ผู้ เป็น เอ็ม เจ็บ เจ้ ออก บุ น้ น ถ์ ห้ น ว่า เจ้า เสี ณ์ ฮา ขิ ด ผู้ ข้า ง มี่ ก โ พ็ พี่ น้อ ง นั้ น. 20 ใจ้ น้อย แต่ ชู่ ท่อย พ็ พี่ น้อ ง เพ่ ว่า น้อย แต่ ปั น ความ ง่า ท เจ้า เณ้า เจ้า ข้อน ว่า น้อย เ ฮา ถอม พ็ พี่ น้อ ง.

แจด แพ่ แม่ ขา ทา ทั ง น่า ง ณ่ า ขา

21 พ็ พี่ น้อ ง ชู่ ท่อย ง ฐ ง ทา ง แพ่ ง ถา, พ็ พี่ น้อ ง เข้า ใ ถ้ ใน ความ ฮอ ง แพ่ ง ถา อ่า? ให้ ง อ ท น้อย เง็ ง ถ. 22 ข้อน มิ แพ้ ม ใจ้ หนึ่ ง พึ ง ขา ง หน้า ท่า น อั ง ขา ขาม มิ บุ ท xอ ง ฉา ย. ชู่ ร ออก หนึ่ ง ชู่ ทู ง น้อย ฉ่ ฐ ง, ชู่ ร ออก หนึ่ ง ชู่ ทู ง เป็น นา ง (ห้ ท่า ง). 23 บุ ท ชู่ ออก หนึ่ ง ชู่ ทู ง น้อย ฉ่ ฐ ง น้ น ค้ ออก เณ เง็ ง เจ็ ฐ ฮา ขา ท ว่า บุ ท ออก หนึ่ ง ชู่ ทู ง เป็น นา ง ค้ ออก เณ ความ เจ้า หน้า ใ ถ้ จ้า ว แพ้ น. 24 พ็ ง จ็ ท นี้ เป็น ความ แจด แพ่ เพ่ ว่า ชู่ ทู ง xอ ง ศ น้ น ใ ถ้ ความ จ้า ว แพ้ น xอ ง แน ว ชู่ ร แม่ น ขา ทา ออก บุ ท ผู้ เป็น ศ น้อย ฉ่ ฐ ง ความ จ้า ว แพ้ น น้ น เสี ด พั ง พุ ณ์ ณ า ฮ. 25 ขา ทา น้ น ค้ เณ พุ ณ์ ณ า ฮ หนึ่ ง แต่ น ถ์ น อา ขา จ์ แม่ น เม็ ง เสี บุ ณ า เข็ ม ใจ้ นี้ ข้อน ว่า เสี น ใ ฟ เท็ ง เม็ ง เป็น น้อย ฉ่ ฐ ง เพ็ ด. 26 ขา ท ว่า เม็ ง เสี บุ ณ า เข็ ม ชู่ เม็ ง โ ณ น้ น เป็น เม็ ง ฮ์ ณ แพ่ ง ถา แพ่ ง เป็น เอ็ม ณุ ม เ ขา. 27 ท่อย ความ พึ ง ขา ง หน้า ว่า;

ชู่ ทู ง เป็น พน เข้า มี บุ ท เอ็ ย ให้ เม็ ง ม่ ณ เง็

ชู่ ทู ง เข้า เจ็ บ ท้อ ง ออก บุ ท เอ็ ย ให้ เพ่ ง xง ข้อน

ข้อน ว่า แม่ ท้า ง ค้ ทู ง มิ บุ ท ทา ย เณ ชู่ ทู ง มิ ด ฐ

28 ขา ท ว่า พี่ น้อ ง เอ็ ย ณุ ม เ ขา ค้ เป็น บุ ท ท่อย ความ จ้า ว แพ้ น เณ ง ท่า น อู ณ า ท. 29 ขา ท ว่า ง าง น้ น ชู่ ออก ขา ง โ xม ฉ่ ใ ถ้ โ ณ่ ม นา ย ชู่ ออก ขา ง มี่ ง ณ ณ เจ้า หน้า เณ ง ใ ถ ง าง ใจ้ ค้ เป็น เณ ง น้ น. 30 ม น พา ย ร์ ข้อน ว่า บุ ท ชู่ ทู ง เป็น น้อย ฉ่ ฐ ง น้ น เข้า มี ง ฐ ง ชี่ ใ ถ้ มุ่ น ม็ ง ท่อย บุ ท ชู่ ทู ง ห้ ขา ง. 31 เป็น เณ ง น้ น ถ์ พี่ น้อ ง เอ็ ย ณุ ม เ ขา เข้า เป็น บุ ท ชู่ ทู ง น้อย ฉ่ ฐ ง ณุ ม เ ขา เป็น บุ ท ชู่ ทู ง ห้ ขา ง.

วา ย 5

พั น ใจ ชู่ ทั ย ความ ห้ ขา ง

3 ยา ต์ 5

1 ข้อน ความ ท์ ท่าง น์น ด์ เร้า 3 า ษิด จึ่ง ให้ พ่งเหา เป็น ส ท์ ท่าง งน์ น์น ให้ ใจ ฒ์น ฐ์ ท์ ง ความ ท์ ท่าง แข้ว ท่า งน้า เป็น น์อย ฐ์ง อ็ก ง าง ใน์ย ท้อน.

2 ให้ เง่ง ฤ ! น์อย แม่น ใง ใจ x ง อก พ่ง พี่ น์อง ว่า พ่ง พี่ น์อง เจ็ด ษิด แข่น ง าย ฒ์น เร้า 3 า ษิด ค้ เง่า มี ค่า x ง ท์ ง พ่ง พี่ น์อง. 3 น์อย เป็น จึ่ง ให้ ฐ์ ส ฐ์ เจ็ด ษิด แข่น ง าย ฒ์น น์น เ า ฐ์ เจ็ด ท่อย 3 อ แท่ง ด า เท็ง เฒ็ด. 4ว่า พ่ง พี่ น์อง ใส่ ม อน เป็น ส ถ์ มี แม่น เจ็ด ท่อย ง ง ง ทาง 3 อ แท่ง ด า น์น ค้ ง ด์ ต็ด ณาด x เร้า 3 า ษิด แท่ง ง ด์ ทุ ด อ ท x เร้า น้า แข้ว. 5 ข้อน ว่า ณุ ม น์อย ใส่ ม อน ให้ เร้า น้า ด์ ด ให้ ณุ ม เหา เป็น ส ถ์ มี แม่น ก่ เร้า น้า ณุ ม เหา จึ่ง ต อ ค้า อ็ก น์น ค้ แม่น เร้า ณ ณ ท์ ง ความ เ ฐ์. 6 ข้อน ว่า เม่ เน้า ห่ ม ท์ ง เร้า เจ็ ณุ 3 า ษิด แข้ว อ็ก เจ็ด ษิด แข่น ง าย ฒ์น ห้ เง่า เจ็ด ค้ เง่า ท่าง x ง มี ก่ ว่า ความ เ ฐ์ ง ด์ เจ็ด ให้ เป็น ความ ห อก น์น ค้ ถ์ แข้ว.

7 พ่ง พี่ น์อง ง ด์ แข่น แน่ง ทน์ น์น ถ์ แข้ว แม่น ใส ง ด์ ณ ถ์ น เง่า ให้ พ่ง พี่ น์อง ฒ์ง ความ ถ์ มี แม่น. 8 อ็ก ฟา ฐ์ ณ อ ณ ใจ แน 3 น์น เง่า แม่น ม า แท่ ท่าน เร้า ฐ์ ห อก ท า พ่ง พี่ น์อง. 9 เ ฐ์ แข้ง น์อย ส ค้ ณ ด ให้ แข้ง เท็ง เฒ็ด ใง น์น้. 10 น์อย เ ฐ์ พ่ง พี่ น์อง ท าง เร้า จ อม ฐ์ เป็น น้าว่า พ่ง พี่ น์อง ฐ์ เง่า มี ความ ฒ์ แน 3 ท่ เจ็ด ห้ า ย ให้ พ่ง พี่ น์อง น์น ฐ์ เป็น ฐ์ ใด ค้ เ า ฐ์ จุ ก ใน์ย. 11 พี่ น์อง เ อ ย, ว่า น์อย ฑ์ ง ว ให้ เจ็ด ษิด แข่น ง าย ฒ์น เป็น แน 3 ใด น์อย ฑ์ จุ ก ใน์ม น า ง ว่า แน 3 น์น ใ ม้ 3 า แต่ น ค้ เง่า เป็น อ็ก ฒ์ง ง าท. 12 พ่ง ฐ์ ม า ท่ เจ็ด ห้ า ย ให้ พ่ง พี่ น์อง น์น ให้ เ า ท อน ม่ เ า x.

13 พ่ง พี่ น์อง เ อ ย เร้า น้า ด์ ห อก ท า พ่ง พี่ น์อง ให้ มี ความ ท์ ท่าง แข้ว ท่า เ อ า ความ ท์ ท่าง น์น ง อ ย ม่ ใ ง ข้า ใจ ม ให้ ห อก แพ ง เง่ง ฤ ท น์. 14 3 อ แท่ง ด า เท็ง เฒ็ด ค้ ใ ม่ ม เน้า ความ ถ็ อ ท น์ น้ น์น ค้ แม่น ให้ ห อก พี่ น์อง ข้า น เม ง เน ง ห อก ม่ เร้า. 15 ให้ ฐ์ ท์ ม ว่า ท าท พ่ง พี่ น์อง ท็ด เน้ เ ฤ โ ท น์ ข้า น ฐ์ พ า ท น์ ท า ย.

จ์ท เร้า ณ ณ ท์ ง จ์ท ฐ์ ส

16 น์อย x ง อก ว่า ฐ์ เ ง ย ส ให้ ท่อย ง ง ท าง เร้า ณ ณ ท่า ง ด์ เจ็ด ท่อย ง ง ท าง ใจ ส ท ง ท ย. 17 เพ่ ว่า ฐ์ ส ใจ จ าน ณ ด ณ น ง ง ท าง เร้า ณ ณ น, เร้า ณ ณ ค้ ณ ด ง ง ณ น ง ง

ทาง ส ข้อน ว่า เห็น ของ ต่าง ถิ่น ดู่ ทน เถ้า นั้น จัก ใด พ้น พี่ น้อง แต่ เสีย จึ่ง เข่า เสีย ได้. 18 ว่า ทาก เจ้า ณ ณ พา ท่าน อ ณ พ้น พี่ น้อง พ้น พี่ น้อง ล้ เข่า ชู่ ท้อง แต่ ง อง แท่ ดา. 19 จัก ชู่ ส นั้น ล้ เห็น ออก แจ้ ง ณ าว นั้น ล้ แม่น จัก ถิ้น ดู่, จัก ข้า ต่ ง, จัก ทุ ง ท่ ง. 20 ใช้ เถ้ แก่ ง เงิน พา ง เดู่ ไม ด ไม น, เดู่ ความ ม่ น, ถิ่น ดู่ ง ทน, ฉิ ด น้อง ห้อง ง ง ทน, มี ไม ท มี ใจ ให้ ทน, ห้า ว ใหญ่ ใต่ ง ใจ่ ทน, แ ท แง่ ง ทน. 21 ดู, ง่ า ต ทา ต ง า ง ทน, ทิ น เห้า ง มา ต ณ น, อิ้ น แน ว ข้า ต ท่ า จ า น ทั ง จัก อั่ น เถ้ นี้ ใหม่. น้อ ต ร์ ทิ ด เห็ น พ้ น พี่ น้อง เถ้ น้อ ต ได้ ทิ ด เห็ น พ้ น พี่ น้อง ท่ อ น แข้ ว นั้ น. ชู่ ง ว ง เสีย แน ว นั้ น ดู่ เข่า มี เฟ้ น อ น ใด พื้ น แต่ น ม ง เจ้า ฟ้า.

22 จัก เจ้า ณ ณ น นั้ น ล้ แม่น ค ว า ม จ ท, ค ว า ม ม ง ม่ ณ น, ค ว า ม ช ท ง่ า ง , อ ด ใจ โจ ม เห็ ง น า น, ค ว า ม อั่ น ดู ค ว า ม ถิ มี แม่ น. 23 ค ว า ม ง า ท ท า น ณ า น ม่ ณ น, ชู่ ท้ ม่ เจ้า เข่า มี ว อ ง แท่ ดา ห้า ม พ้ ง จัก แน ว นี้. 24 ชู่ ชู่ ท า ง เจ้า เสี ณ ว า ขิ ด ล้ ได้ เอ า จัก แต่ ได้ แต่ มี จัก ทุ ง ท ง ชู่ ส นั้ น ว่ า ง โว้ พื้ ง โม้ ว า แน น แข้ ว. 25 ว่า ทาก ณ ม เขา มี ดู่ เ ง ง ท า ง เจ้า ณ ณ ล้ ให้ ดู่ เ ง ง เขา ท่ อ ง ง ง ง ท า ง เจ้า ณ ณ. 26 พ้ ง เขา ท่ า ท้ เจ้า โณ่ ม เง่ า ท่ า ท ณ ใจ ทน ท่ า ดู, ง่ า ต ทา ต ง า ง ทน.

วา ง 6

ต่ อ ง จัก ขั น ทน า ทน

1 พ้ ง พี่ น้อง เอ ง ว่า ชู่ ใด เห็ น ส เสีย ฉิ ด แน ว ใด พ้ ง พี่ น้อง ชู่ ชู่ ท า ง เจ้า ณ ณ ให้ เว้า ค ว า ม ถิ มี ค ว า ม แม่ น ต่ อ ง เ ว า ล้ น เฟ้ น ส ถิ ใหม่ ให้ ดู่ ส ที่ ใจ่ เจ้า ม่ ล้ ข้ า น ดู่ เสีย ฉิ ด แ ง ท ทน. 2 ให้ ต่ อ ง จัก ขั น ทาน ทน า ทน ว่า ทาก เสีย ด แน ว นั้ น พ้ ง พี่ น้อง ล้ ได้ เสีย ท่ อ ง ว อ ง เจ้า ว า ขิ ด แต่ ง ดา แข้ ว. 3 ชู่ ใด ทาก ห้ เจ้า ว่า เฟ้ น ส มี หน้า มี ตา แห้ แข้ ว ถิ เข่า มี จ ง ชู่ นั้ น ล้ แข้ ว พา ง เจ้า ม่. 4 ดู่ ส ให้ เ ง ง จัก เจ้า เสีย จึ่ ง ดู่ มี แน ว เ อ า มา ท่ า ว อ้ า ง ได้ เข่า แม่ น ดู่ ง แ ว ด แน่ ใจ่ ชู่ อั่ น. 5 เพ่ ว่า ดู่ ส ล้ ดู่ เ ง ง จัก เจ้า.

6 ชู่ ได้ แ อ ง ค ว า ม ง อ น จ อ น แข้ ว ล้ ให้ แ ง่ ง น แน ว ถิ ดู่ แน ว ให้ ชู่ ง อ น จ อ น เจ้า. 7 ท่ า โ ง่ ใจ ฉิ ด พ้ ง พี่ น้อง ดู่ แข้ ว เจ้า ฟ้า เข่า ได้, เพ่ ว่า ชู่ ใด ห่ า น อ น ใด ล้ ได้ ทั่ ว อ น นั้ น. 8 ชู่

พ่าน ท่อย ใจ งาง ไม้ย ล้ ฉุ่ ทั่ว โด้ มี่ ลิ6 เง่ย เน่า. ฉุ่ พ่าน ท่อย เจ้า ณ เน ล้ ฉุ่ โด้ ฉุ่ เ ฉาด เจ่ย เจ้า ณ เน ใx. 9 เณ6 น้ น ณุ่ม เ ยา ฑา เจ็ด อ้ ท ลิ ให้ เม่ย ข้า ว่า ท าท ณุ่ม เ ยา เ ง่า ใจ น้ อย มิ มี้ ย ณุ่ม เ ยา ล้ ฉุ่ ทั่ว โด้ ย าง ลิ. 10 แน ว ใด ล้ ลิ เ ฉุ่ ใด เ ยา มิ ฑา ม ง่า ง6 ให้ เจ็ด ลิ ทั่ ย ส เน็6 ท่า เพิ่ น ฑา ย แข้ ว ล้ แม่ น ฉุ่ เ ยน เ ฉุ่ ท่อย ทน.

ทิด เร็ น เท่ ห้า ฉุ ด แท่6 ความ ท็ท ดาว

11 ให้ พ6 พี่ น้อ6 เง่6 โ ฑ ฉ้ น้อย โด้ แท้ ม มา ให้ พ6 พี่ น้อ6 นี้ แม่ น มี น้อย แท้ ม ด้ ว่า โ ฑ ฉ้ ใหญ่ เก่ ใด. 12 ฉุ่ ใ ส่ ม อน โด้ หน้า โด้ ต า เ ฑา ล้ ไม่ ม นาง พ6 พี่ น้อ6 ให้ เจ็ด ชิ ด แฉ่ น ง่าย หน่6 เพ่ ว่า เ ฑา ฉุ่ เ ง่า โด้ จ๋ ง ไม่ ม นาง ข้ อน โม้ ว า แณ น ณอ6 เจ้า ฐา ขึ ด เก่ น้ น. 13 ต า ว่า พ6 ส เจ็ด ชิ ด แฉ่ น ง่าย หน่6 น้ น เ ฑา ล้ เ ง่า โด้ เจ็ด ท่อย ฐอ6 แท่6 ด า ท าท ว่า เ ฑา แอ่ ให้ พ6 พี่ น้อ6 เจ็ด ชิ ด แฉ่ น ง่าย หน่6 เพ่ เ ฑา ฉุ่ เ อา โ ส้6 พ6 พี่ น้อ6 โ ง่ ท่า ว อ้า6. 14 ท าท ว่า น้อย เ ง่า แอ่ ท่า ว อ้า6 มิ เก่ ท่า ว อ้า6 โม้ ว า แณ น ณอ6 เจ้า ฐา ขึ ด ณุ่ม เ ยา ข้ อน โม้ ว า แณ น ณอ6 ท่า น เจ้า น้ น เม6 ขุ ม จี่6 ต าย ท่า6 ฉ้ น้อย, น้อย ล้ ต าย ท่า6 ฉ้ เม6 ขุ ม. 15 เพ่ ว่า อ้ ท เจ็ด ชิ ด แฉ่ น ง่าย หน่6 ห้ เ ง่า เจ็ด น้ น ค้ เ ง่า เจ็ น อ้ ท ห้ าย ลิ ฉ้6 ท าท ว่า อ้ ท ท่อย ข ร6 ท า6 เจ้า ฟ้า น้ น ลิ. 16 ความ เก่6 ใจ แท่6 ความ อิ น ดุ ให้ ฉุ่ ทั่ ย ฉุ่ ส ฉุ่ เจ็ด ท่อย ข ร6 ท า6 แท่6 ด า นี้ แท่6 พ6 ส อ ณา ง าเอ็ น โ พ่ เม6 เจ้า ฟ้า.

17 แท่ นี้ โ ง่ หน้า ฑ่า ให้ ฉุ่ ใด ม า ท เน ใจ น้อย เพ่ ว่า ขอย เ ง่า เจ้า เจ็ ณุ่ ฐา ขึ ด ฉุ่ หน่6 มี่ ลิ6 น้อย แข้ ว.

18 พ6 พี่ น้อ6 เอ็ ย ฉ้ ให้ ความ ทุ่6 เข6 ใx เจ้า เจ็ ณุ่ ฐา ขึ ด ณุ่ม เ ยา ฉุ่ ทั่ ย มี6 ณ เน พี่ น้อ6 “ อา แม่ น.”

****

เอเฟโซ 1

ข้าพเจ้าเปาโล แห่งทาร์ซัส เอเฟโซ

วาส 1

1 นี่อย่างเปาโล ผู้เป็นทาสใช้ เจ้าเสด็จวายิด ท่อยางใจเจ้าพ้า
โปรดให้ตัวเรา เจ้าพ้า ผู้มีความ ทุกเทศใจ เด่างตาง ทาง เจ้าวายิด. 2 ข้ ให้ เจ้า พ้า ผู้เป็นพี่
แท่ง เจ้า เสด็จ ผู้เป็นเจ้า จอม ฉุม เทา เสี่ง ความ ทุกเทศใจ แท่ง ความที่ง อาน ก์ พี่น้อง.

เจ้า ณาน พาย ขุน ให้ ทาง เจ้า วายิด

3 เม่ง ความข้อตู้ เจ้าพ้า ผู้เป็นพี่ เจ้าเสด็จวายิด ฉุม เทา, ผู้ ทอย พาย ให้ ฉุม เทา ตู่
อนาขนี้ง ทาง เจ้า ณาน พื้ง เม่ง พ้าเย็นพาน. 4 เจ้า พ้าโด้ เรท ฉุม เทา โว้ ท่อน ข้าง เม่ง ขุม
เพ่ ฉุม เทา ตู่ เป็นส นี้ ใจ ใจ นี่ เข่าให้ มี เจ้อนใด ก์ หน้า ท่านเจ้า. 5 เจ้า พ้าเอ็ก ฉุม เทา
จั่ง พาย ฉุม เทา โว้ ให้ ฉุม เทาเป็นขุก ท่าน เจ้า ค้ ข้อนเจ้าเสด็จวายิด วัก นี้ ค้ ท่อย าง
ใจ ท่าน เจ้า มัก. 6 เพ่ให้ เป็นางาง ข้อตู้ ขุนวุน ทุกเทศใจ เจ้า พ้า ให้ ฉุม เทา ทาง เจ้า เจ้า
เสด็จวายิด ผู้ ท่าน เจ้า เอ็ก เรง.

7 ใน เจ้า เสด็จ น้าน ท่าน เจ้า โด้ เอาเรด โตู่ เอา ฉุม เทา ให้ ม่อย ข้างาง นี่โย ค้ ข้อน
ความ ทุกเทศใจ เจ้า พ้า. 8 จั่ง ให้ ฉุม เทา ทุ้ ทุก มี ความ เหน้า โมก ใน ใจ ตู่ แนว. 9 เจ้า
พ้าให้ ฉุม เทา ทุ้ ความ เข็ก ความ ข้ง ใน ใจ ท่าน เจ้า นี้ ค้ แม่น ใจ ท่าน เจ้า างอ มัก. 10
พ้า วัก นี้ เจ้า พ้า อ่าว โว้ ว่า เม่ ทอด ค้ แต้น แข้ว ท่าน เจ้า ตู่ ข้อน โพ่ม ตู่ อนาขนี้ง มี ตู้
พื้ง เม่ง พ้า เม่ง ขุม โว้ ทั่ง เจ้าวายิด ผู้เป็นเจ้า จอม.

11 ข้อน เจ้าวายิด น้าน ฉุม เทา โด้ เหน้า ท่จม ทั่ง เจ้า พ้า เหล่ ท่าน เจ้า โด้ ใส่ มอน โว้ แท่
ท่อน ท่าน เจ้า เสด็ก ให้ ตู่ อนาขนี้ง เหล่ างาง ใจ ท่าน เจ้า อ่าว. 12ฉุม เทา เป็น ผู้ แท่ แวอก
ใส่ มอน ใน เจ้าวายิด ตี้ โด้ ท่าว ความ โพ้ เทา อน ทุกเทศใจ ท่าน เจ้า. 13 ใน ท่าน เจ้า น้าน
ฉุม เทา ค้ แวก ทน เม่ โด้ พื้ง ความ เจ้า พ้า น้าน เป็น ความ ถ้ มี แท้ ค้ แม่น น่าว ใจ เทศ
ช่อย ให้ พ้ง พี่น้อง ม่อย ข้างาง นี้โย แท่ ว่า โด้ เตู่ เจ้าวายิด น้าน เจ้า พ้า โด้ ทู่ เข่า ใจ พ้ง พี่
น้อง ทาง เจ้า ณาน ใจ เหล่ ความ โด้ จาว แท้น โว้ น้าน. 14 เป็น แนว ห้าน ว่าว เอา มุน มัง

ท่านว่า ณุม เทา ตุ้ ได้ เป็น ฉบ ณุม เทา จึ่ง เอา ทน ข้อ ๑๗ ความ หู่ ๑ หน้า มา ท่าน เจ้า.

ท่าว โห้ ร ให้ หู้ ทุก

15 เป็น เณ ๑ น้น เม น้อย ได้ ใน น่าว ว่า พ ๑ พี่ น้อ ๑ ได้ เตุ่ เสีณ ตุ้ เป็น เจ้า แท่ ๑ ยก โฟ่ เม ๑ เจ้า ฟ้า. 16 น้อย จึ่ ๑ ได้ ท่าว ความ ได้ ข้อน เจ้า ฟ้า ให้ พ ๑ พี่ น้อ ๑ ตุ้ เง ๑ แท่ ๑ ล้ก ยอก พ ๑ พี่ น้อ ๑ เม่ เตุ้ น้อย ท่าว โห้. 17 น้อย ท่าว โห้ ร ตุ้ เป็น เจ้า จอม เจ้า เสีณ ณุม เทา ร ให้ พ ๑ พี่ น้อ ๑ หู้ ทุก แท่ ๑ ให้ หู้ เห็น หน้า จ้ก ท่าน เจ้า แจ้ ๑ ณาว. 18 ร ให้ ตา พ ๑ พี่ น้อ ๑ ง่า ๑ ใจ นั้น เพ่ ว่า พ ๑ พี่ น้อ ๑ ตุ้ ได้ หู้ จ้ก ท่าน เจ้า ยก ตา พ ๑ พี่ น้อ ๑ น้น. ท่าน เจ้า ให้ ความ ใส่ ยอน อน ใก ทั่ง พ ๑ พี่ น้อ ๑ แท่ ๑ หู้ ว่า มุน ม ๑ ท่าน เจ้า ให้ โฟ่ เม ๑ ท่าน เจ้า น้น ให้ มี หน้า มี ตา ที่ ๑ ฉาว ที่ ใก. 19 แท่ ๑ หู้ ว่า แฉ ง แพ ๑ แณ ๑ ท้า ท่าน เจ้า ทาย ที่ ใก ณุม เทา ตุ้ เตุ่ ลี้ เป็น ท่อย แฉ ง แพ ๑ แณ ๑ ท้า ท่าน เจ้า น้น ล์. 20 ลี้ แม่น เจ้า ฟ้า ได้ ล์ก ให้ เจ้า ฉา จ๊ด ล้น มี ตุ่ เง้ จ แข้ว ให้ นี่ ๑ เพ้ ๑ ณวา เจ้า ฟ้า ห้ ๑ เม ๑ ฟ้า จีน พาน. 21 ตุ้ มี ล้วน ฆ ๑ เณ ตุ้ เน้ แท่ ๑ ถา เณ ตุ้ มี แฉ ง เณ ตุ้ มี ล้วน เณ แตุ่ ๑ เง็น เณ ร ตุ่ เห็ ๑ ท่า เง่า แม่น ที่ ง ๑ น้ เห็ ๑ ท่า ง ๑ หน้า. 22 เจ้า ฟ้า ได้ ใน้ม ตุ่ อน ขน ร่ ๑ ให้ ชู้ ท้อ ๑ พื้น ทิน เจ้า ฉา จ๊ด แข้ว แท่ ๑ ท่าน เจ้า ให้ เป็น เจ้า จอม เหน โห้ เทา เหน ตุ่ อน ขน ร่ ๑. 23 เหน โห้ เทา เป็น ม่ ล้ ๑ เจ้า ฉา จ๊ด ท่าน เจ้า ได้ ชู้ ท่ เ ทิ้ม ตุ่ ง่อน ตุ่ ที่.

ง า ช 2

ท า ช แข้ว ล้ น มี ตุ่ เง้ ช

1 ท า ว่า พ ๑ พี่ น้อ ๑ เชื้ ด ง า ง ใน้ ช ท า ช แข้ว ล้ ก้ ถ เจ้า ฟ้า ได้ ล์ก ให้ พ ๑ พี่ น้อ ๑ ล้ น มี ตุ่ เง้ ช แง้ ท น. 2 แท่ ท่อน พ ๑ พี่ น้อ ๑ เจ้ ช เชื้ ด ฉิ ด แน ว น้น ท่อย ง ๑ ๖ ท า ๑ ฉิ ข้า ช ห้ ๑ เม ๑ ง ม ท่อย ง ๑ ๖ ท า ๑ ตุ้ โท ท ชู้ ตุ ๑ ๖ ท า ๑ น้น ลี้ แม่น มี ๑ ณ เณ ฉิ ข้า ช ใน้ ม น า ง ส เห็ ๑ ท า ช ตุ้ เง่า ฟ้ ๑ ความ เจ้า ฟ้า. 3 แท่ ท่อน ณุม เทา ล้ เจ้ ช เชื้ ด แน ว น้น เชื้ ด ชู ท อย มี ล้ ๑ มี ๑ ณ เณ ใส่ ม อน โจม ความ เจ้า ฟ้า ปุ ด โห่ เณ ๑ น้น ณุม เทา จึ่ ๑ ชุก โน้ ช เณ ๑ ส อั่ น.

4 ท า ท ว่า เจ้า ฟ้า ตุ้ อั่ น เท ๑ เจ ๑ หน้า จ้ก แพ ๑ พั่ น ตุ ๑ ๖ แจ น ตุ้ น ที่ ณุม เทา น้น. 5 ท า ว่า

ฝูงเทวทูตจึงขอนางไปหาท่านเจ้าค้ำตั้งถึงให้ฝูงเทามีคุณธรรมชั่วนิรันดร์ ทั้งท่านเจ้าจึงได้ 6แจ้งถึงให้เทาสันมีคุณธรรมทั้งท่านเจ้า แท้ให้เทาชื่นพานท่อนเจ้าจึง. 7เดี๋ยวหน้าเจ้าหน้าดีเสียให้เทาทุเรศน อีกทุเทาใจท่านเจ้า อนอีกท่านเจ้าอันดูรงหน้าฝูงเทาขอนเจ้าเสียนี่จึง. 8 อนพี่น้องถึงน่อยจึงนั้น ขอนความทุเทาใจแท้เดี๋, พี่อีกนี้เข่าแม่นพี่น้องทาทเสียเอาถึง แม่นเจ้าหน้าให้. 9 อีกน่อยจึงเข่าแม่นท่อยงถึงเสีย จึ้งเข่าให้ชื่ใจท้าวใหญ่. 10 ขอนว่าเจ้าหน้าถึงร้างฝูงเทานั้นห่วงเจ้าเสียนี่จึง. เพ่ให้ฝูงเทาเสียอีกกินท่านเจ้าถึงรู้นิรันดีอีกนั้นเจ้าท่อนแจ้วเพ่ให้ฝูงเทาเสีย.

เสียให้เป็นอนงทั้งเจ้าจึง

11 เป็นเถึงนั้น ให้พี่น้องทุวา แท่ท่อนพี่น้องเป็นงท่างหนเถึงมีลึงเจ้าเป็น แจ้วแฉนเสียนิดแน่งางหน่งท่อยงถึงทางชื่นงนั้น เรียงแฉนพี่น้องว่า เป็นแฉนเข่าถึงเสียนิดแน่งางหน่ง. 12 ให้ทุเจ้าว่า เดี๋นั้นพี่น้องเป็นงชื่นอกเจ้าจึง เข่าถึงเป็นเสียนโพ่มึงอาขาเอ็น เข่ามีเหนือนอนใดหนึ่งความเจ้าหน้างาวแท้นเจ้านั้น ชื่มึงมุมเข่ามีความทางก่, เข่ามีเจ้าหน้า. 13 ทาทเจ้านี้ พี่น้องชื่ท่อยเจ้าจึง แท่ท่อนนั้นเรียงชื่ทุกทาง, เรงท่านเจ้าเสียให้ฉิดเหน้าจีทน. 14 เพ่ว่าเจ้าจึงนั้นเป็นความที่ใจฝูงเทาเป็นชื่เสียให้เท็จอองต่างเหน้าเป็นต่างถ้วทนขอนว่าท่านเจ้าถึงกูตานั้นอีกฉิดถูกทนนั้นออนจ้. 15 ท่านเจ้าถึงจังวงอึงแท่งถาเดียงจุ้นั้นจ้เพ่ชื่ให้เท็จอองต่างเป็นงใหม่ชื่ถ้วทั้งท่านเจ้าเถึงนั้นถึงจึ่งเป็นความที่ใจ. 16 เพ่ชื่เสียให้เท็จอองต่างคันนิทั้งเจ้าหน้าเป็นมีงลิงถ้วท่อยงถึงทางถึมวาแฉน อนเสียให้อีกฉิดถูกทนนั้นคันนิทน. 17เถึงนั้นเจ้าจึงจึ่งถึงมาข่าวห่าวใจองความที่ใจให้พี่งชื่ชื่ทุกทางเที่ยทาชื่ชื่จึ่งท่านเจ้า. 18 ขอนท่านเจ้านี้ถึงเทาเท็จอองต่างจึ่งถึงเหน้าโหน่งเทาเจ้าหน้าทางเจ้าฉนใจชื่ถ้วทน.

19 เป็นเถึงนั้น พี่น้องจึ่งเข่าเป็นงท่างข้าน ท่างแฉน แจ้ว, ถึงเป็นต่างถ้วทน

ทั้งโฟรเมเจ้าพ้น แห่งโดยเป็นคู่โรเยนเจ้าพ้น. 20 พวกยามใช้ แห่งสู่ข่าวความเจ้าพ้น โดยที่ทาง ข้างพวกพี่น้องนั้น เห็นพื้นแผ่นหน เจ้าเสียนวายิดนั่นดเป็นลักพันเรา แท่นให้. 21 ในเจ้าเสียนนั่น เป็นสู่ที่ทางข้างเรยนศาลกิตทน เน้าพันแท่นดิ เป็นเรยนโพ้เรา เกิดชี้ นอยเจ้าจอมสู่เป็นพ้น. 22 ในท่านเจ้านั่น ลี้โดยที่ทางข้างพวกพี่น้องนั้น ให้เป็นข่อนชู่เจ้าพ้นทางเจ้าคนใx.

วาช 3

ท่านโปโรเชิดอักทั้งสท่างพน

1 น้องชู่โปโร, อักเป็นเกยนี้ น้องโดยเน้าทุ่ขอนเชิดอักเจ้าเสียนวายิด แห่งเป่งเห็นพวกพี่น้องสู่เป็นสท่างพน. 2 น้องเชื่อว่า พวกพี่น้องโดยในความทุ่งเรยใx อนเจ้าพ้นโดยให้น้องนั่น อักนี้ลี้เพ่ให้พวกพี่น้องโดยดิ. 3 ลี้แม่นว่า ท่านเจ้าโดยวอทความขังความเร่ทให้น้องทุ่ เกยน้องโดยแต้มเป็นวาชเต็นโว้แข้ว. 4 เม่พวกพี่น้องดุพวกความนั่นแข้ว พวกพี่น้องลี้ชี้ทุ่ว่า น้องทุ่ความขังความเร่ทเจ้าวายิด. 5 แต่เท่ามาทุ่ท่านเจ้าเป่าโดยวอทให้สทุ่ โว้นี้โดยวอทให้ยามใช้สู่ดินี่ แท่งสู่ข่าวความเจ้าพ้นท่อชงรงเจ้าคนใx. 6 ความขังความเร่ทนั่นวอทให้ทุ่ว่า สท่างพนนั่นโดยมุนมีงท่อชทน เป็นมี่กสิงถือทน แท่งมีเพ็นโดยความจาวแข้นพ้นงเจ้าเสียนวายิดท่อชทางน่าวใxเยง.

7น้องชโดยเป็นสู่เชิดอักน่าวใxเยง ท่อชงรงทางเจ้าพ้นมอชข่าวให้นั่น แม่นแสงแยงแยนท้าเจ้าพ้นเชิด. 8 ทาว่าน้องเป็นสู่น้องจุดทรงแสนโฟเมงเจ้าพ้น ทาทว่าเจ้าพ้นให้น้องข่าวน่าวใxเยงให้สท่างพน อักนี้ใxใจนี่เจ้าวายิดนั่น เป่ามีอนใดแวดแขนโด้. 9 ทั้งว่าเชิดให้สเห็งท่า เห็นแจ้งงรงทางเรงทขัง เจ้าพ้นสู่ข้างคู่อนxนx้ง โดยขังคนโจ้แต่ที่เชิดพ้นเชิดถิน. 10 เพ่ว่าข่างนี้สู่มีจักแท่งมีแสงชู่เมงพ้น ชี้ทุ่ความทุกหนพนน้องเจ้าพ้นั่น ลี้แม่นทางเยนโพ้เรา. 11 อักนี้ลี้เป็นท่อชความเจ้าพ้นโดยลืดอ่าวเป่าจุดทุน อนท่านเจ้าโดยเชิดแข้ว ในชู่เจ้าเสียนวายิดคนมเรา. 12 ในท่านเจ้านั่นด คนมเราจี่งใจทานงานแท่งมีเคถิเน้าโพ้เราเจ้าพ้นโดยข้อนมี

ความเชื่อท่านเจ้า. 13 เราขอเตือนนั้น น้องรักทั้งหลาย อย่าใจหนักเรื่องที่น้องทนทุกข์ยากนี้ ใจเพราะเห็นพระคุณที่น้องแก่ความหนุ่มหน้ามาถึงน้อง.

ให้รู้ความเจ้าวิญญาณพระ

14 เพราะเหตุนี้ น้องจึงเข่าลงต่อหน้าเจ้าพ่อ. 15 ความว่า "พ่อ" ซึ่งชื่อมหน้าครอบครัวนี้ก็ได้ นี้หมายความว่า "เจ้าพ่อ". 16 แด่ท่านเจ้าให้พระคุณมีใจแก่หนทางมีแก่ใจเจ้าหน้า. 17 ขอนว่าเจ้าวิญญาณพระคุณอยู่ในใจท่านเจ้าหน้า ท่านจะได้ตั้งมั่นในความรักเหมือนต้นไม้ที่ลึกลงในดิน. 18 พระคุณจะได้เข้าใจแจ้ง พร้อมเหตุทั้งหลายเจ้าหน้าผู้ศักดิ์สิทธิ์ ว่ากว้างยาวลึกสูงเท่าใด. 19 เหตุที่รู้จักเจ้าวิญญาณพระนี้ เพราะพระคุณนั้นยิ่งใหญ่เจ้าหน้าผู้แน่. 20 ขอให้ท่านเจ้ามีความหนุ่มใจอยู่มีแสงเรืองได้เพื่อผู้อยากขอได้ เกินคิดเดาคือขอได้ ท่านแสงแก่ท้าทายเรืองผู้ทรงมีฤทธิ์คิดเดา. 21 จงให้เดาให้ความหนุ่มใจเจ้าหน้าอยู่นี้แก่เดชเจ้าเรืองผู้ผู้ศักดิ์สิทธิ์ตลอดเรื่อย "อาเมน"

วรรค 4

เป็นนี้ศักดิ์สิทธิ์

1เพราะเหตุนั้นข้อยอยู่จำเพื่อ ๆ เพื่อเรียกร้องเจ้าหน้า น้องจึงแด่ขอพระพี่น้องผู้ศักดิ์สิทธิ์ให้ใจมั่นเจ้าหน้าอีกดาย พระพี่น้อง. 2 นั่นคือแม่นให้พระพี่น้องท่านใจใจผู้แน่แก่ความเกรงกลัวนั้น อีกข่อนดาย ต่อสู้กูดาย. 3 ให้พินใจอีกแพงเป็นนี้ศักดิ์สิทธิ์ดีดาย มีความทึกใจต่อดาย เหตุเจ้าตนใจให้นั่น. 4 มีมิ่งศักดิ์ดีดี มีเจ้าตนดีดี มีความใฝ่มอนดีดี ให้เป็นเสร็จเจ้าหน้า อีกดายพระพี่น้องแข็งนั่น. 5 มีเจ้าจอมผู้เป็นหน้าผู้ดีดี เต่แนวดีดายนี้ ข้างหินมาเหตุดีดี. 6 มีเจ้าหน้าผู้ดีดี เป็นพ่อศรัทธาท่า ผู้ผู้เดชศรัทธาท่า เรืองกุศรัทธาท่า ในศรัทธาท่า.

7 ดายว่าความหนุ่มใจนั่นให้ตนเดาผู้ศักดิ์ท่านเจ้าวิญญาณได้แล้วให้. 8 เป็นเหตุนั่นจึงมีความจันเจ็บหนึ่งพึงยางหน้าว่า:

เรา ท่าน เจ้า นั้น ขึ้น ไป เหนือ ท่าน เจ้า เอา พวก ที่ ถูก จับ นั้น ไว้ ท่อ
แล้ว เอา ของ ต่าง ๆ ให้ แก่ ท่าม กลาง มนุษย์

9 ความ ว่า ท่าน เจ้า นั้น เมื่อ ไป เหนือ นั้น คือ เว้า หรือ แน อัน เขา ได้ มี ที่ ว่า ท่าน เจ้า ได้
ไป ไว้ ใน ท่าม กลาง มนุษย์ ก่อน ให้ ท่อน แล้ว. 10 ท่าน เจ้า ซึ่ง ไป ไว้ ใน ท่าม กลาง มนุษย์ ก่อน ให้ นั้น คือ แม่น ท่าน เจ้า
ซึ่ง ได้ นั้น เมื่อ ก่อน ลง ไป ใน ที่ ต่ำ ดิน พื้น นี้ ด้วย เหมือน กัน. 11 และ ท่าน เจ้า พวก ให้ นั้น คือ แม่น ว่า ท่าน ที่ เป็น อัคร
เจ้า, ท่าน ที่ เป็น ซึ่ง ว่า ล่วง ใน ก่อน, ท่าน ที่ เป็น ซึ่ง ว่า ประกาศ พระ
วจน, ท่าน ที่ เป็น ใน ฝูง แกะ พวก, ท่าน ที่ เป็น ใน ครู สอน
ทั้ง หลาย. 12 เพื่อ ว่า จะ ให้ ซ่อม แซม ท่าน เจ้า เป็น ที่ สุด ซึ่ง ได้ ได้ เพื่อ ประ มี ผล ท่าน เจ้า ให้ ดู แล
กัน เหมือน กัน. 13 ห้า ว่า ถึง เรา ทั้ง หลาย ทุก คน ที่ เข้า เป็น หนึ่ง ใจ เดียว กัน ทั่ว ทุก ท่าน เจ้า ถึง ใน ซึ่ง ห้า ว่า
ถึง เรา ที่ เป็น ซึ่ง ใหญ่ เต็ม มี่ แล้ว เจ้า จะ ได้. 14 เพื่อ ถึง เรา ที่ เขา ได้ เป็น เด็ก น้อย แล้ว
ถูก ซัด ไป ซัด มา ไป ท่อ ใด ท่อ หนึ่ง ท่อ ความ ใหม่ ท่อ ความ ทุก เว้า ลวง ลวง ซึ่ง แน อุบาย ท่อ
ความ แล้ว พวก แก่ ให้ ใหญ่ ไป ท่อ ความ ทุก ของ เรา. 15 แต่ ว่า ให้ ถึง เรา ใจ ซื่อ
ตรง แท้ เพื่อ ให้ ซึ่ง แน ใหญ่ ขึ้น ใน เจ้า ที่ เป็น เจ้า ของ. 16 ข้อ ท่าน เจ้า นั้น มี ผล แก่
เหมือน ที่ ติด ของ ซึ่ง นั้น ประกอบ ไป ด้วย ไป ทั่ว ท่าน เจ้า ขึ้น ใน ซึ่ง
ที่ ได้ ใหญ่ ขึ้น ท่อ ความ ตรง.

ซึ่ง เขา ใหม่ ให้ เจ้า ใน ที่

17 เป็น เหตุ นั้น น้อย ที่ ข้อ ท่าน แก่ เป็น ที่ ต่าง ซึ่ง ท่าน เจ้า ว่า แต่ นี้ ไป หน้า พวก พี่ น้อง
ทั้ง ให้ ซึ่ง เขา เป็น เหตุ ของ ท่าง ใน แน เขา เสีย ซึ่ง นั้น เป็น แน ข้า เขา มี ไป ข้อ. 18 อัน
ความ เขา ลึก อย่าง นั้น มืด มน ไป เขา ซึ่ง ท่าง ใจ ซึ่ง เขา มา แต่ เจ้า ขึ้น ข้อน ได้ หรือ เขา
ของ ชีพ ติด ซึ่ง นั้น ใด เขา เพื่อ ว่า เขา เป็น ของ ใจ แท่ ใน. 19 เขา เขา หรือ ข้าน ขาง ใน ใช้ ที่ พา
มี ไป ท่อ ไป ไม่ ยาน เพื่อ เสีย ทั้ง ข้าย อย่าง ซึ่ง แน ของ ใจ ขาง อย่าง เขา.

20 แต่ ว่า พวก พี่ น้อง เขา ได้ แยก ทั้ง เจ้า ของ ที่ นั้น. 21 ว่า พวก พี่ น้อง ได้ ใน ทั้ง
ท่าน เจ้า แต่ ได้ ความ ท่าน เจ้า ของ ของ ท่อ ความ ถ้า มี แม่น มี ซึ่ง ใน เจ้า เสีย ถึง แล้ว.
22 ให้ พวก พี่ น้อง ของ ทั้ง มุ่ง ซึ่ง เขา เท่า เรือ เป็น มา นั่น ที่ แน ของ พา ให้ ของ ที่ ไป ซึ่ง ขาง ทาง

ท่อซงรูง แข้ว พาง. 23 ให้ ขึ้น แจ้ง มี่ง ณรูน พ้ง พี่ น้อง ใหม่. 24 แท่ง ให้ พ้ง พี่ น้อง ทรูม เอา ตู่ รู่ ซ่ ใหม่ ข้าง นั้น เขึ้น เณ เจ้า ฟ้า มี ความ ถิ มี แม่น แท่ง ความ ถิ นี่ แท้.

25 เณ น้น พ้ง พี่ น้อง ทู่ า ถิ้ แข้ว พาง ตู่ ส ให้ ท่าว ความ ถิ มี แม่น ทั่ง พี่ น้อง ข้าน ณ่รูง เจ้า เพ่ ว่า เขา ตู่ ส เขึ้น มี่ ง ลิ ง ถือ ทน. 26 ถื้ รูง ลื้ รูง ถิ้ ทาท ว่า ทู่ า ให้ จ้ท รูง น้น ทาง เขึ้น งาง ใน้ ซ แท่ง ทู่ า รูง ห้น ทา เวิน โทท. 27 ทู่ า วาง เร่ ให้ ฉ้ ข้าง. 28 ฉุ้ มีท จ้ท ลื้ ทู่ า จ้ท ให้ ออท แจง เสิด เข้น ทาง ถิ ขึ้ ง มี่ เจ้า เพ่ ให้ มี เณ ใจ้ น้อง ง ตู่ อง ส ลิด นี่. 29 ทู่ า ให้ ความ หงาง ตู่ า ออท โจง พ้ง พี่ น้อง จ้ท เท่ ให้ งาท หวาน ณาน ม่รูน เขึ้น ง รูง ถิ หู่ เจง แท่ง ให้ ตอง เร่ ง รูง ทาง เพ่ ถื้ เขึ้น ง รูง ถิ ให้ ส เท็ง ท่า ฉุ้ ถิ้ ใน ถิ้ ฟ้ง. 30 แท่ง ทู่ า เสิด ให้ เจ้า ณรูน ใx ซ้ ใจ ข้อน เจ้า ณรูน น้น พ้ง พี่ น้อง จ๋ ง ถิ้ ทู้ เข่า หาย รัว แม่น มั้ ตู่ รู่ ให้ น่อง งาง ใน้ ซ. 31 ใจ ใณม เสิด, ใจ งุ ด พอ ง, ใจ ตุ ด รูง, จ้ท ฉิด น้อง ม๊ ง เx ง ทน, งาท ซ้ด xรูง ทน, แท่ง จ้ท อ่าว ห้าง ตู่ แนว, ให้ ถื้ ม รูง รูท รูง รูง ท่าง ซ้ พ้ง พี่ น้อง. 32 ให้ มี ความ ห้ท แพ ง ทน, อิ น งุ มี่ ทน, ข่าง ขอม ให้ ทน, เณ เจ้า ฟ้า ถิ้ ข่าง งาง ใน้ ซ ให้ พ้ง พี่ น้อง ทาง เจ้า จา ฉิด น้น.

วาง 5

ตู่ เข่ ง ทิน ฉู่ ทาง หู่ ง

1 เขึ้น เณ น้น ให้ พ้ง พี่ น้อง เสิด เณ เจ้า ฟ้า ให้ โจม เขึ้น งุท ห้ท. 2 แท่ง ง รูง เสิด ส น้น ให้ เขึ้น ง รูง ห้ท เณ เจ้า จา ฉิด ถิ้ ห้ท พ้ง พี่ น้อง แท่ง ถิ้ โหม ซ้ ตู่ รู่ เข่ ง เพ่ นุ่ม เขา เขึ้น เง ง หู่ ง โห้ เณ ฉาง โห้ อ่าง หอม หวาน ที่ เจ้า ฟ้า.

3 ความ ว่า จ้ท ถิ้ น ตู้ จ้ท ห้าง อ่รูง ตู่ แนว ห้ ว่า จ้ท หุ ง หรูง ลื้ ถิ ทู่ า ถิ้ มี ทรูง พ้ง พี่ น้อง เพ่ ว่า พ้ง พี่ น้อง จ๋ ง ถื้ โจม ด่าง เขึ้น โพ่ เมง เจ้า ฟ้า. 4 ทู่ า งาท ความ หงาง ตู่ า ทู่ า เว้า แนว เข่า มี หุท มี หาย ห้ เว้า อื้ น ขึ้ น ความ พ้ง น้น ลื้ เข่า โจม ถื้ ทาท ว่า ให้ ท่าว ความ ถิ้ ข้อน เจ้า ฟ้า. 5 พ้ง พี่ น้อง ลื้ ทู พ้ง จ้ท นี้ แข้ว ส ถิ้ น งุ, ส ห้าง อ่รูง, ส หุ ง ท่รูง ลื้ เขึ้น เณ ส โห้ เณ แจ่ง เง็น พาง ถื้ เข่า ถิ้ อะ ใด ฟ้ง แด่น เมง เจ้า จา ฉิด แท่ง เจ้า ฟ้า.

6 ทู่ า ให้ ฉุ้ ใด แข้ว พาง พ้ง พี่ น้อง ข้อน ความ งาท เข่า มี ง รูง x ง น้น พ้ง จ้ท นี้ ถ ความ

เจ้านายของตนฝ่ายโลกในทุกสิ่ง อย่าทำตัวเป็นที่ชอบใจเฉพาะหน้าเท่านั้น เหมือนกับคนที่ต้องการเอาใจมนุษย์ แต่ต้องทำด้วยใจจริงเพราะเกรงกลัวพระเจ้า 23 ไม่ว่าจะทำอะไร ก็ต้องทำด้วยใจจริงเหมือนทำให้พระเจ้า ไม่ใช่ทำให้มนุษย์ 24 เพราะรู้อยู่แล้วว่าพระเจ้าจะประทานบำเหน็จมรดกให้เป็นรางวัลแก่เรา เพราะเรารับใช้พระคริสต์เจ้าเป็นนาย 25 ส่วนท่านที่เป็นนายก็ต้องปฏิบัติต่อคนรับใช้ด้วยความยุติธรรมและเสมอภาค เพราะรู้อยู่แล้วว่าท่านเองก็มีนายอยู่ในสวรรค์ 26 อย่าขู่เข็ญเขาเลย แต่จงอธิษฐานเผื่อเขาแทน ขอพระเจ้าโปรดประทานความรอดให้แก่เขา และช่วยให้เขาเชื่อฟังพระองค์ 27 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 28 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 29 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 30 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 31 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 32 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 33 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 34 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 35 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 36 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 37 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 38 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 39 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 40 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 41 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 42 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 43 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 44 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 45 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 46 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 47 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 48 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 49 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 50 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 51 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 52 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 53 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 54 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 55 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 56 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 57 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 58 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 59 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 60 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 61 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 62 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 63 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 64 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 65 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 66 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 67 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 68 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 69 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 70 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 71 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 72 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 73 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 74 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 75 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 76 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 77 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 78 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 79 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 80 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 81 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 82 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 83 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 84 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 85 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 86 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 87 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 88 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 89 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 90 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 91 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 92 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 93 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 94 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 95 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 96 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 97 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 98 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 99 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 100 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 101 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 102 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 103 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 104 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 105 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 106 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 107 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 108 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 109 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 110 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 111 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 112 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 113 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 114 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 115 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 116 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 117 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 118 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 119 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 120 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 121 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 122 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 123 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 124 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 125 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 126 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 127 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 128 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 129 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 130 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 131 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 132 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 133 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 134 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 135 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 136 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 137 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 138 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 139 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 140 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 141 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 142 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 143 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ 144 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้เขาได้รับการอภัยโทษบาปทั้งสิ้น ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์

นั่นคือ ตรงกันข้ามกับที่เจ้าชู้ตกหมั่นเจ้า ชู้หูตกหมั่นเจ้าคือหูตกหมั่นเจ้า. 29 เขาไม่ชู้ใครดูแม่ ศัตรูเจ้าวายิดดีเลี้ยงทั้งเหนือโหว่เหา นั่น. 30 ข้อนว่า กูมเหาเป็นหาง ศัตรูท่านเจ้า. 31 เหตุนั่นชู้ชายจึงวางอำนาจเอ็มดูหรูพ่อชู้ทั่วไม่ แข้วเรา เกิดจะกลายเป็นไม่ตรัสดัว. 32 พูดความนี้ มีหนึ่งเรื่อง หากน้อยหนึ่งว่า แผนลอดเจ้าวายิด แก่เหนือโหว่เหา. 33 หากดูเป็นแนวใดคือดำ พูดพี่น้องกู่ตรัสให้ตกหมั่นเจ้า เหตุตกหมั่นเจ้า ชู้เป็นไม่คือให้เหนื่อยเจ้า.

วาย 6

อำนาจเอ็มแก่งกูก

1 พูดกูกให้หนึ่งความอำนาจเอ็มเจ้า เพื่อนองกงกูกหาง เจ้าจอมชู้เป็นพ่อ ข้อนว่า เลี้ยงแนวนั่นคือดำมีแม่นแข้ว. 2 ให้นับพ่อหน้าหากหาอำนาจเอ็มเจ้า นี้เป็นความองกลอดกู่ตรัสจัวแห้นทั่มใหม่ว่า. 3 จักนี้คือเพื่อเจ้าดูจัดชู้กูกง่างาวใจพ่อนขึ่นชู้หนึ่งเหตุกูมนี้. 4หาง อำนาจเอ็มทูาจัดให้กูกเจ้าน้อยโลกลูงใจ ให้องกอนจอน, ทิดเทิน, ดู้หาง น่องความเจ้าจอมชู้เป็นพ่อองกอน.

ห้าวหวานแก่งสน้อยดูกง

5 ให้หนึ่งความห้าวหวานหนึ่งเหตุกูมนี้ เหนื่อขี่จ่นเถินทกขี้วาน ให้นี้กิจใจนั่นหนึ่งความเถินหนึ่งเจ้าวายิด. 6 เขาแม่นเลี้ยงดิกที่หน้าให้แม่นใจสาหากให้เลี้ยงเถินน้อยดูกงเจ้าวายิด. ให้โลมใจเลี้ยงน่ององหางเจ้าพ่อ. 7 ให้หน้าดูนตาใกล้จ่องห้าวหวานเถินใกล้จ่องเจ้าจอมชู้เป็นพ่อ เขาแฟกใกล้จ่องสา. 8 เพื่อว่าพูดพี่น้องคือหูแข้วชู้ใดเลี้ยงดิอนใดชู้นั่นคือจัดเตกเหตุใจอนนั่นหนึ่งเจ้าจอมชู้เป็นพ่อ เขาว่าเราดูเป็นสน้อยดูกงข้อว่าเป็นสหักท่าง. 9 พูดห้าวหวานคือให้เลี้ยงทั่งสน้อยดูกงเจ้าเถินถ้วกูจัดโน่มนางเรา พูดพี่น้องคือหูแข้ว ท่านเจ้าเป็นโทกเราแก่งเป็นโทกพูดท่านชู้ท่าเมงหน้าจันพาน, ท่านเจ้าเขาจัดเรกหน้าชู้ใด.

ดาว ตาว หม้า โอ่ง เจ้าพ่อ

10 ท้ายสุดนี้ จง ให้ พวก พี่น้อง ท้าว ทอง นั้น ทั้งเจ้า จงม สู้เขน พ้าทท่ ความ ชั่ทท่ ทอง ทนท้า หนึ่ง ท่านเจ้า. 11 ให้ รู้เสื่อ ดาว ตาว เม้า โอ่ง เท็ง เพ็ด ทอง เจ้า พ้าเอา ให้ นั่น พวก พี่น้อง จึ่ง ชี่ ก่ เถน แนว แข็ว พาง ขาง อ่ส ช้ ท้าส ร้ด. 12 เข่าแม่น ณุม เอา ชี่ ก่ เถน ส ทาท ร้ด ก่ เถน สู้เขน โทท สู้ มี ล้วน สู้เขน เจ้า จงม ทาง มัด หนึ่ง เมง ขุม ตุง ทาง นี้ ทท่ ก่ เถน มี่ง ณุน ช้ ท้าส สู่ เมงโขน พ้า. 13 เขน เถง นั่น ให้ เอา ดาว ตาว เม้า โอ่ง ทอง เจ้า พ้า เท่ พวก พี่น้อง ชี่ ก่ เถน ข่าง ท้าส อ่ส ร้ด เม่ ก่ เถน แข็ว ค้ ชี่ สู่ หม้น.

14 เขน เถง นั่น ให้ พวก พี่น้อง ขึน สู่ หม้น เอา ความ ถ มี แม่น ค้น แอว ไว้ เอา ความ หนึ่เขน ตุง ห้น เอ็ท ไว้. 15 ให้ ห้อน เรง เอา น่าว ใช เทง ที่ง ใจ เขน ทาส ทรม ห้น ไว้. 16 เอา เสื่อ เท็ง เพ็ด นี้ เขน เสื่อ ข่ง ห้น ข้อน ว่า เสื่อ ข่ง ห้น นั่น ถ พวก พี่น้อง ชี่ ถ้ง มอด จึ่ง ขึน โพ เท็ง เพ็ด ทอง ชี้ ท้าส ร้ด. 17 ให้ เอา ความ น่อส ช้ ขาง โถ้ส เขน มู่ ห้น ทร ไว้, ให้ เอา ความ เจ้าพ้า, เจ้า ณุน ใช เอา ให้ นั่น เขน ดาว ตาว. 18 ให้ ท่าว โพ้ แท่ง แด่ ช้ สู่ แนว ให้ แด่ ช้ ทาง เจ้า ณุน ใช สู่ เสื่อ พวก จ็ก นี้ ให้ ชี้ มี่ ให้ ท่าว โพ้ เส่ โพ่ เมง เจ้า พ้า เท็ง ท่า. 19 ให้ ท่าว โพ้ เส่ น้อส แอ่ เพ่ว่า ช่อส ให้ น้อส แท่ แทง แถง ท้า ออท โข ข่าว น่าว ใช เทง พวก ทอก ความ เข็ท ข็ง. 20 ข้อน น่าว ใช เทง นี้ ถ น้อส จึ่ง เขน ขาม ใช้ ชุท ช้อส เท็ท ชุท เพ่ น้อส ชี่ ใจ ทาน ถาน ข่าว น่าว ใช เทง ท่อส ความ น้อส ชี้ ข่าว.

ความท้ท สาว เท่ ท้า ฆุก

21 จึ่ง นี้, เพ่ ให้ พวก พี่น้อง ทู้ จ็ก น้อส เท็ง เพ็ด ว่า น้อส เสื่ด แท่ ทิน ชู่ เถง ใก ทิ ณี ใท สู้ เขน น้อง ส ท็ก แพง แท่ สู้ นี้ ใช ใจ ณี่ ก่ เจ้า จงม สู้ เขน พ้า ชี่ ขอท จ็ก ทิน ขาง ชู่ ให้ พวก พี่ น้อง ทู้ เพ็ด. 22 น้อส ให้ สู้ นี้ โข ทา พวก พี่น้อง ค้ ข้อน พวก จ็ก นี้ เพ่ ให้ พวก พี่น้อง ทู้ จ็ก ทิน ขาง ชู่ น้อส แท่ ให้ ทุ้ม พระ พวก พี่น้อง.

23 ช้ ให้ พี่น้อง ร้ด ความ ที่ง อาน ความ ท็ก ความ เสื่ อ มา แท่ เจ้า พ้า แท่ เจ้า เสื่ณุ ฐา ขิด. 24 ช้ ให้ ความ ทู่ เทง ใช ชู่ ทิง ส เท็ง ทาส สู้ ท็ก เจ้า เสื่ณุ ฐา ขิด ณุม เทา เข่า มี เสื่ ขาส ข้ ส.

ฟีจีง องค 1

ซ ท่าน โงโง แห้ม ทา พี่น้อง เมง ฟีจีง องค

วาค 1

1 น้องค, ซู่ โงโง แท่ง ที่ โมม บ๊วง งาม ใช้ เจ้าวาจีก.

โซ่ง ซ ให้ โพ่ เมง เจ้า ฟ้า ทโร ณุ่ม โหม เจ้า เสี่ณุวาจีก ที่ เมง ฟีจีง องค เท็ง ท่า พี่น้อง ซู่ แท่ง ฉุน แท่ง เง็ง ดุ เหน โพ้ เหา.

2 ซ ให้ ความ หู่ง เหงใx ท็ง ใจ มา แ ท่ เจ้า ฟ้า ท้ง มา แท่ เจ้า เสี่ณุวาจีก ซู่ ท้ง พ็ง พี่น้อง

ท่าน โงโง ท่าว โพ้ ให้ พี่น้อง เมง ฉีจีง องค

3 น้องค หนี หอก พ็ง พี่น้อง เรู้ใก ลี้ ท่าว ความ โด้ ข้อน เจ้า ฟ้า ดู่ เท่. 4 แท่ง ว่า เท่ ใก น้องค ท่าว โพ้ ให้ พ็ง พี่น้อง น้องค ลี้ ม่ โน เมง ท่าว โพ้. 5 ข้อน ว่า พ็ง พี่น้อง โด้ ต่อค จ็ก ง่าว น่าว ใx เหง แท่ มี้ แท่ แวก มา ห้น หอก รู้ นี้. 6 น้องค ฟ้น ใจ ว่า ท่าน เจ้า ฉู่ ก็ง โกก จ็ก ก็ โว้ ท้ง พ็ง พี่น้อง น้น ลี้ ดู่ เสีด ให้ แข้ว ห้น หอก มี้ เจ้า เสี่ณุวาจีก. 7 อน น้องค หนี หอก พ็ง พี่น้อง น้น ลี้ โxม ด่าง แข้ว ข้อน ว่า น้องค ห็ก พ็ง พี่น้อง ดู่ ค. พ็ง พี่น้อง โด้ เฟ้น ความ หู่ง เหง ใx ที่ง เจ้า ฟ้า ท่อค น้องค อน จ็ก น้องค เก้า ทุ แท่ง จ็ก ง่าว น่าว ใx เหง น้น ทู่ง ฟ้น ชู่. 8 เฟ่ ว่า เจ้า ฟ้า เง็น จี่ง ให้ น้องค, น้องค เดุ า ดอม พ็ง พี่น้อง ที่ ใก ท่อค ขาง ใจ เจ้า เสี่ณุ วา จีก อี่น ดุ.

9 แข้ว น้องค ท่าว โพ้ ซ ให้ ความ ห็ก แพ็ง น่อง พ็ง พี่น้อง เหง มี้ เหง ถี เม่ หน้า พ้อม ท้ง ขู่ แท่ง เก้า โมท ใน ใจ. 10 เฟ่ พ็ง พี่น้อง ซู่ โด้ เง็ง ซู่ อน ใก ถี xุก ท้ง ว่า พ็ง พี่น้อง ซู่ โด้ เง็น ค นี้ ใx ใจ นี่ เง่า มี แนว เจ้ ทโร มี้ เจ้าวาจีก. 11 ซู่ โด้ เง็น ค นี้ ใx ใจ นี่ ข้อน ความ ถี แม่น เจ้า เสี่ณุวาจีก เฟ่ ซ้อง ที่ ดุาค โพ้ เจ้า ฟ้า.

มี ดุ เง่ค เฟ่ เจ้าวาจีก

12 พี่น้อง เอ่ค น้องค แอ่ ให้ พ็ง พี่น้อง ขู่ ว่า จ็ก น่น เน็ง นั้น ท้ง น้องค น้น ลี้ เง็น จ็ก ให้ น่าว ใx เหง น่า ข้ โง. 13 พ็ง ถี่ ง ทาก แท่ง พ็ง ฉู่ อี่น ลี้ ขู่ ท่ เ ทน เฟ็ด จ็ก น้องค ซู่ เก้า ทุ น้น ลี้ เฟ่ เจ้าวาจีก. 14 พ็ง พี่น้อง เฟ้น ทาค โด้ เดุ่ เจ้า จอม ฉู่ เง็น ฟ้า ลี้ ข้อน จ็ก น้องค เก้า ทุ น้น แฉน เxา ทาน ง่าน นั้น ทาค ท่าว ความ เจ้า ฟ้า เง่า ทโร ข้าน ซ็ง.

ฟีบีบ ๑๐๙ 1

15 อัท นี้ คี้ แม่น แท้ มี คนาน ๙๙ ข่าว น่าว อัท เจ้าวา ขิด นั่น มี ๑๐๙๓ แทน แท่ง ฉัก ทน ทาท คี้ มี ฉุ่ อั่น ข่าว ใช่ มอน ทาง กิ. 16 แฉน นี้ ข่าว มี ใจ ยอท เพ่ เรา ทู่ ว่า เจ้า ฟ้า รัก แท่ง น้อย รัว ให้ ข่าว ท้น น่าว ใx เพง นั่น รัว. 17 ทาท ว่า แฉน อั่น ข่าว น่าว อัท เจ้าวา ขิด แน่ง กิ ทน เข่า แม่น มี นี้ ใx ใจ นี้ เม่ เรา น้อย คุ้ เน้า ทุ เรา ทู่ง คุ้ เฉิด ข้าย ให้ น้อย ท์ม ใหม่.

18 ว่า ทาท เป็น แนว นั่น คุ้ เป็น แนว ใด ตา ว่า เรา คุ้ ข่าว อัท เจ้าวา ขิด แนว คี้ ม ท เท้, คุ้ แอ้ แน่ง ข่าว ข้ ว่า ข่าว แท้ แนว ใด คี้ กิ เรา คี้ ทู่ง ข่าว อัท เจ้าวาขิด หน้า อัท นี้ น้อย คี้ เม่ง ม่รน ทู่ง คุ้ เม่ง ม่รน ร่ง หน้า ใหม่. 19 น้อย ทู่ ว่า ฮ้อน พ่ง พี่ น้อ เท่าว โพ้ แท่ง ฮ้อน เจ้า ณรน เจ้าวาขิด ค่อย เย อัท นี้ คุ้ เฉิด ให้ น้อย ท์ ทาง. 20 เป็น ความ น้อย ใช่ มอน คอ ค้า ว่า น้อย คุ้ เข่า มี ความ หน้า ข้าย x๖ แท่ ท่อน มา ทู่ง คุ่ เท่ ใจ ทาน เงาน เข่ง เณ ใด ร้ นี้ คี้ x ให้ เป็น เณ นั่น เจ้าวาขิด คุ้ ร้ ความ หุ่ง หน้ามา ทา ทาง มี ลิ น้อย เข่ง เข้ ทา ว่า น้อย ทู่ง ๙๙ ข้ ว่า ทาย คี้ กิ. 21 น้อย มี คุ่ เร่ย คี้ เพ่ เจ้าวาขิด น้อย ทาย คี้ เป็น ขาง กิ ให้ น้อย. 22 ว่า ทาท คุ่ เร่ย น้อย ทู่ง ฉุ่ พั้ง มี ลิ นี้ น้อย คี้ คุ้ เฉิด อัท ร้ กิ ทาท น้อย เข่า เว้า ร้ ว่า คุ้ เรท เอา ทาง ใด กิ. 23 น้อย ทู่ง คา ใจ ฉุ่ พั้ง xอ ต่าย นี้ น้อย ใช่ มอน ว่า คุ้ ร้ว ขา ร้ว ฉุ่ ทั้ง เจ้าวาขิด คี้ คุ้ xุท ข่าง กิ. 24 ทาท ว่า น้อย ทู่ง มี คุ่ เร่ย ฉุ่ พั้ง มี่ ลิ นี้ คี้ คุ้ เป็น อัท กิ ให้ พ่ง พี่ น้อ เณ นั่น ใหม่. 25 เม่ น้อย พั้น ใจ แน่ว นี้ แข้ว น้อย ทู่ง คุ้ ฉุ่ ทั้ง พ่ง พี่ น้อ เพ่ ให้ พ่ง พี่ น้อ เฟ้า กั้น ทั้ง ว่า ใน ม่รน พั้ง ขาง ทาง เคุ่.

26 พ่ง พี่ น้อ มี ความ ม่รน เม่ง ฮ้อน น้อย น้น คี้ คุ้ เฟ้า กั้น ทั้ง เจ้าวาขิด เป็น แน่ว น้น น้อย จี่ คุ้ มา ฮาม พ่ง พี่ น้อ ใหม่.

27 ข่ ท่ ว่า คุ่ เร่ย พ่ง พี่ น้อ ทิน ฉุ่ ให้ โxม ทั้ง น่าว ใx เพง อัท เจ้าวาขิด เพ่ ว่า น้อย มา ฮาม พ่ง พี่ น้อ ข้ เข่า มา คี้ กิ น้อย ทาท คุ้ โก้ ใน น่าว พ่ง พี่ น้อ ว่า พ่ง พี่ น้อ เคุ่ เฟ้น ท่ น เป็น นี้ ๙ ใจ ถ้อ ทน ท่ โคน เณ เป็น ฉุ่ ถ้อ เพ่ ความ เคุ่ ออท พั้ง น่าว ใx เพง น้น. 28แข้ว พ่ง พี่ น้อ คี้ เข่า ทรู ฮ้าน พ่ง ฉุ่ ณัด ณัน เม่ เป็น เณ นี้ คี้ คุ้ ให้ เรา ทู่ ว่า เรา คุ้ คุ้ ถ้ง ข้ว ทาท ว่า พ่ง พี่ น้อ คุ้ น้อย ขาง ข้าย เพ่ ว่า อัท น้น เป็น มา แท่ เจ้า หน้า. 29 เจ้า ฟ้า โก้ ค่อย พ่ง พี่ น้อ ฮ้อน เจ้าวาขิด เข่า แม่น ให้ พ่ง พี่ น้อ เคุ่ ท่าน เจ้า ท่ น้น ทาท ให้ พ่ง พี่ น้อ ฮ้ก ใจ โน้ เพ่ ท่าน เจ้า ใหม่. 30 น้น คี้ ให้ พ่ง พี่ น้อ ท่ โคน เณ พ่ง พี่ น้อ โก้ เห็น น้อย ท่ โคน มา

พันธสัญญาเดิม 1

แล้วนั้นแต่จักในเบื้องหน้าต่อไปนี้.

เอสเธอร์ 2

เจ้าวาชติแต่งตั้งราชินีใหม่แทนเจ้าหญิงวัชดี

1 เป็นเหตุนั้นว่าภายหลังพระพิโรธของกษัตริย์อาหสุเอรัสได้สงบลงแล้ว, มีความคิดถึงนางวัชดี, มีความอ้อนวอนใจถึงการที่นางได้กระทำ, และการที่ได้ตัดสินลงโทษนางนั้น. 2 แล้วพวกคนหนุ่มสาวที่ปรนนิบัติพระองค์ทูลว่า ให้หาสาวพรหมจารีรูปงามมาถวายพระองค์. 3 และให้พระองค์ตั้งขุนนางขึ้นในทุกมณฑลของราชอาณาจักรของพระองค์ ให้เขาเหล่านั้นรวบรวมสาวพรหมจารีรูปงามทั้งสิ้นมาถวายยังป้อมเมืองชูชันในพระราชวังฝ่ายใน ให้อยู่ในความดูแลของเฮกัยผู้ขันทีของกษัตริย์อาหสุเอรัส ผู้ดูแลสตรีฝ่ายใน และให้เขาประทานเครื่องสำอางแก่นางเหล่านั้น. 4 และสาวพรหมจารีรูปงามซึ่งเป็นที่พอพระทัยในสายพระเนตรของกษัตริย์ ให้เป็นราชินีแทนวัชดี. ข้อความนี้เป็นที่พอพระทัยแก่กษัตริย์ และพระองค์ทรงกระทำตาม.

5 ในป้อมชูชันมีชายชาวยิวคนหนึ่งชื่อมรเดคัย บุตรของยาอีร์ ผู้เป็นบุตรของชิเมอีผู้เป็นบุตรของคีช ชาวเบนยามิน

6 ผู้ซึ่งถูกกวาดต้อนจากเยรูซาเล็มพร้อมกับเชลยที่ถูกกวาดต้อนไปพร้อมกับเยโคนิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ ซึ่งเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้กวาดต้อนไป

7 ท่านได้เลี้ยงดูฮาดัสซาห์ ซึ่งก็คือเอสเธอร์ บุตรของลุงของท่าน เพราะว่าเธอไม่มีบิดามารดา และหญิงสาวนั้นมีรูปร่างงดงามและสวยน่าดู เมื่อบิดามารดาของเธอสิ้นชีวิตไปแล้ว มรเดคัยได้รับเธอไว้เป็นบุตรสาวของตน

8 เมื่อบัญญัติของกษัตริย์และคำสั่งของพระองค์ได้ประกาศออกไปแล้ว และเมื่อมีสาวพรหมจารีรูปงามจำนวนมากถูกนำมารวมกันที่ป้อมชูชัน ในความดูแลของเฮกัย เอสเธอร์ก็ถูกนำตัวไปยังพระราชวังของกษัตริย์ ในความดูแลของเฮกัยผู้ดูแลสตรีฝ่ายใน

9 และหญิงสาวนั้นเป็นที่พอพระทัยในสายพระเนตรของเขา และเธอได้รับความกรุณาจากเขา และเขาได้รีบประทานเครื่องสำอางของเธอและส่วนแบ่งของเธอให้แก่เธอ พร้อมกับสาวใช้ทั้งเจ็ดคนที่คู่ควรที่จะได้รับจากพระราชวัง และได้ย้ายเธอและสาวใช้ของเธอไปอยู่ที่ดีที่สุดในเรือนสตรีฝ่ายใน

10 เอสเธอร์ยังมิได้เปิดเผยชนชาติของตนหรือญาติพี่น้องของตน เพราะมรเดคัยได้สั่งเธอไว้ว่าอย่าเปิดเผย

11 และทุกวันมรเดคัยได้เดินไปมาอยู่ต่อหน้าลานของเรือนสตรีฝ่ายใน เพื่อที่จะได้ทราบว่าเอสเธอร์สบายดีหรือไม่ และเป็นอย่างไรบ้าง

ฟีบีป โอส 2

แม่บ้านต่อแม่บ้าน

12 เป็นเหตุนี้พี่น้องทั้งหลาย เราเป็นหนี้ แต่ไม่ใช่เป็นหนี้ตามเนื้อหนัง ที่จะดำเนินชีวิตตามเนื้อหนัง 13 เพราะถ้าท่านดำเนินชีวิตตามเนื้อหนัง ท่านจะต้องตาย แต่ถ้าท่านโดยพระวิญญาณทำให้การประพฤติของร่างกายต้องตาย ท่านจึงจะมีชีวิต 14 เพราะว่าทุกคนที่พระวิญญาณของพระเจ้านำทาง คนนั้นเป็นบุตรของพระเจ้า 15 เพราะท่านไม่ได้รับจิตวิญญาณแห่งการเป็นทาสอีกเพื่อให้กลับไปกลัว แต่ท่านได้รับจิตวิญญาณแห่งการรับบุตรบุญธรรม ซึ่งเราร้องว่า "อับบา พระบิดา" 16 พระวิญญาณทรงเป็นพยานร่วมกับจิตวิญญาณของเราว่าเราเป็นบุตรของพระเจ้า 17 ถ้าเราเป็นบุตรแล้ว เราก็เป็นทายาท คือทายาทของพระเจ้า และเป็นทายาทร่วมกับพระคริสต์ ถ้าเราทนทุกข์ร่วมกับพระองค์ เราก็จะได้รับเกียรติร่วมกับพระองค์ด้วย

ความทุกข์ทรมานในปัจจุบันนี้

18 เพราะข้าพเจ้าคิดว่าความทุกข์ทรมานในปัจจุบันนี้ไม่คู่ควรที่จะเทียบกับสง่าราศีที่จะเปิดเผยแก่เราได้ 19 เพราะว่าสิ่งสร้างทั้งปวงคอยด้วยความกระตือรือร้นให้บุตรของพระเจ้าปรากฏ 20 เพราะว่าสิ่งสร้างทั้งปวงอยู่ใต้ความไร้ประโยชน์ ไม่ใช่โดยความสมัครใจ แต่โดยพระองค์ผู้ทรงให้อยู่ใต้ความไร้ประโยชน์นั้น 21 ด้วยความหวังว่าสิ่งสร้างทั้งปวงเองจะได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นทาสของการเสื่อมสลาย เข้าสู่เสรีภาพอันรุ่งโรจน์ของบุตรของพระเจ้า 22 เพราะเรารู้ว่าสิ่งสร้างทั้งปวงคร่ำครวญด้วยกันและเจ็บปวดด้วยกันจนถึงทุกวันนี้ 23 และไม่เพียงแต่สิ่งสร้างเท่านั้น แต่เราเองที่มีผลแรกของพระวิญญาณ เราก็คร่ำครวญในใจของเราด้วย ขณะที่เรารอคอยการรับบุตรบุญธรรม คือการไถ่กายของเราให้เป็นอิสระ 24 เพราะเราได้รับความรอดในความหวังนี้ แต่ความหวังที่เห็นแล้วนั้นไม่ใช่ความหวัง เพราะว่าใครจะหวังในสิ่งที่เขาเห็นแล้วทำไม 25 แต่ถ้าเราหวังในสิ่งที่เรายังไม่เห็น เราก็รอคอยด้วยความอดทน

26 ในทำนองเดียวกันพระวิญญาณก็ทรงช่วยเหลือความอ่อนแอของเรา เพราะเราไม่รู้ว่าควรอธิษฐานอย่างไรตามที่ควรจะเป็น แต่พระวิญญาณเองทรงวิงวอนแทนเราด้วยการคร่ำครวญที่พูดออกมาไม่ได้ 27 และพระองค์ผู้ทรงทราบจิตใจของมนุษย์ทราบความคิดของพระวิญญาณ เพราะพระวิญญาณทรงวิงวอนแทนวิสุทธิชนตามพระประสงค์ของพระเจ้า

ฟีบีป ฬอส 2

พี่น้า ทู่ง ยิก แพง เอา ไว้ เข่า แม่น ท่าน ที่ นั่น ทู่ง ยิก แพง น้อย ใหม่ เพ่ เข่า ให้ น้อย มี อัก ใน่ ใลย ใน่. 28 เป็น เหน่ง นั่น น้อย จี่ง ช้น พี่ น้าว ให้ ท่าน ไป เพ่ ให้ พ้ง พี่ น้อง มี ความ ม่วน เม่ง เม่ ได้ เห็น ท่าน ใหม่ แข้ว อัก น้อย ใน่ ค้ ดี่ เข่า ขาง ด. 29 เหน่ง นั่น จี่ง ห้อน เอา ท่าน ให้ มี ความ ม่วน เม่ง ใจม ช้อง เหน่ง ส เจ้า จอม ตั้ เป็น พี่ น้า แห่ง ให้ นั่ง หน้า ห้ ทา ตู่ ส ตั้ เป็น เหน่ง ท่าน. 30 ท่าน ได้ ซื่ง ตู่ เข่ ยัง น้อน ทาย เชิด อัก เจ้า วิน แข้ว ทู่ง ได้ เชิด อัก ต่อย น้อย ทาง พ้ง พี่ น้อง แหน พ้ง พี่ น้อง เชิด เข่า ได้.

วาย 3

นี้ ใช ใจ นี่ แท้

1 ท้า ใจก นี้ ช ให้ พี่ น้อง เม่ง ม่วน หนึ่ง เจ้า จอม ตั้ เป็น พี่น้า, อน น้อย ได้ แท้ม ความ เท่า มา ทา พ้ง พี่ น้อง นั่น ค้ เข่า ยาก ดู่ ซ ง น้อย ท่า ใด ทาก เป็น อัก ให้ พ้ง พี่ น้อง น้อย ช ขาง ท้าย. 2 ให้ ลอย ตั้ พ้ง ส ท้าย ใจ จ้าน พ้ง แฉน หมา พ้ง ส มัก ขาด เน้ เด หนึ่ง. 3 ข้อน พ้ง เทา เป็น ส แม่น ขาย หนึ่ง แท้ เป็น ตั้ โห้ เทา เจ้า น้า ทาง มี่ ง ณาน แห่ง ท่าว อ้าง เจ้า เชิญ เข่า ได้ เด่ ใจ พาง วาง ใจ ส. 4 ทา ว่า น้อย มี แนว เด่ ใจ ส ค้ ถ ว่า ทาก ตั้ อ้น หนี่ ว่า เจ้า มี แนว ดี่ เด่ ใจ ส นั่น น้อย ค้ มี ทาย เณ เฉา ใหม่. 5 เม่ น้อย ออก ได้ แขด มี้ ค้ เชิด ขิด แม่น ขาย หนึ่ง น้อย เป็น หนี ส อ ซา ขา เอ็น เป็น ถ้ เป็น ด้า มัน เป็น ส ขิ ขุ ย ออก หนึ่ง ส ขิ ขุ ย ทาง จอง แห่ง ถา แข้ว น้อย ตั้ ทาง หน้า ขิ ณาย. 6 อัก ใจ ห้อน ทุน, น้อย ค้ ได้ ใน่ม นาง ส เหน ใจ้ เหา, อัก นี้ ใช ใจ นี่ ท่อย ข ยัง ทาง แห่ง ถา นั่น ค้ เข่า มี ความ เจ้ ซ้ง น้อย. 7 อน ใด ถ ให้ น้อย น้อย ค้ ท้ ว่า อน นั่น เข่า ถ ให้ น้อย แข้ว เพ่ นั่ง หน้า ห้ ทา เจ้า วิน. 8 แม่น แท้ ถ น้อย ท้ ว่า ตู่ อน ชน ซื่ง เป็น แลง โพท ข้ ใจ ข้อน ว่า เห็น อน ใด มี ค่า ทุ่ง เหง ใช ทาย เณ อน นั่น ค้ แม่น อัก ทุ้ ทั ง เจ้า เชิญ วิน ตั้ เป็น เจ้า จอม น้อย, ข้อน ท่าน เจ้า นั่น น้อย จี่ง ได้ ง าท วาง ตู่ อน ชน ซื่ง นั่ง ว่า พ้ง นั่น เป็น หนึ่ง เหนี่ง เห้ มุ่น เพ ดี่ ได้ เจ้า วิน เป็น ขาย ถ ให้ น้อย. 9 แข้ว ได้ ชู่ ทั ง ท่าน เจ้า ทาก น้อย เข่า มี ความ ถ มี แม่น หนึ่ง มี่ น้อย ได้ มา ค้ ข้อน เชิด ท่อย จอง แห่ง ถา มี มา ข้อน เด่ เจ้า วิน เป็น ความ ถ มี แม่น มา แต่ เจ้า น้า ค้ แม่น เพ่ ข้อน ความ เจ้า เด่. 10 น้อย แต่ ทุ้ ท่าน เจ้า แห่ง แฉง แพง แหน ท้า เชิด ให้ ท่าน เจ้า ทาย แข้ว ค้น เป็น ส, ใน่ ขาง มี่

พันธสัญญาใหม่ 3

ท่านทั้งหลาย นั่นคือ ถ้อยคำที่ท่านทั้งหลาย. 11แม้เรื่องราวที่น้องชายคนนี้ได้ยินแล้วก็ตาม.

เอาใจใส่ทำงานรับใช้พระเจ้าต่อไป

12เราแม้นว่าน้องได้แล้ว หรือว่าเสร็จได้แล้ว หากว่าน้องทำงานให้ใจจดจ่อเอาเพื่อที่ได้มาเป็นของเรา เหมือนเรา เสรีภาพจากพระคริสต์ได้เอาน้องไว้เป็นของท่านทั้งหลายแล้ว. 13พี่น้องเอ๋ย น้องเราได้ว่าน้องได้แล้ว หากน้องเสร็จแล้วก็แม้นข่มพวกเท่าทุกนั่นจึงแล้วเอาใจใส่จากหน้า. 14น้องทำงานให้ใจจดจ่อหาต่อนได้ใช้ต่อนไว้เพื่อที่ได้เหมือนใจนั่นคือแม้นที่รักษา, เรื่องนี้ได้แสดงทางเรื่องพระคริสต์ให้จดจ่อเอาที่เหมือนหน้าจนหาน. 15พวกเขาเป็นของแท่แล้ว ให้หนีแล้วนั่นว่าหากพวกพี่น้องหนีแล้วอื่นเรื่องนี้ให้พวกพี่น้อง. 16พวกเขาตอนใดแล้วคือให้พวกเขานี้จดหน้าให้ตอนนั่น

17พี่น้องเอ๋ยให้เอาหนเสร็จท่องต่อตองน้องให้เหมือนพวกของนั่นเขาเสร็จท่องต่อแล้วเหมือนพี่น้องได้เอาญาติน้องเป็นต่อตองให้แล้ว. 18เพราะมีทางของอาเป็นที่ดีตามเรื่องมีวาแสนเรื่องพระคริสต์นี้ หากใช้ของพวกพี่น้องใหม่งานนี้ตาโต. 19ของที่เหมือนพวกของนั่นคือแม้นจิตสิ้นแล้วเรื่องตองคือแม้นญาติเขาเขาเอาจิตหน้าข้างมาทางอาเขามีตามเหมือนญาติ. 20ข้านเหมือนพวกเขานั่นที่เหมือนหน้าจนหาน พวกเขาตอนถ้าเรื่องตองที่ดูดอยให้น้องยางใหม่ที่นั่นที่มาแต่เหมือนหน้าจนหาน คือแม้นเรื่องพระคริสต์. 21ท่านทั้งหลายที่ปรารถนาจะมีอำนาจหน้าน้องตามที่พวกเขาให้เป็นมีอำนาจหมู่เหมือนใจตามท่านทั้งหลาย. ท่านทั้งหลายมีแสงแหมแตกต่างจากใหม่ดูดอนเรื่องใหม่ที่ดอนแสงท่านทั้งหลาย.

วาง 4

ให้เหมือนจริงใหม่ตามทางที่ทั้งหลายตองที่เป็นหน้า

1เป็นตามนั่นพี่น้องอกเรื่องตองน้องเอ๋ยพี่น้องเป็นของน้องอกเป็นความใส่ตอน, เป็นความเหมือนจริงเรื่องนี้น้องพี่น้องอกเรื่องตองน้องเอ๋ย, ให้มั่นที่ทั้งทั้งตองที่เป็นหน้า. 2น้องเรื่องตามนางโอกแต่งนางนั่นที่ตามให้อกแพงที่นางทั้ง

จอมสุ่เจ้นฟ้า. 3 น้องรักพี่น้องสุ่อกแฟงน้องแท้น้น, ให้อกแฟงเอาชองสุ่ทู่นี้ เพ่ว่าเราได้เสิดอักข่าวณาวใหเห่งท่องน้อง นอกน้นทู่มี ท่านทาเข้เม่ พ้อมทั่งสุ่อ่นใหน่ เราเสิดอักท่องน้อง แดนเราม่คู่แท้มโว้หน่งพั่งใจคู่เจ่งแข้ว.

4 ให้ม่เน ใจมหานหน่งเจ้าจอมสุ่เจ้นฟ้าคู่เจ้ น้องเว้าน่ีใหม่ "ให้ใจมม่เน." 5 ใจพี่น้องให้อ่อนหานทั่งสากเก่งทาง เจ้าจอมสุ่เจ้นฟ้าสู่จ๊แข้ว. 6 ท่าห้อนใหมทลู่ ใจอนใด ให้แด่รักพี่น้องใส่มอนคู่แนวหน่งเจ้าฟ้า น้นคั่แม่นอักท่าวโพ้ อักแด่รักแท่งความโด้ช้อน. 7แข้ว ความทิ่งใจมาแท่เจ้าฟ้าน้น เก่ความเจ้าห้ คู่โช้แจ่งความลึกอ่าวแท่งม่งณนพี่น้องโว้ทั่งเจ้าเสิดญ่วิจก.

8 พี่น้องเอ่ย ท้าจุกน่ี้ อนใดน่ีแท้ อนใดเจ้นแนวน่งหน้าท้หา อนใดก็มีแม่นอนใดแจ่กใจ อนใดเจ้นหน้าอก อนใดเจ้นความในม่เน อนใดก็จุกแท่งว่าอนใดดี้ช่องกู ให้หนีคู่พั่งอักน้น. 9 ให้เสิดคู่แนว อนใดพั่งพี่น้องโด้แองห้ น้อนใดโด้เอาโว้ โด้ใน แท่งโด้เห็นน้องแข้วน้น แข้วเจ้าฟ้าสุ่ให้ความทิ่งใจคู่ชู่ทั่งพั่งพี่น้อง.

ทองพี่น้องเม่งฉิปปอยถามเค่งให้

10 น้องในม่เน ใจมหานหน่งเจ้าจอมสุ่เจ้นฟ้า, ช้อนว่าท้าจุกน่ี้ พั่งพี่น้องค้กูงหนีทอดทอดเค่งน้องใหม่ หากว่าพั่งพี่น้องเง่าเห้มีเค่งวาง. 11 น้องเง่าโด้เจ็มอักณาแลน ตาว่าน้องคู่กินชู่แนวใดค้ดีน้องค้แองห้แข้ว หากใจมใจกินชู่แนวน้น. 12 น้องค้ห้คู่มีอักงากคา แท่งห้จ๊กอักด้าเร่ง เง่าว่าอักใด น้องโด้แองห้ ทอดอักขั่งณ์น ตามคู่กินอ่มเก็ม ตามอักงาก อักทอ่งมีกิโด้ แท่งอักณาแลน. 13 น้องอักใจเจ็มเสิดคู่แนวโด้ ช้อนท่านเจ้าก้มพรน้อง.

14 ตาแนวน้นค้ดี พี่น้องค้กูงทอกแฟงโด้โน่ท่องน้อง. 15 พั่งพี่น้องเม่งฟิปปอยค้ห้แข้ว ว่าอักข่าวณาวใหเห่งแก่แวงทน้น ค้แม่นตามน้องโด้ออกโว่ก็ง่มาโกโดน่ เง่ามีเหนโพ้เหาใดโด้ช่องอักใส่งาง มีก่พั่งพี่น้อง. 16 กงเคู่น้องชู่เมงเก ณาโจนัก พั่งพี่น้องค้โด้ถามเค่งมาช่องน้องกาง. 17 เง่าแม่นว่าน้องใส่มอนโด้เค่งเฉองพั่งพี่น้อง หากว่าน้องแจ่ให้พั่งพี่น้องโด้หม้าก่ม่นหน่งโจ๊หานพั่งพี่น้อง.

18 น้อยท้อนใด้เดุ่ทุกหนแห่ว น้อยค้ออ่มเห็มเพ่ใด้เดุ่นอ่เท่าน เอ้บ่าใสถ้ใส พ่ พี่น้อ่ ถ่าทให้นั่น เป็นเดุ่เม่่ใจ เป็นเดุ่ทอม ใหว้เณ เจ้า พ้า ใจมใจใดุ่มเอา. 19 เจ้า พ้า น้อย ขุ่ให้ พ่ พี่น้อ่ ภุ่อนขนข้่แนว พ่ พี่น้อ่ นาถแสนนั่น แม่นเก่นค้ทุ่่ เท่่ใจ นอ่ เท่าน เจ้า ในเจ้าเสีญวา ข้ถ. 20 ข้ ให้ ความทุ่่ หน้ามา ทา ขุ่ ทับเจ้า พ้า ขุ่ เป็นพี่พ่ เทา ข้บใบหน้า ดาถเข่ย "อาแมน"

21 น้อยข้ถ่าท ความค้ถ ทอถ ทอถเดุ่ มา ทา ใพ่เม่ เจ้า พ้า ภุ่ ม ใน เจ้าเสีญวา ข้ถ, พี่น้อ่ ขุ่ขุ่ท่อยน้อยค้ ถ่าท ความค้ถ ทอถ ทอถเดุ่ มา ทาพ่ พี่น้อ่. 22 พ่ ใพ่เม่ เจ้า พ้า ค้ถ่าท ความค้ถ ทอถ ทอถเดุ่ มา ทา พ่ พี่น้อ่ แท่ พ่ เฟ ทุ่ ขุ่เทน บุ่ทาย นา.

23 ข้ ให้ ความทุ่่ เท่่ใจ เจ้าเสีญวา ข้ถ ขุ่ ทับมี่ นุ่น พ่ พี่น้อ่.

****

โท โย ณาส 1

ซ้ ท่าน โย้ โย แห้ม ทา พี่ น้อง เมง โท โย ณาส

วาส 1

1 น้อส ขุ้ โย้ โย ขาม ใจ้ เร้า เสีณ แท่ง ที โม ง้ว น้อง ชาส น้อส ท่อส ขาง ใจ เร้า ฟ้า.

2 โซ่ง ให้ โพ่ เมง เร้า ฟ้า แท่ง พี่ น้อง ฮุ้ เจ่ ท่อส ขรง ทาง โซ เทง เร้า จา จิด ที่ เมง โท โย ณาส ความ ท็ง ใจ ความ ทุ่ง เทง โซ มา แต่ เร้า ฟ้า ฮุ้ เส้น พี่ ณุ่ม เทา ให้ ขู้ ทั ง พ้ง พี่ น้อง.

ท่าน โย้ โย ท่าว โพ้ ให้ พี่ น้อง เมง โท โย ณาส

3 เม่ ณุ่ม น้อส ท่าว โพ้ ให้ พี่ น้อง ณุ่ม น้อส ค้ ท่าว ความ โด้ ข้อน เร้า พี่ เร้า จา จิด ณุ่ม เทา ชู่ เท่. 4 ข้อน ว่า ณุ่ม น้อส โด้ อิน น่าว พ้ง พี่ น้อง เจ่ เร้า เสีณ จา จิด แท่ง ท็ก แพ้ง โพ่ เมง เร้า ฟ้า. 5 โด้ ท้อน ท็ม ความ ใจ่ ใจ มอน โว้ ให้ พ้ง พี่ น้อง พั้ง เมง ฟ้า ขืน พาน แต่ ท่อน พ้ง พี่ น้อง โด้ อิน ความ อิ มี แม่น แท้ มา แข้ว นั่น ค้ แม่น น่าว ใจ เทง. 6 โด้ แพ่ มา ทอก พ้ง พี่ น้อง ทั ง โด้ แพ่ ท้าว ออก ท่เ เมง ขุ ม เณ แพ่ นั้น ทั ง พ้ง พี่ น้อง โจ้ นั้ แต่ มั้ พ้ง พี่ น้อง โด้ อิน แท่ง เน้า โม ท ใน ใจ ความ ทุ่ง เทง โจ เร้า ฟ้า อน แม่น แท้. 7 เณ พ้ง พี่ น้อง โด้ แอง ทุ้ พั้ง ท่าน เอ้ ง่า ฉา ฮุ้ ท็ก แพ้ง เสีด อ้ท ท่อส ณุ่ม เทา ท่าน โด้ เสีด อ้ท เร้า จา จิด เส่ ณุ่ม เทา แท้. 8 ท่าน โด้ โท อ้ท ท็ก แพ้ง ทะ ให้ ณุ่ม น้อส พั้ง อน ความ ท็ก เร้า ณะ น ให้ พ้ง พี่ น้อง น่ะ.

9 เข็น แน ว น่ะ ล แต่ มั้ ณุ่ม น้อส โด้ อิน ณุ่ม น้อส ค้ โด้ ท่าว โพ้ เส่ พ้ง พี่ น้อง ฮู้ เร่ ง ห ให้ พ้ง พี่ น้อง ทุ้ เน้ โม ท ใจ ค ท่าน เร้า เน้า โม ท ใน ใจ ความ ทุ ก หน แท่ง ทุ้ ขรง ทาง เร้า ณะ น ใจ.

10 เพ่ ให้ อ้ท ทิ น ขรง ขู้ พ้ง พี่ น้อง โจ ม ทั ง เร้า จอม ฮู้ เข็น ฟ้า ขรง ทาง ให้ ฉุ ก นั้ โม ท ใจ ค ท่าน เร้า ให้ อ้ท ชู่ แน ว ลิ แท่ง ทุ่ง เทง เฟ้า นั้น ทุ้ ทอก อ้ท ท่าน เร้า. 11 ซ้ ให้ พ้ง พี่ น้อง มิ ท้าว แพ้ง เฟ้า นั้น ชู่ แน ว ท่อส แส ง ทุ่ง เทง ท่าน เร้า จั่ ง ขู้ อ ก ใจ โจ ม โด้ ชู่ แน ว แท่ง มิ ความ ม่ เน ใจ ฟิ ก ฟื น.

12 ให้ ท่าว ความ โด้ ข้อน เร้า พ่ ฮุ้ ให้ พ้ง พี่ น้อง โจ ม ด่าง ขู้ โด้ มุ น มั่ ท่อส ทะ ทั ง โพ่ เมง ทุ่ง ใจ.

13 ท่าน เร้า โด้ ช่อส ณุ่ม เทา ให้ ออก น้อส ซ้ แส ง ทาง มั ก แข้ว โด้ ท้าส พ้ง เทา มา ขู้ พั้ง แส่ น เมง เร้า ขุ ท ฮุ้ ท่าน เร้า ท็ก. 14 ข้อน เร้า ขุ ท น่ะ จั่ โด้ โด้ ชู่ พ้ง เทา ให้ เข็น สะ ที่ ท่าง ขาง โน้ส ค้ ข่าง ให้.

โย ฮนาย 1

หน้า อ็ท แท่ง ตู่ ร เร้ย ร เจ้า ร เสี้ ญ

15 ร เจ้า ว า จ๊ ด ร เป็ น ร เถ่ ง ร เจ้า หน้ า แน ว ท า ร เข่ า ร เห็ น ร เป็ น ขุ ท โท ท มี แ ต ร เข ต ตู่ อ น อ น ข่ ง อ น ร เจ้า หน้ า ข้ า ง แ ท่ ง นั้ น นั่ น . 16 ร เพ่ ว่ า ใ น ท่ า น ร เจ้า , ร เจ้า หน้ า ร ถ้ า ง ตู่ อ น อ น ข่ ง นั้ น ร เข่ า ว่ า ชู่ ร เม ง หน้ า ร เม ง ขุ ม อ น ท า ร เห็ น ข้ อ ว่ า ท า ร เข่ า ร เห็ น ค้ ำ ถ้ ชู่ ร เป็ น มี ง ณ ร น แ ท ง แ ถ ง ท้ า ชู่ ร เป็ น แ ตู่ ง ร เงิ น ชู่ ร เป็ น ชุ่ ร เณ็ แ ท่ ง ถ า ร เม ง ชุ่ มี แ ต ต ร เห็ ง ร เพื่ อ ถ แ ม่ น ร เจ้า หน้ า ร เป็ น ชุ่ ข้ า ง แ ท่ ง ค้ ร เป็ น ณ อ ง เจ้า หน้ า . 17 ร เจ้า ว า จ๊ ด มี ตู่ ร เข่ ต ท่ อ น ตู่ อ น อ น ข่ ง ทั่ ง ว่ า ตู่ อ น อ น ข่ ง โ ท ม ร เห็ า ท น นั่ น ค้ ข้ อ น ท่ า น ร เจ้า . 18 ท่ า น ร เจ้า ร เป็ น โ ท ท ร เอ น ร ถ้ ร เอ า ท่ า น ร เจ้า ร เป็ น ชุ่ แ ท่ แ ว อ ท ท า ช แ ข้ ว ค้ น ร เข า ร เพ่ ว่ า ท่ า น ร เจ้า ชู่ ร ถ้ ร เป็ น โ ท ท ตู่ อ น อ น ข่ ง . 19 ร เพ่ ว่ า ร เจ้า หน้ า โ ฉ ม ใ จ ใ ห้ ข ร ง ท า ง ทู่ ง ร เง ใ อ ร เจ้า หน้ า ชู่ ทั่ ง ท่ า น ร เจ้า . 20 ข้ อ น ร เจ้า ขุ ท นั่ น ชู่ ใ ห้ ตู่ อ น อ น ข่ ง ค้ น ถ ทั่ ง ร เจ้า หน้ า ร เข่ า ว่ า ข่ ง นั่ น ชู่ ชู่ ร เม ง ขุ ม อ ว่ า ชู่ ร เม ง หน้ า ท่ า น ร เจ้า ชู่ ใ ห้ มี ค ว า ม ทึ ง ใ จ ข้ อ น ร ช ถ ร เม้ ว า แ ถ น ท่ า น ร เจ้า .

21 ร เม่ ท อ น นั่ น พ ง พี่ น้ อ ง ร เข่ า ร ถ้ ร เป็ น ร ฟ่ ร เม ง ร เจ้า หน้ า ร เป็ น มี่ ง ณ ร น ข้ า ช ณ ถ ง ตู่ แ น ว ทั่ ง ท่ า น ร เจ้า . 22 ร ใ จ้ นี้ มี่ ค ง ท่ า น ร เจ้า ข้ ตู่ ร เข่ ต ค้ ร เพ่ ร เจ้า หน้ า ใ ห้ ค้ น ถ ทั่ ง ท่ า น ร เจ้า ใ ห้ พ ง พี่ น้ อ ง ฉ า ช ร ถ้ ก่ หน้ า ร เจ้า หน้ า ใ ห้ ร เป็ น ส แ ง ก ใ จ ร เข่ า มี ค ว า ม ร เจื อ น ใ ถ . 23 ท า ท ว่ า พ ง พี่ น้ อ ง ใ ห้ ใ จ ฟ้ น ตู่ ร เพ่ ร ถ้ ชี่ ง ท า ท โ จ ง แ ฟ้ น ห น า แ ข้ ว , แ ท่ ง ฑ่ า ร ถ้ ว า ง ข้ น่ า ว ใ จ ร เถ ค้ ร เพ่ พ ง พี่ น้ อ ง ร ถ้ ใ น แ ท่ ง ร ถ้ ข่ า ว ใ ห้ ตู่ ส ฟ้ ง ร เม ง ขุ ม แ ข้ ว , น้ อ ช แ ม่ น โ ว โ จ ชู่ ข่ า ว น่ า ว ใ จ ร เถ น้ นั่ .

ท่ า น โ ว โ จ ร เสี ถ อ็ ท ใ ห้ ร เอ น ร ถ้ ร เอ า

24 ร ใ จ้ น้ อ ช ค้ มี ค ว า ม ใ น ม่ ร น ร เม่ ร ถ้ ง า ง มี่ ณ่ ใ จ ณุ่ ม พ ง พี่ น้ อ ง . อ็ ท ท่ า น ร เจ้า ง า ง มี่ ณ่ ใ จ ท ง ร เข่ า พ น้ นั่ มี่ ค ง น้ อ ช ค้ ร ถ้ โ ฉ ท ง แ ข้ ว ณุ่ ม มี่ ค ง ท่ า น ร เจ้า น้ นั่ ค้ แ ม่ น ร เอ น ร ถ้ ร เอ า . 25 น้ อ ช ม า ร เสี ถ อ็ ท ใ ห้ ร เอ น ร ถ้ ร เอ า น้ นั่ ร เจ้า หน้ า ร ถ้ ม อ ง ข่ า ว หน้ า อ็ ท ใ ห้ น้ อ ช ค้ ร เพ่ พ ง พี่ น้ อ ง ร เพ่ ว่ า ชู่ ร ถ้ ข่ า ว ค ว า ม ร เจ้า หน้ า ใ ห้ ท ท ถ อ ด ห น ค ว า ม . 26 แ ม่ น พ ง ค ว า ม ร เง ท ข ง ร ถ้ ณ ร น ร ใ จ้ ท า ช ง ว่ า ง ท า ช ตู่ ร เอ น น้ นั่ ม า ร ใ จ้ นี้ ร ถ้ ข่ า ว ใ ห้ ร ฟ่ ร เม ง ร เจ้า หน้ า แ ข้ ว . 27 ร เจ้า หน้ า แ ต่ ใ ห้ ร ฟ่ ร เม ง แ ถ น น้ นั่ ช้ ว่ า แ ถ น ส ท่ า ง ห น่ อ น ใ ถ เป็ น ค ว า ม ทู่ ง ร เง ใ อ แ ท่ ง ค ว า ม ร เง ท ข ง , ร เจ้า ว า จ๊ ด ร ถ้ ชู่ ทั่ ง พ ง พี่ น้ อ ง น้ นั่ ร เป็ น ค ว า ม ใ ฉ่ ม อ น ว่ า ชู่ ร ถ้ ท อ ด ง่ อ น ทู่ ง ร เง ใ อ .

28 ท่ า น ร เจ้า น้ นั่ ถ ณุ่ ม น้ อ ช มี ค ว า ม ง่ า ว แ ท่ ง ค ิ ด ร เห็ น ง อ ท x อ น อ็ ท ช้ ข ร ง ท ก ตู่ แ น ว

เพื่อผู้ศรัทธาของโรมทั้งหมดที่พระเจ้าทรงรักและทรงเรียกให้เป็นประชากรของพระองค์ ขอพระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเราและจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา จงมีแด่ท่านทั้งหลาย

ความเชื่อของอับราฮัม

8 ก่อนอื่นข้าพเจ้าขอขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์สำหรับท่านทั้งหลาย เพราะความเชื่อของท่านเป็นที่เล่าลือไปทั่วโลก 9 พระเจ้าซึ่งข้าพเจ้ารับใช้ด้วยจิตวิญญาณของข้าพเจ้าในการประกาศข่าวประเสริฐของพระบุตรของพระองค์ ทรงเป็นพยานว่าข้าพเจ้าระลึกถึงท่านอยู่เสมอ 10 ในการอธิษฐานของข้าพเจ้าทุกครั้ง ข้าพเจ้าขอพระเจ้าโปรดประทานโอกาสที่ดีแก่ข้าพเจ้าในที่สุดที่จะได้มาเยี่ยมท่าน ตามพระประสงค์ของพระองค์ 11 ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะพบท่านทั้งหลาย เพื่อจะได้ประทานของประทานฝ่ายวิญญาณแก่ท่านเพื่อให้ท่านเข้มแข็ง 12 กล่าวคือ เพื่อว่าเราทั้งสองจะได้รับกำลังใจซึ่งกันและกันโดยความเชื่อของกันและกัน ทั้งของท่านและของข้าพเจ้า 13

พี่น้องรู้ตามจริงแล้ว ทางมีฉันใด ข้อนี้ก็ปางนั้นเหมือนกัน พี่น้องแต่ข้อนี้ว่า พี่น้องเก่าจะเชิดชูแต่ตนปางหนึ่ง เจ้าพี่ทูลให้พี่น้องมีคุณธรรม ทั่วท่านเจ้า แล้วทูลข้างปางนั้นให้พี่เถา. 14 ท่านเจ้าจะขวยแต่ดาแดงนั้นหรือ จะเอาจริงตอนใหม่จริงว่าแต่น. 15 ข้อนี้จริงว่าแต่นั้น ท่านเจ้าจะนับมิได้ล้วนแต่ดานั้นออกหรือ แล้วจะทางหน้าเรากับเราเป็นทุกท่านเจ้าแพ้เราทางจริงว่าแต่น.

16 เป็นดังนั้น ทำให้ผู้ใดท่านนั้นพี่น้องนึกอิทธิฤทธิ์ มากมายนั้น ชื่อว่ามีศีลเก่าเชิดอิทธิฤทธิ์. 17 พี่อิทธิฤทธิ์นี้เป็นที่ทุนเรานี่มาพ่ายหน้าอยู่แท้ลืมนึกเจ้าวาจิต. 18 ทำให้ผู้ใดท่านนั้นพี่น้องเรานี้ใหม่ ตามดังนี้ ทั่วมีทั่วใจใคร่ขอเถาแดงนี้ ใส่มือแล้วเรานี้ใช่ตนเก่าจะมีคำนี้ก็ไม่ได้ ท่านอย่ามีทุกข์เก่ามีคราวจนดังนี้ ท่านอย่าเก่ามีค่า. 19 เรานี่เก่าจะท่องคราวท่านเจ้าผู้เป็นครู, ครูเป็นผู้ชี้ดูมีศีลเห็นท่านแต่กิตติศัพท์นี้ดูเล็มเอียน จึงได้ใหญ่หน้านั้น ท่องคราวเจ้าหน้าให้ใหญ่หน้านั่น.

ตามแต่คุณธรรมเจ้าวาจิต

20 ว่าพี่น้องตามท่องเจ้าวาจิต ท่องจะแสดงตนนี้เหมือนดังคราวแล้วเป็นแนวใด? พี่น้องจึงมีคุณธรรมดังนี้ว่าพี่น้องทูลผู้ทางเหมือนทูลผู้ท่องแสดงดูแนว. 21 ดังความว่าทำนี่อันนี้, ทำดีมอันนั่น, ทำติมอันใน. 22 อันใดจะแล้วเก่ามีค่าจริง อันนั่นคือเป็นแนวความผู้สร้างนั้นงอนงอน. 23 แม่นแท้นั่นพี่นี้แล้วคือเป็นมีความทุกหนใครมีใจรู้เถาท่านมีใคร ให้ปางมีทางเก่ามีคราวจริงว่าอกที่ในความใส่มือนทางมีศีล.

วาจ 3

คุณธรรมเก่าแต่คุณธรรมใหม่

1 ว่าพี่น้องผู้ดีให้ตนมีคุณท่องเจ้าวาจิตแล้ว คือให้ข่าวทาแนวผู้เหมือนหน้าฉันพานท่องเจ้าวาจิตนี่จงผู้ทางดังเจ้าหน้า. 2 ให้เอาใจใส่แนวผู้เหมือนหน้าฉันพานเก่าแม่นแนวผู้เหมือนกัน. 3 ข้อนั่นว่าพี่น้องได้ตามแล้ว คุณธรรมพี่น้องคือปางขวัญท่องเจ้าวา

จิตทั้งเจ้านั้น. 4 เจ้าวางจิตสู่เบื้องสูงเสมอ พวกพี่น้อง ออนให้เห็นเหมือนใด เหมือนนั้น ฝูงเหล่าคือผู้ออนให้เห็นเหมือนกันในความหวังเหมือนท่านเจ้า. 5 เบื้องหลังนั้น ให้พวกพี่น้องนั้นใจหนักที่จะทางเหมือนกันนั่นเอ. คือแม่นอัน อันชั่ว, อันท้าวต่ำช้า, อันแต่ตัว, ใจใฝ่มอนแนวท้าว, อันทุจริต, อันโลภเกินแก่เงินทอง. 6 ซึ่งนอันพวกนี้ถึง ความเจ้านั้นบังเกิดใหญ่ขึ้นในหมู่ลูกไม่เชื่อสู่นั้นเอง. 7 แม่เท่าเมื่อหน้า ผู้จริงสองพวกพี่น้องซึ่งทั้งพวกแนวนั้น คือเพื่อพวกแนวนั้นตัวเดินให้เสีย. 8 บัดนี้ ให้พวกพี่น้องวางขึ้มพวกแนวนั้นเอ เหมือน ความโกรธ, ความบังเกิดใหญ่, ความฉันอาวท้าว, ความเอ็นดูจริงต่ำช้า, พวกความนี้ทำตัวออนไปจากพวกพี่น้อง. 9 ท่านแม้วบหนึ่ง เพื่อว่าพวกพี่น้องตัวางขึ้มผู้จริงเท่าแต่วางบริบูรณ์เท่าเอ. 10 นี้ตัวตรมเอาผู้จริงใหม่ ให้ขึ้นบริบูรณ์ในเจ้าพันธุ์ผู้นั้นแต่ให้เป็นเหมือนเจ้าพันธุ์ทำนองนั้นนั่น. 11 อันนี้ ผู้เป็นต่างพันธุ์ว่า ต่างชาติ, เป็นต่างแม่นงาชนิด ว่าเป่าแม่นงาชนิด, เป็นต่างมอนอก ว่าต่างทาจาน, เป็นต่างนักโทษผู้บริบูรณ์ว่าเป็นต่างทั่วไป คือเป่าตัวต่างหนอย ทางว่าเจ้าวางจิตเป็นตัวผู้แนวชั่วตัวผู้ว่อน.

12 เบื้องหลังนั้น บริบูรณ์ต่างพันธุ์ออกแต่เขาให้เป็นพี่มอนเจ้าพันธุ์นั้น ให้มีใจอันดูออกแพง บ่รนมีบ่รนใจโลภ ใจอ่อนหวาน อดใจโจมเต่าหาน. 13 ว่อนหนักว่อนเป่าทาหน ว่าชั่วใดฉันน้องท้อบอกหน ช่วยจอมให้หน เจ้าจอมชั่วเป็นพันธุ์ตัวช่วยจอมความฉันให้พวกพี่น้องหลังใด พวกพี่น้องคือช่วยจอมให้หนหลังนั้น. 14 แม้วนอกหน พวกจิตนี้ ให้เอาความออกแพงเป็นลูกชายมีดผู้อนบอกให้เป็นอนตัวหน. 15 ให้ความที่ใจเจ้าเชื่อฟังวางจิตเบื้องดูพวกพี่น้อง เจ้าพันธุ์ตัวออกให้เป็นมีสติตัว คือว่อนความที่ใจนั้น ให้พวกพี่น้องท่าวความตัวว่อน. 16 ให้ความเจ้าวางจิตจอกบอนชั่วบริบูรณ์ใจพวกพี่น้อง, จอกบอนคิดเห็นหน่อยความบุญชูผู้แนว ให้ฟังบอกชูๆ, ฟังโลภเอา, ฟังเมื่อเจ้าหลาน, ฟังญาติโลภเจ้าพันธุ์ท่าวความตัวว่อน. 17เมื่อเชื่อพวกพี่น้องชี้เสียอนใด หากวากเจ้าอย่าหากเต่าแบบคือกิ ให้เสียในชั่วเจ้าวางจิตแต่ท่าวความตัวว่อนเจ้าพันธุ์ในชั่วท่านเจ้า.

โท โย ณาส 3

จักทินะงาธชู่ชุ่ธะงังสใหม่

18 ชู้ะเป็น มี ให้ พื้ธ ความ สธะเจ้า นั่น ค้ ให้ โจม งาธ ใจ เจ้า พ้า. 19 ชู้ะเป็น สธะ ค้ ให้ อก มี เจ้า เข่า มี ข้าส โหญ่ ให้ มี. 20 พ้ธ งุก ค้ ให้ พื้ธ ความ อ้าส เอ็ม ว่า ทาก เสีด แนว นั่น ค้ โจม ใจ เจ้า พ้า. 21 อ้าส เอ็ม ท่า โณ่ม กั่น ใจ งุก ข้าน ธา ชู่ น้อส ใจ. 22 ชู้ น้อส ส ชุ่ธ ให้ พื้ธความ เอา ช้อส ห้าว ทวาน พื้ธ เม ขุ่ม เข่า แม่น ชู่ งาก ใจ ใจ ข้น ณ ชู้ มัก เสีด ให้ แม่น ใจ ก่ พ้า ก่ นั่น. 23 จัก ใด ค้ กิ อน เจ้า เสีด นั่น ให้ โจม ใจ เสีด ณ ดาส โพ้ เจ้า จอม ชู้ เป็น พ้า เข่า แม่น ณ ธ เสีด ให้ ส. 24 ให้ จี้ ว่า เจ้า จอม ชู้ เป็น พ้า ชู่ เอา ชุ่ธ ให้ เป็น ชุ่ธ เม ธ ใจ เพ่ พ้ธ พี่ น้อ ธ โด้ เสีด จัก เจ้า วา ขิด. 25 ทาธ ชู้ เสีด ฉัด ค้ ชู่ โด้ ฉัด ณ ธ ธา โด้ เสีด นั่น เจ้า พ้า ทิน วาน เข่า เพ้ พื้ธ พ้า ชู้ ใด*

วาส 4

ความ ทิด เห็น

1ห้าว ทวาน ค้ ให้ เสีด ทั่ง ชู้ น้อส ส ชุ่ธ ให้ กิ นั่ เข่า อก น้อน ช้อน ที่ ธ ค้ หุ้ แข้ว ว่า พ้ธ ห้าว ทวาน นั่น ค้ มี เจ้า จอม ชู้ ร ชู้ เม พ้า ขึน เป็น โทท ธา. 2 ให้ เอา ใจ ใส่ ท่าว โพ้ ให้ เล้า ดู ท่าว ความ โด้ ช้อน เจ้า พ้า. 3 แท่ ท่าว โพ้ ให้ พ้ธ เทา แม่ เพ่ว่า เจ้า พ้า ชู่ โด้ โณ ความ เจ้า พ้า วอท xอน นั่น ให้ พ้ธ เทา ท่าว ความ เข่ท ขั่ง จัก เจ้า วา ขิด น้อส ชู้ หุ ค้ ช้อน จัก นี้. 4 เพ่ น้อส ชู่ ท่าว ความ เข่ท ขั่ง นั่น ให้ หุ้ แจ้ ณ ธ ความ น้อส ชู่ ชู้ โด้ ท่าว.

5 ให้ ชุ้ ความ หุ้ ทุก ทั่ง ส ทาธ นอท เธ่ ใด ค้ ให้ เสีด กิ. 6 ความ พ้ธ พี่ น้อ ธ วาท เว้า เห้า จา ให้ วาท ทวาน ณาน ม่ ณ พื้ธ โด้ เพ่ พ้ธ พี่ น้อ ธ ชู่ หุ้ ทอง แม่น ใจ ชุ่ ส.

ความ จุ๊ท เม็ธ เท่ ห้า ชุก

7 ท่าน ที่ นิ โท เป็น พี่ น้อ ธ อก เทา มี นี้ ใช ใจ นิ แท่ เป็น ชู้ เสีด จัก เจ้า จอม ชู้ เป็น พ้า ท่อส น้อส ท่าน ชู่ วอท หน้า จัก น้อส ชู่ แนว ให้ พ้ธ พี่ น้อ ธ หุ้. 8 น้อส โด้ ใช้ ท่าน โว้ ทา พ้ธ พี่ น้อ ธ ค้ ช้อน จัก นี้ เพ่ว่า พ้ธ พี่ น้อ ธ ชู่ โด้ หุ้ จัก ทิน ะงาธ ชู้ น้อส แท่ ว่า ท่าน ชู่ โด้ ทุ้ม พร พ้ธ พี่ น้อ ธ. 9 ท่าน โอ เน็ นิ ไม ค้ โว้ ท่อส เป็น พี่ น้อ ธ อก แพ ธ แท่ นี้ ใช ใจ นั่ ท่าน เป็น ชู้

ศาสนจักรพี่น้องเรา เรียกร้องนั้นคือใคร ให้พี่น้องผู้หญิงนั้นอยู่เงียบๆ นี้.

10 ท่านอาจิก ตาใคร, ผู้ใดเห็นๆ ท่อศน์นอศ ข้าศาสดาความลึกซึ้งมาหาพี่น้อง. ท่านมาท, น้องท่าน งางา นา งา ล้ำศาสดาความลึกซึ้งมาหาพี่น้อง (ท่านมาทนั้น พี่น้องล้ำใช้ความคิดเห็นแข็ง ว่าท่านโง่หาให้พี่น้องห้อนท่าน). 11 ท่านโซนโซศ, แม้ทว่าข้านา ๆ ล้ำศาสดาความลึกซึ้งมาหาพี่น้องแจ่มชัด. พี่งผู้เชื่อถือเจ้าพ้นท่อศน์นั้น เรารู้เชื่อมิตรแท้งาศหนึ่งมีที่นี้ เราล้ำหุ่มพระน์อศ. 12 ท่านเอ๋งา ศา, เป็นผู้ศรัทธาพี่น้องแท้งเป็นผู้เชื่อถือเจ้าเชื่อฟังวิถีล้ำใช้ศาสดาความลึกซึ้งมาหาพี่น้อง ท่านใช้เอาใจใส่ท่าวโหร้ให้พี่น้องข้างเพ่ใส่มอนให้พี่น้องหุ่งเหงอุงพ้นๆ แท้งพ้นใจถือพ้นถือถามงางใจเจ้าพ้น. 13 น้องชายอิสราเอลเป็นชื่งให้ท่านว่า ท่านใช้เชื่อถือหนทนหนาให้พี่น้องเมงางาวถิเท็อา เมงอีงาโป้ย. 14 ท่านจุหาโคนข้าผู้ชอกแพง แท้งท่านเถือมาล้ำศาสดาความลึกซึ้งมาหาพี่น้อง. 15 น้องศาสดาความลึกซึ้งมาหาพี่น้องเมง งาวถิเท็อา แท้งนางนิมศาเท็งท่าพี่น้องเหนโหร้เหาหนึ่งเหนนาง. 16 เม่พี่งพี่น้องใช้ถือจุข้นี้แข็ว ให้โงข้นี้โงเหนโหร้เหาเมงงาวถิเท็อาให้เรายุ. ข้มาแท่เมงงาวถิเท็อานั้น ให้พี่งพี่น้องยุคนโป้ว. 17 แข็วให้งอทท่านอานิโงว่า เชื่อถือเจ้าจอมผู้เป็นพ้นนั้น ให้พ้นใจทั่งถือใช้มองงาวให้นั้น เอาใจใส่เชื่อถือให้ใช้. 18 น้องศ, โงโงใช้ศาสดาความลึกซึ้งมาหา แม่นมีน้องแท้มใช้ ข้าพี่น้องหนึ่งอดข้องเท็ทสุทน้องข้าให้ความหุ่งเหงใจเจ้าพ้นผู้ทั่งพี่น้อง*

****

1 เธฑ เฉ เฉ 1

ซ ท่าน เจ้า เจ้า แห้ม ทา พี่ น้อง เรม เธฑ เฉ เจ้า นิท

วาง 1

พี่ น้อง เรม เธฑ เฉ เจ้า นิท เฉ่

1 น้อง ซู้ เจ้า เจ้า, ณิ ขา วาน แท่ ก๊ เมย ง้าว

เฉ่: พี่ น้อง เหน โหว้ เหา เรม เธฑ เฉ เจ้า นิท ในเจ้า หน้า แท่ เจ้า เสี ณุ วา จ๊ด. ซ ให้ ความ พุ่ ง เหง ใx ที่ อาน ชู่ ทิ ง พี่ น้อง.

2 ณุม น้อง ท่าว ความ โด้ ข้อน เจ้า หน้า ให้ พ้ อ พี่ น้อง ชู่ เง้ ง, เม่ เฉ่ ท่าว โหว้ ลี้ แหน ขอด พ้ อ พี่ น้อง. 3 ก่ หน้า เจ้า พี่ ณุม เหา, ณุม น้อง เง้ ง เฉ่ หนี่ ขอด พ้ อ พ้ อ พี่ น้อง โด้ เสี ด ท่อ ง ความ พ้ อ พี่ น้อง เฉ่, ข้อน ความ ข่ก พ้ อ พี่ น้อง จี้ ง เอา ใจ ใx จ๊ก จ๊ก หนก ทาน หน่า, หนก หนิน ใส่ มอน ก่ เจ้า เสี ณุ วา จ๊ด ณุม เหา. 4 พี่ น้อง ซู้ เจ้า หน้า ข่ก เง่ อ, ณุม น้อง ขุ ขอด จ๊ก เจ้า หน้า เงท พ้ อ พี่ น้อง แข้ว. 5 เพ่ ว่า น่าว ใx เหง ณุม น้อง มา ขอด พ้ อ พี่ น้อง นั น เง่า แม่น ก่ ความ ง่าก แม่น แด ง แหง แหน ท้า เจ้า ณุน ใx พ้อม ทิ ง ความ เหน้า เมก ใน ใจ เหน พ้ อ พี่ น้อง ขุ นั น ณุม น้อง เงิน ส แนว ใด ทุ เฆ่ พ้ อ พี่ น้อง ค้ เพ่ ข่ก แพ พ้ อ พี่ น้อง. 6 พ้ อ พี่ น้อง มัก เจ็ด ท่อ ง ทุ เง ทา เง ณุม น้อง แท่ ท่อ ง เจ้า จอม ซู้ เงิน หน้า ใหม่ ทาว่า พ้ อ พี่ น้อง ฉิ โน้ ง า ง มี่ ณ์ ใจ ทา ง ค้ ก๊ ทาก พ้ อ พี่ น้อง ค้ เมง ม่ น เอา ความ เจ้า หน้า อน เจ้า ณุน ใx ให้ นั น. 7 จ้า ว ว่า พ้ อ พี่ น้อง ทา ง เงิน ของ ก๊ ให้ ส เท้ ง ทา ง ซู้ เฉ่ แข้ว หั้ ง ห้ ง มา เท้ โด น้ แท่ ง ห้ ง อา ณา ง่า. 8 เพ่ ว่า ความ เจ้า หน้า ออก หั้ ง พ้ อ พี่ น้อง ณา ข้ จ๋ ง เง่า แม่น ห้ ง มา เท้ โด น้ แท่ ง ห้ ง อา ณา ง่า ก่ นั น น่าว พ้ อ พี่ น้อง เฉ่ เจ้า หน้า นั น จ๊ด ณา ข้ จ๋ ง ชู่ ง่อน ชู่ ที่ จ้า ว ว่า ณุม น้อง เง่า ค้า จ๊ด เจ้า ซ้ ง. 9 ข้อน ว่า พ้ อ ส นั น ค้ เจ้า ขอด ณุม น้อง ว่า ณุม น้อง จ๊ด มา หา พ้ อ พี่ น้อง เงิน แนว ใด แข้ว พ้ อ พี่ น้อง จ๊ด วาง ข้ จ๊ก โหว้ เณิ แฉ่ เง็ น พาง มา หา ท่าน เจ้า แนว ใด เพ่ ท่อ ง ทุ เง ทา เจ้า หน้า ชู่ ฑิ ง ชู่ เ เง ง เงิน เจ้า หน้า แท้.

10 ให้ ลอ ค้า ยุ ท ชา ง เจ้า หน้า มา แท่ เมง หน้า จืน พาน ท่าน เจ้า โด้ ถ ด ให้ เจ้า ยุ ท ลัน เงิน ส ค้ แม่น เจ้า เสี ณุ ซู้ ช่อง ณุม เหา น้อง ข้ จ๊ก เจ้า หน้า ชุ ปุ ด โหง่ พ่า ง หน้า.

1 เปโ ตรัส 2

วาส 2

พระวจนะของพระเจ้านำชีวิตมาให้

1 พวกพี่น้องที่รัก ข้อนี้ก็เป็นจริงเหมือนกัน คือว่าเมื่อคนเราได้ยินได้ฟังพระวจนะของพระเจ้าแล้ว 2 ก็ควรจะมีความเชื่อเหมือนกัน แต่ถ้าคนเราไม่ได้ผสมความเชื่อเข้ากับสิ่งที่ได้ยินได้ฟังนั้น ก็ไม่มีประโยชน์อะไร 3 เพราะว่าคนที่ได้เชื่อนั้นแล้วก็เข้ามาอยู่ในที่ที่พระเจ้าทรงสถิตอยู่ ตามที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า "ดังนั้นเราจึงได้สาบานในความโกรธของเราว่า พวกเขาจะไม่ได้เข้ามาอยู่ในที่ที่เราให้ความสงบสุขแก่ผู้ที่เชื่อฟังเรา" ทั้งๆ ที่พระองค์ได้ทรงกระทำทุกสิ่งเสร็จสิ้นตั้งแต่เริ่มสร้างโลกแล้ว 4 เพราะมีข้อความหนึ่งในพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงวันที่เจ็ดไว้ว่า "และในวันที่เจ็ดนั้น พระเจ้าทรงหยุดพักจากงานทั้งหมดของพระองค์" 5 แต่ในข้อความที่กล่าวมาแล้วนี้ก็มีอีกตอนหนึ่งที่กล่าวว่า "พวกเขาจะไม่ได้เข้ามาอยู่ในที่ที่เราให้ความสงบสุขแก่ผู้ที่เชื่อฟังเรา" 6 ดังนั้นจึงยังมีคนบางกลุ่มที่จะได้เข้ามาอยู่ในที่นั้น และในเมื่อคนกลุ่มแรกที่ได้ยินข่าวประเสริฐนั้นไม่ได้เข้าไปอยู่ในที่นั้นเพราะการไม่เชื่อฟังของพวกเขา 7 พระเจ้าจึงทรงกำหนดวันใหม่ขึ้นมาอีกวันหนึ่ง ซึ่งพระองค์เรียกว่าวันนี้ ในเวลาที่นานมาแล้วนี้ พระองค์ได้ตรัสผ่านทางกษัตริย์ดาวิดว่า "วันนี้ถ้าพวกเจ้าได้ยินเสียงของพระองค์ อย่าทำให้จิตใจของพวกเจ้าแข็งกระด้างเหมือนอย่างที่เคยเป็นมาแล้วในอดีต" 8 ถ้าโยชูวาได้นำประชากรของพระเจ้าเข้าไปในแผ่นดินนั้นจริงๆ แล้ว พระองค์ก็คงจะไม่ตรัสถึงวันอื่นอีกในภายหลัง 9 ดังนั้นจึงยังมีการรักษาวันสะบาโตไว้สำหรับประชากรของพระเจ้าอยู่ 10 เพราะว่าคนที่ได้เข้าไปอยู่ในที่ที่พระเจ้าทรงสถิตอยู่นั้น ก็ได้หยุดพักจากการงานทั้งหมดของตนเอง เหมือนกับที่พระเจ้าทรงหยุดพักจากการงานทั้งหมดของพระองค์เองนั่นเอง 11 ดังนั้นเราทุกคนจึงควรที่จะพยายามเข้าไปในที่ที่พระเจ้าทรงสถิตอยู่ เพื่อว่าจะไม่มีใครต้องล้มเหลวเพราะการไม่เชื่อฟังเหมือนอย่างที่คนเหล่านั้นได้ทำมาแล้ว

12 เพราะว่าพระวจนะของพระเจ้านั้นมีชีวิตและมีพลังอำนาจ มีความคมยิ่งกว่าดาบสองคมใดๆ ในโลกนี้ มันสามารถแทงทะลุเข้าไปได้ลึกจนถึงที่แบ่งแยกระหว่างวิญญาณกับจิตวิญญาณ ระหว่างข้อต่อกับไขกระดูก และสามารถที่จะแยกแยะความคิดและเจตนาที่อยู่ในจิตใจของมนุษย์ได้ 13 ไม่มีสิ่งสร้างใดๆ ในโลกนี้ที่จะสามารถซ่อนตัวจากพระเจ้าได้ ทุกสิ่งทุกอย่างเปิดเผยอยู่ต่อหน้าพระองค์ และพระองค์ทรงทราบทุกสิ่งเกี่ยวกับเราทุกคนอย่างถ่องแท้ ซึ่งเราทุกคนจะต้องรายงานให้พระองค์ทราบในวันที่พระองค์ทรงพิพากษาเรา

เป็น ความ เจ้า พ้น ถึ มี แม่น แท้ ต่อ ให้ พ่อ พี่ น้อง เรา. 14 พ่อ พี่ น้อง รู้ เป็น ผู้ เชื่อ ท่อ ทอ ถึ เขน รัก เขา ก็ด ชู ดาว อน เป็น ณอง เจ้า พ้น ทาง เจ้า เชื่ ญู วา ษิด เพ่ พ่อ พี่ น้อง รู้ ปาง มี่ ณ่ ใจ พั้น ส เมง เจ้า เณ่ พ่อ เรา รู้ ความ ปาง มี่ ณ่ ใจ พั้น ส ชีว. 15 แม่น ส ชีว นั้น ถึ รู้ น้า เชื่ ญู ผู้ เป็น เจ้า น้า เท็ง ผู้ ป่าว ความ เจ้า พ้น แข้ว รู้ ฆ้ ญุม น้อย พ่าย เรา ณิด ณิน ความ เจ้า พ้น ก่ โณน ทิ้ ง ส เท็ง ทาย. 16 จ็ท เรา ณิด ความ เง่า ให้ ญุม น้อย ป่าว ให้ ส ท่าง พ้น นั้น เพ่ ว่า ความ นั้น ชู่ เชื่ ถึ ให้ น่อย ฉ้ ปาง โณ้ ย แฉน นั้น แอ่ ให้ เรา มี ปาง โณ้ ย ท้า ขุด มา ความ เจ้า พ้น ปุ ถึ พู โลท โลท ใฉ่ เรา.

ท่าน โป โย แอ่ โป ชาม เขน โพ้ เขา ใหม่

17 พี่ น้อง เอ่ย แท่ ญุม น้อย รู้ ทุก ท่าง ฉ พ่อ พี่ น้อง ข่าน ง ค็ ท่าง ก่ โล ค็ ง ทาก ทุ ใจ ทู ผู้ ท่อ พ่อ พี่ น้อง ญุม น้อย ทู ใด่ ใจ ม่อน เม่ ทา พ่อ พี่ น้อง ใหม่. 18 ญุม น้อย แอ่ มา ทา พ่อ พี่ น้อง. น้อย แม่น โป โย อ่าว ทุ มา ทา พ่อ พี่ น้อง ฆอ ฆาม เท่ แข้ว ทาก ฉี ท้าย มา ณิด ณาง ญุม น้อย รั้ว. 19 มี ใด ใหม่ ชู่ เป็น ความ ใด่ ม่อน ความ ใน ม่ เน ท้ ว่า แนว เม่ ง ใจ ญุม น้อย ก่ หน้า เจ้า เชื่ ญู เม่ เรู่ ท่าน เจ้า มา นั้น เง่า แม่น พ่อ พี่ น้อง นั้น อ่า? 20 ค็ แม่น พ่อ พี่ น้อง นั้น ถึ เป็น หน้า เป็น ทา ความ ใน ม่ เน ญุม น้อย.

วาย 3

ที่ โม ทั่ว รับ โฉม ม่ เน ทิ้ ง พี่ น้อง ทาง ท่าน โป โย

1 เม่ ญุม น้อย อ็ด ถ้า เง่า รู้ แข้ว ค็ จั่ ง วาง น้อย ชู่ ผู้ ถ้ว พั้น เม ง อา แอน. 2 แข้ว รู้ ใช้ ท่าน ที่ โม ทั่ว พี่ น้อง ญุม น้อย ผู้ เชื่ อ็ท เจ้า พ้น ป่าว น่าว ใฉ เท ง อ็ท เจ้า เชื่ ญู วา ษิด นั้น รับ ทา พ่อ พี่ น้อง, เพ่ ชู่ ต่อ ทุ้ม พ เร พ่อ พี่ น้อง ให้ เรู่ พ้น. 3 เพ่ เง่า ให้ ผู้ ใด หนู่ ง หนาว พั้น อ็ท ชาท ชุ นี้ พ่อ พี่ น้อง ค็ ทู่ แข้ว ว่า ญุม เทา ชู่ จั เจ อ็ท นั้น. 4 ช้อน ว่า เม่ น้อย รู้ ชู่ ท่อ พ่อ พี่ น้อง น้อย ค็ รู้ ฆอท พ่อ พี่ น้อง ท่อน แข้ว ว่า น้อย ชู่ ชี้ ชาท ชุ แข้ว ค็ เป็น แนว นั้น แท้ เณ่ พ่อ พี่ น้อง ทู่ นั้น แข้ว. 5 เม่ เป็น เณ่ นั้น น้อย ชู่ อ็ด ถ้า ใหม่ เง่า รู้ จั่ ง รู้ ใช้ ส รับ เพ่ ชู่ ทู่ อ็ท พ่อ พี่ น้อง เรู่. ข้าน ว่า ฉี ท้าย ชู่ ใจ นั้น ชู่ ชี้ ใจ พ่อ พี่ น้อง แนว ง แนว ฆอ,

แข้ว อ๊ท ท์นท ทาน หน กัอย โด้เสีด น้นะ ล้ คุเง่า มีงโง อ๋6.

6 โรู้ ท่าน ก๊ โม บ๊ว โด้ โรัว งา พ๊6 พี่ น้อ6 ค้น มา ทา ณุม กัอย แข้ว โด้ เอา น่าว ถิ แท่6 ความ ย๊ท ความ เคุ่ พ๊6 พี่ น้อ6 มา งอท ณุม กัอย , แข้ว ภู6 งอท ว่า พ๊6 พี่ น้อ6 ภู6 ค้ด ขอด ทอด เคุ6 ณุม กัอย เง๋6 เข้ แท่6 ภู6 ใส่ มอน เห็น ณุม กัอย เกล6 ณุม กัอย ใส่ มอน เห็น พ๊6 พี่ น้อ6 น้นะ. 7 เป็น เกล6 นี้ ถ์ พี่ น้อ6 เอ๋ย ความ พ๊6 พี่ น้อ6 เคุ่ โด้ เสีด ให้ ความ โน้ ณุ่น ความ งาง มั่ กั่ ใจ ณุม กัอย เง่า งา6 โง6. 8 ข่อน ว่า พ๊6 พี่ น้อ6 ฆ์นะ แท่น ฐู่ ท์ง เจ้า จอม ฐุ เป็น หน้า ณุม กัอย ล้ ถิ่น มรน. 9 กัอย ฐู่ ท่าว ความ โด้ ข่อน เจ้า หน้า ให้ พ๊6 พี่ น้อ6 แนว ใด จี่6 ฐู่ โฉม ด่า6 ความ เม็6 มรน พ๊6 พี่ น้อ6 มี ฐู่ ท์ง กัอย ก่ หน้า เจ้า หน้า ณุม เขา. 10 เง่า ว่า เจ็น ค้น เคุ่ ใด ณุม กัอย ล้ ท่าว โหง่ เพ่ ฐู่ โด้ เห็น พ๊6 พี่ น้อ6 ใฆ่ แข้ว ภู6 ฐู่ โด้ ท์ม พร พ๊6 พี่ น้อ6 เคุ่ ท์ม ความ ใด ภู6 เง่า พ ล้ คุให้ ทุก ฑ์.

11 ทา6 ฆ, ฉ เจ้า หน้า ฐุ เป็น พ่ แท่6 เสีณุ ฐุ เป็น เจ้า ณุม เขา อ๊น ฉอน งอท ทา6 ณุม กัอย ให้ โง ทา พ๊6 พี่ น้อ6. 12 ณุม กัอย ภู6 แด่ ฉ เจ้า หน้า ให้ ค่อย พ๊6 พี่ น้อ6 ให้ ฆ์ท นั้น ความ ย๊ท ทน ให้ โง้น เท้า เขน ทร แท่6 ว่า ให้ ย๊ท ฬ เห็6 ทา4 เกล6 ณุม กัอย ย๊ท พ๊6 พี่ น้อ6 น้นะ. 13 เพ่ ท่าน เจ้า ฐู่ โด้ ท์ม พร พ๊6 พี่ น้อ6 ให้ ฆ์นะ แท่น ความ ถิ นั่ เง่า ให้ มี ความ เจ้อน ใด ก่ หน้า เจ้า หน้า ฐุ เป็น พ่ ณุม เขา เม่ เคุ่ เจ้า เสีณุ ฐุ เป็น เจ้า จอม ณุม เขา ฐู่ มา เห็6 ท่า โฟ่ เม6 ท่าน เจ้า.

วาง 4

คุ เง่ง โฉม ใจ เจ้า หน้า

1 พี่ น้อ6 เอ๋ย ท้า ฉุก น้ ณุม กัอย ฉ เอา ฐู่ เจ้า เสีณุ ทิด เห็น พ๊6 พี่ น้อ6, พ๊6 พี่น้อ6 โด้ แอง ฆ์น6 ณุม กัอย แข้ว คุ เง่ง ฐู่ ทิน ฐู่ แนว ใด จี่6 ฐู่ โฉม ใจ เจ้า หน้า อย พ๊6 พี่ น้อ6 โด้ เสีด น้นะ ล้ ถิ แข้ว ทาก ให้ เสีด ถิ เกล เท่า ใฆ่. 2 เพ่ พ๊6 พี่ น้อ6 ขุ ความ ณุม กัอย โด้ ทิด เห็น พ๊6 พี่ น้อ6 ท่อน แข้ว ใน ฐู่ เจ้า เสีณุ. 3 พ๊6 ความ โฉม ใจ เจ้า จอม ฐุ เป็น หน้า น้นะ เสีก ให้ พ๊6 พี่ น้อ6 เป็น ฬ ถิ กั่ ฑ่า อ๊น ฐู่ ฐุ้ ดร มี ท่าน. 4 ให้ พ๊6 พี่ น้อ6 ฐู่ ฬ ขุ จ๊ท เอา มี ท่อง งา6 ถิ งา6 แม่น แท่6 ให้ มี หน้า มี ตา. 5 เง่า แม่น มัท อ๊น มัท กิน เกล6 ฬ ท่า6 หนะ เง่า ขุ เจ้า หน้า. 6ฐุ ใด

1 เธซ ณเ เงน 4

ล้ ๆาเข้น งาง ทาง ด้อง แท่เ เลือด สิด พี่ น้อเ เว้า หั้เ จ็ท นี้ เพ่ว่า เว้า จ๋อม ฮู้เ ป็น พ้า โด้ ใช่ ให้ง ฮู้เ ลือด สิด แนว น้น. เณเ ณุ่ม น้อง โด้ งอท พ้เ พี่ น้อเ ท่อน แข้ว. 7 ข้อน ว่า เว้า พ้า เข่า โด้ จ็ท ทา ณุ่ม เธา ให้ เป็น ฬ ทา จาน ท่าน เว้า จ็ท ทา ณุ่ม เธา ให้ เป็น ฬ ถิ นี่. 8 ฮู้ เข่า พ้เ ความ เธา ด้อง น้น ล้ เข่า แม่น ที่ ฬ แม่น ที่ เว้า พ้า ฮู้ โข่เ เว้า ณ เน ใx ให้ พ้เ พี่ น้อเ.

9 จ็ท จ็ท แพเ พี่ น้อเ น้น ณุ่ม น้อง เข่า ฮู้ แห้ม มา ให้ พ้เ พี่ น้อเ เพ่ว่า เว้า พ้า โด้ งอท ให้ พ้เ พี่ น้อเ จ็ท ทน แข้ว. 10 แม่น แข้ว พ้เ พี่ น้อเ ล้ โด้ เลือด แนว น้น ที่ เป็น โพ่ ท่ เ ห้เ มา เห็ โด น้ แข้ว ทาท ว่า พี่ น้อเ เอ่ง ณุ่ม น้อง x ติด เห็น ให้ เลือด ถิ เณเ น้น เณ เท่า ใหม่. 11 ให้ เธา ทน กิน ฮู้ ที่เ ใจ เลือด จ็ท x่น มี่ เว้า x้ มี เว้า เลือด เข้น เณเ ณุ่ม น้อง โด้ งอท โว้ น้น. 12 เพ่ ว่า ฬ นอท จี่เ ฮู้ เน้ง พ้า ห็ ทา ห็ง ว่า พ้เ พี่ น้อเ ฮู้ เข่า โด้ เพ้เ ธ้เ ใส.

งเ ทาเ ฮู้ ทาง ฮู้ ท้เ เม่ เฮ้ เว้า เลือ ณุ ล้ น มา

13 พี่ น้อเ เอ่ง ณุ่ม น้อง แอ่ ให้ พ้เ พี่ น้อเ ฆู้ ความ แห้ จ็ท ฬ ทาง โจ้ น้น เพ่ พ้เ พี่ น้อเ ฮู้ เข่า โทท โณ่ม เณเ ฬ อ้น ฮู้ เข่า มี ความ ใส่ มอน. 14 ณุ่ม เธา เฮ้ เว้า เลือ ณุ ฮู้ เพ็ด เง่ง โจ้ แข้ว น้น ล้ น มี เง่ง ใหม่ ข้อน เว้า เลือ ณุ น้น ล์ เว้า พ้า ฮู้ ล์ ด ให้ พ้เ ฬ ทาง โจ้ แข้ว น้น ล้ น มา ท่อง ท่าน เว้า. 15 แอด นี้ ณุ่ม น้อง งอท พ้เ พี่ น้อเ ท่อง ความ เว้า จ๋อม ฮู้ เป็น พ้า งอท ว่า เว้า จ๋อม ฮู้ เป็น พ้า มา ณุ่ม เธา ฮู้ ที่เ ฬ ฮู้ โจ้ ฮู้ ท่อง เว้า พ้า ท่อน พ้เ ฬ ทาง โจ้ แข้ว น้น เข่า โด้. 16 ข้อน ว่า ฮู้ มี ความ งอท เx เแ เ แพเ ฮู้ มี เx เแ จน เx เแ น เว้า พ้า แข้ว เว้า จ๋อม ฮู้ เป็น พ้า เฮู้ โข เ มา แท่ เม เ พ้า ฮึน พาน แน ฬ ฮู้ เจ่ เว้า วา ขิด โด้ ทาง โจ้ แข้ว น้น ฮู้ ล้ น มา ท่อน. 17 ขุน ที่เ น้น ณุ่ม เธา ฮู้ ที่เ ฬ ล์ ฮู้ โด้ ท้อน นั้น โจ้ ทา ฟ้เ ถ้า ท่อง แน น้น, แข้ว ฮู้ พี้ เว้า จ๋อม ฮู้ เป็น พ้า หั้เ จ เ เ ทาเ. แนว น้น ล์ ณุ่ม เธา ฮู้ โด้ ฮู้ ท่อง เว้า จ๋อม ฮู้ เป็น พ้า จาด เง่ง. เป็น แนว น้น จี่เ พา ทน ท้ม พ เ อ้อน อ่อง ใจ ทน เณเ ความ โด้ ท่าว มา น้น.

วาง 5

พ้อม พ้เ ทน ฐ้น ฐาเ เม่ เฮ้ เว้า เลือ ณุ ล้ น มา

1 พี่ น้อเ เอ่ง มี้ เจ่ โด้ ท็ด โว้ น้น เข่า ถ้า แห้ม งอท ให้ พ้เ พี่ น้อเ ฮู้. 2 เพ่ว่า พ้เ พี่ น้อเ ล้

1 เปโ ณเา โงน 5

ทุ แข้ว มี้ เจ้า จอม ตุ้ เป็น พ้า ดุ้ มา น้น เณ็ ศ จ์ท ดุ้ มา ทา ต้น. 3 เดุ้ เรา เว้าว่า ที่ เป็น น่อศ งา ท้าศ แข้ว เดุ้ น้น ถ์ อ็ท xา ท ข้ว ดุ้ มา ขอถ เรา ทั้ง งาถ เป็น เณ็ ตุ้ ทู้ เ ตุ้ พา เดุ้ เงน แข้ว เรา ดุ้ เง้า พาศ น่อศ โถ้. 4 ทา ท ว่า พ็ เพี่ น้อ เง้า โถ้ ตุ้ ทา มัถ แข้ว มี้ น้น ดุ้ เง้า ทุอน ท่อน มา แนว ศ จ์ท. 5 ข้อน ว่า พ็ เพี่ น้อ เป็น ทา ทู่ ทา เท็ เว็น ณุ่ม เขา เง้า เป็น ทา เท็ ต้น ท้ ว่า ทา มัถ. 6 เณ็ น้น ณุ่ม เขา ทู่ า นอน ทั้ง เณ็ ศ อ่น ทา ท ว่า ใท้ ค่อศ ดุ้ ทู่ า เมา มโ. 7 เพ่ ว่า ศ นอน ทั้ง ค้ ทั้ง ทา ต้น ศ เมา เท้า ค้ เมา ทา ต้น. 8 ณุ่ม เขา เป็น ทา ทา เว็น ทู่ โถ้ เมา มโ ใท้ ทโม เอา ความ เดุ่ แท่ ความ ถ ท เป็น เดุ เท้ น้า เอ ท. เอา ความ ใส่ มอน ว่า ดุ้ โถ้ น่อศ งาง โน้ศ เป็น มุท เท็ท ท้ น ทโ ไว้. 9 เจ้า พ้า โถ้ เขท ณุ่ม เขา ไว้ เง้า แม่น เพ่ ความ เจ้า พ้า งุ ถ โพ่ ทา เพ่ ดุ้ ใท้ น่อศ ง้ งาง โน้ศ ทา เสี ณุ เวา จ้ ด เจ้า จอม ณุ่ม เขา. 10 ตุ้ โถ้ ทาศ ทา เ ณุ่ม เขา ทา ว่า ณุ่ม เขา ทาศ ข้ ว่า ทู เ ค้ ถ ณุ่ม เขา ดุ้ มี ดุ โ เขศ ท่อศ ท่าน เจ้า. 11 เณ็ น้น ใท้ ทุ่ม พโ อ้อน อ่อศ ใจ ท น แท่ ว่า ต่อศ ท น ใท้ เข เพ้า นั้น เณ็ พ็ เพี่ น้อ โถ้ เสี ตุ้ น้น.

ถ็ ด เท็น เท่ ท้า ฆุ ด

12 พี่ น้อ เอ็ศ ณุ่ม น่อศ ง้ พ็ เพี่ น้อ เน็ ง พ้า ท้ ทา ตุ้ เสี ด จ์ท ท็ท ทาน พา ท้ง พ็ เพี่ น้อ แท่ เอา ดุ้ เจ้า จอม ตุ้ เป็น พ้า งอท xอน ถ็ ด เท็น พ็ เพี่ น้อ. 13 ใท้ เน็ ง พ้า ท้ ทา เรา แท่ ถ์ท เรา ทุาศ เณ็ ค้ เพ่ พ้า จ์ท เรา เสี ด น้น ถ์ ใท้ มี ความ ท็ เป็น ถ็ น ตุ้ ท่อศ ทน. 14 พี่ น้อ เอ็ศ ณุ่ม น่อศ ง้ ใท้ พ็ เพี่ น้อ ถ็ ด เท็น ตุ้ ณั้ ดุ้ าน ข้ าน จ์ท ทุ่ม พโ ตุ้ ใจ น้อศ ต่อศ เศ ตุ้ อ่อน แขถ อ้ด ข้อน ทั้ง ศ เท็ เ ทุาศ. 16 ใท้ มี ความ ม่ โน เม็ เ ตุ้ เง เ. 17 ใท้ ท่าว โพ้ ตุ้ เง เ. 18 ท่าว ความ โถ้ ข้อน ดุ่ พ้า จ์ท เพ่ ว่า จ์ท นี้ ถ์ โxม ใจ เจ้า พ้า ทั้ง ดุ้ โ เศ เขา ตุ้ ทั้ง เจ้า เสี ณุ่ ว จ้ ด. 19 ทู่ ณ ถ ณ เจ้า ณ โน ใx. 20 ทู่ า ถุ ถ่ เศ ความ อ่าว ถุ ไว้. 21 ทา ท ว่า ใท้ ดุ้ เง เ ดุ่ แนว แนว ใถ ถ้ ท็ ม โว้ ใท ฟ้ น. 22 เว็้ น ง้ ความ ท้าศ อ่โศ ดุ่ แนว.

23 แถ่ ง้ เจ้า พ้า ตุ้ ที่ เป็น ต่อศ ใท้ พ็ เพี่ น้อ เป็น ศ ทุ้ ตุ้ ถ้ ณ์ มี่ เ โน โน มี่ เ ใจ แท่ เ มี่ ล เ พ็ เพี่ น้อ โว้ เง้า ใท้ มี ความ เจ้ ท้ น ทอถ เดุ เจ้า เสี ณุ เจ้า จอม ณุ่ม เขา มา. 24 ท่าน เจ้า ตุ้ ท็ท ทา เอา พ็ เพี่ น้อ น้น ค้ ถ้ ณ์ ท่าน เจ้า น้ น ถ์ ดุ้ เป็น ตุ้ เสี ด จ์ท ใท้ แข้ว งา ถ้.

25 ง้ พ็ เพี่ น้อ ท่าว โพ้ ใท้ ณุ่ม น่อศ.

26 จงถ่อมตัวลงภายใต้พระหัตถ์ของพระเจ้าอันทรงฤทธานุภาพ
เพื่อพระองค์จะทรงยกท่านขึ้นในเวลาอันสมควร

27 มอบความกังวลทั้งสิ้นของท่านไว้กับพระองค์
เพราะพระองค์ทรงห่วงใยท่าน

28 จงมีสติรู้ตัวและเฝ้าระวังอยู่เสมอ
เพราะซาตานศัตรูของท่านเที่ยวไปเหมือนสิงโตคำรามหาเหยื่อกิน

****

2 เปโ ณเา โจน 1

ซ ท่าน โปโจแห้ม ทา พี่ น้อง เมง เปโ ณเา โจนิท

วาส 1

1 ณุม น้อส ซู้ : โปโจ, ณิ ขา วาน, แท่ง ที โม บิว

เฉ่ง: พี่ น้อง เหน จ้ะ เหา เมง เปโ ณเา โจ น

ใน เจ้า พี่ ณุม เหา แท่ง เจ้า เสี ณุ วา จิก ซู้ เป็น เจ้า. 12 ซ ให้ ความ ขุ่ง เหง ใช แท่ง ความ ทึ่ง ใจ มา แต่ เจ้า ฟ้า ทั ง เจ้า เสี ณุ วา จิก ซู้ เป็น เจ้า ซู่ ทั ง พ้ง พี่ น้อง.

จ็ท ทิน วาน เม่ เฉ่ เจ้า เสี ณุ มา

3 พ้ง พี่ น้อง เอ้ส ณุม น้อส ซู้ จ็ด ข้อน เจ้า ฟ้า ซู่ เง่ง ค้ ข้อน พ้ง พี่ น้อง นั น ณุม น้อส ค้ โจม ซู้ เสี ด แน ว นั น เพ่ ว่า พ้ง พี่ น้อง มี ความ เฉ่ ทึ่ม นั้ น แข้ว นอก นั น ทู่ ง จ็ท แพ ง ทน ทึ่ม ใหม่. 4 จาว ว่า ณุม น้อส จ็ด เอา จ็ท พ้ง พี่ น้อง มา ท่าว อ้าง ทร็ง หมู่ ส เหน จ้ะ เหา เจ้า ฟ้า ค้ ข้อน พ้ง พี่ น้อง ฟิ น ใจ แท่ง ข้อน มี ความ เฉ่ ทา ว่า ชุ ท โณ่ม นาง ทาส เท่ ทาท ค้ ทู่ ง อ็ด ใจ โจ่ม ที่ ความ ง่าง มี่ ณ่ ใจ นั น ซู่.

5 จ็ท นี้ ค้ เสี ด ให้ ขุ เห็น หอด จ็ท เจ้า ฟ้า ทิน วาน เง่า จ็ท น้อน ช้อน ทึ่ ง เพ่ พ้ง พี่ น้อง จิ่ ง ซู้ โจม ดาง ทั ง แต่ น เมง เจ้า ฟ้า ค้ ข้อน แต่ น เมง เจ้า ฟ้า นั น ถ พ้ง พี่ น้อง จิ่ ง อ็ด ใจ โจ่ม ที่ จ็ท ง่าง มี่ ณ่ ใจ. 6 เจ้า ฟ้า เง่ง เห็น แม่ น แข้ว ว่า ซู้ เอา ความ ง่าง มี่ ณ่ ใจ โป หอง พ้ง ส เสี ด ข้าส ให้ พ้ง พี่ น้อง นั น. 7 แข้ว เจ้า ฟ้า ซู้ ให้ พ้ง พี่ น้อง ซู้ จ็ด ง่าง มี่ ณ่ ใจ นั น ช่อส ให้ ถ นั้ น ท่อส ณุม น้อส เม่ เฉ่ เสี ณุ ซู้ เป็น เจ้า โจ่ง มา แต่ เมง ฟ้า ฉิ น พาน หนึ่ ง แป ว จ็ ห้อน ท้า พ้อม เห็ ง ท่า พ้ง แจ น เจ้า ฟ้า ซู้ มี แส ง. 8 ซู้ ใช่ ให้ ส เห็ ง ทาส ซู้ เง่า ขุ เจ้า ฟ้า แท่ง พ้ง ส เง่า เฉ่ น่าว ใช เหง จ็ท เสี ณุ ซู้ เป็น เจ้า ณุม เหา นั น. 9 พ้ง ส นั น ซู้ ซู้ ให้ ส จาท ฉ็ว ดาด เจ้ส แท่ง ว่า ออก ฉ็ เจ้า จอม ซู้ เป็น ฟ้า แท่ง ออก ฉ็ แส ง ล็วน ทุ่ง เหง ใช ท่าน เจ้า. 10 ทร็ง มั้ นั น ท่าน เจ้า มา ขึ ง ความ ขุ่ง หน้า มา ทา หนึ่ ง เพ่ จ็ พ เมง ท่าน เจ้า แท่ง หนึ่ ง พ้ง ส ซู้ เฉ่ นั น พ้ง พี้ น้อง ค้ จ็ด เล้า หจ็ม ท่อส เจา ค้ ข้อน พ้ง พี่ น้อง เฉ่ ความ ณุม น้อส จ็ด จอก แข้ว นั น.

11 เป็น เล่ง นั น ถ ณุม น้อส จิ่ ง ท่าว จ้ะ ให้ พ้ง พี่ น้อง ซู่ เง่ง ษ ซ เจ้า ฟ้า ณุม เหา ห้ ว่า พ้ง พี่ น้อง เป็น ซู้ โจม ดาง ทั ง ท่าน เจ้า ช็ท ทา เอา นั น แท่ง แต่ ซ ให้ แส ง แพ ง แล่ง ท้า ท่าน

เจ้า ต่อ ฟัง พี่ น้อง เอา ใจ ใส่ อัก ให้ ดี ถึง แน่ว แท้ อัก เขา ล้ ให้ หมา ถึ นั้น. 12 เพ่ ว่า ใน ถึ่ เจ้า เสีย ณุ ณุม เขา ถึ ดี ทุ่ง หน้า มา ตา ข้อน พี่ น้อง แข้ว พี่ น้อง ล้ ถึ ดี ความ ทุ่ง หน้า มา ตา ข้อน เจ้า หน้า ณุม เขา แท่ เจ้า เสีย ณุ วาจิก.

วาย 2

ฯ อ่าย ใจ งาน

1 พี่ น้อง เอ๋ย อัก เจ้า เสีย ณุ วาจิก ณุม เขา ถึ มา แท่ อัก ท่าน เจ้า ถึ โหม เอา ณุม เขา ฉาง เป็น ไฟ เผง ท่าน เจ้า นั่น ณุม น้อย ร้ อง พี่ น้อง ว่า. 2 พี่ น้อง ทู่ า ใจ ง่าย ข้ ว่า โคท ใจ ฮ้าน เข่า ว่า ถึ มา ทาง มี่ ณาน, ทาง ความ ฟาก เว้า, ข้ ว่า ทาง ร้ xาน ล้ ถิ, อ้าง ว่า มา แท่ ณุม น้อย ว่า แม่น มี้ เจ้า จอม ฮุ้ เป็น หน้า มา ทอด แข้ว. 3 ทู่ า ให้ ฮุ้ ใด แข้ว พาง พี่ พี่ น้อง เข่า ว่า ทาง ใด เพ่ ว่า มี้ นั่น เข่า เชื่ อ มา ทอด ห้น ว่า ถึ มี อัก นาน เนง นั้น ท่อน แข้ว ฯ อ่าย ใจ งาน นั่น ถึ่ ออก มา ล้ แม่น ฮุ้ เจ้า หน้า เฆาย ทาย จิว นั่น. 4 แม่น ฮุ้ ณิด ความ แท่ ก่ โณน ฉู่ ร้ง ยอง, อย ใด มี ฉู่ เจ้า หน้า ข้ ว่า แนว เรา โหง่ เขา มน จ่ง ถึ ดี นิง หนึ่ง เขน โหง่ เขา เจ้า หน้า แข้ว ท่าว อ้าง ว่า เป็น เจ้า หน้า.

5 พี่ น้อง เข่า จั่ อ่า ? เม่ เจ๋ น้อย ทู่ ฮุ้ ท่อย พี่ น้อง น้อย ล้ ดี ฉอก อัก นี้ ให้ แข้ว. 6 พี่ น้อง ล้ ขุ้ แข้ว จิ้ นี้ มี แนว นวาง ห้น มน จิ้ ว ห้น ทอด ค้ แห้น มน จ่ง ถึ ออก มา ดี. 7 เพ่ ว่า อัก อ่าย ข้าย ข้ ง ณิน ล้ ทู่ ข้ ง ณิน ฮุ้ ฮุ้ ห้น มน ฮุ้ จิ้ นี้ นั่น ถึ ทู่ ห้น ฮุ้ ห้น ว่า ทอด ทาม มน ถึ ออก ฉ. 8 เจ๋ นั่น ถึ ฮุ้ อ่าย ใจ งาน นั่น ถึ ออก มา, แข้ว เจ๋ เจ้า เสีย ณุ มา ล้ ถึ่ เข่า โยม ทา ใจ หน้า มน แท่ ถึ เอา แx ทุ่ง เขง ถึ ง ร้ว มน ฉ ร้. 9 ฮุ้ อ่าย ใจ งาน นั่น ฉ ข้าย ห้ ใจ มน ถึ่ มี แฉ ง แขง แณ ท้า ถึ่ เจ็ด อัก ทาก วาน แข้ว พาง แท่ อัก ข้าย อ่าย ฉู่ แนว. 10 พี่ แฉน แข้ว พาง ฉู่ แนว นั่น ทาง ถึ ง ร้ว ข้อน เรา เข่า ดี ถอก แห้ แนว ถึ่ ให้ เรา น้อย ร้ ง ว. 11 เป็น เณ นี้ ถึ เจ้า หน้า จ่ง ให้ แฉ ง แข้ว พาง มา โฟท เงม เรา เพ่ ให้ เรา ฟิ ความ แข้ว. 12 พี่ แฉน ฯ เข่า เจ๋ ความ ถึ มี แม่น แข้ว ทู่ มก แนว ข้าย ทา งาน ถึ่ ดี ฉัก โก้ย เพ็ด ฉู่ ฯ.**เรท พี่ น้อง ร้ว ให้ น้อย ร้ ง ว.**

13 พี่ พี่ น้อง ฮุ้ เจ้า หน้า ถอก เอ๋ย ณุม น้อย ดี ท่าว ความ ดี ข้อน เจ้า หน้า ให้ พี่ พี่ น้อง

เธ‡เธ•เน‰ เพ่ว่า เจ้า ฟ้า ๆ เธ—เธ พี่ น้อง ๆ เมื่ เดิม แท่ ดาย แข้ว เพ่ให้ พี่ น้อง น่อย ร้ อาง ๆ ท่อย ขาง เจ้า ถึน ใx xาท xาง ให้ แฟทใx ข้อน พี่ น้อง เชุ่ ความ ถิ มี แท้ . 14 เจ้า ฟ้า ๆ ถ้ ซ็ท ทา เธา พี่ น้อง ให้ มา ทอด ง่อน น่อย ร้ อาง ๆ ๆ ๆ

ว่าเอ็นดีน เพ่เง่า ให้ หนัก หนา พี่น้อง สู่ ใด. 9 อีกเขียน แนว นี้ เง่า แม่น ณุม น้อย เง่ามี แสง ดุ ความ เอา เหน้า นี้ ดี ทีน ทาก ณุม น้อย แต่ เสีย ของ กิ ให้ พี่น้อง เอา ท่อง. 10 เม่ เดุ ณุม น้อย ชู่ ท่อง พี่น้อง ลี้ โด้ งอก พี่น้อง แข้ว ว่า สู่ ใด เง่า แต่ เสีย อีก ลี้ ทู่ า ให้ สู่ นัน ทีน. 11 ข้อน ณุม น้อย โด้ โน ว่า ทโง พ้อ พี่น้อง มี ณาน ส กี้ ด้าน ข้าน อีก แข้ว ทู้ อง ขึ้ง อีก สู่ อ่น ใหม่. 12 ณุม น้อย เอา ตู่ เจ้า เสีย ณุ วา จิด ทีด เหน พี่น้อง สู่ เสีย แนว นัน ให้ เขา อ่น ใจ เสีย อีก แท่ เสีย เข้น ทีน. 13 พี่น้อง เอ่ง ทู่ โด้ ต่อน แพ เม่ เสีย อีก กิ. 14 ว่า สู่ ใด เง่า เสีย ท่อง ข นี้ ให้ พาง สู่ นัน โว้ ทู่ โขมา หา จุ่ มน มน หาก ดู่ หน้า ห้าง. 15 หาก ว่า ทู่ ห้ มน เขียน สู่ ณก ดู่ ให้ ทีด เหน มน เณ พี่น้อง.

ความทอง หาง

16 ข ให้ เจ้า จอม สู่ เขียน ความ ที่ อาน ให้ ความ ที่ อาน พี่น้อง ตู่ เดุ แท่ ตู่ ขุง ทา ข เจ้า ฟ้า ชู่ ทัง พี่น้อง เที่ ท่า. 17 ความ ทัก ดาว นี้ เขียน ของ มี น้อย แต้ม โข ลู่ โข พาง ให้ หู ตู่ วาง ข น้อย เรือง แต้ม แนว นี้. 18 ข ให้ ความ หู่ เพ ใจ เจ้า เสีย ณุ วา จิด ณุม เหา ชู่ ทัง พี่น้อง เที่ ท่า.

****

1 ทิโมทีอว 1

ท่านโปโลแห่งเมืองทาท่านทิโมทีอว

วาส1

1 เขียนแต่: โปโล ตามใจ้เจ้าเสียญวาขิด ท่อสวอยแต่งดาเจ้าพี่ใ ฮุ้เป็นเจ้าจอม
ค่อส ญุ่มเทา ณ่อสจ้งาง, แต่งเจ้าเสียญวาขิด ฮุ้เป็นความใฮ่มอนญุ่มเทา.

2 เจ๋ง: ทิโมทีอว ฮุ้เป็นบุท ยิกแท้ทาง ความเจ๋ จ้ ให้ความ หุ่งเทงใx ความอั่นกุ
ความท็งใจ้ อนมาแต่เจ้าพี่ มาแต่เจ้าเสียญวาขิด เจ้าจอมญุ่มเทาให้ฮู้ทัวเจ้า.

ทิดเต็นเง่าให้พ็ง ความวอกxอนแข้วพาง

3 เม่เจ๋ณ้อสจีวค้ำงมาโกโดนี้นัน ณ้อสจ้ให้เจ้าค้าฮู่เมงเอ็เโณ เพ่ฮู้จีถ้ ท้าม
ณานสเง่าให้เxาวอกxอนแนวอั่น. 4 เท็งเง่าให้เxาใจ่ใจ้อิก โกบาง แท่งอิกเจ๋ xาส
บาสง่องเง่าแข้วจ้กเต่. อนแนวเง่าเป็นอิก ฉี้มนฉู่ ท่อสบจีงทางเจ้าพี่ แท่งมี ความ
เจ๋. 5 อิกท้ามนัน ค้ำแอ่ให้ท่อสบางอ่าว เณ็งให้มีความ ยิก แพงออกมาแต่ทจีใจ
ถ้มีx่าง ออกแต่ใจ้หนีว่าเจ้ามีกแท้ แท่งว่ามีความเจ๋แท้. 6 ณานสค้ำเง่าจีถ้เสงบาง
อ่าว หนักxอิกนี้ โหงจีงท่อสความเจ้าเง่ามีบจีงx็ง. 7 ทาว่าเxาเง่าหุ้แนวเxาเจ้า แท่ง
แนวเxาห้นงาว เxาค้ำกงแอ่เป็นจีณวอกวอยแต่งดา.

8 ญุ่มเทาหุ้แข้วว่า วอยแต่งดานันถ ว่าฮู้ใถหุ้xู้ให้ฮุกแม่น. 9 ญุ่มเทาค้ำหุ้แข้ว
ว่าวอยแต่งดานันเง่าจีถ้แต่งใxสหุ้ฮู้ถ ณี้ จีถ้แต่งใจ่สขั่นบาสทาสค่อส, สเง่าพ็ง
ความ, สเง่าเป็งท้าเจ้าพี่ใ, สงาง, สใจ้งาน, สเง่าหุ้เจ้าพี่ใ, สน้าอ้าสเอ็ม, ฮู้น้าส
. 10 สถิ้นฐู้, ฮู้ฉาสอิ้นฮู้ฉาส, ฮู้อาทยิกส, สแข้วแท่งเป็นจี่งแข้ว แท่งอิกใถ ฉัก
บจีงทางความวอกxอน. 11 ความวอกxอนนันมีพ็งพีง “น่าวใxเงง” ท่าวหอก ความ
ฮู้เป็น ท็งเงัสเจ้าพี่ใ ค้ำแม่นน่าวใxเงงจีถ้มองสาวให้ณ้อส ว่าวนันใ.

ท่านโปโลหุ้งุนจูนเจ้าพี่ใอิ่นเหงเxงหน้า

12 ณ้อสจีถ้ข้อนเจ้าเสียญวาขิดเจ้าจอม ญุ่มเทาฮู้จีถ้ทุ้มพจีณ้อส ท่านเจ้าว่าณ้อส
เป็นสถิณี้ จี่งแท่งณ้อสให้เสิดอิกท่านเจ้า. 13 แต่เท่ามาหุงนันถ ทาว่าณ้อสเป็นส

1 ทิโมทีอัว 1

เป่าหู้ ผู้เป่าถิ โดยมนาง ดุ่งาชทาชงาง ท่านเจ้าเล่นั้น, ท่านเจ้าทู่งอันเหง่เx่งหน้า น้อช, น้อชเชือก แนวนั้นคื่ ข้อนทินโด้ หนึ่เงา ขอดแท่งเป่าเดุ่. 14 เจ้าจอมผู้เป็นพ้า ให้ ความหู่งเหงใx น้อชโข้นเห เท็งความ ยก ความเดุ่ เน้าห่วม ทั้งเจ้า เชือญวา ขิด. 15 ความนี้ แม่นแท้ ชเท็งหาช โxมดุ้ ขึ้งเอาโว้ คื่ แม่นว่า เจ้าเชือญวาขิดโด้ โงงมาเมงงุม เพ่ดุ่ดุ่อชเอาชงาง โผ้ชให้ น่อช, พ็งชงางนั้น แม่นน้อชนี้ ถ งาง เผเจ่า. 16 ข้อนเผ็ง นี้ น้อชจั่งโด้ ยึง ความเจ้าพ้าอันดุ แม่นว่า เจ้าเชือญวาขิดให้ น้อชเยินความอัด ใจโจมดุ่แนว อนท่านเจ้ามีทึง น้อช ผู้เป็นชงาง ขนท หนานั้น ให้เป็นยอชถิ่ทชเท็ง หาช เดุ่ท่านเจ้า แข้วยึงเอาดุ่โจันพันนดาดเข่ช. 17 ความหู่งหน้ามา ทา, ความหู่งเยง ใx ให้ชู่พั็งงโจ้เจ้า ผู้เป็นทุ่ทแล่นแท่นคื่ จันพันนดาดเข่ช ผู้เป่ามีใชเยินโด้ ผู้เป็นเจ้าพ้า ผู้ถ้วxังโงหน้าดาดเข่ช "อา แม่น".

18 ทิโมทีอวุทเอ่ช พ็ง ความ งอท นี้ น้อช เอา ให้เจ้าโว้ เป็นความงาม พ็องเจ้าพ้า เจ้า ยอด เจ้า แท่ทล่นนั้น เพ่ว่า พ็ง ความนั้น ชุ่ดุ่อชเจ้า ทานงานเน้าหน้าเxัทโด้. 19 ให้ ท้ ความเดุ่โว้แท่งให้ หนึ่ว่า เจ้ามัท แข้ว พ็ง จัท นี้ณานชเป่าชุ้วพ็งเอา ความ เxา เดุ่ จั่งโจมโงงเผ็งเง่แท่ท. 20 ทโงแชนนั้น มีข้า อิเมี โช แท่งข้าอา เข็ทณนโด น้อช ใx่โท้ชเxาโด้ งาวให้ ชิท้าชแข้ว เพ่เxาชุ้โด้แองหู่แท่งชุ้เป่าโด้งาท ดุ่งาชเจ้าพ้า.

วาช 2

งอทความท่าวโพ้

1 เป็นเผ็งนั้น ท่อนจัทอันเพ็ด น้อชxให้ พ็งพี่น้อง ท่าวโพ้ แล่x แท่งท่าว ความโด้ข้อนเล่ชเท็งหาช. 2 ให้ พ็งงโจแท่งพ็งผู้มีจัทใหญ่ค้วนx่งโง ณุ่มเขาจั่งชุ้โด้ทินชู่ ห่วมทน ท็งเป็นxทx่างงางใจ ท่อชความเจ้าพ้า. 3 เชือก แนวนั้นเป็นจัทถิ แม่นท่อช งางใจเจ้าพ้า เจ้าจอมผู้ชุ่อชให้ ณุ่มเขาน้อชxงาง. 4 ผู้แข่ให้ ชเท็งหาช น้อชแท่ง ให้ทู่ความถิมีแม่นแท้. 5 ข้อนว่ามีเจ้าพ้าผู้ถ้วย, ผู้เป็นชทางเจ้าพ้าแท่งชนั้นคื่ผู้ ถ้วย แม่นเจ้าเชือญผู้เป็นเผ็งเจ้าพ้า. 6 ผู้ชุ้วxชุ่งเข่ช เป็นค่าโดุ่ชเท็งท่า หน้าจัทนี้คื่

เป็นจริงแน่นอนแล้ว. 7 แล้วหน้าอกนี้ จึงได้แต่ให้น้องเป็นผู้ช่วยความเจ็บไข้ เป็นความใจ้ น้องเอาแท้เท่าแล้ว นอกนั้นก็เป็นฉันของความอดกลั้นและมีแน่นแท้ให้สูงขึ้นไป.

8 เพราะนี้นั้น น้องจึงแต่ให้พี่ผู้ชาย ท่านจงอดทนให้ใจดีมีอย่างกับนั้น เท่ามีข้าย จนสิ้นน้องห้องเขตนี้. 9 ทางผู้ทำลายนี้ ให้นึกขอบพระคุณเท่าแม่นเท้าใหญ่ในสวรรค์ทางนี้ ข้อว่าขอบแต่จะเลยเสียไป ข้อว่าจันเจ็บป่วยก็ดี ข้อว่าจนเข็ญใจก็ดี. 10 ทานว่าให้แต่ขอบจริงทุกเขตใจ ให้ในสมเป็นผู้ทำดีด้วยว่าเป็นผู้เหนือขึ้นกว่าเจ็บไข้. 11ให้ผู้ทำแลนทุ จงความอดกลั้นและแต่พระความเลาดอย. 12 น้องเท่าให้แสงผู้ทำลองจนข้อว่าจงแสงในผู้ชาย ให้เรายู่อันใจ. 13 ขอนว่าเจ็บไข้ได้ขันที่ท้าวอาณามท่อน แล้วจึงขันที่นางเอื้อวา. 14 ท้าวอาณามเท่าได้จริงแล้ว ทานว่านางเอื้อวาได้จริงแล้ว จึงเป็นอักษันยายทายอดรอดเจ็บไข้แต่ดา. 15 ทาว่าเป็นแนวนั้นก็ดี ผู้ทำลายที่น้องจะอดกลั้นได้ ขอนเรานอนนุ่น ว่าเรานานใจพันพื้นความเย็นความอดกลั้นและมีแน่นแต่มีคนแสง.

วาง 3

ข้านทินจริงผู้ผู้ใหม่เขตใช้เรา

1 ความนี้แน่นแท้ ว่าผู้ใดใช่มอนเป็นผู้ใหม่เขตใช้เรา ผู้นั้นก็ใช่มอนอักดี. 2 ผู้ใหม่นั้น ก็เป็นเท่าให้ผู้ใดเรียนเจ็บให้, มีมีดัว, เป็นเท่าสุขเสมมีเสมใจ, มีใจทำดีพันที่, มีคนแสง, ใจเมื่อมนุษย์แสนใจมเป็นฉันผู้ดี. 3 เท่าเป็นเท่าเมาเข้า, เท่าเป็นเท่าขยายดา ตาข้าย, เป็นเท่าจานนานนานม่วน, เท่าเป็นเท่ามีก ผิดน้องห้องเขต เท่าเป็นเท่าเห็นที่เรน. 4 เป็นเท่าแต่เขตดาข้าวได้ดี, จอนจนบุญเข้าให้พื้นความเอาอกสู่แล. 5 ว่าทานผู้ชายใด เท่าขุ แต่เขตดาข้าวเจ็บ ผู้นั้นก็เป็นใหม่เขตใช้เรา เจ็บได้แลวใด?. 6 ท่าแต่ผู้ทีเดียวเป็นใหม่ ข้านก็เป็นเท่าอ้าง แต่เป็นเท่าเท่าขุผู้เท่าดี แล้วก็ก็ให้เท่าเดียวผิดข้าย. 7 ทางเจ ผู้ใหม่นั้นให้เท่านอนนั่งหน้าทำดา ข้านว่าก็ก็เรากุเท่า แล้วก็ดูกแล้วผิดข้าย.

8 ทาง แดน ผู้ ดู แล อ วัด นั้น ต้อง แข็ง ทน อุ ทิศ ใจ ให้ วัด เขา เป็น คน จริง ใจ ไม่ ชอบ เงิน ทอง ไม่ ชอบ ความ เขา เป็น คน ซื่อ สัตย์. 9 ให้ เป็น คน เก็บ ความ ลับ ของ ใจ เชื่อ ใน พระ เจ้า ตาม ที่ ได้ สัญญา ไว้. 10 ให้ เขา แดน นี้ ดู ก่อน ดู อย่าง ละเอียด แล้ว จึง แต่ง ให้ เขา เป็น ผู้ ดูแล. 11 ทาง แดน ผู้ หญิง ต้อง แข็ง แรง ทน ให้ เป็น คน เอา ใจ ใส่ วัด, เขา เป็น คน เว้า แหน ทาน เจ้า ให้ เป็น คน สุ ขุม เคร่ง เคร ใน เจ้า แต่ง ให้ เป็น คน ผู้ ดี ดู แล. 12ทาง ผู้ ดูแล นั้น ต้องให้ มี มี ถ้วย เป็น คน จริง แต่ง งาน ดา ข้าว เขา ดู ครู ทำ เจ้า ได้ ดี. 13 เพราะ ผู้ ดูแล เสีย วัด ได้ ดี นั้น ต้อง ได้ หน้า ได้ ตา แต่ง ท่าน อ้าง ความ เชื่อ ใน พระ เจ้า เสียง ดัง ได้.

วัด ขัด แย้ง กัน เอง ใน งาน

14 น้อย ใส่ มอน ว่า: ทุก อย่าง นี้ น้อย ดู มา หา เจ้า น้อย หวัง แต่ ม ไม่ มา หา เจ้า. 15ว่า หาก น้อย นาน มา เจ้า ต้อง ดู ดูก งาน เจ้า พ้า ต้อง แม่น งาน ใหม่ งาน เจ้า พ้า ผู้ ทุก มี ดู เข้ อ ผู้ ผู้ เป็น ทุก เป็น งา เป็น ความ ดี มี แม่น แท้. 16 ดู ซื่อ ถือ หมั่น ใน ความ เข้ ขัด กัน เอง ใน งาน นี้ ใหญ่ หลาย ต้อง แม่น ว่า :

ท่าน เจ้า ให้ เห็น เป็น หุ่น ท่าง ซื่อ
เจ้า แหน ได้ ข่าว ว่า เป็น ผู้ ดี มี แม่น
พ้น แดน ลง พ้า ต้อง เห็น
แต่ง มี ผู้ ข่าว อัด ท่าน เจ้า ให้ ซื่อ ลง ขุ่ม
ซื่อ ดู แดน ดิน ลง เดิ ท่าน เจ้า
แข้ว ท่าน เจ้า นั้น ม่ ลุ่ ลง พ้า ฮีน พาน

วาง 4

ดูแล ตอน แข้ว พาง

1 เจ้า แหน ได้ ดู น ความ ไว้ ว่า: ข่าง ห้า ยุค ดู มี แผน ซื่อ วาง ข้ ความ เดิ, ดู เดิ มั่ง แหน ห้าง แข้ว พาง พ้ง ความ พ้ง ผิ ห้าง ข อก ตอน. 2 ตน นั้น ต้อง มา แต่ ซื่อ หน้า นั่ ใจ จาน แข้ว พาง แม่น ซื่อ ใจ ล้ก อ่าว ผิด ได้ หนาง ไว้ เป็น ตอง เทิก แดง. 3 เขา ห้าม เขา ให้ ลุ่ ทน เป็น ดุ มี

ห้ามเขา ให้กินเนื้อสัตว์นั้นแหละ หากว่าเนื้อนั้น เจ้าพึงได้รับให้ขอบพระคุณแด่พระเจ้า ความดีมีแน่แท้นั้นกิน 4 ด้วยว่าทุกอย่างที่พระเจ้าทรงสร้างนั้นดี เราก็ไม่ควรทิ้งสิ่งใด ถ้ารับด้วยความขอบพระคุณ 5 เพราะพระวจนะของพระเจ้าและคำอธิษฐานทำให้สิ่งนั้นบริสุทธิ์

ข่าวดีของพระเยซูคริสต์

6 ถ้าท่านสั่งสอนพี่น้องเรื่องนี้ ท่านก็จะเป็นผู้รับใช้ที่ดีของพระเยซูคริสต์ ได้รับการเลี้ยงดูด้วยถ้อยคำแห่งความเชื่อและคำสอนที่ดี ซึ่งท่านได้ติดตามมาแล้ว 7 แต่จงหลีกเลี่ยงนิทานที่ไร้สาระและเรื่องเล่าของหญิงแก่ จงฝึกฝนตนเองเพื่อความเป็นพระ 8 เพราะการฝึกกายมีประโยชน์เล็กน้อย แต่ความเป็นพระมีประโยชน์ทุกอย่าง เพราะมีสัญญาทั้งสำหรับชีวิตนี้และชีวิตที่จะมาถึง 9 ถ้อยคำนี้เป็นความจริงที่น่าเชื่อถือ 10 เพราะเหตุนี้เราจึงทำงานและต่อสู้ เพราะเราได้ตั้งความหวังไว้ในพระเจ้าผู้มีชีวิต ผู้ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของมนุษย์ทุกคน โดยเฉพาะผู้ที่เชื่อ

11 จงสั่งสอนและเตือนเรื่องนี้ 12 อย่าให้ใครดูหมิ่นเจ้าเพราะเจ้าหนุ่ม แต่จงเป็นแบบอย่างแก่ผู้เชื่อในคำพูด ในการดำเนินชีวิต ในความรัก ในความเชื่อ และในความบริสุทธิ์ 13 จนกว่าเราจะมา จงอุทิศตนต่อการอ่านพระคัมภีร์ การตักเตือน และการสอน 14 อย่าละเลยของประทานที่อยู่ในตัวเจ้า ซึ่งได้มอบให้เจ้าโดยคำพยากรณ์ เมื่อผู้อาวุโสของคริสตจักรได้วางมือบนเจ้า 15 จงใส่ใจในเรื่องเหล่านี้ จงทุ่มเทตัวเองให้กับเรื่องเหล่านี้ เพื่อทุกคนจะได้เห็นความก้าวหน้าของเจ้า 16 จงระวังตัวเองและคำสอนของเจ้า จงมั่นคงในเรื่องเหล่านี้ เพราะถ้าเจ้าทำเช่นนี้ เจ้าจะช่วยให้รอดทั้งตัวเองและผู้ที่ได้ยินเจ้า

บทที่ 5

อย่าว่ากล่าวผู้อาวุโสอย่างรุนแรง

1 อย่าตำหนิผู้อาวุโสอย่างรุนแรง แต่จงตักเตือนเขาเหมือนพ่อ ตักเตือนคนหนุ่มเหมือนพี่น้อง 2 ตักเตือนหญิงสูงอายุเหมือนแม่ ตักเตือนหญิงสาวเหมือนน้องสาวด้วยความบริสุทธิ์

ลึ ให้ เป็น เณร พี่ เณร น้อง ให้ มี น้ำใจ ใจ สิ่ง ที่ ดี เรา. 3 ให้ ดู แล หญิง ผู้ หม้าย. 4 แม่ หม้าย ใด มี บุตร หลาน ลึ ให้ บุตร หลาน เรา แสดง ท่าที ยำเกรง ตาม ความ เจ้า พ่อ ตอน ตัว เป็น เจ้า แก่ ให้ ตอบ โต้ พ่อแม่ อย่าง เอื้อ ว่า ตาม เขา แนว นี้ ดี ใจ เจ้า พ่อ. 5 ผู้ หญิง เป็น หม้าย เขา มี ข่าน เพื่อ อิง ซึ่ง ผู้ ดำ นั้น ให้ ฝาก ความ ใส่ พระเจ้า ทั่ง เจ้า พ่อ. แต่ ให้ เอา ใจ ใส่ ท่าว โห่ เขา ว่า เวียน ตัน. 6 แม่ หม้าย ช่าย มี โจ ท่าที บาป ด้าย ตาย ตาย แก่ว. 7 ให้ ติด เตือน พี่ ความ นี้ เพ่ว่า เรา ดู เขา ดุ ๆ. 8 ว่า ผู้ ใด เขา ขึ่ง ดู พี่ น้อง เจ้า เพื่น ตาย แก่ว ลึ แม่น ยิ่ง กว่า เอน เจ้า ผู้ นั่น ลึ เขา โด้ เสีย ท่าย ความ เจ้า พ่อ ตอน แก่ว แวน ห้าย ร้ ผู้ เขา ดู ใหม่.

9 ท่า ขึ้น โร้ แม่ หม้าย ใด ทั่ม มี ที่ แม่ หม้าย ทึง ทาย โบท ร้ว ขึ้ มี สิ โด้ว. 10 เป็น ผู้ โด้ เสีย จ็ท ถิ มี หน้า ขึ้ง ดู บุท เท้า ใจ ถิ มี ข่าง จุ้ แมท โด้ เอา ใจ ใส่ ข่ วย ทิน โพ่ เมง เจ้า พ่อ โด้ ต่อย เย ยิ่ง ถิ่ แต่ โด้ เอา ใจ ใส่ เสีย จ็ท ถิ ดู่ แนว.

11 หาก ว่า แม่ หม้าย ทู่ หนอม ท่อน นั่น ท่า ห้ำ เอา เพ่ว่า เม่ เดู เรา ทุก ท่าง ร้ เจ้า วา ขึด แก่ว ลึ แอ่ เอา สิ ใหม่. 12 เรา ดู ดุ๊ก เจ้ เพ่ เรา โด้ ขั่น งาย หาย ต้อย ความ ห้ำ ฟาว ตาม ท่อน. 13 นอก นั่น เรา ดู แอง เป็น ยิ่ง ด้าน ข้าน จ็ท นั้น เหน ให้ โพ่ เหน เหน เข่า แม่น ด้าน ข้าน จ็ท ที่ นั่น ทู่ เว้า แบน ท่าน เจ้า ใหน่ แก่ว โบ้ ห้ำ หาว จ็ท ผู้ อั่น แนว เข่า ดู เว้า ลึ เว้า. 14 เป็น เณร นั่น น้อย จี่ แอ่ ให้ แม่ หม้าย หนอม เอา สิ ร้ มี บุท แต่ เหน ดา ข้าว เพ่ เข่า ให้ ผู้ ณัด ดู่ ก่าย โด้. 15 เพ่ว่า แล่น ยิ่ โด้ โพ่ โบ้ ท่อย ฉ้ ห้าย แก่ว. 16 ผู้ ทู่ ใด ดู่ มี พี่ น้อง เป็น แม่ หม้าย ลึ ให้ ต่อย ขึ้ ดู ท่า วาง ให้ เหน โห่ เขา เพ่ว่า เหน โห่ เขา ดู โด้ ต่อย เย แฉน แม่ หม้าย เข่า มี ข่อน เพื่ แท้ ล.

17 พี่ ผู้ เถ้า ยิ่ แต่ เบ้ ดู เหน โห่ เขา ถิ นั่น โลม ดู โด้ ค่า แหง ฮอ ที่ เณร ผู้ ลึ หน้า หา หน้ก หาง จ็ท งอน ฮอน ความ เจ้า พ่อ. 18 เพ่ว่า พี่ง งาง พ่อ โด้ ดุ๊น โว้ ว่า :

“ ท่า เอา โท่ โข้ม โลง ไร เดู มน ที่ เพ่า ขึ้น ” ยิ่ เสีย จ็ท ลึ ผู้ โด้ เบน ค่า จ้าง. 19 ท่า พื่ ความ ง่ท ข้า ห้า หาย ใจ่ ผู้ เถ้า ยิ่ แต่ จ็ท นั่น ให้ มี ขึ่ง ฮอ ฮาม ยิ่. 20 ผู้ ทู่ เสีย งาง นั่น ให้ เจ้ เรา น้อย หน้า ยิ่ เก้ หาย เพ่ ให้ ผู้ อั่น ข้าน เพื่ ถิ.

21 น้อย งอน พี่ น้อง ที่ หน้า

เจ้าพี่ เจ้าเชื่อ แต่พี่แสดงได้เหมือนว่าเขาเป็นคนชั่วนั่น ให้พี่เจ้าท่องจำเอาไว้ดี 23 อย่าดื่มน้ำเปล่าอีกต่อไป แต่ดื่มเหล้าองุ่นบ้างเล็กน้อย เพื่อให้สบายท้องของเจ้าเถิด เพราะเจ้าป่วยบ่อยๆ. 24 บาปของคนบางคนนั้นเห็นได้ชัดก่อนที่จะมีการพิพากษา แต่ของคนอื่นๆ นั้นจะปรากฏภายหลัง. 25 ในทำนองเดียวกัน การกระทำที่ดีก็เห็นได้ชัดเช่นกัน และแม้ที่ไม่ดีก็ไม่อาจซ่อนไว้ได้ตลอดไป.

บทที่ 6

หน้าที่ของทาส

1 ทาสทุกคนที่อยู่ใต้แอกควรถือว่านายของตนสมควรได้รับเกียรติอย่างเต็มที่ เพื่อมิให้ใครดูหมิ่นพระนามของพระเจ้าและคำสอนของเรา. 2 ทาสที่มีนายเป็นผู้เชื่อถือก็ไม่ควรดูหมิ่นนายเพราะเป็นพี่น้องกัน แต่ควรรับใช้นายด้วยความขยันขันแข็งยิ่งขึ้น เพราะนายเป็นผู้เชื่อถือและเป็นที่รักของผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการรับใช้ของเขา.

จงสอนและเตือนสติคนเหล่านี้ให้ทำตามด้วย. 3 ถ้าใครสอนสิ่งที่ขัดแย้งกับคำสอนที่ถูกต้องของพระเจ้าของเรา คือคำสอนของพระเยซูคริสต์ และขัดแย้งกับคำสอนที่ให้ความเคารพนับถือพระเจ้า 4 เขาคนนั้นย่อมเป็นคนหลงตัวเอง ไม่รู้อะไรเลย เขาเป็นคนชอบโต้เถียงและชอบถกเถียงเรื่องไร้สาระ ซึ่งก่อให้เกิดความอิจฉาริษยา การทะเลาะวิวาท การใส่ร้ายป้ายสี และการสงสัยกันในทางไม่ดี 5 และการโต้เถียงกันอย่างไม่รู้จบของคนที่จิตใจเสื่อมทรามและไม่รู้จักความจริง ซึ่งคิดว่าการนับถือพระเจ้าเป็นวิธีหาผลประโยชน์. 6 แต่การนับถือพระเจ้าพร้อมกับความพอใจในสิ่งที่มีอยู่นั้นเป็นผลกำไรอันยิ่งใหญ่. 7 เพราะเราไม่ได้นำอะไรติดตัวมาเมื่อเราเกิดมา และเราก็ไม่สามารถนำอะไรติดตัวไปได้เมื่อเราตาย. 8 ดังนั้นถ้าเรามีอาหารและเสื้อผ้าก็ควรพอใจในสิ่งนั้น. 9 แต่คนที่ปรารถนาจะร่ำรวยนั้นกลับตกอยู่ในการทดลอง และติดกับดักของความปรารถนาอันโง่เขลาและเป็นอันตรายมากมาย ซึ่งทำให้มนุษย์จมดิ่งลงสู่ความพินาศและความหายนะ. 10 เพราะความรักในเงินทองเป็นต้นเหตุของความชั่วร้ายทุกอย่าง บางคนที่ปรารถนาเงินทองก็ได้

นี้ด้ วิ่งฟาทรนอรนสข้ม ความเจ้าเด่ช้ แข้วอ้ทนันทช้ทแท่งเจ้ามี่ เจ้ิงแxงทาชแนว.

เอาใจใช่ความเจ้าเด่

11 เจ้าเป็นสเจ้าพ้า ให้ออทท่างช้พ้งอ้ทนันท ให้ท่อชทางดิมีแม่นนั้งห้เจ้าพ้า ให้แม่นทาง มีความอ้ท ความอ้ดใจโจ้ม แท่งความงามทหานณานม่รน. 12 เอาใจใช่ท่อชความเด่ ให้อ้ทห้ม เอาด่ารัชชันพ้นดาดเร้ช ท่อชความเจ้าพ้าดิ้อ้ททา ให้ห้งเอานันท เม่เด่เจ้าดิ้เด่แท่งห้นงาวที่พ้าทาชส. 13 น้อชงอทเจ้าที่พ้าเจ้าพ้า ฮุ้ดิดให้ดุ่ อนxนช้ง่มีด่ารุ แท่งที่พ้าเจ้าเสียณุวาชิด ฮุ้เป็นวิ่งพ้งความห้นงาวอนดิ ที่พ้าท่านโป็นข้วชีขาด.

14 ให้เจ้าอ้ทห้มความงอทxอนนี้ ท่าให้มีทอชฉิด ความเจ้ ห้นเจ้าเสียณุวาชิดณุ้ม เทาม่า. 15 เจ้าพ้าฮุ้จ้กใหญ่ ล้วนทุร้ฮุ้ด้ว ฮุ้เป็นงรุพ้งงรุเท้งท่า เป็นเจ้าจอมเทเจ้าจอมเท้งท่า ชี้มาทาม ความจาวแท้น. 16 ท่านเจ้าฮุ้ด้วเข่าอุ้ทาช ชู้ง่อนหุ้งเทงใx เข่ามีใฉเน้าโงทอด เข่ามีใฉเห็นท่านเจ้า เข่าเห็นโด้xกเท่ xท่านเจ้าเป็นท้ทแอ่นแท่นลี้ มีความหุ้งหน้ามาทา พ้นชันดาดเร้ช “อ่าแม่น”

ความคิดเห็นเท่ท้าxุด

17 ให้เจ้าคิดเห็นสอ้งมีด่าชเมงxุม ท่าให้เxาเป็นสท้าวใหญ่ใฉxุง ข้ว่าเพ้งอ้งเงินลี้ช้งณองแนวเข่าชันพ้น ให้เอาใจใช่เด่เจ้าพ้า ฮุ้ให้ณุ้มเทาดุ่ อนxนช้ง่เพ่ให้ณุ้มเทาxุทช่างงางใจ. 18 งอทเxาเสียดิ ให้เสียดิแห้ใ ให้ใจท้วางช้างดาว เข่าเอาใจเจ้าด่าชด้ว. 19 แนวนี้วิ่งดุ่เป็นงรุงทางห้อนทอม เงินลี้ช้งณองโว้เป็นณองเจ้าพ่าชพ้า วิ่งดุ่โด้ดุ่เร้ช แห้.

20 คิโมป็วเอ้ช อ้ทห้มเอาความน้อชฉาทโว้ท้งเจ้านันให้ดิ ให้เว็้นช้ความงาเจ้าเข่างรุงช้ง่ แท่งความใดณิดท้งความเด่ ค้าชฉิดทน ขึ้งอ้ทฮุ้. 21 ณานส อ้างว่าฮุ้ทุ้ก ทุงมาโด้วางช้ ความเจ้าเด่ ช้ให้ความหุ้งเทงใxชู้ท้งพ้งพี่น้อง.

****

2 ทิโมธี 1

ท่านโปโลแห่งเมืองทาท่านทิโมธีด้วย

วาส 1

1 เนื่องด้วยโปโล ตามใจ้เจ้า เสด็นุวาบัด ทอส ขาง อ่าว เจ้า พ้า ได้ จ้าว แห้น ว่า คุ ให้ มี ดู่ เจ้ส ทั้ง เจ้า เสด็นุวา บัด.

2 เดู่ ทิ โมธี้ว ยุท ธก แพง. ร้ ความ หู่ เขง ใจ ความ อั่น ดุ ความ ทั่ง ใจ้ มา แต่ เจ้า พ้า เจ้า เสด็นุวา บัด เจ้า จอม นุ่ม เขา ดู่ ทั้ง เจ้า.

อ็ท ได้ ข้อน เจ้า พ้า อ็ท ทุ่ม พร

3 เม่ เดู่ เนื่องด ท่าว โพ้ แด่ ร้ เง่า ว่า เว็น ค็น เนื่องด ได้ ท่าว ความ ได้ ข้อน เจ้า พ้า ดู้ เนื่องด ได้ ใด้ อ็ท ในใจ พรี แจ้ง ณาว เณ เข้าปุ่ เม่ ขาง ว่าง เด้า เนื่องด นั่น. 4 พรี ธอด นี้ ตา เจ้า เดู่ ใด เนื่องด ค้ ใด้ ม่อน แอ่ เห็น เจ้า เพ่ เนื่องด ดู่ ได้ เม่ง ม่วน เต็ม ใจ. 5 เนื่องด พรี ธอด ความ เจ้า เดู่ แท้ เณ เอ็ม เด้า ใจ อ เอ็ม นาง เจ้า ข้า ดุ นิ เท เอ็ม เจ้า ใจ้ เนื่องด ทู่ ว่า เจ้า ค้ เดู่ แว้ท ทน. 6 เณ นั่น เนื่องด ร้ ทิด เห็น เจ้า ว่า เนื่องด ได้ ไว่ มี ใจ่ เจ้า นั่น จั่ง เสิด ให้ ความ เจ้า พ้า หู่ เขง นั้น. 7 ข้อน ว่า เจ้า พ้า ด่อง เขา เง่า ให้ เขา ข้าน ให้ มี แด้ง แขง แณ ท้า แท่ เล็ม มั่ เจ้า ได้.

8 เว็น เณ นั่น ท่า หน้า ห้าง อ็ท เว็น จั่ง ให้ พ้า ดู้ เว็น เจ้า นุ่ม เขา ข้ ว่า เว็น จั่ง ให้ เนื่องด ดู้ เหน้า ทุ ข้อน ท่าน เจ้า นั่น ให้ มี เพ็น ไม้ ขาง มั่ ทั้ง อ็ท ณาว ใจ เขง แนว เพ่ แด้ง แขง แณ ท้า เจ้า พ้า. 9 ดู้ ด่อง นุ่ม เขา ให้ เนื่องด แข้ว ธก ทา เอา นุ่ม เขา ให้ เว็น โพ่ เม่ แท่ เจ้า เง่า แม่น ว่า เห็น นุ่ม เขา ได้ เสิด อ็ท นั่น ท่าน เจ้า ทา ทมี ความ ใจ่ ม่อน แท่ แ ความ หู่ เขง ใจ ให้ นุ่ม เขา ทาง เจ้า เสด็นุวา บัด ค้ แท่ เม่ ขาง ว่าง เด้า มา. 10 บัด นี้ เสิด ให้ เห็น แจ้ แข้ว ทาง เจ้า เสด็นุวา บัด ดู้ ได้ จาท จาง อ็ท ทาส ให้ ดั้ง ข้ว แข้ว ได้ เอา ดู่ เจ้ส เง่า ทู่ ทาส มา ทาง ณาว ใจ เขง. 11 ณาว ใจ เขง นั่น ท่าน เจ้า ได้ แท่ ให้ เนื่องด เว็น ดู้ ว่าว เว็น โณ ง่อท. 12 ข้อน เณ นี้ ด เนื่องด ตั้ว ณี่ เอา พ้ อ็ท นี้ ตา แนว นั่น เนื่องด ค้ เง่า หน้า ห้าง เพ่ เนื่องด ทู่ ท่าน เจ้า ดู้ เนื่องด เดู่ แท่ เดู่ ว่า ท่าน เจ้า ดุ ทึม พ้ ความ เนื่องด ได้ ดาท ไว้ ทั้ง ท่าน เจ้า ห้น ธอด มี้ ทิน วาน. 13 ให้ เสิด ท่อง ความ ง่อท ซอน อน ความ เจ้า ได้ ใน พ้ เนื่องด ท่อง ความ เดู่ ความ ธก ท่ม ทั้ง เจ้า เสด็นุวา บัด. 14 เจ้า ณิน ดู่ ทั้ง นุ่ม เขา ดู้ ได้

ทิถเศนความถือนั้น ให้พี่น้องเจ้าอิทธิมีเถิด.

15 เจ้าคือรู้แจ้งว่า ฝ่ายเอเชียทุกคนซึ่งเรือนี้ได้หันหน้าจากเรา เช่นท่านไฟ
ลัสและท่านเฮอโมเกนีได้ไปเสีย. 16 ขอเจ้าจงมีเมตตาแก่ครอบครัวของโอเนสิโฟ
รัสเถิด เพราะท่านได้เคยให้เรามีความชื่นใจ และมิได้อายที่ได้ผูกโซ่เรา.
17 แต่ท่านมาถึงโรมก็ได้ค้นหาเราโดยขยันจนพบ. 18 ท่านได้รับพระเมตตาจากองค์
พระผู้เป็นเจ้าในวันนั้น เจ้าคือรู้แจ้งอยู่ว่าท่านได้ปรนนิบัติอยู่ในเมืองเอเฟซัส
มากเพียงใด.

บทที่ 2

ถึงเป็นเจ้าเยซู

1 ดังนั้นลูกเอ๋ย ให้เข้มแข็งในพระคุณซึ่งมีในพระเยซูคริสต์. 2 ความ
จริงอันเจ้าได้ยินข้าพเจ้าพูดต่อหน้าพยานหลายคนนั้น จงฝากให้แก่มนุษย์ผู้
ซื่อสัตย์ซึ่งจะสามารถสอนผู้อื่นได้. 3 ให้มีความทนทุกข์ลำบากเหมือนทหารดีของ
พระเยซูคริสต์. 4 ไม่มีผู้ใดที่เป็นทหารจะข้องเกี่ยวในกิจการของชีวิตนี้
เพื่อว่าเขาจะได้เป็นที่พอใจแก่ผู้ที่เกณฑ์เขาไว้. 5 อีกนักกีฬาที่จะได้
มงกุฎก็ต่อเมื่อได้แข่งขันตามกฎเกณฑ์. 6 ชาวนาที่ทำงานหนักนั้นควรจะได้
กินผลไม้ก่อนผู้อื่น. 7 ให้พิจารณาความนี้เถิด เพราะพระเจ้าจะประทานความ
เข้าใจในทุกสิ่งแก่เจ้า.

8 ให้ระลึกถึงพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงเป็นเชื้อสายของดาวิด ผู้ทรงเป็นขึ้นมา
จากความตาย ตามข่าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าได้ประกาศนั้น. 9 ซึ่งเพราะข่าวนี้นี่เอง
ข้าพเจ้าจึงได้ทนทุกข์ลำบาก ถึงกับต้องถูกจองจำเหมือนคนร้าย แต่พระวจนะของ
พระเจ้าหาได้ถูกจองจำไม่. 10 เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงอดทนทุกสิ่งเพื่อคนที่
พระเจ้าได้ทรงเลือกไว้ เพื่อเขาเหล่านั้นจะได้รับความรอดซึ่งอยู่ในพระเยซู
คริสต์ พร้อมกับสง่าราศีนิรันดร์. 11 คำกล่าวนี้เป็นความจริงว่า:

ถ้าเราได้ตายพร้อมกับพระองค์
เราก็จะมีชีวิตอยู่กับพระองค์.
12 ถ้าเราอดทนต่อไป
เราก็จะได้ครองราชย์กับพระองค์
ถ้าเราปฏิเสธพระองค์
พระองค์ก็จะปฏิเสธเรา

ท่านเจ้าค้ำคุ้มครองเถิด.

13 ว่าถึงเถิดเราเป็นที่ท่านเจ้าค้ำทุกวันนี้

ข้อนว่าท่านเจ้าเป็นคุณเจ้ามีใด.

เจ้าพึงโฉมใจสู้เสียดอัก

14 ให้ทิดเทียนพูดความนี้ให้เขาแก่วอนเขาต่อหน้าเจ้าพึงเป็นให้เขาฉันน้องท้องเขาหนแนวเป็นยุคสอ แม้วทุกเสียดให้สู้หนึ่งเสียดฉันใหม่. 15 ให้พินมีเจ้าเถิงเจ้าพึงใด้เห็น ว่าถือแม้ว เสียดอักเป็นหน้าท้าย ขุ้ความเจ้าพึงวอนขอนให้แม่น. 16 ให้เว้นจ้ความเป็นยุคสอ แก่นอนความเจ้าพึงวอนขอน เพ่ว่าความนั่นคู่เสียดให้ท้ายอ่ยนทางานหาย นั้น. 17แม้ว ความเขาคู่แพ่งวิงเถิงวากงาดแพ่ท้วางออก ทุกแฉนนั่นมีข้าอาม้นาใจ แก่งข้าฉิเข้ใต. 18 เขาเห็นของนั่น ใด้ทางจ้ความถือมีแม่น แม้ว เว้าว่าอักทางคันมาเป็นนั่น ใด้ทางใจแม้ว เขาใด้เสียดให้สู้เกี่ยนสุทางยาใจ. 19 ทางว่าโกนฆางเจ้าพึงข้างใจ้นั่น ทุกแหน่นหนามีความแท้มใจ้ว่า เจ้าจอมสู้เป็นพึงทุแฉนนั่น เขาเป็นยุคท่านเจ้า ใฉเป็นยุคเจ้าจอมสู้เป็นพึงให้ขึ่นหน้าออนจ้ความท้ายอ่ยน.

20 เถนใหญ่ดางบ มีคุ้ยนแดทายแนว. ถานแนวเป็นคุ้ยนใดคุ้ยนดี, ถานแนวเป็นคุ้ยนใม้คุ้ยนถือน ถานแนวใจ้ขุ้แฉก ถานแนวค้ำขุ้ถอมมื้. 21 เป็นเถิงนั่นว่าสู้ใดขางขางให้เจ้ามีก่อยจ้พูดความท้ายอ่ยนั่น ค้ำคู่เป็นคุ้ยนใดดีใจ้ขุ้แฉกคู่เป็นงาดถือให้เจ้าเถน ใด้ท้างแก่งใจ้ขุ้งาดถือคู่แนว. 22 เถิงนั่นให้เจ้าหนีกจ้อักท้ายอ่ยนงาดเป็นยุหน่อม เอาใจใจ่ความถือมีแม่น ความเคู่ ความอก ความทิงใจ ให้นึ่ใจใจนั่นท่ยมทับยุเทิงทาย ในคู่เจ้าจอมสู้เป็นพึง. 23 ให้หนีกจ้อัก ฉันน้องท้องเขาหนแนวใข้ค้ำเป็นมีงาดถือค้ำขุ้แม้ว พูดอักนั่นเสียดให้ฉันน้องท้องเขาหน. 24 สู้เสียดอักเจ้าพึงนั่นเป็นให้ฉันน้องท้องเขาหน ให้มีใจอั่นดุยุเทิงทาย เป็นถิงวอนขอนเป็นยุอักใจโจม. 25 มีใจอ่อนหวานวอนขอนสู้นิดกันนี เจ้าพึงคู่ต่อยเขาให้วางจ้งางใน้ยุเม้าฆามาความถือมีแม่น. 26 แนวนั่นเขาจั่งคุ้ขุเม่ คู่น่อยจ้แม้วฉิท้ายใด้ฉิดเขาโว้ให้เสียดท่อยงาดหางฆน.

2 ที่ โย ฮู 3

ใจ ส ว่า ง ห้า ขุ ด

1 ให้ ผู้ จ็ ท พ็ ง ความ นี้ เม่ ท า ม ห้า ขุ ด นั น ซึ่ ม อ็ ท ง า ท ค ว่า ง า ง ม่ ท า ง นั้ น. 2 เพ่ ว่า ส เห็ ง ท า ง ซึ่ เ อ า ใ จ เ จ้ า เ ห็ น ที่ เ ธ ล ะ ท่ า ว อ้ า ง โ ต เ ข่ า เ ป็ น ม ท ด่ า พ า ง เ ข่ า พ็ ง ความ อ้ า ง เ อ็ ม ข้ ม โ ง พู น เ ข่ า นี้ ใ ห ใ จ นั่ น. 3 เ ป็ น ส ท า จ า น เ ข่ า ข้ อ น ง า น ซึ่ ใ ด ท่ า ว ความ ท า ค่ อ ง ใ ห่ ท น เ ข่ า ผู้ เ ล็ ม ม่ เ จ้ า ใ จ ขุ ด พ อ ง เ ป็ น ส เ ข่ า ม ท ความ ถ. 4 เ ป็ น ส ฉ้ า น ว อ ท ง า ท ใ ช่ ขุ ง มี ท อื้ น ม่ ร น เ ณ พ็ ง ความ เ จ้ า พ้ า . 5 เ ข า ค็ เ ชื ด เ ณ ง พ็ ง ความ เ จ้ า พ้ า ว อ ท ข อ น ท า ท ว่ า ใ จ เ ข า เ ข่ า พ็ ง พ็ ง ส แ น ว นี้ ท่ า ใ ว ม า ท า ขุ เ ข า. 6 พ็ ง ส นั น ณ า น ส ม ท เ ฉ้ า ใ ว เ ข น ท่ อ ม เ ข เ อ า ซึ่ ทุ ง เ ข่ า ผู้ ห้ า ผู้ ทุ ง แ ท่ ง ซึ่ มี ง า ง ใ ฉ่ ใ ห ญ่ ใ จ ใ ว ท่ อ ข ข ง ท า ง ท้ า ข อ่ ข. 7 พ็ ง ซึ่ ทุ ง นี้ ค็ เ อ า ใ จ ใ ห แ อ ง เ ข ง ร เ ข้ ท า ท ว่ า เ ข่ า ผู้ ค ว า ม ถ มี แ ม่ น จ ท เ ท่ . 8 ข้ า ง า เ น็ แ ท่ ง ข้ า ซึ เ ว็ ณ ณั น ที่ โ ณ เ น ทั ง ท่ า น โ ม เ ณ็ แ น ว นั น พ็ ง ส นี้ ค็ ณ ณั น ที่ โ ณ เ น ค ว า ม ถ มี แ ม่ น เ ณ ง ถ ว, เ ข า เ ป็ น ส ใ จ อ ข ข เ ข่ า เ ด่ . 9 เ ข า ซึ่ เ ข่ า ข ง ข ถ้ ท้ ท า ข ค็ เ ห่ ว่า ค ว า ม ผู้ า เ ข า นั น ซึ่ ข ณ อ อ ท ขุ่ ส เห็ ง ท า ข เ ณ ง ค ว า ม ผู้ า จ อ ง ส นั น.

ท่ า น โ ง โ จ ช่ ง ค ว า ม ร้ อ ท ง ท่ า น ที่ โ ย ฮู ว

10 ง ด นี้ เ จ้ า ค็ ข ถ้ ท่ อ ข ค ว า ม ง อ ท จ อ น นั น แ ข้ ว เ ณ ง: ท ท แ ข ง ค ว า ม ใ จ อ่ า ว ค ว า ม เ ด่ อ ถ ใ จ โ จ็ ม ค ว า ม จ ท ค ว า ม พ้ น ใ จ. 11 น้ อ ข ผู้ ท โ ณ่ ม น า ง แ ท่ ง ง า ง ม่ ณ่ ใ จ ท า ข แ น ว นั น ค็ แ ม่ น จ ท เ ป็ น นั้ น พื้ ง เ ม ง อ น ที่ โ อ ณ่ เ ม ง ฮ โ ท่ โ อ น แ ท่ เ ม ง ฉ่ ณ า ท า จ ท โ ณ่ ม น า ง ท า ข แ น ว น้ อ ข ใ ถ้ ถ้ ว โ ณ้ เ อ า เ จ้ า จ อ ม ผู้ เ ป็ น พ้ า ใ ถ้ ด่ อ ข น้ อ ข อ อ ท ฉ พ็ ง จ ท นั น. 12 พ็ ง ผู้ ใ ช่ ม อ น ท่ อ ข ง ข ท ง เ จ้ า พ้ า เ ฉ้ า ท่ ร ม ทั ง เ จ้ า ว า ง ผิ ด ท า ท ซึ่ ผู้ ท โ ณ่ ม น า ง. 13 พ็ ง ส ใ จ อ่ ข ข แ ท่ พ็ ง ส ว อ ม มี่ ซึ่ มี ท า ข นั้ น แ ข้ ว พ า ง ผู้ อั น ให้ ฉิ ด แ ข้ ว เ จ้ า โ ต เ ข า ค็ ซึ่ ผู้ ท แ ข้ ว แ ว ก ท น. 14 ให้ เ จ้ า เ ชื ด ท่ อ ข ง ข ง เ จ้ า ใ ถ้ แ อ ง นั น แ ท่ ง ว่ า ใ ถ้ เ ด่ พ้ น , เ จ้ า ค็ ขุ แ ข้ ว เ จ้ า ใ ถ้ แ อ ง พื้ ง ผู้ ใ ด. 15 เ จ้ า ขุ ค ว า ม เ ณ็ ด ซึ เ จ้ า พ้ า นั น แ ท่ น้ อ ข ม า แ ข้ ว, ค ว า ม นั น ว อ ท จ อ น เ จ้ า ให้ ขุ ท ฟ า ใ ว ท อ ด ว่ อ น น้ อ ข ฉ้ ง า ง โ ณ้ ข ท่ อ ข ค ว า ม เ ด่ เ จ้ า เ ชื ณ ฐ า ฉิ ด. 16 ค ว า ม ง า ง พ้ า ฐ่ ค ว า ม ค็ แ ม่ น เ จ้ า พ้ า ถ ด เ พื ด เ ป็ น ง า ง ถ้ จ ท ว อ ท จ อ น ค ว า ม ที่ ด เ ที่ น แ ว ง

ฉีดให้แม่น. 17เพื่อคนของพระเจ้าพร้อมที่จะได้ทุกสิ่งที่ดีแก่งานรับใช้.

วรรค 4

ความทิดเห็น

1 ข้อความของพระเจ้าที่พระเจ้าและพระเยซูคริสต์ซึ่งจะทรงพิพากษาคนทั้งหลายทั้งที่ตายแล้วและที่ยังมีชีวิตอยู่ในวันที่พระองค์จะเสด็จมาและในอาณาจักรของพระองค์ว่า. 2 ให้ประกาศความพร้อมเสมอไม่ว่าเวลาจะสะดวกหรือไม่สะดวกก็ตาม ตำหนิอย่างใจเย็นด้วยความอดทนและการสอน. 3 เพราะว่าจะมีเวลาที่เขาจะไม่ยอมรับคำสอนที่ถูกต้องแต่ตามความปรารถนาของตนเองจะสะสมครูมาสอนหูของตนเพราะว่าเขาอยากได้ยินสิ่งที่น่าฟัง. 4 และเขาจะหันหูไม่ฟังความจริงและหันไปหาเรื่องเล่าต่างๆ. 5 แต่ท่านจงมีสติในทุกสิ่งทนทุกข์ลำบากทำงานประกาศข่าวประเสริฐและรับใช้พระเจ้าให้ครบถ้วน.

6 เพราะข้าพเจ้าถูกเทออกเป็นเครื่องดื่มบูชาแล้วและเวลาที่ข้าพเจ้าจะจากไปมาถึงแล้ว. 7 ข้าพเจ้าได้ต่อสู้อย่างดีแล้วข้าพเจ้าได้วิ่งจนครบกำหนดข้าพเจ้าได้รักษาความเชื่อไว้. 8 ตั้งแต่นี้ไปข้าพเจ้าจะได้รับมงกุฎแห่งความชอบธรรมซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพิพากษาอันชอบธรรมจะทรงมอบให้ข้าพเจ้าในวันนั้นและมิใช่แต่ข้าพเจ้าเท่านั้นแต่ยังมอบให้แก่ทุกคนที่ได้ทรงรอคอยการเสด็จมาของพระองค์ด้วย.

ความทิดเห็น

9 ให้รีบมาหาข้าพเจ้าโดยเร็ว. 10 เดมาสได้ละทิ้งข้าพเจ้าไปเพราะรักโลกนี้ในปัจจุบันนี้แล้วได้ไปยังเมืองเธสะโลนิกา ส่วนคริสเคนสไปยังกาลาเทีย ทิตัสไปยังดัลมาเทีย. 11 มีแต่ลูกาเท่านั้นที่อยู่กับข้าพเจ้า จงรับมาระโกมาด้วยเพราะเขาจะเป็นประโยชน์ต่อการรับใช้ของข้าพเจ้า. 12 ข้าพเจ้าได้ส่งทิคิกัสไปยังเมืองเอเฟซัสแล้ว. 13 เมื่อเจ้ามาให้เอาเสื้อคลุมที่ข้าพเจ้าได้ทิ้งไว้ที่เมืองโรอาสมาให้ข้าพเจ้าด้วยและหนังสือต่างๆโดยเฉพาะพระคัมภีร์ม้วนหนังสัตว์. 14 อเล็กซานเดอร์ช่างทองแดงได้ทำร้ายข้าพเจ้าอย่างมากพระเจ้าจะทรงตอบแทนเขาตามการกระทำของเขา. 15 เจ้าจงระวังเขาไว้ด้วยเพราะเขาได้ต่อต้านถ้อยคำของเราอย่างมาก. 16 ในการแก้ต่างครั้งแรกของข้าพเจ้าไม่มีใครอยู่เคียงข้างข้าพเจ้าเลยทุกคนได้ทอดทิ้งข้าพเจ้าไป ขอพระเจ้าอย่าถือโทษเขาเลย. 17แต่พระเจ้าได้ทรงอยู่เคียงข้างข้าพเจ้าและทรงเสริมกำลังข้าพเจ้าเพื่อข้าพเจ้าจะได้ประกาศข่าวประเสริฐจนครบถ้วนและเพื่อคนต่างชาติทั้งหลายจะได้ยินข่าวประเสริฐนั้นและข้าพเจ้าได้รับการช่วยให้รอดจากปากสิงโต.

แรงกล้านั้น เข้ามีใจเกลียดกลัวน้องชายของตนเสีย จึงเข้าฟ้องท่านเอาโทษเรา. 17 แต่ว่า เจ้าจอมตุ้ เป็นฟ้องเกลียดกลัวน้องชายนั้นให้น้องชายว่าความเจ้าฟ้าถือหนักเข้า เพื่อให้พ้นอาญาแผ่นดินเมืองเจ้าจอมตุ้เป็นฟ้าถือชอบน้องของเรา. 18 ให้น้องน้องขาดข้าเกลียดกลัวเจ้าพานถอดท่านเจ้า ความทุกเรื่องให้ตุ้ทั้งเจ้าฟ้าจัดแจงหน้าตาเรียบ.

ทักทายเพื่อนรัก

19 จงสาทความสัตย์ซื่อตรงต่อท่านปันทาแห่งท่านอาศัยเกิดที่ตรงท่านโอเนสิมัสด. 20 ท่านเรือยาถึงโครินธ์ ท่านไม่สบายอยู่ที่เมืองนั้น น้องถือว่าจะรีบกลับมาเร็วโครเพื่อท่านจะได้ทันที. 21ให้เอาใจใส่มาหาน้องก่อนฤดูหนาว. ท่านยูบุล, ท่านปูเด้, ท่านลีนัส, ท่านคลอเดีย พร้อมพี่น้องเกิดที่สาธารณสัตย์ซื่อตรงเจ้าแล้ว. 22 จงเจ้าจอมตุ้เป็นฟ้าตุ้ทั้งมีแก่นเจ้า จงความทุกเรื่องตุ้ทั้งพี่น้อง.

****

ทิโต 1

ท่านโปโลแต้มสั่งสอนท่านทิโต

วาง 1

1 ข้าน้อย โปโล ผู้รับใช้ และ อัครสาวกของพระเยซูคริสต์. เรื่องนี้ เพื่อให้ความเชื่อของพระเจ้าเลือกสรรไว้ และ ความรู้ถึงความจริง. เรื่องนี้ เป็นไปตามความหวังของชีวิตนิรันดร์ ซึ่งพระเจ้าผู้ไม่รู้จักโกหก ได้สัญญาไว้ก่อนเวลาเริ่มต้นโลก. 3 แต่ในเวลาที่เหมาะสม พระองค์ได้ทรงเปิดเผยพระวจนะของพระองค์ ผ่านการประกาศ ซึ่งได้รับมอบหมายให้ข้าพเจ้า ตามพระบัญชาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา.

4 ถึง: ทิโต ผู้เป็นบุตรที่แท้จริงของข้าพเจ้าในความเชื่อร่วมกัน. ขอพระคุณและสันติสุข จากพระเจ้าพ่อ และ พระเยซูคริสต์ ผู้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา จงมีแด่ท่านเถิด.

หน้าที่ของท่านทิโตในเกาะครีต

5 เหตุผลนี้เอง ข้าพเจ้าจึงได้ทิ้งท่านไว้ที่เกาะครีต เพื่อเจ้าจะได้จัดการสิ่งต่างๆ ที่ยังขาดอยู่ให้เรียบร้อย และ แต่งตั้งผู้ปกครองในแต่ละเมือง ตามที่ข้าพเจ้าได้สั่งสอนท่านไว้แล้ว. 6 ให้แต่งตั้งผู้ที่ไร้ตำหนิ มีภรรยาเพียงคนเดียว ลูกๆ ของเขาเป็นผู้เชื่อ ที่ไม่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติชั่ว หรือ ดื้อรั้น. 7 เพราะผู้ปกครองเป็นดั่งผู้จัดการของพระเจ้า ต้องไร้ตำหนิ ไม่หยิ่งยโส ไม่โกรธง่าย ไม่ติดเหล้า ไม่ชอบใช้กำลัง ไม่โลภในผลประโยชน์. 8 แต่ต้องต้อนรับแขก รักความดี มีสติ ยุติธรรม ซื่อสัตย์ และ ควบคุมตนเองได้. 9 ต้องยึดมั่นในคำสอนที่เชื่อถือได้ ตามที่ได้รับการสั่งสอน เพื่อจะได้สามารถให้กำลังใจผู้อื่นด้วยคำสอนที่ถูกต้อง และ ชี้แจงผู้ที่ต่อต้านคำสอนนั้นได้.

10 เพราะมีคนเป็นจำนวนมาก ที่ไม่เชื่อฟัง ชอบพูดเรื่องไร้สาระ และ หลอกลวงผู้อื่น โดยเฉพาะพวกที่ยึดมั่นในพิธีกรรมของศาสนายิว. 11 ผู้นำต้องปิดปากพวกเขา เพราะพวกเขาสอนในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพื่อหวังผลประโยชน์ส่วนตัว.

12 กวีคนหนึ่งของเกาะครีตได้กล่าวไว้ว่า "ชาวครีตเป็นคนโกหก เป็นสัตว์ร้าย เป็นคนขี้

ท่านผู้ใด, เป็นเหล่าโหราจารย์, เป็นผู้ค้าน, ฮินทาช มี่. 13 ความเว้านี้แม่นแท้เหล่านั้นเจ้าจึงล้างความแห่งเจ้าเรานี้ เพ่วาผู้ให้เราเด่ถือน. 14 เข่าให้เราฟังความโหม่ดาชนอชผิว แห่งความผิดแห่งนั้นนั้นเชือกให้เราวางจิตความถือมีแม่น. 15 ผแพทใจอนใดลี้แพทใจผใจจานแห่งผเข่าเด่นั้น เข่ามีอนใดแพทใจในใจแห่งขงงเราหนีนั้นลี้อ่งชท้าชท่าจานโงแข้ว. 16 เราท่าวอ้างว่าหู้เจ้าฟ้าหากว่าจิตเราเชือกนั้นขั่นงาชทาชจ้อชเจ้าฟ้า เราเป็นผหน้าหน่าชตาผู้ เข่าฟังความใช แนวถือนั้นเข่ามี.

วาช 2

ความงอนจอนถือมีแม่น

1 หางเจ้านั้น, ให้งอนจอนโจมทึงความงอนจอนถือมีแม่น. 2 นั้นลี้ให้ทือกเห็นผู้ท้งชแท่หู้จิกท่มี่เจ้าให้เป็นผมีเหนือมีท่าช, เป็นผใจท็งเชือน, เป็นผเด่, มีความอก, มีความจื้วณ์โจมมี่พ่โห. 3 แฉนผู้ทูงท้งชแท่ลี้เหล็งถือวให้เราไม่ทกแฉงโจมเป็นผเจ้าฟ้าทู่เป็นงากดูงาชทาชงาง ข้อว่าเป็นผทินเข้าหูาชให้เป็นผงอนจอนความถือมีแม่น. 4 เพ่วาเป็นงงงแองจอนฟังผู้ทูงทูงหน่อมให้อกขุกอกชรเจ้า. 5 ให้เป็นผใจท็งเชือน, นิ้ใจใจหู่ง, เอาใจใจใจ่จิกเหนทานชัวว, เป็นผมีใจอันดุมี่ฟังความชรงอนจอนจี่งถือเข่ามีใชเว้าดุง่าชความเจ้าฟ้างอนจอนโจ้.

6 หางผู้ดูาชหน่อมลี้แงกทน ทือกเห็นเราให้มีใจท็งเชือน. 7 ให้เจ้าเป็นงงงถือผู้แนวจิกงอนจอนลี้ถือ ให้นิ้ใจใจชาว. 8 ความงากเว้าลี้ให้ถือมีแม่น เข่าให้ใชเจ้โจ้เพ่วาผู้ณือณันความจื้งถือหน้าข้าช ถี่เข่าท่าวความข้าชอ่งช ใจ่ณุมเหาโจ้. 9 ทือกเห็นผู้น้อชผใช้ให้ฟังความเอาจ้อชท้าวทวานเจ้า, ให้เราเชือกแม่นใจท้าวทวานผู้แนวทึงทู่าโจ้เป็นผค้าชความ. 10 ทูาณุทณโนเอาอนใด ให้นิ้ใจใจนั่ผู้แนวเพ่วาจิกเห็งเหมือนนั้น เข่าถี่โจ้จ้องถี่ ให้ความหู่งหน้ามาทาที่ความเจ้าฟ้างอนจอนผู้ให้ณุมเหาน่อชจ้งางงโน้ช.

11 จ้อนว่าความหู่งเหงใจเจ้าฟ้าโจ้จ่องมาแข้ว เพ่เอาจิกน่อชจ้งางงโน้ชมาให้

สรรเสริญ. 12 แล้ว ขอน้องหญิงทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอร้องท่านทั้งหลาย ว่าอย่าให้ความเชื่อของท่านทั้งหลายเป็นเหมือนกับความเชื่อของคนเหล่านั้นเลย ให้มีความเชื่อในใจความดีที่ท่านรู้เห็นอยู่แล้วนั่นเถิด. 13 ให้ตอบคำถามของคนทั้งปวงในใจว่าพระเจ้าเป็นใหญ่ แต่ถ้าเขาถามท่านว่าพระเจ้าเป็นอย่างไร ก็ให้ตอบเขาไปตามความจริงว่าพระเจ้าเป็นผู้ที่ดีเลิศ. 14 ท่านทั้งหลายจงอย่าเป็นเหมือนกับคนเหล่านั้นเลย ที่ชอบแต่จะพูดเรื่องไร้สาระ ชอบแต่จะสอนคนอื่นให้ทำตามความคิดของตน แล้วก็ชอบแต่จะโต้เถียงกันเรื่องพระคัมภีร์ ซึ่งไม่มีประโยชน์อะไรเลย นอกจากจะทำให้ผู้ที่ฟังเกิดความสับสนเท่านั้น. 15 ส่วนข้าพเจ้าขอเตือนท่านทั้งหลายว่าอย่าให้ความเชื่อของท่านเป็นเหมือนกับคนเหล่านั้นเลย.

ติตัส 3

ให้ทำความดีเสมอ

1 จงเตือนสติพวกเขาให้ยอมอยู่ใต้อำนาจของผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ ให้เชื่อฟังและพร้อมที่จะทำความดีทุกอย่าง. 2 อย่าให้เขาพูดจาดูหมิ่นใครๆ ให้เป็นคนรักสันติ ผ่อนหนักผ่อนเบาต่อทุกคน ให้เป็นคนสุภาพอ่อนโยนเสมอ. 3 ข้อนี้ว่าแต่ก่อนนี้เราก็เป็นคนโง่เขลา ไม่เชื่อฟังพระเจ้า หลงผิดไปตามใจตัณหาราคะต่างๆ ชีวิตของเราเต็มไปด้วยความชั่วร้ายและความอิจฉาริษยา เราเป็นที่น่าเกลียดชังของคนทั่วไป และเราก็เกลียดชังกันและกันด้วย. 4 แต่เมื่อความกรุณาและความรักของพระเจ้าผู้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเราได้ปรากฏแก่มนุษย์ 5 พระองค์ก็ทรงช่วยเราให้รอด ไม่ใช่เพราะการกระทำที่ชอบธรรมซึ่งเราได้ทำไว้ แต่เป็นเพราะพระเมตตาของพระองค์เอง พระองค์ทรงช่วยเราโดยการให้เราเกิดใหม่ และโดยการชำระล้างเราด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ 6 ซึ่งพระองค์ได้ทรงประทานมาอย่างบริบูรณ์แก่เราโดยทางพระเยซูคริสต์ผู้ช่วยให้รอดของเรา 7 เพื่อว่าเราจะได้เป็นที่ชอบธรรมในสายพระเนตรของพระองค์ โดยพระคุณของพระองค์ และได้รับชีวิตนิรันดรตามที่เราหวังไว้. 8 ข้อความนี้เป็นความจริง และข้าพเจ้าอยากให้ท่านยืนยันเรื่องนี้อย่างหนักแน่น เพื่อว่าผู้ที่ได้เชื่อในพระเจ้าแล้วจะได้ตั้งใจทำความดี ซึ่งเป็นประโยชน์และเป็นสิ่งที่ดีสำหรับทุกคน. 9 แต่ให้หลีกเลี่ยงการโต้เถียงกันอย่างโง่เขลา

แนวใช้คำ อักขรวิธีต่าง ๆ ก็เพื่อเป็นอักษรเท่านั้น ไม่ค่าอะไรเลย. 10 ผู้ใดจงอย่าให้แก่แม่ทัพนี้ ให้ติดตามผู้นั้นเท่านั้นเอง แล้วก็ได้รับมาทางนี้ด้วย. 11 คือกล่าวว่า อักษรนั้นเป็นอักขรวิธีความเชื่อถือของเรา.

ความติดตามท้ายสุด

12 เรื่องนี้ท่านเอสราและท่านทั้งหลาย มาหาเรา ให้เราเอาใจใส่รับหน้าที่ท่านทั้งหลาย เพื่อว่าที่จะชี้แนะทางให้ดี. 13 ให้ใส่ใจในความนี้ ท่านอาโปรดออกทางแก่เรื่องให้เราทราบด้วย. 14 และเขาจะให้เราแสวงหาแนวเชื่อถือ เพื่อแก่ผลใดจะมีไว้ถวายแก่เราเป็นครั้งที่. 15 แต่อักษรที่หยั่งรากความคิดของเราเป็นเรื่องที่เราจะ, เราจึงได้ความนี้ของคิดของเรื่องนี้ ไปหาพี่น้องเรื่องด้วย. “ ความทุกข์ใจที่ของเรา ”

****

ยอห์น

จดหมายฉบับที่สองของยอห์น

1 ข้าพเจ้าผู้เป็นผู้ปกครอง
ขอเขียนถึงสตรีผู้ทรงเกียรติและบุตรของเธอ
ซึ่งข้าพเจ้ารักในความจริง
และไม่ใช่ข้าพเจ้าคนเดียว
แต่ยังมีทุกคนที่ได้รู้ความจริงด้วย
2 เพราะความจริงนั้นดำรงอยู่ในเรา
และจะอยู่กับเราตลอดไป
3 ขอพระคุณ พระเมตตา
และสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดา
และจากพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระบิดา
จงอยู่กับเราในความจริงและความรัก

ให้ดำเนินชีวิตตามความจริงและความรัก

4 ข้าพเจ้ายินดีมากที่ได้พบว่า
บุตรบางคนของเธอดำเนินชีวิตในความจริง
ตามที่พระบิดาได้ทรงบัญชาแก่เรา
5 และบัดนี้ ข้าพเจ้าขอวิงวอนสตรีผู้ทรงเกียรติ
ไม่ใช่ว่าข้าพเจ้าเขียนบัญญัติใหม่ให้แก่เธอ
แต่เป็นบัญญัติที่เรามีมาตั้งแต่ต้น
คือให้เรารักซึ่งกันและกัน
6 และความรักนี้หมายความว่า
เราดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติของพระองค์
ตามที่เธอได้ยินมาตั้งแต่ต้น
7 เพราะมีคนหลอกลวงมากมายเข้ามาในโลก
ผู้ที่ไม่ยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ทรงมาในร่างมนุษย์
คนเหล่านี้เป็นผู้หลอกลวงและเป็นศัตรูของพระคริสต์
8 จงระวังตัวให้ดี
อย่าให้สิ่งที่เราได้ลงแรงไปนั้นสูญเปล่า
แต่จงรับรางวัลเต็มที่เถิด
9 ใครก็ตามที่ไม่ดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระคริสต์
แต่ล่วงเกินคำสอนนั้น
ผู้นั้นไม่มีพระเจ้าอยู่ด้วย
ส่วนผู้ที่ดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระคริสต์
ผู้นั้นมีทั้งพระบิดาและพระบุตรอยู่ด้วย
10 ถ้ามีใครมาหาเธอ
แต่ไม่ได้นำคำสอนนี้มาด้วย
อย่าต้อนรับเขาเข้าบ้าน
และอย่าทักทายเขาด้วย
11 เพราะถ้าเธอทักทายเขา
เธอก็ร่วมมือกับการชั่วของเขา

คำอำลา

12 ฉันมีเรื่องมากมายที่จะเขียนถึงเธอ
แต่ไม่อยากใช้กระดาษและหมึก
ฉันหวังว่าจะได้ไปเยี่ยมเธอ
และพูดคุยกันต่อหน้าต่อตา
เพื่อความชื่นใจของเราทั้งสองจะได้เต็มเปี่ยม
13 บุตรของพี่น้องผู้ทรงเกียรติของเธอ
ฝากความคิดถึงมาให้เธอ
อาเมน

ฉันเชื่อโมเน

15 มีเหล่าคือที่เป็นเหล่านี้ มหาโล้โปรดรายท่านโปรดฟังเถิด แต่ข้อท่านคือที่โล้มหาลันมาสู่ท่อยโปรดหน้าใหม่. 16 เรายแม่นมหาเป็นน้อยคู่โรงใช้ที่นั่น หากมหาทูกลิเหน้อยคู่โรงใช้สู่อื่นใหม่ เพ่ราเป็นพี่น้อยหน่หากเจ้าเสียญาจีก มหาเป็นสู่เรายท่านอกเหใหม่ เป็นเห็นพี่น้อยน้อยคู่โรง พี่น้อยรโรงหากเจ้าฟ้า. 17 เป็นเหล่านั่นว่าหากท่านอกน้อยเป็นสู่เสียอักท่อยหน่ ให้ห้อนเอายหาโปรดสู่ท่อย คือเป็นเหล่าห้อนเอาน้อยนั่นถ. 18 ว่ายหาเสียรอ่ลิกท่าน ข้อว่าเป็นนี้ท่านอยู่ใก ให้ท่านที่เอาพี้ยน้อย. 19 น้อยคู่โปโย แม่นมี น้อยแห้มถ ดูปิยให้. อยเจ้าโต ท่านเป็นนี้น้อยนั่น น้อยดูเฝ่าเว้าหอก. 20 เป็นเหล่านี้ ท่านเธอย ให้น้อยโล้ยากลิพี้ยท่าน เพ่ให้พ้าทาเจ้าจอมสู่เป็นพ้า ให้น้อยเม่ยหม่นในรอ่ เหล่เหาโล้เป็นพี่น้อยหน่หากเจ้าฯจีก.

21 น้อยโปยใจว่า ท่านดูพี่ยความน้อย จึ่งแห้มข่มาหาท่าน คือทุ่ว่าท่านดูเสียเหน้อยเว้าใหม่. 22 เหล่าใถคือกิ ให้ท่านมั้นห้อนข่อนโว้ค้าน้อย เพ่ว่าน้อยใส่มอนดูโล้มาหาท่านใหม่ เหล่าความญมเหาโล้ท่าวโขง.

ทหาวเท่าหุก

23 ท่านเธอปาสาสู่โล้เน้าทุ่ท่อยน้อยข้อนท่อยรายหากเจ้าเสียญาจีก คือสากความหนี่หอกหอกเดู่มาหา. 24 ท่านมายาโก, ท่านอาจีกตาโค, ท่านเล็มา, แท่กท่านยุหา สู่เสียอักท่อยน้อยคือสากความหนี่หอกหอกเดู่มาหาท่าน. 25 ร่ความหู่กเพกใจเจ้าเสียญาจีกสู่ทีปมีกเหนเพ็กพี่น้อย.

****

เพลงเพลง 1

ท่านโพธิญาณเถรจึงกล่าวสรรเสริญเพลงเพลงนี้

วาสี 1

เจ้าฟ้าชอบสรรเสริญบุญทางเจ้าบุท

1 แต่เมื่อวางวางเสร็จ เจ้าฟ้าชีต้นท่าวจึงทูลเชิญทางให้สรรเสริญวางวางเสร็จณุมเทอ ทางสู่ร่าวความเจ้าฟ้า. 2 ทางกว่าวางห้าจุดนี้ เจ้าฟ้าชีต้นท่าวจึงที่เทอทางเจ้าบุท สู่ท่านเจ้าชีต้นแต่งให้เป็นสู่ยังเอาคู่อนุชน้องเจ้าฟ้าเสร็จบุมลี้ซ้อนเจ้าบุท. 3 เจ้าบุทนั้นเป็นมนุษย์ทุกเทอเจ้าฟ้ามีหุ่นทางเสร็จเจ้าฟ้ามีแสงแทนแสนห้าเรือกุเสร็จบุมดูรงทาง เมื่อท่านเจ้าชีต้นจากจรไกลช่วยให้สู่สรรพัวลี้นั่งสู่เพื่อนเวลาเจ้าฟ้าสู่แสงแทนแสนห้าพื้นเสร็จฟ้าขึนพาน.

เจ้าบุทจึกใหญ่ล้วนทูรงเณพื้นแดน

4 เจ้าฟ้าชีต้นร่าวจึกใหญ่ล้วนทูรงให้ท่านเจ้าเณพื้นแดนคู่ลี้ใหญ่เณคู่พื้นแดน.

5 เพื่อเจ้าฟ้าเล่าเรื่องแสกพื้นแดนนั้นว่า:

ท่านเป็นบุทเทอ มีนี้เทอเป็นพี่ท่าน

แต่งเล่าชีต้นเว้าว่า:

เทอคู่เป็นพี่ท่าน ท่านคู่เป็นบุทเทอ

6 เมื่อเจ้าฟ้าโจ่งบุทดูรงโทนโจงมาเสร็จบุมนั้น ทูงเว้าใหม่ว่า:

ให้พื้นแดนเจ้าฟ้าชีหัวเทอท่านเจ้า.

7 พื้นแดนนั้น, เจ้าฟ้าว่า:

เจ้าฟ้าชีต้นถวายให้พื้นแดนท่านเจ้านั้นเป็นเณโจมพื้นสู่ขามใช้ท่านเจ้านั้นให้เป็นเณแผ่นโพ.

8 เจ้าบุทนั้น, เจ้าฟ้าเว้าว่า:

ดูเจ้าฟ้า บ่โจงท่านเจ้านั้นเมินขึนสู่ดูรงช้าง

ท่านเจ้าเกิ้นแต่งถามแต่นเสร็จท่านเจ้าบ่งช้างขึนเฒ่า.

เพลง เอ 1

9 ท่าน เจ้า ขอ ความ กิ มี แม่น ดู่ ความ แข้ว ท่า จาน
เณ นั่น เจ้า พ้า ฮู้ เป็น เจ้า พ้า ท่าน เจ้า นั่น
รู้ เขา ท่าน เจ้า รู้ แข้ว เมง มาน ท่า นี้ มะ ให้
ทาย เณ พี่ น้อง อ้าน ท่าน เจ้า
10 เจ้า พ้า กู่ เว้า ว่า: ดู่ ท่าน เจ้า ฮู้ เป็น เจ้า พ้า แต่ เม่ าง าง เจ้า
ท่าน เจ้า ข้าง เมง พ้า เมง ขุม ลี้ แม่น มั เจ้า พ้า ข้าง.
11 พ้น นี้ กี่ ลัง ฮ้อ รึ ทาก ว่า ท่าน เจ้า กี่ ฮัน หม้อ ฮาก เข้ย
พ้น นี้ กี่ เท่า รึ เพิ่ก เณ เฒ่า นุ่ง.
12 ท่าน เจ้า กี่ จิ พ้น นี้ รู้ เณ จิ เข้ ใหญ่
พ้น นี้ กี่ ฮั่น รึ เณ เฒ่า นุ่ง.
ทาก ว่า ท่าน เจ้า กี่ เป็น เณ เท่า
ปี เขน ท่าน เจ้า กี่ เข่า ฆุด ทุน.
13 นอก เขน นั่น เจ้า พ้า เข่า เจ้ย เว้า ทึง แฉน โตน ใด ว่า ให้ นึ่ง เพ้น ฌวา เขา.
ท้น ว่า เขา กี่ ไฝ่ ฮู้ ณัก ดู่ ท่าน ให้ ฮู่ ห้อง พื้น ทิน ท่าน.
14 พ้น แฉน นั่น เป็น มื่ อ เณน เสีก อ้ก ให้ เจ้า พ้า,
เจ้า พ้า ใจ้ มา ช่อย ฮู้ กี่ รู้ น่อย ฮ้ ขาง ไฟ้ย.

วาย 2

อ้ก น่อย ฮ้ ขาง ไฟ้ย

1 เป็น เณ นั่น ณุม เขา อี้ เอา ใจ ใฮ่ พ้น ความ ณุม เขา รู้ อิน รู้ พ้น นั่น ทั่ม ฮ้า น่า ว่า ณุม เขา กี่ ท่าง ขา ฮ้ พ้น ความ นั่น. 2 ฮ้อน ว่า ความ เว้า พ้น แฉน รู้ เว้า รึ้ ลี้ แม่น แท้ แข้ว อ้ก ข้น ขาย ทาย ช่อย แท่ เข่า พ้น ความ นั่น ฉุก ไห้ย ลี้ ฉอง แข้ว. 3 เณ นั่น ว่า ณุม เขา ทาก ท่าง ขา ฮ้ อ้ก น่อย ขาง ไฟ้ย ใหญ่ ทุ เน้ ณุม เขา กี่ พาย น่อย ฮ้ รู้ แนว ใด อ้ก น่อย ฮ้ ขาง ไฟ้ย นั่น เจ้า จอม ฮู้ เป็น พ้า รู้ ข่าว แต่ แต่ แวก แข้ว พ้น ฮู้ รู้ อิน ลี้ หมั่น ทึง ณุม เขา ว่า

แม่นแท้. 4 ส่วนนั้น เจ้าพ่อคือเป็นรั่งมั่งเหลือล้น แต่ทุกวัน, ทุกคืน, แสงแดงแผ่ท้า ทุกสถาน เจ้าจนใจจริงให้แด่เรามีใจตามความรักอย่างท่านเจ้า.

ก่อสร้างใหม่

5 เพื่อว่าแต่นเมื่อพวกข้า ก่อสร้างนอกนั้น ท่านเจ้าเข้าใจให้พ้นแดนแต่กา.
6 ทุกว่า มีความดีนเป็นรั่งรื้อขึ้นพึงรักพี่ว่า :

ฯเป็นผู้ใด เจ้าพี่ดีหยิ่งยอก
ข้อว่าบุคลฯเป็นผู้ใด เจ้าพี่เมตตา.
7 ท่านเจ้าใส่ลงให้ฯที่จะแดนสวรรค์
แข่งเอาความหนูเมตตาจิตสอนให้ท่านเจ้า.

8 ท่านเจ้าใส่สาวสู่ อนุชนี้ให้ผู้ท้อแล้วนท่าน เข้ามีอนใดว่า เข้าใส่ผู้ท้อแล้วนท่าน ทรงสู่นี้นุ่มเขาหูเข้าเห็นสู่อนุชนี้ผู้ท้อแล้วนท่าน. 9 ทุกว่านุ่มเขาคือเห็นเจ้าเสียนุ่ผู้เจ้าพ่อใส่ลงให้ที่จะแดนสวรรค์นั้น ใส่ความหนูเมตตาจิตมีหน้ามีตาเป็นเพื่อทรงอนว่า ท่านเจ้าเพิ่มเข้าสมีความสวยมั่นแน่นี้คือข้อนความหนูเมตตาเจ้าพ่อหนูเมตตานั้นคือเป็นอักษรให้เจ้าพ่อแข่งสู่หูผู้คือข้อนเจ้าพ่อเพื่อเจ้าพ่อ ท่านเจ้าให้เจ้าเสียนุ่อรนทางอักษรก่อสร้างใหม่ให้แดนเรา ตาว่าใหม่สวยมั่คือเป็นอักษรแข่ว. 11 เพื่อว่าเจ้าเสียนุ่ขาดขาดให้เราแพ้ทุกจิตแข่วเจ้าเสียนุ่แต่พวกฯแพ้ทุกจิตนั้นคือออกมาข่อนถือดนเป็นเดนนั้นเจ้าเสียนุ่รั่งเข้าหน้าข้าวว่าดีแดนเราเป็นพี่เป็นน้องท่านเจ้า.
12 ท่านเจ้าเว้าทักเราว่า:

เขาดีข่าวดีท่านเจ้าให้พี่ให้น้องเขาฟัง
เขาดีถึงร้องหูท่านเจ้าทรงพูนุ่มนุ่มฯ.
13 แข่งเว้าใฝ่ว่า: เขาคือโปรดใจสู่ท่านเจ้า
เห็นเว้าว่า : ผู้ก่อสร้างนี้ เห็นท่าพวกบุคเจ้าพ่อใส่ลงให้ผู้ก่อสร้าง.

14 เป็นเดนนั้น พวกบุคใส่เป็นเข้าพนถือดนดน ข้อนอักษรนั้น ท่านเจ้ารั่งใส่จริงจิตสอนนั้น ทุกว่าบุคจิตสอนนั้น. 15 แข่งดีใส่ร้องพวกฯเป็นก่อสร้างสู่ตรงท่าสู่ตรงร้องนั้น

ให้ น้อย ข้อน เรา ข้าน ทาย. 16 แม่นแท้ ถ ท่าน เจ้า เข่า รู้ เรา ถอม พ้อ แขน รู้ เรา ถอม เจ้ อาย ท่าน อ๊ ขา ทาม. 17 เป็น เณ็ น้น ท่าน เจ้า จึ๋ แต่ ให้ เป็น เณ็ พี่ เณ็ น้อ เจ้า ตู่ แนว เพ่ ว่า ท่าน เจ้า ตู้ รู้ เป็น เฒ่ ทุ ก โทก มี ใจ อั่น ดุ แท่ ถ ลั้ ตู่ หน้า อ๊ ท ที่ เจ้า หน้า เพ่ ข้า ย าย ไล้ ย ให้ รู พ่ เมื่ อ เป็น น้อย. 18 ท่าน เจ้า รู้ ถื้ อ ไล้ ย าย มี่ ลั่ ใจ ให้ ตุ้ โทก ฉ ตู้ น้น ลื้ เพ่ ท่าน เจ้า จึ๋ ตู้ ต่อย ตุ้ จรุ ย ตู้ น้น รู้.

อาย 3

เจ้า เสี ญ เป็น ใหญ่ เณ ท่าน ไม เณ็

1 พี่ น้อ ตุ้ นิ้ ใ x ใจ ลั่ ตุ้ รู้ เหน่ า ห่ ม อ๊ ท เจ้า หน้า ท๊ ก ทา ห่อย ทน ที่ ย น้อย น้น ให้ หนี้ ทอด ขาม ใช้ แท่ เฒ่ ทุ ก โทก ตุ้ เขา เต่ น้น ลื้ แม่น เจ้า เสี ญ. 2 ท่าน เจ้า เป็น ตุ้ ลั่ ลั่ ที่ เจ้า หน้า ตุ้ แท่ ท่าน เจ้า โว้ เณ็ ท่าน ไม เณ็ รู้ ลั่ ลั่ ที่ พี่ น้อ ตู่ รุ เขน เจ้า หน้า. 3 เจ้า เสี ญ มี ความ หู่ หน้า มา ทา ทุ าย เณ ท่าน ไม เณ็ ลื้ เป็น อ๊ ท โจม ตู้ แข้ว เณ็ เช้ อาย ลื้ มี หน้า มี ทา เณ ตู่ รุ เขน. 4 ข้อน ว่า ตู่ รุ เขน ใด ลื้ มี เช้ อาย เจ้า หน้า ลื้ เป็น โทก เช้ อาย ตู่ อน ขน ขั่ 6. 5 พี่ น้อ ตู่ รุ เขน เจ้า หน้า น้น ท่าน ไม เณ็ เผ็ ด อ๊ ท เจ้า หน้า ตุ้ ลั่ ลั่ รู้ ท่าว โว้ ทุ าย หน้า อ๊ ท อน อ๊ ท เจ้า หน้า ตู้ รู้ ท่าว พาย หน้า. 6 เจ้า จา จิ ด เป็น ขุ ท เจ้า หน้า ตุ้ ลั่ ลั่ ใหญ่ เณ พี่ น้อ ทรุ ตู่ รุ เขน เจ้า หน้า, ณุ่ ม เขา ลื้ เป็น ตู่ รุ เขน เจ้า หน้า ว่า ทาท ณุ่ ม เขา ใจ ทาน เงน แท่ มี ความ ม่ รน เม็ ห้ ความ ใส่ ม อน โว้ น้น.

มั้ ลื้ เข่า เผ็ ด อ๊ ท

7 เป็น เณ็ น้น จึ๋ เป็น ห่อย ความ เจ้า ณ รน ใ x เจ้า โว้ ว่า :

มั้ นิ้ ว่า พี่ น้อ รู้ ถื น เ x เจ้า หน้า เจ้า.

8 ใจ พี่ น้อ ทา แท่ เงน เณ็ เม่ เต่ ที่ โณน มี อ๊ ท ถื้ ใจ ทรุ ง่า.

9 ง่อน น้น เข้า ปุ้ เม่ ย าย พ้ พี่ น้อ รู้ ลั่ ที่ โณน แท่ ถื้ เขา

ทา ว่า เรา รู้ เห็น เขา เผ็ ด ขอด ฉ่ ฉ ง่ ง่.

10 เป็น เณ็ น้น เขา จึ๋ เข่า โจม ใจ ที่ ง ส ย าย น้น

เฮ็บฺรายเอ 3

พูดเว้าว่า ใจรานมีทเสีดสิดซู่เชื่อเข้ รานเป่าฟังความเทา
11 เทาเป่าโฉมใจ จั่งเสีดความจาวแท้นแพ้นลดโว้:
รานี่เป่าโด้เหน้าโงจั่งห่อนเทาจ๊ทเท่.
12 พี่งพี่น้องเธอ ค่อยซื้ให้กิ ซ้านว่ามีซู่บฺทุกพี่งพี่น้องใจอ่อยเป่าเจ๋ กิพาพี่ น้องวางจ๊เจ้าฟ้าซู่พูด. 13 ให้ทิดเห็นทนฐุมื้, จุ่เจ๋พูดเว้าว่า “มื้นี้ ” กิเป่ามีซู่ใดทุกพี่งพี่น้องใจแท่ดาน โพดใจท่อยความแข็ว พาดเงินงาง. 14 ซ้อนว่าณุมเทาโด้เงินซู่เหน้าท่วมทีงเจ้าฐาษิด ว่าทาทณุมเทามีใจพ้น เจ๋ใจแท่ท่อนมาน้น ให้พ้นทันท้าจุก.
15 มีความจ๊นโว้ว่า:

มื้นี้ว่าพี่งพี่น้องกิฟังความ ท่านเจ้า
พี่งพี่น้องพู่าใจแท่ดาน
เณรเม่เจ๋พี่น้องก่โณนเจ้าฟ้าน้น.

16 ใดเจ้ เม่โด้ในความเจ้าฟ้าแข็วพูดก่โณน เป่าแม่นแดนสท่านโมเณ็โด้เธอ ออกมาแท่แด่นเมดเธ็จีงน้นอ่า? 17 แข็วแม่นใด ท่านเจ้าโด้จ๋ใจทุกจ๋ จ๋งจีงน้น เป่าแม่นพี่งแดนเสีดงางแท่ แดนตาส วางณอนเทาโว้ทุกป่าน้นแม่นอ่า?. 18 แม่นใด ท่านเจ้าโด้ทินเฆาว่า เทาจี่เป่าโด้เหน้าจั๊งห่อนพ๊กจั๊งจ๊ทเท่ ลี้แม่นแดนเป่าฟังความน้นแม่นอ่า?. 19 เณรน้นณุมเทาจั่งเอ้ว่า เทาเป่าฟังความจั่งเป่าเหน้าโงโด้.

วาซ 4

เจ้าเสีณุเงินเฆ็ทุกโพท

1 เงินเณรน้น เม่พูดมีความจาวแท้นลี้จี่ให้ ณุมเทาเหน้าท่วมห่อนจั๊งณอเจ้าฟ้า ลี้ให้ณุมเทาค่อยจี้เฟ่ ซ้านณานสทุกพี่งพี่น้องโงเป่าหอด. 2 ซ้อนว่าณุมเทาโด้ในน่าวไxเทณเณรเทา ทาทว่าเทาเป่าโด้จ๋พื้นน่าวไxเทน้น ซ้อนว่าเทาเป่าเจ๋. 3 ทุกณุมเทาซู่เจ๋แข็ว จี่โด้เหน้าท่วมห่อนจั๊งเณรความท่านเจ้าเว้าโว้ว่า:

เทาจั่งจาวแท้นทีงเทาแนวเป่าโฉมใจว่า

เฮ็บาเธ 4

เรา ผู้เป่า ได้เห็า ป่อนจี้6 กอด เทา ฮัท เท่.

ทาว่า อัท ท่าน เจ้า ได้เสีด เพ็ด แข้ว แท่ มี้ ข้าง เม6 พ้า เม6 ขุม ลี้ ถิ.

4 มี ความ ผิ้น ใจ้ พั้6 ป่อน ม ว่า มี้ ผู้ เจ็ด นั้น เจ้า พ้า ได้ เสีด อัท เพ็ด ผู้ แน่ว. 5 ความ ผิ้น ป่อน ถ้ว นั้น มี ความ ม ใพ่ ว่า เรา ผู้ เป่า ได้ เห็า ป่อน จี้6 กอด เทา ฮัท เท่. 6 แม่น แท้ ถ มี กัน ส ผู้ เห็า ท่ โม ป่อน นั้น ทาท ว่า เรา เป่า ได้ เห็า จ้อน เรา ได้ ใน กัว ใx เท6 แท่ ท่อน นั้น เรา เป่า เผู่. 7 เกิ6 นั้น ท่าน เจ้า จี่6 ได้ เพิ่น ใจ้ มี้ ม ลี้ แม่น มี้ นี้ ท่อส ความ เจ้า พ้า ได้ เจ้า ใจ้ ทา6 ท่าน ดาวิด ขุน ทู6 ทาส จ้ เกิ6 ได้ เจ้า มา ท่อน แข้ว นั้น :

มี้ นี้ ว่า พ6 พี่ น้อ6 ได้ ใน เx6 ท่าน เจ้า

พ6 พี่ น้อ6 ทา แท่ ถาน.

8ว่า ทาท ท่าน ใจ้ กัวา ได้ พา เห็า ใจ้ ป่อน จี้6 นั้น ทู6 มา ท่าน เจ้า ลี้ เป่า เจ้า ทอด มี้ ใพ่ แข้ว. 9เป็น เกิ6 นั้น ใพ่ เม6 เจ้า พ้า ทู6 มี มี้ จี้6 ลี เป่า เสีด อัท. 10 เพ่ว่า ผู้ ใด ได้ เห็า จี้6 ท่ โม ป่อน ท่าน เจ้า แข้ว ลี้ ได้ จี้6 อัท เจ้า เกิ6 เจ้า พ้า ได้ จี้6 อัท ท่าน เจ้า นั้น.

11 เป็น เกิ6 นั้น ให้ ผุ่ม เทา เอา ใจ ใx่ ได้ เห็า ป่อน จี้6 นั้น เพ่ เป่า ให้ ผู้ ใด ใท6 ใจ ใกิ6 เกิ6 ส เป่า เผู่. 12 จ้อน ว่า ความ เจ้า พ้า นั้น ทู6 มี ผู่ ใ เจ้ส แท่ แท6 แกิ6 ท้า โค่ม เกิ ดาว xอ6 โค่ม ผู่ มาท แท6 ทอด มี่6 ใจ มี่6 กัน ใน ทอด เท็6 กั้น ถุท แอท ถุท ที่ดทน แข้ว ทู6 เท็น ความ ลัด อ่าว ท16 ใจ ส ได้. 13 ผู่ อน xน ข้6 ข้าง กั้น นั้น นั้น เป่า มี อน ใด ขัว กัน ใน ทา เจ้า พ้า ได้ ผู่ ข้6 ขอ6 ลี้ ใกิ ออท ให้ เจ้า พ้า เท็น แจ้6 ผู้ เทา ผู้ ได้ ท่าว ทอด อัท ท่าน เจ้า.

14 เป็น เกิ6 นั้น ผุ่ม เทา มี เจ้า เสีผุ่ ขุท ดาช เจ้า พ้า เป็น เฒ่ ทู16 โทท ได้ เห็า เม6 พ้า ขัน พาน แข้ว ให้ ผุ่ม เทา มี ใจ เผู่ ท่อส ความ ผุ่ม เทา ได้ ว่าว โว แข้ว นั้น ให้ เพ้น. 15 เพ่ว่า เฒ่ ทู16 โทท ผุ่ม เทา เป่า ใจ ย่อน ว่า ผู้ เป่า อั้น ถุ ผุ่ม เทา ท่าน เจ้า ลี้ ดุท ดู้ เกิ6 ถ้ว ทั้ว ผุ่ม เทา ทาทา เกิ6 นั้น ท่าน เจ้า ลี้ เป่า มี วาว โน้ส. 16 เป็น เกิ6 นั้น ให้ พ6 พี่ น้อ6 ใจ ทาน ถาน เห็า โว ทา ดอ6 เจ้า พ้า อน หู่6 เท6 ใx เพ่ ผุ่ม เทา ผู้ ได้ ความ อั้น ถุ แท่6 ผู้ ได้ ความ หู่6 เท6 ใx ด่อส เทา ทาม ลัด ใจ.

เพลง เพลง 5

วาส 5

ศิลเศนเฬ่า ให้วาดความเจ้าเฒ่

1 พัด หมู่ทุรถ นั้น ลี้ แม่นเสียนโพ่เขาทเอา แต่ดแต่ดให้ เราเสีด อัทวอดเจ้า พ้า ทาดสเก่ดท่า เอาเฒดโหว้เณ มาดาส โหว้ เพ่แท้โดุ่งาง ไม้ส. 2 ท่านอัด ใจ โจ้ม โด้ เก่ดนาน ทั้งสคุ้า แต่ดสงาง ไม้ส ลี้ ข้อน เจ้า ลี้ มีแนวอ่อนแฉม แงทหน. 3 เป็นเณดนั้น เจ้า จี่ดโด้ เอาเฒดโหว้เณ เพ่แท้โดุ่งาง ไม้สให้ เจ้า มี่ แต่ดพัดพี่น้อด แงทหน. 4 เฬ่ามีตุ้ใด ทาท แต่ดเจ้า มี่ เป็นทู่ทุรถโด้ อัทนี้มีท่เจ้า พ้า แฉทเอา เณด แฉทท่านอาโขนนั้น. 5 เณดด้วหน เจ้า จา ขัด ลี้ เฬ่าโด้ ข่อดกู่เจ้า มี้นี้น เป็นหมู่ทุรถ โทท ท่านเจ้าโด้ ความหุ่ดหน้า มา ตาหนี้ดเจ้า พ้า แข้วโด้เว้า ทั้งท่านเจ้าว่า:

ท่านเป็นขุทเธอ, มี้นี้เธอเป็นอ้าสท่าน.

6 เป็นเณดเจ้า พ้าโด้เว้าโจ้ง่อนสใหม่ว่า:

ท่านเป็นหมู่ทุรถ โททข้ง โจ่งหน้าดาดเข่ส เป็นเส่ดท่านเมี่ณิเณิเด็ท.

7 เจ้าขุทนั้น เม่เจ๊กู้ดสท่าน เจ้าโด้ดาดความโหว้เธอ แต่ดท่าวโหว้งาวนี้ ตา โหจิ้น ดาดความก่เจ้า พ้าตุ้จุ่อด ท่านเจ้าให้ น่อดตาดโด้ แข้ว เจ้า พ้าลี้เอาใจ พัดความท่านเจ้าท่าวโหว้. 8 ตาว่าท่านเจ้า เป็นขุทเจ้า พ้าลี้ ทาทกู้ดแองหุ้ใจ อ่อน xอน พัด อัดใจ โจ้ม โณ้งาง มี่ณ่ใจ. 9 เม่เจ้าเสียนุโด้เหม็ดเสีด แข้ว ท่านเจ้าจี่ดโด้เป็น โทท อัทโดุ่งาง ไม้สเม่หน้าดาดเข่ส ให้สเก็ดทาดตุ้พัดความท่านเจ้า. 10 เจ้า พ้าโด้แต่ด ท่านเจ้าให้เป็นหมู่ทุรถ โทท เส่ดท่านเมี่ณิเณิเด็ท.

11 อัทหมู่ทุรถ โททนั้น มีทาดอัท โท ทาทว่าลี้ดาทตุ้แท้หนี้ให้หุ้ ข้อนว่าพัดพี่น้อดเป็นสหุหน่า. 12 โจ้ พัดพี่น้อดตุ้เป็นโณ่แท่เก็ดแข้ว ทาทว่าพัดพี่น้อดกู้ดให้ตุ้ อ้นวอทความเจ้า พ้าแท่ โทท มาให้พี่น้อดใหม่. พัดพี่น้อดกู้ดตุ้ทินนี้ โนม เฬ่าเก็ทิน เฒ่แฉดโด้. 13 เพ่ว่าพัดสกู้ดทินนี้ โนมนั้น กู้ดเฬ่าเก็หุ้ความดีมีแม่น เพ่เขากู้ด เป็นเด็ทน้อดชู้. 14 เฒ่ทินแฉดเป็นเฒ่ตุ้ใหญ่ เป็นตุ้โด้แองอ๊น หุ้ข้าดหุ้ดีแข้ว.

เทิสาโลนิเก 6

บท 6

ใจชื่นชมในความรัก

1 และนี่นั้น ใช้ผู้มาเทศนาบอกความเชื่อเรื่องพระคริสต์ ก็ยังไม่ได้
ใจให้เป็นอิสระ ท่านเองรู้แล้วว่าเราต้องดำเนินชีวิตอย่างไร เพื่อจะ
ทำให้พระเจ้าพอพระทัย, แล้วให้มาเตือนความเชื่อนั้น. 2 ความคิดนั้นมาจาก
ใคร ก็ได้รับมาจากพระเยซูเจ้า. 3 ว่าพระเจ้าประสงค์ให้เราบริสุทธิ์
ทุกคน ให้ละเว้นการผิดประเวณี. 4 ข้อนี้ว่าแต่ละคนนั้นรู้จักใช้ร่างกาย
ของตนให้บริสุทธิ์ ไม่ทำตามใจชั่วเหมือนคนต่างชาติ. 5 ที่ไม่ทำตามใจ
ชั่วนั้นเพราะไม่รู้จักพระเจ้า. 6 ว่าอย่าให้ใครล่วงเกินพี่น้องในเรื่องนี้
เลย เพราะพระเจ้าจะลงโทษผู้ที่ทำผิดนั้น ดังที่เราได้บอกท่านมาแล้ว
ก่อนนี้. 7 ว่าพระองค์ได้ทรงเรียกเราให้ดำเนินชีวิตบริสุทธิ์ ไม่ใช่ให้
ดำเนินชีวิตผิดประเวณี. 8 ว่าผู้ใดไม่ทำตามนี้ ก็ไม่ได้ดูหมิ่นมนุษย์
แต่ดูหมิ่นพระเจ้า ผู้ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้แก่เรา.

ใจชื่นชมในความรัก

9 พี่น้องทั้งหลาย เราไม่จำเป็นต้องเขียนบอกท่านเรื่องความรักต่อกัน
และกัน เพราะพระเจ้าได้สอนท่านแล้วให้รักกันและกัน. 10 ที่จริงท่านก็
ได้ปฏิบัติต่อพี่น้องทั่วมาซิโดเนียแล้ว. แต่ขอให้ท่านรักพี่น้องยิ่งขึ้นไป
อีก. 11 ขอให้ใช้ชีวิตอย่างสงบ ทำงานของตนเอง ไม่ต้องให้ใครมาบังคับ
เหมือนที่เราได้สั่งสอนท่านไว้แล้ว. 12 เพื่อคนภายนอกจะได้ยกย่องการ
ดำเนินชีวิตของท่าน และท่านจะไม่ต้องขัดสน.

ความหวังในการกลับมา

13 พี่น้องเอ๋ย เราไม่อยากให้ท่านไม่รู้เรื่องของคนที่ตายไปแล้ว,
เพราะเราไม่อยากให้ท่านเศร้าโศกเสียใจเหมือนคนอื่นที่ไม่มีความหวัง.

เจ้า มิ่ เจ้า พี่น้า จึ่ง ได้ ทั้น ฟาว เอา. 14 เจ้า พี่น้าว่า เขา ผู้ ทอง พาย ขุน ให้ เจ้า แท่ ผู้ ให้ เข้ อาย เจ้า พ้า แพ่ ออก ทาย. 15 แนว นั่น ถึ ก่ เม่ ท่าน อ๊ ง ขา ตาม ได้ อ๊ก ใจ เจิม ค้า แข้ว ท่าน จึ่ ได้ เถ่ ความ จาว แท้น. 16 ข้อน ว่า ส มัท ทิน พาย อ้าย ออก ผู้ เป็น ใหญ่ เถ่ เจ้า เม่ เข้ มิ จัท ฉิด น้อย ห้อย เข ทน ความ ทิน พาย นั่น ลี้ เป็น ความ ทั้น ฟาว. 17 เถ่ นั่น เจ้า พี่น้า ใส่ มอน ให้ ผู้ ผู้ ได้ มุ่น มัง ท่อย ความ จาว แท้น นั่น ทุ่ ทั่ม ว่า ท่อย ความ ขาย อ่าว เจ้า พี่น้า ผู้ เง่า ขึ่น แป้ ได้ เจ้า พี่น้า เง่า เว้า แข้ว ได้ นุ่ม เขา ผู้ ได้ พาย ฉ้ ข้าย จึ่ ผู้ ได้ ความ ทุ้ม พะ ทาย ท่อย ขาย อ่าว มี ผู้ ก่ หน้า นุ่ม เขา นั่น. 19 นุ่ม เขา ใจ พั่น หนึ่ ความ ใส่ มอน นั่น เป็น เถ่ ทุก แท่ เข ให้ ผู้ ระ ง่าย พั่น แท้ ความ ใส่ มอน นั่น พา ทะน อะน ระ ง่ ออก ทาย ทุ่ ผ้า ม่าน ง่อน เถ็ด ชี เขน ระ หั่ เถ็ ด. 20 เจ้า เชื่ นุ่ เถ้า ระ ตาย นุ่ม เขา ท่อน แข้ว, เพ่ ว่า ท่าน เจ้า ได้ เป็น เผ่ ทุ ย ใคท ฉ้ ง ระ หน้า ชาด เร่ ย เถ่ ท่าน เม่ กั เถ็ ด.

วาย 7

ท่าน เม้ กั เถ็ ด เป็น ระ แท่ เป็น เผ่ ทุ ย

1 ท่าน เม้ กั เถ็ ด นี้ เป็น ระ เม ย เถ่ า เข้ ม เป็น เผ่ ทุ ย เจ้า พี่น้า ผู้ ใหญ่ ฉุ ด ได้ พี้ ท่าน อ๊ ง ขา ตาม เม่ เถ่ ท่าน อ๊ ง ขา ตาม ระ ง่ ทั้ ง ทะ ท่อย พั ย ระ ได้ ทั้ ง แพ้ ค้ น มา ท่าน เม้ กั เถ็ เถ็ ด ได้ ห้อน แท่ ทอง พาย ให้ ท่าน. 2 ท่าน อ๊ ง ขา ตาม ได้ แป้ เผ่ ย เถ่ ย เท็ ย เผ็ ด ร เป็น ฉ้ ง เอา เป็น ร ให้ ท่าน เม้ กั เถ็ เถ็ ด, เม้ กั เถ็ เถ็ ด นั่น พื้ ร ว่า " ระ ถิ กั " ออก นั่น ท่าน เป็น ระ เม ย เถ่ า เข้ ม พื้ ร ใหม่ ว่า " ระ ท็ ย อาน " 3 ผู้ ใด เป็น อ้าย เอ็ม ข้ ว่า เข้ ทาย ท่าน เม้ กั เถ็ ด นั่น เง่า มี ใส ได้ ชั่น ง้ว, มั้ เว็ น ออก เว็ น เป็น ถิ ค้ เง่า ทุ่ ทาท เป็น เถ่ ย ทุ เจ้า พี่น้า ได้ เป็น เผ่ ทุ ย ใคท ฉ้ ง ระ หน้า ชาด เร่ ย.

4 ให้ พื้ เข้ ย ว่า ท่าน ผู้ นี้ เป็น ใหญ่ ท่ ใด, ท่าน อ๊ ง ขา ตาม เป็น ใคท ข้ ทุ ย ได้ แป้ เผ่ ย เถ่ ย เย็ น ค้ อน ถิ ฉุ ด เถ่ ย ร ฉ้ น ผู้ ท่าน ง่ ได้ นั่น ได้ แป้ ให้ ท่าน ร เป็น ฉ้ ง. 5 ทาว่า พั ย เข้ ฉาย ร เจ้ ว ได้ เป็น เผ่ ทุ ย แถน เป็น เข้ ฉาย ท่าน อ๊ ง ขา ตาม ลี้ ทุ ย มี ฉอ ย ขุน แท่ ให้

เราได้รายงานข้างหน้าเสียแล้วว่า ถึงแม้นพี่น้องเจ้า. 6 แต่ว่าท่านเมียกับเด็กเล่า แม้นเจ้าจารายงา ถึงกูได้รายงานข้างหน้าท่านอีกว่าตาม แต่ได้ทอดหลายให้ท่านอีกว่าตาม ผู้ได้ความจริงแท้นหนึ่งเจ้าฟ้านั้น. 7 พูดอีกนี้ ถึงแม้นผู้น้องได้ความทอดหลายหนึ่งผู้ใหญ่. 8 แต่ละคนเขาเจ้าอันนั้นเป็นสองทางได้รายงานข้างว่าแต่ท่านเมียกับเด็กผู้ได้รายงานข้างนั้น มีความดีแจ้งหนึ่งพี่ว่าแต่ฟ้าว่า ท่านกูด. 9 แต่ละใหม่ ถึงว่าท่านเจ้าผู้ได้รายงานข้างนั้น ถึงกูได้ถาดรายงานข้างให้ท่านเมียกับเด็กแต่อีกว่าตาม. 10 เพ่ว่า ทรงเจ้าท่านเมียกับเด็กได้พี่ท่านอีกว่าตาม นั้น ท่านเจ้าจึงกูเล่าเขาออก ตาทเป็นหนึ่งแนวท่านอีกว่าตาม.

11 แล้วนั้น ว่าแต่นเขาทรงสาเจ้าเสียได้ว่างดีแข้ว, ข้อนว่าเป็นใจได้ถอดแต่ดาแนวนี้ เป็นแนวใดจึ่งได้มีเขาทรงผู้อื่นใหม่ เป็นเช่นท่านเมียกับเด็ก ขึ้นเขาทรงเป็นเช่นท่านอาใจน. 12 ว่าอีกเขาทรงขึ้นใจแข้ว ถอดแต่ดาถึงได้ขึ้นใจแจกทน. 13 เพ่ว่าท่าน ผู้เตาเว้าทอดนั้นถึงมาแต่ขืออื่น แม้นขืเล่าเจ้ามีใจแต่ดาด้านใจพ่อเกิดจริง. 14 ถึงทูเห็นแข้วว่า เจ้าจอมผู้เป็นฟ้าฝูงเตา แม้นเจ้าถาดขืผู้ดา เม่เจ้าท่านโมเกิดเว้าทอดเขาทรงถึงเล่าได้เว้าทอดขืนี้.

15 อีกนี้ทูเห็นนั้นต้ม เม่มีเขาทรงผู้รายเป็นเช่นท่านเมียกับเด็ก. 16 เขาทรงผู้นี้เล่าแม้นสาแต่ให้เป็นท่อถอดแต่ดา ทาทข้อนแสงแทงแกนท้าคู่เจ้าเล่าทูจุดจ้าจาแต่ให้เป็น. 17 ข้อนมีความเป็นจั่งท่าวทอดท่านว่า ท่านเป็นเขาทรงโทนเม่หน้าดาดเจ้าท่อถอดท่านเมียกับเด็ก. 18 ถอดแต่ดาเท่านั้นเล่าจุแข้ว เพ่ว่าเล่ามีแสงแทงเล่ามีค่าจ้งแข้ว. 19 เพ่ว่าถอดนั้นเล่าเจ็บให้ฝูงเตาเกิ่งทาเจ้าฟ้าได้ ฝูงเตามีความใส่ถอนกิเลนั้นจึ่งคู่เกิ่งจั่งเจ้าฟ้าได้.

20 อีกนี้ได้เป็นมาคือข้อนได้ทินเฒ่าโจ้ ผู้อื่นนั้นแต่ให้เป็นเขาทรงเล่ามีความทินเฒ่า. 21 ทาทว่าได้แต่ท่านผู้นี้นั้นมีความทินเฒ่าโจ้ว่า :

เจ้าจอมผู้เป็นฟ้าได้จางแท้นโจ้, คู่เล่าขึ้นใจ
อีกท่านเจ้าเป็นเขาทรงนั้นให้เป็นใจหน้าหน้าดาดเจ็ด.

22 ข้อนี้ ความหมายของคำนี้ เจ้าเป็นผู้ที่มีความหมายของคำนี้ด้วยเช่นกัน. 23 แต่ละคนได้รับ
ค่าไถ่นี้ ก็เพื่อจะมาเป็นทาสของพระคริสต์ อย่าเป็นทาสของมนุษย์. 24 พี่น้องทั้งหลาย
ทุกคนที่ได้รับการเรียกจากพระเจ้า ก็ให้อยู่กับพระเจ้าในสภาพนั้น.

25 เรื่องของคนที่ยังไม่แต่งงาน ข้าพเจ้าไม่มีคำสั่งจากพระเจ้า แต่ข้าพเจ้าให้ความคิดเห็น
ของข้าพเจ้าในฐานะที่ได้รับความเมตตาจากพระเจ้าให้ซื่อสัตย์ได้. 26 ข้าพเจ้าคิดว่าในยามที่
ลำบากนี้ ก็ดีสำหรับคนที่จะอยู่อย่างนั้น. 27 ถ้าคุณผูกพันกับภรรยาแล้ว อย่าพยายามที่จะ
หย่าขาดจากเธอ ถ้าคุณยังไม่ได้แต่งงาน อย่าพยายามที่จะหาภรรยา. 28 แต่ถ้าคุณแต่งงาน
ก็ไม่ได้ทำบาป และถ้าหญิงสาวแต่งงาน เธอก็ไม่ได้ทำบาป แต่คนเหล่านี้จะมีความทุกข์ใน
ชีวิตครอบครัว และข้าพเจ้าอยากให้คุณมีความสุข.

29 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอบอกคุณว่า เวลาที่เหลืออยู่นั้นสั้นมาก ดังนั้นคนที่แต่งงาน
แล้วก็ควรใช้ชีวิตเหมือนกับว่าไม่ได้แต่งงาน 30 คนที่เสียใจก็ควรใช้ชีวิตเหมือนกับว่าไม่ได้
เสียใจ คนที่มีความสุขก็ควรใช้ชีวิตเหมือนกับว่าไม่ได้มีความสุข คนที่ซื้อของก็ควรใช้ชีวิต
เหมือนกับว่าไม่ได้เป็นเจ้าของสิ่งของนั้น 31 คนที่ใช้ประโยชน์จากโลกนี้ก็ควรใช้ชีวิตเหมือน
กับว่าไม่ได้ใช้ประโยชน์จากโลกนี้ เพราะโลกนี้กำลังจะหมดไป.

32 ข้าพเจ้าอยากให้คุณไม่ต้องกังวลใจ ผู้ชายที่ยังไม่แต่งงานก็จะคิดถึงเรื่องของพระเจ้า
และคิดว่าจะทำอย่างไรจึงจะทำให้พระเจ้าพอใจ 33 แต่ผู้ชายที่แต่งงานแล้วก็จะคิดถึงเรื่อง
ของโลกนี้ และคิดว่าจะทำอย่างไรจึงจะทำให้ภรรยาพอใจ 34 ความคิดของเขาจึงแตกแยก
ออกไป ผู้หญิงที่ยังไม่แต่งงานและหญิงสาวก็จะคิดถึงเรื่องของพระเจ้า และคิดว่าจะทำอย่างไร
จึงจะถวายตัวทั้งกายและจิตวิญญาณแด่พระเจ้า แต่ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วก็จะคิดถึงเรื่องของ
โลกนี้ และคิดว่าจะทำอย่างไรจึงจะทำให้สามีพอใจ.

35 ข้าพเจ้าพูดอย่างนี้เพื่อประโยชน์ของคุณ ข้าพเจ้าไม่ได้ต้องการที่จะขัดขวางคุณ แต่
ข้าพเจ้าต้องการให้คุณทำในสิ่งที่ถูกต้อง และให้คุณอุทิศตนต่อพระเจ้าอย่างเต็มที่.

36 ถ้าผู้ชายคนหนึ่งคิดว่าเขาไม่ได้ปฏิบัติต่อหญิงสาวที่เขาหมั้นไว้อย่างถูกต้อง ถ้าเขาคิดว่า
ความต้องการทางเพศของเขาแรงเกินไป และถ้าเขาคิดว่าเขาควรแต่งงานกับเธอ เขาก็ควรทำ
ตามที่เขาต้องการ เขาไม่ได้ทำบาป ให้พวกเขาแต่งงานกันเถอะ. 37 แต่ถ้าผู้ชายคนหนึ่งตัดสินใจ
อย่างแน่วแน่ในใจของเขา และเขาไม่มีความต้องการทางเพศ และเขาสามารถควบคุมตัวเอง
ได้ และเขาตัดสินใจในใจของเขาว่าจะไม่แต่งงานกับหญิงสาวที่เขาหมั้นไว้ เขาก็ทำได้ดี.
38 ดังนั้นคนที่แต่งงานกับหญิงสาวที่เขาหมั้นไว้ก็ทำได้ดี แต่คนที่ไม่แต่งงานกับหญิงสาวที่เขา
หมั้นไว้ก็ทำได้ดีกว่า.

39 ภรรยาจะต้องอยู่กับสามีของเธอตราบเท่าที่สามียังมีชีวิตอยู่ แต่ถ้าสามีของเธอตายไปแล้ว
เธอก็เป็นอิสระที่จะแต่งงานกับใครก็ได้ที่เธอต้องการ แต่ต้องเป็นคนที่รักพระเจ้าเท่านั้น.
40 แต่ข้าพเจ้าคิดว่าเธอจะมีความสุขมากกว่าถ้าเธอไม่แต่งงานใหม่ และข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้า
ก็มีพระวิญญาณของพระเจ้าเช่นกัน.

บทที่ 8

เจ้าเป็นผู้ที่ถวายตัวแด่พระเจ้า

1 เรื่องของเรื่องอาหารที่ถวายแด่รูปเคารพนั้น เราทุกคนรู้ว่าเราทุกคนมีความรู้. แต่ความรู้
ทำให้เกิดความหยิ่งยโส แต่ความรักทำให้เกิดการสร้างสรรค์. 2 ถ้าใครคิดว่าเขารู้อะไรบางอย่าง
เขาก็ยังไม่รู้อย่างที่เขาควรจะรู้. 3 แต่ถ้าใครรักพระเจ้า พระเจ้าก็รู้จักเขา.

4 ดังนั้นเรื่องของการกินอาหารที่ถวายแด่รูปเคารพนั้น เราทุกคนรู้ว่ารูปเคารพนั้นไม่มีความ
หมายอะไรเลย และเรารู้ว่าพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นที่มีอยู่จริง. 5 ถึงแม้ว่าจะมีสิ่งที่เรียกว่าพระเจ้า
อยู่ในสวรรค์หรือบนโลกนี้ (และมีพระเจ้าและพระเจ้าองค์ต่างๆ มากมาย) 6 แต่สำหรับเรา
มีพระเจ้าเพียงองค์เดียวเท่านั้น นั่นคือพระบิดา ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง และเราดำรงอยู่
เพื่อพระองค์ และมีพระเยซูคริสต์เพียงองค์เดียวเท่านั้น ที่ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง และ
เราดำรงอยู่โดยทางพระองค์.

7 แต่ไม่ใช่ทุกคนที่รู้เรื่องนี้. บางคนที่เคยนับถือรูปเคารพมาจนถึงทุกวันนี้ เมื่อเขากินอาหาร
ที่ถวายแด่รูปเคารพ เขาก็คิดว่าอาหารนั้นมีความหมายอะไรบางอย่าง และจิตสำนึกที่อ่อนแอ
ของเขาก็ถูกทำให้เสื่อมเสีย. 8 แต่อาหารไม่ได้ทำให้เราเข้าใกล้พระเจ้ามากขึ้น. ถ้าเราไม่กิน
อาหารนั้น เราก็ไม่ได้ขาดอะไรไป และถ้าเรากินอาหารนั้น เราก็ไม่ได้ดีกว่าใคร.

9 แต่จงระวังให้ดี อย่าให้สิทธิ์ของคุณทำให้ผู้อื่นที่มีจิตสำนึกอ่อนแอสะดุดใจ. 10 เพราะถ้าคน
ที่มีความรู้เห็นคุณนั่งกินอาหารในวิหารของรูปเคารพ คนที่มีจิตสำนึกอ่อนแอก็อาจจะถูกชักนำ
ให้กินอาหารที่ถวายแด่รูปเคารพได้. 11 ดังนั้นความรู้ของคุณจึงทำให้พี่น้องที่อ่อนแอของคุณ
ซึ่งพระคริสต์ได้สิ้นพระชนม์เพื่อนั้นพินาศไป. 12 เมื่อคุณทำบาปต่อพี่น้องของคุณในลักษณะ
นี้ และทำร้ายจิตสำนึกที่อ่อนแอของพวกเขา คุณก็ทำบาปต่อพระคริสต์. 13 ดังนั้นถ้าอาหาร
ทำให้พี่น้องของข้าพเจ้าสะดุดใจ ข้าพเจ้าก็จะไม่กินเนื้อสัตว์อีกเลย เพื่อข้าพเจ้าจะไม่ทำให้
พี่น้องของข้าพเจ้าสะดุดใจ.

พ้ะ ความ จาว แห้น จี่ะ ยัท กิ เณ เท่า. 7เป็น แนว นั้น ว่า ความ จาว แห้น เท่า เข่า มี ความ เจ้ ล้ เข่า ตู้ เอา ความ จาว แห้น อั่น มา ขึ่น.

8 ข้อน เจ้า พ้า เจ้ เจา
เจ้า จอม ตุ้ เป็น พ้า จี่ะ เว้าว่า
ให้ เข่ะ ถู พาย พ้า ตี่ มี ทาม ฯ
เทา ตี่ จาว แห้น ใหม่
ท้ง เต้ จาย อ้ จา ยา เอ็น แท่ะ เต้ จาย ตุ้ ถา
9 ตี่ เข่า แง้ท ความ จาว แห้น เณ่ะ เทา ติ้ จาว แห้น ไว้
ท้ง เจ้า ปุ้ เจา เม่ เต้ เทา ติ้ จุ้ะ แณ่น เจา
oon มา แท่ แด่น กิน อ้ ขิง เพ่ เจ้า จอม ตุ้ เป็น พ้า เว้า ว่า
เจา เข่า ติ้ ท่อย ความ เทา จาว แห้น
เทา จี่ะ เข่า เอา ใจ ใจ่ เจา
10 เจ้า จอม ตุ้ เป็น พ้า เว้า ใหม่
นี้ แม่น ความ จาว แห้น
อน เทา ตี่ จาว แห้น ท้ง เต้ จาย อ้ จา ยา เอ็น
ขุน ทุ่ะ ง่าะ นั้น
เทา ตี่ เอา จอะ แท่ะ ถา ไว้ ทุ่ะ ใจ เจา
เทา ตี่ แห้ม จอะ แท่ะ ถา นั้น ใจ่ ทุ่ ใจ เจา
เทา ตี่ เป็น เจ้า พ้า เจา
เจา ตี่ เป็น ไพ่ เม่ะ เทา.
11 เข่า มี ใส่ วอn พี่ น้อะ ข้าน ใจ้ เทน จี้ แท่ะ พี่ น้อะ เจา ว่า
ให้ ขุ เจ้า จอม ตุ้ เป็น พ้า เพ่ ว่า ตู่ ฯ ตี่ ขุ เทา
แท่ ตุ้ น้อย ขุก วอก ตุ้ ใหญ่ ขุก.
12 เพ่ เทา ตี่ ข่าะ งาง ไน้ย เให้ จา

แห่ง ตุ้ เข่า ใช ใจ ขาง ไม้ใช เรา.

13 เจ้า พี่น้า เว้า ว่า " ความ จาง แท้น ใหม่ " ค้ำ เสีด ให้ ความ จาง แท้น เท่า นั่น เพื่อ ค่าง โจ, อน ใด เท่า แข้ว อน นั่น ค้ำ ตุ้ ชุด ช้ำย โจ.

วาส 9

โหง้ เทา หนึ่ง เมง พี่น้า เมง ขุม

1 ความ จาง แท้น เท่า นั่น ค้ำ มี 3 อย่าง โหง้ เทา แห่ง มี ง่อน เกิด ขึ้ หนึ่ง เมง ขุม. 2 เรา ก่ง ทุง ฝ้า กั้น นั้น ท้อง ทาง นอก มี ค้าน ทอง แขน มี พาน เกิ้น โหง้ เกิ่ ท้อง ตุ้ ฉ แสก ว่า ท้อง เกิด ขึ้. 3 ทาง ทรง ฝ้า มาน ตุ้ น้ำ ชอง มี ท้อง แสก ว่า ง่อน เกิด ขึ้ ชุด. 4 ทรง ท้อง นั่น มี ค้าน ค้ำ โจ้ เสา เตุ่ ทอม มี ทอม ค้ำ โห้ม ตุ่ ค้าน เธา โจ้ ใช่ ความ จาง แท้น. ขุ้ ทรง ทอม นั่น มี ตุ้ จ ค้ำ ใช่ เกิ้น มา นา โม้ เท้า อา โขน โง่ ทอด แห่ง มี ขี่ ด่าน แท้ม ความ งอน ชอน. 5 ขุ้ เท็ง ทอม นั่น มี ทุ่น ขั่น โท เกิ่ ขุง มี ขัท เขิ่น ทุ่น ขรง ขา ทุ่ง เทง เตุ่ เท้น เจ้า พี่น โง่ ทก โจ้ ตุ ชอง ข่าง ไม้ใช, พี่ง จ็ท นี้ เทา ตุ้ เว้า เพื่อ แดก เพื่อ ความ เตุ้ นี้ เข่า โด้.

6 เม ท้าง แห่ง พี่ง จ็ท นี้ โจ้ ถิ แข้ว พี่ง เพ ทุง ค้ำ เกิ้น โจ แห่ง ดา ตุ่ เตุ้ หนึ่ง ท้อง ทาง นอก นั่น. 7 ทาก ว่า ท้อง ตุ้ ชอง นั่น มี เพ ทุง ฮุ้ ถิ ว ที่ นั่น เกิ้น โจ โด้ ขี เท่ ทาก ว่า ค้ำ เอา เงด เกิ้น โจ โหง้ เกิ่ ให้ เจ้า มี่ แห่ง ให้ เขิ่น โพ ฮุ้ โด้ เสีด ฉิด แนว เข่า โด้ โง่ ใจ เสีด. 8 แนว นั่น เจ้า ณุน ใช จี่ ง่ วอก ให้ ขู้ ว่า ทาง ตุ้ เกิ้น โจ ง่อน เกิด ขึ้ ชุด นั่น ทู่ ง เข่า เพื่ ให้ เท็น ทรง เตุ้ ท้อง ตุ้ ฉ ทู่ ง ที่ ง ฮุ้. 9 ท้อง นอก นั่น มี เตุ่ เพาะ วอก ใน ขู้ ว่า แม่น ค่าง โว้ ค้ำ แม่น ว่า ดาะ โหง้ เตุ่ โหง้ เกิ่ แนว นี้ ตุ้ ชาก ชาง ใจ ขาง ไม้ใช ฮุ้ ดาะ โหง้ นั่น เข่า โด้. 10 เพ่ ว่า เขิ่น เตุ่ ทิน เกิ้น นี้ แห่ง เขิ่น จ็ท ชาก ชาง แนว อั่น ที่ นั่น เขิ่น ฉ่าะ มี่ ลิ่ง ดา ดิด โว้ ท้น ทอด ทาม ขึ่น 3 อย่าง แห่ง ดา ใหม่.

11 เจ้า จา ขิด โด้ โข่ง มา เขิ่น เพ ทุง โกท ทุ่ง เทง ใช ค้ำ มา ทอด แข้ว ท่าน เจ้า ค้ำ เกิ้น โจ ท้อง ใหญ่ ชุ น่ ง าม เกิ แม่ ท่อน เข่า แม่น มี ส เสีด แห่ง เข่า แม่น เสีด หนึ่ง เมง ขุม นี้. 12 ท่าน เจ้า โด้ เกิ้น โจ ง่อน เกิด ขึ้ ชุด เท่ ถิ ว ค้ำ เขิ่น จ็ท เพื่อ เสีด แข้ว, ท่าน เจ้า เข่า โด้ เอา เงด

แม้ข้อว่า เขาถูกตามเหมาะสม แต่ท่านเจ้าถูกแล้ว ที่เป็นอวัยวะของกายให้ญาติพี่น้องเขาเข้มแข็งขึ้น 13 เพื่อว่าเขาแม้ข้อว่าเขาถูกถูกน้อยเสาให้เป็นเช่นพ่อนใช่สางายให้ คือทุกจนจนมีคิดแผนใจถูก. 14 เขาเจ้าจาจับถูกดาสโหม่เจ้าพ้นทางเจ้าณจนใจ ผู้พันนี้ขึ้นดาถูกเจ็บเป็นเหตุโหม่เถิดแนวเช่นมีความเจ็ บคุ้จนจนใจงายให้ แต่ใจหุ้นผิด แม่นณอดเขา ให้ณอยจ์อกคุ้พาให้เขาตาย เพื่ มาใคุ้เจ้าพ้นผู้ทุกน้นทาสที่ใดใหม่.

15 เป็นเถิดน้นท่านเจ้าจิ่งชู่ทางความงายแท้นใหม่ เพื่ให้สเห็นทาสผู้ท่านเจ้าแถบทาน้น คุ้ถูกความทอยพายสงหน้าเช่าทุน ท่อยความงายแท้น ข้อนว่า อีกตาสน้นถูกโคุ่เขาให้ท่อยจ์งายให้ ท่อยความ งายแท้นเท่า. 16 เพื่ว่า ทางอีกโจ้จานงายมุนมีงคื้คุ้เข่งว่า ผู้เผิดโจ้น้นตาสแข้ว. 17 ว่า ผู้เผิดโจ้จานมุนมีงน้น ทุกเช่าเพื่ตาส โจ้จานน้นคื้เพื่จุ้ถูก เคุ่ใดผู้น้นตาสแข้ว โจ้จานมุนมีงน้นจิ่งจุ้ถูก. 18 เพื่เถิดน้น ความงายแท้นเท่าถูกแต่นั้นคื้ทุกจุ้เขาเถิดเท่า. 19 เพื่ว่า เม่ท่านโมเถิดถูกข่าวความวอนจอนคุ่ถอด ท่อยจองแต่งดาให้โพ่เมงเห็งท่าแข้ว ท่านคื้เอาเขาถูกแต่งเขาแข้ความนี้ แข้วเอาโถนโตชีแถงแต่งใจทุมาจุ่มพืดใจจ์เพื่มีจนน้น แข้วพืดใจ่เป็นโพ. 20 ถูกเว้าว่านี้ถ์ แม่นเขาความงายแท้นอนเจ้าพ้นถูกถ์ดถูกใจ้ให้พ้งพี่น้องพืงความ. 21 ท่านคื้ถูกเอาเขาพืดใจ่ผ้า แต่งเคุ่จุ้โหม่เขาคุ่แนวเถิดถ์ดวทน์. 22 แข้วท่อยจองแต่งดาน้น เผิดคุ่อนคุ้เอาเขาจากจาก ว่าเช่ามีเขาถูกออกแข้วคื้เช่ามีอีกช่างงายโถ.

23 เป็นเถิดน้น เคุ่ถอดพื้งเมงขุมนี้มีทุนช่างเถิดเคุ่เมงพ้นาชีนพานคุ้ถูกจาก จ์ให้แพทใจ. ถอดแท้เมงพ้นาชีนพานคุ้มีเคุ่กิคาสโหม่เถิดใหม่. 24 เพื่ว่าเจ้าจาจับเช่าถูกเถิดโจ้งอนเถิดชี่ งอนผู้สเผิดนั้นท่อยทุนตางเมงพ้นาชีนพาน ตาทว่าใจ้นี้ท่านเจ้าถูกเถิดโจ้งเมงพ้นาชีนพาน โหม่เขาเจ้าพ้นาช่างขุมเขา. 25 ท่านเจ้าเช่าถูกคาสโหม่เจ้ามี่เงงเช้ เช่าแพทเถิดเผิทุงถูกเถิดโจ้งงอนเถิดชี่คุ่ปี่ เอาเขาเถิดโจ้งตาทเช่าแม่นเขาเจ้าโจ้งคาสโหม่. 26 แต่จ้างพ้นาจ้างเมงขุมมา ว่าตาทเป็นแนวน้น

ท่านเจ้าค่ะ ดิฉันมั่นใจว่า ถ้าท่านเอามือมาวางบนตัวดิฉัน ดิฉันก็จะหายเป็นแน่ค่ะ.
19 แล้วพระเยซูก็ลุกขึ้นตามเขาไป พร้อมกับสาวกของพระองค์.
20 ขณะนั้นมีหญิงคนหนึ่งซึ่งป่วยเป็นโรคตกเลือดมาสิบสองปีแล้ว
เข้ามาข้างหลังพระเยซู แล้วแตะต้องชายฉลองพระองค์ของพระองค์.
21 เพราะนางคิดในใจว่า "ถ้าเพียงแต่ข้าพเจ้าได้แตะต้องฉลองพระองค์
ข้าพเจ้าก็จะหายแน่."
22 พระเยซูทรงหันมาเห็นนาง แล้วตรัสว่า "ลูกสาวเอ๋ย จงชื่นใจเถิด
ความเชื่อของเจ้าได้ช่วยให้เจ้าหายแล้ว." และนางก็หายตั้งแต่นั้นมา.
23 เมื่อพระเยซูเสด็จเข้าไปในบ้านของผู้ปกครอง และทอดพระเนตร
เห็นคนเป่าปี่และคนทั้งหลายกำลังโกลาหล
24 พระองค์ตรัสว่า "จงออกไปเสียเถิด เพราะเด็กหญิงไม่ได้ตาย
แต่นอนหลับอยู่." เขาก็หัวเราะเยาะพระองค์.
25 เมื่อคนทั้งหลายถูกไล่ออกไปแล้ว พระองค์ก็เสด็จเข้าไปจับมือเด็กหญิง
และเด็กหญิงก็ลุกขึ้นยืน.
26 ข่าวนี้ได้แพร่ไปทั่วแคว้นนั้น.
27 เมื่อพระเยซูเสด็จออกจากที่นั่นแล้ว คนตาบอดสองคนก็ตามพระองค์ไป
ร้องเสียงดังว่า "ข้าแต่พระเยซู พระราชโอรสของดาวิด ขอทรงเมตตาเราเถิด."
28 เมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในบ้านแล้ว คนตาบอดทั้งสองก็เข้ามาเฝ้าพระองค์
พระเยซูตรัสถามว่า "เจ้าเชื่อหรือว่าเราสามารถทำให้เจ้าหายได้?"
เขาทูลตอบว่า "เชื่อพระเจ้าข้า."
29 แล้วพระองค์ทรงแตะต้องตาของเขาทั้งสองข้าง และตรัสว่า
"ตามความเชื่อของเจ้าจงเป็นแก่เจ้าเถิด."
30 ตาของเขาทั้งสองข้างก็หาย และพระเยซูทรงกำชับเขาอย่างเคร่งครัดว่า
"จงระวังอย่าให้ใครรู้เรื่องนี้เลย."
31 แต่เขาทั้งสองกลับออกไปเที่ยวป่าวประกาศเรื่องพระองค์ไปทั่วแคว้นนั้น.
32 ขณะที่คนตาบอดทั้งสองกำลังออกไปอยู่นั้น ดูเถิด มีคนใบ้ที่ถูกผีสิง
คนหนึ่งถูกนำมาเฝ้าพระองค์.
33 เมื่อผีนั้นถูกขับออกไปแล้ว คนใบ้ก็พูดได้ ประชาชนต่างก็ประหลาดใจ
และกล่าวว่า "ไม่เคยมีใครในอิสราเอลเห็นเช่นนี้มาก่อนเลย."
34 แต่พวกฟาริสีกล่าวว่า "เขาขับผีออกโดยอาศัยอำนาจของผู้ครอบครองผี."
35 พระเยซูเสด็จไปทั่วทุกเมืองและทุกหมู่บ้าน ทรงสั่งสอนในธรรมศาลา
ของเขา ประกาศข่าวประเสริฐเรื่องราชอาณาจักร และทรงรักษาโรคภัยไข้เจ็บ
ทุกชนิดทุกอย่างของประชาชน.
36 เมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นประชาชนแล้ว ก็ทรงสงสารเขา
เพราะเขาอิดโรยและกระจัดกระจาย เหมือนแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง.
37 แล้วพระองค์ตรัสกับสาวกของพระองค์ว่า "ฤดูเก็บเกี่ยวมีมากจริง
แต่คนงานมีน้อย.
38 เหตุฉะนั้นจงอธิษฐานขอต่อเจ้าของนาให้ส่งคนงานออกไปเก็บเกี่ยว
ในนาของพระองค์เถิด."

บทที่ 10

พระเยซูทรงส่งสาวกของพระองค์สิบสองคนออกไป

1 ครั้งนั้น พระองค์ทรงเรียกสาวกของพระองค์สิบสองคนมาเฝ้า
ประทานฤทธิ์อำนาจแก่เขาเหนือวิญญาณชั่วร้ายทั้งหลาย
ที่จะขับออกไปได้ และที่จะรักษาโรคภัยไข้เจ็บทุกชนิดทุกอย่างได้.
2 ชื่อของอัครสาวกสิบสองคนนั้นมีดังนี้ คนแรกคือซีโมน ผู้ที่เรียกว่าเปโตร
และอันดรูว์น้องชายของเขา ยากอบบุตรเศเบดี และโยฮันน้องชายของเขา
3 ฟีลิปและบารโธโลมิว โธมัสและมัทธิวคนเก็บภาษี ยากอบบุตรอัลฟาย
และลีบาย ผู้มีชื่อเรียกว่าธัดเดอัส
4 ซีโมนชาวคานาอัน และยูดาสอิสคาริโอท ผู้ที่ทรยศพระองค์.
5 พระเยซูทรงส่งสาวกสิบสองคนนี้ออกไป และทรงกำชับเขาว่า
"อย่าไปในหมู่คนต่างชาติ และอย่าเข้าในเมืองของชาวสะมาเรีย
6 แต่จงไปหาแกะที่หายไปของวงศ์วานอิสราเอลเถิด
7 และเมื่อไปแล้ว จงประกาศว่า 'อาณาจักรสวรรค์ใกล้จะมาถึงแล้ว'
8 จงรักษาคนป่วย ให้คนตายเป็นขึ้นมา ให้คนโรคเรื้อนหายสะอาด
จงขับผีออกจากคน ท่านได้รับมาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายอย่างไร
ก็จงให้เขาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายอย่างนั้น

แท่ง เข่า โจมใจ. 9 ขุน มา ท่าน เจ้า เว้า ว่า ดู่ เจ้า ฟ้า ผู้ น้อย มา เพ่ ดู่ เสีด ท่อย าง ใจ ท่าน เจ้า ท่าน เจ้า โด้ าย ข้วย วอ เท่า นั่น ซ์ เพ่ ก็ง วอ ใหม่ นั้น. 10 ข้อน าง ใจ นั่น ถ อน ญม เดา โด้ จาก จาง ข้าง ให้ แฟก ใจ เพ่ ว่า เจ้า วา จิด โด้ ดาย มี ลิ ง ท่าน เจ้า เท่ ถ็อ ที่ นั่น คี้ เป็น จ็ก เพ็ด เสีด แข้ว.

11 พ็ง เพ็ ทุ ง ดู่ ส คี้ ฮั่น ท้าง แท่ง ดู่ มี้ โด้ เอา เด่ ง โห้ เล็ แนว ถ็อ มา ดาย ทาย เท่ เด่ ง โห้ เล็ นั่น เข่า ด่อย จาก จาง ข้าง าง ไม้ย โด้ จ็ก เท่. 12 ทาก ว่า เจ้า วา จิด โด้ ดาย เด่ ง โห้ เล็ เท่ ถ็อ เป็น เด่ ง โห้ เล็ จาก จาง ข้าง าง ไม้ย โด้ เม ห้า ดาด เข้ย ท่าน เจ้า โด้ นั่ ง เฟ้ ง ฌอ เจ้า ฟ้า. 13 แท่ นั่น มา ทู ง คอ ค้า ผู้ ท้น ว่า โด้ ไม่ม นาง ผู้ ผ็ด ดู่ ไข ง ท้อ ง ทิน ท่าน เจ้า. 14 ข้อน เด่ ง โห้ เล็ เท่ ถ็อ ท่าน เจ้า โด้ ด่อย ส เท็ ง ทาย จาก จาง ข้าง ให้ แฟก ใจ โด้ าย ถ ดาด เข้ย. 15 แข้ว เจ้า ฌน ใจ คี้ เป็น จั่ ง ให้ ญม เดา เพ่ ท่าน เจ้า โด้ เว้า ชิ้ ว่า.

16 นี้ แม่น คว เดา จาว แท้น
ดู่ แท้น ทั่ เข า เม่ ห้า
เดา ดู่ เอ วอ แท่ ง ถา ใจ่ มี ง ฌน เข า ชิ้.
เดา ดู่ แท้ม วอ แท่ ง ถา ใจ่ ทะ ใจ เข า
17 เจ้า ฟ้า ทู ง เว้า ท้ม ใหม่ ว่า :
จ็ก าง ไม้ย แท่ ง จ็ก ท้าย ทา จาน เข า นั่น
เดา ดู่ เข่า ใจ่ ใจ ชิ้.

18 ข้อน ว่า เจ้า ฟ้า ข้าง าง ไม้ย ให้ แข้ว คี้ เข่า มี เด่ ง โห้ เล็ ข้าง าง.

ให้ เดา เน้า จี้ เจ้า ฟ้า

19 เล็ นั่น พ็ง พี่ น้อง เอ็ย พ็ง เดา ใจ ทาน ง าน เน้า โจ ง่อน เน็ด ฉ้ จุด ข้อน จ็ก ทาย เจ้า เสีญ. 20 ท่อย ขะ ง าง ใหม่ มี ดู่ ะ เข้ย ใหม่ เจ้า เสีญ โด้ ฉน ให้ ญม เดา เน้า โจ ทาง ฉ้า มาน นั่น คี้ แม่น ทาง มี่ ลิ ง ท่าน เจ้า. 21 ทาง ส ญม เดา มี พ็ ทุ ง โทก เข้ง ดุ ดู่ ะ เดน เจ้า ฟ้า แข้ว. 22 เป็น เล็ นี้ ญม เดา เอา ทน เน้า มา จี้ เจ้า ฟ้า ใจ พ้น ที่ เด่ ให้ เต็ม ใจ ใจ ทู่ ว่า โด้ จาก ฆ่ ง ข้าง าง ไม้ย นี้ ใจ ข้าง มี่ ลิ ง ให้ แฟก. 23 ให้ ใจ พ้น ห้ ง คว ญม

เทา ใส่ มอน อน จัด เอ๋ แท่ จัด พู้น เอา จิ้ แข้ว น้น ท่า พจน ฆ่ เพ่ ว่า ท่าน เจ้า ทู่ จั่ ความ จาว แท้น. 24 ให้ เบ่ จุ ทุ้ม พจ ทน มิ ความ ถ้ท ทน มิ ความ ถิ. 25 ท่า ณาถ อ้ท xาท ณุ่ม ทน เณ่ จ ณาน ศ เว้ จ เฮ็ด น้น ให้ ทุ้ม พจ ทน นั้น ทั่ม เณ เท่า ใพ่ เพ่ ว่า พ่ จ พี่ น้อ จ ค้ ถุ ว่า มี้ น้น จั เน้า มา แข้ว.

26 ว่า ณุ่ม เทา จัด ถุ อ้ท ถิ มิ แม่น แข้ว ทาท ทู่ จ เฮ็ด งาง ฐู่ เจ จ ขอ้ เณ่ xาท xาจ ข้าจ งาง โน้ จ ค้ ถู่ เง่า มิ แข้ว. 27 มิ ท่ x่น เณ่ น ทจ ฮ้ าน ค้า อ้ท ทิ น วาน ใx โห้ จ แท่ จ ค้า จ พ่ จ พ้ ถู่ เจ เฮา พ่ จ ศ์ โณ่ น เจ้า พ้า. 28 ฐู่ ขั่ น งาจ ทาจ ค้อจ วอ จ แท่ จ ดา ท่าน โม เณ่ น้น ว่า มี จั่ จ xอ จ xาม ศ ค้ ถู่ ถู้ ทาจ เง่า มี ความ อิ่ น ถุ. 29 ให้ พ่ จ พี่ น้อ จ หนี่ ถู่ เบ่ จ ว่า ศ ถุ ง่ จ ทาจ งาจ ขุ ท เจ้า พ้า แท่ จ เบ่ จ พ่ ทุ จ ฐู่ ให้ ความ จาว แท้น หนั้ จ อ้ท xาท xาจ มี่ ลิ จ ให้ แพท ใx ว่า เง่ น แนว ห้าจ อ่ จ จ แท่ จ ถุ งาจ เจ้า ณุ น ใx ฐู่ ทู่ จ เจ จ ใx น้น ถู้ ถุ ท โห้ จ ทุ่ จ จ ณ์ แฉ น น้น เง่า จ ท่ ใถ. 30 ช้อน ว่า ณุ่ม เทา ทู่ ท่าน เจ้า ฐู่ เอ้า ว่า อ้ท ทอง ความ แล้ น ใจ เง่ น อ้ท เทา เทา ถู้ ทอง ท่าจ แข้ว ท่าน เจ้า ทู่ เอ้า ใพ่ ว่า เจ้า จ้อม ฐู่ เง่ น พ้า ถู้ ทิ น วาน จ พ่ เมจ ท่าน เจ้า. 31 อ้ท โคท ฐู่ โอ้จ มั เจ้า พ้า ฐู่ มิ ณุ จ ฐู่ น้น ค้ เง่ น อ้ท x่น เณ่ น ทจ ฮ้ าน.

32 ให้ พ่ จ พี่ น้อ จ ค้ถ ทอถ ทาม ท่อ น น้น ขุ น ทู่ จ พ่ จ พี่ น้อ จ จัด ความ ทู่ จ แข้ว พ่ จ พี่ น้อ จ ค้ จัด อ้ถ ใจ โน้ งาง มี่ ทาจ. 33 ณาน เท่ พ่ จ พี่ น้อ จ ค้ จ จ อ้ท ท่า จ าน ณาจ หน้า แท่ จ ถู้ ถุ ท โณ่ ม นาง ให้ เจ็ น จ พ่ เบ่ จ ณาน เท่ พ่ จ พี่ น้อ จ ค้ จัด เน้า ท่ จ ม อ้ท โน้ งาง มี่ ทั ง พ่ จ ศ ถู้ โณ่ ม แนว น้น. 34 พ่ จ พี่ น้อ จ มิ เณ็ น โน้ ท่อจ พ่ จ ศ เว็ น ทุ แท่ จ เม่ เจ มิ ศ เทง จ ท เอา เจ่ จ ณอ จ พ่ จ พี่ น้อ จ จ พ่ จ พี่ น้อ จ ค้ โจม ใจ ให้ เจา เอา จ จ เพ่ ว่า พ่ จ พี่ น้อ จ ทู่ แข้ว ว่า พ่ จ พี่ น้อ จ ทู่ มิ เจ่ จ ณอ จ แนว ถิ ฮั น หนั้ เณ น้น ใพ่. 35 เณ่ น้น พ่ จ พี่ น้อ จ ท่า วาจ ฉ ความ พ่ จ พี่ น้อ จ เจ่ พ่ จ พี่ น้อ จ ถู้ จัด เจ่ จ เม่ จ ใจ ใหญ่ ทจ. 36 พ่ จ พี่ น้อ จ ค้ อ้ถ ใจ โจ้ม เพ่ ว่า เม่ จัด เฮ็ด ท่อจ ใจ เจ้า พ้า แข้ว ค้ ถู้ จัด เจ จ ความ จ่าว แท้น.

37เง่า เท็ จ ท่ ใถ
ท่าน เจ้า ฐู่ ว่า ถู้ มา ค้ ถู้ มา ถ
ถู้ เง่า เท็ จ นาน

38 ส่วนผู้ที่ได้ทำลายอย่างไม่ทันรู้ตัวว่าผู้ใดทำลายนั้นเลย
39 ทำลายเสียเปล่าทำลายทั้งสิ้นทั้งปวงเลย.

วาย 11

หน้าอัทเด่

1 ความเด่เป็นอัทใจหมั่นหนึ่งแนวเขาใส่มอนเรือ ใจหมั่นหนึ่งแนวเขาทูเปล่าเห็นทั้งหา. 2 ข้อนความเด่นี้ดี ส่งมาให้ได้ความเจ้าหน้าพูนวาว. 3 ข้อนความเด่นี้ ส่งเห็นทางจิงเหน้าโมทในใจว่า เมงหน้าเมงหมุม ตุงทางนี้ แม่นเจ้าหน้าได้ช้างแต่นั้นเถงนั่นอนหาเห็นค้ำได้ออกหนึ่งอนหาเปล่าเห็น.

4 ข้อนท่านอาเป็นเด่ จิงได้เอาเตงโพ้เถิงอนถ้าเถิงเตงโพ้เถิงเลงท่านหาอนมาตายโพ้เจ้าหน้า ท่านอาเป็นได้ความพูนวาวหนึ่งเจ้าหน้าว่าเป็นส่งมีแม่น. เพ่ว่าเจ้าหน้าโมมใจเด่ท่านโพ้เถิง, ท่านอาเป็นเด่ หาว่าหายแข้ว ท่านค้ำทูเว้าชู่. 5 ข้อนท่านเอ๊โนทเด่ เจ้าหน้าจิงเอาท่านนั้นโปหาเจ้าหน้า เพ่เปล่าให้ท่านคู้อัทหาย แข้วเปล่ามีผู้ใดเห็นท่าน เพ่ว่าเจ้าหน้าได้เอาท่านนั้นโปแข้ว หาเต่ท่อนเจ้าหน้าคู่เอาท่านนั้นโปนั่นมีผู้หูเห็นว่าเจ้าหน้าโมมใจท่าน. 6 ว่าหาเปล่าเด่แข้ว คู่เปล่าโมมใจเจ้าหน้า เพ่ว่าผู้ใดมาโพ้เขาเจ้าหน้านั่น คู่เด่ว่าเจ้าหน้ามีตุงเงิงชู่ แต่ว่าเจ้าหน้าให้เด่งเมงใจตู่ส่งผู้หูข่าวหาท่านเจ้า.

7 ข้อนว่าท่านโนเอ๊เด่. เจ้าหน้าจิงวอนให้ท่านหูอัทคู่เป็นนั้นพายหน้านั่นท่านหนึ่งความจิงได้เสียเขาใหม่ให้ตุงเขนน่อยหาย เถงนั่นเจ้าหน้าจิงใช่โห้งส่งเมงหมุมแข้วท่านได้ความทอยหนายแต่ความถ้ามีแม่นข้อนท่านเด่.

8 ข้อนท่านอัยาหามเด่ เมเจ้าหน้าแถกเอาท่านให้ทิวหาตงโปข้อนท่านคู่ได้ความทอยหนาย ท่านเด่จิงได้ทิวหาออกโปเปล่าหูว่าเจ้าคู่โปข้อนใด. 9 ข้อนท่านเด่จิงได้ชู่ท่อนกินเจ้าหน้าได้จาวแท้นโจ้นั่น เป็นส่งต่างข้านห้าวต่างแดนได้ชู่หนึ่งทุง

ฮ้ามผู้ เกล็ท่านอิฌกาท แก่ท่านซา เวฺง ฮุ้ ได้ ความจาว แพ้น เกล็ถือว กน. 10 ท่าน ได้ คอถ้า เมถ ก็ถ ฮู้ เก็ถ พื้น แพ้น หา แม่น เจ้า พ้า เป็น ผู่าถ ฆ้าถ นั้น.

11 ข้อน ท่าน เผู่ ท่าน จี่ถ ได้ ขุก ตาว่า ผู้ เจ๋ย เถ้า แท่ แข้ว นาถ ขาณา ลี้ เป็น พน ท่าน อ๊ ขา ขาม เผู่ ความ เจ้า พ้า จาว แพ้น นั่น ถิ มี แท้. 12 เป็น เกล็ถ นั่น ส เก็ถ ทาย จี่ถ เว้า ว่า ท่าน เป็น เกล็ถ ส ตาย แข้ว ขาท ว่า ฮุ้ ดาย ถือ ลี้ ก็ถ มี ขุก ฆ้ เผู่ ฆาย ขาย ข่อถ ทาย เกล ดาว ฮู้ พ้า ทาย เกล ณาย ฮู้ ท็ม นี้ เง้ เน็ เง่า ข้อน. 13 พ็ถ ส ตาย โง เผู่ เฆา ก็ถ เผู่ นั่น เฆา เง่า ได้ ฆ็ถ หนึ่ถ ความ เจ้า พ้า จาว แพ้น, ขาท ว่า เฆา ลี้ ได้ เห็น แท่ถ ได้ จู่ น จาถ ห้อน เอา ใจ้ แท่ ฮู้ ถก เฆา เป็น เกล็ถ ส ฟ่าย เมถ โง มา หนึ่ถ เมถ ขุม. 14 พ็ถ ส เป็น แน ว นี้ ลี้ ขุ้ แข้ว ว่า เฆา ทาถ ฆ่าว ขา ข่อน ใถ ฮุ้ เป็น ข้าน เมถ เฆา. 15 ว่า เฆา ขาท หนึ่ ถอถ ข้าน เมถ เฆา ได้ ฟาย มา นั่น เฆา ลี้ ฮุ้ มี เผู่ ลัน เม่ ได้. 16 ขาท ใจ้ นี้ เฆา แต่ ฮู้ เมถ ทุถ เถถ เกล นั่น ท " แม่น เมถ พ้า จัน ฟาน " เป็น เกล็ถ นั่น เจ้า พ้า จี่ถ เง่า หน้า ข้าย เผู่ เฆา แกท ว่า เจ้า พ้า เฆา เฟ่ว่า เจ้า พ้า ได้ แท่ถ เมถ ง ใจ้ ให้ เฆา แข้ว.

17 ข้อน ท่าน อ๊ ขา ขาม เผู่ เม่ ท่าน จ โง ฮุ้ ใจ นั่น ท่าน จี่ถ เอา อิฌกาท ขุก ดาย เจ้า ดาย โหน้ เป็น เดถ โหน้ เกล ตา ว่า ท่าน ได้ ความ จาว แพ้น ลี้ ถ ขุก ฮุ้ ถือ ลี้ ใจม ใจ ฮุ้ โหน้ เกล.
18 แม่น ขุก ฮุ้ เจ้า พ้า ได้ จาว แพ้น ว่า อิฌกาท ฮุ้ เป็น ฮุ้ จ้ เผู่ ขาย ขาย ข่อถ เม่ หน้า. 19 ท่าน อ๊ ขา ขาม เผู่ ว่า ส ตาย แข้ว เจ้า พ้า เจ็ถ ให้ ลัน มา ได้ แข้ว ท่าน ได้ ขุก ฮุ้ นั่น ลัน ลี้ แจ้ก ตาย ลัน มา แท้. 20 ข้อน อิฌกาท เผู่ จี่ถ ได้ ทอ จ พาย ให้ ท่าน ซา เวฺง แท่ถ ท่าน เธ้ ณาว ให้ ผู่ เจ๋ย เฆา พาย หน้า. 21 ข้อน ท่าน ซา เวฺง เผู่ เม่ น้อน ฉี่ ตาย ได้ ทอ จ พาย ให้ ขุก ดาย เจ เกล เพ็ถ ผู่ ส แข้ว เห้ม หน้า เจ ถ เก็ถ ไม้ เห้า เจ้า โหน้ เตา เจ้า พ้า. 22 ข้อน เจ เกล็ง เผู่ เม่ น้อน ใจ ฉี่ ณาถ ได้ เว้า ถอถ พน ส อิ ณา เธ็น ฉี่ ออท โง ฆ้ เมถ เธ้ จิ จ นั่น แท่ถ ได้ ฆ็ถ จ้ท เจ็ถ ฆา ทาน ทาน ม็น เจ้า ฮุ้ เจ็ถ แน ว ใถ.

23 ข้อน เผู่ เม่ โม เกิ ออท เป็น แอ น้อย ผู่ น ดาย อ้าย เธ็ม ลี้ เง่า ข้าน แต จ ล้วน ง จี่ถ ได้ ณิน โจ้ ถอถ ฆาม เงน. 24 ข้อน ท่าน โม เกิ เผู่ เม่ ใหญ่ นั้น แข้ว ลี้ เง่า แธ่ ให้ ฮุ้ ใถ แกท ว่า ท่าน เป็น ขุก ดาย ขุก ทุถ ง จ.
25 ท่าน ได้ ฮื้ อ โก้ ง าง ม่ ณ์ ใจ ห้อย โพ่ เมถ เจ้า พ้า ขึ้น

อักษรนั้นมีรูปร่างเหมือนกับงูใหญ่. 26 ท่านก็ว่า อักษรนี้ยาวมีขนหน้าท้องข้อนเจ้าวายินดีทุกสิ่งเหมือนกันเธอจึงอักษรของมีเพื่อว่าท่านเห็นเหตุเหมือนใจของตัวนั่นเอง. 27 ข้อนเหตุท่านใหม่ถึงออกจากเธอเป็นจึงขนหัวใหญ่ท้องเพื่อว่าท่านมีนใจเหมือนกับว่าได้เห็นท่านเจ้าชู้ตายเป็นเห็น. 28 ข้อนเหตุท่านจึงได้เสียนิดจิ้งปูนฐานแห่งนิดเอาเขาตากัดทูเพื่อเป็นให้ฉันหายมาหันหูกาลโทษอันเหตุเอ็น. 29 ข้อนษอันเหตุเอ็นเหตุความนี้เหาจึงทูเหานั้นเขี้แดงเหมือนทูเห็นกินใหญ่เมษเธอจึงหันคู้เห็นเหาลิ้วใจมนั้นตายเพื่อก. 30 ข้อนความเหตุนี้เมแต่นษอันเหาเอ็นได้อยมเหมือนเสียจิโทษอดเจ็ดมี้เหมือนนั้นลิ้วได้ค้านทักแม่ใหม. 31 ข้อนเหตุแม่หาตายชูทุกหนายมีจึงเป็าตายท่อยพื่อษเป็าเหตุเจ้าฟ้า ข้อนว่ามนี้ได้ท้อนพื่อษอจาหาเอ็นตุ่อมเธอความ.

32 หัอยคู่เว้าอักใดใฝ่ลิ้เพ่เป็าฉันคู่เว้าของท่าน: เวียดใจน, หา ตาก, กันใกน, เสียงูาย, ดา วิด, หนา มุเอ็น, เห็อท่า ชูข่าว ความเจ้าฟ้า. 33 ข้อนพื่อท่านนี้เหตุเหาจึงได้แพ้เหาตูายเหมือ ได้เสีด ท่อยความเจ้าฟ้าของ ได้หาอีเหมือความจาว แท้น ได้ใจด ใหงเห. 34 ได้มอดใฝ่ท้อน ได้หน่อยจ์ ใลมดาง เหาอ่อนแหอ ลิ้ ตาย เงินษท้าวแหอก่ ใกนเหก ท่าอเหมือแตก หนาก หนายใจง. 35 พื่อชูทุอ ลิ้ได้พี่น้ออเหา ชูตายลันมีคู่ใจ่ยายหา หนานษลิ้คู้ใน่หางมี่ ตาก ลิ้เป็าให้เหาข่อย เพ่เหาคู้ว ตาย แข้วลันมีคู่ใจ่ยาอเพื่อใหเหนเท่า. 36 หนานษงใจงคู้ใจท่าว ความพูน พื่ง ที่ หนานษจ์อยาเก็ก ชุก หนานษเหน้าทู. 37 หนานษงใจงด่านหันเขียวใจ์ หนานษเล่ข่าด ดาวพูน หนานษได้นู่อเคู่อพื่อ ใต แม่ ใต ชี ทูอเธอมา อัดเหน้า อัดนี้ ใน่เก็อนาย ข่าวมี่ณ่ใจ. 38 แต่น ลิ้นเพื่อขูมเป็า ใหมด่าอพื่อแต่นนั้น เหา ได้ หิว ใจมา ดอม ข่า พู ขัด ชู้ดอมคู้ ดอมณูม. 39 พื่อษนี้ เจ้าฟ้าลิ้ ใหมใจ ข้อนว่าเหาเคู่ ตาก เหาทูเป็า เหิ ได้จ์อ พื่อ ความเจ้าฟ้าได้จาว แท้นใว้นั้น. 40 เจ้าฟ้าได้ท้อนเวียอยาอ ตาอ ลิ้นเหนั้นใว้ให้ณูมเธอ. ข้อนว่าเป็ามีณูมเธอ เหาลิ้คู่เป็าเสียจ์อได้.

วาษ 12

เอเฟซัส 12

เจ้าพ้นาเป็นพี่ณุมเขา

1 ณุมเขามีทาสชายเป็นจั๊ดซุ่อ้อมข้าง แนวนี้แข้ว, เณ็นนั้นให้ ณุมเขา ค็มซุ่ อน หณ็ง พาน
งาง โน้ชี ทิด ท้อช แนวน แนว เง่า ให้ ถิ เม หน้า หม้า เมเหน เพ็นจ๊ท แขน แน่ง จั๊ด ท็ด เซ่ จ๋ว
ทาง หน้า พ็ง เขาน้น ให้ เขาเอาใจ ใช่ แขน แน่ง. 2 ให้ จ๊ท ทา เป็ง เจ้า เพ็ณุ ซุ้ จณ ความ เซ่
แท่ง เพ็ด ให้ ณุม เขา เซ่ จั๊ด งาง ถิ ท่าน เจ้า จั๊ด ค็๊ว โน้ หนึ่งเจ๋ม วา แนน ค็๊เฟ่ ความ เม็ง ม่จน
ซุ้ ก่ หน้าท่าน เจ้า ท่าน เจ้าว่า จ๊ท หน้า ท้าช น้น เง่า เป็น ข้ง จั๊ง จั๊ น่ง เพ็ง หนวา ชุอ เจ้า พ้า.

3 ให้ ค็ด ขอด ท่าน เจ้า ซุ้ ค็๊ว โน้ ทั๊ง ชางง โน้ช หนึด หนึน ก่ โณ็น ท่าน เจ้า เฟ่ พ็ง พี่ น้อ เ
ซุ้ เง่า น้อช ใจ. 4 พ็ง พี่ น้อ เ ก่ โณ็น ความ งาง โน้ช น้น พ็ง พี่ น้อ เ เง่า จั๊ด ก่ โณ็น งาว เขด
โตท. 5 ข้อน พ็ง พี่ น้อ เ ข้ม ความ ทิด เท็น ท่าน เจ้า จั๊ด ทิด เท็น เณ็ง เป็น ขุท ว่า:

ขุท เอ๋ช ! ฑ่า กุ เ่าช ความ เจ้า พ้า ทิด เท็น
ฑ่า น้อช ใจ เม่ เซ่ ท่าน เจ้า เจ้.

6 เฟ่ว่า เจ้า จ๋อม ซุ้ เป็น พ้า วอน xอน ซุ้ ท่าน เจ้า จ๊ท
เม่ ท่าน เจ้า ฟู้น เอา ซุ้ ใด เป็น ขุท ท่าน เจ้า ค็๊ ใช่ วอน xอน ซุ้ น้น.
7 พ็ง พี่ น้อ เ ให้ อ๊ด เอา ทั๊ง ความ วอน xอน ท่าน เจ้า เซ็ด ถิ มิ แม่น ทั๊ง พี่ น้อ เ แข้ว เฟ่ ว่า
พี่ น้อ เ เป็น ขุท เจ้า พ้า มิ ขุท ซุ้ ใด อ้าช เง่า จั๊ด วอน xอน. 8 ว่า หาก พ็ง พี่ น้อ เ เง่า จั๊ด ความ
วอน xอน เณ็ง ขุท ซุ่ ช น้น พี่ น้อ เ ค็๊ เป็น ขุท หาง เง่า แม่น ขุท ออก. 9 หาง ง, ณุม เขา
มิ อ้าช เป็น ซุ้ ช จั๊ด วอน xอน ณุม เขา แข้ว ณุม เขา ค็๊ จ๊ท อ้าช น้น. ทุาช เณ็น้น ใฝ่ ณุม เขา
ค็๊ ซุ้ ท้อ เ แฉง เจ้า พี่ มี่ เ ณจน มิ ซุ่ จ เข่ช หง เง่า แม่น อ่า? 10 อ้าช เป็น ซุ้ ชน้น จั๊ด วอน
xอน ณุม เขา ค็๊ หจ เข่าน ง ท่อช งาง ใจ เxา มัท ก่ น้น, หาก ว่า ท่าน เจ้า วอน xอน ณุม เขา
เฟ่ ให้ ณุม เขา จั๊ด งาง ถิ ให้ เขา จั๊ด เน้า ห่ม งจ หาง นี้ ใช ใจ ฑุ่ เณ็ เ ท่าน เจ้า. 11 หจ
เซ่ วอน xอน น้น เง่า มี หน้า ม่จน หจ มี ก่ ใจ เข้า ฒอ เ หาก ว่า ขุน มา ค็๊ ซุ่ จั๊ด งาง ถิ ให้ ซุ้
อ๊ด ใจ โจ็ม พ็ เ น้น ค็๊ แม่น ความ ขุท ข้าง งาง ใจ แท่ง ความ ถิ มิ แม่น.

เจ้าพ้นาทิดเท็นเง่าให้วาง ความฑุ่ เหง ใช

12 เป็น เณ็ง น้น ให้ ก่ มี เป็น ขี้ แท่ง หจ เน่า อ่อน แหง ให้ มี แหง นั้น. 13 แง่ ทาง นั

ให้ คนพี่น้อง เพื่อว่า คนใดๆ นั้นซึ่งเข้า สิง ไว้ ซึ่ง ก็ เหมือนเท่า. 14 ให้ โอก ข่อนที่ง เสียนทั่ว ศรีษะ ใจ ซึ่ ให้ ชั่วใจ ว่า ทางใจเข้า ชั่วใจ ซึ่งเข้า มีใส เห็นเจ้า จอม ผู้ เป็นพ่อ. 15 เรื่อ ซึ่ให้ ก็ ข้านว่า ซึ่มีใส วาง ความ ทุ่ง เหงใจ เจ้า พ่อ ช่ แม้ว ซึ่มี ทาง ใหม่ เหมือ ให้ใจน แต่ท โอก นั้นมา เสีย ให้ ทั้ง ทาว แม้ว ซึ่ พา ให้ ศรีษะ ทาง ช่ใจ.

16 ข้านว่า เป็น ศเข้า ทุ ผู้ เข้า ก็ ท้ว่า ศกุเง่ง ความ เหมือ ซึ่ เหมือน เธอ ใหม่ ผู้ เป็น บุท โทท ใหม่ เจง เหมือน น้อง แจท เธา เหน้าเพื่อ. 17 พื่อ พี่น้อง ลื้ ทุ แม้ว บุน ทุ่ง มา เธอ ใหม่ แต่ใจ ความ ทอง พ่าง นั้น เป็น เหอ เจ้า ลื้ เข้า ใจ้ ขาง อ่าว ตา ว่า ท่าน ซึ่ ช่าว ทา จาว นี้ ตา ใจ ลื้ เข้า ใจ้.

18 พื่อ พี่น้อง เข้า ใจ้ มา ทอก ร่อม พุ มี ผิ ใจ้, เข้า ทอก ข่อน ใหม่ใหม่, เข้า ทอก ข่อน มีดดี มใ, เข้า ทอก ข่อน ใจม ทุใ. 19 เข้า ทอก ข่อน ใจ้ ใน เขื แสน, เข้า ทอก ข่อน ใจ้ ใน เขื เจ้า พ่า เม่ ศเห็ ทาง ใจ้ ใน แม้ว ใจ้ ท่าว ช เข้า ให้ เว้า ทั่ง เขา. 20 แสน เขา เข้า ลื้ว จอ แต่ ดา นั้น ใจ้ แม่นว่า ชก โท ใก ใจ่ โอง พุ นั้น ลื้ ซึ่ ทิน เจ้ว ท้อน ด่าน ใช่ ให้ ตาง.

21 แนว ออก มา ให้ เห็น นั้น ข้าน ทาง จาว ท่าน ไม่ เผื่ เว้า ว่า น้อง ข้าน ทาง จาว โท ช่น.

22 ทาก ว่า พื่อ พี่น้อง ใจ้ มา ทอก พุ ผิ โอน, มา ทอก เม่ เจ้า พ่า ผู้ ทู่ ดู่ ใ แม่น เม่ เสี บุ ณา เจ็ม ขึน พาน มา ทอก ข่อน พื่อ แดน ทาง พน เท้า โอม ทน เม่ มีใน. 23 มา ทอก ข่อน พื่อ บุท โทท มี ซึ่ ผู้ ขึ้น ใจ้ เม่ ขึน พาน แม้ว, มา ทอก เจ้า พ่า ผู้ ทิน วาน ศเห็ ทาง, มา ทอก มี่ ณใน ศ ก็ ผิ ผู้ ใจ้ ขาง ก็ แม้ว. 24 มา ทอก เจ้า เสีญ ผู้ จู้ น จาง ความ จาว แท้น ใหม่ มา ทอก ข่อน เขด ใจ ขอก ให้ ทุ่ ว่า ก็ เหใ เขด ท่าน อา เป็น.

25 ให้ ตอ ลื้ ทู่ า ซึ่ จ ความ เจ้า พ่า ผู้ เว้า ชู่ น้น ว่า ทาก ศเห็ ทาง ซึ่ จ ความ ท่าน เจ้า ทิด เห็น ขึ้ เม่ จุม นี้ ลื้ เข้า น่อง จ ขาง โน้ง ใจ้ ณุม เธา เข้า ขึ่ ความ ท่าน เจ้า ทิด เห็น มา แต่ เม่ พ่า ขึน พาน ลื้ ซึ่ เข้า น่อง โน้ง ใจ้ แม้ว แวน ท้าง เหใ เขา ใหม่. 26 ทาม นั้น เขื ท่าน เจ้า เสีย ให้ แสน ก็น เหน จู้ นี้ ท่าน เจ้า ใจ้ จาว แท้น จู้ ว่า เธา ซึ่ เสีย ให้ ขา น้น เหน เท่ ใหม่ เข้า แม่น แสน ก็น เม่ จุม ที่ นั้น เท็ ท่า เม่ ขึน พาน. 27 ความ ว่า ทู่ เท่ ใหม่ นั้น ข่อน ให้ ทุ่ ว่า แนว ใจ้ ข้า นั้น ข่า น้น เหน นั้น ซึ่ ออก โจ้ จ เพ่ ให้ แนว เข้า ขา น้น เหน ทู่ ชู่.

28 เป็นเหตุนั้น ฉันจึงบอกแก่ท่านทั้งหลายว่า บาปของเขาถูกยกโทษแล้ว เพราะเขารักมากมาย แต่ผู้ที่ได้รับการยกโทษน้อย ย่อมรักน้อย 29 แล้วพระองค์ตรัสกับหญิงนั้นว่า บาปของเจ้าได้รับการยกโทษแล้ว

วาง 13

เชิญให้โลมใจเจ้านาย

1 ให้มีความอดแพ้ทนเหตุผู้เหตุน้อยเสมอหน้า. 2 ท่านจงต้อนรับคนต่างหน้าด้วยความรักนั้น ดังที่ท่านได้ต้อนพระคริสต์ไว้ในใจท่านเจ้า. 3 ให้พี่น้องเชิญเหตุได้เป็นความเจ้านั้น ให้พี่น้องเชิญเหตุได้เป็นความเจ้านั้น ให้พี่น้องเชิญโปรดเสมอ เพราะพี่น้องล้วนมีมีมากเหตุเจ้า. 4 อีกพี่น้องเก่งดีนั้น ให้สงบปากนิ่งหน้าต่างๆ มีให้อดแพ้ถือศีลทน เพราะสัตว์ของพระองค์ทุกคนนั้น เจ้านายผู้ใหญ่เท่าเจ้า. 5 อีกจงรักผู้พี่น้องทุกคราวเถิด, ให้โลมใจความเจ้ามี, เพราะเจ้าเว้าว่า เขาผู้เป่าวาจาเจ้าข้าว่าผู้มเจ้าจะเก่ง. 6 เป็นเหตุนั้น ฉันเขาคุยทางนอกเว้าได้ว่า :

พระผู้เป็นเจ้านั้น เป็นเจ้าของต่อผู้ฉัน
ผู้ฉันจะกลัวเป่าข้าน เป่ามีใครจะเชิดจิตให้ผู้ฉันได้.

7 ให้พี่น้องผู้เป็นโทษพี่น้องได้ปาวความเจ้าหน้าให้พี่น้องนั้น ให้พี่จงรักเจ้าเชิดรักเจ้าเถิด แข็งให้ท่องรักษาเจ้า. 8 เจ้าเป็นฉากจิตกูมีถูกเข็ดผู้ เป่าว่ามื้อเวลามื้อนี้ จงโปรดหน้าดาดเข็ด. 9 ท่านให้ความบอกสอนความทางต่างนั้น พาเจ้าโหยใจ. ล้วนเป็นอีกคำแข็ง ผู้เป็นอีกทุ่มพรใจให้ห้าวแหงนั้น ท่องความหยุดเหตุใจ เป่าแม่นข้อนอีกกิน อีกนั้นเป่าได้รักคำให้พระสเชิดท่อง. 10 ฉันเขามีคำนโปรดเณรจะผู้เชิดอีกผู้ท้นเป่ามีแสงให้กินเถิงผู้คำนโปรดเณรนั้น. 11 ข้อนว่าพระเฒ่าได้เอาเขาโตจดตาดนั้น เณราโปรดอนเณรดี เพราะเป็นเถิงโปรดเณรมากมายใกล้ใจ เรามาเรียนเอาโปรดเดาจ้ผู้นอกจ้าง. 12 เป็นเหตุนั้น เจ้าเชิดฉันค้ำแพกกนได้ถ้วยางมีณ์ใจผู้นอกวกหยุดเหตุ เพื่อมากมายเป็นโพ่ให้แพกใจข้อนเขาเจ้ามีท่านเจ้า. 13 เหตุนั้น ให้ฉันเขาออกโปรดกา

ท่านเจ้าชู้นอกจ้าวนั้น ให้อัดใจโจมความดุ๋าวทางงาน ท่านเจ้าก็ว เอานั้น.
14 จ้อนว่างอนนี้ เข่ามีเมฆพันแท่น ทาทว่าณุมเทาข่าวทาเมฆใหญ่ ที่มีฟาวหน้านั้น.
15 เณนั้น ให้ณุมเทาดาวโหว้ความจ้องทูเป็นเดุ๋กว้เณเจ้าฟ้า ทาวเจ้าเชิญเณ
ความเว้าให้เดุ่ท่านเจ้า. 16 ทาทว่าทู่าข้มเชิดถี แท่งมีใจณุมเส่ทน เพ่วาเดุ๋งโหว้
เณแนวนี้ถ่โมมใจเจ้าฟ้า.

17 พ๋งพี่น้องให้หนึ่งความแท่งท่อง ความชู้เป็นโทน วอนจอนเพ่วาเขานั่นถ่ ถ้าเข่ง
ดุมั่งณุนพี่น้อง เขาเป็นชู้ท่าวโทจ๊ทเขาเชิดนั่นให้เจ้าฟ้าหู้ เพ่เขาที่มีความเมิงม่วน
เชิด เข่าแม่นที่มีความเจ้าพองเชิด แนวที่เข่าเป็นขาวถีให้พี่น้อง.

18 ให้ท่าวโหว้เส่ณุมน้อง เพ่ณุมน้องเดุ่ว่าณุมน้องค้ใจจ้งใจแข้วใส่มอนเชิดถี
ที่แนว. 19 ณุมน้องจ๋ให้พี่น้องท่าวโหว้ก็ม เพ่ดุ่ดองให้น้องโจงชู้ทงพี่น้องข่านจ้นี้.

ทองหาว ของแพงเท่าไหร่

20 แถ่จ๋เจ้าฟ้าชู้ที่งอาน ชู้ถกให้เจ้าเชิญณุณุมเทาทางแข้วค้นมาเขา เป็นชู้จ้ง
ชีถี เห็งท่าเขกความ จ้าวแพ้นชั่นพันชาก เข่ง. 21 จ๋เจ้าจอมชู้เป็นฟ้าห้าง แท่งให้พี่
น้องเชิดถีดุ้นดี เพ่ดีได้เชิดท่องขาวใจท่านเจ้า แท่งเชิดให้พงพี่น้องได้ถี ท่องขาว
ใจเจ้าฟ้าทาวเจ้าเชิญวาชิก ความหุ่งเทงใจให้มีชู้ทงเจ้าวาชิกจ๋งโจงหน้าชาก เข่ง
“อาแมน”

22 น้องจ๋พงพี่น้องหนึ่งความคิดเห็นนี้ เพ่วาน้องได้แทมจ๋มา ทาพี่น้องค้เข่า
ทาวความ. 23 ให้หู้ว่าเขาข่องท่านคิโมงิ๋วน้องณุมเทาแข้ว ว่าท่านมาทอดวนน้อง
แท่งท่านดีมาข่ามพี่น้อง. 24 น้องฉาทความค้กทอดทอดเดุ๋งมาหาชู้เป็นโทนพี่น้อง
แท่งโพ่เมงเจ้าฟ้า. 25 จ๋ความหุ่งเทงใจเจ้าฟ้าชู้ทงพี่น้อง.

****

ยากโท 1

ท่านโปรดแห้มข้อความพิเศษของพระเจ้าและคำสอนของพระองค์

บาป 1

1 ข้อสอบแต่ ยากโท ผู้เป็นชายใช้เจ้าฟ้าแต่งงามใช้เจ้าเสียญวายชีวิต

เฉลย: ศรัทธาของพระเจ้าและคำสอนของพระองค์

เฉลยท่านมีโรค

2 พี่น้องทั้งหลาย เมื่อพี่น้องตั้งใจ ถือบางมื่นใจทางแนวนั้น ให้ห้วางเป็นอันขุกข่างกายใจขุด. 3 พี่น้องค้ำชูแข็ว อันใจพี่น้องเฉลยนั้น เสียให้ผันใจ. 4 ข้ให้ความพี่น้องผันใจนั้น ถือบางกิ เพ่วาพี่น้องใจเสียอันถือกิ เข่า ณาดแสนอนใด. 5 ว่าทางผู้ใดทรงพ้นพี่น้องเข่าชู่ทุก ค้ให้ผู้นั้นแต่ข้อยอดเจ้าฟ้า ผู้นั้นค้ถือแนว เจ้าข้ เพ่วาท่านเจ้ามีใจอันดุให้ศรัทธาทาง เข่ามีความเจ็อนใด. 6 ทางว่าผู้ข้นั้น ให้เฉลยทำมีใจเท่าเถ เพ่วาผู้เท่าเถนั้น แข็งพอนี้ เขาถือโจมพิดโจมา. 7 ผู้นั้นทำหนีว่า เจ้าถือถือนใดหนึ่งเจ้าฟ้า. 8 เป็นศรอบใจ ใจเข่าผันท่องบางทางเจ้าเสีย.

9 พี่น้องผู้หน้าน้องตาที่ ให้ท่าวอ้างอันเจ้าฟ้าทุมพรนั้น. 10 ศรท่มี ให้ท่าวอ้างอันเจ้าฟ้าเสียให้เจ้าช่องทีโจ เพ่วาเจ้าถือถือดังข้วโจงเณถวอนพ้า. 11 ค้เพ่วาเมเฉลตาเวียนนั้น แดดห้อนท้าค้เสียให้ที่พ้าแท่วโจแข้วจองพ้าค้โหน่นโจถวอนฉนถามค้แท่วตามเหตุเข้าโจเณถนั้นถือ ศรท่มีค้ถือขุดข้ายโจ ทรงเฉลเขาทุถทางเสียอันอันดับ.

อันถือใจทั่งอันแข้วพาถ

12 ศรอัดใจโจม ทั่งอันถือค้ขุทข่าถ ว่าทางผู้นั้นอัดถือแข้ว ค้ถือถือเพาทรงฉุถเจ็ยเพ่เจ้าฟ้าถือจาวแห้นจิ้วทั่งผู้จอทเจ้าฟ้า. 13 เมผู้ใดขุทแข้วพาถให้เสียผิด ทำให้ผู้นั้นว่าเจ้าฟ้าแข้วพาถให้เจ้าเสียผิด ฮ้อนว่าความท้ายท่าจานถือมาแข้วพาถเจ้าฟ้าให้ผิดเข่าถือ แท่ถว่าเจ้าฟ้าค้เข่าแข้วผู้ใดให้ผิดข้ทเท่. 14 ทางว่าฉุศรค้ขุทแข้วพาถให้เสียผิด เมอันทุงทรยหนีวฉุนให้เสีย. 15 เมเฉลอันทาจานโปถทางแข้ว ค้เป็นอันงางโผ้ย แข้วอันงางโผ้ย ทายนั้นค้เป็นอันตาย.

ยากโท 1

16 พี่น้องทั้งหลายเอ๋ย ท่านได้ใหญ่ยิ่งกว่า. 17 อนึ่ง แห่งเรื่องใจคุณนั้น ข้ามาแต่เมื่อหน้าจนหาน ใจมาแต่เจ้าพี่ผู้ร้างดังทุเรศใจ ยังทางเจ้าพี่นั่งเข่าขึ้นแล้วแต่งเข่าขึ้นเป็นมิตร. 18ท่องว่างใจเจ้าหน้านั่น เจ้าหน้าจึ่งดลให้ญมเขาออกท่องความเจ้าหน้าเป็นกิมแม่นแท้ เพ่ญมเขาคิดเป็นท่อนคุ่อนขนข้อ อนเจ้าหน้าร้างนั้นนั่น.

หนึ่งความแต่งเสียดท่องความเจ้าหน้า

19 พี่น้องทั้งหลาย, พี่น้องค้ำชูพ่อความนี้แข้ว เคยหนึ่งให้หนึ่งวน เคยว่ากให้ว่ากโอด เคยโหง่ให้โหงโอด. 20 เพ่ว่า ความผู้สูงศักดิ์ยอดเข่าเสียดให้ความเจ้าหน้ากิท่าใด. 21 เพ่เหตุนั่น ให้วางจิตความท้าวอ่ายมุ่งพอดุ่แข้ว แต่งความอากท้าวทางงาน ให้เขาความเจ้าหน้าคิดปุกใจ่ทุกใจพ่อพี่น้องรู้นั่น เพ่คุ่องมีดเหตุนพ่อพี่น้องให้ต่องว่างคนั่ง.

22 ทางว่า พ่อพี่น้องเอ๋ย ให้เสียดท่องว่างใจเจ้าหน้า เข่าแม่นเป็นผู้คิดในที่นั่นว่าเข่าเหตุนั่น เจ้าทางแข้วเจ้ามี่. 23 เพ่ว่าผู้ใดคิดในความเจ้าหน้าแข้วเข่าเสียดท่องผู้นั่นจึ่งเป็นเหตุเข่อหน้าเจ้าพ้นแขน. 4 แม่เข่อเจ้ามี่แข้วจึ่งออกจ่ม แข้วข่มจ่ เข่าทุ่วว่าเจ้าเป็นแนวใด. 25 ว่าผู้ใดพึ่งุ่พ้นอยแต่งดาน้นั่น จึ่งเป็นอยแต่งดา ความท้ำท่างแข้วเขาใจใจ่เข่าข่ม จึ่งเป็นผู้เสียดท่อง ผู้นั่นคุ่คิดความขุทร้างพ้นอักษณคิดเสียด.

26 ว่าผู้ใดพึ่งว่าเจ้าเป็นสท่องความเจ้าหน้า ทางเข่าคิดเลมขึ้นเจ้าจึ่งเป็นอักแข้วพางเจ้ามี่ ความงางหน้าผู้นั่นจึ่งเข่ามีงังอ. 27 ความเจ้าหน้ากิมีแม่นแต่งเคุ่แท้นั่น, จึ่งให้เข่อดุขุทโทกนี้แต่งแม่หม้างคิดโข้ นอกนั่นให้เลมมี่เจ้าเข่าให้มีอักท้าวอ่ายท่างานพ้นเมอขุ่ม.

วาส 2

ติดเต็นเข่าให้ลงทหน้าส

1 พี่น้องทั้งหลาย พ่อพี่น้องเคุ่เจ้าเสียญวาขิดผู้ทุ่งเหตุใจนั่น เข่าให้ลงทหน้าส. 2ผู้เหตุ มีผู้สาทแหวนมีสีนุ่งเคุ่งุนงามเหน้ามาข่อน พี่น้องจากญม แข้ว มีผู้สานุ่งเคุ่งท้าวผ้าวณาดเหน้ามาแจกทน. 3 ว่าทาก พ่อพี่น้องเอาใจใจ่ผู้นุ่งเคุ่งุนงามนั่น แข้ว

ท่านอาจว่า เมื่อนี้แล้วก็ตามนี้. ทรงเล็งถึงหนหลัง พี่น้องเว้นทิฏฐิลามกนั่นนั่นว่า ให้มีแล้วซิท่าน ข้อว่าให้มีนี่แล้วพื้นเทศแลมุนี้นั้น. 4 ว่าเป็นแน่นั่น พี่น้องแล้วถ้านท่านจักซักถาม แล้วเป็นสิ่งที่ท่านอย่าเข้าแม่นอ่า ?. 5 พี่น้องท่านพูดเจ้าฟ้าใส่เทเอาสัตว์นี้แล้วมุม ให้เป็นสิ่งมีทางเดินแต่ใส่แล้วเจ้าใส่จ่าวแล้วว่า ถึงให้พูดสิ่งท่านเจ้าฟ้านั่น เข้าแม่นอ่า?. 6 พูดพี่น้องถูกล่าวสัตว์นี่, เข้าแม่นสิ่งมีนั่นอ่า ? ใหม่นางแต่เอาพี่น้องนั้นเทศที่นวาน. 7 เข้าแม่นเราหนั่นอ่า ถูกล่าวถึงจ้างนาม อนิใส่ มอบข้าวให้พูดพี่น้องนั่น. 8 ว่าพี่น้องเสียท่อยอดแต่ดาแท้เถิดพึงยางฟ้าหอกสว่าว่า “ท่านพี่น้องข้านเมื่อเถิดท่านมีเจ้า” พูดพี่น้องก็เสียถิแล้ว. 9 ว่าทาท พูดพี่น้องเขาหน้าสิ พูดพี่น้องก็ฉัตถ, อดแต่ดาก็ที่นวานพี่น้องว่าเป็นสิ่งขันขาดทาดถ้อย. 10 ข้อนว่าผู้ใดเสียท่อยอดแต่ดาเพื่อถูกความ ตาว่าฉัตถความสิ่ง ผู้นั่นก็ฉัตถอดแต่ดาเพื่อ. 11 เพ่ว่าท่านเจ้าเว้าใจ้ว่า ท่าถิ้นถูกจุดมีท่าน, แล้วถูกเว้าใฝ่ว่า ท่าน้ำสิ, เถิดนั่น พี่น้องเข่าใส่ถิ้นถู ทาทว่าน้ำสิ พี่น้องก็เป็นผู้ขันขาดทาดถ้อยอดแต่ดา. 12 พี่น้องให้เว้าแต่เสียเถิดสิ่งใจ่ที่นวาน ทางอดแต่ดาท้าท่าง. 13 เพ่ว่าอักทินวาน เข่ามีความอันดูทิ้งผู้เข่ามีความอันดู ทาทว่าความอันดูนั่นแพ้อักทินวาน.

เล่เข่าเสียก็เข่ามีขวงจ่อง

14 พี่น้องพูดแล้ว ว่าผู้ใดชี้เว้าว่า เจ้าเล่ ทาทเข่าเสียท่อยชี้มีใจอนใด ความเล่นั่นต่อยเจ้าให้ม่อยขางใส่เข่า ? 15 ว่าพี่น้องถึงดาย เข่ามีเล่นุ่ง, เข่ามีเถิ้นนี้ลักทินพี่ดอมมี้. 16 ว่ามีผู้ใด ทรงพูดพี่น้องเว้าทิ้งเขาว่า ให้ชุกข่าง, นอนอุ่นทินอิ่ม ทาทว่าเข่าใส่เอาแนวเขาถามแลนนั่นให้ ชี้มีขวงจ่องใส่. 17เถิดนั่นด้ อักเล่ก็แฟกหนว่าเข่าเสียท่อย ความเจ้าเล่นั่นก็ตายแล้ว.

18 ทาทว่าถ้านสิชี้เว้าว่า ผู้ขาเล่ ผู้ขาเสียท่อย, เสียให้ม่อยเข่งดู ! เจ้าเล่ ทาทเข่าเสียท่อย อักม่อยเล่แต่เสียท่อยนั่น ม่อยชี้เสียให้เจ้าเข่ง. 19 เจ้าเล่ข้อเข่ามีเจ้าฟ้าผู้ถึงว่า แนวนั่นใส่แล้ว ! ผู้ข้าวก็เล่แฟกหนจ้านจาวโทษ. 20 โอ้ ! สิ่งเอย

ยา โก 2

เจ้า แต่ แลง ผู้ เข่า? เดู่ เข่า เสีด ท่อย ลี้ เข่า มี ยาย จ๋ง. 21 เม่ เดู่ ท่าน อ๊ ยา ตาม เจ้า ปู่ ณุม เตา โด้ เอา ฮู ณาก ขุท ตาย เจ้า มา เณ็น เห็ง ที เณ็ น้น ลี้ โด้ ความ ถิ มี แม่น ท่อย ยาย เสีด เข่า แม่น อ่า? 22 พ้ง พี่ น้อง ลี้ เห็น แข้ว ท่าน อ๊ ยา ตาม เดู่ แห่ง โด้ เสีด ท่อย. ข้อน โด้ เสีด ท่อย น้น จ๊ท เดู่ จี่ ง โด้ ถิ. 23 ความ ยาง ฟ้า ลี้ แม่น แท้ โด้ เว้า ว่า ท่าน อ๊ ยา ตาม เดู่ เจ้า ฟ้า, เจ้า ฟ้า ว่า จ๊ท เดู่ น้น เจ็น ความ ถิ มี แม่น ให้ ท่าน แข้ว เจ้า ฟ้า แลท ท่าน ว่า คู่ ว้าน เตา. 24 พ้ง พี่ น้อง ลี้ เห็น แข้ว ตุ้ ใด เจ้า ฟ้า ว่า ถิ กี้ ลี้ ข้อน โด้ เสีด ท่อย เข่า แม่น เดู่ ที่ น้น.

25 เณ็ ถ้อ ทั ง แม่ ยา ตาย ตุ้ ทู้ ณาย มี่ โด้ ห้อน ตุ้ ฉ่อม ความ แข้ว ให้ เรา ลั น เม่ ทาง อั น เจ้า ฟ้า ห็ ว่า เจ็น ผ ถิ กี้ ลี้ ข้อน โด้ เสีด ท่อย เข่า แม่น อ่า?. 26 เณ็ ว่า มี่ ลิ ง เข่า มี มี่ ง ณุน ลี้ ตาย แข้ว เณ็ ใด เดู่ เข่า เสีด ท่อย ลี้ ตาย แข้ว เณ็ น้น.

วาย 3

ขี้น ขึ้น ความ

1 พี่ น้อง ถือ ทแพ ท่าพา ทน เจ็น จุณ ทุาย ผ พี่ น้อง ลี้ ทู้ แข้ว ว่า ณุม เตา เจ็น จุณ งอก xอน น้น ตุ่ ตุ้ ทิน วาน เผิท เณ ตุ้ อั น. 2 ข้อน ว่า ณุม เตา เสีด ฉิก ตุ่ เง จ๋ง เห้ ว่า ตุ้ ใด เข่า โด้ ฉิก ทาง งาท เว้า ตุ้ น้น ลี้ ถิ แข้ว, แข้ว ทู้ ง เลม มี่ เจ้า โด้ ใผ่. 3 ว่า ณุม เตา เอา โณ่ ง ใจ่ โจ ง มา เพ่ ให้ มน พ้ง ความ ณุม เตา ลี้ โณ่ ม เห็ง โต มน จ ง มา โด้. 4 ให้ เง จ๋ง ดู! เต ลี้ แง ทน ทา ว่า เจ็น เห่ ใหญ่ ตุ้ โจม ทุ จ๋ง พ็ด จ ง มา ทาท ว่า เห่ น้น ลี้ ทู้ จั น จ ง มา ท่อย ริ้ พาย ท้าย เห่ โถ น น้อย ผ ตาม ใจ นาย ท้าย เห่ มัท. 5 ขี้น ลี้ แง ท น้น ถิ เจ็น ท่าง น้อย ผ เว้า ท่าว อ้าง จ๊ท ใหญ่ โด้.

6 ขี้น น้น ลี้ เจ็น เณ็ จุ ผ ห้าย อ่จย มจ หอง พื้ ง ม ง ขุม ทิก ตุ้ ทั ง มี่ ลิ ง เตา เจ็น จุ ผ เดา โน้ ดู่ จ เย จุ ผ น้น ทิก แง ด มา แต่ ม ง ง าง โก้ จ ให้ อิ วาย. 7 ดู่ แนว ฉ ด, ฉ ด ง้า, โต โนท, ฉ ด โต่ ตาน, ฉ ด ตุ้ นั้ เง้ เอา มา แลง โด้ ตุ้ ผ โด้ โณ่ ม มน ให้ พ็ ง ความ แข้ว. 8 ทาท ว่า ขี้น น้น เข่า มี ใด แลง งอก โด้. มน เจ็น แนว ห้าย อ่จย ท่า จาน เท แห ง ดู่ แลง xอน โด้ เจ็น อ่าย เข่ เม่า เสีด ให้ ทาย. 9 ณุม เตา ขุ้ ขี้น ฉ อ ง ทู เจ้า จอม ตุ้ เจ็น ฟ้า แต่ ง เจ้า พี่ ณุม เตา แข้ว พ็ ง เตา ลี้ ขุ้ ขี้น น้น ด่า พาง ผ ตุ้ เจ้า ฟ้า ขั น ที่ ทุ่น ท่าง แง ท ท่าน เจ้า. 10 ความ ฉ อ ง ทู

ยา โท 3

ความดำ หาย ล้ ออก มาโลง ก็ว พ่ พี่ น้อง เอ๋ย เข้า ผู้ ให้ เป็น แนว นั้น. 11 ผู้ ให้ นี้ หาน นี้ ใหม่ ออก หนึ่ง ขึ่ ก็ว ทน เข้า? 12 พ่ พี่ น้อง เอ๋ย ท เล่ ผู้ ออก หาก ทอก รู้ อ่า? ข้ ว่า เจ หาก อีก ผู้ เป็น หาก เล่ รู้ เข้า? เหง นั้น นี้ เล็ม ผู้ ขึ่น เป็น นี้ ง่าง เข้า รู้.

ความทุก ขนน มา แต่ เหงใจน

13 ทรง พ่ พี่ น้อง ผู้ ใด ทุก ทาย ขนน ข้อย ขู้ ทุก ล้ ให้ ผู้ นั้น เป็น สุ ผู้ ผู้ ถ มีก แสง, ใจ อ่อน หวาน เก่ง ขู้ ทุก. 14ว่า หาก พ่ พี่ น้อง ใจ เก่ง แทน ใหม เสีด มีก ใหญ่ ใส่ จุ ล้ ฆา รู้ ท่าว อ้าง แต่งทำ ขึ้น ทาย แล แท้ ทาย ความ หัง ความ ถ มี แม่น แท้. 15 ความ ทุก ขนน แนว นี้ เข้ามา แต่ เมง หน้า ขึน ฟาน อน นั้น เป็น ความ ทุก ขนน เมงจุม เป็น ทาง เท่า ง่าน แต่ง เป็น ทาง ฉ ข้าย. 16 เพ่ว่า ง่อน ใด มี ความ เก่ง แทน มีก ใหญ่ ใส่ จุ ง่อน นั้น หนู่ง หาว ข้าย เท่า ง่าน. 17 ความ ทุก ขนน มา แต่ เมง หน้า ขึน ฟาน นั้น ท่อน จัก อ่น เพ็ด ลี่ แม่น ความ ถ มี แม่น, ความ ที่ง ใจ ง่าก หาน ณาน ม่รน ฟ้ง าย, ความ อ่น ดุ รู้ าง ถ, เข้า เขก หน้า ส, เข้า หน้า ฝั่ ใจ โลด. 18 ผู้ มี ความ ที่ง ใจ หม่าน ความ ที่ง ใจ จ๋ง รู้ ทั่ว ความ ถ มี แม่น.

วาย 4

เจ็ดสุ ข่าย เมงจุม

1 อน ใด เจ็ด ให้ พ่ พี่ น้อง ทั่ง หน แต่ง เจ็ด ให้ พ่ พี่ น้อง ฉีด น้อง ห้อง เจ็ง หน เข้า แม่น จัก หุ ง หรง แต่ รู้ แต่ มี นั่น อ่า เจ็ด ให้ พ่ พี่ น้อง ฉีด หน. 2 พ่ พี่ น้อง แต่ รู้ หาก เข้า รู้ ล้ น้าหน หุ ง หรง เข้า รู้ ล้ ฉีด น้อง ห้อง เจ็ง หน พ่ พี่ น้อง เข้า มี ล้ ข้อน เข้า รู้ จ. 3 พี่ น้อง จ หาก เข้า รู ล้ ข้อน จ เพ่ ผู้ เอา รู ง้ ง าง ใจ เร้า หุ ง หรง. 4 โอ! สิ้น ดุ้ เอ๋ย พ่ พี่ น้อง เข้า ขู้ อ่า ผู้ ใด เป็น ข่าย เมงจุม ล้ เป็น ผู้ ณีด ดู เร้า น้า. เป็น เหง นั้น ผู้ ใด มีก เมงจุม ผู้ นั้น ล้ ณีด ดู เร้า น้า. 5 พี่ น้อง หนึ่ว่า เข้า มี งรง จ่ อ่า อน พ้ง าง น้า เว้าว่า เร้า น้า เจา ดอม มี เณรน ให้ ขู้ ท้ง ณุม เหาน้น. 6 หาก ว่า เร้า น้า ให้ ความ หู่ เหง ใจ ห้ม ใหม่. เป็น เหง นั้น พ้ง าง น้า จ่ เว้าว่า: เร้า น้า ก่ โน้น ท้ง สุ ข้าย เท่า ง่าน ให้ ความ หู่ เหง ใจ ผู้ เท่น ใจ โจ.

7 เป็น เหง นั้น ให้ พี่ น้อง ใจ ถ มี ม่รน ฟ้ง ความ เร้า น้า ก่ โน้น ท้ง ฉ ข้าย แข้ว มน ขู้

ฮา โท 4

พาฮ ซ์พี่น้อง. 8 ให้พ้องพี่น้องเห็นามาจึงเจ้าพ้า แข้วเจ้าพ้าคั้ดุ่มาจึงพี่น้อง พ้องสงางเธอ ฆ่ะฮมั ให้แพท สฆอง ใจ ฆาท ฆาง ใจ ให้แพท ใฆ. 9 ให้ โน้เห้า พอง, ให้ ร้ก โจ้ม ดุ่าง ให้ ความม่ร้นทร ทาฮ เป็นร้ก ให้ จ้ท เม้ง ม่ร้นทาฮ เป็นจ้ท เห้า พอง ใจ. 10 พ้ง พี่น้องเธอ ให้ ท่ร้น ใจ โฆง ก่ พ้า เจ้า จอม ฮุ่ เป็นพ้า แข้ว เจ้าพ้า ดุ่ ทุ่ม พร้ น้ัน.

ท่า ท่าว ความ ทา ด้อฮ ใฆ่ พี่น้อง

11 พ้ง พี่น้องเธอ ท่า งาท ดุ ง่าฮ ทาฮ งาง ทน, ฮุ่ งาท ดุ ง่าฮ ท้ ว่า ท่าว โท้ฮ ใฆ่ พี่น้องเจ้า ฮุ่ น้ัน คั้ ดุ ง่าฮ จอง แท่ง ดา. ว่า พ้ง พี่น้องท่าว โท้ฮ ใฆ่ จอง แท่ง ดา พ้ง พี่น้องคั้ เง่าท่อฮ จอง แท่ง ดา น้ัน แข้ว ทาฮ เป็นฮุ่ ทิน วาน จอง แท่ง ดา. 12 เจ้า พ้า ท่ น้ัน เป็นฮุ่ แท่ง จอง แท่ง ดา แท่ง เป็นฮุ่ ทิน วาน เจ้า พ้า เป็นฮุ่ เฮ็ด ให้ ฆ่อฮ งาง โน้ฮ แท่ง เฮ็ด ให้ ทาฮ ร้ก พ้ง พี่น้องเป็นฮุ่ ใด ใฆ่ ท่าว โท้ฮ ใฆ่ พี่น้องข้าน ใฆ้ เหน จึ เจ้า.

13 เหล้ น้ัน ก็ พ้ง พี่น้องเธ้ฮ เจ้า ว่า มั้ น้ั ท้ ว่า มั้ งุ้ท หนุ่ม เหา ฉุ่ ร้ง เม้ง น้ัน เม้ง น้ั ฉุ่ ช้ง ฮุ่ ท้ น้ั ง แข้ว ฉุ่ ค้า ฆาฮ เธา พ้า. 14 ทาท ว่า พ้ง พี่น้องเง่า ทู่ จ้ท มั้ งุ้ท ว่า ดุ่ร เธ้ฮ พ้ง พี่น้องฉุ่ เป็น แนว ใด ดุ่ร เธ้ฮ เหา เป็น เหล้ นี้ พอท ค้าง ฮุ่ โฆ่ง วาว แข้ว คั้ เป็ฮ ร้ง. 15 ว่า ฉุ่ เจ้า แนว น้ั ให้ เจ้า แนว นี้ ฉุ่ ก็ ว่า เจ้า พ้า เง่า มีความ ซ้ง หนุ่ม เหา ฉุ่ มี ดุ่ร เธ้ฮ ชั่น พ้า ว่า ฉุ่ เฮ็ด อน นี้ ท้ ว่า อน น้ั. 16 ทาท ว่า ร้ วุ้ นี้ พ้ง พี่น้องร้ก ท่าว อ้าง ความ ใหญ่ ใส่ ฆ่ง ความ ท่าว อ้าง แนว นี้ เง่า ก็. 17 เป็น เหล้ น้ั ฮุ่ ใด ใฆ้ ว่า อน ใด เป็นจ้ท ก็ ทาท เง่า เฮ็ด ฮุ่ น้ั จึ่ง มี งาง โน้ฮ.

วาฮ 5

ก็ด เห็น ส่ง มี

1 นี้ ก็ พ้งพี่น้องเธ้ฮ ให้ แหน ร้ก แท่ง โจ้ม ดุ่าง ข้อน ความ โน้ เงาง มี่ ณ์ ใจ ฉุ่ มา โพท ใฆ่ พี่น้อง. 2 อน พี่น้อง ท่ง มี้ คั้ เหม็ด โจ้ง แข้ว ซ้ร้ง เร้ โพ มอก คั้ ท็ด ทิน. 3 เง็น ค้ หล่อ พี่น้อง คั้ เหน้า พ้ง น้ั พ้ง น้ัน ฉุ่ เป็นจึ่ง ก่ โหน่ พี่น้อง ฉุ่ เด้า มี่ ค้ พ้ง พี่น้องเหล้ ร้ฟ เด้า เฬ่ พ้ง พี่น้องร้ก ท้อน ท็ม เง็น ค้ ร้ว ง่าง ท้า ซุ ก 4 ให้ เง่ง ดุ ค่า จ้าง ส่ ทั่ว เหน้า นา หล่อ พ้ง พี่น้อง, อน พ้ง พี่น้องร้ก ทิน ทร เรา น้ั คั้ ค็น ท่าว นั้น เร่ง แหน ด่าง โน้ พ้ง ส่ ทั่ว เหน้า น้ั พอก ท, เจ้า

จอม ฮุ เจ็น พ้า. 5 พี่ น้อง ทิน ฮู พั้ง เม่ง ขุม นี้ เจ็น เท ด้า เจ่ง พี่ น้อง ได้ จี้ ง่ ลิ ง ให้ มี เน้ ลอง ด้า มื้ น้า . 6 พี่ น้อง ได้ ทิน วาน ใจ่ เห้ จ แท่ ง น้า ฮ ฮุ เง่า ฉิล เจ่ า ลิ้ เง่า ได้ ก่ เณ่น พี่ น้อง.

ให้ อัก ใจ เจ็ม แท่ ง ท่าว โพ้

7 เจ็น เณ่ ง นั้น พ้ ง พี่ น้อง เอ็จ ให้ อัก ใจ เจ็ม ห้น เจ้า จอม ฮุ เจ็น พ้า เจ่ ง ม่า. ฮ เจ็ด โข่ ใน่ น่า ลิ้ ลอง ด้า เน้า ม่าท หม่าท ห้ พั้ ง ฉิน เจ่ า, เจ่ า ลอง ด้า ห้น ว่า พ้า เณ่น ทจ ม่จ ห้า ม่จ . 8 พี่ น้อง ลิ้ ให้ อัก ใจ เจ็ม เจ่ม ใจ ด้า เณ่ ง นั้น แจ่ท ทน. ให้ เอ่า ใจ ใจ่ เพ่ ว่า น้อน จี้ เจ่ เจ้า จอม ฮุ เจ็น พ้า ฉี่ ม่า แจ้ว. 9 พ้ ง พี่ น้อง เอ็จ ท่า เจ็ม ให้ ทน เพ่ เจ้า พ้า ฉี่ เง่า ทิน วาน พ้ ง พี่ น้อง รู้ เจ้า จอม ฮุ ทิน วาน ได้ จ้น ฮู พั้ ง จ่าท ท แจ้ว. 10 พ้ ง พี่ น้อง เอ็จ ให้ จื้ว เณ่ จ่าจ ม่ ณ่ ใจ เจ็ด ท่อจ ท่อจ แฉ่น ฮุ จ่าว ลวาม เจ้า พ้า ฮุ เอ่า ฉี่ เจ้า จอม ฮุ เจ็น พ้า จ่าว น้ น. 11 ให้ เจ่ ง ดุ ณุม เจ่า เห็น แฉ่น น้ น จื้ว เณ่ เจ่ า ลิ้ ฆท จ่ ง. พ้ ง พี่ น้อง ได้ ใน ณ่าว ท่าน โจ่ จ ได้ จื้ว เณ่ จ่าจ ม่ ณ่ ใจ พ้ ง พี่ น้อง ลิ้ ได้ เห็น แจ้ว ห้า ฆด ม่า เจ้า จอม ฮุ เจ็น พ้า ลิ้ มี ลวาม อั่น ดุ ม่.

12 พ้ ง พี่ น้อง เอ็จ ท่อน จ๊ท อั่น เพ็ลน้ น ท่า ได้ ทิน พ่าง อ้าง บอล พ้า ข้ ว่า ลิน, ข้ ว่า แน่ว อั่น, อน ใล แม่น ลิ้ ว่า แม่น, อน ใล เง่า แม่น ลิ้ ว่า เง่า แม่น เจ้า พ้า จี้ ง ฉิ เง่า วาน โห้ จ ใจ่ พ้ ง พี่ น้อง.

13 มี ฮุ ใล โณ่ ใจ เง่า ? ให้ ฮุ น้ น ท่าว โพ้. มี ฮุ ใล ม่ เณ่ น เม่ง เง่า ? ให้ ฮุ น้ น ณ่ จ ฆ้อง ท่.
14 มี ฮุ ใล เจ็ จ เจ็น เง่า? ให้ ฮุ น้ น แฉ่ท ฮุ เง้า ฮ แท่ เลน โพ้ เลา ม่า ท่าว โพ้ ให้ เจ้า แจ้ว เอ่า นี้ ม่น ห้าน ทอม ท่า ฮุ น้ น ใน ฉี่ เจ้า จอม ฮุ เจ็น พ้า. 15 ว่า เจ่ ท่าว โพ้ ลิ้ ฉี่ เจ็ด ให้ ฮุ เจ็ จ น้ น ถิ. เจ้า จอม ฮุ พ้า ลิ้ ฉี่ เจ็ด ให้ ม่น ถิ ห้าว ฐ้ น ว่า ทาท ม่น ได้ เจ็ด จ จ เจ้า พ้า ลิ้ ฉี่ จ่าง ให้. 16 เจ็น เณ่ ง น้ น ให้ พ้ ง พี่ น้อง โท จ๊ท ฉิล ใจ่ ทน, ท่าว โพ้ ให้ ทน, เพ่ ว่า จ๊ท พ้ ง พี่ น้อง เจ็ จ ลิ้ ฉี่ ถิ. ฮ ทุ ฮุ ถิ นี่ ท่าว โพ้ มี ลวาม เณ็ด ฉี่ เจ็ด ให้ ได้ จ าง ถิ. 17 ห่าน อ เจ็ จ าลิ้ เจ็น ฮ เณ่ ง เลา, ห่าน เจ่ ท่าว โพ้ แล่ ง เง่า ให้ พ้า เณ่น พ้า ลิ้ เง่า เณ่น ใจ่ แฉ่น ถิน จ าม จี้ โทท เจ็น.
18 แจ้ว ห่าน ลิ้ ท่าว โพ้ แล่ ง เท่ จ ใพ่ พ้า จี้ ง เณ่น ใจ่ แฉ่น ถิน จี้ ง ได้ เน้า ม่าท หม่าท ห้.

19 พ้ ง พี่ น้อง เอ็จ ว่า ฮุ ใล ทจ พ้ ง พี่ น้อง ฉิล ก่ ลวาม ถิ มี แม่น น้ น, ว่า ฮุ ใล เจ็ด ให้ ฮุ น้ น ท่าว ค้น ม่า. 20 ให้ ทุ ว่า ฮุ ได้ ท่อจ ฮ จ าง ฮุ จ ณ่อจ ข๊ จ๊ท ม่น ฉิล น้ น ค้น ม่า ลิ้ ได้ ท่อจ มี้ ง ณ เณ่ น ฮุ น้ น ณ่อจ ท าจ, แจ้ว จ าง โณ่ จ ทุ าจ แน่ว ลิ้ ได้ จ่าง ให้.

1 เปโต 1

ข้อพระคัมภีร์ที่ใช้ในการสอนครั้งนี้

บทที่ 1

1 เปโตร อัครสาวกของพระเยซูคริสต์ ขอคำนับมายังคริสเตียนที่ได้รับเลือกไว้ ซึ่งกำลังอาศัยอยู่ตามที่ต่างๆ ในแคว้นปอนทัส กาลาเทีย คัปปาโดเกีย เอเชีย และบิธีเนีย. 2 ตามแผนการของพระเจ้าพระบิดาที่ทรงรู้ล่วงหน้าแล้ว ว่าพระองค์จะทรงเลือกคุณ โดยการทำให้คุณบริสุทธิ์ด้วยพระวิญญาณ เพื่อให้คุณเชื่อฟังพระเยซูคริสต์ และรับการประพรมด้วยพระโลหิตของพระองค์. ขอให้คุณได้รับพระคุณและสันติสุขเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ.

ความหวังอันมีชีวิต

3 ขอสรรเสริญพระเจ้า พระบิดาของพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา ผู้ทรงมีพระเมตตาอันยิ่งใหญ่ ทรงให้เราเกิดใหม่ ความหวังอันมีชีวิตของเราจึงมั่นคง เพราะพระเยซูคริสต์ทรงเป็นขึ้นจากความตาย. 4 พระองค์ทรงให้เรามีมรดกที่ไม่มีวันเสื่อมสูญ ไม่มีมลทิน และไม่มีวันเหี่ยวเฉา มรดกนี้สงวนไว้ในสวรรค์สำหรับคุณ. 5 ส่วนคุณนั้นมีพระเจ้าคุ้มครองด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์ เพราะคุณมีความเชื่อในพระองค์ และความรอดนี้จะปรากฏให้เห็นในเวลาสุดท้าย.

6 ดังนั้นคุณจึงมีความยินดีอย่างยิ่ง แม้ว่าในขณะนี้คุณจำเป็นต้องทนทุกข์ลำบากด้วยการทดลองต่างๆ นานา 7 เพื่อว่าความเชื่อที่แท้จริงของคุณจะได้รับการพิสูจน์ ซึ่งมีค่ายิ่งกว่าทองคำที่ต้องผ่านการหลอมด้วยไฟ ความเชื่อนี้จะนำมาซึ่งการสรรเสริญ พระสิริ และเกียรติยศ เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จมาปรากฏพระองค์. 8 ถึงแม้ว่าคุณจะไม่เคยเห็นพระองค์ แต่คุณก็รักพระองค์ และแม้ว่าตอนนี้คุณยังไม่เห็นพระองค์ แต่คุณก็เชื่อในพระองค์ และเปี่ยมด้วยความยินดีอันรุ่งโรจน์ที่ยากจะบรรยายได้. 9 เพราะคุณกำลังได้รับความรอดจากบาปของคุณ ซึ่งเป็นจุดประสงค์ของความเชื่อของคุณ.

10 ผู้เผยพระวจนะได้ทำนายถึงพระคุณที่คุณจะได้รับนี้ และได้ค้นคว้าอย่างขยันขันแข็งเพื่อจะได้รู้ความหมายของคำพยากรณ์เหล่านี้. 11 พวกเขาได้พยายามที่จะรู้ว่าเวลาและสถานการณ์ใดที่พระวิญญาณของพระคริสต์ซึ่งสถิตอยู่ในพวกเขาได้ทำนายไว้ล่วงหน้าถึงความทุกข์ทรมานของพระคริสต์ และพระสิริรุ่งโรจน์ที่จะตามมา

เอฺ ท่าน เจ้า อ่าว ดุ ใจ้ ดอก อัท เจ้า ฆา ขัด ตุ้ ฆาง มี่ แท่ ความ ทู่ เท่ ใจ ตุ้ มา ขุน ทุ่ อัท ฆาง มี่ นั้น. 12 เป็น อัท ถึน ความ ให้ สุ้ ข่าว ความ เจ้า พ้า นั้น ทู้ ว่า อัท แฝน เรา เสีด นั้น เข่า แม่น เพ่ เรา ท่า ใด แม่น เพ่ พ้ เพี่ น้อ เจ้ ใจ้ นั้ แฝน ถึ้ ข่าว ฆ่าว ใจ เท่ ค้ ถึ้ เว้า พ้ อัท นั้น ให้ พี่ น้อ แข้ว แม่น เจ้า ฆึน ใจ ตุ้ ใจ้ ใจ่ มา แท่ เม่ พ้า ฮึน พาน อัท นี้ พ้ แอุน สุ้ เม่ พ้า ค้ แอ่ เก้า ไม่ ใน ใจ.

เจ้า พ้า ฆอ ทน อัท ทึน ฆ้ สุ้

13 เป็น เถ้ นั้น ให้ ฐ้ น ฐา พึน ใจ ให้ ถิ มี ความ ใส่ มอน พั้ ความ ทู่ เท่ ใจ นั้น ใจ้ น เท้า เพน ทุ เพี่ น้อ ตุ้ ถึ้ ความ ทอ ฆา เม่ เอุ เจ้า เสีญ ใจ มา. 14 เพี่ น้อ เป็น ขุท สุ้ พึ้ ความ ทู่ า ถึ้ ฆ้ อ ดุ เ ร้ ฉ ใจ้ ฆ้ า ท า ง า น เถ้ เม่ เอุ เพี่ น้อ ทู้ ทึน ถึ้ พั้ เข่า ดอก. 15 ท่าน เจ้า อัท ท า เพี่ น้อ ให้ เป็น สุ้ ทู่ เท่ ใจ เถ้ นั้น เพี่ น้อ ค้ ให้ เป็น สุ้ ทู่ เท่ ใจ ฆา ท อ่อน ถ่าน พาน. 16 ค้ เพ่ มี ความ จึน ใจ้ ว่า ให้ พ้ เพี่ น้อ ทู่ เท่ ใจ เพ่ ว่า เท า ค้ ทู่ เท่ ใจ.

17 ว่า ท า ท เพี่ น้อ ท่า ว ใพ้ แล่ ร พั้ เท่าน เจ้า, สุ้ ทึน วาน อัท ดุ้ ส ท่อ ฮ ขุ เ ร้ เสีด นั้น เข่า ถึ้ เฆ ท พ้า สุ้ ใด. ต า ว่า พี่ น้อ แถ ท ว่า “ เจ้า พี้ ” ค้ ถิ ให้ มี ความ เพี้ ฮี ดุ้ เอุ ท้ น จุ ดุ เ พั้ เม่ ขุ ม นี้. 18 พี่ น้อ ทู้ แข้ว ว่า ท่าน เจ้า ถึ้ ใดุ้ เอ า พี่ น้อ ออ ท ร้ ดุ เ ร้ ฮ ทึน สุ้ ท้ า ฮ อ ร ฮ ท า ง า น เถ้ พี่ น้อ ถึ้ เสีด มา แท่ ดุ เ เจ้า เร้ ฮ ปุ้ อัท นั้น เข่า แม่น เอ า เอุ้ ถ อ เ น ค้ แน ว ทู้ ข า ฮ ข้ ร ฮ ใดุ้ เอ า ถึ้ ท่า ใด. 19 ท า ท ถึ้ เอ า เฆ ด เจ้า ฆา ขัด ค่า แพ ใดุ้ เอ า, เถ้ เฆ ด โท ฮี เข่า มี ความ เจ้, เข่า มี ทอ ฮ ข้ว. 20 เจ้า พ้า ถึ้ เฆ ท เจ้า ฆา ขัด ใจ้ ท่อ น ร้ า เม่ ขุ ม ให้ ท่าน เจ้า ออ ท มา ฆ้ า ท้า ร ด นี้ ค้ เพ่ ดุ่ อ ฮ พ้ เพี่ น้อ. 21 ข้ อ น เจ้า ฆา ขัด นั้น พี่ น้อ ฐิ้ ถึ้ โฆ้ ใจ เอุ เจ้า พ้า, สุ้ ถ ด ให้ เจ้า ฆา ขัด ต า ฮ แข้ว ค น มา , แข้ว เอ า ความ ทู่ เท่ หน้า มา ต า ให้ ท่าน เจ้า ท้ น ว่า อัท เอุ แท่ ความ ใส่ มอน พี่ น้อ โฆ้ ใจ ฟั น ทึ ง เจ้า พ้า .

22 พี่ น้อ ถึ้ ร า ท ร้ ใจ พี่ น้อ ให้ แพ ท ร พั้ ความ ถิ มี แม่น ฆา ว มี ความ ดอก แพ เพี่ น้อ แท้, ให้ พี่ น้อ ดอก แพ ท น แพ้ น หน้ น ตั้ ว. 23 ข้ อ น ว่า พี่ น้อ ถึ้ ออ ท ใฝ่ แข้ว เข่า แม่น ออ ท พั้ แน ว ขุ ท ทู้ เ ร้ ฮ เน า ท า ท ถึ้ ออ ท พั้ แน ว ขุ ท เข่า ทู้ เ ร้ ฮ เน า ค้ แม่น ออ ท พั้ ความ เจ้า พ้า มี ดุ เ ชั่ น ฟั น ดุ า ถ เร้ ฮ. 24 ข้ อ น ว่า :

1 เปโต 1

ส เพื่อ ทุาส เป็น เณร ท ทั้า
เรา ดุน ตาม แผท วอท ทั้า
ท ทั้า แท่ว เหต ตัว วอท มน ล้ ใหุ่น ใจ.
25 ทาท ว่า ความ เร้า จอม ฮุ้ เป็นหน้า ขึ่น หมัน ดุาด เข่ส
ความ เร้า หน้า นั้น ล้ แม่น น่าว ใx เพ ได้ ว่าว ให้ พี่ น้อ ทุ้ แข้ว.

วาส 2

ด่าน มี ดุ่ เข่ส แท่ หน ส แพท ใx

1 เป็น เณร นั้น ให้ พี่ น้อ วาง ร้ ความ หนี่ อ่ เช ข้าส หา จาน นั้น เหม็ด, ความ แข้ว พาง
ดุ่ แน่ว, หน้า นี่ ใจ โลด, เท็ แทน แท่ ความ ดุ ง่าส หาส วาง. 2 ให้ เป็น เณร เล็ท น้อส oon
ใหม่ ใส่ มอน ทิน นี้ ในม แพท ใx หาง มี่ ณ เน เพ่ ว่า เม่ ทิน นี้ ในม ดุ่ เสีด ให้ พี่ น้อ ใหุ่
หมั้า น่อส ร้ วาง ใน้ส. 3 รู้ พี่ น้อ ได้ ทุ้ เห็น ความ ถ เร้า จอม ฮุ้ เป็น หน้า.

4 ให้ มา หา ท่าน เร้า ฮุ้ มี ดุ่ เข่ส เณร ด่าน ฮุ้ ส ได้ ลุ้ม ร้ แข้ว ว่า เข่า มี ค่า ร้ ง หาท
ว่า เร้า หน้า ได้ เอา รั้ว ให้ เป็น ด่าน ค่า แพ. 5 พี่ น้อ ล้ เป็น เณร ดุ่ เข่ส ด่าน นั้น ถ พี่ น้อ
เม่ ใจ ให้ เร้า หน้า ก้ ทั้น เป็น เหน ตัว เหา หาง มี่ ณ เน เป็น หม ทุ ง โทท แพท ใx เพ่ ตัว
เณ หาง มี่ ณ เน จี่ ง โลม ใจ เร้า หน้า หาง เร้า เสี ณุ วา ขิด. 6 เพ่ มี ความ แท้ม รั้ว พั้ ฟัง
ขาง หน้า แข้ว :

ให้ เข่ ง, เหา วาง ท่อน ด่าน ส โจ ผั้ เม ถิ โอน
เป็น ท่อน ด่าน หมุน หมัน แท่น ได้ เขท รั้ว แข้ว
เป็น ด่าน มี ค่า แพ ฆุด
ฮุ้ เข่ ด่าน มี ดุ่ นั้น ดุ่ เข่า ร้ ขาง ใส่ มอน.
7 ด่าน ค่า แพ นั้น เป็น ถ ให้ พี่ น้อ ฮุ้ โผ ใจ เข่
หาท ว่า ฟ ส เข่า เข่ ด่าน ด่าง ท่ ลุ้ม ร้ แข้ว นั้น
ด่าน นั้น ด ได้ หาส เป็น ด่าน หมุน หมัน แท่น ค่า แพ ฆุด.

8 เป็นก่อนเสีดให้เราต้องถูก
เม่ต้องก่อนคี้เข้มโหง
เราต้องก่อนคี้ข้อนเรา เข่าหนึ่งความเจ้าพ้า
เจ้าพ้าโด้ถือโว้ ให้เราเป็นแนวนั่น.

9 ทาทว่า พ้งพี่น้อง เป็นเค้พนึเจ้าพ้าโด้เขทโว้แข้ว, เป็นเผ่ทุโหท โทท , เป็นพนึสแพทใx, เป็นโพ่เมงเจ้าพ้า เพ่ว่าพี่น้องคุ้โด้ข่าว จ๊ท ทาทฉานท่านเจ้า ตุ้โด้แถทเอา พี่น้อง ให้ออทจ๊งโหงมัด เถ้าโงจุ่งโหงหุ่งเงงใxเจ้าเจ้า. 10 เคยท่อนนั่น พ้ง พี่น้องเข่ามีเค้พนึ ทาทโว้เป็นโพ่เมงเจ้าพ้า. เคยท่อนเจ้าพ้าเข่ามีความอั่นดุพ้งพี่น้อง ทาทโว้ เจ้าพ้าอั่นดุพ้งพี่น้องแข้ว.

คู่โรงทินตุ้เป็นเถ้งตุ้ใช้คู่งเจ้าพ้า

11 พ้งพี่น้องเอง น้องจ๊กิดเท็นพ้งพี่น้อง เถ้งสท่างพนึโด้ห็วโงมาหนึ้งเมงขุมนี้. ให้หนึทจ๊จ๊กทุงทโงตุ้สโด้ท่เจ๊ทก่โนนมี้งณโน. 12 พ้งสท่างพนึเจ็ดุงาง พี่น้องว่าเข่าเป็นสหุ้ตุ้ดินั่น ให้พี่น้องเสีดดิมีแม่นทึงเรา เพ่ว่าเม่เคยเจ้าพ้ามา เราคี้คุ้จ้องทู เจ้าพ้า ข้อนเราโด้เท็นจ๊กพ้งพี่น้องดิ.

13 เพ่นึงห็เจ้าจอมตุ้เป็นพ้า ให้พ้งพี่น้องพนึ่งความจองแท่งดาตุ้สแท่งนั้นคู่แนว ตุ้เป็นเจ้าแต่นดินมีแต่งใหญ่ล้วนทุง. 14 ห้ว่าอ่านทา ตุ้มีแต่งมาแท่เจ้าแต่นดินนั่น ให้ใx่โห้งตุ้เสีดห้างx้องทู ตุ้เสีดดิ. 15 เพ่ว่านี้โมทใจ้ลเจ้าพ้าแอ่ให้พ้งพี่น้องเสีดดิ เพ่ให้พ้งพี่น้องเอาความดิแพ้ความงักเว้าสไข้ค้า. 16 ให้จ๊กทินงุงตุ้เถ้งสห็ท่าง ทาทว่าทู่โด้เอาความห็ท่างนั่นเสีดจ๊กห้างอ่ง ให้จ๊กทินงุงตุ้เถ้งสใช้คู่งเจ้าพ้า. 17 ให้นึงหน้าห็ตาเผ็ดคู่สจ๊กพี่น้อง เพี้ยจีเจ้าพ้า ให้ความหุ่งหน้ามาตาเจ้าแต่นดิน.

เจ้าจีณุจ้วงางมั่นใจ

18 พี่น้องตุ้เป็นสใช้เอง ให้พนึความตุ้เป็นโหทเจ้าแท่งนึงหน้าห็ตาคู่งุงทางเข่าว่าตุ้เป็นโหทใจ้ดิห้ว่าโหงโด้คี้ให้พนึความแงกหน. 19 ว่าตุ้ใดจ้วงเอาจ๊กงาง

มีณีใจแนวอาทอวาน เพ่ใท้หน้าทาเจ้าฟ้า นันดเป็นอัทถิ. 20 ว่าทาทพี่น้อง ถ้ือ ให้ป่างมีณีใจ ข้อนอัทเสีดท้าชอ่ชช ถ้เป็นอัทถิโด้แนวใด ว่าทาทพี่น้องเสีดอัทถิแข้ว ถ้ือ ให้ป่างมีณีใจข้อนอัทถินัน เหน่นันจึ่งแม่นนี้ โมทใจคเจ้าฟ้า. 21 เจ้าฟ้า แหนทเอาพี่น้องคัอัทนี้ด ข้อนว่าเจ้าวาถิดถ้ือ ให้ป่างมีณีใจ ทาง พ่งพี่น้อง อนนันเป็นท่อช ถิให้พี่น้อง เสีดท่อชท่อชทินท่านเจ้า. 22 ท่านเจ้าเข่าโด้เสีดป่าง ให้ชอนใด แท่ง เข่าเจ็ช ออก โลง แข้วพาง. 23 เม่เรา เว้าความหยาบคุาใจ่ท่านเจ้า, ท่านเจ้าคั่เข่าโด้ เว้าความหยาบคุาตอบ เม่ท่านเจ้าถ้ือ ให้ป่างมีณีใจ ท่านเจ้าคั่เข่าโด้เว้านางเรา ทาทโด้ฉาวพ่งอัทนัน ใจ้ทิงเจ้าฟ้า ผู้ทินวานถิมีแม่น. 24 เจ้ามีท่านเจ้าโด้แหทเอา ป่าง ให้ชพ่งเทาโจ่งทอดทอดโม้ว่าแหน เพ่ว่าพ่งเทาจึ่งคุทาชจ้างให้ชนันจึ่งมีคุเจ่ชหู่งเท่งใจ. ข้อนจ่าทป่าดท่านเจ้านัน พ่งพี่น้องจึ่งถิเหน่งเท่า. 25 เพ่ว่าพ่งพี่น้องเป็นเหน่งใคชใหู่พ่ง ทาทว่าใจ้นี้โด้ค้นมาทาเจ้าจอมผู้ข้ง แท่งผู้เจ่งดุมีงณนพ่งพี่น้องแข้ว.

วาช 3

อัทสุงจ่งมีทินชู่ท่อชทน

1 ผู้เป็นมีคั่เหน่งถ้ว ให้หนึ่งความสุงเจ้า เพ่ว่าสุงผู้ใด เข่าหนึ่งความเจ้าฟ้า ว่ามีเสีดถิคั่จี่หนึ่วคุนอณนใจสุงโด้ เข่าคุ้าเว้าความใด. 2 เม่สุงเห็นมีมีความถิงามวาทหวาน ณานมณน. 3 อัทห้ชัอง มีลงนัน ทู่าชัองแท่งทางนอก เท้าใหู่ โมชช่ง, ห้เจนค้, นุ่งเชู่งคุนงาม. 4 ทาทว่าให้ชัองแท่งทางทจง ชัองแท่งเชู่งเข่าหู่งาชข้จช คั่แม่นความวาทอ่อนณานหวาน ใจที่ง พ่งอัทนี้เป็นอัทมีหน้าคุทเจ้าฟ้า. 5 พ่งผู้ทิงเป็นชหู่ผู้ถิ แท่เม่งางวางเคุ้านันมีความใฉ่มอนค่เจ้าฟ้า โด้ชัองแท่งแนวนันแท่งหนึ่งความสุงเจ้า. 6 เป็นเหน่งนาง ณาง โด้หนึ่งความท่าน ฮัวงาตาม แหนทสุงว่า “โณนน้อช” ว่าพ่งพี่น้องเสีดถิ เข่าชีานชิง พ่งพี่น้องคั่เป็นขุทหานนางแข้ว.

7 พ่งพี่น้องผู้เป็นสุงคั่แช่ทนช ชู่ทินทิงมี ให้หู่ว่าผู้ทิงเป็นเน้อ่อนให้ชอทมี เพ่

ว่า มี นันใด เจ้า พี่ เป็น ผู้ ให้ ท่าน คุ เสีย ได้ ความ ตาย พลาย ๆ ความ ทุ เลว แต่ เขา ให้ อย่ ใด ก็ด ฉันใด ความ พี่ น้อ ท่าว โพ้.

ผู้ ชาย มี ต้น ใจ เลิด อัท ดี

8 มั่น ความ แข้ว ให้ พี่ น้อ เป็น นี้ ย ใจ ดี ว ทน เอา ใจ ทน, ชก ทน เล พี่ เล น้อ, อ่น คุ ทน, ชาท อ่อน นาน หวาน ค่ ทน. 9 ท่า โพ่ ตาย โพ่, ท่า ด่า ตาย ด่า, ตาย พลาย ตาย เรา เพ่ ว่า เจ้า พี่ ได้ แสท เอา พี่ น้อ ให้ เลิด แนว นี้ พี่ น้อ จ้ ผู้ ได้ ความ ตาย พลาย ขุน พี่. 10 เล มี ความ ได้ แห้ม ใจ้ พื้ พิง ขาย พี่ ว่า:

ผู้ ใด แต่ มี คุ เจ ช่ ขาย แต่ เห็น มี้ ดี เจ็น คุ น

ให้ ผู้ นัน เลิม จิ้น เจ้า เท่า เจ้า อ่ เจ, เท่า เจ้า แข้ว.

11 ให้ ผู้ นัน วาย ฉ ความ อ่ เจ ท่า จาน เลิด ที่ ความ ดี

ช่าว หา ความ ที่ ใจ ให้ เลิด ท่อ แนว นันใ โพ่ พี่.

12 เจ้า พี่ เพ่ คุ ส ดี นี้, พื้ ความ เจ ท่าว โพ้.

หาก ว่า ท่าน เจ้า ที่ ใคน พิง ส อ่ เจ ท่า จาน

13 ว่า หาก พี่ น้อ เอา ใช่ ใจ เลิด ดี แม่น ใด ผู้ เลิด ช้าย ให้ พี่ น้อ. 14 หา ว่า พี่ น้อ ผู้ ใช้ เลิด อัท ดี มี แม่น พื้ พี่ น้อ ค้ ฆ ขาย ขาย ใจ เท่า ให้ พี่ น้อ ข้าน ผู้ ใด ใจ ค้ ทา วย เจ็. 15 ทุ ย ใจ พื้ พี่ น้อ ให้ เนิ พี่ เท้ หา เจ้า พี่ จา จิด ว่า เป็น เจ้า จอม ผู้ เป็น พี่. ใจ ค้ ให้ จั น จาย ผู้ ตาย ความ คุ ส ดาม ว่า พี่ น้อ มี ขุ ย ใด จั ย ใด่ มอน แนว นี้. 16 ให้ ตาย เรา ความ ดี แต่ ย ให้ เนิ พี่ เท้ หา เม่ เผ่ พี่ น้อ ผู้ เท่า คุ ยาย หาย ขาย, มี ย ใจ ค้ ให้ ตุ้ น โคม ใจ ฆ้ ย ผู้ เจ้า ความ ทาง ดา ให้ พี่ น้อ ว่า ชก พี่ น้อ ท่อ ขุ ย หา เจ้า จา จิด เรา ค้ หาก ผู้ พี่ เท้ ช้าย. 17 ช้อน ว่า นั้ โมท ใจ ค้ เจ้า เจ้า พี่ เจม ใจ ให้ พี่ น้อ ผู้ ใช้ เลิด ดี ค้ ดี ฆ ผู้ ใช้ เลิด อัท ช้าย. 18 เล เจ้า จา จิด ค้ แฟท ทน ได้ เผิด คุ เท่ ถ ค้ แข้ว เพ่ ขึ้น อัท ขาง ใช้ ผู้ ส ผู้ ดี หาย หาย ผู้ อาท จาน เพ่ ตู่ พา พิ เขา โฉ ยอด เจ้า พี่. มี่ ลิ เท่าน เจ้า หาย แข้ว หาก ว่า มี เคน เท่าน เจ้า ลัน มี คุ เจ. 19 แข้ว คุ เจ มี เคน นันใ ได้ โฉ ข่าว ให้ พิ เมี เคน ผู้ เพ่า ทุ. 20 เผ่ ท่อน ท้น พิ เมี เคน นันใ เท่า พื้ ความ เจ้า พี่ แม่น เผ่ เจ้า พี่ ได้

อัก ใจ โจม โดม ใจ ค้า เก็ง พี่ ง่าง ท่าน โน เธอ เสีด เห่ ใหญ่. ขู่ ทรง เห่ ใหญ่ เง่า มี ทาส สะ เม่ เดู่ นี้ ดู่ โม น้น มี ที่ แวด สะ น่อย ทาย. 21 นี้ น้น พาย งอก ให้ ทู่ ว่า เป็น ติด เสีด ขึง ที มา ให้ พี่ น้อง น่อย ร้ ง่าง โน้ย ง่าง โร้, ขึง ที มา นี้ เง่า แม่น อ็ก xาก x่าง ข้าง แนว อ่รย ให้ มี่ ลี่ง ทาก เป็น ความ แด่ ร เจ้า พ้า ทาง มี่ง ณรน ร้ี่ง ใx ขึง ที มา นี้ เป็น อ็ก ให้ น่อย ร้ ง่าง โน้ย ล้ ข้อน เจ้า จา จิด ทาย แข้ว ล้น เขา. 22 ท่าน เจ้า โด้ นั้น โจ เมง พ้า จีน พาน ขู่ เพ้ง ณวา เจ้า พ้า แข้ว, พ้ง แดน แท่ง พ้ง ขู่ เป็น เจ้า จอม มี แผง ใหญ่ คอ็น ทรง ล้ ขู่ ท้อง ล้วน ท่าน เจ้า เผด.

วาย 4

ขี่น อ็ก ทิน ขรง ขู่

1 แท่ เจ้า จา จิด โด้ ง่าง มี่ ณ์ ใจ ทาง มี่ ลี่ง, ให้ พี่ น้อง ทน ห้าว หนี เณ็ง ถ้ว ทิ่ ง ท่าน เจ้า โจ้ เป็น โอง ดาง เพ่ ว่า ขู่ โด้ ง่าง มี่ ณ์ ใจ ทาง มี่ ลี่ง น้น เง่า มี x่ง น้อง เพ่รง ทิ่ ง ง่าง โน้ย แข้ว. 2 ดู่ เจ้ย ทู่ง ทิน ขู่ หนี้ง เมง ขุม นี้ ให้ ทิน ขู่ ท่อย ขาง ใจ เจ้า พ้า เง่า แม่น ท่อย ขาง ใจ สะ ใส่ มอน. 3 ข้อน ว่า ทาม ท่อน น้น พี่ น้อง โด้ เสีด ตาม ใจ มึก เณ็ง สะ ท่าง พน มึก เสีด ล้ แม่น เสีด ท่อย ขรง ห้าย ท่า งาน, ทิน เท้า เมา แล อื้น ม่รน เพ้ เท้า เพ้ เน้า แข้ว โหง เณ็ เด่ง เงิน พาง แนว ห้าย อ่รย ตา งาน. 4 อ็ก นี้ เจา ล้ เป็น ทาก เพ่ ว่า พี่ น้อง เง่า โด้ เสีด ห้าย อ่รย เณ็ง เจา แข้ว เจา ล้ เว้า ห้าย ใx พี่ น้อง. 5 แผน น้น ดู้ ท่าว ความ ก่ เจ้า พ้า ขู่ โด้ จั น จาง แข้ว ดู้ ทิน วาน เพ็ง ท่า สะ ทู่ง สะ ทาย. 6 น่าว ใx เพง ล้ โด้ ว่าว ให้ เพ็ง ท่า พ้ง สะ ทาย เพ่ เจา ดู้ ดู้ ทิน วาน เณ็ง พ้ง สะ เพ็ง ทาย แข้ว ดู้ มี ดู่ เจ้ย ทาง มี่ ณรน เณ็ง เจ้า พ้า.

7 ทาม ดู่ อน xน ร้ี่ง ดู้ x่ก ร้รย โจ้ น้น ล้อน ดู้ มา บอด แข้ว เป็น เณ็ง น้น พ้ง พี่ น้อง ให้ ใจ ที่ง เสีน แท่ง ให้ ค่อย ดู้ จี่ง ดู้ ท่าว โหง โด้.

8 เณ็ อ็ก อั่น เผด ล้ แม่น ให้ จก ทน ทาย เพ่ ว่า อ็ก จก ทน xาก x่าง ง่าง โน้ย โด้ ทาย. 9 ให้ พี่ น้อง ขี้ง ดุ ทน เง่า มี ความ โจม. 10 เณ็ง ขู่ สะ โด้ ความ เจ้า พ้า ทอง พาย ให้ แข้ว ล้ ร้ เขู่ง ทอง พาย น้น เพ่ ดู้ ข่อย ทน โด้ ถิ เป็น เณ็ง ขู่ โด้ เขู่ง เมง ใจ ทาย อน xน ร้ี่ง หนี้ง เจ้า พ้า. 11 ว่า ขู่ ว่าว ล้ ให้ ว่าว ความ เจ้า พ้า ว่า ขู่ ใถ ใด้ อ็ก ล้ ให้ ใด้ ท่อย แพง เจ้า พ้า ให้ เพ่ ว่า ขู่ อ็ก เจ้า พ้า ดู้ โด้ ความ หงุ่ง หน้า มา ตา ทาง

เจ้าวางจิต, จะให้เจ้าพ้นมีความทุกเวทไจ, แต่งแวดแผ่ท้าวมาหน้าดาดเจ้ส "อาแมน"

ดิ้วโน้นเผดสเจ้าวาจิตวิต

12 พี่น้องอ้ทเจ็บเจ็ตทำทุกใจจ็บทับอ้ทพี่น้องดีดโน้ทหนาหนักอ้ทดิ้ใจนั้นให้ห้ามว่าเป็นอ้ทหนักหนาแปลกสำเป็นกันนั้นทับพี่น้อง. 13 แลทว่าให้พี่น้องเมิ่งใจดีดเข้าร่วมโน้นงางมีทับเจ้าวาจิต, เพ่ว่าความทุกเวทไจเจ้าพ้นมีนั้น พ้งพี่น้องค้ดิ้ดีดเมิ่งใจท่อส. 14 ว่าแลทพี่น้องดิ้ดุด่าส ว่าดีดท่อสบรุงแลทเจ้าวาจิต พี่น้องค้เมิ่งม่รน ข้อนว่าเจ้าณรนดิ้ทุกเวทไจค้แม่นมีงณรนเจ้าพ้นาดิ้ทับพี่น้อง. 15 แลทว่าทำให้ดิ้ใดทรงพ้งพี่น้องโน้นงางโพ้หน้าส, เป็นสจ๋ท, เป็นดิ้เสิดข้าส ข้ว่าจ๋งหน่รงพานอ้ทดิ้อ้น. 16 ว่าแลท ดิ้ใดดิ้โน้ใจ ข้อนว่าเป็นสเจ้าวาจิต ค้เง่าให้ดิ้นั้นหน้าข้าส แลทว่าให้ดาสดิ้นั้นก่เจ้าพ้นาให้มีความทุกหน้ามาแา.

17 เพ่ว่าออดเดิ้นวานแข้ว ดิ้ดีดก็งโทแต่ดุ่เขนดิ้ท่อสบรุงแลทเจ้าพ้นาท่อนว่า อ้ทนิ้นวานก็งโทแต่พ้งเขาจ๋ง แข้วแต่นสเง่าเดุ่น่าวไจเขงเจ้าพ้นานั้นดิ้เป็นแนวใด? 18 ว่าแลท สลิ่นนี่ทุงจากจางงโน้สดีดงาท สเง่าพ้งความเจ้าพ้นาแก่งสงางโน้สดิ้จ๋งดิ้ง่อนใด. 19 เป็นเผดนั้น ให้พ้งสอุกโน้นงางมี่ท่อสบางใจเจ้าพ้นานั้น ให้เสิดลิแก่งดากมีงณรนจ๋ว ทับเจ้าพ้นาดิ้จ้างแก่งแก่งลิจุดกี่.

วาส 5

ให้ขี้งพ้งสเจ้าพ้นา

1 น้องเป็นดิ้เดำสแก่ดิ้ส น้องเป็นขี้งให้อ้ทเจ้าวาจิตงางมี่นี่ใจ ว่าดิ้มีเพ็นดีดความทุกเวทไจดิ้มีพาสหน้า น้องขี้งติดเก็นดิ้เดำสแก่ทรงพ้งพี่น้อง. 2 ให้ขี้งพ้งสเจ้าพ้นา ดีดดากจ๋วทับพี่น้องนั้น เง่าแม่นโน่มใจเงิง ให้มีใจอ๋ทเงิงดุแท้ท่อสงางใจเจ้าพ้นา เง่าแม่นเก็นกี่จ้งแลงเดินค่าเป็นค่างิาง. 3 เง่าแม่นเผดห้าวทวานโน่มนางดิ้เจ้าพ้นาดากจ๋ว, ให้เป็นออสลิให้พ้งจี่นั้น. 4 แข้วเม่เดุเจ้าจอมดิ้ขี้งพ้งจี่นั้นมา พี่น้องดิ้ดีดเพาทรแนวเง่าหุ้เข้าแห่ว.

5 เช่นเดียวกันนี้ พี่น้องผู้หนุ่มให้ยอมตามผู้เฒ่า ส่วนท่านทั้งหลาย
จงถ่อมใจต่อกันและกันทุกคน ด้วยว่าเจ้าพ้นคือผู้อาจองให้ความยกย่องแก่
ผู้ถ่อมใจ. 6 เช่นเดียวกันนี้ ให้พี่น้องถ่อมใจอยู่ใต้มือแข็งของเจ้าพ้น เพื่อว่า มีเวลา
เจ้าจะยกท่านขึ้นในพี่น้องนั้น. 7 ให้วางความพี่น้องเราทอดนั้นไว้ให้เจ้าพ้น เพราะว่า เจ้าพ้น
ยังดูแลพี่น้อง.

8 พึงพี่น้องตื่นเถิด, เฝ้าเตือน เพราะผู้ศัตรูต่อพี่น้องนั้น แผ่นเสียงร้องมา เดินไปมา
ข่าวหาสูญผู้กินได้. 9 ให้คนในทั่วผู้ศัตรูต่อนั้น ให้ใจมั่นเถิด พึงพี่น้องผู้เดิน
เที่ยวท่ามกลางโลกนี้ ล้วนได้ทนทุกข์เช่นกัน. 10 แต่ว่า พึงพี่น้องได้ถือไปข้างหน้า แม้ว
เจ้าพ้นผู้ให้เดินได้แสนหา พึงพี่น้องให้เป็นต่อมความยินดีทั่วเจ้าจากขึดเมื่อหน้า
เล่าทุน. ท่านเจ้าจะได้ทุ่มพระพึงพี่น้องให้มั่นคง, ให้ท้าวแข็งแรงแน่นนั้น. 11 แด่แข็ง
แรงท้าให้มีผู้ทั่วท่านเจ้าเมื่อหน้าเล่าทุน “อาเมน”

ความทักทายท้ายจด

12 น้องได้แต่งจากซีลาสผู้นี้มาให้พึงพี่น้องโดยมาทางท่านนี้ขาวาน น้องขอว่า
ท่านเป็นสุขผู้ดี น้องจดจำแน่แท้เป็นจริงให้พี่น้องความยินดีนี้นั่น เป็นความ
ยินดีแต่เจ้าพ้นแท้ ให้ใจมั่นทั่วความนั่น. 13 พี่น้องผู้ถูกเลือกไว้ที่บาบิโลน,
เจ้าพ้นได้ทักไว้นั่น แลความรักของเราพี่น้องมาขาโทษทุกข์น้อย ลูกผู้ชายก็แลความรักของเรามาทักทาย. 14 ให้ทักทายกันแต่ท่อยจูบสุจูบเจ้าจากขึด,

ขอความยินดีทั่วพึงพี่น้องผู้ท่อยทางเจ้าจากขึด.

****

2 เปโต 1

ข้อ ท่าน เปโต แห้ม ทาโพ่ เมง เจ้า พ้า เท่ ตู่ 2

วาส 1

1 น้อส ตู่ นิโมน เปโต ฮู้ ใช้ อ็ท แท่ เป็นข่าม ใช้ เจ้า เสี ญู วา ขิด.

เดง: พี่ น้อ เฮ้ ตู่ เต่ ความ ทู่ เท่ ใจ ที่ ทั่ง ญุ่ม น้อส จ้อน ความ ถิ มี แม่น เจ้า พ้า แท่ เจ้า เสี ญู วา ขิด ฮู้ ให้ ญุ่ม เทา น่อส ข้ าง โน้ส.

2 ข้ ให้ ความ ทู่ เท่ ใจ ความ ที่ ใจ ห้ม แทน ให้ พ เพี่ น้อ จ้อน พ เพี่ น้อ ทู่ เจ้า พ้า แท่ เจ้า เสี ญู เจ้า จอม ญุ่ม เทา.

เจ้า พ้า ท็ท ทา แท่ เงท

3 ค้ ทู่ เท็น แส้ แท เน้ ท้า ท่าน เจ้า ให้ ญุ่ม เทา ตู่ อน ขน ฉ้ ๆ อน ตู่ โถ้ ตู่ เจ้ แท่ ความ ทู่ เท่ ใจ พื้ เจ้า พ้า ให้ ทู่ ท่าน เจ้า ฮู้ มี ความ ทู่ เท ใจ ท็ท ทา แท่ ความ ถิ เจ้า พ้า. 4 จ้อน เน้ นั่น ท่าน เจ้า จี้ โถ้ ให้ ความ จาว แท้น ทู่ เท ใจ ใหญ่ พ้า ให้ ญุ่ม เทา จ้อน พ เท็ น้ พี่ น้อ จี้ ตู่ น่อส ข้ ท็ท ท้าส อ่ เส ทา จาน พื้ เม ขุม แข้ว ตู่ โถ้ เพื่น แง้ เน้ ให้ น้น. 5 จ้อน เน้ น้ ถิ ให้ พี่ น้อ เอา ใจ ใฉ่ ขุถ แท เพ่ ตู่ เอา ความ ถิ ห้ม แทน ความ เต่, เอา อ็ท ทู่ ห้ม แทน ความ ถิ. 6 เอา อ็ท ทู่ เล็ม มี่ เจ้า ห้ม แทน อ็ท ทู่ ทุก, เอา ใจ พั้น ห้ม อ็ท เล็ม มี่ เจ้า, เอา ความ เท ใจ เจ้า พ้า ห้ม ความ อ้ถ ใจ โจ้ม. 7 เอา ความ ท็ท แพ พี่ น้อ ห้ม ความ ทู่ เท ใจ เจ้า พ้า แข้ว เอา อ็ท ท็ท ส แส้น เม ห้ม อ็ท ท็ท พี่ น้อ. 8 ว่า พ เพี่ น้อ มี พ ความ น้ ค้ ตู่ เส็ด ให้ พี่ น้อ เป็น ส ช้อ อ็ท แท่ ตู่ ทู่ เจ้า เสี ญู วา ขิด เจ้า จอม ญุ่ม เทา นั้น ห้ม ใพ่. 9 ว่า ฮู้ ใด เง่า มี พ ความ น้ ค้ เป็น ส ทา วอด แข เท เพา แท่ จ้ม ข้ อ็ท เจ้า ถ้ ขาท ขา ง าง โน้ส เท่า น้น แข้ว.

10 เป็น เน้ น้น พ เพี่ น้อ เอ้ส ให้ เอา ใจ ใฉ่ เน เท่า เส็ด ให้ เจ้า เป็น ท่อส ยถ ทา เจ้า พ้า ท็ท ทา แท่ เงท โจ้ น้น ว่า ทาท เส็ด แน น้น พ เพี่ น้อ ค้ ตู่ เง่า โถ้ ท่า ง า ข้ ความ เต่ จ้ท เท่. 11 จ้อน ยถ ทา ง นั้ ถิ เจ้า พ้า จี้ ตู่ ใท แส้ พี่ น้อ เท้า โจ แส้น เม ฮิน พั้น ตุ าถ เง้ส แอ เจ้า เสี ญู วา ขิด เจ้า จอม ญุ่ม เทา ฮู้ ให้ น่อส ข้ ง าง โน้ส.

12 เพราะเหตุนี้ เราจึงจะเตือนท่านทั้งหลายเสมอ ถึงแม้ว่าท่านรู้แล้ว และมั่นคงในความจริงที่ท่านมีอยู่ 13 ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นการสมควรที่ข้าพเจ้าจะเตือนท่านอยู่เสมอ ตราบเท่าที่ข้าพเจ้ายังอาศัยอยู่ในร่างกายนี้ 14 เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าจะต้องละร่างกายนี้ไปในไม่ช้า ตามที่พระเยซูคริสต์เจ้าของเราได้ทรงสำแดงให้ข้าพเจ้าทราบ 15 ข้าพเจ้าจะพยายามอย่างดีที่สุดเพื่อให้ท่านสามารถระลึกถึงสิ่งเหล่านี้ได้เสมอ หลังจากที่ข้าพเจ้าจากไปแล้ว

เปโตเตือนให้ความหวังแก่ผู้ที่ซื่อสัตย์

16 เพราะเมื่อเราได้ประกาศให้ท่านทั้งหลายรู้จักฤทธิ์อำนาจและการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา เราไม่ได้ประดิษฐ์เรื่องราวขึ้นมาเอง แต่เราได้เห็นพระองค์ด้วยตาของเราเองในวันที่พระองค์ทรงได้รับเกียรติและสง่าราศี 17 เมื่อพระองค์ได้รับเกียรติและสง่าราศีจากพระเจ้าพระบิดา พระองค์ได้ยินเสียงจากพระเจ้าผู้ทรงสง่าราศีอย่างยิ่งใหญ่ตรัสว่า “นี่คือบุตรที่รักของเรา เราพอใจในตัวเขาเป็นอย่างยิ่ง” 18 เราได้ยินเสียงนี้ดังมาจากสวรรค์ขณะที่เราอยู่กับพระองค์บนภูเขาศักดิ์สิทธิ์

19 ดังนั้นเราจึงมีพระวจนะของผู้พยากรณ์ที่มั่นคงยิ่งขึ้น ท่านควรจะใส่ใจในพระวจนะนี้ เพราะพระวจนะนี้เป็นเหมือนตะเกียงที่ส่องแสงในที่มืด จนกว่าวันจะสว่างขึ้นและดาวประกายพรึกจะขึ้นในใจของท่าน 20 ก่อนอื่นท่านต้องเข้าใจว่าไม่มีคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ข้อใดที่เกิดขึ้นจากการตีความของผู้พยากรณ์เอง 21 เพราะคำพยากรณ์ไม่เคยมาจากความประสงค์ของมนุษย์ แต่มนุษย์ได้พูดตามที่พระเจ้าทรงดลใจ

บทที่ 2

ผู้สอนความเท็จที่ร้ายกาจ

1 แต่ในหมู่ประชาชนมีผู้พยากรณ์เท็จเกิดขึ้นมาแล้ว และในหมู่ท่านก็จะมีผู้สอนเท็จเกิดขึ้นเช่นกัน พวกเขาจะนำเข้าสู่ความคิดที่ผิดๆ ซึ่งจะนำความพินาศมาสู่ตัวเอง พวกเขาจะปฏิเสธแม้กระทั่งพระเจ้าผู้ทรงไถ่พวกเขาไว้ ทำให้พวกเขาต้องพินาศอย่างรวดเร็ว 2 หลายคนจะติดตามพวกเขาในการประพฤติชั่ว

ท้าวอ่ำช กอด เรา ข้อน แดน สันนี้ เป็น ยำ ทาง กุ่ ว่าช ความ ถิ มี แม่น. 3 ข้อน ใจ เรา งาน เรา ซื่ ได้ ถิ หนึ่ พี่ น้อ ข้อน ความ แข็ว พาง อัท ทิน วาน ใช่ ให้ช แดน นันนี้ มี เท็ แข็ว เข่า ได้ โอก นาน อัท ซุ ถัง ข็ว แดน นันนี้ เข่า ข้ม ข็ ได้.

4 เจ้า พ้า เข่า ได้ ข่าง ให้ พ้ แดน ซื่ ได้ เสีก ขาง นันนี ได้ ซุ่ช เรา โย แหว เข้ท ข็ เรา โจ้ หนึ่ กุ่ม มัก แผง โจ้ ท้น หอก มี้ ทิน วาน. 5 เจ้า พ้า เข่า ได้ ข่าง ให้ สะ เม ซุ่ม ข่าง เก้า เม่ ทาม เจ้า พ้า ได้ เสีก ให้ นี้ ซุ่ เม ซุ่ม มี ท่ ได้ ซ่อช โน เอ ซื่ ข่าว ความ ถิ มี แม่น แท่ ซ่อช เจ็ก สะ ใหม่. 6 เจ้า พ้า ได้ เต เม โน โดม แท่ เม โจ ไม ขา ให้ เป็น เท่า ฉ่าน เป็น อัท ใช่ ให้ช ให้ ถัง ข็ว เป็น หอช ให้ พ้ สะ เข่า เน็ง ท้ เจ้า พ้า โจ พาช หน้า. 7 หาก ว่า เจ้า พ้า ได้ ซ่อช เอา ท้าว โจก สะ ถิ ให้ น่อช เพ่ ว่า ท่าน ได้ โน้ ทึง แดน สะ เข่า ถิ แท่ เรา ได้ เสีก อัท ท้าช ท่า งาน. 8 สะ ทู่ ซื่ ถิ ซื่ ท่อช สะ เข่า ถิ ได้ เห็น ได้ อิน ท่ อัท ท้าช อ่ำช เรา นัน ค้ เสีก ให้ ใจ ถิ มี แม่น เจ้า ซื่ ชาก ทิน ดา ซุ่ มี้. 9 เล้ นัน เจ้า จอม ซื่ เป็น พ้า ทู่ ยำ ซื่ ซ่อช เอา สะ นึง ท้ เจ้า พ้า ให้ น่อช ซ้ อัท ซื่ ใจ แท่ ทู่ ยำ แผง สะ อาก งาน โจ้ ถิ ใช่ ให้ช เรา เจ้ มี้ ทิน วาน.

10 ค้ แม่น ถิ ใช่ ให้ช พ้ สะ ได้ วาง มี่ โจ ท่อช ยำ มัก แท่ กุ่ ว่าช แดง ใหญ่ ล้วน ทุ้ เท็ เพ็ก แดน เรา งาก แหง แล้ ท้า อาก ท้าช ท่า งาน กุ่ ว่าช ทาช วาง เข่า พิ้ ความ แดง ล้วน เม พ้า. 11 ทา ว่า พ้ แหน มี จัก ล้วน แท่ แหง เล ค้ ทู่ เข่า ได้ ค้ น ท่าว ทาว ซื่ แดน นัน น้อ หน้า เจ้า จอม ซื่ เป็น พ้า. 12 พ้ สะ นัน เป็น เล้ โก ซ็ด เข่า มี ความ ล็ด อ่าว, ออก มา ให้ เจ่า งัด โจ พ้า เรา เว้า ทา งาน แนว เรา เข่า ทู่ เรา ซื่ ทาช ถัง โจ เล้ โก ซ็ด นัน. 13 เรา ซื่ ได้ แนว ท้าช อ่ำช เล้ เรา ได้ เสีก ท้าช อ่ำช เรา มัก อิ้น ม่ำน เท็ เวิน เป็น อัท ด้า เจ่ เรา เสีก ท้าช อ่ำช อิ้น ม่ำน แข็ว พาง เม เซ ทิน พาน ขี้ ท่อช พี่ น้อ. 14 ทา เรา มัก เดด แย ซุ่ ทู่ เป็น ซู้ เสีก ขาง เข่า ข่อน ขี้ เรา มัก ออช เย สะ ใจ เข่า เรา เป็น เซ้ จาช ข้อช แข็ว พาง โจม ซื่ เจ้า พ้า ด่า แข็ว. 15 เรา ได้ วาง ทาง นั่ จิ่ โท โจ ทาง ฉัก เรา นี้ หอช ข้า ขา ขา อาม ยุท ข้า โย โดน ซุ่ มัก เอา เซ่ ได้ มา ทาง อาก งาน. 16 หาก ว่า ข้า ขา ขา อาม นัน ซุ้ท เน็ง โพ้ ม่ น ขั่ น ขาช ทาช ซ้อช โก ง เข่า ทู่ ขาก ค้ ทู่ ขาก ความ สะ แข็ว ได้ ห้าม ข้า ขาขา อาม ซุ่ อ่าว กุ่ นัน โซช ง้.

17 พวกนี้เป็นเหมือนท่าขี้เค่า มีน้ำ เป็นเหมือนหอกซัดโดนพัด เจ้าพ่วงมืดโว้ให้พวกเขา. 18 ข้อนเขามีทางอ้างแนวเค่ามีแต่แนวท้าอย่างแข็งพาด พวกนกางกิออกน่อยจ๊แสนนกินชู่ทางผิด. 19 เขาจาวแท้นว่า กี่ให้แสนนั่นเป็นนกท่างกินชู่ ทางว่าเจ้ามีเขาก็งเป็นน้อยใจอางาน เพ่ว่าชู่นกท่อยงงใกล้เป็นน้อยงงนั่น. 20 ว่าทางเขาออกน่อยจ๊วักท้างทางานหนึ่งเมงงุม นี้แข็ว ข้อนเขาขุ้จักเจ้าเสี่ยงวาขัดเจ้าจอมชู่เป็นพ่าแต่ชู่เสียกให้น่อยจ๊งางโน่ย ว่าเขาก็งคันโจงทางวักท้างนั่นใหม่ พางหน้าเขาแวนท้างจ๊ตามท่อน. 21 ว่าเขาเค่าขุ้ความถ้มีแม่นนั่น ค้ำก็งถ้จ๊เขาขุ้แข็ว ทางท่างงางจ๊วองแต่งดาเผ็ดชี้เจ้าพ่าให้เขานั่น. 22 วักเป็นนั้นหั่งเขา ค้ำเป็นเหมือนความจุ่นงางแท้.

“โตเมาทางออนแข็ว คันโจงทิน. โตเม นกจ๋งกจ๊ให้แข็ว คันเน่างงกโพง”

วาง 3

เจ้าจอมชู่เป็นพ่าจาวแท้นว่ากี่มา

1 พี่น้องรักเขง อนนี้เป็นวางจ๊เท่ขี่จอง, น้อยจ๊ดแต้มมาทาพวกพี่น้องกงจ๊เต็งจองวางนี้ น้อยจ๊ดติดเต็นพี่น้องให้ใจ๊ถ้มีจ่างหนีทอดพวกวักนี้. 2 พวกพี่น้องขี่จ๊ดขี้พวกความชู่ง่าวความใจเขง ชู่ถ้มีแม่นจ๊ดเว้าโว้แต่ท่อนนั่นแต่งวองเจ้าจอมชู่เป็นพ่าแต่งดาค้ำแม่นเจ้าจอมชู่ให้น่อยจ๊งางโน่ย ข้อนง่ามใช้ขี่จ๊ดงอกจอนพี่น้อง. 3 ท่อนวักอ่นให้ขุ้ความนี้ เขี่งางท้าจุดขี่มีกเว้าจ๊ดจงกพี่น้องท่อยงางใจเขามีก. 4 เขากี่ถามว่าความเจ้าพ่าจาวแท้นว่ากี่มานั่นท่านเจ้าชู่ท่าใด เพ่ว่าเจ้าง๋ค้ำตางจงแข็วขู่อนจนจ๊งค้ำก็งเป็นเหมือนเท่า แต่ที่เสียกพ่าเสียกถิน. 5 ข้อนว่าเขาแน้งข้มความแต่งางงางเค้า, เจ้าพ่าจ๊ดถ้ดความโว้ จึงมีเมงพ่าเมงงุมแสนถินเมงงุมจึงจ๊ดออกหนึ่งนี้มา แข็วนี้ค้ำอ้อมแสนถินขู่ทาง. 6 ข้อนนี้นั่นถ้กกกเมงงุมงางนั่นจึงกี่นี้ขุ้งมตางเผ็ด. 7 ข้อนความเจ้าพ่าความถ้วนั่นถ้กพ่าแต่งถินก็งชู่ขู่มี้นี้ ค้ำเอาโว้ให้จนจ๊เมี้ถ้งจ๊วจ๊กี่เอาโว้ทันทอดงางกษเง่านั่งทีเจ้าพ่าจึงกี่ทินวานให้ถ้งจ๊วจง.

8 พี่น้องทั้งหลายเอ๋ย, ท่านจงมีความนี้เถิด มื้อเจ้าพ้นนั้นมื้อหนึ่ง, พันปีก็เหมือนมื้อหนึ่ง. 9 เจ้าจอมชุ่เปิ่นพ้นเข่าก็โอดนานหนึ่งอ้ายท่านเจ้าจาวแท้นั้น เหมือนมีนานสิว่าโอดนานหากว่าท่านเจ้าอ้ายใจเจียมจิ่วเท่านานเพื่อนุพวกพี่น้องท่านเจ้าเข่าแต่ให้ชุ่ใดตายจิ่งแต่ให้สิเท่าวางจ๊างใส่. 10 มื้อเจ้าจอมชุ่เปิ่นพ้นคื่มานั้นเหมือนสิขโมยมา มื้อนั้นคื่มีหลายหน่อยเหนเสียกให้เมืองพ้นฮืนฟานจ๊างจิ่งคื่เพ้นแต่นกินเมืองขุม, ตู่อยหนจ๋อคื่ดั่งจ๊างจิ่งแนวนี้ พวกพี่น้องคื่มีเจ๋ตสิทนชุ่ให้กินแนวใดหั่งอ้ายนั่งห้เจ้าพ้น. 12 ให้สองคู่ว่าจ๊างพ้นวาให้มื้อเจ้าพ้นมาหอดแม่นมื้อนั้นก็เมืองพ้นฮืนฟานคื่จิงจิ่งเหเดาดั่งจ๊างแต่นกินเมืองขุมคื่คุกเพ้นเพ้นดั่งจ๊างจิ่ง. 13 หากว่าท่อยความท่านเจ้าจาวแท้นนั้นให้หนุมเดาสองคู่าเมืองพ้นฮืนฟานใหม่แต่นกินเมืองขุมใหม่ความกินมีแม่นคื่ชุ่ห้าน. 14 เหมือนนั่นก็พวกพี่น้องทั้งหลายเอ๋ยเมื่อพวกพี่น้องสองคู่าอ้ายนี้ชุ่ให้เจ้าพ้นเท่านพี่น้องเฮืนสิทุ่ชุ่กินใจที่เฮืนเข่าให้มีหอยห้ายความเจ๋. 15 เจ้าจอมชุ่เปิ่นพ้นหนุมเดาก็อ้ายใจเจียมเท่านนั่นให้ทุ่ว่าเพื่อต่อยให้หนุมเดาก็น่อยตายเหมือนท่านเจียนน้องชุ่เดาอกก็แห้มจ๊ามาหาพวกพี่น้องท่อยความทุกหนเจ้าพ้นให้ท่านนั่น. 16 จ๊ท่านตู่ใจคื่เว้าหอดพวกอ้ายนี้พวกจ๊นั่น มีหลายความเข่าเหน้าไม่ทในใจกินพวกสิชุ่เข่าทุ่หน้าทุ่ทุกชุ่ใจเข่าที่เพ้นก็แจ่พวกความนั่นจ๊เป็นเหมือเดาก็แจ่พวกความหนึ่งพียงยางพ้นอ้ายนั่นคื่เสียกให้เจ้ามีดั่งจ๊. 17เป็นเหมือนั่นพวกพี่น้องอกเรองเมื่อพวกพี่น้องทุ่อ้ายนี้แข้วคื่คองชุ่ให้กินช้านว่าพวกพี่น้องคู่โทษเสียกฉิกเหมือพวกสิเข่าทุ่ชุ่เข่ากินั่นแข้วความพวกพี่น้องเพ้นใจหนึ่วแหน่นคื่คุจ๊กจ๋างยางจ๋ยจ๊. 18จ๊ให้พวกพี่น้องเพ้าหั้นท่อยความขุ่องหองใจความทุ่กมาแต่เจ้าเสียหนุวาจิกท่านเจ้าชุ่เป็นเจ้าพ้นชุ่เป็นเจ้าจอมให้หนุมเดาก็น่อยจ๊ยางใส่. ความขุ่กหน้ามาตาให้มีชุ่ทั่งท่านเจ้าเท็กจางนี้แท่กพายหน้าดาดเจ๋ย

“อาแมน”

1 โรม 1

ข้อ ท่าน โรมน ติด เห็น พี่น้อง

วาง 1

ความเจ้า พ้า ขึ้น เป็น คุณ เช่น

1 ความเจ้า พ้า เป็น คุณ เช่น นั้น มีแต่ เดิมแต่ ดาย, คนมีน้อย รู้ ในทั่ว ทุกรู้ เห็น ทั่วตา, คนมีน้อย รู้ พี่ ทั่ว จัก นั้น มีคนมีน้อย ลี้ รู้ นี่ เป็ง. 2 คุณ เช่น นั้น รู้ ออก มา ให้ คนมีน้อย ทุ เห็น, คนมีน้อย ทั่น เป็น จั่ง, จั่ง รู้ ว่าว คุณ ขึ้น เพื่น คุาด เช่น นั้น ให้ พ้ง พี่ น้อง ลี้ แม่น คุณ เช่น เก้า ท่วม เจ้า พี่ เชิด ให้ คนมีน้อย ทุ เห็น. 3 อน คนมีน้อย รู้ เห็น รู้ ใน นั้น คนมีน้อย ลี้ รู้ ว่าว ให้ พ้ง พี่ น้อง แจก ทน, เพ่ ให้ พ้ง พี่ น้องรู้ เก้า ท่วม ท่อย คนมีน้อย, คนมีน้อย ลี้ รู้ เก้า ท่วม ท่อย เจ้า พี่ แท่ง เจ้า เสี คนุวา ขัด ขุท เจ้า พ้า. 4 พ้ง ความ นี้ ถ น้อย จั่ง แห้ม ข้ มา เพ่ ให้ ความ ม่วน เม่ง คนมีน เขา รู้ โลม โมท ขาง ใจ.

เจ้า พ้า เป็น ความ ทุ่ง เทงใจ

5 นี้ ถ เป็น น่าว อน คนมีน้อย รู้ ใน หนึ่ง ท่าน เจ้า แข้ว รู้ ว่าว ให้ พ้ง พี่ น้อง ว่า เจ้า พ้า เป็น ความ ทุ่งใจ ใน ท่าน เจ้า เข่า มี แนว มัด มี. 6 ว่า คนมี เขาเว้า คนมี เขา รู้ เก้า ท่วม ท่อย ท่าน เจ้า แข้ว ทู่ง ชู่ ทั่นขงง ทาง มัด เขา ลี้ เว้า แข้ว เข่า เชิด ท่อย ความ ความ ถิ มี แม่น. 7 ว่า ทาท คนมี เขาทั่น ชู่ ทาง ทุ่ง ใจ เณร ท่าน เจ้า ชู่ ทาง ทุ่ง ใจ นั้น คนมี เขา ลี้ เก้า ท่วม ขงง ทาง ถือ ทน. แข้ว เขถ เจ้า เสี คนุ ขุท คุาย เจ้า พ้า ลี้ xาท xาง ข้าง งาง โกี้ย คนมี เขา ออก ข้ เพ็ด. 8 ว่า คนมี เขาเว้า ว่า คนมี เขา เข่า มี งาง คนมี เขา ลี้ แข้ว เจ้า มั่ แข้ว คนมี เขา ลี้ เข่า นั่. 9 ว่า ทาท คนมี เขา ทั่น ว่า คนมี เขา มี งาง โกี้ย ท่าน เจ้า ชุ่ ถิ นั่ นั้น พี่ ข่าง งาง โกี้ย ให้ คนมี เขา แท่ง พี่ xาท xาง ข้าง คนมี เขา ออก ข้ อ้วท ห้าย อ่ถย เพ็ด. 10 ว่า คนมี เขา เว้า ว่า คนมี เขา เข่า มี งาง โกี้ย ลี้ เป็น เณร คนมี เขา รู้ เชิด ให้ ท่าน เจ้า เป็น ชุ่ แข้ว พาง แข้ว คนมี เขา ลี้ เข่า มี ความ เจ้า พ้า แข้ว.

1 โครินธ์ 2

วาส 2

เจ้าเสียญุ้มพระญุมเทา

1 ญุมขุทน้อยเอ็ย, น้อยแท้ม ความนี้มา หาพ้องเจ้า เพ่พ้องเจ้าคู่เข่าโด้เสีด ฉีดว่า หากสู้ใดเสีด ฉีด ญุมเทาคื้มีสู้แด่ร์เจ้าพี่ให้ ญุมเทา. 2 ข้อนท่านเจ้าสู้นี้ด เจ้าฟ้าโด้ รากราจ้าวาว โน้ส ให้ ญุมเทา หากว่า เข่าแม่นอ๊กวาว โน้ส ญุมเทาแฉนดือ แม่นวาว โน้สสะเก็จท่า รมจุมนี้. 3 ความนี้ด ญุมเทา ทู้ท่านเจ้า เณ็จว่าญุมเทา ท่อยายจ้ะ หาจวอจ แต่จ ดา ท่านเจ้า. 4 สู้ใดเว้าว่า, น้อยทู้จ๊กท่านเจ้า หากว่า เข่าโด้ท่อยายจ้ะ หาจ วอจ ท่านเจ้าแต่จ ดา สู้นั่นเว้าแข้ว เข่ามีความถี่มีแม่น. 5 ว่าสู้ใด ท่อยายจ้ะ หาจเจ้าฟ้า สู้นั่นด์เฟ็นสู้จ๊กเจ้าฟ้าเห็มคุ้ณ ข้อนจ๊กนี้ด ญุมเทาจี่จ้ะทู้ว่า ญุมเทาเน้าท่รมเจ้าฟ้า. 6 สู้ใดเว้าว่า เจ้าโด้เน้าท่รมเจ้าฟ้า สู้นั่นคื้คู่เสีด ท่อยายจ้ะ หาจเณ็จเจ้าวาจิดนั่น.

วอจแต่จดาใหม่

7 พี่น้อจจ๊กรจ้จเอ็ย, น้อยเข่าโด้แท้มวอจแต่จดาใหม่มาให้พ้องพี่น้อจ โด้แท้มวอจ แต่จดาเท่า อย่พ้องพี่น้อจมีแต่เถ็มแต่ดาจแข้ว วอจแต่จดาเท่านั่น พ้องพี่น้อจโด้ถือ แข้ว. 8 หาแจวนั่นคื้ถึ ห้ว่าน้อยแท้มวอจแต่จดาใหม่มาให้พ้องพี่น้อจ คื้ว่าแม่น ใหม่ เห็จท่าท่านเจ้า เห็จท่าพ้องพี่น้อจ เพ่ว่าจาจหาจมัดนั่นทาจ ออกโว้ จาจหาจทู่จใจคื้ จ้อจชู่แข้ว. 9 สู้ใดเว้าว่า เจ้าชู่หาจทู่จใจ หากกู่จคู่จพี่น้อจเจ้า สู้นั่นคื้กู่ชู่จาจ หาจมัดห้นโจ้นี้. 10 สู้ใดจ๊กพี่น้อจเจ้าคื้ชู่หาจทู่จใจแข้ว เข่ามีจ้จคุ้ณพาให้พี่น้อจ เสีดวาว. 11 ว่าหากสู้ใดคู่จพี่น้อจเจ้าคื้ชู่หาจมัด โว้หาจมัด เข่าทู้ว่าเจ้ามี่โว้หาจ ใด เพ่ว่าหาจมัดนั่นเสีดให้หามหน่วอก.

12 พ้องขุทเอ็ย น้อยแท้มจ้มาหาพ้องเจ้า เพ่ว่าวาวโน้สพ้องเจ้าโด้ช่าจให้แข้ว ข้อน คู่ท่านเจ้านั่น. 13 พ้องสู้เฟ็นอ้าชคื้ถึ น้อยแท้มจ้มาหาพ้องเจ้า ข้อนว่าพ้องอ้าชทู้ท่าน เจ้า สู้มีคู่จเจ็ชแต่เถ็มแต่ดาจมา. พ้องสะหมอมเอ็ย น้อยแท้มจ้มาหาพ้องเจ้า ข้อนว่า พ้องเจ้าโด้แพ้ พ้องฉีท้าชแข้ว. พ้องสู้เฟ็นขุท น้อยโด้แท้มจ้มาหาพ้องเจ้า ข้อนว่าพ้องเจ้า

รู้จักเจ้าพี่.

14 พี่ชายเอ๋ย น้องแห้มจะมาหาพี่เจ้า ข้อนว่าพี่เจ้าจักท่านเจ้าชายแต่เดิมแต่ดายมา, พี่ชายหนอมเอ๋ย น้องแห้มจะมาหาพี่เจ้า ข้อนว่าพี่เจ้าห้าวแรง ความเจ้าฟ้าลี้รู้ชู่ทางพี่เจ้า, พี่เจ้ารู้แพ้ชิห้ายแข่ว.

15 ท่า จักเมงยุม แท่จ๋งเถอเมงยุม ว่าชู่ใดจักเมงยุม ชู่นั่นลี้เข่าจักเจ้าฟ้า. 16 ข้อนว่าคู่อนจะจ๋งหนึ่งเมงยุมแม่นจักทุงทรงหาเมื่อลิง หาเห็นแต่รู้ ความท่าวอ้าง เข่ามาแต่เจ้าพี่ มาแต่เมงยุม. 17เมงยุมทังจ๋งเถอรู้ขายจ้ายจง หากว่าชู่เสียท่อยายงหาเจ้าฟ้าลี้ชั่นพันชาดเจ้ย.

ชู่นดคู่เจ้าจาจิด

18 พี่ชายเอ๋ย จิ๋นี้เป็นเคู่ห้าจุดแข่ว เถพี่เจ้ารู้เข้นมาแข่ว ชู่มีชู่ก์โถนเจ้าจาจิด จิ๋นี้ ชู่ก์โถนเจ้าจาจิดลี้มาแข่ว เป็นเถนั่น พี่เจ้าลี้ขุ่วาเป็นเคู่ห้าจุด. 19 แดนนั่นรู้ออนจ๊นุ่มเหา เรเข่ารู้เป็นหาเหาแข่ว ว่าเรเป็นหาเหาเรลี้ชู่ท่อยเหา จิ๋ลี้ขุ่เห็นแข่ว แดนนั่นเข่าเป็นหาเหาจ๊นชย.

20 หากว่าเจ้าณนใจ ชู่ใจเหอรู้จากจาข้าพี่เจ้าคู่ชลี้ขุ่แข่ว. 21 น้องรู้แห้มจะมาหาพี่เจ้าเข่าแม่นว่าพี่เจ้าเข่าขุ่ความกิมีแม่น พี่เจ้าลี้ขุ่แข่ว ข้อนว่าความแข่วพาเข่ารู้ออกมาแต่ความแม่น. 22 ชู่ใดแข่วลี้แม่นชู่เว้าว่าเจ้าเสียญเข่าแม่นเจ้าจาจิด. ชู่คู่จะเจ้าพี่แท่คู่จะเจ้าจุก ชู่นั่นดเป็นชู่ก์โถนเจ้าจาจิด. 23 ชู่ใดเข่าหัวหน้าขุ่เจ้าจุก ชู่นั่นลี้เข่าหัวหน้าขุ่เจ้าพี่ ชู่ใดหัวหน้าขุ่เจ้าจุก ชู่นั่นลี้หัวหน้าขุ่เจ้าพี่แวกหน. 24 ความพี่เจ้ารู้กินแต่โกกมานั่น ว่าทูคู่ในใจพี่เจ้า พี่เจ้าลี้เถ่าท่รมทังเจ้าจุกแท่เจ้าพี่. 25 นี้ดเป็นความท่านเจ้ารู้จาวแหันทังพี่เจ้านั่น ลี้ให้ชั่นพันชาดเจ้ย.

26 พี่ความนี้น้องรู้แห้มมาหาพี่เจ้า เว้าหอดแดนนั่นแข่วพาพี่เจ้า. 27 หากว่า จักท่านเจ้าจากจาพี่เจ้านั่นลี้ทูเถ่าท่รมพี่เจ้า แข่วพี่เจ้าลี้เข่าแข่ให้ชู่ใดวอกจอนแข่ว ข้อนว่าจักท่านเจ้าจากจานั่นลี้เป็นจักวอกจอนพี่เจ้าขุ่แนว

ความนี้แน่นแท้ เป็นแน่แข็ง อีกประการหนึ่งถ้อยคำของพระเจ้าเกี่ยวใด ก็ให้พระเจ้าเห็นชอบด้วยเหมือนท่านเจ้าเกี่ยวนั้น.

28 แข็งดีนี้ พระบุตรเอง ให้เห็นชอบด้วยเหมือนท่านเจ้า เพื่อว่าเรื่องใดท่านเจ้ามาพระเจ้าก็ดีทานใดเป็นหน้าท้าย จึ่งดีเป็นดีดังหน้าท่านเจ้า. 29 พระเจ้าทุกท่านเจ้าเป็นสุภาพแน่ พระเจ้าก็ดีทุกว่า ดูสาธุภาพแน่ก็ออกมาแต่เจ้าฟังนั้นดี.

วาย 3

พระบุตรเจ้าฟ้า

1 ให้เป็นดู เจ้าพี่น้องทั้งหลายเอาเถิด จึงอย่าให้ถึงเอาเป็นบุตรเจ้าฟ้า ถึงเอาก็เป็นแบบนั้นแท้. อันว่าสามบุคคลเป็นทุกเอานั้น ก็ข้อนเป็นเจ้าทุกท่านเจ้านั้นดี. 2 พี่น้องทั้งหลาย, ดังนี้ถึงเอาเป็นบุตรเจ้าฟ้าแข็ง ท่านเจ้าทั้งเป็นดีให้ถึงเอาทุกว่า ที่ดีขึ้นหน้าถึงเอาดีเป็นแบบใด ตามทุกว่า เมื่อท่านเจ้ามาให้เห็นนั้น ถึงเอาดีเป็นเกิดท่านเจ้า เพื่อว่าถึงเอาดีเห็นท่านเจ้าเป็นแบบใดนั้น. 3 ดูสาใส่บอกพี่องท่านเจ้าเกิดเจ้ามานี้ ก็ตามตามเจ้าให้แพกใจเกิดท่านเจ้าแพกใจ.

4 ดูสาดีดเสียงดังก็เสียสัตย์แต่ดา. อีกดังเป็นอีกสัตย์แต่ดาแท้หนอ. 5 พระเจ้าทุกแข็งว่า เจ้าจงขัดมาให้เห็น เพื่อเอาอีกดังใหม่ดีดีจ๋, ท่านเจ้านั่นเป็นมีดังจ๋. 6 สุขใดเห็นชอบท่านเจ้า สุขนั่นก็เสียดังสู่ สุขนั่นทุกเป็นเห็นท่านเจ้าแต่องทุกเป็นทุกท่านเจ้า. 7 บุตรเอง, ท่าให้สุขใดพาตนอนเสียสัตย์ สุขเสียความสัตย์มีแน่ ก็เป็นเกิดเจ้าจงขัดสุขสัตย์มีแน่. 8 สุขใดเสียดังก็แน่สาตายสัตย์ท้าย เพื่อว่าสัตย์ดีดเสียดังแต่ใกล้มา บุตรชายเจ้าฟ้าดีดใจมาก็ข้อนอีกนี้ดี เพื่อมาดังจ๋วสัตย์จ๋. 9 สุขใดเป็นบุตรเจ้าฟ้าก็เป็นเสียดัง เพื่อว่าบริสุทธิ์เจ้าฟ้าสู่หนึ่งสุขนั่นแข็งสุขนั่นก็เป็นเสียดังดีดี ข้อนเรื่องเป็นสาเจ้าฟ้า. 10 เป็นเกิดนั่นดี จึ่งทุกเห็นว่าสุขใดเป็นบุตรเจ้าฟ้า สุขใดเป็นบุตรสัตย์ท้าย, สุขเป็นเสียท่อยความสัตย์มีแน่ ท้องว่าเป็นอีกพี่น้องเจ้า สุขนั่นก็เป็นสาเจ้าฟ้า.

1 โยฮน 3

ให้อภัยกัน

11 ความจากตอนต้น พวกเจ้าได้ยินได้ฟังมาแต่ปฐมกาลแล้ว คือแม้นให้เรารักกันและกัน
12 อย่าเป็นเหมือนกาอินซึ่งเป็นของชั่วร้าย ได้ฆ่าน้องชายเจ้าของ เป็นเหตุใดมาจึงฆ่าน้อง
คือข้อนมันได้เสียกว่าน้องชายดอกเสียกระมัง. 13 พวกพี่น้องเอย อย่าแปลกเลยหรือมนุษย์นี้
จึงพี่น้องย่อมเกลียดกันเรา. 14 เรารู้แล้วว่าเรารู้ออกจากความตายเข้าสู่ชีวิตแล้ว
ข้อนเรารักพี่น้องนั้นใจเป็นหลักแท้ ผู้ใดไม่รักพี่น้องผู้นั้นยังอยู่ในความตาย. 15 ผู้ใดชังพี่
น้องเจ้าผู้นั้นเป็นผู้ฆ่าคน พวกเจ้าคือหูแล้วว่าผู้ใดฆ่าคนผู้นั้นไม่มีชีวิตนิรันดรอยู่. 16 เราจึงรู้
ความรักด้วยพระเยซูเจ้าทรงวางชีวิตของพระองค์เพื่อเรา. เราควรวางชีวิตเพื่อพี่น้องเรา.
17 ว่าผู้ใดมีทรัพย์สมบัติเลี้ยงชีพนี้ เมื่อเห็นพี่น้องเจ้าขัดเขินทางใจแล้วปิดเสียมิให้ความ
รักอยู่ในใจนั้นจะเป็นประการใด. 18 บุตรน้อยเอย, เราอย่าเป็นแต่ความปากเว้า ให้อภัยกันด้วย
การกระทำ.

มั่นใจต่อเจ้านาย

19 ข้อนเราจึงรู้ว่าความรักแล้วว่าเราเป็นของพระเจ้า เราจึงมั่นใจต่อเจ้านาย. 20 ว่าหาก
ใจเราท่านประณามเราว่าพระเจ้าเป็นใหญ่กว่าใจเรา เจ้านายใหญ่กว่าเราทุกสิ่งแล. 21พวกพี่น้องเอย
ว่าใจเราท่านประณามเราไม่ได้ เราจึงมั่นใจต่อเจ้านาย. 22 ว่าเราขอสิ่งใดก็ได้อันนั้นแหละ
เพราะเราท่านรักษาบัญญัติและทำการที่ชอบพระทัยพระองค์. 23 นี่คือบัญญัติพระเจ้านายคือ
ให้เรารักกันและกันตามที่พระองค์ทรงบัญชาแก่เรา. 24 ผู้ใดรักษาบัญญัติของพระองค์
ก็อยู่ในพระองค์และพระองค์ก็อยู่ในผู้นั้น ข้อนเรารู้ว่าพระองค์อยู่ในเราด้วยพระวิญญาณ
ซึ่งพระองค์ประทานให้แก่เรา.

1 โครินธ์ 4

วาส 4

เจ้านายคือมือแรงงาน

1 พวกพี่น้องอ่อนแอเอง, ท่านรู้มีแรงใจ หากให้ตั้งรูปมีแรงว่า มีแรงมาแต่เจ้าฟ้าข้าเท่า เพราะมีฝ่ายดูถูกมี ทาสออกรับท่านมงุม. 2 พวกพี่น้องคู่ทุเจ้านายใจเจ้าฟ้า แต่ว่า ใครแรงใจหนึ่งทุว่า เจ้าเสียคู่ได้ใจมาเป็นส เจ้านายนั้นมาแต่เจ้าฟ้า. 3 ใครแรงใจเท่าทุเจ้าเสียคู่ ใครแรงนั้นเท่าได้มาแต่เจ้าฟ้า^มีแรงนั้นด ก่อนในเจ้าวาจก. อนพวกพี่น้องได้ในว่ามีแรงข้าวนั้นคู่มา รวมหยุดหนึ่งมงุมแข็ว. 4 พวกทเอง, พวกทสิ้นทางเจ้าฟ้าแท่งได้แพ้แดนเรานั้นแข็ว เพราะท่านเจ้าสู้คู่หนึ่งพวกเจ้านั้นเป็นใหญ่แดนแดนคู่มงุม นั้น. 5 แดนนั้นเป็นต่างมงุมแต่นั้นเรายิ่งเว้าท่อยมงุม แข็วสมงุมสิ้นเรา. 6 คุมเทาเป็นต่างเจ้าฟ้าสู้ทุจักเจ้าฟ้าสิ้นคุมเทาสู้เข่าคู่ต่างเจ้าฟ้าสิ้เข่านคุมเทา เป็นแต่นั้นด คุมเทายิ่งทุจักเจ้านายใจมือแรงต่าง.

เจ้าฟ้าเป็นความจก

7 พี่น้องจกเรงเอง, ให้คุมเทาจกหน เพราะความจกมาแต่เจ้าฟ้า คู่สมีความจกสิ้มาแต่เจ้าฟ้าแท่งทุจักเจ้าฟ้า. 8 สู้เข่าจกสิ้เข่าทุจักเจ้าฟ้า เพราะเจ้าฟ้าเป็นความจก. 9 ข้อนความนี้ด ความเจ้าฟ้าจกเสียให้ทุเห็นยิ่งได้ใช้ทเองชาติดอท่านเจ้าใช้มาแมงมุม เพราะคุมเทาคู่ได้คู่รงช ข้อนเจ้าทนั้น. 10 ความจกนี้ เข่าแม่นคุมเทาได้จกเจ้าฟ้า แม่นเจ้าฟ้าได้จกคุมเทา เจ้าฟ้าได้ใช้ทเองชาติดอท่านเจ้าใช้มาเพ่เป็นยงชาวงาวใน้ชคุมเทา. 11 พี่น้องจกเรงเอง, ว่าหากเจ้าฟ้าได้จกคุมเทาแนวนั้น คุมเทาสิ้คู่จกหน. 12 เข่ามีใชได้เห็นเจ้าฟ้า ว่าคุมเทาจกหนเจ้าฟ้าสิ้สู้หนึ่งคุมเทา ความเจ้าฟ้าจกสิ้เต็มคู่รนหนึ่งคุมเทา.

13 แต่นั้นด คุมเทายิ่งทุว่า คุมเทาแม้นท่อมเจ้าฟ้า, เจ้าฟ้าสิ้สู้ทิงคุมเทาข้อนว่าท่านเจ้าใช้เจ้าแรงท่านเจ้าให้คุมเทา. 14 คุมเทาได้เห็นเป็นยิ่งว่า เจ้าพี่ได้ใช้

เจ้า ๆท มา ช่อย สร้าง ๆม ให้ น่อย ร้อง เพลง ๆม 15 ผู้ ใด พ้น ยอม ว่า เจ้า เสีย ญู เป็น ๆท ชาย เจ้า พ้า เจ้า พ้า ค็ อยู่ ทับ ผู้ นั้น, ผู้ นั้น ค็ อยู่ ทับ เจ้า พ้า. 16 ญู ม เขา รู้ ยอม รู้ เช่ ว่า ความ เจ้า พ้า ยก มี ที่ ญู ม เขา " เจ้า พ้า เป็น ความ ยก " ผู้ ใด เน้า ห่วม ความ ยก ค็ อยู่ ทับ เจ้า พ้า แข้ว เจ้า พ้า ค็ อยู่ ทับ ผู้ นั้น. 17 น่อก นี้ ด ความ ยก เต็ม ตุ้ น หน้า ญู ม เขา เพ่ ว่า ญู ม เขา ชุ่ พ้น ใจ กร้า มี้ ทน จาน ข้อน ว่า เจ้า จิง เป็น แน ใด ญู ม เขา อยู่ เพลง ๆม นี้ ค็ เป็น แน นั้น. 18 ความ ยก นั้น เร่า ข้าน ความ ยก เต็ม ตุ้ น แข้ว นั้น รู้ ขับ จัก ข้าน ออก ร้อง ข้อน ว่า จัก ข้าน นั้น พน ทื้อ จัก ใร่ เห็น ผู้ ใด ข้าน ค็ กู้ เร่า มี ความ ยก เต็ม ตุ้ น. 19 ญู ม เขา ยก ค็ ข้อน ท่าน เจ้า ยก ญู ม เขา ท่อน. 20 ผู้ ใด เว้า ว่า น้อย ยก เจ้า พ้า ทาก กู้ ตุ้ พี่ น้อง เจ้า ผู้ นั้น ค็ เว้า แข้ว พี่ น้อง เจ้า แน ตา เห็น กู้ เร่า ยก แข้ว ชุ่ ยก เจ้า พ้า แน ตา เร่า เห็น รู้ แน ใด. 21 จอง แท่ ดา นี้ ญู ม เขา เอา พ้น ท่าน เจ้า มา ฉอก ว่า ผู้ ใด ยก เจ้า พ้า ค็ ให้ ยก พี่ น้อง เจ้า.

วาง 5

ว่า รู้ แพ้ แต่น กิน เพลง ๆม

1 ผู้ ใด เช่ รู้ เจ้า เสีย ญู เป็น เจ้า วา จิด ผู้ นั้น ค็ เป็น พระ เจ้า พ้า ผู้ ใด ยก เจ้า พี่ ผู้ นั้น ค็ ยก เจ้า ๆท แฟก ทน. 2 ข้อน น่อก นี้ ด ญู ม เขา จึ่ง ยก พ้น ๆท เจ้า พ้า เม่ ญู ม เขา ยก เจ้า พ้า แข้ว ค็ พ้น ความ เจ้า พ้า. 3 ความ ว่า ยก เจ้า พ้า นั้น แม่น ให้ ญู ม เขา พ้น ความ แท่ เสีย ท่อง จอง ท่าน เจ้า แท่ ดา จอง นั้น ค็ เร่า ลด เล่ ง. 4 ผู้ ใด ออก พ้น เจ้า พ้า ค็ แพ้ เพลง ๆม ความ ญู ม เขา เช่ นี้ ค็ จึ่ง แพ้ เพลง ๆม. 5 แม่น ผู้ ใด แพ้ เพลง ๆม ? ค็ แม่น ผู้ เช่ ว่า เจ้า เสีย ญู เป็น ๆท ชาย เจ้า พ้า.

เป็น จึ่ง ให้ เจ้า ๆท

6 เจ้า เสีย ญู วา จิด รู้ มา เป็น พร้า ทาง นี้ แท่ เรด พร้า ทาง นี้ แม่น ขับ ที มา พร้า ทาง เรด แม่น ท่าน เจ้า เพื่อ ชุ่ ร้อง. เร่า แม่น นี้ แน ล้ว แม่น นี้ ทับ เรด เจ้า ณ ร้น ใจ เป็น จึ่ง ว่า แม่น แท้ เพ่ ว่า เป็น เจ้า ณ ร้น ใจ แท้. 7 มี จาม แน เป็น จึ่ง. 8 เจ้า ณ ร, นี้, เรด

เห็ด ขาม แนว นี้ เป็น จึ่ง แม่น ความ ทน. 9 ว่า ฌุม เทา เอ่ ซู ส เป็น จึ่ง เจ้า พ้า เป็น จึ่ง ใหญ่ เณ เพ่ว่า เจ้า พ้า ได้ เป็น จึ่ง อ้าง ทอด ฆุท ดาย ท่าน เจ้า. 10 ซู เอ่ ฆุท เจ้า พ้า ค้ ขึ้น เป็น จึ่ง ซู ทด ใจ แข้ว ซู ใด เข่า เอ่ เจ้า พ้า ค้ เชื่อ ให้ ท่าน เจ้า แข้ว ค้ ข้อน ว่า เฆา เข่า เอ่ ความ เจ้า พ้า ได้ เป็น จึ่ง อ้าง ทอด ฆุท ดาย ท่าน เจ้า. 11 ความ เป็น จึ่ง นั้น ค้ แม่น เจ้า พ้า เฮา ซู จัน เพ้น ดาก เข่ ให้ ฌุม เทา ซู เข่ นี้ ซู พ้น ฆุท ดาย เจ้า พ้า. 12 ซู มี เจ้า ฆุท ค้ มี ซู เข่ ซู เข่า มี เจ้า ฆุท ค้ เข่า มี ซู เข่.

ซู เขื่น เพ้น ดาก เข่

13 น้อย แห้ม พ้น ความ นี้ มา หา พ้น พี่ น้อน เพ่ พ้น พี่ น้อน ซู ได้ ขู่ ว่า พี่ น้อน มี ซู เขื่น เพ้น ดาก เข่ ข้อน เจ้า ฆุท. 14 นี้ ด เป็น ความ ฌุม เทา หาน ที่ ท่าน เจ้า เณ น ฌุม เทา ท่าว ข อน ใด แม่น ใจ ท่าน เจ้า ท่าน เจ้า ค้ ซู พ้น ฌุม เทา. 15 เม่ ฌุม เทา ขู่ ว่า ท่าน เจ้า พ้น แข้ว เม่ เอ่ ฌุม เทา แด่ ข อน ใด ค้ จึ่ง ขู่ ว่า ฌุม เทา ได้ อน แด่ ข พ้น ท่าน เจ้า นั้น. 16 ว่า ซู ใด เห็น พี่ น้อน เจ้า เชื่อ ขาง ไม้ แนว เข่า พา ทาย ให้ ซู นั้น ท่าว โพ้ เจ้า พ้า ท่าน เจ้า ซู ให้ ซู เขื่น ซู เชื่อ ขาง ไม้ แนว เข่า พา ทาย นั้น. ขาง ไม้ แนว พา ทาย ค้ มี ทาท น้อย เข่า ได้ ให้ ท่าว โพ้ ขาง ไม้ แนว นั้น. 17 จ๊ท เชื่อ ทา งาน ฺ แนว เป็น ขาง ไม้ ทาท ว่า จ๊ท ขาง ไม้ เข่า พา ทาย ค้ มี.

18 ฌุม เทา ขู่ แข้ว ว่า ซู ออก พ้น เจ้า พ้า เข่า เชื่อ ขาง ไม้ เพ่ ฆุท ดาย เจ้า พ้า ได้ เขื่ ฺ เฆา ฉ ห้าย ค้ เข่า เชื่อ ข พ้น เฆา. 19 ฌุม เทา ขู่ แข้ว ว่า, ฌุม เทา เป็น ส เจ้า พ้ ทาว่า ส เห็ด ท่า เม่ ฆุม ซู ท้อ แด ฉ ห้าย.

20 ฌุม เทา ขู่ ฆุท ดาย เจ้า พ้า ไข่ มา แข้ว เอา ความ ขู่ ทุก ทอย ให้ ฌุม เทา เพ่ ให้ ฌุม เทา ขู่ จ๊ท ท่าน เจ้า ซู เป็น เจ้า พ้า แท้ แข้ว ฌุม เทา ค้ ซู พ้น ท่าน เจ้า ค้ แม่น เจ้า เชื่ ฌุ ฆา ฉ ห้าย ฆุท ดาย เจ้า พ้า แท้, แท่ เป็น ขู่ เขื่น เพ้น ดาก เข่. 21 พ่ ฆุท เอ่ ให้ ขี้ มี้ ออก ท่า ข้ แก่ เข่ น พา.

****

2 โครนี

๑ ท่าน โครนี ทิด เห็น พี่น้อง เห่ ๆ 2

เอา ใจ ใส่ ความ เจ้า เสีย ญ่วย กัน

๒ ออก แต่: น้อย, ฮู้ เน้ แต่ง ดา

เฒ่า: พ่อ ฮู้ ทู่ง ได้ เขา ไว้ แต่ พ่อ ขุ ขา น้อย ได้ บอก พ่อ เจ้า แท้ ข้อน ความ ถิ มี แม่น เข่า แม่น น้อย บอก ฮู้ ถ้อ ท่า ใด แสน ส ขุ ความ ถิ มี แม่น ค้ บอก แฟก หน. 2 ข้อน ความ ถิ มี แม่น ฮู้ ทัง พ่อ เขา แข้ว ค้ ฮู้ ฮู้ ทัง พ่อ เขา ข้ง โง หน้า ดาด เง้ย. 3 ความ หู่ง เขง ใจ ความ อ่น ญ่ แต่ง ความ ทึง ใจ มา แต่ เจ้า น้า ฮู้ เป็น พี่ แต่ง มา แต่ เจ้า เสีย ญ่ วา ขิด ฮู้ เป็น ขุ เจ้า พี่ น้อง ฮู้ ฮู้ ทัง พ่อ เขา ท่อย ความ ถิ มี แม่น แต่ง ความ บอก แพ.

4 น้อย มี ความ ม่วน ทาย เพ่ ว่า ได้ พี่ ขุ พ่อ เจ้า ฉาน ส ทิน ฮู้ ถิ มี แม่น ท่อย เฉ่ง พ่อ เขา ได้ ความ ฯอก ฯอน หน้ง เจ้า พี่. 5 พี่ น้อง ฮู้ ทู่ง เง้ย, น้อย ข ให้ พ่อ เขา บอก หน เข่า แม่น น้อย แต้ม วอ แต่ง ดา ใหม่ ให้ พ่อ เจ้า วอ น้อง เขา ได้ ใน มา แต่ โหก แข้ว. 6 ความ บอก ค้ แม่น ให้ พ่อ เขา เฮ็ด ท่อย วอ ท่าน เจ้า แต่ง ดา. วอ แต่ง ดา น้อง พี่ น้อง ได้ ใน ได้ ฟ้ แต่ เม่ ขาง ฝาง เค้า แข้ว เพ่ ให้ พ่อ พี่ น้อง เฮ็ด ท่อย. 7 ข้อน ว่า มี ฮู้ แข้ว พาง ทาย ส ได้ โง ท่เ เมง ขุม แข้ว เพ่ ว่า แสน นี้ เข่า ก๊ว หยัน ว่า เจ้า เสีย ญ่ วา ขิด ได้ โขง มา เป็น ส แสน น้อง ถิ เป็น ฮู้ แข้ว พาง แต่ง ก่ โฉน ทัง เจ้า วา ขิด. 8 พี่ น้อง ลอย ฮู้ ให้ ถิ เพ่ ว่า พี่ น้อง ฮู้ เข่า ฉ อ้ก พ่อ พี่ น้อง เฮ็ด มา แข้ว ทาก ว่า มี เท่ พี่ น้อง ฮู้ ได้ เหู่ง เมงใจ เค็ม โมก. 9 ฮู้ ใด ข้น ขาย ทาย ค้อย เข่า ท่อย ขวง ทาง เจ้า วา ขิด ฯอก ฯอน ฮู้ น้อง ค้ เข่า มี เจ้า น้า ฮู้ ใด ท่อย ขวง ทาง ความ ฯอก ฯอน ฮู้ น้อง ถิ มี เง้ง เจ้า พี่ เจ้า ขุ ท. 10 ว่า ฮู้ ใด มา ทา พ่อ พี่ น้อง เข่า ได้ เอา ความ ฯอก ฯอน นี้ มา ท่อย ฑ่า ต้อน ฮู้ น้อง เน้า ทวง เหน แต่งฑ่า บก ดาว มน. 11 ข้อน ว่า ฮู้ ใด บก ดาว เขา ค้ เน้า ห่วม ทาง ข้าย อ่วย เขา.

ความ บก ดาว เห่ ห้า ฆุ ถ

12 น้อย ทู่ง มี ทาย ความ ใหม่ ฮี่ แต้ม ทา พ่อ พี่ น้อง ทาก เข่า แอ่ ฆุ้ จี้ แต่ง นี้ เม็ก ทาย เพ่ ว่า น้อย แอ่ มา ทา พี่ น้อง โอ้ โห หน ที่ โลง เพ่ พ่อ เขา ฉ ได้ ม่วน เมง เค็ม โมก. 13 ขุ ทู่ง พี่ น้อง ได้ เขา ไว้ น้อง ค้ ได้ ฉาก ความ ล้ก ยอก หอก เหู่ง มา ทา พี่ น้อง.

3 โจทย์

ข้อ ท่าน โจทย์ ติด เท่ น พี่ น้อง เท่ า่ 3

1 ข้ น้อง, ผู้ เน้ แต่ง เรื่อง ท่าน ว่า โจ อก เรื่อง , น้อง อก เรื่อง แท้.

2 ท่าน ผู้ อก เรื่อง น้อง ท่าว รับ ให้ ท่าน พ้า นั้น ดู หาง แต่ง ให้ ห้าว ว้ น มี่ง น ใน ท่าน ล้ พ้า นั้น. 3 เพ่ ว่า น้อง มี ความ ม่ ใน หูาย เม่ พี่ น้อง น ใน สมา เป็น จั่ง ว่า ท่าน เลิก ถ้ มี แม่น เน่ง ท่าน รู้ เลิก ความ ถ้ มี แม่น แต่ ใด มา. 4 เข่ามี อน ใด เลิก ให้ น้อง มี ความ ม่ ใน เน่ น้. เม่ น้อง รู้ ถือ ว่า พ่ง บุท น้อง ล้ รู้ เลิก ท่อง ความ ถ้ มี แม่น แท้. **ม่ ใน ใจ ท่อง**

ท่าน ว่า โจ ห้อน แกก

5 ท่าน ผู้ อก เรื่อง ท่าน เลิก ถ้ ทั่ง พี่ น้อง แข้ว ท่าน ล้ กู่ ขุ้ แกก มา ข่าม เอน ใหม่ ล้ เป็น ความ อก แพ่ง เรา. 6 แต่น นั่น รู้ โท อ้ท ท่าน อก เรา ให้ เอน รับ เหา พ่ ว่า ท่าน ผู้ ต่อง โข่ง เรา ห็อ หาง โจ่ ให้ โลม ทั่ง เจ้า พ้า ใช้ เรา ท่าน ล้ เลิก ถ้ แข้ว. 7 แต่น เรา รู้ ห็อ หาง โจ่ เลิก อ้ท เจ้า ว่า ขึด นั่น เรา เข่า รู้ ข่ง พั้ง ส หาง นอก. 8 เน่ง นั่น พ่ง เหา ผู้ ทุ่ม พ เรา เพ่ ว่า แต่น เรา ผู้ รู้ เพ่น ความ ถ้ มี แม่น.

ท่าน ถ้ โอ เงิ เพ่ ผู้ ณ กิน

9 น้อง รู้ แห้ม ข้ ใจ ง ให้ เอน รับ เหา หาก ว่า ท่าน ถ้ โอ เงิ เพ่ ผู้ มก เป็น ใหญ่ เน พี่ น้อง ล้ เข่า ถ้ ข้ หู่ น้อง. 10 เน่ง นั่น ว่า น้อง รู้ มา น้อง ผู้ ญ ความ ท่าน เลิก นั่น ล้ แม่น ท่าน รู้ ท่าว ความ หา ข่อง ใช้ น้อง แหว เข่า มี โกก มี ง่าง เล่ นั่น ล้ กู่ เข่า โลม ใจ นี้ กู่ เข่า ห้อน พ่ง พี่ น้อง ณ กิน หั่น นั่น พ่ง ส แข่ ห้อน เรา ใหม่ แข้ว ขั่ เรา ออก ข้ เอน รับ เหา.

ท่าน เถ้ เงิ ถ้ โอ รู้ ความ ข้อง กู

11 พ่ง พี่ น้อง เอ่ง กู่ เลิก ท่อง งุ่ง ห้า เง่ ข่ ใช้ เลิก ท่อง งุ่ง ถ้ ผู้ เลิก ถ้ เป็น ส เจ้า พ้า ผู้ เลิก ห้า เง่ ข่ เข่า เห็น เจ้า พ้า. 12 ท่าน เถ้ เงิ ถ้ โอ นั่น ดู่ ส เป็น จั่ง ให้ ว่า ท่าน เป็น ส ถ้ แข้ว ความ ถ้ นั่น ล้ เป็น จั่ง ให้ ท่าน น้อง ล้ เป็น จั่ง ให้ แง่ก หน พ่ง พี่ น้อง ล้ ทุ แข้ว ว่า ความ น้อง เป็น จั่ง นั่น แม่น แท้.

3 โยฮน

ความทุกข์เท่าทวี

13 น้องข มีทุกข ความดีแท้มาทา ท่าน ทาทว่า เข่าแต่แท้มปุด ทีข นี้ เมีท. 14 เพ่ว่า น้องข แต่มา ทา ท่าน ทรัง ข่าน จึ นี้ จึ่ง ดี รัก โอ้ โท ทน ที่ ขาท. 15 ข้ ความ ทึ่ง ใจ ชู่ ทีข ท่าน พี่ น้อง ทาง นี้ ค้ ดาท ความ หนี้ ทอด ทอด เดี่ง ท่าน ข้ ท่าน ดาท ความ หนี้ ทอด นี้ ทาพี่ น้อง ทาง นั่น เพื่อ ดู่ ข.

****

ฮีบรู

ข้าน ฮูดา แห้ม หา พ้อ ส วอม มี่ เป็น ใคร

อัท ทึน วาน ใช่ ให้ ฮ ใคร หอน พาอ

1 น้อฮ, ดี่ ฮูดา ฮู้ ใจ้ อัท เร้า เฮ็ญ วา ขึด, เป็น น้ออ ชาฮ ฮา โทโว

เฮ่อ: พ้อ พี่ น้ออ ฮู้ เร้า พ้า ท้อท หา แข้ว, เร้า พ้า ฮู้ เป็น พี่ ใด้ ท้อท แพ อ แท่อ เร้า พ้า ท้อท หอม ใว้ ให้ เร้า เฮ็ญ วา ขึด. 2 ข้ ความ อึ่น ดุ, ความ ที่อ ใจ แท่อ ความ ท้อท ให้ ฮู้ ทึฟ พ้อ พี่ น้ออ.

3 พี่ น้ออ ท้อท เรอ อ เอ็ฮ น้อฮ เรอ ใจ ใช่ แห้ม ข้ มา หา พ้อ พี่ น้ออ เร้า มา หาอ อัท ญุ่ม เหา ดี่ ใด้ น่อฮ ข้ งาง ใน้ฮ ท่อฮ หน น้น, ใว้ น้อฮ จี้อ แห้ม ข้ มา ทึด เร็น ทุ้ม พรุ พ้อ พี่ น้ออ ความ เร้า พ้า ใด้ วอ ท อน ใว้ ทึฟ ใพ่ เมอ เร้า พ้า น้น เท่ ถ้วย ค้ แข้ว. 4 เพ่ ว่า มี น่าน ส ใด้ จ้ ท แฉอ เน้า มา, ความ นี้ เร้า พ้า ใด้ ท่าว ใว้ แต่ เร็ท อ นาน แข้ว ว่า เรา ดี่ ดี้ ทึน วาน ใช่ ให้ ฮ แนว นี้ จ้อน ว่า แฉน น้น เง่า น้ง ท้ เร้า พ้า, เรา เอ ความ ทู่ อ เหอ ใจ เร้า พ้า ญุ่ม เหา น้น เฮ็ก ท้าฮ อ่ฮ ฮ หา งาน, แท่อ ใด้ ดู่ อ ข้ เร้า เฮ็ วา ขึด ฮู้ เป็น โทท, เป็น เร้า จอม ฮู้ เป็น พ้า ญุ่ม เหา ฮู้ ถ้ว.

5 หา ว่า พี่ น้ออ ใช้ พ้อ ความ นี้ ค้ ถิ น้อฮ ค้ แอ่ ให้ พี่ น้ออ ที่ ทอด เร้า จอม ฮู้ เป็น พ้า ฮู้ ใด้ ให้ พน ส อิ xา หา เอ็น ออท น่อฮ ข้ แฉน ถิน เอ ฮิ้ง. ขุน ทู่อ มา ค้ ใด้ ถ้ง ข้ว พ้อ ส เง่า เดู่ ท่าน เร้า น้น ข้. 6 พ้อ แดุน ฮู้ เง่า มึท แฉง ล้วน เร้า พ้า วอท น้น ใด้ โจ้ว หา เหน ฮ้าว เร้า โจ้ ท่าน เร้า เอ ข้อฮ เที๊ท ฉุท เรา โจ้ ว่อน มัด เง่า มี เดู่ แท้ ใด้ ท้น ว่า ดี่ ทอด มี้ ทึน วาน ใพ่. 7 เร็อ ถ้ว ทึฟ เรอ ใคร โถม แท่อ เรอ ใคร โฆ หา เรอ ฮู้ อ้อม ข้อม น้น ใด้ เฮ็ก ท้าฮ อ่ฮ ฮ หา งาน มึท ถิ้น ดุ้ ขุ้ ทู้ อ ชาฮ ฉิก ทึก วอ อ เรา ดี้ ให้ ฮ ค็ม โขอ แหว โพ โจ้ พ่ เง่า ใช้ มอด ใน้ หาง มี่ ชาด เร้ ฮ อัท น้น ทึด เร็น ญุ่ม เหา.

8 หา เร็ น้น เรา ทู้ อ เมา มรุ เฮ็ก ให้ มี่ ลิ อ เรา ท้าฮ อ่ฮ ดุ, โอ่ฮ ล้วน ฮู้ ใพ่ แท่อ เร้า ความ พาง ชา ทึฟ ฮู้ มี จ๊ท. 9 หา ว่า ท่าน มิ วา เอ็น ฮู้ โทท แดุน เม่ เดู่ ฉิก ทึฟ ฉิ ท้าฮ ค้าฮ ความ ทน มา หาอ แอน ท่าน โม เร็ น้น ท่าน ค้ ทู้ อ เง่า ใด้ เร้า ความ พาง ชา ใช่ ฉิ ท้าฮ ท่าน ว่า “ เร้า จอม ฮู้ เป็น พ้า ดี่ ใช่ ให้ ฮ เร้า ” 10 หาท ว่า แฉน นี้ เรา เร้า พาง ชา แนว เรา เง่า ใช้ เรา เป็น เหอ ใจ โท ฆ้ ด แท่ ออท มา เง่า มี ความ ที่ ฆ้ อ ถ้ง ข้ว โจ้ ท่อฮ ยอ อ หาอ น้น.

11 เรา รัก ขาว ห้าง เพื่อว่า เรา ท่อง ของ ข้า ทา อัน, เรา ว่อง มี ใจ ทาว ฉัก ท่อง ข้า งาน อาม ข้อน มัก เรน เร่า พูน แข้ว ลี้ ถัง ข้ว ใจ ท่อง ขาว ห้าง ท่า งาน เสน ข้า โว ขา. 12 พัว ฯ นี้ ห้าง อ่าง ขี้ ว เพี เรียน ทาว อ่อง เข ก็ท แพว ทั้ง พัว พี่ น้อว เรา โอม ทน ทิน ให้ โจม ขาว ใจ เร่า มี ความ หน้า ห้าง เรา เรียน ฉุ ขี้ ว จ ทาท ขี้ ว มี เร้า โอย แฉน นั้ เรียน เสน เฉ เร่า มี โฉน ขาว ใจ ทุ ใจ ท่อง โจม เรียน เสน ท่ ใจ้ ทาง มา เรียน หนาท เรียน เสน ท ใจ้ โจ้ม โจ ขาว ใจ. 13 เรา เรียน เสน พอว นี้ เจ้ ห้า นี้ ห้าง อ่าง ออก มา เรียน เสน ฉุ้ม วุก เรียน เสน ดาว ทุ โทู ขาว ออก ใจ ฉ โฉน พ้า เร้า พ้า รัก ฐน ฐาว ว่อน มัก ห้ว หน า ฉาก เร่ จ ใจ้ ให้ เรา.

14 ท่าน เธ โฉก เรียน หนึ่ แนว ท่าน อา ดาม ฉุ้ คุ้ เร็ก อ่าว ความ ใจ้ ของ แฉน นี้ ว่า เร่ว ดู เร้า จ้อม ฉุ้ เรียน หน้า คุ ใจ ขาว มา พ้อม เห็ ท่า พัว แฉน ใช เขว เน้ เรียน ว้าน ฉ. 15 เพ่ว่า คุ้ ใจ ขาว มา ทิน วาน ใช่ ให้ จ ฯ เห็ ท่า แท่ เจ็ด ให้ แฉน ฯ เร่า เหนี้ จี เร้า พ้า ทู้ เม่, ของ อ็ท อาท งาน อน เรา รัก เจ็ด แนว เร่า เหนี้ จี เร้า พ้า น้น แท่ ให้ พัว ฯ ขาว ใส้ จ เร่า เหนี้ จี เร้า พ้า รัก ท่าว ความ ขูา จ ความ ห้าง ใช่ ท่าน เร้า น้น ทู้ เม่. 16 แฉน นี้ เรา เรียน ฯ มัก ใจ้ม มัก ว่า, เรียน ฯ มัก เจ็ด ตาม ใจ ท่อง ทาง ห้าง อ่าง โจ ใหญ่ ใส่ ฐ ทาง แฉน แท่ มัก ข้อ ก ฉุ้ อั่น เพ่ รัก ขาว ถ ให้ เร้า.

ที่ เห็น ว่า จน

17 พัว พี่ น้อว ท็ก เรว เธ่ จ ให้ หนี ของ ความ แฉน ขาม ใคุ้ เร้า เจ็ ญ ฐา จิด ญ้ม เขา รัก เว้า แท่ ท่อน น้น. 18 เรา เวิ่ จ ว่า พี่ น้อว ว่า ว่าง เร่ จ ห้า ฐ ถ คุ้ มี ฯ เว้า ฉ ถ จ พัว พี่ น้อว เรา คุ้ เจ็ด ตาม ใจ มัก เร่า มี ความ เหนี้ จี เร้า พ้า. 19 แม่น แฉน นี้ ถ คุ้ เจ็ด ให้ เรา แพก แพ่ว หน วาง มี่ จ ท่อง ขจ ง งาน เร่า มี เร้า ญจน ใช เร้า พ้า. 20 พัว พี่ น้อว ท็ก เรว, ให้ ฉ้าง มี่ ก โค ให้ ฐ เส ความ เคุ่ ท่อง ขจ เล็ด จี เสอว พี่ น้อว พ่อม น้น ให้ ท่าว โพ้ เร้า ญจน ใช. 21 ให้ คุ้ มี่ เสน ความ เร้า พ้า ท็ก จจ เคุ่ สอว ค้า ความ อั่น ดู เรว หนึ่ง เร้า เจ็ ญ ฐา จิด ญ้ม เขา ห้น ว่า คุ้ รัก คุ่ จ ฉัน พั้น ฉาก เร่ จ.

22 ให้ อั่น ดู พัว ฯ ก็ง เร่า เธ้ เคุ่ แหน่น. 23 ให้ คุ่ อจ เรา ขาท แฉน ออก ฉ จ ฟ แอก น้น ให้ อั่น ดู มี่ ฉุ้ อั่น ใหม่ ท่อง ความ เหนี้ จี เร้า พ้า ท่าท ว่า ให้ คุ่ ง เคุ่ ง นุ่ง ห้าง อ่าง ท่า งาน.

ฯดา

ให้ ช้อง กูโหม้ เทา เจ้า พ้า

24 ความ ทุ่ง หน้า มา ตา ความ ทุ่งเทง ใช ๆ ฉง ใหญ่ ล้วน ทุโง ให้ ชู้ ทัง ท่าน เจ้า ชู้ เง่ง กุ พ้ง พี่ น้อง เง่า ให้ เข้ม โจ ให้ พ้น ชู้ ทัง ความ ทุ่ง เทง ใช ท่าน เจ้า, เง่า มี ความ เจ้ มี ที่ ความ กิ มี ม่โน. 25 ดู้ง เจ้า จอม ชู้ เง่น เจ้า พ้า ชู้ ถือ เจ้า จอม ชู้ ให้ ณุ่ม เทา น่อย ช้ งาง โน้ย ทาง เจ้า เย็ ณุ่ วา จิด เจ้า จอม ณุ่ม เทา เท็ง พาย ทู้ง, ง่าง โว้, พาย หน้า ดาด เง่ย

" อา เมน "

****

โรม ความ 1

เจ้า พี่เจ้าโรม ความให้ ท่าน ใช่ไหม พี่

วาส 1

ความเจ้า เสี่ยญ์ทิดเรศน

1 เจ้าเสี่ยญ์ว่าขัดใจ้ โรม ความ, อย่ เจ้า พี่เจ้าใจ้ วอยให้ ท่าน เจ้า ใจ้วอยให้ ฉัญ ขามใช้ ท่านเจ้า พี่ ญ์อ้ก ฉันมีนั้นหรอ ช่านจ๋นี้. เจ้าว่า ขัดใจ้ใช้ พ่อ แดน ท่านเจ้า ใจ้วอย ท่าน ใช่ไหน ขามใช้ ท่านเจ้า. 2 ท่าน ใช่ไหน เป็นจ๋อ ความเจ้า พี่เจ้า ความเจ้าเสี่ยญ์ว่า ขัด แท่อ เป็นจ๋อให้ ญ์อ้ก อย่ ท่านใจ้ พี่ เห็นนั่นย่. 3 พ่อ ฉัญ ดูเจ้ย, พ่อ ฉัญพ่อ ความใจ้ อ่าว ดูเจ้ว แท่อ พ่อ ฉัญ ห้อนห็ม ความ ใจ้ แห้มใจ้ว้นี้ ค้ำ จุหจ่าอ ใจ้ เพ่ว่า เจ๋นั่นจ๋เน้า มาแข้ว.

ความหิทชาว เห็อท่าเจ็ดเหน โขพ้เหา

4 เจ้ย ออก แม่ ใช่ไหน ใจ่อ เจ๋อ เหนโขพ้เหาเห็อเจ็ด ฉัญ ที้อ อา ณี เจ้ย ให้ พ่อ พี่น้ออ มีความ พู่อ เหอใจ, ความที่ใจ้ มาแม่ ท่านเจ้า ฉัญ ฏูอ ดู่เจ้ วางใจ้ว้ ฉัญ ฏูอ ดู่เจ้ วางท่อน ฉัญ ฉุ มา พาอ หน้า แท่อ มี่อ ณโณ เห็อเจ็ด เหนโขพ้เหาฉัญ์ ก่ หน้าท่าน เจ้า. 5 แท่อ มา แม่ เจ้าเสี่ยญ์ว่า ขัด ฉัญ เป็นจ๋อ ลิ ณี้ แท่อเป็น ฉัญ แม่ แวอท ทาอ แข้ว ล้น เรา เป็นวุเณ้ แท่อเห็อ ท่า วุเรมอ ยุม, ท่านเจ้า ออก ณุ่ม เหา โจ้ โดู่ เรอ ณุ่ม เหา ออก เจ้ย โณ้ใอ วาง จ้อน เรอด ท่านเจ้า. 6 ท่านเจ้า แท่อ ณุ่ม เหา ใจ้ว เป็น แด่น ลิน เรมอ แท่อ เป็น เพ่ ทูอ ให้ เจ้า พี่เจ้า ฉัญ เป็นพี่ เจ้าเสี่ยญ์ว่า ขัด ความ พู่อ หน้า มา ตา แดงแขอ แณอ ท้า ให้ ฉัญ ทัง เจ้า พี่เจ้า จ้ย เรม่ หน้า ชาด เร่ย “ อา แมน ” 7 ให้ เร่อ ดู ท่านเจ้า ฉุ โขอ มา ท่อย ฉี่อ ล้า ดู่ ส ฉุ เห็น ท่านเจ้า พ่อ ส แขอ ท่านเจ้า ค้ำ ฉุ เห็น ดู่ พนส พั้นอ เรมอ ยุม ฉุ แณท ใจ้ เพ่ว่า ท่านเจ้า ฉุ เป็น แน่ว นั่น “อา แมน”

8 เจ้า จอม ฉัญ เป็นพี่ ฉัญ ฏูอ ดู่เจ้ วางใจ้ว้ ฉัญ ฏูอ ดู่เจ้ วางท่อน ฉัญ ฉุ มา พาอ หน้า แท่อ ฉัญ มี แดงแขอ แณอ ท้า ใหญ่ ทูอ ใจ้ เว้า ว่า เหา แม่น อาย่า พี่ แท่อ โอเม้ วา.

ใหเห็นยุทชาส

9 น้อย แม่น ใช่ไหน เป็นพี่น้ออ พ่อ เจ้า เป็นดู่ ว้าน ใจ้ วางมี่ ท่อย ทน ท่เม แด่น เรมอ ถ้อ ทน แท่อ อ้ก ใจ้ ท่อย ขูอ ทาอ เจ้า เสี่ยญ์ น้อย จ๋อ ใจ้ มา ฉัญ อนจ๊ด โม จ้อน ความ เจ้า

โรม ความ 1

หน้า แห่ง เป็น ชื่อ ทาง เจ้า เสีย ๆ. 10 ทรง มี้ เจ้า จอม ผู้ เป็น หน้า นั้น เจ้า ณรน ใช ห้ มี่ น้อย แข้ว น้อย โด้ ใน ช่ง แจ้ง ช่ง แสน ถ่ง มา ทาง ทู่ง น้อย. 11 ช่ง นั้น เว้า ว่า อน เจ้า โด้ เห็น นั้น ให้ แห้ม โว้ หนึ่ง ช้ ชิ แข้ว ตาก โจ ให้ เขน โหว้ เขา เหื่ง เจ็ก: มี เขน โหว้ เขา เม่ง เอ๊ เหนี่ โณ, เม่ง ณา มี นา, เม่ง เจี๊ว โม, เม่ง บุ เห็ ขา, เม่ง ณา เด็, เม่ง ผี ขา เด็น หนี่, เม่ง ขาว ถิ เห้ อา.

12 น้อย จี่ ง วาท ทู่ง เง่ง ทาง ช่ง เว้า นั้น แข้ว น้อย โด้ เห็น ค้า น ผี ที่ง แขน เจ็ก อน. 13 ทาง เคื่ ง ฟ่อน ที่ง แขน นั้น มี ผู้ ฉ แจ้ก บุท ชาย ส นุ่ง เช้ ถิ่ ทรม ขอด ทิน มี ผ้า ข วา ผี ถ่ง เอ๊ท. 14 ทรุ แห่ ใฉม ท่าน ก่อน เณ ใณน โก จ ก่อน เณ เพ็ข ใฉ ๓ ท่าน แจ้ก เณ แจ้ว โพ. 15 ทิน ท่าน แจ้ก ขอ เขู ที้ ง เณ โด้ ที่ ให้ แพท ใช แข้ว ช่ง ท่าน เณ นี้ โก ท ขาด พอ ง หา. 16 แสน ณวา ท่าน นี่ ดาว เจ็ก ดรุ, ดาง ฆ่อ ง ใส่ม ออก หนึ่ ง โฉง ท่าน มา, หน้า ท่าน เห็น เณ ๓ า เว็น ฆ่อ ง แช ง.

17 เม่ เคื่ น้อย เห็น ท่าน น้อย โจ้ม โข ง ใช่ ทิน ท่าน เป็น เณ ง ส ๓ าข แข้ว ขาก ว่า ท่าน โด้ แพ่ มี ณวา มา นี่ น้อย เว้า ว่า ฑ่า ฮ้าน ! เขา เป็น ผู้ โก ท แห่ เป็น ผู้ ง าข. 18 เขา ทู่ ง มี ฉุ่ ชุ่ เขา โด้ ๓ าข แข้ว ขาก ทู่ ง มี ฉุ่ ชั่น เพ็น ชาด เข่ข, เขา เป็น ผู้ นี่ ณ ณวา เว็น ๓ าข แห่ แสน ๓ าข. 19 เป็น เณ ง นั้น ให้ เจ้า แห้ม ชุ่ จัก เป็น มา อน เจ้า โด้ เห็น นั้น แห่ จัก เป็น นั้น ชิ้ เห็ จัก ถิ เป็น นั้น ฟาข หน้า ใพ่. 20 ความ เข่ท ชั่ง ดาว เห็ เจ็ก อน เจ้า เห็น ที่ง มี ณวา เขา นี้ แห่ ค้า น ผี ที่ง แขน เห็ เจ็ก อน นั้น. ดาว เจ็ก ดรุ แม่น แฉน เขน โหว้ เขา เห็ เจ็ก, ค้า น ผี ที่ง แขน เจ็ก อน แม่น เขน โหว้ เขา เห็ เจ็ก.

วาข 2

แห้ม ชั โจ ๓ า เขน โหว้ เขา เม่ง เอ๊ เหนี่ โณ

1 ให้ แห้ม ชั โจ ๓ า แฉน เขน โหว้ เขา เม่ง เอ๊ เหนี่ โณ, ท่าน เจ้า ผู้ นี่ ดาว เห็ เจ็ก โว้ หนึ่ ง มี ณวา โจ มา ข่า ง ทาง ค้า น ผี ขอ ง แขน เห็ เจ็ก นั้น โด้ เว้า ว่า:

2 เขา ขุ้ จ็ก จัก ท่าน เผ็ด ขุ้ จ็ก จัก เขน แสน อ็ก โณ้ แห่ ขุ้ ว่า เจ้า เข่า ฉื้ อ็ก ใจ ทั ง จัก ข้าข อ่ ข เจ้า โด้ ฉุ้ ใจ พ็ ง ส นั้น เข า มี ท่าว อ้า ง ว่า เป็น ข าม ใช้ ๓ าก ว่า เข า เข่า โด้ เป็น แข้ว เจ้า เห็น เข า เป็น ส แข้ว. 3 เขา ขุ้ ว่า เจ้า ทู่ ง อ็ก เอา, อ็ก เอา ลี้ ข้อน ชุ่ เขา แข้ว

ลี้ เข่า น้อย ใจ. 4 อย่า เหา เข่า ใหม่ ใจ ลี้ แม่น เจ้า เข่า ได้ บอก เหา หลาย เท่า มา แล้ว. 5 เป็น หลาย นั่น ให้ หนี เข้า ได้ ใคร สัก เป็น ที่ หลาย ใด ให้ ขึ้น ใจ ใหม่ แข้ว เสีย หลาย เท่า มา แล้ว ว่า เข่า หลาย นั่น เหา คุ มา หา เจ้า แข้ว เหา คุ เอา คำ แขน ออก ไว้ ข่อน นั่น, มี ที่ ว่า เจ้า คุ ขึ้น ใจ ใหม่. 6 ถ้า ที่ ว่า เจ้า ดู จัก พี่ ชาย เก่ เสีย จัก นั่น เหา ลี้ ดู แพ้ ทน. 7 สู้ ใด มี บุ ให้ หนี เจ้า หลาน ใช เว้า ชิ้ น พี่ เขน ใช้ เหา, สู้ ใด แพ้, เหา คุ ให้ สู้ นั่น กิน หมาก มี ดู่ ดาก เข้ ย สู้ หนี้ ขน แล้ว เจ้า หน้า.

แห้ม ชั้ ใน หา เขน ใช้ เหา หมู หลา มี นา

8 ให้ แห้ม ชั้ ใน หา แดน เจ้า หน้า เขน ใช้ เหา หมู หลา มี นา: เจ้า หน้า สู้ เป็น ใคร แท่ เป็น ฝาย สู้ หาย แข้ว ล้น มา ใหม่ ได้ เว้า หลาย นี้:

9 เหา บุ้ ว่า เจ้า ไม้ ญ่น หาก ว่า ของ มี, แท่ บุ้ ความ ดู ใย หาย ฝาย พี่ ชาย นั่น อย่า เหา เว้า ว่า เหา เป็น ชาย ชิว หาก เหา เข่า เป็น เหา เป็น ชาย หาย ลี หลา หาน. 10 ฆ่า ข้าน จัก ไม้ ฝาย มี่ อย่ คุ เป็น นั้น ทั้ ง พี่ เจ้า นั่น เข้ ดู สู้ ใคร ลี หลา หาน น้อย คุ ขัด หลาน ชาย ใช้ พี่ เจ้า, คุ ใช่ บุ เพ่ ลี้ ใจ พี่ เจ้า แข้ว พี่ เจ้า คุ ไม้ ฝาย มี่ ณี่ ใจ ข่าว ฉ้ ง มั้ หาก แนว ใด ลี้ ถ ให้ พี่ เจ้า เป็น ชาย นี่ ท้ น ยอด มั้ หาย แข้ว เหา คุ เอา เพา หา ดู่ เข้ ย ให้ พี่ เจ้า. 11 ใส มี บุ ให้ หนี ความ เจ้า หลาน ใช เว้า ชิ้ น พี่ เขน ใช้ เหา สู้ ใด แพ้ คุ เข่า ได้ จิ ฝ ฝาง ท้าย หาย หน่ ดู่ ฆอ.

แห้ม ชั้ ใน หา เขน ใช้ เหา หมู เวิ ฆา ไม

12 ให้ แห้ม ชั้ ใน หา แดน เขน ใช้ เหา เวิ ฆา ไม: ท่าน เจ้า สู้ นี่ ดาย ฆอ ใคม นั่น ได้ เว้า แนว นี้:

13 เหา บุ้ จัก ข่อน ขู่ พี่ เจ้า บุ้ ว่า ข่อน นั่น เป็น ท์ ใช ลี หลา หาน เจ้า ทู จัก แท่ ทู เดู่ เหา หาว่า แม่น เดู่ ท่าน อย่ ที่ ฝา สู้ เป็น จั ถ นี่ ให้ เหา ได้ จิ ฝ น้า พั้ ง ข่อน ลี หลา หาน. 14 หาก ว่า เหา มี ที้ ความ ห้าน หอ ง พี่ เจ้า ข่อน นั่น มี หลาน ชาย ทิ ง พี่ เจ้า ได้ ท่อ ช ยิ ง หาง ความ ท่าน ฝาย า อาม ฆอ ฆอน ได้ ฆอ ท่าน ฝาย าก ฟา ชา ลี หา ยา เอ็น เสีย ฉัด, ให้ เหา กิน เดู่ ใช้ ใช้ ณี่ แดู่ เงิน พาง อื้ น ตู้ ขุ้ ทู ดาช ฉัด ถ ดา ฆอ.

15 หลาย ถ้ อ หน ทิ ง พี่ เจ้า มี หลาน ชา ได้ ท่อ ช ความ ฆอน แดน นิ ใคร ชาย เท่. 16 หลาย นั่น ให้ ขึ้น ใจ ใหม่ ว่า เข่า หลาย นั่น

เพราะคุณจะพ้นจากความตายได้ และจะช่วยคนหลายคนให้พ้นจากความตายด้วย 17 ผู้ใดมีทรัพย์ ให้พี่น้องความเจ็บใจเห็นพี่น้องขัดสน แต่ปิดใจไม่ช่วยเหลือ ความรักของพระเจ้าจะอยู่ในผู้นั้นได้อย่างไร 18 ลูกเล็กๆ เอ๋ย อย่าให้ความรักของเราเป็นแต่เพียงคำพูดหรือคารมเลย แต่ให้เป็นการกระทำและความจริงเถิด 19 เราจะรู้ว่าเราเป็นของความจริง และจะทำให้จิตใจของเรามั่นคงต่อพระพักตร์พระเจ้าได้ 20 ถึงแม้ว่าจิตใจของเราจะกล่าวโทษเรา พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่กว่าจิตใจของเรา และทรงทราบทุกสิ่ง 21 ที่รักเอ๋ย ถ้าจิตใจของเราไม่กล่าวโทษเรา เราก็มีความกล้าต่อพระพักตร์พระเจ้า 22 และสิ่งใดที่เราขอ เราก็ได้รับจากพระองค์ เพราะเราเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ และทำสิ่งที่เป็นที่พอพระทัยพระองค์ 23 และนี่คือพระบัญญัติของพระองค์ คือให้เราเชื่อในพระนามของพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์ และรักกันตามที่พระองค์ได้ทรงบัญชาไว้ 24 ผู้ที่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ย่อมดำรงอยู่ในพระเจ้า และพระเจ้าก็ทรงดำรงอยู่ในเขา และเรารู้ว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่ในเราก็โดยพระวิญญาณที่พระองค์ประทานให้แก่เรา

ยอห์นทรงเตือนเรื่องคำสอนเท็จ

4 ที่รักเอ๋ย อย่าเชื่อทุกวิญญาณ แต่จงทดสอบวิญญาณทั้งหลายว่าเป็นของพระเจ้าหรือไม่ เพราะมีผู้พยากรณ์เท็จจำนวนมากออกไปในโลก 2 ดังนี้แหละที่เจ้าจะรู้จักวิญญาณของพระเจ้า วิญญาณทุกดวงที่ยอมรับว่าพระเยซูคริสต์เสด็จมาในเนื้อหนังนั้นเป็นของพระเจ้า 3 และวิญญาณทุกดวงที่ไม่ยอมรับพระเยซูนั้นไม่ได้มาจากพระเจ้า นี่แหละคือวิญญาณของผู้ต่อต้านพระคริสต์ ซึ่งเจ้าได้ยินมาแล้วว่าจะมา และบัดนี้ก็อยู่ในโลกแล้ว 4 ลูกเล็กๆ เอ๋ย เจ้าเป็นของพระเจ้า และได้มีชัยชนะเหนือพวกเขาแล้ว เพราะพระองค์ผู้สถิตในเจ้านั้นยิ่งใหญ่กว่าผู้ที่อยู่ในโลก 5 พวกเขาเป็นของโลก ดังนั้นจึงพูดตามโลก และโลกก็ฟังพวกเขา 6 เราเป็นของพระเจ้า ผู้ใดรู้จักพระเจ้าก็ฟังเรา ผู้ที่ไม่ได้มาจากพระเจ้าก็ไม่ฟังเรา นี่แหละที่เราจะรู้ได้ว่าวิญญาณใดเป็นวิญญาณแห่งความจริง และวิญญาณใดเป็นวิญญาณแห่งความเท็จ

ความรักของพระเจ้า

7 ที่รักเอ๋ย เราควรรักกันและกัน เพราะความรักมาจากพระเจ้า ผู้ที่รักกันเกิดจากพระเจ้าและรู้จักพระเจ้า 8 ผู้ที่ไม่รักไม่รู้จักพระเจ้า เพราะพระเจ้าทรงเป็นความรัก 9 ความรักของพระเจ้าที่มีต่อเราได้ปรากฏชัดแล้วในเรื่องนี้ คือพระเจ้าได้ทรงส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์มาในโลกนี้ เพื่อเราจะได้มีชีวิตอยู่โดยทางพระบุตรนั้น 10 ความรักที่แท้จริงนั้นไม่ใช่ว่าเราได้รักพระเจ้า แต่อยู่ที่พระองค์ทรงรักเรา และทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของเรา 11 ที่รักเอ๋ย ในเมื่อพระเจ้าทรงรักเราเช่นนี้ เราก็ควรรักกันและกันด้วย 12 ไม่มีผู้ใดเคยเห็นพระเจ้าเลย แต่ถ้าเรารักกัน พระเจ้าก็ทรงดำรงอยู่ในเรา และความรักของพระองค์ก็สมบูรณ์ในเราแล้ว 13 เรารู้ว่าเราดำรงอยู่ในพระองค์ และพระองค์ดำรงอยู่ในเรา เพราะพระองค์ประทานพระวิญญาณของพระองค์ให้แก่เรา 14 และเราได้เห็นและเป็นพยานว่าพระบิดาได้ทรงส่งพระบุตรมาเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของโลก 15 ผู้ใดยอมรับว่าพระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้า พระเจ้าก็ทรงดำรงอยู่ในเขา และเขาก็ดำรงอยู่ในพระเจ้า 16 เราได้รู้และเชื่อในความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อเรา พระเจ้าทรงเป็นความรัก ผู้ที่ดำรงอยู่ในความรักก็ดำรงอยู่ในพระเจ้า และพระเจ้าก็ทรงดำรงอยู่ในเขา 17 ความรักได้สมบูรณ์ในเราในเรื่องนี้ คือเราจะมีความกล้าในวันพิพากษา เพราะในโลกนี้เราเป็นเหมือนพระองค์ 18 ไม่มีความกลัวในความรัก แต่ความรักที่สมบูรณ์ขับไล่ความกลัวออกไป เพราะความกลัวเกี่ยวข้องกับการลงโทษ ผู้ที่กลัวยังไม่ได้รับความรักที่สมบูรณ์ 19 เรารักเพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน 20 ถ้าผู้ใดพูดว่าตนรักพระเจ้า แต่เกลียดชังพี่น้องของตน ผู้นั้นก็เป็นคนโกหก เพราะผู้ที่ไม่รักพี่น้องที่ตนเห็นอยู่ ย่อมไม่รักพระเจ้าที่ตนมองไม่เห็น 21 และพระองค์ได้ทรงบัญชาเราไว้ดังนี้ คือผู้ที่รักพระเจ้าต้องรักพี่น้องของตนด้วย

วาง 3

โกรธความ 3

แต่งงานกับหญิงที่ไม่เชื่อ

1 ให้แต่งงานกับหญิงที่ไม่เชื่อ ท่านผู้มีเรือนใจเรียบร้อยพึงรู้ว่าเป็นเช่นนี้: เมื่อชายเรียกร้องให้ภรรยาของตนมาหาตน ภรรยาก็ไม่ควรปฏิเสธ 2 แต่ภรรยาที่ไม่เชื่อนั้นเล่า ถ้าสามีของตนนั้นเป็นที่ชอบใจของนาง นางก็ควรอยู่กับสามีนั้นต่อไป 3 ถ้าภรรยาที่ไม่เชื่อนั้นไม่ชอบใจสามี และสามีนั้นยังชอบใจภรรยาอยู่ สามีก็ไม่ควรหย่าขาดจากภรรยานั้น 4 เพราะว่าสามีที่ไม่เชื่อนั้นได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยภรรยาที่เชื่อ และภรรยาที่ไม่เชื่อนั้นได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยสามีที่เชื่อ มิฉะนั้นบุตรของท่านก็เป็นมลทิน แต่บัดนี้บุตรของท่านเป็นบริสุทธิ์ 5 อย่าหย่าขาดกันเลย เว้นไว้แต่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งยินยอมชั่วคราว เพื่อจะได้ถือศีลอดและอธิษฐาน แล้วกลับมาอยู่ด้วยกันอีก มิฉะนั้นซาตานจะล่อลวงท่านทั้งหลายเพราะความไม่สำรวมของท่าน 6 ข้าพเจ้าพูดอย่างนี้ด้วยความเมตตา มิได้สั่งให้ทำตามกฎ 7 ข้าพเจ้าปรารถนาให้มนุษย์ทุกคนเป็นเหมือนข้าพเจ้า แต่ละคนมีของประทานพิเศษจากพระเจ้าของตน คนหนึ่งมีของประทานอย่างนี้ อีกคนหนึ่งมีของประทานอย่างนั้น

แต่งงานกับหญิงม่ายและหญิงหม้าย

7 ข้าพเจ้าปรารถนาให้มนุษย์ทุกคนเป็นเหมือนข้าพเจ้า แต่ละคนมีของประทานพิเศษจากพระเจ้าของตน คนหนึ่งมีของประทานอย่างนี้ อีกคนหนึ่งมีของประทานอย่างนั้น 8 ข้าพเจ้าจึงกล่าวแก่คนที่ยังไม่ได้แต่งงานและแก่หญิงหม้ายว่า ถ้าเขาอยู่เป็นโสดเหมือนข้าพเจ้าก็ดี 9 แต่ถ้าเขาไม่สามารถที่จะบังคับตนเองได้ ก็ให้แต่งงานเสีย เพราะว่าการแต่งงานดีกว่าการที่จะร้อนรุ่มด้วยกิเลสตัณหา 10 ส่วนคนที่แต่งงานแล้วนั้น ข้าพเจ้าขอสั่งไม่ใช่ข้าพเจ้าแต่พระเจ้าว่า อย่าให้ภรรยาจากสามีของตน 11 แต่ถ้าภรรยาจากสามีไปแล้ว ก็ให้อยู่เป็นโสดหรือไม่ก็ให้คืนดีกับสามีของตน และสามีอย่าหย่าขาดจากภรรยาของตน 12 ส่วนคนอื่นๆ ข้าพเจ้าพูดเองมิใช่พระเจ้าพูด ถ้าพี่น้องชายคนใดมีภรรยาที่ไม่เชื่อ และนางยินยอมอยู่กับเขา อย่าให้เขาหย่าขาดจากนาง 13 และถ้าภรรยาคนใดมีสามีที่ไม่เชื่อ และสามียินยอมอยู่กับนาง อย่าให้นางหย่าขาดจากสามี 14 เพราะว่าสามีที่ไม่เชื่อนั้นได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยภรรยา และภรรยาที่ไม่เชื่อนั้นได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยพี่น้องชาย มิฉะนั้นบุตรของท่านก็เป็นมลทิน แต่บัดนี้เป็นบริสุทธิ์ 15 ถ้าผู้ที่ไม่เชื่อนั้นจากไป ก็ให้จากไปเถิด พี่น้องชายหรือพี่น้องหญิงไม่ต้องผูกมัดในเรื่องนี้ พระเจ้าทรงเรียกเราให้อยู่อย่างสันติ 16 ภรรยาเอ๋ย ท่านจะรู้ได้อย่างไรว่าท่านจะช่วยสามีของท่านให้รอดได้หรือไม่ สามีเอ๋ย ท่านจะรู้ได้อย่างไรว่าท่านจะช่วยภรรยาของท่านให้รอดได้หรือไม่

ความเจ็บ ณโรม ใx เว้า ทัง พัง เหน โหง เขา.

แห้ม ชั โง หา เหน โหง เขา เม ขาว ถิ ที

14 ให้ แห้ม ชั โง หา แดน เจ็า พี่า เหน โหง เขา เม ขาว ถิ ที ว่า เท่าน ชุ่ เป็น อา แมน นั่น โถ้ เป็น จั๋ ถิ ลั่ เง่า น้อน ช้อน ทั่ ถ ชุ่ เป็น ท่อน ดู่ อน xน ชั่ ถ เจ็า พี่า โถ้ ช้า ถ นั้น นั่น โถ้ เว้า เณ ถ นี้ :

15 เขา หู้ จัก เจ็า เสีด เจ็า เง่า ห้อน เง่า หนาว, เขา แต่ ให้ เจ็า ห้อน หั ว่า หนาว. 16 เจ็า เป็น อุ่ น ค เง่า หนาว เง่า ห้อน เณ ถ นั่น เขา ชุ้ ศาส เจ็า ออก ชั lxง เขา. 17 เพ่ เจ็า เว้า ว่า ที่ ถ มี เป็น ถิ แข้ว โถ้ ชั่ ถ เมอ ถ ที่ม แทน ขุ่ น พี่า น้อย เง่า แต่ โถ้ ช ถ เจ็า เง่า หู้ ว่า เจ็า เป็น ส ณ์ มั่ ณ์ ใจ พี่า อั่ น ดุ มั่ เป็น ส ศ ณ์ เป็น ส ทา วอด เส้ ชั่ ชุ่. 18 เป็น เณ ถ นั่น เขา วอก ให้ เจ็า นี้ ลั พั้ ถ เขา โถ้ ที่ แว้ ก ใx แข้ว เพ่ เจ็า ชุ้ โถ้ เป็น ส ที่ ถ มี นี้ เดุ ถ นุ่ ถ ด่อน โจ้ มั่ แน ว พี่า ห้า ช เง่า แท่ ถ นี้ ช่า ใx่ ทา ให้ เห็น ทู่ ถ. 19 เขา ออก ชุ่ ใด เขา ค้ ติด เห็น วอก xอน ชุ่ นั่น เณ ถ นั่น จี่ ถ ให้ เจ็า ช้ น พี่า ว ขึ้น ใจ ใหม่. 20 เส้ ถ ดู เขา ขึ้น ท่อช วัก ทู ว่า ชุ่ ใด โถ้ ใน เx ถ เขา แข้ว โณ ทู ให้ เขา ชุ้ เห้า โจ้ ทา ชุ่ นั่น เขา ชุ้ ทิน เห้า ท่อช มน มน ค้ ชุ้ ทิน ท่อช เขา. 21 ชุ่ ใด แพ้ เขา ชุ้ ให้ ชุ่ นั่น นั่ ถ ที่ ดอ ถ เขา เณ ถ ถิ ว ทัง เขา โถ้ แพ้ แข้ว โถ้ นั่ ถ ที่ ดอ ถ ทัง ท่าน เจ็า. 22 ใช มี ทู ให้ พั ถ ความ เจ็า ณโรม ใx เว้า ทัง พัง เหน โหง เขา.

วาช 4

โหง เขา ที้ ถ เม ถ พี่า ชีน พาน

1 ขุน ที่ ถ พัง จัก นี้ น้อย เห็น วัก ทู ว โณ ชุ่ ที้ ถ เม ถ พี่า ชีน พาน. น้อย โถ้ โน เx ถ ว แวก เx ถ แลน เว้า ทัง น้อย ว่า ให้ นั้น มา ว่อน นี้ เขา ชุ้ ให้ เจ็า เห็น พัง จัก ชุ้ ชุ้ เป็น นั้น พาช หน้า. 2 เช ชุ้ นั่น เจ็า ณโรม ชีน ห้ มี่ น้อย, ว่อน นั่น เม ถ พี่า ชีน พาน มี ดอ ถ ที่ ถ ชุ่ เท่าน ชุ่ ว นั่ ถ ชุ่ ที้ ถ ดอ ถ. 3 เท่าน ชุ่ นั่ ถ ชุ่ เห็ ถ ดอ ถ นั่น หน้า เป็น เณ ถ จิ ท ถอก, เณ ถ ขุ้ ช แบท, มี ทู ถ ทิน นี้ อ้อม ดอ ถ เณ ถ ขุ้ ช แบท ใหม่น. 4 อ้อม ดอ ถ นั่น มี ณาว ซ้ ดอ ถ ใหม่ มี ณาว ซ้ เท่าน นั่ ถ ชุ่ เห็ ถ ดอ ถ นั่น เท่าน ใด ค้ นุ่ ถ เดุ ถ ด่อน ห้ เพา ทเ ค้.

โกโลสาย 4

อันใหม่ ถึงพร้อมถึงเต็มออกมา, มีเจ็บป่วยแบบโรคซึมเศร้าถึงเต็มถึง
ขนาดใจเจ้าฟ้าเหี่ยวเจ็บ.

6 ซึ่งที่หน้าถึงเป็นเหมือนออกนี่เอ๋ ซึ่งอ้อมถึงคุณทาง มีจ่ายโรคจน มีตาเห็นท่าหน้าหูง.
7 โรคคุณงามพรมจรรยา, โรคคุณขอบพรมจรรยาน้อย, โรคคุณขี้แพ้ในโลกทางบ้าน. 8 จนเห็นจ่ายโรคนี้ โรคใจคือมีโมทย์ มีตาเห็มเห็นทางนอกทางกรง พร้อมจนนั่นข้อถ่ายเวียนลัน เข่าชี้งเข่าข่อน ข้อถึงว่า หนูงพรมใจ, หนูงพรมใจ, หนูงพรมใจ, เจ้าจอมซึ่งเป็นฟ้า ซึ่งมีแสงแขงแหมท้าจูงจน ซึ่งมีคุณงามท่อน ซึ่งกูงคุณงามรู้ ซึ่งคิมาพาหน้า. 9 พร้อมจนนั่น ฉากความจ่องกู ความหนูงหน้ามาตา ฉากความได้ย้อนท่านเจ้าซึ่งนี่งถึง ซึ่งมีคุณย้านฟ้านฉากเย็ง. 10 เม่นั่นพร้อมซึ่งล้วนจูงหนาวจ่ำท่านล้ำโล้มกรุโย้ ท่านซึ่งนี่งถึงนั่น รับเรียกท่านซึ่งมีคุณย้านฟ้านฉากเย็ง แข้วได้โผดเผากรุออกว่างโงงที่หน้าถึง แข้วเว้าว่า:

11 โคมใจ ดูงเจ้าจอมซึ่งเป็นฟ้า
เจ้าจอมซึ่งเป็นเจ้าฟ้าหนุมซึ่งน้อย
ท่านเจ้าโจมด่างได้ความจ่องกู
ความหนูงหน้ามาตาแสงแขงแหมท้า
ย้อนว่าท่านเจ้าได้จ้างคุณอนจนจ่ง
ท่อยางใจท่านเจ้าอ่าว
คุณอนจนจ่งได้จ้างนั้นแข้วนั่นกูงมีคุณย้านฟ้าน.

วาย 5

จ้ะแท่งขี่น้อยเจ้าฟ้า

1 น้อยได้เห็นมีณวาท่านซึ่งนี่งถึงนั่น นั่นจ้ะแต้มเห็นท่าทางกรงทางนอกที่เข่าเห็นท่าเจ็บหน่วย. 2 แข้วน้อยได้เห็นแดนลาซึ่งมีแสงใหญ่ข่าวเรงแขงว่า แม่นใดเจ้าคุโจมด่างทิดเข่าแท่งมายจ้ะนี้ออก. 3 เข่ามีซึ่งใดพร้งเมงฟ้าย็นพาน, เมงหุม, ข้อว่า

ท้อง แต่น กิน ผู้ มาย ร้ ข้อ เข้ง หาง ทรง โด้. 4 น้อย โห้ เพ่ว่า เข่า มี ใช โหม ด่าง มาย ร้ ข้อ น้น oon ข้อ ว่า เข้ง หาง ทรง โด้. 5 แข้ว มี ผู้ ม ทรง แต่น มี ล้วน หุ่ง น้น ว oon น้อย ว่า ทู่ า โห้, ให้ เข้ง ข้ ม ผู้ ดา ที่ แน่ว ท่าน ดา อิก โด้ แพ้ แข้ว ผู้ ทิด ขาย เข่า เห็ง เจ็ด แท่ง มาย ร้ ข้อ น้น oon โด้.

6 ข่าง หาง ตอ ร้อ เห็ง ร้ พ้อม เห็ง ท่า แต่น ล้วน หุ่ง น้น น้อย โด้ เห็น จ น้อย เจ้า ฟ้า ฮัน ผู้ เล่ง จ โจ ก้า แข้ว, จ่ น้อย น้น มี เจ็ด เณา มี เจ็ด ตา แม่น ณโณ เจ้า ฟ้า เห็ง เจ็ด โด้ โหง oon โว ท่ โ แต่น กิน เม่ง หุ่ม. 7 แข้ว จ น้อย โด้ เก้า โว เอา ร้ ข้อ หึ่ง มี ณวา ท่าน ผู้ นี่ ง ผู้ ตอ น้น. 8 เม่ จ น้อย เอา ร้ ข้อ แข้ว ร้อ เห็ง ร้ แท่ง แต่น ล้วน หุ่ง เห็ง ณาว ร้ ท่าน ให้ม ห โจ้ จ น้อย เจ้า ฟ้า ตู่ ท่าน นี่ ร้ ณ แท่ง ตู้ โช ส มี เตู่ ทอม เห็ม เป็น ความ โพ่ เม่ง เจ้า ฟ้า โพ้ เพา. 9 เพา โด้ กั่ ง ความ ใหม่ ว่า :

ท่าน เจ้า โหม ดาง ตู้ โด้ ร้ ข้อ แท่ง ทิด เข่า ทู่ ร้ ข้อ oon
เพ่ว่า ท่าน เจ้า ตุ้ท ก้า แข้ว ช้อน เขด ท่าน เจ้า น้น
จ็ง โด้ โต่ ตู่ ผู้ พ น ผ, ตู่ ความ ง าท, ตู่ เช้ ผ,
ตู่ แต่น กิน เม่ง ให้ มา ทอด เจ้า ฟ้า.
10 ท่าน เจ้า โด้ ให้ เพา เป็น เม่ง เพ่ ทุ โง
แท่ง โว้ ใช้ เจ้า ฟ้า ณุ่ม เพา
แต่น เพา น้น ตู้ โด้ นี่ ง แต่น กิน เม่ง หุ่ม

11 น้อย แข เข้ง โด้ ใน เพ ง พ ง แดน มี เป็น เป็น ตั้ว ห อ่อม ตอ อ่อม พ ง ร้ ด อ่อม พ ง ผู้ มี ล้วน หุ่ง น้น. 12 แต่ท เพ ง นั้น แท ง ว่า :

จ น้อย เจ้า ฟ้า ตู้ ก้า แข้ว น้น ตู้ โด้ แต่ง แท ง แต่ ง ท้า,
ท่ ง มี, ทุ ท ทอน แต่งแท ง ความ ทุ่ ง หน้า มา ตา
ความ ทุ่ ง เท ง ใจ แท่ง ความ ร้อ ง ทู.

13 oon น้น น้อย โด้ ใน เพ ง ผู้ แน่ว มี ตู่ โ เข่ ง เห็ง เผ็ด เห็ง ท่า เม่ง ฟ้า ฮัน พาน, เม่ง หุ่ม, ให้ แต่น กิน, นี้ เง้, ผู้ ร้ ด พ า วา ร้ ง เห็ง เผ็ด ผู้ ท้น แต่ท นั้น ว่า:

ซึ่งให้ ความชอบธรรม ความชุ่มหน้ามาหา
ความชุ่มเหมือนใจแท่นแสงแหนแห่งท้า
ขุ่มทึงท่านเจ้า ผู้นั่งขุ่มเห็นดอย
แท่นขุ่มทึงชีน้อยเจ้าพี่เมหน้าดาดเรียง.
14 ธรรมเห็นชั่วโคนนั่นท้อธว่า “อย่าแสนน” แข้วพ้นผู้ล้วนจุธนั่นโจ้ โลธโพ้เหา.

วาง 6

เจ็ด หน่วยเย่า

1 เม่ชีน้องเจ้าพี่าทิดเย่าหน่วยคู่ง ทรงพ้นเจ็ดหน่วยนั่นออกแข้ว น้องโด้เงินแท่นโด้ในโคธรรมชั่วโคนั่นท้อธเรธแหนเหนพี่าถ่วว่า “มา” 2 น้องเห็นมีโคมีาก่อนงออกมา ผู้กันมานั่นกันหน้าโทดดาธโด้เหาทรแข้ว กันออกโจ่งเหนผู้แพ้เหว่าโด้แพ้แข้ว.

3 เม่ชีน้องเจ้าพี่าโด้ทิดเย่าหน่วยคู่คอธนั่นแข้ว น้องโด้ในโคธรรคู่คอธท้อธว่า “มา” 4 แข้วมีโคมีาแถธงออกมาใหม่ ผู้กันมาน้ำ โด้แสงให้เธอาความที่ธอานออกโจ่งเมธจุม เพ่ให้ชงเห็นทาชทึงทน น้าพนันถนแท่นทน ท่านโด้มาทถางใหญ่ง.

5 เม่ชีน้องเจ้าพี่าทิดเย่าหน่วยคู่คามนั่นแข้ว น้องโด้ในโคธรรคู่คามท้อธว่า “มา” น้องเห็นโคมีาดีงออกมา ผู้กันโคมีาน้ำกันท้านถึธ. 6 น้องโด้ในคธถึธออกมาถึธคธเห็นท่าธรโคธรนั่นว่า เน้าชีเห็นงถนาย 1 เถึงถนาชีโอน, เน้าฉ้าธคามเห็นถนาย 1 เถึงถนาชีโอน ทาทว่าทู่าโด้เชิดให้น้ำมนแท่นเท้าธ.

7 เม่ชีน้องเจ้าพี่าทิดเย่าคู่ธ์นั่นแข้ว น้องโด้ในคธโคธรคู่ธ์ท้อธว่า “มา” 8 น้องโด้เห็นมีาแถวทอธอ่อนโคงออกมา ผู้กันมาน้นคู่ว่า “ทาย” แข้วแถนฉ้ำโด้มาท่อยเห็นคอธคธเจาโด้แสงให้คาทธ์ว เมธจุมงเห็นธ์, ทายช้อนโลมถาย “ทาย” ช้อนอักชาท ทายช้อนเว้ธ ทายช้อนธรกท้ายเมธจุม.

9 เม่ชีน้องเจ้าพี่าทิดหน่วยเย่าคู่ท้า นั่นแข้ว น้องโด้เห็นมีธถนนชุ่ทอธค้านโพ้เถึน แม่นมีธถนพ้นสคู้น้าช้อนป่าวความเจ้าพี่า แท่นช้อนเคาเป็นจั่ธ. 10 แสนนั่น

เรา แล้ว กล่าว นั้น ว่า ดู ดู เจ้า จง มา ดู เถิด ม้า ดู ตัว หนึ่ง ใส่ ใจ ทั้ง หมด ทูล เท็จ ที่ ใด ท่าน เจ้า จึง ถือ ทัน ที ตาม ธรรม ชาติ ดู ได้ ม้า พัน ดู นั้น อย่า นั้น. 11 แล้ว ท่าน เจ้า ได้ เอา เสื้อ ผ่อน ให้ เรา เหมือน กัน ทุก ได้ บอก เรา ว่า ให้ คอย เรา อีก ชาน ใด หนึ่ง ว่า ดู ใช้ ทุก อย่าง แก่ พี่ น้อง เรา ถือ ที่ ม้า ตาย ดัง เรา นั้น ให้ ครบ ที่.

12 เมื่อ ข้อย เจ้า พ้า ทิก หน่วย เท้า คู่ โลก นั้น แล้ว ม้อย ได้ เห็น แผ่น ดิน เพน แดง ทาย, ตา เงิน ดี้ มืด ดำ ตาย ใน ถัด ดง ชน ใหม่ ทาง พ้า ดี้ แดง ตาย. 13 พ้อ ดง ดาว ซู่ ท้อง พ้า ดี้ โลก ใจ กิน เป็น ตาย ใหม่ แดง ดิก ที่ ร่ ร้าว เสีย ให้ พาก ทูล ถึง โลก ใจ เพื่อ. 14 พ้า ดี้ ใกล เห้า ตาย ดัง เอ ใจ ฉัน ซู่ พู, ซู่ ดอน ดี้ ท้าย ออก ฉัน ท่า. 15 แล้ว พ้อ ปรี หนึ่ง เมือง ยม ท้าว ทวาน อาน ทา ทวาน ถ้อ พ้อ สอง มี ซู่ มี จัก ล้วน แท่ พ้อ สู่ ใช้ ชอย ข้อ ว่า พ้อ สู่ ท้ เท่า ดี้ พา ทน ใจ ดิก ซู่ ดี้ ตาม ข่า พู ด่าน พู ดา. 16 แดน เรา แล้ ทา พู ด่าน พู ดา ว่า, ให้ เนื้อ มา ข้อ ฉุม ม้อย ใจ้ ข้อ ตา เจ้า พ้า ซู่ นั่ง ซู่ เห็น ดอย แท่ ข้อ ขัง ฉี่ ซี่ น้อย เจ้า พ้า ปุด ใหญ่. 17 เพ่ ว่า ความ เจ้า พ้า ปุด ใหญ่ ทาย นั้น มา ถอด แล้ว, ซู่ ใด เจ้ ดู ล้ก ใจ โจม ได้.

วาย 7

เจ้า พ้า ที่ เข่า ใช่ สู่ ดิ แล เอ็น

1 ขุน ทูล นั้น ม้อย ได้ เห็น ฉั่ แดน ฮิน ซู่ ฉี่ เดง พ้า ห้าม ใจม เห็อ ฉี่ เดง พ้า เข่า ให้ ข้อ มา ใช่ แผ่น กิน, ใช่ นี้ เข้ี, ใช่ ท่ ใจ้. 2 แล้ว ม้อย ได้ เห็น แดน ม ใหม่ ออก มา ทาง ตา เงิน ออก ฉั่ เข่า เจ้า พ้า ซู่ ทูล ดู่ เจ ยง, แดน นั้น ได้ แสน เจ แดง มา ใช่ แดน เห็อ ฉั่ ซู่ ได้ แสง พื้อ เจ้า พ้า เสีย ห้าย ให้ แผ่น กิน แท่ นี้ เข้ี นั้น. 3 แดน นั้น ว่า ทู่ ได้ เสีย ห้าย ให้ แผ่น กิน นี้ เข้ี แท่ ท่ ใจ้ ห้ ว่า เขา ดู ได้ ที่ เข่า ใช่ หน้า แผ่น ซู่ ใช้ จัก เจ้า พ้า ฉุม เขา ฉั่ ท่อน. 4 แล้ว ม้อย ได้ ยิน พ้อ สู่ ได้ ที่ เข่า แล้ว แม่น ดู่ ห็ สู่ อ ณา เอ็น มี 144.000 สู่.

5 ห็ ซู่ ดา 12,000 สู่, ห็ ขุ เงิน 12,000 สู่, ห็ วาก 12,000 สู่,

6 ห็ อา ณี้น 12,000 สู่, ห็ เนี้ ขทา ข้ 12,000สู่, ห็ มา ขา เณี้ 12,000 สู่,

7 ห็ ณี้ เม้ โอน 12,000 สู่, ห็ เง้ อิ 12,000สู่, ห็ อ ณา ณา 12,000 สู่,

โกลสสาม 7

8 ข้อกล่าวโทษ 12,000 คน, ข้อโยสุเป 12,000 คน, ข้อเป็นชาวมีนา 12,000 คน

เสียงโพลุ่มแต่นเมง

9 หุนหุ่งนั้น น้องชายได้เห็นแต่นคนอื่นทางชาวนั้งเข่าข้อน มาแต่ชุ่มแต่นถิ่นเมง, ชุ่ข้อ, ชุ่พนี, ชุ่แนวความงาก เว้า พ่งแต่นคนนั้นนุ่งเชุ่งก่อน, นั่นท้านทาน, ชันชู่ที่หน้าชอง ที่หน้าชี่น้องเจ้าพ้า. 10 เขาแต่นเขงแพงนั้นว่า จักน้องจ้างางโน้ย ชู่ทังแต่งเจ้าพ้าคุมเขา ชุ้นั่งชู่เห็งชอง แท่งชู่ทังแต่งชี่น้องเจ้าพ้า. 11แข้วพ่งแจนเห็งท่าชันอ้อมชอง, อ้อมชุ้มีจัก, อ้อมเห็งท่าจ้โตจดนั้น ได้ให้มโงงที่หน้าชองโพ้เขาเจ้าพ้า. 12ได้เว้าว่า “อาแมน” ความจ้องกู, ความหุ่งเพงใจ, ความทุกทนี, ความได้ข้อน, ความหุ่งหน้ามาทา, แต่งล้วน, แต่งแพงแผงท้าให้ชู่ทังเจ้าพ้าคุมเขาจ้งโงหน้าชาดเจ้ย “อาแมน”

13 แข้วชุ้นกงพ่งสมีจักนั้น ชามน้องว่าพ่งชุ้นุ่งเชุ่งก่อนนั้น แม่นใส ชู่ท่าใดมา. 14 น้องชายได้ตองท่านนั้นว่า ท่านลี้หุ้แข้ว ท่านชุ้นั้นจั่งงอกน้องว่าพ่งแต่นนี้ด ได้จริงโน้ยงางมั่นใจหนักหนา เขาได้เอาเขดชี่น้องเจ้าพ้านั้นจากจงนักเชุ่งนุ่งเขาให้ก่อนใจ. 15เป็นเผงนั้น เขาจั่งได้ชู่ที่หน้าชองเจ้าพ้า แท่งได้ใช้จักเพนโพ้เขาเจ้าพ้าเง่าว่าเจ็นลัน แข้วท่านเจ้าชุ้นั่งชองนั้นคุชู่ทังเขาโป้แจงเงิงดุเขา. 16แท่นี้โงหน้าเขาคุเง่าอัดเน้างากนี้จักเท่แจงแดดห้อนคุเง่าห้องเขา. 17เพ่งว่าชี่น้องเจ้าพ้าชุ้นั่งชู่ทางเชุ่งชองนั้นคุเป็นชุ้เงิงดุเขา แข้วคุเอาเขาโงพอดนี้ชี่ชุ่เจ้ยชันพ้า แข้วเจ้าพ้าคุเจ็ดนี้ตาเขา.

วาส 8

พ่เจงเง้าชุ่เจ็ด

1 เม่ชีน้องเจ้าพ้าทิดเง้าพ่เจงชุ่เจ็ด เมงพ้าชีนพานลี้ท่เมน่นชีงวุ่องเชุ่. 2 แข้ว

โรม ความ 8

น้องชายได้เห็นเจ็ดแสน ได้ยืนต่อหน้าเจ้าฟ้า, เจ้าฟ้าได้เอาแสนให้เขาเจ็ดอย่าง. 3 มีแสนคนใหม่ ก็เอาสัญญาณออกมายืนอยู่ต่อหน้าด่านเลย, เจ้าฟ้าเอาคู่แฝดหอมให้ทหารเพื่อดูชายใหม่แต่ท่าวใหม่ก่อยพูดใหม่แล้วเจ้าฟ้า อยู่เหนือด่านสิบต่อหน้าคุยนั่น. 4 ครั้นเขาแฝดหอมอ่านนั้นใหม่ก่อยความพูดใหม่แล้วเจ้าฟ้าท่าวใหม่ ครั้นนั่นออกหนึ่งมีแสนยืนอยู่ต่อหน้าเจ้าฟ้า. 5 แข้วแสนนั่นก็เอาใหม่ท่าวใหม่เลย เอาใหม่ใส่เต็มแข้วอุ้มเอาใหม่ใหญ่แล้วขึ้นมีฟ้าถือ, ฟ้าปากขาวเหม็น, แต่นกินแล้ว.

แสนเหนือเจ็ดอย่าง

6 เจ็ดแสนก็แสนเหนือเจ็ดอย่างนั่น ใส่มงกุฎสูงถึงฟ้า. 7แม่แสนอยู่ข้างล่างแสนนั้น หมากเบ็งแต่งใหม่ความยากอกใจแล้วมุ่ม ใหม่ใช้แต่นกินแล้วข้างเหนือขาม ใหม่ที่ใช้ข้างเหนือขาม ใหม่ที่ห้ามแถวข้างเหลือก.

8 แม่แสนอยู่ของล่างแสนนั้น มีแถวข้างเขียนแล้วพูใหญ่ ใหม่ใช้ยู้ อุ้มใจแน้เขี้แข้วนี้เขี้นั่น ยืนเขียนยากข้างเหนือขาม. 9 อยู่แถวข้อกูแล้วยู้หนึ่งแน้เข้ ลี้ทางข้างเหนือขาม พูแลแฟยู้นี้เขี้ลี้ขาทข้อวข้างเหนือขาม.

10 แม่แสนอยู่ขาม ล่างแสนนั้น มีดวงดาวใหญ่ข้างเขียนใหม่นั้นแล้วทนใหม่โทนแต่หน้าใจมาใส่แม่นี้เขี้ข้างเหนือขาม แต่งโทนใส่พูแน้ขี่. 11 ดวงดาวนี้อยู่ว่า อัญนั่นโต (หนึ่งว่าใหม่) นี้นั่นจึงใหม่ข้างเหนือขาม สลี้ใด้ทาย ขอนทนี้ใหม่นั่น. 12 แม่แสนอยู่ ส่ล่างแสนนั้น ทางอันลี้สะข้างเหนือขาม แขนแต่งดาวลี้สะแปทหน. ทางเอันลี้ล่างหุ่งข้างเหนือขาม, ทางลันลี้ล่างหุ่งแปทหน. 13 แข้วน้องชายได้เห็นแต่งได้ยินในโทกโตข้นยู้วงหน้า ร้องเรงแฝดนั้นว่า ขางท้าย ! ขางท้าย ! ขางท้ายอยู่มีนั้นทัปสมุ่มขุมขอนขามน้างแสนพูแสนดางอยู่ล่างนั่น.

วาย 9

แสนอยู่ห้างล่างแสน

โรม ตอน 9

1 เมื่อพวกยิวเข้าเฝ้าเปาโลนั้น ก็ออกโต้เถียงกับท่านว่าโทษหนักที่เขาว่าข้าพเจ้านี้ 2 เมื่อถึงนั้นโรมก็ขอตัวมีคนนั้นมาถึงคนหนึ่งเท่าโรมใหญ่ ตามวันแห่งวันนั้นมีคนออกมาแต่ท่านนั้น 3 มีพวกหนึ่งออกนั้นมาหาแต่นินเมื่อยุมเจ้าฟ้าให้แต่งพวกหนึ่งนั้นถึงแต่งแม่ออกนั้นแต่นิน 4 เจ้าฟ้าบอกเข้าให้ถวายทูลว่าท่านมีใจเห็นแต่นิน ให้แต่งเสด็จข้าวให้สุขเข้าเจ้าฟ้าทุกข์ใจหนักท่านนั้น 5 เจ้าฟ้าเข้าให้แต่งมหน้าพวกแต่นนั้น ทานเสด็จให้ราวมีกิจกระทำราชวัตรเสด็จให้วางมีนั้น เจ้าถึงแม่ออกตอก 6 ตามนั้นสองหาวแต่ตาวันทานเข้าตาวเพ่ว่าเวียนตาวถูพาวออกโจรร้ายรา

7 พวกหนึ่งนั้นเป็นถึงโตมีวันวางถูออกขึ้นราน ขุนเห็นตรมนมีแนวถูถึงเพาตรีสีหน้าเป็นถึงหน้าสง 8 โดมแพ่งโดมสุขทุกแก้วแพ่งแก้วร. 9 มนมีแนวถูแพ่งถึงเชิญท้นเอก รอบวันพ่งถึงรอบแรมีทาวขึ้นแขนเก็นขึ้นราน. 10 มีทางตอกถึงทางแม่ออกสีขี้ขอนทางนี้มนจึ่งมีแต่งถูเสด็จข้าวให้สุขตรงท้าเขน. 11 แต่นมนมีโจรสุขเก็นถูรา แห่งขี้ถูแทวนั้นโจรสุขนี้ความเห็นเขียวว่า อาจาโขนความทายิกว่า อาโจรโอน (หนึ่งว่าสุขเสด็จข้าว)

12 ยางข้าวหนักหนาเท่แม่แรงกรีดเป็นนั้นแข้ว ขุนชูนั้นชูมียางข้าวหนักหนาถูมาจอดเท่ใหม่. 13 เมื่อนถูโมทเข้าแคนนั้นก็ออกรีดในจอดออกมาหนึ่งจ่แจงถ้านสีโหน้าเกิ่ม หน้าเจ้าฟ้า. 14 จอดนั้นบอกนถูโมทนี่แคนนั้นว่าให้ขอดนถูนเห็นจ่รีดสุกโจ้แคมแม่นี้ใหญ่ ชุฟนาเต็นนั้นจ. 15 ขอดพวกนถูนั้นออกโจรเพ่แต่งเถูมี, เขน, ขี, ให้รอาโจรหน้าสมยุมตรเหนือจาม. 16 ตามก็ออกรีดในมีถึงมีจอดข้อดถึ้วส. 17 ท่อดยางก็ออกในชูเห็นนั้นมีมีเป็นพวกมีแต่นสกี่มาราจามีเถูข้นเอกแดงเกิดโหม, โพ่นเกิดเดน, เชูงเกิดจรกหตรีจมีมา นั้นแขกเกิดตรีจมีโหม, มีคน, มีจรกพี่งออกหนึ่งโจขมนมา.

มีหรู, มีหาง เป็นเหมือนโมคคัลลานะ, พวกนี้ก็หันหลังวิ่งได้. 20 พวกที่ไม่เหมือนเขา ได้รับความเจ็บปวดเพราะนาง นั่นคือ เขาคิดเขาได้ขึ้นใจ แบบเขาเสียดนั่น ที่ไม่เหมือนฉัน, ไม่เหมือนแม่ของพวก, แบบเธอคิด, เป็น, ทอดทิ้ง, ด่านแท่นนี้มีเสียก. พวกนี้เขาเห็นหมู่เขาได้ในข้อว่าที่ไม่มีได้. 21 เขาที่นางนั้นถนนแท่นหน เช่นฉันไม่ก ฉันไม่น อื่นคุณฉันอิกจอดแท่นจันเช่นหน.

วาส 10

แดน, แท่นจ้องข้อ

1 แข้วน้องก็ได้เห็นแดนว ซึ่งมีคำนี้ทุกไปจอดมาแต่เมื่อนั้นพาน มีขึ้นฉันจำขึ้นจำไว้แดนนั่นไว้ มีหมู่ทีนนี้ซึ่งเห็นหรู หน้าแม่หนาเป็น ณาแม่หนาเขาไม่. 2 ท่านนี่ใจจ้องน้องชายข้อนั่นมาชายออก ทีนณาที่นี่เขี้ ทีนนั่นชายที่ถีน. 3 ท่านแนกเขาแทนเหมือนเขาข้อเมื่อท่านแนกเขาพื้นถือเห็นเจ็ดคือถือนี้น. 4 เมื่อพื้นถือเห็นเจ็ดถือนี้นแข้ว น้องคือคุณไปมีแต้ม หากว่าน้องได้ในเขาจอมาแต่เมื่อพื้นจีนพานว่า ให้ที่เข้าหัวเขาถือเหมือนเห็นเจ็ดนั่นไว้ ที่ได้แต้มพวกความนั่น.

5 แดนน้องได้เห็นจีนซึ่งเห็นนี้เขี้เห็นถีนนั่นได้ที่มีณานี้นพื้น. 6 ได้ทีนพอดอดซึ่งเจ้าพื้นซึ่งขึ้นพี่นดาดเจ็ด ซึ่งข้อพื้นแท่นข้อคุณอนจนข้อพี่นเมื่อพื้น, ซึ่งข้อเมื่องุม แท่นข้อคุณอนจนข้อพี่นเมื่องุม. ซึ่งข้อนี้เขี้แท่นข้อคุณอนจนข้อพี่นนี้เขี้นั่น ว่าคุณเข้าอีกใจโจม เห็นนาน โจมหน้าแข้ว.

8 แข้วเขาน้องได้ถีนมาแต่เมื่อพื้นจีนพานนั่น ที่เอ้าทีมน้องใหม่ว่า ให้โจมเอาใจข้อมาชายซึ่พี่นมีแดนจีนซึ่เห็นนี้เขี้เห็นถีนนั่น. 9 น้องจี่นโจมหา แดนแข้วจ้องเอาใจข้อน้องนั่น ท่านเอ้าทีมน้องว่า เอาโจมทีนจ้ มนคุณเสียให้งุมเข้าโคม หากว่าโจมเข้าคุณหวานเหมือนนี้เสี่น. 10 น้องคือเอาใจข้อน้องนั่นพี่นมีแดนมาทีนโจมน้องคือหวานเหมือนนี้เสี่น เมื่ทีนโจมแข้วงุมน้องคือโคม. 11 แข้วแดนนั่นที่นองน้องใหม่ว่า เข้าคุ้งาวความของคุณข้อ, ซึ่พนี่ส, ซึ่แนวความงาท แท่นพื้นงโจเห็นหาส.

โรม ความ 11

วาง 11

เหล่าอยู่เป็นสุข

1 มีผู้ถามว่า ชาติทางเป็นเหล่าชาติเท่าใช้หรือยังหรือ แข้ว ตอบหรือที่นั้นชาติทางเขนชอบเขาเจ้าพ้า แต่ทางทักชอบเลย แข้วนั่งพูดชอบเขาผู้ทำ. 2 ทางว่า ใช่ เอกเขนชอบเขาน้ำคู่าได้ทาง เพ่ว่าต่อนนั้นได้มองดาวให้หากต่างพ้นแข้ว เขาคุณก่าชมเหล่าเกิดชีวิตอดหิ้วอยู่เขน(42). 3 เขาคุให้แสดงผู้เป็นสุขเหล่าอยู่หากมาบ่าวความเจ้าพ้าตอดพ้นอยู่ห้องโลกหิ้วมั้ย (1,260) คุให้เขาหนุ่งเดู่ผ้าชาติน. 4 เขาเหล่าอยู่นั้น ค้ำเป็นเหล่าอยู่ที่หมากตอก, อยู่บ้านทิ้งแขน ทิ้งชูที่หน้าเจ้าจอมผู้เป็นพ้าเป็นเจ้าชมจุม. 5 ว่าผู้ใดแต่เชิดท้าชาติให้เขาโพล่คุพู่ออกหนึ่งโลงเขาชาติโพ้พูดผู้แต่เชิดท้าชาตินั้นหั, แม่นถ, ผู้ใดแต่เชิดท้าชาติให้เขาผู้นั้นค้ำคุ้ตาช. 6 เหล่าอยู่สู่นั้น มีล้วนหับชมเหล่าพ้าโว้ เข่าให้พ้าโฉนตรูพูดมั้ เขาบ่าวความเจ้าพ้า เขาดูมีแสงเชิดให้นี้เป็นชาติได้ เหล่าเชิดท้าชาติโน้มงางคู่แหว ให้แต่นกินชมจุมได้คู่เดู่ตามขาอ่าว.

7เม่พ้าอักเป็นสู่นั้นแข้ว โตหัดท้าชาติออกมาแต่แหวเชิกคุที่โฉนทับงเขาแพ้เขาแข้วคุผ้าเขาหั. 8 ตอนเขาคุวางโว้ผู้หนึ่งทางทางเหล่าตูกนั้น ว่าแอดแพนใช่แข้วคุเป็นโฉนเหล่าโฉนโดม ข้อว่าเหล่าเอ๊ชีวแม่นเหล่าเขาค่าเจ้าจอมผู้เป็นพ้าโว้หนึ่งโม้วาแฉน. 9 ทาชพ้นค้ำ, ทาชหิ้, ทาชพ้นความบ่าท, ทาชแต่นกิน, คุมาเกิดตอนเขาออกหามมั้ดู่อยู่ ทางคุเข่าให้เขาตอนเขานั้นโงโกหมั้น. 10 ค้ำแต่นกินเหล่าจุมคุมีนเหล่า เพ่ว่าสู่เหล่าอยู่นั้น ตาชแข้ว เขาคุมีนทอมคุแขกเดู่เหล่าใจทน เพ่ว่าผู้บ่าวความเจ้าพ้าเหล่าอยู่นั้น ได้เชิดบาวให้ค้ำแต่นกินเหล่าจุม. 11 เม่ออกหามมั้ดู่อยู่แข้ว โขมมีดู่เกิชออกมาแต่เจ้าพ้าได้เท้าโลงเขา, เขาค้ำที่นั้น แต่นค้ำเห็นเขาค้ำข่นเถินทเชียน. 12 แต่นนั้นได้ยินเขาอยู่มาแต่เหล่าพ้าชีนพานว่า “เอาทนี้นมานั้น” แข้วแต่นถึกดูค้ำได้เห็นเขานั้นเม่จุ่เหล่าพ้าชีนพาน. 13 เม่เดู่นั้น แต่นกิน

หน้า ทาง, และ ได้ แก่ พี่ น้อง ของ ตน ตาม เชื้อ สาย ชาติ ของ ตน หน้า ของ เรา ถึง พัน (7000) แสน กว่า ตาย นั่น ล้ำ ค่า ทาง ใจ ถึง เอา ชน ใน เทา เจ้า ฟ้า และ ฟ้า ขึ้น ฟาน.

14 ขาด ห้าง เท่า ใด ก็ ตาย ใน แล้ว ให้ เป็น ดุ, ขาด ห้าง เท่า ใด ก็ ตาม ใน มา ของ ทรง ง่าน จึ น้ี.

แสน ดี่ เจ็ด

15 เม่ แดน ดี่ เจ็ด ได้ เข้า แสน นั้น แล้ว มี เรา แท่ และ ฟ้า เว้า นั้น ว่า และ บุ ตรง ทาง น้ี เป็น แต่น และ เจ้า ฟ้า ณุม เทา แท่ เป็น ตอ เจ้าวา ขึด บุท เจ้า ฟ้า. เจ้า ฟ้า ใน แท่ ดาด เข่ ต. 16 พี่ ตุ้ มี จิ๊ก นาว ฮ่ ท่าน นั่น ได้ นั่ ตู่ ดอ ใต มน ที่ หน้า เจ้า ฟ้า ค้ พา ชน ให้ม ใจ ใน เทา เจ้า ฟ้า. 17 ใน เจ้า ฟ้า ว่า:

เจ้า ฟ้า ตุ้ จิ๊ก ใหญ่ ล้วน ทรง
ตุ้ ทู่ ดู่ ง่าง ใว้ ตุ้ ทู่ ดู่ ง่าง ท่อน
พี่ ตุ้ น้อ ฮ ท่าว ความ ได้ ฮ้อน
อน เจ้า ฟ้า ได้ ฮุ้ แต่ แพ่ แน่ ท้า
จึ่ ได้ ก็ ใน ไทน น่ แท่ แต่น ลิน และ บุ ม
18 ดู่ แต่น ลิน และ ค้ แล้น ไม ตุ ใจ
หาก ว่า ความ บุ ด ใหญ่ เจ้า ฟ้า ค้ มา ของ แล้ว
ของ เด่ ท่าน เจ้า ทิน วาน พี่ ฮ ทาง แล้ว น้น
แท่ ของ เด่ ท่าน เจ้า ดุ ให้ เด่ เม่ ใจ พี่ ตุ้ ใด้ จ๊ก ท่าน เจ้า.
ค้ แม่น แต่น ข่าว ความ เจ้า ฟ้า แท่ แต่น โฟ เม่ ท่าน เจ้า
แท่ ตู่ ฮ ตุ้ เหน่ ซี่ ดู่ ท่าน เจ้า เข่า ว่า ตุ้ น้อ ฮ ตุ้ ใหญ่
พ้อม น้น ค้ ของ เด่ เจ้า ฟ้า ดุ ดั ง ฮ้ว ตุ้ ได้ ดั ง ฮ้ว เม่ บุ ม

19 แล้ว เขน โหง่ เทา เจ้า ฟ้า ชู่ เม่ ขึ้น พาน ค้ โณ ออก, หน้ เขน โหง่ เทา น้น มี ของ ความ ท่าน เจ้า จ่าว แห้น มี ฟ้า ข่า ท ขาง เหี้ ม มี เรา ทาง แนว, เร ฟ้า ถ่, แต่น ลิน หน้, หาก เหี ง ค้ โหก ทาง.

โรม ความ 12

ผู้ที่ถูกแต่งโรงไว้

1 มีอีก ทาง หนึ่ง แนว ทาง ออก ให้ เห็น หนึ่ง เมื่อ ยืน พาน แม่น ผู้ ที่ ถูก ทาง มีทาง เอียน อ้อม โต ผู้ เดิน เดื่อ นั่น มี เงิน ผู้ ท้อ ถิ่น มี ขึ้ง ของ ดาว ผู้ เห็น ตรง เดิน เพา ตรง. 2 ผู้ ที่ ถูก นั่น ผู้ พา แดก ดาว ผู้ ทาง ถิ่น ออก บุก. 3 มี อีก ทาง หนึ่ง แนว ทาง นั้น ใหม่ มี โต ของ แดง ทาง มี เจ็ด ตรง ขึ้ง เดา ผู้ เห็น ตรง นั่น มี เพา ตรง เจ็ด ของ. 4 ทาง โต ของ หนึ่ง ดาว ดาว ผู้ ฐาน หน้า โตก โบ ทาง เดิน หาม ใช่ แต่น กิน เมื่อ บุม แข้ว โต ของ นั่น ค้ำ ผู้ ก่ หน้า ผู้ ที่ ถูก ทาง ถิ่น ออก บุก นั่น เมื่อ ออก บุก แข้ว ของ ถิ่น กิน. 5 ผู้ ที่ ถูก นั่น โด้ ออก บุก เขียน ผู้ ดาว ผู้ ถิ่น ที่ ท่อน เหิก เดิน แต่ง แต่น กิน เมื่อ บุม แข้ว บุก นั่น โด้ เอา นั้น เมื่ ดาว เจ้า หน้า ที่ ดอ ท่าน เจ้า. 6 ผู้ ที่ ถูก นั่น โด้ พาง เหน้า โบ ผู้ กะ ว่า ค้ำ เพ่ ว่า เจ้า หน้า โด้ ฐาน ฐาง ข่อน โว้ ให้ มน แข้ว เพ่ มน ถิ่น โด้ กิน ผู้ ท้น ขอด พน ของ ข้อง โตก ขึ้ง มั้.

7 เถ่ นั่น มี เขก นั้น หนึ่ง เมื่อ ยืน พาน หมิ ฐา เอ็น แต่ง แต่น ทาง มน โด้ ที่ โดน ทึ่ง โต ของ โต ของ แต่ง แต่น ทาง มน ค้ำ ก่ โดน ตอง. 8 ทาง โต ของ หนึ่ง จั่ง เข่า มี ข่อน ผู้ หนึ่ง เมื่อ ยืน พาน. 9 โต ของ ใหญ่ แม่ เมื่ ขาง ข่าง เถ้า ถ เขียน โต ดู เขา แดก ว่า “ เถ็ง โบ โย ” เขียน ฉ หว้ง ผู้ แข้ว พาง ส แต่น กิน เมื่อ บุม นั่น จึง ลิ้ม โบ แข้ว. โต ของ แต่ง แต่น ทาง มน ค้ำ ลิ้ม โบ แต่น กิน เมื่อ บุม. 10 แข้ว น้อง โด้ อิน เขอ ถ นั้น หนึ่ง เมื่อ ยืน พาน ว่า อีก น้อง ร้ ขาง โน้ง แต่ง แพง แดน ท้า แต่น เมื่อ เจ้า หน้า ฌุม เพา แต่ง แต่ง ล้วน เจ้า ฐา ขิด บุก เจ้า หน้า ค้ำ มา ของ แข้ว, ข้อน ว่า ผู้ ใด ท่าว ให้ ง ใช่ พ่ พี่ น้อ เพา ก่ หน้า เจ้า หน้า ฌุม เพา เข่า ว่า เอ็น ล้น นั่น ค้ำ โด้ ลิ้ม โบ แข้ว. 11 พ่ เขา โด้ แพ้ โต ของ นั่น ข้อน ขาด ท่าน เจ้า แต่ง ข้อน อีก เขา เยียน จั่ง ทา ทา เขา ถู ทาง ค้ำ เข่า ร้ ถาง ดู เข่ ง เขา.

12 เพ่ เดิน นั่น ถ เมื่อ ยืน พาน แต่ง ผู้ ผู้ เมื่อ ยืน พาน จั่ง ม่ น เมื่อ ทาก ว่า ขาง ห้าง ถู มี หนึ่ง เมื่อ บุม แต่ง นี้ เข้ ข้อน ว่า ฉ ห้าง โด้ คุด ใหญ่ ทาง โด้ โบ มา แข้ว มน ค้ำ หู่ ว่า เถ่ มน มี น้อง.

13 เม่ ขึ้ ของ หู่ ว่า เจ้า ม่ จึง ลิ้ม โบ แต่น กิน เมื่อ บุม แข้ว มน ค้ำ ข่าว ร้ ผู้ ที่ ถูก ออก บุก ดาว นั่น. 14 ทาก ว่า เจ้า หน้า เอา ขอ ขึก โตก โกด ใหญ่ ให้ ผู้ ที่ ถูก นั่น เพ่ ให้ มน จิน พาง ร้ ขึ้ ของ เหน้า โจ ทึ่ง ข่า ข่อน มน ถิ่น โด้ จั้ ถู ทึ่ง ขาม ชิ ดู อง. 15 ขึ้ ของ โด้ โพ่น นี้

ออก ไปข เสีย แม้ นี้ โทษ โปรด อย่า ถือ นั้น เพื่อ ให้ นี้ พัก มาก โปรด. 16 ทาท ว่า แต่น กิน โต้ ต่อ ยาก กิน ทาท ออก ท้น เอา นี้ ปรา เก ไฟน ออก นั้น. 17 ปรา เก ศัล ปูก ให้ อยู่ ถือ นั้น ทาย รัง ออก โปร์ ไณน ทัง รู้ม เข้ มาก ถือ ค้า เก ชู่ ท้น. แม่น แต่น ท่อย 3อ6 แ ท่ 6 ดา เร้า ฟ้า แท่ 6 เสีย จี่ 6 ทา 6 เร้า เสีย ญ์, ปรา เก นั้น โต้ ขึ้น ชู่ ซิม นี้ เง้.

วาย 13

ออ6 โท ฮ์ด เสีด ห้าย

1 น้อย โต้ เห็น ฮ์ด ห้าย โท ย ออก หนึ่ 6 นี้ เง้ มา มี ฮ์ป เณา เจ็ด ทโ เณา ใด ศี้ มี เพา ทโ เหม็ด เห็ 6 เจ็ด ทโ นั้น มี ความ ดุ 6าย เร้า ฟ้า แห้ม ชู่ ท้น. 2 โท ฮ์ด เสีด ห้าย น้อย โต้ เห็น นั้น โท มน แป้ท เร ด่า 6 ดาว ทิน แป้ท ทิน โท พิ โลป แป้ท โลป เร. ปรา เก โต้ เอา แต่ป เอา ดุอ6 แท่ 6 ล้วน ใหญ่ ทุโร ณอ6 เร้า ให้ ฮ์ด เสีด ห้าย นั้น. 3 ทโ โท ฮ์ด นั้น ทโ ย แป้ท จีป พน์ ทาย แข้ว ทาท ว่า ปาท ปาด แป้ท พน์ ทาย นั้น โต้ ชา ถิ แข้ว ~~ส~~ เพ็ด เม 6 ขุ่ม เป็น ทาท 3าน โต้ ฮ์ป นี้ ฮ์ด เสีด ห้าย นั้น โป์. 4 เร เว้ ห้ เอา ปรา เก นั้น ศี้ ฮ์อน ปรา เก โต้ เอา แต่ป เร้า ให้ ฮ์ด เสีด ห้าย แข้ว เร โต้ โว้ ห้ เอา ฮ์ด เสีด ห้าย นั้น แป้ท ทน, เร เว้ว่า ใด ชิ แอด แพน ทัง ฮ์ด เสีด ห้าย นี้ โต้ แท่ 6 ใด ชู่ ก่ ไณน ทัง มน โต้.

5 เร้า ฟ้า ให้ แต่ป ฮ์ด เสีด ห้าย นั้น ปาท ความ ห้าย อ่ย แท่ 6 ความ ดุ 6าย เร้า ฟ้า, ให้ มน มี แต่ป เสีด แนว นั้น ขอด ซี่ ฮ์ป ออ6 เป น. 6 มน ค์ 6 ไทท เว้า ดุ 6าย เร้า ฟ้า ดุ 6าย ก โอ6 ท่าน เร้า แท่ 6 ดุ 6าย ชู่ ชู่ เม 6 ฟ้า ฮัน พาน. 7 แท่ 6 ให้ แต่ป มน ก่ ไณน ทัง ปฟ์ เม 6 เร้า ฟ้า แข้ว ให้ แพ้ เร เก 6 ให้ แต่ป มน มี ล้วน เณ ชู่ ข้ ชู่ พน์ ~~ส~~ ชู่ พน์ ความ ปาท ชู่ แต่น กิน เม 6.

8 แต่น ~~ส~~ ชู่ เม 6 ขุ่ม ชิ โว้ ห้ เอา ฮ์ด ห้าย นั้น ศี้ แม่น แต่น ~~ส~~ เง่า มี โจ้ ชู่ ปรา เร้ย ปรั้ว แท่ ห้า 6 เม 6 ขุ่ม ศี้ แม่น โจ้ ณอ6 จ์ น้อย เร้า ฟ้า ชู่ จีป ฝ้า นั้น. 9 ชู่ ใด มี ทุ ให้ ฟ้ 6 เอา.

10 โจ้ ชู่ ใด ชี้ เรท ปัด ชู่ นั้น ศี้ ชี้ เรท ปัด เอา
โจ้ ชู่ ใด ชี้ ทาย ข้อน ดาย ชู่ นั้น ศี้ จีป ดาย ฝ้า

นี้ ถ ปฟ์ เม 6 เร้า ฟ้า ชี้ มี ความ อ้ก ใจ โจ้ม แท่ 6 เด่.

11 แข้ว น้อย โต้ เห็น ฮ์ด เสีด ห้าย

รณ ความ 13

โท ม ออก หนึ่ง ทรง ถือ มา มี ธง เขา เหล่า โท จี น้อย ร่าก เร้า เหล่า ร้าง ร. 12 มัน ขุ่ น แสง โท ร้อ ท่อน นั้น เสีย ข้าง เหล่า ถ้วย หน เพลิง มัน ให้ เมือง ขุ่ม แห่ง ส เมือง ขุ่ม รบ เขา ร้อ เสีย ข้าง โท ท่อน นั้น มัน เป็น งาน เหล่า ลุ่ ตาย ทาก ดำ ถือ แข้ว. 13 ร้อ เสีย ข้าง โท ลุ่ ธง นี้ เสีย ทาก ฐาน ใหญ่ ทรง ทาย เสีย ให้ รบ โท แต่ หัว ใจ เมือง ขุ่ม ที่ หน้า ลุ่ ส. 14 มัน แข้ว พาก ส เห็น ท่า เมือง ขุ่ม เสีย ทาก ฐาน ทาย แนว ให้ แสง มัน เสีย ที่ หน้า ร้อ เสีย ข้าง โท ท่อน นั้น แข้ว มัน งอก ให้ เรา เสีย ทุ่น ร้อ เสีย ข้าง โท ท่อน จริง ดาว ฟัน ทาก ทูต เจ้า ตาย นั้น. 15 ทูต ให้ แสง ร้อ นั้น มี แสง ให้ ทุ่น ร้อ นั้น มี ใจม ทา ใจ ร่าก ได้ แต่ ให้ มัน หัว พัง ส เจ้า รบ เขา ทุ่น ร้อ นั้น. 16 มัน ทูต เสีย ให้ ลุ่ ส เจ้า ว่า ฉุ น้อย ฉุ ใหญ่, ส ที่ ณ์ ส ห์ ทาง ห์ ว่า ส น้อย ลุ่ ถือ ให้ มี แนว พาย ริ้ว หนึ่ง มี ณ วา ห์ ว่า หนึ่ง หน้า แด่น เรา. 17 เพ่ เจ้า ให้ ฉุ ใด นี้ ณ าย ได้ มี ที่ ว่า ฉุ มี แนว พาย นั้น ใจย เป็น ลุ่ ร้อ เสีย ข้าง ห์ ว่า ใจ พาย ลุ่ มัน นั้น. 18 อัก นี้ ลุ่ มี ความ ทุก ทอน ว่า ฉุ ใด ขุ ล้ ให้ หนี ทา ใจ โท ร้อ นั้น เพ่ ว่า เป็น ใจ ส ฉุ ร ใจ มัน นั้น แม่น 666.

วาย 14

ร่พ เมือง เร้า หน้า

1 น้อย ได้ เห็น จี น้อย เร้า หน้า ยืน ฐู่ เห็ง พู น้ ใจน แสน ส ฐู่ ท่อย ท่าน เร้า มี ห้อย ร้ ร้ พัน ส (144,000) แสน เรา มี ลุ่ ท่าน เร้า แห่ง ลุ่ เร้า พี่ ท่าน เร้า แห้ม ริ้ว หนึ่ง หน้า แด่น เรา. 2 น้อย ได้ ใน เรง มา แห่ เมือง หน้า ยืน พาน เหล่ นี้ ร ทุ ที่ว แห่ เรง หน้า ถ่ ห้อง รา น่น เรง น้อย ได้ ใน นั้น เป็น เรง ส ท่อย ที่ง. 3 พ้ง แสน นั้น น้ ว วาย ใหม่ ที่ หน้า ลุ อง ร่, ที่ หน้า เห็ง ท่า ร้ โท ร้อ แห่ง ที่ หน้า พ้ง ฉุ มี ล้วน ขุ ง, เจ้า มี ฉุ ใด น้ ว วาย นั้น ได้ มี ที่ แสน 144.000 ส นั้น ขุ เพ่ ได้ ได้ ลุ่ เรา ออก ร้ เมือง ขุ่ม แข้ว. 4 แสน นี้ ถ่ เจ้า มี ห้าย อ่ย าง ร้ง ฉุ ทูต เพ่ ว่า เรา ทูต เจ้า เร่ย ใจม ขุ่ ฉุ ทูต ร้ก เท่ จี น้อย เร้า หน้า ร่ ทาง ใด แสน นี้ ล้ ร่ ท่อย, แสน นี้ ถ่ เร้า หน้า ได้ ได้ ลุ่ เอา เรา ออก ร้ ส เห็ง ทาย หน้า อัก นี้ เป็น อัก แห่ แจก ได้ ดาย ร ห้ ที่ เร้า หน้า แห่ ที่ หน้า จี น้อย เร้า หน้า. 5 ความ ร่าก เรา เจ้า แข้ว เรา เจ้า มี อัก ร้ ฉัก.

โรม ความ 14

ความแตก เรื่องผัก

6 แต่ว่าน้องชายโง่ เห็นแก่ตน ความใหม่ ว่านจงชูวิญญาณผัก เอาผ่าวใจเรื่องผักชั่นดูถูก เจ้าของให้สาหัส เรื่องยุ่ง ผู้ยิ่ง ผู้พูดสาบ ผู้พูดความ ปากๆ. 7 แต่นั่นโง่ แต่กเรื่องแรง นั้นว่า ให้เพื่อจ้าเจ้าจอมผู้เป็นพี่ แก่งดูสความ หู่ หน้า มา ตา ท่านเจ้า เพ่ว่าลอดเงื่อท่านเจ้า ผู้กินวาน แต่ว ให้โหง่เลา ท่านเจ้า ผู้ร้าง เรื่องผักจีนพาน ร้าง เรื่องยุ่ม นี้เจ้ แก่งนี้จ่ง.

8 แต่ว แต่นผู้จองโง่ ท่องหูงโง่นั่น แต่กนั้นว่า ปาปีโจน เรื่องทุงนั่นโง่ จาก ร้ว แต่ว! จากร้ว แต่ว! เรื่องนั่นเสือกให้เสือนโพ่เห็งท่า กินเท้า ทาสตาสมี่ มีตงงหูงดูสง.

9 แต่นผู้จาม ค้าโง่ ท่อง หูงโงแต่กนั้นว่า ผู้ใจโหง่เลา โต ร้ด งาน แก่งโหง่เลา หุ่นมน แก่งว่าโง่ หมางผู้หน้า แล่นข้อว่าผู้มี. 10 ผู้นั่นก็ ดูผู้กิน เท้าเจ้าหน้า เสือนเท้า เจ้าหน้าบุกโหง่ ดอก โงงใจ่ โตก บุกโหง่นั่น เข่ามีอนใจ ความ ผู้นั่นดูผู้ปางมี่ณ์ใจ หนึ่งโพ่ แก่งจกผู้ที่หน้า พ้งแต่นใจเรื่อง แก่งที่หน้าจี น้องเจ้าหน้า. 11 ตรนโพ่ปางมี่ณ์ใจพ้ง สาน่นพุ่งนั้น เข่าจี้ง แต่นสาโง่ โหง่เลา โต ร้ด งาน แก่ง หุ่นมน ทีงโง่ หมาง ผู้มนนั่น ดูเข่ามีเดจี้งท่า เวียนค้น. 12 อีก นี้ พ้งโพ่เรื่องท่องจองเจ้าหน้า แก่ง ดา แก่งเดจ้าเจ้า เสือญ นั่นค้าผู้อีกใจ โจ่ม.

13 น้องชายโง่ในเรื่องมาแก่เรื่องหน้า จีนพานว่า, ให้แก้มพ้งอีกนี้โว้ พ้งสาโง่ ทางจ้อน ท่องงงูงทางเจ้า จอมผู้เป็นหน้านั่น แก่นี้โงหน้า เรา ดูโง่ จุก ร้ง, แต่ว เจ้า ณโน เว้าว่า แม่นแท้ เราดูโง่จี้ง แจงพื้นอีกหนึกทาน หน่า เพ่ว่าอีกเราโง่เสือกนั่น ดูโง่งางใจเรา.

เก้งที่วเดู่งปุกพื้นเรื่องยุ่ม

14 น้องชายเห็นมีขี้งเจ้าด่อน มีผู้ญนั่นงผู้เห็งขี้งเจ้านั่น แงกเณงยุกดูชสามีเพาทง ค้ผู้ทง มีณ์ที่วมาก โคม. 15 มีแต่นญออกพื้นงเขนโหง่เลา มา แต่กเรง แจงนั้นว่า ดู่งท่าน ให้เอาที่วท่านเจ้าโงที่ว เพ่ว่าลอดทามที่วแต่ว เดู่งปุกพื้นเรื่องยุ่มค้จุกแก่ แต่ว. 16 ท่านเจ้าผู้นั่นงผู้เห็งขี้งเจ้านั่น ค้แก่วงที่ว โงง, เรื่องยุ่มค้จี้งโง่ก้ที่ว แต่ว.

17 มี แขก ใหม่ ออก หนึ่ง เดิน ไป หา เขา เมื่อ ยัง พูด อยู่ นั่น ที่ อยาก โดย แท้ ทีเดียว. 18 แล้ว มี แขก ออก หนึ่ง อีก เดิน มา มี แต่ เมื่อ ไป ถึง แล้ว แรก เขา ให้ แขก นั่น ที่ อยาก โดย นั่น ว่า ให้ เอา ที่ อยาก โดย ท่าน นั่น ที่ อยู่ ใน อก หนึ่ง แต่น ดิน เมื่อ ยุ่ม เพื่อ ว่า ของ อก นั่น ยุ่ง แล้ว. 19 แขก นั่น ยัง แท้ อยู่ ที่ ใน เมื่อ ยุ่ม ที่ เขา ของ อก แล้ว เอา ใส่ อาง ใหญ่ ปิด ของ เจ้า พ้น ศึก ใหญ่. 20 อาง ปิด ของ อก นั่น ซึ่ง ออก เมื่อ เขา ยัง ให้ ถูก เอง ออก หนึ่ง อาง ของ อก นั่น ใส่ ข้าว สาม ข้อย โรย ทาง ให้ คุ้ม ตน.

วัน 15

พี่ แขก แท้ จาง ข้าย เท่า ทำ ลูก

1 น้อย เห็น อัก ทาง ฉาน หนึ่ง เมื่อ พ้น ยัง ฟาน แผ่น ผ้า ใหม่ เป็น แผ่น ทาง ถั้ม ทาย มี เจ็ด แขก นี่ อัก จาง ข้า ย เจ็ด แผ่น เป็น จาง ข้าย เท่า ทำ ลูก เพื่อ ว่า อัก เจ้า พ้น ศึก ใหญ่ ลี้ ลู่ ลูก ร้าย ใน ท่อย จาง ข้าย นั่น. 2 น้อย เห็น เป็น เดิน นี้ เจ้ ด่าน ตวา ใส่ แท้ เห็น พี่ ผ แพ้ ใส ลด ฉาน เห็น หุ่น มาก ทัง ใส ใน ฆ่ มาย ลู่ มาก นั่น ยัง ลู่ แสม นี้ เจ้ เขา นี่ ฉ นี่ เจ้า พ้น ให้ นั่น. 3 เขา นั่ง จาย นั่ง ท่าน ท่าน ไม เดิน จาม พ่อ เจ้า พ้น แท้ จาย นั่ง ซ น้อย เจ้า พ้น ว่า:

ลู่ เจ้า พ้น ลู่ แต่ แขก แดน ท้า ลูก ลูก
อัก ท่าน เจ้า ใหญ่ ทุก ทาง ฉาน
เป็น ศึ ลู่ แต่น ดิน เมื่อ
ขึ้น ทาง ท่าน เจ้า ถิ แม่น แท้
4 ลู่ เจ้า จอม ลู่ เป็น พ้น ใต เจ้ เข่า มี ความ ทุ เพื่
แท้ ว่า ถิ เข่า ถาย ความ หุ่ง หน้า มา ตา ลู่ ท่าน เจ้า
เพื่อ ว่า ท่าน เจ้า ลู่ ถิ ว หุ่ง เดิน ใส
ผ ลู่ แต่น ดิน เมื่อ ถิ มา โรง เขา ก่ หน้า ท่าน เจ้า
เพื่อ ว่า หน้า อัก ถิ มี แม่น ท่าน เจ้า ค้ หุ่ง แจ้ง แจ้ว.
5 ทุ่ง มา น้อย เห็น เดิน โรง เขา หนึ่ง เมื่อ พ้น ยัง ฟาน ลูก ออก มี ก โดย ต้าย เป็น จึ่ง ลู่

ท้าน. 6 เจ้า แดน ได้ สั่ง ขาด ท้าว เห็น เจ้า ได้ ออก เดน โพ้น เทา นั้น มา นุ่ง ผ้าว ป่าน ดุน งาม ถ้ มี ราย แอว ผ้ ถือ หน้า เอก. 7 โท ร้อย ๙ ทรง พ้น ร้ โท นั้น ได้ เอา เจ้า ใน คุ้ย ให้ แดน เห็น เจ้า นั้น, ความ เจ้า พ้า ผู้ ทู้ ดู่ ดาก เร้ย ปุ้ก โพ่ เห็ม ชู่ ท้าน. 8 แข้ว เดน โพ้ เทา นั้น มี คน เห็ม คน นั้น มา แต่ ความ ทู่ เดน ใจ แต่ มา แต่ แผ่ แดน แผ่ ท้า เจ้า พ้า เง่า มี ใส เหน้า โป เดน โพ้ เทา นั้น ได้ ท้าน ว่า ขาด ท้าว เห็น เจ้า แดน เอา มา นั้น ได้ จุก โจ.

วาย 16

คุ้ย เจ้า พ้า ปุ้ก โพ่

1 น้อย ได้ ใน เจ็ บ เหน้ เดน โพ้ เทา ออก มา วอก พ้ แดน เห็น เจ้า นั้น ว่า ให้ ออก โป เอา คุ้ย เห็น เจ้า ใจ มี ความ เจ้า พ้า ปุ้ก โพ้ เห็ม ชู่ ท้าน ดอก โจ เห็น แผ่น ดิน เมจุม.

2 แดน ดู่ ๙ จ้ เจ็ บ ออก โป เอา คุ้ย เจ้า พ้า ดอก โจ เห็น แผ่น ดิน เมจุม แข้ว พ้ ส มี ดู่ เฒา โท ร้อย เจ็ บ แต่ ได้ โพ้ เทา ทุ่น มน นั้น ฮืน เป็น ฟาท ขาด เจ็ บ ทาย.

3 แดน ดู่ ยอ ได้ ดอก คุ้ย เจ้า โจ นี้ เจ็, นี้ เจ็ ฮืน เป็น เขด เขด ส ทาย แข้ว ดู่ ร้อ จ้ ชู่ ทรง นี้ เจ็ นั้น ทาย เฒ็ก.

4 แดน ดู่ ยาม ได้ ดอก คุ้ย เจ้า โจ ใจ้ ท้ย นี้ แต่ นี้ ข่ นี้ ท้ย, นี้ ข่ ค้ ฮืน เป็น เขด.
5 แข้ว น้อย ได้ ใน เจ็ บ แดน ผู้ เร้ จ ๆ ทาง นี้ นั้น เว้า ว่า :

ดู้ จ เจ้า พ้า ผู้ ใจ เขด
ผู้ ทู้ ดู่ ๆ ป่าง ปุ้ จ ผู้ ทู้ ดู่ ๆ ป่าง ท่อน
ท่าน เจ้า เป็น ผู้ ถ ฝั่
เพ่ ว่า ท่าน เจ้า ได้ ทิน วาน ถ ฝั่ ง ทั ป อ ก นี้.
6 เพ่ ว่า พ้ ส นั้น ได้ เฮ็ด ให้ โพ่ เม จ เจ้า พ้า
แท่ พ้ ผู้ ป่าว ความ เจ้า พ้า เขด โจ ออก.
เจ้า พ้า ได้ เอา เขด ให้ เขา ทิน ค้ โฉม ดู้ ทั ป เขา เฮ็ด แข้ว.
7 น้อย ได้ ใน เจ็ บ หนึ่ จ้าน โพ้ เณ เว้า ว่า:

แม่น แข้ว ! เจ้า จอม ผู้ เป็น พ้า ผู้ มี แผ่ แผ่ แผ่ ท้า

วิวรณ์ 16

อัครทูตเจ็ดคนเทถ้วยแห่งพระพิโรธของพระเจ้าลงบนแผ่นดินโลก

8 แล้วทูตองค์ที่สี่เทถ้วยของตนลงบนดวงอาทิตย์ ดวงอาทิตย์ก็ได้รับอำนาจให้เผาคนด้วยไฟ 9 คนทั้งหลายถูกเผาด้วยความร้อนอย่างใหญ่หลวง และหมิ่นประมาทพระนามของพระเจ้าผู้ทรงมีอำนาจเหนือภัยพิบัติเหล่านี้ แต่เขาไม่กลับใจใหม่เพื่อถวายเกียรติแด่พระองค์

10 แล้วทูตองค์ที่หกเทถ้วยของตนลงบนแม่น้ำใหญ่ยูเฟรทีส น้ำในแม่น้ำนั้นก็แห้งไป เพื่อจะได้เตรียมทางไว้สำหรับกษัตริย์ที่มาจากทิศตะวันออก 11 แล้วข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายสามตัวเหมือนกบออกมาจากปากของมังกร จากปากของสัตว์ร้าย และจากปากของผู้เผยพระวจนะเท็จ 14 เพราะสัตว์ร้ายเหล่านี้เป็นวิญญาณชั่วที่ทำการอัศจรรย์ ไปหากษัตริย์ทั่วโลก เพื่อรวบรวมพวกเขาให้มาชุมนุมกันในการสงครามใหญ่ในวันสำคัญของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพยิ่งใหญ่ 15 (ดูเถิด เรากำลังจะมาอย่างขโมย ผู้ที่เฝ้าระวังและรักษาเสื้อผ้าของตนไว้ให้ดี จะได้ไม่ต้องเดินเปลือยกายและให้คนอื่นเห็นความอับอายของตน) 16 แล้วสัตว์ร้ายเหล่านั้นก็รวบรวมกษัตริย์ทั้งหลายมาที่สถานที่ซึ่งในภาษาฮีบรูเรียกว่า “อารมาเกโดน”

17 แล้วทูตองค์ที่เจ็ดเทถ้วยของตนลงในอากาศ มีเสียงดังมาจากพระวิหารในสวรรค์ จากพระที่นั่งของพระเจ้าว่า “สำเร็จแล้ว” 18 มีฟ้าแลบ มีเสียงดังต่างๆ และมีฟ้าร้องกับแผ่นดินไหวอย่างรุนแรง ไม่เคยมีแผ่นดินไหวอย่างนี้มาตั้งแต่มนุษย์อยู่บนโลกมาจนถึงทุกวันนี้ ยิ่งใหญ่และรุนแรงเหลือเกิน 19 เมืองใหญ่ถูกแบ่งออกเป็นสามส่วน และเมืองต่างๆ ของประชาชาติทั้งหลายก็ล่มสลาย พระเจ้าทรงระลึกถึงบาบิโลนใหญ่ และให้เธอดื่มถ้วยแห่งเหล้าองุ่นแห่งความพิโรธอันร้อนแรงของพระองค์ 20 เกาะทุกเกาะก็หายไป ภูเขาทั้งหลายก็ไม่มีให้เห็นอีก 21 ลูกเห็บขนาดใหญ่หนักประมาณหนึ่งตะลันต์ตกลงมาจากฟ้าสู่มนุษย์ และมนุษย์ก็ด่าพระเจ้าเพราะภัยพิบัติจากลูกเห็บนั้น เพราะภัยพิบัตินั้นร้ายแรงมาก

วิวรณ์ 17

โรม ตอน 17

ทินวาน ใจ ให้ ชู ทูต ณาย มี่

1 แดน ชู่ ร ทรง พ้น เจ็ด แดน นั้น ได้ มี่ ชู่ รย เจ็ด ใบ มา หา น้อย เว้า ว่า " เมย มา หาง นี้ " น้อย ชู่ ให้ ท่าน เห็น จัก ทินวาน ใจ ให้ ชย ชู่ ทูต ร ณาย มี่ ได้ นี่ง ชู่ เห็น แม่ นี้ ใหญ่. 2 พ้น ง ได้ อื้น ชู่ ทูต นั้น แข้ว ส เห็น หาย ค้ ได้ ทิน เท้า เมา อื้น ทัง มน. 3 เจ้ นั้น เจ้า ณาน ใจ ห็ มี่ น้อย แดน จึ่ง ได้ เอา น้อย เน้า ง ทรง ง่า แข้ว น้อย เห็น ชู่ ทูต ร นี่ง ชู่ เห็น โท จัด ห้าย แดง ร มี ชู่ เต็ม เพ็ด โท เป็น ความ ดุ ง่าย เจ้า พ้า จัด นั้น มี เจ็ด ทรง จัง ณา. 4 ชู่ ทูต นั้น นุ่ง เจ้ เพ้า ม่ รง เพ้า แดง ใพ้ ชัย ห็ ค ยอก จ้อย พาก ง่ด ร่ หอย มั มน นี่ โกก ค มี เจ้ หน้าย จ้ แห่ เจ้ อื้น ฉัด ฉิก จย ทู ชาย เต็ม ชู่ ห็น. 5 ชู่ หน้า แด่น มน มี หอย แต้ม เป็น ความ ขั ความ เง็ท ว่า เมง ทรง " งา ปี โจน " เอ็ม พ้น ชู่ ทูต ณาย มี่ แห่ เอ็ม ฉ่ ณอ หน้า หน้าย จ้ พื้ แด่น กิน เมงุม. 6 แข้ว น้อย ได้ เห็น ชู่ ทูต นั้น เมา เขด โพ่ เมง เจ้า พ้า แห่ เมา เขด ชู่ จ้ จู่ เง่ย พื้ จัก เป็น จี้ ทาง เจ้า เสี ญ่. เม่ น้อย เห็น ชู่ ทูต นั้น น้อย ค้ เป็น ทาก จาน ทาย.

7 แดน ชู่ นั้น จี้ ดาม น้อย ว่า เป็น จ ท่าน จี้ ทาก จาน เขา ชู่ งอก พื้ เง็ก ขั ชู่ ทูต แห่ จัก แท จาน มน มี่ นั้น มี เจ็ด ทรง จัง ณา. 8 โท จัก แท จาน ท่าน ได้ เห็น แท่ ท่อน นั้น มน น้อน ชู่ นั้น แห่ว เง็ท มา เพ่ ว่า ชู่ หอด เว็น ทาย มน แข้ว ส เมง ุม ชู่ เง่า มี โจ้ จู่ เง่ย แท่ ท่ จ้ เมง ุม นั้น ค้ ชู่ เป็น ทาก จาน เม่ ได้ เห็น โท จัก แท จาน ทู แท่ ท่อน นั้น แท่ จู้ นี้ เง่า ทู แข้ว ทาก มน ชู่ ออก มา ให้ เห็น ใพ่.

9 จัก นี้ งอก ให้ เน้า โมก ใน ใจ ความ ทุก หอน เจ็ด ทรง นั้น แม่น เจ็ด งอม พุ น้อย ง่อน ชู่ ทูต นี่ง นั้น. 10 แหน หอด ง่ เห็ง เจ็ด ง่ ท้า ส ได้ โกก ค้วน ง แข้ว ชู่ ร ทู เน้ แห่ ดา เมง, ชู่ ร ทู เง่า เชื อ มา, เม่ ท่าน มา ชู่ เน้ แห่ ดา เมง ทรง ง่าน ร. 11 จัก แท จาน ทู แท่ ท่อน นั้น จู้ เง่า ทู แข้ว ค้ แม่น ง่ ชู่ แงด ท่าน เป็น ชู่ ร ทรง เจ็ด ง่ นั้น แข้ว ชู่ ออก มา ชู่ เว็น ทาย.

12 จ้ง เณา ท่าน ได้ เห็น นั้น ค้ แม่น ง่ เห็ง จ้ง ส ทู เง่า เชื อ ได้ เน้ แห่ ดา เมง ทาก ว่า ชู่ ได้ แดง ค้วน เณ ง่ แห่ จัก แท จาน นั้น ร ชู่ เจ้. 13 แดน ง่ นั้น มี ใจ เณ ถ้ว

ทน, เรา เอา แสง ล้วน ให้ พี่ จัด แห่ง นั้น. 14 แสน จึ นั้น ผู้ ที่ ใน ทั้ง ชี น้อย เรา พ้า แข้ว ชี น้อย เรา พ้า ผู้ แพ้ เพ่ ว่า ท่าน เรา เป็น เรา จอม พี่ ท้าว ทวาน อาน ทา แห่ง เป็น เรา จอม พี่ จึ แห่ง แสน สู่ ทั้ง ท่าน เรา ผู้ ท่าน เรา เขา เอา แห่ง เขา ใว้ เป็น ผู้ ถั น้ ล้ ผู้ แพ้ ท่อย ท่าน เรา.

15 แดน ผู้ นั้น ใด้ วอก น้อยว่า พี่ แม่ นี้ ท่าน เห็น ผู้ ทู่ ณาย มี่ น่ ฐู่ นั้น แม่น เผู้ พน แสน เมง ใฟ่ เมง ความ วาก เว้า. 16 ข้ง เณา แห่ง จัด แห่ง ท่าน เห็น นั้น ผู้ เอา ทน ผู้ ผู้ ทู่ ณาย มี่ ผู้ เอา เผู่ ณอ ม่น ใจ ให้ ม่น เงย มี่ ฐู่ เรา ผู้ ทิน เน้ ม่น แข้ว เต้ จ. 17 เพ่ ว่า เรา พ้า ให้ เรา เสีด ท่อย ขาง อ่าว ท่าน เรา เสีด ให้ เรา ล้ด อ่าว ณู่ ถ้ว ทน ชี่ ใด้ มอง ฉาว เมง ให้ พี่ จัด แห่ง นั้น ท้น ว่า ผู้ ใด้ ใจม ไม่ ขาง ใจ เรา พ้า. 18 ผู้ ทู่ ท่าน เห็น นั้น แม่น เมง ทุ่ง ทุ่ง ผู้ มี แสง ล้วน ณู่ จึ พั้ง เมง ขุม.

วาย 18

เมง งา ขึ้ ใน ขาท จ้ว

1 ที่ ง มา น้อย เห็น แดน ฉ ใหม่ ใน ง มา แต่ เมง พ้า ชี น พาน มี แสง ใหญ่ ล้วน ทุ่ง ความ ผู่ เพ ใจ แดน นั้น เสีด ให้ เมง ขุม ผู่ เต่ นั้น. 2 แดน นั้น ใด้ แสท นั้น ว่า : เมง ทุ่ง งา ขึ ใน ใด้ ขาท จ้ว แข้ว, " ขาท จ้ว แข้ว " ว่อน นั้น พี่ ผู้ ท้าย แห่ พี่ มี ณ ใน ท้าย ผู่ แผว ฐู่ ท้น เป็น คอน ใน เง่ า ข้ ใจ แห่ พน้า พน่าย ตา ผู่ ง. 3 เพ่ ว่า พี่ ใฟ่ เมง ใด้ ทิน เท้า เล็ม ณอ ผู้ ทู่ นั้น แห่ อื้น ผิด จอ ง ทู่ ดาย ทั้ง ม่น แสน จึ พั้ง เมง ขุม ลี้ อื้น ทั้ง ผู้ ทู่ นั้น พี่ ผู้ ล้า สู ณาย พั้ง เมง ขุม ใด้ ถง มี นั้น ลี้ ข้อน เมง นั้น.

4 แข้ว น้อย ใด้ ใน เจ แสท ออก มา แต่ เมง พ้า ชี น พาน ใหม่ ว่า :

ใฟ่ เมง เขา ให้ ออก ข้ เมง นั้น
พี่ เร้า จั่ ง ผู้ เง่ า ใด้ เน้า ทั้ง จ้ท งาง ใน้ย
แห่ ผู้ เง่ า จึง ท้าย แผว เมง นั้น
5 เพ่ ว่า งาง ใน้ย เมง นั้น ขุ ณั้น พี่ พ้า แข้ว

โฉลก ความ 18

เจ้า พี่เจ้า จงรีบแข่ว อ๊ก เมง นั่น ฉิก.
6 เมง นั่น เสีด แนว ใด ล้ ให้ เสีด ทั่ง เมง นั่น โลง xอง
มน โด้ น่าง ใจ่ โทก ไว้ ให้ ที่ ใด
ล้ น่างใจ่ โทก ไว้ ให้ มน โลง xอง.
7 เมง นั่น โด้ ท่าว อ้าง วาง มี่ โง
ท่อง งาง มัก ม่าน ที่ ใด ล้ ให้ มน โด้
งาง มี่ ณ์ ใจ ความ โทก โฉม ที่ นั่น
เพ่ มน หนี ว่า มน เงิน พา งู
เง่า แม่น แม่ พ้าง ว่า ฉุ เง่า โทก โฉม ข๊ก เท่.
8 เงิน เฉง นั่น ขาง ห้าง มน ทาง แนว
ฉุ เงิน นั้น มี้ ด้ว ล้ แม่น อ๊ก ทาง
ความ โทก โฉม, อ๊ก อ๊ด งาก
แข่ว โพ ฉุ เสา มน ถั่ง ข๋ว ข๋
เพ่ ว่า เจ้า จอม ฮุ้ เงิน พี่เจ้า มี แด่ง ทิน วาน ใจ่ ให้ง มน.

9 แด่น งู เมง งุม โด้ อิ้น ฉิก จอง ทู่ ดาง พั้ง เมง นั่น โด้ วาง มี่ โง ท่อง ความ ม่าน ท่อง ทน เม่ เห็น ดาน โพ โพ้ ฮุ้ ทู่ นั่น เขา ล้ โคง เอ๊ก แฉก โห้. 10 พ้ง แด่น งู นั่น ฉุ ฮิน ฮุ้ ท๊ก ท่าง เพ่ ฮิน ขาง ห้าง งาง มี่ เมง นั่น โคก ใจ่ เจ้า แข่ว ฉุ เว้า ว่า “ขาง ห้าง” ขาง ห้าง แข่ว เมง งา ขี้ โขน เมง ใหญ่ ทุง แน่ง พ้น เอ๋ง, เจ้า จ๊ง ทิน วาน ใจ่ ให้ง ทุง ดู่ เดุ ด้ว.

11 พ้ง ส ค้า น่าง พั้ง เมง งุม ฉุ แฉก โห้ โทก โฉม เมง นั่น เพ่ ว่า เง่า มี ฮุ้ ใด นี้ เดุ ค้า เขา โฉน มา. 12 เดุ ค้า นั่น มี ล้, เง็น, ลอก, ลอก หมาก จ๊ด, ฮ้าง จ๋าน ใจ แงง, ฮ้าง เพ้า หม่ง อ่อน, ฮ้าง โหม่, ฮ้าง แถง ใพ้, โม้ หอม ดู่ แนว, เดุ ฮุ้ ณอง ใจ่ เอา ถา เสีด, เอา โม้ ถิ เสีด, เอา หอ เหุ แท่ง ทิน ด่าน ขาง เสีด. 13 มี แคว ง หอม, เหง หอม, นี้ จอก หอม, เดุ หอม เสา โหง่ เฉ็, เท้า หมาก อิก, นี้ มน หมาก ข้าน, แจ็ง เน้า โฉ อ่อน, เน้า ฮ้าง, ง, ม้า, แx, ฮุ้ ใช้ ส xอง, มี่ ลิ ง มี่ ง ณน ฮุ้ ส.

โรม ความ 18

14 ขั้ง หลอง เจ้า แต่ โด้ นั่น ล้ เพ็ด แข้ว,
เดู่ แกง แขง ทู่ง ดูน งาน ล้ ข้ โจง เพ็ด แข้ว,
เจ้า คุ เง่า เห็น แนว นี้ จก เท่.

15 ฮู้ ค้า สะณาส พัง เดู่ นี้ จาว ต่ง มี ข้อน เมง นั่น เขา คุ ขึ่น ฮู้ ทุก ท่าง เพ่ว่า ข้าน จ็ก งาง มี่ เมง นั่น คุ โหน ใข่ เจ้า เขา คุ แณก โด้ โหก โณม เขง แหง กั้น ว่า. 16 " งาง ห้าส " งาง ห้าส แข้ว เมง ใหญ่ ทุ่ง นี้ อน เจ็ส นู่ง ฮ้าส ใส แงง, ฮ้าส เพ้ามุ่ง, ฮ้าส แกง ไพ้, เจ็ส ข้อง แต่ง เงิน ลี, ลอก, ข้อส, ลอก หมาก งัด นั่น. 17 ท่ ดู่ เดู่ ถือ ล้ โด้ ข้ เดู่ หลอ ต่ง มี โจ้ เพ็ด นาส เล ฮู้ ข่อง เล แต่ง ฮู้ ห้วาส เห็ง ท่า พัง สะเผิด จ็ก หาง นี้ เจ้ ล้ ฮึ่น ฮู้ ทุก ท่าง. 18 เม่ แฉน สะ นั่น เห็น ตรน โพ โพ้ เมง ทุ่ง นั่น ล้ แณก กั้น ว่า เมง ใด เจ้ น คุ เป็น เณง เมง ใหญ่ ทุ่ง นี้. 19 เขา เอา ญุ่น ลิน ใข่ ทเ เขา เห็ง แณก โด้ โหก โณม ดู่ าง กั้น ว่า:
" งาง ห้าส " งาง ห้าส แข้ว เมง ใหญ่ ทุ่ง นี้ โด้ เผิด ให้ พัง สะมี เล ห้วาส ฮู้ นี้ เจ้ ต่ง มี ข้อน เดู่ หลอ เมง นั่น ทุ่ง ดู่ เดู่ ถือ ล้ ขุก จาก ข้อ จ เพ็ด.

20 โอ ; เมง พ้า ฮึ่น พาน แท่ง โพ่ เมง เจ้า พ้า พัง ฮู้ ขาม ใจ้ ฮู้ ข่าว ความ เจ้า พ้า เอส! ให้ ม่ น เมง ข้อน ว่า เจ้า พ้า โด้ ทิน วาน ใข่ โห้ ส เมง ใหญ่ ทุ่ง นั่น เพ่ เป็น จ็ก ๓อง ความ แล้น ใจ ให้ พัง ท่าน แข้ว.

21 แข้ว มี แดุน ง มี แฉง แหง แหน ห้า โด้ กู่ ท่อน ด่าน ง ท่ ทั้ง ด่าน ดู่ ส เกี้ ใหญ่ จุ้ม โจ นี้ เจ้ แข้ว เว้าว่า, เมง ใหญ่ ทุ่ง งา ง โจน นั่น คุ จุ้ จุ้ม โจ แหง เหน นี้ ถ แข้ว คุ เง่า มี ใฉ เห็น จก เท่. 22 คุ เง่า มี ใฉ โด้ ใน ฮู้ ท่อง งาน, ฮู้ ฆ้ง, ฮู้ เง่า ขี้, ฮู้ เง่า แคน แข้ว คุ เง่า มี พัง ดู่ าง แท่ง ฮู้ ค้า สะณาส แข้ว ทั้ง ว่า เขง ดู่ ส แง้ ล้ คุ เง่า โด้ ใน แข้ว. 23 คุ เง่า มี แขง แงน ข่อ ทู่ง ทุ่ง เจ้า แข้ว คุ เง่า มี ใฉ โด้ ใน เขง ฉุ ง่าว มี จาว ทุ่ง เจ้า แข้ว เพ่ว่า พัง ฮู้ ค้า สะณาส เจ้า นั่น โด้ เป็น ห้าว ทวาน อาน ๆา พั้ง แฉน ลิน เมง ขุ่ม แข้ว เจ้า มี โมด โมน แข้ว พาง พัง โพ่ เมง พั้ง เมง ขุ่ม.

24 เมง ใหญ่ ทุ่ง นั่น เขา โด้ เห็น เขด พัง ฮู้ ข่าว ความ เจ้า พ้า, เขด พัง โพ่ เมง เจ้า พ้า แท่ง เขด สะ จ ง ก้า เห็ง แฉน ลิน เมง ขุ่ม.

โรม ตอน 19

โหร เทา เจ้า พี่

1 ฯน ทุ่ง นั่น น้อย โด้ ใน เร่ง เหน่ง เร่ง ฟ เป็น แดน ชู่ เม่ง พี่ า ชั่น พาน แหก กั้น ว่า; อา เจ้ ฯ ชา (โหร เทา เจ้า พี่) อ็ก น้อย ง่าง, ตอน หู่ง เท่ง ใx, แต่ง แท่ง แหน่ง ท้า ชู่ ทั่ง เจ้า พี่ า หนุ่ม เทา. 2 เพ่ ว่า อ็ก เจ้า พี่ า ทิน วาน ลี้ ถิ นั่ ท่าน เจ้า โด้ ทิน วาน ใน่ ให้ ชู่ ทู่ง หาย มี่ ชู่ มี หน้า มี ตา นั่น เพ่ ว่า มน เสีด ให้ แดน ถิน เม่ง ฯม ท้าย อ่ เย ง เง็น ดู่ ฉัด ฑิ ถ วย่, เจ้า พี่ า ใน่ ให้ ชู่ ทู่ง นั่น ช้อน มน น้า ชู่ ใด้ อ็ก เจ้า พี่.

3 แต่น ฟ นั่น แหก กั้น เป็น เท่ ดู่ xอ่ ว่า; อา เจ้ ฯ ชา (โหร เทา เจ้า พี่) ตรน โพ โหร เม่ง ใหญ่ ทุ่ง นั่น ลี้ ปุก กั้น เข่า มี เด่ มอด.

4 แข้ว ชู่ มี จ็ก เท่ง หาว ฉ่ ท่าน แท่ เท่ง ฉ่ โต ฉ็ด นั่น ลี้ ให้ม ทเ โง่ โจ้ โหร เทา เจ้า พี่ า ชู่ นี่ ชู่ เท่ง ดอ่ เxา แหก กั้น ว่า " อา แมน อา เจ้ ฯ ชา " 5 แข้ว มี เร่ง oon มา แท่ ดอ่ นั่น ว่า พ่ เจ้า ชู่ เป็น น้อย ใด้ ท่าน เจ้า, เหี้ ซี ท่าน เจ้า เข่า ว่า ชู่ ใหญ่ ชู่ น้อย ให้ ท่าว ความ ฉ่ อ่ ทู่ เจ้า พี่ า หนุ่ม เทา.

เท่ย ดอ่ ให้ ซี่ น้อย เจ้า พี่

6 แข้ว น้อย โด้ ใน เร่ง ทาย ฟ, เร่ง นี้ โท แท่, แท่ แฟท เร่ง พี่ า ถ่ เxา นั่น ใน เร่ง ว่า " อา เจ้ ฯ ชา " (โหร เทา เจ้า พี่) ช้อน ว่า เจ้า จอม ชู่ เป็น เจ้า พี่ า หนุ่ม เทา ชู่ มี แต่ง แท่ แหน่ ท้า xู่ xุด โด้ นั้น นั่ ดอ่ เป็น เจ้า จอม แข้ว. 7 ให้ หนุ่ม เทา ม่ น โคม เร่ง พา ทน ดาย โหร ความ หู่ง หน้า มา ตา ท่าน เจ้า เพ่ ว่า ทอด เด่ ซี น้อย เจ้า พี่ า เทย ดอ่ แข้ว, นาง xาว ชู่ ใด้ เทย ดอ่ ลี้ โด้ ฐ่ น ฐาง แข้ว. 8 ให้ นาง xาว เทย ดอ่ นั่น นุ่ง เดู่ ฉ้าย ง่าน ใจ แงง ดุ่ น งาม ฉ็ง ใx ถิ ฉ้าย ง่าน ใจ แงง ถิ นั่น แม่น โพ่ เม่ง เจ้า พี่ า โด้ เสีด ความ ถิ ความ นั่.

9 แดุ น นั่น โด้ งอ ท น้อย แท้ม โจ้ พ ฟ โด้ เม่ย มา โคม ม่ น พาน เน้า เทย ดอ่ ซี น้อย เจ้า พี่ า นั่น ให้ มี ความ ม่ น เม่ง. แข้ว แดุ น นั่น งอ ท น้อย ใหม่ ว่า " พ ความ นี้ เป็น ความ เจ้า พี่ า งอ ท ถิ มี แม่น แท้ " 10 แข้ว น้อย โด้ ให้ม โง่ จั ทิน ชุ โจ้ แดุ น นั่น ทาท ว่า แดุ น โด้ เว้า ทั่ง น้อย ว่า ทู่ เสีดแนว นั่น เทา เป็น ชู่ ใด้ อ็ก ท่อย ทน แท่ ท่อย พ พี่ น้อ ดอ่ ท่าน, ท่าน เป็น จี่ ทาง เจ้า เสีญ ให้ โหร เทา เจ้า พี่ า, เพ่ ว่า เน้ ความ โด้ ข่าว นั่น ลี้ เป็น จี่ ทาง เจ้า เสีญ.

โรม ความ 19

ผู้ที่มาก่อน

11 แล้ว น้องชายได้เห็นเมฆฝนฉันพายุโรมออก, มีโคมามาก่อนว่า ท่านเจ้าที่มานั่นคือว่า “ผู้ใดที่แม่นแท้” ท่านเจ้าทนวานแก่เสือดเร็กลัดใดมีแม่น. 12 ตา ท่านเจ้าเดินแจ้วโรม เห็กตรีมีเพาตรีทาชอน มีคู่แต้มรีวิเร่าเมียใดซุ่หนึ่ท่านเจ้าซุ่ที่นั่น. 13 เร้อือท่านเจ้านู่กนั่น รีได้จุ่มเขด แล้ว คู่ท่านเจ้านั่น แดกว่า “ความเจ้าฟ้า” 14 ฟ้กลี่คู่เมฆฝนฉันพาน นู่กสาชว่านใชแขงลิ้กใช ที่มาก่อนแก่โจ้ท่อชท่านเจ้า. 15 มีมากดาวโคมว่ ออกหนึ่กโรงท่านเจ้ามา เพ่าว่าท่านเจ้าคุ้จุ้ดาวฉ้าหนีสเมฆขุม คุ้จุ้ท่อนเท็กเฉ้แก่ดา คุ้งิงค้นเอาปั้หมากอิดท่อชขาก ความเจ้าฟ้าวุดโขม ผู้มีแฉงแซกแดกท้าใหญ่ทุรก. 16 มีคู่แต้มรีวิหนึ่กเร้อือแก่โกกณาท่านเจ้าว่า, “เจ้าจอมฟ้กวีแก่เจ้าจอมห้าวทวานอ่านฑา”.

17 แล้ว น้องชายได้เห็นแดุนว่ายันชู่เห็กตาเวียน ท่านรีได้แดกรอกแซกใจ่ฟ้กในกันโจ้มาทากหาวนั่นว่า ให้มาโฮมทนทินพายจี้กใหญ่เจ้าฟ้า. 18 เพ่คุ้รีได้ทินมี่เน้ฟ้กวีวี, มี่เน้ทวานถี่ก, มี่เน้ดาชหอม, เขมู่มาแก่มี่เน้สถีมา, มี่เน้เยียนโพ่, เห็กท่าฟ้กสท้ท่ากทินชู่ ฟ้กสน้องชุ่ก เร่าว่าผู้น้องผู้หมู่.

19 ทุ่กมาน้องเห็นจ้ดแซกงาน แก่แดนวีเมฆขุม เห็กท่าโทนถี่กแดนวีนั่นมาเค้าโฮมทน เพ่คุ้ที่เร็ก ทิงท่านเจ้าผู้ที่มาแก่โทนถี่กท่านเจ้า. 20 งิดรีได้จ้ดแซกงานนั่น เห็กท่าฟ้กสงอม มี่เยียนผู้งาว ความเจ้าฟ้า, เรารีได้เสือดอ็กทุากงานที่หน้าจ้ดช้าชนั่น, แล้ว อ้ากอ็กทุากงานนั่นแล้วพากฟ้กสรีได้เชู่กเผาชจ้ด แซกงานแก่กโพ้เณ็นหุ่นมน, รีได้คุ้มเรา เห็กเอ็กโรกโทมแซกใจ่แซกวกโฟ้จกท. 21 ฟ้กสทุกเณ็นชู่นั่นงีงดาวหน้า แม่นดาวออกหนึ่กโรงท่านเจ้าผู้ที่มานั่น แล้วฟ้กในกันมี่เน้ฟ้กสนั่นงาวอิม.

วาช 20

พยี้

1 แล้ว น้องชายได้เห็นแดุนว่ามาแต่เมฆฝนฉันพาน ท่านที่ณ์ณ์วาแซกเร็กแก่ที่

โรม ตอน 20

เรื่อง ของ เทศกาล ใหญ่. 2 และ โรด์ ดัล ดรู เอน แต่ เมื่อ พวก ดาว เข้า เป็น ปี เป็น ฉัน ทาส คน และ โรด์ สุก มหัศจรรย์ พระ วิ. 3 แล้ว อี๊ม มหัศจรรย์ โลก แทว เรื่อง ต่าง ว่า แล้ว ซึ่ เข้า ใช่ เพื่อ เข้า ให้ มหัศจรรย์ แล้ว พวก ศรี เมือง หุม ใหม่ ห้าม ว่า ตอน พระ วิ ทูต มา รู้ อุ ของ มหัศจรรย์ โดย ง่าย ๆ. 4 แล้ว น้อย เห็น ดอก ดรู ทาส อย่า พ็อ ฉัน นี่ เหล็ก ดอก นั่น เป็น ฉัน โรด์ และ ทิน วาน แต่ น้อย ทู โรด์ เห็น มื่อ คน นั่น พ็อ ศรัทธา ต์ ค์ ให้ เรา เป็น จื่อ ทาง เจ้า เสี ญ หุ แต่ ความ เจ้า พ้า พ็อ ฉัน เข้า โรด์ เกิ ล์ แท ธาน แต่ บุ๋น มหัศจรรย์ ท์ ว่า เข้า โรด์ ดอ เฒ่า มหัศจรรย์ ทิด ร้อ หนึ่ อ หน้า แด่น ข้อ ว่า มี, พ็อ ศรี น่า ล์ น มา มี ดุ ร์ เร์ ย ใหม่ เรา โรด์ แต่ ดา ท่อ ย เจ้า เสี ญ หุ ตอน พระ วิ. 5 พ็อ ฉัน อ๋ น โรด์ ตาย โดย นั่น เข้า โรด์ ล์ น มี ดุ ร์ เร์ ย ใหม่ ห้าม ว่า ตอน พระ วิ, นี้ ล์ ตาย แล้ว โรด์ ล์ น มา เท่ แต่ แวก. 6 ฉัน ใด โรด์ ตาย แล้ว ล์ น มา เท่ แต่ แวก ฉัน นั่น ล์ มื่อ เมื่อ โรด์ ความ ทอ ย หาย. เว็น ตาย เท่ อุ ข อ อุ เข้า มี แสง เฒ่ แส น นั่น, เรา อุ โรด์ เป็น หมั่ ทู เจ้า พ้า แต่ เจ้า ฆา จ์ ก เหล็ก อุ แต่ ดา ท่ โม ท์ ว ท่าน เจ้า ทรู พระ วิ.

7 เมื่ ตอน พระ วิ แล้ว อุ โรด์ ว่อย ฉัน ห้าย ออก ข์ ว่อน ข์ อ มหัศจรรย์ ร้. 8 มหัศจรรย์ อุ ออก โดย แล้ว พวก ศรี เมือง หุม ร์ แจ็ อ พ้า ลี้ แม่น โทก แต่ อ มา โทก (ดุ๋ ฉัน ห้าย) ให้ มา เห้า โพ้ม ทหาร เพื่ เรือ ก เร์ ท ท์ ว พ็อ ศรี น่า ล์ ทาย ว่าน ล่าย นี้ เงี้.

9 เรา โรด์ เธอ โทน ถิ่ อ ออก โดย ท่ ร แด่น ลิน แล้ว อ้อม โจน โพ่ เรม เจ้า พ้า แต่ เรม เจ้า พ้า ออก นั่น ทาก ว่า โพ ใคก โลก มา แต่ เรม พ้า จีน พาน โพ้ ฆาก ร้อ พ็อ เรา ร์.

10 ฉัน โทก ฉี ห้าย แล้ว พาง พ็อ ศรี น่า ลี้ จรัง อี๊ม โลก แทว โพ แต่ ฆาก แม่น ว่อน ร้อ แท ธาน แต่ ศรี ว่อม มั่ เป็น ฉัน ว่าว ความ เจ้า พ้า ฉุ ท์ น, เรา อุ วาง มั่ ณ์ ใจ ท่า เว็น ล์ น ดาด เร์ ย.

ทิน วาน เท่ ท้า ฆุก

11 แล้ว น้อย เห็น ดอก ใหญ่ ด่อน ท่าน เจ้า นั่ อุ เห็ เหล็ก ดอก นั่น เรม เอ ท่าน เจ้า ออก มา พ้า แต่ ลิน ลี้ เข่า เห็น ร์ แล้ว ว่อน ฉุ พ้า แต่ ลิน นั่น ลี้ เข่า มี. 12 น้อย เห็น พ็อ ศรี ทาย เห็ เหล็ก ฉัน ใหญ่ ฉัน น้อย ฉัน ฉุ ก์ หน้า ดอก พ็อ พิง ร์ โรด์ ขัด ออก มี พิง ศ ใหม่ ลี้ ขัด ออก แม่น พิง โล้ แต่ม ดุ ร์ เร์ ย พ็อ ศรี ทาย จัก ทิน วาน ท่อ ย ทรู เรา โรด์ เสี ด โจ้ หนึ่ อ พ็อ พิง ร์ นั่น. 13 เอ นั่น นี้ เงี้ ลี้ โล่ อ พ็อ ศรี ทาย หนึ่ อ นี้ เงี้ ล์ น มา เว็น ตาย แต่ แดน ฉี แดน ศรี ลี้ โล่ อ พ็อ ศรี ฉุ หนึ่ อ แดน นั่น

ล้วน, และคนเหล่านั้นทูลถามพระองค์ว่า 14 เจ้านายและเพื่อนทาสของเขาทั้งหลายเสียชีวิตไปแล้วหรือ. และพระองค์ตอบว่า ผู้ใดเข้ามาจากความทุกข์ยากลำบากใหญ่ยิ่ง และได้ซักล้างเสื้อผ้าของตนให้ขาวสะอาดในโลหิตของลูกแกะ. 15 เพราะเหตุนี้เขาจึงอยู่ต่อหน้าพระที่นั่งของพระเจ้า และปรนนิบัติพระองค์ทั้งวันทั้งคืนในพระวิหารของพระองค์. และพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งจะทรงกางพลับพลาของพระองค์ครอบคลุมเขาไว้. 16 เขาจะไม่หิวอีกต่อไป ไม่กระหายอีกต่อไป ดวงอาทิตย์หรือความร้อนใดๆ จะไม่แผดเผาเขาอีกต่อไป. 17 เพราะว่าลูกแกะซึ่งอยู่ท่ามกลางพระที่นั่งจะทรงเลี้ยงดูเขา และจะทรงนำเขาไปยังน้ำพุแห่งชีวิต และพระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของเขาทั้งหลาย.

วิวรณ์ 21

สวรรค์ใหม่และแผ่นดินใหม่

1 แล้วข้าพเจ้าเห็นสวรรค์ใหม่และแผ่นดินใหม่ เพราะว่าสวรรค์เดิมและแผ่นดินเดิมได้ล่วงไปแล้ว, และทะเลก็ไม่มีอีกต่อไป. 2 ข้าพเจ้าเห็นกรุงศักดิ์สิทธิ์ คือกรุงเยรูซาเล็มใหม่ ลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้า ตกแต่งไว้อย่างดีเหมือนเจ้าสาวแต่งตัวสำหรับสามีของนาง. 3 ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังออกมาจากพระที่นั่งว่า ดูเถิด พลับพลาของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะทรงสถิตกับเขาทั้งหลาย และเขาทั้งหลายจะเป็นชนชาติของพระองค์ พระเจ้าเองจะทรงสถิตกับเขาทั้งหลาย และเป็นพระเจ้าของเขาทั้งหลาย. 4 พระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของเขาทั้งหลาย และความตายจะไม่มีอีกต่อไป, ความโศกเศร้า, การร้องไห้, หรือความเจ็บปวดก็จะไม่มีอีกต่อไป, เพราะสิ่งต่างๆ เดิมได้ล่วงไปแล้ว.

5 พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งตรัสว่า ดูเถิด เราทำสิ่งสารพัดสิ่งขึ้นใหม่ พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ให้เขียนไว้ เพราะว่าถ้อยคำเหล่านี้มีความจริงและเป็นความจริง. 6 พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "สำเร็จแล้ว" เราเป็นอัลฟาและโอเมกา ผู้เริ่มต้นและผู้สิ้นสุด แก่ผู้ใดที่กระหาย เราจะให้ผู้นั้นดื่มจากน้ำพุแห่งชีวิตโดยไม่คิดมูลค่า. 7 ผู้ใดชนะ ผู้นั้นจะได้รับสิ่งเหล่านี้เป็นมรดก, และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา, และเขาจะเป็นบุตรของเรา. 8 แต่ส่วนคนขี้ขลาด คนไม่เชื่อ คนน่าสะอิดสะเอียน ฆาตกร คนผิดประเวณี หมอผี นักบูชารูปเคารพ และคนมุสาทั้งหลาย ส่วนของเขาจะอยู่ในทะเลสาบที่ไฟและกำมะถันลุกไหม้ ซึ่งเป็นความตายครั้งที่สอง.

กรุงศักดิ์สิทธิ์เยรูซาเล็มใหม่

9 แล้วทูตสวรรค์องค์หนึ่งในเจ็ดองค์นั้นซึ่งถือชามเจ็ดใบที่เต็มไปด้วยภัยพิบัติครั้งสุดท้ายเจ็ดครั้งนั้น ได้เข้ามาพูดกับข้าพเจ้าว่า "มาซิ" เราจะแสดงเจ้าสาวให้เจ้าดู. 10 แล้วท่านได้พาข้าพเจ้าไปในพระวิญญาณบนภูเขาใหญ่สูงและได้

โกเลสาม 21

ผู้ใช้น้อยเบียดเบียนผู้อื่นเสียหน่อย เป็นเพื่อนคนยากจนเสียหน่อย ออกมาแต่เรือนเจ้านายใหญ่โตมาแต่เพื่อนจน 11 เพื่อนนั้นพูดเพราะใช่ท่อยางเจ้านาย พูดใช่เกลือยอกเกลือแห้วทอดข้าน. 12 เพื่อนนั้นมีคนหนึ่งใหญ่ร่ำ มีช้างสองร้อยตัว มีช้างสองแสนเล่าชั่ว ร้อยตัวนั้นดีแต่มีชื่อช้างสองขึ้นอันดับว่าเอกนั่นแล. 13 เพื่อนาเวียนออกมีรามร้อยตัว เพื่อเขนมีรามร้อยตัว เพื่อใช้มีรามร้อยตัว เพื่อนาเวียนโคกมีรามร้อยตัว. 14 คนหนึ่งเพื่อนนั้นมีช้างสองท่อนด่านพ้อท่อนด่านนั้นดีแต่มีชื่อช้างสองชื่อรามใช่ชื่อน้อยเจ้านายใช่. 15 แสนชื่อเจ้าทั้งน้อยนั่นนี่มีนาคือ ผู้นาเพื่อน, นาคร้อยตัว, นาคนหนึ่งเพื่อนนั้น. 16 หมื่นท่านเพื่อนนั้นเป็นขี้แรง นายท้วงนายพิลกแสนเอาเงินนาเพื่อนนั้นผู้นายดี 2400 โกเปก. 17 แสนดีนาคนายร้อยคนหนึ่งเพื่อนนั้นมี 144 ออกท่อยเงินแสนนาเป็นเกลือเงินนาคราชรัฐ. 18 คนหนึ่งนั่นเอาออกเสียเพื่อนนั้นเอาคือคือแท้เสียหมู่ใช่เกลือแขน. 19 กินคนหนึ่งเพื่อเอาออกหนึ่งคู่แขนเสียก, แขนงออกใช่, แขนช้างออกโพ้น, แขนรามออกขาดโพ้นเท่า, แขนขี้ออกแขน. 20 แขนท้าออกขาดต่อนแดง, แขนโคกออกแดง, แขนเจ็บออกเหาใพ้, แขนแข็งออกโพ้นแขน, แขนเท้าออกเหาอ่อน, แขนช้างออกแขนตอบอ่อน, แขนช้างเอ็กออกนั้นนั่น, แขนช้างช้างออกม่วง. 21 เห็นช้างช้างนาคนี้นั่นเอาจ่ออกทองเสียเพื่อก, เพื่องนาคนี้หน่วยทางทางเพื่องเป็นคือคือใช่เกลือแขน.

22 น้อยเข่าดีเห็นเขนจนเหาหนึ่งเพื่อนั่น เพ่ว่าเจ้าจอมผู้เป็นพ้อแข็งแขงแกลท้าแท่งชื่อน้อยเจ้าพ้อเป็นเขนจนเหาเพื่อนั่น. 23 เพื่อนั่นเข่าค้ามีแรงตาเวียนแรงเขนเพ่ว่าแรงเจ้าพ้อหมู่เขแข็ว ชื่อน้อยเจ้าพ้อเป็นทรนโพ่งอ่อนแรงหมู่เขใพ่. 24 เพื่อนั่นทานหมู่แจ้งให้โพ่งเพื่องขุ่มให้โข่งมา, พ้องโรแด่นกินเพื่องขุ่มผู้เอาความหมู่หน้ามาตาเจ้าเหน้าโข่งเพื่อนั่น. 25 ราทหมู่เพื่องผู้โกเกวี้ท่าเวียนเพ่ว่าเพื่อนั่นเข่ามีเห็งคัน. 26 สแด่นกินเพื่องผู้เอาจ็อหมู่เขงแท่งความหมู่หน้ามาตามาจุ่เพื่อนั่น. 27 อนใดท้าชอยช้อว่าผู้ใดเสียแนวหน้าท้าชท้อว่าเว้าแข็วผู้เข่าให้เหน้าเพื่อนั่น. มีที่พ้องแห้มชื่อเว็นหนึ่งโจ่ดูโรชชื่อน้อยเจ้าพ้อจี่งเหน้าได้.

โรม ๒๒

เจ้าเสด็จมาถึงนี้

1แข้ว แดน นั้น โด้ ขี้ ให้ น้อย เป็ แม่ นี้ มี คู่ เข็ย ใจ เดิ แวน โท ออก มา แต่ ดอ เจ้า พ้า แต่ ดอ จี น้อย เจ้า พ้า. 2 นี้ โท โป ท่อย ทาย ทาย เมย ฮู้ ข้ม แม่ นี้ เห็ จอ พาก มี ท โม้ คู่ เข็ย ออก พาก ฃ้ ขอ แนว ออก พาก ฐู่ เขน ใข มน โว้ ปั้น ปุ เสีน โพ่ ฐู่ แส่น กิน เมย. 3 เข่า มี แนว ใด ขี้ ด่า พาย แข้ว ที่ โพย เจ้า พ้า แต่ ท โพย จี่ น้อย ท่าน เจ้า ขี้ ค้ย ฮู้ ห้น โพ่ เมย เจ้า พ้า ขี้ ใพ้ เขา ท่าน เจ้า. 4 เขา ขี้ เห็น หน้า เจ้า พ้า ฮั่ เจ้า พ้า ขี้ แห้ม ใจ่ หน้า แล่น เขา. 5 ขี้ เข่า มี เห็ จ ค้น เขา เข่า ฆุ้ แอ จ โพ ให้ ว่า แอ จ ตา เอ็น แข้ว เพ่ ว่า เจ้า จอม ฮู้ เสีน พ้า ขี้ หู่ จ อย ใจ่ เขา แข้ว เขา ขี้ โด้ เส้ แต่ จ ดา เม่ หน้า ดาด เข็ย.

6 แดน นั้น ปอก น้อย ว่า พ้ จ ความ นี้ แม่น แท้ เค่ โด้ เจ้า จอม ฮู้ เสีน พ้า โด้ โจ้ จ มี้ จ ณโณ มา ให้ พ้ จ ส ข่าว ความ เจ้า พ้า แดน เจ้า พ้า โด้ ปอก พ้ จ ส ใช้ อ้ก เจ้า พ้า นั้น เพ่ ให้ ขุ อ้ก ขี้ เสีน นั้น ทรง ข่าน จี้ นี้. 7เจ้า เสด็จ เว้า ว่า เขา ขี้ มา ทรง ข่าน จี้ นี้ ฮู้ ใด พ้ จ ความ ฮู้ ข่าว ความ เจ้า พ้า ฮู้ นั่น ถ ขี้ มี ความ ฆุ ท่ จ จ ใจ.

8 น้อย ขุ้ โฮ หน ฮู้ โด้ ใน แท่ จ โด้ เห็น พ้ จ อ้ก นี้, เม่ น้อย โด้ ใน โด้ เห็น แข้ว น้อย ค้ ให้ ม โจ แลม กิน ขี้ โพ้ เขา แดน ฮู้ โด้ ปอก น้อย นั่น. 9 ทาก ว่า แดน นั้น เว้า ทั้ ง น้อย ว่า, ท่า เสีด แนว นั้น น้อย ค้ เสีน ฮู้ ใช้ อ้ก เมย ถ้ว ทั้ ง ท่าน แท่ จ เมย พี่ น้อ จ ดอ จ ท่าน ฮู้ ข่าว ความ เจ้า พ้า แท่ จ ฮู้ พ้ จ ความ พั ง ฆ นี้ ให้ ท่าน โพ้ เขา เจ้า พ้า.

10 ท่าน ทู จ เว้า ทั้ ง น้อย ใฝ่ ว่า ท่า โด้ ขี้ พ้ จ ความ ฮู้ พั้น จ พั ง ฆ นี้ เพ่ ว่า อ้ก ขี้ เสีน นั้น น้ ขี้ มา แข้ว. 11 ส ทา จาน ค้ ให้ เสีด แนว ทา จาน ฮู้ ข้าย อ่ จ ค้ ให้ เสีด แนว ข้าย อ่ จ ส ขุ ฮู้ ถ้ ค้ ให้ เสีด แนว ส ขุ ฮู้ ถ้ ฮู้ มี นี้ ใฆ ใจ นั่ ค้ ให้ เสีด นี้ ใฆ ใจ นี้. 12 เจ้า เสด็จ เว้า ว่า ให้ พ้ จ เขา ขี้ มา ทรง ข่าน จี้ นี้ เขา ขี้ เอา เค่ จ เม่ จ ใจ ดอ จ เขา มา ให้ ฐู่ ส ท่อย อ้ก เขา เสีด. 13 เขา แม่น อา ขา ฉา แท่ จ โอ เม้ วา เสีน ฮู้ โทก แท่ ฮู้ ข่าย, ฮู้ แท่ แวก แท่ จ ฮู้ ข้า ฆุ ก. 14 พ้ จ ส ณัท เร้ เขา แพท ใฆ น้น ถ ฆุ ท่ จ จ ว่า เขา มี แฉ ข ขี้ โด้ โข ดอก ที่ โม้ มี คู่ เข็ย แท่ ขี้ โด้ เส้า โข เมย น้น ทาก ข าท ก. 15 ฮู้ นอก เมย มี หน่า มี ส อื้น ฐู่ ส ฆุ้ ความ ม่ น ความ โมน ฮู้ น้า ส มี ฮู้ โพ้ เณ แค่ จ เงิน พาย แท่ จ พ้ จ ส แข้ว พาย ว่า ทาก เสีด ท่อย แฉน นี้ ขี้ ฮู้

ทาง นอก.

16 เขา แม่น เจ้า เสีย ญ่ ได้ วอก ให้ พ้น แดน นอย เขา โจ ว่า ให้ เจ้า พื้น เขน โขง เขา ว่า เขา นี้ เป็น หนึ่ง แนว ท่าน ดา วิด เป็น ลาว ลัก เมง หุ่ง ใช. 17 เจ้า นโน ใช แท่ง มี ท่าว เว้า ว่า " เมย มา " ผู้ ส ได้ ใน นั่น ให้ เว้า ว่า " เมย มา " ให้ ฮุ้ แจง นี้ มา เอา นี้ มี ผู้ เงย โจ ทน เง่า ได้ ร้ ค่า.

วาย ม้ โน ความ

18 น้อย ฮุ้ ใจ หน ร้ ทึก เห็น ผู้ ส ฮุ้ ได้ ใน ว่าว ความ เจ้า ฟ้า พื้น พง ร้ นี้ ว่า ฮุ้ ใด ท่ม ความ ใช่ พง ร้ นี้ เจ้า ฟ้า คุ เอา ขาง ข้าย ฮุ้ พื้น พง ร้ นี้ ท่ม ให้ ฮุ้ นั่น. 19 ฮุ้ ใด ก็ด พ้น ความ พื้น พง ร้ นี้ ออก เจ้า ฟ้า คุ ก็ด พุด แง่ ท่ โม้ มี ผู้ เงย แท่ พุด แง่ ฮุ้ ได้ พื้น เมง เณ็ด ฮี้ นั่น ออก ร้.

20 ท่าน เจ้า ฮุ้ ได้ เว้า พ้น ความ นี้ เว้าว่า แม่น ล้ เขา คุ มา ขาน จ้ นี้. " อา แม่น " เมย เสีย ญ่ ฮุ้ เป็น เจ้า โขง เห็น. 21 ร้ ให้ ความ หุ่ง เขง ใช นอย เจ้า เสีย ญ่ ฮุ้ ทง ผู้ ส

****